

GLOSSARIUM
MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS

TOMUS II.

SIGLÆ BENEDICTINORUM :

- † Præponitur vocabulis de novo additis.
[†] Præponitur explicationibus quibus aut apertius Cangii sententia explanatur, aut emendatur opinio.
[] Includuntur quæ in ipsum textum Cangii inserta sunt.

SIGLÆ EDITIONIS DIDOTIANÆ :

- ° Additamenta CARPENTERII separatim posita.
[°] Additamenta CARPENTERII Cangiano textui inserta.
°° Voces novæ quæ in hac editione accesserunt.
[°°] Additamenta Editoris suis locis inserta.

His quæ sunt Adelungii subjectum ADEL.

SIGLÆ NOSTRÆ EDITIONIS :

- * Additamenta Editoris suis locis inserta.
His quæ sunt Diefenbachi subjectum DIEP.

GLOSSARIUM
MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS
CONDITUM A CAROLO DU FRESNE
DOMINO DU CANGE

AUCTUM
A MONACHIS ORDINIS S. BENEDICTI
CUM SUPPLEMENTIS INTEGRIS
D. P. CARPENTERII

ADELUNGII, ALIORUM, SUISQUE
DIGESSIT
G. A. L. HENSCHEL

SEQUUNTUR
GLOSSARIUM GALlicum, TABULÆ, INDICES AUCTORUM ET RERUM, DISSERTATIONES

EDITIO NOVA aucta pluribus verbis aliorum scriptorum

A
Léopold FAVRE

Membre de la Société de l'Histoire de France et correspondant de la Société des Antiquaires de France.

TOMUS SECUNDUS

NIORT

L. FAVRE, IMPRIMEUR-ÉDITEUR

TOUS DROITS RÉSERVÉS

1883

217216

STANFORD LIBRARY

GLOSSARIUM

AD SCRIPTORES

MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS

C

C

C. littera numeralis, quæ centum designat: unde versus:

Non plus quam centes C. littera fecit habere.

Qui apud Ugutionem sic legitur:

Non plus quam centum C. constat habere cœcum.

Eidem litteræ si recta linea superaddatur, centum millia significat.

De C littera in diplomatum antiquorum fronte posita vide Henmannum de re diplomat. inde a Carolo M. cap. 1. § 12.

C in superscriptione cantilenæ, ut clico vel celeriter dicitur, certificat. Notkerus Balbulus de Notis musicis.

C interdum mutatur in G. et vicissim: Gambutta, pro Cambutta; Cambella pro Gabella. Sæpiissime in K. Calende, vel Kalende, Carolus vel Karolus perinde legitur. Haud raro in QU. Sic ab Incolende dicitur Inquillus, Relisco pro Relingo, apud Felibianum Hist. Sandion. pag. x. Sed nulla frequentior commutatio est quam cum littera T. Portio, Porcio, Nuncius, Nuntius, etc. aut cum littera S. Boicellus, Boissellus, vel Boissellus, quicquid pronuntiatione: pro quo fere scribitur C. caudatum. Ipe Martinus in Papyris Diplomati. pag. 249. b. et 270. b. scribit in antiquissimis chartis C et B vix distingui.]

CAB

* CAABLUS, a Gallico Cable, vel Cable, Funis, rudens. Chartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 988: Concesserat... decarcagium sexaginta, dotorum suorum vel aliorum sui instrumentis scilicet Caablis et viridacio tentum. Vide Cabulus.

* CABARIUM. Vide Caya.

CAANUS. Vide Cham post Caganus.

CABA. Vide Casa.

* CABACETUS, CABACIUS, Fuscina, corbis. Gall. Cabot. Lit. romans. ann. 1396. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 321: Dicus supplicans reperit in domo sua unum Cabacatum, in quo erant certi racemi muscati. Ares. parlan. Paris. ann. 1810. in Reg. Orléans fol. 161: Cum significatum fuisset... quod Petrus de Claremonte milles... positis Cabaciis plenis lapidibus ad pedes et manus Fize domacelle, cum pendentiæ sic tenuerit, obque causis rationabili. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 34. r.: Ipsi portaverunt in quodam Cabacio fructus, videlicet ficus, melastus, etc. Vide infra Cabasio.

* CABACUS. Eadem notione. Leudæ major. Carcass. MSS.: Item pro saumata de Cabacio, unum Cabacum. Ubi versio Gallica ann. 1544: D'une saumade de cabas un cabas.

* CABADURA. Vide Capitale 4.

* CABAES. Quilibet, quivis. Chart. Sancti 1. reg. Lusit. ann. 1196. ap. S.

CAB

Rosa de Viterbo, Elucid. tom. 1. pag. 219: Cabas homo qui intraverit in illo termino, causa male faciendi pœctet et modis.

* CABAGIUM, Censum, quem homines de corpore seu de capite quotannis debebant domino prestare; nisi idem sit quod Pastus et Procuratio, quæ in præstationem pecuniarum sæpius commutabatur; cui interpretationi favet Charta senesc. Tolos. ann. 1338. in Reg. 88. Chartoph. reg. ch. 353: Item in Cabagio seu corragio dictorum locorum de Assoali et de Bartis.... sc. libras, xviij. den. Turon. Nec repugnant omnino Libert. ville de Pjorent. ann. 1268. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 87. art. 3: Quod omnes habitatores dictæ ville.... sint liberi, quieti et immunes a quibuscunque subsidio, impositione, gabelle, redditencia, Cabagio, exactione nobis impendenda. Libert. civit. Agen. ann. 1309. in Reg. 198. ch. 545: Concedimus quod dicti cives.... sint quitti... a solutione cuiuscunque leude, melastolæ, foragii, Cabagii, doni, mutui, decime, etc. Occurrit præterea in Lit. ann. 1369. tom. 5. eundem. Ordin. pag. 388. art. 3. et apud Le Fèvre tom. 1. Anna. Tolos. pag. 98. Vide capitale 5. et Conredum.

* CABALARIUS. [Gall. courrier: a Precept guidam Cabalaris, Pape in continuo dicti oratoris Turci existens, quem

num dominus Caballarius, ut etiam ipsi
Cocciones rapinas faciunt. [Parvum Char-
tular. S. Victoris. Massul. fol. 19 : *Dona-
mus S. Victoris. manusum de Casteneto,
quem accipimus in evanadium pro Gaste-
mo nostro Caballario qui fuit occisus, ut
Monachi orrent pro anima eius. Tabular.
S. Vincentii. fol. 10 : *Donatus de Li-
sivaco multas querelas adversus Monachos
de Lisivaco habebat. Tabular. S. Vincen-
tii Genomani : *Contulerat unum etiam
Caballarium cum omni beneficio suo in
villa que vocatur Arduin, etc. Actum re-
gnante Roberto Rege. Brevisarium. fol.
10 : *Donatus de Lisivaco, qui aliqui in
Tabulario ejusd. loci. *Blodeger Caballa-
rius habet manusum dominicatum, etc.
Similia non semel ibidem leguntur.]*****

perçent... assés et si mor des poussetes
des outardes, esquelles il se adressa pour
y fîrer... il dessella son cheval pour Che-
valer lesdites outardes... et lui Chevalant
lesdites outardes, etc. Chevaler veur, pro
Supinam cadere, more equorum, quod
vulgariter dicitur. Tomber les quatre fers
en fair, in alitis Lit. ann. 1404. ex Reg.
158 ch. 883. bis : *Laquelle femme print
deux pierres et les getta contre icellui
suppliant, tant qu'elle l'en ataigny de*

Salvat. Aqueus. ann. 1232. ex schedis Pr. de Masagrus: Dicebatur..... homines dicti Iurii tenent ad Cavalcatores personarum facientes ipsi domno regi, prout homines civitatis Aqueusiam hunc dicto domno regi prefatas Cavalcatores facere tenentur.

✓ CHEVALCATA, Eodem sensu. Charta Odonis episc. Tull. ann. 1221: *Præterea idem comes Wadmonensis..... illos homines ad ipsas Chevalcatus questus, vel aliterum, qui fringit et quingue annos excoerisunt, etc.*

✓ CAVALGA, Radem acceptione, in Conc. Avenion. ann. 1233. cap. 38. apud Iabb. tom. 11. Concil. col. 1798: *Item quod dicti secularis..... hospitalia usus pauperum deputata, occasione Cavalgarum, talliarum questuum, vel aliterum illicitum eractionum, quocunque nomine appellentur, non onerare nec molestare presumant.*

✓ CAVALGATA, Pari significata. Sent. ann. 1275. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 60. art. 1: *Quod dicta Maria et dictus Arturus vir eius ejus nomine, heredes ejus successores dicti Maria et dicti Arturum et Cavalgarum in dicto castro Le mortuensis et (foris)arum. Cabaguetz, sodem sensu, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 134. *Item de i et ad a successores les cabaguetz, ressort, punitement de hérédies, etc.**

✓ CALVATA, Eadem notione, in Placito ann. 918. de robal. tom. 2. Hist. Occid. col. 57: *Unde dicitur debeat scire circa et quarta Calvata, sicut alii Spanii debent facere de illorum apensione.*

✓ CHEVACHYA, sive Ludov. ann. 1243. ex Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 118: *Castrum de Mareis et redditus, quos habemus in eo, cum omnibus feudis et habitationibus totius terre predictæ penes nos retineamus.*

✓ CHEVALCHERIA, Eodem intellectu. Charta ann. 1234. ex Chartul. Campan. fol. 350. col. 2: *Assignavit monacho Jacobo quidquid habebam..... in pistris, in Chevalcheis, excepta Chevalchata hominum ville Monasterii cellæ. Alia Phil. abb. Resbac. ann. 1306. in Reg. 58. Chartoph. reg. ch. 571: *Redditus immensus..... ab omni..... exercitu, Chevalchata, custodia et vigilia ville, turris et habito.**

✓ CHEVALISIA, in Charta Agnetis comit. Nivern. ann. 1151. Inter Probati. Hist. Autis. pag. 33. col. 1: *Omnis illos qui quingue operatoria et cellarum sapientie domus condiderunt, ab exercitu et Chevalisio, et excoerutione..... quitantur.*

✓ CHEVACHUANA, Simili significante. Libert. villæ Andeloti ann. 1293. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 130. art. 9: *Homines dictæ villæ in exercitum nostrum et Chevaciamam prepositi nostri et nostrum sunt.*

✓ CHEVACHUEIA, in Charta ann. 1223. ex Chartul. Campan. fol. 190: *Homines de Gongi episcopi cum eo debent ire in exercitum et in Chevaciamas suas.*

✓ CHEVACHUEIA, Eodem sensu. Hist. ann. 1235. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 460: *Retineamus..... Chevacuas nostras et exercitus nostros. Lot et la Chevacuas, etc. in Lit. ann. 1264. tom. 5. satum. Ordin. pag. 391. At vero pro Locum, in quo congregatur vel ad quem diriguntur equites, accepti videtur hæc vox, in Lit. ann. 1291. Ibid. tom. 5. art. 322. art. 7: *Quod cum usque ad Chevaciamam venerint, non poterunt ibi ultra quinquedum dies relinqui.**

✓ CAVALCHIA, Caballi opera, ut optinor. Stat. Vercel. lib. 3. cap. 50. r.:

Predictus notarius per se non possit cavare nisi unum Cavalchiam, et poterit esse vector tenetur quod non permittat ipsum notarium excurrere unam Cavalchiam. Nisi ibi sermo sit de equitatione quam magistratu infra fines illius jurisdictionis.

✓ CAVALGICATURA, Equitatio. Charta ann. 170. apud Murator. tom. 6. Antig. Ital. med. ævi col. 229: *Et hic Luca prout christus nos mittens ad tollendum ab episcopo, et Cavalchiam cum ipsius prebiteris faciebamus.*

✓ CAVALGATIVUS, Caballinus, equinus. Ital. Cavallino. Charta apud 1183. apud Murator. tom. 4. Antig. Ital. med. ævi col. 459: *De torseillo Cavalchatio duo solidos Ferrarientes ut Bononienses, et de Torseillo.*

✓ CAVALAGIUM, CAVALLAGIUM, Præstatum ex avena pro equis aratoris, quomodo Bovegium pro bobus. Charta ann. 1256. in Reg. 5. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 5. v. *Pro asinaria et juvenalis, xxiij. sol. De fromagino, Cavalagio, v. sol. Cavalagium, in Instr. proces. ann. 1534. ex scholis Pr. de Masagrus.*

✓ CHEVALLAGIUM, Eadem notione. Charta Joan. dalph. Vienn. ann. 1316. in Reg. 134. Chartoph. reg. ch. 219: *Item successores ejus in dicto castro pro Chevallagio, quod percipiunt. Vide hæc vocem suo ordine.*

✓ CAMPANELLA DE CAVALCARE, Quæ cavallariis convolvitur ad Cavalcatores. Chron. Paris. ann. 1235: *Dominus propositi sonari fecit Campanellam de Cavalcare, etc..... convocavit duo milia de populo.*

✓ CAVALLES, Vide Cavabus.

✓ CABALMUT, Vide Capitulum.

✓ CABANA, Vide Capanna.

✓ CABANA, Academi. Hisp. in Diction. Cabana, Castra aut mandata ad locum ducenturum capitum, Latinis Grex vel stabulum, locus ubi armenta nutritur, prædium rusticum. Charta ann. 1273. ex Tabul. Cantogil.: *Habet prior decimum Bladorum, lanarum, agnorum et caseorum Cabanarum omnium, etc. Alia ann. 1294. in Tabul. Gellon: Quodque præfati oblati gentibus duodecim denarios pro quolibet grege seu Cabana a duodecimo vicinario præfati bestiarum ad quindecim solvent. Vide Cabannaria et Capanna.*

✓ CABANACUM, Stabulum eorumque, Gall. Ecurie, Cabanas quibusdam in locis. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 39. r. *Guillelmus frater meus quidam notarius tradidit mihi unum asinum..... quod animal..... ducere ad Cabanacum, et quod ligaret eum et daret ad comedendum id, 14. remis. ann. 1296. in Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 331: *Use stable de chevayre, appelle par le langage du pais Cabayne. Ul. de comitatu Asieraci.**

✓ CABANARIA, ut mox Cabannaria. Charta ann. circiter ex. apud Murator. 8. Victoris Massil.: *Dono emat locum aptum officinis nonsteratibus..... et unum Cabannarium, quam excolit Ralsoldus.*

✓ CABANARIUS, Qui gregibus alendis, vel prædæ rusticæ, Cabana dictæ, præfectus est. Charta Austorgii ab. Montis-albani ann. 1338. ex Tabul. ejusd. monast.: *Elemosynæ, solæ quibus habet anno..... decimum vini, quam quondam elemosinari dicti monasterii, ratione dictæ elemosynæ, concesserat percipere in decimarum suis terris, qui respondent se levantur pro Cabanariis*

nostros del Gross et de Tascone. Vide supra Cabali et Cabannaria.

✓ CABANNALITUS, Vide Capanna.

✓ CABANNALITUS TERMINUS, Meta cabannarum. Chartularium Aptense fol. 118: *Dono in ipsi Terras Cabannalitis de fundis potestatis, etc.*

✓ CABANNARIA, Eodem rustica, Capanna, vel Cabanna, vel prædium rusticum. Velus præcipit apud V. Ol. Eran. Salva. *Deprecatus est Monachus unum Cabannarium. Hoc est, in præcaria ibi dari postulat Tabularium Privatorum de Dominis in Dephnapoli fol. 17. 18: *Redit pro anima mea unum Cabannarium super castrum Avriacense, quam tenet Petrus Cabannellus. Reddit etiam totum alodium meum, quem habebat in Sacola, præter unum abbasvianum, etc. Infr. r. Videlicet Cabannarium unum, etiam in loco, qui dicitur, etc. Rursus: Ministrarii autem ejus Cabannariis dedit quidem villicis, Occidit ibi non semel. Quæ res decime tom. 1. Hist. Daphn. pag. 130: *Petrus Gioria et ejus uxore..... guerperunt Deo et R. Marie et S. Vincentio et Episcopo..... de decessu suo..... habebant in Cabannaria, quos tenent de Aimoze vetulo. Videtur deducta vox a Cannabi; ut fuerit ager in quo cannabis crevit, in quoque præca de decessu suo, rursus nomen transierit. Tabular. S. Mauri ad Ligerim: *Pour eux amiser, pour maisonner, pour faire curtils et herveuvers, et autres entretiens. Vide Cabannaria.****

✓ CHABANARIA, Charta Hugonis Episcopi Gratianopolitani ann. 1004. in Tabulario ejusdem ecclesie fol. 19. Versus: *Unus Cabannarius Episcopi dedit Miernu, pro 170. solidis, etc. Fol. 24: Et accepimus de omnibus vineis decimum, que nunc subiacent in omnibus locis, excepto decimo decimæ Episcopi. Vide Cabannaria, qui fuit Petri Aldiard, scilicet de terris ac vineis, in quibus nec in condonatis, nec in Cabannaria predicta non accipimus, etc. Fol. 35: *Decimus vero de aquis, de pultis, de aliis omnibus carnibus, de chavatis, de omnibus anonis, vice de omnibus rebus, que decimarum debentur, medietas et octava, medietas est Canoniconum, scilicet de ecclesia S. Martini, sive de parochiis illarum prædictarum filiosorum, excepto decimo decimæ Episcopi, sive Cabannaria, qui fuit Petri Aldiard, scilicet de terris ac vineis, etc. Fol. 31: *Excepto de condonatis, quas tunc habebat in decima decimæ Episcopi de Cabannaria Petri Aldiard. Fol. 41: Nantelmus de Jerra habuit 3. Cabannarias pro Episcopo Hugone Gratianopolitano, qui reddidit unquamque 13. sextarios de civitate, et 13. denarios et 1. gallinam, et 1. putinum, et opera, et manu-opera. Fol. 43: *Ante me confessus est ipsam Cabannariam fuisse factam Galliarie, etc. Fol. 53: Et omnes Cabannarias predictas debent opera et manuum operum, et corvatas, sicut alia terra Episcopi vel Comitatus. Fol. 54: *Medietas decime milii et penitus, sive lepinante et chavau, gurgisco et dono, etc. Fol. 75: *Excepto Cabannarium, in qua est domus mea, quam pater meus dedit R. Laurentio, decima de predictis Cabannariis. Fol. 76: *Excepto unum Cabannarium, vice tenentur, que est S. Laurentii Monasterii. Tabularium Eleemosynæ S. Pauli Vercenensis: *Dono dedit Eleemosynæ de alio meo vinum campus rotundum, et duas sextarias terre iuxta eundem campus, et duas cabannarias, et altorum campus, etc. Alibi: *Unum Cha-*********

navarium vendimus et donamus, que est etiam villa, que vocatur Plana.

† CHANTYANNARIUS MANSTIS. Inquisitio de iuribus Delphinalibus tom. I. Hist. Dalphin. pag. 4. Item capiebat *ascuticus taschias* in Vauz in pluribus Mansis Chantyanariis et bordariis, de quibus tangitur in libro de albis pro censibus et iuribus quo capiebat *salicatus* in Mansis Chantyanariis et bordariis predictis, tractatus in libro Domini.

† CABANUS, unica lustroris et talaris species quae colore vestibus superadebatur, pallii instar. Ital. Cabanno, idem quod Capa i. Vide in hac voce. Chron. Placent. ann. 11888. apud Muratori. tom. III. cap. 1. Ital. vrb. Domini Flacentis portant indumentum de drappis. Qui drappi de grana, vel de seluto, vel de auro, vel de aurato, vel de serico constant pro uno auro., a florinis signati quinque auri usque in florenis nisi ducatos sexaginta auri. Et col. 580: Similiter juvenes homines portant Cabanos., longos et largos., per totum usque in terram, et cum pulcra foraloria.

CABARE, Cavare, fodere. Tabular. Casariense, anno Ottonis Imp. 16: Conceditur mibi Majonem uxoris et sedium molino, qui est super lacum., ut habeamus ego Majo licentiam ipsum sedium Cabare, et fornas facere, et omnem firmamentum ad ipsum molinum sedium, in veteri inscriptione apud Rutenam pag. 622. I. Cabatores pro Cavatores dicti quidam opinantur.

SCABARE, pro Cavare, non semel occidit in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 6: Moz, ut terram arcuulo Scabare caput. Rursum: Cum paululum ima fossa decursum in latu caverne Scabare humum copisset.

† CABARETUS, Capuona, taberna. Gall. Cabaret. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 69: In quodam Cabaredo in villa nostra Fornacem situatam, etc. Unde Cabaretum, pro Cabaretier, Caupo, in aliis Lit. ann. 1427. ex Reg. 178. ch. 721: Bertran de Saint Venant, qui succenturio est meo et d'entre Cabaretier et vin vendre, etc.

† Aliud vero sonat vox Gallica Cabaret, Palmarum nempe superbus, vulgo Pasquetie vel Baitoir, in Actis capit. MSS. eccl. Brioc.: De antienne costume ledit vicarie perpetuel est tenu au jour de Pasques, incontinent apres Complies, beutier des esteurs, savoir au prelat de ladite eglise, cinq et six deniers, et au nonnes d'icelle eglise a chascun trois, aueques les Cabaretis a les frapper. Vide Felota 8.

† CABARGIUM, idem videtur quod supra Cabagium. Libert. ville de Salviatane ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 383. art. 4: Quod habitatores predicti., pro decem annis a dicta presentium computandos, a fugagio, Cabargio, subventionibus, et alia exactione quacunque,..... erunt quieti, liberi et immunes. Nihil vero addendum esse ostendit Charta Caroli V. ann. 1380. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 19. v.: Item oneratum in debilita., de gravagio, Cabargis, vinagis, gualis, ovis, etc.

† CABARIA, idem quod supra Cabana, quomodo etiam fortasse legendum est. Charta ann. 1341. in Reg. 72. ch. 6. art. 38: Astenagros et minutas., inmittendi., licentiam concedimus,..... Cabariis et cortillis in istis et aliis foreis superdictis officium monasticum.

† CABARENCLUS, Officium monasticum, forte pro Cambariensis, id est

Cambarianus. Vide infra in hac voce. Comput. ann. 1336. ex Cod. reg. 9434. fol. 48. v.: Abbas monasterii S. Joannis Anselmici, centum solidos Cabares florenas auri.,..... Cabarenclus de la Facla, triginta libras Turon.

† CABASIUS, Locus, ut videtur, in fluvio Cabasii seu nassis, Italiae Græciæ, creatusque piacium capiendorum gratia. Arest. parlam. Paris. ann. 1319. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 1: Item pascendo pascendum, centum solidos Cabares florenas auri.,..... Cabasii fluminis Turri.,..... extendente se ab una ripa dicti fluminis usque ad aliam.

† CABASSIO, CABASSUS, Piscina, carbis, Gall. Cabas. Comput. ann. 1342. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 292. col. 1: Item pro tribus Cabassis empti pro portando pasem cartialis, ovis, grassas et medium. Et pag. 223. col. 1: Solent Raynaldus Palatii speciatori, pro quodam Cabassio, quo dictum servitium fuit portatum, etc. Vide supra Cabacetus.

† CABASTRAGIUM, litteræ Caroli Regis Jerusalem et Sicilia ann. 1307. ex Archiv. S. Victoris Massil.: Super petitione immittendi averium extraneum ad possessionem in dicto territorio de Capuerum, potentes dicti pareri quartam partem molutorum, estorium et Cabastragiorum. Haud difficile credendum est Cabastrum scribitur pro Cabastrum, id est, Caballorum seu equorum, et quidam, seu hircorum caprorumque a Græco τράγος; male autem a librario missis attento descriptum fuisse Cabastragiorum.

† Vocem male scriptam et pejus interpretatam emenda ex inf. diendis in Cabestragium.

† CABAGIUM, Vide Capitula 5.

† CABATIUS, ut supra Cabacosa. Stat. Avenion. ann. 1343. cap. 144. ex Cod. reg. 869: Statuimus quod in carriere.,..... aliqui vel aliqui non teneat nec habet bancam, nec sellam, nec canistrum, nec Cabatium. Cabats rabatu, vox opprobrii, qua meretrix designatur, in Lit. remiss. ann. 1688. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 144.

† CABALLA, Hebræis חֶבֶל, Doctrina oretusque tradita, et specialius Scientia illa astruosa quam Rabbin in Mosi et Prophetarum libris investigant, pro litterarum et syllabarum, præsertim nominum Dei, numerum, collationem et transpositionem; unde nascitur, si quis tales rerum arcana non bene cognovit. Dividitur in Speculativam et Practicam: utraque subtilis sæpe, semper autem infans et superstitiosa.

† CABARTER, Hujus scientiæ præf.

† CABBIA, Vide infra Cabia 2.

† CABECALARI, Executores testamentum. Fori Oscenses Jacobi 1. Reg. Aragon. ann. 1319. fol. 11 De generalis, vel Cabecalariis, aut testibus, qui eos fecit aut constituit, quacunque loco facti esset, ibi habet se jurare de his, etc. Inter Et si Cabecalarii voluerint perire, possunt partire, etc. Et fol. 14: In quibus testamentis spandolari debent conscribi, qui Cabecalari seu Manuversores ab aliquo testamento sunt pignori. Regni Aragon. lib. 5. habetur titulus, de Tutoribus, Manuversarios, et Cabecalariis.

† Ab Hispanico Cabecera, Postrema voluntatis exequenda munus, in Diction. Academ. Hispan.

† CABELENSES, illa appellati quum factos in Hollandia sub anno 1381 Cabellus, Jean. Nolinetto pag. 46. 37. 117. Joak. a Leydis lib. 28. cap. 18: Anno

D. 1350. ortu sunt, pro doktor! in Hollandia duæ factiones seu partialitates.,..... homines vero unius factionis assumpserunt nomina quoddam piscis marini, qui dicitur Aesbia, i. Cabellian, ad denotandum, quod sicut piscis ille in mari est deservator aliorum piscium, nec et isti essent domitores suorum adversariorum; et isti duntaxat Cabelenenses. Alterius vero factionis homines nominati sunt contra Hoekenenses, trahentes vocabulum ab hamo, quasi dictum piscis marini, qui prenderetur salet, etc. Kilianus: Kabe-liau, Kabeiau, i. Bollic, Aeslius piscis.

† Cabillans, in Lit. margar. Burg. ann. 1408. ex Cam. Comput. Ital.: Item est ordinatus ad hoc, costis d'auire.,..... ne reproche à autres aucunes choses passées à l'occasion de celle, ne de Cabillon, sur peine d'en estre puegy.

† Vide infra Cabellousus.

† I. CABELLA, pro Cabella, Gall. Cabelle, Olim tributum omne, nunc illud solum, quod ad imolatur. Charta Caroli Regis Franc. Sicilia et Jerusalem, data Molinis 24. Novemb. ann. 1407: Cum corum castis, fortalibus.,..... Cabellis, dokant, armatus, jurati, etc. Item, vi. den. gros. Operius Panis lib. 1. Annal. Genens. ad ann. 1214: Consul jura verunt quod dicti introitus de celero in perpetuum solum jurati vendi, exceptis Cabellis salis domus Messana. Utitur ille non semel. Vide Gablum.

† Autissiodori, teste D. Le Beuf, eodem nomine appellatur tributum, quod ex non penditur. Et de Bannu. ann. 1306. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 35: Non imponet (Rex) nec imponi faciet, per se vel per alios, aliquem collectam, decimam,..... nec etiam aliquam Cabellam seu munus, quocunque nomine censentur.

† CABELLA VINI, idem quod alibi Bannum vini dicitur. Vide in Bannu 1. Pact. inter Arnald. de Villanova et homines de Transio ann. 1383. ex Tabul. D. Vemicum: Item fuit actum quod dictus dominus Arnaldus potest tenere Cabellam vini in Castro de Trans pro annuo menzema tantum.

† 2. CABELLA, pro Caballe, Equus, Jumentum, Gall. Cavalle, Tabul. S. Martini. de Proven. Hist. brit. eccl. 498: Hoc abbas Guillelmus dedit etiam Cabellam valentem quadraginta solidos. Vide Cabalus.

† CABELLARIUS, pro Capellarius, Capellanus, Chartul. Roton. laudatum loin. 2. Hist. Britan. col. 73: Habens pro mediatores Dolanum presbyterum Jarmithi Cabellariensem.

† CABELLARIA, Vide supra Caballaria 2.

† CABELLARIUM, f. Equile, stabulum caballorum seu equorum. Litteræ Philippi Flandrie Comitis ann. 1388 apud D. de Lauriere tom. 2. Ordin. Reg. Fr. pag. 421: Concessi et eis, ut liceat illis in perpetuum furnos et cambas facere, et aliam molendinam et Cabellaria.

† Vel officia, ubi funes contextantur: a Fland. Kabel, rudens, Gall. Cable. [¶ F. Mola caballina i. e. Jumentaria.]

† I. CABELLARI, CABELLOTI, Cabellorum seu vechilium aut tributum redemptores. Vide in Gabellari.

† CABELLATOR, Minister, exactor Cabellarium apud Bartholom. Scribam

cal. Carcass. ann. 1485: *Pro ponendo in domo...* usque etiam et plures *Cabronas*, etc. Ubi non semel occurrit. Vide infra *Cabrio*.

† **CABRONARIUS** CLAVUS, Capitatus, Gall. *Clois à tête, cabane*, Reparati Carcass. jam laudata. Item *Piero Jobein ferrario pro vij. clavaria, tam Cabronaria quoniam aliorum majorum*, etc. *Cabur*, eadem, ut videtur, notione, in Comput. Rob. de Seris et Chartoph. reg. fol. 6. r.: *Une selle à joster, laquelle fu sennee tout à bout de Caburs d'or et appurteilée à où il appartenoit, l. sold Par.*

† **CABRISULARIS**, CAUSCULOSUS. Vide *Caput Scholae*.

† **CABRISUS**, Capitis legemini, idem quod *Capitium l. Concl.*, Terracoen. ann. 1383. apud March. tom. 7. Ampl. Collect. cap. 278: *Nec aliquis induant sui portem vestes virgatas, cum Cabrisio flasso in longum*. Vide supra *Cabusus*.

† **CABRISOLUS**, CABRISOLUS, Dignitas scholasticæ, qui in ecclesiis cathedralibus et monasteriis scholæ præerat. Clara Petri abt. Gelion. ex Tabul. ejusd. monast.: *Juliofredus abbas ipsius monasterii Gelloniensis brevi subnigunt paginatum per Ingelbodem presbiterum, Gratuarum decanum, Dunelmensis priorem...* Adelmanum Cabrisolus, etc. Ajla ann. circ. 1065. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 191: *Anselmus ecclesie S. Salvi abbas et Adalbertus presbiterus, Lotharicus archidiaconus ipsius ecclesie*, etc. Vide *Caput scholae* in *Caput 3*.

† **CABRISTERCUS**, Vide *Caput Cabus*.

† **CABLICIA**, Rami arborum, ut ventorum, aut tempestatis, vel alio casu directi: *Bois Chablia*, Gallis. Inquisito de forisfacturis forestarum in Addit. ad Matth. Paris: *Inquisitur qui acciperent profectum de Cautis, id est Arbor Jacentie*, et infra in *Cabulis*.

† **CABMASUS**. Vide in *Caput Monet*.

† **CABO**, Papias: *Cabo*, equeus castratus, Glossa Isidori: *Cabo, caelestis, novipies, equeus*. Hinc effecta vox, *Caballus*. Vide *Meurium* in *zavov*, [et] Isidor. Origin. lib. 12. cap. 6. sect. 4. Conf. Capu.]

† Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Cabo, Hongre*.

† **CABO**, pro *Capo*. Chartaleo. Landevenecensis: *Dedit S. Witaloneum unum æstuarium frumenti, et unum Cabonem, et duo casas, de unaquaque ipsius possessione in unoquoque anno in pridie Nativitatis Christi*.

† **CABOCELLUS**, Parvus cabus, minor mensura frumentaria. Index MS. beneficiarum Ecclesie Constantiensis fol. 86: *III. capones et vi. gallinæ, et ix. Caboelli avenæ arsmatim*.

† Et aliorum siccorum mensura, nostris *Cabocana*. Charta ann. 1327. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 698: *Unus hoiuissius frumenti, septem Cabocelli avenæ, unus capo et x. denarii redditus*. Alta ann. 1238. ibid. ch. 447: *Item trois boissies et trois Cabocans de froment, etc.* Rursus alta ann. 1333. in Reg. 145. ch. 273: *Trois Cabocaveles de froment, un Cabocave de sel, un boissel de froment à la mesure de Burnelle*. Vide *Chalocheus*.

† **CABOLI**, [sunt] lemures, aves nocturnæ, (OVID.)

† **CABORALIS**, pro *Caporalis*, nostris *Caporal*, Decario: *Ilispan. Caboral*, dñx. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 71. r. ad ann. 1361: *Domnus Cancellarius Francie apud Comptum dñm pñm bullas graciosas dom, nostri PP. Urbani V... continentes qualiter dom. nos-*

ter Papa monet sub poma excommunicationis omnes et singulos capitaneos, guardas, constabiles seu Caborales et officarios, etc.

CABOS, Ribbons, piscis, vulgo, [et] in Charta Raimundi comitis Tolosani ann. 1184. apud Catalum pag. 316. [In Almathen Cabos, Ebrius ex Suida.]

† **Cabot**, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1: *Ki nes pas grandes d'un Cabot*.

† **Cabos** præterea, crumenæ nomen est, in Lit. remis. ann. 1404. ex Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 389: *Une petite bourse, nommée Cabos, où sont encroisés soixante petits boutons d'argent*.

† **CABOTRABS**, Navis Gloesar. vel. ex Cod. reg. 7616: *Cabotrabe, nave*. Infir. Carcass. navi, comævo ligno, id est, nae. [et] Lege cava trabe ex Virg. Æneid. lib. 3. vers. 191.]

† **CABOTRABUS**, pro *Cabro*, nostris *Chevre*. Charta ann. 855. in Append. ad Marcan. Hisp. col. 788: *Dono...* oves et *Cabros* azer. et porcos azer. Leuda minor. Carcass. navi: *Item de ovibus, et moutons, et Cabris, et Arcis, de quolibet, j. ob.*

† **CABRO**, Fulcrum ferreum pedibus quatuor instructum Gall. *Chevrolet*, in Inventar. MS. ann. 1379: *Item una Cabro ferrea*, etc. Vide *Capra*.

† **CABRARIUS**, pro *Caprarius*, Caprarum pascua in Leg. Longob. et Ital. lib. 4. § 3. [et] 4. Murator. Romæ. 136. ubi *caprarum*.]

† **CABRETA**, Gall. *Cabrete*, Levis salius ad instar capre vel hircini, quem Gall. vocant *Cabri*. Locus est in *Baudoua*.

† Instrumenti similis species videtur. Gestis comit. Barcelona. apud Baluz. in Append. ad Marc. Hinc cap. *Id est Borsalus comes Barcinonensis tradidit comitati Bissulundi et Cerritanie Otibano Cabretis*, qui idem *Cabretis* cognominatus est, quia cum frabus aliquid inopertur, uno æquius pede quasi cavare videbatur. [et] i. e. terram cavare ut capri ungula.]

† **CABREVATIO**, Liber censuali, in quo census descripti sunt, cum eorumdem literis authenticis, Gall. *Terrier*. Stat. ord. S. Joan. Hierosol. ann. 1384. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 1899: *Profratentur* [Commissarii] se videlicet integre et diligenter confectos, pro regionibus suis sunt uno, censuales libellos, quos *papyrus terre* quidam vocant, alii *recognoscuntia*, nonnulli *cabrevationes*, habent. *Id est Cabrevatum*, et infra in *Cabrechelis*.

† **CABREUM**, in Statutis Equitum Medietis, significat Inventarium bonorum etiam quibusdam aliorum Commende, aliud in quibusdam istatutis antiqui et recentis relatione, una cum authenticis attestatione meliorationum: quod omnes Priores, Ballivi et Commendarii tenent in quolibet xxv. annorum spatium renovare et presentare tenentur, cum tribus similibus *Cabrets*, quorum unum repouit in Archivo Commende, aliud in archivo Conventuali illius lingue, et tertium in archivo Prioratus. Macri fratres in Hierosolico. Vide *Capbreium*.

† **CABRICUS**, Hædellus, Gall. *Cabri*. Locum vide in *Carastagione*.

† **CABRICUS**, Eadem notione. Statuta S. Vi. Mar. Arch. Compend. ad illam Trivitalium: *Debet plantariis dare de duobus in duobus religiosis unam lemanam, sine unum Jacur, vel unum caput Cabrici*. Vide *Cabris*.

† **CABRILLIGINE**, Pelles caprine, in vet. Pancharta pedig. art. 14. ex Cam.

Comput. Aqueus: *Tres carge de Cabrilligine*, id est, quædam ad solidos. Vide supra *Cabra* l. et mox.

† **CABRINUS**, Caprinus. Inquisit. ann. 1398. ex schedis Pr. de Masaguer: *Disiunct quod ipse Castellanus avens Cabrinum per 53. annos*. Vide supra *Cabra* l.

† **CABRIO**, ut supra *Cabro*, Cantherias, Gall. *Chevron*. Charta ann. 1388. ex Tabul. S. Viet. ann. 1388. *Trabes*, Cabrinus signa sciendone. Comput. ann. 1479. inter Probat. tom. 8. Hist. Nem. pag. 337. col. 2: *Pro...* ser. cannie Cabrinum, circulis et aliis fustibus necessariis, etc. *Chabrieis*, Hædellus, Gall. *Cheveau* remis. ann. 1483. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 178: *Liquet varlet de guerre prius factus Chabrieis, et en le portant devant son cheval*, etc.

† **CABRIONATUS**, Distinctus variis coloribus, quibusdam Gallo-Deigis *Cabrieis*. Locum vide in *Gardacrosen*.

† **CABRITUS**, Hædellus, Gall. *Cheveau* vel *Cabri*. Comput. ann. 1351. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 142. col. 2: *Ex parte dominorum capitulum fuerunt presentant...* tres Cabriti domini thesaurarii Nemaus. Ita etiam leg. videtur pro *Cabrieus*.

† **CABRO** quasi equeus longa est. Papias. [et] Glossar. lib. in cod. reg. 7644. *longa*. Idem MS: *Cabro, vernis datus a cabone, id est, equeo, quod ex equo creatur*.

† Haud dubie pro *Cabro*. [Vide Isidori Origin. lib. 12. cap. 6. sect. 4.]

† **CABROLLO**, Provincialibus, Piciis genus. Vide infra *Glaucus*.

† **CABRARIUS**. Velut interpretæ Juven. Sat. 8. v. 14. *Cabrarum linteis, hoc est, piciis velis, pignus succedit, aut linteis Cabrariis torquet, vel ubi esculenta publicentur*. An Cabrariis? [et] Concl. Capu. l.]

† **CABSUM**, pro *Capsum*, Thorax. Vide *Capsum*.

† **CABUCA**. Vide *Cambuca*.

† **CABUL**, inodi, significat disceptationem. Gemma Germanum.

† **CABULUS**, Petraræ spe ballistæ majoris species. Willelmus Brito lib. 7. Philipp. pag. 189:

*Sed mox ingesta saxa
Emittit Cabulus*

Vetus Interpres Gallicus Will. Tyril lib. 6. cap. 15: *Una inter castres machina, etc. sic vertit, una grande periere, que l'on clame Chabie, si grosse, etc.*

† Chabadus, Arabice, id est arboris, Armoricæ de Gest. Philipp. Aug. ann. 1204: *Trinus lapidibus magna petraris, que Chabadus vocabatur, emisit*.

† *Cabier*, vocat, significat silvarum arbores, ventorum vi ad terram dejectas. Regestum Philipp. Aug. fol. 124: *Miles debent habere primum munus in neove de mortuum, cum de arboribus vernas, avis Chabie, et ad brachias volatilis, etc.* [et] Vel arbores alio quovis modo prostratas, simul et ramos ab arboribus arculos, vel de Chabie, qui chiet par autem, ou est abate par malheureux ou autrem, Vide *Cabicia* et *Chabieul*.]

Sed hodie *Chabes* vocamus fustes majores et crassos, quos de arboribus ab Hebro Chabes, quod est fustis, deducunt. Arabibus *Hæbel* idem sonat, unde

uifis, xenodochis, castris, psichotrophiis, Comoniis, hecatopoli. Vox ducta a *xarx*, malus et *eous*, corpus.

* **CACRA**, perperam pro *Tacta*, tom. 4. Ordinat. Reg. Franc. pag. 611. art. 42. ut in hac voce iam notauimus.

* **CACUBIS**, Charta ann. 1386. in Chartul. S. Germ. Prat.: *Quin tunc profatum Gilbertum potest contra requisitiones huiusmodi in dictis locis recipere Cadubis detinuerant*. Manifestus error pro *Carceribus*.

* **CACUBIUS**, Cacabus, vas menseum, in quo aqua calida infusa conpescit. An quia ex iere, quod *Quacub* alias nosse nupumata aenea uocant. Ceteri Mss. S. Genouevi. sign. B. 6. 2. laudatur a D. Le Boissier. Dissert. pag. 170:

Les maseas de kaure si,
Dont il reble furent tues;
Estant en terre de Caure,
Et Quacub si le appele.

* **CACUERE**, *κατακαυειν*, Adcoere, in Supplemento Antiquarii.

* **CALUO**, leg. suspicatur *Concuere* vel *Caturo*, Vide *Cacura*.

* **CALULA**, *Servus militis*, vel *ligna arida*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7611. Vide *Caulea*, 75. et *Cauleus* 3. Onomastice. *Calula*, *calula*, *εραυρα*, *καλυβος*, Utitur hac voce Plautus. Vide Porcellina.

* **CALULATOR**, Vide *Cauleator*.

* **CALULUM**, [Cingulum, (DNE)]

* **CACUMBARE**, *κατακαυειν*. Gloss.

Lit. Graec. Pernutare.

* **CACUMEN PRATI**, Portio prati, que in acumen desinit. Arest. pratium. Paris ann. 1536: *Item unum Cacumen prati prope et inter pratium supra specificatum*. Rem una autem potine de pre, etc. ibid. x. Tabul. de Chum in Turon.

* **CACUMINARE**, (Cruci affigere.) Vide *nerocare*.

* **CACURIUS**, [a cacado, ut Mercurius a merendo, Biberis a bibendo, tercurius a stercorando. Cognomen Romanum. Inscript. apud Grat. 768. 2. M. assius M. F. Caf. Caurius].

* **CACEBOLA**, Minor mensura frumentaria. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 97. 6. 2. in Instrumento ann. 1307: *Item pibet vendente biadium qui est de cetera*, levatur de uno pibete una *Cacebola* rra, et de duobus bichetis una *Cacebola* cula, et sic deinceps ascendendo.

ADA, Arina: Oleum de cado, Oleum accedit, in Glossa Arabico-Lat.: Vide *Mursium* in Kato; et infra *Cades*.

ADALA, in eodem Gloss. Arabico-Lat.: *Instaura, negotio pinguedinis, uiscedine, acrogalia*.

* **ADABALUM**, Prostratio ad terram. Lesa Norman. apud Ludewig. Itiner. MSS. tom. 7. pag. 107: *De peroratione pain v. editos. Depercessionem pignu xitendos. De prostratione ad terram, quod*

duet videtur a Graeco, et dicitur vox originat. Cango proposita in hac voce, afflis pterenda videtur: maxime cum

Chafai prius usitatum fuerit, quam Echafai. Stat. ann. 1886. Inter Probat.

tom. 2. Hist. Nem. pag. 180. col. 2: *Primer fieri debet heretice, Cadafas, et mandelati in muris. Vide infra Chasafallum et Chasafaudus*.

* **CADAFAL**, CADAFALICUM, CADAFALICA, etc. Eadem notio. Comput. ann. 1392. ibid. pag. 286. col. 2: *Item notius hominibus, qui portarentur decem pecias*

fusta ad portale Corone pro Cadafaglio huius facienda, etc. Inter Probat. Ann. 1392. ibid. pag. 286. col. 2: *Item notius*

solent de quibus gartia fuerunt reparate ad Cadafalis, etc. Ibid. pag. 288. col. 2: *Pro duabus vigiliis necessariis ad perficiendum Cadafallo Carmelitarum, etc.*

Ordinat. ann. 1387. tom. 3. ejusd. Hist. pag. 601. col. 1: *Item viandandi dictum fortalecium... ordinavit quod fiat unum*

Cadafal bonum et sufficiens, longitudo dictorum cennorum in quolibet Cadafal unius castris, etc. col. 2: *Plat*

denuper dictam turrim unum Cadafal bonum, anplum et sufficientem.

CADAFALUS, CADAFALICUS, CADAFALLUS, CADAFALLICUS, CADAFALLICA, ab Italico Cadafalo, Tabulatum, Gall.

Echafat, unde etiam nostrum *Catafalque*, tumulus honorarius. Vox autem Italica videtur esse a Greco Kara et Latino Palus, seu Fale Nolio, hoc est, ut

ipse exponit, *Turres lignear...* que in ipso aedificat, uterque proprie spectatores a lignis respicientibus. Hanc de vocis origine Intellectus haud omnino idem est.

1. significat thesaurum, solum seu locum eminentiorem, ubi Episcopus aut cardinalis nomen, per seculum sua munia.

Marten. Tr. de antiq. Eccl. Discip. pag. 194. ubi de Benedictio Ramorum ex Pontifici Narbon.

2. significat officium existent ibidem in Cadafalo, aspergat aquam benedictam super ramos... quo facto descendat de Cadafalo. Et pag. 196: *Quo cantato* (Evangelio) facti sunt: dicitur *Presbyter faciens officium benedicti ramos in modum*

qui acquirit, legendo vnde aliquantulum elevatis in Cadafalo.

* **CADAFALUS**, Cathedra, suggestum. Comput. ann. 1381. ibid. tom. 3. pag. 34. col. 1: *Solvi pro edificando cathedram*

in Cadafalo factum in dicto plano foris (fori) bonum, etc.

* **CADAFALT**. Idem Probat. Libert. eccl. Gall. tom. 1. part. 2. pag. 188: *In polio magno regali Farinis et pro*

propter quod quidem iusta Cadafalt facta quampures Cadafalt: in altiori

stibat domus rex, etc.

[Vide Griminal Antiquit. Jur. German. pag. 675.]

* **CADAFALTUS** denotat preterea illam structuram materiam in turrim, in qua campana suspenduntur. Festus lib. 1. Institura. Marialis Lenovio. 1292: *Duo signa fecit quo constituit n. s.*

(hoc est, quingentos solidos) Item, Cadafaltus maior signorum constitit. Is. lib. et s. not.

* **CADAFALLUS** denique notione mihi ignota sumitur in Concilio Narbonensi ann. 1430. apud Marten. ann. 4. Anecl. col. 363. *Idem nos Episcopi nostris officibus Officialis, qui praesunt iustitiae civiliter et criminaliter, nec de iustitia nos intrinsecum, propter quod officialis et iudex vester appellationem suam mandata debet nostris officialibus dirrigere et nos nos: nihilominus dictis officialibus et iudicibus appellationem nobis quancumque inhibendo sub vobis praesentibus et communicationis, et nos adjuvanti facti, licet actus nos de ipsis causis nullatenus intrinsecum, deprinendo statim*

digitatis pontificalis, et aliquos ex nobis mandatis citari et ad nos, in Cathedrali nostrorum, civitatem ad diocesan: Item, etc. Locum hunc me doctores exponendum vel potius emendandum relinquo. Vide *Chasfale*, 78 Gr. xxi. et *Chasfale*, assessor. Vide Glossar. med. Graecit. col. 653.]

* **CADAFREDA**, in Legge Lombard. lib. 2. tit. 11. 1. 34. et tit. 38. [? Lombard. 76. (6, 23.) et 123. (6, 20.) idem sunt loci infra laudati.] Ubi Boerius, per *Cadafredum* iudicare, esse: ut ex consuetudine, et usu antiquo etiam recepto, non vera

ex scripta lege: quod velle videntur Leges ipse, ac praesentia Luitprandi Regis tit. 51: *Quo etiam additum in*

dicto pro *Cadafreda*, *quod iudicem* *Judices et fidelis nostri sic dixerunt, quod*

Cadafreda (sic) antiqua usque nunc fuit, id est, consuetudo [Murator. legiti, *Cadafreda*,] *unde eundemque Populus*

Cadafreda, id est, verum: ubi legendum *usum* *idem Luitprandus in Praefat. ad tit. 61. ubi volebant per nos, affi per*

archidrum iudicare, et ad 38. Quodam consuetudo antiqua *In Legibus Luitprandi Regis tit. 104. §. 4. scribitur*

Wadafreda, (Gadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

et Antecessoribus Cadafreda apud Muratorum tom. 1. Scripser. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis: Causa ipsa in hoc modo accepit

quidam locus appropriaretur et ad iacendum, ubi erat solitummodo copartorium extensum super Cadeletum unum sine palaeo, et sine saccone. Vide nota doctorum Iohannis.

* **CADÉLARE**. Vide *Cadelare*.

* **CADENERIA**, Provincialis, Modus agri seu ager defensus: forte a *Cade*, arbuscula, juniperi species, Cardell. Hist. plant. Armen. pag. 329. Charta ann. 1481. ex schedis Fr. de Mascaque: Ad partem dicti nobilis Johannis Russi pervenit una Cadeneria pro laborando. Ubi pluries occurrit, ubi etiam *Cades*.

* **CADENUS**, Vide *Camacus*.

* **CADENTIA**, Casus, Gall. Chute, Ital. Cadenza. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 91: Et voluit dicitur rota ob aqua per Cadentiam eius super rotam... et prefalla rota quando voluit ab homine sine Cadentia aqua, est utilisior in ecclesiis, organa sonantia et laudes deo reddenda.

* **CADENTULA**, [Pessulus: Gall. Joquet. (Dierf.).]

* **CADERE**, dicitur sumitur pro Dejicere, Gall. Faire tomber par terre, in Charta ann. 1093. tom. 1. Probat. Hist. general. domus reg. Portugal. pag. 2: Qui ejacerit lanceas aut alia arma per ira fora de sua castra, sententia morte perferunt, qui Cadecerit in terra, septem solidos et medium. Cayr, pro Gallico Choir, incurrit, Cadere, incurrit, in Charta ann. 1300. ex Charta 28. C. Ne n'en debueveres Cayr en peine, ne en dommage, etc. Cheite de querelle, cum quis ibi cadit, in [lat. ann. 1485].

* **CADERFIA**, Vide *Caderfonia*.

* **CADERUM**, Septum, Ital. Cataracta, id quo aliqual clauditur. Stat. Taurini ann. 1380. cap. 139. ex Cod. reg. 4032. A: Qui cepit pariter, claudere, ubi periticos in vinea vel hortis aliusque, det pro dampno solidos decem, et damnum domino restituat.

* **CADÉS**, Species juniperi nothi. [Quae dicitur major bacca, sive major phoeniceis, quibusdam oxycrudis, cujus oleum, dicitur oleum cadie. Vide *Cada*.] Vinum cadere de *Cades*, in translatione S. Victoris Massil. ann. 1401. Socrus de *Cade*, in Statutis Massil. pag. 519.

* **CADESA**, Joan. de Janua: *Cadesa*, coortum. Gen. 38. de Jacob dicitur: Quam cum vidisset, suppositus est Cademini, id est coortum. Vulgus et habet meretricem, Græc. πορνών. [Hebraice pro Kadach id est.]

* **CADETUS**, Nata minor, a Gallico *Cadet*, Utiur Prosper Sanctacrucis de civibus Gallie dissensionibus apud Marten. tom. 6. Ampiss. Collect. col. 1441. Vide *Cadets*.

* **CADUX**, *Cadex*, truncus. Joan. de Janua.

1. **CADI**, Sigilla, Sencar, in veteri Charta apud Bruchsum de Monast. Germa. pag. 41.

2. **CADI**, Cadulus, Idem qui *Cadus*. Acta SS. Caroli tom. 1. pag. 63. A. de quibus Martijbris Francigen. canis in India: Iuit ad Cadi, quod unat Episcopum ejuandam civitatis... Astiti quidem vir de Alexandria, qui rogabat Cadi.

3. **CADIAM**, juris apud Turcos summus Process et Interpres, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 8. pag. 90. ex Hist. Facultationis inter Rudolphum II. Imperat. et Imperatorem Turcicum.

* **CADIANUS**, Supremus furoris (I. juris) Interpres et Process cum Alii Bana hndensi concilio accessit. Didam pag. 308.

* **CADIA**, *Lo flore del papavero*. Glossar. Lat. Ital. MS.

* **CADIGLA**, An pro *Cavilla*, hoc est, Malleolus pedis, Gall. Chevile. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 378. E. in Miraculis B. Henrici: *Diodoco... quitus et contractus in pede sinistro et Cadigla, et habebat pedem rotundum.*

* **CADIMA**, Vide *Cadimus*.

* **CADIMIRUS**, Lapidis pretiosus species. Inventar. ann. 1419. ex Tabul. Montisil. Unum calicem cum ses Cadimir, et cum tribus erasidis, et tribus arboribus, et cum stellis argenti.

* **CADINUS**, Vide *mox in Cadus*.

* **CADIOLOS** et **CADOLUS**, diminut. a *Cadus*, Baril, in Glossar. Lat. Gall. ex Orosio.

* **CADITORIA** (PORTA). [Gallice herse: Pro expensis fundis in Porta Caditoria, porte S. Marie. (Mandal. camer. apost. archiepiscopi argent.).]

* **CADIUS**, Iudex, prefectus, apud Saracenos et Turcos. Wil. Tyrus lib. 10. cap. 16: *Juridicus, qui juri dicendo preerat, qui etiam lingua eorum Cadus appellatur*, Matth. Paris: *Adduci sunt Provocatori civitatis, qui lingua eorum Emir dicebatur, et juridicus, qui Cadus appellabatur*. Lucas Hist. cap. 11: *Tibi se cadus vocavit vel vocaverat* 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100. et 101. et 102. et 103. et 104. et 105. et 106. et 107. et 108. et 109. et 110. et 111. et 112. et 113. et 114. et 115. et 116. et 117. et 118. et 119. et 120. et 121. et 122. et 123. et 124. et 125. et 126. et 127. et 128. et 129. et 130. et 131. et 132. et 133. et 134. et 135. et 136. et 137. et 138. et 139. et 140. et 141. et 142. et 143. et 144. et 145. et 146. et 147. et 148. et 149. et 150. et 151. et 152. et 153. et 154. et 155. et 156. et 157. et 158. et 159. et 160. et 161. et 162. et 163. et 164. et 165. et 166. et 167. et 168. et 169. et 170. et 171. et 172. et 173. et 174. et 175. et 176. et 177. et 178. et 179. et 180. et 181. et 182. et 183. et 184. et 185. et 186. et 187. et 188. et 189. et 190. et 191. et 192. et 193. et 194. et 195. et 196. et 197. et 198. et 199. et 200. et 201. et 202. et 203. et 204. et 205. et 206. et 207. et 208. et 209. et 210. et 211. et 212. et 213. et 214. et 215. et 216. et 217. et 218. et 219. et 220. et 221. et 222. et 223. et 224. et 225. et 226. et 227. et 228. et 229. et 230. et 231. et 232. et 233. et 234. et 235. et 236. et 237. et 238. et 239. et 240. et 241. et 242. et 243. et 244. et 245. et 246. et 247. et 248. et 249. et 250. et 251. et 252. et 253. et 254. et 255. et 256. et 257. et 258. et 259. et 260. et 261. et 262. et 263. et 264. et 265. et 266. et 267. et 268. et 269. et 270. et 271. et 272. et 273. et 274. et 275. et 276. et 277. et 278. et 279. et 280. et 281. et 282. et 283. et 284. et 285. et 286. et 287. et 288. et 289. et 290. et 291. et 292. et 293. et 294. et 295. et 296. et 297. et 298. et 299. et 300. et 301. et 302. et 303. et 304. et 305. et 306. et 307. et 308. et 309. et 310. et 311. et 312. et 313. et 314. et 315. et 316. et 317. et 318. et 319. et 320. et 321. et 322. et 323. et 324. et 325. et 326. et 327. et 328. et 329. et 330. et 331. et 332. et 333. et 334. et 335. et 336. et 337. et 338. et 339. et 340. et 341. et 342. et 343. et 344. et 345. et 346. et 347. et 348. et 349. et 350. et 351. et 352. et 353. et 354. et 355. et 356. et 357. et 358. et 359. et 360. et 361. et 362. et 363. et 364. et 365. et 366. et 367. et 368. et 369. et 370. et 371. et 372. et 373. et 374. et 375. et 376. et 377. et 378. et 379. et 380. et 381. et 382. et 383. et 384. et 385. et 386. et 387. et 388. et 389. et 390. et 391. et 392. et 393. et 394. et 395. et 396. et 397. et 398. et 399. et 400. et 401. et 402. et 403. et 404. et 405. et 406. et 407. et 408. et 409. et 410. et 411. et 412. et 413. et 414. et 415. et 416. et 417. et 418. et 419. et 420. et 421. et 422. et 423. et 424. et 425. et 426. et 427. et 428. et 429. et 430. et 431. et 432. et 433. et 434. et 435. et 436. et 437. et 438. et 439. et 440. et 441. et 442. et 443. et 444. et 445. et 446. et 447. et 448. et 449. et 450. et 451. et 452. et 453. et 454. et 455. et 456. et 457. et 458. et 459. et 460. et 461. et 462. et 463. et 464. et 465. et 466. et 467. et 468. et 469. et 470. et 471. et 472. et 473. et 474. et 475. et 476. et 477. et 478. et 479. et 480. et 481. et 482. et 483. et 484. et 485. et 486. et 487. et 488. et 489. et 490. et 491. et 492. et 493. et 494. et 495. et 496. et 497. et 498. et 499. et 500. et 501. et 502. et 503. et 504. et 505. et 506. et 507. et 508. et 509. et 510. et 511. et 512. et 513. et 514. et 515. et 516. et 517. et 518. et 519. et 520. et 521. et 522. et 523. et 524. et 525. et 526. et 527. et 528. et 529. et 530. et 531. et 532. et 533. et 534. et 535. et 536. et 537. et 538. et 539. et 540. et 541. et 542. et 543. et 544. et 545. et 546. et 547. et 548. et 549. et 550. et 551. et 552. et 553. et 554. et 555. et 556. et 557. et 558. et 559. et 560. et 561. et 562. et 563. et 564. et 565. et 566. et 567. et 568. et 569. et 570. et 571. et 572. et 573. et 574. et 575. et 576. et 577. et 578. et 579. et 580. et 581. et 582. et 583. et 584. et 585. et 586. et 587. et 588. et 589. et 590. et 591. et 592. et 593. et 594. et 595. et 596. et 597. et 598. et 599. et 600. et 601. et 602. et 603. et 604. et 605. et 606. et 607. et 608. et 609. et 610. et 611. et 612. et 613. et 614. et 615. et 616. et 617. et 618. et 619. et 620. et 621. et 622. et 623. et 624. et 625. et 626. et 627. et 628. et 629. et 630. et 631. et 632. et 633. et 634. et 635. et 636. et 637. et 638. et 639. et 640. et 641. et 642. et 643. et 644. et 645. et 646. et 647. et 648. et 649. et 650. et 651. et 652. et 653. et 654. et 655. et 656. et 657. et 658. et 659. et 660. et 661. et 662. et 663. et 664. et 665. et 666. et 667. et 668. et 669. et 670. et 671. et 672. et 673. et 674. et 675. et 676. et 677. et 678. et 679. et 680. et 681. et 682. et 683. et 684. et 685. et 686. et 687. et 688. et 689. et 690. et 691. et 692. et 693. et 694. et 695. et 696. et 697. et 698. et 699. et 700. et 701. et 702. et 703. et 704. et 705. et 706. et 707. et 708. et 709. et 710. et 711. et 712. et 713. et 714. et 715. et 716. et 717. et 718. et 719. et 720. et 721. et 722. et 723. et 724. et 725. et 726. et 727. et 728. et 729. et 730. et 731. et 732. et 733. et 734. et 735. et 736. et 737. et 738. et 739. et 740. et 741. et 742. et 743. et 744. et 745. et 746. et 747. et 748. et 749. et 750. et 751. et 752. et 753. et 754. et 755. et 756. et 757. et 758. et 759. et 760. et 761. et 762. et 763. et 764. et 765. et 766. et 767. et 768. et 769. et 770. et 771. et 772. et 773. et 774. et 775. et 776. et 777. et 778. et 779. et 780. et 781. et 782. et 783. et 784. et 785. et 786. et 787. et 788. et 789. et 790. et 791. et 792. et 793. et 794. et 795. et 796. et 797. et 798. et 799. et 800. et 801. et 802. et 803. et 804. et 805. et 806. et 807. et 808. et 809. et 810. et 811. et 812. et 813. et 814. et 815. et 816. et 817. et 818. et 819. et 820. et 821. et 822. et 823. et 824. et 825. et 826. et 827. et 828. et 829. et 830. et 831. et 832. et 833. et 834. et 835. et 836. et 837. et 838. et 839. et 840. et 841. et 842. et 843. et 844. et 845. et 846. et 847. et 848. et 849. et 850. et 851. et 852. et 853. et 854. et 855. et 856. et 857. et 858. et 859. et 860. et 861. et 862. et 863. et 864. et 865. et 866. et 867. et 868. et 869. et 870. et 871. et 872. et 873. et 874. et 875. et 876. et 877. et 878. et 879. et 880. et 881. et 882. et 883. et 884. et 885. et 886. et 887. et 888. et 889. et 890. et 891. et 892. et 893. et 894. et 895. et 896. et 897. et 898. et 899. et 900. et 901. et 902. et 903. et 904. et 905. et 906. et 907. et 908. et 909. et 910. et 911. et 912. et 913. et 914. et 915. et 916. et 917. et 918. et 919. et 920. et 921. et 922. et 923. et 924. et 925. et 926. et 927. et 928. et 929. et 930. et 931. et 932. et 933. et 934. et 935. et 936. et 937. et 938. et 939. et 940. et 941. et 942. et 943. et 944. et 945. et 946. et 947. et 948. et 949. et 950. et 951. et 952. et 953. et 954. et 955. et 956. et 957. et 958. et 959. et 960. et 961. et 962. et 963. et 964. et 965. et 966. et 967. et 968. et 969. et 970. et 971. et 972. et 973. et 974. et 975. et 976. et 977. et 978. et 979. et 980. et 981. et 982. et 983. et 984. et 985. et 986. et 987. et 988. et 989. et 990. et 991. et 992. et 993. et 994. et 995. et 996. et 997. et 998. et 999. et 1000. et 1001. et 1002. et 1003. et 1004. et 1005. et 1006. et 1007. et 1008. et 1009. et 1010. et 1011. et 1012. et 1013. et 1014. et 1015. et 1016. et 1017. et 1018. et 1019. et 1020. et 1021. et 1022. et 1023. et 1024. et 1025. et 1026. et 1027. et 1028. et 1029. et 1030. et 1031. et 1032. et 1033. et 1034. et 1035. et 1036. et 1037. et 1038. et 1039. et 1040. et 1041. et 1042. et 1043. et 1044. et 1045. et 1046. et 1047. et 1048. et 1049. et 1050. et 1051. et 1052. et 1053. et 1054. et 1055. et 1056. et 1057. et 1058. et 1059. et 1060. et 1061. et 1062. et 1063. et 1064. et 1065. et 1066. et 1067. et 1068. et 1069. et 1070. et 1071. et 1072. et 1073. et 1074. et 1075. et 1076. et 1077. et 1078. et 1079. et 1080. et 1081. et 1082. et 1083. et 1084. et 1085. et 1086. et 1087. et 1088. et 1089. et 1090. et 1091. et 1092. et 1093. et 1094. et 1095. et 1096. et 1097. et 1098. et 1099. et 1100. et 1101. et 1102. et 1103. et 1104. et 1105. et 1106. et 1107. et 1108. et 1109. et 1110. et 1111. et 1112. et 1113. et 1114. et 1115. et 1116. et 1117. et 1118. et 1119. et 1120. et 1121. et 1122. et 1123. et 1124. et 1125. et 1126. et 1127. et 1128. et 1129. et 1130. et 1131. et 1132. et 1133. et 1134. et 1135. et 1136. et 1137. et 1138. et 1139. et 1140. et 1141. et 1142. et 1143. et 1144. et 1145. et 1146. et 1147. et 1148. et 1149. et 1150. et 1151. et 1152. et 1153. et 1154. et 1155. et 1156. et 1157. et 1158. et 1159. et 1160. et 1161. et 1162. et 1163. et 1164. et 1165. et 1166. et 1167. et 1168. et 1169. et 1170. et 1171. et 1172. et 1173. et 1174. et 1175. et 1176. et 1177. et 1178. et 1179. et 1180. et 1181. et 1182. et 1183. et 1184. et 1185. et 1186. et 1187. et 1188. et 1189. et 1190. et 1191. et 1192. et 1193. et 1194. et 1195. et 1196. et 1197. et 1198. et 1199. et 1200. et 1201. et 1202. et 1203. et 1204. et 1205. et 1206. et 1207. et 1208. et 1209. et 1210. et 1211. et 1212. et 1213. et 1214. et 1215. et 1216. et 1217. et 1218. et 1219. et 1220. et 1221. et 1222. et 1223. et 1224. et 1225. et 1226. et 1227. et 1228. et 1229. et 1230. et 1231. et 1232. et 1233. et 1234. et 1235. et 1236. et 1237. et 1238. et 1239. et 1240. et 1241. et 1242. et 1243. et 1244. et 1245. et 1246. et 1247. et 1248. et 1249. et 1250. et 1251. et 1252. et 1253. et 1254. et 1255. et 1256. et 1257. et 1258. et 1259. et 1260. et 1261. et 1262. et 1263. et 1264. et 1265. et 1266. et 1267. et 1268. et 1269. et 1270. et 1271. et 1272. et 1273. et 1274. et 1275. et 1276. et 1277. et 1278. et 1279. et 1280. et 1281. et 1282. et 1283. et 1284. et 1285. et 1286. et 1287. et 1288. et 1289. et 1290. et 1291. et 1292. et 1293. et 1294. et 1295. et 1296. et 1297. et 1298. et 1299. et 1300. et 1301. et 1302. et 1303. et 1304. et 1305. et 1306. et 1307. et 1308. et 1309. et 1310. et 1311. et 1312. et 1313. et 1314. et 1315. et 1316. et 1317. et 1318. et 1319. et 1320. et 1321. et 1322. et 1323. et 1324. et 1325. et 1326. et 1327. et 1328. et 1329. et 1330. et 1331. et 1332. et 1333. et 1334. et 1335. et 1336. et 1337. et 1338. et 1339. et 1340. et 1341. et 1342. et 1343. et 1344. et 1345. et 1346. et 1347. et 1348. et 1349. et 1350. et 1351. et 1352. et 1353. et 1354. et 1355. et 1356. et 1357. et 1358. et 1359. et 1360. et 1361. et 1362. et 1363. et 1364. et 1365. et 1366. et 1367. et 1368. et 1369. et 1370. et 1371. et 1372. et 1373. et 1374. et 1375. et 1376. et 1377. et 1378. et 1379. et 1380. et 1381. et 1382. et 1383. et 1384. et 1385. et 1386. et 1387. et 1388. et 1389. et 1390. et 1391. et 1392. et 1393. et 1394. et 1395. et 1396. et 1397. et 1398. et 1399. et 1400. et 1401. et 1402. et 1403. et 1404. et 1405. et 1406. et 1407. et 1408. et 1409. et 1410. et 1411. et 1412. et 1413. et 1414. et 1415. et 1416. et 1417. et 1418. et 1419. et 1420. et 1421. et 1422. et 1423. et 1424. et 1425. et 1426. et 1427. et 1428. et 1429. et 1430. et 1431. et 1432. et 1433. et 1434. et 1435. et 1436. et 1437. et 1438. et 1439. et 1440. et 1441. et 1442. et 1443. et 1444. et 1445. et 1446. et 1447. et 1448. et 1449. et 1450. et 1451. et 1452. et 1453. et 1454. et 1455. et 1456. et 1457. et 1458. et 1459. et 1460. et 1461. et 1462. et 1463. et 1464. et 1465. et 1466. et 1467. et 1468. et 1469. et 1470. et 1471. et 1472. et 1473. et 1474. et 1475. et 1476. et 1477. et 1478. et 1479. et 1480. et 1481. et 1482. et 1483. et 1484. et 1485. et 1486. et 1487. et 1488. et 1489. et 1490. et 1491. et 1492. et 1493. et 1494. et 1495. et 1496. et 1497. et 1498. et 1499. et 1500. et 1501. et 1502. et 1503. et 1504. et 1505. et 1506. et 1507. et 1508. et 1509. et 1510. et 1511. et 1512. et 1513. et 1514. et 1515. et 1516. et 1517. et 1518. et 1519. et 1520. et 1521. et 1522. et 1523. et 1524. et 1525. et 1526. et 1527. et 1528. et 1529. et 1530. et 1531. et 1532. et 1533. et 1534. et 1535. et 1536. et 1537. et 1538. et 1539. et 1540. et 1541. et 1542. et 1543. et 1544. et 1545. et 1546. et 1547. et 1548. et 1549. et 1550. et 1551. et 1552. et 1553. et 1554. et 1555. et 1556. et 1557. et 1558. et 1559. et 1560. et 1561. et 1562. et 1563. et 1564. et 1565. et 1566. et 1567. et 1568. et 1569. et 1570. et 1571. et 15

1. **CADUCANS**, Epilepticus. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 1078. in Vita S. Bernardi Menthonensis: *Caducantes, auri, multi, sanabantur. Vide Caduus.*

1. **CADUCIUS**, f. idem, qui Caduci et Cadet. S. August. lib. de Beata vita: *Isti homines Caducarii sunt, qui nomine vulgo apud nos vocantur, quos consilialis morbus subvertit. Infra: Qui sermone vulgari quidem et male Latino, sed optimo sane, ut mihi videtur, Caducarius nominatus est.*

2. **CADUCARI**, Papae et Ugonii didicuntur, quibus Caducus hereditates contingunt. *Caducarius, in Gloss. Isid. ad quem pertinet, qui cadunt defuncto aliquo, qui non est qui succedat. Vide reg. ult. D. de iure iuramentis, (50, 6, 6.) et mox Caducum.*

1. **CADUCIUS FEUDI**, dicitur de Feudo, quod cadit in manus Domini propter vassalli feloniam. Sententia Sigismundi III. regis Poloniae de felonia Ducum Curlandiae, apud Ludwig. tom. 6. pag. 217: *Institutum fuisse eorum nobis in presentem generalis conventu regis illustris Frederici Curlandiae et Semigalliae in Livonia Ducis, vassallo et feudatario nostro, ad investigator nostro et Reipublicae causam et actus Caducis, ratione caducitatis et commissiois feudi Curlandiae et Semigalliae, arcuque, et oppidum, pagorum... ad Ducatum predictum spectantem antea non et priusquam. Vide Feudum perdere in voce Feudum.*

CADUCTOR, Gloss. Graec. Lat. *καρπίστης, ο βαρταλάνης ο πειστής, hic Caductus, καρπίστης, Caductifer, καρπός, ο τριπύρητος ἀποσπάρωνας, καὶ τοις ἀρτίωνας ελεῖν, Caductor. Sed legendum caduactor.*

1. **CADUCUM**, Hereditas, escaeta, que in legitimum heredem cadit. [Tabularium Galense pag. 62: *Compromiserunt super controversia, occasione cuiusdam racheti, quod petebat dicta abbatissa a dicta domina ratione feodi de Montefructo, quod eidem domino obvenisset ex Caduco seu successione defuncti Droonis quondam fratris ipsius domine. Necrolog. Ecclesiae Autissiod. ad 13. Januar. : Obitus Bernardi Episcopi. Dedit xiiii. libras super Caducum. Viri Canonici, etc. Charta ann. 1241. inter Instrum. Hist. Meld. tom. 2. pag. 112: *Reconnoverunt se dedisse... Caducum feodalitatis de Quincio, quod continet quatuordecim terras, et duo argentea prati, etc.] Tabularium Prioratus S. Nicasis de Meliente ann. 1383. fol. 45: *Iure communi, vel speciali, hereditatis, vel Caduci, seu aliquo alio iure quocumque, etc.] Charta ann. 1201: *Petebant pro partagio, nec non et dimidiam Caduci, escaetam defuncti Joannis de Solacio Militis. Alia Hugonis Candavene D. de Rouen. 1396: *Vendiderunt D. Ingermarum Vicedominum Pincini quidam Caduci, vel hereditatis devolutionem erat ad predictam Agnetem. Alia ann. 1214. apud Rotum. in Charta Episcopi Silvanectensis: *Reconnoverunt se esse homines de Ecclesia S. Genovefæ, et quod ipsi manum mortuam, que vocatur Caducum, debent, etc. Occurrit in eodem Tabulario crebris. Vide Manus mortuam, et infra ann. 1385. ap. Haltius. Glossar. German. voce******

Todfall col. 1788: *Caducum in morte, quod todval vulgariter appellatur.]*

3. **CADUCUM**, Cessio, imminutio, Gall. *Décet*. Comput. MS. ann. 1344: *Pro Caduco, f. sol. vj. den.*

CADUCUS, apud Erchempertum in Hist. Lombard. cap. 8. vox est convulsi: *Reddit nobis, o Caduci viri et proditores, quos nequiter interfecisti. Vide Caducos.*

1. **CADULA**, orum, Gutte, quae cadunt ex pignis carne, cum assatur. Joan. de Janua. [Vetus Glossar. San-German. MS. num. 601: *Frustra est adipis.*]

2. **CADULA**, quidam gota. Prov. 782: *Cadula, quidam gota.*

3. **CADULA**, Cadulus pessulus; unde nomen. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Cadula. Loquet.*

4. **CADULUM**, illa pellicula, quae remouetur a nomine ligni in circuncisione, et id idem vocatur in hominibus praeputium. Glossar. vet. ex Cod. reg. 621. Vide mox Caducum I.

5. **CADULUS**, Vide supra Cadulus.

1. **CADUNATUS**, f. Coadunatus. Bartholom. Scriba lib. 6. Anual. Genuens. ann. 1392: *Januenses cum tubis, buccinis et cymbris Cadunatis, etc.]*

2. **CADURCENSIS** DENARIUS, MALLIA. Vide Moneta Haronum.

1. **CADURCUS**, Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7629: *Cun. Prov. Cadurcus, gentilis, etc.]*

2. **CADURCUS**, Papius, Pevanthon, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7629: *Regia in cod. reg. 7699: Tentorium quae merces protugitur. Vide Forcellinum.]*

3. **CADURUM**, La sponda del letto, e mœdri, in Glossar. Lat. Ital. MS. vide supra Cadetus. [89. Vide Forcellinum in Cadurum.]

4. **CADURETIUS**, f. Apparitoris stipator, ab Ital. Cadurare, capere, capium ducere. Acta capit. ecci. Lugdun. ex Csm. Comput. Paris. ad ann. 1342. fol. 80. v. col. 2: *Commissar Stephano de Valenti Cadurerio clauicollarian de Chassy.*

5. **CADUS**, Hereditas, escaeta, que in legitimum heredem cadit, item quod Caducum I. Charta Phil. III. reg. Franc. ann. 1279. ex Tabul. priorat. Perreolici: *Solvo sibi et heredibus suis recta Caduci, sive recta escaeta, et alio iure futuro, etc.]*

6. **CAECIA**, exortetis, in Gloss. Graec. Lat. MS. Editum Cae, habet.

7. **CAECILIUS**, qui nec loquitur, nec audit. Gloss. MSS.

8. **CAECINUS**, [Ad caecum pertinens. Cognomen Romanum. Inscript. apud Murat. 1383. 4. C. Valerius C. F. Caecinus.]

9. **CAECITUDO**, Caecitas, aëtiya, in Glossar. Graec. Lat.

10. **CAECURA**, Capitulare de Villa cap. 41: *Herbulae succus vel virides, radices, napus inuiper et Cincorum. Forte ceporum, cepas. [Melius cum Valeto Chalcocora, Gall. Chocore, quam Graeci καρύνη et vocatur appellat. Keneset et vocatur designant hortulanum, at cepura pilib. quod scilicet, legitur.]* [89. Petz. Leg. vol. 1. pag. 184. habet cern, atque monet amonumem Ita corrixisse quod primo scriperat cetera.]

11. **CAECUBA**, Noctua. Vide Caeca.

12. **CAECIGATIS**, pro Caecitas. Acta S. Ratis. in Epist. 3. Mail. pag. 18. *St. Ratis nio integro gravissimum oculorum dolorem mulier, Sobotha nomine, passa, Caecigatibus contraxit ex languore, potentia visus ad extremum constebrata. Infra semel et iterum Caecitas.*

13. **CAEDESANDT**, Pagus Belgicus. Vide infra Wipac.

14. **CAELATURA**, Inter ministeria sacra reconserat in Synodo Exoniensi ann. 1387. can. 114. *Reverend. Panchalis, dux cerei id processionalis, Caelatura super altare, campanella deferenda ad infirmos, etc.]* *Infra: Onera omnium ornamentorum predictorum... supportantur, libri nati, fustibus, unico scilicet pultorio, fenestris vitreis in cancello, et Caelatura super majus altare dimittantur exceptis, quae Reces vel Vicarij supportantur.* [85. Vila antia, Gall. Pert. vol. 7. Script. 2. pag. 12: *Volens servare vasculum unum argenteum Caelaturis praeiorum ob inducium sacerdotibus ministris.* Forte id, quod tabernaculum vulgo dictum: in certum tamen an eadem notione vocem hanc usurp. Laurentius Leodensis in Episcopis Virdun. pag. 345: *Tigne, Inguarica, facta, et Caelatus ecclesiae, cum turnis... restaurant. Infra: Tectum ecclesiae, Caelaturam, claustrum quoque curie reparavit.*

15. Idem videtur esse, saltem apud Laur. Leod. quod Caelum, concameratio. Vide in hac voce. Pro septimento ex cratibus facta accipitur, nil fallor, in Comput. ann. 1408. ex Tabul. ecci. Petri Insul.: *Valatura nise Caelatura, etc.]*

16. **CELESTIN**, Vergil. Grammat. ap. Maum. collect. formae octonariae vol. pag. 72.

17. **CELESTINUS**, CAELICOLA, CAELILOCUS, etc. Vide Celestinus, Caecicola, etc.]

18. **CELEUMA**, Rhythmi de S. Otmaro ap. Petz. Scriptor. vol. 2. pag. 55:

Littera confingit, fides exornat pargunt.

Ubi glossa interlinearis: *Verba David pargunt.*

19. **CELIA**, Vide Celis.

20. **CELIBATUS**, Sanctimonialia vel sacerdotia, ut videtur Boilando ad vii. Severi tom. 1. Febr. pag. 84. col. 2: *Enimvero corpore sanctum eius (Severi) Celibatum amplius venerari.*

21. **CELIO**, Celum, [Celum, scapellum, Gall. Durin, Cielat.] Papias: *Celatum, insculptum, a Celis, quod ad ferramentum genus, quod vulgo Caellonea vocant. [Tus MS. habet, Cilionem.] Alibi: Celum, ferramentum genus, unde caelare, id est, sculpsere aptum. Rursum: Celum, unde argentei vel aulicorum operantur, a quo caelata vasa dicuntur, qui vulgo Celio dicuntur.]*

22. **CEMENTARE**, a Cementum, Editicare, extruere. Translat. S. Geminali Episc. ann. 1106. apud Murator. tom. 6. col. 89: *Fundamentum Cementarii caputem ad eodem annu.*

23. **CEMENTARIUS**, qui Maus struit; ap. Hieronym. epist. 64. 6. Passim apud scriptores mediæ ævi. Guerdard Chartul. Petri Caroli. 2. n. 81. p. 6. col. 60. num. 55. pag. 288. num. 3. pag. 318. sec. XII.

24. **CEMETRIUM**, Vide Cementum.

25. **CENARIUS**, pro Cenobium, apud Moretum de Antiqu. Navar. pag. 619. ex libro veteri S. Salvatoris Oxiensis.

26. **CENARIUS**, nomen Officiali in Monasterio S. Dionysii, Gall. Cener. Hujus, cura erat curam hospitii reducere, qui eo sese conferebant. Epitaphium F. Joannis de Verdus apud Pelitban. in Histor. S. Dionysii pag. 389: *Placidus etiam illi paternus in cenariis, etc.]*

27. **CENARIUS**, pro Cenarius. Vide Cenarius.

28. **CENOPEGIA**, pro Scopopegia, vox

Grecia, Dedicatio. Acta SS. Bened. sec. 6. part. I. pag. 477: *Placita sub honore Petri Apostolorum principis dedicari, cuius Caenopagium Idus Octobris annuatim instituit iterari.*

† **CAEPHA**, pater *Cepa*. V. *pat* notius pro *Sepla*, piscis genus; Stephanotus tom. I. Fragn. Hist. ex Codice MS. Grandmontensis: *Almyon D. G. humilis regina Anglor. Ducatus Normandiae et Aquitanie Comitatus confirmavit usum militarium Capitarum annis singulis pauperibus fratibus Grandmontis.*

† **CAEPHIGUS**, (*Cipolla*, capae caput, vel ipsa capsa, legitur non semel apud Arnob. 6. sub init. Adde Priscian. 6. p. 681, Putsch., ubi docet ex *Capro* veteres et caputis, ut caputium dixisse.)

† **CAPTUS**, [pro *Septum*, Ambitus.] Traditiones Faldensis lib. 2. Ch. 43: *Sicut ad nos jus proprietatis pertinet extra illum Captum (id est, bifang) qui est in Gungunon. Captum illam foras dimittit.* Et Ch. 77: *Et in Buellos Iatum Captum, qualem ubi habuimus. Vide Bivang.*

† **CAEPUM**, idem quod *Cepum* pro *Sebum*. Vide in hac voce, Italia, Sivo, Gall. Suif. Sat. Nicet. Sec. xiii. in Mon. Hist. patr. Mauri. tom. II. col. 304: *Et ipsi coriarii de cartero coria et pelles ungant de assungia porcina, et de Capro, aqua quantitate, et non aliter.* [V.]

† **CEREMONIARI**, Ceremoniarum seu cultu exteriori colere, adhibere. Mer in Hieronico ex Artis S. Cypriani: *Galienus dixit Cypriano: Jussurunt te sacramento Imperatoris Ceremoniarum.*

† Extat idem locutio infra in Ceremoniari a Caglio laudatus.

† **CERILLIA**, f. Candela, inq. Jansoni in suis ad Isid. Glossarium ecclesiasticis. Verum in glossario, Mer in Hieronico non est, ut ipse legit Jansoni, Lucerna, genus cere, sed cum alio, Lucerna, genus cere, pro quo Gratius censet respondendum, *Lacerna, Genus cere*: quam in rem laudat Festum et Scaligerum.

† **CERINOMIA**, f. *Septuaginta*, Cerevis sacra, Supplem. Antiquarii.

† **CEROLA**, CHEROLLA, Arcula, pyxis. Reg. visitat. Odons archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1345. fol. 29. v: *Invenimus ubi ubi diagenitus videtur et servaretur archas monachorum et Cerolas, vel faceret scrutari.* Et fol. 88. r: *Habent classes archas, et de Chepols rurs.* In Chepolsa fratres, et de Chepolsa rurs, centum solida inventi fuerunt. Vide infra Cathedralia.

† **CESA**, scilicet arbores, Munimenta ex arboribus stratis, interpret. Pertio. Annal. Laurissae. ad an. 776. Scripser. vol. I. pag. 156: *Saxorum Cesa seu firmatae subito inventi.* Alii legunt *Cesa*, f. radix Germ. section.

† **CESAR**, D. dicitur Cesarum in Imperio orientali vide Glossar. med. Graecit. col. 542. Inter imperatores Germanicos primus Otto III. hac appellatione ornatus videtur. Vide Chronicon Gottwicense pag. 178.

† **CESAR**, Fossario principis. Glossar. vet. ex Cod. Reg. 7611.

† **CESARA**, Uxor Cesaris seu imperatoris. Ern. Nigellus lib. 4. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 61:

Ecce lacum, cum turbe potius et Cesara Juliae, Constantia, Carulus cum capite ipse patet.

[100] Ap. Pertiz. vol. Scripser. 2. vers. 515. *Cesara, Gracis Kaxara, vide Glossar. med. Graecit. col. 542.*

† **CESARIA**, Mulier caspiana, Ugulioni,

ut videre potes in *Clepedraria* post *Cleptura*.

† **CESARIANI**, Officiales Procuratores Cesaris, qui et Catholicis dicuntur in penali. I. ult. Cod. de bonis praescript. (9. 40. c. 3. §. 3.) I. rationes fiscalis tractabant, et bona ad Principem devoluta veluti vacantia occupabant. Vide Petrum Fabrum lib. 3. Semest. pag. 304. et tit. 7. de Cesarianis Codicis Theodosii lib. 10. et Arrianum lib. 3. in Epictet. cap. 24. Ab hac Cesarianorum appellatione, deductum vocem Gallianum *Seryet*, et Germanicum *Scharjanis*, quibus *Capit* *Caliculus* ad lib. 7. Cod. de Jure fisci, [quam propius et melius a voce *Seryet* accurrunt alii.] Vide *Seryet*. [100] Et Germani. med. Graecit. col. 538.

† **CESARIANI**, Sanctus Cyprianus Epistol. 82: *Senatores et viri egregii, et Equites Romani, si ademptis facultatibus Christianis esse perseveraverint, capiti quoque multentur.* Cesariani quicunque vel prius confossi fuerint, confiscantur et vivati in Cesarianis possessiones descripti mittantur.

† **CESULUM**, xxvby, Ceruleum. Supplem. Antiqu.

† **CESURA**, Jus cedendi. Charta Baldini com. Fland. ann. 1069. apud Mirum tom. I. pag. 151. col. 3. *Domus. Cesuram, ubi fructus occurrunt, vendit ad edificandam sepes.*

† **CESURA**, Armorum species. f. Cassis. Gall. *Casque* Hispanice. Appellatio conventus S. Victoris Massil. ad Concilium generale ann. 1434. ex Archivis ejusd.: *Considerantes expensas pro custodia Montis S. Victoris necesse fore in vallatis quam in edificis, bombardis, balistis, trabucis, viratoribus, Gascia, lanceis et bombardis, curantibus et cassibus, lorice et aliis armorum generibus.*

† Idem esse puto quod *Caditria*; cassidis quippe infra mentio fit; aliud ergo a casside hic agitur. Vide supra *Caditri*.

† **CAFAGIUM**, f. Domus praecipua, idem quod *Caput* munit. Charta ann. 767. apud Muritor. tom. 5. Annal. Ital. med. seculi col. 747: *Locus qui appellatur Duena, excepto Cafagio iulo in integrum ad Cafatruila de Padute, quod nobis reservamus. Aila ann. 788. ibid. tom. 3. col. 1013: *Excepto... Cafagio meo in loco Rasiniano, ubi dicitur ad Suvera... excepto Cafagio meo, qui dicitur de Forcia.* Idem ibidem quod infra *Cafagium* totum I. [100] Non esse *caput* munit. Fortasse quae praecedunt in charta ann. 767: *Dedimus ibidem casa habitationis cum solamentis, etc.* In altera charta hic occurrunt. Utrique de donationibus concupiscite sunt, hac ecclesiam, illa feminas facite. Fortasse radix Germanica, ita ut idem sit quod *Bifang*, septum imprimis fere.*

† **CAFALANTES** in schodis Alamanno-um, qui occulte subaudent quod dicatur, quid agatur, coram. Goldast. *Chronicon in Aleman* pag. 288.

† **CAFARDUS**, CAFARDUS, Gall. *Cafard*, Hypocrita, pietatis simulator. Statuta Andegav. ex Concilio Pentecostes ann. 1019. pag. 215: *Per alios filios tanquam Cafardos nuncupatos, etc.* Menoti *Sern*. Quadragesim. fol. 147. verso col. 1. Sed sed *Caffardi* esse (indulgentias) predicatorum cum infirmis mendanti ut populum decipiant, qui sepe sunt parvi diaboli, quando sunt in taberna; quod non est quarto nisi de luxuria, de ludo, de rapina. Vnde *claym* accusat Menogus ab Arabico *Cafard*, quod nomine vocatur is,

qui sume decipit religionem, ut aliam sequatur. Prima vocis origo est Hebraica *Caphar*, Remittat: hinc *Capher* eidem Mengio sumitur pro eo, qui fidei catholicam elargitur.

† Longe verisimilior videtur origo ducta a *Caphardum*, capitis tegumenti species. Vide in hac voce.

† **CAFFA**, Charta, dicitur Gali pro Ecclesia Parisiensis ex Pastoralis minoris ejusdem Eccles. num. 17. descripta etiam a Sammarthianis: *Tam pro immunitatis anteriori quondam Regibus, quam et pro reliqua instrumentis species Cafforum (vel casarum) ipsius dictae Ecclesiae Parisiensis, etc.* Rustici Dombenses *Caffum* vocant peram, sacculum. An quid simile posset hic adhiberi? Charta Phil. in Adversariis. Potius crederem esse genus vasculi, qualis est mensura, de qua mox.

† **CAFFIRUS**, Mensura Hispanice species, idem quod *Caffium*, Gall. *Acham*, med. Hispan. in Diction. vob. Arabicis originis, mensura major arborum, continens 144. modios. Charta Phil. V. ann. 1335. in Hist. de Castella. *Indret in Concedimus quod ipse (Simon de Martini de Raffalle) quinquem Caffiros frumenti ad mensuram Pampilonensem, etc.* in super *generius species Cafforum... perpetuo habebit.* Vide *Caffium*, *Caffium* et *Cafficum*.

† **CAFFIUM**, Mensura seu vasis species. Tabularium S. Victoris Massil. ubi de Eiridone: *Tres stolas de purpura, sex stolas et sex manibiles... septem dolia, quatuor cupos, et octo Caffia de vino, duos tripodes, etc.* Vide *Caffium*.

† **CAFFIUM**, Mensura Hispanice species. Jacobus I. Rex Aragon. in Constitutionibus Catalanae MSS: *In locis Cataloniae, ubi currit moneta faciente, vendatur Caffium, quod est de artemium 25. solidi, et in aliis locis ubi sunt diverse mensurae, vendatur mensura in illa secundum quantitatem Caffi Herde.* Chronicon Petri IV. Regis Aragon. lib. 3. cap. 23: *Nos donavimus mli Cafficos de formet. Raimundus Montaner.* in Chron. Aragon. Cap. 388: *E in Rocafort trames me in bono capiti, e una mola, e 100. Cafficos de civita.* Vide *Foros Aragon*. lib. 4. de Deposito. [100] Et S. Rosa de Viterbo *Kluclard*. tom. I. pag. 225. voce *Caditri*.

† **CAFFISA**, Mensura Liquidorum species, idem quod *Caphesis*. Testam. ann. 1342. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 568. col. 2. *De grandis fructibus debent habere mensuras quoniam Caffisa de vino ad bibendum.* Vide *Caffium*.

† **CAFLANIA**, Perperam pro *Castania*. Vide *Castania*, hac voce.

† **CAFOTIUS**, Vox ab Anastasio Bibliothecario ficta. Vide *Ezafofi*.

† **CAFSIS**, ex Graec. *caeson*, calce, *caupa* apud Petr. Chrysost. Sern. 124.

† **CASA**, f. *Casa*, Pyxis Chron. Fossar. novis ann. 1190: *Duodum ceras argenteas, et quatuor Casa cum reliquis.* Vide *Capsa*.

† **CAGANUS**, CAGANUS, Sive Avares, seu Hunni, Reges suos vocabant. Corippus de laud. Just. lib. 3. vers. 345. de Avriabus:

Per signa totius Cagan contrarii signis Perre perit.

Gregorius Turon. lib. 4. Hist. cap. 38: *Sed et Rex Chunnorum, vocabatur autem Caganus: omnes enim Reges gentis illius hoc appellabant nomine.* Petri Saxonicus lib. 2. de Genl. Caroli Magni ann. 782:

... Paterque Caganus ad Syren Hircorum aditus prope prope tendit.

que ligna portant. Calo, ille, qui ligna portant.

* **CALARIUM**, [carbones ardentis, (Diss.)]

* **CALARIUS**, Vide supra Calo 2.
CALASNEUS, Conterminus, qui agrum conterminum possidet. ex Baywar. tit. 21. § 1: Nullus de alterius silva, quævis prius inventa, axes tollere præsumat, nisi que commarcatum fuerit, quem Calasneus dicitur. ex Græmhus Grammat. German. vol. 3. pag. 763, legendum conspect: Calasneus a Laao, Passauum, quasi Compensum Confinem, quod in Antiquo pag. 486. Gall. Thesaur. Ling. France vol. 2. col. 294. indice Laas, et mox]

* **CALASUS**, Conterminatio. Charta ann. 828. apud Mellicebelo. tom. 2. Hist. Frising. pag. 279: In agris, in pascuis, in vineis, in agrarum decursibus, in omnibus Calasus et internatus, etc. Vide Calaseno.

* **CALATUM**, Purgatorium, in Glossar. Lat. Ital. MS. [Vide Forcellin. in Calatensis.]

* **CALASTICUS**, Calatensis, ex Gloss. ad Alex. Istrosoph. MS. lib. 1. Pussion. cap. 135: Qui enia solus sui sunt Calastice adiutoris, etc.

* 1. **CALAT**, Calatice, ἀγαλλία, sic

τοῦ ἐνὶ τῇ πόλει. Sacra pontificalia.

Suppl. Antiquarii. Vide Calatice.

* 2. **CALATA**, CALATA, Via strata, que in declivibus in pergit. ex Hist. Calata, descensus, noster Calata ex Cotagravi. Stat. Avinion. ann. 1248. cap. 53. ex Cod. reg. 4850: Teneatur refectore Calata et levitum Durancie. Et cap. 31: Removeatur Calata, que sunt in civitate, ubicunque sint infra civitatem, de magnis lapidibus, vel aliter periculis, et corrundem videri. Calata ubi infra civitatem sibi vitium fuerit debere fieri, de lapidibus minuit. Charta ann. 1269. ad calcem extat. stat. : Quam (aquam) accipietis in Calata pontis boni passus citra ipsum pontem, etc. Vide Calata.

* **CALATHUS**, Tannus, ut notant docti Editores ad Acta S. Joannis. tom. 6. Sept. pag. 31. col. 1: Quod (corpus) postea, sedato pavore, ipso in loco ejus concives antiquissimo Calathu annuum generatus locaverunt.

* **CALATICUM**, Papias [Edit. et MS. Birturic.]: Didicimus, genus ordi dictum, quod duos ordines habet; hoc pterque Calaticum vocem habet, quod in Papiis in Calaticum. [50] Utroque loco excerpt. Isidor. Origin. lib. 17. cap. 3. sect. 10.

* **CALATORES**, Pesto, Sert, anō rōt vāzē, quod est vascū, quod semper accendi possent ob necessitatem servituti. Gloss. Lat. Græc: Calatores, δὲζιμ ὀνητοῖς, mactores, Calatores, ἀντρο, Calatores, τὰν τῶν τῶν, Gloss. Isidori: Calatores, Mīster sacrorum. [50] Vide Forcellin.: Sed aliud sonat apud Leonem Ost. lib. 3. Chir. Cap. cap. 38: Galatruer..., reddidit B. Benedicte filium Laurenti tota piscaria eius, et ipsam forem S. Benedicti cum tota piscaria et Calatocibus suis, tam intra, quam foris, cum introitu et exitu suo. Ubi forte Calatruer reges sunt, nam Ital. Charta rēta, est navicare. [Malim Piscatores intelligi a Calate 2. quod vide, [19] Vide supra Castor.]

* **CALATRA**, Vicius. Ordo sacre militie equestris a Calatrava oppido ad Anam fluvium nuncupatus. Hujus nactores Raimundus Pterius abbas ordinis Cister. et Didacus Pterius ejusdem socius; multis immunitatibus amplificatus fuit ab Alex. III. PP. Vide Marian.

de Reb. Hisp. lib. 10. cap. 6. Ita Carolus de Arago in Glossar. milit.

* **CALATUM**, Lignum piscatorum, seu Piscaria e lignis confecta. Acta SS. Julii tom. 1. pag. 188. In Processu de B. Petro de Lombardis: Molendinarius vendit Calatum sive lignum piscatorum, quod inopedit ludo molendinarius estimantes, magnas barbas fustes acciperat.

* **CALATURA**, pro Theclatura: quod vide.

* 1. **CALATUS**, Poculi genus, in vet. Glossario San-German. MS. num. 301. [50] Vide supra Calatice.]

* 2. **CALATUS**, Instrumentum rusticum, quo herbas secant, vel colligunt. Charta Jo. de Castel. dom. de S. Hilari. pro habita. ejusd. ann. 1324. in Reg. 63. Chartoph. reg. cl. 391. Et Robertus colligere cum fasciis ferreis seu Calatis in stansis nostris pacifice.

* **CALAX**, Adulator, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Alind Cod. 7641: Calax, adulator, parasitus. Ubi infra: Colax, recte.

* **CALRE**, Vide in Calbaras.

* **CALARES**, Chronicon Fontanell. cap. 9 [50] Alex. vol. Script. 3. pag. 393. lin. 361: Unde milites Christi autumant consuebant, inde nunc pastus exhibetur calares..., inde arvalis ludus, inde barbas fabricant. Ubi forte legendum, Calbes. [50] Malim calares pro calcaria.] Nam Festus Calbes ut esse arvalis, pubes, triumphans interpretatur: unde postmodum quævis ornamenta ista dicta, etiam equorum. Gloss. Lat. Gr. Calbes, σίγλα, ubi Rignatus ad Duosandru Calbes restitutum censet, vel Calbes, ut Salmasius ad Hist. Ang. pag. 27. Papias: Calbes, arvalis, qui militibus ob virtutem dantur.

* **CALARE**, Casalicus, utrumque Glossarium v. Calbes. Hæc referri utemque potest verbum Chabinder, quod obsecro usurpat, in Lit. remis. ann. 1835. ex Reg. 183. Chartoph. reg. cl. 94: Comme le suppliant passoit contre le mur, passu assis de lui Jehanne femme Colin Fouquet, qui estoit costumeire de parler avec de légier et lui comenoit à dire que il avoit un grant..., et que sa femme en seroit le soit bien Chabinder.

* **CALASUS**, Hist. Miscella lib. 18. pag. 180: Scripum capisum, ac piper, et Calbasie camisus multas. Sed reponendum Carbasias dicit Theophras, qui xapēnia xocina habet.

* **CALAREUS**, Vide Calbaras.

* **CALBINO**, Menor. Papias.

* 1. **CALBISTIA**, Meror. Glossar. San-German. MS. num. 501.

* **CALBITIO**, Meror, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646. [50] In Gloss. cod. reg. 7644. ut ex Isidoro: Calbitio, menor.] Vide Calbasia, Calbisia et Galbin.

* 2. **CALBIA**, Hist. Calce. Gall. Chaux, Lit. ann. 1397. Tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 728. art. 5: Eicam erat quæ tunc cijsdam portis, situm in muro digne ante portam in atri, quod fuerat clausum cum Calce et arena per homines ducti loci.

* 3. **CALCA**, [calce, tarte, maittino] nominali sese invicem preueniunt. Est cognomen marcellini Romanum. Vit. Max. 9. lx. a. 5. Quid Trebellius Calca? nam assensuerit se Claudium tulit!

* **CALICREPA**, Vili. Brito in Vocab. MS. Salicina, est quedam herba spissa, a mælo, quod salire facit calones, et propter hoc vulgariter Calacrepa dicitur, quod calones facit erigere. Glossar. B. blice 1388: Polidius, Calacrepa. At Ruellius lib. 2. de Natura stipulium cap.

117. et lib. 8. cap. 83. Calacrepa, Gall. Calandrepe vocari ait. Hinc consule, si lubet.

* **CALCADIS**, Aframentum albice, Blanc d'Espagne, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7641.

* **CALCADOYRA**, vulg. Occitane. Macrem species, in qua prius calcitrant racom, quam in cupam proiciantur. Invenitur, ann. 1511. ex C. S. Viet. Massi: Item pium eadit et dicit Calcadoyras. Vulgo Calcaedoyras. Vide Calatorum.

* **CALCADUREIUS**, Vide infra Calcaturo.

* **CALCALGUM**, [2] Tritura bladorum, que apud Provinciales pedibus junceorum fil: quod iuxta ad dominos feudales in Provincia pertinet, ut eo legitime feudi possessio asseratur. Vide infra Equatib. Transact. ann. 1501. ex schedis Pr. de Macaspas: Cum ejusdem peritio domum sui eius prendens, nisi quibus Catalogum bladorum et granorum hominum ipsorum Torris Augusti ipse magnificus dominus tradiderit. Vide supra Calastrographia et infra Calcatia et Calcaturo. Extat alia notio, in Calcea.

* **CALCALETERENS**, S. Columbanus Epist. 4. de Paschate: Qui ergo dicit de Pascha 30. dies iunxit, et iunxit, tamen pax dictum sit, non esse pascha, nimirum tenebrebus, a multis consuebat Calcaleteris. Ubi forte legendum calculatorem, quod est, quod scripturn id est, viris doctus. Nam xalcatrores cognominatum Originem notum. (Hoc est, iuxta vim nominis, Pectus aeneum: quod est, quod iunxit, et iunxit, ut abesse. Ob immenses labores potius, quam ob doctrinam Græci xalcatrores dixerunt Originem, Latini Latrosum, in Calca, quod est, quod scripturn id est, malum Calendaris, qui supputant Kalendas et tempora, quam quodvis aliud vocabulum.]

* **CALCANEO**, Calceus. Rebelle, Gall. Se révolter. Charta ann. 1281. in Chartal. Hannon. ex. 24. ex Cam. Comput. Insult.: Cam Illustris domina Margareta, tunc Flandrie comitissa, ad eam Romanum imperium..., indolentis erecto Calaneo, ipsum imperium sine regem per ingratitudinem vilius adeo propegeret, etc. [50] Epistol. Adriani IV. PP. ad episcop. German. ann. 1198. ap. Hahu. Monument. inedit. vol. 1. pag. 139: Vix aliquem de principibus suis, qui forte Calaneo non minus, quam cum leonem, posse armis compescere.]

* **CALCANEO** LOCUS, l. Locus calculeosus, Charular. S. Cypri. Cypriemper, fol. 82. verso. Et statim Calaneo, fessit curat quasi ad candam ipsius rille ad ipsam petram iacentem, in quo Calaneo locus erat.

* **CALCANIUM**, Simili notione. Acta SS. Mail tom. 2. pag. 183. in Miraculis S. Joannis Bevelac: Tandem per loca pastura gradatione, plantæ pedum ipsius pedibus, quod erat Calcanium, fessitque pungentibus ita tererebat, aut. In excerpto scriptum erat, obtinuitque: quod curat ante Continuator Bonaldi.

* **Calcanis**, Gall. Carlin.

* 1. **CALCAR**, Boie seu collarii feræ species, vel collistratum, in Miraculis S. Catharine Sæciecæ num. 12.

* **CALCARIA**, Vicius, Calcaria adonis Archiep. Rotomagens. mens. Jul. ann. 1251. Redditur in frumento, avena, blado comestum, muscus, dactylis, capibus, gallica, adonis, avris, panibus, garbis. Calcaribus, mactonibus, etc. [50] Vide infra Calcaria in Calce.] [Index

MS. Nobilitate apud Stephanotum Antiquarium. Pictavi. tom. 8. pag. 538: *De quibus reddunt viventes etiam solidi avaritiae, et totum ad homagium platum et ad una Calcaria de placito ad mutationem Abbatis et ad mutationem de patre et filio. Charta anni 1162. inter Scitandus D. de Macassano. Pro presentia a libertatibus... gratias... heredes... in signum nostri majoris domini unum par Calcarum decessit... secrete teoaurat.*

CALCARIA ATREA. Militum propria erat: cum enim armis accubebant, ipsorum pedibus apabantur. Joannes Monachus Majoricensis de de Fratre Ducis Normannie Militia agens: *Calcaribus atreus pedes ejus astricti sunt.* Hist. Caroli VII. de Ludovico II. Regis Sicilie et Caroli Fratri Militis: *Eos accubant baltheo militari, et per Domitium de Chauvignaco Calcaribus decessit usque Rex Carolus insigniri. Cavaliere a Spreu doro, apud Joan. Villanum lib. 8. cap. 13. lib. 10. cap. 1. Eques auratus, Scripserunt recentioribus. Raimundus Montanerius in Hist. Aragon. cap. 240: *Le Comte bataylla arengada ab 200. cavalliers Franceses, les ab Espagnols d'armes, e molt d'altras del pays, ab les gens de peu vench vers la campanya.* Huc pertinet, quod olim oblitum proverbium, apud Boncompagni in Arte dictationis MS. *Plus l'adversaire, qu'on alteria.* Ita fuisse veterum Francorum calcaria, auctor est Joannes Purcellus in Monumentis Ambrosiane Mediolanensis Bibliothecae pag. 72, quo loco tumulum detectum et apertum Bernardi Regis Italie, Pipini filii, describit: *Sed et Bernardi pedibus ita calcatis Aurata inducantur.* *Calcaria* est, quod vulgo Rame nominamus. *Figure tamen illas erant parum admodum ab hodiernis et nostratibus diverse: in exteriori cornu extremitatis parvum erat et rotundum foramen, e quo superne filia, inferne autem ansula eodem ex ere pendebat. Ansule cuspidate claviculo erat corrigia e corio, robusti pariter coloris, que desub pede per alteram inferiorem cornu foramen nodice bagum deducta, et illi fibula inserta, Calcar pedis asstringebat. Rotula tunc et Calcaris dorsi nodice prominebat scuta et perhorum dorsi nodice circumscripta vocit decessit.* Vide notas nostras ad Stabulum S. Ludovici lib. 1. cap. 118. Aureis etiam, aut saltem deauratis, orabantur Doctores Universitatis Austriacensis, cuiusque qui in suo ordine primum, ut milites in suo: quod discimus ex Stat. ejusd. Universit. anni. 1367. in Cod. reg. 4229. A. fol. 65. r. *In eorum gremio salomonici (sunt) equitatus, suis doctoribus subvinctis, elidit sella, frenum et Calcaria decessit.**

CALCARIA ARGENTEA. Scutiferorum erat. Regium Holagiorum Nobilium Aquitanie anni 1274. ex Cambrac Comput. Paris. *Et si aliquis corum non esset Miles, debet servire domini regis cum calgis albis de scorio, et Calcaribus Argentatis.* Chron. Frensi. lib. 1. cap. 1. *Nous avons contre la bataille contre le plus vaillant escuyer, qui onques en son temps chassera Espagnols Blancs.*

CALCARIA AUREA. Calcaria Militibus, cum degradabantur, Thomas Walsingham, de Andrea de Harlecy, Comite Carlensi, exactorato, et propter inesse Majestatis crimen suspensus. *Nempe primo degradatus, et deinde securi ad talos suos Calcaribus, et sic scissis discissus est baltheo militari.* Le Roman de Garra MS.

Li Reversus li sei Capé parat.

Pieds des talons in l'armes avec fons.

Statuta pro Militibus Balaenstia: *Si videris factis chose contre l'ordre de chivalerie, (que Dieu ne vueille) le Couperay ses Espersons de dessus ses talons.* In Statutibus S. Ludovici lib. 1. cap. 128. dictum de tenabili, qui militari cingulo donari se passus esset, quod le porroit prendre li Rois, ou li Bers, en qui chaslevellie es s'voit, et Trancher ses Espersons sous le fustier. [Cf. Coufer Grimmii Antiq. Juris pag. 712.]

CALCARATUS. Calcaribus pedes Indutus, quod Martii. Paris ann. 1217. pag. 481. *Vide Calcarium.*

Calcareo. pro *Eperon*, ut videtur, a Lat. *Calcar*, mutata littera i in r, in Charta ann. 1370. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 288: *Il estoit tenu et subget l'épéve d'un Calcareo veair descendre de cheval a la porte de ladicte chapelle, et y descendre du dessus son mulet ou malle, sur lequel ledit sieur estoit assis monté, accourré de sa robe et saion et chausses, housses et Calcareos ou digars.*

2 CALCAR. *Prora galice*, que lignum prelium habet, quo ratas hostium transiguntur percussae. Vulgo illud *Calcar* dicitur, aut Anonymus auctor Hist. Hierosol. pag. 1167. nostris *Eperon*. [Cf. Vide J. A. Archæol. Naval. vol. 1. pag. 328. 404. fol. 3. pag. 475.]

3 CALCAR. *Viam*, quod primum ibi dicitur. *Calcar*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646.

1 CALCAR LECTUM ALTERIUS. in Lege Rajwar. tit. 7. cap. 1. § 3. Conjugium alterius videtur. *Lectulum herilem* dicitur, quod in hoc, quod in hoc causa. (4. 8.) Speculum Saxoni. lib. 3. art. 45. § 6: *Uxor, cum marito lectum ascenderit, etc. Vide Calcare.*

CALCAR LITEM. Eam filio Clotharii III. Prescriptum pro Monasterio S. Dionysii tom. 1. Annal. Benedict. pag. 603. col. 2: *Quod et in presentis judicio nostro utraque partis pro Calcarina lite esse fuerunt acceptis; sed dum in ipsa causatione intercederet, etc.* [Cf. ap. Breque. num. 141. ubi *calcada*; forte elliptice dictum pro sole *calcato* i. e. a praetata ad litteram *fundens*.]

CALCAR EQUUM. Equus dicitur, sui admissarius, quando cum init: nostris *Couvrir*. In Curia Generali Castellania, acta Gervasio sub Petro III. Rege Aragon. ann. 1320. MS. statum: *Equum, quem ille, cuius vestig, Calcar fecerit per equum aut ronnium, non posse pro debito, vel alia causa, pignoriari, sui recipi.*

CALCAR SOLUTUM. in Lege Solita. tit. 40. pag. 71. edit. Eccardi: *Qui vero per vestigium sequitur, qui se agnoscere dicit, illi aut reclamans non offerre per tertium manus sublevari, nec solvi secundum legem Calcaris. Ubi doctiss. etiam censet legendum, solem collocare, i. e. dnm constituitur.* [Cf. Vide Calcare.]

2 CALCAR. Vestigium aliquis insequi, quo notione dicitur in *Chivalier ses talons de quelqu'un.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646: *Calcar, test, vestigium insequitur ejus.*

3 CALCAR. pro *Calcare*, nostris *Caucher* dixerunt, pro in strinem ordine, agere, vulgo *Ranger*, *tasser*. Lit. remis. anni. 1378. in Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 12. *Leche suppliant et Marguerite de l'ame de 2112, que adit ensemble avec autres personnes en la granche, la où il Chalochoit en tas de foing, etc.* Lit. ann. 1387. tom. 8. Ordinal. reg. Franc.

pag. 180: *Une estupide de quodes Cauchies et misés en pipes et tonneaux, etc.*

4 CALCAR. Perambulandum amplexum, lavandis. *Calcar*, Vallis-Serani. rubr. 69. ex Cod. reg. 4619. fol. 55. r.: *Communna dicta vallis... possit... elgere calcatores ad Calandum et perquirant in ea rati ipsa communna. S. si quis accipere, secevert et restruere aliquid stratus, possessiones et bona ipsorum communium... et ad dividendum et separandum communia a divis et a terminandis.*

5 CALCAR. solebant terram vel pradium, quod acquirebant vel discebant, ut illius limites certo noscerentur. Charta ann. 1240. inter Instr. tom. 1. Massi.: *Recoyngabant quia nullum directum non habebant de illis vicinis et de ipsis campis, et se quierperant, et stipulantur, et intrant, accedent jactantur et Calcareant.* Unde manifestum sit frustra ab Eccardo restitui solem, pro solum, in Lege Salica tit. 40. laudata voce *Calcare*. Vide *Peracore*.

6 CALCAR. ut *Calchare*. Capital. Nautic. Venet. ap. Pardessus. Collect. Leg. Nautic. vol. 5. pag. 21. cap. 1: *Patroni navium debent dare naves suas bene curatas et calcatas de foris, ad*

CALCAR. Acta S. Rose tom. 2. Sept. pag. 443. col. 2: *Cujus (sanctae) caro calcatur, dum premarit inferius; et cum conditur, ad calcem ipsam revertitur.* Id est, caro hujus Sanctae, si digitis fuerit compressa, ut vivens corpus, ad tactum recedit et continuo revertitur.

CALCARIA. *Calcarenses.* Vide *Calcar*. **CALCARIS.** *Calcaribus* instructus. Charta homini anni. 1450. ex Cod. reg. 8542. 3: *Illustris princeps domus Petrus dux Britanniae, comes Montifortis... pignoris etiam presentis, accutusque et Calcarisatus, etc. Vide Calcarium in Calcar 1.*

CALCARIUM. Vide *Calcarium*. **CALCARUS.** Calceamentum. Italica *Calzura*, Gall. *Chaussure*. *Calcar*, Bononi. ann. 1250-67. tom. II. col. 206: *Item dicitur quod nulli de civitate boni, vel diarchi prohibetur extrahere de civitate boni. Calcaris vel solas vel corrigias.* [Fa.]

CALCATA. *Atromenche cirium*, Joanni de Garlandia in Synonymis Chemicis. [Vide *Calca*.]

CALCARE. *Hirtius* de Bello Hispan. cap. 10: *Copie etiam captivum fecerunt, eumque extulerunt Calcatas ad fossas complendas.* Erant itaque *Calcatas*, si tamen genuina est Hirtii vox, qui nonnulli eulatas, vel calceatas, aut cretas subrogant, virgultorum fascicul, nostris *Fascines*. Vide Glossar. milit. Caroli de Aquino in hac voce.

CALCATUM. pro *Calce* tenus. *Mirae*. S. Audoni tom. 4. Aug. pag. 883. col. 2: *Licet tibi, quantum video, pericula Calcatensis incumbant, si tamen ne trepidas.*

CALCATIO. *Trilara* bladorum, idem quod supra *Calcagium*. Charta anni. 1442. ex schedis Pr. de Marquis: *Equas pro calcando blada temore missionem sui Calcagium.* [Vide *Calcel*. Bertrandi tom. 4. Cons. 231. pag. 229. et infra *Calcatore*.]

1 CALCATOR. *Calcar*. Charta anni. 1404. in Reg. feudor. comitat. Pictavi. ex Cam. Comput. Paris. fol. 227: *Ego Symonis de Pöit, relicta defuncti Johannis Meschin, tunc comitis de Pöit, et Johannis gium ligium et ad duo Calcatores decessit, sui deus espersos dore, vel quique soldos de decessit, etc.*

2 CALCATOR. *Inquisitor*. qui de re

*ponere acquirat, preter Calceatam abbat. Charta 117. In Tabular. S. Bertini arab. 1827. Dissociat, qui evocant et de-
sunt ante et postea Calking in leur
ville et Seigneurie d'Argen. Vide Cal,
cegiem, Calcia et Calceatium suis
locis.*

CALCEATINA DEPTERRA, PRÆBUE.
Gregorius Tunc de Villis Patr. cap. 18.
Qui diu assit iunenti alite florae, a
parentibus sponsali vinculo obligat,
cuicque, ut etati hinc consentit, amor se
pellat, pascatur affluenti, Vitis, pe-
catis frequentibus etiam. Calceatina
deservit, contigit, ut. etc. Item cap. 30.
Denique data sponse annulo porrigit
oculorum, prebet Calceatium, celebrat
quoniam diu spem. Alitudo forte
ad id, quod legitur in libro Ruth cap.
1. v. 8. hic autem erat mas antiquus in
Israel inter propinquos, ut et quando
alter alteri suo periculis, ut esset firma
concessio, solvabat homo Calceatium
suum et. Dabit propinquo suo: hoc erat
testimonium Gossionis in Israel. Sed
et nescio, an huc spectent qui habet
Chronicon Regum Mariorum de Olao
Magno Rere Norvægie: Mureuoldo Regi
Hibernie unit Calceatium sua, præci-
pienti, ut ei super humeros suos in die
Natalis Domini alium deum suum
portaret, in conspectu nostrorum ejus, ut
inde intelligeret, se subiectum esse Magno
Regi. Ita forte apud Gregorium Turon-
ensem sponsus, qui aditum dedit
decebat et prebebat, in obsequi sym-
bolum. ¹⁰⁰ Vide Grimmii Antiq. Juris
pag. 155.]

CALCEMENTA secundum Romanorum
usum habere jubentur Presbyteri in Ca-
pitulari 3. ann. 789. cap. 8. (Egghardus
in Vita Caroli M. de eodem Principe:
Longa tunc et clonage accinctus, Cal-
cis quoque Romani duntaxat indeba-
tore. Vide Armiger, Campagus.

CALCEMENTARIUS, Sutor, qui cal-
ceos taliait, Gall. Cordonnier. Gloss.
Grec. Lat. *Enchiridion, Calceamentari-
us, Calcearius.*

CALCEMENTUM in altum prolevere,
Superstitutionis species, qua de vite di-
tutatis augurabantur. Vita S. Arnulphi
tom. 3. Aug. pag. 298. col. 1. Venerum
passagium, iuno ecclestium ostentium,
initio nuper actus Quadragesimæ de illo
illud exercitio, ut quasi non posset,
cujus Calceamentum affum projectum
infra trabem superpellectum. Peccatum ibi
nominat et filii vite recessit.

CALCEARITUS, Calceus. Computum
anni 1284. Hist. Dalpi. tom. 2. pag. 277.
Item de penultio ejusdem. (Augusti
liberavit civitatem mulieris fatus pro Cal-
cearetis suis in camera Domini tæva. 1.
Vide Calceatius.

CALCEARIUM, Pensio ad emenda
calceamentis. Privilegium Ludovici Im-
peratoris indultum Abbatibus et Monachis
S. Sulpicii Burz: Præterea concedimus
in vestitura et Calceis vestram Monachorum,
sicut fuerat olim, omnes feras au-
donas mercati cum integritate et distribu-
tione, etc. Vide Calcearium.

CALCEARIUM, Ministerium aliorum
calceos purgandi in Monasteriis. Vita
S. Marini: Et hoc tibi jubeo, ut omnes
munditias Monasterii in solus quocumque
facias, et agnum ad vestram purganda
potes, et Calcearium nomine per singu-
los dies tu perficias. Vili necessaria sunt
latrine. [In MS. legitur Calcearium vel
Calcearium, quod posset dici, ut utrius
lectio vera esset, utrumque calceum
parandi, vel calceos eluendi.]

CALCEATA, Vel in Calcea.

CALCEATOR, Calceatarius, Sutor,
in Actis SS. Aprilis tom. 2. ex Miraculis
B. Simonis Eremitæ August.: Petri
Calceator de Vitis et in suis

CALCEA, CALCEIA, CALCEONIA,
CALCEA, Vide Calcea.

CALCEDO, Germ. *Afterleder* in Vo-
cabular. Lat. German. ann. 1482. Adal-
d. **CALCEDRUS**, Calcedrus, a voce
vernacula bononensis Calceder (ex Grec.
Vox. Χαλκός, et αλός, aqua), que
significat vas ad aquam hauriendam,
Item Seces, Gall. Secot. Stat. Bonna.
ann. 1260-67. tom. II. pag. 1. Quod
singulas catenas puterem sint stiles
vel Calcedri fieri. Statutum et ordinatum
quod omnibus et singulis puteis civitatis
Bonnae et decanatus et civitatis et stura
sint firmatus ad catenam puterem
sint ferat vel Calcedri. [Fr.]

CALCEGIUM, Tribunal, quod pro
calceis suis agendis rationibus a pre-
sidentibus exigitur. Bulla Urban PP.
pro canon. S. Vulfr. Abbat. in Lit.
nig. 2. ejusd. eccl. fol. 11. v.: De iis
que nos pro vestra subiectione, et ad
ecclesiam nostram per terram, vel per
aquam veli facere contigit, nulli te-
neamini roagia, viagia, pedagia, Calce-
gia, exhibere. Vide Calcegium in
Gloss.

CALCEIA, Eadem notione, nostris
Chausseæ, et Chaussée. Lit. ann. 1378.
tom. 8. Ordinal. reg. Franc. pag. 333.
art. 1. Et quicquid potest esse, et
travers, Chaussées ou traves, etc. Stat.
Maer. ad Mosam MSS.: La maniere
comment se doit cultiver la Chaussée en la
ville de Maîtres. Præterea tous chartrons
ou voltrons forales, soit pour marchans ou
pour eux, qui anesment vins et toutes
denrées quelconques, doivent pour le
droit de Chaussée, pour chacun char, et
denrées, payer annuellement. Charta
Philip. ann. 1252. Charta Philip.
fol. 235. v. col. 1. Tenet in feodo ab
illustri domino Theobaldo, Dei gratia rege
Navarre, Campanie et Brice comite pa-
latino, Calceum et patellum. Item
de Lecherie, et quod dicta Calcia et pa-
tella dicti rinarum sunt de iusticia domini
regis supradicti. Libert. Judmor. ann.
1880. tom. 8. eadem. Ordinal. pag. 478.
art. 17. Non tenebatur solvere aliqui
subditorum nostrorum pedagia, trans-
versa vel Calceas, nisi antiqua et con-
sueti. Privili. villæ Domni-Mardani ann.
1342. fol. 1. vid. tom. 2. p. 101. Item
Calceia refinenda est et servanda a vil-
lori et scabinis ad proprios usus villor.
Pro ipsa vita strata occurrit in Chartis
Ponapetis annorum ab usque Pontie
ad Rothomagium vel Parisius dicens.
Vide in Calcea.

CALCEIAGIUM, vel supra Calcegium.
Charta Gossuini dom. de Menta ann.
1229. in Chartis Mont. S. Martini. fol.
ch. 75. Quia in perpetuum ecclesia Mon-
tis S. Martini in tota terra mea, dominio
et districto passagium, Calceiagium et
Ponapetis omnium rerum meorum. Vide
Infra Calceium.

CALCEOLARIUS, Sutor, in Actis SS.
Apr. tom. 1. pag. 124. et tom. 7. Mail
pag. 124. Item Calceolarius.

CALCEDRAGIUM, Merces, pretium:
Chausseæ, eodem sensu, in Lit. remis
ann. 1408. ex Reg. 158. Chartoph. reg.
ch. 3. Comme le prévoit ferveur de Bur-
vus. Ad hoc est fait adjoindre pardevant lui
tous les habitants de Puteville,
à laquelle journée il dit avoir: habitants
qui venoit querir ses Chaussees,
Ledit prévoit le concensus le Calcedrus, et
lui en die-huit sol. Parisius d'annee.
Charta Retherii episc. Veron. tom. 6.

Anecd. Pexii part. 1. col. 104: Voluimus
et decrevimus vero, tam ego quam ipsi,
ut nullum habant de istis super se majore-
rem, nisi quoniam in ista de iuste de-
gerint vel constituerint, qui cum suo
junioris omnia illa colligit, et, ut diximus,
per mensuram et numerum æqualiter di-
vidant. Quod si voluerint se pro Calcedra
aliqua dare, ipsorum esse potest
talis, tantum non sit nullum. Quasi diceret,
quod si de calceis provideret, hoc est,
quod ad vestitum pertinet. Vide
Calcedrum et Infra Calcedrum.

CALCERE, Calceos vel caligas induere.
Ordinal. MS. S. Petri Aurese-vl.: Post
matutinas, ordinati intrabant dormito-
rium, ingressique ad lectos suos vadunt
non sibi, sed, ut vide se, calceos induere
sua strata, quibus calceis, quibus per
notem utebantur monachi. Vide in
Caliga. ¹⁰⁰ Confer Calceare 2.]

CALCERIA, Vide Calcea.

CALCES, Gallicæ militum, Glossar.
Isid. ad quod Greivius: Excerpta Calce
militum, pro Caliga. Caligas esse mili-
tum Romanorum nemo ignorat, sed eas
calces dicitas esse nemo legit.

CALCESTRUM, Mattha. Gall. Cincet,
Ital. Calcestruo. Stat. Verceil. lib. I.
pag. 13. v. Statutum est quod pedatas
semineat, infra duos menses ab introitu
sui regimini, compellere comites ejus-
libet vicinias facere apertis viis in sua
vicinia de iure Calcestrum.

CALCEA, Vide Calcea.

CALCETENUS, Lambertus in Vita S.
Heriberti Arch. Colon. n. 22: Fugit tan-
quam Calcetenus Calceatensis, Galli di-
cerent, comme si on le talonnait.
¹⁰⁰ Leg. divisiss vocibus Calce Tenus;
quod Latinis notum est. Vide supra
Calceatensis.

CALCEUS, Tribunal in calceis, vel
pro calceis solvendum. Charta Philippi
II. Marcionis Namur. ann. 1281. apud
Miræum tom. I. pag. 390. col. 1: Rpo
Philippus Marchio Namur. Ecclesie
S. Abini Namur. in cleonagium perpetu-
um, affectu benigno contuli omnes Cal-
ceos qui mihi debebantur omni anno duobus
terminis de stallagio Namurcanis;
salvis tamen illis qui de jure debentur
Scabinis Namurcanibus, et tribus horre-
capis, duobus portariis castri, et duobus
precentibus villæ, satis quoque alia Cal-
ceis, si qui de iure debentur. Item
consentimus aliis de jure debeantur. De his
quidem Calceis instituit, ut omni anno in
perpetuum, in die anniversarii parentum
nostrorum qui venerunt in Calceis, et
Abini qui presentes erant anniversario dis-
tribuantur quindecim solidi Valencen-
sis monete. ¹⁰⁰ Charta Compositionis
ann. 1230. in Alsat. Diplomat. num. 417.
pag. 311. Bardones, promissit
et firmavit quod nunquam aliquo jure
nomine advocatæ, sive alio quocumque
pretextu ista quod suis antecessoribus se-
dem jure legemibus Gaudens concessit
assolvi, scilicet singulis annis pellicium
omnium et duos matutinales Calceas,
foret aliquatenus petitis, [Vide Calcei-
agium et Calcedrum, Calceium, Calceium,
Balgia, Botta et Caliga.]

¹⁰⁰ De calceorum forma vide Westphal.
Monumenta Cimbrica vol. 1. prefat.
pag. 28. not. b et c. supra Calceatensis,
in Calceis et Subaltes.

CALCEA FENESTRATI, in quibus certe
erant incluse, venturæ, utpote qui
Monachos decebantur, in Statutis Capitu-
lii gener. Calcedrum, Calcedrum apud
Marten. tom. 4. Aueodol. col. 1542.

CALCEI INCISI et seriati aut alterius

coloris, simili modo prohibetur Clericis in Concilio Tolet. ann. 1582.

† **CALCULUS** BASILICUS, f. **CALCULUS** LAPIDARIUS, calculus proprius. Stat. conc. Trevir. ann. 1810. cap. 10. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab *Hohenheim* pag. 70. col. 1. *Aligui (monachi) etiam lapidei honestatis habent, in caligis diversorum colorum mixtis et Calcis basis, ad modum latorum,.... incedere presumunt.*

† **CALCULUS LACRIMATUS**, Lacrimarum lorum exornatus et aristatus. Stat. pro Benedict. provincie Rem. ann. 1249: *Nec Calcem aut lacrimas lacrimatus, esse notatis, etc. Vide Lacrimatus et Lacrimatus testis.*

† **CALCULUS LUNATUS**, a forma Lunae crepusculis sic coloratus. Stat. MSS. eccl. Carpot. ann. 1526: *Prohibemus etiam ne utatur Lunatis, curvatis et nimis fenestralis Calcis.* [Vide Murator. Antiq. Ital. vol. 3. col. 467. D. G. Glossar. mod. Graecit. coll. 1310. voc. *Πορφυρα*: Infra *Pigacina*, *Poulainia* et *Rostra*.]

† **CALCULUS VITREI COLORIS**, Crispel, et fallor, nostris *Vers de verre*. Chron. Isid. Hispal. ad ann. 904. ex Cod. reg. 4900. A. *Monachi illi (S. Martini Turon.) ut refert S. Odo, nimis delitescere vitabant et series (utebantur) vestibus. Calcamenta erant vitrei coloris.* [Vide *Calcis* ab apud Wurdteim Nova Subsidiis Diplomati. vol. 6. pag. 80.]

† **CALCIOR**, pro Calceus, Soulier, in Vita J. C. MS. ubi de S. Joan. Bapt. *Quo je vis di par verbe, Ne sui digiti de despoier Le corron de son pied.*

Calciore vero, pro Calceore, calceos prebere, in Ch. ann. 1458. ex Chartul. 21. Corb. fol. 282. v. *Caucementem et Cauchementem*, Calceamentum, vulgo *Chausseure*, l'Ordene de *Chievrie*:

Après ilz chaussero chausis, De sales brans et de chaus, Et il dit, Sire, sales bouchons, Par chaus Cauchement nostre Ave tout auz en meulre La mort et la terre oil gievre.

Le Reclus de *Moliere*:

De l'absence son oeil quassa, Dont il couvrit sa Genouillère.

Chaucementem, in Testam. Ingeran. dom. de Coucoute ann. 1290. ex Reg. 68. Chartulph. reg. ch. 100: *Je lesse pour Dieu et au monene hnt vins lures Parais de reute chancus et a tous les pour que de ter droys et chausement pour vestir et chausier les povers de ma terre de Brie.*

† **PEDREM UNUM EX DUBIIS CALCIS HABERE**, Adagium antiquum de homine duas vias ingreditur, ut eam instat, quam cognoverit utiliore. Angell. Pechinotti Litterae ad Innocent. VIII. PP. de legatione Hungar. apud Fontanum ad calcem Antiqui. Hortie pag. 485: *Puto, Pater Beatissime, quod Majestas tua inter spes et metum naviget, et Pedem unum in Calcem calcis habere velit, ad effectum ut videt, quod, etc.* [Vide Adagium: *Si Calcem dividitur nemo calcet*, in Ekehard. IV. Cas. S. Galii ap. Portium vul. Scriptur. 2. pag. 14. cap. 15. ubi agitur de adiutore abbati dano.]

† **CALCEUS** FOEDERIS, Liga et factio rusticorum, Germ. *Bundschuh*, in Fascicul. Tempur. Pistorii pag. 104. ABB.

† **CALCHARE**, Stipere, oppellere. Guido de Vigor. de Modo acquirendi et expugnandi T. S. MS. cap. 8: *Postea fortiter inclaudetur, et calcitur, et sic, et postea Calchetur stopino cum cinis et hancis.* Vide *Calcare* 5.

CALCHERA, Fornax, in qua uritur calx, in Contract. Dator. Bergom. lib. 2. cap. 37. 2.

† **CALCHERIA**, f. Fornax, in qua conquir calx, ut infra *Calcheria*. *Calcheria calcheria*, quae fornax ejusmodi alicui conceditur. Judicium ann. 1811. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 459: *De censu, et de Calcheris, et de curis Calcheris, et de curis spousalis, et de iudicis mortuorum, etc. Et col. 460: Et censum de vineo, et de Calcheris, et mortuorum lectos,.... habent, etc.* Nisi idem sit quod mors *Calceagium* et programma ejusdem tribui.

† **CALCHIA**, Vitis in Calceis.

† **CALCHISSO**. [Calchanem imitor, veter. Calceis. Non p. 465. Calchissat hic vicinus (J. Quicherat) 1.]

† **CALCIA**, Tibiale, crurum tegmen, ita dictum, quod interdum calceis conjungitur, et una calcaretur et indueretur: nostris *Chauve*, vel *Chausse*; Calca Italica. Scio aliter videri viris doctis de vocis etymo. Theophrastus lib. 6. Carn. 18.

Follicis amplex quibus largiet Calce pons, Viresque vici assat calcia.

Vetus Scholia Thanaa: *Calcia filitras parva 1. Calcia senelanas parva 1. etc. [Mabil. legit renelanas, pro senelanas, in Actis SS. Bened. saec. 3. part. 1. pag. 109.] De caligis follicibus Mabil. notat, arguit S. Ferreolus in Regula cap. 3. et S. Hieronymus in Epist. ad Rust. de Virginit.*

† **Calcia de senelate**, in Constit. Fuder. reg. Sicil. cap. 89.

† **CALCIA**, Calx, Gall. de la *Chaux*. Tabular. S. Florentii. *Hae conventiones, ut Monachi faciant quod ejusdem Ecclesie de Calcia et petra.*

† **CALCIA**, 124, Calx. Supplem. Antiquarij: hoc est, Planta pedis, seu ea pars plantae quae in digitis desinit.

† **CALCIAGIUM**, Tributum, quod pro calceis suis aggeribus refectendis a praetereuntibus exigitur. Charta ann. 1181. in Chartul. S. Joannis. Laudun. ch. 82: *Advocatus etiam reddidit nobis perpetuo possidendum medietatem calciae de Crecitum Calcagio, ita quod nos illam medietatem calciae bonam et laudabilem parare debemus,.... Et si postea ann,.... bonam non fecerimus, advocatus ex tunc eandem medietatem calciae cum Calcagio in suum suus tenere poterit, quodque bonam eam et laudabilem faciamus.* Charta Joan. ducis Lothar. ann. 1283. in Suppl. ad Miraeum pag. 198. col. 1: *Ab omni teloneo, vinagrij Calcagium, prestatione,.... dimittit volumus Eberco et absolutus.* Vide supra *Calcelagium*.

† **CALCIAMENTA**, Vitis Calceamentis.

† **CALCIAMENTAGIUM**, Tributum praetereuntibus solvendum pro calcetis refectendis, apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 102: *Reve concessit idem Bernardus, 2. Calciamentagium,.... pretatione,.... dimittit volumus Eberco et absolutus.* Vide supra *Calcelagium*.

† **CALCIAMENTARIUS**, Vitis *Calciarius* in Gallica.

† **CALCIARE**, Calceus. Epistola Theodosii Patriarchae Hierosol. in VIII. Synodo CP. act. 1. ex versione Anastasii Biblioth.: *Podere et superbiore cursu matrique Pontificendae, 2. Calci Apostoli,.... et sanctum Calciare,.... transire, etc.* Vide *Calciarius* 2.

† **CALCIARE**, pro Calcare, apud Mur. Anecdol. tom. 3. cap. 1945. in Vita S. Philippi Archiep. Bituric. *Facta adeo inessata per quatuor annos, quod veni-*

neem nec matrem cognoscere, nec se induere nec Calciare sciebat. [Vide Chronic. Salernitan. cap. 10. ubi de Scrip. cap. pag. 40: *Adolebulo crinitus ann. 10. iste primus Calceatit osam parucula*, Ekehard. IV. Casus S. Galii cap. 16. apud eund. vol. 2. col. 137: *Pater ad Calcium in cunctis uti.*]

† **CALCIARE**, Calcare, calcibus impetere. Charta SS. Martii tom. 2. pag. 109. de S. Francisci. Romanus. *Inter Scrip. non ascendat super eam, dum sic ruptaretur, et cum pedibus unciis am Calcato. Concilium inter loci apud Martii tom. 2. col. 137: *Pater ad B. Mariae,.... cantentur in Ecclesia cum nota et devotione, non insurgendo et Calcando, hoc est pedibus stando.**

† **Calcare**, ut opinor, Calciare ultimo loco exponitur. *Peccatus stare*: malleum, Pedes agitare, calcibus strepere.

† **CALCIARE**, Aggerem seu viam stratum facere. Vide *Calceata* in Calceis.

† **CALCIARETTUS**, Calceus. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 278: *Pro paro uno Calciarettorum pro nutrice filii Domini, gran. xv. Vide Calcearetti et Calciaretti.*

† **CALCIARIUM**, Certa pecunie pensio, quam in calceos emendos erogabatur. Gregorius M. lib. 1. Epist. 37: *Volo autem, ut offeratur, ut quod Gregorius solidos 40. et tritici modios 400. Id est, ut quidam interpretantur, pro calceis.* Sane ita vocem hanc usurpat Sueton. in Vespas. cap. 8. et J.C. in leg. 8. D. de Transact. (2, 15) leg. 21. de Alim. leg. (34, 1) vetus Iteptus Juvenal. Sat. 9. v. 67. Regula Magistri cap. 16. etc. Sed

facto, aut generaliter hoc loco Gregori. *Calciareum* non sumatur pro quovis munere, seu quavis pensione, ut apud Leonem III. Sed PP. Epist. 9: *Interdum quidem pides vestros, et omnia verba sua erunt, ex quod illi, qui vobis cum collaudant, hoc per munera et Calcaria faciunt.* Charta Athanasii III. Episc. Neapolitan. *Et nullum impedimentum nos aut postari nostri eis facere praemissimus, aut aliquod Calciareum, aut praemissum querere per nullum modum, etc.* Hinc depravata vox *Calcareus* et *Calcaria*, in Diplomate Caroli II. Regis Sicilie ann. 1088. apud Urthellum in Episcopis Casert.: *Praterquam de forficariis terrarum,.... de forficariis, etc. Mox: De forficariis in Linatula, et Calgariis terrarum, etc. Ibidem: De Calgariis terrarum.* Charta ann. 1105. apud eundem E. *De Calgariis terrarum, etc. pag. 1072: Concedimus etiam,.... cum rebus et bestia etiam, et auis, libere et quiete utantur terris, herbis, aguis, iuris, petris, sine Calgariis et offidiario, omni jure tributario. Legendum Calgario.*

† **CALCIARIUM**, CALCEARIUS, Calceus ipso, Joannes Monachus lib. 2. de Vita S. Odonis cap. 3: *Societate transire, etc. Mox: Ergo sententiis est de Calcearis, quae sunt suo pretio eva, et pavimento Ecclesiae adherentia?* Statuta Corbolenis Monast. lib. 1. cap. 3: *Societate transire, etc. Mox: Calcearis, quatuor calceis solis nosis. Petrus Venerab. in Statutis Cluniac. cap. 38: Pluvius et Intoris diebus Monachi Calcearis suos,.... Ado puerumque infectos ad Calcearis,.... Occurrit. Mox: Calcearis, preterea in Regula Monasticis S. Fructuosi cap. 4. et Magistri cap. 19. et 89. et in Vita S. Vulmari Abbatis Silvaticensis cap. 1.*

† **CALCIARIUS**, Calcearius, Sutor. Vetus Interpres Juvenal. Sat. 4: *Calciarii, cura*

festinet, et anas caligarium proterunt nonnullas.

† **CALCIATA**, Via strata. Vide Calcea.

† **2. CALCIATA**, [Per viam regiam, quam stratum sive Calceatam dicunt (Agnis Grani. 819. Mus. arch. dep. p. 8.)]

CALCIATUM, Frabulo calcamentorum. Chrodegangus in Regula Canonico. Metensium cap. 29. Edit. Labbel: Ut iltas capas, et iltos carules, (al. canviles) et iltia calcamenta de iltos telletus superius nominatis, quod acivile superat, et de iltio Calciatio, quod iltie Episcopus annis singulis ad iltum Clerum reddere consuevit, et de eorum elemosina, quod ad ipsius Calciam spectat. Iteus delectat, sint comparata. [Vide Calcea.]

† **CALCIATOR**, Calceum structor vel rector. Comput. ann. 1472. ex Tabul. S. Petri Insul: Item Johann Corrette Calciator, cum lito suo, pro reparatione calcey claustrj, etc. **Calceator**, eadem notione, in alio ann. 1526. ibid: A Remigii Calceator pro caliceis et pour son salaire d'avoit cauchier deus l'edile maison, etc. Chartul. sign. Etiehel. Corb. ad ann. 1415. fol. 2. r.: Marcandus Daupet. Gilles du Chastellon..., et Jehan Marie Calceator de ouverz eus couchies de Corbie.

† **CALCIATURA**, Calceamentum. Gall. *Chaussure*. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 140: Calque solidos pro Calciatura sua. Medior Formul. d. Ann. 1257. Ad Calciaturam pauperum, seu ad calcem de pauperes. Legitur etiam in Chartulario S. Vincentii Cenomani. fol. 32. et in Computo anni 1802. apud J. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. LVJ. ad calcem.

† **CALCIATVS**. Vide Calcea.

† **CALCIDIONIA**, **CALCIDIONIA**, Chalcedonius lapis, vulgo *Calcedoine*, vel *Chalcedoine*. Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 805: Fermentum unum, cum uno lapide Calcedoine. Inventar. Mus. thesaur. Secdis Apost. ann. 1230: Item unum Calcedonium crosum quasi acutum, inclusum in argento deaurato.

† **CALCITEX**, Sutor, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 128. ex Laurentii Byzanti diario belli Hussit: Item Sutores vel Calcitex, etc. Legitur iterum in Onomastico ad calcem tom. 3. Auctorum SS. Junii.

† **CALCIUTURUM**. Vide Calce.

† **CALCINA**, Vix Italica, Calx, Gall. de la Chaux. Occurrit apud Ogerium Patrem lib. 4. Annot. Hist. Gall. ad ann. 1215. et Anonymum in Memoriali Potestatum Regiens. ad ann. 1230.

† Non ut vocis notio, sed ut calcis usus in Re Militari delegatur, subijcio quae occurrit in Tract. MS. de Re milit. et mach. bellie. cap. 13: Reversum habere debet ad Calcina bene contritus, et ab altitudine murosque perforatum civitatem sine castrobus, et super hostes precipitabit dicta Calcina, Hinc

† **CALCINALIS**, Calcarius, ad calcem pertinens. Charta ann. 1237. in Reg. S. Ludov. ex Chartop. Reg. fol. 32. v. Pro pennis Calcinalibus, ij. solidos Turon. Vide infra Calcinaris.

† **1. CALCINARIUM**, Rudus, Ital. *Calcinae*, nostra *Platana*. Stat. Venetol. lib. 7. pag. 150. v.: Item statutum est, quod si quis homo vel aliquis de familia sua aliquas scopulatas, vel telamen, vivancias, respasmas, telutitum, Calcinarium... in rugis, vel pluitis, vel sine projecit, etc.

† **2. CALCINARIUM**, **CALCINARIUM**, ab Ital. *Calcina*, locus, quae calcina

maeratur. Stat. Bonon. ann. 1250. fol. tom. 1. pag. 281: De Calcinaris et aqua calcis pro aqua calcinarum non habiendi in aliquibus locis. Item procurabo quod aliquod Calcinarium, seu aqua Calcinaris infra burgos civitatis vel alibi praesent non debeat; et qui invenire confederacionem auferant et pro qualibet vice XL solidos bononiarum pro bono, nisi illi qui habuerit Calcinarium steterit prope opacum in civitate, vel extra, cum licentia praevia in dictam apocam Calcinarium. [F.R.]

† **CALCINARIUS**, ut supra *Calcinaia*. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 189. ex Cod. Reg. 4030: Ordinamus quod... corvum plicem, asinum, equum... lapide calcinarium... extrahi non possint de territorio Mantuano.

† **CALCINATIO**, In calcem redactio. Gall. *Calcination*, Ital. *Calcinazione*. Arnaldus in Rosar. MS. lib. 1. cap. 3. Sulphureus adustibilis, cum Calcinatione ignis delectur a corporibus, etc.

† **CALCINIATUM**, Calcis crudus inefficiens adhibitis purgamentis. Stat. Saline. collat. 6. cap. 144: Teneatur praevicti veterare de affluatibus rescatum et Calciniatum. Enchassumer, Calce perfundere in Stat. ann. 1407. tom. 9. Ordinat. Reg. Franc. pag. 211. art. 7. *Que dorrescent les calces avec seules Enchassumer, etc.* Vide supra Calcinarium.

† **CALCINATOR**, Qui maeratur vel vendit calcinam. Stat. Bonon. ann. 1250. fol. tom. 1. pag. 283. De aqua calcinarum et Calcinariorum: De Calcinaris et aqua corvum et aqua finctum non prohienda in aliquibus locis. [F.R.]

† **CALCINATORIUM** VAS, Ubi, nisi fallor, maerit in calcem rediguntur. Vide locum in Bisecta.

† **CALCINATUM** Majus, quod arte doctum factum est, ut sal; *Calcinaatum* Minus, quod natura, ut saccharum, in Amalthea. Sunt voces Spargier, pro quibus Rochus le Bailly habet *Calcinaatum*.

† **CALCINEUS**, Ex calce, vel lateritius, ut verit. Bollandi Continuatur, in Actis SS. April. tom. 8. pag. 480. de S. Aliprandi: Vinea muro Calcineo clausa.

CALCIO, Femorale lineum interius, nostris *Calpon*. Harulius lib. 3. Inter. Centul. cap. 3: Conces 2. sandalia cum Calcibus. 8. Sed legendum *Calones* [quae lubentius intelligemur udones laeones, Innoceus. Gall. *Chaussone*, quam femoralia. Instrum. ann. 1217. tom. 3. nova Gall. Christi. col. 88. Sed ante omnia si persequendo per uno videlicet *Calciones*... quotiens nova Abbatis a Capitulo constituitur, mihi et heredi meo duo parva Calciones pro relevatione dietmanni solvere tenebimus. Charta Agnetis Abbatis Strimensis in Artesia ann. 1235: Seniginta soli, ad botas hiales et subulas calciales... et ad Calciones septem libras.]

† **CALCIOCALIGA**, Calceus in caligae formam factus. Occurrit in notis Tyrana.

† **CALCIPEDIA**, Calceorum species, ut *Calceides* in glossario Stat. Alabacensis. ann. 1451. apud Ocellum tom. 2. Script. Reg. Boicar. pag. 287. col. 1: Tempore divinum in chorum cum Calcipedis, neque pennis corvibus cum acibus intersit. Vide infra Calcepedia.

† **CALCIRE**, Vocare. Vide in Calare 1. **CALCITIO**, mendose, pro *Calcitro*, anis, in Glossis Isid. Qui facit Calcitro. *Calcitro* legitur hoc sensu apud Plautum et Nonium.

† **CALCITIS**, Gemma aerei coloris, in Glossis San-german. MSS. num. 301.

[*Calchies* ex Isidoro. Orig. lib. 16. cap. 13. sect. 3.]

† **CALCIA**, *Chaussée* de ville, i. pavimentum, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. Reg. 7679: *Calciae*, *Chaussées*.

† **2. CALCITRARE**, Offendere. Glossar. Lat. Gall. Cod. 7693: *Calcitrare*, *Trebuchare*.

† **CALCITROPHUS**, *Callosus*, ex Gloss. ad Alex. Iatrospoh. MS. lib. 2. Pession. cap. 140: Hoc medicamentum... ad magnas passionis, et ad tuberosas, et ad Calcitrosas, et ad lapidosos porras generatos optime facit.

† **CALCIUS**, pro *Calculus*, Lapis. Abbo de Obsidione Lutetiae apud Chesnium Hist. Normann. pag. 44. col. 2. [MS. lib. 2. vers. 150.]

Calculus alioquin de pteridibus unus
Necesse Gubertus, Calce percurrit in antris
Turres fugit mores, etc.

† **CALCOLARIUS**, *Calcolarius*, sutor, Ital. *Calcolara*, Gall. *Cordonnier*. Stat. ant. Florent. lib. 4. cap. 19. ex Cod. Reg. 621: *Quatuordecim* missos arces, videlicet arces bechariorum, arces *Calcolariorum*, etc.

† **CALCOSTEGIS**, non *Calceste*. [App. d. Calabum, Meyer, text. has latine. 1. 12.]

† **CALCULAE**, Lisee aut servi mulieres, in vet. Glossar. ex Cod. Reg. 7646. Ubi infra mulieres *Calculae*. Vide in hac voce. [*Genma* Genner. *Calca*, calia, videlicet aut mulieres curiales, etiam est quidam *genma*.]

† **CALCULARE**, Calculos subducere, computare. Gall. *Calcular*, *Compter*, non legitur quidem apud melioris notae Scriptores, sed tam frequenter occurrit apud alios, ut loca piceat exscribere. Vide si vix, Sidorius lib. 9. Epist. 7. Prudentium in Hymno S. Laurentii v. 131. Acta SS. Aprilis tom. 2. pag. 47. et Junii tom. 8. pag. LIII. Muratori Scriptor. Ital. tom. 3. pag. 820. col. 1. In etc.

† **CALCULATOR**, in Jure Hungarico, Testium Inquisitionis examen; Hungaris: Az *felelete* forgatsa. [Apud alios sumitur pro post actione calculandi.]

† **CALCULATOR**, Vide *Abacardus*, et *Computista*, [post *Computus*. Vox *Calculator* omitti potuisset; habetur enim apud Martiolum 10. Epigr. 62:]

Nec Calculator, sac notatus vixit]

† **CALCULARE**, pro *Calcular*, apud Macrobi. Collect. Amples. tom. 1. pag. 347: Verum alius cura de hospitio carnis escendum artem, actus nostras *Calculares* vite occupatione soluti bene acta, voluptuosa memoria perfruuntur.

† **CALCULO**, *Magister liti*, Isidoro in Glossis, hoc est, qui docet arithmetice. S. Aug. lib. 2. de Ordine cap. 12: Ergo utilis numerandi imago necessitate amittenda est, quibus dandis reperitis, nate librorum, et *Calculus* professio, etc. Laurentio in Amalthea, *Calculus*, *Calculus*, sunt Grammaticae prima elementa docentes. Ulpiano leg. 1. de Extrah. Test. l. 6. (34. 6.) dicitur *Calculus*. Vide *Calculus*.

† **CALCULOSITAS**, *Adhuc*, Morbus calcularis. Supplement. Antiquarii.

† **CALCULOM**, pro *calculus*, apud Ermarium in Vita S. soli cap. 7.

† **CALCULUM**, Ubi motus feruntur. Papias MS. Vide *Calculus*.

† **CALCULUS**, Minima pars ponderis.

* **CALDUMEN**, a voce vernacla bononiensi, *Caldon*, quia significatur intestina boudi nuper mactatorum. Stat. Bonon. ann. 1294 (Erv. lat. p. pag. 390): *Et ne searcatur ubi coria vel pelles, et ne Caldumien ubi laetatur*. Videtur vocabulum *Caldum* styonem habere a voce Germanica quae vocatur *Caldun*, 3° Germ. *Kaldauenen*, Intestinum, Græc. γολδαι. Anel.)

* **CALDUNA**, Species ferulæ. Cod. MS. Consuetud. Eccl. Colon. in Hib. Calda dralis Atrab. ut. *Caliduna*, 2° Germ. *Kaldun*, quæ vocatur *Caldun*, 3° Germ. *Kaldauenen*, Intestinum, Græc. γολδαι. Anel.)

1. **CALDUS**, Genus vesicæ aut poculi. Regula Magistr. cap. 25: *Antiquum ultimum sene Caldum bibant*. Indidem: *Sic ultimum Caldum accipientes surgant*. Cap. 27: *Post primos vesicæ æstivo tempore ad refectorem tunc Sexta, quæ Novæ, Caldi omnibus quaterni sufficiant*. Habetur item cap. 30, et 58. Efficacæ vox a *Cadus*, incertum: est enim *Cadus*, Lacinia vesicæ genas, apud Columellam, Martialem, etc. An vero s. *Calda* vel *Calidus*, quod in eo potus calidus hauriretur. Gloss. Lat. Græc.: *Calda*, τερπας. Sed et, ut minor est Varro lib. 4. de lingua Lat. *Calda* est vis myrica, quod in eo calida pice apponeretur, aut calidum eo bibent. Calda vero in conviviis veteres usque testantur passim Scripserunt, et id in dubio reperitur. Hæc Mercatullus l. 1. Var. lect. cap. 8. Atque in his Plantas in Millie Glorioso, Sætonius in Tiberio cap. 42. Victor in eod. Tiberio. Martialis lib. 1. Epigr. 12. lib. 8. Epigr. 67. lib. 12. Idem, lib. 14. Ep. 105. Aristænetus lib. 1. Epist. 3. pag. 18. Eunapius in Progresso pag. 157. et alii, quos laudant Lipsius lib. 1. Elect. cap. 4. Grotius in Notis myrica, cap. 18. etc. Locum vero, ubi calida vendebatur Thermopolium vocat idem Plautus in Pseudolo, et in Rudendo: quo spectat illud Dionis, scribens, Claudium vetulae carnes ac Resinæ 5000 vendi in foro. Vide Vincencium Bratium lib. de Calda, frigida, ac temperata antiquorum palati, et quomodo calida in deliciis uterentur, editum Romæ ann. 1638. et Guiljelm. Stuckium lib. 3. Antiquitat. convival. cap. 6. 3° Germ. *Gelte*, Helvet. *Katte*, Adel. Vide Oratili Theophr. Ling. Franc. vol. 4. col. 10. *Calda*, maras, et contracta *gelda* et *getta* proferunt et quam Glossæ antiquæ German. Lat. interpretantur *Crater*, *galea*, *galea*, *galea* et *getta* sive *calida*. Confer *Galdia* et *Galo*.

CALDELLUS, diminutivum a *Caldus*. Regula scripti Cæsarii: *Bibores ad refectorem, id est, ad refectorem, tunc tres Caldellos, ad prandium tres tantum*. Eiusdem Regula ad Virgines cap. 16: *Ad prandium in æstate binos Caldellos, ad refectorem tres Caldellos, accipiet*. Regula 8. Aurelii Val. de virg. cap. 40: *Ad refectorem in æstate mense Julio et ad Asquatu Caldellos tres*.

* 2. **CALDUS**, Chauderon, in Glossar. Lat. Gall. ex cod. reg. 320.

CALERA. Gloss. Lat. Græc.: *Calera*, δοξας, 3° Germ. *Kaldun*, quæ vocatur *Caldun*, 3° Germ. *Kaldauenen*, Intestinum, Græc. γολδαι. Anel.)

* **CALERIA**, pro Calco vel Calcia. Agger, moles. Gall. *Chassée*, Châtillon. Ecclesiæ lib. 3. M. de Brabantio Aurelii. Nam: *Quadrantaria solidas ad eo qui noleduntum sine Calcia non habet, requiritur*. Conventus anni 1290, apud Martini. tom. 1. Amplius, Collect. col. 1245: *Fiant ex-*

pense ad conservandem dictarum terrarum et nemorum et castorum, et ad reparandorum domorum, molendinorum, forniciorum, grangiarum et Calcerum, vicariorum et ballivorum, Vide Calcea.

* **CALERTA**. Charta Joan. I. reg. Angli. Inter Probat. tom. 3. Annal. Proemont. col. 7: *De operationibus castorum et parochiarum, et pontium, et Calcertum... nisi quidem, ubi legendum esse Calcerum nemo non videt.*

* **CALFACETERIUS**. [Qui calfacet. Pro Aristotele de Interp. ed. pr. p. 729. (L. Quicherat.)]

* **CALFACTOR** CREBA, vulgo *Chaufre*, Officium in Cancellaria notissimum. Certi prefectus in Reg. Sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 192. v. non semel. Vide Tesselerium in Hist. Cancell. Est et *fructuaris* regis officium ex Reg. sign. Nove et ejusd. Cam. in Ordin. hospitii reg. ann. 1293. fol. 58. v. et in alia ann. 1817. ibid. fol. 62. r. Vide *Fructuaris*.

1. **CALFACTORIUM**, Inter ministeria sacra Inventario Eccles. Eboracensis in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 178: *Item unum Calfactorium arsepsi designatur, cum nodis curiosis insculptis, ponderis quasi unciæ. Item unum Calfactorium de cupro demarato cum nodis insculptis, ponderans 10. uncias.*

2. **CALFACTORIUM**, Locus ubi Monachi, Certati, Gall. *Chaufeur*, de quo lib. Usuum Ord. Cisterciensis cap. 4. 15. 55. 78. Tabularium Vindobonense Ch. 308. ann. 1078: *Qui, cum corpus episcopi refectum, iussu beati parati ibi, ut paulum secute quicquid: cui mox in Calfactorio parari iussimus*. Chronicon Tadiense lib. 10: *Dux domus puerorum, altera accitit ad habundantiam, aliaque Calfactorio parari iussimus*. [Guldons Disciplina Fariensis lib. 2. cap. 1: *Calfactorium xxv. pæles latitudinis, eandem mensura longitudinis*. Martini. tom. 4. Anecd. col. 124. ex antiquis Consuetud. Canoniorum Regul. S. Jacobi de Monteiori: *Calfactoria possunt ingredi... ad sutulares ungendum, ad se mimentum, ad cœnandem*.]

3. **CALFACTORIUM**, Certum balnei genas, quo herbe in aqua coquebantur. Guldons Disciplina Fariensis lib. 2. cap. 1: *Parati ibi, ut paulum secute, tamen in uno angulo cum magna statera, et quando Calfactoria facturi sunt, famuli cellarii præparata flos habent.*

* **CALFACUM**, Idem quod Calcerum in Chronico S. Læonardi de Magencio num. 11: *In silva sua amphibia, quæ vocatur Borno, unde semper habetur Calfacum*.

* **CALFACTOR**, pro Calfacito, Qui navium rimas et commissuras solidat et componit. Gall. *Calfat*. Constit. MSS. Caroli reg. Sicil. *Faciunt diligenter videre in reparacione (quorum calfactorum) pro iudicis et notariis, navigios asside et Calfactos expertos ad hoc, et in arte maris peritos, etc.* Calphader, eandem notat in Lit. remiss. ex Reg. 165. Chertop. reg. el. 71: *Alfons Raves de Scillio au royaume de Calphader de palces*. Vide in Calfacato. **CALFAGIUM**, [as as] Gall. *Chaufage*, quod quis habet in silva, ad familie sue usum. Gallis, *Chaufage*. Charta Ricardi Regis Anglie: *Chaufageum paragonis suum et herbarum, et lignorum Calfaci foresta nostra de Goffet*. Vide Sarmartha. in Abbat. Fontanell. pag. 441. et Probat. Hist. Blesensis pag. 7. [Occurrit præterea in Statutis Monasterii

S. Claudii anni. 1418. pag. 79. lin. ult. in Hist. Domus Harcuria tom. 4. pag. 1595. et in Charta anni 1392. Alani Comitis, ex Archiv. Abbatis Boli portus.]

* **CALFAQUIUM**, Eadem notione. Charta Guiljelm. de Guiricha in Archiv. Castri Brillei: *Dedi Canonicis M. de Guiricha Calfacium in foresta de Guiricha*. Chartular. S. Vincentii Cenomani. fol. 17: *Sufficientiam nemoris ad Calfacium Monachorum*. Occurrit iterum in Charta 44. Purgate. ex Archiv. Abbatis Montis S. Stephani Vallibus apud Xantones 4. in Anecd. Marten. tom. 1. col. 627. in Charta Theobaldi Blesensis Comitis apud Mabil. in Actis SS. Benedict. ssec. 4. pag. 320.

* **CALFATARE**, Vide Calfacere.

* **CALFATARE**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

* **CALFARIUS**, ut videtur, Gall. *Crude*. Convent. Sæone pag. 60: *Quam quidem institutionem dicti anachoriti... assignantur, fonsque tepidum calfacit operi darsene instauranda, vendende pro antiquis Sæone plus ceteris offerenti in publica Calcia, cum interuentu et assensu potentatis*. Vide infra Calcia.

ex Cod. reg. 321. *Calatun*, *Lo muscio*, in Glossar. Lat. Ital. Ms. *Vide Calatun*.

Inter nuptiarum festivitates ejusmodi potationem usus erat junioribus viris ejusdem loci propinare; aut saltem eo nomine appellatum id quod potus gratia a sponsis libi largiebatur. Lit. remiss. ann. 1296, in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 183. *Après le souper d'iceles nocces pour faire le Chausfour* (Chausfour qui se fait des nocces d'espouse communiément, entreuient en la maison de Jehan Chevalier, et il s'en feroit bouter ledit Chausfour. A l'ice ann. d'icel. reg. ch. 1249). Lesquelz compaignons requièrent à aucuns des pères et amis des mariés... que on leur vouloit donner le Chausfour, comme vous a consuetudine de ce regne. Hinc Chausdetel, in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 135, ch. 128. *Lequel enfant laditte baussie print et leva et il fit du Chausdetel ou bonte qu'il eust et puis le recheucha en son bierre. Vide infra in Cochesus 3.*

3. **CALCULOGUS**, Conviva, qui est familia et domus Regis, nostri Commensalis. *Vide* Computar. regis. Charta Mich. Paleol. Imper. CP. ann. 1404, ex Thes. eccl. Paris. *Notum facimus quod noster dilectus nepos Calcologus consuevit serviticia nobis et civitati nostre CP. per illustres et valentissimos militem dictum Castellum fidei catholicam defendendo facto, et per nos reges. Hinc Gresset, v. Kaziv. [¶ *V. leg. Paleologus*].*

1. **CALCON**, *Quasi humilis* loci. Gloss. San-German. NS. n. 501.

2. Ubi lectissima est *calcon*.

3. **CALCEPIA**, *La metria et capito*, Glossar. Lat. Ital. Ms. *Vide Calcepra*.

1. **CALPIS**, *La fornice del ferro*. Ibid.

2. **CALPEIRA**, *Maistre de la ville*. Joanni de Janua. *Vide Capedulum*. Ugitio: *Calpeira proprie dicitur cupia equi. Vide Calcepra*. ¶ *Vide infra Calpepra*.

3. **CALEREARE**, *Properare, vel ligare portare, a calon lignum*, Joanni de Janua. [¶ *Gloss. in cod. reg. 7044: Calerans, properans, ut est Glossis*].

4. **CALERARIUS**, *Minister forens signa*, Joanni de Janua. *Vide Calceprarius 2.*

1. **CALERE**, *Desiderare, optare*. Bartholi Glossar. ex Isidori Hist. Palest.

2. **CALERIUM**, *An machine quandam lignee a Græco κάλιν, lignum*. ¶ Apud Baluz. Miscell. tom. 6, pag. 365: *Que in balistam et Calerium et machinam et aliorum*. *Vide Calceprum*.

3. *Mendum esse videtur, pro Carollorum*. *Vide supra Caladrus*.

4. **CALISS**, *Vita S. Cyprian*. tom. 1. Sept. pag. 171, col. 1: *Gravitate quique vehemencie deposita, et Calissus adiunctis, gressu libero a Libereis animo laudes et gratias loci sepe replicare*. Vocem ambigua scriptam esse moment docti Editores, quia vehiculi genus aut instrumentum, quo gressus firmatur, indicari supranatur.

5. **CALISTRA**, *Genus nuda*, Gloss. Isid.

6. *Pestus Calistra, Genus vestimenti quo capitis operiebatur*. Legendum Calyptra a Græco κάλυπμα, quod idem significat. *Vide Calyptra*.

7. *Haud scio an inde nostris Calette, Capitulum, capitis tegmen. idem quod Biretina*, in Lit. remiss. ann. 1279, ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 201. *Ledit tiliot asta à teliut Maron an Caliete au barrette, qu'il avoit sur sa teste. Il y ter lectur*: quare restituendum esse Calotte vis credimus. *Vide supra Calotte*.

8. **CALISTRA**, *Uta vespe nuda*, Gloss. Isid. In Excerptis additur, *Calistr*, καλίστρα: *Papias: Calistra, aut capse*

masculinor. De vocis etymo vide Lexicon Martini.

9. **CALETUS**, pro Calathus. Lit. ann. 1332, tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 308: *Caletus, in quibus dicti pisces et alie*. *Vide supra Calathus*.

10. **CALFAGIUM**, *Vide Calfagium*.

11. **CALFARIA**, Cucuma, ut videtur, Gall. Caguerum. Inventar. ad calcem Novecent. Paris. Ms. *Calvaria, Calfaria cum pede, utam craticulam, etc.* *Vide mox*.

12. **CALFATORIUM**, *ut Calfaria*, Massilonius. *Calfarum*, Inventar. ann. 1363, ex Tabul. S. Viet. Massil. *Usum Calfatorium de capro perforatum et non tenens aquam*. Lit. remiss. ann. 1114, in Reg. 88. Chartoph. reg. ch. 124. *Item vas cupri, dictum Calfatorium. Chausfour vero, Camclit species*, in Lit. remiss. ann. 1390, ex Reg. 128, ch. 215: *Le supplément venant vers le Chausfour où les compaignons se chauffoient, etc.*

13. **CALFURNATA**, Coctio calcaria. Pactum inter abbat. et consal. Aurelian. ann. 1350, in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 241: *Qui prohi sibi pro quolibet Calfurnata sum furcata ditorum laterum*. Decem et octo denarios Turonenses recipiunt pro laboribus.

14. **CALFURNIUM**, *Vide Calfurnium post Calce*.

15. **CALGARIUM**, *Vide Calcarium*.

16. **CALGIOLA**, *U. Clavus ligneus vel ferreus*. Charta ann. 1319, tom. 2. Hist. Cassin. pag. 565, col. 2: *Item dictus dominus abbas promissis ad dare omnes vestimenta in dictis vestibus, fassas, Calgolas, ferrea, etc.* *Vide Carila*.

17. **CALHUS**, idem quod *Varie*, Diversis coloribus distinctus. Inventar. Ms. ann. 1392. *Calat et amezent Romanis ecclesie castrum novum Cavallicensis diocesis, quod a dicto abbate (S. Guillelmo de Deseris) in fudum tenebatur*, cum suis juribus, hominibus, territorialibus ac pertinentiis universis sub anno censu talis vacce carie sine Calia. *Vide infra Calia*.

18. **CALIA**, Coturnix. Glossar. Gr. Lat. Reg. Cod. 80: *Ὀρνίς, Coturnia, Cadia*. Ὀρνίς, recte, (Matrix) coturniculus et calathus. *Vide Qualia*.

19. **CALIA**, *est lapis calathioris, qui vulgo calantia dicitur, quo tingitur as fitque auriculacum*. Glossar. med. Simon. Januensis. ex Cod. reg. 6830.

20. **CALIA**, Chalys, *est ferrea, ferrea*, apud Anastasium Bibl. pag. 95: *Possunt in scanno indutum Calis et catide*. Ubi Ezeron. ann. 63, num. 19, pro *Calis*, habet ferro. Althelmus de Laude virgo. cap. 35:

Ece repente quis nodulos arbitrat artus
Bripit et Chalys, mox stricta lignis rupit.

21. **CALIBREUS**, *Ex chalysie seu ferro*. Lit. remiss. ann. 1391, in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 124. *Joannes Mousart ex galatilis ferreis vel Calibis, et ense sua prefatum Johannem de Borghet... percutit*. *Vide Calibus*.

22. **CALIBOSUS**, *Ex chalysie*, apud Muratorium tom. 8, col. 390. *Vide Tutibosus*.

23. **CALIBS**, pro Chalys. Elmhaim. in vita reg. ch. 48. *Anur. V. reg. 47, pag. 270: Missilia galatice Calibis capibus, etc.* *Vide Caliba et infra Calys*.

24. **CALIBURNE**, *Gladus celeberrimi Artur regis Britannie*, apud Bedam. in Caroli Magni apud Turpinum *Direndel*, pag. 688. *Hovedenus et Bromptonus in Ricardo I. Contra Rex. Agnita* (Ric.) de-

dit Regi Tancredus *gladium illum optinuit, quon Caliburnus vocant*. *Vide supra*. *Ann. addit, quon Britones, etc.* Hincque suspicio est vocem esse Britannicam, vel potius hibernicam a Latino Chalys et Britannico *Ilucera*. Ferrum. *Vide Calfridum Monemathensem lib. 7, cap. 7, et Florilegium ann. 330.*

25. *Bened. abb. Petruburg. in vita Henr. II. reg. Angl. cap. 432: Regi Angl. dedit ei (Tancredus regi Sicilie) gladium optimum Arturi, nobis quondam regis Britannie, quon Britones vocerant Caliburnus*.

26. **CALICA**, pro Caliga. Anastasius in Epitome Chronici Casin. apud Murator. Scriptor. Ital. tom. 2, pag. 393, col. 1: *Hic ad Calicam, quon Caligam vocant, fuisse cum Clothario patre ad Casinense concubium possessiones universas ablatas restituit, et paucos nationes et gratias, Calicamque cum gravibus et aceris fratribus concessit*.

27. **CALICELUS**, *Vide Calix 1.*

28. **CALICARE**, *Calcarium*, Abacus, De pulchra. tom. 1, in qua est repugnatur. Gloss. Lat. Græc. *Calicare, καλίζω, Calcare*. Græc. Lat. *Calicaria, morphæsis, Kalistis*. Luciano in Excerptis. *Calcarum*, *invenia*, *Suidas*: *Καλίστας, ὁ ἵππος τὴν τροχίαν*. [Vide Calcarium 2.]

29. **CALICODIMIA**, *Eadem notione, ut videtur, ut in nota pro Calicodima bene conjicit Muratorius tom. 2, pag. 179, col. 1, ubi ex Agnellii libro Pontificali: Hinc puerum accipiens se Calicodima vocata vocare, porroque possidet*.

30. **CALICULUS**, *Vide Calix 1.*

31. **CALIDAMEA**, *uno verbo, pro Calida melleia*, *Itica, quo improvis factio committitur*. *Vide supra*. In Stat. Roberti II. reg. Scot. cap. 3. Lit. remiss. ann. 1106, in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 383: *In Augustinis Calidamea idem Johannes Goudoy de uno parvo calidam... Jacobum Gerandi... percussit*. Quidquid ex primo impetu, non præcogitato animo fit, calidum, vulgo Calad, dixerunt nostri. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 137, ch. 43: Guillelmus Champneul fust feru dudit couste par cap de meschie et de Chalide cole*. *Vide supra*, *notem sententiam*. In Lit. remiss. ann. 1201, col. 30: *Melles, qui estoit neve Chaloverement et sans ayde, in aliis ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

32. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

33. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

34. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

35. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

36. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

37. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

38. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

39. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

40. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

41. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

42. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

43. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

44. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

45. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

46. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

47. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

48. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

49. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

50. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

51. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

52. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

53. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

54. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

55. *Eschauffement, pro Iracunda*. In Lit. ann. 1100, ex Reg. 163, ch. 319: *Ischis Jaquet dicit moult iracusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse*. *Juvénis ardor*. *Utr Calidum*, *in Lit. remiss. ann. 1298, ex Reg. 138, ch. 78. Eschauffure, in aliis ejusd. ann. 1201, ex Reg. 89, ch. 78. Aliis anno ann. 1207, ex Reg. 90, ch. 78. Aliis suppliant courroucé et ames de ce Chaloverement, etc. Paroles Chaloverement, in Lit. ann. 1208, ex Reg. 136, ch. 367. Eschauffement, pro Iracunda*.

Visto Wetini Monachi Angriensis, apud Mahili. in Actis SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 293:

*Interea dicti fecerunt ubi forma pueri
Acuta colla, sequitur de duabus emili,
Optatus et Calidus, hunc de principe masoni.*

○ Vide supra *Calacum*.

○ **CALIDUS**, Calos equi. *Bestiarum Ms.*

cap. 41: Qui (equi) habent *frontem al-*

baea, Calidi (appelluntur).

○ **CALIDUS** = **FURUS**. Gall. *Chausfour*,

Fornax calidaria, Charta commun. Tor-

nae, ann. 1187. in Reg. 62. bis Chartop.

reg. fol. 10. v. col. 2: *Caruadum beati*

Christofori, et Calidos farinos, et exordis

delectat custodire quatuor homines legi-

timi, qui nec scabini nisi iurati, *Chausfour*

nostris, eadem notione. Charta ann.

1572. in Reg. 105. ch. 74: *Dodens ispeque*

bat a un Chausfour & faue cause. Unde

Chausfour, qui calici excoquende in-
uigilat, in Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad

ann. 1511. fol. 55. v. et *Chausfour*, fore-

nam calidarium construere, in *Char-*

trul, sign. *Excolit elud*, monast. id

ann. 1419. fol. 74. r. *Porreit braser, fau-*

der et Chausfour sans empirior lesdis bois,

et ne porroit riens copier des gros ma-

triers, *Chausfour* vero, frictus genus quod

a transeuntibus exigitur, in Lit. remis.

ann. 1461. ex Reg. 108. ch. 212: *Le sup-*

pliment ferrier ou ayant le droit de la

forne de la courtuise de Massere, appelle

Chausfour, en le chausfour de S. Jean

de Beuron en la vicinite d'Auvanches, etc.

Quod ad fornacem calidarium exigeretur

fortasse sic dicitur.

○ **CALIDARIUM**, experimentum capitis,

stegnos kaxapē, in Gloss. Lat. Græc.

Birretum: *Mitra*, vel generaliter, quid-

cum caput involuit, ut *maiores calorem*

contrahat, et dicitur *Calidariū*, lex. Ita

Joan. de Janua. *Papias*: *Calidarium*,

Capillatura, suppositus crinis pro natu-

rally ornata capitis, vel quod ad ornandos

crines capitis utitur. [96] Ex Acron, ad

Horat. Sat. lib. 1. sat. 8. vers. 48. Vide

Forcellinum in hac voce.] Vita B. To-

relli Papiensis num. 28: *Pro tympa-*

capilli habebat Calidarium, quod huius-

modi (crines) percutit. Acron ad Horat. 1.

serm. *Calidarium* est ornamentum capitis

muliebris, vel coma asciticia. Vide

Capillatorem.

○ Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg.

7632: *Calidarium, Annule*. Glossar. Lat.

Gall. ex Cod. reg. 521: *Calidarium, Gli-*

che Gallice, ad faciendum sertum.

○ **CALIFA**, Vide *Caliphia*.

○ **CALIFACTORIUM**, Vide *Calcfacto-*

rium.

○ **CALIGA**, Militare olim calcamentum,

apud veteres *Caliga*. Dion. sic appella-

uit, quod pluribus ligulis annexeretur,

ut pluribus dante Benedictus

Baldinus in Calceo antiquo cap. 13.

Cassaubon. ad Sueton. et ceteri Critico-

rum libi.

○ **CALIGA**, Monachorum etiam propria

fuit, ut patet ex Regula S. Benedicti

cap. 62. Calciatio lib. 1. cap. 10. Grego-

rius M. lib. 1. Diap. cap. 3. Regula S.

Pachomii, etc. Vide *Niemand*, ad Con-

cord. Regul. pag. 890. et *Hæftenum* lib.

3. Disquisit. Monast. tract. 5. disq. 3. et

est, laxæ, neque nimis adstrictæ. S. Fer-

reolus in Regula cap. 32: *Et hoc circan-*

duat, ut ne pes ita sit ligamentis tempe-

ratibus vacillans, ut non, pectante opus

multis adstrictis habeat; sed sanctius

vinculo laxiori follescat. (Antiq. Gloss. in

Regulam S. Benedicti et Bibi. Abbatum

S. Amadi. *Caligæ* vel a *Calce*, *pædum*

dictæ, vel quia ligantur. Nam socii non

ligantur, sed tantum intramittuntur, *Calo*

enitæ vocantur ligamæ, sine quo coenati

calceamini non possunt, apud *Mell.*

litter. tom. 2. pag. 90. [97] Ex Isidor.

Origini. lib. 19. cap. 31. sect. 12. et 6.]

Vide supra in *Calcia*, et in *Subalaria*.

○ **CALIGA**, prætoris propria est Episcopo-

rum: non prætorum mandatis in-

duant, caligis id genus usque protensis

crura revincunt. Vide Durandum in

Ration. lib. 3. cap. 8. (De alia, nec sacra,

Caliga specie intelligendus est Grego-

rius Turon. cum ait lib. 6. Hist.

Franc. *Attamen lausalis sociorum equis,*

socii perpendit episcopos, tanto timore

perterritus, ut usum Caligæ de pede

clavæ caligæ non curaret. Per *Capel-*

lanis descendit in Statutis Eccl. Treco-

rum. ann. 1380. apud Marten. tom. 4. Ane-

cd. ch. 1128: *U, cum missas celebraverat,*

Caliga deformata, nisi pæna deo-

com notidura.

○ **CALIGÆ** BRUGIERES. VIII. Britto lib.

2. Philipp.: *Caligæ obibat crura potestas*.

○ **CALIGÆ** CATHENATÆ. Statuta Eccl.

Calduæ, apud Marten. tom. 4. Ane-

cd. ch. 728: *Prohibemus etiam, ut clericis,*

propter benignitatem, Caligæ catenatis

rubeis seu viridibus publicè utantur.

○ **CALIGÆ** COLOBATÆ. Annal. Victor.

Mss. ad ann. 1315: *In tunica et Cal-*

gæ catenis cum scabillis, et pæna de-

gantis ad patibulum ductus est (En-

fortraus).

○ **CALIGÆ** RUBRÆ, Militum propriæ,

in Curia 2. gener. Terrorum sub Jacobo

1. rege: *Statuimus quod nullus filius*

militiæ, qui non sit miles, calcet

Caligæ rubræ, nisi talis qui eorum milites

ducit. [98] Interdicitur clericis ap.

Windsheim. Nov. Subsid. Diplom. vol.

13. pag. 288.]

○ **CALIGÆ** SCACATÆ. Statuta Eccl.

Tuteli, eisdem tom. col. 794: *Hoc ite-*

rum, ut prætoribus prohibetur, Caligæ

Scacatæ rubræ ac viridibus publicè uten-

dibus dicimus esse censendum.

○ Quædri diversi coloris distinctæ.

Vide *Scacatæ*.

○ **CALIGÆ** SEMELATÆ, Soleis Instruc-

tor, octavo, Gall. *Bottines*, Stat. Univer-

sitat. Aurelian. ann. 1367. ex Cod. reg.

1223. A. fol. 51. r. *Recipientes doctoribus*

inscriptis, in eorum diti, notandum

(cum) equitabatur, suis doctoribus solve-

batur, videlicet sella, frenum et calcaria

deaurata, una cum Caligis semelatæ.

Caligæ Semelatæ, in Stat. Colleg. C.

Calth. Tolos. ann. 1394. ex cod. Cod. fol.

180. v.]

○ **CALIGÆ** SERICEÆ, TORQUIDE ET DIS-

cretæ, prætoribus Clericis in Concilio

Mexicano anni 1383.

○ **CALIGÆ** SOLATÆ, ut *Semelatæ* Stat.

Mss. eccl. S. Laar. Rom. *Canonica*,

defensio, ad sacras, et arma offensiva, sui

defensio in dictis processionibus non

portent.

○ **CALIGÆ** NOCTURNALIS. Spicileg.

Foranell. Mss. pag. 422. *Monachus de-*

fectus, Caligæ nocturnæ, etiam de-

fectus, et cuculla, Caligæ Nocturnalis de

stadio, quod est de eodem panno, de quo

stamina et Caligæ, qui in extremis

non sunt patule, nec consuevit. [99] Conf.

Calci matutinis in Calceus.]

○ **CALIGÆ** in recognitionem [eandem]

præstitit, in Chart. ann. 1277. West-

phal. Monument. Cimbric. vol. 4. col.

574. Vide eund. in præfat. ejusd. vol.

cap. 35. seq. et supra *Calcia* et *Calceus*.

○ **CALIGÆ**, Circulares, hinc Calis

aptare, Fortunatus in Vita sancti

Germani Parisiensis Episcopi cap. 35: *Cum*

de Domino, ut loquatur ex consuetu-

dine, Caligæ, Caligæ, debilitate

manuum vel pedum incurrit. Vide *Arai-*

gæ, Fasciola.

○ **CALIGÆ** ALATÆ, quibus aves capian-

tur. Pseudo-Ovidius lib. 1:

Non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

non volucrum turris nisi aves induit,

lib. 3. cap. 11. et Leuueclavium in Pandecte Turico num. 300. [?] Adde Glossar. med. Grecic. col. 8. et in Vocabulario et Marin. Pap. Diplom. pag. 815. col. b.]

2. **CALCARIUS**, Ugetioni, dicitur *Minister ferens ligna*, *Calcar ligna portare, a calo, lignum: unde calo, qui fert ligna*. Vide Calcare.

3. **CALIGARE**, Lagna ferre, ut Jamjan dicitur in eo Caligare in Caliginis.

4. **CALIGARE**, pro *Calcare*, ut Caliginis notissima: sed eam active sumunt inferioris vix Scriptores pro Caligine obducere, tenebras affundere, obscurare. Iudephorus Epist. ad Quiricum Episc. concil. Hesp. tom. 2. pag. 550: *Illuminat nos precesentibus tenebris, tuam Caligine malarum caligine*. Petr. [Chrysolog. Serm. 41.] *Sicut turpe nubes Caligat orbem; sic obscuro animos impenetrata quærens*. [?] Alio significat vide supra in Calina.]

5. **CALIGARIUS**, Idem qui Caligarius, Caligarius confector, in Inscript. 225. 4. apud Gadinum.

6. **CALIGARIS**, Clavus. Vide supra Caligarius 1.

7. **CALIGATUS**, id est, minorissimus. Vide Caligatus mites dicitur, qui habet ferreas aceras, vel caligas de Corio. Etiam idem est quod Infimus [?] qui infimus vel obscuro, etc. Vocabular. Juris utriusque. Vide Caliga. R. [?] Cod. lib. 5. tit. 4. const. 21. A Caligato mites. Vide Glossar. med. Grecic. in Καλίζω, col. 550. Append. col. 80. et supra Apocrypha.

8. **CALIGEO**. [Intelligo. (DIEFF).]

9. **CALIGO**, Alevus. Santius lib. 2. part. 11. cap. 9: *Qui Saraceni de tertio rano (Nili) qui Bæth dicitur, per Caligem veniunt, id est, alevum, quo terram rigant, galeas ad ramum Damiatè inducunt*.

10. **CALIGOSUS**, pro Caliginosus, apud Milonem Mon. Elnonensem in Serm. 2. Translat. corporis sancti Amandi.

11. **CALIGULA**, Vide in Caliga.

12. **CALINUS**, Clarissimus, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646.

13. **CALINUS MAJOR**, Magister hospitalis peregrinorum, ut Breydenbach exponit pag. 192. Itinerarii Hierosol. It. 11: *Apud convenientes cum prefecto, seu locum tenente Soldani in Jerusalem et.... majori Calino, id est, Magistro hospitalis peregrinorum, Idem autem ibidem meminit Calini pag. 198. et pag. 195.*

14. **CALINUS MINOR**, ibidem pag. 192: *Item, quod nobis unum de suis familiaribus deputatur, qui nos loco ubi constitutus a Ezerio apud ad sanctum Catharinam, et inde usque Chayrum; qui sic deputatus Minor Calinus cognominaretur, qui nos per viam illam de ritualibus providentis iuxta condignum et secundum merita ejus.*

15. **CALIPNA**. Vide halifa.

16. **CALIPODA**, quatuor pedes habens. Cognomen multorum Romanorum Inscript. apud Fubert. p. 629. n. 291. Attila Calipoda.]

17. **CALIPPE**, Ex chalybe, minus Charta apud Meibohm. tom. 2. Hist. Frising. pag. 81: *Cum utensilibus erium et Calippænam vasorum, et lignorum, etc.* Vide supra Calibus.

18. **CALIS**, pro *Calia*, Vix. Gloss. Lat. Grec.: *Calis, spina, spina, Calia, Dani et Petrarque. Gloss. Italia: Calia, vix rite pascorum vestigia. Statuta Venetor. ann. 1242. lib. 3. cap. 9: Si unus vellet messorie Calia vel viani, etc. Occurrit ibi pluries.*

19. **CALIS**. Monstra facta apud Chas-

sapenam ann. 1511: *Franciscus Carbonem habuit Caliam Colibis poliam*. Infra: *Uiam balistam fulcant, uti utilibus. Alibi: utensilibus*. Idem videtur quod Balista ad duos pedes. Vide in hac voce.

20. **CALISMALA**. Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 19. ex Cod. reg. 4021: *Septem majores artus, videlicet aut judicium et taxationem, aut mercatorum Calismala Franciche, etc.*

21. **CALITRIX**, Certa sinia, in Glossar. Lat. Ital. MS. Calitrix, apud Pin. lib. 1. cap. 56.

22. **CALIS**, arabic. spiza, Calia, in Supplemento Antiquarii. Sic dicitur, quia calit.

23. **CALIX**, Calices anasi, majores scilicet. Chronicon Moguntinum pag. 384: *Calix major, quot marcas haberet, natio. Certum autem est, quod spiritusudo ejus solat digiti, habebat autem idem Calix duas anas, que poterant manus replere levantis, sicut solent habere mortari, in quibus pipirata et salsa preparantur. Eiusmodi autem calix ejus Christus in Cona, si qua fides Adamano de Locis SS. lib. 1. cap. 8: *Inter illius quoque Golgothanum Iasificum et Martyrium, quandoque inest cœdera, in qua est Calix Domini, quem a se benedictum propria manu in Cona pridie, quam paratur, ipse concita Apostoli tradidit consularibus; qui apud Calix, secretarii Calici mensuram habens, duasque anas in se ex utraque parte alitrissus continens composuit. Vide Chronicon Fossell. cap. 18. pag. 220. et Calicium in Vitii PP. pag. 136. [?] E. Cod. MS. Seculi X. que sequuntur humanissime meum communicavit. Guerdanus vi. Scutarius. Scutarius enim eademmodum sicut olla facta, sinistrali de lato facta, sed tantum differt a nostra olla quod extra anas habet sicut nostri Calices solent habere in quibus missam cantamus, olla non habet anas. Calicem orientales vocant vas, quod nos foliam vocamus.**

24. **CALIX APPENSORIS**, Idem qui Anator, ut probabiliter conjicit Maratori tom. 2. pag. 64. col. 2. C. ex Agnelli libro Pontif.: *Et si diligenter inquiras, multos ornatus per altibus majorem vasculum, item coronæ quoque et Calices Appensorii, etc.*

25. **CALICES AUREI ET ARGENTEI** in sacris Liturgiis, quando in eis casus percipit, docet Honorius Augustol. lib. 1. cap. 8: *Apostoli et eorum successores in quodamque sententia et huiusmodi Calices Misa celebrant*. Zephyrinus autem Papa et martyr Aureus vel Argenteus Calicibus et panis offerri instituit. Horum etiam usus tunc tempore persecutionis, ut docent Acta Concilii Carthensis apud Augustinum contra Crescent. lib. 3. cap. 28. Walfridus Strabo lib. de Reb. Eccl. cap. 24: *Bonifacius martyr et Episcopus instituit, et hoc est, ut in missa sacramento conferre, respondit: Quoniam Sacerdos aurei Lyncis Calicibus utebantur, nunc et contra lignis Sacerdotis aurei utitur Calice*. [?] Calices in Ecclesiis Thesauris aservati quandoque majores fides videntur quam qui usi sunt in mysterio vino celebrando. Idem est vas appensorem [?] vasces designat Conrad. Mogant. Archiep. in chart. ann. 1163. ap. Gudew. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 42. quem sibi presbiter thesaurarius Confer. edit. pag. 54. ubi ex antiqua descriptione circulatorum morum ecclesiæ: *Habebat idem calix duas anas...*

hujus patena geminis per circumferentia decora. [?] habebat Calicem aureum, unius vice et capere poterat sextarium vini, nec ab omni homine levare poterat a terra commodè. Conc. supra locum ex Chronico Moguntino. Weger. Nov. Subsid. tom. 2. prefat. pag. 51.]

26. **CALICES BAPTISMI**, in quibus rebus baptizati, post percipiam sanctam Eucharistiam, etiam percipiant sanguinem haurientibus dabatur. Liber Damiani in Innocentio I. PP.: *Calices argenteos 5. penantes libras 3. Calices argenteos Baptismi aureos 1. penantes libras 3.*

27. **CALIX DIATRETI**, Vas torum positum et dotoratum, in Vocabulario Susiniani, a Græco διατρετο, Perforatus, vel torum, [?]

28. **CALICEM EBREUM** cum patena paratum unum; Calicem Vitreum uno paratum unum; Calicem de Nuce et argenteo et auro, patena usque. Weger. in Testamento Evaradi Comitis ann. 807. apud Miræum tom. 1. pag. 31.

29. **CALICES LIGNI** primitus fere, id, quibus usus Apostoli in sacris Liturgiis, uti supra observatum. Venturini in Epistola Leonis IV. PP. de Cura pastoralis, et Canon. Saxon. Edort. cap. 11. Vide Vitium S. Benedicti Abbat. Anas. ann. 18.

30. **CALICES MINISTRIALES**, Majores vino pleni, in quos refundebat Archidiaconus guttulum Sanguinis Christi de calice sancto. Quo populo confringebatur, id est, communicaretur de Sanguine Dominico seu complementum acciperet communionis, ut loquitur Micrologus cap. 19. Ordo concilii cap. 2. [?] E. Cod. mator ab archidiacono in Calice sancto, de quo parum refundi archidiaconus in Majore Calicem, id est, in archiepiscopo, quem tunc accipere solent. Sicut etiam confirmaret populus: quia vinum calicem non consecratur, sed Sanguine Domini commixtum, sanctificaret per omnem modum. Quem quidem morem et fundendi parum Sanguinis in calicem majorem vino repletum, attigisse videtur S. Remigius Remensis Episcopus apud Hincmarum in illius Vita, in istis verbis, quos circa ejusmodi calicem ministralem inserat jussit:

Haec illi populus vinum de Sanguine sacro liquet, uterum quis fedit valore charum. Sanguis reddi fuitis. Non vultis sacrum.

31. **Rabanus Maurus** lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 7. de Diaconis: *Sicut in Sacerdote consecratio, ita in ministro dispensatio sacramenti est. Illa oblatio sanctificat, hic sanctificatio dispensat. Ado in Vita S. Donati Episcopi: Cum quodam de Misana celebrasset populo, et de Corpore Christi, ac de Sanguine ipsius populus venerabiliter reciperetur, diacono quidam nomine Aschimus fraudat sacrum Sanguinem Christi, qui subito pagenorum impetu cecidit, et sacra Calicem commisit. Vide Concil. Necessar. cap. 13. et S. Ambrosium lib. 1. de Offic. cap. 41. Anastasius in S. Silvestro pag. 12: *Calices Ministeriales 5. pens. singulis libras binas*. Infra pag. 13: *Calices minoris Ministeriales 30. pens. singulis libras binas*. Idem in S. Hilario PP. pag. 29: *Obtuli Calices argenteos Ministeriales 12. penantes sing. lib. 3. Vide Sciphus.**

32. **CALICES MINISTRIALES**, Idem qui in quos refundebatur amule, que a fidelibus offerrebantur. Ampleius in Eclogia de Officio Misse: *Post lectum Evangelium, et missam, et Weger. in Testamento Evaradi Comitis, in quo recipitur Amule populum, et super Calicem corporale, quod accipiens diaconus prout*

super altare, similiter Calicem post receptas Amulas, S. Cyprianus de Lapsis: *Ubi vero solemnibus adimpletis, Calicem dicens offerre presentibus corpus, etc.* Ita S. Clemens lib. 2. *Calicem* Antio. cap. 61. Diaconum alios oblationi Eucharistiae intentos esse debere ait. *idem*, qui Ministeriales, aut vult Durandus de Ritu. Eccles. lib. 1. *Calicem* Antio. Fuldenes lib. 2. trad. 38: *Trado... id est, patines argentes, et Calices Offertorios, et thuribula, etc.*

¶ **CALIX OFFERTORIARUM**, *idem* qui *Offertoria*. Quod eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1190. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi. cap. 882: *Duo obsecratores octo minorum custodum portant Calicem offertorium in quem colligitur vinum quod offertur.*

CALICES STANNICI interducentur a Leone IV. PP. de Cura pastoralis, et in Provinciali Ecclesie Cantuar. lib. 3. tit. 22. Vide Vitam S. Benedicti Abbat. Anian. num. 18.

CALICES VITREI, S. Honoratus Massiliensis in Vita S. Hilarii Arelatensis: *Qui eo credidit omnia distrudenda, quousque ad patenas vel Calices Vitreos venerunt.* Vide Miracula S. Stephani Episcopi Calatini in Sanctuario Capuano pag. 184. Ardorem in Vita S. Benedicti Abb. Anian. num. 13. Vitam S. Winocii Abbat. cap. 12. etc. Interdum capiter ab eodem Leone IV. de Cura pastoralis.

¶ **CALICES VITREI** primis Ecclesiis temporibus in suo fuisse videntur ex Tertulliano de Pudicitia cap. 10. ubi de Calice, in quo pastor depictus erat, quippe facie frangi poterat, loquitur: *hinc Calici Vitreus apprine conveniunt.* Item etiam probant fissiones Marci ejusdem hæretici, qui quod in Calice consecraverat, purpureum et rubicundum ut apparet, prestigiis suis efficebat. Vide Nicetian. Chronicon lib. 4. Thesauri cap. 6.

CALICES EX LAPIDE PRETIOSO, Hist. Abbat. Condom. pag. 18. Spicil. Acher. pag. 309: *Item unum vas argenteum cum lam-padibus, in quo est positus Calix Lapidei Pretiosi, cum quo B. Petrus apostolus celebravit primam Missam in Antiochia.* Hujusmodi fuit calix Onychinus, suto et gemmis ornatum, quem Laudensium Ecclesie Francorum, ut ex Calice, qui in Synodo Duraciensi a Cellotto edita parte 4. cap. 5.

¶ **Calices** præterea utebantur ad corroborandos fides cum ecclesiis, ut deceptione conatus. Trevir. ann. 1310. cap. 41. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthem. pag. 51. col. 2: *Item prohibuit sub pena excommunicationis ne quis, occasione dantis, ad Calicem vadat per terram cum Calicibus, abaque literis episcopi loci ad petendum pecuniam, quia multa ex hoc fraudes et de-ceptiones conatus.* Trevir. ann. 1371: *Item ad Calicem pro le se porter bein.*

CALICULUS, Parvulus calix. Vita S. Lupitini Abbatis Jurensis num. 12. *Calicello, quo cyathus aquæ accepturus erat, etc.*

CALICULUS, [Parvus calix, apud S. Augustinum lib. 9. Conf. can. 18. in Act. ss. Benedict. sec. 2. pag. 885. et sec. 3. part. 2. pag. 251.] *A Caliculis*, Caliculi sunt vasorum potiorum cura custodiantur. S. Hieronymus, et Augustinus: *Traditor siquidem per il tempus huic in loco factum aliquando ministrum a*

Caliculis, in eam promptuarius, rectoria nunt. vicibus successisse.

¶ **CALIX**, Jacobus de Vitruvio lib. 3. pag. 115b. de filis Sapphalidis: *Quotus bene redditus de calice, ut omni anni in mense Augusto irrigat totam terram Egypti.*

Alveus, idem quod *Calix*. Charta fundat. abbat. Aquilar. ann. 832. *Alber. Probal. tom. 1. Annal. Premeonst. col. 104: De summo vado Carrero usque in fundus Colice antiquo, et thineris discom-pens, fons experientis.*

¶ **CALIX**, Mensura spondonum, continens sextam partem sextarii. Statut. antiq. S. Petri Corbieniensi ap. Guerdar. post. Immon. cap. 362. lib. 1. cap. 4: *De rebus autem de quibusdam certis aliis diuis dimidiis, id est sextariis 8. de quibus dimidiis sextaria 4. inter illos 12. suprascriptos, ita ut unusquisque accipiat calice 4; ex illis quoque 4. sextariis dimidiis clerici, etc.*

¶ **CALIXTA**, Charta Lotgardi Comitis inter instrument. tom. 2. novæ Gall. fundat. col. 8: *Officium... idem Bonino Martini patrono nostro... Calixtam novam cum ecclesia in honore S. Gregorii constructa, et in omnibus rebus ad ipsius potestatem aspectibus, hoc est, cum villa, etc.* Dionysius Samaritanus con-jicit, nomine *Calixte* significari char-tam novam, qua jam prius donata con-firmatur; *Calixtas* ad verbum esse vitruvianum charactem *Calixtis* signi-ficamentum, appellari, quod illis avus con-cederetur possessio domi vel cesionis allicius traditione corrigis instrumento alligatæ. Verum Calixta non tam videtur charta domania, quam res ipsa donata; deinde parva vel nulla videtur esse *Calixte* et ligamentis necessitudo: fere crediderim *Calixtam* mendose scribitur.

¶ *Idem* forte quod supra *Calix 2.*

¶ **CALIXTINI**, apud Bohemos seculo xv. dicti qui Calicem in Eucharistia sacramento appelebant, ut refert Pro-sper Sanctacrus de Civilibus Gallis dissentionibus, apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 162.

¶ **CALIXTUS**, Summus Pontifex Saracenorum, aliter Calixpa, Jacobo de Vitruvio Historia Orientalis apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 270: *Qui tenet regnum de Balduo, ubi est Papa Sarace-norum, qui vocatur Calixtus.*

¶ **CALL**, Vide Ctep.

¶ **1. CALLA**, Callis, semita, Ital. *Calla*. Charta ann. 1246. ex parvo Chartal. S. Victoris, cap. 167: *Uxque ad unitatatem Calla hanc dicta montis, que Calla est quasi media inter rupem, etc.*

¶ **2. CALLA**, vox Italica, Ostium: unde pro Fœderis legitur in Charta ann. 1461. *Sacramentum in delicta erudit, inter not. ad Hodeper. Chart. part. 3. cap. 885: Ad recuperandum et petendum Callas sine piscationibus Callarum molendinis de Capone, etc.*

CALLACA, Vide Caluca.

¶ **CALLAGUM**, Tributum, ut videtur, quod pro catenis suo aggeribus refendens a prætoribus exigebat, inter not. supra *Calagium*, lib. Richardi I. reg. Angl. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 817: *Ita quod ipsi (canonici de Luerna) et homines sui quidam, liberi et notarii... a theloneo... et Callagum de nonnullis rebus, quæ ipsi vel homines sui affidere poterant suas esse proprias. Vide Colagium in Calco.*

¶ **CALLARIUM**, f. pro *Caldarium*, Az-num, vas majus ex ære caldario suo fusi confectum. Charta ex Tabul. Cassin.: *Ponemus ibi... j. Callarium majore, et 4. minores, e. j. sartagine. Vide Caldaria.*

¶ **CALLAS**, Vide *Callus*.

¶ **1. CALLATA**, Vide supra *Calata*.

¶ **2. CALLATA**, vox Italica. Ambula-erum, Gall. *Promenade*. Locum compo-dus ad ambulandum animi gratia. Statu-ta Massil. pag. 443: *Ordinamus hoc presentibus, ut de cestibus vel cestibus ausus mittere, vel imponere finem, vel terram, vel scabillas... in vis que... pro-tendunt a portali Callata usque ad coliam.*

¶ **CALLEFAGU**, vox Italica, *Calla*, ut opinor. Terrore. Bellio. col. 171. r.

Pro et super quibusdam domibus, Cal-lefate, curte, fornario, orto, etc. Vide supra *Calicatas-furnas*.

¶ **CALLEGA**, vox Italica, exactio tributo-rum et etiam certius, ut videtur, ubi de ejusmodi collectis agit. Ogerius Panis lib. 4. Ann. Genens. ad ann. 1214: *Cal-lega denarium quatuor per libram col-lecte maris fuit summa librarum 38400. Et infra: Introitus Tyri, scribenda Septis et Buse, que possit vendi in publica Cal-lega usque ad octavo duas tantum et non plus. Jacobus Atria lib. 10. eorum. Annal. ad ann. 1298: *Callegatibus etiam a navigantibus et redentibus denarii iv. per balliam, qui in dicto anno fuerunt venditi pro viro tanto tantum in publica Cal-lega lib. XLIX. milibus et plus. Re-ditus etiam communis et pedagia et Al-lia Callegæ vendite fuerunt in publica Cal-lega, dicti pro viro tanto tantum, lib. LX. milibus, sine in quo viro tanto tantum Janus singulis annis percipitur de ven-ditione salis, quod est librarum XXX. milium et plus.**

¶ *Autum*, si fallor, sic fortasse dicta quod in calle sine via publica fit. Stat. Genens. lib. 4. cap. 22: *De re vendita in Callegæ vel auctoritate magistratus. Si quis molendinum fuerit in publica Cal-lega, etc.* Pluries lib. Vide supra *Callegæ*.

¶ **CALLEGI**, Semite angusta. Gloss. Sangerman. MS. num. 501.

¶ **CALLEGIA**, Calumnia, actio, qua quis reus repetit. *Callegio*, in Consuet. Han-non. cap. 49. 68. et ubi. Valentin. art. 6. 12. Hesdin. art. 8. alii *Challengo*. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 698: *Remittit nobis Callagium, quoniam habuit in vasta terra post parcam. Vide Calumnia.*

¶ **CALANGIA**, Ead. notione. Charta Godofredi de Lovanio ann. 1238. apud Miræum lib. 1. *Calangia*, *Calangia* *Calangia* hereditaria quoniam contingat et... ad aqua dicta: priores et conventus loci memorati libere renuntiavit et absolute, non reclamavit sine Calangia, quæ a dicto Joanne vel suis ad presentem vel in posterum fieri posset, vel exactione qua-libet omnino remota.

¶ **CALENGHEIM**, Charta Roberti Plicis ex Chartar. lib. 3. Promoz. Bellio: *omne Calengheim, quod ego vel aliqui antecessorum meorum miseramus in ecclesia.*

¶ **CALENOIA**, apud Marten. Anecd. tom. 1. col. 109. *Calenoia* dicta nonnullis proximis in Calengia, sine reclamacionis terram de Waveres.

¶ **CALLEPTRA**, *Mitre ex capillis de mirre, ou de ferre*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. res. 7579. Vide *Calptra*.

¶ **1. CALERE**, Per fraudem machinari. Gasp. Barthi Glossar. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MS. pag. 346. ex Hist. Pa-lensi. Frider. lib. 1. cap. 1. *Calere*, *Calere*.

¶ **2. CALERE**, Glossar. vet. ex Cod. reg. 7645: *Calit, auxilium, utatur. Vide Calitæ.*

¶ **CALLES**, Isidorus in Glossis, *Vix trita pecorum vestigia. Vide Callis*, [99 Isidor. Origin. lib. 15. cap. 16. sect. 9. et 10.]

granario associi. . . Item super Chabianis aditans eis Cestier noster, situm paxta terram Robur. Et in altero venditionis instrumentum quodam anni: Et super vinea pecunia terre que fuit in Chabian, situm, etc.

† **CALAMUS**, in Charta Joannis de Cresto ann. 1294, apud Balzucum tom. 2. Hist. Arverniae pag. 320: *Tradidit manum de Milet superiorem et anteriorem. . . Item liti Chalan de Fensayrols. . . cum molendinis, furnis, pratis, etc.*

† **CALAMUS**, in Instrumento anni 1276, ex Chartular. minori S. Benigni Divion.: *Super Chalanum que partitur cum Perreier et super quibusdam foratibus Chalan utitur. Vox nota Fisto, eadem notione.*

† **CALAMUS**, ibidem: *Super Chalanum situm super vigintiun D. Marcelli Militia.*

† **CALMA**, Sipalpa, Gall. Chameau, Charta ann. 1336, in Chartul. S. Johau. de Jardo: *Dux partem unius graminis coopte de Calma, Gallice Chameau. . . Item quedam domus coopte atri de Calma. Hinc Chameum, Instrumentum ferreum, quo calami seu stipule secantur, falcule species. Lit. remiss. ann. 1358, in Reg. 144. Charoph. reg. ch. 17: *Loef Bourgois venoit des champs de cueillir en Chameur du chameu. . . lequel en haussant une Chameotte qu'il tenoit, qui est un baston long à manche ouquel à qui bout un fer, qui est fait en maniere de faucille, etc.**

† **CALME**, Vide Joann. in S. Columbanio cap. 15 et 17.

† **CALMEDINA**, (Prætor urbis.) Vide Zavalmedina.

† **CALMEDIXA**, inter officiales Regis recensetur Hist. dispendis Frider. III. Imper. cum Eleon. Lisant. ann. 1451. tom. 1. Probat. Hist. reg. Franc. in Reg. Charoph. pag. 633: *Calmedixa aliquo officialibus regis, non alacris, etc. Vide Zavalmedina.*

† **CALMEDRIUM**, Indulus pretiorum rebus vendendis statutorum, idem quod *Calmerium*. Stat. Vallis-Ser. cap. 43. ex Cod. reg. 4619. fol. 113. r.: *Et quod testatur servare Calmedrium statum fendum per consules supranotatos communi, et non accipere nia prout in eodem Calmedrio continetur. Vide infra Calmerium et Carvelinum.*

† **CALMEN**, Vide supra in Calma.

† **CALMERIUM**, Statuta Veron. lib. 4. cap. 17: *Ultra quantation ordinatum vel ordinatum in Calmerio faciendo quodlibet anno, et in eodem Calmerio Calmerio contentis, etc. Hic itaque indulus pretiorum rebus vendendis statutorum. Contract. Dator. Bergom. lib. 7. cap. 18. vocat Calmeridrina.*

† **Ordinatum** est quod nullus baccarius, nec aliqua persona audeat nec presumat vendere aliquas carnes alium pretium, nisi ad *Calmerium ordinatum* et sub datione per potestatem baccariorum ad id deputatos, etc. in Stat. Vallis-Ser.

† **CALMIS**, Culmus, Gall. Chameau. Ager demessus, ubi soli supersunt culmi, et ubi licet pasci non possent Charta anni 871. inter lustr. tom. 1. novm Hist. Occid. col. 128: *Ut cuncta pecora gregium suorum per cunctas colles et Calmos, sine pascuaria, alioque rebus hominum blandiente pascant. Vide Calma et Chameau.*

† **CALMUS**, Dumetum, ager etiam ipse verpibus et dumetis horridus. Charta V. Margeret milit. ann. 1285, ex Tabul. Forest.: *Concessit ad pascuam Calma Camuorum terre mee, qui non erunt in prohibitione. Alia ann. 1286, in Reg. 31. Charoph. fol. 100. v. col. 2: *Dux quadrigas Calmorum quodlibet hibernanda**

in foresta de Panca curia per usumque percipere conveuerunt. Vide supra Calma 1. Qua actione intelligenda quod est vox Calma.

† **CALNABIS**, (CALNABE, Stragulosum villosum. Vide Galuabis et Calma.

† **CALNEUS**, Arbes, interprete Hugone auctore Anal. Prænotat. ad Chartul. Guiteri Fernandez ann. 1131. inter Probat. tom. 1. col. 393: *De ovibus et Calneo, et de porcis et porco, et intravit in ovem, etc.*

† **CALO**, Calceus ligneus, Gall. Sabot. Acta 88. Junii tom. 5. pag. 167: *Vigilia Calceabus interponitur fuisse, quo die ad Alnal. Prænotat. ad Chartul. utitur. Vox nota Fisto, eadem notione.*

† **Ligneus** a parte inferiori, nam superior coriaceus est, Gall. Caloeche, idem quod Caloeche.

† **CALOCERTATORIUM**, supra quam certantur supbia. Ubi litteræ pro linea transversali notantur: f. pro Supbia varia? Glossar. Latin. Gall. ann. 1332. ex Cod. reg. 439.

† **CALODÆMON**, a Gr. καλός et δæμων, Bonus Angelus. Acta 88. Junii tom. 2. pag. 64. in Vita B. Plecti: *Sicut Calodæmones nominia tradunt (ab operibus) que exercent; ita Cacodæmones ab operibus, que nequiter operantur, nuncupantur.*

† **Conrad Fabular. MS.**: *Kalodæmones, nuntii demonum bonum scientes et facientes, id est, boni spiritus et boni angeli; a kalon, quod est bonum, et dæmon, quod est in Glosar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 784.*

† **CALOFURCIUM**, Fourches, gibet, in Glosar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 784.

† **CALOGERI**, Monachi, presertim monasterio et etate venerandi. Tabularium Senensis Historie pag. 16. in Vita B. Gregorii abbas Normann. Benedicti Patris non mediciter Calogeri. Perperam Calogeri edit. apud Marcum in Hist. Beneharum. pag. 85. Philippus Marcius in Vita S. Petri Thomei Patriarchæ Constantinopolitani n. 130: *Et alii dicunt ab Ecclesie, maxime Græci, et Calogeri eorum. Vita S. Severi Abbas Agath. cap. 16: Addeconitores Calogeri itur quotidiani operis, quam laborem ipsorum vitæ. Hist. Cisteriorum lib. 8. cap. 16: Ubi est monasterium, in quo sunt monachi 1200. Calogeri nominati. Kalogeryon apud Grecos mentio passim occurrit, Palladius in Hist. Lausitica cap. 20. Joann. Moschum cap. 27. in Vita S. Nilii monach. pag. 16. in Vita S. Gregorii junioris n. 20. apud Niceetan in Alexio lib. 3. n. 2. Anonymum de Licio Hierosol. cap. 14. Joannem Cananum pag. 191. in Historia Græco-Roma. Apollonius Tyrill pag. 13. et apud alios Scriptores, laudatos a Meursio. Καλογεῖς epitheton Episcopo Thesalonicensi tribuit Palladius in Vita Chrysostomi pag. 39. Vide Solymianum Paschium in Dictionario Francisci lib. 8. cap. 50. Ka Καλογεῖς: Moniales vocabant. Corona pretiosa: Καλογηία, Monialis, μοναστήριον. Joann. Cananum de rebus Græcorum. Cap. 12. Τοῦ καλογηίου καὶ Καλογεῖς ὅταν κείσθω τοῦ κομποῦ ἐκέρχεται εἰς ἔσπον, Constantin. in Hist. Apollonii Tyrill: Καὶ κομποῦ καὶ Καλογεῖς, καὶ ἐκδοῦν μαλακίαν.*

† **Τοῦ καλογηίου**: Monachos Turcos qui vulgo Dervishi, vocat etiam Ducas cap. 21. Τοῦ καλογηίου ἑστῆται: καὶ ἐκδοῦν καὶ καλογεῖς. Cap. 12. Ὅταν κείσθω τοῦ κομποῦ ἐκέρχεται εἰς ἔσπον, Constantin. in Hist. Apollonii Tyrill: Καὶ κομποῦ καὶ Καλογεῖς, καὶ ἐκδοῦν μαλακίαν.

† **Τοῦ καλογηίου**: Monachos Turcos qui vulgo Dervishi, vocat etiam Ducas cap. 21. Τοῦ καλογηίου ἑστῆται: καὶ ἐκδοῦν καὶ καλογεῖς. Cap. 12. Ὅταν κείσθω τοῦ κομποῦ ἐκέρχεται εἰς ἔσπον, Constantin. in Hist. Apollonii Tyrill: Καὶ κομποῦ καὶ Καλογεῖς, καὶ ἐκδοῦν μαλακίαν.

etc. Adda pag. 138. 195. [Vide Glossar. mel. Græcil. col. 564.]

† **CALOGIUS**, ut Calogerus, Monachus, presertim scilicet et ætate reuerendus. Charta Mich. Paleol. imper. CP. ann. 1493. ex Theol. eccl. Paris.: *Prout aliterque est quidam vetus Calogius, Mitylus nuncupatus. . . De consensu et voluntate fratrum et Calogiorum ecclesie predictæ. Vide Calogeri.*

† **CALOMATICUS**, Pileus, in Gloss. ant. Argenti scilicet et ætate reuerendus.

† **CALONES**, Negotiatoris navicula cum ligna militibus portant. Gloss. Sangerman. MSS. a. 501. Papies MS.: *Calones, Naviculae scilicet cum lignis militibus portant. Alter ejusd. Papim Cod. MS.: Calones, Negotiatoris navicula vel elice militum, vel homines qui ligna militibus portant. Hoc ultimo sensu legitur apud Cicero-nem. Est a Gr. καλον, Lignum. Vide Caliga.*

† **Alias** hujusque vocis vulgatas notiones, videbas apud Martin. in Lexic. v. Calo.

† **CALONGIA**, Idem quod Colonia, villula, prædium. Charta Henrici Campanie Comitis ann. 1149: *Concessi. . . Gregorium S. Eusebii cum hominibus suis et Calongis et aliis possessionibus, ac justitiam ejusdem villæ cum atrio. Vide Colonum.*

† **CALONICA**, Vide Calonnica.

† **CALONICIUS**, Calorum custodiens, scilicet circa caput, et comme ammalis, ou chapel de bonnet. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 529. Vide Calonnica.

† **CALONICA**, Vide Colonia in Calonus.

† **CALONICA**, Poma pecuniaria, multa pro iuste Instituta actione. Charta ann. 1088, in Append. ad Marcum Hispan. col. 11: *Quos antiquis viribus et seruitis cunctis, cum Calonicis et placitis, etc. Vide Colonia in Calonnica 1.*

† **CALONICANUM**, Vide Calonnem.

† **CALONIS**, Gabor militum, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 761.

† **CALOPARE**, Citato cursu equitare, Gallis Calopar apud Petrum de Crescentiis lib. 9. de Agricult. cap. 6. Vocis etymon a Græco καλός, vel βέλτερος, Curvere, accessit Salmasius ad Capitolin. pag. 245.

† **CALOPEDES**, Calcei lignei, aut saltem calcei quorum pars inferior lignea est, superior vero coriacea, Gall. Sabots vel Gabeloes. Buschius de Reformatione Monasteriorum apud Leubnitium tom. 2. Scriptur. in lustr. pag. 16. in Vita S. Gregorii junioris n. 20. apud Niceetan domus tu stantem, calceos, panes tuos, Calopedes et similia enare videmus. [Vide Papius in cod. reg. 7028: Calopedes, Pannus alutem dictus a calce Calo, 1890, et pede Gemma Gemmarum: Calopes, quasi pes ligneus, Germ. ein holzschuh; Calopodum idem, oder ein tripp, Calopar, Germ. ein holzschuh, etc. Vide Forcellinum in Calopodum.]

† **CALOPODES**, Lignei subitales, in Glosse MSS. 76. leg. subitales.

† **CALOPODUS**, in Glossar. VII. ann. 1481, in Continual. mag. Bullar. Rom. pag. 288. col. 1: *Item statuerunt quod nullus in altari officium, vel celebratum assistens, portare presumat de vestibus in manibus necque Calopodia seu patinos (pattinos) nemores in pedibus, Calopodum, Esocae Gallie, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 33. vide Calopodum.*

† **CALOPODUS**, scilicet eccles. Magunt. ann. 1290. ap. Gladen, in Cod. Diplom. vol. 1. pag. 919: *Curia nec portet Calopodes corpus dominicum deferendo, vel ecclesiam transiendo.*

° KALOPODES. Conradi Fabular. MS.: *Kalopodes*, secundum quosdam sunt homines pedibus truncati, qui pro pedibus obacissis ligaeas sibi faciunt *podes*, a *kalos* quod est lignum, et *pos* quod est *pes*.

* *CALOPODITUM*, in Regesto Capituli Antisiodis. 15. Decembris ann. 1169 :
Non portante *Calopodia* in Choro sed
poteat distribuimus unus diei. Statu
* *Capituli S. Audomari* : Item in
benarum *Calopodia* : *per chorium*
una *Calopodia*, *duo patinis ferratis*, *re*
una ferratis, *duo hore cantantur*, *Bu*
schium apud Leibnit. tom. jam laudato
pag. 103 : *Portant ergo Calopodia sua*,
et *libenter etiam portasse pellicum sua*,
Calopodia vel xatimae gratis *per il*
ludum *Calopodia* *Calopodia* *Calopodia*
untur in *calceis* *Calopodia*, unde
fuit *origo vocis Galacka*. *Vide Menag*
iam ad hanc vocem, et *Cangium nos*
trum ad vocem Gallica.
* *CALOPEDIA*, *Calopodis* *sens lignis*

calceis inultus. Acta SS. Aprilis tom. 2. pag. 400. in Vita S. Guillelmi Politi.: Quo se reverens infelix non videbat, inter acuta cornua, ob scintillantes oculos, ad rutilantia guttura sub rapacibus, contra Calopetas monstrorum plantas, etc.

* « Turci quorum unus super corda in altum protenta nudis pedibus ac cum *Calopedibus* ac cultellis sub pedibus ligatis cum omnium magna admiratione perstratis (Ordre Turcique, p. 273) »

* **CALORATION** SOL, *Calorem multum habens*, Gloss. Saugerman. MSS. num. 501. *Calorati impetius*, i. c. calidi, apud Apuleium lib. 6. pag. 182.

CALORTA. Tabularium Casuariense
ann. 14. Lud. Imp. Lotharii III: Cum
silris, pascuis, stalaris, cetenis, Calortis,
reis, repinis, etc.

♂ CALOUS, Caudex, Truncus. Guido de Vigevano MS. de modo acquirendi et expugnandi T. S. cap. 2: *Ut striata fiat pertica in Calosis siue truncis... ipsi Calosi coniungantur cum una castiga ferri.* Pluries ibi.

* **CALOTA.** Pileolus, verticilis tegumen; Gall. *Calotte*. Statuta Massil. pag. 515: *Stationibus quod omnes Iudei a septem annis supra portant Calotam croceam, vel si voluerint, portant in pectore unam rotam latam et magnam ad modum palmæ hominis. Et similiter omnes Iudei varietate undecunque sint, portant orales.* (Invenit ibid. pag. 130.)

* Stat. eccl. Aquensi, ann. 1350: *Nulli canonici... portant per villam Calotam lineam*, etc. Stat. synod. MSS. eccl. Curion, ann. 1350: *Clerici in sacris constituti... caloticas seu Calotos sine capitis non deferant*.

* **CALPA** A-INT, Menaglio interprete
Treu d'asse, Ridiculum cognomeu cu-
jusdam Guillelmi, qui Charlam Bu-
chardi comit. Vindoc. ann. 1186. sub-
scribit, in Hist. Sabot. pag. 47. Vide
Tessellata

• CALPÆ. CALPÆ. Papias: *Calpæ*, *Armenia quæ militibus ob virtutem dantur*. Vet. Glossæ: *Calpæ, xôpæ*. Nam mulieres quoque iis utebantur. Laurentius in *Amalthæa*: *Calpæ, Clitellariorum militum pugna*. *Males temperatos et compascentes*. Quatuor stellæ in semina *Aquarii* decem.

* CALPIS, spad Isidorum in Glossis, *Colce milium*. In Excerptis additur, *imò Acumillæ*. Festus, Cato, Suetonius legunt *Colcei*, eadem notione. Vide *Calices*.

* CALPANNA, Tugurium, casale, Ital.

Capanna. Inquisit. super destruct. bastide Sabran. ann. 1333. ex Cod. reg. 506. A. fol. 81. v. : *Item domus juxta finale quendam Calpanna diruta et destructa circa tertiam partem*. Vide *Capanna*.

¶ CALQUIERIA. Moletrina ubi quæritur cortices calcæstræ, et teruntur, vel officina ubi coriæ quæritur cortice inficiuntur. Statuta Massil. pag. 300: Constitutio ubi omnes illi qui erant constituti, tam super ministerio caræritæ quam blanchariæ... ne perturbentur vel misceantur, vel tribulentur suis Calquierias, vel torcularia, quando eas, vel ea, circumant, vel facient curari seu altariari, uno aquam passantem et clarum, quanto plus poterint inde efficere, ne dum aqua prædicta per latum dictæ Calquierie seu torcularis contentum ad portum possit decurrere.

* **CALS**, Callus. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: *Cala, cis, durities pedis, Gallice Cal*.

© CALSA. Charta ann. 1293. apud Gar-
ramp. in Disquisit. de sigil. Gartgyn.
pag. 53: Quondam turrim cum Calsa,
domibus, palatiis et accasamentis simul
et continue iuxta cam positis. An turris
ad pedem aliquo edificio munita? quod
innuere videtur alia Charta ann. 1150.
ibid. pag. 62: Cum ambitu, qui est circa
turrim, quasi quondam in castellaturu. Vide

^{supra} *Disturrius*.
† CALSATERIUS, Calceorum artifex,
idem qui *Calsofarius*. Codicil. 2. Caroli
Andeg. comit. Prov.: Item legavit domi-
nus noster rex Claudiu Danille ejus Cal-
saterio summans 400. scutorum.

† **CALSATTATUS**. Vide *Craiera*.
† **CALSIDONIUS**, pro *Chalcidionius*, Gr.
χαλκιδίων, Gemmæ species. Vide locum
in *Senci* post versus ibi citatos.

^o **CALSOLARIA**, Vicus satorum. Stat. crimin. Sacrus cap. 17. pag. 28: *De contracta fabrorum descenditur in Calsolariam etc.* Vide in *Calcolarius*.

CALSOLARIUS, Calceorum artifex, sutor, Italiae Calzolai, qui nostris Cordonniers. Bulla Honoris III. PP. ann. 3. apud Ugheillum tom. 1. Italiae sacr. pag. 823: Quicumque est vel erit Calsolarius, dabit

annuatim Episcopo unum sattellarium ad sensum Episcopi. Vide Calciarius.

* **CALSONUS**, Placenta species, ab Ital. *Calsoni*, femoralia, quomodo apud nos *Chausson*. Hist. Belli Forojul. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1212: *Raque ipsa die predicta femina faciens tortas et Calsonas suis compatri- bus*, etc.

1. **CALTA** CALTES, CALTADES. Glossae Biblicae MSS: *Calta dicuntur, qui dicantem legem intelligunt et perficiunt. Caltes est, qui per actum bonum deivinis respondet verbis. Caltaades vero, qui non solum operibus bonis deivinis verbis respondet, sed et in ipsorum verborum negativis sensus alios introducit. Vide Albani.*

* 2. **CALTA.** Tributum per vim et contra ius exactum, foris pro *Vellat*⁵⁰ seu potius a German. *Gilde*, Vectigal, census. Vide *Culla*. *ADL.* Charta ann. 1062. inter instrum. tom. 1. novae Gall. Christ. pag. 57: *Malos vero usus, Caltas, tortitudines, distractiones fideles, sortas et lucra que per Simoniacam factionem in eodem Monasterio, et in eius dominiciaturis, manant, villis et callis usque ad hoc tempus, nos vel nostri pa-*

rentes acceptatus vel cregitus, omnia
colligentes fudit abscissantes.
Vide Grassella

© 3. *CALTA*, Genus florib. in vet. Glossar. ex Cod. reg. Vell. Gloss. Lat. Gr. MSS: *Culta*, γίως βεράνης. Vide *Glossar.*

4. **GALTA**, Vas ligneum minus cum manubrio, oreula, Germ. *Gelte*, teste Frischio in Lexic. German. Vide *Gelta*, *Galeta* et *Galuta*. ADEL.

1 **CALTERIA**. *CALTERIATUS*. Glaber
Rodolfus lib. 2. Hist. cap. 9: *Aurebat*
igitur idem Abbas, hæc omnia *violantia*
Calteria esse *sathanae*, ac si quæ horula
talibus insignis *Calteriatus* ex hoc sæculo
migrasset, difficeret a diaboli *viaculis*
posse eripi. In cultum justo mundiorum
invehitur, et in novam alique indecens-
tem vestium morem: quare *Calteria*
mili videtur vestiarum symbolum.
Gall. Hist. Sed unde vox lib. 2

* F. pro *Gauteria* et *Gauterius*, hoc est, cauteriis diaboli seu stigmatibus quasi insignitus. Vide *Cauterare*. Sed et de diaboli insigniis. Gull. *Liceres*, intelligi potest; *Caltre* quippe, pro pannomarte, occurrit in Ordinal. Phil. duclis Burg. et comit. Fland. ann. 1447. super regimine S. Audom. cit. 28: *Iteu* est aussi ordonne que lesdits mayeurs et echevins.... esloiront et commettront... les personnes necessaires et en nombre accontens à l'esnard du *Caltre* ou draperie

de laditte ville.

• CALTRUS, *Lucio*, in Glossar. Lat.

† 1. **CALTUDIA**, *Dies festus*. Papias MS.
Gloss. Lat. Græc.: *Caltudia*, ἐορτή.

© 2. **CALTUDIA**, Instrumenti musici species. Prosa in Transilgural. Domini ex Cod. 92. S. Martial. Lemov. ann. circ. 600. fol. 286 : *Sempiterna virtute clausa cuncta Dominus regens creata, cujus in Caltudia resonantes praenicia*

CALTULUM, ubi mortui feruntur. Gloss. Sangerman. MS. n. 501. Fusius Papias MS: *Caltulua*, *Vinculi* genus, vel ubi mortui feruntur: a coacto loco dicitur.

† **CALVACADA**, CALVACATA, CALVACHIA. Vide in *Caballus*.

† CALVÆ. Ивовая кора, Noces
Aucellæ tostæ, Supplementum Anti-
quarii.

† CALVAGARIA. Vide in *Caballus*.
 CALVANUS. Vide *Cananna*.

¹ CALVARE, Calvum facere. Verbum hac notione obsoletum: pro *Decipere* habetur apud Boetium. *2140. Quiliani*.

CALVARIA, Detonsio, decalvationis pona. Ursinus in Vita S. Leodegarii cap. 14: *Condamnatus ab ipsa Synodo, calvariam accepit in capite, et expulsus segregatus a sancta Congregatione.* Vide *Detonsio*.

CALVARIES, *Sinciput*, in Glossis MSS.
ad Alexandrum Jatrophenistam.

CALVARIOLA. Vetus Interpres Juvenal.
ad Sat. 5: *Ut solent in urbe calices frac-*
tos, sive Calvariolas committere i. frag.

mentis vel calcuuli instar Calbariarum.

• **CALVEA**, Mensura frumentaria: Ital. *Calveio*, tritici species. Stat. Cadubrit lib. 1. cap. 16: *Quod quilibet homo sit personae, qui vendit aliquas res ad pondus, vel ad mensuram, debeatur... portare sive portare facere ad domus ipsorum iuramentum Calceus, concios, libras, medios, etc.* Corret. eorund. cap. 25: *Quilibet hospes tenere debeat in ejus hospitio dietas mensuras a blado justificatas cum*

jurato, ita quod ex una Calceia fiant decem mensium. Et cap. 134: Declaramus quod de illislibet preteritis obligati, ad duandem Calceiam quatuor pro centenario non possint cogi, nec compelli ultra solidos xxx. pro singula Calceia illigine, et obligati ad tres Calceas non compellantur nec cogantur nisi ad solidos et pro singula Calceia. Pro tribus Calceis ibid., ibid. cap. 51.

* **CALVENA**, [a calvio nomen dictum. Cic. 1. At. 5. Calveus moleste fert se suspensum esse. Fruto, A. C. Nilius, Gensaris olim familiaris, et calvus: ruem propterea Madaram etiam vocat. f. 14. ibid. 2.]

* **CALVENTES**, Frustra calumniantes, in Glossario Sangerman. MS. num. 50.

* **CALVERE**, Decipere, Decibere, Prov. in Glossario. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 1657. Hinc Calverus, Deceptor, fallax, vulgo Trompser, dissimul., in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1.

[Que veut queques des levers, / Pour me cacher des Calveres, / Que tant je n'en aie thust / Par le plus de l'heure.]

* **CALVETA**, Montana satis fruticibus que nuda. Vocabularium Sussanense. [Germ. Blosser. ABER.]

* **CALVEITUM**, in vers. et calvis: in Glossario Saxonalico, Merse, exponitur, que vox nescimus, seu peludem etiam sonat.

* **CALVIATUS**, pro Claviatus, qui et pro Claviatus, Clavi, Clavus, vel nuntius, Vide locum in Socus post Socia.

* **CALVITIA**, Meror. Gloss. Sangerman. MS. num. 501. unde corrigendum arboris Isidori Glossarium, ubi Calorio, Meror.

* **CALVITUS**, Moratus, Calvitus, Frustratus, Gloss. Sangerman. MS. num. 501. [Glossar. vet. ex Cod. reg. 7611: Calviter, frustratus.]

* **CALUMBUM**, Verba. Vocabularium Sussanense.

1. **CALUMNIA**, Actio in Jure, qua quis peni quamlibet sibi per solennes iuris formulas asserere conatur, aut pro qua item intendit; Calenge, in Chron. Flandr. cap. 80, et apud nostros passim. Lex Burgund. tit. 30: Liber abscondit, neque Calumniam pro eo, quod Egiatus, aut captus est, movere presumat. Lex Longobard. lib. 2. tit. 27. [Lutp. 131. (b. 79)] Non possumus in una causa duas imponere Calumnias. Marculf. lib. 1. form. 32: Nec heredes eorum exinde quædant Calumniam aut repetitionem ullam penitus habere non debent. Formula vetus secunda Legem Roman. cap. 5: Quilibet persona, que contra hanc venditionem aliquam Calumniam, vel repetitionem generare presumpserit, illud, quod repetit, non recipiet. Simon Daniellus. ann. 1116: Spontis Regis et Archiepiscopo, se, dum viveret, illius non reclamaturum, nec aliquam Calumniam inde moturum. [Calumniam pro Calumnia legitur in Hist. MS. Beccensis pag. 430. et alibi.] [Constat. Clarendon. ann. 1164: Si Calumniam emerit inter clericum et laicum.] Calumniam inferre, dimittere, suscipere in veti. Tabular. apud Besilium pag. 418. 454. 473. [Calumniam finem facere, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 119. cuius locus est in Antipolano. Clarius in veti. Tabular. apud Lobinell. in Glossario Hist. Britannicæ.] Vide Clamor.

* **Calenge**, in Charta ann. 1240, ex Chartul. S. Joh. Laudun.: Gualterius, qui tunc est, per nos, et nos, et nos, de Henages, i cenotru movent sans contredit et sans Calenge de moi et de mes oirs.

Challenges et denandans in Ch. Eduardi III. reg. Angl. apud Rob. Avesbur. pag. 17.

* Hinc apud nostras Calaudas usurpatum videtur de eo enim, quod in contentione versatur, etiam cum per jocum lit. lit. remiss. ann. 1150. in Reg. 185. Chartrop. reg. ch. 80: Le jen de la soule ou ton de Calaudas, qui est per jure, accustomed de faire le jou de Noel entre les compaignons du lieu de Coriat en Auvergne, et se diversifie et diversie icellui jen en telle maniere, que les gens noieriez sont d'une part, et les non noieriez d'autre, et se porte ladite soule ou boulle d'un lieu à autre, et la se ostent l'un à l'autre pour gagner le pris, et qui vultela la porte à se perdre dudit jou. Hinc etiam per jocum vox Calange ex tom. 1. Fabul. pag. 27:

Quisquis fuit in Calange / Qui il l'est quelque gage.

Ubi legendum videtur, Qu'il n'est test tous jours quelque gage.

* **CALUMNIA JURARE**, actionem legendam 888. sacramentum. Charta ann. 1340. ex Tabul. Flamur.: Dans... speciale mandatum... item contestandi, jurandi in omnium ipsis, tam de Calumpnia, quam de veritate dicenda. [Quid sit de calumpnia, nunc videtur apud J. C. Confer supra Aasivoren ed. et Antepreparamentum.]

* **CALUMNIA WYREPHIL**, actionem institutum dicitur, apud Gaud. de Franc. alod. cap. 6, pag. 55. Chartul. Vinde. fol. 109: Facta hinc acquisitio et sedatio Calumnie anno 1077, ab incursionibus Dominis.

1. **CALUMNIA PONTISÆ**, Tabular. Ecclesie Gratianopolitane sub Hugone Episcopo fol. 70: Notum est Ecclesie Gratianopolitane filijs, quod duo est, quod decimam in parva Episcopo in Calumniam positum sunt, et illi qui sunt laici qui extra jure Ecclesiasticam decimas tenent, in interdictionem positi sunt. Infra: Ante autem, quoniam ipse seculare tradiderat, fratres ejus... decimam, videlicet totam tertiam partem, pro qua frater eorum Pontius in Calumniam erat, reddiderunt et donaverunt Episcopo Hugoni et Ecclesie Gratianopolitane.

1. **CALUMNIO TENERE**, f. legendum Calumnia. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. pag. 3584: Ego Clemens agnoscimus Ricardus... quod tenet sibi in Albaria... quam in Calumnio tenemus, quietam et solidam dimittit.

* **CALUMNIARE**, et **CALUMNIARI**, actionem intendere, movere, in jure vocatur nostris Calenge, Chron. Flandr. cap. 61: Et Calenge la Conté de Flandres comme aienne. [Chartul. S. Vandregesili tom. 1. pag. 600. ex Charta ann. 1285: Et ne pourrions desor en avant rien redoubter, demander, ne Calenger.] [Floardus lib. 4. Hist. rom. cap. 10: Hucubodus quidam... invenit ejusdem Abbatem Calumniantem, et ob Ecclesia Dei postestatem combatit auferre. Charta ann. 1060, apud Besilium: Calumniantibus Abbas Odo, qui in Abbatiam successit, et in tantum Calumniantem presens, et in tantum Alia apud eundem: Willielmus Viscomitis... quæstionibus inde faciendo Calumniantibus hoc donum, contestans et affirmans, nullatenus debere esse ratum. Occurrit passim.]

* **CALUMNIATE**, De cuius domino coram iudice causa agitur, litigiosus. Polypt. Irminon. Fe. 19. sect. 37. Guer. pag. 245: Asservimus calone et asservimus, nomine Bertrudi, calumniate, habent secum filium. 1. Ibid. sect. 18. pag.

207: Bernonus Calumniantis et uxore ejus colona, nomine Electa, homines S. Germani. Vide sect. 44. pag. 206. et Brev. 24. sect. 42. pag. 261.

* **Calumnia**, ad rem ann. 954. apud Labb. tom. 1. Bibl. MSS. pag. 385: Hotharius filius Hludovici transmarini res factus est. Item postmodum Lotharini in Calumniam et deinde in deinde mare justitiam terre et hospitium elemosinam, in Chartul. Pontisæ, ch. 87. Calenge, in Contin. Gull. Tyr. apud Marten. tom. 3. Am. Collect. col. 750: Le roi de France, Charles le bon, pour s'en par le royaume de Castelle, Calenge, in Ch. Eduardi III. supra laudata, Calameur, eodem significatio, in Ch. ann. 1280. Reg. Angl. col. 100. in Cam. Comput. Par. fol. 11: Et si par aucune aventure avenoit que aucun ou aucune demandassent ou Calameurs es choses, qui sont deus années, qui à son doire appartienent, etc. Vide infra Clamare 2.

* **CALUMPNIARE**, Eadem notione. Mad. format. Anglic. pag. 168: Quod si forte contigerit in exento, quod predictus Ricardus de Kiermy, heredes vel assignati sui, Calumpniatorum, implicantur, molestentur, perturbentur in aliquo, seu gravemini.

* Graviores penam adversus eum, qui quarta vice injustam actionem intenderat, decrevit Status Casimiri III. ann. 1454. in Reg. Angl. col. 100. in 292: Statutum omnino, ut qui scilicet in calumpnia, calumnianturque ab antiquo nuncupator, quia videlicet procuravit aut procuravit causam calumniam, et calumniam se purgant penam trium marcarum et iudicio trium. Talis autem purgatio ipsis calumniantibus dantur tribus vicibus est in calumpnia, et si in calumpnia inculpatus fuerit, de opere calumnie amplius ad purgationem admitti non debet; sed pro suo scelere naves sibi precipi debent, ad instar quæ contrari, et eo ipso est honore privatus, nec jure nobilium per amplius aut eodem aliquatenus se laeri potest.

* **CALUMNIATOR**, Actor. Charta ann. 1080, apud eundem Besilium: Calumniantor querelam deponit.

* **CALUMNIA**, CALONTA, Pœna pecuniaria, Calumnie multa, qua damnatur, qui calumpnia, etiam in iure, etiam pro injuste instituta actione, vel objecta exceptione, leg. 2. C. de Jurejur. propter calum. dam. (2. 38.) Hispanis Calonia et Caluna, Conculum, Legatione ann. 1012. cap. 4: Si autem contra comestorem absterit nec Ecclesie, reddat eam et Calumniam calumniis ipsis Ecclesie, more terre. Cap. 5: Dicitur per medium Calumniam dimittit. Et cap. 7: Mandamus ut majorem vel sayo aut domnus aut... non intrent in dono aliquis hominum Legione comitatus pro ala Calumnie. [Charta Aldegrisi, filii Sylonis Regis Ovetensis ann. 781. apud Sandovall.: Et quanta Calumnia fuerint, peccet et deinde. Charta Conrad. Regis ann. 1050. cap. 7: Quale est constitutio in Decretis Adefonis Regis pro homicidio, pro rano, pro sajone, aut pro omnibus Calumnie suis. Charta Conrad. Regis ann. 1081: Et si plagas et ad occidit, nullam Calumnia proinde percolat. Alia Sancti Regis Aragon. ann. 1008. in Hist. Pinnatis lib. 3. cap. 9: Et est et deinde. Charta Conrad. Regis de iudicio, de Calumnie, et de omnibus omnino rebus, etc. Charta Urracæ Regi-

ne Hispanie ann. 1116. apud eundem Sandovalium: *Quod si perseveraverit, et intra terminos hos violenta manu intraverit, quod recuperit, duplat, et Calania Abbati et successoribus erantibus eius sex milia solidos. Vitalis Episcopus Osemsis: Et respondens eis de Calania, hoc est. de penis pecuniaris usque ad medium mortificationis. Alibi: Si quis acciperit Militem de equi habens, solvet de Calania quingentos solidos. Idem: Habent infantes medietatem Calaniae hodie. Ad. Occurrit passim in Chartis Hispanie. Perperam Calonia pro Calania, in veteri Diplomate Oldegarii Episc. Harenon. scriptum recte observant viri docti ad Vitae. Oldegarii. Vide Marcan in Historia Benehara. lib. 4. cap. 4. 18. et Observant. Regni Aragon. lib. 6. tit. de Conditione infanationis. § 23. f. Vide S. Rosa de Viterbo Eduardum tom. 1. pag. 224.]*

• **CALCANIA** COMPLEXUS, Persolvere. Concl. Compositi. ann. 1114. can. 4. *Pauperes et indolentes misericorditer Calcanias compleant, et beneficis suis penitus non priventur.*

• **3. CALUMINIA**, Injuria. Vita S. Anselmi in Actis SS. Bened. sec. 4. part. 2. pag. 129. *Diogenes vitem quoniam negotiorum plus ibi habens, quam soli oblatum fuisse, et nullo modo se tantum Caluminiari suffere posse.*

• **4. CALUMINIA**, In iustitia, statum, dispositio. Ansal. Benedict. tom. 4. pag. 626. col. 1. ex Donatione S. Flori facta S. Odilone: *Quicunque autem aliter fecerit, aut contra Caluminiam nostram superbo autu statum, vel iustitiam, et data nostra, vel in futuro danda castra, aliunde dequirere presumerit, veniant super eum omnes nati et veteris Testamenti maledictiones.*

• **5. CALUMINIA**, Adversitas, infortunium. Charta ann. 855. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 707: *Quoniam opera pretium nobis extitit, ut diveras Caluminiis inquis excuti, quales Deo et S. Martino servientes testes ferrent, secundum nostre possibilitatis modum tractaremus, etc.*

• **1. CALUS**, s. Græco καλός, Bonus. Vide locum in *Pidæus*.

• **2. CALUS**, LLUS. Ital. calo. Gall. robeat: s. Pro Calo dicti argenti, videlicet pro una (Cala) Confessione, et pro alia similis argenti, solidos 36. (Mandat. camer. apostol. arch. vat. f. 26. an. 1631-34.) s. — Pro Calo supradicti soli rose predictæ, et rationem decursum denariorum pro quibus iuncta. (Ibid. f. 85. an. 1634-39.) s. — Pro Calo seu diminutione dicti argenti in opere, ad rationem XII denariorum pro quilibet libro. (Arch. secret. vatic. 1471-73. infr. et exit. camer. f. 28.) s.]

• **CALUS**, pro Calassio, Gall. Clos. Clos de signa. Tabularium Monasterii S. Andrew Vienne: *Hanc donationem facimus, et adicimus particula vinea Orientem versus in nostro Caluso.*

• **CALUSUS**, mendose pro Calusius. Vide *Pleuina*.

• **CALUTOR**, Minister sacrorum. Gloss. Isid. Sed mendose pro Calator. Vide *Calatorius*.

• **CALVUS**, f. Callidus, cavillosus, fraudulens. Gall. Usé, trompeur. Ottoboni Scribae Annal. Geneus. lib. 3. ann. 1155: *Conspit astum quod, quia Imperator Calvus in iura venerat, et simulando se velle adimplere, que Januensis promiserat civitati, dicendo quod, quando videret Potestatem Janu...*

omnia que promiserat, in integrum adimpleret.

• Tritum est adagium: *Calvus est occidit, qui alium mentio fit in flag. vi. stat. Odor. archiep. Rotomaz. et Cod. reg. 1245. fol. 101. v. Prior Ultravivæ portus parum agnoscitur claustrum, nisi exstat quidam venerandus scences Calvus. Vide Adria Erasm.*

CALX, seu Calx præstata, et Calx excoctio, inter munera publica recensitur, quibus certa prædita obnoxiant, quæ Capitales Calces dicuntur in Serebella Valentinianni de Pentapolis, quorum possessores calcem subministrare tenebantur, ut Terraceneses in Campaniæ, leg. 3. Cod. Th. de Calcis cedor. de quibus etiam Symmach. lib. 10. Epist. 73. et Tusc. d. leg. 3. alii em excoque, alii vehere de quibus in leg. 3. Vide Cod. Theod. d. ut de calce cedoribus urbis Romæ et Constantinop. (11. 6.) et ibi Jacob. Gothofredum, ut et Michæl Amaltalam in Synopsi Juris lib. 78.

CALCARIA, apud Ammianum lib. 37. est Calcaria fornax, uti appellatur a Plinio lib. 17. cap. 3. in qua calx excoquitur: vel calx ipsa. Anastasius in Sergio II. PP. *Inc. exordio Pontificatus sui Calcaria decora juxit, et... Augus civitatis muros restaurare decreverat. Romanus Salernitanus et Chronicon. ann. 1149: Tunc mandantibus iustitiaribus, quæ idoniti pedibus affligunt, usque ad Calcarium, quæ ante palatium erat, evasit, et calceos. Hinc quidam de Calcariorum Calcariorum, quæ in Provincia nuncupari, quasi Furnam Calcarium, itaque appellari in Tabular. S. Victoris Mart. Ait.*

CALCARIA, interdum pro ipsa penitentione, quæ præstatur pro calce coctione. Capitulare Sicardi Principis Beneventani ann. 885. § 14: *Ut nulla nova (consuetudo) alia a parte Reipublicæ imponatur excepta antiqua consuetudine, hoc est, responsionis, et angarias, et Calcarias.* [F. Vide Murator. Antiquit. Ital. vol. 2. col. 83. B.]

CALCARIENSES, in leg. 36. Cod. Th. de Decur. (13. 1. 37.) qui calces excoquende obsequio obstricti erant.

CALCFURNIUM, in lege Bajwar. tit. 1. cap. 14. § 5. *Calcfurnium* in Edit. Heide. Furis, in quo calx coquitur, Gallis, Chasfour. (Charta Engelm. de Mortemare pro Bertrando Abb. Nobilis. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Picav. MSS. pag. 60: *Usque ad vicum qui incipit a Piasqua usque ad Calcfurnium.*)

CALCFURNIUM, Calcis coquenda usus, Chasfour, recensetur inter onera et servitia, in Tabulario S. Victor Virdunensis, s. vincta pascua debent, de tertio in tertium annum Calcfurnium facient. Alibi: *Pro banno dom. ad festum S. Joannis. Calcfurnium de tertio in tertium.* (Gloss. Basil. et Michæl Attalia lib. 78. Hecv πατάλο επι το πατάλεον, τινά σάκεον τινά, ή δούλο εργάται.)

• **CALYBIA**, Cognomen S. Joannis CP. quod sub lucario habitavit, ut dicitur. Togo, operio, inquit Bollaudus tom. 1. Jan pag. 169. col. 2.

• **CALYBS**, pro Calybis, in Stat. datar. Ripers. cap. 12. fol. 4. v. Vide Stat. Calib.

• **CALYPIA**, ut Calafis; quod vide.

• **CALYPTA**, Didactymis genus, ab eo, quod sub lucario habitavit, ut dicitur. Venetus Dux non abest. Nicoph. Gregor. Hist. 5. cap. 7: *Calyptum in capite panno, purpura et auro intertextum*

circumdatam gestaret, quatenus sursum vergit ad pyramidem interperit funditur. Græcis καλπτρα est tegmen capitis mulieris.

• **CALYRICÆ**, Affabiles mulier, in Vocabulario Sussensii.

• **CALZAIUOLUS**, (Gallice clausotier, Italis calzaiuolo, et alibi clausotier, Domini Anthoni Calzaiuolo de populo sanctorum Apostolorum. (Firenze, archivio generale de contratti: regiti di S. Alessandro Itracesse. protocollo dal 1380. al 1491.)

• **CALZAIUS**, CALZARIBUS, ab Ital. Calzaio et Calzare, Caliza, thibis. Ital. And. abb. ann. 1672. tom. 1. Hist. Calza. pag. 205. col. 1. Sine Calzariis vel stiviorum portam monasterii nostri Cassinensis intrare non audent... Infra competens tempus causulam suam comit ad Calzas modo producta. Stat. Placent. lib. 6. tit. 82. v. Item prohiuntur et quod cordanarii, vel entagliarii, vel aliqui alii facientes vel vendentes calzas vel Calzarus, etc. Vide Calzari.

• **CALZARETTUS**, Calceus. Locas est in Calcularius.

CALZARIUS, Vide Calcarium.

• **CALZAS**, CALZATIS, Certa pecunia pensio, quasi in calceas emendes erogatur, sive dicta. Charta ann. 1117. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 281. col. 1. Et... ut qualescunque terram de sanum exadnaverit, in hereditatem habeant ad respondendum, sicut in matine consuetudo est, et in Calzariis. Roberti Cap. quant. princ. ann. 1132. libd. pag. 245. col. 2: *Concedimus quinquentes tarenos, quos accipere soliti sumus in omni tertio anno ab hominibus nostris de Calzariis de Gualdo pro Calzati. Vide Calcarium et supra Calcaridum.*

• **CALZATARIUS**, Calzarius, ab Italo Calza, Tibula. Acta SS. Julii tom. 3. pag. 838. in Oratioe de S. Bonaventura: *Margarita Grualle uxor Hugonis Francisci Burgundi Calzarii, habitatoris Lugdunensis, infensio postulare dolore cruciabat.*

• **CALZARETTUS**, Calceus, ab Ital. Calzare, Calcare. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 278. Item, pro duobus paribus de Calzaretti pro Domina Dalphina taren. vii.

• **CALZINA**, Ital. Calcinia, Calx, Gall. de la Chaux. Legitur in Chronico Parmensi apud Murator. tom. 9. col. 804.

• **CALZINATUS**, Stat. crimin. Ripers. cap. 225. fol. 29. v. Nulla persona alicui... in ipsa persona potest adiacere lanam... Calzinatus. Ad illa que intercrupa?

• **CALZOLARIUS**, Sutor, Italis Calzoiaio. Legitur in Actis SS. Martii tom. 3. pag. 309. in Miraculis Ambrosii. Sutoris Aprilis tom. 2. pag. 829. in Miraculis S. Simonis Eremitis August. necnon SS. Julii tom. 4. pag. 386. de R. Michelina: *Quarto capere debant Calzolari cum eorum pallio.*

• **CALZULARIUS**, idem Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274: *Lombardo Calzulario Domini pro paribus uxoribus de Calzaretis et una paro de stivibus de mandato Domini, etc. taren. xxi.*

CAMA, Papias: Cama, lectus brevis. Utrugo: Cama, genus lecti brevis, et dicitur terran, quod et Cama, atque, invenitur in Ambrosio de Officiis. Isidorus lib. 19. cap. 22: *Camaras vocamus, quod in his dormimus in cubiliis, et in his dormimus.* Gloss. Saxo. Africa: Cama; seorsit bed vid cordan. Ebrardus in Gramismo:

oramentis Ecclesiasticis, inter que recenteretur canalicibus ad arcendas muscas, ut in hac voce dicitur. Vide *Canica*.

3. **CAMBA**, Brassiatorum officina, seu locus, ubi cerevisia coquitur et conficitur, quem vulgo brassarium, *brasserie*, *brasserie* nuncupant. In Guerdano in Glossar. pecul. Polyptych. Irmonen. : Officina ubi cerevisia vel panis coquitur et conficitur; Charta Ludovici. In Armamentis Francorum. Vassorum in Annalib. Novemensis Ecclesie lib. 3. cap. 48. Et cum omni integritate largitus est, excepto seceto uno, cum Camba, etc. Alia Lewisius pag. 113. lib. 1. Hist. Beliovacens. cap. 18. Circa predictum castrum hospites quinquaginta, Cambas tunc. Ubi loci perperam Lotus Cambas cum Canone confundit. Passim dicitur apud Baldricum Noviom. lib. 1. cap. 52. 66. in Statutis antiquis Corbelesib. lib. 1. cap. 8. [?] Guerdano cap. 7. post Irmonem pag. 383. Adde lib. 1. cap. 15. ibid. pag. 383. ubi Camba, pro Camba, apud Lolsellum in Belliovac pag. 240. 281. in Historia Ecclesiastica Abbatibus cunctis in Nostr. Ecclesie Belg. pag. 89. 113. etc. in Donst. Belg. pag. 207. in Hist. Sau-Dionysian. Doubtini pag. 724. apud Vassorum in Noviom. pag. 954. lib. 1. Hist. Andron. pag. 474. in Gestis Abbat. Gemblacens. pag. 533. [?] in Polyptych. Stithens. lib. 1. post. Irmonem pag. 399. in Florac. describit. Douv. Perit. vol. Leg. 1. pag. 178. lib. 49. etc.

¶ *Cambe* à chervoise, in Charta Phil. comit. Fland. pro Ambianensibus. *Cambe* ou oncoire, in Nostr. Ecclesie goudalie, in Ch. ann. 1428. ex Chartul. 24. Corb. Latiori sensu vox *Onche* vel *Once* accipitur in Consuet. MSS. Camerac. : *Onche* est un sac de vin, de la mesure que ne sont *Onches*, pout et qui ens a mes tenir un an et un jour par sacrement... *Once* c'est force et *Cambe*, et molles, et maisons de faler et maisons de tavelerie.

CAMBAQUIN, [Tributum quod imponitur exsolventi subditi pro coquina cerevisia.] Chartular. Corbelesne : *Nus ne puet faire Camba ne brasserie chervoise, ne goudalie sans au congre*. Id. juris *Cambage* appellatur in Consuetudine Bononiensis art. 46. et Heriactensis art. 3. ubi perperam *Cambage* scribitur. Tabularium S. Michaelis Hierosolym. portis ann. 1141 : *Monachi totidem den. servientes et Cambagio panem et cervisiam facient ad suum usum*. (Charta ann. 1250. apud Mirum tom. 3. pag. 281. ubi *tenere modo quod serviens Episcopi semper quando voluerit, redditis Episcopi, aut censum, Cambagio, introitus et exitum, et alia jura...* ad hospitium manentibus in diebus terris Episcopi et Canonico-um accipere poterit. Charta Guidonis Comit. Flandriae ann. 1227. in Tabulario S. Bartholomaei. *Ad hospitium manentibus habere ibidem dicti propositis et Capitulum theologia, foragis, Cambagia et omnes emendas*, etc.)

¶ Etat. ann. 1408. in Lib. rub. ecel. S. Vulfr. Abbati. fol. 135. v. : *Quod si foras aliquos canonicos residentiam in nostra dicta ecclesia facturos advenire contingeret, nisi ipsi de sancti Benedicti compariant in capitulo, et in distributione missarum hujusmodi, et in partitione Cambagiorum, ipso die partiti solentur, interduci ipsos sic absentes et interesse negligentes fructibus et emolumentis ex missis et Cambagiis hujusmodi presentibus omnino carere dererimus. Quod referri debet ad Chartam Wilhelmi*

comit. Pontiv. ann. 1205. quia isdem canonicis concedit *algaria in Camba* *et in Camba*. Charta ann. 1208. ex Chartul. 24. Corb. : *Jou au rochet et excoquie... toutes les justices, que jou avoie à Corbye, les Cambages, les esio... langes, et le rochet*. Id. ann. 1210. sign. Habbec fol. 37. v. ad ann. 1417. : *Le droit de tonnelier et forage des brassins de chervoise et autres brouvages de la ville de chervoise de Corbye... et de chervoise nuncupantur*. *droit de Cambage*. *Cambage*, in Ch. Margar. comit. Fland. ann. 1274. ex Chartul. 1. Fland. ch. 232. in Cam. Comput. Insul. Charta, in Lit. remiss. ann. 1451. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 104. *Dient icellui Girart que il ne pateroit point de cellui Otter ladic forage ou Cambage d'aucs brouvages*. Nihil ergo emendandum in Consuet. Bonon. et Heriac. ut Caglio visum est.

Vocis originem a Germanico *Camb* etiam accipit Kilianus. *Cam* etiam hodie Flandria idem sonat, ut auctor est Buzelinus lib. 3. Gallo-Fland. cap. 30. : *En Gothos Kāpū Cerevisiam dixisse scribit Priscus in Gothicis, ut monet Caglius in Glossar. med. Graec. col. 564.* Ad Germani haussie videtur a Latinis, quibus *Camum* potio est, quae et *Cam* hodie in Gothicis, et *cam* cerevisiae species. Simoon Januensis apud Caglioem lib. 24. Observat. cap. 39. : *Cerevisia, Camum, folia Alibi : Cam accipitur, potus factus ex hordeum, et alia rebus calidis, ut sinior et sinuina, quae ponuntur in testaculis parvis bene obturatis, et cum aperiantur, salis in testaculis cerevisiae effluit, et si soli fere metanere Ulpianus leg. 8. de Tritico, vino vel oleo legat. (33. 6. 9.) et Caelius Aurelianus lib. 3. qui Cam accipit, ut notum est. In Fracul. etiam mansi dicitur : sed de Camo, consulendum cum Cuijce lib. 5. Var. cap. 1. [?] Adde Edict. Dioctetian. ap. Mium Scriptur. vet. coll. Valic. col. 5. pag. 304. : *Cerevisia Cami italicum nectarum unum den. quantur*. [Hanc conjecturam nostram firmat, quod CAMMA, etiam scribitur, seu ex Camo Ulpiani, seu ex Germanico *Cam* et *Kam*, ut est apud Kilianum. Tabularium S. Remigii Remensis in capite Consueum de Marsna : *De Camus 120. madifos de quibus cervisia, in quibus sitis cervisia fecerit, dabit 4. den.* Occurrit ibi pluries.*

CAMBA APPERT, Apertum habere domum villam, in qua vicinam ac tributum panis ac potus ex hordeo coquatur, lucro domini. Hinc Broverus lib. 8. Annal. Trevir. ex Desarii Abbatis Truensis Glossis MSS. pag. 478. 1. Edit. 3. 4. [?] Germ. *Bier aufbauen*. ADEL.] ¶ Locum addo ex tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nie. ab Hontheim pag. 663. col. 1. : *Crucem ad curiam potus de Camba Cam, bām suam, sicut et molendinum habere...* In illa Camba tenentur homines ibidem manentes panem fermentatum coquere et cervisiam brassare.

CAMBAROT, Brassiator, potifex, seu cerevisiae confector, Lambert. Ardensis : *Quidam cervisia brassator, vel Cambarus*. Charta Baldini Fratrie Comit. Cambr. ann. 1088. apud Buzelinum pag. 537. : *Cocles, Ecclesie, magister pistorum, Cambarus*, [Charta aliter Baldini Comit. Hantov. ann. 1081. Inter Instrum. ann. 1. Gall. Christ. tom. 3. col. 22. : *Alardum Cambarium, quæ de manu Segardi Cerev. suscepit*. Chron. Wallinense apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 896. : *Vade,*

inquit, fili, ad fratres nostros, et Cambarium curiam, ante hoc aliquid tempus rebus huiusmodi, et inter alia, in curia cruciaria assitia, etc.] Vetus Charta de Tolencis urbis Ambianensis : *Chacaine cambre* [?] *cambre* à occhie des Cambres de la chaid. Ambianensis, etc. et in francico, dicit *chacaine semaine 3. septiers de chervoise de Cambage*.

¶ **CAMBERIUS**, ut Cambarius, *Cambar* seu pceve confector, olim nomen, episc. ex Tabul. archiep. ejusd. ecel. : *Molendinarius et furnarius, Cambarium, bubulus, etc.* *Cambar* autem servitibus boni Dionysii à talia et omnino cunctis, etc. *Cambar* et *brassatorum* propeum fieri fossent, etc. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 88. : *Jaquemart le Cambier ou brassier de cervoise, etc.* Cuius uxor *Cambier* appellatur ibidem.

¶ 4. **CAMBA**, Turris : quævis appellatio- nis ratio laudabili nobis non est. Inquisit. ann. 1204. ex schedul. Tr. de Mazonque, *Uygue ad locum, qui dicitur Berbecal, ubi est quedam turris, quæ vocatur la Camba de Berbecal...* Vidit quod dom. Berbecis dicitur, etiam in consueum de Berbecal hominibus de Baucio.

¶ 5. **CAMBA**, Crurum armatura. Vide infra in *Cambis*.

¶ **CAMBAGION**, CAMBAGIONUS, Perna, Gall. *Jambon*, *Cambion*, in Charta ann. 1328. Inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 341. : *Toutes les ventes, tous les Chambagions des pannes, toutes les ventes des grosses boites, que on tue à Tournus. A veteri Gallico *Chambe*, pro *Jambe*. Charta ann. 1369. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 108. *Item, de la pance, de la stevelz de plates garnie de tele et de fer et d'acier*. Comput. ann. 1488. Inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 45. col. 2. : *Item solvunt parier dicti domini consules pro duobus Chambajonis porci...* ponderantibus 24. libras, ad rationem octo denariorum pro libra. Alia ann. 1404. ibid. pag. 61. col. 1. : *Quibus (armigeris) fuit ministratus panis vinum...* *cest Cambagion...* Primo pro *ambajonio*, etc. Ejusdem forte originis vox *Cambalion*, Vacuus suslinens utrumque situm, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 151. *Le suppliant print une Chambalon ou couvre de panner cas, etc.* Id. [?] *CAMBAGIUS*, pro *Campagus*. Vide in hac voce.*

CAMBELE, Vetus Charta, scripta circa ann. 1329. de Alais Majoricar. ex Cambr. Comput. Paris. *et duo franci geniti, et 2. arones argentii cum strepta et Cambalibus, et pcuralibus, etc.* Item percuralibus.

¶ **CAMBELLA**, armatura, Ital. *Gambiera*, Comput. ann. 1384. Inter probat. tom. 2. Hist. Nema. pag. 85. col. 1. : *Item pro apandis les Cambels en anels de trosse, etc.* Vide infra *Cambis* 2.

¶ 1. **CAMBALENTUS**, CAMBELLANUS, CAMBELLANIATUS, CAMBELLANTUS. Vide post *Cambellanus*.

¶ 2. **CAMBELLA**, Modus agri, idem quod *Camera* 1. Reg. notra *di Abayeque*. Venidit quatuordecim Cambuas vinear. Vide infra *Cambra* 3.

¶ **CAMBELLA**, *Cambellarius Miles*, an

idem qui *Cambellanus*? Confero inter Henricum Castellae et Carolum V. Franc. Reges ann. 1393. apud Alençum. l. Aeneid. col. 190. *Idem presens dilectorum Joannis de Bignetes Militis Cambellanus*, et *Yvonis de Camboras hostiarum armarum et Nuntiorum dicti Regis Francie*, etc.

CAMBELLANUS. Nostris idem qui Romanis *Cubicularius*, vel *Propositus* acri cubici, diversus a *Camerario*, penes quem cura erat de *Thesauri Regii*: Cambellano autem fuit cura cubici. Le Roman de Rou MS.:

Toutains qui fut son Cambellano, De sa Chambre nostre prebais.

Le Roman de Renart MS.

Cambellais de ma chambre jouez nés en serres.

Le Roman de Garin MS.

Les Seneschers, et lui li Cambellain Ensam lui disoient son seint preit.

CAMBELLANI precipuum munus fuit in vassallorum dominiis admittendis ac recipiendis: domino enim aderant, cum ille ex prestabant, ac ejus vice vassallum rogabant, eidemque respondebant. Præterea hujusce dignitatis jure pallium vassali eorum erat, ut observat Gallaudus lib. de Francoalodio pag. 62. 63. Ordo ad benedictum Ducent Aquitanis, sub hujusmodi conditionibus: *Item, quando domini exhibent hominum, transiunt in sui Camerariorum, simili conditione Duce vestimentum ceditis sui hostiarum jazerac et consuetudinis. Sed idem locum in summa pecuniaria ratam ac definitam pro modo foderum delmepce communitum fuit, quod Cambellagium vocant. Consuet. municipales, locis Baguelo indicantur. Regestum S. Justi fol. 12. ex Camera Computor. Paris: En l'an de l'incarnation de N. S. 1272. le Mercredi après la Decollation de S. Jean Baptiste à Nogent le Reaumont fut ordonné par devant le Roy, présent M. l'Abbé de S. Denis, Mons. Jean d'Acre Bottellier de France, Mons. Erart Chambereier de France, Mons. Maheux de Mailly Chambellain de France, et plusieurs autres, que quiconques feisoit ou avoit fait homage au Roy Philippe qui ores est, dont il ne fu pas donné en jouage au Roy Loys son Pere, que li plus pources homes payeroit 20. sols de Par, au Maistre Chambellain, (Lauriere legit, Chamberleyn), Chenevier, et à tous les autres. Cuius talis est, et d'au tres de 100. li. de terre de quiconque il les tignes, paieroit 30. s. de Paris, et cil de 900. li. de terre de quiconque il les tignes, paieroit 100. s. de Paris. Et li Baron et li Evescue paieroit 100. li. de Par, auditis Chambellains. (Lauriere Cambellens, scilicet tout. 1. Ordinat. Regum Franc. pag. 297.)*

Chambereier et Chambellain, in Assis. Jerosol. cap. 272: *Le seigneur et Pone doivent premierement appeler le Chambellain dont royaume...* ou celui qui accompanieront parde la poutre d'au royaume. Et cap. 282: *Le jour dou convenement le Chambellain doit venir le matin en la chambre dou roy, et offrir tous les redevances royaume en la poutre d'au royaume.* in Testam. Petri comit. Alenç. ann. 1393. pag. 186.

Cambellano præterea Annulli Regii privati, quem seculum et seculi vocabant, custodit incubant, qui inde apud Byzantinos *κατακλιτικός*; *τῆς ἐκκλησίας*; appellatus fuit, ut inquireretur ab alio officio vel alio palatio, qui *κατακλιτικός* *τῶν ἱερουργῶν*, dicebatur, aut doculimus ad

Yllthardunum. Guill. de Lamoignon domus de Villorod, in Itinerario suo MS. ad fol. 148. ann. 1489. *Le seigneur Mess. Adige de Brince premier Chambellain* [de Ph. Duc de Bourg.] *le Seign de secret de mon tres redoubté Seigneur de fidele, seigneur es qu'il y a en autres premier Chambellain, couchant devant lui l'espace de trois mois, et porte sa bannière deesse fois, la cote d'armes vestue en bataille avec lay.* [S. Chart. Johan. duc. Burgund. ann. 1407. ap. Scarpelin. in Alsati. Diplom. num. 1236. vol. 2. pag. 317. Cum relatione dilecti et fidelis Cambellani nostri domini Maximini, domini de Ribesempierre novicius filius de ecclesiis Basilienis... suos nuncios ad nostram presentiam deputare. Potestas Philipp. IV. Fr. Reg. ann. 1311. ap. Pertz. vol. Leg. p. 497. Chart. Carol. Fr. Reg. ann. 1438. in Guden. cod. Diplom. vol. 4. pag. 313.]

Hæc et cætera Cambellanorum munia iura, aditque etiam, qui hæc dignitate ex professo scripserunt. Johannes Tillius de Regibus Francie, et Bernardus in eo opusculo, quod de Cambellanis dignitate conscripsit, qui possimur compenditarius sequens Diplomas, quod ex Johannis Besili Adversarii olim erulimus: *François de Montheron Viconte d'Ansay et Chambellain de Poitiers*. *Item, Premiersseur tout par le Viconte seigneur audit pays de Poitou, devers ledit Monseigneur, il me doit faire delivrer pour moy, mes gens de chevauz, pour luy, et selonc par luy approuver. Item quand ledit Monseigneur seigneur audit pays de Poitou, je dois porter, ou faire porter son seel de secret, auquel seel doit estre sceellés toutes les Lettres des hommes, et d'avoir les prelates et docteurs des Lettres, qui en doivent estre sceellés, et tout ce qui de lui sera à cause dudit Chambellage. Item quand mondit Seigneur viendra premierement à Poitiers, je je dois de mon droit avoir son lit garni de tous les paremens qui seront, eueys il couchera la premiere nuit. Item quand mondit la Contesse viendra premierement à Poitiers, je je dois mener par le frein, de la porte par où elle entrera à Poitiers, jusques à la salle, et de la salle descendre, et la mantel ou chappe qu'elle aura vestu, et le cheval sur lequel elle sera venue, soit destrier, coursier, palefroy, ou autre monture quiconque, en l'estal, et aussi garni comme sera, doit estre et sera mis, et si ledit Madame venoit en litte ou en chaire, je je dois semblablement mener jusques à ladite salle, et descendre, et la litte ou chaire garnie, comme elle seroit, et les chevues descenderont et seront mises de mon droit. Item je dois servir ledite Dame de vin la premiere fois, qu'elle sera à table, et le hanap ou coupe, ou autre vaisseil, à groy elle boivre, et sera mis, et sera offert. Item le lit et les paremens de la chambre de ladite Dame, en laquelle elle couchera la premiere nuit, aussi garni comme il seroit, seront mis, et de mon droit. Et est le devoir à la maniere de l'hommage leuz: car je dois faire mon hommage, ledit Monseigneur estant à la Messe, qu'on le voit à l'offrande, et je dois bailler un denier d'or, pour tout mon droit, lequel denier il doit offrir à la Messe, etc. Le 3. Juillet 1410.*

CAMBELLANS MAPPE, seu de la Nappe.

CAMBELLANS'SCUTIFERE, seu della Scutiera reale, dignitatis in Regno Neapolitano, de quibus Scripto Ammiratus in Familiis Neapolitan. tom. 1. pag. 53.

CAMBERLANUS. Gesta Consulum Andegav. cap. 3. n. 2: *Habebat autem tunc consules Parisienses, videlicet, Henricus Chamberlanus, nomine Ingelgerius.*

1. CAMBERLANUS, Dignitas Cambellani. Charta Joannis Regis Francorum pro Joanne de Vienne. Melodius ann. 1351. fillet Harcur. tom. 1. pag. 182: *Que antea Consules percipiebant et percipere consueverat, ratione officiorum suorum ad Chamberlanos et Consulatibus Norwiche quædamque.*

2. Sui etiam Cambellanos habere episcopi et abbates, quorum Jura et munia Chamberlaie et Chamberlaie dicebatur, qui etiam Vienne appellati præstatio in mutationibus domino persoluit. Declarat. MS. 24. franc. feud. comitat. Camerac: *Quiconque est homme dudit feuf, il est esleu Chamberlain, bouteiller de M. l'evescue de Cambrai...* doit avoir à cause de son Chamberlaie bouteiller le couvrechief, Charta ann. 1459. ex Chroiz. 23. Corb.: *Le fief du Danou de Cambr tenu en plein homage à la, sole de relief et exat, sole de Chamberlaie. Chamberlaie vero, præstatio est agraria, in Reitt. comitat. Namur. ann. 1389. ex Reg. Cam. Comput. Insl. sign. Le parier aux agassels fol. 37. r. Encoir a li cients rente de terre 70. arpens de Chamberlaie, dont li bonters doit par an 27. den. Vienne.*

3. CAMBERLANUS in Monasterio S. Claudi de cuius officio hæc habent Statuta pro Reformatione ejusdem sub Nicolao V. Papa. *Præsentibus in Christo primo eidem officio pro omnes Nobles terre S. Eugendi, Cambellano predicto, quo est et esse solet eorumdem Nobilium Judea, debentur de anno centi quinque solidi, et de quolibet anno deinceps. Domino Abbati et suo Monasterio fideliter servire, et pro quibuscunque suis negotiis, sublevis, quo placebit, et si licuit et possibile fuerit, laborare. Ibidem: Cambellanis Monasterii, ratione hujusmodi sui officii ministrari facere debet muneribus ad mandatum pauperum Christi.*

4. CAMBERLANTUS, CAMBERLANUS, CAMBERLANUS, in Charta Gerald Abbatis S. Joannis Angeriac. ann. 1385. ex Chroizario ejusdem Monasterii fol. 481: *In festo Pentecostes decem (pauperes) quorum centum elemosynarius doli pauperum frumenti, alius centum Dominus Abbas similiter pauperum frumenti: Cambellatus doli centum, et alius centum. Ibidem: Isti sunt dies in quibus refectur centum pauperes in elemosynas, qui debent recipere a Cambellano carnes unius bovis. Et fol. 459: Item dies in quibus debet recipere centum pauperibus carnes unius bovis. Ibidem: Cambellens debet facere pro mercedem Quadragesime... centum pauperibus cuiuslibet duo.*

5. CAMBERLANIATES, Officium Cambellani, in Charta mox laudata Gerald Abbatis fol. 412. Chartarum citata: *Et præterea, quod dicitur, ratione sui Cambellanatus defendentem ex parte altera.*

6. CAMBERLARIUS, Idem qui Cambellanus, qui est a cubiculo. Reg. episc. Nivera. ann. 1267: *Carcif, et corrigis deffendentes dictam personam et puerum, debent remanere Cambellanis domini episcopi.*

7. CAMBERLARIUS, adject. Matendinus cambellarius, seu gramen, ex quo canba seu cerevisia conficitur, molitur; perperam Cambellarius apud Buzelia. lib. 1. Gallo-Fland. cap. 4. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1388. in Reg. 97.

CAMBRIUM, sive *tabula nomenclaria* dicitur. Exstat etiam ibidem statutum ejusdem Placiti. *Idem quoque ejusmodi tabulas nomenclarias in quatuordecim Regali locis haberi praecipit.* [Codex MS. reditum Episcopatus Antistod.]. *Combitur* Autem. *Episcopo die Sabbati ante Natale quatuor libras. Hist. Mediani Monasterii pag. 388. & veteri Necrologio ejusdem loci: Obiit D. Valentinus Abbas hujusque, qui confudit nostra quatuor libras novella Argentinensis supra Cambium Argentinas pro anniversario suo.]*

CAMBIUM. Idem quod *Cambium*. Permutatio. Charta Henrici Regis Anglorum apud Hieron. Blancam: *Qualicunque sanctus Johannes... dono, vel comparatione vel Camio acquisit. Hinc Camiare*, in eadem Charta. Vide Historiam Pinatensem pag. 230. et Sandovallium in Episcopis Pampilon. pag. 40. 41.

SCAMBIUM, in Tabulario Prioratus de Paredo fol. 41: *Id Scambium laudavit nobis domus Pignus.*

ESCAMBIUM. Permutatio. Gallis *Echange*. Charta Ricardi I. Regis Angli. apud Radulphum de Dialecto: *In Escambium notum predicti manerii de Andell... concessimus... omnia molendina, etc. Passim. Vide Cambium.*

ESCAMBIATOR, Trapezita, argentarius, apud Radulphum de Dialecto, et Matth. Paris ann. 1180.

SCAMBIARIA CHARTA, qua aliquid commutatur, in Tabulario Conchensi in Ruthenis a. 98. 298.

SCAMBIARIA CHARTA, in eadem Tabulario Ch. 133.

CONCAMBIE. Permutare. Tabularium Monasterii Brivensium apud Justelium, ann. 864: *Quatuordecim inter et commutacione et Concambie debuitur, quod ita et fecerunt.*

CONCAMBARE, in Lege Salica tit. 39. apud Marculfum lib. 3. form. 23. Eccardum Jun. de Casib. S. Galli cap. I. Baldricum lib. 3. Chr. Camerac. cap. 43. [Martens tom. I. Collect. Ampliss. col. 228. et col. 291. Miraeum tom. I. pag. 67. col. 1.] etc. Glossae Philoxeni: *Cocambare, cocambare, ubi legendum concambiat.*

CONCAMBIARE apud Perardum in Burgundicis pag. 163. *Concambiare*, apud Stephanium tom. 3. p. 40. inter. Etiam MSS. pag. 226. Vide et Praefatum Capit. Mag. tom. I. Collect. Ampliss. col. 38.

CONCAMBIUM ARGENTI, in Capit. Car. C. tit. 31. cap. 13. [Sed. Pilsense Perit. pag. 404.] *Odio de Dialecto lib. 4. de Profect. Ludov. in Orient. In tentoriis habebamus congruum, et duraverit, Concambiu. Abbi: Et ipsi forum idoneum, Concambiu commutarent, et atque nostrae utilitatis causa pro suo Imperatoris sacramento simili firmaverunt.* Rursum: *In hac (terra) pro voto nobis fuerunt et forum et Concambiu. Occurrit apud Marculfum lib. 3. form. 23. lib. 2. for. 23. in Jure Alem. tit. 20. in Vita S. Erminoldi Abb. et Mart. cap. 8. n. 11. apud Damia. in Vita S. Romualdi cap. 8. n. 30. apud Car. Chel. lib. 3. cap. 61. al. 12. lib. 4. cap. 11. 13. apud Jacob. de Vitricio in Histor. Orient. cap. 73. etc.*

CONCAMBIUM, et **CONCAMBIATURA**, Commutatio. Formulæ veteres apud Bignonium: *Concambiatura inter duos Abbates.* In ipsa formula: *In commutatione vel in Concambio.*

CONCAMBIO, Commutatio. Vetus Notitia ann. 834. apud Beslim in Regib. Aquitan. a: *Data Concambio in iussu Mayo, etc.*

CONCAMBIE. Eadem notione, in Tabulario Brivensium fol. 210.

CHARTA CONCAMBIARE, in Tabulario Abbat. Conchensis in Ruthenis a. 304.

CONTRACAMBIUM. Gall. *Contreschange*, apud Gregorium VII. PP. lib. 3. Epist. 71. *Concambiatur* in Actis S. Gregorii VII. Papa cap. 2. n. 7. Inter Acta SS. Mail. tom. 6. pag. 156. et in Praecepto Caroli Calvi tom. 4. Concil. Hisp. pag. 158. col. 2. [88. Charta Concambiatoris in Chart. ann. 724. apud Brunet. Cod. Dipl. Etrur. pag. 471. lin. 293.]

CONCAMBIATIO in Contractu inter Monasteria S. Facundi ac S. Petri de Eboracia in regum Leodunensi tom. 3. Concil. Hisp. pag. 153. col. 1.

PROCAMBIUM. Idem quod *Cambium*. Permutatio. Charta ann. 828. apud Perardum in Burgundicis pag. 16. 17: *Et hoc Procamium inter ipsos factum, stabile permaneat. Acta ibid: Emptionem vel Procamia, etc.*

PROCAMIARE, Permutare. Charta Wilhelmii Comitis Arvernorum pro fundatione Abbatie Cluniacensis: *Non distrahat, non minuat, non Procamiet, non beneficiat, etc.* Vetus Charta apud Perardum in Chartis Burgundicis pag. 20. *Ut aliquot de terris inter se commutare vel Procamiare deberent.* Occurrit apud eundem praeterea pag. 22. 143. 141. 145. 151.

CONCAMBIUS, **CONCAMBIARE**. Vetus Notitia apud Beslim in Comitib. Picavensib. pag. 149: *Prout Gratiano proputa locum Concambiare.* Postique hoc Procamius fuit factus Gratiano. [Commutatio Godeleum Abb. Nobilic. Inter et Conventum S. Juliani apud Stephanium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 227. Sig. 4. *Memoria habet, hanc commutacione isto fieri ad adfirmare rogavit... hic est Concamius quam Emericus fecit in Culoano.*]

CONCAMBIUM sibi invicem tradidit, in Chartulario S. Salpicii Eboracensis fol. 14.

CONCAMBIUS. Charta anni 1078. apud Stephanium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 824: *Et tandem retinere, medietatem recepti de gerberia, usque dum Abbas redderet Petro Concamium valentem.*

CAMBIO. Idem quod *Cambium*. Hispanice *Cambio*. Tabularium Vindocinense Thuan. fol. 1: *Incens, quod non dederit ei memoratus Episcopus suam Cambium pro altaria parit, acut proventur.* Et infra: *Et etiam si non daret et Episcopus Cambioena, non tamen recederetur ad altare.* Alia significatione vide h. v. sub ordine.

CAMBIUM. Mensura. Ceterosum. Miracula Aigulii Abbatis Lirienensis, cap. 10. *Ante fores Ecclesie B. Martijr subter mensuras, quas Cambios vocant, hospitales est.*

CAMPSOR. Uguio: *Nomenclarius, monetarius, mensarius. Campsor.* Nostris *Changeur*; qui Graeci recentioribus *scallagres*; apud Nicetam in Alexio Ann. Thomam Magist. pag. 7. Edit. Bou. Joan. Cananum pag. 191. etc. Ebrardus in Gracismo cap. 12:

Abbas insidit: latentes mense. tabella Cleri: Campsoris trepetum liquet esse.

Gobelinus Persona in Cosmodronio actate 6. cap. 76: *Campsores etiam pecunia per platearum theotem sparsunt.* [In Statutis Massi. pag. 23. integrum extat capitulum de satisfactione a Campsoribus communi sine erioe Massiis prestante: quo in capitulo statuitur, quod

nultus possit vel debeat esse Campsor vel usuariorum, nisi farris esse Massi, et satisfactione idoneus. per 304. mureth, scilicet quod bene et fideliter creverat officium suum, et tute et seare cum eo contrahant, etc. Occurrit rursus apud Stephanium tom. 3. p. 40. inter. Etiam 4. in Narratione. *Re robis pestis apud Clarummont Ludewig. Reiq. MSS. tom. 4. pag. 218. tom. 7. pag. 99. Rymer. tom. 13. pag. 481. Fos. de Aguirre Concil. Hisp. tom. 3. pag. 616. col. 2. Vincent. Mariani Constitut. Dominicana. col. 66. Menotum Serm. in fer. 2. post quartam Dominicam Quadrag. in Catalogo MS. de Leodun. Conventualis B. M. Deaurate, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 616. et apud Leibnizium tom. 2. Scriptur. Brunsvic. pag. 57. etc.] Le Roman de Garis:*

Li Changor li vindret de Paris.

1 CAMBROS, Eadem notione. Philippus (Fischer) *Dei gratia Francorum Rex, notum facimus, quod cum capitaneis, universis et societas mercatorum et Cambiorum, etc.* apud D. de Lauriere tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 336.

2 CAMBROS. Pictavienses. Qui in antiquo receptus est, campsoque privilegis gaudeat, puta tabula sine mensa panis coopta. Constit. Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1301: *Et aliqui alij campsores sunt, qui non solvant vel solum solvere tunc id quod debeant bene et plane, sicut planus Cambior consuevit.* [Qui (campsores) de cetero securitatem sub foris non praestantur supradicta, non audent tenere in sua tabula totis, vel alios panis.]

3 CAMBROSSE OFFICIUM, in Statutis Massi. pag. 158.

EXCAMBIARE, **EXCAMBIARE**, Commutare, *Exchange*. Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 62: *Rogemur Vicedominum Excambiare, ut campsum suum. Inter: Signum Ragnardi, qui hoc Procamium fieri et firmari rogavit. Alia apud eundem pag. 145. Excamiare, vel commutare habet. Vide Cambium supra.*

4 CAMBIGIUM. Charta Guarini episc. Ambian. ann. 1130. Inter Probat. tom. 1. Annal. Pramonart. col. 633: *Ecclesie quoque S. Erminoldi ecclesie de Cambigium, nosse dedit Anbertus ecclesie S. Joannis Sed leg. Cambigium, ut in Bulla Alex. III. PP. ibid. col. 603. nisi idem sit quod mox.*

5 CAMBILES, Ager, ni fallor, ubi canabis crescit. [Fortasse idem ac campus; Germ. Infer. Kamp. Ager fossa circumdatus. ADEL.] Charta Alex. III. PP. ann. 1180. cap. 1. *S. Gauger. Cambrac: Cambilia libera jura, claustrum vestrum, videlicet Cambile Scotleore, Cambile Solomanis, et Cambile Ricardi. Notitia Lieberti Camerac. episc.: Admonis prepositi, episcopi, cedens. Vicario unum Cambile et tres curtillas cum terra arabilis. Vide in Canara 2.*

6 CAMBILEGUS. Litterae Proterii Albienis Episc. ann. 973. in fastu novo Gall. Christ. tom. 1. col. 2: *Monasterio Galliacense dono et concedo Valtem Cananum, illos pinos et Cambilegos, et Salheros, hinc iacere post D. Sammarhanum.*

7 CAMBIO, pro *Cambium*. Vide in *Cambiare*.

8 CAMBIO. Nicol. Magni de Gawe de superlativibus. post Grinum. Mythol. cap. XVI. *Apud vulgares communiter dicitur, quod filii demonum incubatorum insidieris, corum filii substracti.*

ex tribus partibus lineam, et ex quarta sectione ad tenementum, et tunc tenet totum suum. Neque aliter intelligendus locus citatus in Camera clericorum.

10. CAMERA. Fornax, gall. *Voute*. Pontif. Semon, ad usum eccles. Pars ubi de dedicat. eccles. Episcopus stans in medio ecclesie spergat aquam ad Orientem et Occidentem et Aquilonem et Austrum et contra Camera et ad caput et ad pedem *Canby*, eadem acceptio, in Lit. remiss. ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 200: *Pluresque gentes fecimus, qui etiam remissis in Camera de Glermont in pelerinage, dont les ouevres delevrent au suppliant qu'il leur volubait donner des pannes, qui estoient pendues en filles par la queise au Canby d'icelle esglise*.

11. CAMERA. Pars adium ubi officii operantur, secundum Glermontum in Glossar. Irminon, Cod. S. German, post. Irminon pag. 204: *Isti accipiunt panem spiritum, . . De prima Camera 4. De secunda Camera 10. De tertia Camera 2. Statuta antie. S. et ceteris Corbelensis, lib. 1. cap. 1: Item de laieis. Matricularii 12. laici 30. Ad primam Camera 6. aiores 2. cavalarii 2. folio 1. Ad secundam Camera 17. Etiam ad Camera 1. fabri grossarii 6. aurifici 2. aiores 2. sectarii 2. pargaminiarii 1. saminator 1. fusarii 3. Ad tertiam Camera 3. etc.*

12. CAMERA. Camera, fornax, instar superne tectum, Germ. *Kammerwage*. Kazzpa vehiculi contexti genus apud Herod. lib. 1. cap. 199. Guilhelm. Brito. lib. 12. *Etiam in Camera, quod tervis, in nihil patitur talano differre superio*. Dicitur *Curvus sphericus* in Buschli Reformator. Monast. tom. 2. Scriptor. Brunensis, fol. 107.

CAMERA ABBATIS. Quidquid immediate abbati subest, cella, prepositura, vel prioratus a monasterio dependens. Lit. remiss. ann. 1458. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 45: *Tray près Thours au les religieuse, abbé et couvent d'Eysant ont une priuauté au Chambre d'abbé dependant de l'abbé abbaye, ou a continuement deux ou trois religieuses et y faire le service d'après pour ce qu'il y a cure et d'icelle paroisse*. (Se de iudicio ante Camera abbatiss Wissemburgis. Germ. *vor eines abts Kammer*, vide Scherpfen. Alsat. Diplom. tom. 1283. vol. 2. pag. 315. et Alsat. Illustrat. vol. 2. pag. 388.)

CAMERA APTORUM. *Camera apostolica*, Reverende Camera, quam spectat cura pecuniarum ne thesauri Ecclesie Romanæ. Vide *Camerasarii Apostolicæ*.

CAMERA BASA. Interior, inter Acta ad Concil. Pisan. ann. 1409. apud Marten. vol. 7. Ampl. Collect. col. 465: *Profrat domini prelati et personarum accorcorat ad presentiam predicti domini nostri regis, in domo sua S. Pauli Parisiensis ecclesie, in Camera parlamenti bene, ubi ipso dom. nostro rege sedente in solio suo sedebat, inter Camerae Guesse, pro Latrina, secusque, que et Chambre coye vel Courtoise, imo etiam Chambre nuda dicitur. Ordin. ann. 1350. tom. 2. Ordin. reg. Frac. reg. chart. art. 264: *Pour ce que grande necessité est d'avoir plus d'ouvriers de Chambres basses, que Ton dit Courtoises, etc.* Lit. remiss. ann. 1449. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 132: *Le dit Jaque fist detruire l'insuvement et loquement mis en une Chambre coye, et chui en Foudrie. Lit. rub. fol. parvo domus pub. Abbatis. Chartoph. ad ann. 1398: *R fu ordonné, . . que nus ne face Courtois coye seur l'ave l'ic n'antile paise*. Ubi in margine: *Des retrais sur l'entree***

de Somme. Lit. remiss. ann. 1458. in Reg. 182. ch. 68: *Certes per nos latentes. . . post le faire aler a Chambre*.

CAMERA CALCEAMENTORUM. In Monasteriis, apud Superiorem de Administrat. no cap. 15. Vide infra Camera, Offic. Monast.

CAMERA CLEHOGORUM, in Francia dicitur, que in Anglia *Garlerdo*. [Hoc, ni fallor, sensu sumitur apud Baptem. Hist. Arver. tom. 2. pag. 181. in Testamento Guidonis Cardinal. de Bologna ann. 1373. Item, Cardinalis Gebennensis regis nos die et loco canonicus *nosstra*, quam dedit nisi Dominus Guido de Camera diverso, et unam altam Camera nos ibidem.] Vide Placit. lib. 2. cap. 14. c. 12. Camera 3.

CAMERA COLLOCUTIONIS. Locus colloquii destinatus in monasteriis, vulgo *Parlor*. Charta ann. 1468. inter Probat. tom. 2. Anbr. Preposit. col. 364: *Datum et actum Colonia in loco sive Camera collocutionis, etc.*

CAMERA COMPUTORUM. Gall. *La Chambra des Comptes*, Chart. Baptem. in qua quidquid ad fiscum seu thesaurum regum pertinet, tractatur. Plures sunt huiusmodi Curie in Francia variis temporibus institutæ. Parisiensis, prima tempore et dignitate, Philippo Pulcro suam reffe originem.

CAMERA CHORREARIA. Sic in Instrum. ann. 1285. relatum, cap. 3. Hist. Dalphin. pag. 75. et 76. appellatur locus, in quem tractandorum negotiorum ecclesiasticorum gratia convenit Archiepiscopus Choroensis et quatuor quatuor nices: in a Crosaria dicta est hanc Camera, quod ibi Canonici distribui solent precepti prebendarum fructus, unde *Ballie Gros* nuncupatur? Vide Camera Paris.

CAMERA CROTATA, Subterranea, fornice instructa, in Hist. Massil. ann. 1307. ex Tabul. ejusd. monast.

CAMERA FORNELLE, Camera cur fornello. Vide Fornellum.

CAMERA FORNITA, sua supellectile munita. Stat. Veroli. lib. 2. pag. 27. v. Item statutum est, quod si aliquis in aliqua voluntate reliquerit, ut in ultio contractu promissit uxori sua Camera fornitam, vel non fornitam, etc. Vide Camera 8.

CAMERA GENERALIUM, Jurisdictio, curia eorum, qui colligendis et administrandis subditis parvis, in Chart. ann. 1372. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 647. art. 22: *Se c'estoit sel, il le baillevoit par escript en la Chambra des Greuier*.

CAMERA IMPERII, IMPERIALIS, Curia suprema olim in imperio Germanico. Camera LECOTI in Ecbasi vers. 586. Greg. Julia *Retikava* hodie *Kaomer* dicitur *Cadubacha*. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 401. et supra in Camera 2. locum ex vita S. Pardulphi. Instrum. Glemmarum: *Camera est locus ubi cubamus*.

CAMERA LEIGIS, VEL CAMERA LEGATORUM, que de feudis et ad ea pertinentibus iudicat apud Frandros, sic dicta quod ex hominibus *Ligis* constaret, cui comes ipse Flandrie presidebat: hanc jurisdictio perseveravit usque ad ann. 1365, quo Philippus. Auctor dux Burgundie Cameraum Computorum insuscepit insuscepit. Hinc etiam ortum habet superum Flandrie Consilium *Vice Juchers*, Sandensis, et alios qui de ea scriptum.

CAMERA PACTI, Domus publica, vulgo *Hôtel-de-Ville*, Reg. act. capitul.

eccles. Camerae. sign. O. ad ann. 1480: *Vadit haitius capite 6. Camera pannis ad requirandum quod revoceat in vultu vi. et iiii. denariis. Vide in Pas.*

CAMERA PANTIS MARTYRIALIS, Ubi panis martir Canonici distribuitur. Charta ann. 1302. inter Instrum. Hist. Meld. pag. 192: *Et grossos fructus anni decem percipit Camera Parisi Martialis, quibus Canonici distribuitur quando fuit electus Episcopus, fornicus erat, et non fuerat segetum*.

CAMERA PAPAGALLI. Sic appellata in Vatturum, ubi Camera dicitur habebat consistorium secretum, Cacer. Rom. l. 1. sect. 3. cap. 3. apud Macrum in Hieroclico.

CAMERA PARAMENTI, f. Camera parata, seu tribunal paratum. Ital. Hist. Arver. tom. 2. pag. 204. in Charta Caroli Regis Franc. ann. 1330: *Acta fuerunt hae sessionis inter palatium apostolicum et in Camera Paramenti Domini nostri Pape coram sanctissimo in Christo Patre et Domino nostro D. Gregorio, digno dei prole Papa usqueque Cardinali Vivianensi Ecclesie sancti xv: Acta fuerunt hae in civitate Viterbiensi ad domo Episcopali et in Camera nos Paramenti ejusdem domus, videlicet in aula minor ipsius domus. Vide Paramentum in Parare.*

CAMERA PAROCHIALE, dicitur Camera parochialis domus episcopalis Parisiensis in Chartul. episc. Paris. fol. 148. ad ann. 1385. [9 Charta Ruperti Imp. ann. 1409. in Gudra. cod. Diplomat. vol. 2. pag. 46. *Detur in Camera contra Heidelberg in Camera Paramenti.*]

CAMERA PER TERRAM, Subterranea, vel ad solum. Gall. *Rez-de-chausse*, possit. Chartul. Mont. S. Mart. ch. 372: *Actum est hoc apud Greucener in Camera mea per terram*.

CAMERA PRACTORUM pluries memoratur, in Literis Phil. V. ann. 1320. ex Reg. sign. *Notae*. Cam. Comput. Paris. fol. 142. r.

CAMERA PRIVATA, vulgo *Chambre prieure*, Latrina, secusque, pro ipso sedili fornicario occurrit, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 372: *Se assist sur vose Chambres prieures, etc. Vide Privata*.

CAMERA PRIVATA nuncupatur Provincia vel urbs, que immediate regi subest, in Chartul. Mont. S. Mart. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 622: *Nolentes. . . secreta ipsius civitatis (Carussonis) que cara Camera et elevat tunc lingue Occidentis et vose de principatibus regni Francie exedit, panti nec publicari, etc. Vide in Camera 3.*

CAMERA RECTORUM, apud. D. Brunet. Prolog. tom. 2. Hist. Civem pol. cxxx. ex Memorialis Camera Comput. Paris. fol. 70. ann. 1391: *Et dicto nuncupatur Dalphinatum completo, dictus dominus locus successit Occidentis et vose de principatibus regni Francie exedit, panti nec publicari, etc. Vide in Camera 3.*

CAMERA ROTUNDI, Chart. ann. 1158. inter Probat. tom. 2. Hist. Civem pol. 508: *Quod faverat peracta in Camera palatii Carussonis, que vocatur rotunda, quoniam sit quadrata*.

CAMERA SUI LOCI, seu camera reponendo salit, nostris vulgo *Grester* d. sel. Decretum ann. 1538. ex Tabul. castri de Chiesse in Thron. *Item utilitatem et auctoritatem Camerae Receptoris loci de Neufort par vos noviter erecta*.

CAMERAGIUM, Stallagium, Jus expendi merces in Camera, seu apotheca.

Regestum Constabularii Burdigalensis fol. 37: Item de quolibet mercatore extraneo veniente, qui currit et venditorit ibidem ultra annos 55, et infra annos et usum dicitur de dem. Tur. pro Cameralis pro sua suscipienda mitteret. Matt. Paris ann. 1152: Instinctu et missu Regine uxoris ante Cameralia. Vide Cameraria 2. Brevisquis: Camerarius, ut ed., Cubicularius, Pedisequis, et Cameraria, Pedisequa.

◊ **CAMERALITER**, In cameram. Chron. Th. Otterbourn pag. 214: Quod idem rex (Ricardus) super apud Salopiam coram se, et ibi fecissent, fuit vestire plures iustitiarum Cameraliter.

◊ **CAMERARE**, Cubiculum vel domum constabularii. Chron. a. 1333, in Chartul. Pontificis lib. 6, cap. 32: *Guillelmus comes Neomaniensis et Forensis... requisivit... a venerabili J. abbate Pontificii, quod venderet vel daret de nemore suo de Valle gurgis ad Camerandum quondam domum suam.*

1. **CAMERARIA**, Idem quod Camera, seu cubiculum in Charta Benedicti Comitissae Provençalis, ubi se clauditur: *Actum fuit hoc in Camerariis dictis Comitissae apud Sateiacum. Vide Cameraria.*

2. **CAMERARIA**, Idem quod Cameraria; Pedisequa, in Brevisquis apud Papiam, Ibi dicitur fuisse Cameraria Juvenis. [Servitius Cameraria, in Hist. Dalphin. tom. 2, pag. 465. col. 1. Fuit ante vox Cameraria ad notitiam eadem notione, atque pluries ibidem legitur.]

3. **CAMERARIA**, Officium, munus camerarii in monasteriis. Stat. S. Viet. Massil. ann. 1387, ex Tabul. ejusd. monast.: *Ob defectum facultatum Camerarii juvenes et infantes monachi fractas et dissolutas et repetitas coactas... consueverint deferre Adde Bullam secular. recel. Magalon. ann. 1336. inter Instr. tom. 6, Gall. Christ. ed. 360. etc. Possemones et jura quocunque ad Camerariam dicti nostri monasterii Morbacensis spectantia, in charta a. 1318, ap. Schœpflin. in Alsat. Diplom. vol. 2, pag. 105, num. 872.] Vide Camera 6. supra et in Camerarius.*

4. **CAMERARIA**, Officium apud moniales, cuius munus explicatur in Regula Fontis-Ebaldi cap. 33: *Cameraria providebit singulis de necessariis ad opus celsitudinis injunction; ... habet etiam custodiam vestimentorum, indumentorum, capitegiolorum, vestimentorum tam veterum quam novorum, et omnium rerum, que necessaria sunt sororibus, fratribus, et hospitibus qui habitant in una mensura. Vide supra Camerarius 2.*

◊ **CAMERARIATUS OFFICIUM**, in Stat. comitat. Venetisim Clemente PP. VII. cap. 73, ex Cod. reg. 4990. A. Vide in Camerarius.

CAMERARIUS, Dignitas in palatii Regum, cui Camera Regie, id est, Theauri, seu Camerae Regis Curia, in cubilibus. Hujus apud Reges nostros munus sic describit Hincmarus Remensis, de Ordine Palatii cap. 22: *De honestate vero Palatii sui specialiter oratione reperi, necesse est de his nostris militibus, absque cibo et potu, et exstis ad Regiam principis, et sub ipso ad Ca-*

merarium pertinere: et secundum easque rei qualitates, ipsorum sollicitudo erat, ut tempore congruo semper futura provisionem, ne quid, dum quod esset, silulenus opportuna tempe deficit. De donis vero dicereamus legationum, ad Camerarium respiciant, nisi forte jubente Rege tale aliquid esset, quod Regine, ad tractandum cum his congruere. [130. Cam. Elechor. Hist. Jur. Germ. § 35. B. Murator. Antiq. Ital. vol. 1. col. 128. A. et infra Cubicularii.] Octam cap. Quid sit Secretarius: Officiarius, qui in recepta consistit in tribus, scilicet daret arcum, etc. Injulant, pecuniam numeratim ponderant, et per centenas libras in foris militum. Gregorius, Turon. lib. 4. Hist. cap. 30. Propria quosdam de Camerariis suis, qui erant a Leonio Episcopo mille arctis, reliquis iusta possibilitate condemnant Episcopos. Idem lib. 6, cap. 45: Cateri autem iudices et Camerarii, qui cum eo properaverant, de Pietate regis sunt. Unde patet apud nostros non nulum fuisse in palatio Camerarium, nisi ille fuerat Camerarius Provinciarum, quos nostri Nuntios Camera appellabant, uti mox docuimus.]

130. Qui autem hunc Dignitatem assument fuerit jura discreto licet ex Regesto Memorialium Camera Computum not. G. fol. 137:

Preterea, tunc, le Chamberier à cause de la Chamberie, a plusieurs cens et livres assis tant en la ville de Paris et environ, comme ailleurs, à cause desquelz il est à telle justice et contrainte comme à Seigneur fiefci appartenant.

Item, sur le Metier des Freppiers à Paris, a ledit Chamberier les droits qui ensuivent.

Premierement, Que aucun ne puel estre Freppier dedans la Banlieue de Paris, c'est assavoir vendeurs ne acheteurs de Robbes vieilles, linges ou longues, ne de aucune espèce de arain, [100] curren ap. Et. Boileau, ed. Depping, pag. 195, vident ou nuf, se il ne achete icelui metier du Roy, ce est à entendre du Chamberier de France, qui ledite Chamberie tient du Roy, excepté le Haut-Banier du Roy, qui ne doit estre contrainct de acheter ledit metier de Frepperie dudit Chamberier, ne de son Maire pour luy, puisqu'il se soit fait Haut-Banier du Roy noudreit Selquier, et de que luy il ait acheté le Haut-Ban.

Item, Que ledit Haut-Banier est tenu de acheter son dit Haut-Ban du Roy, ou de le faire par luy, et de toutes autres, et si est tenu de estre catoger dedans la Banlieue de Paris, et de payer au Roy, ou au Receveur pour luy, si-toit qu'il est fait Haut-Banier, 35. d. a. ledit Chamberier.

Item, Les Freppiers de Paris, leurs Valles et leurs Apprentis, sont justiciables du Chamberier de France, ou de son Maire pour luy, de toutes choses qui appartiennent au Metier de Frepperie, de quelque terre ou nation qu'ils soient; Et est assavoir de la marchandise de Frepperie, de de la foille en merce, et de ledit metier, de perte ou gaigne faite en ledit marchandise, ou d'aucune mespenseure faite audit metier et marchandise de Frepperie.

Item, Et toutes et quantes fois que l'advent que aucun dudit metier de Frepperie injure en jugement le Maire dudit Chamberier, ou aucune autre Partie, pour correction d'icelle, ou pour ce que le Maire condamne les Parties delinquantes en aucunes amandes; ou s'il y e aucunes

Requestes de gaignes, en ce cas iceluy Maire puet defendre le partir audites Parties auel delinquans ou condamné; et se pardonnez les delictes, iceluy delinquans s'en voit, ou ne veulent acceir, ou sont rejuans ou contraindus de payer icelles amandes, audit as ledit Maire doit ce faire assavoir au Prevost de Paris, lequel Prevost lui doit faire justice. [100] Qui hic maire ap. Et. Boileau 1. l. dicitur le mestre qui garde le metier de per le mestre Chamberier le roy.]

Item, Les Chamberiers de France a sur les Felletiers la visitation et correction de la marchandise de Pelleterie, selon ce que il est contenu en l'arrest ou acort sur ce piece fait entre le Procureur du Roy d'un costé, et le Monsieur de Bourbon jadis Chamberier de France d'autre, et si fuit Arrest donné le deux jours de Mars l'an 1778. [1778.]

Item, Le Chamberier de France vent le metier de Cordoannier à Paris, et si erie et fait les Jures pour ledit metier: mais si les Cordoanniers de Paris mesprennent ce leur metier, ou transgressent ou font aucunes choses contre les Ordennances de leur metier, les amandes en appartiennent au Roy, et aussi les rapports de leurs fautes, et des Jures sur le fait dudit metier, se doivent faire devant le Prevost de Paris, et non devant ledit Chamberier, ne sedit Maire, et en doivent estre les amandes taillées par ledit Prevost au profit du Roy.

Item, Le Chamberier a sur les Seintouriers et Bazanniers de Paris, le droit qui s'en suit.

C'est assavoir, que il vent ledit metier à ceux qui le veulent acheter, et doivent 16. s. au Roy, tant pour leur lettre, comme pour ledit metier, lesquels 16. s. ledit Chamberier et ledit Chambellan reventent au profit dudit Chamberier 6. s. et ledit Chambellan 10. s. Toutes-voies si doivent chacun en droit soy au Roy les seppens penceves 7. d. parisis, lesquels sont recueus par les Fermiers du Roy, etc. [100] Conf. Et. Boileau pag. 247, 250.]

Item, Au Roy, et au Prevost de Paris pour luy, appartenant la connaissance, correction et visitation des Selliers et Loumiers, et sont les Jures dudit metier faits et évies par le Prevost de Paris, et si leur donne ou rent ledit Prevost de Paris pour le Roy leurdit metier, et payent d'autre costé pour luy 20. s. pour luy, au profit du Roy, et 16. s. parisis au profit dudit Chamberier pour raison du Croddian qu'ils mettent en besogne; et toutes les amandes appartiennent au Roy.

Item, Ledit Chamberier vent le metier aux Bouvetiers, s'ils veulent ouvrir du cordoian: mais toute la connaissance, et les amandes dependans dudit metier, appartiennent au Roy, avec la punition, correction et visitation.

Item, le metier des Gantiers se doit reventer par le Roy et le Chamberier assensible; et doit cel qui l'achete ledit Metier 30. d. c. d. estre assavoir au Roy 20. d. et le residu au Chamberier.

Item, Les rapports de tout-façons se doivent faire devant le Prevost, et quant aucunes amandes y eschaent, lesquelles sont et doivent estre selon les Registres de 10. s. parisis, le Roy y prent 4. s. parisis, le Chamberier 4. s. parisis, et les Jures 2. s. parisis.]

Camerarii vero Regum Francie I. et 2. stipulis aliquot reenseantur a Scripib.

TALVO, sub Dagoberto Rege, a Ratpoto de Casibus S. Galli cap. 1.

nast. lib. 3. cap. 11. Ekehardum Jun. de Casib. S. Galli cap. 5. [20] Tradit. S. Gallens. ann. 778. ap. Neugart. Cod. Diplom. Alem. vol. 1. col. 1. pag. 58.] Innocentius III. PP. lib. 1. Epist. pag. 80. Edit. Venetæ. Browerius in Annalib. Fuld. lib. 1. cap. 11. Monast. cum Angl. tom. 1. pag. 148. Tabular. Fossense fol. 111. 112. [20] Delpit. Recognit. Feodor. Aquit. pag. 182. etc. Vide Camerarius. Camerarius et Cubicularius. [20] Membr. Hildardi Abbatis de iuribus Monasterii circa ann. 1144. ap. Schepflin. Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 220. V. Camerarius. Camerarius abbas in comitis decessu, lectorem suum equit. suspectum president, opum suum servum paravit habuit, cum abbate equit. cubitum equit. surgenti in omnibus ministris, septem agris infensibus cultos habet, victus ubi curia sua opus suo pabulum procurabitur. Si qua mensa resederit, accipit. Omnes etiam villæ sui ministeriales abbas cum beneficia sua recipiunt Camerario assignat caridius impendit. In vestire quoque utriusque vestimentis, lineis vel lanae, cuius tempus vel res ita se prebent, abbas honori suo president. Hic idem videtur qui Coderarius Abbas, alius Camerarius, tempore qui in Camera seu facio Abbatis villaticus officium suscipiebant in Chart. Abbat. Tegern. ann. 1140. in Monument. Boicis vol. 6. pag. 109. et alibi. [20] Camerarius non inferioris et ministeriales et Camerarius nostris ac universis familiis, etc. Nisi sit qui immediate ad cameram spectabat. Conf. Eichhorn. Hist. Jur. German. § 306. not. k. et infra Camerarius.]

Camerarii dignitas in Ecclesiis Cathedralibus. Vide Statuta Ecclesie Londinensis in Monument. Anglic. 3. pag. 310. [20] Charta Capit. Eccles. Hege-nensis ann. 1222. apud Schnnart. Episcopatus Wormat. vol. 1. pag. 161. Testes assignando A. Propositum, G. Priorem, H. Cylularium, S. Camerarium et ceteros Ecclesie nostræ canonicos. In ecclesia Francofordensi idem qui Cellerarius. Statuta antiqua hujus ecclesie apud Würdtwein. Subsid. Diplom. vol. 1. pag. 31. Camerarius seu cellerarius est officium temporale. Hujus officium est preceps habet et pecunie colligere et distribuere... hunc capitulum facit et deponit, Ecclesie sit persona vite membrum... in sui officii ministeriales exemptis est a choro, tamen imponit lectiones, leget, officiet tempore cum contingente sen loco ecclesie procurabit, etc. [20] Camerarius ibid. pag. 38. In diocesi Mündensi ejusdem generis officia administravisse videtur Camerarius; Chart. ann. 1240. apud eund. vol. 10. pag. 3. [20] Camerarius pro tempore et officium... hujus fuerant instituti in die B. Silvestri debent 15. sol. dominis et vicariis, qui divinis interfuerint. Ibid. pag. 87. In chart. ann. 1262. [20] Camerarius dominicus Carver. Alia ibid. pag. 38. Tribus curie nostre officia, Camerario, cellerario et provisor. At non ejusdem honoris sunt Camerarii, de quibus in chart. ann. 1282. Ibid. pag. 39: Scholaris solidum ad provisorium, campanarii et Camerarii quilibet eorum 2. denar. Similia fol. 35. 44. et sequens. Adio Chart. Cus. [20] Camerarius ap. Seibert. Hist. Ducat. Westphal. vol. 1. num. 82.]

Cameralis, Pecuniarum et thesauri aliquid est, ut dicitur in Tabular. saxon. quod officium etiam monachis nonnumquam concessum fuisse dicitur ex Charta ann. 1288. apud Lam. in De-

lic. erudit. Inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 1. cap. 149: Religiosi et homines, qui hoc de camera, nomen de ordine Cameralidulensi, Camerarius camera communis S. Miniatis... solvit et minuerat... florenis, quo dictus domus (Calabria) adhibere debet et recipere ornamenta a camera S. Miniatis pro censu suo. Hinc

Cameralarius de Acceptis, Reditu coactor, Gall. Receveur. Stat. MSS. eccl. S. Laur. Rom. [20] Cameralarius Kalendas Novembres renovetur camerarius, secundum quod utilius videbitur majori et minori parti capituli, et omnes fructus ad usus ejus personarum et distributiones et casalis. Et eodem die fiat Camerarius de acceptis, qui omni mensa faciat rationem, si facienda fuerit. Vide infra Camerarius.

Camerarius Apostolicus, qui pecuniarum et thesauri Ecclesie Romanæ curam gerit. Id officii institutionem tempore Gregorii VII. PP. Archidiaconi ex toto nomen, tradit Occurbius Martinius. [20] Vide Murator. Antiquit. Ital. vol. 1. col. 918. E. et 121. C.]

Camerarius Episcopi, Cubicularius, Transalpinus, S. Gorgonii Mart. inter Acta SS. Benedict. sec. 3. part. 2. pag. 210.

SUBCAMERARIUS, Dignitas in Monasteriis, qui Incubitus Camerarii vices fuisset, ut observat, et ex parte pædagogarum, et horrei, et stabuli, et al. subservit, ut est in libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 10.

CAMERARIA, Officium Camerarii, apud Willelm. Thörn. ann. 1146. et 1160. Officium Camerarii monasterii, in Maceris Insule Barbarie tom. 1. pag. 201. ex Charta anni 1222. et pag. 301. in Bulla Pauli III. Pape, apud Schnnart. ejusd. Monasterii. [20] Vide Cameraria 3. et 4. suo loco.] Le Reclus de Motiens le Vidame in Misere, MS. qui sen Sloop aert sen l'edde, et est del qui a non Evancie, A qui appert la Cameraria. At non solum sen brachis.

CAMERARIA, in Constitut. MSS. Clun. ann. 1201. ex Archiv. B. Marie Desartate Tolosane: Quoad Camerarius seu Provincie Anglie, Hispanie, Lombardie, Avenionis, et alius comites rones a Clunio, et distantes abbas Cluniacensis semper pro visitando personarum accedere decrevit, et loca ejusmodi expedire, propter quod docet et expedit, ut per dictos abbas ad dicta loca quovis die Visitatores generales mittantur pro domibus ordinis in illis partibus visitandis. Quo in loco Cameraria idem fere est quod Provincia, cum hoc tamen discrimine, quod plura in eodem regno Provincia unica dumtaxat esset Cameraria. Deinde Cameraria non videtur instituta in regno, in quo Caput ordinis existeret; nulla quippe memoratur Gallie Cameraria.

CAMERARI, Visitatores, qui Cluniacensis Abbatis vice fungebantur in Cameraria seu Provincia. Eisdem Constitutione MSS. in locis quo notis immediate subiectis Camerarii nostris perinde obedientiam firmiter injungentes, ut vel Priores inajungendi assentes (absentes) ad Priores tales remeant: vel solimono remeant socium adjuvanti qui cum eo moretur, quoniam erant tales Priores scolares. Insuper cum propter negligentiam abbas in obsequio Camerarii et Camerarii pro incriminandi, qui propter timorem, vel alios libere loqui, corrigere, aut referre disimulabiliter per-

missent, sint in Ordine Cluniacensi quampiarum majoris, malitioris et minoris, qui hoc de camera Ordinis nomen statuta observare renuunt, ripendunt etiam et continentur: necnon et in pluribus aliis in suarum animarum periculum, et Ordinis obprobrium occidant malitiosius, et offendunt: eisdem Visitatoribus et Camerariis conjunctum et divinum per obedientiam precipimus, etc.

CAMERARIATUS, Officium Camerarii, quod etiam dicitur Abas S. Joannis Angerici. ann. 1385. ex Chartulario ejusd. Monasterii pag. 442: Ratione sua cambellaniatus seu Camerarius officii defendentes et procuratores ubi: Cambellaniatus (Camerarius idem sonant: at distinguuntur in Statutis Monasterii S. Claudii pag. 72. et 74.)

CAMERARIUS, in Regno Anglico, idem, qui in Francico Regibus seu Cubicularius. Fleta lib. 2. cap. 6. § 2: Debet Camerarius decemitteri disponere pro lecto Regis, et ad comere benivivus oritur, et quod ipius sufficiat finit in comitis, etc. [Eadem nomen plures habetur in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 400. col. 1. etc.] [20] Sub Guillelmo 1. ejusque successoribus, saepe Camerarii occurrunt inter iudices curie regie. Vide Phillips. Histor. Jur. Angl. vol. 2. pag. 48.]

CAMERARIUS dignitas in Regno Scotie, eadem fere est, quae Justitarius litularis in Regno Anglie. Camerarius autem tempestivus totam Scotiam peragravit, et in foresta burgensium et forinsecorum inquit, præstavit artificum, ut brasiorum, pictorum, caritum, appetitorum caritum, gustatorum, cecivis, tabernatorum vini, custumiarum tam parva quam magnæ custumie, custumiarum trone, custodum burgensium, custumiarum, custumiarum, etc. de stateris, ulnis et ponderibus cognoscit, multas imponit, etc. Quae quidem regi peragravit. Inter Camerarios, vel Camerarii duntaxat in Legibus Scoticis a Slenen editis, in quo ejus cognitio et jurisdictio pluribus describitur. Camerarii Scoticis mentio est præterea in Legibus Malcolm II. cap. 3. et David II. cap. 38.

CAMERARIUS in Moguntino Electoratu vocabatur Præses antiquissimus iudic secularis. Vide Guden. Cod. Diplom. vol. 2. pag. 104. et 105.

CAMERARIUS, Cubicularius, minister. Rudolphi. fr. 10. vers. 25:

Tunc hanc pocius agitur, Camerarius altit illius.

Confer Cameraria 2. et Specul. Suabie. art. 31.

Uti in regia iura in palatii principum Germanie Camerarii munus inter ministeria honoratus subibat. Vide Schæffer. Episcopus Wormat. ann. 1. 1. 223. Chart. Henric. Duc. Saxoniæ ann. 1103. ap. Westphal. Monum. Cimbr. vol. 2. col. 202. Alia Albert. Comiti. Orlamund. ann. 1223. ibid. col. 30. et confer Fritsch. librum De ministerialibus pag. 188. seq. 206. et 125.

CAMERARIUS, Justitie minister inferior. Lit. ann. 1397. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 363: Quod servientes et Camerarius aliusque officii sui in officiis suis delinquentes, punire non poterat (episcopos Andienis).

CAMERARIUS, CAMERTUS, Modus aeri, idem quod Camera 1. Charta ann. 1171. Tabular. Cus. [20] Tabular. S. Vincen. S. Vincen. de Jochensis dicitur pecus terrarum laboratorum et unum Camerarium horti in riparia de Canon-

de *Camina* Episcopi. [f. pro Camera, curia.]

¹ **CAMINATA.** Vide pro *Caminata*.
² **CAMINALE.** Fulcrum forcarium, Gall. *Chene*, cujus usus est in caminis. Invenitur. MS. Joannis de Madalano ann. 1540: *Item plus duo Caminalia ferri poadoris quadraginta librarum.*
CAMINARIUS. Viator, mercator Carminum seu Herbarum. Chart. Caroli Comitis Provinciae de pignoribus ann. 1200. et MS. D. Brunet: (Ne pignoret) *saltem et merces per vias publicas venientes, qui vulgo appellantur de caminis, scilicet Caminari vestigial., subtraherent.* Vide *Caminus* 2.

¹ **CAMINATA.** CAMINATUM, Camera, conclave, cenaculum quoddam, in quo caminus existat: Italis *Camina*, Gloss. Saxon. *Elfrici*: *Camination*, fyr - h us, id est, ignis domus. [Vide *Griff*. Theaur. Litte. Franc. vol. 4. col. 460. voce *Chemina*]. Poëtis *Camus*, sex. XIII. *Esmeralda* 1. Anastas. Bihlot. in Valentino II. PP. pag. 167: *Et alia nova (medicia) adijcit, in quibus tres Caminatus ferri juncti.* Monachus Sangalli. lib. 1. cap. 38: *Expletis hymnis matutinis, ad Caminatam reverens imperialis vestimenta pro tempore orabat.* Cap. 6: *Fractis laudibus matutinis, cum flex ad palatium vel Caminatam descendit et ante altare stetit, et orandi gratia rogavit.* [Vide *Rudolb.* f. 2. vers. 44:]

Post hanc resurgit sine conclavibus dremi; Inque Caminum ex paucis ita rogiem.

Jura Maurinaster. ann. 1144. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 235: *Italis qui dominiatibus habent, equos hospitium abbas hospitium debent et lectos et necesse est ad Caminatam prestare.* [Charta Gerald Episcopi Caducensis. ann. 1248: *Invenimus quomodo sine Caminatus Ecclesie B. Marie de Sobria.*] 2. Eodem. sinas. Ecclesie apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 738: *Statuimus etiam, quod filii presbyterorum.* In Ecclesie sine Caminatus patrum suorum mittantur, nec mittant sine alius clerici officium in divinis.] Tantum etiam Helmodus lib. 1. cap. 13. Ditmarus lib. 2. 4. 5. 6. pag. 22. 41. 38. 73. 89. Ezechielus lib. de Casib. S. Galli cap. 1. II. 12. 16. Gerhous Roichersperg. cap. 10. Gaufred. Vostens. lib. 1. cap. 4. Burchard. Notar. de Excidio Mediolani. p. 38. 8. Hincmarus tom. 1. pag. 731. tom. 2. pag. 292. Anastas. Bibliothecarius. lib. I. pag. 317. Chronic. Abbat. S. Trudonis lib. 6. pag. 410. Hermannus de Lerbeck in Chron. Comit. Schavenburg. pag. 41. Vita S. Venerabilis ep. 17. Petrus de Crescen. lib. 8. de Agric. cap. 3. Bullar. Cassinense pag. 54. [Charta Wolkeri Patavienensis Episcopi ann. 1192. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 247. et 248. Acta SS. Martii. Caminatus. Episcopi de S. Malo. et SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 761.] etc. [Vide *Chart. Fridr. II. Imper. ann. 1227. ap. Periz. vol. I. leg. 1. pag. 399.*] Item *Camina* Episcopi. Chart. Ant. Ital. vol. 2. col. 418. C. Judicium habitum in *Caminata* ante domum Episcopi. Confer quae lib. 2. cap. 880. ubi de S. et vide *noxi Camina* 1. Chart. Joann. Dni Magmopolensis ann. 1233. ap. Westph. Monum. Cimbr. vol. 4. col. 193: *Arva.* in arva sine Caminata nostra. Chart. Seut. Rilon. ann. 1224. apud Rudolb. vol. 2. col. 117: *Se 30. marcas in lapideum Camenadum in loco Klybsi pro ipsum constructionem.* *conversio.* Chart. ann. 1329. ap. Guden. in Cod.

Diplom. vol. 8. pag. 909: *Unam curiam in Hawata, ubi antiqua Caminata erat.*

CAMINATA, ubi Monachi in commune convivunt, seu, ut censet Ilacetus, caletum, unde nostri *Chemine*. Chronicon Fontanell. cap. 15: *Caminata prostrata a fundamens edificavit.* Cap. 16: *Faci domus eregrium construi.* ubi *construi* et *Caminata* adificari mactant. [Vide *Tradit. S. Gell. num. 816.* ap. Neugart. Cod. Diplom. Alem. vol. 1. pag. 158: *Quando vero ad monasterium converti voluero, tunc habebam Caminata.* Fontanell. cap. 15: *Caminata.*

CAMINADA. Eodem forte notione, apud Crodegangum in Regula Canonice. cap. 38: *Postquam de Refectorio exierint, in Caminata bibant duobus vicibus, aut tribus, etc.* Laudibus ad Dantem ubi *caminata* dicit in Lombarda via de palagi, palatiorum eccos.

² Nostri item *Caminata*. Lit. remiss. ann. 1454. in Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 130: *Le suppliant et Raymond Jouquet... se transporterent à la Caminata de l'église de S. Laurent de Lando... où se trouvent de siels les porcelaines, et y prendrent une plaine sa de blé, certaine quantité de fil, une hoye, gelines, etc.* Hinc *Camellatus*, quod *Caminate* seu camera curat ad ipsum pertinet. Chronicon de chemine ridentibus apud Lit. remiss. ann. 1289. ex Reg. 140. ch. 119: *scilicet Gautier dicit de grans, injurieuses et hautaines paroles de Reugne de Trio, chevulier, chandoune de Pierre de Navarre, en disant qu'il étoit un Chevalier de chemine, qui se tenoit à la court et servoit son maistre.* Vide infra *Morlure*.

³ **CAMINATA.** NAVALIS. Navis cenaculum in quo caminus existat. Guerra Palestini Comitibus apud Marten. tom. 4. Amplius. Collect. col. 206: *Magistrum quendam Joannem de Fontanella, qui in Theodoricum Caroleum, duas fama et gloria doctores excellentissimos, secum in sua duena Navali Caminata, in horum disputatione et collatione velide delectator est.*

⁴ **CAMINATA.** Conclave, ubi thesauri reponitur et servatur. Charta ann. 1138. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. cap. 380: *Motis in Caminata tua successorumque tuorum accitum, ac de divinis titis ecclesiasticis tum parte fidelitatem fide.* Vide *Camera* 3.

⁵ **CAMINATOR.** Ad caminum seu legem calefactus se. Verba. Aduici in Codic. Regio MS. 1326. ad Samuelem Senon. Archiep.

Sic memet Athin colitis Caminator ad ignem Dum sedulos, etc.

⁶ **CAMINERUS.** CAMINERIVS. Mercator, qui vehiculo, Camion nuncupato, merces suas per agros vehit. Vide infra *Camopus* 2. Charta ann. 1327. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 101. v. 2: *De blado vero et de sale homines Caracensis nihil tenentur dare in praedictis locis in curia et redendo, nisi sit Caminerius consuetus.* Libert. Brian. ann. 1338. tom. 7. Ordinal. reg. Franc. pag. 731. art. 37: *Quod nulle iniquum tempore de curia affictus aliis de curia affictus Dolphinatus aliquos bestias adentariariorum vel aliarum quarumlibet personarum Brianconensis, mercatorum vel Camineriorum ejusdem baillivie Brianconensis, accipere possint, nec sine licent. vel dactura pro numeris ad eundem vel aliquos cavalgatos.* Vide infra *Cherivius* 2.

⁷ **CAMINUS.** ut *Caminus* 2. Via. iter.

Chartul. S. Germ. Prat. sign. tribus crucibus fol. 72. v. col. 1: *In rectis vero Caminis, quando idem minister metas posuerit, vicarius adhibebit.*

⁸ **CAMINUM.** Eodem notione. Stat. Avellan. ann. 1218: *Statuimus quod de lictis vel prope lictis, per Camina, vel ambaris, vel de stantibus diris lapides non accipiantur, sine consensu curie.*

⁹ **CAMINUS.** Idem quod *Caminata*. Acta SS. Junii tom. I. pag. 779. de B. Bertrando: *Actum Utini in Camina posita communita, in consensu ad totam campum mare soluta congregata.*

¹⁰ **CAMINUS.** Via, iter: Italis et Hispanis *Camino*, Gallis *Chemine*. Notitia Episcoporum Hispan. a Wamba Rege confecta: *Orona tenent de sua viaque ad Aylanton, quomodo currit in Camino S. Petri, qui vadit ad S. Jacobum.* Usualit Barcinonensis cap. 65: *Camini et vici.* [Vide *tenent* pro *mare* sint de *Potestate*, et per *illius de possessione* debent esse in pace et treuga pro omnes dies et noctes, etc.] Occurrit pluries in Chartis Hispanis apud Hieron. Blancam. pag. 902. 627. tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 302. in Epist. 37. ex his, quod habentur tom. 4. Hist. Franc. in Charta Guirannii Regis apud Sanjulianum in Cabilione pag. 10. Spicilegii Acheriani ann. 1279. cum. 1. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 94. col. 1. ex Insurum. ann. 1271. in Statutis Arelat. MSS. art. 40. Chartis Massali. [Vide *Chart. ann. 1278.* ap. Deloit. Recueil. Feodori Aquitan. pag. 91: *De Camino seu de itinere mercedis.*] etc. Vide [*Caminiarius* supra, et] *Occurrerium* in Ong. Ital. vol. 2. col. 1178. D.]

¹¹ **CAMINUS.** Idem Chronicon S. Medardi Suesioni. apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 734: *Reverentem et quique civitatem cum Caminis et ius publicis constituit inter ipsas.*

¹² **CAMINUS.** Prestatio, ut videtur, pro camino seu loco. Charta ann. 1171. ex Tabul. Cassi Del: *Concedo monachis sancti Vincentii de Jancheris... unam partem etiaris... de etiaris non debent quarere, sed Caminum.*

¹³ **CAMINUS.** Gemmarum: *Caminus*, eia schornstein, kemmet oder bachofen.

¹⁴ **CAMPILEPOS.** Plante species alias chamædaphnæ, Germ. *Gawanderlein*, in vet. Vocab. Lat. Germ. Arelat.

¹⁵ **CAMINUS.** Idem quod *Camino* cum dicitur. Papias MS. forte legendum *Conitus*. Arabibus *Camis* idem est ac tunica, eaque voce saepius utuntur in sua Novi Testamenti versione. Hæc notio contriit cum inferiori voce *Camisia*.

CAMISA. CAMBIA. Papias ex Scholiasta Lucani: *Intersita, interitus tancio*, hoc est, supplex, qui, vulgo dicitur *Gama* stia. Isidorus: *Camisia vocatur, quod in his dormitis in camia, id est, in stratis nostris.* Paulus Diacon. in Epit. Festi: *Stippas, vestimentum puellarum, quod est eademque, id est, Camisia dicitur.* Joan. de Garlandia in Synonymis:

Camisia vel interlun non dicitur nam: Aditit huius alius salubris Subulna venter.

[*Camisia glitiza*, apud Anonymum S. Galli in Vita Caroli M.] [Vide *Cleonea* ap. Periz. vol. Script. 2. pag. 747.] In *Camisia* dicitur, in I. Salica lib. 1. col. 1. Liber. Ord. S. Victoris Paris. cap. 18: *Dum interlun, id est, Camisia.* Victor Vitisius de Persecut. Vandal. lib. 1: *De patris alaris, pro nefas. Camisia ibi et femore faciebant.* Gulbertus lib. 3. Histor.

celi calicem, planetam, Camicia cum amictu et stola et manipulo. Histor. Translat. 3. Antioch. Translat. 1. c. 1. lari, cum mactis ex floricis similiter albo, et amictu et Camicis ex byssino, etc. Vide Octav. Ferrarium in Orig. Ital. V. Camicie.

† CAMISTAS, Indutus Camicia. Miracula S. Amalbergæ, tom. 3. Julii pag. III. *Vixit facere quando viveret B. Ambergæ, et postea, Translat. 1. c. 1. quæ quilibet anno jejunare, et Camistis eum ferretur circumire villam eius.*

CAMISLE, CAMISILES, CAMISILUS, CAMISLE, Veneris species, cuius, quem Alba, seu camicia, est certe tale quævis linea aut cambibia, (quomodo Camisiam videtur usurpare Cassarius lib. 8. cap. 32. Catholicon Armoricum: Camps. Gall. Jude de Predest. Alba, [99 Chart. ann. 708. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 49: Meus, unum Camale et unum sciat daturus.] Monachus Sangalli, de Reb. Caroli Magni lib. 2. cap. 29: Camisæ lina vestes non essent in promptu, pignit incidi Camisula, et in modum sepium consui, vel in modum vitium passimari. Capitulare 2. ann. 833, cap. 19: Et ut femine nostras, habuunt ex paribus nostris lanam et linum, et faciant sarcellos et Camisillos, etc. Charta Ludovici Pil pro Abbatia S. Amandi: De feno, de formatione, de portis, de coloribus, de pastis, de vino, et de acia. Charta Abbatiss Laurisheimensis apud Freherum in Originibus Palatin. cap. 38: *Hube angule adolescentis nomine 38. in festo S. Michaelis, in Pacula 18. ore et pottum; insuper 11. Camisilla, quorum unum Filicio assignatur.* Historia de Fratribus conscriptis tom. 2. Beron Alam. Glosst. pag. 181 et 182. Charta S. Neugart. Cod. Diplom. Alem. vol. 1. pag. 519: Quibusdam purpuras Tyricas, quibusdam autem palliola viridia, cum Camisulibus, sine plectis donant. El. mox: Quarta autem dia cameli (Monachi) per ordinem iterata ab eis munera perciperunt, scilicet aut sagum lanceum album, aut Camisile subtile ac grande, nec cazonem, nive lanam opere plumario contextam, Chronicon Mosensense: Unum Camisilem, quon optimum habuit de dono suo, suscepit. Infra: Camisilem quæ, secunda defensoris, et tertia corpus nectit. Charta Theoderici Episcopi S. Maximiani Trevisensis apud Nicol. Zylisium: Tali modo placuisse anis permixti, scilicet ut ex predicto bono 18. vnanus milt Ecclesiæ, et deinde deinde, angule annis 12. porras signatas et totidem Camisilla Fratibus pro vestitura persolveret, etc. [Annal. Benedict. tom. 3. pag. 774. col. 2. ex Frouill Diplom. pro partitione Monachorum S. Amandi: Camsius, aut, ut de villa domnicis nona pars totius suppellectilis Monachis tribuatur, hoc est, de annona, legumine, caseo, feno, pullis capris, Camisulibus, altibus, fimo.] [100 Chart. Silvestr. PP. ann. 900. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 142: Ut Camisiales 3. ob nostri iuris respectum mansuetos solis deferant.]

† CAMSILA, Tabular. Rothom. c. Adriano Papæ Salomon Brittonum Dux., Missiæ XXX. Camsilas et XXX. lanens drapeus curvis coloribus intertextis. CAMISLES, CAMISILLUS. Chronicon Fontanell. cap. 16: Linæa ad manus tendenda, Camisiles 8. ad mappulas faciendas longitudinis unciarum 18. Vetus Charta apud Buresium lib. 2. Gallo-P. cap. 25. et tom. 12. Spicilægii Acheriani: De vino libro 2. et omni anno in vestimento solidi 3. et Camisil. [Codex MS.

Irmoniois Abb. San-German. fol. 99. col. 1: *Solent unus ex illis de annona in anno unum XXX. Camisilem unum, pedes quinque.* Et fol. 101. col. 1: *Angerdia ancilla... facit Camisilem de lino domini, passet passos vii.* Ex illis emendandis in Insularibus in Traditionibus Fulden. lib. 2. trad. 38: *Lectaria, sive villosa, sive mantueria, sive Camiselli, sive cucujacum, que sicut vestimenta, linea, vel lanca.* Berperum Edit. Codicis MS.

† CAMSILLUS, in Codice MS. Irmoniois Abb. San-German. fol. 72. verso col. 3: *Iste nunt Lidie, Teudrara, Hostrovalda, Teudrara, Frangardis, etc. omnes iste aut facient Camisiles de acto cinis, aut solvant denar. III.* [100 Guerdar. pag. 190. Viri doctissimi auctore alla addo, ex quibus pretium venale Camisillum pro versis temporibus eorum mensura cognoscatur. Cod. Laurelian. Diplom. num. 3683. Chart. sec. IX: Camisile valens unciam unam. Ibid. num. 3651. sec. X: Ancilla vero ad eodem habens pertinentias facient singule Camisille 63. unciarum in longo, 5. in lato, de opera domnica. Ibid. num. 3655: Ancilla singule facient Camisile aut sarcelle 1. ad 11. unias in longum et 4. in latum de opera domnica. Ordinat. Præpos. Erford. ann. 1121. ap. Gudon. Cod. Diplom. vol. 1. pag. 60: Duo Camisilia unguicque, aut 7. solidos pro 1. Chart. Bononiam Marimurum, ann. 1130. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 199: Facient Camisile 1. aut solvant denarios 10. Chart. Caroli. Simpl. ann. 812. Ibid. pag. 105: *Omni anno et dentur ab eis inde duo gaballi, sine duo Camisilia bona aut etiam quatuor carre vini.* Registr. Præmense, Rumerheim, in Histor. Trevir. Diplomati. Nonthelmii vol. 1. pag. 464: *Feminas sua debet evere femoralia... femine prebendariarum unaquaque ebdomada dies duos; unum cum pane et alium sine pane. Sin autem, dimidium libras lini et dimidium Camisilum.* Ubi Glossa Cassari: *Rogata indiget quod monachi in via directis uti femoralia; et idem constitutum est ab antiquo, sicut narrat liber regum, quod mansi non soli tangatur axillam Camisiles facere. Camisilium est lineus paucus de puro lino compositus, habens in longitudine 8. ulnas, et in latitudine 2. Vnde Pottigser, de statu seculorum pag. 475.*

† CAMISULUS, in Glossis Reginonis Metens. in Regula Canon. cap. 41: *Unusquisque Clerici senioris annis singulis tres Camisulas accipiat.* Quo loco Editio Labbe cap. 39. habet: *Unusquisque intra vnde Camisiles: Camisiles autem accipiunt illi Presbyteri et Diaconi anni singulis biuo.* [Brevarium villarum S. Bonini in Folius gestis MSS. ex Archivio Autoduræ: *Servit quatuor facient in hebdom. dies 3. Ancilla quatuor facient Compales 4. Chiesae, et Cheinili, nostratibus.* Vetus Poeta MS:

Tryde-vne scribe.
Vnde nunc pas in tunc Chiesie,
Sine Chiesali.

Alias:
El Regier s'umie apole,
Si l'or la Chiesie gris.

Le Roman de Garin:
[Qu plus est Manchus que tant pons de Cheinil.

Rursum:
Dra de Cheinil illi est tel endosser,
Gaccones, et brans, et dous de pulles chere.

Allo loco:
De fil de son le treuier et coust,
Si Ferrelve el peulant d'un Chiesili.

Le Roman de la Violette MS:

Ensa viel chassant la parole,
Qui mult le veient, et belu,
Vins n'ent chassant el Chiesil blanc.

Infra:
Et tort son lala et en chos.
Et si avoit tel phin de rime.
La pucelle son Chiesil blanc.

[2 Mircæ. B. M. V. MSS. lib. 1:
... Ube damiselle
En un Chiesili mult acereine
Averunt volte recastelle.

Vetus Poeta MS:
Un Chiesio grant et d'64
Et vestu d'ars, et de chos,
Qui traisit plus d'une toise.]

CHENICHERIE, Usatica MSS. Vicecomitatus Aquarum Rotomagus: *Chenicherie use foie par an 2. den.*

† CAMISIA, Predicatorum harumque vocum omnium origines, resque, et applandente Menagio in Dictionario Etymol. Gall. ad vocem *Chemise*, Scaliger in Paulum Festi abbreviatorem ad vocem *Supparus*, ubi ait: *Camisiam usurpat Paulus: veritasque multis ab eorum sompnia elegantia dignum. Cama* est barbarum vocabulum: id significat *Lectum*; hodieque in idiotismo suo retinet Hispani *Camisiam* ducem vocant. Ab eo tunicam lineam nocturnam vocant *Camisium*. Auctor Isidorus et ipse Hispanus. Vossius *Camisiam* a Gallico *Chemise* ductam credit, sed errat edoce Menagio Judice loco citato.

† CAMISELLA, Habitus mutatio, Gall. *Dégagement*, Stat. ord. S. Joan. Hierosol. ann. 1164. tom 2. Cod. ital. diplom. ann. 1579: *Camiselle pectus amictusque incurrat, qui larvas seu Camisillas fecerit.*

† CAMISUS, CAMISSIA, CAMIZIA. Vide supra in *Camisia*.

† CAMISUS, [UL CAMISA: a duo Camis cum duobus amictis. (Inv. card. Barbo ex transcript. Münz, 1457. v. — a Unus alius camis cum amictu suo de tella subtili. Ibid.)]

CAMIU, Vide Cambium in *Cambiare*.

CAMIX, Vide in *Camisia*.

† CAMIXIA, pro *Camisia*. Locum vide in *Drage* post *Brace*.

CAMISIVM, Ul Camisius.

CAMISIVM, Mulactio, forisfactum, Wallis et Boxhornio. Occurrit in Legibus Henr. Boni Regis Wallie cap. 24.

CAMIZIA, Vide *Camisia*.

† CAMMEYATA, Vide *Cammeata*.

† CAMMEUS, [Gallice canis: a Gaspari Tozzoli... ratione certarum corniorum ad Cammeus, (Mandam. camer. appet. 1793. ann. fol. 10. v.)]

† CAMMIES, Charta apud Meichelbeck. tom. 2. Hist. Prising. pag. 36: *Cum donato episcopo Joseph de artifice malleatoris nostro Aleto, ut cum illi tempus ad curandum Cammiedibus de episcopo asserat, Ul Meichelbeckus leg. suspicatur, Cuneis diebus; alii opera servilia assidue interpretantur.*

CAMMO, Gammium. Panni serici vel pretiosioris species. Monasticum Anglic. tom. 3. part. 2. pag. 81: *Unum vestimentum pro feriatibus diebus: album de Cammo, cum casulo.* pag. 86: *Unum mantellum... de Cammo parvum, filo consuta argenteo, etc. Legre cammo.* [Inventar. ornament. et Reliq. Eccles. Noviom. ann. 1414. ex Archivio ejusdem: *Hem,*

765. et Durandum lib. 1. Ration. cap. 1. n. 22. Vide Ventiliolum.

† **CAMPANAL**, Eadem notione. Acta SS., April. tom. 8. pag. 494. in Miraculis S. Richardi auctore Angeiranno: *His Pasche in feris tempe Campanal adit, signis diaphanis funem religare rogatus.*

CAMPANILE, idem quod Campanarium. Joan. de Janua: *Campanile, turris in qua pendunt campanae.* Anastasius in Leone IV. PP.: *Fecit ibi ipsum Campanile, et posuit in Campanie de marte Crois, campanam, in Ch. ann. 1508. ex Lib. nigr. S. Petri Abbatis. fol. 190. r: locuta de latide confasire porrent, se bon leure semble, maffre et noster une cloque sur leur hospital... ou lieu où ils avoient fait eriger une forme de Campanari.*

CAMPANABUS,ustus Campanarii, qui campanas pulsat. *Campanabus*, Joan. Villano. lib. 11. cap. 42. et Math. Villaneio lib. 10. cap. 64. Occurrit apud Cressium lib. 2. cap. 12. lib. 3. cap. 5. lib. 7. cap. 10. et in Synodo Sacerdotum. 1. Monast. Angl. pag. 716. in Charta Jacobi Archiepiscopi Upsalensis ann. 1280. apud Joann. de Campis de Charnicon Upsalensis, apud Michaelen Scutum lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 38. etc. Alias, Joan. de Janua, Campanarius est is, qui facit campanas.

CAMPANARI, idem vulgo, in Ecclesiis maxime Cathedralibus, ex ordine Cleri sunt, ut in nostra Ecclesia Ambianensi, ubi *Cicconas* vocantur, quia origine originaliter appellantur. Concilium Campaniarum ann. 1260. can. 8: *Ut Campanarii Ecclesiarum, quorum servitus esse non circa altare versatur, nunquam obque vestis canonicæ corporum, ferminisque libidinis.* Vide Excerpta Eberhti Archiepiscopi Eborac. cap. 2. et Leges Presbyterorum Northumbrensiū cap. 36. synodus Colonienſis ann. 1294. can. 7: *Prohibemus item, ne deinceps Campanarii in villis et Ecclesiis parochialibus ibidem assumentur, nisi litterarum, qui in defectu responsionis et oblationis hujus, et illius, assistant in Missa deinceps Presbyteri, ne ministrator careat socio nisi respondente. Ita etiam Concilium aliud Colonense ann. 1294. cap. 16. in Mindensis Ecclesiæ Diplomatis Campanarii saepe memorantur plures et inter infimos ecclesiæ ministros. Wirtwien. Subsid. Diplom. vol. 10. pag. 23. 33. Nova Subsid. vol. 11. pag. 240. 243. 273. De officio Campanarii videtur Recensio Statut. eccles. Lubec. cap. 13. apud Westphal. Monast. Hamb. vol. 2. col. 248. Statut. Antiq. eccles. Francof. ap. Wirtwien. Subsid. Diplom. vol. 1. pag. 38. Statut. eccles. S. Andreæ Colon. ap. eund. in Nov. Subsid. vol. 2. pag. 128. 127. Vide etiam.*

† **Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7092: Campanarius, marshall.** Et quidem ad hujus officium pertinet campanarum pulsatio. Vide etiam Campanario Ecclesiæ providit, et vicarius ipsius confert Campanariatum. Ibid. pag. 20: *Ego N. Juro, quod officium Campanarii vestro*

succedat hujus ecclesiæ fideliter exercere, etc. Vide ap. eund. in Nov. Subsid. vol. 8. cap. 174. et ibi. pag. 188. 189. † **CAMPANARIA**, Officium campanarii. Conc. Trevir. ann. 1227. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. cap. 112: *Item, Campanariis non vendantur, sed gratis alii bonis personis concedantur.*

† **CAMPANARIA**, *Uxor Campanarii, vel que facit campanas.* Joanni de Janua. † **CAMPANARIUS**, idem qui Campanarius, sive sumatur pro eo qui pulsat, sive pro eo qui facit campanas. Dicitur habere Hæstiat apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 157: *Sacerdos quidam Faberius, dictus Wanc, cum in Womadica quodam Campanario, in suis tempora carnispristis pro acquirenda civitate Istria latissit.* Acta SS. April. tom. 3. pag. 710. in Miraculis S. Venerii: *Joanne Tring Campanario, etc.*

† **CAMPANISTA**, in Vita S. Yvonis inter Acta SS. Mail tom. 4. pag. 598: *Dum Campanista ad Matutina pulsaret. Obiit.* MS. Ecol. Morin. fol. 21: *Magistro canonicis, vicariis Ecclesiæ... 21. sol. Campanista 4. sol. [?] Recens Stat. eccles. Lubec. sive supra laudat. Sub Campanista pro portione ferret et abis spectantibus ad suum officium, etc.]*

† **CAMPANULARE**, Pulsare campanam lib. Ordinarie Nivern. MSS. annorum circiter 400.

† **CAMPANA**, *Domus Pauper.* Papias MS. Lege et vide Campana. **CAMPANA**, idem quod Campanula honorarius pegma funebre. Gall. *Catafalque*, quod formam turris refertur sic dicta. Cæronum. Rom. lib. 1. § 15. cap. 1: *Ordinant* (Cæcilius) ut fiat pelliculus aureum pro lecto, ut Campana, sive castri domus cum lectica, scamis pro intorticiis et benchis, in quibus vivat familia.

† **CAMPANARIA**, idem quod Campanaria 3. Vestigialis agro impositum, nostris Champart. Vide Campanis. Bulla Lucii III. PP. ann. 1184. tom. 1. Hist. Sequan. inter Probat. pag. 101: *Fibris de Montmorency ecclesiam Fulcrum, Campanarium et gerbarum, que in quodam hominis monasterii faciebant, etc.* reliquit. Alia notione, vide supra in Campana 2.

† **CAMPANEA**, CAMPANENSIS, Vide Campania 1.

1. **CAMPANIA**, Campanis locus, planus, Italis *Campania*, Gall. *Campanie*. Clod. Lat. Grec.: *Campania*, in Innocentius Grammaticus de Cassis litterar. *Nigrotor terras invenies, si in Campaniam fuerit.* Campanica loca, apud eundem Clod. Campanis dicitur quod Rufinum Monachum Cenobii S. Sabini. Gregor. Turon. lib. 7. Hist. cap. 80: *Omniage phalangia in suburbana urbis Campanie casti medate est.* Idem de Villa Patrum cap. 7: *ha Campania illa, que a parte Aquilonis habuit hanc prodest a Castro, Vitis sancti Baronti nunc.* 18: *deincepsus in antiqua Campaniam.* Otto Frising. lib. 1. de Gest. Friedrici cap. 31: *Maximum venationis copiam habente, sed comere ac rastro pane carere Campaniam.* Charta ann. 846. in Tabulario Abb. Bellieci in Lemovib. num. 40: *Codinus quoque similiter in illa Campanis campum vavon, et habet fons de uno latere, etc.* [Preceptum Caroli magni ann. 884. apud Mabilion. Diplom. pag. 350: *Sunt autem nomina vel situs ipsarum rerum vel villarum ad ipsos servos Dei pertinentium, in primis novellus fons super Monasterio de Mabilion (sic aliud), sita, et omnes clausi, indominicati, activi ille qui adhaeret Monasterio, et Campanis, planis, habundantia, etc.*

Eadem habentur in Confirmatione bonorum ejusdem Monasterii ann. 874. apud Acerium Spil. tom. 1. pag. 188. 189. † **CAMPANIQUE**, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 186. Chartoph. reg. ch. 35: *Le suppliant contre ses aucuns heritages de non pere enlever une Campanique, nomme le Long perche.*

CAMPANUS nomen Romani olim isti Italie regione, quæ Neapolim et Capuan habet, attribueri, quod plana sit et campana, unde scribitur Eusebius ad Dionys. Strabo lib. 5. vetus Interpres Horati, Ploestus, et alii. Sic in Gallia, isti Religion partii, quæ Remos et Cataulunga continet, et scribitur Eusebius nem Indiam constat post Francorum adventum, eadem de causa, ut et aliis aliquot regionibus planis. Hinc

CAMPANIA REMENSIS, appellatur, apud eundem Gregorium Turonens. lib. 4. Hist. cap. 17. lib. 5. cap. 19. Almoimium lib. 3. cap. 13. 13. in Vita S. Silvini Episcopi num. 12. et in Vita Charta Alcuini apud Mabilionum tom. 5. pag. 177. in vita S. Enoli cap. 2. etc. Vide Marolium in Remensi Metropoli lib. 2. cap. 34. *Campus vognus Remensis, apud Thegaurum cap. 16.*

CAMPANIA TELLENENSIS, apud Frederg. Schol. cap. 38. Almoim. lib. 3. cap. 58.

CAMPANIA CENSIS, apud eundem Almoimium lib. 4. cap. 1.

CAMPANIA VOGLADEMENSIS, in Collect. Hist. apud Christianum tom. 2. Artig. lect. cap. 19.

CAMPANIA MACIACENSIS, apud Almoimium lib. 3. cap. 87.

† **Apud Almoim.** locum laudato legebat. *Marcianensis*, quod emendat D. Bouquet tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 106. legitur ex Codd. Mss. ut apud Frederg. Ariciensis.

CAMPANIA CONVERSIS, apud Balugium lib. 2. MS. Memorial. SS. cap. 9.

† **CAMPANIA**, nude, Liguria dicitur a phœnice camporum, apud Eddium in Vita S. Aulredi Episc. cap. 57. ut post Valesium probat Mabilionis in Actis SS. Benedict. srec. 4. part. 1. pag. 675. et 681.

CAMPANIA, pro Campanis, occurrit non semel in Historia Cortusiorum, [et apud Albertinum Mussatum.]

† **CAMPANIA**, Supremum noster tabularius, et. in Notis ad Vitam S. Raynerii, tom. 3. Juni pag. 406.

† **CAMPANIA**, Inventarium Ecclesiæ Novion. ann. 1119. *Item, duo parva paravento altaris operati ad lones aureos, unde Campana robata est: hoc est, pannus pice leonibus distinctus ruber quod aurei et viri parva de ser ungue in rompe.*

† **Area**, nostris *Champ*, olim *Champanque*. Inventar. ecel. Campan. ann. 1571. MS. *Item sex alii panes de ligno pice, quorum Campana est de nigro seminato de aquilis et serpentibus argenteis... Item alii duo pares in pavonis hene rotati in Campo rubeo... Item decem naves d'atelles, quod sunt de ligno pice et de ser ungue in Champanne d'or.* Vide Campus 8.

† **CAMPANIA**, Statera species. Vide Campani 1.

† **CAMPANIENSIS**, Campanus, Gall. *Champenois*. Annal. Victor. Mss. ad ann. 1214. ubi de prelio Boveri: *Nunquid est regis hostes jam fere cum extremis paratissimis super Monasterio de Mabilion et archiepiscopalis, et Campaniensibus, qui illa die retruxerunt habiebant. Infra: Garinus Sivanctensis electus acs or-*

granchia *Campervaria* seu *decimaria* de *Yboulart*.

1 **CAMPERIUS**, Custos camporum, etiamnum *Campis*, in quibusdam Provinciis locis. Privilegia Raynundi de Agoulo ann. 1448, concessa Johanni de Mussajde, ex Archivio D. de Masegny: *Constitutit bauparros suos esse Camperios*, etc. Vide *Campervius*.

1 **CAMPERTUM**, Vetical agri impostum, quem quod *Campervus*, Charta Phil. Pulc. ann. 1306, in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 285. r. col. 1: *Omnia terragia nostra sunt Camperta*, quae habebantur et habentur in territorio de Campendo; ... *antiquum ad cultum vinearum perducere, terragia sine Camperta conseruere* etc. Vide supra *Champanaria* et infra *Champerium*.

1 **CAMPSTRATUS**, *Campetrus* sive *Campetrus*. Sunt autem *Campetraria* succinctoria, quibus li, qui in campo contendunt, genitalia tantum operantur: *et sexagesa dicuntur*. [60] Ita *Papalis* ex *Ialior*. Origin. lib. 12, cap. 32, sect. 5 *Campetraria*, *Lumbaria* sive *preincinctoria*, in Glossar. cod. reg. 7641. S. Augustinus lib. 14. de Civit. Dei cap. 17: *Campetraria Latianum quidem verbum est, sed ex eo dictum, quod iuvenes, qui nudi exercebantur in campo, pudenda operiebant: unde, qui illa succincti sunt, Campetratos vulgus appellat*. [60] *Ita* lib. 6, cap. 4: *Adiuncti sunt duo pueri nudi, sed Campetrati, id est, succinctoria habentes*. Joannes Sarsiberienis lib. 8, Policrat. cap. 12: *Ita nunc videtur venisse, nunc Campetrus, etc.* [60] Ita lib. 4. Miscellaneorum Balzani pag. 418.

1 **CAMPSTRE**, *CAMPSTRIA*. Vide *Campetratus*. [60] et *Forcellini* in *Campetrus*.

1 **CAMPSTRIS**, Idem quod *Campus* vel *Campellus*. Hist. Monasterii Novientensis apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1147: *Cano quidam de familie S. Martini tradidit S. Mauricio certum vineam, et sex jugera vinearum in villa Odanbach et sex Campetres*. Vide *Campellus*. [60] Pro *Campetrus*, scribentis villam aut legentis. Excerpta ex lib. secul. viri conscripto, ap. Kindlinger. Anecd. Monaster. vol. 1, pag. 402: *Et 18. jugera terre Campetris et silvestris dedit calibet aree*. [60] Arabibus, natus est *Camp*, quae notione *Campstre*, in Ch. ann. 1457, ex Chartul. 21. Corb. fol. 105: *Terrae laborabiles et Campetres de la seigneurie de Thanes*, etc. Hinc rursus, qui agros colit, *Campetrus* appellatur, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1.

Uae vineae, hodiebus, Campetres, etc.

1 **CAMPSTRE**, *BELLUM*, in Charta Henrici Ducis Silesiae ann. 1337, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 8. [60] Vide *Bellum* *Campstre* in *Bellum*. Charta. ann. 1278, ap. Delpt. Recognit. Feodori Aquilani. pag. 39: *Debetur domini regis et monasterii campum seu Bellum Campstre, vel et mandetur*, etc.]

1 **CAMPSTRE**, *FORTESSIS* *CAMPSTRIS*, urbium munitionibus opposita, in Stat. ann. 1336. tom. 8. Ordinari. reg. Franc. pag. 145. art. 58. *Ville campetres*, Villa, in Lit. ann. 1350. ibid. tom. 4, pag. 249. art. 12.

1 **CAMPSTUS**, *CAMPULUS*, *ALCUI*, in Gen. 250. *Tuam in bivio sedens vel Campsto, ubi diligenter debet viator aspiciere*. I. pro *Campulo*. Vide supra *Campellus*.

1 **CAMPPIO**, *CAMPITHES*, *Campio*, ex Germanico *Kampff*, certamen. [60] Vide Gröff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col.

407. [Occurrit in Leges Longobard. lib. 2. tit. 55. §. 11. [60] Rotbar. 371. §. 23. in Legibus Caroli M. cap. 74. apud Muratorium tom. 1. Scriptur. Ital. part. 2. pag. 102. col. 2: *Ut nemo fuerit Campio de vineis ut de quacumque causa regem preueniat*. Hunc locum sine explanatione Murator. Quoties controversia est de maieplis illius causis, ob quas pugna sit tentanda, nemini licent *Campione* recipere aut suscipere, qui fard sit accessus. Vide *Campione*. [60] Pro *fuerit* *campium* legendum *forampium* ex Capitul. Longob. ann. 892. cap. 19. Pertul. col. 1. Leg. 1. pag. 103. Capit. 1. Merillon. cap. 11.

1 **CAMPION**, eadem notione, in Lit. remensis. ann. 1410. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 95: *Vae nostris tres elier et tres omni conuicti* *Campion* *le die de Bourgoingne*, etc.

1 **CAMPI**, Castra, Gall. *Camp*. Marten. tom. 3. Anecd. col. 71. in Epistola Roberti Regis ad Catalae Decretum in *Campis* in *obsequio* *Trapani* secundo Septembris XIII. Indict.

1 **CAMPIATOR**, Hispanis *Campador*, Vir generosus, milita preclarus: Ita cognominatus apud Hispanos *Rodericus Didaci*, vulgo *Cid* etiam dictus. *Rodericus Tolet.* lib. 6. de Ber. Hispan. cap. 16: *Erant autem cum Rege Sancto Miles Hispanus, dictus Rodericus, et didaci Campiator*. Adde cap. 19. 23. et in Hist. Arab. cap. ult. Charta Alfonsi VI. Imperatoris Hispan. apud Antonium de Yperis in Chron. Ordinis S. Benedicti tom. 3. pag. 48: *Vobis Rodericus Campiator*, etc. Alia Eximense ejusd. uxoris, inter 1139. tom. 6. pag. 404: *Pro remedium iustitiam domini et viri mei Roderici Campiatoris*.

Vide *Volta* apud Sansonellum in *Don Vasco* *Historia* etc. de grand val. Vinea de sui linqui al Cande Isbellador, El otro don Luyso el de los guerreros, Vinea de aquete al Cid Campador.

1 **CAMPICELLUS**, Vide *Campellus*.

1 **CAMPICOLA**, *Ches* ita in campo. Glossar. Lat. Ital. Mss. Vide *Campellus*.

1 **CAMPICULUS**, *Campulus*, *agellus*, Ital. *Campicello*. Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 250: *Volo quod faciatis mihi restitui Campiculus ad illam, quae mihi repaui jam dictus castellum*.

1 **CAMPICURSIO**, Vox est militaris, quae significat ambulationem militum armorum per plura passuum milita, quae militi gradu ire et redire iubentur in castra. Vide *Veget.* lib. 3. cap. 4. Idem fere quod alii *Decursio*, nisi quod illa maxime fortassis sit pedum, hac vero equitum exercitio. Ita *Carolus* de Aquino in Glossar. milit.

1 **CAMPIDACTORE**, Vide *Campiator*.

1 **CAMPIDOTORES**, (qui scientiam armorum et omnes armaturae muneres militibus tradunt. Gloss. Graeco-Lat. *Campiductor*, *ἐκπαίδευτής*. Vetus Interpret. Juvenalis Sat. 5: *Disclat ab hirsuta, et aene Magistro*. Capella, *Campiductor*. Eucherius Lugd. Episc. in Actis S. Agnensis: *Qui cum Exercitio (ut in exercitiis appellant) Campiductor*, etc. Petrus Diacon. lib. 4. Chronici Casini cap. 118: *Advenit autem Bruno Campiductor Imperatoris cum exercitu ingressus est Monasterium*. Adde cap. 121. *Campiductorum* nomen Vegetius, lib. 1. cap. 3. et Ammianus lib. 18. ubi commendat priores. Linderbach et Valestus ad eundem Ammian. Casubonus ad Theophrasti Characteres pag. 17. Scaliger ad lib. 4. Manili. et Salma-

sies ad Lampridius pag. 293. et seqq. [60] Vide *Forcellinum* *Roma*.

1 **CAMPIDUCTOR**, Breviloq.: *Campiductor*, id est, *Pugili*, sive *ductor*, vel *Capitaneus*. Vita S. Erminoldi Abb. lib. 1. cap. 3. *Unus talium (pravorum hominum) Campiductor*, imperator, etc. Hist. Episcoporum Frisingensium sub ann. 1381. in Metropoli Salisburgensi: *Cum enim Christi armata manu versus Frisingiam properaret, nisi quatuor Campiductores, qui illi debebant, quod eorum hasta arderent*. Palladius in Vita Chrysostomi: *Ἐμμένους ἀντὶ ἀποκαταστάσεως, οἱ δὲ καὶ ἀντιπροσώπων Κανπιδυκτορῶν ἄνδρες, οἱ δὲ καὶ ἀποστόλοις ἔφερον, οἱ δὲ καὶ ἀποστόλοις ἔφερον, οἱ δὲ καὶ ἀποστόλοις ἔφερον, οἱ δὲ καὶ ἀποστόλοις ἔφερον*. [60] et Glossar. med. Graecul. col. 560. Vide [60] et Glossar. med. Graecul. col. 560.

1 **CAMPIDOLLUM**, Ital. *Campidoglio* et *Campidoglio*. Infans Chron. Extense ad ann. 1312. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 578: *Continuo ad invicem prebatur in Campidoglio et in albis vestibus* *Forcellinum* *Roma*.

1 **CAMPIDUCTRIX**, in Actis S. Aprilis tom. 2. pag. 804. de B. Lidvina: *Hanc quasi Campiductricem principem*, etc. *Deus eundem in lucem gentis suae*.

1 **CAMPIGNARE**, Postrema vox Abbatis, qui omnesque quosdam nomine mortis afflicti est, ut ille venefici crimine exprobraret. Gregorius monachi Chron. Farfense, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 438: *Suspensus voce quae poterat, etiam Campignare, dicitur: Campignans Campo, nunc quomodo Campignans; statimque expressit*. Aliasio est ad ipsum nomen *Campo*, ad originem quod Vegetio lib. 2. cap. 7. sunt *Alisignani*, id est sic nominati, quia eorum ager atque virgultu exercitii nimis creatus in campo sit.

1 **CAMPILIUS**, *Campetrus*, planus, vel arabilis, tractus idoneus, quae utraque notione *Campstre* dicunt Ital. Addit. ad Stat. Mutin. pag. 5. v: *Item alia petra terre laborat et Campulle*, quae dicitur in *Brada*. Item alia petra terre laborat et *Campulle*, quae dicitur in *Campo* de *Sant-Hero*. Vide supra *Campstre*.

1 **CAMPIMARCHIA**, Ambitas agrorum qui ad villas et vicus pertinent. Germ. *Feld-mark*. Vide *Italia*, hac voce col. 449. Charta ann. 1425. ibid.: *Agrom italicum in Campimarchia sine Gualterverde situm*.

1 **CAMPINASII**, Libertates Villa-francae in Tracta Petrocoriensis ann. 1538: *Item, condonamus quod homines dictae Ville, loci extra circumdant dictae Ville, in ejus tamen onera sui territorii commorantes, duos solidos et sex denarios monete Turonensis tantum, sicut ceteri ejusdem Ville vicarii esse possent, pro clamore solvere teneantur*. *Campinasii* tamen in territorio dictae Ville antiquitus constituti, exclusis ab omni libertate. Forte legendum *Campinasii*. Vide *Caput mare*.

1 **CAMPIS** in campis et agris degunt, glebe adscripti; unde a privilegiis municipum excluduntur. Vide supra *Camp* *per*.

1 **CAMPIO**, pro *Cambio*, Permutatio. *Cambio* liber, sive *cambio*, in Jure Vinctuio lib. 1: *Debeat bene et rectissime deinde et arimandus, in libro Campio sine cunctis civitatibus Vicentia conscribi facere*, etc.

1 **Fallitur** *Cangius*; Academicis Cruscanis *Campione*, Liber est ratio-

inter Probal. tom. I. Jur. publ. Franc. pag. 457. quatuor hic inter alios describere opera pretium est: *Ego Gaufridus dictus Blondi Pajil*. Notum fuit omnibus presentes litteras inspecturis: quod ego una cum fratre meo pariter consensimus Helvecensis et totius communis ejusdem pro viginti solidis Par. quolibet anno nisi redditis, novitas penosis vel caris manibus de paribus S. Petri ad vincula in introitu Augusti: et ob hoc) predictis majoribus et paribus fuit legitime homagium: id videlicet quod pro eisdem annis introitu paribus aliquo seu aliquibus consensimus, nisi tenuerit reddere pro servitio meo decem libras Turon. et si auerunt pro ipso erga aliquem seu aliquos pro ipsis me accipere contingeret, et etiam paribus armis comparuerit, nisi tenuerit pro servitio meo in viginti libris Turon. Insuper si pro eisdem armatus fuero contra aliquem seu aliquos et me ictus reddere, eandem quod vulgariter dicitur, contingeret, nisi tenuerit in i. lib. Turon. et si bellum perficere me contingeret pro eisdem ratione cuiusvisque causae, nisi tenuerit in centum lib. Turon. Et per pactum talium et factum inter me et ipsos, facere homagium non possum, nec facere potero de cetero episcopo Belvacensi nec ballico ejusdem seu ejus praepositis nec quolibet imperatoris, nec etiam pugnare contra hominem ejusdem communis, nisi de licentia maiorem et partem ejusdem communis. Actum apud Belvacem anno Domini 1266. in vigilia S. Laurentii. Vilem Camponus i.

¶ Neque aliter intelligendus Anonymus de Generatione aliquorum civium urbis Paduae, apud Lud. de Art. Ant. Ital. med. seculi col. 635: Caecoci fuerunt divites populares, tempore Eterni de Romano, in viles S. Urbani qui ante existerant Camponi. Tale enim erat antiquum consuetudo. Si duo nobiles aut potentes homines inter se homicidium commissent, utraque pars invicem sibi usque Camponem pretio: et ordinata die hi duo Camponem intro itatum, quod iuxta portam Bazanelli erat ordinatum, ponebantur, et clauderantur armis clypeis, baculis et Mascharibus de ligno, etc. Ubi larvas interpretatur Muratorius, atque adeo larvatos incidebat camponis, quasi nec hactenus inauditum, observat. Ad clavus vix Mascharis hic significat militi vestimentis videtur, quod enim sunt vides. In Leg. S. de leg. forte est masas, mascon, aut quid simile.

Prisquam in arenam descenderent Campones, corporalia subditi agerentia, quod iuxta probabilem credulitatem eorum credebant dominos, pro quibus pugnam intrabant, veritatem fore, et non per calumniam seu per actum, ad revocandam propalam vel defensionem adhibitis processibus, et quod cum omni virtute et potentia, studio et vigore partes, pro quibus pugnaverint, adiungunt, ut est in Consil. Sicul. lib. 2. tit. 37. §. 2. Et in Statutis MSS. Caroli I. Regis Sicilie cap. 185. Sacramento pretere se purgant, nullis se herbis aut medicamentis usuros. In ipsa pugn. in Leg. Longobardor. lib. 2. tit. 1. §. 1. (Roth. art. 371.) in veteri Consuetudine Normanniae cap. 68. etc.

Sed et prisquam in arenam descenderent, cantus fuit celebrandus. Statutum Ricardi I. Regis Angl. apud Rogerum Hamard. pag. 986. et Bromptonia pag. 1173: Letro de forte cantus, tendebat ad modum Camponis, et per bullens

super caput ejus effundatur. Charta Anglicana a Bysses descripta in notis ad Uptonium pag. 36. quia quidem Henricus de Fornsburg se in Camponem Ecclesie Gloucestrensis offert, pro 30. aureis extorsit. De quibus 30. aureis dicitur Gloucestria Abbas... nisi voluerit in vaditione dicti duelli 10. marcas, in tione meo a. marcas, et residuum supradictorum 30. aureorum ad satisfactionem dicti assessoris MSS. cap. 101: *Et istos tenet maneros de gens, autres que Chevaliers, pro quacunque quarellis que se solt, se dovent combattre a pied en blaus, ou en robes rouges, et clausur de espees, braies et braier, tel com est usé, que Champeon a pied les ont, et estre rognés à la ramde, et assur clausure, et bastons de Champeon, et qui avor aus peul, si autres bastons, qui soient d'un sol. Quod vero hic statuitur de Camponibus, ut supra avos, capillos rotande adequatos, et in comue figuram attensionis deferant, habetur in consuetudine in veteri Normannie Jure municipal cap. 68: Et chascun doit avoir les cleueux rognés par desous les oreilles. Item etiam Miles invidiell, vel furti accusatus, et delicto pedestri purgare se tenebatur, et tunc pariter ad instar Camponis in arenam descendeat. Eisdem Assis. Les Chevaliers qui se combatent par courtoisie, par homicide, se doit combattre a pie, et sans coiffe, et estre rognés à la reonde.*

Campones pedites pugnant, nunquam equites. Philippus de Bauxmannus ait in art. de postis appeler le Gentilhomme, si se combat à pie à guise de Campon. Et cap. 63: Quant homme de postis appellent l'un l'autre, il se doit combattre au jar, ou par espee, apres les gages recus, à pie et en armes de Campon.

Quo vero expoliatis essent Camponibus, arripit ad instar belant. Lex Bajuvar. lib. 12. §. 8. Et si agere voluerit, cum 12. sacramentalibus juret, aut cum Camponis clinto defendat se, hoc est, puma dequum.

Camponum arma, erant fustis, baculus, et clypeus. Capitulum Ludolphi Imp. ad Legem Salicam¹⁰⁰ cap. 13. Bal. ann. 818. vol. 1. pag. 60. Pertz. ann. 817. vol. 1. cap. 216. Anseg. lib. 4. cap. 23: *Elegantur duo ex ipsis, id est, ex utraque parte unus, qui sculis et fustibus in campo decerto.* Lex Longobard. lib. 2. tit. 61. §. 1. Ludov. lib. 18. §. 1. Et de decerto cum pueris et pueribus. Adde lib. 1. tit. 25. §. 76. lib. 2. tit. 35. §. 10. Ludov. lib. 25. Lothar. 1. 31. Capit. Caroli M. lib. 4. cap. 29. Constitut. Sicul. lib. 2. tit. 37. §. 1. Statutum Ricardi, ut auodo Campones habent clamis iguales, non spinosas, nec acie agnominos, habentes cornua, nec ex parte fustis ad uocum ungula. Adde Statuta MSS. Caroli I. Regis Angl. cap. 129. Saxa Grammaticus lib. 5. Hist. dan. §. 3. Sin autem quis de re Pugilem populari impotest, ipsam armatus excipiet, eubulo ducatur ad pugnam, etc. Charta ann. 1244. ex Tabulario S. Albini Andegav. de Duello per Camponem: *Et vidit Gillelmus... armatum coram vincto de ore, et habentis clypeum et baculum.* Insuper est, Tabulario S. Albini Andegavens: *Cum nec Episcopus, nec proceres, qui aderant, concordium incurre potissent. Duo Pugiles post Sacramento facti sedes, sentis et bacis, etiam magna parte diei, fustis iuncti conspiciantur.* Tabular. Vindecoensis Thuan. Ch. 87. Fulbertus de Lancia, qui centum illam notat, dicit ex eo in seculo,

analis nullius reddiderat, et nunc noster Monachus factus apud, defendi fecit contra illum per quemdam nostrum hominem scuto et baculo cum Camponis ipsis Constanti decertantem, pro palo illo cecum nec se videtur. De quo etiam dicitur perpetuum reclamacionem illius palatii superato in ipsa decertatione nisi Camponis querebat. Tabular. S. Stephani Lemovicensis. Et de hoc etiam dicitur in Episcopo, et Ansegismis fuit, ut ambo venissent in burgo S. Juliani causa amicitia inter ipsos, et per auctoritatem amicitia hominum de ipsa villa, vel de parochia parochia fuit. Et de ipsa amicitia notissimum, bellum inter duos homines cum scuto et baculo firmament sine ira, sine deceptio: et ipsi lege in Lemovica civitate, aut in burgo S. Juliani, vel in castro Nollia, ubi nunc Episcopo de istis tribus locis placitum fuisset, sine ira, et sine ulla contraria, vel sine deceptio bellum peractum fuisset. Et de ipsa amicitia, et de istis Americis victis fuerit, pro ipsius amicitia amicitiam tenuisset Americus contra Episcopum, vel contra Ecclesiam sancti Juliani, antibus diebus istis suis per fidem, etc. Brito de Jure Anglicano fol. 41: *Puis soient combattre armés sans fer, et sans longue arme, à testes decouvertes et à mains nues, et si, oussant l'un l'autre, et de l'autre par longueurs; et chascun de euz d'un cas de quatre corners sauns autre arme, dont nul ne puisse autre greiver.* Vetus Consuetudo Normannie cap. 68: *Ad jour, soit est ensie à faire le combat, si doivent les Champons offrir à la Justice, ains que nidy soit passé, tous appareille: en leur cuirres, ou en leurs cotes, avec leurs levres, et leurs levres, et leurs levres, si comme mestier sera de drap, de cuir, de laine et d'estopes. Es escus ne es bastons, ne es armures des jambes ne doit avoir fors fusts pour cuir, ou ca, ou par devant dit, ne si ne peuvent avoir autre instrument à greer l'un l'autre, fors l'escu et le baston.* Præalatis addenda Charta Philippi Regis Francie ex Libro Principum: *Philippus D. G. Francor. Rex, dilecte et fideli sui B. Comitis Trecenti salutem et dilectionem. Noverris, quod nos consilio bonorum virorum, et pro communi omnium utilitate statuimus, quod Campones non pugnent de cetero cum baculis, qui excedant longitudinem trina pedum ad pedem manuum, sed cum baculis trina pedum... vel minoris longitudinis, ita ut decerto cum pueris et pueribus. Proinde vobis mandamus per fidem, quam nobis debitis, vobis regitimus quatinus per totam terram vestram id publice publicari faciat. Datis in Curia nostra, Parisius, ann. D. 1215. mense Augusto.* Adde lib. 2. Miraei. S. Bertini cap. 15. Adevaldum de Miraei. S. Benedicti cap. 5. Rodolphum Tortarium in Miraei. S. Benedicti cap. 18. Nier. Uptonius ad Offic. milit. lib. 2. cap. 8. Sirmoodum ad Gaufridum Vindecoens. pag. 65. prætere videri Notitia apud Charolium in Notis ad Hist. Gallienensem exortis per Regem. Portum regium in Felicitate Patavina lib. 2. cap. 8. etc.

Camponis duello circumstantis poma, vult fuit in Curia Ludov. Phil. de Lezem Salicam Capitulum, §. 10. Anseg. lib. 4. cap. 23. Bened. lib. 1. cap. 286. ut Camponi, qui victus fuerit, propriis perjurium, quod ante pugnam

ye ne autre herbe beuë ne mangië, ne n'ont herbes ne bief ne carreaus an aus, ne fait son son ne sonne ne sonne pas, par ce li puissent estre aidés en aucune maniere, ne son auverain n'ait. Après leur doit le justice garder le batoille. Derrois tant come espousailles durent et son puet espouser, puet en faire batelle d'aveugle et de quelconques possessions que ches uns ont, et de toutes autres choses, que ne sunt de laide œuvre, de murdre, d'omechie, de rat, d'arson, de traison, de toutes males œuvres puet-on faire bataille hors dehaus hors principaus.

Préalatis adores lubet, que in hanc rem habet alia vetus ac manuscripta antiqua urbis Consuevunt. Selonc l'ancienne coutume d'Araunce, l'aveugle demande catel pardevant le Prevost, et chil à qui le dete est demandé, le fornoie, et de quil n'orra nul tesmoing fors par loi de bataille, li conviendra faire le dete demandé, l'arvanice à prouver, et quil porche son wage en la main du Prevost, et he cho soit fais en la presence de 3. Espectours et li Prevost assigne le jour au demandeur d'amenner ses priestes à le queneizne, se plus brief jour li demanderes ne veut avoir: mais si brief jour q'il verra avoir, il ira, et si brief jour de la queneizne, li demandeur sera tesmoing, et le tenra li avoies par le pan du seroit, et li avoies aussi, et se laira tous chis chil qui le dete demande, et li tesmoins ausi et ausi parlera, et dira tous les propres mots de claim et de la demande mot à mot, et dira que ches propres mots li tesmoins quel pan li fera li tesmoing, et l'offre li tesmoins à prouver par son serment que ches paroles, et devra li tesmoins tendre sa main as Sains pour jurer. Et si tout come li tesmoins sera assigné, pour jurer, et ara se main sur les Sains, chil à qui on demande le dete, ou ses avoies, devra aller avant, et predoie le tesmoing par la main q'il aia mise sur les Sains, et lever, et dire q'il est faux tesmoins, et q'il ne fa onques veus ne oie en lias ne en estre à che faire q'il tesmoigne, et q'il veut jurer contre lui, et l'en puet lever comme faux tesmoing, et l'en doit porter son wage en la main du Prevost, et offrir à monstrier ses paroles contre le tesmoing par li et par home, et retener avoie et avancement d'armes, et de dire et de faire, et de que ches paroles li ont de bataille pour cors d'ouïe garder, sauver et defendre. Et li Prevost donne ches paroles oies et faites, doit porter son wage, et porter en la main du Prevost, et dira q'il sera son tesmoing bon et loial, par li et par home et doit retener avoie et avancement et relanchans d'armes, et qu'iques il appartient à loi de bataille pour cors d'ouïe garder, sauver et defendre. Et li Prevost doit les wages recevoir, et prendre seurte des parties à persievir droit et loi: et doit li Prevost faire nommer à cause de lui, par li fait, des dans les murs de la cite on feront leur ostel, li on puet faire les contremaires. Et ches choses faites, li Prevost leur doit assigner jour à queneizne de leurs parties. Et pueent les parties contramander le jour soit luisant, et venir lendemain à leur jour dedans midi. Et se chil qui contramander, estoit vers hors de se maison, puis le jour fait, les parties lendemain que le cours fut departi, li pueoit se querelle: se chil s'en aloit contre lui avoit contramendé, mais q'il s'en aloist il le premiere journée après

envient. Et se adonc ne s'en aloist, jamais li recouvreroit. Et quant les parties aront fais leurs contremaires, ou tant q'il leur plaitoit, li venroient en court d'armes de cuir et d'entoupees et de foudre et de toille, et les gaudes asseles et avoies de couches de batelle ou de fust; et leur eux de cuir et de fust et de nera, et son baston aussi: mais point de fer ne d'acier, ne brogues, ne de fust, ne d'os, ne de cuir, ne de bois, ne de fer, ne de cuir, se n'est le bloque de son brastel, et cele bloque come on a acoustumé à avoir à brastel, si come autre gent les portent: et de plus come avoir sur li le seroit et querelle. Et conviend que chil qui appelle se presente avant par devant le justice, et tenra li avoies l'appeler par le pan du seroit, et le Campion par l'esu, et dira li avoies, Sire, à cil s'appelle chesmes de justice; et li Prevost doit respondre, ou il cil qui li justice tenra, le tieng le justice de par le Roy. Et tunc il attendra que chil li defendra soit venus ou camp, et tenra li avoies le defendeur par le pan du seroit, et li defenderes tenra son tesmoing par le pan du seroit et tenra li defenderes se main à l'esu au Campion. Et quant avoies à l'appeler verra que le partie iert devant le justice, li nommera son maistre et dira, que maistres avoit jour à le fouraie contre son adversaire et contre son tesmoing, et li nommera par non et par sermons, à prouver par li et par home, que le demande que ses adversaires fait, n'est bone ne loial, ne li tesmoings, et recordera les paroles de claim, et de la maniere de l'appel et de lever q'il a fait, si come il est par desoeuvre, et requerra au Campion q'il rechoive l'avoie du camp et de la fouraie, et li demandeur se iert juye à faire, et li appellers devra l'avoie au Campion, et li Campion le recevra. Et puis se li presentera li maistres et li Campion li faire se bataille par l'avocat. Et après li defendres se presentera, et li et son tesmoing, et son Campion, et recordera les propres mots de ses claim, et le tesmoing de son tesmoing, et offrira par li ou par son avoie son tesmoing à faire bon, et requerra au Campion q'il prenge l'avoie de faire le bataille, pour li et pour son tesmoing, et li Campions le recevra, et puis se li presentera à faire le bataille, s'ele est juye, et tout che sera fait par avoie. Et alonc demandera le justice as parties s'il volent oir droit, et li respondront, Oui, et alonc le justice se iert par l'avoie d'une part par le congé de le justice en son camp, et li Prevost conviendra as juyeurs, soient Espectours, ou l'one de Ref, leur leur serment, q'il jugent le bataille. Et li doivent li juger faire jugement de la bataille s'ele est, ou s'ele n'est mie. Et se li juyeur ne volent faire leur jugement, li pueit prendre leur wages queneizne, et alonc pueent avoir trois queneiznes de respit, et un queneizne, et 7. jours, et après trois jours, et à le derrenne journée des trois jours li conviendra q'il jugent, ou q'il ne jugent pas. Et quant li predoient leur respit, li doivent appeler les parties, et metre jour à queneizne, et atant à tous les respis que li juyeurs conviendra, si come il se par devant le Prevost, et doivent desloier leur jugement, se li jugement est tel par les paroles du defendeur q'il n'a proposé à de faire les wages, q'il n'a ait vent veu,

Se cheat de catel, chil qui a defendu les wages, et qui a demandé le bataille, ara se demande: et se cheat d'autre cose, si aura li se demande de quel chose que che soit, et sera aloies des wages, et sera contrain chil qui les wages aporie, à le demande come a fait aus li, si conviendra en 30. s. d'ameans envers le Roy de Franche. Et si li jugement est, que le bataille soit, et q'il y ait wages, li Prevost commandera et li juyeurs se iert à faire, fera li Prevost appeler les Sains, et seroit nris par devant li, ou li tenra en se main si veut, et fera appeler les parties, et fera jurer par li se li Prevost se li Sains, q'il a loial cause en che q'il demande, ne que à son tesmoins on n'a donné ne promis pour porter en la querelle autre tesmoing que bon, et puis li fera les Sains baider, et puis q'il jurer au tesmoing q'il a porté loial tesmoing, et q'il n'a en non ne promesse pour porter le, et li fera les Sains baider. Et après li fera jurer le Campion, que li liement à son poir fera le bataille pour son maistre et pour le tesmoing, et loialement a rechet l'avouerie, et li fera les Sains baider. Et venra li Campion lioc endroit as Sains sans eue et sans baston, et les lairs en lieu dedans le camp, et tout chis sermons seront fais à genoux, et se li Prevost de crier, li n'a point de tesmoing. Après li Prevost appellera l'appelleur, et li fera jurer q'il a loial cause en son apel, et baisera les Sains, et puis après appellera le Campion, et li fera jurer se li Prevost de crier, li bataille à son poir pour son maistre, et que loialement il a rechet l'avouerie. Et sera li Campions sans eue et sans baston, sans eue et sans baston, et li fera li Prevost baider, et après li Prevost fera crier par Serjent de par le Roy de Franche, et nommera-on le non du Roy, et dira li crieres, Oïes, oïes de par le Roy de Franche le non le Roy, que cascuns et cascune se traie arriere, desques adont que li Prevost ait fait che q'il appartient à li de s'office de la bataille qui est juye de ches parties, et li nommera par non et par sermons, le demandeur, le tesmoing, se tesmoing i a, et l'avouie, et l'appeler et l'avouie. Et che cri fait, li Prevost repeler les parties, et leur fera desloier les parties jurer sur Sains, q'il ont droit causes en se cause, et q'il atendront le droit par bataille, si come il encarra, et puis le doit faire aler arriere, et alonc li justice se iert par l'avoie de plusieurs des juyeurs à chelui qui les wages a donné, et doit reswarder les armes à son Campion q'il n'a ait nient de fer ne d'acier, et doit reswarder que li bastons ne li eue ne soient ne quassé ne depichié, ne que li demanderes ne ame de se part n'ait armes nutes q'il puet bailler au Campion; et usant d'ol-on faire à l'autre part. Et après che fait, li Prevost doit faire crier de par le Roy, le camp le Roy et le bataille, et qui ne soit nus des lignages as parties q'il ait nus armes, et q'il n'ait pas de l'ouïe seurte des parties q'il atendront le droit de la Court. Et che fait li Prevost doit rapeler les parties, et mettre les deux Campions l'un devant l'autre, et se li Prevost veut entrer par les parties ayeuillier enant dedens les Sains, et jurer sur Sains, premierement li Campions doit appeler, crier q'il ne set armer ne seur li nus qui ont fait les parties, et se li Prevost n'a armer fors de cuir et de fust, et q'il n'a seur li sur broke, et q'il ne soit ne carreaus ne sorbete, qui doit son compaignon nure, fors le forche de son

[illegible]

⁸⁰ Campi apud Saxones memorantur in Præcepto pro Trutnuanno, si huius chartæ fides habenda est: *Ut resideat (comes) in corte, ad Campos, in mallo publico, ad universorum causas audientes, etc.*

10. **CAMPUS MARTIUS**, ita dicta amplior planities juxta majora oppida, in qua incolae armorum exercitationi operam dabant, instar Camporum Martiorum juxta Romam, (nam octo habuisse

[illegible]

CAMPUS FACILE. Spolia dividere; hinc forte ducta locutio, quod iustum modum divisiones in campis fieri solent. Paillet Annal. Genens. lib. 6. cap. 7. §. 1. Campi facili pascuntur. Postea (depradata civitate) Januenses cum galeis et toto exercitu Juliae Surtium in plagia S. Pailletii venerunt, et Campus fecerunt, et de pecunia Campi decimam sibi retulerunt. Idem ibid. §. 2. (I. extruxerunt.) Aliud vero quod remansit inter viros de Tomilia dixerunt, et unicuique per partem solid. XLVIII. de pictavino, et lib. II. pigoria dedecore. Ibid. §. 3. Campi facili pascuntur. Deinde tom. col. 540. Et quum appropiusset Messaniam, fecit ibi Campus fieri de robustis in proximitate civitate, quam cepit et destrux fecerat. Quo Campo facta est praefectura, cuius reliqua, et alibi de galeis eius contingebant, partem restituit Communi Januae.

« CAMPOS INDULGENTIE, le *Champ du pardon*, Locus juxta Rotomagum, sicut dictus ob indulgentias his concessus, qui processionalibus ad hunc locum fieri solitis, intersunt. Vide Hist. Rotomag. part. 1. cap. 13. pag. 35. Lit. ann. 1367. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 74: *Ne in nuntiatis, que sunt semel in anno in Campo indulgentie juxta villam predictam, etc.*

♂ CAMPUS MAREAGUS, Charta Lotharii
imper. ann. 845. Inter Instr. tom. 5.
Gall. Christ. col. 663. In pago Prisciandi
Nungingavilla, cum... banno et Campo
Mareago, et omnibus iustitiis. Quae sic
emendanda sunt ex Leguille Inter Instr.
Hist. Alsac. pag. 5. [♂ Alsac. Diplom.
num. 101.] In pago Prisciandi Maninga-

villa, cum... hanno et cyppe, marcato et
omnibus iustitiis.

⁶ CAMPUS MARTIS, Locus in agro Du-nensi. Vide infra *Mortua-Aqua*.

^o IN CAMPO, Gall. Sur le Champ, Confestim, extemplo. Stat. Salucliar. collat. 1. cap. 6: *In coisus pedaneis et levibus nulla est visio octorum, et quæ summarie in Campo possunt decidi. Occurrit præterea apud Gerson. de Potest. ecclesiast. cap. 15.*

^d CAMPUS ARCTUS, Gall. Champ-estroit, Ludi genus, cujus mentio fit in Lit. remiss. ann. 1446, ex Reg. 195. Char-
toph. reg. ch. 56: Lesquelz compaignons
se prindrent à jouer l'un à l'autre à ung
jeu, que on dit Champ-estroit.

^o CAMPUS AVENAE, vel Candavene, Cognomen quoddam Radulfi, in Ch. ann. circ. 1200.

* CAMPUS, pro Cœmeterium, in Sermonibus S. Petro Acot. tom. 6. Sept. pag. 655. col. 1.

* CAMPUTA. Vide Cambuta.

* CAMSELLUS, CAMSILA, CAMSILE,

* **CAMSILOS.** [Ut camiselle, sub camilla = *Camislos sirleos* III. (Thesaur. Claromont. Alvern. 980, mus. arch. dep. 40). »]

* CAMUATHE, Polonica vox. Stat. Vla-

dist. Jagi. Ann. 1439. Inter Leg. Polon. pag. 80: *Frequenter solet evenire, quod nobiles seu plebei borea, silvam aut gajum, dictum zapista, ejuscumque ex industria intrantes, aut casu Camuathæ, alias potaren, succendant, etc.*
CAMUATH. Tula. Comm.

* CAMVERGINI, f. pro Camercini, Mercatores propter foederationem usura-

riam famosi. Concil. Trevir. ann. 1227.
apud Marten. tom 7. Ampli. collect. col.
117: Ne pecuniam suam ad Cameracinos
vel Judaeos ponant propter lucrum. Et
col. 118: Item practipimus districtè ut se
contra Cameracinos, et alios usurarios, ita
habeant ut in generali concilio est statu-
tum. Vide Caorinet.

* **CAMUPAGIUM**, Arboris species, Carpinus, Gall. Charme. Gloesar. Lat. Gall. ann. 1862. ex Cod. reg. 4180: *Camupagium*, Charme.

* **CAMVIATIO**, pro Cambiatio, Permutatio, apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvernicae pag. 14, ex Chartulario Abb. S. Hilarii Carcasson. Vide Cambiare.

* **CAMULEUS**, Vehicul! genus, traha, Gall. Traîneau, haquet. Poggii Braccol. Hist. lib. 7. apud Murator. tom. 30. Script. Ital. col. 388: *Inde ex flumine deductas (triremes) junctis turribus machinisque subditis Camuleis, usque ad lacum quendam parvulum.... funibus penduerunt.* Vide supra Camolus 2.

† **CAMUM**, Species potioris ex hordeo et aliis frugibus confecta. Ulpian. l. 9. ff. de trit. vin. cl.: Si quis ritum legerit... nec Camum, nec cerevisia continetur, nec hydromeli. Cujacius Observat. lib. 24. cap. 39. adducit Simeonem Januensem qui doceat, Camum fieri ex hordeo et aliis frugibus et Fucum Arabice

sociari, vulgo in Graecia Phocadion, et esse cerevisiae rationem. Verba haec allegat: Cerevisia, Canna, Foen. Item : Canum, Sieber, Potus factus ex hordeo et aliis rebus calidis, ut sunt zinziber et similia, quae ponuntur in testaceis parvis bene obturatis, et cum aperiantur, solit in altum et vocatur Cerevisia.

* Quae ad hanc vocem notantur praetermittenda prorsus erant, ut pote iam observata in *Camba 3*. Vide ibi.

vel vinaria: Gall. Cane, Ital. Canava, vel Canova, ut habet Joan. Villanus lib. 10. cap. 32. Isidor. in Gloss. *Canava, canerva*, (vel *Canavet pro canavulum*, S. Augustin. serm. 61. de Tempore: *Multa sunt quae de horreo, Canava, vel cellario aliquoties propter non posuimus*. Eucherius Epist. 38. de Inscriptione, *Aute Canavium*.)

Sobris cellis vitem quod servat omnia
Corpora cadentem presens acta vitæ
(Infinitum nostrum bellum pœna moræ.)
Nescit nostrum bellum coram moræ.

Regula S. Cesarii Arelat. ad Virgines cap. 30: *Quæ cellarum Canavæ, sive vestibus præsumuntur*. Adde Regulam S. Aureliani ad Monachos cap. 21. ad Virgines cap. 17. Notas Tyroneis pag. 149. etc. Apud Victorium Ulpens. lib. 2. de Persecut. Vandali. p. 18. *Canava* sumuntur pro ergastulo, seu cavea: *Artabatur multitudo ad currendum, sed ubi canavæ erant præparata, laboriosum capere navigationem*.

CANAVARIA, Quæ Canava curam habet, apud quind. Cæsarius Arelat. in Regula ad Virgines cap. 30.

CANAVA. Vetus Charta Dalmatica ann. 1060. apud Joan. Lucium lib. 5. de Regno Dalm. cap. 16: *Quibus in primis ad maxillum et solatium, et ad alia, quod propter laborem et Siccitatem, etc.* in MS. [Acta SS. Junii tom. 1. pag. 769. de S. Germano: *Qui Canavarius erat...* de quo turbido auctore non potestis cellario modum gravi, in regete starii vini, nec plus in hospitali est.] *Canavaria* dicitur in Statutis Mediolani. part. 2. cap. 196. estque custos carcerum publicæ.

Canavarius, seu thesaurarius, in 1. part. cap. 343. 350. *Canavarius* hodieque illi vocant Pincernas, vel Canavarii prepositi. (Synodus Pergami ann. 1211. apud Muratori. tom. 9. col. 538: *Et hæc præpositum extendimus ad prelatos rectores Ecclesiarum non solventes pro ipsius Ecclesiis in festum, ubi ad ipsos pervenire talium soluta conceditur, et ipsos huiusmodi causa sine impossibilitate non excusat, de qua infra duos menses plenaria fiat discussio, et ad illorum satisfactionem. Causam prædictam, si non reddiderit, quæ potestatem habuerit plenariam hæc solvendi: scilicet collectas Ecclesiis impositas.)*

CANPEA, Idem quod Canavia. Statuta urbis Mediolani. part. 2. cap. 7: *Potestatis Mediolani possit tenere Canepum, et vendi facere usum ad minimum.*

2. CANAVA, pro Canabi, seu totæ canabibus, nostris Canavens, Ital. Canave Capitulaire de Villis cap. 62: *Quid de lana, lino, et Canava, etc. Canabæ*, in leg. 1. D. de Exerci. act. (14. 1.)

CANAVIA, Eadem notione in Bulla Honorii III. PP. apud Ughell. tom. 1. Ital. Sacr. pag. 821. [et in Chronico Farfensi apud Muratori. tom. 2. part. 2. col. 129.]

1. CANAPINEA, ibidem col. 612.

CANAVIERA, Nostris, huc *Cheneviere*, Ager, ubi canabis crescit, in Charta ann. 1028. apud Perizon. pag. 177. Ita enim lego, pro *Canavaria*. [Vide *Cheneviera*.]

CANAPERIUM, Eadem significatione, in Adversariis D. Aschæ Dumbonis Historiographi.

CANEVASTUM, apud Will. Thorn. Bulla Honorii III. PP. apud Ughell. tom. 1. Ital. Sacr. pag. 821: *Quicunque erit testor vel testrix Canavati (i. canavici) in civitate solvat, etc.* Sub appellatione vero *Canavasteria* (de la *Chenevasterie*) comprehenditur universa latæ ex apellæ, in Computo Stephani de la Fontaine Argentarii Regii ann. 1351.

1. CANEVASTUM, Cordus, *Canavasta*, *maquida*, etc. in Litteris ann. 1338. apud Rymerum tom. 5. pag. 6.

2. CANAVALI, ut supra *Canavale*, Gall. *Cheneviere*, Ager ubi crescit cannabis. Chron. Astense ad ann. 1274. apud Muratori. tom. 11. Script. Ital. col. 163. *In crastinum iuvant Savilianum, et ibi per dies octo steterunt visitando arbores Canavali et sogetes.*

3. CANAVARIUS, Celso vinaria, *Canava* dicitur, predicto pincerna. Charta ann. 780. apud Muratori. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 1005: *Trasdimus tiri Mauricium Canavario domini nostri Regi sorte de terra nostra, etc.* Vide *Canavarius* in Canava 1.

4. CANAVATIUM, Locus ubi cannabis venditur. Stat. Pincen. lib. 4. fol. 41. r. *Et non intelligitur hoc in Canavatio, quod tenetur ante electionem.*

5. CANAVAZERIUS, Cannabisus, Stat. Salutar. collat. 4. cap. 118: *Quilibet emens personam Salutarium tenentur habere, et Canavazeriarius et Canavazeriarius Canavatio semper canapum ponderetur.* Vide supra *Canapeus*.

6. CANAVERA, Gloss. Cesar. Helsterbac. in Reg. Brun. tom. 1. Hist. Tyrivir. Joan. Nic. ab Honthelm pag. 671. col. 2: *Abi æria. solvunt sicut ab æria modis duobus, et Canavener non habent, quod quid est Canavener, ignoramus.* Forte Idem quod mox.

7. CANAVERIA, CANEVEIRA, Ager, ubi cannabis crescit, nostris etiam olim *Canaveries*. Stat. Taurini ann. 1390. cap. 139. ex Cod. reg. 1622. A. *De ponendo duas custodias hororum et Canavarium*. Pomerat duo custodias hororum et *Canavarium*. Pomerat duo custodias hororum et *Canavarium* extra civitatem. Lit. penes ann. 1410. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 257: *Après ce que icellui Berault eust ord. et rebiné la Canaverie de Roine, etc.* Vide *Canavaria* in Canava 2.

8. CANAVIS, CANEPIX, CANIPIS, CANVIS, ut supra *Canape*, Cannabis, Ital. *Canapa* et *Canave*, Gall. *Canave*, Stat. Bolog. ann. 1246. et 1247. in Reg. 257. De lino, strapa, *Canape* Canive 60, *Canape* 67, et lana non aptanda de nocte: Statuimus quod nullus homo vel femina aptet vel Canapea (Canapum 60) cum grammæ de die vel de nocte in civitate hinc, vel lino strappam aut Canavem sine lano in civitate vel suburbis de nocte habere, et in lano sine lino.

9. CANAX, [a cano, qui multum canit, ut loquax a loquendo. V. CANACIPIS. Est cognomen Romanum. Inscript. apud E. O. Viscont. Mon. Gab. p. 15. C. Varius.]

10. CANBERIA, Tibiale, ubilarum armatura, nostris *Janbeie*, Garmis, inventa in castro civit. Caress. ann. 1291: *Caum per Canavarium sine culleis.* Vide *Gamberia*.

11. CANBIS, pro Canabis, Loci referuntur in *Cortus*, *Paupada* et *Manada* post Martini. Sic in postremo vocabulo pro *Canbe* legitur *Canbet* eadem notione.

CANCALUS, Anastasius Bibl. in S. Hadriano PP. pag. 110: *Abbasque Episcopus ecclesie idem vocatur Pontus. Post jam ruina sicilianæ ecclesie, Cancalis*

foris eadem obsidiana confirmari fecit. Forte *Cancalis*, nisi expressit *Gracum* variis.

12. * CANCANUS, [Magistro Johanni marmorario] ad laborandum et frangendum murum idem portum et actandum canapum ubi reperti debebantur instrumenta ferrea. *Cancaus* in Canapum. Pro resarcendo reponendo dietos *Cancaus* per quamdam trabem supra dictam portam. (Mandam. camer. apost. ann. 1404-7. l. 51.)

13. * CANCARRETTA, [Gallice *rouleau*: a de pluribus spangulis et *Cancairettis* implumbatis.] in caminis marmoreis. (Mandam. camer. apost. 1407. l. 10. archiepis. 3.)

CANCELLARE, Joanni de Janua, *Brachia extendere*. [Jurisconsultis et Scriptoribus sevi medi, Scripturam inducunt cancellum illi obliterare et delere.] Unde *Eucherius* Behnhusiensis:

Est Cancellus, qui aut datus sollicitus Nescit per amicum que signat sua dactis, Et cruce Cancelli pro nobis beneficia Christus, Quid nisi scriptis illis, sine Cancellis calis.

[Ulpianus in Dig. lib. 28. tit. 4. l. 2: *Cancellarius dicitur testamentum, ut inducit Marc. Marcellus 1.3: Si omnia scriptura testamenti Cancellatus. Et lib. 2. tit. 14. l. 1: Propter illa verba appellationis, quibus, omnes testes testamenti, contractus vane et pro Cancellato ut habentur, causam est. Formula frequens in veteribus instrumentis: Non Cancellatus, non aboleto, non retractato, non suppleto. Vide Spicil. Acher. tom. 9. pag. 127. Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 102. Marten. Apend. tom. 3. col. 188. Formulæ Anticæ, pag. 8. Marcia S. Zitz. tom. 3. April. pag. 238. etc. Gloss. Isid.: *Cancellat, Concidit, batit*. pro quo vir eruditus suspicatur legendum, *Cancellat, induit, expungit*. Hule suppleto favent Glossæ *Cytili: xapaxta, Iudico, Cancellat*: retineri tamen posse *Concidit*, sicut duplex *Cancellatus* inodus, primus inducit cancellum illece; alter scissuris in decemum scutello facit. Hinc fortan Wilhelmus Britto:*

Cancelli, sembo, Canax, grammæ fido.

Ital. *Cancellare*, Gallis *Cancler*, Germanis *Canclerier*, Delece et expungere, quod ad similitudinem cancellorum fieri solet ante litteras.

14. * CANCILLUS, a cano, quia decussare, transversim ponere, Capitulum Cisterc. ann. 1481. apud Marten. tom. 4. Aneod. col. 1137: *Quæ vero cancellis forte et habere conceditur, utantur cancellis aliis per totum satis illis, sine canna, cum cancellis latius et usque circa generalis longie ad Cancellandum more ordinis sedendo et inclinando.*

15. * CANCELLARE MANUS in signum reverentis. Epistola Palamitarum ad Martinum IV. Papat apud Marten. tom. 8. Aneod. col. 91. *Seditionem patrum et D. M. anacis R. E. anacis Pontifici, D. N. J. C. in terra vero Vicario, Patri Apostolorum principis successoris, ut totus Christianus religiosus status, titi generali, Universis Scholaribus terre omnium ante pedes et floris poplitibus ac Manibus Cancellatis. Induna S. S. Pater, etc.*

16. * Cancellare, Cancellis construere, Germ. *Getzellen*, Gemma Gemmarum.

CANCELLARES, Charta Jacobi Regis Aragonum ann. 1390. apud Guesnelum in Annales Masiliensibus: *Propter robis domus ratione trecentarum triginta*

sex Cancellarium, quas in nostro exercitu nobiscum honorifice cum vestro nungio habuimus, et quae ecclesie, in capione civitatis Majorcarum.

CANCELLARIUS. Joan. de Janua: Cancellarius dicitur interitus moralium. Et fuit hoc tractum in Africa regione, ubi tunc desuper cacumina non erant, sed jacebant in planum prostrata. Elebantur vero parietes circumquaque ad modum murorum, et per interitum, qui sunt inter propugnacula, dicitur proprie Cancelli. Qui vero Epistolae missas rectare volebant populo in regione Palestine antiquae, praefata regione, et de eorum recitanda, inde volebat tunc, ut qui litteras Principibus missas habent exponere, Cancellarii, usitato nomine, dicerentur.

CANCELLARIUS dicti potissimum, qui ad Cancellos forentes, seu iudicum, stabant. Papius: Cancellarius, qui in Cancellis primus est. Tertullianus: Januarius Cancellariusque potestates. Hinc apud Senotum lib. II. Epist. 6. Cancellorum decus, lib. 12. Epist. 1. Cancellorum pompa, dignitas Cancellarii indigat, ut Cancellos agere, Cancellarii mutus obire, dixit, eadem Epist. 1. Ita Minister a Cancellis, est Cancellarius Herrico lib. 6. de Vita S. Germani. Il supplicantes introducebant ad iudicem. Idem Senator. Per Cancellum accedat, per te nostris auribus desiderium supplicis innotescat. Jussa eorumdem explebant. Idem: Jussa nostra sine studio venialiter audire... qui videtur usquequaque ad responsa... qui videtur eligere, qualem se cunctis decrevit estimari. Respicere, quod nomine nuncupetur, latere non potest, quod inter Cancellos egerit. Tunc quipiam videtur... et sua potentia, januasque januas; et quavis studiose claudis, necesse esset, ut te cunctis aperias. Nam ex fide steteris, meis emendatis obsequis: in intus ingrediaris, observatum non potes declinare conspectus. Ex quibus patet, Cancellarios dictos, quod ad Cancellos iudicem starent, eorumque jussa ac mandata exequerentur, proinde eodem fuisse quodammodo ostiarios. Quae certe notio Cancellarius accepi videtur in Inscript. apud Grut. 647. 6. Commodi consilium et praefatus. P. Tribunus, Officium, Cancellarius et Scriba de pecuniis capere consueverunt. Ubi Tribunus, iudicis vice est, Officium, Appartoris, Cancellarius, et Scriba. Notarii. [Cancellarius dicitur in Inscriptione de Nonio Maurilio apud Montefalconem in Diar. Ital. pag. 114: Qui fuit Cancellarius privus, qui obijt. Anni xxvii. in part. I. 190. Marin. Pap. Diplom. pag. 360. not. 8. scribit. Cancellarius et pro jure legendum censet loci. Vide eundem pag. 358. not. 5.] De ejusmodi Cancellarii comites, qui Jacobus Gothofredus ad leg. 3. Cod. Theod. de Assessore. [9] Vide Glossar. med. Graec. voce Κατάλογος, cod. 531.] Atque hic quidem ita in Italia obtinere, secus vero apud nostros. Nam

CANCELLARI Notarium munus obire. Unde in Lege Ripuar. tit. 50. §. 2. §. 1. 6. 6. et tit. 8. sunt il, qui testamenta et acta publica consuepunt. Ita etiam accipiuntur in Lege Longob. lib. 2. tit. 84. §. 12. [9] tit. 4. §. 1. 6. [9] Ludov. P. 6. Lothar. I. 12. et 69.] in Capituli. Caroli M. lib. 83. in Capitulari 3. ann. 806. Capituli 1. ann. 812. cap. 8. in Capituli. Ludovici PII ann. 821. cap. II. apud Hlostenium in Concil. Chalonensi lib. ann. 813. cap. 44. etc.

[Qui Scriba erat ante Cancellarius, in Epistola Roberti Comitis Capicacis an. 1477. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1814. Vide Capellani 1.]

Cancellarii in Regum nostrorum Palatiis idem munus obiere, et eorum Chartas ac precepta describere. Monachus Egolesmensis in Vita Caroli ann. 769: Quod preceptum Cancellarius ego scripsit. Concilium Duodenarium I. cap. 81: Ego autem jussi Odolnem ire ad Cancellarium Hesper, et accipere ab illo pergamenum et atramentum, ut scriberet illum cito, etc. Joseph. Sacerdos, qui scripsit Historiam Translationis SS. Gregoriet et Zenonis cap. 1. de his loquitur: ego Josephus peccator Cancellarius omniumque servorum Christi ultimus, quondam autem Aquitanorum Regis Cancellarius, nunc Indigii Regis Hildobaldi (Balth.) liberatus litterarum etiam immensum praepositor, atque ejusdem sacri Palatii Cancellarium ministerio functus, etc. Cancellarium Regiorum, seu Palatii, ut vocantur in Capituli. ann. 829. cap. 2. et ab Hincmaro in Quatern. pag. 381. Edit. Cellotii, mentio est in Capituli Caroli M. lib. 2. cap. 24. in Capituli. Caroli c. 12. cap. 11. et tit. 28. et in veteribus Tabulis passim. Vide Archicancellarios, et Reverendarios.

Hoc posteriori nomine, regnabant Merovingici, appellabantursummi Cancellarii seu Custodes sigillorum regiorum, ut dicitur in eodem vobis et reconsecratur quoque nobis noti sunt, illustres viri qui cum obtinebant dignitatem. Hic autem placet exhibere seriem Cancelliarum, qui renotantibus suis consuevis et Capellanis, ad nostram usque etatem flourerunt: ut veterum instrumentorum studiosi eorum virorum nomina semper sint in promptu, qui praesentium habuerunt partem in Diplomata conficiendis, subscribendis, et sigillo regio, cujus custodes erant, communiendis. Hanc indicem ab eis multumini Scriptoribus, qui hac de re diligentius scripserunt. Labbeo. Chesno. Mabillio, P. Anselmo, etc. omisiss tamen auctoribus, quibus utatur, ut sententias confirmet suas, ne in immensum crescat series nostra.

Observatum velim notarios nonnquam Cancellarium nomine appellari, ut et Cancellarios secundi ordinis, notarium nomenclatura donatos: quod institutum si ex notariis et sigillis et praecipue ex Charta ann. 987. in Chartal. 23. Corb. ubi legitur: Raynolodus Cancellarius ad vicem domi. Adalbrois archiepiscopus suum Cancellarium recognovit et subterfirmavit. Eodem Italia Reginaldus Chartam Hugonis Capeti ann. 988. in Cod. reg. 8512. 6. subscrivit, et Raynaldus aliam ejusd. reg. ann. 989. inter Probat. tit. 11. et 12. Tenor. pag. 129. quem titulum usurpasset opter praesentem cum notarii vacante cancellarius, aut summo Cancellario abesse, nomen Cancellarii fungentur. Cavendum itaque est, ne notarios cum summis Cancellariis interduum confundas. At vero non omnium indistincte notarium proprium fuisse hac appellationem, sed ejus duntaxat, qui Chartam describere, colligitur ex Charta Ludovici PII ann. 824. in Tabul. Novien. : Ego Withergus Cancellarius cognovit. Ego Guesardus Notarius recognovit... Ego Durandus notarius ad vicem domini Hildae archicancellarii recognovit. Consule Tract. novum de Re diplom. tom. 3. pag. 31. etc.

† CANCELLARI FRANCIE SUB SECUNDA STABE REGNI NOSTRORUM Stab Pippino.

Chlodwigus anno ejus primo. Egius ann. 2. et 4. ejusdem regni. Widmarus ann. 2. 3. et 4. S. Bonifacius Archiepiscopus Mogunt. et Martyr, Archicancellarius ann. 762. Franco ann. 764. Volfrardus ann. 14. ejusdem Regis. Beddilo ann. 1. apud Schannatum in Probat. Dioc. Fuld. ann. 9. apud eund. in Tract. Fuld. ann. 45. apud Duchesnum. Ubique Witherus Notarius. Witherus ann. 17. et 18. Preter nominatos Regis Pippini Cancellarios Duchesius meminit Egidii, qui Missus dicitur an. regni ejus 7. Egidius Missus recognovit. 15. Inquit, fortassis dictus Chlodvigi vel Egi Notarius.

Sub Carlomanno Pippini filio. Maginarius ann. 1. regni ejus.

Sub Carolo Magno. Ludebertus vel Luthbertus ann. 1. et 4. regni ejus. Notarii Witigavo et Rado. Witherus, qui jam Cancellarii munus obierat sub Pippino, ab anno 17. ejusd. Caroli ad annum saltem 23. Notarii Rado, Wighaldus, Optatus et Wighaldus: hic forte idem est ac Wighaldus. Lutharius apud Schannatum Dioc. Fuld. pag. 308. Notarius Frodo: sed hic duo forsitan idem sunt qui Witherus et Rado.

Bartholomaeus ann. 769. in Charta Leano inquit. Episcopus concessit. Rado Abbas Vedastinus ab anno 11. saltem ad 40. Caroli regnantis. Notarii Optatus, Wighaldus, Gilbertus, Erkambaldus, et Rado. Erkambaldus vel Archambaldus ab anno circiter 80. Caroli M. Notarii Genesius et Amalbertus. De Amalberto quasi dubius loquitur Mabillonius ex Diplomate anni suspecto: sed alia duo Diplomata ad eodem recognita fuisse nos docet Martenus noster Praefat. in tom. 1. Collect. Ampliss. a. 15. Tertium nomini suorum indigat Schannatus Tract. Fuld. pag. 107.

Eugelmarus Archicancellarius, Archiepiscopus Mettensis (sic eo tempore dicti sunt tres Episcopi Mettenses, singulari privilegio pallio decorati) et Cancellarius.

Hieremias ann. 19. imperi Caroli M. postea Archiepiscopus Senon. Notarius Witherus.

Hildebaldus vel Hildeboldus Archicancellarius et Colonien. Archiepiscopus ann. 788. obijt ann. 818.

Eginhardus Caroli M. vitre scriptor reconstituit etiam inter ejus Cancellarios, ut

Autpertus Abbas. Neuter satis validus fundamentum juxta Mabillonium.

Lutgradus vel Luthardus ann. 1. imperi Carolini. Notarii Inquirinus et Herastus.

Sub Ludovico Pio. Helizac Abbas Centulensis ad annum saltem 887. Notarii Durandus, Adulfus, Arnaldus et Albo.

Hollus, pro Helizac, nil fallor, in Charta Ludovici. Sub anno 887. Notarius nient, laudata, in qua Withergus Cancellarius, seu notarius.

Mileardus ann. 5. regni Ludovici. Notarius Ausdacer.

Ludovicus ann. 69. ejusd. regni. Notarii *Æneas* et *Dunelmus*.
 Frigidus vel Frigidus ann. 7. saltem ad ann. 18. Imperii ejusdem. Notarii *Durandus*, *Hirminarius*, *Simeon*, *Adalfridus*, *Sigibertus* et *Meginarius*.
 Regenfridus Vienn. Archiep. et Archicancellarius in Diplomate sibi concessio ann. 5. imperii Ludoviciani.

* Albertus Cancellarius, notarii acceptione, in Ch. ann. 82. et Tabul. Novient, qui ad vicem *Dithmari* archiepiscopali recognoscit.

Theodo se Theodo, Teotove ann. 18. et seqq. Ludovici Aug. Notarii *Hirminarius* et *Meginarius*.

Hugo Abbas ab ann. 22. ejusd. Notarius habuit *Hirminarium*, *Meymertum*, *Glorium* et *Danielum*; quibus *Mercarium* addit Diploma relatum in Hist. Trencorchiensi pag. 136. si tamen eo loco, inquit *Mabil*, pro *Mercario* legendus non est *Meginarius*.

Irmingerus Cancellarius recognovit Diploma Ludovicianum ann. 839. apud Schannatum Tradit. Fuld. pag. 178.

Sub Lothario Imperatore

Hilduinus Abbas Sac. German. Archiep. Ludovici Pii ann. Imperii Lotharii in Italia 18. in Francia 6. saltem ad annum ejusdem imperii in Italia 23. in Francia 14. Notarii *Rainaldus*, *Rennatus*, *Frothmannus*, *Daniel*, et *Rudewicus*.

Actimarus ann. 1. et seqq. Lotharii regnantis in Francia, Notarii *Rempius*, *Tichandus*, *Ercandus* et *Lutharius*; quibus addendi *Firmandus* ex Marteno Prefat. in tom. I. Collect. Amplias. n. 15. et *Elchardus* ex Precepto Fuldenis indulto, apud Schannatum Trad. Fuld. pag. 182.

Sub Pippino Rege Aquitanie.

Hilduinus, idem qui supra sub Lothario. Notarios habuit *Neolum*, *Joannem* et *Petrum* Subdiaconos.

Aldricus, cujus Notarii fuerunt *Johannes*, *Sigibertus*, et *Sasobius*, Diaconi.

Dodo Notarius habuit *Isaac* Clericum, apud Martenum Prefat. in tom. I. Collect. Amplias. num. 15.

Hermoldus vel Ermoldus, *Isaac* habuit Notarium.

Sub Ludovico Germanico.

Grimaldus vel Grimaldus. Notarios habuit *Ogarium* et *Hebhardum*.
 Ratiaucus, Notarius *Huberti*; cui addendus *Comestus* ex Schannato Tradit. Fuld. pag. 180.

Reginbertus, apud eund. Schannatum pag. 184.

Adalbertus ibidem pag. 206. Dubitari potest, an hic duo posteriores Cancellarii fuerint, an Notarii inferiores: Cancellarii accensus, quod ad nullius alius vicem Precepta recognoscant Ludoviciana.

Luitbertus Archicapellanus. Notarius *Eberhardus*. Schannatus Tradit. Fuld. pag. 208.

Hugbertus Archicapellanus eodem usque est Notarius, qui *Hebhardus* scribitur apud Schannatum Duce. Fuld. pag. 210. Hic Cancellarius *Ludovicum* adjuvavit Martenius Pref. in tom. I. Collect. Amplias. num. 15.

Sub Ludovico II. Imperatore filio Lotharii.

Tractemirus. Notarios habuit *Simper* et *Drutemium*.

* Drutemius archiepiscopi palatii notarius

Charlam ann. 852. recognoscit, apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. evi

col. 170. Is ipse est qui alibi Archinotarius et Archicancellarius appellatur, sed his titulis minime donabatur summi cancellarii, nisi ab inferioribus cancellariis notariis: porro hanc Chartam solus Drutemius recognoscit, et nihilominus ergo inter summos cancellarios est referendus, ac proinde delendus ex numero notariorum Tractemiri, qui non alius est ab ipso Drutemio. Vide supra Archinotarius et Tract. de Re diplom. jam laudatum pag. 62.

Sub Carolo Calvo.

Ebroinus de quo non satis constat apud eruditos, licet fuerit Archicapellanus, ut dicitur in Capitul. 1.

Ludovicus ab ann. 1. Caroli Calvi ad 27. Notarius usus est *Jona*, *Ænea*, *Luca*, *Bartolomæus*, *Ragenfredus*, *Gilleberto*, *Sigoberto*, *Gaufridus*, *Hildeboldus*, *Sotelo*, *Meginarius*, *Johann*, *Refredo*, *Idrico*, *Adalgario*, *Folcalco*, *Adalmaro*, *Gonthario*, vel *Conchario*, [* Bonardario ex Ch. ann. 845. inter Probat. ult. Hist. Trencorchiensi pag. 84.] *Elifrido* et *Gauzelino*. Hic

Gauzelinus seu Gauzlinus, vel Golezlinus, Ludovici frater, et successit, atque Notarios habuit *Adalgarium*, *Hildeboldum*, *Nancionem*, *Gannoneum*, *Ebbonem*, *Adalchram*, *Garinum*, *Adalgrinum*, *Sifredum* et *Wiphradum*. Vide seriem Archicancellariorum in Capitul. 1.

* Bertrius Cancellarius, in Ch. 17. Kal. Febr. ann. 8. regni, indict. VI. ex Chartul. eod. Vienn. col. 1. fol. 75. v.

* Tiliptinus summus Cancellarius, ad cujus vicem recognoscit *Eynardus* notarius Chartam ann. 808. ex Tabul. Floriac. Sed quis hic Tiliptinus?

Sub Ludovico Balbo.

Gauzlinus Cancellarii munus obire perseveravit toto hujus Regis tempore, hoc est, biennio. Notarii *Wiphradus* et *Wiphradus*: quibus *Mabilionius* addit *Adalchram* ex Chronico Centulensi.

Sub Carlomanno Ludovici Balbi filio.

Wulfardus, cujus Notarii *Albertus* et *Norbertus*.

Sub Carolo Crasso.

Luitwardus Episcopus Vercellensis et Luitbertus Episcopus Moguntiacensis: horum Notarii *Amalbertus*, *Seginus*, *Salomon* et *Ingricarius*.

Sub Odome.

Ebolus Notarius habuit *Troannum*.
 * Idem sunt, qui Ebo et Rohanus vocantur in Ch. ejusd. Odonis ex Tabul. capit. Carol. ubi legitur: *Rohannus notarius* ad vicem *Ebbonis* recognovit.

Utiam bene, ex aliis Chartis judicandum est.

Cassarius Notarius usus est *Herveo*.
 Adalgarius, cujus Notarius fuit *Ernulfus*.

Sub Carolo Simplex.

Fulco Remensis Archiep. ab initio Caroli Regis ad ann. 900. Notarius *Hervicus*.

Ernustus eodem tempore cum *Benjamin* Notario.

Machutus Episcopus, cujus Notarius erat *Pregerius*.

Anschericus, vel Askericus. Notarii *Erasmus* et *Hervicus*.

Hervicus seu Hervens in utraque dignitate Cancellarii et Archiepiscopi Remensis Fulconi successit ad annum 922. Notarii *Hugo* et *Gostinus*.

Rogerus. Archiep. Trevir. Notarii *Gostinus*, *Rathboldus*, et *Wichardus*.

* In Ch. ann. 922. ex Append. ad Marcum Hispan. col. 883. et 885.

Luitwardus, Episcopus Vercell. post *Regierum*.

Sub Arnulfo Imperatore.

Teotmarus Archicapellanus. Notarii *Adelgis*, *Asperus*, et *Wichardus*.

Sub Zuentiboldo Lotharingis Rege.

Ratpots Archiep. Notarius usus est *Waldgerio*.

Hermanus Archicapellanus Notarium habuit *Egbertum*.

Rutgers Archiepiscopus Archicapellanus, cujus Notarius *Waltraudus*.

Sub Ludovico secundogenito Arnulfi filio.

Ratpots idem qui supra. Notarii *Ernulfus* et *Thedolphus*.

Sub Rodulpho.

Carolo Simplex in carcere detento. Abbo Episc. Suevion. cum Notariis *Rainaldus*, *Heriberto*, *Richardus* et *Robertus*.

Anusius seu Ansegisus Episc. Tricassin. cum *Hugone* et *Remondo* Notariis.

Theodonicus Archiep. cum *Berengario*, Notario.

Sub Ludovico Cæso Bononis Regis filio. Ragenfredus Notarius habuit *Arnulfum*.

Alexander Archiep. Vienn. Notarios habuit *Bernerium*, *Garnertum*, *Eliaum* et *Uboldum*.

Sub Ludovico Ultramarino.

Erius Episc. ad annum 6. dicti Ludovici, Notarium habuit *Odolmum*.

Hugo Remensis Antistes an. ejusd. Regis 9. cujus Notarius *Horica*.

Artaldus Archiepisc. Remensis Notarius usus est *Gervardo*, *Horico*, et *Otilone*.

* Alexander Archicancellarius, cujus notarius *Hottas* Dei gratia *humilis diaconus*, in Ch. ann. 924. ex Chartul. Cluniac.

* Aquilo et Dedilo, f. pro Odilo, Notarii *Artaldi* archiep. in eod. Chartul. Ita et pro *Gervasio archiepiscopus* in Append. ad Marcum Hispan. col. 886. et 880. legendum omino videtur *Artaldi* vel *Artaudis*.

Sub Lothario superiori Ludovici filio.

Artaldus jam dictus Notarius usus est *Widone* et *Gezono*.

Odolicus in utraque dignitate Artaldi successor eundem habuit *Gesonem* pro Notario. Obiit ann. 914.

Adalbero, et ipse Rem. Archiep. Notarios habuit *Adalberonem* et *Arnulfum* seu *Erasmum*. Ille Adalbero Cancellarii munus obit etiam sub Ludovico V. postremo Rege stirpis Caroline.

CANCELLARII FRANCIE

SUB TERTIA STIRPE REBOUM NOSTRORUM.

Sub Hugone.

Adalbero Rem. Archicancellarii officium prosecutus est cum *Reginaldo* Notario, postea Episcopo Parisiensi.

Gerbertus Rem. Archipræsul. Notarium habuit *Rainaldum*, qui idem videtur cum *Reginaldo* sub Adalberone.

Remidus Episc. Paris. Cancellarius etiam dicitur in Diplomate Monast. Fossetensi concessio.

Rutgerus Episc. Belvac. *Præbaccancellarius Hugonis* et *Roberto Regibus* anno 8.

Sub Roberto.

Abbo Episcopus, Notarius *Reginaldus*, alius *Bagenardus*. Franco, ante acceptum Parisiorum prelatum cancellarius saltem, sed ut alius videtur, Notarius fuit, qui per Arnulfum Remensis cum Roberto Rege simulatus (Cancellarii) officium interim exercebat cum *Rogero* Notario.

Arnulfus Archiep. Remensis, cui Notarius ejus

Baldinus successit in officio Cancellarii postremis annis Roberto. Sui qui *Palderio* Carnotensis quatuor primarios tribuit; sed cum potius Ecclesie Carcantonensis quam Regis Cancellarium fuisse existimat Mabillonius: contra Duchesneus cum crediderit verum fuisse Regis Cancellarium ex Annal. S. Victoris Paris. et ex Chronico Roberti Monachi Premonstratensis pag. 74.

Sub Henrico I.

Baldinus idem qui supra Notarii *Sigwinus*, *Fulco*, et *Willelmus*.

Hic observare juvat cum Mabillonio, extremis Henrici Regis annis ascribi regis litteris compisse quatuor primarios Palatii Officiales cum Cancellario et aliis optimatibus. Id colligitur ex Henrici Diplomate apud Duchesneum Hist. Monum. pag. 11. rel. et, cui subscripti sunt ad annum 1107. *Baldinus Cancellarius*, *Ratnaldus Canevarius*, *Alberticus Constabularius*, *Willelmus Sinchalicus*, *Hugo Buticularius*, *Robertus Gues*. Idem titus invenitur repante Philippo: at sub principatu Ludovici Grossi, subscriptum numerus reductus est ad quatuor principes viros cum Cancellario, scilicet *Dapiferum*, qui idem cum, *Senescario*, *Camerarium*, *Constabularium* et *Buticularium*. Idem mos perseveravit sub Ludovico VII. et tribus subsequens Regibus: mortuo S. Ludovico sub eius filii penitus extinctus. [2] Moment Auctores Tract. nov. de Re diplom. tom. 6. pag. 36. contrarium aperte patere ex Diplomate Philippi Palatinorum 1256, 1260, et 1265. ab ipso Glossarii Cancellarii continuatoribus hic memoratis. [3] Iis igitur Regibus Diploma confabebantur, *Astanibus* in palatio *quorum nomina subscripta sunt et signa*. Signa *Senescarii*, *Camerarii*, etc. in quibusdam tamen litteris extraordinariis subscripti sunt Episcopus et Abbatum nomina, etiam ante illos ministros. Exempla Mabillonius addidit, quae praeferuntur citius nostram seriem prosecuti.

Sub Philippo I.

Gervasius Archiep. Rem. quem die sua unctiois ann. 1050, Philippus summum Cancellarium constituit, sicut ante-cessores suos fecerat, ut legitur in Actis Conventus Remensis.

Baldinus, qui ad vicem Gervasil litteris pro S. Nicasio Rem. recognovit ann. 1061. postmodum Cancellarius, saltem ad annum 9. Philippi Regis. hic fere desuavit Notarii *Recognitores* ad vicem Cancellarium.

Ad ejus vicem *Eustachius* notarius Chartam ann. 1067. recognoscit inter schedas Mabli.

Petrus Abbas S. Germani prope Parisios annis 1057. et quatuor sequentibus. Post id tempus instrumenta promiscue conficiunt

Guillelmus, annis 1073. et 1074.

Goffridus Parisiorum Episcopus ann. 1056. ad annum 1062.

¶ Ejus autu *Gillebertus* clericus Chartam Philippo reg. subscript in Chart. parvo S. Germ. Prat. Aluum ann. 18. ejusd. reg. in Lib. nigro S. Petri Abbatis. fol. 238. v. subsignat *Goffridus* Cancellarius. Neque alius est *Woffridus* in Ch. ann. 1083. ex Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 130. v. par. 2. Idem denique *Gaufridus* Archidiaconus *relegit* ejus subscripti Chartam ann. 1092. ex Chartul. Compend. fol. 54. r. col. 1.

¶ *Rogerus* Beaucensis Antistes annis 1077. 1079. et 1090.

¶ *Ursio* Silvanectensis Præsul. ann. 1060.

¶ *Gilbertus* annis 1091. et 1092. Hic ad- judicant *Humboldus* Vicecancellarius ann. 1065. *Arnulfus Cancellarius* ann. 1097.

¶ *Gislebertus Cancellarius* ann. 1105. juxta Duchesneum.

¶ Ipse est *Gislebertus* regis notarius, qui ad vicem *Rogeri* cancellarii subscripti Chartam ann. 1070. in Antiq. Bened. Aurel. MSS. Stephanot. pag. 370. Adde aliam ann. 1105. in Tabul. Carnot.

¶ *Stephanus* Silvanectensis Paris. Episc. ann. 1106. ad obitum Philippi; et post ejus obitum.

Sub Ludovico Grosso

¶ *Stephanus* idem Cancellarius esse perseveravit ad annum 1116. quo dignitatem suam cessit.

¶ *Stephano* de Garlanda. Hic Cancellarii officium ab ann. 1125. intermissum, denique recepit ann. 1133. Medio autem intervallo primum vacavit Cancellaria, deinde

¶ *Simon* Cancellarii munere functus est.

¶ *Stephanus* de Garlanda Cancellarii munere functus est in Ch. ann. 1118. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 159: *Stephanus* regis dignitatis Cancellarius *relegit* et *subscripti*.

¶ *Fulcrinus Cancellarius* *recognovit*, *scripsit* et *subscripti* Chartam ann. 1119. ex Tabul. Floriac. in Antiq. Bened. Aurel. MSS. Stephanot. pag. 392.

¶ *Simon Cancellarius*, in Ch. ann. 1123. ex Chartul. S. Maglorii Paris. ch. 9. et in alia ann. 1131. ex Cod. reg. 9032. T.

¶ *Hugo Cancellarius* in Ch. ann. 1120. ex Tabul. Carnot.

¶ *Algrinus* ab anno 1134. ad ann. 1139.

¶ Exstat Charta ann. 1150. inter Probat. tom. 1. Hist. Paris. pag. 38. quam subscript *Algrinus*.

¶ *Godem* ann. 1134. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 139. et sequentibus annis 1136. et 1137. regis Diploma subsignat *Stephanus* Cancellarius. Vide tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 23.

Sub Ludovico Juniore.

¶ *Natalis*, Abbas Rosbacensis ann. 1139. et 1140.

¶ *Catalus*, appellatus in Ch. ann. 1140. ex Chartul. B. M. de Josaphat.

¶ *Lidericus Cancellarius*, in Ch. ann. 1142. Ludov. reg. ann. 6. ex Tabul. Carnot.

¶ *Bartholomeus*, ann. 1147.

¶ *Baldinus*. Hic inter Cancellarios re- cusetur a Duchesno.

¶ *Simon*, annis 1150. 1151. 1152. et 1153.

¶ *Hugo* de Campo Florido, Episcopus Suesion. ann. 1151. etc. Obiit ann. 1175. Sed ante obitum fuerat in offensa apud Regem, tamque vacavit Cancellarii, annis 1173. et 1174. et sequ. ad ann. 1177. quibus anni *Petrus* Notarius Cancellarii vices egit.

¶ *Hugo Cancellarius*, in Ch. ann. 1150. ejusd. reg. ann. 14. ex Tabul. episc. Paris. 1158. ex Chartul. S. Joan. Loodon. 1168. in Chartul. S. Aug. Paris. ch. 16. 1171. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 226. et 1172. ex Chartul. Carthus. Aurel.

¶ *Superioribus* Cancellarius adjungitur *Baldinus* qui cum Ludovico quo ad expeditionem T. S. profectus est.

¶ *Rogerus Cancellarius*, in Ch. ann. 1154. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 651.

¶ *Hugo* Puteolensis postremus fuit *Ludovici* Cancellarius ann. 1178. et 1179. Hoc tamen posteriori anno littere vi- dentur ab Rege ipso date, quasi vacante Cancellaria.

Sub Philippo Augusto.

¶ *Idem* Hugo ad annum 1185.

¶ *Hugo* de Beshay ann. 1186. Cancellaria vacavit ad annum 1223. Cancellarii vices agente *Hugone d'Alles* ann. 1201. et deinceps *Fratre Guarino* Hospitali S. Johannis et Episcopo Silvanectensi.

¶ *Uguacius* Cancellarius, in Charta ann. 1180. inter Probat. ult. Hist. Tre- norch. pag. 171.

Sub Ludovico VIII.

¶ *Idem* Guarinus Cancellarius renuncia- tus Cancellarii dignitatem amplavit, cum obitu, ut Cancellarius locum haberet inter Pares Francie, primusque omnium nominaretur. Is etiam dicitur regis diploma in archivio fixam ac stabile, cum antea mobile esset, con- jecisse. Abdicavit ann. circiter 1227. quo secessit in monasterium. Obiit ann. 1250.

Sub S. Ludovico.

¶ *Idem* Guarinus initio regni; deinde vacavit Cancellaria: postmodum

¶ *Philippus d'Antony* Custos magni sigilli fuit. Vide infra lin. De vasis Cancellarium, etc.

¶ *Johannes* Allegrinus Cancellarius circiter ann. 1240.

¶ Vacavit Cancellaria ann. 1248. ex Lib. sub. Camer. Comput. initio; et ann. 1255. ex alio ejusd. Cam. Regest.

¶ *Nicolaus* Palatii Capellanus, Sigilli Custos ann. 1240.

¶ *Hujus* personarum habetur memoria sub appellatione hactenus ignota gentis sue, in Necrol. MS. eccl. Carnot.: *Quanto id. Martii, obiit Nicolaus de Canis, venerabilis sacerdos et Dignatus archidiaconus Hugonis ecclesie, per eundem generum, mortuus clarior, necnon in utroque pte peritus eruditus et etiam multiplex virtutum genere multipliciter graciosus, honestus, providus, circumspectus, fidelis, eloquens et discretus, illustris regis Francorum Ludovici gratiam et amicitiam assensum, ab ipso in capellaniam et familiarum consiliorum est susceptus, et ejus fidelitatis integritatem ad custodiam sigilli regis precectus, in partes transmarinas cum dicto rege profectus; dum post captivem dimissam dimissum exeret dicti regis in ultionibus partes Aggredi tenderet, Aggredi etiam locum duxit extremam la terra, in qua conversatus fuit Dominus, feliciter regressus.*

¶ *Aggrius* Tyri Archiep. Sigillum gerebat in Palestina ann. 1233.

¶ *Johannes* de Curia d'Aubergenville Episc. Ebroicensis, obiit Cancellarius ann. 1256.

¶ *Radulphus* Groparmy Custos Sigilli annis 1257. et 1258. Fuit Episc. Ebroicensis et Cardialis.

¶ *Simon* Brionensis Custos Sigilli post

Radulphum ad ann. 1261. quo creatus est Cardinalis : postea ad Summum Pontificatum evectus est et *Martino* IV. appellatus.

Philippus de Caturco *Cancellarius*, ex Lit. Alfonsi comit. Pictav. anni. 1269. in Reg. 11. *Charoph.* reg. fol. 110. v. : *Magistro Philippo de Caturco illustrissimis et Christianis dominis ac fratribus suis Ludovici Dei gratia regis Francie Cancellario, salutem et dilectionem sinceram.*

Guillelmus archidiaconus in ecclesia *Parisiensi*, videlicet *Cancellarius*, Chartam subscript. in Reg. parvo S. Germin. Prat.

Matthaeus Vindocinensis, Abb. S. Dionysii et Simon Claramontensis Dominus de Nese peculiaria Signilla a S. Ludovico anni. 1270. iterum in Palatinatum profectus accepit, quo carentur in iis, quae ad commensum sibi regni administrationem pertinebant.

Sub Philippo Audace.

Petrus Barbetie Archiep. Rem. *Cancellarius* anni. 1270. et seqq. Vacavit tamen *Cancellaria* annis 1273. 1274. et 1279. quamvis Petrus solum obierit anni. 1280.

Vacavit *Cancellaria* anni. 1271. ex Charta ejusd. anni in Reg. 30. *Charoph.* reg. ch. 440. et anni. 1271. ex Reg. M. ch. 4. Exstat Charta anni. 1278. in Lib. 2. ordinat. super artib. Paris. fol. 129. v. in qua haec leguntur : P. S. P. *cancellaria*, quae divina propono.

Henricus de Vendeco Archiep. Bajocensis *Cancellarius* anni. 1279. quo tamen anno *Cancellarium* vacasse probatur ex quibusdam Chartis, ut jam dictum est.

Petrus Chalton, Decanus S. Martini Turon. *Cancellarius* annis 1281. 1282. et 1283. ac. f. etiam seqq.

Sub Philippo Pulcro.

Joannes de Vassonia *Cancellarius* anni. 1292. sed ann. seq. electus Rothomagensis Episcopus Signilla privatur, iisque donatur iterum. (Signilla jam habuerat anni. 1291.)

Stephanus de Sulsaco Archiep. Brugensis *Cancellarius* quoque fuit anni. 1292. ad 1294. Cardinalis obijt anni. 1311.

Guillelmus de Crispelo Archiep. Paris. *Cancellarius* anni. 1293. Abdicavit, annuente Rege, anni. 1293.

Petrus Flete, Miles Arvernus, ab anni. 1290. ad anni. 1302. quo interijt in prelio Cortracensi.

Petrus de Mornayo Episcopus. Autissiod. ad anni. 1296. quo obijt.

Petrus de Bellapertica Episcopus. Autissiod. a mense Octobri anni 1306. ad Januarii anni. 1307. quo interijt vendendo. Huic successit in utraque dignitate ex Hist. MS. Episc. Autissiod.

Petrus de Gressibus, qui haud diu potius est *Cancellarius*.

Guillelmus de Nogeto Custos Signilli anni. 1307. *Cancellarius* anni. 1308. ad mensem Martium anni. 1309.

Aegidius Avelinensis Archiep. Narbon. deinde Rotomagensis Custos Signilli a 27. Februarii anni 1310. ad Aprilium. 1313. Littere tamen hisdem annis datae leguntur vacante *Cancellaria*.

Petrus de La Hiteo *Cancellarius* ab April. 1313. ad Decembrem 1314. quo factus est Episcopus Catalaunensis.

Sub Ludovico X.

Stephanus de Mornayo *Cancellarius* ab

initio 1314. ad festum SS. Trinitatis 1316.

Obijt anni. 1329.

Princeps Januarii anno ccccij. post prandium fuit traditum sigillum dom. regis dom. Stephano de Mornayo, in Reg. 30. *Charoph.* reg. fol. 66. v.

Sub Philippo V.

Petrus de Arabeley 22. Julii 1316. ad Januarii anni sequentis, quo creatus est Cardinalis.

Vacavit *Cancellaria* anni. 1317. ex Reg. 36. *Charoph.* reg. ch. 83. et ex Lib. Rub. Cam. Comput. Paris. fol. 444. v. col. 1.

Petrus de Capis ad 24. Januarii 1321. quo factus est Episcopus Atebat. deinde Carnutes. ac demum Cardinalis.

Arest. pariam. Paris. anni. 1317. (1218) ex Cod. reg. 9829. 2. fol. 194. v. : *Magister Petrus de Campis* (sic) *thesaurarius Laudunensis et Cancellarius Francie*.

Joannes de Cherchemont ad obitum Philippi V.

Sub Carolo IV.

Petrus Roderij ad 19. Novembrii 1320. quo restitutus est

Joannes de Cherchemont ad obitum 30. Octobr. 1323.

Sub Philippo VI.

Matthaeus Ferrandi primo a 1. Novemb. 1328. ad 1. April. 1330. secundo a 5. Julii subsequentis ad 7. Septemb. ejusd. anni.

Petrus de Marigny Archiep. Rotomagensis Signillum in Cavallo, quo iis signatus est M. Ferevadi, et iterum a 7. Septemb. 1329. ad festum S. Martini ejusd. anni.

Guillelmus de S. Maura Canonicus S. Martini Turon. Novembrii 1329. Obijt Januarii 1334.

Reg. 66. *Charoph.* reg. fol. 1. : *Hic sunt carta et alia istius sigillata in arce et cora viris, a tempore quo Guillelmus de Sancta Maura decanus Turonensis et Cancellarius, recepit sigillum nostris regis Francie a dom. episcopo Balvacensi apud Abbatem, die Sabbati ante festum B. Martini scilicet anno Domini 1329.*

Petrus Rogerius Custos Signillorum ad ann. : quo electus est Archiep. Senon. Summus Pontifex fuit nomine Clementis VI.

Guido Baudetus, Episcopus Lingon. *Cancellarius* 3a. Martii 1331. obijt 1357. vel 1358.

Guido Baudeti *Cancellarius* die Veneris 3. Martii anni. 1334. ex Reg. 69. *Charoph.* reg. fol. 1.

Stephanus de Vissac qui haud diu *Cancellarius* fuit, nam

Guillelmus Flotte nam fangebatur *Cancellarius* officio anni. 1339. illudque exercuit ad annum 1347. quo abdicavit sponte.

Lit. Phil. VI. anni. 1347. 19. Nov. ex Bibl. reg. : *Colonne de Droyn et Johannes and et fuit Chancelier le sire de Beaulieu entré en nostre dite chapelle pour oir messe, etc.*

Terminus Coqueret Episcopus. Tovioud. ad annum 1349.

Petrus de Foresta Cardinalis. [? Lit. anni. 1342. in Reg. 82. *Charoph.* reg. ch. 123. quibus Droyn et Johannes archiepiscopi Rothomagensis et Cancellarii Francie nobilitantur. Vide Menag. in Hist. Sabot. pag. 211.] ad annum 1367. quo

Sub Johanne Bono.

Congregatis totius regni Proceribus abdicare coactus est a mense Martii 1357. ad Maium anni 1359. Hoc quidem anno restitutus est, sed *Cancellarii* officium delinceps parum curavit ac exercuit. *Cancellario* spoliato *Cancellaria* curam egit Fouquetus Bardus Senator Parisiensis.

Aegidius Avelinensis hoc nomine II. intervallum quo Petrus de Foresta spoliatus est, et iterum anni. 1359.

Normanniensi, quem in Angliam regni Johanni adstare, *Cancellarius* re-nuntiavit ad Cameram Comput. Paris. 21. Sept. anni. 1357. scriptis. Die 27. Aprilis 1361. presentibus in Camera Comput. dominis episcopis Morinensis *Cancellario* et Carotensis, etc. in Memor. Di. ejusd. Cam. fol. 17. v. Charta Joann. reg. mensis Julii anni. 1361. in qua. 94. *Charoph.* reg. ch. 157. : *Nous biens amez et fauvel l'Évesque neigaires de Tereuvance et nostre Chancelier de France, et Pierre de Montagu Chancelier de nostre tré-chier filz le duc de Berry et d'Auvergne, etc.*

Johannes de Dormano Episcopus Bellouac. *Cancellarius* dignitatem decoratus est 28. Septemb. 1361. summae officium reliquis annis Johannis Regis primum, ac deinde

Sub Carolo V.

Exercuit ad 21. Febr. 1371. quo *Cancellariatum* cessit fratri suo Guillelmo. Hic

Guillelmus de Dormano tempore cessionis fratri sui, hoc est. a 21. Febr. ad 11. Julii 1373. quo obijt. Ab hac die Johannis iterum exercuit ad obitum, qui contigit 7. Novemb. 1380.

Petrus d'Orgement ad 1. Octobr. 1380. quo abdicavit.

Dominicus ex. die Novebris anni. 1373. in Castro Lupere. dom. res in presentia totius Consilii ordinavit mag. Petrus de Ordreomonte *Cancellarium* suum Francie, et tunc fecit juramentum solitum. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 137. r.

Sub Carolo VI.

Miles vel Milo de Dormano Episcopus Bellouac. Abdicavit mense Julii 1380.

Die 1. Octobr. anni. 1380. ex deliberatione magni Consilii per Regem tunc creatus est *Cancellarius*, ex Memor. Cam. Comput. inter Adnotat. ad Hist. Car. VI. pag. 532. r.

Petrus de Glavo. Abdicavit anni. 1389. Exstant Lit. Caroli VI. anni. 1384. mense Maio in Reg. 134. *Charoph.* reg. ch. 218. quibus Petro de Glavo *Cancellario* domum Hugonis Audriot in vico de Jou, quam a Guidone de la Treanville

comperit, concessit, ut pole qui pre-priam non haberet, in qua consistere posset.

Arnaldus de Corbeio ab anni. 1388. ad 1. Julii 1390. destitit fuit. Restitutus anni. 1390. ad Novembrium 1395. quo iterum destitutus est, seu privatus signillis, quo tertio remansit 17. Junii 1408. Abdicavit tamen iterum 14. Augusti 1412. annos natus 88. Obijt 21. Martii 1414.

Reginaldus de Corbeia *apellatur*, in Lit. anni. 1388. ex Reg. 132. *Charoph.* reg. ch. 193. et ex Cod. reg. 6038. fol. 186. v.

Huius *Cancellarii* tempore quidam inserunt

Iterum de Martrelio (de Martreuil) quem voluit fuisse Custodem Signillo-

rum regalium. Leviora videntur id asserentium argumenta.

Nicolaus de Bosco Episc. Bajoc. Sigilla servavit ab ann. 1388. ad 1409. tempore primis spoliations *Arnaldi de Corbeio*.

Johannes de Montecauto Archiep. Senon. post alteram spoliationem ejusdem Arnaldi.

Carolus de Savoisy neque inter Cancellerarios neque inter Custodes Sigilli regii recensetur a PP. Laboe et Anselmo: hunc tamen Carolus Arnaldi vicem egisse ab ann. 1400. contendit Duchesnius, nullo satis firmo, ut nobis videtur, argumento.

Eustachius de Laisiere a 14. Junii 1412. ad 8. Augusti subsecutus: dein a 4. Junii 1418. ad 1280. quo obit designatus Episcopus Belvacensis.

* Vacasse Cancellariam ante electionem Henrici de Marli docet nos Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 10. r. v. *Dom. Henricus de Marli miles, primus in parlamento president, electus, creatus et retentus Cancellarius regis, eversus super Cancellariam, certis modo et forma in litteris non expressis.... per Litteras datas die viij. April. 1418.* Henricus le Coigne dictus de Marie 8. Augusti 1418. Trucidatus fuit 13. Junii 1418.

Joannes le Clerc 16. Novembris 1420. ad 6. Februarii 1424. qua die abdicavit.

Sub Carolo VII.

Ludovicus Luxemburg. Episcop. Terwanensis litteris Henrici VI. Regis Anglie, qui se quoque Regem Francie dictabat, renuntiavit: est Cancellarius Parisiis 17. Februarii 1424. Cancellariam exercuit ad ann. 1435. Fuit Archiep. Rotomag. et Cardinalis. Obiit ann. 1448.

Thomas Hoc, Eques Anglus beneficii Regis Anglie Cancellarii dignitate politus est ab ann. 1435. ad 1449.

Alii hisce turbaturum temporibus veri Cancellarii fuisse nostrorum Regum auctoritate promoti, aliumrum.

Robertus le Maçon ann. 1418. Eod. anno destitutus et anno sequenti restitutus, exercuit ad ann. 1461.

Martinus Couges de Charapalnes, Episcop. Caratensis primum, dein Claramontensis, ab ann. 1421. ad 6. April. 1435. et iterum a 6. Augusti anni ejusd. ad 8. Nov. 1428. quo secundo spoliatus fuit.

Renaldus de Chartres, Archiep. Rem. et Cardinalis a 28. Martii 1424. ad 6. Augusti anni. Insequens, dein ab 8. Novembris 1428. ad 4. April. 1443.

Guillelmus Juvenal des Ursins Archiepiscopus Rem. a 6. Junii 1445. ad ann. 1461. quo abdicare coactus est.

* Johannes Juvenal dicitur in Homag. Francisci ducis Brit. ann. 1445. ex Bibl. reg. et in Memor. K. Cam. Comput. Paris. fol. 25.

Sub Ludovico XI.

Petrus de Morvillier ann. 1461. ad ann. 1469. quo Cancellariatum resumpsit 9. Novemb.

Guillelmus Juvenal ad obtinam, qui contigit 23. Junii 1472.

Petrus d'Orville spoliatus est ann. 1489. Quinque postremis annis bujus Cancellarii.

Adamus Fumeus Sigillorum Custos fuit ex Duchesnio, quem consulte.

Sub Carolo VIII.

Guillelmus de Rupeforti ab ann. 1488. ad 12. Augusti 1492. [?] quo obit 15. Ja-

nuarii.] Aliquot mensibus ante obitum Ludovici XI. renuntiatus fuerat Cancellarius.

Adamus Fumeus, de quo jam supra, ab obitu Guillelmi de Rupeforti ad annum 1491.

Robertus Brignonet Archiep. Rem. cui Sigilla jam credita fuerant ann. 1491. Cancellarius fuit a 30. Augusti 1496. ad 2. Junii 1497. quo migravit ex hac vita.

Guido de Rupeforti ad obitum Caroli VII. et

Sub Ludovico XII.

ad annum 1507.

Joannes de Gannay ad annum 1512.

Stephanus Poncher Episc. Aurelianensis Sigillorum Custos ab ann. 1512. ad 1515.

Sub Francisco I.

Antonius de Prato Archiep. Senon. Cardinalis et Cancellarius ab initio regni ad ann. 1535. quo obit.

Antonius de Burgo ab ann. 1535. ad obitum, qui contigit ann. 1538.

Matthaeus de Longuejume Episc. Suesion. Custos Sigilli ann. 1538. ante Cancellariatum G. Poget. et iterum ann. 1541. post spoliationem Francisci Errault.

Matthaeus Poget Cancellarius ann. 1538. in carcere ob iniquas exactiones coniectus est ann. 1541. multaque imposita Cancellariatu depulsus ann. 1542. Franciscus de Monthon Custos Sigillorum a Spoliatione G. Poget ad 10. Junii 1543. quo ex hoc saeculo migravit.

Franciscus Errault Sigillorum Custos ab obitu decessoris ad ann. 1544. quo spoliatus est hac dignitate.

Franciscus Olivier Cancellarius a 18. April. 1545. ad obitum, qui contigit ann. 1569.

Sub Henrico II.

Franciscus Olivier, de quo jam dictum est.

Johannes Bertrand Archiep. Senon. et Cardinalis, in cujus gratiam ann. 1531. instituta est dignitas Custodis Sigillorum, que ad hoc usque tempus non fuerat a Cancellariatu distincta; licet exercitum fuisset aliquando separatim, ut ex nostris serie satis patet. Recens creatam dignitatem servavit ad annum 1559. quo.

Sub Francisco II.

Franciscus Olivier restitutus est in integrum et Sigillis regis iterum donatus.

Sub Carolo IX.

Michael de l'Hopital Cancellarius et Custos Sigillorum 30. Junii 1560. ad ann. 1568. quo postulatui Regi Sigilla reddidit, reservatis sibi Cancellarii honoribus ad obitum, qui contigit ann. 1572.

Johannes de Morvillier Episc. Aurelian. Custos Sigillorum ann. 1568. ad 1571. cujus initio abdicavit, Rege vix annuente.

Renatus de Birague Italus, Custos Sigillorum primo, deinde Cancellarius post obitum M. de l'Hopital ad annum 1578. Creatus fuerat Cardinalis ann. 1572.

Sub Henrico III.

Philippus Hurault Sigillorum Custos et ann. 1581. post mortem R. de Birague Cancellarius Sigillis privatus est Augusto mense anni 1588.

Franciscus de Monthon Custos Sigillorum ab ann. 1588. ad 1. Augusti anni 1589. a qua die

Carolus Borbonius Cardinalis de Vendôme dictus, ut pote Praeses Consiliorum regionum Sigilla retinuit ad mensem Decembrium ejusdem anni.

Sub Henrico IV.

Cardinalis Borbonius ad Decembrium anni 1589. ut innox dictum est, tunc rex ipse sigilla tenuit ad Augustum anni 1590. quo.

Philippus Hurault in integrum restitutus est ad annum 1590. quo obit.

Pomponius de Bellverre Cancellarius 2. Aug. 1602. ad 9. Septemb. 1607. Ipso consentiente, novum de quo jam supra sub Henrico II. creatum est Officium Custodis Sigillorum: quo.

Nicolas de Silley donatus fuit mense Decemb. 1605. Post obitum Pomponii auctus Cancellariatu ad annum 1610. quo.

Sub Ludovico XIII.

redditis Sigillis ab Aula recessit. Revocatus habuit multo post regis Consillis praesedit ad 28. Januarii 1620. sine Sigillis, et iterum cum Sigillis ab hoc mense ad eund. anni sequentis, quo Aula denovo relicta, recessit in praedium de Silley in Campania, ubi mortuus est 1. Octob. 1624.

Guillelmus du Vair Custos Sigillorum a mense Maio 1616. ad Novembrem ejusd. anni; deinde a 30. April. 1617. ad 2. Aug. 1620. quo obit.

Claudius Mangot Custos Sigillorum a 23. Novemb. 1616. ad 24. April. 1617.

Carolus d'Albert Dux de Luynes, ut Praeses Consiliorum Sigilla tenuit post mortem G. du Vair ad 15. Decemb. 1621. quo obit.

Nedericus de Vic d'Ermenoville Custos Sigillorum a 2. Decemb. 1621. ad obitum, qui contigit 2. Septemb. 1622.

Ludovicus le Pevre de Caumartin Custos Sigillorum a 28. Septemb. 1622. ad 21. Januarii 1623. quo obit.

Stephanus d'Aligre Custos Sigillorum Januarii 1624. Cancellarius post obitum N. Briard. Spoliatus est Sigillis 1. Junii 1630. quo isdem donatus est.

Michael de Marillac ad 12. Novemb. 1630.

Carolus de l'Aubespine Marchio de Castro-Novo his habuit Sigilla, primum a 14. Novemb. 1630. ad 28. Febr. 1633. iterum a 2. Martii 1630. ad 5. April. 1651.

Petrus Seguir Custos Sigillorum ult. Febr. 1633. Cancellarius 19. Decemb. 1633. Sigilla privatus est 1. Martii 1650. iterum donatus 14. April. 1651. ac denovo spoliatus 7. Septemb. Insequens. Terio donatus 4. Januarii 1656. ad obitum, qui contigit 24. Januar. 1672.

Sub Ludovico XIV.

Matthaeus Molé Praeses Senatus Paris. his Sigilla tenuit. Primum a 3. April. 1651. ad 18. ejusd. mensis. iterum a 9. Septemb. 1651. ad 1. Januarii 1658. quo obit.

Stephanus d'Aligre II. hoc nomine Custos Sigillorum mensis April. 1672. Cancellarius Januarii 1674. ad obitum, qui contigit 25. Octob. 1677. Rex ipse post mortem P. Seguir aliquando Sigilla penes se habuit.

Michael le Tellier post obitum S. d'Aligre ad 30. Octob. quo ex hac vita migravit etat. 85.

Ludovicus Bouchet a 1. Novemb. 1681. ad 2. Septemb. 1699. quo obit etat. 84.

Ludovicus Phélypeaux de Pontchartrain a 5. Septemb. 1699. ad 2. Julii 1714.

cinclus propendens fuerit in dicto consilio, prius scribitur, proposita per Cancellarium in libro Cancellarie. Occurrit preterea in Stat. crimin. Soms cap. 39. pag. 81. et in Stat. crimin. Ripper cap. 6. fol. 6.

1. CANCELLARIUS Nandiarum Campanie, qui et eorumdem Custos nuncupabatur, ex militari et nobilitate ordine, ut plurimum, electus, mercatorum, qui ad has audiuit et confluebant libere et controversias dirimebat. Memor. C. Cam. Compatis. Paris. fol. 74. r.: *Dominus Johannes de Vitracio Cancellarius nandiarum Campanie, qui et Custos per litteras regis datus fuit. 1349. Memor. F. ejusd. Cam. fol. 13. v.: Magister Symon de Bourmont... institutus cancellarius et Cancellarius nandiarum Trecentium per litteras regis datus fuit. Oct. 1350. Vide in Cuscor 4.*

SUBCANCELLARIUS, in Subscriptione Chartae Lotherii Imp. apud Ughell. tom. 3. pag. 351. Dr. H. Subcancellarius atque Notarius ad vicem Episcopi recognovi et subscripsi.

1. CANCELLARIUS INFERIOR, in Gestis Trevir. Archiepiscoporum, apud Marten. tom. 4. Collect. Ampliss. col. 395.

CANCELLARIA, apud Anglos dicitur summum Anglie tribunal, si universalem illum Cancellarius recipias, quem Parliamentum dicunt: in quo Cancellarius singulari, qui rigore juris communis se lasse querunt, ex regula equitatis subvenit. Ita Covellus.

Nos vero Cancellarii appellamus locum in Palatio, in quo Regia ac publica instrumenta olim asservabantur, (nam hodie vi ejusce appellationis hac auctoritate superset vestigia de qua demum intelligendum est Edictum in Garisiano ann. 881: *Propterea necessarium duximus, ut commendationes nostram ex hoc scribitur negamus, que ex more in nostro Palatio apud Cancellarium retinebantur.*

2. Cancellarium, Gall. Chancelerie, hodie dictum Prætorium Cancellarii, vel locum, ubi diplomata regia seu littere, que sigillo regio communi debent, obsignantur, hæcque notione legitur non semel vox Cancellaria ab annis saeculis trecentis et amplius.

3. CANCELLARIATUS, Officium seu dignitas Cancellarii. Passim occurrit postremis sæculis.

CANCELLATIO, Vox agrimensorum, Limitatio, centuratio, typus, forma. Siculus Flaccus: *Et quædam sunt forma; alii dicunt perticam, alii centuriam, alii metationem, alii limitationem, alii Cancellationem.* Frontinus: *Aper sententiam assignantur in Cancellatione limitibus maritimis.*

1. CANCELLATURA, Obliquitudo. Inne in Charta cancellatum ducte. Salsimantem Comitatus Tolose apud Laffallium tom. 1. Annal. Toms. Ind. ann. 126: *Prodrarent quoddam instrumentum autentico sigillo, cum sigillo pendenti Consensum urbis et burgi Tolose...*

2. Cancellaria, Vide Cancellarius.

3. Cancellaria, in Charta ann. 1207, ex Chartul. Valer. signa. E. ch. 66: *Sens rature, sans Cancellaria, sans suspension.*

4. CANCELLATUS, Decussatus. Stat. ord. Carus. ann. 1381. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 683. col. 1: *Stola non Cancellata, sed uniformiter depictur.* Vide in Cancellaria. 1. Cancellatus pannus iugum, dicitur per Cancellaria Testam. Beatr. de Alboreya.

Locum vide in Ancellatus, alium in Apollonius.

1. CANCELLULUS, Junior ostiarii. Epistola Martini Papæ apud Barro. ad annum 650: *Eadem nocte... tulerunt me de palatio... et novissim cum sex puerulis et uno Cancellulo ducerunt nos ex urbe.* Vide Cancellarius 1. notione.

2. CANCELLUS, Papias: *Cancelli, ligna subtilia in traversum facta, vel de ferro in modum retis, nunc vero et de lapidebus sunt.* Auctor Mamotrect ad 4. Reg. cap. 1.

Cancellus, fœderis reticulatus, palatii, et parum foras parieti: interstitium inter propugnacula: dicitur etiam paries, qui elatit chorum. Aude Urigionem. *Proinde, transporeto clav boue, lœvæ, apud Scholiastam Aristophanem.* Lexicon Græc. MS. Reg. Cod. 3062: *Κυρία, ἡτις ἐστὶ καὶ αὐτοῦ τοῦτο. Αἰὶν: Ἀντιοχὸς, καὶ αὐτοῦ τοῦτο. Vide Jacob. lib. 10. Histor. Eccl. cap. 4. Papias: Cancellus, Cantorum excellens locus, inde Cancellarius.*

CANCELLI FORENSES, in Collat. Carthag. l. cap. 70. qui Cancelli Fori, Tullio in Orat. pro Sextulo, et 3. in Verrem. lib. 1. de Orat. unde Cancellarii, qui hos servabant, ut supra indicatum. Intra Cancellorum septa, de foro dixit Aristophanem lib. 30. Tu xaxaxax et xaxaxax, ἢ xaxaxax, Scholiastæ Aristoph. et Pollux. lib. 8. usurpant. Atque etiam inde nostri Barrovi, forum litigantium vocant, quod Cancelli pariter munitur. Vide Jacobum Gothofredum ad leg. 1. Cod. Th. de Offic. Rector. provinc.

CANCELLI SEPULCRORUM, Quibus hominum vide innocentia et sanctitate illustriam monumenta et tumuli munebantur. De his passim Scriptores, S. August. Serm. de Diversis 31. Cyrillus Abb. in Vita S. Euthymii Magni Abb. inquit, Paulinus Natalis in Vita S. Gregor. Turonens. lib. 1. de Mirac. cap. 69. lib. 2. cap. 30. 46. 47. de Glor. Conf. cap. 23. 30. 43. lib. 1. Mirac. S. Martini cap. 35. Fortunatus lib. 2. Vita S. Hilarii cap. 7. Vita S. Romiti aum. 36. Sed et omnium promissæ sepulcra cancellis vallari solita docet Idem Gregorius Turonens. lib. 6. Histor. cap. 10. Vide Catastra.

CANCELLI ALTARIS, Quibus altaris septum vel locus munitur: quibus Rema a Choro dispartitur. Cyrenensis in Vita S. Cassi Arelat.: *Hoc autem sanctum opus ita procedit est, ut etiam ab illis, que ad divini ministerii dispensationem pertinent, non absterret, tribulibus, callicibus, pederis pro eorum redemptione datis, excusantque a Cancellorum capitulis ornamentois argenteis.* Cyprianus Heltonis Episcopi Basilicense cap. 16: *Quod in palati altaris lavanda sunt, a Clericis abstrahantur et ad Cancellis feminis tradantur, et ibidem replantent.* Paulus Wamfredus de Episcopis Mechelenb. in Chrodegango: *He fabricare jubet, pederis S. Sepulchri Protomartyris, et altare ipsius, atque Cancellis, presbyterum, arcuque per gyrum. Observat porro Durandus lib. 1. itation. cap. 3. num. 35. in praefata Ecclesia presbyterum, seu parietem, qui circum altare, non eleatum fuisse nisi magne ad appositionem, idque sua ictu ædifici in quibusdam Ecclesiis observatur: quod inde fides et populus videtur Clericis præsentem, inde sumeret fontem exemptionis. Veruntamen (subtili illo) hoc tempore quasi commenter suspenditur, sive interponitur velum, aut nectus inter Clericum et populum, ne mutuo se conspiciere possint,*

etc. Vide Descriptionem nostram adis Sophianæ num. 71. 72.

CANCELLUS, Locum altaris cancellis septus. Ista Grega. *videtur, Presbyterium Latinis, nostris la Cancell. Synodus Romana ann. 853. can. 33: Secularis... nec inter sacros Cancellis ordinibus debitor, nisi permittente Episcopo, adtemerit accedere.* Concilium Naneense ann. 855. can. 9: *Ut nulla femina ad altare periret, Locum aut Presbyterii ministrare, aut infra Cancellis stare.* Aude Capitula Herardi Turonens. cap. 82. 109. Vide Altare, de Jurisdic. Eccles. lib. 4. cap. 1. p. 10. Cancelli dicitur est inter et infra Cancellis, Cancelli post modum unde dicitur est. Acta Episcoporum Cenomanensium in Arnaldo cap. 33: *Denovo ipsam Ecclesiam... construxit capiti, et parti superiori, qui vulgo Cancellum nominatur, inter lectum impositi: membrorum quoque, que Cruces vocantur, atque furnum solidissima fundamenta antiquamque noviter instituit.* In Heolio cap. 34: *Sed et Cancellum, quod ejus antecessor construxerat, pavimento decoravit.* Ordineris Vitalis lib. 11. pag. 382: *Cancellum veteris Ecclesie dejecti, et ædificii pulchritudinis opere in melius renovati, atque in longitudine et latitudine decenter augmentati.* Et lib. 3. cap. 1. *Quod in Cancellis, quod noster noster, Statuta Ordinis Hospitaliarum S. Joannis Hierosol. tit. 4. §. 7: Ne Fratres nostri, cum divina celebrantur, Cancellum, seu Chorum invenerit, et parti superiori, qui vulgo Cancellum Garlandia in Synonymis:*

Cancellis, tempore par latine dicitur esse.

Poeta Mss. apud infimi:

Intra Cancellum Latere compelle mœchi,
Ne videret vultum cum sacro Faso sacrum.

Ita usurpant Hariulfus lib. 2. cap. 7. Chronicon Senoniense lib. 4. cap. 36. Chronicon S. Trudonis lib. 8. cap. 447. Statuta Wilhelmi Episc. Dunelmensis et Agidii Episcopi Sarisber. ann. 1256. Synodi Wigorniensis ann. 1240. can. 2. Ecomensis ann. 1287. can. 9. 12. 21. Cisterciensis ann. 1292. can. 5. Mertoniensis ann. 1300. can. 4. Rotomagensis ann. 1385. cap. 1. Londinensis ann. 1312. can. 11. Provinciale Ecclesie Cantuariensis lib. 1. tit. 9. lib. 3. tit. 27. etc. Ex nostris vero Hugo Plagon interpres Gallicus Wilhelmi Imperatoris regis Francie in Calibre, et l'emma de cuer et el Chancel, pour bien voir apertement le Sacrement. *Le Chœur ou Chancel, in Consuet. Norman. art. 112.*

Vita B. Roberti tom. 4. Aug. pag. 381. col. 2: *Verrilla et signa sua in altum super Cancellis levati, atque signi proprii.* Prædictum etiam in Consuetudine maris, videns verrilla et signa fremenda super altitudinem mari erecta, etc. Cancell, eadem receptione, in Charta ann. 1578. ex Rega. a. actor. capitul. eccles. Camerac. fol. 183: *Jou Thomas de Mainvillers chevaliers, sire de Cantain... promech... que ledit Chancel (de l'Eglise de Cantain) et tous les d'offices d'écouls le foyr... rediffier... et rendre une miterment d'otol et aussi souffrant matere et édifice et aussi bon estat, comme il estoit paravant.* 1. Vide Schmelzer ad Rud. lib. 4. cap. 1. p. 10. Cancelli dicitur etiam esse scribit: Monach. Sangalli. lib. 1. cap. 39: *Ut ipse per Cancellis solarii sui cuncta posset videre.* Onit. Glossar. med. Grecul. voc. Κατάβηκ et Κατάβηκ, col. 331. Gemma Gemmarum in Cancellis,

Genm. eis gesser in elier wandt oder in einem fenster.

¶ **CANCELLUS**, ap. Cangium dicitur de choro vel septis chorum cingentibus, interdum designat ipsam ecclesiam adiectum, nulla parte dempta : a de cancellis et communibus in h. Bampton... cum apud Buennot edificium esset inaccessibile ad celebranda divina in novitate ville ad succurrendum constructioni, ad instanciam caris electi, presbiteri quidem ville, petentes ibidem edificari Cancellum in quo ad honorem Dei devotus et decentis assilio possent divina celebrari... Significat quod cum ipse Cancellus sufficienter, ut decet, fuerit edificatus, et in ipso deinceps vetustatis debilitate quicquam defuerit, spectandi abbas et eam totius reparare lenocine in parietibus et structura. (B. N. 10212, f. 81 b. an. 1230.) a)

¶ **CANCELLUS**, Urbis regio : qui certis limitibus circums. Stat. ann. 1410. tom. II. Ordinat. reg. Franc. pag. 34. art. 15: *Compelleretur (iudex) aditum viridit ad habendum et tenendum eorum Cancellum in villa in quibus morantur.*

¶ **CANCELLUS PRÆFECTUS**, Inter secretarios primus, ut placet doctis Editor. Vita S. Germ. Antist. episc. tom. 7. Jul. pag. 210. col. 1. ubi dicitur: *Inter secretarios filius, qui non patricii Sigisviti Cancelli præerat, etc.* Malim de eo, qui ad Cancellus iudicium stabat, interpretari. Vide in Cancellarius.

¶ **CANCELLUS**, pro Cancellatione. Senator intra Tuscia Cancellus. Est autem Cancellatio, Agrimensorium, limes : unde Ager Cancellatus, limitatus. Metaphorice sanctorum Compensatio, beneficiorum expositione fol. 36. verso : *Quartur, cum Mandatorio (apostolice) cui mandatur providere de beneficiis non eis cordatis, pueris conferri accedat. Et placuit Bonifacio VIII. id fieri non posse cum Mandatum suus habet Cancellus, id est, limes. Verum hæc vox nota fuit ipsi Ciceroni, apud quem lib. 1. de Orat. cap. 12: Cancellis circums. scripta scietia. Et pro Quinto cap. 10. §. Si extra hos Cancellis agrotat, quos nihil ipse circumdedit. Quare vocem Cancellis pretermissemus, si primum fuisset (a Cangelio relata).*

¶ *Cleri cancellos regere, Cibo et potione complere. Reinard. Vulpes lib. 1. vers. 10.*

Tunc rex sollicitè ubi superius condem.

A Cancellisq. utri quoque repulo ut.

¶ **CANCELLUS**, (Cancellarius, Galli. Cancellier, Hærticus in Vita S. Germani lib. 6.)

Voluntarius erit, proleto nomine guidan.

Utile Patricius, uti dicitur et viri.

Atque a Cancellis præce de more minister.

Vide Chiffet. Anast. Childir. pag. 135. Salinas. ad V. v. c. Carin. cap. 16. et supra Cancellarius.

¶ **CANCELLUS**, Astat species, que vocatur Gallicæ, Local, vel Bernardi Hærtici. Ex animad. D. Folovet.

¶ **CANCER**, Forpex. Gloss. Isid. Papias MS. cum veteri Glossario Sangerman. b. 561. *Cancer, Forpex, vel Uleus.* Forpex autem, sic appellatur, quod sint ad instar chelorum. *Cancer*, Gloss. apud Gregorium in notis ad Glossar. Isid. : *Καρκινος, γλῶσσος, Forpex.* Vide Lexicon Martini.

¶ Quod posteriorum notione, vide quæ habet Rhodius in Lexic. Scriboniano.

¶ **CANCER**, Arcus, fornix, quod cancri

forpex referat. Adammatus lib. 2. de Locis SS. cap. 11. *Hæc (Ecclesia) quæque lapideis edificata Cancris, autem aquæ inhabitabilis, etc. Mos: Inferius vero, ut dictum est, Cancris et arcibus sustentata. Et cap. 26. Uia (Ecclesia) in qua visitis loco super duos fundata Cancris, etc.*

¶ **CANCER**, Papias: *Cancer, Cancelli.* Festus habet: *Cancer dicitur ab antiquis, qui nascitur pro deum, etc.* Cancelli, et quo genere sunt Calcei, qui per denominationem appellantur Calcei.

¶ **CANCER**, Machina bellica. Chronicon Maurusius ann. 1180. *Expugnabit Rex hæc civitatem per duo vas (instrumenta) concava, quæ faciebant artifices capitales. Unum vas Cactus vocabatur, aliud Cancris. Erant hæc vas longa, quadrata, et omni parte lateribus davis : versus terram nullum munitionem habebant, sed versus eorum de tabulis fortibus ac spinis tectum, machinarum lapides minime metuebant, etc.* Infra: *Per Cancris instrumentum magnum fortis, pariter et ponderosum. In eo erat trabs magna, pariter longa, in una parte grova, in altera parte. In gressum pariter situs in capite, ipsi ferro fortis circumdata, et in fronte ipsius Cancris fortissime colligata. Trabs hæc super quodam instrumenta facit, quæ quilibet muneretur. Et Cactus cum ad murum pervenisset, et octo in circulis, qui in trabe erant, fuisse immisisset, ac parva intibus pro magna parte cadere coepit. Cactus. Et per trabs, et per osseos per Cactus atque Cancris : qui cuba Cancris, quingentos homines occupabat. In Consuetudine Baiensis, *Escrevissæ* præcipue armum usurpatur. Ibi nostri Cancris vocant, etc.*

¶ *Escrevissæ*, Armature species, eadem que *Semina* 1. Lit. remis. ann. 1470. in Reg. 186. Charpox. reg. cl. 40. Le supplant. *frase scellu. Tarraine d'une petite fourchette ferrée deus ou trois coups : mais il ne lui fit quelque playe, ne ouvrière, à l'occasion que ledit Tarraine estoit armé deus ou venement d'une armerure, nommée Escrevissæ. Crevissæ, mendoise, in aliis ann. 1482. ex Reg. 307. ch. 291 : *scellu Aubry se arma d'une Crevissæ, d'un arc, de deux fleches et d'un braguennet.**

¶ **CANCER**, Lit. Alfonsi comit. Picitar. ann. 1269. in Reg. II. Charpox. reg. fol. 121. v. : *Item septimus articulus de Cancris. Item dictum abbatem in dicta villa Moyssiaci averti se habere, cum hoc temporibus retroactis fuerit infordium. Si apparet ex forma compositionis dictum abbatem habere putent, pro modo iustitie ipsi competentis, non videtur prohibendus abbas, qui possit habere Cancrum. Cui lib. Carcitis et Carcerum.*

¶ **CANCERARE**, in cancri naturam transire. Apuleius lib. de Virtutib. herbar. cap. 26. *Ad vulnera, etiam si Cancrerent, cito sanantur.*

¶ **CANCERATOS**, Cancris depastus. Passio SS. Perpetuar. et Felicitatis : *Facie Cancrata male obit, ita ut mors ejus cito fecit.* Vide Cancris.

¶ **CANCEROSTI SERMOES**, apud Julianum Toletanum lib. 1. contra Judæos, iuditio, qui nempe ut cancer serpunt, insidit h. Paulus. Cancris, quod ex dicitur cancri, in Actis SS. Julii tom. 1. cap. 130. ubi de S. Ottone.) Vide Cancris.

¶ **CANCERAPMA**, pro *Canceroma*. Kapivocæ Cancris. Papias : *Canceromata, apostomata, retrogradientia, ut cancer.* Adrevaldis lib. 1. de Mirac. S. Benedicti cap. 28 : *Quidam membrorum quo-*

ruumdam incendium male perperit, quod genus parvi incurabilem male derivato sententia a cancro. Cancroque vocantur etc. Vide Oseum lib. 5. cap. 28. lib. 6. cap. 15. Apuleius lib. de Virtut. herbar. cap. 31. etc.

¶ **CANCERELLUS**, Nomen libelli cuiusdam apud Alberic. in Chron. ad ann. 750. ubi de Translat. S. Huberti pag. 87.

¶ **CANCERUM**, pro *Calecium*, Via strata, Galli. Charpox. lib. 1. Sedis Augusti tom. I. pag. 2. col. 2 : *Primo incipit à la Brustache apud pontem de Strete, et hic supra Caneceum ultra Pinæ alatae per medium munitur.* Vide Calecium.

¶ **CANCERULI**, f. pro *Cancelli*. Species retium ad capientes feras. Sire Raul de Gostis Frederici I. Imp. apud Murator. tom. 6. col. 119. *Imperator vero mense Novembri proximo tria milia novales, et Marquardum omnibus Longobardis præposuit, qui omnibus Mediolanensibus tunc exibus quoque et rusticis venationem interducat, et casti, ut neminem venatorum cum cance, aut neque pedicam vel Cancenculos coneret, neque foras facerent.*

¶ **CANCUS**, *CANCUS*, Papii species. Inventus in Italia. Sedis Augusti tom. 1235. *Item unum piscium de Cancro rubeo cum aurifizio de opere Ciprenti... Item unum piscium de Cancro viridi.*

¶ **CANCER**, f. pro *Cancer*. Sicut Augusti. Inter Hierosol. pag. 277 : *Pulices, cum herba que dicitur Gancari in lecto posita fuerit, quasi scorpi et paraliis tollit, nec salvere nec mori possunt.*

¶ **CANCERARUS**, f. pro *Cantharus*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 80. v. *De feranentis, de rotis, de carro, et de fenestris, et de Cancerariis, et de casti, ut neminem venatorum cum cance, aut neque pedicam vel Cancenculos coneret, neque foras facerent.*

¶ **CANCERENEA** COLEA, Cancri species, qui ab atra bilis gignitur, ex Goro in Definit. medic. ut notant docti Editores ad Acta Amad. tom. 2. Aug. pag. 469. col. 2 : *Cum... quæcum morbum, quem vulgus appellat coleam Cancerenem, inaccessibilem in persona propter circa sublecionem et partem inferiores maxime cum antea dicitur potestur, etc.*

¶ **CANCIE**, f. *Nemine*. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 929. F. ubi de B. Michellina. *Tunc Michellina ad hæc verba respondit : Omnia ista videntur tuffe et Cancie, et a personis desperatis et rudibus. Galli dicuntur Gansons, Logi, fabula, ruga.*

¶ **CANCILLUS**, Vasis genus, certa vini, alteriusve liquoris mensura. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1553. fol. 2. *Item... quod daretur et concessit dictus D. Abbas singulis hospitibus dictorum Monachorum diu qua veniunt de extra Monasterium, usque ibidem poma concutientem de fructu antequam pondera, et usque Cancillus boni vini, in quo sit tertia pars aquæ, rificet unum Cancillum Freshbert, qui sunt in dicto Monasterio. Item... quod daretur et concessit dictus D. Abbas singulis hospitibus dictorum Monachorum diu qua veniunt de extra Monasterium, usque ibidem poma concutientem de fructu antequam pondera, et usque Cancillus boni vini, in quo sit tertia pars aquæ, rificet unum Cancillum Freshbert, qui sunt in dicto Monasterio. Item... quod daretur et concessit dictus D. Abbas singulis hospitibus dictorum Monachorum diu qua veniunt de extra Monasterium, usque ibidem poma concutientem de fructu antequam pondera, et usque Cancillus boni vini, in quo sit tertia pars aquæ, rificet unum Cancillum Freshbert, qui sunt in dicto Monasterio.*

¶ **CANCERUS**, Nomen Cancillus jam monitum est ad vocem Cancellus in Cancus 2.

¶ **CANCRA**, Dumen cancri. Papias.

¶ **CANCRA**, quasi super Cancus 5.

¶ **CANCERUS**, quasi putrescent, ipsum est Cancus 1. Papias.

¶ **CANCRENUM** VULNUS, Cancris, Celso et Latinis Ganguina. In Miracul. S. Cuthnandis eili. a Gredeno.

¶ **CANCERARIA** Telenomus Patavia de Factis in Marchia Tarsivina lib. 5. cap. 21. apud Muratorium tom. 8. col. 240 : *Et quia scit (Fridericus II. Impe-*

reſtor) quod antiqui Magnates reſpiciantur
 Aſcendens, cum volebant condere civitates,
 et faciunt iſtiusmodi utrumque cum aratro,
 quo circumdantur, ſed ſemper dicunt
 ſuaſe ſuſcepit, et ipſe diſtingue hanc
 suam novam civitatem (Victoriam) ſigno
 Arctici aſcendente: tum quoque ſignum eſt
 Martia, qui dicitur Veneris; tum qui
 erat Libia aſcendit contrarium in aſcen-
 ſum, quod eſt ſignum Veneris, qui pla-
 neta Parve dicitur, et caſe fortuna quæ.
 Quæ per hoc forſitan coſtituit, quod
 Parmeniam fortunam et reſpiciat arcti-
 ci et tendent in occaſum: in Aſtologiæ
 namque et iſis qui ſubſtitutione aſtologi-
 cum inſtituit, primum operanti et aſpi-
 cinum advenſanti. Sed quoque quæ-
 non notari quartum ab Aſcendente (ſiſſe
 Cancrum: quartum enim uſidia, domus
 et civitates designat, et ſi civitas ſub tali
 Aſcendente inſtituitur Cancrariæ debet;
 id eſt, Retorsum ire ad iuſtar cancro-
 rum, metaphorice, Minui, in peſorem
 conditionem vel occaſum vergere: quod
 accidit novæ urbi Victorie, que non ita
 poſt capta et ſpoliata recentis moſi Con-
 cri, uti narrat idem Holandinus ibid.
 cap. 22. Vide Cancrære.

† **CANCRIZATUS**, Gargæna, ſine Cancræ
 vilatus, inſectus. Acta SS. April.
 tom. 3. pag. 306. In Vita S. Catharini
 Senenſis: Habebat enim in pectore ulcus,
 juxta medicorum vocabulum Cancricatum
 quod carnis cicatrix ſe corrodere. Vide
 Cancrære in Cancri.

† **CANCROSIUS**, Idem. Concil. Hiſp.
 tom. 2. pag. 544: Nos quoque ulce vulneri
 Cancroſi ſignum, quod ſuperest, adhuc
 inſectum fervum. Vide Cancrære in
 Cancri.

† **CANCRTM**, Internegrum. Papias MS.
 Editus habet Canctum. Vetuſ Gloſſar.
 Sangerm. MS. num. 591. Canctum. Vide
 Canctum.

† **CANDA**, Species teloni. Præceptum
 Caroli Simplex anno 919. apud Mabilonien-
 ſem lib. 8. de Re Diplomatica, Charta
 129: De telonio quod mercator memo-
 ratum villæ nomen ab decimam partem
 de cenſu quoque vini, quod accipi-
 tur de Compento ab Venetia, nonam
 partem; et de moneta ejusdem palatii
 decimam; et nonam partem... ſimilitur de
 canbis et tabernis vinaris, de tranſitu
 etiam naſis in Venetia, nonam et deci-
 mam, ſeu de hinc quod nonam, et
 quædam accipiuntur abſolutè Suse-
 nensis, et de canobio S. Medardi nonam
 ab decimam ad capellam S. Clementis
 (Compensendū) concedimus. Vide Can-
 das.

† **CANDALIES**, vox vulgaris, Lucerna
 olearia, vel candelabrum. Stat. ſynod.
 eccl. Caſtr. ann. 1658. ex Cod. reg. 1699.
 A. fol. 76. r: Item dimittet... morier,
 Ego... candalies, etc. Vide mox
 Candela 1.

† **CANDATOR**, a Candidare ſic dictus
 Fulio, ut opinor, qui purgat pannos,
 et candidos facit. Charta apud 1240. ex
 parvo Chartulario S. Victoris Maſſil.
 fol. 181: Nos R. Bereng. Comes et Mar-
 chio Provincie... affidimus et ſub ſig-
 illis et protectione noſtra... bona
 ſide monaſterium S. Victoris Maſſil...
 ac omnia molendina pratoraria et candoria
 ipſius monaſterii... affidimus eodem modo
 molendinarios. Candatores, mulieres et
 omnes ſerviles ſibi necceſarios, ac bonitas
 in mundo et redendo.

† **CANDAVENE**, Vide ſupra Campus
 aeneſ in Campus 2.

† **CANDEBERG**, Idem. ann. 1275. Inter
 Ordin. reg. Franc. tom. 3. pag. 61.
 art. 7: Quod conſuetudines et uſagia,

que... habent in caſtro ſeu villa (Lemo-
 nioſis) in... leſa panis et ſalis, decar-
 gando, etc.

† **CANDELA**, Lucerna olearia. Gloſſ.
 Graec. Lat. Κανδῆλα. Cicendela. Acta
 Proconſularia ſub Manatio Felice, apud
 Bithonium ann. 336. n. 12: Lucernæ ar-
 dentis ſeptem, corpora duo, Candela
 treces annos cum luceret, cum ſeptem;
 itea lucernæ ante uidebantur cum centis
 ſuis. Historia Translationis ſancti Ja-
 nuarii apud Caracacolum: Cœpi Can-
 dela ſine additione reſolvi, per ſanctum
 Anſtaſium in S. Siveſtro PP: Ubi Can-
 dela ardent ex oleo nardino piſtico. Leo
 Ostienſis lib. 3. cap. 90: Ex oleo de Can-
 dela S. Severi, quæ ſemper ardet, per
 ſuos annos modo valde mirabili... accendi-
 tur, Candela olei, in Bulla Benedic-
 ti PP. apud Ughellum tom. 1. pag. 124.
 Candelæ ſine additione reſolvi, per ſanctum
 Gregorium Læopoldum ſaxoſiæ verbi, lib.
 cap. 5. 7. Hæc pariter notione vocem
 Candela uſurpat idem Gregorius in
 Epist. 12. ad Bonifacium Moguntinum
 Archiepiſcopum, et in Bratulo in Vita
 S. Amiliani cap. 29. apud Bivarium:
 unde conſicitur in Regula S. Benedic-
 ti cap. 29. Candela nona in dormitorio
 ardente, ubi alibi eſſe quam circuli-
 20. Teſtam. ann. 1270. tom. 2. Hiſt.
 Caſſin. pag. 494. col. 1: In prius de oleo
 Candela ſitras emanat, et horis compe-
 tentibus ſilumina ſua reſplendet.
 20. Vita S. Ludgeri cap. 39. ap. Pertz.
 vol. Script. 2. pag. 429. Neque aliter
 ferre vocem κανδῆλα uſurpant Græci
 recentiores. Vita S. Nili Junioris pag.
 100: Άνδῆλα τῶ ἀνδῆλα τῶ κανδῆλα
 καὶ ἀνδῆλα. Sophronius Patr. Hiero-
 ſol.: Τοῦ τῶ κανδῆλα λαὸν αὐτὸν πῶς
 τοῦ ζωοῦτος ἀνδῶν ἀνδῆλας λαβῆναι.
 Et inſinuat, quod uſurpantur, reſplendet
 raculum S. Georgii Mart. de ejus im-
 agine n. 55: Ἡπολάτῃς γονυπῶντες ἐκ τοῦ λαοῦ
 ἀνδῆλατες τῶ κανδῆλα... ἀνδῆλατες τὴν
 αὐτὴν γλῶτταν, τὴν αὐτὴν τὴν ἰδὴν. De ejusmodi
 candelis videtur perinde intelligendū
 Anonymi de locis SS: Άνδῆλα τὸν αὐτὸν
 τάφον ἀνδῆλατες κανδῆλας. Inſinuat: Ἡπο-
 λάτῃς γονυπῶντες. Apud Codicum in
 Origin: Κανδῆλα λαβῆναι, pag. 100. Aliter
 tamen κανδῆλα uſurpat Chronicon
 Alexandrinum pag. 686. Vide Papyrus.
 20. Et Gloſſar. med. Græci. voce Καν-
 δῆλα, fol. 570. et Append. col. 82.
 Candela projecta et uſurpata in
 communicacionibus, cuius ritus mem-
 merunt Regino lib. 2. Eccles. diſcipl.
 cap. 40. Burchard. lib. II. cap. 3. Concil.
 Leodovenſis ſeſſ. 1. lib. 1. cap. 1. Burch-
 ſiem, Romualdus Scleritimus in Chroni-
 cæ MS. ann. 1167. Guillelmus Abbas S.
 Theodor. lib. 2. Vita S. Bernardi cap. 368.
 6. n. 6. Hæſſo Scholasticus pag. 368.
 6. n. 6. eorum, quas Engelgelus
 edidit poſt Chronicon Reichersp. Ber-
 tholdus Conſtant. ann. 1863. 1096. Matthe-
 wæſtmonaſt. ann. 1263. pag. 363.
 Pachym. lib. 1. Hiſtor. cap. 1. Per-
 dus in Tabulis Burgundicis pag. 120.
 Acta Alexandri III. PP. apud Baronium
 ann. 1177. Matth. Paris pag. 424. 454.
 20. 2. Egidius Aures vallis MS. ann. 1263.
 Thwoccius ann. 1306. cap. 88. Egid.
 Gelenus in S. Engelberto pag. 37.
 20. Hællaus Gloſſar German. voce Fa-
 ſch. col. 18. Hæſſer Zeſchriſt für Ar-
 chiv. vol. 1. pag. 324. 325.

Candela accensa ſub conjugatorio
 pedibus ponere, ſuperſtitioſis ſpecies,
 damna ab Odone Legato Apoſtolico
 inſinuat. ann. 1251. in Conc. 180. in
 contra ſimulacra: Item et a quibusdam
 interſi quoddam admodum et horri-

bile: videlicet quod celebratur ſolemnitas
 nuptiarum, ſtatim quando Clericus
 Eccleſie, in qua ſolemnitate eſt nupti-
 monium, ſub conjugatorio pedibus ponere
 cum percerat ad portam domus, in qua
 dolent ſe recipere nuptes, tenens quan-
 doque Candela accensa in manibus, po-
 nit ea ſub conjugatorio pedibus ponere
 per hujusmodi tam impro pudicæ
 denarius vel aliud pretium, quod ſortil-
 gii cūto carere non dubitatur, etc.

CANDELE DE MADIO MENſE, inter
 preſtationes eccleſiaſticas, in veteri
 Charta ann. 1391. apud Ughellum in
 Episcopis Novariſibus.

† **CANDELE**, Idem quod infra Cande-
 laria. Conventions inter Francorum
 Regem et Comitem Marchis ann. 1137
 apud Marſum. Charta ann. 1391. apud
 col. 1215: Pſeſſatus comes Marchia habebat
 a nobis ſingulis annis uſque ad decem
 annos decem millia et ſexcentas libras
 Turonenses annuatim in tribus terminis,
 tertium in Aſcenſione Domini, tertium
 in feſto S. Martini et tertium in Can-
 delis.

† **CANDELA DE BABYLONIA**, Cujus elly-
 chinum eſt proſopio, quod a in Aegypto
 olim mutabatur confectum. Charta
 ann. 1019. apud Muratori. tom. 4.
 Antiq. Ital. med. ævi. col. 769: Poſui-
 mus autem ante altare S. Liberarii ſub-
 tus arcem... reſplendet...
 virgam ferream, quam replevimus Can-
 delis optimis de Babylonia, et ſtatimus
 ut in nativitate Domini, et feſtivali S.
 Benedic-... et reſurrectionis Domini N.
 J. C. de predictis Candelis repleatur, et
 omnes accendantur. Vide Babylonia.

† **CANDELE**, Quæ a mulieribus poſt
 partum ad eccleſiam ventibus offe-
 rebantur, inter ſacerdotum obſequia
 paſſim recensetur. Charta ann. 1180.
 ex Tabul. S. Petri de Reg.: Ex Candelis
 que a feminis a puerperio argentiſis ad
 ſingula eccleſie altaria offerbantur, etc.

† **CANDELA S. BARTHOLOMÆ**, Charta
 Petri Senon. archiep. ann. 1213. ex Char-
 tular. Maurigenſi: Rendium cerei pas-
 chalis et Candelaſ S. Bartholomæ
 communia erant. Alia Roberti Carnot. episc.
 in Chartul. Guili. abb. S. Germ. Preſt.
 fol. 94. v: Candelaſ S. Bartholomæ
 collectam diſident (monachi et preſbyter)
 et habebunt per medium, quaſi deficient,
 per medium ſimilitur benedictum par-
 timentur eorum.

† **CANDELA DE CARITATE**, Quo ultro
 offerunt. Charta ann. 1172. in Chartul.
 Guili. abb. S. Germ. Preſt. fol. 106. v.
 col. 2: Preſbyter, tam prius diebus
 quam aliis diebus, habebit oblationes pe-
 regrinorum, et denarium et Candelaſ de
 caritate.

† **CANDELE MORTUORUM**, Cere, qui in
 exequiis offeruntur, vel circa corpus
 ardent. Charta ann. 1249. ex Tabul. S.
 Florent. Salmur: Preſtere omnes obla-
 tiones cultuumque corpora ſua, tota eccle-
 ſia oblatæ, et omnes candela, exceptis
 Candelis mortuorum... erant prius.

† **CANDELA NEMATA**, Quo pretio ſua
 nummi accipiuntur, et ſimilitur vel
 cereus cui affiguntur nummi. Tabular.
 Major. monaſt. tom. 1. Probat. Hiſt.
 Brit. col. 533: Candela vero purificatio-
 nis, vel nuptiarum Candela, et quæra pars
 confeſſionis... purificatio... monachorum
 erant. Vide infra in Cereis.

† **Candele** beate die inter mortuorum
 manus poſita, quod hucusque perſe-
 runt. It. ann. 1251. in Conc. 180. in
 Chartop. reg. ch. 134: Poſita ſunt Can-
 dela benedicta accensa in manu ſua ac ſi

pectis. Aliud vero sonat *Candelarius*, in Lit. remiss. ann. 1392, ex Reg. 122, Chartoph. ch. 188 : *Guillelmo Yon fermat de la une branche de la ferme du grant pois de Bionen, nommée de la chaudière.*

CANDELLARIJ, qui candelas in Ecclesiis deferant, in Charta ann. 1270, apud Ughell. tom. 7, pag. 493. [Vide Chronicon Mellicense pag. 353. Et ibi, et pag. 418, col. 3, quo in posteriori loco Candelarii officium sic describitur : *Candelarius principalliter lateras necesarias ad Matutinum apportat, candelas circa singula pulvita collocat, et in octavo offert super altari unum humi ponit, singulum ad choram ad Vigiliis nocturnas et Laudes pulsat : huiusmodi tempore ad refectorium, tunc ad cellarium, sabbatho lateras et candelabra mundat.*]

† **CANDELABRUS**, Qui facit vel vendit candelas, Gall. *Candelier*. Charta Philippi VI. Franc. Regis, ann. 1292 : *Item quod Candelarii et venditores de capis, vendent bonas et legitimas Candelas de bono et legitimo cepo.*

CANDELABRUM FABRI, in Consti. Siculis lib. 3, tit. 36, §. 1. Qui Candelabra conficiunt.

CANDELABRUM, Oblationes Candelarum in Ecclesiis, Tabularum Monast. Longpontis in dicto. Pars 1. : *Consecravit illis (Monachis) quandam partem ipsius domus, scilicet unum arpennum terre, medietatem Candelarii et sepulchri, tertiam partem domus, et cellarium, utque offerenda, et omnia decime, etc.*

† **CANDELLATIO**, ut supra Candelaria 1. *Die Luna post octavam Candelationis, anno 1310, in Reg. Greg. VII.*

† **CANDELTORII**, Qui deferunt Candelas, apud Rymer, tom. 12, pag. 28, col. 1.

† **CANDELCISA**, Festum Purificationis B. Mariæ. Litteræ Philippi Regis Francie apud Rymer, tom. 2, pag. 464 : *Hæc ipse Anglie mittit gentes suas apud Perpiñanum in crastino instanti Candelicis. Ibid. pag. 485, ubi de eod. negotio : Quo crastino videlicet die Sabbati post dictum festum Purificationis B. Mariæ, etc. Vide Candelaria 1.*

† **CANDELLA**, est, in fallor, pro Candelosa. Vide in hac voce.

† **CANDELERIA**, Idem quod Candelaria. Vide in hac voce. Stat. Nicie sæc. XIII. in Mon. Hist. patr. Parisin. tom. 1, col. 75 : *Et et fecerunt se facere, et teneantur... solvere solidos decem infra dies octo, et alias decem usque ad Candelarum. [Et.]*

† **CANDELERIS**, Candelabrum, Ital. *Candeliere*, in Charta ex Tabul. Cassin. Vide infra Candelarium.

† **CANDELERIUS**, CANDELERIUS, Qui facit vel vendit candelas, Gall. *Candelier*. Comput. ann. 1302, inter Probat. tom. 3, Hist. Nem. pag. 292, col. 1 : *Duranto Garnerii Candelario, pro candelis habitis de eodem pro provisione custodie nocturnæ, etc. Et ann. 1373, in Reg. 109, Chartoph. reg. ch. 401 : Item in quadam terra pella viscata... quem est quoad utile dominium Raymondum Martini Candelarii Montispessulani. Vide in Candelario.*

† **CANDELA**, Cereus, Gall. *Candelille* de cere, Acta SS. April. tom. 3, pag. 321, in Miraculis s. Ziti, ann. 1373 : *Et visus, quod nisi daret unum Candelam ibi cerea.*

† **CANDELOSA**, pro Festo Purificationis B. Mariæ, tunc etiam ut locus scriberetur immemoretur. Vide Candelaria.

† **CANDELOTTUS**, Cereus, Candel.

Acta SS. Junii tom. 3, pag. 393, ubi de B. Michelina : *Accedere debant Natali... cum eorum pallio novo et Candelotis.*

† **Ab Itali. Candelotto, Fax, candelæ, et c.** et grossi. Gall. *Flambeau, torches.* Funus Joan. Galeæ apud Murator. tom. 16 Script. Ital. col. 1030 : *Homines equestræ ab utraque parte, cum uno Candelotto in manibus pro quolibet sporum capite.*

† **CANDERIUS**, pro *Corderius*, in fallor, qui cordas seu funes facit aut vendit. Comput. ann. 1383, inter Probat. tom. 2, Hist. Nem. pag. 250, col. 1 : *Philippus Gira Candario pro una corda necessaria ad pulendum magnam symbolum, etc.*

CANDES, Vasa fictilia, in Glossis Isid. et in Paganis. (In hoc sensu habetur Canda. Martinus sic dicta putat vasa fictilia, quia finguntur ex terra candente. In codice MS. anorum circiter 200, legitur : *Libro Sordidato stes Candes ad usum Ecclesie Lingonensis* : ubi fortassis a Canto legendum Cantes. Vide in hac voce.) [100 et Cendrum.]

CANDETUM, ut in Columnæ lib. 5, cap. 1, et ex Auctor vetus de Limit. Isidorus lib. 15, Orig. cap. 15, et Papias, Gall. in areis urbanis spatium vocant *canetum pedum*, quasi centum, in agroribus autem *canet*. Candelus, hinc accessit Britannorum *Canotred*. [Canet vel Canot Britannis est particulum passivum ab inusitato Canis, a Cant, cognom. : justum vel centum dicitur canetia Centuplicationem.] Vide *Canetudus*.

CANDIBALUS, CANDIBULUS, Jo. de Januina : *Candibatus, parvus candidus, in agrosque etiam Candibus habetur Candibulus.* Unde Marbodius in lib. de lapid. :

Turris Candiculis trivis est inscripta litura.

[100 Pro Candibus legendum videtur *Candidulus*. Utilitar Cicero hac voce. Theaur. nov. Latin. ap. Maium in Classic. Acad. collect. nov. vol. 8, pag. 87 : *Candeo*... unde *Candidulus*, a can, aliquantulum candidus, unde *Candulus* per syncopeam... unde *Juvenalis* :

*Præstant est gladii pulchri hæc et candelæ cervæ.
Dicimus quoque Candiculus, a, can, i, candidus, unde Marbodius, etc.*

† **CANDIBULUM**, Germ. ein schaffel, est instrumentum brassandi. Gemma Germanica.

CANDIDA, Vestis candida, alba. Passio SS. Perpetue et Felicitatis : *Qui erat vestitus distinctum Candidam, habens purpureis collariis.* S. Hieronymi, Epist. 6 : *Que pullam tunicam nigresque catoculos Candide vestis et aurati socii depositione nupersit.* Idem Epist. 84 : *Et dedicatio vestis Martiris Candida illa vestimenta reddiderit.* Adde Spartianum in Severo : *Prætor designatus a Marco est, non in Candida, sed in competitorum grege.* Id est, non inter candidatos Principis. Nam magistratum quidam designabatur a Principe, seu commendabatur sine repulsa et ambitu designandi, ut loquitur Tacitus lib. 1.

Annal. Vide Henric. Valesium ad 30. Ammian. pag. 184. Dicitur etiam Candida, Editio iudorum, que habet a Magistratibus, Prætoribus scilicet et Senatoribus candidata pro electione. S. Ambrosii Serm. 81 : *Præparamus nova et præclarissima munera, edamus primam Candidam in vestitu nudam, secundam vero non nitens nobilitem, etc.* Acta Bonifacii Martyr, de Actis martironum Romana : *Hæc ergo iter Candidam egerat apud urbem Romanæ ex Praef-*

tura. Vetus Calendar. Herwarti M. Decemb. 13. Kal. Jan. Minus Candida. Quæ verba alii de munere, seu officio candidatorum, nescio an bene interpretantur. Passio SS. Sergii et Basilii : *Filiæ Hieronimi Metellarii cujdam, qui sub Vespasiano Augusto tunc in urbe Roma Candidam confessionem dedit Romanis.* Ubi forte leg. *edificationem*. [Exponenda omnino est vox *Confessio*, de qua redundare monet Baluzius : quæ præterea non legitur in aliis codicibus MS. ut observant Bolandiste tom. 6. Aug. pag. 501.]

† **CANDIDARE**, Albuere lintea, vel etiam lintea candorem inducere. Charta ann. 1192, in Consuetud. MSS. Tolo. cap. 29, verba sunt *de Candelario*. Ubi Braszonus se conjungit cum Garona, et ipsam præstem et gravaria... erat pascua, causa ingrediendi et extendi libere et stancandi naves... causa ascendendi et lavandi et candendi. Tertul. adv. Gnosticos cap. 12. Johannis Evang. verba Apocal. 7. expriments : *Laurentem vestimentum suum, et Candorem dantem ipsam in sanguine aqua.* Vide *Candidarius*.

† **CANDIDARE MANUS**, apud Muratorium tom. 2, pag. 387, col. 1. ex Camilli Perogrini Historia Principum Longobardorum pro albuere.

† **CANDIDARIA**, in Lavatorio, in Glossar. Lat. Ital. MS. quæ lintea candefacit. Vide *Candidarius*.

CANDIDUS, vel Candidio et Joanni de Janua, Peliparius, qui coria facit alba. Item qui lavat pannos. Idem Ugueto : *Fillo, qui parat pannos, et candefacit, et candefacit coria.* Innotat etiam in Regum cap. 48 : *Fillo, qui Candit pannos.* Gloss. Lat. Gr. *Candidus, xapxio*. Cornelius Fronto : *Album naturæ, Candidum coloris.*

† **CANDIDATIO**, Candor metaphoricus, id est, Justitia et sanctitas. Lambertus Ardensis apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 2, pag. 596 : *Peporis et Ardens Adelidem et secundam Bentrionem, qui similiter consanguineus, et ad veteris hominis expiationem, in novi hominis Candidationem, Christo mediante et Baptismi gratia et sacramentum confirmata, baptizatus.* Haymo in Psal. 71 : *Excaltetur super Libanum, id est, Candidationem turpis mundi.* Libanum, albus, deducitur ab Hebræo *lari, Laban*, albus. Et in eodem libro : *Excaltabitur, quæ lavat pannos.* Joanni de Janua. Petrus Blesensis Epist. 14 : *Barbatores, balatrones, hoc genus omnes, et Candidationem.*

1. **CANDIDATUS** : *Axygion*, in Gloss. Lat. Gr. Dignitas Palatina, æque ac militaris, instituta primum a Gordiano seniore, qui videtur esse Scholarium classe quondam ex valentioribus, quique animo ac corporis robore cæteris præstant, in peculiarem scholam, seu cohortem conjecit, eosque candidatos evexit, quod fortassis quidam candidi in vestibus, vel armatiis deferrent. S. Hieronymus, ubi de Nepotiano : *Quid in Palatii militibus sub chlamyde, et Candidati tunc, corpus ejus cilio trivis sit.* Ausonius :

*... Cum jam succedens militis
Per Ligurum populos solus succedat iros,
Atque inter Nives albi volucere corbores.*

Ita Claudianus in 4. Consul. Honorii, *Niveas cohortes militum dixit.* Duplex autem fuit Candidatorum coors : prior Senatorum, quæ dicitur a Gordiano maiore, altera Juniorum, quæ a Gordiano juniore inventa, ut discere est ex Chro-

2. **CANELLA**, diminut. a *Canva*, Arundo, botanica, Gall. *Canne*, Ital. *Canella*, Composit. Ital. *Canella*, Preslat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 61. col. 1: *Ordinaverunt flori et depingit trecentum arva... ad modum de banieres, pro affigendo in Canellis, utque parati pueri chorati portarent illa ante processiones*, Chron. Parmense ad ann. 1273 apud Murator. tom. 9. Script. Ital. col. 701: *Canes ingreditur in Vitis, et murem usque ad minorem, iterum ad dictam figuram cum pallis et Canellis*.

3. **CANELLA**, Navis specios. Germ. *Canillon*, opuscul. Ital. *Canili*, Boni apud Ludewig. tom. II. Reliq. MSS. pag. 72: *De Insuperandis pro procuratoris navis, quas Canellas appellant, electi milites clem a portu canes*, Ital. *Canes*, Cane.

4. **CANELLA**, Actio in iure, qua quis rei aliquid interdicti, practice nonis Opposition. Stat. Genouens. lib. 4. cap. 2: *Qui veniens incipit a die destitit canerit, vel traditione possessionis, et circa vasa fuisse elevata, Canella*, Ital. cap. 8: *De elevatione Canelle*.

5. **CANELLOS**, Canalis, Gall. *Canal*, Angl. *Canal*, Ital. *Canale*, Rymer. tom. 5. pag. 774. col. 1: *De assensu concilii nostri ordinavimus, quod quilibet... ante tenentium suum a pariete sine muro iudicium tenentem... et si non iudicium, pro septem pedes usque Canellum, et ubi via stricte extiterit pro pauciores pedes... de proprio faciat parietem... et in auctum reparations et erigat... et in auctum de dicta via inter Canellas, etc.* Et mox: *Inter eadem tenementa et Canellos, etc.* [66 Charta ann. 1304. ap. Guden. in Cod. Diplom. vol. 3. pag. 16: *Canes, quod Canelli in vulgari dictum, ad talodum et amovendum stititulum, etc.*] Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2461. in Charta ann. 1316: *In qua hec castro Rothomeyense sedit cum toto portorio usque in Conclatum Secane, huc est, alveum Sequane*.

6. **CANENTATUM**, Rymer. tom. 3. pag. 70. col. 1: *Accedentes ad nos... monstraverunt, quod vix super quadam noem suam... panis laicis et lineis, ferro, Canentatis, cabulis, ac auro et argento ad valentiam quadraginta librarum sterlingorum, quodam in Angliam morari fecissent. Legendum opinor Canentatis, i. a telis canabibus.*

7. **CANEPA**, CANEPARIUS. Vide *Canava* et *Caneparius*.

8. **CANEPA**, Colla penaria, vel vinaria, Gall. *Cane*, Ital. *Canava*, Chron. Tarvis. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 819: *Itam (domum) a seniore usque ad solarium infans penitus destruxit, in qua tunc erant inter naves et feminas xvij, qui nati inferius aufugissent ad Canepam, suffocati essent ruina domus domus*, Vide *Canava* 1. et *Canepa*.

9. **CANEPA**, Conclavia, Ital. *Canepa*, seu area repositur et servatur. Chron. Bergom. ad ann. 1897. apud eund. Murator. tom. 10. col. 808: *Conclavia fuit parva in domo in qua lenabatur Canepa et officium salis; et erat Certulus de Ulmenis tanquam caneparius societatis datus salis*, Vide in *Canava* 1.

10. **CANEPA**, Conclavia, Ital. *Canepa*, nostris *Canava*, Stat. Verceil. lib. 3. pag. 85. v. 2: *De tela risla, Canepa et stope Ital. sol. mun. Convent. Saone pag. 54: Quando ipsi Quilenses subditi communis fuisse videntur Canepam in Saona, etc.* Vide *Canava* 3.

11. **CANEPARIUS**, Custos Canepae seu arearum publicarum. Chron. Bergom. ad ann. 1396. apud Murator. Script. Ital. col. 582: *Per dictum collegium con-*

firmatum in notarium et Caneparium dicti collegii. Vide *Caneparius*, in *Canava* 1. et *Canepa* 3.

12. **CANEPIA**, Ager, ubi canepa seu cannabiscrescit, Gall. *Canepiere*, Charta ann. 1228. apud eund. Murator. tom. 1. Ant. Ital. med. vet. col. 986: *Tam in turibus, douibus, etneis, arboribus, et in fructibus terrarum, hortorum et Canepiarum, etc.* Vide supra *Canava*.

13. **CANEPIUS**, in Actis S. Petri Confessoris: *Et despectuismo induerunt vestimento, de panno siquidem Canepio, prostratus, expugnans atque dirisitione*, Vide *Canava* 3.

14. **CANEPIUS**, Vide *Canava*, [Fr.]

15. **CANERE**, Privatum recitare. Mabill. Liturg. G. pag. 475. in Concilio Nicaenensi cap. 19: *Pensum servitutum suarum Canendo Primam, Tertiam, Sextam, Novamque persolvat*. Ibidem infra ex Remigio Aulissiodorensi, Monacho: *Venit consecutus in Ecclesia, et facile obsequio atque consecratio a Sacerdote Canente, ut verba tam sacra viderentur, Vide Canere*.

16. **CANERE**, dicitur de litteris quipiam continentibus et indicantibus qualiter etiamum dicimus: *Quo chante ce livre, Quod cant, hoc est, quid complicitur*, Et iterum de litteris Forisier Canonici Lemovic. Inter Fraga. Hist. Stephanoti tom. 2: *Anno 1510. die sabbati 21. Octob. Officiarii regi cum nuntio veniente et alia litteris se deferentes quibus Canebatur, quod non teneremus computum mittendi privilegium eligendi, ex quo idem Rex male contentabatur*, [Egan. VII. Ludov. Pil cap. 28: *Etiam, qui erat huius super omnia dominus, sit enim Canerent et domestici sui, et aliquando pedem foris sepe ponere aunc non fuisset*].

17. **CANESIA**, CANESIMUS, CANESIMUS, arundinetum, Ital. *Caneto*, Charta Boemundi princ. Antioch. ann. 1170. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1475: *Extenditur (terra) per litum maris usque ad quandam Caneriam et murum antiquum*, Stat. Avelles ann. 1498. cap. 52. ex Cod. reg. 6321: *Qua separit, sciderit vel exportaverit alienas canes seu arundines in et de aliena Canerio, solum pro quilibet cana denarios vi. Eadem notione dictum videtur Canepio, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 184: *Item de terre ex vi agra Canepio et bisonis. Vide infra Canis et Caneria*.*

18. **CANESIUS**, Vide *Caganus*.

19. **CANESTELLA**, CANESTELLUS, Ital. *Canestella, Cistellus, apud Joann. de Saintr. pag. mibi 130. Charta ann. 1281. ex Tabul. Massil. *Quilibet Canestella de poplris vel tepias, solvet vi. den. Comput. ann. 1282. Inter Probati. tom. 2. Hist. Nem. pag. 94. col. 2: *Item solvi pro uno tabasio, duobus Canestellis, et pro una magna amphora, etc.* Vide infra *Canestellus*.**

20. **CANESTRA**, vox Italica, Canistrum, Gall. *Panier*, Stat. Verceil. lib. 3. pag. 81. v. 1: *Neminis ingruum tenentium per se vel per alium fecit portare... corballe vel Canestras neasum, atque volutate domini*.

21. **CANESTRUS** [U] CANESTRA: *¶* Parati fuerunt ibidem per sacristiam duo Canestri longi magnis intantibus coope- ri. [Diar. Barchard. ex Thuanus, II. 106. ad. 1491.]

22. **CANETA**, Vide in *Canava* 1.

23. **CANETUM**, Inter nigron, midsidone canetum, Papia. [Idem. Tabular. S. canetum, etc.] Codex MS. Nevaliti Collegii

Paris. habet *Canetum*, intermistum, viridescens colorum. [Vide *Canetum*.]

24. **CANEVITUM**, Canepium, Ital. *Canepium*, Stat. crimi. Saone cap. 42. pag. 92: *Quicumque damnum intulerit in pratis, Canepibus, nemoribus, et aliis similibus terris canepiculis et sivestris, etc.* Aliud vero sonat *Canet*, scamnum scilicet, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 139: *Ita transierunt in latide sivestris Canepibus, etc.* Aliud nominis *Warin* sicut sonat *Canet*, usque huius plures personas.

25. **CANEVIA**, Vide *Canava* 1. et *Fendum* de *Canepio*.

26. **CANEVIVUM**, CANEVIVARIA, etc. Vide *Canava* 2.

27. **CANEVALE**, Ager, ubi cannabis crescit, nostris *Canepiere*, Stat. Verceil. lib. 5. pag. 121. v. 1: *Quicumque intraverit hortum, vineam, plantatum, altissimum, brolium clausum, vel Canevale alterius, etc.* *Canebola* Normannis, idem quod *Canepole*, Galanus Cannabibus. Vide supra *Canabale*.

28. **CANEVARIVUS**, Vide *Canava* 1.

29. **CANEVERILLA**, Tabularium S. Remigii Remensis: *Quo quicque auctor vel ad minorem modum quantiam partem, et donant decimam de omni qualibet, prout Caneverit, et prout. Vos, ut videtur, ex Canebria, seu Gallico Canepiere, format.*

30. **CANEVIA**, Vide *Canetum*.

31. **CANEVRIA**, ut *Canavate*. Vide supra *Canepium*.

32. **CANFALO**, Vestitum, Gall. *Gaufalon* seu *Gaufanon*. Acta SS. Mail. tom. 5. pag. 217. de S. Lucifero: *Diebus Regibus in perpetuum dedit, commendavit et communiavit in Canfalonem Canfalonem Ecclesie Romanae*. Vide *Gaufalon*.

33. **CANFALONERIVUS**, Vestiflor. Gall. *Gaufalonier* seu *Gaufanonier*. De eod. S. Lucifero ibid.: *Qui tunc temporis, in presenti Sardanie regno, nomine et ex parte Regis majestatis esset Canfalonierus*.

34. **CANFARA**, Leges Abbatialis Regis Angl. cap. 19. apud Bromptonum: *Si incupiat sit, et se purgare velit, eat ad forum calidum, et adlegit manum ad canfarum, quod non falsum facit. Ubi Canfarum, pro condens interpretatur Somnerus*.

35. **CANFARA**, vox Italica, Camphora, Gall. *Canphre*, Tract. MS. de Re milit. et Mach. secretum. cap. 12: *Canfara mixta cum pulvere, etc.*

36. **CANGAVIS** inter vestes recensetur, in Charta ann. 855. et Append. ad Marcan Hispan. fol. 788: *Canavis, lana laicis et una sive, etc.* Vide *Canefellus*.

37. **CANGIUM**, Pannus forte unius coloris; sed alio minus intensione intermixtus, Ital. ut pro diverso aspectu subinde mutetur, quomodo *Tafetas* changeantur dicimus. Necrologium Ecclesie Parisiensis 17. kl. Julii: *Defuit... deus cospice de Cangi viridi*. Vide *Canetum*.

38. **CANGIUM**, Cambium, permutatio, Gall. *Change*, *Exchange*, Charta ann. 1179. tom. 3. nove Gall. Christ. Instrum. col. 120: *Deo fratribus ibidem Deo serventibus pro Cangi in pundo Polynki, quam virtutem meum et exclusum accepti, etc.*

39. **CANIBUM**, Charta Richardi Normannie Ducis et Roberti fratris eius ex Tabular. S. Michaelis: *Dantei Abbati et Monachis de S. Michaelis communitatem et Canibum dedit, et nundinas duos et pedagium, aliter pedagium. Item pro quibusdam in pundo Polynki, quam virtutem meum et exclusum accepti, etc.*

40. **CANIBUM**, Charta Richardi Normannie Ducis et Roberti fratris eius ex Tabular. S. Michaelis: *Dantei Abbati et Monachis de S. Michaelis communitatem et Canibum dedit, et nundinas duos et pedagium, aliter pedagium. Item pro quibusdam in pundo Polynki, quam virtutem meum et exclusum accepti, etc.*

ad utilitatem mercatorum ad nundinas confluentium hic potestas traditur.

CANIBUS Panis. Vide in voce *Panis*.
CANIBUCA, apud Hymer, tom. 8. pag. 417. col. 1. *Et jam dicta erat (supplendi) quasi totititer dimissa in canibus populus ad lectus lapidum, lignorum, ferri: et quidam ad nitum manuales, pedum et buclavum, et ad Canibucum et galorum pagum; quidam vero Canibus iudicant, innotestis, etc.* Eadem repetitur et item verbis col. seq. necnon etiam pag. 418. ejusdem tom. Ferme crediderim pro *Canibucum* legendum *Canibus* populus ad caligant oculi lectoris, uti tantulum est discerni. Iarus est in instrumentis tantisper antiquis punctum littere i superpositum. Idemque Canibus, Perficiet ludus embacae seu haculi incurvati, vel iusuri mallei, quo globulus ligneus protrahitur.

CANICANUM, Charta ann. 1841. inter probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 181. *Paratur hic maxima caristia, propterea quia gentes illorum senescellarum, quae ad Montempeusianum amnesant super iudiciu, farinae, et alia victualia, propter sal quod de ista senescella sumebant, et ad partes suas reportabant amodo non parantur, propter defectum salis predicti, sine Canicani perititio de eodem. An pro Concombi? Ibi enim de meretum permutatione sermo est.*
CANICELLUS, Canistrum parvum, cistella. Ceterum, ibi. col. 20. v.: *Primum orator offert cererem suam et Canicellum desumatum cum duobus turribus (i. tarturibus), et secundus orator cererem suam et Canicellum parvum cum duobus columbis albis, . . . et tertius orator suum cererem et Canicellum dicerorum colorum cum variis aviculis. Vide supra Canicellum.*

CANICULUS, Dignitas Palatina in Aula CP. quae in insignis erat, et fuit avicula dicitur scriptoribus Byzantinis. Sic autem appellatus, uti censet Alemannus, quia pene cum esset vas, in quo asservabatur sacrum Encausum, quo Imperatores diplomata vel epistolae subscribantur. Caniculus appellatum, quod caniculi formam, et gligineque praese ferret. At Salmasius ad Solinum *Caniculus* a *xavov* ductum, voce, qui in Glossis *epulos* et *paric* vertitur, unde *Caniculus* interpretatur Alemanni sententia non omnino abutit Anastasius in Notis ad VIII. Synodum, dum ait, illius cura demandatum fuisse atramentum, seu polius rubumentum, ex quo Imperatores litteras phoeniceas exarant subscribendo. Erat autem vas illud aureum, gemmis lapillisque distinctum, *xygion*, apud *epulos* *xygion*, uti describitur a Niceta in Man. lib. 3. num. 4. Id est, *Calamarium* aureum margaritis et praeiosis gemmis inscriptum, vertitur. Ita Perizonius ad lib. 4. Chr. Cassi. cap. 13. *Χρυσέον ούτως εστι τας βασιλικας υπογραφας*, Aeneas Commen. lib. 3. Alexiad. *Κανικύλιον* dicitur Grægorius in Perizonio, et Tyrio lib. 22. cap. 8. et Gunthero lib. 8. Liguini. Sed erat Guntherus, qui *Canicellarius* interpretatur:

Tenuis aureum, quod Argelii Graeci Grogat caniculus, hoc Caniculus erat, ubi Caniculus item Bas potest dicitur accitit fructu parititio Sanguinis indicat.

Necne enim diversus fuit et fuit *xavov* de Aletiadem pag. 578. ubi aliquamulta de hac dignitate concessimus. Vide Pachimer. lib. 8. cap. 32. lib. 9. cap. 24.

[²⁰] et Glossar. med. Græcæ. voce *Kavov* col. 574. et Appendix. col. 92.]

CANICTÆ, Furiores, apud Papiam. Cod. MS. habet *Canictæ*.

CANICULA, annus sumi qui Cynicus dicitur, convolvit ante xavov, quatuor cccc. LV. Papias in MS. Ecclesia Bithurica. An verus sit Papias calculus dicant Astronomi.

CANICULARES, dies sunt 64. in quibus moleste sunt purgationes a tertio Iulii Julii, usque in Idus Septemb. Papias. Vide Delirium ad Seneca Medeam pag. 84.

1. **CANICULARIUS**, Qui canum venatorum cura incumbat. Florentinus Virg. ann. 871. *Omnes venandi artem dicitur, convolvit ante xavov, Canicularius quoque docere... non desinebat.* [Translatio S. Athanasii Episc. Neapol. apud Murator. tom. 2. part. 3. col. 178:] *Forculus quidam, cuiusdam Canicularii filius, per menses septem lunam oculorum amiserat.* [Quibusdam Braconier. Vide Braco.]

2. **CANICULARIUS**, Qui canis expellit Ecclesia. Concil. ann. 1583. inter Hispan. tom. 4. pag. 896. *Officium insuper (creamus) Canicularii, qui canes ab Ecclesia ejiciat. In quovis archidia, et quovisunque vigiliis habentium vigiliis, et aliis, ubi et quando per thesaurarium fuerit injunctum, Ecclesiam purgabit.*

CANICULUS, Vitis ascholaris. Vide *Caniculus*.
CANICULUS, Cassula canalis. Testam. Tellonis Episcopi, tom. 2. Annal. Benedic. pag. 708. col. 1. *Agrum Aloveno (legi) modiales triginta... cum casa, cum duobus tabulatis, casa curie et introitu suo, et cum Caniculis suis.* [²⁰ An Canisius?]]

CANIER, Leo, in Glossis Isid. Lex. ceterum cum Papias MS. *Canis Leo* Martinus legendum conjicit Canis, Leo, propter impudentiam.

CANICELLUS, Tradit. Fuldensis lib. 3. cap. 38. *Lectaria, sive villoni, sive mansuetoria, sive Canicella, sive canicellusque sint centesima, linea vel lancea. Puto legendum Canicellus. Vide in hac voce post Canicellus. [Belgia Canicella est nostrum Canicellus, Tels cannabina: hinc suspicio retineri posse Canicellus. Quod utcumque confirmari potest formula bodieque apud plebeculam Antissiod. in usu: Canicellus non Canicellus.]*

CANIFER, Qui canibus venatiles prestat. Decretum Andree Regis Hungarie cap. 16. *Agazones, Caniferi, et falconarii non presumant descendere vel superius venari.* Item Decretum apud Odoricum Raynaldum ann. 1223. num. 13. habet *Caniferi*; perperam, ni fallor, pro *Caniciferi*.

CANIL, Idem videtur quod supra *Caneria*. Charta ann. 1313. in Reg. 64. Chartoph. reg. 205. *Sicut canis et condonatus Canis, et Canis dele Nostri, et Canis in territorio dicte granzie. Vide Canicella.*

CANINI, Hæretici exierunt in Alemanniæ Canes, et delati sub ann. 1321. apud Martin. Westmonasteriensem.

CANIPA, [Promtuarum.] Jus Vicentin. lib. 4. *Eroneare et collocare plastra in Canipa, est.* [Acta Sic. Max. tom. 1. pag. 159. ubi de S. Aldebrand: *Canipa aperta pro pauperibus stabat.* Acta Sic. Junii tom. 2. pag. 374. in Vita E. Henrici Baucensis: *In ipsa Ecclesia morte sinistra fuit ordinata quedam Canipa, et ad eam quidam boni viri per Episcopum et commune deputati, recoligentes panem et vinum... pro sustentatione pauperum.*] [Contract. Dattor. Ber-

gom. lib. 6. cap. 2. *Canepam* vocant, ex Ital. Canapa, Vide in voce *Canapa*.] Pro Arario sumitur apud Rolandinum *Patavinum de Factis in Marchia Tarvisina lib. 5. cap. 13. Dicitur quoque Galvanus Lancani restituisse compend quoddam magnam pecunie quantitate, quam de Communis Paduæ Canipa malo modo absterat.*

CANIPARIUS, Custos canum, seu cellæ penarie et vinarie. Stat. Mantue lib. 1. cap. 6. ex Cod. reg. 4820. *Habere debeat ipse L. potestas unum equum, unum caniparium, etc.* Vide supra *Canapa* 1.

CANIPATINA. Vide supra *Canapina*.
CANIPIS et **CANIVIS**. Vide *Canavis*.

[²¹] **CANIPARRIUS**, Thesaurarius, custos Canipa seu arces publicæ. Correct. stat. Cadubiri cap. 129. *Ordinamus quod omnes et singuli, qui sunt ac portari fuerint debitoribus fidei et communitatis, tam superstitibus et Caniparris, quam alii quicumque, etc. Vide Canecarius in Canecarius.*

CANIPULUS, Ensis brevior, vel Caltellus, Gallis Canip. Thomas Caniprat. lib. 1. de Myst. Apib. cap. 16. § 4. *Prædictum aliquid videri expositis oculis crudelitatis occiderit. Ubi Colverperius in MSS. Cod. pro enabis legi Canipulæ, ut et lib. 2. cap. 29. [Leges et Consuetud. Farnenses ex Archivio S. Adomari:] Si quis Canipulorum portaverit, emendat Comitatus tres libras, super quem cum Baldis invenierit, decem lib. Si super aliquem traxerit XX. lib. et si aliquem inde vulneraverit, manus amittat. Et qui aliquem bloetres sine Canipulo aut sanguinem traxerit emendabit Comitatus tres lib. et lxxv. sol. Occurrit libi non senel. Lambert. lib. 1. cap. 1. Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 403. *Alis mortem comminatur, nonnullis etiam abbatibus rebus, triumphis et oculis, spatulis vel Canipulis, sicut accitit, immo tere accitit mortem inperunt.]**

CANIPULUM, dicit Radulphus de Dilecto ann. 1275. *Ne quis ciator Canipulum deferat, vel arcum. Ubi Matth. Paris ann. 1276. Prohibuit ne super quem gladium ferret viator vel arcum. Veteribus Belgis (inquit Kilianus) Knife est cultus vel gladius, acutus sicut. Knives, in Charta ann. 1321. pro villa Arkeni, in Tabulario S. Bertini: Si quis Charta, ciltulum cum cuspede, qui vulgo Knives dicitur, super se non portaverit, 3. libras emendabit.*

CANISRIA, Cistella. Idem quod supra *Canicella*. Inquisit. ann. 1217. inter Probat. 1. Hist. Nem. pag. 66. col. 1. *Bonitus petebat ab eo similiter bladum et Canisria.*

1. **CANIS**, Dignitas, de qua plura in voce *Canis*.

2. **CANIS**, Variæ canum species:

CANIS ABUTRONTICUS, Qui cum accipit venatur, cujusmodi sunt, quos Spanicos vocamus. Ita in Leg. Frison. tit. 4. § 3. qui in Leg. Bajvar. tit. 19. § 6. *Hapichus* est canis: hanc enim, seu *hahich*, Germanis est accipiter: *hund*, canis. Editio Heroldi cap. 27. § 6. *Hahichunt* prefert.

CANIS ABUTRONTICUS, Lex Salica tit. 6. § 2. *Si quis ultrem leporarium, qui et Argularius dicitur, furatus fuerit, et Pactus Legis Salice habet Argulario: i. quidam Canis. Item Argularius, est canem Argularium. Canis, qui arguto suo clamore feras insequitur. Quo sensu Servius ad 7. Aeneid. *argute*, garrulum, stridulum, sonantem. Argulus, Argule. Gloss. Grom. lat. *Aaxh, Loqum, Argule*.*

* **CANNAYUM**, pro Cannabus, Gall. *Chanvre*. Locum vide in *Balsatorium* post *Bathorium*.

* **CANNELA**, *CANNELLA*, Candela species. Ordo rec. Ambros. Mediolan. an. circ. 1193. apud Murator. tom. 4. Antip. Ital. med. xvi. col. 910: *Benedictus candellus, archiepiscopus dat candelas quamplures principibus decemnum, quas ille iterum dat accendens omni. Et omnis clerus accendit candelas... Primum crux velorum procedit omnes cum Candelis quinque circum accensas. Candelae semel et iterum ibid. col. 907. Sic dicta, si fallor.*

* **CANNELLA**, vox Italica. Parva arundo. Hist. Cortus. lib. 11. apud eund. Murator. tom. 1. Script. Ital. col. 940: *Per nunc nunc nunc nunc cooperat, et iuxta locum illi propinquum intra Cannelas, quibus Siler ille in loco plurimum administrat, etc.* Vide supra *Cannella* 3.

* **CANNERIA**. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 400: *Et in fundo Biviano media XIX. cum casa edificata, et vivat, et Canneria ad censum reddendum in curia nostra de Cospereto. Item in territorio Reatino, ubi dicitur Cansule seu Leonis, terram et vineam et Canneriam edificavit. Si non sint illi Cannerium et Cannerium, per hanc vocem intelligi agrum, in quo cannabis seritur.*

* Item nunc supra *Cannaria*.
* **CANNESUS**, Agri, ubi cannabis vel canna crescit. Steph. de Infestura MS. ad an. 1492: *In favore dicte altivionis in aliquibus locis supra Tiborium vinum lesere et cannabis aliud nunc.*

1. **CANNETA**, Minus vasculum. Vide in *Caneta* 4.

* **Canette**, in Obituar. MS. S. Ando-chi Augustini, Obiit Bona Henricus de Viane (has 145). le jour S. Valentin, abbess de ce lieu, a donné au couvent une esguierre d'argent, deux Chanettes, une saliere d'argent, deux pesant deux mares et deux. Nunc aliud mikli videtur, *Chandier*, in Charta ann. 1335, ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 133: *Item una serge, un Chanetier, trois custodes, etc.* Vide in *Caneta* 6.

* **2. CANNETA**, vel *CANNETUM*, locus ubi crescit *Cannadina*. Vide in hac voce.

* **CANNETUM**, *Arundinetum*. Papias. [Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 544: *Excepit medietate obiveti et Canneli, etc.* Utitur Palladius lib. 3. cap. 25.]

* **CANNETASUM**, Vide *Caneta* 2.

* **CANNICANNA**, [vel *Caricanna*, ut in MS. Siclico] Acta S. Egidii Minoritis n. 9: *Faciebant domunculas et capinos, et Cannicanas, et strigas laticanas, etc.* [quem in locum Henschelium tom. 3. SS. Aprilis ait: Si carnicus ferret Italia, suspicarer *Corricarias* esse legemum. Nunc bonitudo Longobardum esse vocem ad significandum *Kannas* seu *Rasones* vinibibus circumfusus.]

* Si conjecturis indulgere fas est, idem forte quod *Principibulus* *Cannas*, crates arundinis, quales quo bombylicus supponitur.

* **CANNICIA** et **CANXELA**, *Functio*, locus palustris, apud Innocentium Gromaticum.

* **CANNIGERIA**, *Locus cannis septus*. Rotul. sub Edward. I. in Abbrev. Rotul. Origin. vol. 1. pag. 14: *Viginti solidatas proficiunt nunc in Cannigeria.*

* **CANNIPA**, *Locus publicus*, ubi thesaurus communis deponitur, quem

vulgo *Bourne* appellamus. Correst. stat. Capitul. cap. 72: *Venerunt ibidem communitur vel in fontico, sive Canisipa communis, et in solutis dantur ipsi credituri. Vide supra *Canisiparius*.*

* **CANNITIA**, *Conservaria* seu palorum series in fluvio posita, ne pisces ultra possint ascendere et ut facilius capiantur. Charta ann. 1009. apud Murator. tom. 1. Antip. Ital. med. xvi. col. 228: *Portum cum lunare et passagio, hac Cannitia pro piscibus capiendis in fluvio Sitaris... datus. Vide supra *Canisipus*.*

* **CANNIVATUM**, Cannabis. Gall. *Chanvre*. Hist. Mediani Monast. pag. 822. in Charta anni 1352: *Comitatus... medietatem decimum Canisipis parochiam Parente, necnon et decimum pratorum.*

* **CANNO**, [U. canna; = *Pro die Canisipa* de corlo rubeo pro dicto baldachino. (Mandat. camer. apost. f. 28. oct. 1458.)]

* **CANNOLLA**, Pars colli, fistula spiritus accipiendi et reddendi, nostris *Canote*, *Chanole*, *Chamolle*, et *Chemolle*. Lit. remiss. ann. 1538 ex Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 385. *Lepard le vestray du pié par la poitrine entre la mamelle et la Chanole du col. Alie ann. 1304. in Reg. 145. ch. 161: Le suppliant aiechun un petit canot... de chanole de col. Alie denique ann. 1414. ex Reg. 167. ch. 405: Le suppliant donne à icellui Faucon d'un echolaz de vyne, sonné au pays (Bleissis) charnive. Item in Charta ann. 1330. in Reg. 89. ch. 382: *Arnulphus de pratis casu fortuito ab equo suo cadens Cannollam colli sui fregit. Vide supra in *Canote* et *Canole* 2.**

* **CANNONUS**, *Fistula*, Ital. *Canone*, nostris etiam *Canon*. Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7637. fol. 32. r. ad: *Barrius quidam fontem supra Cannosum, qui est illic conseruat, etc.* Vide infra *Canon* 6.

* **1. CANNULUS**, *Baculus* quo crux deferretur. Anonym. de Casib. infamst. monast. Farf. apud Murator. tom. 6. Antip. Ital. med. xvi. col. 226: *Crucem magnam decoravit cum Cannulo et pomo ejus, etc.* Vide *Canvule*.

* **CANNULUS**, *Fiscella*, *cistella*, Gall. *Potier*. Inquisit. ann. 1220. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 315. col. 2: *Item in Quadragesima quatuor Cannulos de floribus.*

* **CANNADURA**, vox, ut videtur, Hispanica. Sera crenaria, qua janus occluditur. Charta ann. 1330. in Tabul. S. Vict. Massi. ex armar. Hispan.: *Temerario ante freptis jamus omnes et clausuras hujus monasterii S. Sebastiani feceris claves novas quibus clausuris servas seu Cannaduras portarum.*

* **CANNUS**, *Aremoricus* *Canis*, *Albus*, *Canis*. Tabularum. *Canis*. *Emptor* dat pro pretio caballum unum *Canis*.

* **CANO**, *Januarius mensis*, apud Papiam.

* **CANOBUM**, pro *Cannabus*, Gall. *Chanvre*. Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag. 719: *In decimis tui et Canobis. Vita B. Lidwine, tom. 2. Aprilis pag. 283: *Habebat autem hunc virgum gradam de stipula Canobi.**

* **1. CANOLA**, Acta S. Chrysostomi: *Eum annuum Praefatus... in festis honoratus, ut Canola S. Petri Apostolorum Principis, in aliquam armis perpetui, tribuere dignatur.* Ubi Bolandus capulum interpretatur reliquias adornatas. Hic in Hieronymo, ubi annuum tubum argenteum, vel alterius metalli, in quo conservabatur reliquias,

praeserim scabs catanagum S. Petri. Apud Hysm. ann. 1390. n. 5. recordatur inter alia Nicolai IV. PP. donaria, *Canonem argenteum ad observandum corpus Christi.*

* **2. CANOLA**, Pars colli, nostris *Canole* et *Canvie*, *Fistula* spiritus accipiendi ac reddendi. Guiberti lib. 8. de Vita sua cap. 9: *In simulacra pugnae dum Militem quendam puerum et adolescentum impetret, ab eodem episcopo contra periculum, subiectum collofit, quod vocant Canonem, frepit; et disingraves nodum excutitur. Hic dicitur praeterea cap. 18. Vide *Canolla*.*

* **3. CANOLA**, Codex actorum, Gall. *Registres*. Instrum. anni 1406. tom. 2. nove Gall. Christ. col. 144: *Domine Josuam Leudicium, condum Episcopum Nicensium... fecit quamplurima legata, et certas ordinationes, amplexaria, et distributiones fieri ad distribui servitoribus ipsius Ecclesie, hunc plenius et clarius continetur in Canolis ipsius Ecclesie.*

* **CANOLUS**, Arundo. Miracula B. Henrici Baccensis, tom. 2. Juni pag. 382: *Miracula... domus eius pariter et indurata super quadam Canolo, lesa fuit in eadem destra. Vide *Canola* 1.*

1. **CANON**, *Pensitatio*. Trinitatio canonum generis, rectorum, acolythi in 3. Verrina. Canonem oblationem, et Indictionem. Ac *Canos* quidem, seu canonici tituli, sunt solennes et antiquae praestations: *Inductio*, quidquid preter Josuam Leudicium, condum Episcopum Nicensium... fecit quamplurima legata, et certas ordinationes, amplexaria, et distributiones fieri ad distribui servitoribus ipsius Ecclesie, hunc plenius et clarius continetur in Canolis ipsius Ecclesie.

* **CANON**, *Pensitatio*. Trinitatio canonum generis, rectorum, acolythi in 3. Verrina. Canonem oblationem, et Indictionem. Ac *Canos* quidem, seu canonici tituli, sunt solennes et antiquae praestations: *Inductio*, quidquid preter Josuam Leudicium, condum Episcopum Nicensium... fecit quamplurima legata, et certas ordinationes, amplexaria, et distributiones fieri ad distribui servitoribus ipsius Ecclesie, hunc plenius et clarius continetur in Canolis ipsius Ecclesie.

vile. In Computo auxiliorum Regis Franc. ann. 1388. in Camera Computor. Paris. Guillaume l'Escheur *Maître des Canons du Roy, que teneu Seigneur tel a ordonné estre baillé pour servir tant forces d'ostesse à faire pourer pour quatre grans Canons, qu'il doit faire pour mettre en la garnison de Harevel. Canonum mentio est non solum apud Scriptores hinc inde paulo vetustiores, Froissart. I. vol. cap. 148. 191. 261. 283. 311. 2. vol. cap. 21. 97. 3. vol. cap. 54. 4. vol. cap. 18. In Chron. Flandr. cap. 112. 115. apud Froissart. lib. I. vol. pag. 119. 121. 141. 296. 2. vol. pag. 130. 3. vol. pag. 92. In Historia Buciand. cap. 318. in Diario obsidionis Aurelianensis apud Scriptores hinc inde quodammodo. lib. I. Hist. Vide *Gemma*.*

* [« Pro. residuo et complemento fabricæ unius bombardæ, certarum spingeriarum et nonnullarum Canonum pro bombardis munitionis arcis Thourine. (Mandat. camer. apost. an. 1462-63. §. 118.) »]

CANONIS SEMENTISS, apud Monstrel. 2. vol. pag. 64. B. 3. vol. pag. 82. Berrium pag. 211. in Chronico Scandal. pag. 10. in Collatione Ludovici XII. pag. 18.

2 CANONGIA, vix Hispanica, Collegium canonicorum. Charta ann. 1448. in Reg. 70. Charoph. reg. ch. 227: *Qua quidem hospitia sunt nisi prope Canoniam S. Saturnini Tholose inter quibusdam occurrit in Indice Provinciali iurum domini: Monasterior de sancto Trophense dona presentia de quatuor Canonis.*

1 CANONIA, Lexia, in navibus, quæ cataphractæ vocantur, et catastronata, id est, pavimenta superiora habent, ligna sunt, quibus tabulæ incumbunt. Sussanensis in Vocabulario.

CANONICA, Canoniarum cœtus. Vide post Canonicus.

CANONICE LITERÆ, EPISTOLÆ: *Κανονικὰ γράμματα*, Græcis dictæ, juxta Zonaram ad Canon. 42. Synodi Laodicenæ, quod juxta certos ac determinatos Canones, et regulas quasdam solennes exararentur. Et hæc sævæ *γρογία γράμματα* vel certe quod his, qui ex Canonice Ecclesiastico erant, sine Canonice peregræ et in alienam diocesim profectiscentibus darentur. Nam rasæda cum Formata fuisse testatur, apud Eusebium Constantinum, sub Ænem Concilii Calchedonensis: *In facienda Epistolæ Canonice, quæ mos Latinæ Formata appellatur*. Et vetus interpres Synodi Laodicenæ. 42. *Non oportet ministrum altaris, vel etiam Clericum sine Canonice litteris, id est, Formata, aliquo proficisci*. Ubi Græcus textus habet: *ὅτι κανονικὰ γράμματα*. Invenitur etiam in Canonice Epistolæ intelligendis Senator lib. II. Ep. 24. ubi de eo agitur, qui proventur a Principe ad eorum Episcoporum Canoniarum cœtus, et Synodum, idem alii, fides publica committitur. Vide Concil. Sessiouense ann. 863. art. 3. Ravennense ann. 967. can. 3. Hadrianum Novium lib. I. cap. 4. Photium lib. 2. his Hist. Rem. cap. 2. II. et Ferrarium de Literis Canonice. Litarum Canoniarum formulæ aliquot habentur apud Aldemundum ad concilium tom. 2. Concilior. Gall. pag. 658. et 693.

2 Canonice Literæ sic dictæ, quod juxta certos ac determinatos canones et regulas quasdam solennes exararentur, vel certe quod his, qui ex Canonice Ecclesiastico erant, peregræ profectiscentibus darentur. Invenitur porro an de his Ca-

nonice epistole intelligendis Senator lib. II. Epist. 26. Rem geduntur Auctoribus novi Tract. diplom. tom. I. pag. 248. quibus ejusmodi Canonice Epistolæ sunt illæ, quæ a comitibus provincialium vicariis suis causantibus de vercibus colligendis; Canonice nuncupatæ, quod ad canonem seu rationem facultatum locorum, a quibus excedebantur, accomodatæ erant, tabulæ colligendæ, vel forte quod solennes et antiquas quidam præstationes continebant. Vide Canon I.

3 CANONICARUM EPISTOLÆ dicuntur Joanni VIII. PP. Epist. 48: *Sancti magnique Niceni Concilii præcepta secuti, quæ jubent, Regulares Episcopatum per unumquemque provinciarum episcopum, qui ab his, vel ab aliis recipiantur, etc.* Lupus Ferrariensis Epist. 129: *Reverendissimi autem viris Revoglio memoratus vicarius suis causantibus de vercibus tabulæ postulantibus, et conversationem memorati fratris laudantibus, quamquam olim usum verba habuisset identidem, etiam Regulares litteras acceptas, quæ prædite, quod de eo sententiæ, licet relatione fitebatur.*

2 CANONICALIS, CANONICARE, CANONICATIO, CANONICATURA, etc. Vide infra in Canonice.

1 CANONICARIA, CANONICARII. Vide Canon I.

2 CANONICATUS, Approbatus. Stat. an. 1499. lib. 1. cap. 33. ex Cod. reg. 4821. fol. 23. r.: *Pro ut continetur in ordinamentis Canonici.* Vide Canonice caput 2.

2 CANONICE, Legitime. Hispan. *Canonicamente*. Petr. Ari. Rustici *Monasterio medicorum Canonice præstantium.*

2 CANONICITER, Secundum regulam seu canonem, regulariter. Gall. *Canoniquement*. Charta Agnetis Archiepiscopi ex Chartul. S. Nic. Pietav.: *Si quis iste denotia captus fuerit, ut inde clericus Canonicer sine regulariter degenibus expulsi, etc.*

1 CANONICUM, Domitellum, habitatio Canoniarum. Concessionis Episcopii Tolonensis Canonici ejusdem Ecclesiæ anni 1383: *Item petimus, quod illi Canonici, qui tenebant episcopatus, possint tenere tractatum et ædificium, qui conestant in Canonico. Vide alia notione in Canon I.*

2 CANONICUM, Id quod solvitur pro ordinatione, in Corp. Jur. Dion. Godfr. pag. 438. [2^a Vide Glossar. med. Græc. col. 578.]

CANONICURUS. Vide in Canon I.

CANONICUS. Dudo lib. 2. de Actis Norm.: *Christianæ religionis summa ratio constat ordine distincta uniuscuiusque Latorum, Canoniarumque, aliisque Monachorum labora curis, et quantumque vero ordines sint ad excolendum cultum vere fidei, beaticæ viæ est ambus itineris, certa quæ vere eruditissimæ: quarum una regere, novitate laicis velis, et Canonice dicitur meruit, sub cuius ditione Laiciis ordo moratur et vivit: altera vero nomine beneficii, finitibus hinc inde quorum curam, non velis per plures, sed accipi curam, secretique perveni laici, molitur semper ad ardua. Certe primus triplex tantum fuit in Ecclesiâ idellum quod clericum vocant, quod clericum, quod et Canonicos vocabant, et Monachorum, ut hic indicatur.*

Clerici postmodum, qui Ecclesiâ deserviebant, Canonici appellati sunt, quod essent *in re servati* et *in re servati* ut in Concilio concilia, Authech. cap. 2. §. 1. Cælestinense can. 2. et Sydonus Trul-

lana can. 6. vel quod sub Canone Ecclesiastico facerent, ut Concilium Toletanum III. can. 6. vel essent sub Canone constituti, ut Concilium Forojuliense ann. 704. can. 1. Sub Canone Ecclesiastico constituti, idem Concil. can. 6. *Canonis enim nomine Clericum intelligebant*. Neque aliter hæc vocem usurpavit S. Athanasius in Vita S. Antoni pag. 89. Edit. Blesensis: *Inter quos hæc, quæ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐνταυρῶν ἔσται, καὶ τὰν αὐτῶν τὴν τῆς προσηγορίας καὶ τὴν ταυτῶν, Cuius quidem Vocis vim non intelligit Concilium Toletanum III. can. 6. sicut Concil. simul et Canonici dicuntur conjunctim. Capitula Caroli Magni lib. 5. cap. 5. [2^a 185.] Ut Canonici Clerici Canonice vocantur, ut patet in Concilio. Qui ad Clericatum accedunt, quod non nominantur Canoniam vivunt. Innocentius III. lib. I. Epistol. pag. 298: *Nec etiam aliqui Canoniam dicuntur Canonici. Secularium, etc.* Adde Concil. Aurelian. III. can. II. et Turonens. II. can. 19. [2^a Chronodagium regulam vitæ canonicæ vitæ apud Iudæos. Concil. tom. 4. pag. 118. Item tom. I. pag. 163. Pius 4. edict. helm. tom. I. pag. 98. Ad hæc regulam scriptus est liber Canonice vitæ regulam continens ap. Harduinum tom. 4. pag. 103. et 104. apud Iudæos. Pius 4. edict. ann. 816. Quam sequenti anno edidit Monachorum regulam est in Collectionibus Capitularium Pertz. pag. 201. Baluz. lib. 578. Bonifacii 8. Pontificis. Pius 4. Abbon. Ludov. Pil. cap. 28. Pertzulo viri Script. 2. pag. 622. et Eichhorn. Histor. Jur. German. §. 173. 383. 384.]*

2 Canonice vocantur et appellationem sua elate notam fuisse satis inaudit Gregorius Turon. lib. 10. sub finem, ubi ait, Raudinum Episcopum Turonensem infatigabilem memorem Canoniarum: in eadem Ecclesiâ Canonice vocantur. Charta Archiepiscopi Regis Franc. ann. 980. vel 950. pro Ecclesiâ Tornac. Inter Miræ Diplomata Belg. tom. 2. pag. 1340. col. 2. [2^a Greg. III. ann. 682] ubi statuitur, ut ipse teloneus et justitia de teloneo omni tempore ad memum Canoniarum ejusdem Ecclesiæ proficiat. Jam vero cur Clerici Canon Ecclesiæ, et Clerici, Canonici dicantur, non omnino prompium est assequi. Scio Hugonem Rotomagi Archiep. lib. 3. de Hæret. cap. 2. Ivoem Carnotensem Epist. 63. et alioscentes, Canonice vocantur, quod Canonice regulas artibus observare teneantur. Papias: *Canon, Græce regula, constructo comprobatur; inde Canonici, id est regulati*. Id sane videtur in Concilio Capitulare I. Caroli Magni incerti anni cap. 83: *Ut abbatibus Canonici Canones intelligant, et Canones observent, et Clerici Canonici secundum Canones vivant*. Et cap. 9. *Ut Abbates Regulares et Monachi regulam intelligant, et secundum regulam vivant*. Adde cap. 34. 35. Joannes Bordenavius, Henr. Valensis ad Socra. Hist. Eccles. lib. 8. cap. 19. et Synodus in Hist. Beneharn. lib. 5. cap. 10. n. 1. sic nuncupatos volunt, quod in Canonem, seu matriculam Ecclesiæ relati sunt, quibus subsecutus dicitur, *Canonem a Canone frumentario, seu sportulis Ecclesiasticis et stipendiis annuis vel menestruis, quæ ex Ecclesiasticis redditibus accipiuntur, ut dicitur in scripturis non recedant*. Idem Epist. 33. *Ut Canon Presbyteri honorem designasse vo-*

et terroribus, nonnunquam blandiendo consolationibus et promissis. O felices epulae, cum non crapulae provocant, sed sobrietatis desiderium, et postquam sumptus fuerint, protinus in actione clauduntur, derelictaque animarum corporalem, et carnis suis spiritualiter fructum servantes. In his et aliis obsequentibus regularibus incedebat *Reverendae Ecclesiae terribilis et castorum acies ordinata, amabilis suis, admirabilis aliis*. Sed et id etiam tum obtinuisse in Ecclesia sua Tornacensis innuit Epist. 192. ubi dicitur: Canonice, cum secularium vitam communem passim observare est in Capit. Caroli Magni lib. 5. cap. 115. in Capit. Caroli Calvi tit. 2. cap. 3. et in Capit. 38. cap. 8. tit. 32. cap. 9. [99] Convent. apud Theodon. Villam ann. 814. Pertz. pag. 381. in Villa Sparac. ann. 816. ibid. pag. 330. Episc. Elibod. provine. Remens. et Rotom. ann. 848. Capit. Missis data ann. 865. ibid. pag. 302.] apud Innocent. III. PP. lib. 1. Epist. pag. 398. etc. Unde non desunt, qui putaver. Canonice appellatos esse, quod communem etiam agerent. Vide Patriarchum Bituricensem cap. 66. et Cognatum in Hist. Tornacensis lib. 1. cap. 69. Petrum Martyr Campanum in Regesto part. 2. Hist. Plantacine Ch. 12. 60. De canonicis regularibus *secularesque*, agit Choppius lib. 1. de Sacra politia tit. 8. num. 7.

¶ *Claustro*, dormitorio, refectorioque communibus usque etiam fuisse Canonicos Tulensis episcopus, discimus ex Statutis ejusd. MSS. in anum collectis ann. 1197. fol. 73. v. ubi dicitur: *locus antiquus existens in claustru, ubi domini canonici olim regulam S. Augustini observantes dormiebant, et debet locus ille honeste teneri relictus, et in claustrum, patrum, qui hujusmodi regulam tenebant; etiam qui convenerint est, dum aliqui canonici vel alius de ecclesia de-linquit, ubi deservitur seu relegatur pro poenitentia facienda.*

¶ *CANONICI CLAUSTRALES*, Qui in claustris degunt, ad distinctionem eorum, qui in preposituris manent. Charta ann. 1140. inter Probat. tom. 3. Hist. Occid. col. 422: *Acta sunt hec... in domo et claustru S. Firmi, presente domino Raynardo Magloneensi episcopo... et etiam maxime per Canonicos claustrales, et omnibus fere obediencialibus Canonicis, qui ad faciendum et corroborandum unanimes conveniunt.*

¶ *CANONICI CLAUSTRALIS*, in Romae memorat Ordinerius Vitalis lib. 4. cap. 316. *Canonici Cardinales septem in Ecclesia S. Stephani Bisentina instituti ann. 1061. S. Leo IX. PP. qui cum dalmata, mitra, caudata, et alio, ut dicitur, illud ordinarit, Missas ibi facerent: quoniam unus loci illius Decanus, annuo etiam ad Missarum solennia uteretur.* Bullam describit *Chrobrochus ad altare altare Ecclesie sue viri et v. Deo in memoriam B. Marie Virginis, et alterum in memoriam B. Petri Apostolorum Principis delineat, reverentem ministrando procurat septem Canonicos claustrales, id est dyaboli, induti dalmaticis, et mitris ornati, etc.* Tradit Scripta Historia fundationis Archiepiscopatus Nagerbaurensis, edita ab Henrico de Hertz. lib. 1. ius attributum Archiepiscopo ejusdem Ecclesie, ut inter Cardinales Episcopos Romanæ sedis consortium haberet: pre-

terea 12. Presbyteros, 7. Diaconos, 24. Subdiaconos Cardinales ad morem sancte Romanæ Ecclesie ordinare posset; qui ad principale altare ministrantes, quidam, excepto jejunio, dalmaticis, fests vero sandaliis uterentur, etc. Charta Bernardi Episcopi Compostellani ante 1190: *Canonici eidem Ecclesie in Ecclesia B. Jacobi Canonice et portiones et habundantiam, et Cardianum, et prepositum, sicut unicuique Cardinalium Ecclesie sue sancte Canonice collectum est, etc.* Id est, unicuique et prepositum, sicut unicuique Ecclesie Salignientis auctor est Ughellus tom. 7. pag. 559. 569. 570. 572. In Sanctuario Capuano cap. 575: *Cardianus et Presbyter sancte Capuane ecclesie aliqui Chartam Gerberti Episcopi Capuani subscribunt, quos Canonice fuisse par est credere. Id etiam obtinuisse in Beneventana, Aquileensi, Ravennensi, Mediolanensi, Pisana, Neapolitana, Compostellana, et aliis, observant Antonius Characoliis lib. 1. de Sacris Ecclesie Neapolit. monumentis sec. 11. et Ughellus tom. 4. pag. 24. tom. 6. pag. 148. 151. de aliis Mariana lib. 10. de Reb. Hisp. cap. 6. Heroldus lib. de Rith. Gerh. lib. 3. de sac. innuunt, cap. 8. etc. In Ecclesia Raven-nensi abrogatum Cardinalium nomen a Paulo III. PP. ann. 1558. scribit Paulus Serp. in Tract. de materia beneficiis necesse est primum videri et probari, quibus Canonicis istis nomenclatio, quod ad hanc Ecclesiam incardinali essent Canonici, ut Presbyteri ad Ecclesias Parochiales. Nude interrum Cardinales dicuntur. Charta Francisci Episcopi Nivernensis in Tabular. Eccles. S. Cyrici Nivernens. : *Per consilium nostrorum fidelem Canonorum, atque forensium Senatus, amovimus et abiecit, et abiecit, Laicorum, etc.* [99] Chart. S. Galli. ann. 851. ap. Neugart. Oedic. Alemann. vol. 1. num. 341. cap. 276: *In presentia laicorum, Canonorum simul et nobilium laicorum.**

¶ *CANONICI CURATIS*, Qui simul Canonici est et Curatus seu Parochus. Charta ann. 1200. inter Instrum. Hist. Meld. tom. 3. pag. 89: *Ita tamen quod Canonici Curatus dicti loci curam animarum recipiat a nobis.*

¶ *CANONICI NOBILES*, Qui ut ad Canonice curam perveniant, nobiles esse debent. Vide cap. 37. Extra de Prebendis. Innocentium Cironum in quinta Compilat. decretal. pag. 47. et Molanum lib. 3. de Canonicis cap. 20.

¶ *CANONICI DOMICILLARES*, Juniores Canonici, qui nequam gradus Ecclesiasticos adepti, jus Capituli non habent. [99] Antiquitas jus capituli habuisse canonicos qui prebendam carbant, cum ex Decretal. Greg. IX. lib. 3. tit. 5. cap. 9. Juniores autem Magnatum diocesis appellabant. Synodus Mogunt. ann. 1261. cap. 81: *Ita tamen quod Ecclesie Cathedralis et Collegialis, saltem in ea parte, qua majores nostri, non sine magna ratione, Juniores Canonicos, quos Domicillares vocamus, non statim ad beneficia accepturi, ad Capitula admittunt, sed ad tempus sub iugo Prelatorum detineri voluerunt, satis negligenter adimplendum esse, non sine Ecclesie periculo, servamus, etc.* Vide novam Gall. Christ. tom. 2. col. 667. B. et Res Moguntinæ Georgii Helwigh. tom. 2. edit. 1722. pag. 228. 217. 217. 218. 228. 328. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

¶ *CANONICI CAPITULARES*, Seniores Domicillares oppositi, quod jus habent

Capituli. Res Mogunt. tom. 2. pag. 547. ubi de Canonico Collegio: *constat id ex Proposito, Decano, Scholastico et Cantore, qui Prelatorum insigni sunt auctoritate, et prout eos uideant ad Canonice Capitularibus: domicillariis (qui bus Capitularium quoniam satis sancto, quoniam sancto, in Capitulum adscendit, ceteris inferioribus, et inferioribus tantibus) assem, Vicariis quidem, etc.* Vide ibid. pag. 477.

¶ *CANONICI MITRATI*, Observat Ughellus tom. 4. Hist. Ital. ubi dicitur: *Ecclesia Lucensis ius mitre defendenda a summis Pontificibus indultum, firmatumque a Gregorio IX. ann. 1237. bulla quam describit. Vide Canonici Cardinales.*

¶ *CANONICI FORENSES*, Qui in Canonica sua, seu Ecclesia non resident, quibus opponuntur *Monasterii*, seu residentes, in Charta Simonis Noviomensis Episcopi, apud Vassorium pag. 878. *Forensi dicuntur in Charta Gauridi Ambiani. Episcopi ann. 1235. tom. 13. Spicilegiu Acherid. pag. 341. Stationarii et non stationarii Canonici utroque vocat Lambertus Ardensis cap. 103. 150. In Monastico Anglie. tom. 2. pag. 463. Magister Thomas de Serris, dicitur: *Canonici Stadiarii Ecclesie S. Pauli, id est, stationarii: Stadium enim pro stagium usurpatum a recentioribus.**

¶ *CANONICI FORENSES*, qui in Canonica sua, seu Ecclesia non resident. Vide *Forenses*, qui in Canonica sua non resident. Vide *Forenses* et *Forenses* 1.

¶ *CANONICI INCORPORATI*, Vide infra Incorporati.

¶ *CANONICI EXPECTANTES*, Qui in Ecclesiis Cathedralibus Canonici dignitate sub Expectatione Prebende habent, et in Capitulo vocem, et statum in Capitulo habent. Vide infra Expectantes. colligitur ex Constitutione Helie Archiepiscopi Niocensium sub ann. 1253. qua eos omnino tollit; et ex Concilio Nimo-censium ann. 1240. cap. 6. quo perinde aboliti, repugnante tamen Odono Papenali Episcopo pro Ecclesia sua. [99] Vide supra Canonici juniores et tit. Decretal. ibid. cit. cap. 18.

¶ *CANONICI MINORES*, in Ecclesia Londinensi dicti, qui loco majorem Canonico viciniori et sibi successoribus ad magnam altare, Missas celebrant, quod debent facere nobiles esse debent, utitur, etc. Vide Statuta ejusdem Ecclesie in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 344. Alii Canonicos Vicarios vocant.

¶ *CANONICI TENTARII* in Ecclesia Mes-sanen, qui fructum prebende tertia parte tantum fruuntur. Vide Rochem Pirrum tom. 1. Notit. Sicil. pag. 383.

¶ *CANONICI PAUPERARII*, Gall. *Canonici de la Pauvre*, de quibus Odo Gesseus in Hist. Antienali lib. 1. cap. 21. Canonici 15. MARBURGUM, LIBRARUM, non sunt in Ordinario Ecclesie Rotomagensis MS. forte quorum prebende reditus annui tot marcarum ar-genti sunt.

¶ *CANONICI AD SUCCEDEDUM*, [Qui instantie mortis periculo Canonice vestem induit. Donatio Ecclesie S. Medardi de Dolon facta Monachis Majoris Monasterii ann. 1110. apud Marten. tom. 1. col. 324. et in Instrum. ann. 1151. tom. 2. Hist. Meld. pag. 133.] Vide *Monachus ad Succedendum*.

* CANONICI DE STATILO, DE TERRA.

Vide Clivio.

* CANONICI INTERI, qui integram prebendam obtinent, in C'a. G'ib. episc. Paris. an. circ. 1125. inter Probat. Hist. eccl. S. Aniani adire. pag. 18. in alia ann. 1282. Ibid. pag. 36. et in Hist. abbat. S. Geri. Antiss. pag. 182.

* CANONICI ORIENTALES, qui celas rurales, obsecratis divinis, procurant. Locus est supra in Canonici claustrales.

* CANONICI ORDENARII. Vide in Ordinaribus.

* CANONICI PANATIERI. Vide infra Panatieri.

* CANONICI TORTARII. Vide infra Tortarii.

* CANONICI HONORARII, seu laici, qui ex quodam privilegio, hac dignitate in Ecclesiis Canonicibus gaudent. Id enim iuris interdictum sibi reservant Principes in illis Ecclesiis, quas aut a fundamentis creaverant, aut amplius dotaverant redditibus aut prediis, ut in tesseram et notam quendam patronatus. Canonicozum catalogis describerentur, et cum isthuc proficiscerentur, secularibus depositis insignibus, lineum suprarum super superpellicum induti, cum aliis Colloquiis in Ecclesiis Ecclesiastico munere. Interdum etiam ab ipsis Ecclesiis donabantur ejusmodi prebendis, ut essent, qui earum bona se predia tutarent.

Scribit auctor Ceremonialis Romani lib. 1. sect. 5. Imperatorum sumpta Romae corona ad Lateranum cum suis progrederet, ibi se ad Ecclesiam adire in fratrem Ecclesiae Lateranensis. Idem tradit Petrus de Andio lib. 2. cap. 6. additque Marquardus Freherus, eandem dignitatem obtinere in Ecclesiis Aquigranensis, Coloniensis et Bambergensis. Descripsit Joan. Noppius in Chronico Aquigran. lib. 1. cap. 12. pag. 70. juramentum, quod Imperator tanquam Canonicus ejusdem Ecclesiae facere solet.

Hic iure Comes Andegavensis in Ecclesia S. Martini Turonensis olim gaudebat. Chronicon Turonense: *Quia tempore Ingigeris Comitis, Ecclesia S. Martini crebatur thesaurarii et Aditu, Consuevit Ingulphus inthronizaverunt, et thesaurarium constituerunt, et Defensorem Ecclesiae fecerunt, et tutorem omnium possessionum ejus, ubiqueque esset, delegaverunt, ad eam thesaurarii, et domos cum redditibus, quandiu advenit, obtinuit. Joas, Monachus lib. 1. Hist. Gaufr. Duris Norm. et Comit. Andeg. Gaudebat sic locum tenet induit: Ego autem et Canonici ejus S. Martini, et Monachus Majoris Monasterii, Radulfus de Dieeto ann. 900: Fulco Bonus tertius Comes Andegavensis ann. 1230. S. Martini in Castello novo Canonicus accipere fuit. In festo Sancti ejusdem in Choro inter pallentes Clericos cum veste clericali, et sub disciplina coram antea, etc. Chronicon Turon. ann. 1280. In Pascha Arthurus puer Turonis veniens, more debito, in Ecclesia B. Martini in Canonico est electus, et in istam decanum in vestibus Chori, etiam Canonicus instituitur. Adde Gesta Consulum Andeg. cap. 5. n. 5. 6. 8. Atque id quidem ius ad Regem Francie postmodum transitit, tanquam Comitem Andegav. Statuta Eccles. S. Martini Turon. cap. de Potestate Abbatis Regis Francie: Abbas B. Martini, scilicet Rex Francie, est Canonici de consuetudine, et habet parvam prebendam, quam habet S. Veran-*

nis, et debet sedere in sede thesaurarii. Anno 1214. 20. Julii Rex Ludovicus XII. eandem ingressus Ecclesiam, in Canonico Honorarium, tanquam Abbas secularis et Prefatus ejusdem Ecclesie rogavit, ratumque suis Canonibus, et conventui, quod Reges Francie a ejusmodi prima receptione facere consueverant, prestitit.

In eadem S. Martini Turonensis Ecclesia, Dominus de Prallio est propugnator et Canonici de consuetudine, et debet prebendam in blado, vino, et annona, et ipse debet portare crucem B. Martini, cum Comite Andegavensi in bellis, et facere per se, vel per alium bladi Capituli B. Martini, ut est in lib. Statutorum ejusdem Ecclesie.

Scribit Gouffius in Historia Nivernensi pag. 128. Herveum Comitem Nivernensem in Canonico ejusdem Ecclesie S. Martini Turonensis admissum ann. 1216. Idemque iuris concessum posteris Comitibus Nivernensibus, et firmatum deinceps literis ann. 1270. et 1280. et Ludovicum Gonzagum Ducem Nivernensem in eadem Ecclesia ut Canonico sedisse ann. 1588.

Sed et Canonici S. Martini Turonensis eadem Canonici in sua Ecclesia dignitatem adimplere debent, et ius quoddam ultra concesserunt. Veteres Schedae apud Majorem in Altitributi Aurelian. 2. part. pag. 71: *De Marti lib. Sept. ann. 1404. De Canonico Ducem Andegav. et de hoc ius in Canonicis ejusdem Ecclesia, more aliorum dominorum Principum Regalis praecepti Canonicozum ejusdem, de quibus in ista Canonica, et de iure. Ita quod dictus Comes Dunesius, quam civitas poterit, etque successores Comes Dunesius, quique suo tempore, in sua receptione in hac Ecclesia, et de iure, praeferre corporatiter teneantur juramentum per alios Principes, Duces, et Comites, ejusdem Ecclesiae Canonicos fieri solitum.* Ex Actis Capitularibus ejusdem S. Martini notum est, Petrum Britanniae Ducem cupisse, ut ipse sique successores in ordinem Canonicozum ejusdem Ecclesiae cooptarentur ann. 1455. quae die 2. Septembris ejusdem anni Canonici statuerunt, *Prefatum Domnum Ducem ad hujusmodi Canonicozum recipere cum solemnitatibus deferantibus. Et die 12. Novemb. ann. 1537. Dominus Gravicarius jubetur adire Domnum Ducem Britanniae super cappa et annone, et de receptione secularis, et de iure, et de iure Dominus Petrus, super et innudate dum viveret, Britanniae Dux praedecessor suus, in sua receptione in Canonicoz ejusdem Ecclesiae promissit adire. Legitur in quodam Regesto Camerac. Comput. Paris. Carolum VII. Regem Francorum urbem Andegavensem ingressum 19. Octobr. ann. 1434. a Canonici superceptum superpellicum et cappa auro lecta indutum tanquam Canonici cum: Et fuit revere in Eglise comme Chanoine d'icelle en surpis et en chappe de drap d'or.*

Hemerius in Augusta Viromand. ann. 1211. auctor est, Regi Francie venienti in Ecclesiam S. Quintini, et in Cordofo loco sedenti, Decanum alnumque offerre stante pro ante consuetudine in subtel. hie Eleemosynario. Ita

Joannes Ferrandus de Jurib. et Privilegiis Regni Franc. cap. 7. refert, Regem Francie esse Canonicozum Ecclesiae S. Hilarii Pictavensis: in Ecclesia Canonici habere prebendam, cujus reddi- tus servatur in elemosinis, et habet et in Eccles. Andegav. et S. Martini Tu-

ron. et cum praesens est, distributione percipere. Quod spectant, cum abbat. Gaufredus Vossien. in 1. parte Chron. cap. 67. *Tempore illi Rex Henricus senior filio Richardo ex voluntate matris Aquitanorum et Anglorum Regis, et deinde, apud S. Hilarium Pictavis Dominice post Pentecosten, iuxta consuetudinem, in Abbatia sedem ducatur, sed Bertranno Burdigalensi et Joanne Pictaviensi Praedicatorum, et cum carolis praebatur, etc.*

Ad praeterea Juris obtinet Francie Rex in Ecclesia Cabillonensis, ut auctor est Sanctianus in Antiqu. et Praedicatorum, ubi refert, Carolum VII. Cabillonem ingressum, ab Episcopo in ipsa ubi porta superpellicio et almuce exornatum, et in illa in Ecclesiam venisse. Et perinde modo Carolus X. Imper. dudum suscepturus Aquigran. Trajectum adit et in majori S. Servatii Ecclesia superpellicio et almuce indutus cum comitis Francie Ecclesiasticis obit officia, tanquam Brabantiae Dux, ut auctor est Jo. Plineat. in Catal. Episc. Trejensium.

Tradunt praeterea Jacobus Severinus in Chronol. Archiepisc. Lugdun. Ducent Bituricensis obtinui se a Canonici Lugdunensis Ecclesiae, ut ad modum adimplere debent, et ius quoddam funditorum ejusdem Ecclesiae, Impetratis ad illiteris Apostolicis, in alium Canonicozum referretur, venisseque in Ecclesiam Lugdunensem ann. 1288. Ita ann. 1511. eodem teste Severio, Carolum Ducem Sabaudiae idem Canonici Lugdunenses, in Canonicozum Ecclesiae, etiam in Ecclesia Lugdunensi continentur, ipsum induendo superpellicio et cappa, ut prout Actis, quae vocant, Capitularia.

Id etiam privilegium habere Dominum Turonensem in Ecclesia S. Justii Lugdunensis prout vetus Schedae apud Paradihum in Hist. Lugdun. lib. 2. cap. 102. Vir Illustris et potens Dom. Guillelmus Dominus de Turnone Miles, trahens originem de genere erudit. Confessores et Pontificis S. Justii Lugdunensi venerari reverentibus, et hereditarius, prout refert venerabilium et discretorum virorum Dominorum Obsecratorum et Capituli dicte Ecclesiae concors confesso, et antiquorum praedecessorum secularium, et de iure Feod. Antidid. Charla Decani et Capituli ejusdem Ecclesiae ann. 1423. quia Claudio de Bonuero Militi, Domino de Chastelus, tanquam Ecclesiarum iure indeluso protectori et augmentatori industrii concecit, quod admodum et deinceps perpetuis temporibus, et sui successoris heredumque ipsius, et posteritas dicte loci de Chastelus successive habendi, et percipiant fructus et redditus unius prebendam ejusdem Ecclesiae, acut et canonicos Canonicos ejusdem Ecclesiae, dum ei quod dicitur, Dominus Claudius, et sui post ipsum, ut praefertur, successores ad ipsam Ecclesiam personaliter accesserint, et in eadem Ecclesia interfuerint alteri horum dicti Ecclesiae deinde de iure, quam intrare licebit eidem, cum superpellicio, et abique superpellicio, nisi statu quo maluerint per sua iusta voluntatis. Ex Episc. Cabillonensi, eligendi hinc, factum est, ut D. de Chastelus, qui etatis praerogativa hanc honorarii Canonici dignitatem obtinet, compellatur in Ecclesia deinde de iure, et ceremoniis cum lubet adit inter Ca-

monico, ocreis et calcibus indutus, ornatus superpelliceo, et almuca, insuper baltheo cinctus et gladio, cum pileo pennis decoro et accipitree (alias prime nobilitatis indicio) supra pignus secante. Hoc habuit C. de Philippis de Beauvoir Comes de Chastelux, Vicecomes Abailonis, etc. ordine suo, primus scilicet post Decanum et Cantorem, adit 30. Nati ann. 1394. et sicque tantum plausa, cum Ludovicus Magnus, Alissiodorum transiens, ab Episcopo et Canonico honorifice salutatus sit, et altera die in Ecclesia Cantuariensi uti sacris interfuit, ab eisdem exceptus. Hæc quidem in solemnioribus ceremoniis; in aliis enim auctor apparatu, si velit, divinis tantum, etiam sine sacris, aut sine præsentia majorem, quam alii Canonici, mercedem ferme recipit, nummum ad minus aureum, quem statim scilicet pauperibus distribuit. Privilegium cuius tanti, quo hodie jure hereditario gaudet D. Guillelmus Antonius de Chastelux, Caesaris Philippi filius, Agminis Ductor et Flandricæ cohortis Equitum aratorum, Gall. Condarius, Prefectus, causam declarant Canonici in Charta concessionis jam laudata: *Sane recedentes, inquit, et pia meditatione recedentes in animis quibusque libere discriminare atque servare vir nobilis ac potens Dominus de Beauvoir, Miles, Dominus de Chastelux seipsum corporali, etque bona universa, suos etiam cum non modica summa annuatim decemque nobilium comitiva expavit ob Dei honorem, gloriosissimæque ejus Genitricis Mariæ et beatissimi protomartyris Stephani (Patroni Eius) Augustissimi quorum res acta est, dimittere et milititer, singulorumque vita curisque omnibus temporalibus quantumlibet fractuosis aut utilibus possit, non sine magna et ingenti virum summa consumptione et exhausta, ob recuperationem vite nostre de Crebano, per predones et tyrannos Ecclesiæ, Regis et regni inimicos, furtive nuper occupate et violentè detentæ, quam cunctisque Deo, qui suorum manus docet ad profectum, causam suam protegente ac tuente, non tam victorioso quam miraculoso, et pie creditur, ab eisdem hostibus Deo, et suis est dicere, et toti orbi odibilibus liberat penitus et subtrahit: in qua quidem villa, licet utraque hebdomadarum et amplius ipse D. Claudius cum pueris et nobilibus comitiva per predictos inimicos obessus fuerit, insensateque pluribus alioque mirabilis, non obique grandi elationum aliorumque necessariorum penuria, et usque ad extremum suorumque majorum partem avaritiamque ejus bestiarum (eum), et pluribus etiam insulabilibus ob iniurias, et referunt, perperam fuerit et sustinerit, nisi Almoius stitum, etiamque pueri, cum omni dominio et jure, quod ante habebamus in eodem, jure, plane ac simpliciter non gratia nobis et Ecclesiæ nostræ prædicte restituit, et in nobis restituit. Nos igitur ex motu consideratione, etc. Post hæc inseritur eidem Chartæ juramentum Gallicæ pronunciationis, quod præstitit, ad eundem finem. Et sequitur idem D. Claudius de Chastelux, quodque prestant ejus successores cum primis veniant in possessionem sancti Canonici; promittunt, 1220, quod si seroni bonis et loyalis auti. *Item Chapitre de l'Eglise d'Anvers; item oideront de leurs pouvoirs à garder les droits, terres et possessions, et autres revenus appartenant auxdits Anvers, de l'abbaye de l'abbaye; item pourchasseroient le bien, hon-**

neur et prouffit des suidies Eglise, Deion et Chapitre d'Anvers, et envoieront leurs dommages de tout leur loyal pouvoir.

Tradit denique Leurs in Hist. Vienne Ecclesiæ cap. 38. Humbertum delphinum Vienneensem in Majori Ecclesia donatum Canonici 25. Aug. ann. 1328. cujus possessionem inuit superpelliceo indutus et almuca, (quam alias inuit defendenda) baculoque apud eum, cum templum ingrederetur, dare poterat. [In Hist. Dalph. tom. 2. pag. 384. extat Instrumentum receptionis (secundum) Humberti delphi. postea per Capitulum Aneis Ecclesiæ ann. 1339. ex quo Instrumento patet jus Canonici in Aneis Ecclesiæ, commune fuisse cum eumque successores Dalphinorum habere eodem tom. pag. 385. extat aliud Instrumentum, quo Humberti I. ann. 1392. notum fecit, se et antecessores suos tenere ab Episc. Aneis Ecclesiæ, de qua nos Dalphinus et antecessores nostræ æmuli et fuerunt Canonici, etc. Adde 223d. Genium in Colon. Agrippina pag. 245.

Et etiam jure potuit in ecclesia Lugdunensi comes Albonensis, ut discimus ex Charta ann. 1299. in Cod. reg. fol. 13. v. Nos (Rex) quibusque copus, P. decanus et capitulum prime Lugdunensis ecclesiæ concessimus ut (dalphinus Vienne et Albonis comiti) liberaret et benigne, quod quicunque fuerit comes Albonensis, et sicque comes fuerit dicti loci, sit Canonici nostre ecclesiæ Lugdunensis. Sed et mulieribus indulta eadem denominatio fuit, non quidem ut inter canonicos acciderent, verum ut ecclesiæ suffragiorum forent particeps. Eiusmodi est illa de Charta in vet. Nicol. MS. eod. Caroli: *Non. Mart. obiit Giselis monacha Anglus sanctæ ecclesiæ Canonicæ, que dedit canonicis sanctæ Mariæ alodis sua Lugdunum et Cantemerum.*

¶ Canonici Gall. dicitur Canonge, in Charta ann. 1298. ex Tabul. eod. Camerac. Canone, in Lit. remiss. ann. 1299. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 109: *Gerard d'Aine chevalier, seigneur de Marcy, demourant à Cambrai en la rue des Canonges, Chevoigne, in Ch. ann. 1352. ex Chartul. Campan. fol. 448. v. cl. I. Kanoinse, in Poem. Rob. Diaboli MS.*

CANONICI, primis Ecclesiæ seculari, videtur appellatæ Diaconissæ, quod perinde ac Clerici, sub Canone Ecclesiastico constitutæ essent. Nam Diaconissæ quondam in Ecclesia ordine constitutæ, et in adibus sanctæ certæque peculiariæ stationes ipsi assignatæ ac designatæ, ut est in Novella 3. Justiniani, et alia Heraclii Imp. Proinde iure constituantur Canonici, ut in ecclesiasticis in ordine Romano: *Inter virginem et feminam, item Canoniam et Sanctimonialia, etc. Kypovæ etiam constitutæ, S. Ambrosii non 16. sed 17. Chrysost. qui hominiam scripsit 620. eo sic xaroxovæ, ut xovovæ xovovæ, et Menes 30. Martii in S. Niceta, et 37. Sept. 8. Iustinio Hegumeni. Hæc non alia videtur a Diaconissæ.*

¶ Sanctimonialia, que sunt Canonici vocant, ut est in Concilio Chalcedonensi ann. 453. cap. 33. videtur ex non regulari Augustini profectum, ut ait Eugenii PP. II. cap. 3. et Concilium Remense ann. 1184. cap. 4: *Statuimus, ut Sanctimonialia et mulieres que Canonice constituantur, et in regulari, sicut iuxta beatum Benedicti et Augustini*

regulam vitam suam in monachis corrigant. Canonice vero ejusmodi mentio est in Addit. 2. Capitul. Caroli M. cap. 18. in Concilio Parisi. VI. cap. 46. ubi Monasteriorum ejusmodi Canonice profectum mentio fit, et in Concilio Remensi ann. 1184. cap. 4. apud Bedam de Remed. peccator. cap. 44. In Vita Aldrici Episcopi Comenac. n. 8. et alie videlicet monachum Mabillon, in Predic. lib. tom. 2. Aclor. SS. Ordinis S. Benedicti n. 32.

Sed de Sanctimonialibus, que hodie Canonice appellantur, audiendus omnino Jacobus Virgilius in Concilio Chalcedonensi, cap. 31: *Ad institutionem et exemplum prædictorum Canoniarum, (secularum) in partibus Hænonicæ et Britannicæ, in predictis, et in Canonicarum et Alenarum profectis sunt insinuatæ, que Canonice seculares, sive Domestice appellant. Non enim moniales nominari voluit, sicut Canonice seculares Monachi non dicuntur. Hæc equidem ad nos personas accipiunt, quod nos nisi filias Miltum et Nobilitum in suo Collegio voluit recipere, religioni et morum nobilitati, seculi nobilitatem præferentes. Purpure autem, et bysso, et pelibus græcis, et aliis jucunditatis suis vestibus indutæ, circumdatæ variabilibus, cum tortis erubus, et ornata vestibus indutæ, et aliis. Hæc autem agnitas, quantumcumque subtilibus et delicatis utuntur.... Clericorum autem et puellarum et juvenum servorum etiam ipsi ministrantem cunctis obsequio, in domibus propriis honorifice et splendide epulantur, nec desunt mensis eorum conviviis, in primo gradu sui propinqui, quos cognatos suos appellant. In domibus autem, licet ecclesiæ ad nos pertinet, nocte quiescant.... Sunt autem in eisdem Ecclesiis pariter Canonici seculares in diebus festis et solennibus ex altera parte Chori cum prædictis Domestice cunctis, et eorum modulationibus impudenter respondere studentes.... Similiter et in processionibus compositi et ornati, Canonici ex una parte, et Domini ex altera parte convenientes procedunt. Quodam autem ex istis, postquam diebus pluribus de Christi patrimonio eorumque, relictis præbendis et Ecclesiis, corioribus ubi personis matronarum copulantur, etc. Velus Epiphanius apud Browerum lib. 11. Annal. Trevir. num. 64:*

Mensit sub sacro specie Canonicæ velæ.

Sed tamen in vita vera fuit Monachi.

Vide Gobelinum Personam in Cosmodromo actum 6. cap. 22. et 90. Molanum in Mart. vol. 17. part. 2. cap. 1. et eundem eundem de Monasterio Germaniæ pag. 17. 18. 45. 132.

CANONICA, Canonici, prebenda Canonici, apud veterum Confessio lib. 8. Epist. Innocentii III. ad Episc. Biter. 82. in Jure Canonico, et apud alios non semel.

CANONICA, Prebenda, vel redditus Canonici. Greg. VII. lib. 3. Epist. 17. Benedictus quoque Canoniam suam non dedit pacis tranquillitatem alterum habuit. Magnum Chronicon Belgicum: *Posuit cum in Ecclesiis, ubi illis locum sine prebenda. Vide Concipitratum lib. 2. cap. 30. num. 2. [et tom. 3. nove Gall. Christ. col. 870.]*

¶ CANONIA in Vocabul. Journ. Erlebach. Potest dici beneficium ecclesiasticum, quod est beneficium, quod est beneficium omne beneficium ecclesiasticum canonice obtentum. Canonica constituit mater, et prebenda filia, quia ex Canonica procedit et per eam in prebendam. Advent. Jur.: *Canonica est nomen tituli et juris,*

prebenda novo nomine facti. Bulla Alex. III. PP. ann. 1183. inter Instr. Hist. Lugdun. pag. 34. *Terna plures pariter acquirere ecclesia pro Canonis vel pro eleccionis, ita quod fiat sine interventu personarum.* Rursus pag. 38. col. 1. *Canonice, i. pro Canonice.* Prebenda canonici. In Charta Caroli V. ann. 1374. ex Reg. 106. Cartoph. reg. ch. 55: *Comune des Chanoines et prebendes de l'église collégiale de St. Florent de Reims.* Episcopi Canonici omnes patris et collatoris, etc. Canonice, pro Collegio canonicorum, in Ch. ann. 1347. ex Reg. feud. comit. Clarimont. in Cana. Comput. Prebenda canonici. *Resit prebata H. abbas de Fromont Almarus... Civitens chapelainus de la Canonie de Clermont.* etc. Vide in Canonice.

CANONICA. Collegium Canoniorum. Chronica Mosimense: *Est enim ibi Canonica 12. Clericorum Remensis parochie, etc. servatus Doroverensis.* Inter Henrico II. Reg. Angl. et ex eo Brompton: *Incens sibi peremptum esse propositum, ut extra civitatem Cantuarie, secularibus Clericorum Canonice fieret, et in nomine S. Thome Martyris nomine Ecclesiam fabricaret.* Occurrit eadem notione infra, apud Gregorium VII. PP. i. 3. Ep. 29. *Qualiterque existeret, ut in nomine S. Joannis Sigismundi Episcopi in Vita S. Bernardi Episcopi. Marsorum, etc.*

CANONICA. Canonici dignitas. Hincmarus Laudunensis Episcopus: *Inter pro vestra interventione sine Canonice locum, ac sibi prius a me concessam permittimus innotuimus.* Joan. Sarisb. lib. 2. de Nativ. curat. p. 10. *Canonice, quibus rorum videntes plagam, effugerunt, alter ad sinum Canonice, alter ad portum Colubæ Chanoines, sacris vestibus capiti.* Hilbertus Episcopus Commanensis Episcopus. 53. *Admiratione, in vestra matre Ecclesia hereditario jure Canonice obtineri.* Guibertus lib. I. de Vita sua cap. 7. *Canonica, quam prebendam vocant.* Charta ann. 1061. ex Tabulario Ecclesie Abrincensis: *Canonici omnes sub Episcopo Friore sunt: et Canonice, id est, prebende, cum eorum fuerint, distribui debet.* etc. Utuntur Gregorius VII. lib. 6. Epist. 1. Joannes Monach. lib. I. Vita S. Odonis Abbatis Cameracensis. Petrus Venerab. lib. 4. Epist. 8. Vita sancti Willelmi Abbatis Roschildensis n. 6. Gervasius Dorobern. in Insuetat. pag. 1308. Adelbertus Abbas Heidenheimensis Episcopus in Concilio Claromontano ann. 1059. can. 9. Chronica. Abbas S. Trudonis lib. 5. pag. 383. vetus Notitia ann. 1103. in Probati. Hist. Castillon. pag. 7. Vita Gulfordi Episcopi Autleicensis inter Acta SS. Benedict. sec. 3. pag. 888. Chartarum Ecclesie Auxitanæ MS. cap. 77. Annal. Benedict. tom. 3. pag. 64. Mabillon. Analect. tom. 3. pag. 428. etc.

CANONICA. Canoniorum Collegium, seu potius Ecclesia Collegiata, ut vocant. Joab. de Junca. *Canonice Ecclesie sui regulares morantur.* *Conventus Episcoporum ann. 1040. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 304. Qui locus recte appellatur Canonica, quia ibi ecclesiasticæ atque fidei observantia reguntur.* [?] Chart. Longob. ann. 724. ap. Brunet. pag. 470. *Trado tam supernascripta curte quasque et omnia rebus ad ipsam pertinentibus in ecclesia et Canonice Ecclesie, ut ibi habitate tam ad ipsos canonicos qui modo pro tempore sunt, quam qui tunc futuri erunt, ut habeant, fructusque teneant, possident, laborem et fructum, ut fructus communitati se reficiant.* Vide

Canonica 1.] Charta Ludov. Pil. in Tabulario Lemovicensi: *Ex Canonice predictæ urbis que est vocata in honore S. Stephani.* Tabularium S. Salvatoris Redonensis: *Ebulus autem Canonice directi ex ad Ecclesiam B. Virg. Marie in Canonice B. Petri, ad vicum coluatur in nomine Christi et beatorum Innocentius.* Arnulfus Episcopus Lexoviensis in Epist. pag. 85: *Procuriam nostram fecimus Monachis et Canonice, certum est abundare, Canonice Regulares paucos habet, etc.* Gervasius Dorobernensis: *In distinctionem nostram et Canonice B. Petri, ad vicum coluatur in nomine Christi et beatorum Innocentius.* Guillelmus Abbas S. Theoderici in Vita S. Bernardi lib. 2. cap. 1. *Ubi ad B. Maria Canoniam Dom. Papa cum consensu suo gloriose deductus est.* Vide Petrum Damian. lib. 3. Epist. 8. lib. 4. Epist. 3. Joan. Sarisburiensis Epist. 78. Stephanus Tornacensis Epist. 1. Chronicon Relchensperg. pag. 228. Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 45. Bingham in Compendio. pag. 379. Graecus apud Episcopis Cadurensibus pag. 65. 67. Franciscum Mariam in Mathildi Comitiens. lib. 3. pag. 100. Gulchenonum in Probati. Hist. Salazar. lib. 1. *Canonice, eadem notione, in Charta ann. 1277. apud eundem Gulchenonum pag. 84.*

CANONICA REGULARIS. Monasterium, ut videtur, Charta Joannis Episcopi Sistaricensis ann. 812. apud Mabill. de Re Diplom. lib. 3. pag. 611: *Interes ascendit in deinde, unde me, in deinde me, petrasera optima, id est, anca Monasteria sunt Regularis Canonice, tum etiam et religiosæ Canonice.* Dixi Canonice consuetudinem hanc Canonice non asserui, quia posset et hoc in loco intelligi Ecclesia collegiata, ut in superiori articulo.

CANONICA, Advocacia, protectio Ecclesie Canoniorum, seu prebenda Canonici concessa pro advocacione et tuitione aliquis Ecclesie. Charta Fried. Comitis pro Ecclesia Beronensi ann. 1068. inter Vindemias Litter. Fred. Schannati pag. 173: *Cogitavi de quadam Canonice mea, que est in loco qui dicitur Beronis Monasterium, quilliter post obitum meum eadem Canonica liberaliter Deo servire vellet: regalem nolui facere nisi concessi... rursus nolui eandem Canonice meam capillari nec censum dacti, neque... dissolvere. Tandem invenii consensum, ut eilegerum unum de nepotibus meis, et autem ipse... locum predictum non bene defendere licentiam, et ut reclamant (Canonici) ad Episcopum Constantiensem... Tunc idem Episcopum... prevaricationem Advocatum officiat, et ipse locus ejus...*

CANONICA, Prebenda, vel redditus canoniorum ecclesiis assignatus. Charta Phil. I. reg. Franc. ann. 1106. in Chartul. Marnig. ch. 5. *Ecclesiam B. Martini de veteribus Stampis... monasterio S. Trinitatis de novis Stampis... dona... ita videlicet tenore... et canonice... quos prebendam... canonice tenere liceret. Si vero vendere qualibet occasione quilibet coram, vel quous silent, ad abbatem S. profate Trinitatis vendant, aut quous alio ejus pennis remoto, dimittant.* Alia ann. 1137. inter Instr. tom. 6. G. Gall. Christ. rel. 38: *Petrus Bernardi sacrista minor: et Guill. de Jochartis tenentis et habentis et honorem ejus bene conductum et bene*

laborant, de ista primo ordinem facit. S. Michaelis usque ad pascha annis completis bene provenit clericis et honorifice. Vide Canonica. [?] Chart. ann. 1190. ap. Schannat. in Hist. Episc. Wormat. tom. 1. pag. 381.

CANONICA. Domus liberalium canonicorum. Charta ann. 1183. in Lib. virid. episc. Massil.: *In preceptis autem solemnibus... episcopus duobus se consuetudinem hanc servat. Canonice, cum ubi rific servatur.* Alia ann. 1105. ibid.: *In predictis diebus totum refectorium omnibus hominibus, qui in Canonica faciunt,...* proinde ibi.

CANONICA PORTIO. Que canonice tribuitur Ecclesie parochiali de rebus relictis parochiali defuncto ibi Ecclesie, ubi summi elegit sepulcrum, cum ubi quam in parochiali sepulcrum. Portio hanc varia est variis in diocessibus: in quibusdam media pars, in aliis tertia, vel quarta pars attribuitur. Statuti Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1380: *Quamvis uniusquisque, qui certam non elegit sepulcrum cum suis parochiis sibi de jure sepulchrum, liberum tanes et cullit, ubiqueque voluit, discretionem prout, eligere sepulcrum; ita duntaxat quod de iis que occasione sepulchri legavit ad ecclesiam parochiam parochialis ecclesia Canonice Portionem secundum ius et consuetudinem diocesis Conseranensis, illis exceptis casibus, in quibus de iis que legavit ad ecclesiam parochiam, non est dubia. Vox nota Jurisconsulti.*

Stat. synod. eccl. Austriac. ann. 1288. ex Cod. reg. 1538. A. tom. 2. cap. 4: *Ita distingo de iis que legavit ad ecclesiam parochiam in alio cimiterio sepeliri, tunc Canonice portio est parochialis ecclesie restituentia... Portio vero predicta secundum consuetudinem diocesis Conseranensis, aliquando est media, aliquando tertia, aliquando quarta: sed quartam ditionem debet, ubi de aliqua portione pro consuetudine non apparet.*

* [Debentur curato ipsius loco XV denarii tornenses ad causam terrarum et Canonice portione. (Regestum Montis Arberii, ann. 1474. mss. arch. dep. p. 821.)]

CANONICA. Censuum annuus. Vide Canonica in Canon 1.

CANONICA INSTITUTIO, Regularis, Monastica. Mabill. in Actis SS. Benedict. sec. 5. pag. 448. ubi de S. Matilde Regina, ex Chronico Saxonic: *Apud Regine in conventu sancti Gaderi, ubi geburch sacra devotione construxit cepit; triginta die congregationem ita statuit; non viles peronas, ad summe dignitatis bene provisione Canonice Institutioni deservit collegii.* Illud ipsum narravit Dittmarus his verbis: *Congregationem quoque sanctimonialium in die festivitatis in supra memorata urbe statuit.*

CANONICA E. Codex canonum, ut conjecit. Dedit sanctuario S. Vincentii... unius Bibliothecæ per partes divisa, emendatione usque, Sarragorum, Jochart de veteribus Stampis, tom. 4. Annal. Benedict. pag. 441.

CANONICALIS SEPULTURA. Ibidem, locus, ut patet, ubi Episcopi et Canonici inhumantur.

CANONICALIS RECTOR, Prepositus collegii canonicorum. Lit. Caroli C. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 7. pag. 414: *Ita monasterium sancti Gaderi, ubi S. Juliani in civitate Brivatae, qui quoque ipse Canonice rector Dominio preerat faciente, etc. Matrons canonice, Canonice de Jochartis tenentis et habentis et honorem ejus bene conductum et bene*

699: Ex die quo de Frigidis usque suo pro facta abijt (Cœlfridus) *magister ad dicam quo defunctus est, quodam Missæ Cantata sollicitus hostia Dei* etc. Idem ibidem in Epistola ad Egericū Episc. a Ware edita: *S. Antistes Ambrosius hoc de Fide loquens adnotat, ut verba Symboli mutatis semper fidei consensibus debeat interpret. Remigius Auct. od. in Explicatione Canonis Missæ: fidei, ut fortis, venit consuetudo in Ecclesia, ut tacite ipse observato atque consensu debeat interpret. ne verba tantis sacris clarescant.* S. Wilhelms lib. I. Consuetud. Hirsauz. cap. 186: *Sacerdos si privatam Missam Cantare voluerit, inquit Consensum cum signo crucis, quod in cantandis Missæ. Vite S. Benedicti Anian. inter Art. 58. Benedict. sanc. 4. part. I. pag. 265: Idem vero venerabili vir omne officium suum de quibusque antea et duobus mensibus ante obitum suum, sicut in ipsis tabulis post ejus decessum reperimus, at ipse vivens quibusdam diebus, Cantatum per semetipsum reliquit: id est, recitatum, inquit Mahonius: habuit, sed non melius, notis musicis exceptum. Charta Guidonis Abb. Clarevall. apud Marten. tom. I. Anecd. col. 82: *Præterea dedit idem Benedictus cum eidem domui Clarevall. in elemosinam x. libras blancorum pro uno calice, in quo ad majus altare Cantatur: id est, Offertur sacrosanctum Missæ sacrificium. Vide Decantare I.**

1. **CANTARE**, substant. Anniversarium pro defunctis Capitula generalia. MSS. S. Victor. Missæ solenne, bene statum et ordinum, quod illi qui facere faciunt Cantaria sive Anniversaria teneantur de Cantaris facere fieri Cantare, et quod de summa expensis, Cantaridum teneantur expendere in peticulis Conventus. Pluries ibidem legitur. Nova Gall. Christ. tom. 3. cap. 1126. ex Necrologio Ecclesie Diplensis: Eodem die obijt Dominus Nicolaus Episcopus... Ideo dicta die fiendum est Cantare pro anima sua. Statuta Ecclesie Aquisiensis MSS.: Quando mandatum est Cantare... si pro illo Cantari debeat de zero officio mortuorum celebrari, quod illi qui non interfuerint in illo officio, medietatem perdant elemosinæ sive fidei, nec tantum (i. totum) habere sperent, ne detur laici materia Cantandi... Idem in constitutione vero si in Cantari fuerint, medietatem elemosinæ habebunt, et non ultra. Iudicium anni 1441. inter Canonicos et Clericos benedictinos ex Archiepis ejusdem: Item ordinamus ut supra, quod distributiones pœnærentur pro Cantaribus in tabula anniversariorum descriptis non detur Canonicis sive Clericis, qui non interfuerint eisdem, sed solum illis, qui die statuta in dicta tabula Missas pro animabus illorum, qui dicta Cantaria reliquerunt, celebraverint, ministraverint, Reliquum Provinciale Capitulum vocat Missam que cantatur die obitus quotannis recurrente. Vide Cantale et Cantariolum.

2. Simul et Obsequium solenne pro defunctis. Comput. ann. 1482. inter Probant. col. I. Hist. Nem. pag. 21. col. I: Cantare dicti condon domini nostri Regis Ludovici fuit et obsequium Capituli Generalis Nemosis die xxvij. mensis Septembris. Chanterie, eadem notione, in Ch. Ludov. XI. ex eccl. de Clero anni 1471. ex Reg. 158. Chronoph. reg. 18. *A la charge* de chanterier, et après nostre décès, à tel jour qu'il aura esté, une Chanterie de trois grans messes. Chanterie, ex ead. Ch. in Bibl. reg. Lu

alla vero ann. 1477. de eadem re libid.: *Un service solennel par de trois grans Messes, etc. Vide supra Cantariolum 3.*

3. **CANTARE**, Elemosyna seu pauperibus erogatio, que in anniversariis maxime fieri solebat. Testam. Ms. Raym. de Villanova ann. 1440: *Item legavit amor Dei et in redemptio animarum pœnitentiam ac parentum suorum, quod faciant tria Cantaria sine elemosina de pane, vino, fabarum et carniuum salarium ad modum istius capituli. Vide in Comput. ann. 1482. col. 1.*

4. **CANTARE**, Tunculus honorarius, pœgna funebre. Comput. ann. 1382. inter Probant. Hist. Nem. tom. 2. pag. 24. col. 1: Item pro pœgna pro pœgna pro Cantare, etc. Ubi et per Officio defunctorum non semel occurrit.

5. **CANTARE**, Sacram liturgicum peragere, missam celebrare, quo sensu etiam Chanter usurpamus. Comput. ann. 1471. Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1: Nullus Cantet nisi pœgna: nullus Cantet qui non conveniat. Charta ann. 1161. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 317: *Ad quos Laudibus respondet, se ideo presbyteros de suis beneficiis expulsi, quia de Cantare et de altare illi non accipiunt.* Judicium fuit uti... missas sibi cantarent. Inventar. Gall. S. Capellæ Paris. Ms. *La tre (cane) est sens de fleur de lys, ouguel en Chanter, c'est-à-dire, chanter.* Charta ann. 1477. ex Bibl. reg.: *Durant qu'on dira l'office grant messe, seront Chanteres deux messes basses de Requiem à deux prelatz.* Vide supra Cantariolum 2. et Cantaria I.

6. **CANTARE**, Idem quod Cantarium I. vel Fascis, quo Cantarium pendit. Comput. ann. 1482. reg. 158. col. 1. apud Lam. in Delic. erudit. jam not. ad Chron. Imper. Leon. Urbevet. pag. 275: *Salvo quod de ponderatura mercium, que venditur vel emuntur ad Cantarium, notere debeant Pisani usque ad graven usque anni per quolibet Cantare, quod venditur vel emittit, et non plus.*

1. **CANTARIA**, CANTARIA, Beneficium Ecclesiasticum, Missis decantandis addictum, et cui deservunt, qui alias Capellani dicuntur. Will. Thorn. cap. 24. §. 5. *Concessum est etiam, ut uxor sua habere Cantarium in Capella manerit sui.* Idem cap. 21. §. 8: *Ordinavit Cantarium pro anima parentum suorum.* Charta Edm. III. Regis Angl. tom. 1. Monast. Angl.: *In villa de Ashe unam perpetuam Cantarium s. Capellanorum fundaverat.* Alla tom. 2. pag. 104: *Si prior et Conventus perfecerit, et manentem sint quondam Cantarium 6. Capellanorum in Ecclesia de Hareswode. Charta Joannis Eboracensis Archiepiscopi in Monast. Angl. tom. 3. pag. 161: *Et de bovis suis curam administrationis communis Cantarias perpetuas pro Missis celebrandis, prout melius ordinare poterunt, fieri preceperunt.* Henr. Knighton. ann. 1386: *Idem Rogerus fundavit Cantarium secularium Secordorum, quia post multos annos uxor ejusdem in usus Canonicorum Regularium instituit.* Adde pag. 3208. Charta ann. 1381. quod Cantarium inquit dicitur ad altare. Cantum nec, paratum, etc. et omnia fidei defunctorum. Capellani Cantarium, in Statutis Ecclesie Leichefeldensis*

in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 218. 231. et Londinensis ib. pag. 334. Vide tom. 1. Monast. Angl. pag. 47. 48. Littletonem sect. 590. Statutum 3. Westmonasterii. cap. 45. (Thome Madox Formulæ Anglie. pag. 165. Martenii Anecdota tom. 1. col. 1308. et 1406. Kennet. Antiquit. Anglosax. in Glossario ad calcem, et Librum Nigrum Secuacarii pag. 529.) etc.

CANTARIE LIBERIE Charta Henrici III. Reg. Angl. apud Erymum. in Litteris Angl. tom. 2. pag. 1089: *Quia privilegio Regibus Anglie prædecessoribus nostris et nobis in ipsis a prima institutione Christiane religionis concessis, debere semper Cantarie in singulis diebus nostris et nostræ fundationis, et maxime in propriis dominiciis nostris hæcibus habere sint ac obtentis, etc. Vide Capella.*

1. **CANTARIA PRESBYTERATUS**, infra in voce Guarbo.

CANTARIA PARVA, Munus eorum cœnendarum, que minora habentur in officio divino. Hist. gen. de Westm. tom. 1. Script. Angl. Monachi Croylandenses, qui vicinti quatuor annos a conversione sua compleverint esset absenti ad officia Cantaria. Epistolæ de Wangelis et a ceteris minoribus laboribus.

Apud Lequeios Anglos, est Breve, quod cessavit de Cantaria vocant, concediturque et illi, qui pœgna, etiam Ad religiose concessit, sub conditione divini officii servitii annui, ut lampadas accendendi, aut pauperes pascentes. Tunc enim si ejusmodi conditiones non adimpleat Domus religiosa, brevis istud donatur Imperati. Vide Statutum Westmonast. 2. cap. 41. 5. **CANTARIA**, Chartul. S. Andreæ Cantuariensis. Hist. gen. de Westm. tom. 2. pag. 184. *Charta Cantuariensis in qua dicitur in dominium possidendam illam partem Cantuariæ ejusdem Ecclesie, quam habebat Gervasius.*

CANTARIUM, Charta ann. 1305. in Tabulario S. Bertini: *Et mandato D. Papæ apud Petreæ et Calais permutatum a Cantuario divisum.* (Inventar. Eccles. Noviom. ann. 1419. Item quidam capitulum, que fuit de Cantuario. Item unum altare benedictum de dicto Cantuario. Charta Harpini Meldensis Ecclesie Ducan. de fundatione Abbatiss. B. Marie de Cugia ann. 1150. Cantarium etiam S. Stephani, quod Capellaniam aptius dicere possumus, eisdem concessimus. Epistola Innocentii Papæ ad Heliam Abbatem B. Marci anno 1190. *Et ideo confirmo etiam volis Cantarium S. Stephani quod Cantaria vocatur.* Occurrit rursus apud Himericum Hist. Viromand. pag. 182. etc.)

2. **CANTARIA**, Cantoris dignitas, officium ecclesiasticum, Gall. Chanterie. Charta Math. de Montemore. ann. 1330. in Chartul. Cantuariensi ex Gem. Comput. Paris. fol. 133. col. 2. *Postius cum in ista parte... patronatus prepositus, thesaurarius et Cantarie S. Johannis de Nogent.*

3. **CANTARIA**, pro Canaria, ni fallor, Servitium, quæ vassalli canes domini suorum excipere et alere tenebantur. Vide in hac voce. Fundat. Hospit. S. Gaudi. fol. 133. col. 2. *Postius cum in ista parte... patronatus prepositus, thesaurarius et Cantarie S. Johannis de Nogent.*

dolomachus 1. parte cap. 470. Vide Ammonium lib. 10. pag. 184. Ejusmodi porro cantatrices seu computatrices in ipsa tumulis jacta mortuorum figuras, vel in ipsa sepulchrorum basi depictas videre est. in tuncus lib. 1. Obsequium, cap. 4. et lib. 2. de operum antiq. praestantia cap. 14. 15. neque in quibusdam Provinciis Gallicis. [Vide Reputatio 2.] c. Conf. Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 387.

† **CANTATUS**, pro Cantus. Alcinus Avitus 6. 107. de plaga Aegyptiaca.

Romanus fecit tunc Cantatus eriles.

¶ **CANTELAGIUM**, Tributi species pro vino vendendo exsoluit, idem quod infra Chantelagium. Charta anni 1338. in Reg. 81. Chartoph. reg. c. 817. Cui religiosi fratres Cantelienenses Paris. habent... quarum partem rotacionem et Cantelagium. Villanovae regis, etc. Vide supra Cantara.

¶ **CANTELLATOR**, Praestitigium, Magus. Raymundus de Agilis in Hist. Hierosol. Cantellator est stigmatus, magus, et fortis, decorem ut non videretur castella sua usque ad 7. feriam. Italis Cantellare est submissio voce cantare, ut quidam labilis mustrare, quod faciunt Magi et Praestitigii, qui immutationem et suscitatio magis carmine solent. Vide Gariborum, post Carmen. Verum Codex MS. qui est D. Boechetti, hoc loco Cantellatores, praefert. Antiquarian. lib. 28. Cui objectatur illi, quomodoem Constellationem Principis collegisset. Aldhelmus lib. de Virginitate: Fato et genis gubernatur futura, juxta Mathematicorum Constellationem. Vide Firmie. lib. 1. Mathes. cap. 3.

¶ **CANTELLUM**, venit quantumlibet, id quod supra mensuram additum est. Statuta de Pistoribus apud Spelmanum: Nullum genus biadi vendatur per cuculam, seu Cantellum, praeter avenam, bovium, et farinam. [Charta Ludovici Comitis Hiberniae, et pro Monasterio Bonavallis anni 1198. ex Archiv. ejusd. loci: Unum sextarium avenae ad rusum munda... ita quod mina nec premita sit nec coacta et sine Cantello. Vide Calam.]

¶ **CANTELLUS**, Gall. Chantelleus, Quadra. Monasterium Anglie. tom. 1. pag. 418: Fratris leprosis de Hospitali B. Maris Maydai, donavit quatuor diebus singuli Cantelli plenius divotum panem habentes, etc. [Himborch. Septent. Inquisit. Tolos. pag. 314: Ista dedit dicto Petro Fort vicum magnos cantellus (Cantellum) de placencia, et duo frusta de Rosalos. Vocis etymon fortasse Britannicum Cant. circulus. Vide Chantellus.]

¶ Sed et Cantellus dicitur nostri. Robertus Bourron in Merlino. Le donna si grant cor son son escu qu'il en abat un Cantel. Unde Escantellus apud eundem, pro Canisius et discipulus. Le escu n'est astro et depechi et Escantelle par desous et par desous. Aliud vero sonat Teatr et Cantel ibid. Le rois fait l'escu en Cantel et l'espée en la main. Hoc est, ad latus suum, Gall. Cantellus dicitur le côté, quomodo Cantell apud Phil. Mouskes in Roberto rege:

Le lazo et l'escu en Cantel.

¶ Escantell ante, ubi de clava sermo est, clavam significavit videtur nomen seu acuminibus instructam. Lit. remis. ann. 1499. in Reg. 171. Chartoph. reg. c. 354. Pieret de Reanes fery d'ave macque Escantelle, etc. Alibi ibid. c. 811: Une macque Escantelle ou ferrie, etc. Vide infra Chantelagium.

¶ **CANTERATA**, Vasis species, seu aquae receptaculum ad inter litem vasis, quod Cantero Italici dicunt. Stat. Montis-reg. pag. 397. Item statutum est quod quilibet Ferrarius et candelarius cooperal in discipulis fuisse quidam Canteras, vel ciro, coporem seu locorum, ad manent discoperta. Vide Cantharus.

¶ **CANTERLEUS**, Testam. Henrici Card. receptaculum ad inter litem totum. 3. nova Gall. Christ. col. 181: Ben leu Andre Priori Vintoniensis decem marcos et librum qui dicitur Canterleus. I. Liber musicus seu cantum spectans Ecclesiasticum. Gallis Chantelle est instrumenti musici nervus testulimus. Vide Cantharus.

¶ Chantrel appellatur in Lit. remis. ann. 1499. ex Reg. 189. Chartoph. reg. c. 458: Le suppliant priat un petit liere, que l'on dit Chantrel, qu'il rendist prestement aux marveilles de l'eglise. Vide infra Cantara.

¶ **CANTERINUM**, Vide Cantharium. 1. **CANTERINUS**, Equus. Acta SS. Julii tom. 1. pag. 632: de Swithuno: Et solvitur equus ad venerandum alium equum Episcopi perempti incolitis, adhuc adhibebat longe remanentibus, Canterinis tunc et admodum suffraganeis. Vide Cantharus.

1. **CANTERIUM**, Charta Leonardi Episc. Casertensis ann. 1175: Unum Canterium ferre, quod vobis Murata dedit. Occurrit semel ibi ac iterum. [Forte melius legitur Canterium. Gall. Canther.]

2. **CANTERIUM**, Cantherius, Gall. Cheron. Stat. Verceil. lib. 2. pag. 36. r. Et si nequis captum sit vel fuerit in solutum per aliquos creditores non licet ipsi creditori incidere vel incidere facere tyagnum grossum quod ibi esset, scilicet trabes et Cantheria, infra trinitatem a tempore supradicti. Occurrit praefert in Stat. datiar. Ripar. cap. 12. fol. 5. r. et Perusin. pag. 108.

¶ **CANTERIUS**, pro Cantheria. Acta S. Thysri num. 45: Quibus decalatis, fuit istum claudu locuto ligno, et ipsius in Cantherio lenis. Acta alibi habent plastrum, pro cantherio.

¶ **CANTERMA**, Maleficus species, aut incantationis, unde forte nomen, ausurus magus. Gregorius Magn. lib. 13. Ind. c. 13: Maleficus quod quidam Cantherma dicitur, quosdam dicitur maculatos. Ita MSS. praefertur. Vide an non legendum sit Cantheria: nam etiamnum Italici Cantheria, seu sensibus Cantheria dicunt, qui crebro ac ultro cantant, vel incantant. Ita nostri olim Cantheries dicebant. Hugo de Villanova Poeta vetus:

Quasi sua Cantheria venit ante grati huncce.

[Alter Poeta vetus apud Borellum: Un baston et s'el, et il fery et les Cantheries de l'Abbesse.]

Gloss. Lat. Graec. Cantherit, γυγυετι. Alibi putant scribendum Cantheria: nam ita Magorum incantationes vocat Apuleius in Apol. v. Cantherionum. Alibi: Propter singularem sibi Cantheria. Moyses Cantheria, Ier. 2. Cod. Th. de Malef. (p. 16.) Ita enim quidam legendum censent, pro Cantheria, id est,

consultationes: Si qui magus, vel maleficus Cantheria advenit, qui Maleficus vulgi consuetudine nuncupatur, ut haruspex, aut ariolos, etc. Vbi indubie legendum Cantheria, non quod dicitur viri docti, quod et voluit Tribonianus, qui in Cod. Just. carminibus, reposit: nam in hac lege agitur de magis, non de his, qui eos consulunt, aut consultant, vel quos indago curiorum, seu divanum curiositas tenebat, ut loquuntur lex 13. Cod. Th. de Haeret. (16. 3.) et lex 4. de Malef. (3. 16.) Martinus Capell. lib. 1. Jauphus quippe offensu Cantheria movecundum, designatur Augur Pythius augurari. Vide Lindenbrogium ad Ammian. lib. 16. pag. 52.

¶ **CANTES**, Proprietate Falsae quorum sonus artem musicam edat. Deo quoque Cantes dicuntur. Papias. Vetus Vocabul. Monasticum apud Martinum in Lexico: Cantes plur. nomen. Cantes Falsae organorum, in quibus cantus temperatur: vel ut Martinus placet, Cantes dicuntur Deo ornamentum. Vide Lexicon ejusdem Martini.

¶ Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679: Cantes, flustes des Grés, organes (jantes) de roe à charrete. Vide supra Canto et Cantus 6.

¶ **CANTHARA**, Vide Cantharus.

¶ **CANTHARATA** VELA COCCOPRAXIA, in Charta anni 471. apud Mabill. de Re Diplom. cap. 18. 19. Vela sua in quibus erant depicta animalia, ac praesertim scabra, quos Gr. Κακὰς, apellant.

¶ **CANTHAREDA**, Cantharis, animal venenosum. Cantharide, Gregorius Turpinus lib. 6. cap. 15: Cantharidum captaeas nimium nimium validam ponens, etc.

¶ **CANTHAREDS**, Vide Cantharus. 1. **CANTHARUM**, CANTHARIA, CANTHARIUM, Hic vasa ab alio vasa omnes prodi Papias: Cantara, corles, cana vel cerotata, vasa Ecclesiastica. Cantara, vasa quoddam cum axis. Græcum est, ut quidam dicunt: Butyris (Edit. Butyris), dicitur tamen a cantando. Cantara, vasa vinarium, vel animal. Cantara. Camera domorum. Brit. in Vocab.: Cantara, vasa quoddam est, ad aquam vel ad vinum portandum. [Sassus in Vocab.: Cantarus, Ornamentum mulieris.]

¶ Virgil. Grammat. Epit. 8. ap. Matam. Classicor. Auctor. col. 5. pag. 137: Cantharus, vel Cantharus, Cantheria, Camera, domus, domnicula, conclavium domus, domicilium, nudum avis, Dilevium, invadendo innoderata aquae, diluvius, Sarcophagus, etc.

¶ **CANTHARES**, vel CANTHARA, vel CANTHARUM, Vasa vinarium. Hesychius: Κακὰς, τοργος ελεος, Hecogadus in Roberto Rege Franc. Vasa vinarium est argente factum, quod Cantara dicitur, a quodam Clerico fuisse furatum. Eusebius Junior de Casib. S. Galli cap. 1. pag. 46: In Cantaro quoddam, quo Salomon mactavit, quomodo praevenerit, nederis inter. Canthari et Canthara non semel inter vasa Ecclesiastica reponuntur ab Anastasio in S. Hilam PP. in S. Simplicio, in S. Symonis, in S. Hermismis, in Sergio, etc. pag. 20. 33. 31. 60. 135. etc.

¶ **CANTHARA CEROSTATA**, CEROSTATA, Canthari seu disci ceris instructi, in quibus ita in crucibus praevenerit. Anastasius in S. Silvestro PP.: Canthara cerostata 12. arex pen. singula libras ricenae. Infra: Canthara cyrosata in 12. arex pen. singula libras 30. Item in Leone III: Fecit super ciborium de altari magis B.

diam, [60] in Capit. ann. 789, cap. 79, pro Monachi leatant *Omni Clerici*. Idem Carolus M. lib. 1. cap. 1. *Quia* [Ecclesia Gallicana] *duas a primis fidei temporibus cum se [Romana] paretur in sacre religionis usque ad hunc diastur, quod tamen contra fidem non est, in Officiorum celebratione, veneranda memoria gentis nostri illiusmodi, regne ecclesiasticis* [Episcopi] *Regis cura industria, eius adventu in Gallias reuocantissimi et sanctissimi viri Stephani Romensis archiepiscopi, et alia in pascendi ordines, per nos Clericos, petente eodem Pipino, inuenit, indeque usque longo latere conuulsi. Carolus M. in Epistola prefata Honilarii Pauli Diaconi, de canonicis venerande memorie Pipini gentis nostri exemplo, qui totas Galliarum Ecclesias suo studio Romanæ traditionis Canonicis decessit.*

Sed et ante Stephanum II. PP. in Gallias aduentum, qui incidit in ann. C. 763, curauerat Pipinus, Remedi fratris rogatu, ut Romam accerseretur, qui Galliarum Cantores sancti modulatione erudit. Paulus I. PP. Epist. ad eundem Pipinum, 3. Hist. Franc. que est 43. *In ista studium compertum exaratum, quod per nos Clericos Remedi peruenit vestri Monachi Simeoni Scholæ Cantorum Priori contridere deberemus, ad instruendum cum in Psalmodia modulatione, per nos Clericos, tempore, quo illic in vestris regniabus exstitit, nequissimus, etc.* Porro Pipinus Stephanum proxime precessit.

Extracto post hæc Pipino, Carolus M. filiusque successor, ab eodem Stephano II. Pontifice 12. Clericos Carinam diuinos, sui Romanæ modulationis peritissimos obtinuit, qui in Galliam aduerti, et a Carolo perhonorifice exsunt, in diuersas regni Ecclesias dispersi sunt. At ibi invidia et odio Franci nominis, pacto inuicem inito, singuli in locis singulis, diuersissime quoque corruptissimè peruenit excogitare, et ipsi canere, et sic alios docere laborant. Quod cum Carolo innotasset, summum Pontificem Adrianum, non Leonem, ut iulius sarmatensis, rem detulit, qui Romanæ evocatos vel exilio vel perpetuo carcere damnauit, et ne in posterum quid simile incidere, Carolo persuasit, ut dicit per nos Clericos cor Romæ apud se relinqueret, quo Romanam modulationem addicerent, et instructi alios in Gallia Clericos erudit: quod cum factum esset, Galliam reversa, iterum secum retinuit, alterum ad Drogomen filium Metensem Episcopum, qui id a parente illicita largitus impensis modo, eque industria, inquit Sarmatensis lib. 1. cap. 11. *non notum in eodem loco polere, sed et per Francium in tantum exopt propagari, ut ante apud eos, qui in his rebus Latine sermonis utuntur, Ecclesiasticam Cantilenam dicitur Metensis, apud nos vero qui Teutonice, sui Teutice lingua loquuntur, Metæ, sed secuturum Graecum derivantem, et verbum Metica nunguntur.* Paulus Warnefrid. in Chron. Episcopus Metens. in Chrodegango [60] Pertz. vol. Script. 2. pag.

268.]. Clerum abundantem lege divina, Romanique innotum Cantilenam, moremque ordinis Romanæ Ecclesie servare precepit. Sangallensis consenti Joannis Diacon. lib. 2. cap. 9. *Maximè duas eorum industrias, Clerici Adriano tunc Episcopo derelicti, quos tamen ad hunc eleganter instructi, Metensium metropolitani ad sanitatem modulationis pristinae reuocant, et per illam totam Galliam canere, subdit deinde, quod sequenti: Sed cum multa post tempora defunctis his, qui Romæ fuerant educati, cantum Gallicarum Ecclesiarum a Metensium decore præcipue innotum vidisset, ac utinamque ab altero vitium Cantum facientem adverteret, inuenit, inquit, relictum ad fontem. Post hæc prædicti sicut ad hunc usque veridice auxiliatur, Adriano PP. prout duos in Galliam Cantores (Theodorum et Benedictum) misit, quorum iussu hæc omnes quidem corruptos dilectum Romanis Cantus levitatis quodam cognovi: Metenses vero sola naturæ feriditas patulum quid dissonare perci di. Denique usque hodie quatuordecim Cantus Metensis cantu, tantum Metensi cedere Gallicanorum Ecclesiarum, Germaniarumque Cantus, qui per nos veridice diligunt, conprobat. Hic adenda, que habet Monachus Egoimensis in Carolo M. ann. 787, qui hæc ait de Metensi cantu subdit: *Magis autem Magister cantus, qui innotum cantum reuocavit, quantumque magister cantus Romanensis sperat Metensium in arte cantilenæ, tanto superat Metensium cantilenam ceteras Scholas Galliarum.* Hic addit Vitam Alcuini 11. Romanæ Ecclesie ordinem descendit ab eo ductus fuerat, nec non Metas civitatem causa Cantus directus. Jam vero qui apud Carolum repositi Cantor Romanus et Pipinus Clericos in eadem Romana modulatione erudit. Ledraus Archiepiscopus Lugdunensis in Epistola ad Carolum: *Et idem officio vestro pietatis prebit, ut ad petitionem meam mihi concederet redditus, qui ab antiquo fuerant de Lugdunensi Ecclesia, per quam Deus iuvante, et mercede vestra auante, in Lugdunensi Ecclesia est ordo psallendi innotatus, ut iuxta vires nostras, secundum ritum sacri Palatii, omni ex parte qui videntur, quid quod ad divinum persequendum officium etiam simpliciter. Nam tunc sedula, etiam, ex quibus plerique ita sunt erudit, ut alios erudire possint. Denique Carolus ipse lib. 1. contra Synod. de finag, cap. 6. proleptus, exprobravit Pipino PP. Adrianus salutarius exhortationibus parentem, effecit ut plures illius partis Ecclesie, quas quondam Apostolice sedis traditionem in notum ad accepere receperant, cum omni diligencia amplexerentur, et cui adhærent fidei numero, adhuc et quoque psallendi ordine, etc.* Chronicon Moissanensis, in eodem Carolo: *Manifestavit autem unusquisque Episcopum in omni regno, id est, Imperio suo, ipsi cum Presbyteris suis officium, sicut psallit Romanæ Ecclesie, fierent, nam et Scythia in Cantorum in loco congruo constituit preceptis. Adde Capitulare 1. ann. 815, cap. 3. et Amalaricus lib. de Ord. Antiphon. cap. 68. Cantum porro Gallicanum apud Purcellum in Ambrosiana Basilica pag. 1178. Sed ab annis 116. infra quatuor primo dicere Canonicos Metensis Francigenæ ante Evangelium in Notis, et in Antiphania, et Pascha resurrectionis. Vide Nota musica, A. in superscriptione cantilene et Cardinal. Bona lib. de Psalmodia.**

* Quantitas elaboraverint Pipinus et Carolus M. ut cantum Gallicanum emendarent, idamen non ipsi psallunt oblituisse, in monasteriis præsertim, etiam celeberrimis, docet nos Chron. abbat. Corb. Ms. fol. 1. v. ad ann. 986: *Sub ista tempore, innotus innotum modis canendi in monasterio nostro per flexuras et notas, per regulas et spatia distinctas, metulimus, dicimur quod ante apud nos innotus innotum exstibat in libris antiphonarum et graduum ecclesiæ nostræ.* [60] Adde Eckenhard. IV. de Cas. S. Galli Pertz pag. 101.

* CANTUS. Responsum vel responsorium, quod post epistolam canitur in sacra Liturgia, Graduale etiam dictum: quod ubi per nos innotus innotum Graduale vel Cantatorium nuncupabant. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130 apud Murstori. tom. 4. Antiq. Ital. med. evi. col. 385. Innotus: Regulam æternam. Te decet. Item lectio libri Machabæorum: In diebus illis viri fortis. Psallenda: De Profundis. Epistole: Sicut portativum. Cantus: Dominus exaudi Evangelium: Nemo potest venire. Vide Gradale 1.

* CANTUS. Responsum vel responsorium quodam. Chron. Leonov. Ms. 1. Hic rex (Robertus) composuit etiam quodam Cantus et de Spiritu Sancto prosum. Cum autem Cantus regni ei daretur, hic regis intentum, dicitur ad quodam die per nos innotus innotum atque Cantum. Quod prestitit rex uxoris non sedit responsorio, quod innotus, O Cantonia maritum, etc.

* CANTUS CANTUM. Vel unde Contrapunctum, duplex est apud Musicos: Simplex seu concentus musicus rudior, qualis est ille, quem Falstum burgesem populi canunt. Figuratum autem musicum elegantem complectitur. Dicitur Contrapunctum quoniam uno tenore decantatum nullam moram sui tractus longitudo patitur. Ubi respirandum Punctum tenere, ubi sine mora et intermissione, sed tenuis mensuris canendum, quod Cantus dicitur. Hæc vox occurrit tom. 4. Concil. Hisp. pag. 398, et 399. ann. 1585, et passim apud Musicos, quos consue.

* CANTUS DISCANTUS. Musicus concentus simpliciter. Gallia Fusc-hordum. Oblitarius Ecclesie Morin. fol. 39. verso: *Fundavit... solemnem Missam de B. Virgine decantantem... cum Cantu Discant et organo sonantibus.* Vide Discantus.

* CANTUS FIGURATUS, MUSICUS. Passim occurrit apud Musicos peritos, et alibi, ubi accipere recedunt.

* CANTUS FIRMUS. Idem qui Pius et simplex, tom. 4. Concil. Hisp. pag. 398. ann. 1585, etc.

* CANTUS PRIMER MANERIE. Id est, primi et secundi tons. Secundæ Manerie, id est, tertii et quarti tons. Tertie Manerie, id est, quinti et sexti tons. Quarte Manerie, id est, septimi et octavi tons. Tractus de Cantu inter Opera B. Bernardi tom. 1. col. 608. edit. 1630.

* CANTUS NOTUS, ex eodem Tractu, degenere et non tunc appellatur; eo quod, ut ibi legitur, a septimo tono incipiant, et eundem in medio servantes, circos finem degenerant, aliis in primo, aliis in quarto tono desinuntibus.

* CANTUS PRÆBEBIT. Præbiter in ecclesiis vel sepulchris celebratur per Capitulum, in Regula Toribii Archiepiscopi

[Statuta Ecclesiae Meli. ann. circiter 1840, inter Instrum. Hist. Meli. tom. 2, pag. 402: *Inhabentes ne quis in domibus, vel in locis, aut in terris Ecclesiarum Lombardis, aut ad alios advenas, qui vulgenter Gaurini vocantur, curiarum mandata recipere possunt.*]

Horum etiam populi abominanda adeo innotuit in Anglia, inquit Matthaeus Paris ann. 1285, ad quod aliter, qui circuebat illorum jam non illaqueatur. *Circumveniebant enim in necessitatibus indigentes, usurarum sub specie negotiorum palliatis, et ad hoc formulam delictorum sibi applicabant.* Adde Matth. Westmon. ann. 1232, sub finem. Hic demum proscripti ab Anglia Henricus III. ann. 1254, ad quod aliter, qui circuebat illorum jam non illaqueatur. Matth. Paris pag. 355, et quod postmodum, Pape, et alii, intervenit, revocati sunt anni. 1290, sed mox ob immensas et detestabiles usurarum inter proscripti et carceri mandati sunt anno 1293. Henricus III. Brabantine Deu testamentum ann. 1290, quod exstat apud Miraeum lib. 1. Diplom. Belg. cap. 81, cap. 1, ut Judaei et Causarum de terra Brabantie expellerentur. Statutum Caroli II. Regis Sicilie contra Judeos, ann. 1287, ut Decembris ann. 1287: *Procipimus ut quilibet predicator extendatur ad omnes Lombardos, Catechizans, etiamque personas alienigenas, usuras publice exercentes, etc.* Ubi notandum Catechizans apud nos vocari. Matthaeus Paris Causarum dicuntur. A Caduroco, scilicet, Gallice Cahors, Occidentale urbe selecta, in qua ille commercia sua exercebat, et undecumque, quod pessimum, ac deinde Nemausum transiit, ut infra in Langobardis docemus: ejus quidem nomenclatura etymon fruat dices in Inferno cant. II. amplexitricur Cleyracus ab Leges maris pag. 236.

At sunt nonnulli qui istud nomen in familia Causarum, aut Corsini, Florentina deducendum censent: quae cum aliis ejusdem urbis, et provinciarum vicinarum familiaris, in universa prope modum Europa, mercaturae operam dedit. Nam licet Lombardorum appellatio omnes mercatores Italici, in Regnis Italiae Antiquis, et longinquis, foras excentes, agnoscerent, erant tamen illi distincti in Societates, ex nullo invicem pacto et foedere, quae vulgo familiae nobilioris, nomen quam summa nectere erat, nonnullis tamen. Unde crebro legere in Societates Amatorum, Accatorum, Bardorum, Corsinarum, etc. apud Joan. Villanum, praesertim lib. II. cap. 137, ubi Societatem Corsinorum, et Corsini Corsine Florentine meminit etiam E. Golius Verinus lib. 8. Illustratae Florentiae:

Clara Synchroa stipes est generosa coluho Corsino sobolis, salubris, secunda.

De hac etiam multis Montecantis.

Quam definitionem quod Italiae injuriosum falsumque, arguunt fortissimum. I. Antiq. Ital. med. aevi col. 890, sed temere omnino. Quantumvis enim probabile videatur a Caduroco, Gall. Cahors, vocem hanc originem duxisse, certum nihilominus est Cadurei cives ab Italicis mercatoribus, qui ibi et in Occidentia passim commercia sua exercebant, dum eorumdem effluentes ex usuris ingentes proventus viderent, abominandum usurarum artem accipere et didicisse. Verum non ita in aperto res est, ut de Caduroco, Cadore, P. demonstret urbe quondam, quam nunc est

celeberrima, ipsam nominis originem abscidit, ut accipere maxime cum usurarii promissu Lombardi et Gaurini vocentur. De Caorsa Dantes in Inferno cant. II. apprine intelligit potest, quando de Caduroco accipit, benevolens Impensis in Comment. Mas. a Muratorio ibidem quo supra col. 891 laudat. Gaurum rursus spectare videtur, quod velut in Italia urbi, quaremus quicquid ex Cod. Ms. Bibl. S. Germ. Petr. sign. 1539.

Usurarii de Cahors, et Guinevil. in Peregr. hum. gen. Ms. ubi de Conspiciat.

Li Sgherri n' capera, Li Sgherri n' capera, A Cahors, oi an ne morri, Dou Cahorsen d'oi sei, A Cahors no moment cavellera.

Caeterum Corsini, pro Banquier, Argentarii, trapeza in Charta Henr. de Autignaco milit. ann. 1202, ex Chartul. Sabaud. fol. 106, v: *Nous avons here et au Paire de Monnelloz clere pape, qui non de nous, le conte de Savoye mil quatre cens livres de Tornois par la main Estevnet Collet, Berthomeu Guoi et Abbon Mathieu Corsini de Bourc, de nous de nos paires par nous paires.* Item, pro Cahorina vel Gaurica, eadem notione, in Ch. ann. 1212, ex Cod. reg. 10197, 2. 2. fol. 71, v: *Nous Florens Derbaines paires de Mathieu paires savoye... quous tenons... en seff... de M. Jehan due de Lorraine, de Brabant et de Lembourch... la seigneurie et le seigneurie de Mathieu... le marciat du seff, du poissin et des bestes, les Chonias, les Lombars et les Jues.* Causarum vero pagus Cadurcensis dicitur, in Ch. ann. 1539, ex Reg. 71. Charoph. reg. ch. 299. Item, *Tournois de annuel et periduel rente a prendre sur la tresorerie ou recepte de Pierroget et de Causarum.* Alta ann. 1260, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1420: *Item Causarum, oi a deux cites, Cahors et Montauban.*

Jam vero et eo quod Gaurini usurarii putantur, et in carceres compingebantur, nata videtur familiaris nostris loquendi formula: *Enlever quelqu'un comme un Corsin*, cum aliquem in carcerem per vim abducunt dicimus: quoniam non desunt qui eam referant ad corpora Sanctorum, seu Divorum reliquias, quae in Italiae veneratione habentur, et eorumdem et Magnatum deferri in sublimis solent, quomodo apud Plautum in Militie gloriose:

Dactylotum: si non requirit, rapit citharon foras.

CAUVERCINI, Eodem intellectu. Concl. Trevir. ann. 1510, cap. 28, tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthim pag. 40, col. 2: *De Cauvercinis et usurariorum. Item precipimus districte ut in contra Cauvercinis illi habeant, sicut in generali concilio est statutum.* [Sed Vide Gaurini, et Haultsch glossar. German. col. 212, voce *Gauverchen*.]

CAP. KAAP, Poudus quoddam in oppidis circa mare Balticum olim usitatum. Chart. Novogorodens. ann. 1230, ap. Lappenb. in Cod. Probat. Init. Haultsch. pag. 41: *Stater, qui dicitur CAP. debet in gravitate coequari 8 Livonis.* Haultsch. Alta c. ann. 1290, lib. 2, pag. 157: *10 Kaap eor;* et pag. 130: *10 Cap eor.* Vide ibi iidem.

CAPA, CAPPA, Vestis species, cui viri laici, et quidam monachos, et Clerici inducebant, quae olim carcaca. Wiphi-

nus Boetius in Vita S. Juniani: *Vestis effensa de caprea viri, quae in modum Caraculæ, quae nunc Capam vocamus, peraveverat, utque in hodie, apud nos est.* [Chronicon Triverti ad ann. 1156: *In nova Parthenone Capa, Solvitur nomen in Monasterio Argentati revelatione divina reperta est, inconstitit et subrafi coloris, quare gloriosa mater ejus fecit ei, cum addidit, quae erat, propter reprobam enim se littera indicabant.*]

Capam viris laicis tribuit Gaudredus Malaterra lib. 2. cap. 4: *Ipse cum tredecim viris, quos dicitur Capam vocari, et portum castelli accedens, etc.* Rogerus Hoved. in Henrico III.: *Percussus est cum gladio per Capam et tunicum et amictum.* [Idem, Henrico III. cap. 10.] In Ricardo I. *Et fracta est Capa Regis Anglorum, ex percussione Wilhelmi des Barres.* Adde Matth. Paris pag. 15. [et Vide Anselmus.] At laici viri in mantellis cum Capis deferre, contra Monachi cultus, vel mantellos sine Capa portare ventilar in Concilio Metensi ann. 883, cap. 6.

Capam sequi sexui ascribit etiam Scriptores. Idem Malaterra lib. 2. cap. 23: *Vestium etiam tanta permutatio illis erat, ut inter Capam et Camiscum unusquisque Capam habens, etiam utinationem prout antiquae major necessitates incubebant, ea vivebantur.* Matthaeus Paris ann. 1192: *Vestem etiam in ecclesiis habebant contra vestem illam, quae mince induebant, Capam habens ejusdem coloris, pectus in capite mellebre portans, etc.* Computum Stephani de la Fontaine, ann. 1351: *Pour fournir une robe de 4. garnemens que Madame la Roine et de l'ivre le jour de Maynou, pour les 2. surcos, et cors de la Chappe, 3. fourniers de masser vier.* Tradit Gaudredus Volsiensis 1. part. cap. 55, extremo Regem Ludovicum VII. prohibuisse mulieres publicas etiamque sui Capam uti foras, ut tali nota et legitime nuptis discernerentur. [Sed Testament. ann. 1238, ap. Matthaeum post Alciat. contra VII. Monast. pag. 396: *Item amica contra abbatem suum, S. Clara in Nuss Capam et tunicum de rubro camiscato.*]

Capam autem tunice interioris et talaris species, fuit, cuius vestibus non peradebatur, pallii instar: unde recte Isidorus lib. 19. Orig. cap. 31. *Capam dictam scriptis, quia quosdam capiat et homines.* [Sed Isidorus, cap. 31. Isidori, cap. 31. Benedicti non 10: *Tollens pallium quae vulgo Capa vocatur.* The Roman de Garin:]

Cl de chaval s'endebat à droiture,

Et par derrière ont les Chapas vestus.

The Roman de Rou et des Ducs de Normandie:

N's gueres m'alloit terre sous la Chapas des clai.

Cum vero capis totum hominem quodammodo amictum et fegeret, illi utebantur, potissimum, cum foras, aut peregre ibant. Goffridus Vindocinensis lib. 5. Epist. 3: *Si persona quilibet ad nos transiens invenitur, non et anteferat Capam, sed de vita dicit et tamen agitur.* Vita abbatum S. Albani: *Ad Synodum venient... et inter alios addebant, habita tunice sterneris non mutato, nisi viderentur in ea et tamen agitur.* Vita S. Anskar. cap. 18, ap. Pertz. vol. Scriptur. 2. pag. 70: *Clerici sine alia illaque fuga dispersi etiam sine Capa, suam vitam in periculo.* [Sed fortissimum praesertim tribuit, quod ii

negotiationis et commercii causa perpetuo fere terras et provincias obent.
Capas Ferrantiensis Eccl. 126. *Negotiorum Capas et positum iactabant.* Le Roman de Florissant.

Tos à gises de marchens,
Furent vestes de Capas grans.

Capas negotiatoribus praesertim tribuitur, ut recte observat Cangius: ad vero minus feliciter eundem hanc sententiam Lupum Ferrantiensem profert: non enim vestis, sed loco cuiusdam nomen ibi indicatur, quem D. Bonney in Marsert, edita tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 288. *Capas*, vulgo *Chappes* diocesis Trecentensis esse opulenter: contra vero vicum esse flavio Lupum apostolum, qualem appellat, et diversis locorum positionibus aliisque argumentis disputat D. Levesque de la Raveillere tom. 21. eorund. Comment. pag. 173. Adhuc sui iudice ibi est.

Hinc *Capa pluvialis*, cuius in pluvia usus erat. Chron. Andrense: *Votens ab Eleonorsynario nostro Capam pluviam et sumpsumque onem singulis extorqueret... sequitum in nostro compendio de filo grosso Capa sotebat singulis texti, et domum de Fietus transmitti.* Vincentius Belvac. lib. 23. cap. 118: *Eae Natalis Clericus vultus aude me capam, induit pluviam, sicut nisi videbatur, pulcherrima, etc.* Wibertus Archidia. in Vita S. Leonis IX. PP. cap. 8: *Super pluviali veste, quae Capa vocatur.* Le Roman de Vences MS.

Un Chape à pluie assésle.

† Instrum. ann. 1181. ex Archivio Dolensi: *In tota terra Carreum non sunt nisi tria arpenia libera, quorum duo reddunt duas Capas Pluviales Archiepiscopo quandoque hospitium addit Romanum.* Marten. tom. 4. Anecd. col. 611. D. ex Statutis Ecclesiae Barcenon. *Quilibet Canonici qui receptus sit... teneatur infra primum annum, quod praebendam receperit manuum, facere unam Capam Pluviam seu processionalem de purpura.*

† Lit. remis. ann. 1469. in Reg. 164. Chartrop. reg. ch. 78: *Une robe laquele se beryera par portie vestue pour cause de la pluie, du vent ou de la neige, appellee Chappe ou pays par delà.*

Lacernas pluviales vocat Interpres Juvenalis Sat. 3. ubi pluviam, quae movetur a pluvia, non quae orietur. [Capa ad aquam, in Computo anni 1202. apud D. Brussel Tract. de Feodis pag. cxi. col. 1. ad calcem. ubi dicitur: *Capa*].

Sed et *Capam* capitis tegumentum esse dixit Isidorus loco citato: *Capa dicta dicta capitis est ornamentum.* Certe capam est et vultum texisse docet le Roman de Garin MS.

Athaliæ fuit, sic le chaperon mis.
Otes la Chape, li Coure Frenost à pied.
Malt vos vus en cœntensche et par.

Infra:

Otes la Chape, si le coustors son vis.

Le Roman de Ros MS:

Per le chape de li li exores vout.
Enroulés de li Chape, et li capte.

Idem Poeta:

En la Chape s'est enchevchi,
Qu'il ne fu pris, ne enchevchi.

Atque hinc percipimus cum Guillelmus de Podio Laurentii cap. 49. dicit Maffredum quendam falsum *Scotum et re-fugium infidelium et vagantissimum*, quod ibi videlicet apud Maffredum delitesceret, et absconderetur.

Instructum porro erant capas manibus lactoribus, unde monachis dicitur Martini. Paris. ann. 1248: *Capas fovea collateratis acta Capis, videlicet quinque clausis, et quinque Manicatis de optimo more superbi redolitis.* Capitulum Simeonis Fontani: *Maniche de Capis, et le chaperon de Chape.* 390. H. Innocentius III. PP. in Concilio Lateran. can. 16. et lib. 1. Epist. pag. 298. vetuit ne Canonici et Clerici Capas induerent. Intra Ecclesiam ad divinum officium deferrent. Idem prohibere Guald. Carolus in Constit. ann. 1408. cap. 3. 4. ubi Paris. in Statutis Synodali et Concilium Eboracense ann. 1195. can. 6. Monachiense ann. 1214. can. 3. Avenion. ann. 1300. can. 12. Sarisburiense ann. 1302. Status Synodali. Nicolaus Episc. Andegav. ann. 1354. et 1359. Constituciones Nicolenses can. 8. Synodus Cisterciensis ann. 1360. can. 4. Synodus Bapensis ann. 1394. can. 38. etc.

Capas ALIATIS, interdictum pariter Clericis in isdem Statutis Odonis Episcopi Parisiensis (necon etiam in antiq. Statutis Synodal. Eccles. Aduensis apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 173. Capas praeterea assuta erant et coherebant caputis, et ita induebantur, ut cum maxime clausae essent capis, caput per foramen, seu fornicem, ut induebatur, videri in Caputium et Caparo.

Capas, Monachorum praesertim fuit. Theodemarus in Epist. ad Carolum Magum de Monachis Castibus. *Induit autem undamentum quod a Gallicis Monachis cuculla dicitur, nos Capam vocamus.* Richardus Junior de Cash. S. Galli cap. 1. *Caput illius penetrat clausura, vases per noctibus nudipes, Capas gaudem, uti Pratum vasis pitarum, etc.* indolens. Vita S. Vodal Benedicci n. 11: *Ille totum induit eum, quod vocatur Capas, scilicet staminis et foveatilis, pollicis quoque et tegumentis eorum, Capas duas.* Vide Regulam Solitiorum cap. 48. Concil. Meisen. ann. 886. can. 3. Vitam Alcuini num. 25. eundem Alcuini Epist. 60. 100 Statut. antiq. S. Petri Corbeiensis lib. 1. cap. 3. post Irminonem pag. 100.

Capas Sanctimonialium etiam fuit. Vita S. Liobae Abbatissae inter Acta SS. Benedicci. sec. 3. part. 3. pag. 304: *Et hodie non virginis ad orationem scilicet operculum opponendum... Ad hanc vocem illa ab oratione surrexit, et quasi ad collationem vocatur.* Cappam quae erat indutia obijcitur, foras Ecclesiae confidenter apparet.

CAPA Clericorum Regularium, in IIbro Ordinis sancti Victoris Parisiensis cap. 18. *Breviter superpellico ne tunc sua plena prima, undique rotata, et esse debet, et ante non minus alte fuisse.* Vide Concl. Trosienium can. 6. Orderium Vitae lib. 8. pag. 711. Vitam Alcuini n. 25. etc. (S. Vilielmi de Beaufort. 1796. ap. Gudon. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 353: *Scolariibus canonicis Cappam, pelles et pellicium de ovis, calgas et*

sutulas magister tantum dabit. Confer Capetell.

Denique capas inter vestes Ecclesiasticas passim reconserit. Wibertus Archidia. in Vita S. Leonis IX. PP. cap. 8: *Anna videlicet ubi quod extra in vestibus, fustibus suis ad de periculis et confugientes, recipere, elixit super pluviali veste, quae Capa vocatur, inclum, auguque coram sub vestis huius conspiceret.* [sic Pluvialis interpretatur] Arisus Gall. cap. 5: *Religione ejus, ut mos nobis est. Capa illa aquifera indutus vespere die Sancti ipse domum reportabat.* [sic Pluvialis interpretatur] Arisus ap. Pertze Scriptor. vol. 2. pag. 108. not. 14.]

† Quia cum cura deferri debebat, precipue ecclesiasticis monast. S. Eimari. Ratispon. art. 21. ex Cod. MS. Germ. Prat. sign. 1074. 3: *Quando Cappis videretur, praevideant qui eas gerunt ne parietibus se premant, nam transiendo per ostia, nec quando sedent, sub se habent.*

† CAPPA CARDINALIUM, Quae vestiri solent Cardinales. Fardus de Grassis Ceremon. capellae. Papii MS. *In ejusdem diei (O. SS.) hora vespertina, Vespere pro defunctis in capella: ubi illi finitis matutine similiter pro defunctis sequitur.* [sic Pluvialis interpretatur] Arisus cardinalis, sed amphiori, de laico panno rursus cucullatus accedit: qui cardinales Cappas pannonis induit sequuntur.

CAPA Clericorum, quae vestiri solent Sacerdotes in choro immituntur, apud Math. Paris ann. 1267. 1286. pag. 302. 473. in Synodo Coloniensi ann. 1280. in Praefat. in chartis sine pluviali Babilonensis ann. 1278. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 264. [in nova Gall. Christ. tom. 3. col. 297.] etc. Rupertus lib. 2. de Divinis Officiis. *Capas induit, ut in maioribus festis superinducimus...* quae Capae bene ab anteriori parte patuise aut, et omnino propter necessarium flumina in conspectu... flumina quae videri ornata sunt. Honorius Augustodunensis lib. 1. cap. 227: *Capa propria vestis est Cantorum.*

† CAPA MISSALIS, MISSARIA, Cuius in missa celebranda sui officio ecclesiastico peragendo usus est, idem quod Dalmaticum. Testam. Anne de Armin. uxoris Car. d'Albret ann. 1474. ex Cod. reg. 5075. 3. fol. 111. *Capas duas, quae frater Minorum castri Jolosi unam suam hospitalitatem... de qua vult fieri Capam missalem dicendam et subdistinguentem ad servitium et per cantandum de Regula. Stat. coll. Fux. Tolos. num. 1457. ex Cod. reg. 4228. fol. 204. v: *Vespere defunctorum, sacerdotum cum Capa missali sine pluviali ornata fustula induto...* celebrantur.*

† CAPA PAVONATIA, Violacei coloris, Vide super Capas cardinalium et Pavonaticas.

CAPA GUM TINTINABULIS, Abonymum de Miracul. S. Hugonis Abbatis Clunien. *Tunc misit Rec domno Abbati et sacro Consensu illi Capam peme ornata totam, in qua eis nisi capere apparet, vel electrum, vel margaritarum textum, et gemmarum series: inferius autem indigne tintinabulum recantantia, ipsoque auris pendunt.* Notum in ver. Leodeg. summi Sacerdotis vestimentorum oras tintinabulis insignes fuisse, ut nota esset eorum conversatio, ut ait S. Augustinus lib. 1. de Civitate Dei. cap. 119. Vide Tintinabulum.

† CAPPA CATHOGICA. Robertus Goulet in Compendio Jurium et consue-

lud. Universitatis Paris. fol. 12. verso
Ordo processionis Universitatis. Crucem
portat guidam Bacchalaris artium
Cappa catholica indutus, hoc est, Cappa
decenti et convenienti. Eadem notione
Categorique dicunt Galli ; quod a voce
Categoris sumunt non dubito.

[illegible]

† *CAPA TRANSVERSARIA*, in *Statutis Synodallibus Arnaldi Episc. Valentini*, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 329. *Sacerdotes...* in *Ecclesia et extra non utantur*

CAPA S. MARTINI, qua scilicet S. Martinus corpus et caput tegebat, olim apud Francorum Reges tanto in pretio

³ CAPA PLUMBEA. Suppliculi genus
Lit. remiss. ann. 1877. in Reg. III
Charbonn. reg. ch. 222 : Oudin Saudri.

Ubi tangit miraculum, quod a Severo Dial. 2. et a Fortunato lib. 2. de Vita S. Martini etc. ubi S. Basil. 2. referatur, cum scilicet Sanctus ille, sacra in Ecclesia facturus, exuta tunica pauperem vestivit, et bigerem vestit, vestem atque bigam, et cornutus, cetera natus, in tempus perrexit. Unde in facit et mirae, quod inter Misaurum solemnitas accidit, monasterium, servens illam beatissimam vestem, consensum inter ceteras Divi reliquias, quam pallii, seu mantelli, appellatione vulgo donant nostri: nam pallii, fuerunt olim bigerres, non biterres, ut extiterunt, capae. In veteri Registro Camerac Comput. cui titulus: *Deconvnement des Balivages d'Ayennes et Poissieux*, haec legimus: *Les Estoliers Amiens et Plessis, quiques à la S. Martin d'iver, une penne grant d'aigneaux, appelle le mantel S. Martin.*

2. **CAPPELLA.** Postmodum appellata redes ipso, in qua servante est Capse, seu Capella S. Martini, intra Palatii ambitum inaedificata: in quam etiam praecipua Sacrorum aliorum serventur illata, unde ob ejusmodi Religiarum reverentiam assidue istae, Sanctae Capellae vulgo appellatur. Charta Caroli Simplicis ex Fabulario Monasterii Compendiensi: *Notum igitur constat per omne nostri regni imperium, et quicunque venerabili nomen beate virginis Walburgae celebratur, quodammodo, quod corporis reliquias, suppetras, pro ejus veneratione ac maxime suam precam, et eas deferri fecimus ad Attinacium palatium, et Capella constructo, seu abacta sub ejusdem capellae, cuemur, in qua duodecim Ecclesiasticis ordinis viros statuimus, qui duo nocturne divina horis competentibus frequentent officia, etc.* Ordinem Palatii sui septa condidit. Harum aliquot attigimus in Notis ad Willhard. n. 136. et de his pluribus agimus in nostra Constantiopolit. Easdem et nocte appellat, cuemur, superant etiam in Gallis complures, quae recenset Chotinius lib. 1. de Sacra Polit. tit. 1. §. 18. quarum quaedam non Regum duntaxat, sed etiam aliorum aulicorum inferioris dignitatis Procurem fuerunt. [Testam. G. Comitiss Nivernensis ann. 1229. in Maceris Insulam Barbare tom. 1. pag. 138. *Capella operi Capella vocat Montis-Braconis iugo centum libras.*]

Inter praecipuas vero Regum Francorum Capellas, existit insignis illa Aquilagrana, ex toto Romanorum orbe famosissima, ut ait Gaudfredus de Vita S. Bernardi lib. 2. cap. 6. de quo Eginhardus ann. 820. *Ipsum sanctae Dei Genitricis basilicam, quae Capella vocatur, togatis plumbis tectam, etc.* Annales Francoe. Fuldenses ann. 881. *Ayense palatium, ubi in Capello Regis*

ogis suis stabulum fecerunt. Ademarus Capellanus ann. 889. *Aquila fere antiqua Basilica vocatur, quam vocant Caroli, totam densitatis de plumbis tectam, de quibus copiosa erat.* Agunt praeterea de hac Capella idem Eginhardus in Germania antiqua tom. 1. §. 18. Sigbertus ann. 795. Miraeus in Con. Donat. Part. lib. 1. cap. 11. Spicilegium Aethelwini ann. 10. pag. 237. lib. 1. Misoriolum de quatuor pag. 23. Basilica in Hist.Leod. pag. 207. 208. etc. Capella Ludov. Pil. imp. in Theodosis-villa instar Agens, inchoata neminis consummavit Resignis ann. 1089.

At cum in Francico regno palatia complura, et fere in qualibet provincia haberent Reges, adeo ut, si ille agerent, fere semper in Dominis, aut vocantibus, villis et Palatis haberent, quod alibi docemus: habuere etiam in hisdem Palatis sacras aedes, quae propriis appellatione Capellae designantur, in quibus sacra divina lipiana, quae secum deferri a Capellanis curabant, recondere et asservant. S. Odo de Vita S. Geraldii Comitis Auriliensis lib. 4. cap. 12. *Cum delapsus palatium ipsius ubi succederent, ut usque ad montem naugum Greenon posset in casu et reduendo seque in propriis manserit, Capellam tamen non indigebat, ut aliquam villam colitae potest ad conviviendum commendasset, nisi unum solum praedictum, etc.* Ad Albertum Comitem de Agnensis ann. 1261. apud Sammarthanos in Abbatibus Aganensis ann. 49.

Capella ista Palatinis exstat Statutum lib. 5. Capit. Caroli Magni cap. 182. [90 334.] *Ne Capella in nostro Palatio, vel alibi, sine permisso Episcopi, in cujus est parochia, fieri. Hinc quaelibet Capella in Gallia Comiti Parisiensi ann. 829. lib. 8. cap. 14. [90 276. vol. Leg. 1. pag. 210. cap. 12.] De Presbyteris et Capella Palatina contra canonum auctoritatem et Ecclesiasticorum honestatem inconstituta habitis, vestram monemus solertiam, ut a vestra potestate inbeantur: quoniam propter hoc et Junior Ecclesiasticus officii effector, et vestri Proceres et palatii ministri in diuturnis solationibus, sicut decet, vobiscum ad Missarum celebrationes non precedunt, sed deinde provocantur.* [90 276. observatione dicti Dominici, sicut jam dudum vos deprecari sumus, debent adhibere curam, quatenus, nisi magna compellente necessitate, in ipsa die a curis et sollicitudinibus mundanis non exualis, et quod tanto dicti venerationis competit, et vos faciat, et vestros sacro vestro exemplo et docetis, et aqore compellatis.] Vide eadem Caput Caroli Magni lib. 7. cap. 182. [90 255.]

His porro locis capellae istae palatinae, Regales, Regiae, et Dominicae appellantur, vel etiam in palatis Regum, quod a Regibus in dominicis et propriis praedictis essent extractae, et annuis redditibus loteparet. Dominicae scilicet dicebantur et ista in Chron. de lein. cap. 815. et quia ministri ipsarum Rex ipse de proprio facit necessaria ministrari, ut habet Innocentius III. lib. 15. Epist. 225. De senen Eusebiodus lib. 3. Hist. Rem. cap. 23. Antiqua regium Capellam dicit. Sic Regalem Capellam S. Salvatoris observo in Rescripto Childerici Regis apud Bobolium in Historia Sancti. pag. 885. [Capellam Remi apud Eadem in Vita S. Sturmii Abb. Fulda. inter Acta SS. Benedic. auct. §. 2. part. 2. cap. 280.] Capellam Regiam de Castro vero

apud Lagerim, et Capellanum Regalem Capellam, apud Innocentium III. PP. in dicta Epist. 225. Capellam, quae palatio inheret, in Hist. Transil. S. Sebastiani; Capellam Palatio contiguum, apud Hericum Monachum palatium in Germania antiqua tom. 45. Capellam Palatii, in Charta Archiepiscopi Narbonensis apud Castellum in Comitib. Tolosanens pag. 10. Belgae, in Charta Capitulari 3. Ladov. Pii ann. 828. cap. 1. id est, proprias. Neque poro Palatia construunt Principes, nisi adjunctis capellis. Belgae, in Charta Roberti Regis. *Stamper capellam, Constantia palatium construxit nobis simul cum Otritorio.* Charta Ludovici VII. ann. 1159. in Tabulario S. Maglorii ann. 1208. num. 18. *Est enim prior Ecclesia SS. Bartholomaei atque Maglorii ante nostrum Palatium ista, antiquitus Regum Capella, et quia Abbas S. Maglorii capellam Capellanum Regum constituit etc.* Charta Wenceslai Regis Bohemae in Bohemia Sacra pag. 82. *Ecclesia Wiscradensis, quae Doustra et Capella spectabilis, Charta S. Ludovici pro fundatione Prioratus S. Martini Silvanect. ann. 1260. apud Sammarthanos in Episc. Silvina, namque Capellam illam nostram propriam et heredum nostrorum Regum Franciae, etc. Edvardus I. Rex Angli. in Charta ann. 14. apud Pringum tom. 3. pag. 1278. *Capellam nostram, etc.* Henrici: *Quo omnium Capellam nostram est domina et magistra.* [90 Constitut. Clarendon. ann. 1164. ap. Wilkins. Leg. Anglos. pag. 381. cap. 12. *Cum capellam, vel abbatiam, vel priuatum de dominio regis... debet dom. nec mandare potiores personae ecclesiae, et in Capella ipsius de rebus domini fieri, etc.*]*

Ea vero erat Capellam Palatinam praerogativa, ut fere semper ab Episcoporum jurisdictione et exactionibus exemptetur, sicut scilicet Apollonius nullo medio subdite. Chron. S. Petri Vivi ann. 1110. *Res indignatus misit litteras suas eidem Episcopo, mandans, ne molente ferre, quod locum Mauriaci, qui Finis Regalis, et Capella Regum Francorum est, inquietabat, etc.* In Charta Fundationis Monasterii S. Martini de Hastings in Anglia, Willmo Rex Angli. fundator, illud ab Episcopo et Clostrensis in cujus diocesi erat, jurisdictione eximit, subdittitque, *sed neque super illam dominatorem aliquam, aut dnm, vel potestatem exercere, et sicut mox Dominica Capella, libera sit ab omni ejus exactione.* Exstat illa apud Seldenum in Notis ad Eadmerum pag. 165. Quo loco utendum est, quod in Chron. apud Anglium in Chron. ann. 1285. ubi ait, Glioni Archiepiscopo Senonensi, agere ferenti, quod Marci Philippi Regis uxor Parisiis a Petro Rege, et Henrico Rege, et Henrico natus fuisset, dicenti ad Archiepiscopum sedis Belgie, quae est Remis, non pertinere extra suam provinciam Regum invocationem; allegantur fere ea verba Regis, quod non factum fuerat, unde conueni posset Senonensis Archiepiscopus, cum Capella domus Regis exempta foret Parisiis, et ideo ratione loci ad quoniam iurisdictione non spectaret. Vide cap. Cum Capella, Extr. de Privileg. Hinc Capellae istae Regales libere appellantur solent. Charta Henrici II. Regis Angli. ann. 1180. *Capellam istam, quae est Eadem hoc Ecclesia de Waltham a priuatione sua fundatione semper Regale fuisset Capello, nulli Archiepiscopo, vel Episcopo*

Dei in beneficium datis. Frotharius Episcopus, Tull. Epist. 30: *Propter Tuderidiam a sobis dedicatore ecclesie.* Charta Ludovici Regis German. apud Guillelmum lib. 3. de Reib. Helvet. pag. 321: *Consecratorum.* Capellum enim, situm in villa Zurich, quod est in honore S. Petri, et alteras duas Capellas in valle Uranie. Alia ejusdem Regis apud Meursium in Episcopia Comitatibus, pag. 373. [S. Hieronymus] *Littere ad auctoritatem constitutionis Capellam ex villa Ramielensis in honore S. Martini.* etc. Occurrit passim. Vide Hoesium Augustum lib. 1. cap. 128. [S. Hieronymus] *Littere ad Ecclesiam Laudan.* cap. 2. ap. Baluz. in Capit. vol. 2. col. 624. et ejusd. Baluz. not. ibid. col. 1091. Murator. Antiq. Ital. vol. 3. col. 208. B.

Capella, etsi non benedicta et in ea divinum non celebratur officium, ab oratorio distinguitur, eoque quod cella sit et cruce insignis, exhibuit a jurisdictione laica. Charta anni 1313. in Reg. 49. Chartoph. reg. ch. 203: *Majores et patres Rothomagensis dicebant quod hospitale predictum (vid. S. Amandi) erat in iusticia eorumdem tamquam feudum laicale, quodque administrator praeclaret suis gentes ejusdem, in quodam oratorio existente in hospitii predicto, indebitè ponerant quandam crucem, in iuris et iustitie eorumdem prejudicium et gravamen: quare petebant auferri sui duri dictam crucem, et administrator e contrario dicere crucem predictam auferri vel dirui non debere, cum edificium in quo erat officina, non sit oratorium, sed Capella.* *Capellam* postea et divites tractate concordatè extitit inter partes predictas, quod erus predicta, eo modo quod nunc est, in dicta capella de cetero remaneret, et quod dictam capellam administrator administraret vel successoris sui expedire videretur, facient benedicti, et in ea divina poterant celebrari: ita tamen quod major et patres predicti, quotienscumque casus se obtulerit, in dicto hospitali et pertinentiis ejusdem, excepta capella predicta, habebint iustitiam, et eam ibi poterint libere exercere de cetero, non obtinentibus crucibus, si quae reperiantur in eisdem.

Capella DECIMALIS et BAPTISMALIS. Præceptum Ottonis Imp. anni 977. apud Martenium tom. 1. Anecd. col. 37: *Ad abolendam iniquitatem, quod in baptismo et baptismale cum tota villa, in qua sita est, cum Clerico suo Odelrico ejusdem villæ legitimo Sacerdote cum tota familia sua, tam liberis quam servis, cum opib. etc.* Murbariceni donavit Ecclesie. Hinc patet Ecclesias parochiales aliquando Capellas dictas fuisse. Equidem antiquitus, ut apparet, non baptismum, sed baptismum Capella dicebantur, at sepe, sæculis non ita. Vide Mabil. Oper. posth. tom. 1. pag. 381. [S. Chart. Ludolphus] *Monasterio Episcopi.* anni 1353. pag. 4. Rindling. Anecd. tom. 1. not. not. pag. 7: *Cum Capellam Dulthene dedicaverunt...* ad mutam Castellanos instantiam et ob diffinitionem senioris de matricem ecclesiam, de cunctis sacerdotibus in ecclesia matrice tunc serventibus, Capellæ ejusdem in perpetuum indelimitur, ut parochus Castellanos infra castrum sine extra parochiam non baptismum ad baptismum recipiat et eorum uxoribus, postquam genuerint, eas ecclesie reconducant introducant. Item, etc. Alvarinus Martini. Anecd. tom. 1. lib. VII. Cesaris lib. 10. rubrica 1: *Morse facto, prædestinatus concurrendi signis, triplice ad S. Marie basilicam castrum*

est compans sonus, post quem Cathedralis Ecclesia ad omniem civitatem Castellorum lucubravit tenebris. Ubi recte Plagiorum: *Capella hic nunc templa parochiarum, unde et apud nos Parochi antiquissima sunt capellæ.* *Capella* nunc, nec Capellani appellatur. Vide Capellani 3.

Capellas, Bononiæ in Italia, urbis regiones appellari, observatum ab Antonio Paolo Massimo, quia nomenclatura Parochialis indidit. Ubi dicitur: *Capellæ Henricianum in Miraculis B. Simonis Tuderidii* 20. April. pag. 819. et 820.

Vide quoque profert Murator. in Dissert. 4. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 360.

* Hic dunt voces, Capella et Parochia, promiscue usurpantur sunt ad eundem rem significandum in Statutis civitatis Bonon. anni 1259-67. tom. 1. pag. 314: *Statutum quod (meretricibus) non morantur in parochia sancte Marie Rotunde, nec in parochia sancti Bartholomei in palatio, nec in Capella sancti Ypoliti, nec in Capella sancte Marie de caritate, etc.* [P. S.] Capella, Ecclesia per vicarium servanda, cuius proventus alteri ecclesie assignantur. Charta M. reg. Scot. in Chartul. Glasg. ex Cod. reg. 5049. fol. 11. v. Do et concedo predictæ ecclesie Glasguensis... *Capellam de castello meo in Rochesbur...* cum parochia et decimis, et oblationibus, et censibus ecclesiasticis quæ decimis et dignitatibus.

CAPPELLA CAMPESTRIS, ubi non est atrium, id est, cimetarium, in Legibus Henrici I. Regis Angliæ cap. 79.

CAPPELLA, Parvula, apud Fortitudinem de V. S. Lodardi, cap. 24.

CAPPELLA AD SUCCURRENDUM, quomodo Ecclesia succurritur apud nos dicitur, quæ ad parochia auxilium et succursum adificatum in vicariis castellorum. Lambertus Ardensis: *Unde licet Capellam haberet in castello suo, quasi ad Succurrendum factam: cum tamen nullus, nisi in voluntate Canonice Rursus Ardensis Ecclesie, deservire vel ministrare poterat aut debebat Capellam.*

Capella FILIALIS, Minor Ecclesia quæ pendet a majori. Christoph. Mulleri. Introduct. in Hist. Canonicis Sac-Hippolyt. apud Duellium lib. 1. Miscell. pag. 350: *Succedunt, quæ nostris adhuc temporibus constant reliquis Capellis, beneque dictæ sunt parochie.* Apud antiquioribus sacra nomen inde acceptum tenet, medioque cimetorio conspicietur.

Capella ARDENÆ, vulgo Chapelle ardente, Pyra ardentis, cereis capellæ usus est in officiis defunctorum. Comput. anni 1482. inter Probat. tom. 4. Hist. Norm. pag. 91. col. 3: *Pro apudando loco de vastatis, seu penultimis et longipendens, ad fines respondens in dicto castris, subius Capellam ardentem, etc.*

Capella CARDINALIS, Ecclesia parochialis, cuius presbiter in majori ecclesia, ubi dicitur, diploma anni 1442. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 169: *Concedimus...* omnes cardines Capellas tam extra, quam infra urbem possides. Vide Cardinalis.

Capellæ PAPELES, Parid. de Grassis Ceremon. MS.: *Divina officia, quæ Capellæ Papales vulgo appellantur, quæque ordinantur et celebrantur in majori capella, sive in basilica principis apostolorum, aut aliis solentibus infra annum festi solis, presentibus vel absente Pontifice, quæque archidiacono et presbiteris, sunt in totum numero quinquaginta.*

Capellæ etiam vulgo appellamus sacella, seu majorem templorum ap-

pendices, vel aediculas, aut sacra majori adjuncta, quæ Cobules, vocant veteres. Vide Octavianum Ferrarium in Orig. Ital. in voce Capella et infra Capellensis 2.

Capella, Cæcus Clericorum, quos vulgo Capellanos vocant, qui Episcopis inserviunt, eorumque adsumt ministerio. Adam Brenensis cap. 297: *A Papa hoc dignitas innotuit, quæque...* ut insitis etiam Regibus Episcopatus constitueret, ordinaretque Episcopos ex Capella sua, quos vellet electos.

Capella, Persona fanebre, tumulus honorarius. Acta MSS. capit. eccl. Lugdun. ad anni 1340. fol. 68. r. col. 1: *Cum inter dom. decimum nonnæ operis ecclesie Lugdunensis et una parvæ, et ad decem annos, et ad decem annos, et quæstio super Capellis fustis, quæ sunt ad ponendum supra corpora personarum...* ordinaverunt quod magister operis duas Capellas fustas fieri faciat, unam magnam pro personis ecclesie, et aliam minorem pro canonicis, qui in dicta ecclesia perpetuo remanent ad ponendum supra naves arborum, et pro sociis Capellis heredes personarum decedentis liras, solidos, et canonici s. solidos Viennenses semel dicto operi solvere fenebantur. Testam. Andov. cap. 1. Valent. anni 1345. in Cod. reg. 6008. fol. 76. r. Inhibemus quod aliqua Capella sine capitulum fiant nobis... in nostra jura dicta separatur.

Capella, sive Capellum, sive Capellum, ubi merces, vana exponuntur, idem quod Hala 1. Mensa, stallum. Charta anni 1337. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 125: *Supra, Valent. anni 1345. in Cod. reg. 6008. fol. 76. r. Inhibemus quod aliqua Capella sine capitulum fiant nobis...* in nostra jura dicta separatur.

Capella, Pars sibilis, vulgo Chappe. Arest. parlam. anni 1392. in Reg. Olim parlam Paris. fol. 196: *Capellam ponitur in ponderum, Capellam, strolatrum, etc.* Vide infra Capellada.

Capella, vox chimica. Aquæ stillatilis, quæ stillantur, operantur Gall. Chapelle. Lit. remiss. anni 1453. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 166: *Une Chapelle de plomb à faire des roses, laquelle posoit, valent s. sol. viij. de niers.* Vide supra Capa plumbea in Capa 1.

Capellada, diminut. ut videtur, a Capella 10. supra Privil. eccl. de Portello ante 1403. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 389: *Dictus fuber debet facere una Capelladum ferri pro uno denario Thronensis.*

CAPPELLANARIUS, pro Capellanus. Charta anni 1082. in Annal. Benedict. tom. 5. pag. 644. col. 1: *Unde sunt testes Rustianus Vicomitis de Cutanane, Mado Jassifer, Bonidonus Capellanarius Comitis.*

1. CAPELLANI, Primitivus dicti, qui Capam, seu Capellam S. Martii, vel Ca-

legiturque in *Regesto Caroli VI.* ann. 1382, et 1383, quib. *216* in Tabul. regio dubiae est omnino fidei. Ita *Itineris*, qui passim *Caroli M. Diplomata* subseripit, tanquam *Cancellarius, Capellanus et Notarius* ejusdem *Caroli* dicitur. Anastasio *Bibl.* in *Adriano PP.* pag. 108. Exstat apud Gallandum in *Tractatu* de *Francisco Aduo* pag. 88. Charta *Caroli Calvi* ann. 9. *Rege* in qua *Guglielmus Abbas Monasterii S. Germani de Pratis*, postmodum *Parisiensis Praesul*, qui passim in veteribus *Tabulis*, atque adeo in *Regis Caroli Capitulis* neg. 432. l. *Edict. Cancellarius*, dicitur, *Archicapellanus* vocatur. [In *Annalibus Francorum* Lambecianis ad ann. 887, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 2. *Imperator Liutwardum* *diaphanum* *Capellanus* esse legitur, *non esset Archicapellanus*, id est *Archicancellarius*.] Apud *Balduinum* *Notom.* lib. 1. cap. 38. Charta *Othonis Imp.* ann. 940. sic clauditur: *Bruno Cancellarius ad vicem Norberti Archicapellani recognovit*. [Charta ejusd. *Othonis* ann. 832. pro *Hincmaro Abb. S. Remigii* apud Remos. *Obsequens Cancellarius ad vicem Brunonis Archicapellani*.] *Diploma* *Othonis II.* apud *Durolleum* cap. 819. *Hist. Sandionis*: *Hildeboldus Cancellarius et Episcopus* *Metensis* *Archicapellani*. *Diploma Carolomanni* *Italice Regis* apud *Acher.* *Script.* tom. 5. pag. 392: *Dado Carolomanni Regis ad vicem Theotmarum Archicapellani*.] *Franciturni* vero id astruit *alud* *Durolleum*, *Regis Henrici Cancellarii*, ann. 1047. quod ad *Hemero* in *Augusta Viromandorum* refertur, cuius principium hinc concipitur verbis: *Quia Baldinus in Palatio Henrici Regis Francorum Cancellarius, notum facio*, sic vero clauditur: *S. Baldinus Archicapellani, qui hoc scriptum fieri iussit*. [Vide *Metropol.* *Salsburgensem* tom. 2. pag. 191. et seqq. 330. 351. et tom. 3. pag. 15. etc.] [et *Chron. Gottwic.* pag. 180. seq.]

CAPPELLANUS vero dictos scribas, secretarios, et amanuenses Regios vocant. *Monachus Sangallensis* lib. 1. de *Carolo M.* cap. 1: *De pauperibus predictis quemdam optatum dictatorem et scriptorem in Capellam suam assumptum*. *Angilbertus*, quib. *Adriano PP.* *Minister Capellae* dicitur, *Primas Capellanorum*, in eius *Vita*, *Manualis*, id est, amanuensis vocatur ab *Alcuino* *Epist.* 81. *Auricularius* sive *Secretarius*, *Epist.* 88. *Epist.* *Stephani Comitis Blesensis* tom. 2. *Spicil.* *Acherliani*: *Dum vero Capellanus nunc Alexander cum summa festinatione has litteras scriberet*, etc. Vide *Reckhardum Junorem* de *Casibus S. Galli* cap. 11. *Leges Ecclesiasticas* *Hoelli Boni Regis Wallie* cap. 6. *Probat. Histor. des Chasteigners* pag. 38. etc. Ita etiam *Capellanus* obsequens amanuensis passim usurpant *Poetae* *nostre*. *Le Roman de Garin MS*:

In *Chapellein* *apellé*, il di di,
En ses lettres *ovroient*, *luns* *seins*,
Et les *crois* *Fransois* *le* *poies*, etc.

Alibi:

Tant es *lestrs*, que il *vale* *vers* *Foys*,
Et cil *les* *prez*, *en* *Chapellein*,
Gardés *qu'il* *n'* *e* *de* *lestrs*, *luns* *seins*, etc.

Item de *Fromondino*:

Les *lestrs* *lent* *son* *Capellein* *Rege*,
Et cil *les* *prez*, de *chif* *en* *chif* *les* *list*.

Alio loco de *Pipino*:

Voz *cy* *les* *lestrs* *qu'il* *tenoit* *par* *li*,
Et *li* *Reis* *les* *liste* *son* *Capellein* *Rege*.

RURUS:

Li *seint* *les* *lestrs* *en* *Chapellein* *Voz*,
Qu'il *se* *les* *lestrs* *en* *seint* *Comte* *Fromont*.

Vide *Brus.* *Sed.* *et* *penas* *Capellanorum* *et* *Archicapellanorum* *Reis* *Noiti* *ann.* *1103.* in *Hist.* *Monas.* *S. Nicolai Andegav.* pag. 51: *Et Capellanus suo nomine Stephanus*, *ut in quibusque eorum causis vellet, apellare*, *id est, Regis auctoritate, impingeret, iussit*.

Agre tamen subinde passi sunt Ecclesie Gallicanae Patres Clericos et Presbyteros *Cancellarios* *Capellanos* *et* *Concellum* *Capellanos* *II.* *ann.* *813.* cap. 44: *Scriptimus Presbyteros talibus esse non debere, et nunc eis in talibus habere, Capitulos publicos esse, viximus inveniunt pericula*. Et apud *Burchardum* lib. 1. de *Ecclesiastica disciplina* cap. 50. *Presbyteri et Clerici Chartas dominorum suorum scribere ventur*, *Id enim adeo invaluerat ut Capellani Procerum, eorum essent amanuenses, Epistolae et Diplomata conscriberent: quod testatur veteres passim Chartas, quas a Capellanis scriptas esse dicuntur*.

Cum igitur ab ipsis Regni Franciei Initia Capellani non modo reliquis secretariis, sed etiam *Abbas* *Caroli Magni* *Regis*, *sed* *et* *Cancellariis* *et* *Notariis* manus obirent, qui iis praerant *Archicapellani*. *Archicancellarii* *etiam* *fungebantur officio*, *ut supra innuimus*. Imo et Clericorum causas praefecti erant, *ut testatur Walafridus Strabo* lib. de *Reb. Eccles.* cap. ult.: *Quendamque sunt in Palatii Praefectorum et Concellis Palatii, qui secretariorum causas sentiant: ita sunt et illi quoque summos Capellanos Francie appellat, Clericorum causas praefati*. Atque adeo passim legitimus *Archicapellanorum* *et* *Archicancellariorum officia* *obisse* *Episcopos* *vel* *Abbatas*, *ipsosque adeo viros Ecclesiastici ordinis, qui et in Capellis Regis sacra peragebant, et Principum Chartas describebant aut subsignarent*.

Ad *Archicapellanum* spectabat etiam inter caetera munia Regis mensa benedictio. *Theodulphus Aurelian.* lib. 3. *Carne*, de *Hildeboldo Archicapellano*, pag. 182:

Adit *Præsul* *omnes* *aliquo* *ultipio* *benignus*,
Ora *beatis* *ferens*, *et* *per* *coram* *peram*.
Quem *sanctis* *fidem*, *quos* *sanctis* *colunt* *oro*,
Fecit *et* *in* *seculum* *peram* *peram*.
Sed *hinc* *etiam* *Regis* *peram* *peram* *peram*,
Summe *quis* *etiam* *Reis* *voit*, *ille* *voit*.

Vide *Benedictio* *mensae*.

Sed praestat hoc loco *Archicapellanorum* *Palatii* *Franciei* *seriem* *exhibere* *ex* *Scriptoribus* *et* *veteribus* *Tabulis* *a* *nobis* *olim* *descriptis*. Horum primus occurrit

RESTICUS, postea *Episcopus Cadurcensis*, *Abbas Palatii Oratorii*, sub *Chotario I.* [vel potius *Chotario II.* *dux* *Had.* *Vid.* *Requium* *lib.* *1.* *cap.* *12.*] in *Vita S. Desideri*, et apud *Crucium* in *Episc.* *Cadurc.* n. 38.

LEUTHARIUS, postea *Carotenensis Episcopus* sub *Chotario II.* in *Vita* ejusdem.

RIOLIVS, alias *Ruolunus* sub *Dagoberto Archicapellani* *dignitate insignis nominatus* in *Diplomate* *ejusdem* *Regis* *dato* *Moguntiae* *prid.* *Non.* *April.* *anno* *regni* *12.* *quod* *sic* *clauditur*, *Henricus Cancellarius ad vicem Riolfi Archicapellani recognovit*, apud *Nicolaum Lybysium* *part.* 8. *Defensionis* *Abbatiss S.*

Maximiani *pag.* 9. et *Mireum* in *Dipl.* *Beig.* *lib.* 1.

LATINUS *Abbas S. Eparchii*, postmodum *Episcopus Epolsinensis*, *Capellanus Pipini* *Rege*, *ann.* *748.* in *Vita* *Caroli Magni* *per* *Monach.* *Epist.* *ann.* 729.

FLICARDUS *Caroli Martelli* *ex* *Hieronymo* *illius* *nepos*, *Ab.* *S. Dionysii*, *Capellanus Pipini* *Regis* *ann.* *748.* et *753.* *Annal.* *Frans.* *Summus* *Capellanus* *ejusdem* *Regis* *dictus* in *Capitulis* *Caroli Calviti* *28.* cap. 7. *Archipresbyter Franciae* *Adriano PP.* in *Epistol.* *apud* *Edmondum*, *de* *quo* *Alcuinus* *Carm.* 124.

Infectus *ille* *sacris* *fuerat* *potius* *Capellae*.

ILLIUS *meminit* *Theodulphus*, *ut* *et* *Hincmarus* *de* *Ord. Palat.* *cap.* 15. *Vide* *Hemero* *in* *Augusta Viromand.* *ann.* 730. *et* *virum* *doctissimum* *Mabilonium* *tom.* 4. *SS.* *Ord.* *S. Benedicti* *cap.* 364. *ubi* *Fulradus* *Elogium* *perstrinxit*.

ANDREAS *Episcopus D.* *Imperatoris* *(Caroli Magni)* in *Chronico* *Norwic.* *cap.* 18.

LIUDWIGETUS *Archicapellanus* *Diploma* *Caroli Magni* *subseribit*, *apud* *Bruchium* *de* *Monas.* *German.* *pag.* 178.

INGELRANNUS, seu *EXGELMANNUS*, *Episcopus Metensis* *sub* *Carolo Magno*, *Alcuio* *Epist.* 79. *Sancta* *Capella* *Primericus*; in *Chron.* *Metensi*. *Palatii Archicapellanus*, *capellanus* *in* *Chron.* *Seonensis*; *Summus* *Capellanus*, in *Epist.* *Caroli Calvi* *ad* *Nicolaum PP.* *Obit* *ann.* 791. *Illius* *meminit* *Hincmarus* *loco* *citato*. *Et* *auctor* *Gestorum* *Episcoporum* *tom.* 1. *cap.* 87. *Vide* *Petavium* *in* *Synntag.* *de* *Nithardo* *cap.* 352.

HILDEBALDUS *Archiepiscopus* *Coloniensis*, *procurator* *Capellanus*, *Apocriarius*, *et* *Archicapellanus sacri* *Palatii* *dictus* *in* *Precepto* *Caroli Magni* *de* *Institutione* *Episcopatum* *per* *Saxoni*, *et* *apud* *Anastasium* *in* *Leone III.* *et* *IV.* *quam* *dignitatem* *obtinuit* *Carolo Magno* *et* *Ludovico Pio* *imperantibus*. *De* *illo* *Hincmarus* *loco* *laudato*, *Vita* *Ludov. Pii* *ann.* 816. *et* *Synodus* *Francford.* *ann.* 58. *Sacri* *Palatii Archiepiscopus*, *nuncupatur* *in* *Præfat. Concilii Moguntiac.* *ann.* 813. *Ex* *his* *Fisicall* *lib.* *de* *Sacra* *Episcoporum* *auctoritate* *pag.* 280. *conjectura* *evincit*.

ANOTAS, *archiepiscopus* *et* *equum* *apulo* *nuntium* *misisset*, *Bertam* *Caroli Magni* *filiam* *uxorem* *duxerat*, *postmodum* *Abbas* *Centulensis*, *Minister* *Capellae* *dictus* *Adriano PP.* in *Epist.* *ad* *Carolum Magn.* *de* *Imaginib.* *etc.* *Primas Capellanorum* *in* *Illius* *Vita*, *Primericus* *Palatii Pipini Regis* *(Italice)* *Alcuio* *Epist.* *cap.* 12. *Vide* *Petavium* *in* *Synntag.* *pag.* 351. *et* *Sirmondum* *ad* *Theodulphum* *cap.* 236.

HILDEGINUS *Abbas* *Monasterii S. Germani Parisiensis*, *Archicapellanus* *Ludovico Pio* *dictus*, *apud* *Hincmarum*, in *Charta* *Lud.* *in* *Probat. Histor. Verger.* *pag.* 7. in *Hist. Translat.* *S. Sebastiani* *cap.* 1. *num.* 1. in *Vita* *S. Medardi* *cap.* 12. *ex* *Ed.* *de* *Archev.* *in* *Hist. Translat.* *S. Rustici* *num.* 4. *Sacri* *Palatii* *Capellanus summus*, *eidem* *Hincmaro* *in* *Epist.* *ad* *Carolum Regem* *de* *S. Dionysio*, *etc.* *Sacri* *Palatii* *Antistes*, *apud* *Adalardum* *in* *Epist.* *ad* *Proceres* *Palatii*.

FILCO *Presbyter*, *Archicapellanus* *sub* *edem* *Ludovico* *apud* *Hincmarum*.

TEUCHUS, *archiepiscopus*, *Epist.* *ann.* 814. in *Tabul.* *Norwic.*: *Ego* *Turbo* *Ar*

ait speciali numero de Chapelains. Et en-
dovot sunt appelles totius maniere de Cleri
Chapelains.

° **CECELIANI CAPELLANI.** Testam. Bertr. de Borno milit. ann. 1360: *Item lego Capellanos, vicarios et clericos parochias de Atoforis... viginti solidos currentis monete rendentes, ita quod Capellanus dictae ecclesie S. Elygi de dictis s. solidis rendendis habebit quatuordecim quingentos, et vicarius, si interfuerit, tres solidos.* Occurrit praeterea in Ch. ann. 1207, ex Chartul. S. Mariani Autis, cap. 19, et inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 478, et 480. Vide mox.

° **CAPELLANUS CURATUS.** Eadem notione. Statuta MSS. Augerii II. Episc. Constan. ann. 1390: *Statuimus quod si res vel persona aliqua Capellani vel Clerici, vel persona ecclesiastica, absque iudicio ecclesiasticae auctoritatis, violenter capta vel capta fuerint vel detenta, captor seu detentor huius non teneatur ter a Rectore loci seu Capellano Curato, quod ex libere et integre restituant; quod si forte eis moniti facere contemnerint, ipsos quod ex tunc in capitis excommunicationis, excommunicationis per Rectores seu Capellanos eodem publice praecipimus nunciari.* Rursus memoratur ibidem Capellani Curati, ubi de testamentis, et alibi.

° **SUBCAPELLANI,** et Presbyteri, quos Rectores Ecclesiarum parochialium, vel religiosarum, sibi ad regimen parochiarum, et quibus potestate concedunt absolviendi et administrandi sacramenta Ecclesiastica, et ea quae ad curam pertinent animarum, committunt: quod ibi vetatur Chart. Episcopi licentia. In Synodo Pictaviensi ann. 1280, can. 3. In porro videntur, quos Rectores Ecclesiarum vicariarum, hodie ad subsidium functionum parochiarum sibi adscribunt. Vide Synodum Beneventanum ann. 1091, can. 2, et infra Socii Pictavi.

° **3. CAPELLANI,** apud Tolosates et alios Occitanos, Capoids, dicuntur qui vis Presbyteri: hinc passim in libro Inquisit. Tolos. a Philippo Limborch. edito Sacerdotes appellantur Capellani. v. g. Hereticis dicitur multa mala de Capellanis. Item: *Panis quem dant Capellani non est Corpus Christi,* etc. Pag. 229: *Sacerdotis est esse contrarius Capellani et Clerici.* Et pag. 38: *Item quod Capellani non possunt recipere absolviere a peccatis, quia ipsi erant peccatores,* etc.

° **4. CAPELLANI** denique seculorum saeculis vocati, qui capellis, saeculis, seu palatiis sacris praefecti sunt.

° **CAPELLANUS ALTARI.** Ordinari. Ms. S. Petri Aureli-vol.: *Quando prior claustralis facit suam ebdomadam, non convenit facere culpam, Capellanus altarium facit loco nisi, eo videlicet quod ipse Capellanus hominis habet horas inchoandi, et etiam benedictiones in prandio et cena facit, et comprehendit de horis canonis, et pro defectibus suis suam facit culpam.*

° **CAPELLANI DE ALBA.** Idem qui Aurora, Alba namque Hispanis, ut Balis Aude, Aurora est sine primis ducentum. Constituit. mox laudatur: pag. 193: *In altari majori vicarius canonicus, nisi est Canonicus, vel Hebdomadarius Ecclesiae, vel Capellanus de Alba, vel Presbyter notus.*

° **CAPELLANI AURORAE.** Qui sacra facere debebant aurora sine diluclio. Constituit. Et sic primum tom. 4. Concil. Hispan. pag. 176: *Si Capellani Aurorae qui sunt duo, alter eorum vel ambo in celebratione Missarum huiusmodi defo-*

corum iuxta die, quod ornavimus Ecclesiam sine decursu horarum, et totidem Capellano, qui eandem Missam celebrat iuxta die teneatur sine remissione orare. Pluries memorantur ibid.

° **CAPELLANUS BANGHELE.** Clericus qui exercitum sequitur in Bulla Julii II. PP. ann. 1511. in Alsat. Diplom. pag. 149, vol. 2.

° **CAPELLANUS CAPELLANUM.** Synodus Valentina ann. 1590. Concil. Hisp. tom. 4. pag. 498: *In elevatione Sacramenti... in Ecclesia Metropolitana, alter ex Capellanis Canonici faciat Sacramentum eorum, sicut a cornu Epistolae.*

° **CAPELLANUS DOMINI Pape** non semel inscribitur Gerardus abbas S. Germ. Frat. in Chartul. ejusd. abbas fol. 87. r. *Wendelricus misticorum... iuxta generalis praepositi monasteriorum S. Mariae Magdalenae Ordini. S. August. et Sedis Apostolicae Capellanus, ann. 1350. ap. Schönbell. in Histor. Vormat. vol. 1. pag. 182.*

° **CAPELLANUS FIRMIARIS.** MICENARIS, Vicarius seu presbyter, qui ecclesiasticam communitatem sub singula pensione, aliis redditibus proprio parochiae reservatis. Charta ann. 1131. in Chartul. S. Major. Paris. ch. 131: *Petrus de Villaribus Capellanus firmarius et locum tenens curati ecclesie S. Eustachii, etc. LII. remisit. ann. 1306. in Reg. III. Chartoph. reg. ch. 61: Goustant presbyter Capellanus mense de la ville de Chawonne, etc. Pierre Duplessier Chappellain fermier de l'église de la paroisse de Leure, ibid. ch. 190. Vide Firmarius.*

° **CAPELLANUS PERPETUUS** majoris Vicarii nomen, in Charta anni 1384. tom. 2. Hist. Meld. pag. 247.

° **CAPELLANUS RECTORIUS.** Quibus rectoris cura demandata erat. Arest. ann. 1511. in Chartul. S. Victor. Paris. Erast (canonicus Remensis) in possessione et saisina quod clavigerum seu buticularium ejusdem archiepiscopi Capellanus rectoris et vicarii juris faciant, quod sibi meliora vint... ostendat.

° **CAPELLANUS DE SECULO,** Secularis, non monachus. Charta ann. 1188. in Chartul. S. Vincent. Laudun. ch. 212: *Requirebamus quod in capella sancti Petri Capellanus de seculo ex jure debet ponere.* Reg. Chart. Ludov. Episcopi. Mende. ann. 1322. ap. Wirtz, v. Subsid. Diplom. vol. 10. pag. 100: *Quod huiusmodi ecclesiarum per Capellanos ipsius monasterii Temporales observantur in officiis divinis, quod cura ipsius nullatenus negligatur, qui Capellani sui vicarii curam animarum ab ipso Archidiacono... recipient. An sunt qui in definitum tempus nominantur.*

° **CAPELLANUS D. M. VIRGINIS** nuncupatur S. Lucas. In Gestis quorundam Soror. ord. Præd. ex Cod. reg. 642. fol. 10. *De sorore Elise. An. domini 1189. Audient coram auribus Domini 1189. suum dicentem sibi: Commendat te Lucas medico, Capellano matris meae, ut totaliter te servetis te curam.*

° **5. CAPELLANI.** Qui ex aliqua Capella seu parochia sunt. Vide supra in Capella 6. et Parochia. Martyrol. Pistor. tom. 1. Biblioth. Pistor. pag. 34: *Episcopus in Audientiam suam anno domini 1189. populum sive Capellani ejusdem (ecclesie S. Vitalis) eligunt priorem sine rectoris, et dictum capitulum (Pistoriense) componunt.*

° **1. CAPELLANIA.** Munus et beneficium Capellani. Hist. Episc. Autissiod. cap. 63: *Capellania sacerdotes et per-*

petus instituit, id est, quia a Sacentibus deservit debebat. (Statuta MSS. Augerii II. Episc. Constan. ann. 1390: *Nullus curam duram Ecclesiarum, aut regimin duram Capellanorum recipere aut accipere presumat, nisi una deprecatur ab altera, siue nostra licentia speciet.* Et infra: *Praecipimus ut Clerici qui ecclesiarum seu Capellanis a fidelibus per civitates necesse sunt, si quando tempore ordinatis in posterum recipient, infra duos menses a receptione huiusmodi compulsi, seu personaliter coram nobis debent comparere, et si non possint, in hoc vel alio coram vocato, et utrum digni sint ad talia vocari, et ut a nobis licentiam et auctoritatem recipient celebrandi et orandi pro eis, qui coram ipsa ecclesia decesserunt.* Huiusmodi ordinant. Qui non hactenus ceperunt, in duorum mensium spatium a publicatione praesentis constitutionis idipsum facere teneantur, et hoc visumque Rector et Curatus teneantur in Paschali Synodo notificare nobis, Capellanis seu Ecclesias huiusmodi, quae in una parochia vocantur, copiam ad illas, quae Ecclesiae Macloviensis ex Archivio ejusdem ann. 1422: *De cetero nullus recipiat ad Capellaniam, bachelariatum... nisi acint de Capella Pauli Pauli P. ann. 1543. in Maceris Insulae Barbare: Creaturam Capellaniam dote et Presbyterium ad puerorum abstantiatione. Hildebertus, quod capellanus, qui per annos circiter 1184. ad summam Pontificem conquirerit, quod Clericos a se excommunicatos se inconsolet absolvent, obsecrauit ut se de hoc Episcopo libere possint, quia dicesse sunt: Quod profecto emerisset ex eo quod corrigendi enormitatem Capellanis: mea canoniam et tradidit omnibus Episcopis et Cardinalibus. Quod si dicesse sunt: nunc praecipere, si disponendi canonice de Capellania mea integrum habeam potestatem. An dicesse sum suum illius administrationem Capellanum appellat Hildebertus, quod ad instar Capellani seu inferioris Sacerdotis habitus fuisset, in restitutione Clericorum a se excommunicatorum, de quibus queritur, an humilitatis ergo sic loquatur, Lector indicet. Certe metaphorica locutio est, ducta a Capellanis.)*

° **Nostris.** Capellerie et Chapellerie. Testam. Petri Bernadi episc. Agath. ann. 1351: *Item fecimus et ordinavimus duas Capellanias, quae etiam de present facimus et ordinamus in ecclesia dicti loci nostri de Lavernant, ut Quatuor altari B. Joan. Bapt. perpetuo percontandas et officandas per duos sufficientes presbyteros, qui celebrent perpetuo missam, et hoc sacra Pippus promittit. Gelris ann. 1277. in 2. lib. dig. S. Vulfr. Abbavil. fol. 64. v. r. *Le kete Capellerie devant dite je nome comme fondresse. Alibi ann. 1359. in lib. rub. f. 10. Comput. Paris. fol. 134. v. r. Col. Quatre livres Tournois deves chascun an a l'abbaye de S. Wendrille par la Chapellerie de monastere de S. Maur. Episcopi et Cardines pelleris. In Ch. ann. 1350. ex Tabul. Carnot. Patrons de plusieurs cures, Chapelleries, personnages et autres benefices, in Chartul. 21. Corb. ad ann. 1399.**

° **CAPELLANIA ANNUALE.** Missae quae celebrantur per anni spatium pro defunctis, idem quod Annuale. Vide in hac voce. Constit. capituli. eccl. Harbini. ann. 1559. rubr. 11. Corb. reg. 292: *Nullus rector curatus vel vicarius perpetuus... possit, ut confluitur, in nostra sede vel alius ecclesiis huius civita-*

tile nullo herbes, nullo flore a chapelle faire.

1. **CAPPELLUS** RUBEUS ad usum Cardinalium. Chronicon Trivetii apud Acherium Spicil. tom. 8. pag. 506: *Eodem anno (1282) statuit Papa* (Innocentius IV.) ut Cardines vestire Rubens uterentur. Volterranus et Polydorus Virgilius hoc statutum referunt ad annum 1280 alii ad Concilium Lugdun. anni 1280. Vide Chartar. vet. cap. 10. de Varagine, apud Muratori tom. 9. col. 38.

2. **CAPPELLUS SOLIS**, ad accendendum solem. Gall. *Paravel*. Act. SS. Janii tom. 2. pag. 171. in Leg. Palatinis Jacobi II. Regis Majorie: *Fiant etiam bis in anno vestes et Capelli solis, quibus utamur equitibus.*

3. **CAPPELLUS VERIDIS**. In nova Gall. Christ. tom. 3. col. 882. ann. 1210. notatur ex Codice Bistree, Hugonem Episc. Leonensem prima die Synodi Lateranensis inter Prelatos sedisse in habitu laicali, quasi Comitem, in mantello et scartata tunica, Capellum Viridem habentem in capite; secunda tamen die in Capite mantello viridi; tertia denique, ut Episcopum inflatum, idque fecisse, quia Papa convocaverat omnes Principes. Fides sit, inquit Sammarthianus, penes auctorem.

4. **CAPPELLUS**. An corona forea et plectilis. Gall. *Guirlande*, et apud Borellum *Chapel de Roses* Statuta Eccl. Andegav. ann. 1289. apud Marten. 4. Anecd. col. 582: *Prohibemus... ne quis ejusmodi speciebus seu conditionis fuerit; diebus predictis dominica et festis chorales et Capellus, centumumque vestitus centum ludis illis et otiosis ac aliis dissolutionibus facere et exercere permittatur.*

5. Ut me monuit D. Filicent, designatur festa illa convivia, nullo Chapelet nuncupata, quae inter socios agitantur apud illum, cui corona forea a precedenti symposiarchia tradita fuisset; quod hodie *Donner le bouquet* dicitur. Vide supra *Capelletum*.

6. **CAPPELLI AMPUTATIO**, Perna illius, qui bibere consuevit, apud Augustinus sagd incolas. Lit. remiss. ann. 1479. in Reg. 206. Chartoph. reg. ob. 304: *On a einsi accoustume de faire au pays (pres la ville d'Eu) quant aucun ne veult boire d'audent, on lui coupe son Chappous.*

7. **CAPPELLUS**, 1. Arborum quorum rami identidem caputantes seu exciscentur. 2. Vel truncus, caudex. Vide *Capellatium*, et supra col. 6. pro S. Vincentio Genom. ann. 873. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 197: *Similiter etiam Ecclesiam confirmamus Soderisium villanum et Vallen-petroum villas cum omnibus appenditiis, et in Baniolo quartas res et dimidium, et Capellos quinque, et de prato arpenos quatuor cum sillis. Chartarum. Apenn. fol. 130: *Vendidimus vobis casale diruptum cum curtis et agris suis, vel et ipsos Capellos cum iis sillis, quos ibidem adeamus.* Regestum Normannicum signatum P. Constitutio de iure habent mortuum bozem de cotum et residua carpentariorum, cum testis Capellorum et duas farcas, etc. Ubi per testis seu capta Capellorum intelligitur esse ruitos arborum Capulatum existimo. Vide *Capulum*, *Caplin*, et *Ramagium*.*

8. **CAPPELLUS**, Junior capo. Gall. *Chapoussier*, s. cap. responsi, cuiusque utuntur Scriptores plerique. Littere Durand Episcopi Albiensis anni. 1282. pro Canonice S. Vincentii Castrensis, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 971: *Hon-*

uissimus dictos Canonicos in corporalem possessionem... dimittit monachis et porci censuales manas de Ruisseac, et censuales Capellorum de Castris et de Roissac, et canonicos ejusdem manas. Vide Capus 2.

9. **CAPPELLUS**, pro Capellanus, ut videtur, mendosus apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. col. 1601: *Et eodem instanti et simul fuerunt celebratae Missae, una cum cantu, quem celebravit D. Henricus Gaucier major Capellus, et altera submissa voce per Capellanum suum Capelle.*

10. Charta ann. 1264. in Chartul. Campan. fol. 58. col. 3: *Henricus Ponsardus, dictus de Thoroganda, Capellus in ecclesia Remensi, nunc provisor dicti hospitalis, etc.*

11. **CAPPELLUS**, Umbraculum ligneum. Gall. *Auvent*, quia capelli vestes agit. Stat. Vercei. lib. 3. pag. 75. r.: *Quod piscator vel aliquis vagans piscas, non possit trahere alius, eius in publico loco piscaria communis Vercellorum ad aerem sine Capello. Hinc Chapel, pro Hangar, in Fabul. tom. 2. pag. 188:*

Le prestre entre en un Chapel.

Et pag. 203:

*Droit au Chapel, ou il becoze
Estoit pendu sur les bestons, etc.*

Vide supra *Capella* 9.

12. **CAPPELLUS**, f. pro Capellus, Piscis species. Charta Phil. comit. Fr. ann. 1150. in Suppl. ad Miraeum pag. 358. col. 2: *Molendina quoque vivarij cum omnibus appenditiis... salvo tamen jure possessionis alius, eius in publico loco Capellos exhaustos.* Vide Corpa 1.

13. **CAPPELLUS**, Vide *Capellus* [FR.]

14. **CAPER**, in pueris inuasiu odor, cum ad virilitatem accedunt. Vocabularium Sapientum. Nota est capri grovelentia, hinc dictus *Caper* ingratus odor adolescentium.

15. Latinitas hircus. Vide Martin. Lexicon. in hoc loco.

16. **CAPERARE**, Interrogare. Papias MS. Cod. reg. 7644: *Irrogare, leg. Irrogare.*

17. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613: *Capere, interrogare, contrahere. Inde Caperalum, contractum, rugosum, rigidum, erectum. Caperalus, sterto, in Glossar. Lat. Ital. MS.*

18. **CAPER**, Decernere, Statuere. Acta SS. April. tom. 3. pag. 618. B. de S. Paulo Episc. Brixiensi: *In Concilio apud S. Petrum facti, consensu et assensu dictorum deputati inquirant, si in Ecclesia S. Eusebii extra moenia residet aliquod corpus sanctum.* 19. Hinc

CAPERARE PRIMUM Duellum ad item dirimendum decernere. 20. *Prendre quid de bataille.* Charta ann. circ. 1130. ex Chartul. Silpensi: *Unde Capimus cum eo pugnare, sed ipse eum consensit non bracci nullo hominum suum, sed secundum vires suum posuit respectum hunc pugnas usque ad futurum festum S. Michaelis.*

21. **CAPER**, Indicare, in aliquem culum conferre, eam convertere. Gall. dicunt, *S'en prendre à quelqu'un*. Rymert. 1. pag. 354. col. 2: *Set sie vos in hac parte habetis, ne ad vos, tamquam ad nos, nostris transgressores, graviter Capere debeamus.*

22. **CAPER** ex, Prospere fieri. Rymert. 1. pag. 280. col. 1: *Et a acceptis storiis et responsis, curiamque non se Capient negotia nostra, dicatis, etc.*

23. **CAPER** RE AD FRODUM, Capere, occupare frodum, manus in illud iacere. Gall. *Saisir au nef*. Capitula de in-

terpretationibus Clericorum adversus Dominum Regis Friedericum apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 392: *Sed propter hoc non auaitur Dominus iustitiam fidei, nec propter hoc se Capiant ad frodum.*

24. Charta Blanche comit. ann. 1206. in Chartul. Camp. ex Cam. Comput. Paris: *Si vero comes Barri fortassis de conventionalibus istis restitit, inde me Capere ad frodum in ista Barri, sine inefficis. Similiter si Guido de Julifavo de predictis conventionalibus restitit, inde me Capere ad frodum Gusionis, sine inefficis.*

25. **CAPER** SE AD ALIQUIS, Sponsorem appellare. Gall. *Avoier son recours contre quelqu'un*, vox forensis. Secar. S. Mich. ann. 1304. in Reg. S. Just. fol. 16. v. col. 2: *Judicatur, ut quid comas Bolovius non potest petere debitum a religioso; sed Capiat se ad heredes vel ad terram.*

26. **CAPER** SE CUM ALIQUIS, Congredi, concertare. Gall. *Se battre, se secar* sine moenis. Lit. remiss. ann. 1366. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 700: *Multitudo volebat se Capere cum eodem, et arduis verbis exurgentibus inter ipsos se Capere, ut:*

27. **CAPER** TERRAM, Ad terram appellare, habi. *Prendre terre*. Annal. Victor. MSS. ad ann. 128. Chartul. S. Martini. *Cepit terram citius quam potuit, et ecerant de navibus et galeis ibidem, ubi ante Capere adinvaluit terram.* Charta ann. circ. 1300. in Chartul. S. Martini. *Ad vicum Capit terram citius quam potuit, et ecerant de navibus et galeis ibidem, ubi ante Capere adinvaluit terram.* Charta ann. circ. 1300. in Chartul. S. Martini. *Ad vicum Capit terram citius quam potuit, et ecerant de navibus et galeis ibidem, ubi ante Capere adinvaluit terram.* Charta ann. circ. 1300. in Chartul. S. Martini. *Ad vicum Capit terram citius quam potuit, et ecerant de navibus et galeis ibidem, ubi ante Capere adinvaluit terram.*

28. **CAPER**, Accersere. Mirac. B. Anton. Ratis. tom. 6. Aug. pag. 540. col. 1: *1. Hic Capium unum religionum pro se reconciliandum.*

29. **CAPER** SUPRA SE, Phrasis Gallica. *Prendre sur soi*, In se suscipere, constituisse se sponsores. Charta Simonis Joivini. ann. 1211. in Chartul. Campan. fol. 65. r.: *Tam pacto quod ego Capam super me et eadem domino mess concessi bona fide, etc.*

CAPER, Vide *Caparo*.

30. **CAPETA**, Usus Fuldensis: *Proinde debet cellerarius (in refectorio) sceleris, scriptum et Capetas. Idem videtur infra Capeta 1.* 31. Ordinato ad S. Severi Erfordiae ann. 1121: *Pa unoquoque autem concessio 4. farcula, Primum colat-mentum. Secundum pectus, et tertia in duas Capetas dividitur gallina. Vide Gudenum ad hunc locum in Cod. Diplom. vol. 1. pag. 62. et mox Assessor capeta in Capeta.*

32. **CAPETA**, Mensura annonarie species apud Polonos. Stat. Vladis. lagel. ann. 1433. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 113: *Capeta tridit, pro duobus grossis, Capeta siliginis pro grosso et Capeta avena pro grosso similiter emere debemus.*

33. **CAPETANE**, Capitale debitum. Gall. *Sort principat*. Charta ann. 1074. apud Muratori. tom. Antiq. Ital. med. aevi col. 248: *Et ista trecenta libras de lveron esse debent. Capetanea semper selera. Vide Caritatem.*

34. **CAPETIE**, Hungaris, dicitur quindenis, alias acervi manipulum triumbratamentorum. Innocentius III. Pf. lib. 3. Epist. ad Archiepiscopum Salernitanum: *Quibus Sacerdotibus non recipiant Capetias aliquas, sed cubulos sibi a Regis et Regine conditionibus, qui vltro Regales servi vocantur. Occurrit proutque lue*

coa in Decretis Colomani Regis Hungar. lib. 1. fol. 26, et Mathie Regis ann. 1181.

† **CAPETUM**, ut mox Capetum, Lambertus Ardensis apud Ludevig. tom. 8. pag. 406: Alii vestium initiatoria (mutatoria) alii pectus culcitras et Capetia distant.

CAPETUM vel CAPEX, Ornamentum quod ponitur ante lectos domolorum, in quo pedes domitorum requiescunt, ita interpretor Joannis de Galfandis in Synonymis:

Stragula, iuga, leae, polivae, cedrina, ledae, Aut et pulvinae, et chryseae, Capetique jurgae, Capa cervicali aenei dacti colorata.

Verus ab eodem Interprete laudati:

Consolator alii bonas nocturne Capet, Pluvium lectus manet digne rector.

CAPETUS, Cognomen antiquum Hugonis Regis Francie, qui tertie Regum nostrorum stirpilis initium dedit. Chronicon MS. quod desinit in Carolum V. in Biblioth. Thanaa num. 279. Hugo Capet, sive Capucl, sive dictus, qui cum juvenis esset, capucia solebat auferre pro ludum. Rationem habet Lanfrancus de Columna. Chronicon MS. et ex his Nicolaus Gillius. Invernensis Capetio etiamum dicitur, qui alios lepide vexat. Albericus ann. 987: Pater ejusdem Regis (Hugonis) Capetii Dux Hugo Capetus, sive Hugo, Regis Roberti. Sive etiam ann. 1088. Certe etiamum Occidentales Capetos rusticos vocant, quod Capis caput lecti incedant, et auctor est Goudulphus. Capetiorum stirpem tertiam Regum nostrorum vocat Rudolphus de Diecio pag. 606. Ita ut ad Capas spectare voluerit. Vide Steph. Paschasium lib. 8. Digress. Francicarum esp. 64. Historicis Francos, (et supra Capetos.)

¶ Qui et Capito et Capetus nuncupatur in quibusdam Chronicon. Vide Hist. Comit. Nivern. Hugon. Flaviniac. Chron. Besuense, et infra Capetius. Guido de Basochis in Alber. ad ann. 929. Hugo, qui magnus est et Capetus, de capis Romani, quam de terra promissionis transivisse fertur in Franciam, appellatus. Quod de Carolo Simplice dictum existimo, eodem quippe Cognomine donatur in Chron. Isid. Hispal. ex Cod. reg. 4959. A. Karolus stultus in Capet, filius Ludovici an. xlii. obitus an. Verbi incedit 1022 (825). Capetor, pro Vestare, usurpavit mihi videtur in Mirac. MS. B. M. V. lib. 2.

¶ Plur. le Capet, plures in Capetis, plures in Capetis, plures in Capetis, etc.

† **CAPEX**. Vide Capia et Capetum.

★ **CAPEZALE**, [Italis capese, occellari: unum lectum de plana cum Capetis. (Invent. Cathedr. III. an. 1458. in archiv. vaticano).]

★ **CAPEZULA**, Capitis tegmen, brevior capa, Gall. Capetron. Chron. Estense ad ann. 1302. apud Mart. 15. Script. Ital. col. 348: Dominus marchio et frater invicem ad prandium cum eo, ambo induiti quamdam medietate scariati et cividi scari cum Capetis ad medium Francie, sicut portabat dominus Karolus.

★ **CAPEZALIS**, [Cervical. ex Italico capese: « lectus magnus cum succone et matricio et chryseis, Capetis, Capetis ad cussulis ad duobus capellis cardinalibus. (Diarium Burchardi, ed. Tusnase. I. 212.)]

★ **CAPEZUS**, Panni genus, in Stat. Orviet. ann. 1401. apud Garamp. in Die sert. 7. ad Hist. B. Chlars inter pag. 231. Vide infra Capizolus.

★ **CAPEA**, Matra, scroca, Gall. Natte.

Comput. ann. 1475. ex Tabul. S. Petri Insul. p. 110. Item dicitur eisdem facti Caparium sive naturan, apud Menin comorant, pro natis ante magnum altare, la. 501.

★ **CAPHARDUM**, Capitis tegumentis species. Statuta Facultatis Artium in Academia Viennensi Austrie tit. 10. § 7: Non istius publicae in Universitate aliquo capite, aut episcopo, aut Capardo federato cum peltibus de vario, etc. Tit. 17. § 8: Providendi sibi de Chabardo seu episcopo magistris proprio, novo, serio in soluto, cui verio pro hujus federato.

CAPHISUS, Mensura liquorum speciei. Charta Rogerii Regis Sicilie ann. 1193. apud Rocchum Pirum in Episc. Messani: Censum libris cere, 20. denariis, 20. Capisus olei, et 20. nummos sive solidos, etc.

★ **CAPHITIUS**, Mensura Hispanice species, eodem quo Capisum. Charta Remundi Gallii de Campana militi ann. 1208. in Chartal. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 461. r. col. 3: Cens domini noster Theobaldi, de p. reg. Navarre illius, tenentis natus assuare in suo regno Navarre terram valentem censum septuaginta Capitios ferment (sic) sive redditus, etc. Vide supra Capisus.

★ **CAPUM**, Vectigalis fortasse species vel ponderis. Stat. Assus ubi de Intratis portat: Capia de sola ponatur et sive pro quolibet pro solidis denariis.

★ **CAPF**, Idem quod mensura; et est indestinabile. in vet. Glossar. ex Cod. reg. 462. [Lib. Regum.]

★ **CAPIA**, Pupis; Cavea... ponitur pro aliquorum animalium clausura, que visgo Capia dicitur quasi cavea. Ita MS. et editus, preterquam quod habet quasi cavea.

★ **CAPIA**, Pyxis, ut coniecto, capsa. Gall. Chasse. Instrum. ann. 1377. ex Archiv. S. Victoris Massil.: Primo una Capia de vasa bona arigerantur, avia lupi et leonis. Item quamdam canis argenti, etc. Vide Capsa.

¶ Vel potius Capia, vestis ecclesiastica, qua totione procul dabo usuripat in Ch. Withasil reg. Mercurium ann. 483. apud Ingulph. pag. 451: Offero secretario dicti monasterii... chlamidem coccineam, qua indutus erant in coronatione mea, ad Capia inde sive coronam faciam.

★ **CAPHARIUS**, Chartul. S. Dion. pag. 145. col. 2. Chartam Adami abbat. ann. 1111. subscribitur Aldeius prior, Ivo Caparius, Ducusdus censor, etc. Sed. leg. Caparius vel Caputium 2.

★ **CAPATIUS**, Breve seu Litera ad petitionem capiendum sum percipiendam. Stat. ann. 1380. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 948: Lettres et Capia pour leur paiement de leudes gaiges et droit à velle deus... lesquelles lettres et Capiatie nous voulons estre escripte par vous en l'original de vostre dit Treasor.

CAPIBREVIVM, Acta iudicialis vel Notarii. Secunda Curia Generalis Catalonie Barcinone celebrata a Jacobo II. Rege Aragon. ann. 1298. MS. Consueper habet scribere omnes dictas, quas faciet, in Capibrevio majori sine jurato, et non in alio libro vel scriptura. Curia Generalis Barcinone celebrata a Jacobo II. Rege Aragon. ann. 1301. de Notario: Scribat aut scribi faciat in suis Capibreviis, vel libris notariis dictis instrumentis, largo modo, et per consequens litterarum dictarum, cum quod in ipsa notida non sit aliqua abbreviatura, que per verbum, etc. fieri consuevit. Infra: Capudbrevium, vel Reg. Aragon. Alia Charta Petri Reg. Arag.

ann. 1293: Scriptum in Capibrevio vel actis iudicialibus. Vide Foras Aragon. lib. 4. tit. de Tabellionibus. [Synodus Barcin. ann. 1290: Quilibet Rector habet in sua Ecclesia Capibrevium, in quo notae scripturarum et iudicialium Statuta ejusdem Ecclesie ann. 1341. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 628: Statutum, quod fiant Capibrevia de omnibus redditibus ad Impendentes ad alia Capibrevia de rebus penentibus; statuentes, quod dicta Capibrevia infra quatuor annos saltem continue sequentes sint omnino completa, ac quod quicunque Capibrevium tractatum in dictum tempus in acrisis nostrae vestis ponere tenentur.] [99. Vide Capibrevia, Capmanus Histor. Barcin. vol. 2. in Vocabul. invent. Gall. et Italicae.]

★ **CAPICALE**, Vide Capavele. [Fr.]

★ **CAPICALEM**, Cervical. ex Italico. Capeseale, in Statut. Mediolan. part. 2. cap. 47.

★ **CAPICERIA**, CAPICERIA, Locus, ubi, que ad Capicieri seu thesaurarii officium pertinent, reconducent, ejusque dicti inventarii. Capicieri sive Capicieri, ex Bibl. reg. Item in Capiceria dictae capelle inventa sunt etiam secuntem, etc. Aliud ann. 1718: Sequuntur res inventae pro Capiceria dictae sacre Capelle. Inventar. Gall. Item in la Chancellerie (i. Postul. du trisorier, ut inter lit. scriptum eodem manu legitur de ladie chappelle fu trouvee ce que se suivit. Vide mox Capicieratus et alia notanda in Caputium 2.

★ **CAPICIERIATUS**, Dignitas et officium capicieri. Vide in Caputium 2. Liber. nig. episc. Carrot. ann. 1389. ex Biblioth. Blanchi procurator reverendi in Christo patris P. titulo S. Clementis S. R. E. presbyteri cardinalis et Capicieri ecclesie Carotenensis, capicieri litterarum, quibus eisdem dom. cardinali factum de Capicieriatus canoniceque ecclesie Carotenensis, fuit admissus per reverendum patrem dom. Aymericum Carotenensem episcopum ad Charta Capicieratum et hominagium. Charta ann. 1418. ex Chartal. S. Aviti Aurel.: Cum cura animarum sit ipsi Capicieriatus annexa, et habent de eadem illam speciem ubi pertinentem ad causam dicti sui Capicieratus, Chabiqui, idem qui Capicierus, vulgo Chabiqui, in Lit. remissae ann. 1481. ex Reg. 209. Chartal. ubi episc. Barcinon. et Jehan, bastard de maistre Jehan de Clermont chanoine et Chabiqui de l'eglise de Mondo, etc.

★ **CAPICIERUS**, CAPICERIA. Vide Caputium 2.

★ **CAPICIALIS**, Ad partem adis sacrae, que Caputium dicitur, pertinet. Andr. Floriani. lib. 1. de Mar. cap. 3. Bed.: Submondo ex tante conflagratione damno aperta Capicialis fornica foris intacta remansit. Vide infra Caputium 2.

★ **CAPIDA**, Vasis ecclesiasticae genus. Stat. Postul. ill. episc. Barcinon. et Capide ad profanos non venduntur. Vide Capidula et Capis 1.

★ **CAPIDOSUS**, TERRA CAPIDOSA. Qua aliqui capidus continetur, argilla. Gall. Terre grasse, glaise. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1190. in Suppl. ad Miraeu pag. 338. col. 2: Molendina quoque vicarij sui omniaque dependentia ejusdem Capidosae, que ad ecclesia refundenda necessarii est. Vide infra Terra lenar.

★ **CAPIDULA**, Papas. MS. Bithuric. Capicidula, sive capidula, dicitur quod cum divia; genus est pontificalis vestis. Vide Capidulum. [99. et Forcellin. in Capedo.]

★ **CAPIDULUM**, Papas. Vestimentum capiciale. Aliud sonat in Olla patrum.

qui ann. circ. 1357. scribebat, ubi de S. Joan. virgils facellator:

Et par lui n'est mesme confondue,
Tous les chesnes li font l'encre,
Ceste a un fol varroquin.

• **CAPILORUM ADUSTRO**, Lencurum poena et supplicium. Lit. remis. ann. 1322. in Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 579: *Aussi a confond ladite femme que par longtempz elle a receute et retraist plusieurs hommes et femmes mariez et a mariez, et les a ceste ensoyee querir par ses certains meueurs, dont elle a eu et receu plusieurs deniers: pour lezequez csa ladite ensoyee a esté condampnee par les bailli et officiers de l'enqueye de Paris a estre ploreuse, les Chescens bruler, et a estre de la terre chadit eveque et tous ses biens confisquees. Liber rub. fol. parvo domus publicae Abbevill. ad ann. 1478. fol. 249. r.: *Beata Genovea pour avoir voulu se parer par noievne de macleage Jehannette fille**

Witazez de Queux a soy en aler en le compaignie de son nomm Françoiseille, femme d'armes de la garnison de cette ville sous la charge de mons. de Joyeuse et a foivre sa volente d'elle. fu condampnee et a esté misee maistrise en un benel par les parafours, et ses Cheueux brulez au pillory; et ce fait baine de ladite ville et bannisse sur le feu a tousjours. [90] *Vide* *Chartin. Antiq. Jur. pag. 146. Leg. Wisl. rub. lib. 3. tit. 4. et cap. 1.*

• **CAPILUT**, CABALMUT, vel CATTILMUT, apud Scotos, forma per quam cantala solent rei vindicatione repeti per eorum verum dominum. *Vide* *Scotum ad Quon. Attichiam. cap. 18. Scotis mute est placitum. Vox litigii composita ex capitale, aut castellum, et mute.*

• **CAPULUM**, CAPULEUM. Testamentum Andonis Episcopi Veronensis ann. 11. *Ludovici Pii: Cum brolio, cum curte, areis, et alia territoria, tam aratoris, proto, Capulo, et Cardico, pignibus, aquaria, etc.* *Charta Lotharii Imp. filii Ludovici Pii, apud Ughellum tom. 7. pag. 1438: Conperimus iuste et rationabiliter pacta Monasterii S. Zenonis in omnibus pascuorum, et Capuli, seu decime, et omnem exactionem pertinere, etc.* *Charta Friedrici Imp. ann. 1178. ibidem pag. 1431: Cum castis, sedicibus, areis, hortis, vineis, silvis, arboribus, Capulo, aquario, herbatio, escatico, etc.* *Vide* *Capulis, [et] Capulis 2.*

• **CAPINA**, I. Pellis caprina. *Consuet. ant. Bihurce. ex charial. S. Sulpi. lib. 6. tit. v. 1. Si burgenses cardianum, capinas et thurcas a foris ad vendendum attulerint, reddere debent de decena condanni quatuor denarios, de decena Capinarum duos denarios.*

• **CAPINALE**, Armorum genus. *Garnis. castri Carcass. ann. 1294: vij. Capinalla ferri. Vide supra Capellus ferreus in Capellis 1.*

• **CAPOLA**, Carcer, nostris *Gale* vel *Gayole*. *Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7081: Capula, jayole. Vide* *Caplio 1. et Geda.*

• **CAPPURGIUM**, Capitis purgatio. *Glossar. Medis. Sincis. Iannens. ex Cod. reg. 6850: Cappurgium vocatur quidquid per naves infectum est masticatum, seu eliam garygarius appellatum factum fuit. I. a capite Regis. Benez. episc. Albens. in Comment. lib. 8. cap. 26. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. p. 232. 233: Si enim de cordis virtute medicinali pectus assidue con-*

tur Vitis favoris improbabile juyum.

• **CAPISREGUS**, Rivi caput seu origo. *Charta ann. 1151. in Append. ad Marcan Hispan. col. 1316: Danus... sancta Marie castis-laurus... nostrum molen-dinum, cum suo rege et Capisregio et lignis rescior.* *Vide supra Capdagus et Regus.*

• **CAPINO**, *Vide* *Coparo*.
• **CAPIS**, Galis, seu genus peculi ad scribas, vox nota Varroni, Latro, el. 111. [Papias MS: *Capis, capidis, sem. Diminutivum ejus Capidula. Genus est pontificis maris.*] *Præm. Petronii: Hæcæ scopæ vultus... habet capis; quam reliquit patrona mea, ubi Dadalus Nioben in equum Trojanum includit.* *Hugobaldus Monachus Hlonensis Carm. de Calve.*

• *Cursus Caplin, casti casti casti.*

• **CAPIS**, Capica, Capisa. *Prædictus II. Imp. lib. 2. de Venat. cap. 33: Accipituri aut gallinarum, et rumpunt eis, et in cacia vel Capica ligna aut ferrea, quæ tamen eis atque pectus possunt et, sed in rumpendo quo, remouent similitudinem testis etc.*

• **CAPISA**, Mensure species. *Falco Beneventanus ann. 1192: Adeo famas incaluit, ut saepe apud sanctus Germanus venditoris carum frumenti mensuræ capisa, ancis auri, et summa vinei sinistis, et Capisa vel Tari quicque. Vide* *Capia 1. [9] Vide* *Capivius.*

• **CASCERE**, Commencere a apprehendere. *Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7084. [9] Virgil. Grammat. pag. 139: Cum casum verborum quondam intellegimus Capiscere. Glossar. Lat. ex Cod. reg. 7084: Capiscit, Percipit, tenet, capit, etc.]*

• **CAPISCERIA**. *Vide supra Capicaria.*

• **CAPISCROLIA**, [CAPISCROLIUS, etc.] *Vide supra Scrola.*

• **CAPISCOLIA**, Dignitas ecclesiastica, quæ Scholastici alias dicitur, in Charta ann. 1077. inter Probal tom. 4. Hist. Occit. col. 256. et in alia ann. 1102. ibid. col. 586. *Vide* *Capiscollus in Caput 3.*

• **CAPISOLIDUM**, Capitalis solidus, qui ex pretio rei venditis domino exsoluitur, idem quod *Laudarium* *Capitul* in Consuet. Vasat. Parisiæ, inter reg. et monast. Obasius ann. 1220. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 494: *Genus redditus, acceptationis, Capisollis, commissa et committenda propter cessationem census seu canonis non soluit, etc.* *Charta ann. 1346. in Reg. 74. ch. 614: Proveniens, etc. subduens, Capisollis, laudis, etc. quæstis, etc.* *Vide infra Caposol et Caput solidum in Caput 3.*

• **CAPISTEF**, pro Capistrum, apud Rymer. tom. 3. pag. 201. col. 1: *Can carpi, hampe, Capistris, pipes de caris et omnibus aliis rebus pro cariagio.*

• **CAPISTERCUS**. *Vide* *Cabus*.

• **CAPISTRUM**, I. Vetus Glossarium: *Capistrum, est vas quoddam, quo frumenta purgantur.* *Dicitur pro Scopis-terium censent Merula et Salmassius. Gloss. Græc. Lat.: Xaxipetron, Scapistrum.* *S. Gregorius lib. 10. Dialog. cap. 2: Ad purgandum triticum a vicinis nubibus præstari sibi Capistrum petit, etc.* *Ubi Zacharias pag. prævix vertit.* *Vita S. Mauri Regis. Capitula 9. 10. Eodem modo ac a Capistrum ventilare videntur, tremere infeliciter capiti.* *Vide* *Odionem Cluniae. serm. de S. Benedicto et Adalmo. de Laude Virg. cap. 18. Titur etiam Columella lib. 2. cap. 3. [9] Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679: Capistrum, erbe et boueset. Ridaun, erbe, in altero Gall. ex Cod. reg. 7081. Capistrum ex S. Gregor. lib. 2.*

Dialog. cap. 2. Pate Gallice reddit. Auctor vitæ. SS. ex Cod. S. Victor. Paris. sign. 3.

• **2. CAPISTRUM**, Granarium, horreum, vel pistrinum. *Acta SS. Junii tom. 1. pag. 320 de S. Corio Nonacho: Tauden ejus inquit prædantia, ecclesiæ, promptaria, Capistris atque prioris clauibus hinc inde collatis, cunctis cunctis sagaciter disponebat.* [90] *[9] Capistris.*

• **3. CAPISTRUM**, *Vetus* *lignæus, inquit Constantius Bolinid. qui capistegastat, esque maxime in usu multiribus lotos pannos a fonte aut fluvio referentibus.* *Acta SS. Maji. tom. 1. pag. 342. in additionibus ad Vitam S. Adalchini p. 81. Et cum occidant et vas lignæum (vel Capistrum, ut legit Brevius) continentia panna (quos lavatura erat) et in duas partes fractum fuisset. Et tom. 6. ejusdem mensis in Vita S. Columbe Reatinæ: Sibi quoque inuoluerat eam a diabolo suffocantem, cunctisque cunctis fulvis sub lecto rejectis.* *Vide* *hæstorum plenam Capistrum, hoc est, alveolum seu arculum. In actu impia metaphora vocatur ob frequentem Rucharistiam, quæ Hostia dicitur, sumtionem.*

• **4. CAPISTRUM**, Agrarium, vinctum agro impostum, idem quod *Terragium*; sic forte dictum, quia in hac census. *Charta admostrat. ann. 1407. in Reg. ch. 184. bis: De quibus villagis et pertinentiis Terragium sine Capistrum potest ascendere per quicquid in quicquid taria blad... Item Terragium sine Capistrum vinearum.* *Vide* *Capitale 5.*

• **CAPISTRAGIUM**, Quod pro capistris domus Regis vel principis autem conceditur: *Gallis Chevestray. Ordinatio Hospitii S. Ludovici Regis Fr. ann. 1281. capite de Scutiferis: Scutiferi insinuati pro Capistragis suis per annum 36. lib. [Vide* *Chævestragium].*

• **CHEVESTRACHIUM**, Eadem notione. *Charta S. Ludovici Regis Franc. ann. 1266: Notum facimus, quod cum retroactis temporibus Scutiferi nostris consueverint percipere quandam cutusum, qui dicitur Chævestragium, de fono quod Patris per Sequanum adducitur, nos attendentes quod per ejusmodi exactionis abusu, quod gravabatur, prædictam cutusum penitus amoverunt, prohibentes ne de eadem aliquatenus exortatur, etc.*

• **CAPISTANI** nuncupantur Fratres Minores de Observantia, in Lit. ann. 1456. tom. 2. German. sacra pag. 496: *Notum facimus quoniam isti Capistani, pibus et quibusque de Observantia ad nostras ecclesias vicini in foro Leobis lignum contraxerunt oratorium, de facto prædicti, et ut finitur, confessionis pibus et quibusque de Observantia (parochis) averunt. A Caputio sic dicti videntur.*

• **CAPISTRARE**, metaphorice pro Reprimere, rursus capite coercere. *Gall. Ardet. Ridaun. in eia libris. Reg. Angl. edit. Heira. cap. 64. pag. 186: Feroces hostiles exiliis cura parvigii et militari industria Capistravit.*

• **CAPISTRUM**, pro Capistrum: *exactiones, Monopolium. Glossar. Benez. Reg. Angl. edit. Heira. cap. 64. pag. 186: Domizio lib. 2. de Vita Mathildis. cap. 8:*

..... Notum reliquit
in castis casa, seu trax, Capista rem.

• *Chæpures et palfreys et freines et a Chævestray, in Legibus Willielmi Regis vernaculis cap. 22. De Rota de Garia:*

• *Cos villas fieri in Chævestray tenui.*

◊ **Chevestre**, in Charta Henr. comit. Grandis-prati, ann. 1274. Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 358. r. col. 2: *Por ce que ma gent avoient chacié sa gent...* et les Chevestre de l'or chevestre compes.

1. **CAPIT**, Impersonale idem significans quod Licet. Tertul. apud. Hæreses cap. 41. : *Tuile Caput episcopi* etc.

◊ **CAPITA**, prout capitula videtur, in Charta commun. Clarimont. ann. 1248. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 600. art. 2: *De porco, denis deniers; de ansero, deus deniers; de Capis, un denier.*

◊ **CAPITACIUM**, Cervical. Gall. Chevet. Charta Rainaldi episc. Andegav. in Chartul. SS. Sergii et Bachii: *Neque ego, neque illi capitacessorius vocandus, neque episcopus, neque comes ullam consuetudinem habeat in burgo SS. martyrum Sergii et Bachii, non cibarius episcopum, non putribus, id est, cunctis, nec Capitacia, neque ullam consuetudinem.* Cheveciel, in Arest. parlam. Paris. ann. 1388. ex Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 296: *Item unum Capitacessorium vocandus, bencher...* necnon omnia alia utensilia, etc. Cheveciel, Cheveciel et Chevesel, eodem sensu. Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 103. ch. 389: *En laquelle prison avoit un lit et Cheveciel et certains draps à lit pour eulx coucher.* Inventar. MS. domus Dei Commere. pag. 24: *Cling liex tels quez, cinq coiffes telles queles et quatre Chevesseux.* Le Roman de la Rose MS. :

Il ou lit de Cerechal

Sous son cilic d'herbe un grant moed.

Vide Capitula 1. et infra Capseulum.

◊ **Chevesseul** ejusdem originis, pro Paris lecti lignæ, ad capitulum, caput remiss. ann. 1482. ex Reg. 207. ch. 159: *Unz es comme unz Chevesseul de chasit.*

◊ **CAPITADENUS**, Primitus artificum, ut videtur, idem quod capituliculator, ut videtur, in Capit. 2. Lit. pro consul. Marolog. ann. 1386. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 676. art. 7: *Quod dicti consules...* habebant institutos, eligere et nominare consules, Capitadenus, estimatores, terminatores, etc. Vide infra Capitula 1.

◊ **CAPITAGIARIUM**, Vide Capitula 5.

◊ **CAPITAGIUM**, Vide Capitula 2 et 5.

1. **CAPITAGIUM**, idem quod *Catalum*, Præstatio, quæ mortis tempore domino exsolvitur. Charta Margari. comit. Flanci. ann. 1281. ex Chartul. I. Fland. pag. 186. in Capseulo. Vide infra Capitula 6. Pro censu vero, qui *Capitago* vocatur, in Lit. ann. 1355. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 138. et *Chevaige*, in Ch. ann. 1376. Chartul. Pontificum. pag. 194: *Laquelle redouvance est appelle Chevaige, forestage ou herbage, etc. Chevaige*, in Ch. ann. 1410. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 28: *Jehan dit Melle*

exceper baillie à Jehan Guesart exceper le faveur de Yesteuain, sauf le doulz de son corveage, comme sur les autres faves tenant le cours de son Chevaige, merces et moines. Denique *Chevaige*, in Redi. comitat. Namurc. ann. 1368. Capitacessorius. in Lit. Caroli VII. ann. 1381. ex Reg. 120. ch. 42: *Nos homines et femmes d'icelle servitude et condition ne doivent aucunes redouvances à nous, ne aus comtes, tant que lit se tiennent de marier, et quant il sont mariez, chacun doit trois mailles de Chevaige chacun an, audit excier tant seulement.* Vide infra Capitula 7.

◊ Ejusdem originis est vox *Chevaigine* vel *Chevaigine*, quia videtur corvate species seu ejusdem pecuniaria redemptio, quia virum exstiterit in *Chevaigine*, Charta Th. de Coziciaco ann. 1345. ex Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 288. r. col. 2: *Li home d'entre qui doient le Chevaigine à Bussart en Karneve, paterent chascun an pour le Chevaigine xviij. deniers sans overer.* Ad huc quippe referenda sunt quæ leguntur in ejusdem Charta. *Chevaigine*, in Chartul. 1287. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 371. art. 9: *Chascun bourgeois et bourgeois paterit chascun an en Ovesne...* d'icelle denieris Parisiis à la fermée de Bovey, ou une seigneurie d'ouvrage, lequel que le sire voudra prene, *Chevaige* vero, pro *Chevaige*, symbola, Gall. Ect. quod virum solvi solvitur sit, apud le Brasseur in Lit. de Ebrois, ann. 1368. Capitacessorius.

◊ 2. **CAPITAGIUM**, Tributum ab his exsolvendum, qui in portu navem omnino vel exonerant, idem quod pro alligando nave in portu præstatum. Charta Jurium reg. Joanne comit. Provin. in insulam du Martignes ann. 1579. ex Cam. Comput. Aquens. : *Item habebat in dicto portu Capitagium sine decimo, quod capitegabatur per hunc modum, quod pro quolibet homine, qui esset in quolibet navigio carpando vel dischargando in dicto portu de quibusvisque rebus seu mercatoribus, solvebat pro Capitago unum Turonem argenti, exceptis patrono, scriba seu serviano (servitavo) aut garciervo, qui nihil pro Capitago solvebat tenebantur.* Vide supra Capere 7.

3. **CAPITAGIUM**, HOMO DE CAPITAGO Dicit, qui res, quæ ad Deum spectant, cordi sunt, easque nomine Dei curat. Charta Joan. episc. Leod. ann. 1388. in Lit. Probat. tom. 1. Anna. 17. Præstat. ch. 382: *Communitas fuit Joanni de S. Martino scabino Leodiensi ibi presentem, tuncquam homini de Capitago Dicit, quod tunc consideratis jure et lege pariter, referret utrum dictus dominus episcopus Leodiensis,..... poterat permutare bona pertinentia ad episcopatum Leodiensem pro aliis bonis. Alia rursus notione, vide in Capitula 3.*

1. **CAPITAL**, Præcipuus, Nicolaus PP. ad Carolum Calvum, de Joanne Erikena: *Neque, studio, studio quisque capital jam olim fuisse peribetur, morari non stante.* Glaber lib. 9. cap. 8. de M. Herberto Aureliensis: *Capitala Schola tenebat Aureliensis.* [Vide Capitula 1. et Caput Scholæ.]

2. **CAPITAL**, CAPITALE, Capitalis sententia: Joanni de Janua, *Pena Capitalis*, Gloss. Gr. Lat.: *Κεφαλαια τιμωρα*, Capitalia, Althelmus de Laude Virgin. cap. 28:

Tunc ducam Capitali perperos fidei Sacerdos,
Altera glacies petit devota morte triumphans.

Et cap. 35:

Magnopere meheris fisci decretis ascribam,
Lampas et Capitali tremens fœdera nobili.

Plauto, Capitalis, est crimen capitali periculo dignum. Ita, etiam nostri vocem hanc usurpant. [Vide Capitula 1.]

◊ **CAPITALIUM**, Oblatio pecuniaria, cum sanctis pro suo capite sit, vel ecclesiasticis ut pro alio capite, exsolvitur. Charta ann. 1249. ex Tabul. S. Florent. Salmur.: *Frateras omnes oblationes cujusque gentis in tota ecclesia oblatæ et omnes oblatæ, et omnes oblatæ, tam vicorum quam mortuorum, excepto capitali pona et candela, erunt priores, id est Capitula 7.*

◊ **CAPITALIUM**, CAPITULATUS, Vide Capitula ad Lin. Veteris Chartæ.

◊ **CAPITALARIUS**, Vide Capitularius post Capitulum 4.

◊ **CAPITALE**, Cervical. Papias: *Puteinar, Capitale, psumatim.* Gloss. Græco-Lat. *Τυπογραφικόν, Capitale, psumatim.* Regula S. Benedicti cap. 50: *Stramentum autem, lictorium, sufficient, matta, aquam, lana, et Capitale.* Cessarius Heisterh. lib. 4. Mirac. cap. 28. *Capitale ejus veritatis, et multiplicavit.* [Cot. MS. 9. Quintine de Moutp. ad calvum. Regula sacculo circiter xj. exaratus: A plurimis preter Capitale omnes abstineant.] Occurrit apud Pelagium lib. 6. de Vita Patrum libel. 18. n. 70. 8. Bernardum Serm. 2 in fest. Oms. S. Udalricum lib. 3. Consuet. Clau. cap. 11. in tertia Vita S. Winwaloei lib. n. 8. apud Bonaventuram in Vita S. Lippi Regis. in Mart. cap. 8. in Vita S. Davidis, apud Sororum cap. 8. in Chron. M. Belg. ann. 1047. in Tridit. Fuld. lib. 1. pag. 452. etc.

◊ **CAPITALE**, Operimentum capitis, vel fascia quæ caput involvitur. Gloss. Gr. Lat. *Κεφαλαιον, frontale*, *Capitale*. Dinarus lib. 7: *Capitale ejusdem* [Regula Sarmatensium. Capitulum ad calvum gemmatum, Pappa scilicet præ ceteris vendicavit, etc.]

◊ [Le Capitale 1. cum auro. (Thesaur. eccl. Charomont. an. 969. mus. arch. dep. p. 41.)]

2. **CAPITALE**, Debitum pecunie caput. Papias: *Capitale, caput pecunie.* Capitulum papias, apud Pelagium Gl. Gloss. Lat. Gr. *Sortes, ypparat, usque, vel et capitali* *τὸν κεφαλαιον*. Joann. de Janua: *Capitale, pecunia, vel poma capitalia, vel sententia de capitali punitio.* Lexicon Gr. MS. Reg. 3949. *Κεφαλαιον* *τὸν κεφαλαιον*. Ita Græci principalem summam vel creditus *αγία* vocant, ut Demosthenes, Aristophanes, et alii: *Costis Capitalis*. Gabel et Gabel in Consuetud. Burgleiensis art. 49. 50. 56. et Bayonensis art. 21. 22. 23. Capitales, in Solensi lit. 30. art. 1. 2. Capitale abbas, in Odon. Clunien. in Vita S. Gerald lib. 1. cap. 24. Capitale abbat. in Tabulario Campanici Bibl. R. 365: *Et quatuor transgressi et comprobati fuerant Capitalis, et Capitalis, et Capitalis, vel tenebantur. Infra: In ducis Capitalis tenebantur ad emendam, et Majori in tribus denariis, et Capitale reddidit. [Hiltebert ann. 1417. apud Ledewig. tom. 6. Belle. MSS. pag. 86: Utque ad calvum satisfactionem tam Capitalis, quam etiam danorum inde legitime contractorem.]* [De Vide Capitalis, et S. Rosa de Viterbo vocibus Capitalis. Gabel et Gabel in Consuetud. solidi in Chart. ann. 551. Martinus num. 119. lib. 67.] *Enit de bestes à Capitalis, in Consuetud. Buturg. lit. 17. Nivernon. cap. 1. Rubrica art. 1. Bayonensis art. 19. etc.] Et est, inquit, Molinæus, ea conditio ut græc. seu Capitalis in suo numero restituitur. Reliquum autem sit commone.*

CAPITALE, Estimatio rei furata aut ablata, in Lege Salica, Ripuaria, et aliis passim, in quibus convictus & furti ejusque rei, certe denariorum aut solidorum quantitas capitis indicatur, *excepit Capituli et delatura*, id est, pester capitulo et delatura, ubi Capitale, est res ipsa quae restituitur, seu potius ejus estimatio; quomodo accipitur diserte in Lege Anglor. tit. 7. c. 17. in Lege Ricardi c. 1. et in Decretione Chlotarii c. 12. l. 1° Vide Grimm. Ant. Jur. pag. 883. 885. [Charta ann. 1185. Inter Instrum. tom. 4. nove Gall. Christ. col. 1. et delatura, ubi Capitale, est quae alia exactione restituitur. Ibid. col. 166. Quia si aliquid damni illatum fuerit, solo Capituli restituitur. Et col. 192. ex Charta anni 1182: Capitale et tantummodo de emenda percipitur.]

¶ Chron. Andr. Danduli ad ann. 1311. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 403: Quod fiat gratis solo deaumont fisco, quod solent totum Capitale pecunie, per eum acceptum in Corono.

3. **CAPITALE**, per Capitulum, vel Capitularia, Charta fundationis Agaunenensis Monasterii apud S. Martini, ubi dicitur: *Quod nobis et tibi et posteris testamentum, quam de nova, et aliis adiutorum, et per Capitula scribantur, ut posteris teneant.*

4. **CAPITALE**, CAPTALE, dicitur bonum omne quod possidetur, praesertim vero bonorum species illa, quae in pecudibus consistit, quomodo Forenses nostri *Catalibus* vocant, vocem Capitale deduxit. Nam Capitum vocabulo pecudes intelligi docemus infra: unde quidquid homini in armentis et pecudibus est, Capitale, Capale, Catum, appellatum est. Gloss. Lat. Gall. Capitale, Chatei, Catholicon Armericum: Chatali, Gall. Daumalle, hoc armentum. Charta S. Bernardi Abbat. Clareval. ann. 1145. in Tabulario Autisiod. S. Theobaldi Comitis, sui aliquis clientum prius cepit eum, qui Capitale Episcopi abstulit, Capitale nunc cum Lege Episcopo reddere facit: et si per quos incuriam cum eodem Capitale euerit, ipse pro illo Episcopo de Capituli et Lege respondebit. Vide Chartam Willelmi Episc. Cabillonensis ann. 1247. apud Sammartin. in Episc. Cablon. n. 89. Perardum in Burgundicis pag. 327. [Chartam ann. 1157. inter Instrum. tom. 4. nove Gall. Christ. col. 174. Martenium tom. 3. Anecl. col. 1192. etc.]

¶ Charta Simon, dom. Castvillani, ann. 1217. in Chartul. eccl. Lingon. fol. 67. v^o: *Proinde quod cum Capitale, seu dicti dom. episcopi in dicta dono mea receptabo per me vel per alium, sui detinebo. Vide infra Capitulum 1.*

CAPTALE, pro pecude dicitur usurpant Leges Iuz Regis. Vnde Charta, col. 2. apud Bromptonium: *Rustici curtilium debet esse clausumestate simul et hieme. Si clausum non sit, et introit aliquis vicini sui Capitale (verbo Saxice habet Pecus) per suum apertum, nihil inde recipiat, sed educat et patiatur damnum suum. In Legibus ejusdem Imo cap. 21. et 20. Fur invenitur in Capitulo, id est, remobili, aut pecunia. Eadem habebatur praeterea notione Capitale et Capitale cap. 44. 55. 61. et in Legibus Henrici 1. cap. 12. 36. et 50.*

CAPITALE VIVENS, in Legibus Athelstani: *Reddam de meo proprio decimas Deo, tam in Vivente Capitulo, quam in mortuis fructibus terre. Ubi Vivens Capitale, idem est quod viva pecunia in Le-*

gibus Guillelmi 1. l. 1. *perduas, uti recte interpretatur Lombardus.*

CAPITALE FURTUM, Vide Capituli Furtum, in Caput.

† **CAPITALE DE CROFTA**, seu de agro clauso, dicitur, in Charta Gileberti Abbat. ann. 1181. apud Kennetum Tabular. Ambrosden. pag. 137: *Canonici concesserunt hominibus (de Wreclwyke) duas areas prout pro Capitulis suisdem Canonibus octos vicarios annuatim solvere, et fluxum ad faciendum atagnum et viam ad molendinum, et si forte contigerit quod in futuro molendinum non sit praedictis Canonibus necessarium, praedicti areas prout ad sexpe dictos Canonos redant,.... et hominibus meis praedictis terra illorum remaneat.*

5. **CAPITALE**, CAPITALITUM, CAPITIVUM, CAPTUS CENSUS, CAVAGIUM, etc. voces ejusdem originis ac significacionis, quae denotant censum, quem homines de corpore, seu de capite quousque debebant domino prestare. Vnde Garneri Praepositi Divionensis: *In crastino Nativitatis, cum celebraretur venerabile festum S. Stephan, nos est censuales ad quosdam venire, ministrante autem nobis solvere. Atque ejusmodi census ut plurimum erat quatuor denariorum, tamen non semper. Unde ejusmodi censui obnoxii sui homines de capite suo, vel de esse homines quatuor numerum, vel de quatuor nummum, in Consuetud. Burbonensis art. 192. 236. et in Charta Ruaphoni Abbat. ann. 1147. ubi dicitur: *Ex Tabulario ejusdem Monast. De quodam Coliberto S. Mauri nomine Simone Fabro, qui diu sententia, hominem ac ipsius Sancti respondit, sed non sicut ubi quatuor nummum erat,.... et ille respondit se esse hominem S. Mauri; sed non sicut ubi quatuor nummum reddebat. Charta Alamanni de Goldast cap. 10. Duo mancipia mea.... libertate donavi, et tamen ratione ut annis singulis ad eam Ratopti, quae ad Monasterium S. Galli pertinet, in censu quatuor denarios solvant. Tabularium Majoris Monasterii Ch. 150. Notum sit omnibus quod Stephanus Cambacensis de Ferraria acceptis in conjugio ancillam S. Martini, per quem et ipse servus est. Sed cum illa mortua esset, et accepisset conjugem aliam liberam mulierem, abnegavit se esse servum S. Martini, et decesserunt bellum contra nos; intra terminum autem quo bellum fieri debebat, recognovit se male egisse. Venit in Capitulum Majoris Monasterii, et reddidit recognitionem censu, scilicet secundum consuetudinem imposuit super caput suum vi. denarios, et per illos transgredit se S. Martino et Monachis ejus. videlicet viis et illis. Vide Guernard. Chartul. S. Petri Carnot. Proleg. § 40.]**

Præstabatur autem census iste capitalis quousque, et ex locis infra laudatis de galis; praeterea in capitulis ejusdem mortis Charta Hugonis Castellani Gandensis ann. 1243: *Manumissis autem singulis in presentia nostra obtulerunt semelipsum Ecclesiae, cum omni potestate sua, ad duos denarios Flanoribus solvendo annuatim in Assumptione B. Mariae nomine Census Capitalis, et quando nobiscum sex denarios Flanoribus, 12 quando videretur. [Charta Sueri de Leccerthe ex domini de Boullaro pro Abbatis S. Adriani in Geraldinome ann. 1311. apud Merdum t. pag. 734. col. 1. Et mox deinde sub Schola B. Adonis de Geraldinome acriterius Ecclesiae de duobus denariis, nomine Census Capitalis annuatim, ad matrimonium de sex denariis, et ad mortem de duodecim moneta*

Flanoribus.] Lambertus Ardensis pag. 163: *Manumissis et liberis resignatis, dom ipsi et ipsorum et posteris et successores Abbatis jam dicto et ejus successoribus annua pensione singulos redderent denarios, et in septima, et in morte quatuor. Ita tamen ejusmodi censui obnoxii illi redditis terra non haberent: nam eo casu census cadere dicebatur. Charta Flaviniacensis Tabularii ann. 937: *Donamus hominibus nostris annuatim illi redditis censo, ut mensales denarios 4. feminas 2. de Capite annis singulis, simul et jorans 2. nisi redditus terra teneant, ut ipsius census non perirent.**

† **CAPITALE**, Baldricus Dolensis Episc. de Capite S. Valentini Mart. n. 21: *Spir. mes, inquit, vadit te vocem B. Valentini,.... ubi de Capite totum redditus quatuor denarios concederet. Infra.*

† **CAPITANEUM** dicitur: *Præsentissime Capitanum annuatim B. Valentini redditus Capituli, iura, in Actis S. Foran. n. 1. Abbas Valdeodun. n. 31.*

† **CAPITANEUS CENSUS**, in Charta Joannis Abbat. Monast. S. Bertini ann. 1691. in Tabulario ejusdem Monast. ubi dicitur: *Quod omnes S. Bertini Capitaneum Census annuatim reddentes, ad eundem Sanctum pertinebunt: et in conditione, ut dom aliquis eorum maritaretur s. col. S. Bertini Capitaneum Census annuatim annuatim in depositione ejusdem Sancti. Alia ann. 1107. ibid.: *Et videlicet interposita conditione, ut tam ejus presentitate mulierem, quam ipsius mortem eorum omni anno in Nativitate S. Marie pro Capitaneum Census, quousque teneant,.... tres oculos percipiant singuli.**

CAPITANEUS CENSUS, apud Theophanem in Nicephoro Generali ann. 4. Charta Caroli C. ex Tabul. S. Germani Paris. apud Gallandam: *Propter feminas quousque ducunt, quousque mortem usurarum causa et Capitalium ab eis requirebant. Auctor Cantorili apud Jo. Robertum in S. Huberti cap. 301: *Prædictus Cuthbertus Adelotus de morte incius, et soluto Capitalito servus Sancti effectus est. [Marteno nostro tom. 4. Amplius. Collect. col. 955. Capitulum non videtur esse census capitalis, sed elemosyna, quam singuli ad S. Huberti suffragia vitandae rabiei causa confluentes compellebatur voto persolverant.]**

Quintilian. lib. 3. l. 1. capitulum.]

Insuper Bologno posuit a Regis tributa, Cuius ad settlement depositum sine tributis, Et Capitalium censu expendere solentur.

Et lib. 8:

Et Capitalium certo sub tempore censum.

Ubi perperam Capitulum praefert liber editus. Robertus Marten. lib. 9. Hist. Hieros.: *Et ei qui in eo sepultus fuit gratias referent, Capitalitia sua obtulerunt. Vide Miracula S. Agnili lib. 1. cap. 2. et S. Adriani inter Acta SS. Mali tom. 7. pag. 623. A.*

† **CAPITALITUS CENSUS**, in Charta pro Monasterio S. Quintini de Monte, apud Mabli Annal. Benedict. tom. 5. pag. 640. col. 1.

† **CAPITALITUS**, qui Capitalium censum solvere tenebat. Ratbodus Episc. Noviciensis in Sermonem de Annunciatione ann. 1081. ex Tabulario Lectorarii Monasterii S. Eligii Noviom.: *Quia igitur pro recepte sanitatis, quae ad altare sanctissimae Virginis offerret in promptu pauperum, videretur ipsam ejusmodi Capitalitiam astantium consilio gratanter dedit.*

1. **CAPITATORIA**, Charta Pensis Commune urbis Farae ann. 1201: *Capitigia*

vastatam, precipiant illi vel illis, in casus fortis sui Capituli devotata fuerit, infra tri dies eam recipere. Vide etiam *Caveale*, [Fr.]

* 9. CAPITALE, Congregatio, collectio instrumentorum ac rerum omnium, quae aliqui capituli vel negotio inseruntur, Statuta Bona. ann. 1290-47, tom. II, pag. 422-44, referunt sex locutiones Guichardianum Instrumenta, in quibus occurrit, *capitulum*, *capitulum bon tenentur manentibus clusum et Capitula portus et catenas...* et *adveniret quod per consensu bon, subtraheretur aqua occasione aliquo...* *demum staret quod per consensu bon, aqua ad dictas Guichardianis non veniret, ita quod statim conductores quod non Guichardianis, vel occasione clusum Capitulum portum et catenas, quae destruerentur, notarii procuratorum consensu bon, tenentur inconvincit omnes dies scribere, etc.* III, 441. [Fr.]

CAPITALES HOMINES, Qui debent censum de capite, quod nomine plerumque intelligitur qui olim manumissi fuerant non plene liberati, sed cum manumissione, sub conditione operum, servitii, aut census anni: *Homines de curia et de chief*, in Stablin. S. Ludovici lib. 2, cap. 31, et de *Prædictis* Hist. Ecclesie S. Antani pag. 100. *Capitales homines*, in Charta Loharii Regis Franc. pro Monasterio S. Eligii Noviom. ann. 1080. *Homines de capite*, in Charta Caroli C. ex Tabulario S. Germani Paris. apud Besilium in Episcopis Pictavensib. pag. 83. *Servi de capite*, in Formulis vet. cap. 4, et lib. 4. *Capitales homines*, pag. 590. Epistola B. Noviomensis Episcopi tom. 4. Hist. Franc. Epist. 224: *Super feudum illud, quoniam clamo, quia Capitales esse debent*, Episcopi Charta Communitatis Meldensis, Henrici Comitis Trecentis anni 1179, in Tabulario Campaniarum Thimofo lib. 298: *Capitales homines causam capitalem debitum domini meis persolvent*, Charta Caroli Comitis Flandr. ann. 1128, in Tabular. Gandav. *Capitales S. Petri in advocacia Brachetani*, apud Duchesne in Probat. Hist. Guila. pag. 191. Synod. Colonicensis ann. 1280, cap. 12: *Homines censum Capitalem Ecclesie solvant*, [Fr.] Vide Guernard. in Indice Polypt. Trinnov. voc. *Capitales, Capitales, Capitales*.

Cujusmodi autem esset capitalem hominum conditio, sic præclare describit Chronicon Abbatiss S. Trudonis lib. 18, extremo: *Quidam de capite solvi, videbat singulis annis de Censu sui Capituli, feudum 6, quidam alius legis 2, denarios, quidam 1. Masculus interam conditionem quocumque moraretur, sine suo nostro jure, sine suo alieno, si necesse conjugata esset, quidam Ecclesie, quasi hereditas, quidam in omni substantia superant, et si fuerat conjugata, et non cum sua comparare, hoc est, quod non esset ancilla nostra Ecclesie, debebat dimittit sua substantia, similiter et femina, excepto quod quocumque conjugata esset, non dabat Ecclesie, nisi quod motus videbatur in omni sua nobili re. Masculus si esset cum sua comparare conjugatus, dabat de suis substantia, quod erat melius. Quod si haberet terram censualem et servilem, de terra dabat Propositis aut servilem bovem, et de Capite suo, vel alium, vel rem quam habebat meliorem. Ita quod, quod erat si palefride superesset. Vide Manumissio et Hereditas.*

* *Chevagier*, in Charta ann. 1317, ex Reg. 52. Chartarum, voc. *Ses homines et ses faimes qui sont si Chevagier, etc.*

Alia ann. 1380, in Reg. 80, ch. 17: *Item sur certaines personnes d'un linage de la ville de Beaufort Chevagier qui debent par chascun an, l'omme iiii. den. et la femme ix. den. Chastel, in Lit. remis. ann. 1401, ex Reg. 150, ch. 226: *Theremin, Galliard homme serf et Chastel de Holaria de Montagu, etc.* Iis contra liberos homines in judicio ferre testimonium, nisi ex privilegio, non licebat, Charta Caroli reg. Franc. in partibus Reg. S. Rem. Præf.: *Homines de capite eorum* (monachorum) quos contra homines liberos in omni placito testimonium ferre concedimus.*

100 CAPITALE JUSTITIA, Chart. Azechensis Episcop. Wormat. sec. XI, apud Schannat, vol. 1, pag. 72: *Tributorium ad B. Petrum Wormatiensis episcopi Capitalem Justitiam, id est manum mortuum...* concessit, ad vide Haultaus. Glossar. German. col. 1793, et infra *Manus mortuum*.

101 CAPITALE JUS, Charta ann. 1378, apud Kindlinger. Histor. Servit. pag. 310: *Salvo tamen nobis iure Capituli, quod Betschendorf suo dicitur*. Conf. ibid. num. 40, pag. 322.

* *Le Capitales homines* censum capitalem debitum dominis suis persolvent, quod, ut die qua debetur, non rediret, per quique solidos emendabant. (Cart. Communal. de Fimes, ann. 1227, mus. arch. den. pag. 118.)

102 CAPITALIS, Præcipuus, Capitales *Frabroyi*, in Legibus Edwardi Confes. cap. 80. Apud Sanutum lib. 3, part. 1, cap. 7, *Capitales* dicuntur, qui alius Capitanei, Capitales *Berones*, apud Robertum de Monte ann. 1150, etc. etc. præcipui. *Capitales Ecclesie*, apud Robertum Valicodorensem in Vita S. Forastri Abbatis, cap. 18, in Charta ann. 1080, apud Mireum tom. 1, pag. 75, col. 1. *Capitales Curie*, in Actis aliis ejusdem Sancti num. 13. *Capitales viri de Curia*, ibid. num. 15. *Capitales ac principales homines*, in Chronico Mellicensi pag. 446, col. 1. *Domini Capitales* in Indice MS. Beneficiorum Eccl. et Dicece. Constantiens. fol. 51, verso, et in Formulari Anglie. *Thomas Madaz* pag. 68. *Capitales manura* ibid. pag. 79. *Capitales Monasterium*, in Charta ann. 1080, inter Acta SS. Benedict. sec. 3, pag. 2, pag. 124. *Capitales parva Ecclesie*, infra in Capitulum 2.

* *Capitales inveni*, in Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12, script. Ital. col. 488. *Chief d'ostel*, ibid. ann. 1370, tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 574. Vide *Caput 3*.

103 CAPITALIS MEDIOTRUS. Vide in Modiotr.

CAPITALES, Gallis *Capitau* vel *Capitau*, Dignitatis nomen, quibusdam ex illustrioribus Aquitanis Proceribus attributum, quos Comitibus, Viscomitibus et Baronibus vulgo acceperat Consuetudo municipalis Burdegal. art. 75. Sed præsertim duos ex his, hæc dignitate insignes observare est. *Le Capitai de Buch*, et *le Capitai de Trene*.

Prioris crebra occurrit mentio apud Froissardum, Bertrum, Tillium, et alios Historici. Francie Scriptores. *Jouannes de Grailly, Capitais de Buge* appellatur, in Forder, quod inter Castille Regem et Angios initum est ann. 1322, et alius Chart. quare tunc *Capitai*, lib. 1, Hist. Bencharn. cap. 8. *Capitau de Buef*, in Chron. Flandr. cap. 98. Est autem Buge, Aquitanie municipium ad eandem Chart. observare est. *Le Capitai* sufficit. Ex quo quidam censere, *Capitais*

appelatus. quod essent domini loci lictici, vel est promonitorium, aut vulgo Galli efferunt, *Copitai* in manu excurrunt, *Cap de Buch*. Alii dictos putant, quod essent Capitanei iustius castris: *Capitais* enim quandoque cum Capitaneis, seu Prefectis, confundit, ex Sancto distinctus: atque ita *Capitais* usurpat Raimundus Montanerius in Chron. cap. 133. 135. Porro Chronicon MS. Berne de *Bordeus*, cum de Guesclinum exhibet herulum, seu falcem, *Capitais de Buch* esse alloquentem.

¶ *De ree per deus iure repare.*
Quæ necesse est, ex 30, sic viderent 1. *proceder*,
Car je crois, se dala phist, qui je pais apaiser,
Quo de Castal de Buef nungens in quartier.
Se je ne puis maitre autre que nunges.

Inscriptio portæ Atrabatenensis urbis:

Caput de Buef, qui y fait prie,
Comme Capitais de Buch pris.

Veteres Chartæ scriptæ ann. 1150, *Capitulum et Capitulum de Borgia* vocant, eumque tradunt primum possessionem a P. Amaury de Bordes, qui obiit eius liberis, cuius frater filius P. de Bordes, Dominus Podii Paulini, Castri novit, et Insule S. Georgii, qui filium habuit P. de Bordes, Borge, et Arenalidam de Bordes nuptam P. de Gresty Viscomiti de Benagis et de Castillone. P. de Bordes abque Iberia partem mortuo, Capitulum, primum, cum eundem transit, ac deinde in Lebretensem.

¶ Lit. remis. ann. 1350, in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 686: *Jehan Graylus Capitai de Buef, et soy d'antout conte de Buge*, etc.

104 CAPITALIS DE BORGIO, pro uxore *Capitais de Borgia*, in Litteris ann. 1354, tom. 3. Rymer. col. 785.

CAPITANUS THESE, recenset Regestum Constabularie Burdegal. fol. 131. Inter Nobiles Senescalle Burdegalensis his verbis: *Capitau de la Trene* debet pro castro de Trene, et his qui tenet a Rege in diversis parochiis, 100, sol. 8, den. de sporta. Hujus etiam meminit Regest. Homagiorum nobilium Aquitan. fol. 11, et 17: *Petrus Capitais de Trene sub tutela Raymundi de Norellano* 1273. Vide Marcan. in Histor. Beneharn. lib. 6, cap. 24, num. 9.

105 CAPITALIS SENTENTIA SUSCIPERE, Occidi ab hostibus. Barthi Gloss. ex Hist. Palest. cap. 11: *Ibi autem qui voluerunt Capitalem sententiam suscipere*. Cap. xxvi: *Dei iudicium de capite vulnerat, terrore hanc destruxit sunt in manibus. Iudei adqueperunt Capitalem sententiam*. Vide *Capitai 2*.

106 CAPITALIS PECTUS, s. satorator, savor. Glossæ Sangerman. MSS. num. 504.

107 CAPITALITUM, CAPITALITUS. Vide supra, post *Capitule 5*.

108 CAPITALIUM. Idem quod *Capitais 4*. Bonum scilicet omne quod possidet, præsertim vero bonorum species illa, quæ in periculis consistit. Quam fore oportet nos placitare, sicut est de fundo terre et de Capitais et de omnibus justitiis, præter infractionem pacis. Arest. ann. 1372, ex co. 7. *Capitais de terra neorum et omnium censuum, sicut de fundo terre, de entalis non Capitais...* etiam religio capitis pertinet. etc. Vide infra.

109 CAPITALIUM, pro Capitulum vel

Capitulare, Edictum, Charta ann. 1081. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 371 : *Ipso nomine jugati et mundato suo iudicio et consentiente et subter confirmante, et ex iuxta Capituli et domni Imperatoris, in qua inter cetera continere videtur, etc. Vide Capitula 3.*

1. **CAPITANA**, Cathedralis Ecclesia, in Annal. Benedict. tom. 4. pag. 296. Sed perperam; ibi enim laudatur Baldricus Chronic. Chamaec. lib. 8. cap. 68. ubi non comparat *vo Capitana*, sed *Capitaneus*; quod de principali Monasterio debet intelligi, et non de dicitur in *Capitaneus*.

2. **CAPITANAGIUM**, Officium, dignitas capitanei seu prefecti copis militarium. Comput. ann. 1368. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 322. col. 1. *Pro capitulum literarum, scilicet Capitanei domini senescalli pro guerra Perini Borre. Vide in Capitaneus.*

3. **CAPITANARIA**, Titul. Capitaneia, Gall. Capitainerie, Dignitas Capitanei, Regim. Padue ad ann. 1822: *D. Jacobus de Carveria Capitaneus populi Paduani renunciant dicit Capitaneia, etc. Vide Capitaneus.*

4. **CAPITANARIUS**, Dux, prefectus, vel idem forte quod Advocatus. Charta Carlon. reg. inter Probat. tom. 2. Hist. Occid. col. 23. *Capitaneus dejecto propter donationem liberum, quam ecclesie fecimus, ne causa empionis tante potestatis vir infra ipsos fines, sicut Capitaneus, inter nos, et pro nobis, et pro dominatione honor ecclesiasticus concutendo debilitaret, etc. Vide Capitaneus et Capit 3.*

5. **CAPITANATA**, Vicus. Acta SS. Mali tom. 1. pag. 541. in Marcus B. Gregori Verucul.: *Actum in aditu domus messis inter terram Veruculi in Capitana S. Thome in Contrata Postorelli.*

6. **ITAL. CAPITANO**, Districtus, jurisdictionis capitanei.

1. **CAPITANE**, Capitale debitum, Sord. principal. in Statutis Venet. ann. 1233. lib. 5. cap. 14. et alibi.

2. **CAPITANE**, Officium Capitanei, Gall. Capitainerie, Epist. Urbani IV. Pape in qua proponit conditiones sub quibus Carolus Andegavie et Provincie Comitum regno Sicilie investiri cupiat, apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 10. ann. 1268: *Idem autem Comes et sui heredes... in patrimonio B. Petri... nuntium postulatorum... Capitaneum militum sui rectorum... recipient, etc.*

3. **CAPITANE**, LITTE.R.E. Auctor incertus de Limith. agror.: *Quas litteras singulas in terminis incertis, quas Capitaneus sunt, non fundorura, sed rationis terminum ostendunt.*

4. **CAPITANEUS**, CAPITANERIA. Vide mox in Capitaneus.

5. **CAPITANEUS**, Dux exercitus dignitas et officium. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 175. ex Cod. reg. 4921: *Nulius de civitate, comitatus vel districtu Florentino audiet... Capitaneum militum sui equitum... exercitus, etc. Capitaneus generalis maris, in Chron. And. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 484. Vide in Capitaneus.*

6. **CAPITANEUS**, Titular. S. Remigii Remens.: *Dovant... in banno pro pastione cum socio de bobus 4. den. Capitanea car. 1. Item videtur quod Capitaneus, pæna. Vide Capitula 5.*

7. **CAPITANEUS**, Res ipsa que restituit petitur, seu ex matimato. Chartul. Ceisian. ch. 378: *Ut nulli consuetudines... illas non teneat, et alias non mit-*

tat; et si ipso, ut infra scribit, dies emendatum aut per Capitaneum, aut per amicum. Vide in Capitula 2.

8. **CAPITANEUS**, Adjectivum, prepositum, principalis, qui est in Capite, capitulis. Hicmarus de Ordine Palatii cap. 37: *Capitaneus ministris certatis de die diebus nunc istos, nunc illos, ad mansiones suos vocabant, etc. Capitaneum Monasterium, apud Baldricum lib. 3. Chron. Chamaec. cap. 88. fel. in Annal. Benedict. tom. 3. pag. 474. Capitaneus altaris, in Charta Petri Morimorum Episc. ann. 1297. fel. alibi. Capitaneus cruce, apud Marten. tom. 3. Aheod. col. 588. Capitaneus locum, Gall. Chef lieu, apud Gall. Christ. tom. 3. col. 489. et in Actis SS. Benedict. snc. 3. part. 1. pag. 121.]*

9. **CAPITANEUS SENSUS**, Inconsultus naturæ impetus, Gall. Premier mouvement. Vide infra Sensus.

10. **CAPITANEUS**, Rector, dux, qui rei allicui prefectus est. Inquisit. ann. 1398. ex schedis Pr. de Manque: *Item dicit quod quadam alia vice ipse testis cum triginta equitibus, quorum erant Capitanei sui rectores domi Guillelmus... ierant ad dictum territorium custodiendum. Lit. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 867: *Quem constituitur Capitaneum seu dispositionem domus sue.**

11. **CAPITANEUS**, Caput militum, prefectus militum, Gall. Capitaine, nostris Capitaine, Guili. Guaiar:

*Serjens et Maîtres Capitaines
Fait espérer aux les plaines.*

12. **CAPITANEUS**, Caput exercitus, apud Bede, in Chron. cap. 78. *Duxes in capite*, Gall. *Generaux en chef*, apud Gregorium Turon. lib. 4. Hist. cap. 5. *Inter Gregorium et Gunthericum Ducem in Capite dirigit*. Gesta Dagoberti Regis cap. 36: *Rex de universo regno Burgundie exercitum yronum iudic, et abbas in Capite admodum, etc. Annales Francor. ann. 783: *Prævaluerunt Franci, et cum victoria, Deo volente, reversi sunt, et Capitaneos omnes (Britonum) representant de die in die. Capitaneus*. Vide Capitaneus. 807. cap. 8. Occurrit capitaneus.*

13. **ANAL. VICTOR. MSS.** ad ann. 1392: *Robertus comes Attrebatensis Capitaneus exercitus.*

14. **CAPITANEUS**, Annales veteres Franco-rum a Lambeco editi lib. 2. Comm. de Bibl. Cesarea ann. 798. [Pertz. vol. 1. pag. 37.] et *Idem comes et frater eius in manibus, et tunc iudic illos Capitaneus quos voluit.* [20. Annal. S. Amand. cod. gen. ibid. cap. 14: *Hospites Capitaneos 1090. inducunt et per Francian dicitur.] Occurrit etiam in Chronico Beneventano ann. 1132.*

15. **CAPITANEUS**, Querimonie Dom. Dalphin contra Burgenses de Romani ann. 1262. Hist. Dalphin. lib. 2. pag. 442. col. 1: *Item vos armati et congregati ut supra ad modum Universitatis, Officialibus dicti loci de Romanis, vestris presentibus, querendum de nobis Capitaneus et universis, nominariis et constitutis, qui no-men imposuistis Tartarilla, etc.*

16. **CAPITANEUS GENERALIS**, Dux totius exercitus apud Nathurum Paris, qui Rex Capitaneus in Charta Crenonensis ann. 1241. nostris olim Capitane general et souverain, ejus dignitatis et munii suprema potestas sic describitur in Charta, quæ hic datur: *Philippe par la grace de Dieu, Roy de France, a tous ceux qui ces presentes Lettres verront, Salut, Sçavoir faisons que nous confians des sens, loyauté et diligence de nostre aimé et foy Chevalier Guy de Neelle, Ma-*

reschal de France, icelluy avons fait et establi, faisons établissir par ces Lettres, pour la sacrety du pays, Capitain general et souverain de par Nous es parties de Xanctonge et es pays et marches d'enciron, et de tous lieux, ausquelz nous avons donné et encore donnons pouvoir, autorité, et mandement especial de mander, assembler, et tenir a nos gages gens d'armes et de chevalerie, et de toutes et de toutes que bon li semblera de veler et establir les villes, Chasteaux, et fortresses du pays, et des marches, et de croistre et apaiser les establis, de changer, muer, ou de tout autre maniere de tout Chasteallans, Baillys, Preos, Receveurs, et toutes manieres d'autres Officiers quelz et quelque estat qu'il soient, et auz establis de nous en tout le sens, de quitter, remettre, pardonner toutes manieres de crimes et malefices aus personnes que li verra que bon soit, de rappeler denis, de donner lettres d'Etat a ceux qui seront en nostre service avec lui, ou autre part de son commandement, du jour que li partiront de leur pays jusques a un non, après les retours des parties ou li seront alies, de composer a toutes manieres de gens, de quelque estat que li soient tenant villes, chasteaux et fortresses de nos ennemis qui cauldroyent sans freins vers nous, de prendre deniers sur les Receveurs quelconques desdites parties pour faire les choses desdites toutes fois que mestier en sera, en tous lieux, en tout le sens, de seel de ce qu'il prendra d'eux et de faire toutes autres choses qui a office de Capitain general et souverain puent et doivent appartenir. Lesquelles choses demandais nous faire par nous Capitain general, aurons formes et agreables, et icelles et cecunes conformerons par nos Lettres seellies en las de soie de cire verte, se seellies en Dames de France, en la teneur de ces presentes a tous nos Officiers et subjets de quelque estat que li soient, que audit Mareschal comme a Capitain establi de par Nous, observant diligence, et present et donnent conseil, confort, et aide, toutesfois que mestier en aura, et a nos amés et foyaux Gens de nos Comptes a Paris, que tout ce qui nousdreit Capitain aura pris ou receu de cades Receveurs, ou d'aucuns d'iceux pour la cause desdusites, li allouent en leurs comptes, et rabotent de leurs receptes sans confredits, nonobstant que nous n'ayons en nos aides par les gens de nostre conseil Consiel en termin de laquelle chose nous avons fait mettre a ces Lettres nostre grant seel. Donné au Bois de Vincennes le 3 jour d'Aoust l'an de grace 1334. Esse en 12. Regeste Chartophylaci Regii ch. 17. Diploma aliud Philippi Pulcri Regis datum apud Vincennes die Martis ante 14. Martii Magdalene ann. 1302. quo Comitum sancti Pauli Buticularum Francie Capitaneum exercitum sui in bello Flandrens constituit. [20. Capitaneus generalis, apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 489. Dux Capitaneus Capitaneus capitiomps ad plebium Sacri pro majori hostis damno transferri, etc.]

17. **CAPITANEUS GUERRÆ**, Alii cura exercitus in bello commissa. Frag. Fulgii. Hist. ad ann. 1282. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 140: *Dicto anno rom. Consilio de Austro factus Capitaneus guerra. Lit. Phil. VI.*

2. Cod. Th. (13, 10.) de Censu, ubi plura de ejusmodi capitulatione, quam *Censum* Capitulationis, aut *sanctio*, *millario annuo*, *Caput*, ab *Eumene*, in *Flavio*, *Valeriano*, *Caesari*, *lib. 38* ad *Majorian*, *Salvianum* *lib. 5*, de *Gubern. Dei*: *Cum* *possessio* *ab* *his* *reverserit*, *Capitatio* *non* *recedit*: *proprietatibus* *carent*, *et* *vectigaliis* *obviantur*. *Glossae* *Lat. Græc.*: *Tributum*, *capitatio*, *impozitio*, *tributum*. *Capitulare*, *impozitio*, *capitatio*. *Nostris* *ejusmodi* *capitulationem* *Telluriam* *realiam* *vocant*.

CAPITATIO HUMANA, in leg. 6. Cod. Th. (11, 30.) de Conlat. donat. pars ea tributariae functionis, quae pro servis, colonis, adscriptis, censitis, praestabatur, ut.

CAPITATIO ANIMALIUM, d. l. 6. quæ pro animalibus possessionum, *le Bestail*.
CAPITATIO PLEBEIA, in l. 4. Cod. Theod. de Censu, quæ *Exactio plebis* dicitur in leg. 6. eadem, quæ a plebe exigitur, a qua eximuntur virgines Deo sacratæ et pupilli, quam etiam eandem cum superiori capitatione possessionum esse censent viri docti.

† 2. **CAPITATIO**, Pabulum animalium.
Vide *Capitum*.

CAPITE-CENSUS, apud Papiam MS. *Taxatio possessionum, vel qui caput suum deducit ad censum, aut honorem, ad dictum censum. Capitum est caput, vel crederetur. [Idcirco in Glossis: Capite census coram qui in capite gerit. Capite Census est census, qui in capite geritur. Sed ex Capite census dicitur qui coram in capite gerit? Puto, inquit, quia qui sub corona vendebatur, in capite geritur. Unde et in Glossis: Capite censu. hoc est estimatur illo pretio, quod rei a venditore statuebatur.] Charta Henrici Imp. ann. 1089. in Monumentis Britan. p. 127. ubi legitur: Cum... censibus et Capitacionibus, agris, campis, vineis, etc. Occurrit ibid. in aliis Chartis. Charta Communitatis Eboracensis, apud Papiam, fol. 68. Statuimus etiam ut homines Capitacionis dominis sui censum capite sui infra terminos ipsius personalem, etc. Notum est Capite Census, quod dicitur dictus fuisse, qui nullo vel minimo ere censabantur, quasi qui censentur suo capite. Vide rursum Capite census p. 89. Chart. 3.*

[illegible]

dentibus capitibus Capitogii post collum, et sic mittit Chisma super caput eius in modum Crucis. Capitegiam scribitur apud Raineraldum, ad calcem tom. 3. abh. 1279. n. 19. ut et in Charta ann. 1347. apud V. Cl. Dion. Salvagnium Boissium lib. de Placito Dominico pag. 10 : Item quicquid dicta Francesca, tanquam heres dicti patris mei, et dictus Guigo ejus vir nomine dictae uxoris habent et possident in manutento Bollinard...

ad placitum unius Capitaverij usque ad valorem 18. denariorum bonorum Viennensium in mutatione domini vasallorum vendendum dicto domino Dolphinio et successoribus suis ad opus Domini Dolphinii. Alii velum appellatur. Occurrit præterea in Vita B. Coletæ non semel.

• **CAPITEITAS.** Titulus, quo Pontifici Romani primatus significatur, in Serm. mag. Joan. Paris. in Conc. Constant. ex Bibl. Heilsbron. pag. 108 : *Capiteitas, pro primatu Patris, vocabulo monstro.*

CAPITELA. Vetus Notitia iudicati, apud Franciscum Mariam in Mathilde Comitessa lib. 8: *Dum in Dei nomine in civitate Luca, ad Curte Domini Hugonis Regis, in solario ipsius curtis, ubi Dominus Ugo et Letharius filius ejus glorissimi Reges praeerant, in Capitela, ubi est lonanea solaris, etc.*

[illegible]

nensis in Chron. Delo adducitur item in Capitulo Sanctone urbis, quasi in beneficio urben ipsam ei concederet, nihilque mali suspicemus, inclusum Capitulum Veronense capere debet. Quod etiam Veridione dicitur in Capitulis et capitulum his Serapionibus est, turrem Sanctonenis ciuitatis Hovedenus, praesidium Walsingham vocant. [Chronicon Veronense] Veronenses quidem nonnulli ad alia diebus fuerunt suspensi populi in plateas apud Capitulum. Et ad ante. 1374 : Die autem iouis xlv. Octob. anno mortis D. Consignori filii fuerunt interfecti. Inter quos etiam Petrus de Vicentini, etc. Domini Bartholomaeus et Antonius fratres de Scuola filii naturales de voluntate et consensu totius populi Veron. niger Capitulum communis Veron.

° 5. **CAPITELLUM**, Alta pars domus,
in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521. Vide
Caritium 2.

6. **CAPITELLUM**. Gregor. Turon. lib. 9. Hist. cap. 6 : *Et ingressus in oratorium, postposita, ipse Capitellum unum, alterum, ac tertium dicit.* Vita S. Cesarii episc. tom. 6. Aug. pag. 83. col. 1 : *Dicentibus sanctis fratribus inibi Capitella, etc.* Ubi Horas canonicas breviores significari suspicatur docti Editores ; brevius *capitulum* ex Gregor. Turon. interpretatur Canguis, in Capitellum 2. *Id est in Capitellum.* 2

† 1. **CAPITELLUS**, apud Lobinellum
Hist. Britan. tom. 2, pag. 73 : *Pro duabus salinis habentibus quadraginta Capitellos*; id est, spatiola seu areolas continendis aquis, unde per calorem solis sal exprimitur, Gall. *Ouïllets*.

12. **CAPITELLUS**, Idem quod Capitulus
1. seu vestis pars superior, qua caput
tegebatur. Acta SS. Julii tom. 4. pag.
666. de S. Petro Confessore : *Ejus vesti-*
menti forma nonnisi quidam saccus ver-
idice dici potest, cum nec manicas habeat
nec girones, nec Capitellos, nec bottones.

* Vel potius Collare, Gall. Collier, collarate; quo etiam sensu Capitium interpretatur. Vide in hoc loco.

CAPITENNIIUM. Vide Capitenera.

† CAPITERNUM, f. Species fibulae a Capiente sic dicta, quod quasi consistit

Capitulum sic dictum, quod quasi capitulum, quibus adjungitur. Inventar. Ecclesiae Noviom. ann. 1419. ex Archivis ejusdem: Item est ibidem una parva layetta, in qua sunt plures pecie, argenteae omnes vel deauratae vel albae, sicut de boutonis capparum, de Capiternis feretri seu claustris beatissimi Eligii, de firmaris librarius, etc.

• **CAPITE-SENSIVI**, pro *Capite-censi* vel *censiti*, *Servituti et censui obnoxii*. Charta ann. 1126. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 650. col. 2: *Homines autem S. Richarii Capite-sensivi, sine abbatis assensu nunquam in communiam intrebant*. Vide in *Constit.*

† **CAPITIARE.** Vide post Capitium 1.
CAPITIARIUS. Vide Capitium 2.

1. **CAPITILAVIUM**, Dominica Palmarum, Oculi Romanus : Dominica Indul-

rum: Ordo Romanus: 3. *Antinea Thae-
gentis*: quae diversis vocabulis distingui-
tur, id est, *Dies Palmarum*, sive *Florum*
atque *Ramorum*, *Osanna*, *Pascha peti-
tum*, sive *Competentium* et *Capitulatum*.
Appellationis rationem exponit Isidorus
lib. 2. de *Divin. Offic.* cap. 27. et lib. 6.
Orig. cap. 18: *Vulcus* autem ideo eua-

dem diem Capitulationem vocat, quia tunc sociis est concessa, capitis interitus, qui unguendi sunt, ne forte observatione Qua draginesis cordidati, ad unctionem accederent. Eadem ferme habet Alcuinus lib. 3. de Offic. divin. Rhabanus Maurus lib. 3. de Instit. Cleric. cap. 36. et Epist. 13.

2. **CAPITULATIVUM**, metaphoricè pro Reprehensione, castigatio: quomodo Latere in idè e quodam capite, pro Verbis asperioribus castigare. Glor. posth. S. Rose tom. 5. Aug. pag. 1009. col. 3. *Perfidiis nostris sociis iconoclastis hoc caput Capitulationis.*

3. **CAPITINA**, Sumen, ut videtur, Gall. *Tatine*. Testam. Iudic. Grun. Procelli ad calcem Inscript. supposit. a Grut. edit. pag. xviii. *Qui de hisa rixatione dabo, donabo uberioris nate, rixatoribus Capitinus, nudis auricularis, cavendie et verbosis linguam, etc.* Nisi malis de rostro, quo porci rixantur, interpretor, quod rixatoribus non male convenit.

4. **CAPITIO**, [100] *requiritur supra* Annona, in veteri Vocabulario utriusque Juris. [101] *leg. Capitatio*, capitis Juris in Nov. 34. Extr. et in Edict. lib. 18. cap. 1. idem quod Caput annonæ, de quo infra. Vide *Capitum*.

5. **CAPITULOSUS**, Chron. Bergum. ann. 1404. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 965. *Johannes quandoque dom. Guidoni militis de Suardis cum sua brigata, et Zimari auctor, qui faciebant concurre Capitulos de Mediolani, etc.* Vide *supra Capitum* 3.

6. **CAPITIBUS**, Vide *Capiturbium* in Caput.

7. **CAPITUM**, Capitis tegmen, Festo, Nomo Marcello, et Isidoro lib. 19. Orig. cap. 30. At Varro scribit tegumentum fuisse quo mulieres peritis amictibant. Capitis in mundo mulieris reputant apud Ulpiano l. 37. de Aur. et arg. legat. [102] lib. 34. tit. 2. fr. 38. §. 2. Ulpianum vero et neotericis Grammaticis, Caput, os tunice definitur. *Capitis Caput, summitas tunice, capitis foramen in veste. Balbus in Catholico: Caputius, os tunice, vel alterius vestis, unde caput immititur.* Auctor Macrobii *Capitum, quod est circa collum.* S. Hieronym. de Veste Sacerdotali, de tunica talari: *In superiori parte, quo collo induitur, aperta, quod velum Capitis vocatur. Caput tunica, apud August.* Contra litter. Petilian. cap. 2. cap. 104. lib. cap. 30. *Quasi Caput tunica succineretur.* mo. Eusebius in Hist. cap. 5. Gall. cap. 5. *Episcopus Capito capite inposito cum anulus stetit.* Quibus in locis, Goldastum ait Caputium esse eam vestis partem, quæ ac de tunice collum circum amictu tumens injecta, veteribus Alemanni Koller, quasi Colletum, quo vici Germani adhuc retinent, à Alemanni seu Helvetii Franci etiam pro eo dicunt. Unde putat Caputium à caputio distat quendum, quod fuit tegmen capitis. Le Roman du Renard MS.

Et del pilcon se mercavilli.

[De] la Cheveuse i est de chevres.

Et si l'oveli vestis enves.

Bastros estait par Cheveuse, etc.

Id tamen in confesso esse debet, has voces plurimè esse fundi, et pro capitibus tegmina sumi. Oedericus Vitalis de Monacho degradato, vel remisso: *Capitum illi Abbas... abscidi fecit, cuiusque de Cerebio expellat.* Hist. 469. 881. Statutum Henrici IV. Reg. Angl. apud Westmon. ann. 1. *Quod aliqui Miles, vel aliquis persona minoris status dei aliquem Illustratum panni vel Capitiorum*

contra formam statuti, etc. Vide *Capitium*, 2.

8. **NOCTIS CHEVEUSE**, Ac. Remis ann. 1366. ex Cod. S. Vict. Paris. *Trois conveues lui monterent au long de son ventre, et yussirent par la Cheveuse de sa robe.* Id. *Ad portura superius vestis designatur.* Aronymi Leob. Chron. ad ann. 1383. apud Pex. tom. 1. Script. rer. Austr. col. 348. *Amplabant etiam hanc Capicia, id est, foramina, per quæ caput vestis egredidit, ut in his vestibus istis humeri, capules, pectora in maxima parte apparent.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 702. *Capitium, Cheveusselle.* Vide infra *Cheveusselle*.

9. **CAPITUM FERREUM**, Cassidii species. Statuta Willelmi I. Regis Scotie cap. 23. *Advens lib. fibris... habent equum, habent Caput de ferro, eausum cultellum qui dicitur dagger.* Statuta secunda Roberti I. Scotor. Regis cap. 37. 11. *Qui non habuerit acetum et barmine, habent vestem bonum interperitum et unum Caputium de ferro, et civothecas de querra.* Vide *Capellus ferreus*.

10. **CAPITARE**, Ugutio: *Capitum, os tunice, vel alterius vestis, unde Capitare, capitum facere.*

11. **CAPITUM**, Caput lecti, Gallis, *Chevet*, Concilium apud S. Macram ann. 881. cap. 8. de Carolo M.: *Ad Capitum lecti sui tabulas cum graphio habet, etc.*

12. **CAPITUM**, CAPITUM, Pars edis sacrae vel officii Presbyteriorum, seu locus ubi altare statuitur, et Græcis Bêdas dicitur. Chronicon Maurinacense lib. 11. *Qui nobis vitream majorem in Capito fecerunt.* Ann. 1388. in M. Fustian. Capit. Parisiensis lib. 21. Charta 220: *Omnes Matriculati Ecclesie Parisiensis in omnibus et singulis que pertinent ad officium totius Ecclesie Parisiensis, excepta illa particula, que dicitur Presbyterium, ante Capicium, etc.* Chron. S. Petri Vivi pag. 758. *Scire est utile de Petri Benedicte, quod causa meliorandi Capituli, vel Monasterii Floriaci loci (qui super Ligerim fluvium est vel nominatur) in sancti ipsius Ecclesie per aliquod tempus collocatum est. Hoc ante scriptum, perfectio Capito, et choro, cum membris et utroque latere conversentibus, Abbas Simon, etc. Veteres Consuet. Floriacensis Canonib.: *In vigilia Nativitatis Domini, Januæ Capituli aperiantur.* Vide Bojand. pag. 682. Acta SS. Benedicte. sec. 5. pag. 268.*

Hodie etiamnum in Ecclesia Monast. S. Dionysii juxta Lutetiam, eam partem edis sacre, que retro altare est, et ad quam aliquot gradibus ascenditur, Chevet, et Cheveus vocant. Vetus Poema MS. cui titulus, le Roier de S. Denys:

Noste os Cheve à droite main,

Qu'il gèle le corps de S. Romin.

Reviel premier oratoire

L'es de Vierge de baptême

Sont tout à des deus en treize,

Y est une en belle memoire.

[Chron. breve Sandionis, ad ann. 1143. apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 800:] *Dedicatio Capitulis partis Ecclesie, et translatio B. Dionysii et seniorum eius in eandem partem Capituli altiorumque minorum, quorum ibidem corpora continentur.* XIII. anno administrationis domni Superi Abbatis. Ibid. pag. 812: *Per eam (B.) cent. Odo Abbas renovare Capitulum Ecclesie B. Dionysii Arceopagite, et perfecti illud usque ad finem chori. Hoc Capitulum partem et Capitulum Ecclesie idem omnino esse*

quod Capitulum, nemo est, qui non videat. Vide Caput Ecclesie et Caput 3.]

13. **CAPITUM SANDIONIANUM**, appellatum, quod el. pulvinari instar, quod Chevet vocamus, admodum fuerit altare: vel quia caput Ecclesie, ad latus parvis apparetur ut non sene, apud Helgaudum in Roberto Rege, ubi Ecclesiam S. Aniani Aurelian. describit: *Ad Caput S. Aniani unum, (altare) ad pedes altaris. Infra: Caput autem ipsius Monasterii fecit mure opere contrari.* Historia Abbatum Comendensis pag. 509: *Item fecit claudum magnas fenestras Capitis Monasterii versus portum parvi. Item fieri vitreas fenestras Capitis Monasterii in alto testamento vestilari.* Nam et Chevet pro capite usurpant Norie, Vetus Poeta de via de sainte Marie, ubi de S. Joanne Baptista:

Qu'Herode fait marier,

Li Chevet à une gise trancher.

Ut et Cheveo. Le Roman du Renard:

Dunt Vierge en l'pôt se drece,

Li chier Renard par le Cheveo

Del pôt à l'pôt se bœliffe, etc.

Sed et Parisiis nota est appellatio, ubi plateas, seu compita vocant le Chevet de S. Landry, et le Chevet de S. Jean in pariete qui inter sancti Pauli ecclesiam et sacrum caput seu Presbyteria protenduntur. Vide *Capsum Ecclesie*.

14. **CAPITARIUS, CAPICRIUS**, Dignitas et officium in Monasteriis, et Capitulis, postulis Chevecel, cui Capituli Ecclesiarum cura incumbit. Gloss. Lat. Gall. MS. Thuanum: *Capicarius, Chevece, Capicarius, Episcopus Fulbertus Carolus Episcopus Charta. Capicarius, Episcopus Martini de Campis: Dedit etiam Capicrio, id est, Sacristæ, etc. Testamentum Superi Abb. S. Dionysii ann. 1137: A quo capitulo altissimum, et de capitulo Capitularis frater, quicunque sit ille, refectorem Fratrum in refectorio ipsius die anniversarii nostri accurate persequendo preceat.* Charta Hugonis Abbatis S. Dionysii ann. 1198. ex Tabular. ejusd. Eccles. *Voluntas et constitutum, ut 10. lampadibus, que ante altarium capiti nostri per noctem tantum ardebant, decem sufficienter a Capitulario ministraret, ut tam per diem, quam per noctem in perpetuum arderent.* Mabill. tom. 3. Annel. cap. 505. *Fragmento Actum visitationis Simonis de Sullaco Archiep. Bituric. ann. 1384: Johannes eius Clericus, Dominus Guido de Novillis Capicarius Petrus de Sullaco, etc.* Charta Floriac. Monasterii: *Post completionem ponti Capicarius carce ante unumquodque altare.* Vita S. Winnoci Abb. cap. 18: *Maurus cum ad caputium ducens Capicarius, etc.* Quomodo vixit frustra a capitatione deducunt Meursius et Vossius, quia Capicarius fuerit, qui capitale tributum exigit. Ita perspicue nugatur viri, Robt doctissimus, heretodoxi, qui in rebus nostratibus Ecclesiasticis minus versati sunt, quod alibi non semel observamus. Perperam etiam in doctis in Historia episcopi sancti Aniani Aurelian. cap. 7. cum Primicerio confundit: neque felicitè conjectura alii a capienda care dictum putant, quod in plurimum in Ecclesiis pariter, et in rebus nostratibus dignitati isti cura incumbat, quia et altaris in quo repositi solent, eum perinde spectat.

15. **CHEVEUSE**, Lit. remiss. ann. 1108. ex Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 212: *Frere Guillaume de S. Benoit, recheveur des monastres de S. Martiel de Limoges, et Cheveuseur du sepulchre d'ant moastier.*

Chartal. Pontifical: *Capicarius* Sammel-
brosen Pontificale *capitulum* etc. *de
vris sedet, omnibus canonice inferior.
Multa hec sunt: pulsare campanas, or-
nare altaria, reliquias et casa regalia
custodire, ornamenta ecclesie et pre-
parare, sacramenta extreme unctionis
administrare in agone positis, debus ro-
gationibus et processione muna carere;
auctoritate et consensu regis infra
claustra S. Melloni. Vide supra *Capice-
riatus*.*

CAPICERIA, Dignitas *Capicerii* apud
Suggerium Episc. 1188. et in Charta Ludo-
vici Regis Franc. ann. 1161. apud Sam-
marth. in Episcop. Parisiens. Vide eod-
dem pag. 498.

CAPITULUM MOLENDINI Charta ann.
1280. in Registro Tolosano fol. 91: *Et
tradidit eidem Do. Comit... totam par-
tem, ius et rationem quam habebat in
Capitulo molendini, et in praesentia, et ri-
patorio de porta, et in ripatorio ipsius
aquae, etc.* Occurrit riparium infra.

Capitulum, unde aqua currit ad molen-
dinum. Vide supra *Capdoque*, *Capiregus*
et infra in *Capit* 5.

1. CAPITO, Truncus arboris. Italia
Zocco. Innocentius III. lib. 13. Epist.
95: *Ad evocandos priores in hebdomada
Natiuitatis, et portandos truncos arborum,
quos ipsi Zocco, vel Capitones appellant,
accedere conueniunt animati.* Alias
Capito est piscis. Baviatilis, de quo Au-
gustinus et alii. Vide naves Colmarien-
ses part. 1. ann. 1274.

Capito, cubitus. in Glossar. Lat. Gall.
ex Cod. reg. 521. Tract. de Piscib. cap.
11. ex Cod. reg. 588. C. *Capito*, et *Capito
Munier*, quod circa moletrinas plurimus
sit, ab alio Villain. id est, turpis ac
fodas, a victus ratione, qui stercore,
ceno, sordibus et aliis rebus, quae in
capitis magnitudine, Testatur.

2. CAPITO, Species monetæ argenteæ
sub Ludovico XII. Vide *Moneta* argentea
in *Moneta* regia.

3. CAPITO, Cognomen tum Hugonis
regis Francorum, qui tertius stirpi in-
itulum dedit. Vide supra *Capetus*.

4. CAPITO, (Gallice *Capit*): «Item
duo Capitones ferri pro igne. (Invent.
Calixt. III. ann. 1458. in archiv. Vati-
cano.)»

CAPITULARIUS, Vide *Capitulum* 5.

CAPITULOGIUM, Vide *Capitulum* in
Capitula 5.

CAPITULINUS, *Capitolo serviens*, in
Gloss. San-Gierman. MS. num. 501. To-
losani Consules vocantur Capitolini.

CAPITULUM, Templum paganorum,
vel locus ubi sacrificare coganbatur
Christiani. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod.
590. *Καπιτώριον*, id est, S. Cyprinus Epist.
55: *Quid superest, quam ut Ecclesie Ca-
pitolo cedat, recedantque Sacrorum, ut
ac Domini altare remouantur, in Cleri
notri sacrum venerandumque consensum,
simulacra etque idola cum aris suis tran-
sferantur?* Et lib. de Episcop. *Nunc quæda
ad Capitulum sponte veniunt est, quando
utro ab obsequio diti facinoris access-
um est, laboris grossus, cultusque aspec-
tus etc.* In Capitolo enim idola con-
gesta erant. S. Hieronymus adversus
Luciferianos cap. 1: *Manifestum est,
vestram Ecclesiam, quam ab Arrianis, id
est, gentilibus, et hæreticis, nec non
tam Episcopos respicere, quam de Capito-
lio Sacerdotes.* Et cap. 5: *Homo eductus
in Capitolo*, Paganus. Prudentius lib. 2.
contra Symmachum:

Et quæqueque solent Capitolio claudere larvas.

Ita Tertullianus de Spectac. *Capitolium*,
omnis denotatorum templum dixit.
Gelasius PP. contra Anomachum:
*Sacrificetur in templis demonum, et in
Capitolio prophana veritas prædicetur.*
Cyprianus Episc. *Elleberit. can. 2. Prohibendus
ne quis Christianus ante gentilia ad idolum
Capitolii sacrificandi eussa ascendat, et
videat.* Adde Vitam S. Sergii Mart. 21.
Febr. apud Jo. Tamiatum Salazar, et
Bollandum.

Non sola porro duntaxat Roma Capito-
lium habuit, sed et alius complures
urbes, quodlibet illius, exemplum, alius
alio in ipsa Gallia urbes, et ex his illas
potissimum, quæ *Coloniæ* populi Romani
erant: nam et alii *Gellius*, *arant Colonia*
et *Colonia* pariter *Populi Romani*, *et
quæ iure habebant Theatra, Therias et
Capitula.* Theodos. Cod. lib. II. tit.
1. const. 34.]

Constantinopolitani Capitoli mentio
est in leg. 12. C. de *Edif. privat.* (8. 10.)
in Vet. urbis descript. reg. 8. in Chrono-
 Alexand. pag. 714. et apud Gorip.
lib. 9. de Laud. Justin. in eo scientia-
rum Professores publice decusse discipulis
ex Constit. Theodosii et Valentini.

quæ exstat in Cod. Just. (II. 18.) et
Theod. (II. 3.) de Stud. urbis Romæ et
CP. unde probabile videtur illam esse
idem, quam *Βασιλικήν τὴν παλαιάν* urbis
in *Βαυαν* caput Anonymus in Anthol.
lib. 3. cap. 29. Quo sensu *Βασιλικήν*
caput habet versus Inscriptio Turde in
Transylvania apud Gruterum 171. 2. Vide
nostram Constantinopolim.

Hierosolymitanum, unde urbs ipsa
Hierosolym dicta *Capitolina*. Ipsi
planus in leg. 1. D. de Censibus (50. 15.)
et vetus Scriptor qui exstat in Operib.
S. Augustini. recensent.

Constantinensis, S. Cyprinus. Epist. 55.
et lib. de Lapsis.

Ravennense Capitulum memorat
Ado Vienn. in Martyrol. 23. Jul. et His-
tor. 8. Apollinar. post Abdiam.

Mediolanense, Ughehus tom. 4. pag.
201.

Florentinum, Joannes Villaneus lib.
1. cap. 38.

Capuanum, Sueton. in Tib. cap. 40. in
Caio cap. 57. Passio SS. Rufi et Carpini
in Sanctuario Capuano, et ibi Michael
Monachus pag. 97.

Venerundum, Volcæpurg Paternus lib.
1. de Piniis patriæ cap. 5. pag. 53.

Capitolium, Baronius apud Marty-
rol.

Augustanum in Vindellicis, Acta S.
Afra Mart. et Weisnerus lib. 5.

Coloniense, Cæsarius Heysterb. lib. 7.
cap. 49. et Harigerus Abb. Lobens in
Hieronym. Epist. 12. c. 13. cap. 13. cap. 13.
Eucherius in Chronico pag. 108. Herman-
mannus Stangefolius lib. 1. Annal.
Westphalic. cap. 12. num. 2. Egidius
Glossa Agrippina lib. 3.
Syntrig. 9. pag. 330.

Treviensis, Faustus in Hist. S. Ando-
chil. Acta S. Eucherii, Vita S. Agrelli
Episc. Trevir. num. 29. Vita S. Alerii
Episc. Trevir. cap. 4. num. 6. Historiæ
Trevirensis in 12. tom. Spicilegii Ache-
nari pag. 201. etc.

Narbonense, Sidonius Cap. 23. Vita
S. Pauli Narbon. apud Theophetum.
Chartæ varis apud Bosquium in
Not. ad Concilia Narbon. pag. 79. 110.
lib. 136.

Constantinodunense, Emenius Paneg. 9.
et ex eo Chassanens in Catal. Glor. in
mundi part. 12.

Nemausense, Poldus Albanus, a quo
describitur pag. 73.

Bisuntinum, Chiffetius in Antiq. Bi-
sunt.

Santonense, Ademarus Caban. ann.
1061. pag. 182. et veteres aliqui Chartæ
Abb. S. Maris Santon.

Caracunanum in Arvernens, Wex-
brandus in Hist. S. Ildidi, et ex eo
Sazaro in Orig. Claron. cap. 278. 1.
Edit.

Remense, Acta S. Macre Mart. num.
3. apud Bolland. 6. Januarii.

Rodense ad Thicim amnem supra Ge-
randum, in Hispania, Acta SS. Vincentii
et Geronii.

Apamianse, Acta S. Thysri ex MS.
Tolosano n. 31.

Tolosanum denique, quod etiamnum
appellatur *Capitulu*, Martyrol. Rom.
29. Nov. Fortunatus lib. 1. Poem. 8.
Gregor. Turon. lib. 1. Hist. cap. 30. Vita
S. Saturnini Episc. et Martyr. apud
Chiffetium, et Vita S. Disipuli Episc.
Parisien. apud Episcopum Monspelien-
sem in Historia Ecclesiast. Gall.

Sed et in Pampilonensi Navarre pri-
mario Capitoli vestigia observo in
veteri Statuto pro Regno Navarre edito
a Joanne *Pasla* Decano Carotensi, et
Hugone de *Virg Millie*, Regni Reforma-
toribus a Rege delegatis: *Fuit ordinatum
quod in Capitolo vendatur bladum,
et quod laboratores Regis, Ecclesie, et
No bilium qui adducunt bladum: eum
vendendum Pampilonensi ad quod
evidentur, et Rex habebat Minagium suum.
Nisi Capitulum, sit hoc loco domus
ad illa.*

Arceem Pampilonensem intelligend-
am esse in Statuto pro reformatione
regni Navarre ann. 1322. Ladolug, colli-
gitur ex eod. Stat. ubi sic legitur: *Item
quia dicti laboratores nondum nisi auctori
ducatur, etiam in rebus, et in
ad dictum Capitulum, et vadunt alii
fravidenter ad villam, etc.* Charta Car-
oli IV. ann. 1325. in Reg. 64. Chartoph.
reg. ch. 130. *Triginta solidos Turon.
annui census, quos habemus super domi-
bus ipsius Patri Pampilonis, videlicet si-
per plateas solis Navarrensis dicta villæ,
sitio ante Capitulum nostrum, ac solidos
Turon.*

Non desunt denique qui hæc de quibus
egimus, *Capitola*, urbium arcem
fuisse volunt, non vero ex ædificia quæ
Romani Capitolii vocantur.

2. CAPITULUM, interdum pro arce
usurpatur. Gloss. Lat. MS. Regium, et
Isidori: *Arx, Capitulum*. Item: *Capitulum*,
Sumerus, Sumerus, Sumerus, Sic
Hieron. de Locis Hebr. arcem Babilony-
num *Capitulum* vocat alii, et lib. 1. in
Isaiam cap. 14. de eadem urbe: *Arx
antiqua, id est, Caput, in urbe, est
turris edificata post diluvium*. Casabon-
um ad Sueton. in Caligula cap. 57.
scribit ea voce tandem omnes arces
promiscue appellatas videri. Vide *Capitulum*.

3. CAPITULUM, Edes in quas dicitur
Gloss. Saxoni. Africæ: *Capitulum*,
Domus, id est, iudicii domus. *Judi-
ciale Capitulum*, apud Johan. de Beza
ann. 1544.

4. CAPITULUM, pro Capitulo Canoni-
corum, vel Monachorum, seu loco in
quo congregantur Canonici, vel Monachi,
de re et disciplina canonica et monas-
tica acturi, Italia *Capitolo*. Jo. de Janua:
*Capitulum dicitur et Capitulum, quia ibi
conveniunt Sacerdotes, sicut in Capito-
liis claustralibus*. Secula Presbyterorum sed
Canonicorum Ecclesie Laudunensis, apud
Hincmarum Remensem Episc. 1.
ex Labbanis: *Quæpropter quæ eundem*

dominum nostrum (Himerianum Episcopum Laudum) regia potestate retentam et reclusam idcirco voce adire non poteramus, et Sacerdotali ministerio prohibiti ad ea frui non volumus, III. Kai. Ianuar. ad Capitulum nostrum convenimus, et ibidem communiter colloquio retractantes, ratum fore duximus, ut, etc. Inscriptio sepulchralis in Monasterio Monialium S. Maris, latine:

*Laeta nimis nulla pectus hic Venerae sepulchra,
Quae habuit tanti, simul et Capituli astra.*

Ita vocem hanc usurpant Honorius Augustinus, in Gemma animae lib. 2. cap. 61. Haymo in Psalm. 68. Passio S. Theonis Archiep. Juvenensis Hugo Flaviniac. pag. 224. Chronicon Reichersperg. anni 1170. Chronicon Tradonense lib. 8. pag. 419. Historia Landgravi. Thuringiae cap. 8. Chronicon Mindense Meibomij pag. 124. Veteris Cherusii apud Bestium pag. 454. 471. etc. S. Wilhelm Constitutions Hirsac. cap. xxv. Vita B. Meinweri inter Acta SS. Benedicti. sec. 8. part. 2. Vita B. dionysii Abbatis ibid. part. 2. pag. 808. Charta anni 1160. apud Miraeum tom. 2. pag. 894. col. 2. [?] Chart. anni. 1154. ap. Gudd. in Cod. Diplomat. pag. 108. [?] Karstner xlv. [?] dixit Palladius in Hist. Lausiac. [?] Vide Glossar. med. Graecul. col. 383.]

Charta Alber. episc. Leod. in Chartul. Cluniae: *Mandamus ut sicut chartam hujus traditionis per bannum confraternitatis in generali synodo; ita etiam et nos auctoritate nostra per eamdem, confirmetis in vestro Capitulo.* Necrolog. Diessense apud Oefelium tom. 2. Script. repr. Boicar. pag. 694. col. 1. Sepulch. consuetud. [?] loci.... *Sepulch. in Capitulo.* Occurrit etiam in Charta anni. 1289. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 15. col. 2.

5. **CAPITULUM**, Capsula reliquiarum in modum aeneae infusae, vel certe idem quod Capitulum, Gall. *Capitula*, in Gestis Abbatum S. Germani Autisiod. cap. 19. *Crux dens B. Joannis B. qui in medio istius vasis est in uno parvo Capitulo cristallino et argenteo situatus.*

6. **CAPITULUM**, Idem videtur quod Capitula 4. Bonum omne quod possidet Mirae. S. Reich. tom. 4. Jdn. pag. 558. col. 1. *Excellentissimi senatus Elyensis ecclesiae ingenuis patribus, municipi Glarensi indignus conservator Capituli coram Quobus, etc.* Vide supra Capitulum 1.

7. **CAPITULOS**, pro Capiculis, ut pato. Diglossa Ecclesiastica, de qua in Capit. scholae post vocem Ch. Marten de Antiquis Eccl. Ritibus tom. 1. pag. 200. e Codice MS. Vienn. Ecclesiae annorum circiter 200. *Doni benedictor ecess (Pechali) Capitulos induit capite, secunda alba praesentat Archiepiscopo incensum, ut illud benedict, et ignem thuribuli, et descendat deferens Archidiacono thurinnata cum candela accensa et igne thuribuli, quod deferat thuriferarius.*

8. **CAPITORIUM**, Censur. de capit. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 106. de S. Bertholdo *Nominis eadem virore et mueritiam, quorum Capitaria ad me notum spectabant, hanc aut, etc.* Vide Capitula 3.

9. **CAPITOSUS**, Italis *Capitoso*, Obstinatus. Equum indomabilem vel Capitosum, in Quotum Atrach. cap. 48. § 10.

10. **CAPITO-TAS**, Obstinatio, perrivacia. Vita Martini IV. Maritimi. Marit. Script. Ital. tom. 3. pag. 610. col. 1. *In quo (conflictu) cecidit Comes nobilis*

pugit Ecclesie fore cum quingentis Gallitibus.... Tandem nocte superveniente saepe ad suam partem se retro traxerunt, nulli Gallicorum victoria (Papebroc. vita) cum Capitulositate attribuitur. 9. **CAPITOSTAS**, Morositas, Gall. *Caprice*, fantasie. Charta anni. 1311. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 924: *Dietus Jacobus communitate vocatibus le major signis, quia per far vel vel, et sui Capitulositate gentes capi et incarcerationi, et ad questiones et tormenta poni fuerat.*

11. **CAPITOSES**, Obstinatè, praefracte. Henric. Knighton. lib. 5: *Sed Capitoes in suis laicis consiliis propriam voluntatem proterere exercebat.*

12. **CAPITUSUS**, Mente captus. Lit. remis. ann. 1576. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 100: *Dietus Johannes de la Treille fuit longo tempore et continue ante mortem suam homines incanus, Capitosus, quasi furiosus, et faciebat exitum furiosi.*

13. **CAPITRA**, Cuculle seu vestis species, qua caput operiebatur. Capitula generatim, et abbas S. Victoris Massil. *Item nullus cucullum vel cucullas, quae Capitre videntur esse, deferre praesumat, et hoc ut districte possumus, indubitan. In titulo legitur: Ne cuculle vel Capitre, aut alio aliquo praesumat. Infra dicitur Capitra.*

14. **CAPITRA**, Idem quod Capitula seu Chartae Synodus Valentina ann. 1500. *Cum aliqui hoc sacramentum (Baptismatis) conferendum erit, in arbitrio et optione ipsius Conmatri sit positum, ceterum ad Capitula, et ad alios non pertineat.*

15. **CAPITUDDO**, Primum est precipuum, Idem quod Capitulis, apud Florentinos Praefectus urdium, consul. Charta anni. 1270. in Reg. 1. ann. in Deie. dicitur, inter non ad Hodeper. Chart. part. 2. cap. 401: *Primo in consilio centum virorum et subsequenter in consilio speciali domini capitanei et Capitulosae quoddecim majorem actionem civitatis, etc.* Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 40. ex Cod. reg. 4621: *Nellus popularis.... vel aliqui de Capitulosae actione Florentiae aliquo modo se causae pudent.... stare cum armis.... et qui contrafecerit puniatur ille populari vel Capitulo.* Vide supra Capitulosus.

16. **CAPITUDDO**, Hoxo per CAPITUDDO, Idem quod Capitula, consui de capite obnoxio. Charta anni. 1183. apud Munster. tom. 1. Anli. Ital. med. exi col. 827: *Cum consueci coram hominibus ad Capitulum per Capitulum se dicitur, et eis per triginta annos et ultra cum consueci non ad aro se detentum fuisse, et minime inter aliosdorum conversationem esse dicent, etc.* Vide Capitulos homines.

17. **CAPITULARIUM**, Scriptum capitulis distinctum. Glossar. Graec. Lat.: *Keptaron*, vrayeur. *Capitulari*, Descriptio Capitularia, in Charta Folcuium Morinorum Episcopi, apud Folcardum de Miracul. S. Bertini cap. 7. 8. *Papiae: Capitularia adfuerunt Synodus.* Capitularia Augustina, in Capitul. Car. C. Et. 40. cap. 2. [?] Convent. Attinac. ann. 874. Ibidem cap. 1: *Capitularia Augustina adfuerunt Synodus.* Capitularia devertit hoc modo, etc. ubi Capitulari est Collectio Benedicti. Agobardus de Io-

solentia Judorum: *Deinde reuertit et praedicti Misit, habentes in manibus tractorum stipendiales, et Capitularia sanctionum, quae non potuit vestra jussione extorque ab illis.* Add. Capitulum III. ex Contrariis. Vide Capitulum 3. *Capitularia Evangeliorum de evento anni, ita appellatis inter Ecclesiasticas, quae per describuntur initio et conclusionibus Evangeliorum, quod simul ab eis in Missa legitur. Will. Heda in Conrado Episcopo Traject.: Missale, Capitulari, et Historiarum vetus nomenque Testamentum concordanza, etc.* 17. C. Cl. Stephano Baluzium in Notis ad libros Capitular. pag. 1156. *Capitularia Apostolica.* In Gestis Innocentii III. PP. pag. 136. *Capitulosae*, in Capitula dispersas, apud Gaubertum lib. 1. de Vita sua cap. 16. extremo. *Capitulari institutum, Regula monastica per capitula distincta, apud Andream in Vita S. Benedicti Abb. Andiane num. 36.*

18. **CAPITULARE**, Capitulis aliquod distinctum, apud Jo. de Janua. Vita S. Evangelii, quod simul ab eis in Missa legitur. 19. *Ida vero quae nunc Capitulosae alique disputant, oculis nostris videmus.* (Guidonis Disciplina Parfensis lib. 1. Capitulo 1. in Capitula dispersas, Herodas, et ceteri sicuti Capitula sunt in Authentica. Apud Rymerum tom. 12. pag. 125. col. 2: *Qua omnia et singula, prout praesentibus litteris, et Cl. Stephano concorda, et in praesentibus articulis continetur, etc.* Gallis Capitulari est Factici de aro vel urbe desudata, et generalis Conventus in aliquo loco.

20. **CAPITULARE**, Operimentum capituli. Vide Capitulum 6.

21. **CAPITULARE**, 4. 5. et 6. in Capitulum 3.

22. **CAPITULARE**, Pacisci, consentire. Annal. Placent. ad ann. 1417. apud Murator. tom. 39. Script. Ital. col. 892: *Audite Placentianos legatis, quicquid poterunt. Venit praesentibus, Capitulari rest.* Charta anni. 1500. ex schedis Fr. de Mesuagius: *Et primo decreverunt, Capitulari, et Capitulari simul et ad invicem, medianibus stipulationibus se obnoxio hinc inde latissime intervenientibus, concordarunt.* Vide infra Capitula 9.

23. **CAPITULARE**, In codicem redigere, ut vid. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 34. ex Cod. reg. 4620: *Mansurii communis Mantuae tenentur et debent singulis senecibus dare singulis notariis, ad maledictum et ad capitulos et bullatos bullo Virgili. Nisi peculiariter nota subscriptis intelligas.*

24. **CAPITULARE**, Brevem lectionem, quae in divinis officio legitur, recitatur, quod ad celebrantem, ut vocant, pertinet. Consuet. MISS. monast. S. Crucis Barchin. ante ann. 1305: *Nota quod conventus est in dicto Capitulari quod dicitur in primis et secundis vespers omnium SS. duplicium, dominum 1. Septuagesimae et Adventus Domini, et Romae palmarum, dicit capitulum in vespere suo quod dicitur ille qui Capitulari, debet se induere sacris vestibus, et debet incensare omnia altaria ecclesiae. Ibidem: Dominus factis duplicibus prior clausulatis tenetur Capitulari vespers, matutinos, etc.* Vide alia notio in Capitulum 3.

25. **CAPITULARE**, Consilium in Chron. And. Dandini. apud Murator. tom. 1. Script. Ital. col. 291.

26. **CAPITULARES**, Vide Capitulum 3. et 5.

27. **CAPITULARES**, LITERAE, Majores litterae, quae in principio cujusque capituli librorum describuntur, auro, minio,

Franc. pag. 364. de Ludovico Pio: *Ad ipsam praeterea quam saecularibus legibus Capitula, quae nunc usque pervenerunt, iam comparantur.* Vide Leon. Ost. lib. 1. cap. 18. [99] Const. Savini Hist. Jur. Rom. med. tempor. vol. 1. cap. 3. §. 47. Aique etiammod. de Capitulis digesti. Ansegisus Abbas Lotbiniensis. Adso de Miraculis S. Waldeberti n. 12. de eod. Ansegisus: *Capitula Regum Francorum, quae diversis temporibus instituta sunt, exiit, et uno volumine contineri fecit:* In quatuor selectis libris. Sigebertus ann. 877: *Assensibus Abbas Lobiniensis edicta Imperatorum Capitula Monasterii filii ejus ad Ecclesiasticam legem pertinentia in duobus libellis digesti. Idem versumque Edicta ad mundanum legem pertinentia in duobus ante libellis digesti.* Postmodum Benedictus Moguntiacensis Ecclesiae Levita eadem Capitula, partim etiam alia a se aliunde collecta in septem libris distincti, quae Joannes Filius Mcdensis Episcopus, deinde Pithagoras et Lindenbrogii publicaverunt. Eritue Caroli Calvi et aliquot aliorum Regum edita sunt. Sirmondo Capitula, atque adeo et aliis viris eruditiss. quae universa cum MSS. Codicibus collata, et non minima accessione aucta ac locupletata, notisque illustrata, in unum corpus Ludovico de Saurmagen, abbas Monach. Concilium Aquisgran. cap. 69: *Ut ad Capitulum primitus Martyrologium legatur.* Cap. 70: *Ut ad Capitulum lectio transferatur.* Annius lib. 2. dist. 11. Innocentius Cronius in Notis ad 5. Compilati. Decretal. lib. 1. tit. 1. cap. 3. Tempus Baluzius in Praefatione, quam Capitularibus Regum Francorum praemittit Praefatione.

1. **CAPITULA NOVITIARUM.** Novarum Constitutionum, synodicalium, decretal. Acta SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 741. ex Capitulis Novitiarum: *Item Capitula Novitiarum de his, in quibus praecipue Regulae et Constitutiones novitiarum Conciliorum auctus non considerare et promptius exercere fasus imperialis amoveret.*

3. **CAPITULUM.** Brevis Lectio, cum in divino officio, loco Lectionis legitur. Radulphus Tugensius de Canon. observ. propos. 13: *Sicut ad vigiliis noctis legitur Lectio magna, ita ad Laudes et Vesperas, et ad quinque parvas Horas, dicuntur parvae Lectiones, quas Benedictus appellat in sua Regula Lectiones; conveniunt tamen Capitulis, quae vocantur Capitula.* Idem Radulphus propos. 8: *In Lectionibus tam majoribus quam nocturnis apertis loyuntur, quam parvulis, quae dicuntur ad alias Horas et Capitula appellantur, laudem Dei aptissime et promissionem.* De his Capitulis fit mentio in Concilio Agraphensi cap. 21. apud Vigilium PP. Epistolam etc. Capitula deinde Italica, quae Dominicis diebus canuntur, in Statut. Guigonis pro Ordine Cartusiensi. Vide Lectioles.

CAPITULUM. Brevis Capitula. Concilium Agraphense cap. 20: *Post Agnitione Capitula de palam dicuntur.* Regula S. Aureliani cap. 35: *Hymnus. Jam exegit, Hora Tertia, et Capitulum deinde hinc eleison, dicantur.* Occurrit ibi pluries, et in ejusdem Regula ad Virgines Gregorius Throuensis. lib. 9. cap. 6: *Et ingressus in confitorium, cum praeparatis, Capitulum unum, et Capitulum alterum, ac tertium dicit, Utitur et lib. de Vitae Patrum cap. 6. Vide Capitulum 6.*

1. **CAPITULARE.** Actusque Sacrae officium celebrare, peragere, a Capitulo

saltem incipiendo. Vetust Cereemoniale MS. R. Martii Deauratis Foliosans: *Non dicatur subalteris Sanctioris, noctis Vesperae unum SS. nec Laudes, et hoc tamen in vigilia, cum in die, et per omnes Octavas: dato etiam quod non Capitularum de Octavis. Et infra: Capitulum dicitur Apolosorum Philippi et Jacobi, quod est dupliciter, in primis Vesperis Capitularum de ipsa Apolos. Pluries occurrit in eodem MS.*

CAPITULARIUM. Liber Ecclesiasticus continens Capitula, quae in Ecclesia canuntur. In Monastico Anglie. tom. 3. pag. 284.

4. **CAPITULUM.** Locus in quo conveniunt Monachi et Canonici, sive dictum, inquit Papas, quod Capitula ibi leguntur. Capitulum liberum dicitur Ecclesiae, breviter capiant et continent aliquam sententiam, sive quasi caput et titulus majoris scripti. Unio Clericorum Capitulum dicitur, quod Capitula ibi exponantur: nempe Regum. Notum enim fuisse post Primam recitatum, antequam Fratres exeat ad laborem, jam olim aliquo Regis Capitulum, his fuisse praefectum, cuius mortis memorantur Fuldenses Monachi in Libro supplicii Carolo Magno porrecto apud Browerum lib. 8. Antiq. Fuldens. cap. 12. etiam in Saurmagis in praef. in Diademo Monach. Concilium Aquisgran. cap. 69: *Ut ad Capitulum primitus Martyrologium legatur.* Cap. 70: *Ut ad Capitulum lectio transferatur.* Annius lib. 2. dist. 11. Innocentius Cronius in Notis ad 5. Compilati. Decretal. lib. 1. tit. 1. cap. 3. Tempus Baluzius in Praefatione, quam Capitularibus Regum Francorum praemittit Praefatione.

5. **CAPITULUM.** Brevis Lectio, cum in divino officio, loco Lectionis legitur. Radulphus Tugensius de Canon. observ. propos. 13: *Sicut ad vigiliis noctis legitur Lectio magna, ita ad Laudes et Vesperas, et ad quinque parvas Horas, dicuntur parvae Lectiones, quas Benedictus appellat in sua Regula Lectiones; conveniunt tamen Capitulis, quae vocantur Capitula.* Idem Radulphus propos. 8: *In Lectionibus tam majoribus quam nocturnis apertis loyuntur, quam parvulis, quae dicuntur ad alias Horas et Capitula appellantur, laudem Dei aptissime et promissionem.* De his Capitulis fit mentio in Concilio Agraphensi cap. 21. apud Vigilium PP. Epistolam etc. Capitula deinde Italica, quae Dominicis diebus canuntur, in Statut. Guigonis pro Ordine Cartusiensi. Vide Lectioles.

CAPITULUM. Brevis Capitula. Concilium Agraphense cap. 20: *Post Agnitione Capitula de palam dicuntur.* Regula S. Aureliani cap. 35: *Hymnus. Jam exegit, Hora Tertia, et Capitulum deinde hinc eleison, dicantur.* Occurrit ibi pluries, et in ejusdem Regula ad Virgines Gregorius Throuensis. lib. 9. cap. 6: *Et ingressus in confitorium, cum praeparatis, Capitulum unum, et Capitulum alterum, ac tertium dicit, Utitur et lib. de Vitae Patrum cap. 6. Vide Capitulum 6.*

1. **CAPITULARE.** Actusque Sacrae officium celebrare, peragere, a Capitulo

ruralibus subinde coguntur, in quibus de rebus Ecclesiasticis sacrum praeparatum pertractare solent. Vide Kalechda.

CAPITULUM. ut ait Lindwoodus, quumdoque positum pro collectione plurium, et non conveniunt Capitula. *Est ad conventus communes inter se habendos ad aliquem locum confuentium. Exemplum patet in Capitulis generalibus Monachorum, et alibi, qui sunt collectio cunctum in communi.*

CAPITULARE. Canonici, apud Erihem Upsalensem lib. 5. Hist. Sueciae pag. 181. et alibi, qui Capituli jam habent, ut loquuntur, qui aut dicitur dicitur ad Capitulum.

16. **CAPITULARE.** In Capitulum convenire, tractandum negotiorum causa. Instrumentum Abbatis et Conventus Sequani ann. 1584. e Cartulario Aduensi: *Hinc est quod nos propter hoc in Capitulo nostro speciales ordinamus, per quos conveniunt, nunc solent, ad Capitulum pro negotiis dicti Monasterii et Ecclesiae prius ad tractandum congregati, etc. Instrumentum Capitulari Monasterii crassensis ann. 1584. e Cartulario Capituli, pulata Campana, ut moris est, in Capitulo dicti Monasterii pro Capitulando et Capitulum et conventum faciendo, etc. Actis Capitularibus. S. Martini Thron. ann. 1455. et in Actis SS. Martii tom. 3. pag. 759. necnon in Charta ann. 1480. apud Mirum Diplom. Belg. tom. 3. pag. 1845. col. 1.*

17. **CAPITULUM.** eod. Lugdun. ad ann. 1588. col. 47. r. c. 1. Item assig-naverunt illi et alii abbatibus dnm Mercurii sanctum ad Capitulum domum super negotiis et statu ecclesiae. Chappitru, eodem sensu. In Charta ann. 1488. inter Instr. tom. 19. Gall. Christ. col. 197. Et ex (chanoines) assemblees audit chapitre, Chappitru et chapitre teians, etc.

18. **CAPITULARE.** Succedere, panire, quod fit in Capitulis Monachorum ubi vitiosi et delinquentes puniuntur et emendantur. Ecdicardus Jun. de Casib. S. Galli cap. 3: *Ad Capitulum tamen sua consuetudine veniunt, quod dicitur Capitulum et puniendi gravissimum, ut ait, sit traditum. Hinc vulgaris loquendi Monachis usitata formula, Dare alibi Capitulum, id est, tradere, occurrere in reprehendere, et verbis castigare: nostri Chappitru dicunt. [Hinc fortasse a Baldrico apud Mabillonium tom. 5. Annae. Benedict. pag. 369. Capitulum Monachorum vocatur, Animarum foras purgatoria.]*

19. **CAPITULUM HABERE.** Pceder MS. S. Quiliani habet: hoc est, hoc Capitulum, ut circiter saeculo exaratus: *Licet Abbati, et necessitas vel ratio ingruerit, fratrem autem ad quolibet Abbatem invitare, tantum in ea re, quod dicitur. Si vero prosperitas exigerit, Abbas ad quem missus veli frater iteri, vestitum et prebent, et quando ibi moratus fuerit frater, Capitulum habet: hoc est, hoc Capitulum, in quo conveniunt, et quod conveniunt, Monachis in Capitulo sedendi, quod jus haud raro tribuebat etiam Fratribus extraneis, praesentibus ubi et monasterio aliqua societate conveniunt utitur.*

5. **CAPITULUM.** Domus urbis publicae. In qua *Ediles seu Scabini* jus dicunt, aut comunt, ut Capitulum ad Episcopis, Archidiaconis, aut Decanis

Episcopo Leodiensi cap. 5. *Cumque* pro istis auctoribus fuerint in Capitulis congregati. In Adolpho a Marka cap. 5. *Partem terrae Militum...* cum *Reclitoris civitatis ad Capitulum congregati*. Observat Chastellier in Hist. Tolosana cap. 1. pag. 38. et 34. Curiam Tolosanam *Capitulum* in veteribus Tabulis appellari. Usaticis Tolosanum ann. 1392. saltem non potest esse antiquius. *B. Gossuif, et sua Curia, scilicet Capituli*. Qui quidem Capitulum praesertim Vicarius. Unde in sententiis hae passim leguntur, *Vicarius et Capitulum iudicaverunt*. Qui vero ei assistebant.

CAPITULARES et CAPITULARII appellabantur: qui idem sunt quos hae tempestate capitulares vocant. *B. Gossuif*, ut est apud Honoratum Bonnet in *l'arbre des batailles* 4. parte cap. 125. et in Litteris Philippi VI. Franc. Regis ann. 1345. tom. 2. Ordinat. pag. 230. 1. *Libri aliter Senescallii Tolosae*. de electione Capitularium Tolosae. *Qui senec Capitularius fuerit, ad idem officium nullatenus adhibetur*. In Capitulis dicti sui Capitularius computantur. (Tres solum annos habent Litterae Philippi III. ann. 1288. in quibus ii Capitularii Consuepae appellabantur, ad passim Capitularii nominantur in Litteris Philippi IV. et Philippi VI. apud D. de *Lauriere* tom. 2. Ordinat. pag. 107. et seqq. Adaugum est apud Tolosanos:

De nobis a grand tior,
Qui de Tolose est capit.

* Olim Capitulares, Capitulares et Capitularii. Placitarius cap. 10. ann. 1158. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 560. S. Petri IV. S. Petri de Revis. S. Bernardi Adherbri, qui tunc erant Capitularii. Capitularii vocantur in L. ann. 1368. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 188. Lit. ann. 1366. in vol. 2. arrest. parlem. Paris. In *Les Capitularies de la ville de Thoulouze*, et *Capitularii et Capitularii* in Lit. ann. 1347. ex Reg. 18. Chartoph. reg. ch. 213. et in aliis ann. 1400. ex Reg. 103. ch. 301. *Pons de Martas* chevalier et Capitular de Thoulouze, in Ch. ann. 1350. ex Reg. 78. ch. 114. Vide supra Capitulares.

* CAPITULARII, Dignitas Capitularii, in Litteris Regum nostrorum jam laudatis, et apud Lausannensem Probat. Hist. Tolos. pag. 88. 89. ex Reg.

CAPITULARII videntur interdum appellari nuntii, ministri, famuli. Vitalis Episcopus Occidentalis. *Qui autem sunt omnes qui in civitatibus commorantur, vel in villis equipollentibus civitati*. Ex quibus illi dicuntur Burgenes, qui fisci Capitularii habentur, et ministri, per quos dicuntur sua officia exercere, tamen ipsa manibus suis non exercent. Idem sunt.

CAPITULARII, in Charta Jacobi Reg. Aragon. ann. 1320. pro civibus et mercatoribus Barcinon. *Enfranchimés, francos, liberos, ingenuos et immunes facimus vos omnes probos homines, civos, et habitatores Barcinonae, et ipsos praesentes pariter et futuros, et nuncios ac Capitularios vestros pro totum regnum Majoricarum, etc.* Occurrit etiam in Consuetudinibus Aragonensibus MSS. Consuetudines Montspelienses MSS. cap. 91. *Capitularius non debet prestare leidsen vel cuppas, nisi pro ea parte pro qua pertinet ad eum ducere jam Curiam acquiescit*. Verneque cap. 1. *Capitular non deu donare leidsen, ni copas, si non per aquella parte, per laqual aul pertien to capdal, o per aquella part, per*

laqual pertien auel to gaudach que a dona. Alii: 81. aliquis prius vel extraneus. Capitularius, vel debitor accipit fupam a villa Montispelera, etc. 105. Capmany: *Capitularius, Strabon.*

* CAPITULARIUS SCRIBAE NEGOTIORUM, in Charta Petri Ravennatis ann. 953. apud Hieron. Rubicum in Hist. Ravenn. lib. 5. id est Caput vel Capitaneus. Caput laicus, qui ad parochiam ecclesiae Abbatis Patricii fundatoris Monasterii Noravallensis in valle Segusina, ex Tabulario Ecclesiae Gratianopolitane: infra: *Similiter liberis nostris in valle Apsianis, qui ad parochiam nostram spectaverunt, seu et in ipso pago Brigantino commanere videntur, unde Vitalis Capitularius est, ad memoria Ecclesiae Aureolensis meum ut aspectum et impressionem faciunt volo ac jubeo*. Ubi videntur Capitularii accipi pro dominis sui possessoribus.

* CAPITULUM, CAPITULARE, Capitulegentum nullebue. Isidorus lib. 19. Orig. cap. 31. et ex eo Papius: *Capitulum*, est quod vulgo Capitulare dicunt. Glossae veteres cap. de vestimentis: *Capitulare, vestigiarum*. Addit ad Matth. Paris pag. 115. *Nec habent Capitulum de floribus, id est, sertum*; Gallis *Chapellet*.

* CAPITULUM, Idem, ut videtur, quod Capitulum 2. ut ibidem dictum est.

* 8. CAPITULUM TOTIUS REI, Totius rei series et narratio. (V. Vel potius, Totius rei summaria expressio.) Chronicon Centul. lib. 5. de Miraculis S. Angilberti num. 28: *Totius Rei Capitulum fuerit eis a populo publice sanctorum.*

* 9. CAPITULUM, Capitulum, articulus. Transact. ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Transactionem, conventionem, concordiam, appointmentum, Capitula et pacta fecerunt*. Vide supra Capitulum 4.

* 10. CAPITULUM, Conventus, synodus. Charta Odonis Camerac. episc. ann. 1113. ex Tabul. ejusd. eccl.: *Attare de Saxonia, ecclesiae prelorensis martyni Dionysii, Rustici et Eleutherii de Francia... concessimus, ea quidem ratione ut... presbiter altari prebendo canonicus, et de mensa ejusque capite, capite et ministriorum suorum Capitula adeat et de synodalibus respondeat.*

* 11. CAPITULUM, Muri fastigium. Gall. Chaperon. Charta ann. 1214. apud Lam. in Delic. erudit. liter. not. ad Chron. imper. Leon. Urbevet. pag. 218. *Sileo quod non faciant prajudicium superiori Capitulo murorum.*

* 12. CAPITULUM passim in regestis saepe recentioribus ecclesiae Carpentensis. Item D. Coucheus de Terence pro Mandatum seu Charta, qua expensa pecunia restituenda jubetur.

* CAPITUM, Pabulum jumentorum, uti vocem hanc interpretatur Ammianus lib. 22. *Totidemque pabula jumentorum, quae vulgo dicuntur Capita*. Hæschylus: Κάττα, κτάρων τέρη. Idem: Κάττων, κτάρων αἰώνων. Vopiscus in Aureliano. *Capitum animalis, quod Polent veritur in leg. 9. Capitulum in leg. 8. cod. et leg. uti eodem Cod. (li. 39.) de Collat. donat. Adde Julianum Antecessor. Nov. 15. cap. 52. *Fodrum ejusmodi praestantibus appellatur recentioribus CAPITURIS*, a Salaritanis, Principes et auctoribus seditionum appellati, ut nuctor est Hugo Falcanus pag. 408.*

* CAPITURUS, a Salaritanis, Principes et auctoribus seditionum appellati, ut nuctor est Hugo Falcanus pag. 408.

* CAPITURUS, a Salaritanis, Principes et auctoribus seditionum appellati, ut nuctor est Hugo Falcanus ann. 1393. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 470: *Item duo extenua, et una incursae, et una ferrea, et una sartago*. Vide Capis 2.

* CAPIZOLUS PANNUS, Panni species. Cliron. Bergom. ad ann. 1106. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 950. *Eccie dictus Nolus et Bononus et Gatalus habuerunt certa verba inter se, causis ejusdem Capizoli panni, quod ipso de Gaudis volebant esse dictis de Pannibus*. Haud scio an non huc spectet vox Capistrum, in Comput. Rob. de Seris ab ann. 1332. ad ann. 1344. ex Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 6. v. *Le siege d'icelle s'alle a une orailier de Capistrum mesme*. Vide supra Capetina.

* CAPLANUS, Capellanus, a Gall. Capelle. De Ecclesiasticis status reformis in Conc. Constant. tom. 1. ejusd. Conc. col. 681: *Quia in regimine ecclesiasticis, et praesentium choragi et Caplani necesse est obedientiam esse*. Vide Capellani 10.

* CAPLATIA, Capitis species, quam sacerdotibus loco capae deferre prohibetur, in Stat. synodali. eccl. Carnot. ann. 1398. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. fol. 1382. *De capis, quos sacerdotibus humeros crispatis non habendis, nisi penna suspensionis, nec Caplatis loco capae*.

* CAPLEVATOR, Qui captum judici representat. *Capitulum*, uti penna, non ut Caplesta, ipsa obligatio representandi. Voces fori Aragonensis, de quibus copiose Michael del Malmo in Repertorio. Fori Aragonensis. 1394. in Fori Orde ann. 1347. fol. 4. *Eccie his offero sufficientem fidanciam de directo, aut bonum Caplevatorem super signis meum*, etc. ibidem.

* CAPLESTA, in liadem Foris Aragon. lib. 1. tit. de Suprajunctis fol. 31. verso.

* CAPLIM, (obligatio, si fallor, qua servus tenetur arboris seu arborum ramos excindere, cum id jubet Dominus: vox ducta a Capulare, Oedere.) Polypetich S. Benigni Remensis: *Soluti in censu de caplesta* (cod. 1. 94. b. penna) *an nienicum 1. Caplim dies 15. tign. carros 8. Infra: Soluti in hostetia die 15. pullis 3. ova 10. Caplim diebus 15. facti velletur in caplesta*. Item: *Caplim diebus 15. sed non vellet*. Facit *caplim* in Monasterio eccl. ibidem. Item: *Donat quoque anno acinadus 10. in tertio anno acellae 100. aut facit Caplim diebus 15. ipsiusque vellet*. Ibid. *In tertio anno facient Caplim dies 15. penna curruat*, et inoperant. (Odex MSS. Irmlinensis Abb. Sangerman. fol. 36. verso col. 1: *Arat ad habernaticum peticas 111. ad trantem peticas 11. facit Caplim quantus sibi jubetur*. Idem Codex fol. 94. col. 1: *Facit in vinea arat. 1. pullus 111. ova xv. curruat*. Caplim, carop, manop. quantus in l. 1. 94. b. penna curruat. 1: *Arat ad habernaticum peticas 111. ad trantem peticas 11. facit Caplim quantus sibi jubetur*. Occurrit pluries, et inter cetera cum duplici P. Vide Capulius, et Capulius.

* CAPLITUM, Ibid. Prov. 5. cap. 53. et 78. *Curvadus, Capitum, carperas, manoperas, nisi et injungitur*. Guerdar.

De Capra vini, de histrio, de iuriano, de
Palliano, etc.

Fortie Caprae.

¶ **CAPRAMARITUM.** Vide infra Chara-
maritum.

¶ **CAPRAEA.** Caprarum grex vel stabu-
lum. Charta ann. 1317. inter Instru-
tum. 11. Gall. Christ. col. 534: *Et si pla-*
ceret alicui herodem patri mei quod
constitueret in eadem silva vacuaria, ad
equarias, vel porcaras, seu Capraeas,
etse oviles, dederunt, similiter omnes de-
comas fructuum (melius in autographo
setum) et altorum reddituum. Vide Ca-
praria.

¶ **CAPRARIATA.** Stabulum caprarum, in
Capitulari de Villis cap. 23.

¶ **CAPRATIO.** Epist. S. Ludovici Regis
Franc. ad Fredericum II. Imp. ann. 1218.
apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss.
col. 1801: *Potest vestra Severitas... pro*
violabilibus educendis, mercatoriam super
hoc exigere Caprationem. Lege Capratio-
nem; id est, vestigal a mercatoribus
capientium.

¶ **CAPREA.** pro Capra, tom. 3. Conclii.
Hist. pag. 93.

¶ Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521:
Caprea, chevrea autem.

¶ **CAPRED.** in Legibus Longobard. de-
lictum significat. Hierox. Maeri.

¶ **CAPREDUS.** Capreolus, Gall. Che-
vreux. Stat. Verell. lib. 5. pag. 131. r.:
Item quod de capra hinc de Capredo
inveniat in vinea, etc. Chron.
Piacent. ad ann. 1288. apud Murator.
tom. 16. Script. Ital. col. 582: *In estate*
in curia domi seculorum de gallinis et ca-
pionibus, vitellis et Capredi.

¶ **CAPREOLIUS.** Eodem notione, in
Charta ann. 1418. ex Reg. 56. Chartoph.
reg. ch. 270. Vide infra Capreus.

¶ **CAPRETUS.** ut supra Capredus. Dia-
log. creatur. dial. 109: *Damula se coram*
(lupo) gesticulavit dicens: ... hucus meum
hodie non laetavi, propter quod fame in-
torire poterit... Lapis vero copulavit ha-
beret vitrumque et ait: Vade ad ovile et
Capratum tecum oportebat. Convent.
Saone ann. 1529: Item pro... Caprete,
etse pallibus Capratorem, etc. Occurrit
etiam in Stat. Verell. lib. 3. pag. 104.
v. Vide Capritus.

¶ **CAPRIABILI.** Factioles quidam, de
quibus Metastasio in Hist. rer. Nori-
berg. Vide Pazonici.

¶ **CAPRICIUM.** Charta plenariam securita-
tis scripta sub Justiniano, apud Bris-
son. lib. 6. Formul.: *Quae (bute) olearia*
valente siligina 3. apronius, panario
capto uno, Capricio valente nummos 80,
orciole, aucro valente nummos 80, etc.
Fortie Capricio. Vide Capaces, Capis.

¶ **CAPRICORNIUM.** Temporis nota, Hi-
berum solstitium, quo incidit Natale
Domini. Charta ann. 1218. in Reg. 44.
Chartoph. reg. ch. 128: *Quae (libras) 12,*
solvetis domino nostro regi... per termi-
nos infrascriptos, videlicet in instanti
Capricornio medietatem, et in sequenti
festo Pasche Domini aliam medietatem...
Perseverate annis singulis, ut dictum est,
in festo Natalis Domini.

¶ **CAPRICULUS.** ut Capreolus, Tabular.
S. Trinit. Cadom. fol. 88. Habemus...
Arcum et quingue Capriculos.

¶ **CAPRIABARE.** Dicitur de capra quæ
parit, Gall. Chevrete. Charta ann. 1378.
ex Tabul. Massil.: *Capriabit in territo-*
rio hujus civitatis, ad hanc antiquæ avaria
hominum, dicitur civitas ad hanc aut Cap-
riabare ab solutione aliquibus decimi.

¶ **CAPRIFER.** in vet. Gloss. cap. de Bes-

thia, αἰ-ῥαρος. Gloss. MS. Reg. Cod. 1013.

¶ **CAPRIOLA.** Capreolus, v. supra.

¶ **CAPRILE.** αἰ-ῥώ, ὁ πᾶν-ῥα. in Gloss.
Gr. Lat.

¶ **CAPRINA SOCIETAS.** Vide Bocke.
¶ **CAPRIUM.** Præstatum lib. 15. qui ca-
pris tenet excolenda, Gall. Chavre-
pays. Regestum n. 56. pro annis 1817.
1318. 1833. regi Philippo Franc. Regis
Consejo Lenorio. Lenorio. 164. 1. 1.
¶ **Item Caprinum loci de Clamisco bladi et**
gallinarum annuatim debitorum per ho-
mines dicti loci.

¶ **CAPRIUM PULVIS.** Vide Caprinas.

¶ **CAPRIOLA.** Gloss. Lat. Gr. Δο-ῥα-
Dama, Capriola. Gloss. Gr. Lat.: Αἰ-ῥα-
Caper; αἰ-ῥαρος, hoc Capriola. Gloss.
all. Hinc: Capra, αἰ-ῥαρος.

¶ **Hinc Chevrete et Chevrete.** Instru-
menti musici species. Lit. remiss. ann.
1402. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 192:
Aucuns de la ville de S. Marci voudrout
que le menestrier, qui cornoit d'une Che-
vrete, cornast la haute dance... Il tient à
pou que je ne creive la Chevrete. Alite
ann. 1588, ex Reg. 134. ch. 23: Jehan de
Montmorncy rompt la pel de la Che-
vrete, laquelle demoura adite munter avec
les chalenueux d'icelle. Hand este au non
idem sit Chapeiro ad Lugdunenses.
¶ **CAPRIOLUS.** Lit. ann. 1471. in Reg. 194.
ch. 329: *Ung nommè Copin jouist du Cha-*
pelle par maniere de deubtement en fai-
sant une aubade, etc. Vide in Cata-logo.

¶ **CAPRIOLUS.** Papias: Capra domes-
tica, caprea vero silvestris dicta quasi ca-
piens ardua: cuius filii Caprioli dicuntur.
Gloss. Lat. Gall.: Capriolia, Cherit.
Itali. Caprioliet Capriolo, Gall. Chevreuil.
Ebrardus in Graecismo cap. 9:

Caprea vero silvestris dicti esse.

Lex Aleman. tit. 99. § 16: *Si quis Capri-
olum occiderit. Dudo lib. 3. de Morib.
Norman.: Est namque tellus Norman-*
ica... caprorum, cervorumque, usorum
atque Capriolorum venatu admitteri vi-
detur. Epistola I. Episcopi Aconensis ad
Honorium III. PP.: Ipse inermes et ex-
ceptis solus Caprioli colentes fugebat.
Charta Carolimagni Regis apud Ugu-
lium in Episc. Venerabilibus Venatio-
nis porcarum, cervorum, Capriolorum,
canis tempore, etc. Charta anni 1345:
Venari ad Capriolos, cuniculos, fassas,
etc.

¶ **CAPRIOLUS.** Vox Architectorum.
Vitruvius nota, de qua agunt pluribus
Philander, Barbarus, Bernadinus Bal-
dus, alique Viri litteratissimi. Gloss.
Gr. Lat. Καπριόλη, ὁ ἰαχέρης ἢ ὑλέρης.
Furcellus. Alibi: ἰαχέρης, Capriolus. In-
fra notetur dicitur.

¶ **CAPRIOLUS.** Columella lib. 11. cap.
3, genus est rusticæ fermenti bicloris
ad terram commovendam a similitudi-
ne cornuum capreolorum dictum.

¶ **CAPRIOLUS.** vel CAPREOLUS. Cla-
vicula, quæ vitis capiti admittitur, hæque
adheret, Gall. Tendre de vigne. De ca-
priolis hac notione Festum vide et Isi-
dorum lib. 18. Orig. cap. 3. Hinc emen-
dandas puto Glossas ejusdem Isidori
Caprioli. Botronia, laticea; vel, ut est in
Excerptis Caprioli, Botronia, laticea;
videtur enim legendum Caprioli, Botro-
nia laticea. I. vitium utitur. Botro-
no pro vitis a Græco Βότρυς, unde dicti
potius: fāt vero clavicula est. Gloss.
veti. fāt ἄμπεδο, Pampinus, Clavicula,
corvini. Vide Grævium.

¶ Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 721:
Caprioli, Gall. Cheats d'arbres, cinsi
comme de coudre, ou d'autre arbre.

¶ **CAPRICOSUS.** Instrum. 2. tom. 1.
nova Capricosa. Reg. 3. col. 1. An-
tiss Capricosus, mendose pro Capricosus,
quod vide in Caput.

¶ **CAPRITUS.** hircus, Gall. Cabrit, Ca-
bril? Occurrunt in compend. Illustratione.
Sallica tit. 5: *Si quis Capritum, sine ca-*
priani paratus fuerit.

¶ Occurrit præterea in Ch. ann. 1408.
ex Tabul. Massil.

¶ **CAPRIZANS.** seu CAPRINUS PULSUS,
Medicis qui incipiens a velocitate ante
digitum percussione videtur cadere, et
postmodum in compend. Illustratione
ad similitudinem caprioli dicitur. Cum
enim capriolus incipiat esse velox in
saltu, quasi saltum videtur facere in
aerem, et postmodum in compend. Illustratione
compendio saltu, ut velocissimus lib.
Magistrum Egidium Corbellensem lib.
de Pulsib. Græcis ἄρραξος ὀρραξάτω.

¶ **CAPRO.** Eadem notione, in Act. S.
Bernard. Feit. tom. 9. Sept. pag. 881.
col. 2: *Inter Caprones agnelli sunt esse*
querendum. Hinc diminutivum
CAPROLUS. pro Capreolus, Gall.
Chevreux. in Lit. ann. 1377. tom. 4. Or-
dinat. reg. Franc. pag. 488. Chaverin,
eodem notione, inter Probat. tom. 3.
Hist. Nem. pag. 3. col. 1.

¶ **CAPRO.** in Legibus Longobard. quia capiti
prænot, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521.
Nonius: Capronis, dicitur Comæ, quæ
ante frontem sunt, quasi a capite pro-

vide Mart. Lant. in Glossar. Lat. Gall.

¶ **CAPRONES.** Pigna, cantherii, vulgo
Cherones. Polyptichus S. Remigii Re-
mensis: Vehunt suum quantum necesse
est, faciunt putidum in granato de de-
capelli, et decem Caproni, et coquer, et
ropr, et manopr. [Vide supra Caprio].

¶ **CAPSA.** Arca, theca, cista, ubi alii-
quid reponitur. Papias: Capsa dicta,
quod capere dicitur, et hoc dicitur etiam
ex Græc. κάψα. [Gall. Chasse.] Proprie
vero est arca in qua reconduntur Sane-
torum Reliquiæ. Jo. de Garlandia in Sy-
nonymis:

Dic aram, thecam, cistam, vel arcam, Capas.

Capasia, capilla, de capis diminutiva.

Hugo Flaviniacensis in Chronico pag.
270: *Mitto autem vobis Capasam argen-*
tem Sepulcri Saluatoris et S. Jacobi Re-
liquias continentem. Chronic. Fontanell.
cap. 8: *Capsam auro et gemis decorat-*
am continens pignora et decora Sane-
torum. [Edictum Odonis Archiep.
Rotomag. de Reliquiis S. Eligii ann.
1260: Canonici autem, seu Decanus et
Capitulum circumscriptionem Capasam
vel translationem contentorum in ea...
nihil audient attentare.] Guntherus
lib. 8. Figur.:

.... Capasque pignora

Custodis circum, prædita thesæ vaporem.

[Anscharius Archiep. in Vita S. Willie-
ladi inter Acta SS. Benedict. sec. 3.
Quart. 3. pag. 495. Venerabilis viri in
tempore Capasam cum sanctis Reliquiis in
collo suspendam habebat, cumque ictus
ferientis super collium ejus decideret, cor-
ruptione quidam Capasam præciderit, ipsum
vero in nullo peritus vulnerare potuit. In
hunc locum Mabillonius ait: « Phylac-
» teria vocant antiqui Reliquiarum et
« collo deperimus: quasque etiam
« Capasam Christianum eodem sensu
« leguntur in Vita S. Wilfridi Episcopi
« ad ann. 703. » Adde Odoranicum Chr.
pag. 640. Gaud. Sarsberiens. Epist. 14.
Occurrit etiam in Glossar. Lat. Gall. tit.
La Casse ou le saintuaire etc. rendi si
grant odour, que il sembla à tous que Pa-

1. **CAPSELLA**, diminut. a *Capso*, *Arcu*, cista. Chron. Andr. Dandulf ad ann. 1264 apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 535. *Tasdo fuit et ex milite sudro- rum cordium*, quod *Capissell* et alias *mercatones dicta navis facit* discari. Pro theca relliquarum, vide in *Capso* 1.

2. **CAPERIUM**, Cervical, Gall. *Chenet*. Inventar. ann. 1476, ex Tabul. Flamar. : *Item plus unis alius lectus parum unum venitum unius culicis, unius pulvisis sine Caperi plenior pluma concedere*. Vide supra *Capitium*.

3. **CAPERIUS**, Gall. *Capier*, Ital. *Cassiere*, *Capso* seu *cap* publico castro. Leg. republ. Genuens. ann. 1576, part. 1. cap. 48. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 2173: *Omnia officia receptorum pascuarum, quos vulgo Capso appellat*, etc. Vide in *Capso* 1. et *Capso*.

1. **CAPISIA**, pro *Capso*, *Arcu*. Inventar. Prioratus de Podio ann. 1386, ex Armario S. Victoris Massil. : *Puss me- ginas carniem porcinarum, tres panales de cleribus, unam Capisiam sine cubre- colo*. Statuta Massil. pag. 140: *Et dare sortis 11. denarios, de clere Capisii 11. denarios*, etc. Ibid. pag. 482: *Substis merces in Capisia, de quibus nautam non datur*.

2. **CAPISIA**, Alta notione. Magister Boncompagnus de Obsidione Anconae cap. 11: *Ipsa quidem urbis plurimum rubent et non sunt herbes vel pisces, sed quaedam aquatica maris, quae dum cruda est contrita venenosa, unde plus quam Capisia carnes tumefact humanas*. I. Indicum piper quod nili *Capisium* vocant.

3. **CAPISIA** (Sudes molendini. (DIEF.)) **CAPISIDE**. Vide *Casside*.

4. **CAPISULUS**, Pera, Gall. *Escapio*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 321. Vide *Capis*.

1. **CAPISILLA**, Vestis apertura superior, per quam caput immittitur et exiit. Processus de Vita S. Yvonis inter Acta SS. Mail. tom. 4. pag. 347. E.: *Dicit (testis) senex se vidisse per Capisillum ipsius D. Yvonis cilicium, quod portabat ad carnem*.

2. Vide supra *Capso* 1.

CAPISIE, Duto lib. 3. de Actis Norman. pag. 113: *Inter eos infans bone indolis, primique gratia flos, Richardus scilicet celebris formatorum Capisii ab annis. Forte pro Carpinis, sensim. [Acta S. Cassiani Confess. apud Marten. tom. 8. Amplius. Collect. col. 983: Cum maxime igitur devotione ac reverentia fuisse iuxta sacras reliquias, atque in divinis Capisidibus igitur nimis diligenter locari. Ac mendose legitur pro Cassis in Glossis. Isidorus: Capis, Galea de corio. Vide eundem Isid. Orig. lib. 14. l. 1.]*

Interius juvenis Capisii formati est anis. Quoties prius corpi, gessit carnalis optine.]

1. **CAPISIS**, pro *Capso*, vel forte pro *Capis*, in Vitis Abbatis S. Albani pag. 88: *Ad Capisium guerram in majori acie contendimus...* recurre. Forte *Capis*. [Pro capis animum Reliquiarum sicut in Miraculis S. Ghilberti tom. 7. SS. Mail. pag. 633. E.: *Caput itaque ipsius Sancti, quod in Capso, etc.* Translatio S. Menaldi. Ercolani. apud Marten. tom. 8. Amplius. Collect. col. 983: Cum maxime igitur devotione ac reverentia fuisse iuxta sacras reliquias, atque in divinis Capisidibus igitur nimis diligenter locari. Ac mendose legitur pro Cassis in Glossis. Isidorus: Capis, Galea de corio. Vide eundem Isid. Orig. lib. 14. l. 1.]

2. **CAPISIS**, *dris*, *Magnum tipis*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 321. Vide *Capis* 1.

1. **CAPISIT**, *Leviti*, capit. Ppilas MS. *Capso*, *Corpo*, in vet. Onomastico San-

German. MS. n. 561. quod ultimum Plaut est.

2. **CAPISULUM**, *Capitulum*, Capitulis solitum, ex pretio re. venditis domino exsolvit, idem quod supra *Capitulum*. *Capso*, in Cl. ann. 1389, ex Chartul. Henr. 7. v. VI. reg. Angl. in Bibl. reg. Cod. 8847. 4. 50. 31. v. *Vind sol de Mortans de fins avec touz Capsois, pre- sentationis et preparationis, et autres droits et appartenances*. Invenit invenit abbatis Anstus et habitis ejusd. ville ann. 1382.

In Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 176: *Item super unis portose fractum sui bonum per universitatem sui communitatis ville Aianne... indicendis vel levandis, etc.* Confirmat. paring. de villis de Cas- cul. et S. Afric. ann. 1230. In Reg. 80. Anst. fecerunt unum et parium inter se de predictis in modum iura scriptum, videlicet quod iurisdictioni omni- moda, alta et bassa, ..., confiscationes bonarum reddituum et nobilitatem, et Cap- soia sua capis solidorum, ..., sint commu- nia. Vide *Capit solidum* in *Capso* 8.

3. **CAPISALLI**, Eadem notione. Charta Guid. vicemari de Comberio ann. 1384. In Reg. 51. Chartoph. reg. ch. 424: *Item volumus... quod ipsi libere possint onere et vendere cunctisque voluerint boni sua, ..., salvo nostro Capisallii. Ubi f. leg. Capisallii*.

1. **CAPISOLDUM**, Quod de solidis suo integro capitur; colligitur seu pecunia qua nautario datur pro eis, quos dum tan- da. Laurent. in Amalthia. Alciatus lib. 1. de Pareng. cap. 45: *Salicetus dicit Capisoldum de stipendii Suis Professores deducit non posse doceri, sicut de de- cernis, non obstrictum colligendo ditionem intellexit: sic a vulgo confictum, quae de solidis, id est, integro capitur. Vide supra et *Capit Solidum* in *Capso*.*

2. **CAPISOLA**, Pigne (pro Peigne) Sal- tie, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 321. Vide *Casola*.

3. **CAPSONUS**, Vide *Capso* 1.

1. **CAPSOR**, Propositus capso sum- marie, Gall. *Cassier*. Diplomatarium Ludovici Ducis Brandenburg. n. 5. apud Ludewig. tom. 7. pag. 6: *Si vero deservieris dictorum monetariorum verum decreverimus adhibere, hoc nusquam lice- bit fieri nisi in eorum fabrica vel in Capso- rum aere eorumdem. Et si alibi quam apud dictos monetarios, vel eorum Capso- rum fabri et non datim deus inven- iuntur, pro huiusmodi excessibus jam dicti nostri monetarii non tenebuntur ul- tulatione respondere. Vide *Campor* in *Combitare*.*

1. **CAPSU**, Constitit. Ecclesiae Valen- tinae, tom. 4. Conell. Hispan. pag. 188: *Ideoque praefatus Canonici pro labore suo assuetudinem habent et recipiunt, ut vulgo dicunt, al Capson...* Canonici im- portum teneant observare praefatum usum in exigendo Capso usitatum. Vide *Campor* in *Combitare*.

1. **CAPSOVIRIUS**, Qui solvendo capso propositus est. Synod. Oriliana ann. 1008: *Rationalis vel Capsovirius Missus ex oratione et distinctione describitur, ut unusquisque Presbyteri singulis hebdomadis Missas varias computet, colligatque singulis anni rationem visitato- ris suae a se redditorum*.

2. **CAPSTINA**, perperam pro *Capso* ann lectum est in Capituli S. Viet. Massil. MS. ann. 1328: *Statuimus quod nullus portet velles inhonestas... cum manibus lavis ultra modum, vel cordium, vel in Capstina nec in manibus. Vide supra *Capso* 1.*

CAPSLA. Vide *Capso* 1. et 2.

1. **CAPSUM**, Thorax. pars concava cor- poris costis circumdata, Italis *Casco*, et *Cassano*, Anglis *Cass*. Id est *Capso*, unde vocis notum. Nam *capso* et tho- racem *arcum* vocarunt, ut supra observat in voce *Arcu*. Lex Longob. lib. 1. tit. 7. 18. et 19. (F. Rothar. 58.) Si qui alii plagam in facie fecerit, componat et sol. 16., alii quam alium Capsum plagaverit, componat et sol. 20. Tit. 8. § 14. 16. (Rothar. 58.) Si quis Capsum infra Capsum acciderit, aut cum sagitta aut cum quibuslibet armis, etc. Et § 30. 16. Rothar. 111.) Si intra Capsum plagaverit, et si infra Capsum, etc. Si quis habet intra Capsum. Tit. 4. 1. 15. intra Capsum. Leg. Wisig. lib. 6. tit. 4. § 3: *Qui Casos alteri frayerit, et ad hoc qui percussit aut, debile apparet, etc.* Est autem *altus* *Capso*, locus oc- clusus. Festus animalium consuetum explicat. Velles inanimas Capso animalia dixit.

2. **CAPSUM**, Notis species, seu ma- chine ad capientes pisces. Gregorius Turonensis lib. 10. cap. 16. de evadere filii Clodovei Regis: *Jussit enim alium Matrona fluminis progre...* Fune intra Capsum, quod erat mo ad capendum piscium necessitate preparaverat, repert.

Ubi ex Codicum MS. fide D. Bouquet tom. 2. Collect. Hist. Franc. cap. 216. *Lapsum* restituit, quomodo etiam legendum opinor eoque sensu intelligen- tum quo *Lapsum* suo loco.

3. **CAPSUM**, *Capus*, Isidorus lib. 20. Orig. cap. 12: *Capus capsa vulgus coniecta, quasi capsa. Papie Capus, est genus vulcani. Gloss. Saxo. Aelfrici: Capso, betogon crast; ubi erat est curris. Gloss. S. Benedicti cap. de Agricult.: Capso, sive. Est autem sive, laterculus, quadrata figura, quae ferme sunt curris test. Sed apud Vir- trum lib. 10. cap. 14. *Capso*, rubea, dicitur in rhede par, ubi qui vectatur, sedit. Vide Salmasium ad Hist. Aug.*

CAPSUM **ECCLISIAE**. Gregorius Turonensis lib. 2. Hist. cap. 14: *Habet, (huc basilica) in longitudine pedes 185. in latum 60. habet in altum usque ad cameram pedes 65. fenestras in altario 32. in Capso 20. columnas 41. in toto edificio fenestras 32. columnas 10. et 8. in altario 8. in Capso. Etc.* cap. 16: *Eccliam fabri- cavit habentem in longum pedes 150. in latum pedes 60. in altum infra Capsum usque cameram pedes 65. habet fenestras 32. columnas 20. et 8. Charta Henrici Episc. Suesson. ann. 1088. in Chronico S. Joannis de Vinea: *Delegati vicini Canonorum vinatica S. Joannis, et villae, quae Chartaceo nuncupantur, Capsum al- taris, quod ab Hago pro predecessor suo et Hugone Aulphi filio, hereditario illius honoris patrono, et ceteris heredesbus ple- nissime concesserunt*. Charta Utri Silvanect. Episc. in Hist. S. Martini de Campis: *Concessit Ecclesie S. Martini de Campis altare de Sordida Villa, et altare de Campis, Capso et ceteris, Charta illis ann. 1006. In eadem Hist.: *Dederunt Ecclesiam quae sita est... altare videlicet et Capsum, signatorem, et tan- tum atri, ubi fuerat officium Fratrum. Alta Barum ibidem: Ecclesie B. Petri Cluniacensis... concesserunt Capsum Ec- clesiae de Clamart. Quod vero capsum dicitur ibi locus.***

CAPSUM **ECCLISIAE** in Charta Gualieri Episcopi Ambian. ann. 1184. in Tabu- lario Abbatie S. Fusciani: *Altare de S.*

tem et Conventum et Ecclesiam D. Petri, etc. In Tabulario Abb. Desipare Sancti Petri, mensis fol. 37. *Augustinus de Marone dedit Capitaneum suum Ecclesie B. Marie, ut quod custodiat et defendat eo ad omnes hominibus, nec necesse propter aliquam querent hominibus eadem Ecclesie, nisi inveniatur in foris foris. Fol. 70. ann. 1117: Willemus Ricco et Helias Brittes de Brode (Bret) promiserunt B. Marie Capitaneum suum auxilium et tutelam de decima terre Spina contra omnes homines. Vide Crucium in Hist. Episcop. Cadurcens. ann. 115. CAPITANEUM, inde usurpatum pro eo veltigii, quod domino Capitanei, tutela nomine, ultro prestatitur; quod alii Salvamentum appellatur. Lit. ann. 126. in Lib. rub. Capitaneus comp. Paris. fol. 8. v. col. 1: Invenimus quod Capitaneus, de quibus in litteris regis fit mentio valent in hunc modum: Capitaneus de Bagis, decem libras cere; Capitaneus d'Aniol, decem libras cere; Capitaneus de Flavaco, decem libras cere; Capitaneus d'Alvan, quinquaginta pisces asseignis, quod invenerunt legi solido Cadurcens. Chart. ann. 1318. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 337: Item (vendit) Baudouin de Maoritia bona bontem bladi seu Capitaneum annuatim dicto militi debitorum. Vide Chart. ann. 1340. ibid. Capitania sine Capitaneis, in Ch. ann. 1042. ex Reg. 74. ch. 308. Reg. ejusd. Cam. Comput. sign. del fol. 137. v. Item Capitaneum dno liex de Clancha de blé et des gelines dno chascun an par les hommes dicti liea. Vide in Capitaneis.*

CAPITANEUS, eodem significatu, in Charta ann. 1288. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 301: Item inducit liea Raimundus falso modo Heliam Mathani se daturum eidem decem annos, si de Capitaneis eidem singulis intendendo.

CAPTUSULA. CAPTUSULA. Gloss. Isidor: Captusula, captio. Alibi: Muscipula. Captusula. Martianus Capella lib. 4. extremo.

Cum ambage facta preteritis expostis, Captusculis lodi lictulibus.

Vide Festum in Scaptuscula.

Gloss. Lat. Gall. ex Cod. reg. 531: Captusula, ad captiandum aves, Gallice Regreque.

CAPTIA, Venatio, Gall. Chace, Charta Frider. I. Imper. ann. 1152. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 2115: Cum motandinis, piscationibus, montibus, plantis, Captis totiuscum et foris, Vide Captia.

CAPTIVUS, CAPTIVUS, Vide supra Captivum.

CAPTIO, Detentio, carcer. Gervasius Trenchard Archiepiscopus, in libro MS. de Miraculis periculis ad Beliquas B. Melani: Quam plurimum audientes super predictas reliquias Captivum iurasse, qui cum fingere vellet, non potuerunt, et reverit nunt. Levo Q. lib. 2. cap. 10: Sororem Trenchardum Coniungit; quam idem Pandulfus in Captione habebat, pro absoluteione Adelfu reddere solvatur.

Petrus Diac. lib. 4: Alios in Captione detinet. Adde fol. 70 [Acta SS. Junii tom. 3. pag. 463. de S. Genario: Captivus plonius murus erat compositus grandis lapidibus.] Esse in Captione Regis, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 38: In Captione mittere, in Ch. ann. 1102. apud Ughellum tom. 7. pag. 801. Captivum in carcerem conicere, de iudicio, in Consuetudinibus Anglorum, art. 44 [Captio, Conspiratio, consensio, in vet. Glossario San-German. MS. n. 501. Hoc forte sensu posset intelligi relictus Gervasius loca.]

CAPTIO, Eadem notione. Charta conventus inter Henricum Regem Angl. et Robertum Comitem Fland. pag. 14. Libri nigri Scapione: Et si non facerit, in Captione Regis Henrici se possent, et ponent se in Captione in turri Londonia.

CAPTIO, Admissio, receptus. Charta ann. 1017. inter Probat. tom. 3. Hist. Norm. pag. 35. col. 1: Necnon signis, que ante eorum Captione portare consueverant, faciatis ipsos (Judicos) in eorum vestibus superioribus evidentibus

CAPTIONES, Malastolus, exactiones, in Charta ann. 1076. tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 126. Tabularium S. Martini de Carnip: Captiones quoque quam super hospites B. Marie apud Nongentium habebam, quitam dimisi. Ita Captio pro Captia, dampnum, trans, utpote lex. I. Cod. lib. 4. de Testam. tit. 1. §. 1. Dir. hanc, hoc 12. Charta Frider. II. Imperis: Ut omne vis absque Captione, quod visgo Vare dicitur, observetur, tam de entranceis domo de burgensibus, apud Westphal. Monum. Junior, vol. 1. col. 1388.

ann. 1355. in Thur. Sacr. tom. 1. pag. 341: Quod advocatus... judicare debeat sine Captione, que Vare vocantur nobilitas. Vide Heltius in Heroldo.

For col. 427. Captivitates in placitis que vulgariter Vare dicuntur, in Chart. ann. 1252. ap. Wirtum. Subsid. Diplom. vol. 10. pag. 153.

CAPTIONES, alias Prisae, dictam quidquid ad expensas Regis seu domini capitur super subditos et tenentes, quod legitime et debite persolvit debet. Charta Theobaldi Comitis Senescalis Francie in Hist. Blesensi pag. 301: Perdonaverunt hominibus ipsius preter Captione equorum et telorum, ut ipsi viderentur.

Vide Statuta Davidis II. Regis Scotiae cap. 48. et infra in Captura.

Bulla Leonis IX. PP. pro monast. B. M. de Bretois: Nec Captiones pocius vel ibi habeat. Vide in Captio 2.

CAPTIVARE, Capere, captivum reddere. Gloss. Græc. Lat. I. *αἰχμαλωτίζω*, *Captivum ducere*. Captio, *αἰχμαλωτισμός*, *Captio*, *captivator*, *αἰχμαλωτιστής*, *Captivator*, *Petrus Chrysolog. Serm. 7: Hypocritis dum capti Captivatoribus oculis, occide fit ipse captivus. Serm. 31: Ausus est quidquam seipsum sine Captivatore affert, vult illecebris, et [Epistola] J. Episcopi Accensis ad Honorium III. Papam apud Augustum Spicil. tom. 8. pag. 371: *Quibusdam carum a Serraceno Captivatis, alii mari subversis* [i. subversis] etc.] Uivunt [Vulg. Interp. Rom. 7. 38. Aug. Civ. Del. lib. 1. cap. 1.] Dudo lib. 2. de Actis Norman. Saxo Grammat. lib. 3. Willelmus Brito lib. 4. Philipp. et alii.*

CAPTIVATIO, Captivitas, apud Rymer. tom. 2. pag. 223: *Omnes fratres... de Captivacione sua per seipsum liberantibus*. Et tom. 8. pag. 480: *Arrestacionibus, Captivacionibus et detentionibus*.

CAPTIVATOR, Qui addit in capti-

vitatem. Aug. Ep. 199: *Captivatores suos et depredatores*. Apud Martien. Anecd. tom. 4. col. 181: *De Captivatoribus Clericorum*.

CAPTIVATOR, Milleus. Vita B. Johannis Baptistæ tom. 5. SS. Marti pag. 109: *Dissipata facta sunt et de mato la Captivum venit*.

CAPTIVITAS, Miseria, calamitas, apud Lobinellum tom. 5. SS. Marti pag. 300: *Ad tantam miseriam et Captivitatem devenerat, ut*.

CAPTIVUS, Vilis, contentibilis, Gall. *Captif*, *Cartail*, *Milieu*, col. 173. verso ann. 1181: *Qualificati sunt quoque territoria de Bosco Captivo ad eandem Ecclesiam pertinere*.

CAPTIVARE, Diripere, abducere, misere habere. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7084: *Captif, Captivus, Chetivum, Captive, Chetivus, Captivus, Captive, faire chetif, Annal. Berdin, ad ann. 883. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 69: Cuncta eo furiosus, quo liberis prius, cremant atque Captivum. Unde Chetivus, Chetivus, Chetivus, et Chetivus, passim apud. Scripserunt nostros idem sonat quod fies vills preit, humilitas, vilitas, interdum idem est quod Captivus sensu proprio intellecto. Chetivus, S. Dion. tom. 1. ejusd. Collect. pag. 180: *Deux Jones famas nées de la terre de Meaune, qui avoient esté priés et emmenés en Chetivous*. Ibid. pag. 181: *Chetivus, Chetivus, d'auit et le peuple de Chetivous*. J. I. remiss. ann. 1609. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 315. *Les signifiants ont prins ses hardes et Chetivus... un fuyrois qui avoient que Chetivus*. Chetivus, MS.*

Que dicitur Cris in hosti mortis
Mens novum Chetivus.

Bursum ibid:

Quant il est biaux, riches et fiers,
S'il n'est tous qu'il se recort
De son signeur qui lui l'a fait.
Et lors de Chetivous trail.

Cetif pro Captif, Captivum, in Poem. Itin. Ultram. comit. Pontiv: *Il demanda coi: et il dient, Sire, un Cetif pour meure en herai. Captif, eodem intellectu, in Ch. ann. 1302. in Reg. comit. Chartomont: Je ay donné et avoird... as freres de la maison Des de Clermont de l'ordre de Sainte Trinité et des Quetis tout mon manoir*.

Non semel occurrit mentio cujusdam societatis, quam de la Chetivité appellabant, cujus præfatus Maitre vel Seigneur des Chetivité ou de la grant terre faceret renuntiabat. Hic ab inuptis et recens nuptis, qui eidem obediunt iurare renuntiatur, tributum exigebat, quicquidque in festis Joannis sibi adscribebat. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 110. ch. 302: *Jehan Malin... et avec d'autres compagnons de la ville de Meurville de Lanois, pour ce qu'il avoient entendu que Germain Martin avoit esté batu par sa femme, s'en fussent alet vers son hostel et eussent dit au dit Germain par paroles d'abandon: Le maître de la Chetivité d'ordonné que tu soies charité; car tu as deservi pour ce que la femme t'a batu. Alie ann. 1493. in Reg. 155. ch. 330: *Le Dimanche gras ung nouveau Sionnois... demorant en la ville de Aise en Champaigne... par l'abbé de meuchance, qui est une chose acoustumée ledit jour en ladicte ville, et se représenta le Seigneur de la grant terre; qui se nomme et appelle le Maître des Chetivité;... lequel faisoit contraindre les nouveaux mariés à payer chascun cinq**

et les autres compagnons nouveaux.
 venus ou autres estans à marier à payer
 chascun une somme au desoubz de cinquante
 808: En la ville de Sueil sur Aigne et autres
 villes circonvoisines de tous temps et
 d'ancienns les gens mariez ont accoustu-
 mé de se lever le jour de Caremprenant, disant
 ensemble, et les nouveaux mariez d'ancien-
 née payer leur bienvenue, et faire
 809: un dîner ensemble, que, par ce nom-
 me par forme d'adieu, le Gentil le Sei-
 gneur des Chetifs ou de la grant terre.
 Seigneur de Grant nude appellerat, l'ancien
 810: mariez, et par ce dîner, l'ancien mariez
 486. ubi et per procuratores jurisdictione
 non suam interdum excoisue doce-
 re: De toute ancienneté l'en a accoustu-
 mé de se lever le jour de Caremprenant,
 811: karsme, que les jeunes gens nouveaux
 mariez en l'année prochainement précéd-
 dunt font certaine feste et ontient l'un
 812: l'autre, que, par ce dîner, l'ancien mariez
 de Grant, lequel fait payer chascun en cer-
 tains pourours pour reformer et corri-
 ger par chatement tous ceulz dudit lieu
 813: qui ont esté mariez, et par ce dîner, l'un
 leur mariage durant ladite année. Eodem
 nomine designabatur nudine Remen-
 814: que, media Quadragesime celebrant
 815: l'ancien mariez, et par ce dîner, l'ancien
 138: Comme, les anciens sepois estoient
 816: elez, en la ville de Riens à la foire, que
 est appelée de Chetiv, qui est chascun an
 817: de la ville de Riens, et de la ville de Mi-
 818: rone. Vide supra in Aynas 8.

* **CAPTIVATUS**, Augustus. Vita S. An-
thar. saec. 4. Bened. part. 2. art. 87: *U-*
diocesim parvam et admodum Captiva-
tam augetet, etc.
* **CAPTIVUS**, pro Viduus, privatus
interprete Cardulo, in Hist. transl. S.
Abund. tom. 5 Sept. nae 308. col. 1.

1. **CAPTOR.** Glossæ Isonis Magistri
Aucupes, venatores, vel Captores. Vide
Captator.

§ 2. CAPTOR. Qui captiones nomine regis exigebat. Arest. parlam. Paris ann. 1370. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 408: *Quod dicti mercatores forme et eorum vecturarii mittendo et adducendo pisces suos, fuerant in itinere veniendo ad dictam villam nostram Parisiensem per Captiores nostros et gencium sanguinis nostri.... pluries impediti et quamplurimum dampnificati, etc.* Vide supra *Captiones*.

3. CAPTOR, Gall. Receveur, Collector qui recipit. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 68, r: *Johannes de Welf, apud Orcheum montem commorans, instituitur Captor monetarum falsarum aut billionis item extra regnum portatarum per litteras regis datas anno. Sept. 1364.*

CAPTIVUS. — *Chie Captured.*
CAPTUM. Vetus Charta apud Rodericum de Chuca in Episcopis Portensibus 3. part. pag. 31. *Religii pro suo anniversario aliud Marbutinum pro Ecclesia S. Iohannis de Ver, quæ est Camara Episcopalis, cuius patronatus et Captum suo acquisivit tempore suo.* Charta alla Alphonsi Lusitane Regis ann. 1288. in eadem Hist. 1. parte cap. 13. pag. 161. *Quod ego do et concedo Monasterio S. Stephani... quæ pertinent ad pertinenere debeat ad jus Regale in toto Capto Monasterio.* Versio Lusitanica habet, *et*

1. CAPTURA, Latinis Scriptoribus dicitur pretium flagitii aut criminis, mercedem artium sordidarum et obscenarum, ut observatum a Casaubono ad Sueton. in Calig. cap. 40.

[illegible]

Mandat item quondam Capturæ instare sodales,
Atque locum signat, laxata ubi retia pandat.

CAPTURE quæ ad capiendas aves po-
nuntur, in Lege Baiwar. tit. 21. § 9.

CAPTURE, Idem quod Captio, *Creditio* vel *Credentia*, de quibus vocibus agimus suis locis. Charta Communitatis Brucerum ann. 1186: *Nec teloneum nec montagium reddant, nec apud eos aliqui Dominus, Capturam panis, vini, carnum vel piscium aut aliarum rerum venationum habeat. Vide Prisae.*

CAPTURA, exactio. Charta Ludovici
VI Reg. Fr. ann. 1119. in Tabular. S.
Marie Columbenis diocesis Car-
tens.: *Supra dicta enim terra infesta-
tione malorum hominum, et malorum
consuetudinum Capturis, quæ a nostris
servitiis terre illius superpositæ erant,
etc. Veteres Scholæ de divisione paro-
chiarum Orbis Cabilensis ex Bibl. S. Ger-
mani Paris. Cod. 564: *Adnotatur etiam
predictis Castellanus et decur ejus redditus**

ditum unius sutoris, scilicet ad Capturam, ante Natale Domini, et ante Pascha, et ante Augustum, unde reddit prædictus Presbyter sutoribus duos denarios ad Capturam pro secularibus, etc.

* 2. CAPTURA. Spatium, intervallum,
 distinctus certis limitibus captus seu
 contentus. Charta apud Pistor. pag.
 526: *Tradimus... in Captura, quæ dicitur*
Clagiano, de inculta terra hobam
mann. Occurrit rursum pag. 573. ^[50] Idem
 est quod *Bifang*. Vide in hac voce. Quo
 sensu etiam intelligenda videntur quæ
 supra et Tradit. Fuldens. proferuntur.

1. CAPTUS, pro Captus, Felis, Gall.
 Chat. Papius MS. Bituric.: *Captus, id*
est, Musio, dictus quod acute videt. Vide
Capta.

*2. **CAPUS.** Pariag. inter reg. et episc.
Anciens. ann. 1307. tom. 6. Ordinat.
reg. Franc. pag. 347. art. 21: Medietas...
ejus quod percipitur in medijs Capitibus
bonum masselli. Sed leg. Capitibus bonum

↑ **CAPUCCINUS**, CAPUCCIUM, CAPUCE-
RIA. Vide Capuccini.

• **CAPUCIOLUM**, CAPUCIUM. Vide infra in *Caputium*.

† CAPUELLA. Vide in Capulla.
CAPUTA. Idem, quod Caput, com.

Caputia, idem quod *Cambusia*, seu *Baculus pastoralis*. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 158 : *Alphabetum in pavimentum cum Caputia scribit*. Cap. 217 : *Virga pastoralis, et Caputia, et ferula, et pedum dicitur*. Vide *Cambusa*.

1. CAPULA, Parva capa. Vide Capa 1.
 12. CAPULA, Baptizati Chrysomale. Vide Capula.

* 3. CAPULA. (Vas Vinarium ansatum.
(DIKE.)

* 4. CAPULA, [Apex. (DIEF.)]
CAPULARE, CAPELLARE, CAPILLARE.

Cedere, inclidere, frangere, radere. A.
Lst. *sculpere*, deduct. Spelmanus, Sal-
icet bacillum. Joan. de Janua: *Caput
e caput, quis caput est gladii; vel a ca-*
sando Capito, ad verbum actum, id est,
seindere, vel secare : unde in Decretis
Pontificis, Lingua delictoris Capuletur.
17. §. 4. Caput, vel caput. Burgund.
Burgund. tit. 5. §. 1. Aristatonem super-
notatum *Capulare*, in Lege Salica tit.
19. §. 4. Caput, vel caput. Burgund.
Burgund. end. Lege Salica tit. 18. §. 4.
in Lege Ripuar. tit. 33. Jo. Lege Alem. tit.
90. §. 25. Arborem *Capulare*, in Lege
Saxon. tit. 6. §. 1. *Capulare*, in Lege
tit. 81. §. 11. *Capulare testibus*, in Capitulis
Carolii M. lib. 1. cap. 81. Lingua
Capulare, abscondere, apud Haddan. i.
lib. 7. cap. 27. §. 3. *Capulare*, ab Hinema-
rum contra Hinemaram Landuin in
Hannoverensi, et in Saxonibus, etc.
Aponomus de Miraculis S. Ursimari
nunt. 3. Diverse attractiones vixim ad se
applicat, ut eam cum foramento Copula-

* *Unde Chaponier*, in Lit. remiss. ann. 1859. ex Reg. 100. Charthorp. reg. ch. 46: *Laquelle vigne les supplians avoient pour lors toilée ou Chapuée, etc. Chaponier*, eadem notione, in alius Lit. ann. 1809. ex Reg. 151. ch. 65: *Le suppliant en buvant prist par sa merecenole & Chaponier et doloir de son conseil la table, qui estoit devant la compaignie. Hinc Echappé* dicteur de ligne exciso, in Stat. ann. 1376, tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 221. art. 14. *Croquier* vero, pro Gladiis ferre, percutere, in Poemate de *Cleomades* MS.:

Odo Cluniacensis, lib. 1. de Vita S. Gerald cap. 41: *Scilicet ut videlicet ager, arboris fuerit, Capitis et accessus compuncti factu emittere conseruaret.* Servius ad lib. 10. Aeneid. ait, *Campaniam a Tuscia condidit, visio falconis augurio, qui Tusce lingua Caprus dicitur, unde est nominata Campania.*

In Vita Ludovici VII. ann. 818. fit mentio Gerlici Capia *Præpositi*, qui scilicet vulbus venatus est genus, quo quidam censent. Alii *Præpositus Capis* eosdem volunt, qui recentioribus *Bucalariis* dicuntur. Nam *Capis* et *Capula* apud Varro neminem genus, quo depere vasa olearia solebant, ut licet *Capis*, *Capidula*, declinetur, inflexione tamen recepta apud Scriptores inimicis latinitatis, potant dici *Præpositus Capis*, pro *Capidulus*. Sic apud Avitum Vienn. Epist. 65: *Utatur paterarum epaculate pro Capis.* Quasi dicat, pro vasculis exquis, patetibus ibat capicoribus. At Stephanus Baluzius innotat in Cod. Viennensi Aviti, legi *Cuppis* pro *Capis*.

1. SOLIDI de Capto, tom. 3. Concil. Hisp. pag. 354. col. 2. In Donatone Alphonsi VI. pro Monasterio S. Facundi, videtur esse solidi capso seu falcone notati et insigniti: *Homicidium de nocte factum qui negaverit, et accusatus fuerit iurget cum illis qui dixerit, Quia spei vidi: et si occiderit pacemque solidam, et quod ultra expendit in armis, et operariis, et expensis, et sexaginta solidos de Capso.* Vide *Caput solidus* et *Capis* 3.

2. **CAPUS**, Capro, Capris, Latini Galias castratus, nostris *Chapone* 3. [Vide *Cabo* et *Grathi* Thesaur. Ling. Franc. 3. col. 355. voce *Kappo*,] jux quo postmodum hae appellatione donati iunehi et castrati. Luth. Caponeus in Legat. *Dicimus enim quod Capones sunt, id est cuculi.* Capit. Car. Calvi tit. 48. § 31. [60. ap. Carlsac. ann. 877.] De *Capis* et aliis negotiatoribus, videlicet ut *Judei* dent decimam, et negotiatores Christiani undecimam. Ubi *Judei* ita videtur appellari ob mercatorum, sine circumlocutione. Nam, ut ait S. Ambrosius in Leviticum, viros circumcisiore signatos etiam opprobrio et tibusione dignos arbitrabatur veteres. Vide Marcam lib. 1. Hist. Beneharn pag. 66. num. 9. et Notis nostras ad librum 4. Niceph. Bryennii. 1. Charta sub Phil. i. reg. Franc. ex Tabul. S. Viet. Massil. i. *Duna fopatas et gustus Capos*, etc.

3. Notum est jux Dominorum a subditis suis vel capones vel eorum valorem accipienda: de quo jure frequentior in chartis occurrit mentio, quam ut opus sit illud exemplis stabilire.

4. **CAPONATUS** dicitur illud jux in Chartulario S. Martini Pontisarenis: *Debuit quarto unius caponis et unus denarius de Capogonio.*

5. **CAPUS**, seu Caput, Antia. ann. 1035. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 202: *Cum mea portione, que est metietatem de una petra de terra... que suo Capto tinet in via, et alio Capto tinet in Incavie.* [60. Chart. ann. 845. ap. de Blasso Series Princip. Salernit. Append. n. 2. pag. 10: *Abentis fuit de uno latu et uno Capto huius publico et de alio latu et alio Capto cum terra mea.* Vide *Pres*] Ubi pro termino, qui in capite prædii vel agri est, sumitur; qua etiam notione Chap occurrit in Gh. ann. 1118. ex Reg. 22. Chartoph. reg. 1. *Capto* ann. 1125. *menet ladice pie de terre d'un des Chap*, etc. Vide *Capto finis* in *Caput* 3. Hinc solidi de Capso, de solidis, qui pro

capite redimendo solvuntur, facile intelligi possunt.

6. **CAPUS**, Clarus, cuius pars præcipua capat est. *Chappella*, eadem acceptio in Lit. remiss. ann. 1579. ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 229: *Les appuis de prindrent en via, bated cartaphancios, appelles Chappelles.* Arest. parlam. ann. 1594. in Lib. i. ordinat. super artim. Paris. ex Cam. Comput. fol. 344. v. *Declaramus quod Nos dicti adarii sui operis ratione... non possint... mardicia, Capos seu clavos facere aut fabricare, nisi tamen... ea in telis et bastis sine pignore clavare et prius bated cartaphancios.*

7. **CAPUS**, *Charua*, in Glossar. Lat. gal. ex Cod. reg. 521.

8. **CAPUSCULA**, **CAPUSCULO**, [UT *CAPUSCULO*, a. Antiquissimos II. ad *Capuscule*, Chart. eod. Gallia. mus. arch. dep. p. 41. an. 980.] 9.

CAPUSIERA, [Species artis ad capientes avoc.] Vide *Vara*.

10. **CAPUT**, Mors possessionum, quibus collatio imminebat, juxta eam dictum: que appellatione passim occurrit in Cod. Theod. et Justin. Vide *Capitatio*, et *jagatio*, quo possessionibus et capitibus prestabatur, interdum et *CAPUT*, ut apud Eumenium in Paneg.: *Septem milia Capitum remisistis, quartum milia Capitum capientes, quatuordecim milia Capitum.* S. Sidonius Carin. 18. ad Majorian.

11. *Capitones* non esse potius: monstrare tribum: hic *Capia*, ut vivam, sic militi telle tria.

Atque ita *Caput* usurpavit apud Amian. lib. 16. et 17. contendit Jacob. Gotofredus, quem consule ad leg. 2. *Capitum*, de Genere, ubi describitur Bonorum Domini de Eskia ex Archiv. S. Audomari: *Dimidium Caput debet esse quatuordecim frumenti, ibidem: Redditus quoniam recipit a Capitibus id redditus avens, et nunt ibi LXVI. Capita, et debet quodlibet Caput unum modium avenae.* Ibidem: *Notandum est, quod 111. Capito, et dimidium Caput solvunt istud primum, unde cyce pretium, et condit quodlibet Caput integrum tres raserias frumenti de mensura ville de Eskia: ubi, si bene intelligit, Caput, modus arvi est. In quo seminantur tres raserie framenti.*

2. **CAPUT**, dicitur quocumque in recensionem numerum efficit, Gregorius Moran lib. 7. Innotat. 1. Eod. tit. 1. *Capitum*, de cooperitorum super altare unum, lecta strata numero 10. in *armentaria Capita* 20. in *fermentaria Capita* 30. etc. sed præcipue de vix usurpatur in armis ac cregitibus. Idem Gregorius lib. 10. Epist. 19. *In peculia Capita* 15. *armentaria Capita* 3. *fermentaria numero* 5. Lib. 10. Ep. 42. *Idem quatuordecim Capita.* Lex Aleman. tit. 79. § 3: *Legitimus pastor capiti si 80. Capita in grege habet annuatim, etc. Capita animalium, in Lege Vigili. lib. 3. tit. 3. § 13. tit. 4. § 10. tit. 5. § 7. In Charta Romualdi. Ducis Benevent. tom. 8. Ughelli pag. 667. 611. *Ocium Capita tanta*, in Fornulis. Gualdo in Vita S. Antieris Archiepiscopi Hannob. caput. 85.*

3. *Boni* ab antiquo decem alimonia octo.

4. *Once caput decimum rasibus tribus equis.*

Chap de bestial, in Consuetud. Balonensi tit. 2. art. 2. 3. et Aquisi tit. 11. art. 35: *Chaps de carche, de brebis, de porcs*, in Consuet. S. Severi lib. 10. art. 6. Hinc *Caput*, pro ipso animalis, in Consuetud. Theod. de Curios. (6. 29.) Antiq. Gall. lib. 3. trad. 85: *Amueantur, quod vulgo dicitur Caput optimum, sine nequitiam*

quod melius haberet, in usus Fratruum celeret. Vide leg. 1. tit. 1. et leg. 3. tit. 1. de rei vindic. (6. 1.) 13. tit. 1. de purior. (20. 1.) et Vegetium de Mulomedica. pag. 10. [Rymer. tom. 9. pag. 854. col. 1.]

5. *Capit*, *Chaps*, *Annuelle*, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Rec. 123. Chartoph. reg. ch. 107. *Trois Chaps de poutelle*, in alius ejusd. ann. ex Reg. 120. ch. 218. Ita et pannus certis unis constans. *Caput annuatim*, in Lit. milis. de Cap. non. Mss. *Item pro Capite de fustini*, j. den. Galli dicereimus, una piece de fustaine.

6. **CAPITE FURTUM**, **CAPITALE FURTUM**, id est, Furtum animalis, vel rei mobilis. Charta Ottonis Imperat. ann. 937. in Privilegiis Ecclesiae Hamburgensis: *Ut nullus puer publicus, vel quilibet juvenis civium pollicis, aliorumque indicet potestatem in supradictorum hominum Monasteriorum, illis videlicet et colonia, vel seu aliquis capitis bano ad Capitis Furtum, vel quilibet homo contringat.* Quo totidem verba habentur ibidem pag. 151. 155. et 156. ubi *Furtum Capitis* videtur idem quod *Capitale* appellatur in Pontificali Italiciarii Cameracensis Episcopi cap. 4: *Si quis Clericus Furtum fecerit Capite, id est, quadrupedum, vel casum repudi.... 7. annos portabit penitentiam.* Charta Gregorii II. PP. cap. 9: *Si quis Furtum Capitale commiserit, id est, aurum, argentum, quadrupedes, vel domos effregit, etc.* Alius Pontificalis. S. S. *Si quis Capitale commiserit, id est, quadrupedum, vel domos effregit, etc.* Alius denique Pontificalis, perinde Mss.: *Si quis Furtum Capitale commiserit, id est, quadrupedum abegit, etc.*

7. **CAPUT ANNONAE**, Anastasius in Joanne V. PP.: *Necnon et alius divites fusiones relevantes Annonae Capiti, pat. interitum Sicilia et Ostiorum non paucos.* Idem in Otonio: *Relevavit pro sacram fusiorem suam docente Annona Capita, quod Patri-monial custodes Brutis et Lucanie annos Pontificatus.* Vnde Theodosius de Fiscis lib. 1. *Maori vero Stilicenses... totius annone nomine 5. milita solidorum, et 30. Caplitum in Annona Ducia convecto tempore annua fusiore dependant.* [Vide *Capitio*.]

8. **CAPUT**, Dux, Praefectus, quomodo *Chap*, dicitur, Monachus Singali lib. 2. de Caroli Mart. cap. 1. *Maori, quia pona dignus esset, qui Caput Francorum in manus hostium tradidisset.*

9. **CAPUT ALTI** imponere in signum servitutis. Vide *Capitum*.

10. **CAPUT AXI**, initium. Charta Sergii PP. apud Sammarthanos in Abbatibus Montis majoris Arelat. sub ann. 1002: *Item tunc perierunt penitentia, et illi duntaxat, et Ecclesiam usque ad Caput Axi et reddimus, et pacem, et caput incidere habent; et si in viis in Capite Axi everserit, infra annum ex parte nostra absolute maneat.*

11. **CAPUT ANNONUM**, Contraria notione pro fere annorum sumitur, apud Lobinellum Hist. Britann. ann. 2. col. 70. Et sic tuas non fere annorum, sed de Capto Capit quinquies annorum, mentem in monachia scripturam; hoc est, expletis quinquies annis. Et col. 71: *Ugne ad Caput annorum, hoc est, post sex annos.*

12. Quomodo etiam *Capo* Itali usurpant. Chron. Estense ad ann. 1387. apud Murator. tom. 1. *Capo*, pro *Capite*, *Capit*, dignitatis aperire [litteras] necesse videtur, vel responsum mihi fore, nisi in *Capite* ie, dixerim. Nos dicimus, ad bene de

quatre jours. Unde *Vicini sine Capite, sine sine buto*, in Ch. ann. 1222. Vide *Capitulum profici in Capitulum* 1.

CAPUTAGAT. *Caput agat*, pro ipso aqne fonte, in Caputium ann. 961. in Append. ad Marcum Hispan. cap. 879: *Cum alas Caputagat et suis piscatoris*, etc. Occurrit rursum, cap. 887, et 889. Vide supra *Capdagia*.

CAPUT AGOR. Charta Ermengardis Comitissae Carthagenensis ann. 880: *Silvia, garria, molina, molina, velle, apud, Caput agat, aquarum ductibus vel reductibus*, etc.

CAPUT ASTRI. Cognominatus quidam Miles apud Orientem titulum lib. 8, pag. 681: *pro magnitudine capitis et congerie capillorum*.

CAPUT BURGI, *Chief de Bourg*, in Consuetud. Fletay ann. 1142. *Seigneur ait ville,bourg, ou Chief de bourg*. Adde Consuetud. Santonens. art. 6.

CAPUT CAMERE, Prefectus cubilei, *Chief de chambre*, in Lit. remiss. ann. 1481. ex Reg. 170. Charoph. res. ch. 94: *Pierre Dainez, dit Bastard, Chief de chambre de Raudouin de Sains, dit Trouselet, thesaurier*, etc.

CAPUT CASTRI. Charta ann. 1094 apud Guenauum in Annali. Massiliens. pag. 310: *Guirpimus apud domum... S. Victorii Martiri... quidquid in honore nostro et ditione prout nobis et successoribus et Monachis quomodocumque a quibuscumque personis, ubi acquisierunt, vel in futurum similiter acquirere poterunt, propter sola Capita Castrorum... et in villa de Podio Laurencii cap. 37: *Comes recuperavit Castrum Saracenum, obsessa et conclusa munitione in Capite Castri. Infra: Ceteri quoque qui erant in Capite Castri Saraceni inclusi*, etc. Charta ann. 1306. in Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1240. num. 105. Tabularii Regii, pro Vicecomitatu Lauricensi: *Et alias proprietates quascumque, que seu quas inde Bertrandus habet, tenet, et possidet in villa et Capite seu fortalicia castri predicti de Lautreco*, etc.*

CAPUT COMITATUS, vel BARONIE, Mesusium Capitale Baronie, castrum, vel aliud ædificium, quod propter sui gladii dividi non potest, apud Bractonium lib. 2, cap. 34, § 1. cap. 28, § 6. cap. 40, § 4. et in Fleta lib. 5, cap. 9, § 16. Regestum Philippi Augusti. Regis Francor. Hervouallium fol. 188: *Robertus de Corci, Comes Campanie et Rynemium quem est de Baronie de Corci, unde ipse respondet per Petrum de Tilleio, in cuius Baronie Capitulum Baronis est*.

CAPUT CONTUMENII, alias Decanus, Doms militibus prepositus. Veget. 1, 2, cap. 8, 13.

CAPTA CLERICATA, Principi ex Clero, apud Barelet. serm. in Domin. Sexag.

CAPUT DOMUS. Idem qui *Caput mansi*, Gall. *Chief-d'atel*, in Libert. hominum de Tunnay ann. 1332. tom. 6. Ordinatus reg. 170. pag. 94. art. 10. Transact. ann. 1335. art. 25. ex schedis D. Chais advoc. Aqueus: *Qualibet persona de dicto loco Albani Caput domus faciens in presentem loco*, Et art. 28: *Qualibet persone faciens Caput domus sui hospitii, teneatur et sit stricta facere fornacem etc.* Sed et puellæ, quibus familie cura incumbit, eodem nomine donantur, in Lit. ann. 1382. tom. 4. earundem Ordinatus. pag. 24. Vide mox *Caput sum portare*.

CAPUT ECCLESIE, qui ecclesie, seu monasterio nectitur, ubi obitus, prius, aut quoque alio titulo prepositus est. Stat.

ann. 1335. tom. 4. earundem Ordinatus. pag. 174. art. 6: *Les religieux cloistres ne paieront vivres; mais seulement paieront les chefs des eglises*.

CAPUT ECCLESIE, Charta Sancti Regis Aragon. ann. 1063. apud Catellum in Comitibus Tolosani. pag. 93: *Adhuc etiam domo ipsius turris cum pueris castro... et ante causas Caput Ecclesie cum ipso allodio*, etc. Vide *Capitum*.

CAPUT ECCLESIE, pro Capite, seu a Ecclesie parte, ubi latere erigitur (Chronicon S. Benigni Divion, apud Acher. tom. 1. Spicii. pag. 421: *Post mortem vero Adenarii, Lampada uxoris ejus desit ad altare S. Marie in hac loca constitutum, quod Caput Ecclesie dicebatur ab antiquis. Vide Capitulum 2.] Ita in regionalibus urbibus Romæ apud Mabillonium tom. 4. Analap. Caput Afræ (scilicet legumem, pro Africa) et Caput S. Joannis, cap. 532. et 534. Vide *Capitum et Caput regionis Romæ*.*

CAPUT EPISCOPIATUS, Major Ecclesia dicitur in Capituli Caroli Calvi. tit. 50. cap. 18. [90 ap. Pistas. ann. 869. Vide Baluz. ad h. l.]

CAPUT EPISCOPI, Lex Longob. lib. 1. tit. 12. [90 Robar. 284.] *Si servus per concitium rusticorum manu armata in concitium intraverit, et quicunque homo liber vel regni noster ditione possit, cum eo in concitium intraverit, et quicunque animam suam incurrit periculum, etc.* Infra: *Et si liber servus in Capite non fuerit, ille prior servus qui eo conducti, moriatur*. Legatum apud Landrardum apud Landrardum tom. 1. Scriptur. Ital. part. 2. pag. 69. col. 1. [90 98. (6,40).] *Si qui frem alienam sine voluntate mundicadi ejus mortem de caso, ubi ipse habita, presumperit, et alibi adduxerit, componat ille qui in Capite est pro illius presumptione ad mundicadium sua solidos LXXX.* Quod dicitur, *Se mettre à la teste, qui est à la teste des soldiers*.

CAPUT EXCUBIARUM, Qui excubitis premissa, Capitaneus du Gæt. Curia Generalis Catalanie in villa Montissani ann. 1383: *Sonemus quod si Vicarius Barcinonensis pro eligendo Capite Excubiarum... pecuniam acceperit, etc.*

CAPITE CENSU, Servituti et censui obnoxii. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 7: *Communis autem novum ac pessimum nomen sic se habet, Capite Censu omnes solitum servitutis debentur semel in anno censum, etc.* Charta Communitatis Rynemium ann. 1180: *Statutum est sicut, ut homines Capite Censu dominis suis censum capituli sui tantum persolvant. [Privilegium Erleboldi Stabulensis Abb. de villa Germiaco placere B. Remigio ann. 1100. ex Tabul. S. Remigii Remensis: *De hominibus Capite Censu Abbas et Ecclesia S. Remigii plenarium censum persolvant, quicunque de rebus dictis hominibus Capite Censu voluerit solvere capitulum suum Ecclesie S. Remigii*. Porro quidquid tam in hominibus Capite Censu, quam in rebus, quædam et destructum. Vide ubi loco Capitum, Capitales Homines, et Consule Juris-Consulti.]*

CAPITE DEBITO, Vide Capitale 5. CAPITE DEBITO, Servitus. Baldricus in Chronico Camerac. lib. 1. cap. 29: *Invento igitur salutaris remedi consilio, puerum Capituli sui Dedicatione, tante ammirandis rationibus placere suadet*.

CAPUT FACERE, vox medica. Suppurare, Gall. Abouir, Itali Far capo, eodem sensu, usurpant. Miræ. S. Rose tom. 4. Sept. 1657. cap. 2: *Quia præcipue factis, illico morbus ille Caput*

facit ac principium, prout vulgariter dicitur.

CAPUT FACERE, Donum habere, ut Caput Familii. Stat. Amon. ann. 1355. cap. 119. ex Cod. reg. 4650: *Statutum quod omnis homo qui vendit bladium in civitate tota, deli, delatragionis, nisi in hac civitate faciat factum suum et Caput suum, Avoir maison et tenir far, in Consuet. Burbon. cap. 35. Vide Caput sum portare*.

CAPUT FERRI, Gall. Tête de fer, Cognomenatum ejusdem Viviani, in Charta ann. circ. 1070.

CAPUTIFINIS, Ad agri caput finis, limes. Veritas Charti ubi ann. 1095. Ughellum in Episcopis Teatinis: *Et habet Caputifine fluvium Fauri, et ipsa arata de ipso molendino, pedagine terra que ipsius finis remanet in Capite suum, dem ann. 1065: *Habent fines a Capite fine casa longa, et fene penca Dolati Joannia Boni, pedagine Alberona, de uno latere finis fons, et ab altero latere finis, terra*, etc. Vide Caput 3.*

CAPUT FOCI, an Fulcrum fociarum? Inventar. ann. 1318. inter Probat. tom. 1. Hist. nem. cap. 67. col. 2: *Duas sartagines, grastilum, et Caput facit*.

CAPUT FUNDORUM, Eorum domus capitalis, Charta ann. 1244. in Charlul. Mont. S. Mart. part. 4. fol. 87. r. *Hac omnia et omnia, et omnia, et omnia, per dictos Iohn. Beduin et Joh. de Dutole nostris concanacionis, qui ex parte ecclesie nostras erant Capita fundorum, facta domus et Capitulum*.

CAPUT GERMANIE, Rhenus dicitur respectu Gallie, quod hanc ab illa separet, in Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. 147. col. 1. *Capitulum annu, vigile, per partes Galliarum seminando fidei semina, carpebat iter, usque dum Caput Germanie penetraret, id est, Rheni fluenta*. CAPUT GERMANIE, Gall. *Chief de guerre*, militum dux, prefectus copias militiarum. Stat. ann. 1373. tom. 5. Ordinatus. reg. Franc. pag. 690. art. 9: *Nos Rhenanens, ou Chiefs de guerre, ou astro officiares, etc.* Inquisit. ann. 1378. ex Tabul. Cartus. B. M. de Parco: *Parant que le fies Vicoite (Louis de Beaumont) fuit onques Chief de guerre, etc.* *Chief des hostatiles*, in Stat. Mil. ann. 1351. tom. 4. earundem Ordinatus. pag. 68. art. 3. Vide supra Caporali.

IN CAPITE GUERRIARI dicitur dominus cuiusdam castri, et in Charta Simonis de Rupperto ann. 1300. in Charlul. Campan. fol. 55. v. *Non jurarem contra comitem et comitem supradictos, nisi ipsi guerrent in Capite et pro guerra sua propria*. Alla Guili. de Asperom. ann. 1221. ibid. fol. 87. v. *Si pro propria causa sua et in suo Capite guerrem movet, id est, si in Capite suo habet aliam eadem de re instrumenta. Vide Hostis*.

CAPUT HOMINIA. Idem quod Capitaneus. Capitaneus, apud Guibertum ann. 1186. inter Probat. tom. 3. Hist. Ital. col. 385: *Eia etiam dedit quidquid habet apud Vadon-ville, exceptis Capitaneis hominibus in festo S. Remigii solvendi. Vide Capitale 5.*

CAPUT JEJUNI, seu QUADRAGESIMI, Quarta feria Quinquagesime, qua jejuniis quadragesimali inchoatur: *Adventus est Jejunii, v. Gredis, in quam exstant Sermones Germani Pat. CP. et Leonis Imp. apud Gregorium in lib. Sacramental. Feria 4. Caput Jejunii, ad Colletum, ubi quid nobis, Romæ, et sedita militie Christiane sanctis inchoare*

dit. 35 : Jumentum quod vulgo dicitur
Caput Optimum.

CAPITA MILITUM, Praecipui, primores
exercitus, Galilis les Chefs, apud Vegeti-
um lib. 3. cap. 3. [Theophanes ann. 4.
Artemi: Kai ποταμοὶ στρατῶν καὶ κεφαλὴν κινῶν, etc.] Constant. Porphyri. in
Tacticois pag. 8: Kai ἑσώτων κεφαλὰς εἰς
αὐτοὺς, καὶ δεξιῶν τὴν μὲν κεφαλὴν στρατῶν
καὶ τὴν οὐρανὴν στρατιῶν. Leo in Tact.
cap. 8, § 6: Πρώτῃ κεφαλῇ, ὁ στρατάρχης, κε-
φαλῆδες, Graecis recentioribus, Scylitzae,
Codino, Achmeti, et aliis.

CAPONILITIATUS, Officium Capitis Militum, seu urbis Capitanei, qui alius *Magister Militum* dicitur. Exstat Inscriptio ann. 1393. supra Ecclesiam Tiburtinam portam, quæ dicitur facta tempore *Caponilitiatus Nicolai Brunelli*. Exstat integra apud Waddingum ann. 1356.

etiam, ut quicumque ex nostris casatis,
vel feodatis, partem aliquam sibi fieri, sive
cassamenti, quod a nobis habet, dare vo-

† CAPUT REGIONIS ROMÆ, quam in varias regiones divisam nemo nescit. Pontificale Rom. apud Muratorium tom. 8. Scriptor. Ital. pag. 630. col. 1: *Aste Pontificem Conservatores, Capita regionum et alii Magistratus ac Nobiles urbis prebuit.*

[C]aboculosus. Hist. Duiphris. tom. 1.
pag. 29. iuter testes Guiprionis ann.
1198. factis per Leodegarium de Clariaco
Hugoni Episc. Gratianopol. recensentur
Ademarus Cabiculus. S. Donati. etc. Et
tom. 2. pag. 268. col. 3. Conuenerunt in
Capitulo R. in Christo Pater D. Guif.
De gratia Archiep. — Humbertus Cabico-
lus. etc. Gassendus in Notitia Ecclesie
Dijoniensis pag. 69. hac habet de Prae-
centore: Praeterea autem quod Prae-
centor vocetur vulgo Cabiculus. causam re-
putari, quod sit veluti Caput Chori: at
littera S. ac L. interposita verisimile

comitibus, ut viderent, qui essent, invenit regem assensum anserere et vera volentem, dicens in Capito, milico tuus.]

† **CAPUCINUS**, in Concilio. Ecclesie Valentinus tom. 3. Concil. Hisp. pag. 683. et tom. 4. pag. 175.

† **CAPUCINUS**, in Concilio. In Constitutionibus Cardinalis de Mendoza cap. 12. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 26: Quia renuntiavit et, nonnullas matres sui nuncios non cupientes, respondens, ut factum est, diebus quibus gerant. Capucinum pro Baptismo cum reverentia sacro Choro nobis, alioquin committere abusus: ostendens, redire puerum ad Parochiam qui illum baptizavit, adveniens Monialis seu Religiosa, ut tollant infanti Capucinum, dicentes in Capucini oblatione completur naturam contrarii. Precepimus sub pueris communicantibus, omnibus Parochiis nostri Archiepiscopatus, ut statim ad quaterminaverint Baptismum, tollant Capucinum, nisi post triduum facere solent. Vide Caput.

† **CAPUCINUS** non tam videtur esse capitis tegumentum, quam superior vestis apertura, quae caput exierit, in antiquis Consuetudinibus canonum Regularium. S. Jacobi de Monteforti, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1219: Et deinceps vestibus usque ad tunicam, pro Capucino tunicae assunt, et totum corpus deinde usque ad cingulum.

† **CAPUCINUS**, CAPUCINUS. Diarium Magistri ceremoniarum Alexandri V. capite. Papa essentia, caput nigrum, et tunc consistorium, diuinis prae baret et Capucino rubro, et acceptis baret et Capucino albo. Ibidem: Dominus Maclorensis depositus in hunc mantello et Capucio de cambolito nigrum, et tunc nigrum induit, etc. His in locis Capucinus idem videtur, quod humerale, sed huc alias adjectum erat caputium, ut omnibus notum est. Concil. Aulense ann. 1385. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 334. B: Ut nostrum quilibet vestes sui domicilii sui scutiferis, quos tenent, fieri faciat longioribus, rectis, etc. quod solum subius generatur digito pretendatur, quarum manice nudum attingant brachia, et non ultra accedat Capucini cum botone vel croquette, etc.

† **CAPUTUM BOTONATUM**, Ornatum globalis, quod Galliae Bouteons appellamus. Constitutiones MSS. Ponti Episcopi. Conseruata. ann. 1364: Item ad instar praefectorum nunc in Capucinis et ordinamus, quod nullus Presbyter nostrae diocesis per tabernaculum habeat, teneat, nec porci Caputium quodlibet Botonatum, cum premissa non congruat ordini presbyterali.

† **CAPUCIO** pelibus munitum. Charta ann. 1339. ap. Lappeau. fol. Hansead. Document. pag. 485: Item Capucio schurialis cum uno butone pro p. o. sol. gross.

† **CAPUCIUM GLAUCUM**, Fragmentum memorabilium Hamberti H. Dalphin. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 825. col. 1: Item, in die festo B. Andree apud Romanis, in publico sermone, ore proprio increpavit furtim mulieres portantes Capuce Glaucas ad manducandum, et homines portantes vestes breves, non ad homines usque ad genas saltem, et prohibens sub pena centum solidorum, quod de cetero talia non facerent.

† **CAPUTIA RUBRA**, cum deferant canonici S. Mauricii, discimus ex Charta Williel. comiti. Pontiv. ann. 1216. inter Instur. tom. 12. Gall. Christ. col. 131: Contendi in perpetuum claustrum canonici S. Mauricii de Claustris triduum

libras Parisiensem, ad emendas viginti libras scarlati ad usum de Proinis, ad faciendum Capucium, quod faciat in signum martyrii beatorum martyrum Mauricii acorianque eius, iure ordinis et consuetudinis, in ecclesia gestare rubra signatorem.

† **CAPUTIUM DUCERE**, Pacis et deditiois symbolum; nos dictimus eodem sensu Arbori le drapreau. Hist. bel. Forloy. apud Marten. tom. 2. Gall. Christ. med. aed. col. 1193: Et in antiquis, quod nonnulli ad tantum venerunt ipsi de Moduno, quod se suo patri nomine dare voluerunt. Sed nullus fuit, qui signum concedit et pactum recipere voluerit. Dux sua diebus de summo ex thoro nimis Caputium videri, circum circa ducentem, pacta requirerent, nec vero anticum voluerunt habentes, non attendentes ad eorum revestitionem, putabant ex illo die superasse.

† **CAPUTII TRADITIONE** perpetuum actum reportare. Charta ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. col. 334: Robertus de Loris teneat per manum dictum Johannem d'Olignon, nomine ipsius et pro ipso prout verba quae sequuntur: Nomine nunc Melensis episcopi, ecclesie Johannem d'Olignon, qui audiret et intellexit quod male contentissimi de eodem, quia relationem est solis quod certa verba injuriosa prout contra personam vestram, sicut contra nos fuisset in causa certi homicidii dudum perpetrati, et quod eadem coniungatur. Scitis quod dicta verba dixit quoniam et tenet dicta verba pro non veris, usque tenet et habet pro bono et proba vero, atque ab illis innocente, eosque rogat quatenus promissa verbis eidem indulgetur. Et statim dictus Johannem d'Olignon amittere decessit gentili de terram, nudato capite, anteriorem partem sui Capucii dicto episcopo trahens premissa emendavit. Vide infra Emendatum gurgile in Emenda 3.

† **Longe antiquior** est hic usus, ut colligitur ex Charta ann. 1144. inter Instur. tom. 13. Gall. Christ. col. 265: Ego (Henricus comes Treverensis) forsitan meum humiliter recognovi, et in manu Odonis propositi ejusdem ecclesie manu propria rectum faciendo totum emendavi, et pro regis, quam debemus Guaricco archidiacono et canonicis, Pileum nunc in hujus facti memoriam reverentiam obtuli et donavi. Ubi et ejusque moris causa exponitur, in memoriam nimirum re late.

† **Caputia ratione** vera et gratia, in facto agebatur apud Polonos, docet Charta ann. 1385. tom. 6. Col. diplom. Polon. pag. 84. col. 1: Pullorum capucio assunt, et cingulo et capite deposito, facie geniculis eorum prout domino nunc archiepiscopo ad terram procedens, dando se gratie sue corpore et bonis, ac complacito capite et capite deposito, recipi, et offensas contra eum verbo vel facto commissas ab eis remitti humiliter supplicavit.

† **CAPUCIUM, LARVA**, quae caputo vel capse assuta erat: vel quod faciem, quam pars est capitis praecipua, tegeret. Charta ann. 1215. inter Probat. tom. 2. Instur. fol. col. 28: Videns autem Sybulla (ita enim et novata erat) quia episcopi, Praedicatores et Fratres Minores et aliqui eum observant, facie sui fidem darent, ad majorem se constitit audaciam: fecit itaque nigram tunicam fieri, hujusmodi, et Capucium diabolicum cultum habens, etc.

† **CAPUCIUM**, diminutivum a Caputium. S. Sacerdotum, caput. Sacerdos ad eandem Pontific. ejusd. aecl. ex Cod. rub. 12121: Moniales... comati crinibus ad

cornatis, accatis et virgatis Capuciolis non utantur.

† **CAPUTICUS**, Encephaloporus, in Glossar. Gall. Lat. ex Reg. 7684.

† **CAPUCERIA**, Vestis apertura, quae fissura superior: per quam caput immitteretur et exierit. Processus de Villa S. Yvois, tom. 4. Mail. pag. 517: Dixit quod pluries vidit D. Yvonna ponentem manum in sine per Capucierum pro pediculis remanentibus in sine.

† **CAPUTIALE**, Caputo caput operire. Petrus Blesensis Sermon. 50: Caputarii se appetit, ne vilescent.

† **CAPUTATIUS**, Caputo, seu capito, caput lectus. Durando lib. 1. Ration. cap. 3. num. 15: Abbates Caputati pinguntur.

† **CAPUTATA VESTIS**, infra in voce Caudice.

† **CAPUTIATI**, Pactiosorum hominum cohortes in Avernia exorta ann. 1193. auctore quodam Durando fabro legario, qui se annuati sunt, quod inquam Delapare stannum caputis lineis albis affixam in signum illi invicem foderis deferrent. De hac factioe copiose agunt Historici, Historici et Historici Antiqui Historie Episcopi. Autissiod. cap. 58. Monachus S. Mariani ann. 1183. et 1184. Gervas. Dorebren. ann. 1189. Odo Gervasius in Hist. Antiqua cap. 6. et de Durando factiois auctore, ita Hugo de Berni Monachus S. Germani Paris. in sua Biblia:

Mentis fuit seculi et conditum, Durand caput, et hoc tractum (qui la bina desopere suum, Et la signa sui p. o. de) Dux, ann. 13. la bina desopere suum, Metreum in genti decore, in et cingulo et et arguit, Nihil tamen videri quod genti, in qua bina desopere suum.

† **CAPUCIATI** quoque dicti sunt in Anglia quidam ex Wicelii discipulis, quod velato capite ad Sacramenti participationem accederent. Spondan. ad annum 1387. a. 9.

† **CAPUCIUM PRATI**, apud Thomam Madax Formulare Anglie. pag. 184: Dedit et concessit... super aliam cotorem de Hatad desuper duas foras cum Capucio Prati: id est, caputibus super extremis partibus, Gall. Bous de prer. Vide Forera.

† **CAPUTIUM**, Pars adie sacra, ubi altare statuitur, Gall. Cheset. Charta ann. 1156. inter Instur. fol. col. 32: Pro parte ejusdem terre, quae est ad Caputium ecclesie sanctorum Innocentium, etc. Vide supra Caputium 2.

† **CAPUTUS**, CAPUTUS, Cognomen autem regis Francie, qui tertio regum nostrorum stirpis apud fuit. Chron. Stroz. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 273: Primus ex eis (comitibus Paris) regnavit Hugo, cognomen Caputius. Altus ibid. pag. 362: Hugo Capet sive Caputius sic dictus est, quia dum juvenis, caputia solebat auferre pro ludum. Vide supra Capetus.

† **CAPUTIA**, Baculus pastoralis. Locis est in Fecula. Vide Caputia.

† **CAPUT-VOLUTUM**, Idem, ut opinor, quod supra Caputium 2. Pars adie sacra, ubi altare statuitur, volva seu fornice instructa. Testam. Bern. de Guiscardo mil. ann. 1353. in Reg. 3. Armo. gener. part. 2. pag. 8: Ordinavit quod fiat in dicta ecclesia pro ipso et anima sua Caput-volutum dicta ecclesia ibi et bel, quod in eandem centum librarum Cantuariensis.

CAPUZIO, pro Caputium, in Constit.

1164. inter Probat. tom. 2. Hist. Occid. col. 582. *Ita ex R. de Montefortis* prope quod ex utroque parte hanc *trina bona fide et sine omni dolo teneant* atque hoc Caratranum usque ad quinque annos. Vide *Caratranum*.

* **CARANUSALLUS**, Genus vulgi Turci, cujus meminit Hieron. Comes Alexandrinus in Bello Melitensi ann. 150. Erant tria nomina, scilicet 130. ratione M. tria nomina quae vulgo appellant *Caranusallus*; minorum sunt autem onerarii naves et figura prope ovali.

* **CARATERIA**, idem quod *Caractura*. Vide *Charactura* in *Charactere*.

* **CARANO**, Cayo nigo. Ita Ugutio MS. Forte *nigra*.

* **CARANISA**. Vide *Caravisa*.

* **CARANTEA**, mendose pro *Carantea*. Fide aut sacramento interpositis promittitur. Charta ann. 1345. Inter Probat. Libert. eccl. Gall. tom. pag. 8. Et nos super omnia, quae ab ipso tenemus, *Carantianus* et *fulcrantianus* eidem quod nos neque domo, papae neque clerici super hoc obediunt, et ipso similiter Carantit quod ipse, etc.

* **CARATENA**, Modus agri, constans quinquaginta perticis. Charta ann. 1278. *Agros de fimo centrino de Montolio, medietatem villae de Bastida de Gardavino, et quandam Caratenam in Castro de fimo fons tenebat ab ipso Guidone de Levis sub secretio militari. Vide Quercetana*.

* **CARANUM** vel *CARANUS*, f. Eadem notione. Charta ann. 1019. in Append. ad Marcum Hispan. *Caranus* vero. *Ugo comes Imperatoris domo comitis de duobus Caranis predictis domus canonice in Imperio clausit, qui ad ea pertinet vel possidere debet.*

* **CARAPHUS**. Vide *Carabus*.

* **CARARIA**, Lapidinea, ex qua lapides quodam eruntur, nostris, *Carriere*, S. Augustinus Sermon. de Diversis 90. *Erant quidam... domini in Cararia, quam sibi existimabant propter lapides profuturam.* (Occurrit etiam in Charta ann. 1283. ex Charulphio S. Vandregesili tom. 1. pag. 284.) Vide *Cararia*.

* [E]jdem familiarem qui arcem ipsam nondum intraverat, exeuntem comprehendit; et Carabus multiplicatunt ab eo forte intelligenter hujus rei processum. (Diar. Burchardi I. 373. ann. 1483.)

* **CARABIE**, Lanam carminare, peccare. Gall. *Carder*. Vide *Caravere*.

* **CARABUS**. Vide *Caragus*.

* **CARASILLITUS**, f. Species unguenti. *Brudenbach*. Inter Herbaria pag. 377. *Accidit autem peregrinam copia pedicularum in corpore propter sudorem... Quod cum eveniret corpus eius catholapmetur cum argenteo ure occiso... mane quoque balneum ingredietur, et corpus eius fricatione valida mundetur, caputque cum Carasillito et boraco tractetur.*

* **CARASUS**, Jordanus fluvius Calaber lib. MS. de Medicamentis egorum: *Est et aliud fluvium, quod dicitur ad Carasidam, habens morientia alia longiora, usque ad pelium egipti, etc.* Vide *Caradice*.

* **CARASTIA**, pro *Caristia*. Caritas annone. M. Martine Potestatum Regiens. ad ann. 1282. *Etiam ad istas sedes mensuris fuit magna Carastia bladi, scilicet frumenti, speltis, malicis et fabae.*

* **CARATA**, Obus-car, quantum caro veli potest. Gall. *Carade*. *Carade*, Charta Theoder. Ambian. episc. ann. 1164. Inter Instr. tom. 10. Gall. Charta. col. 263. *Uiam Caratennam Ignorant ad*

ardendum singulis hebdomada in amore de Plana Godefridi Rodulphi Vitisli. Vide Caratide et Carata.

* **CARATELLUS**, *CARRATELLUS*, Ital. Caratello, Cadus dolium, serie, Tract. MS. de Re milit. et nautic. bellis, cap. 11. *Deficiente ita recurritur ad Caratello vinctos tormentis intus, et postea pulverizatur pis bene contrita super tormentum in Caratello (sic) et postea mittitur intus Caratellum stipula sive aridula accensum, et toto Caratello flamma accessu illico projicitur super tormentum seu timentum, incursit fursum Caratellus cap. 55. et Caratellus cap. 111. Vide infra Cararia 1.*

* **CARATER**. Vide super Caratier 3.

* **CARATERIA**, *CARRATERIA*, Tonsura seu corona, qua clericus designatur. Charta Franc. Card. Thesaur. eccl. Laudan. ann. 1309. in Reg. 65. bis Charoph. pag. ch. 156. *Episcopus filius... ut ab orthodoxis archiepiscopo vel episcopo tuncram seu Caratierium clericalem vestirem velint... licentiam concedendi, etc.* Vide infra Caratier 2.

* **CARATICUM**, Vectura cum carro, Ital. *Carreggio*, Gall. *Charrriage*, Sait. Bonon. ann. 1240-57. tom. 1. pag. 442. *Sic scribitur quod ille, qui praest laborera sancti Petri apostoli episcopo iussu bononia xv. libris bononiensium debet habere a comuni pro Caraticis, quorum singulorum alii codices referunt variantes pro Carreggio, pro Caragis, pro Carigis et pro Carpiis.*

* **CARATUM**, Carro vehere. Italice, *for Carreggi*, Gall. *Charrrier*, Sait. Bonon. ann. 1240-57. tom. 1. pag. 585. *Item ordinaverunt et provident predicti quod nullus carator... possit vel debeat esse in Caraticum extra constitutum bon. [Fr.]*

* **CARATER**, Vox Italica, Ulcus. Vita B. Joachimi Servitis, tom. 2. SS. April. pag. 65. *Plurimumque medicum medicum Caratteres habens experta erat.*

* **CARATERIUS**, Ductor carri, Gall. *Charrier*. Ital. *Carattiere*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 272. Item, *Carattiere* Archiep. Capuani, qui detulit immensitatis extra domum cum curru teneat. 1. Vocis origo Caratier, quod vide.

* **CARATUM**, Vectigal ex curru perceptum. Charta Henr. reg. Angl. pro monast. Montisburgi in Reg. 62. Charoph. pag. ch. 1. *Deinde Caratum unumquemque cum decima praesentis Carati et podragi. In reg. 119. ch. 42 legitur Carati. Vide Caratum 1.*

* **CARATUS**, Mendum, ut putio, pro Caratus. Spicil. Acher. tom. 5. pag. 488.

Interdum apud insidit, frangere fuisse. Sicut ad fossis properant nunc Carati.

* **CARATUS**, qui choro praesent in ecclesia Viennensi, apud Marten. de Discipul. in div. offic. pag. 598. *Acta fiat processio ad elevandum cum aqua benedicta, cum cruce et diacono deferenda in capsa aerea, et cereferis et thuriferis, cum Carato incipienti antiphona, Christus resurrexit.*

* **CARATUS** Major, tribuni species. Convent. Saone pag. 31. *Quod Saonenses tenebantur abire Caratos major et dictus, et alias quascunque gabellas, quoscunque nomina assensuerunt. Vide super Caratorem.*

* **CARAVALA**, *CARAVELA*, Ital. Caravala, Dromo, celox. Charta ann. 1391. tom. 2. Ital. diplom. col. 819. *Et ad alias regiones nisi navigantes et iter facientes cum Caravalis equibus ad Africam. Ubi leg. forte Caravania. Mall.*

Hist. Ind. lib. 7. *In eadem biremis Lusitana Caravali pontusque incidit, retunda nauta genus, cum ad onera, trux ad militum utile; domonem Graeco vocabulo Aquat incognitum fortasse qui dicitur. Vide infra Caravala.*

* **CARAVANA**, *CARAVENNA*, vox Turcica, [2] seu Arabica, significans quatuordecim hominum agmina securitatis causa sequebantur, ut dicitur in *Caravanna*. Boccaccio. Vide Scalligerum exercit. 26. 2. Math. Paris. ann. 1250. *Ononem illam caravani, quam vulgares Caravani vocant, cum quatuordecim Jacobus de Vitricio lib. 1. cap. 90. Quod... ad exercitum Saladinum maxime veniret Caravanna, Nangius in Vita S. Ludovici. Tunc dicitur Caravani successus ceperunt. [Ogerius Paris lib. 4. Annal. Genevens. ann. 1217. Caravanna nostra de ultra mari felicitate venit in portum Jussae.]*

* Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 371. *Simon Grillo, qui in Sicilia remanserat pro invencione Caravanni. Venerunt, cum aux. galcis ad ostium Galgati pervenit.*

* **CARVANA**, apud Hovedenium in Henr. II. pag. 686. et Ricardo I. pag. 16. et Nicolaum Trivetum ann. 1190. pag. 416. Philippus Moyses in Philippo Aug. :

Il Re Rissas spelo rei,
li li Carvane esset,
Don Sarasin li li signoret.

Kasôvno, apud Constantin. de Adm. Imp. cap. 35. [2] Vis. Glossar. med. script. hac voce col. 601.]

* **CARVANS**, Qui in Caravanna vadit. Arnoldus Lubec. lib. 5. cap. ult. : *Dimidiabant ergo caravans, cum abire trent, qui Caravans dicitur, et tunc se in viam manerant. Infra : Inter has autem fluctuationes peremerunt buccina in castris Caravallari, nuncientes tenesse Caravans.*

Quid vero proprie sit Caravanna, describit Historia bellorum ultramarini. MS. : *Or vos dicit Re Caravane. Li Marchant Sarazin qui li vocent n'er en marcheandise en lonitines terres, si parolent ensemble pour faire Caravane et si sunt par assuabre u eint, u treute, u quarante, et a cascu cascu u somniera, selon pou k'il est sires et pices hon, et tous cargie de marchandise et si se rentent ensemble, et portent ensemble, et se rentent et lor tentent, et par pou voient li avoer aux lor tentes; k'il ne se herbergent mie en nule vile deuant cou k'il vissent e le vile, u li dowerent nule vile u vintent li marchant li marchant, ainsi se herbergent dehors les viles, quant il ont fait lor jorques, et tentent lor tentes dont les fait garder li sires au que li sires ont par suit et par jove, et consident lor tierce, pour le traveiers k'il en a, et casé sont tout li Seigneur, parai qui siere li passent. De Caravali militum Hieronymus Sicutus in Ordine vrbis ill. B. de Verb. sign. 23. Caravana, Syronum et Arabum lingua, significat congregationem hominum, ut una aliquid negotii peragant, ut dicitur in Caravali. Sicutus in delectu Fratrum habentium, cum ad subsidia per arces et trivernas distributur, ad alio per turmas mittitur.*

* **CARAVELLA**, Vox Italica, species navigii. Vita S. Nili Confess. apud Marten. tom. 6. Amples. Collect. col. 800. : *Tunc dicitur Caravella, quod dicitur, quod Caravelli appellantur, necuntur.* [2] Vide J. Archael. Navil. vol. 2. pag. 212. 227. et 231.]

^a CARAVELLA, CARAVELLIS, supra.
CARAVALLA, Bulla Nic. PP. V. ann. 1460.
tom. I. Probat. Hist. generalis domus reg.
Portugal. pag. 48. *Erexiturum... in re-*
locutionis natus, Caravallis moneta-
tis, etc. Codicil. I. Caroli Andeg. ut
comit. Prov. ann. 1481. *Item legavit do-*
naster rex excellenti Francisco dom. de
Luzemburg, consobino suo carissimo,
ut illa sibi legata in jano dicto ejus-
testamento, suis duas Caravellis nos-
tris, et trienis ad dictas primicias, et
ad usus suos, Charla an. circ. 1397. Re-
quod Caravallis, quorum civibus non
necessarii novem homines. Adde Annal.
Plineat. ad ann. 1189 apud Murmator.
tom. 20. Script. Ital. col. 9.

* CARAVELLUS. Vide supra Caravella.
 * CARAVIRA. *Tourner le visage, ou changer de parti*, apud Anonym., qui circa med. ssc. 14. de haeresi Abigens. scripsit, inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. *Retourner carotte*, nisi legendum sit *Calotte*, eadem significatio, Inense prius factioni adherere, quod *Tourner* consueque vulgo dicitur, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 5: *Jehan Roussel dist au suppliant : Larron, tu as retourné carotte, et le frappa d'un pel d'une haye.*

CARAULA, CARAUDA. S. Audoenus Hb.
2. de Vita S. Eligii cap. 15: Nullus in
festivitate S. Joannis..., solstitia, aut val-

[illegible]

¶ Sacram. campionis in Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbevil. fol. 29. r.
Que je n'ai seur ni en sort, ne sarcherie,
ne Carude ni me puis aidier et ti suivre.
Lit. remiss. ann. 1377 in Reg. 111. Char-
toph. reg. ch. 315: *Ledit Canus usq[ue] et*
occuld[us] de maliciis art, conuice de sorce-
ries et Caruit. Carale et Charaie, in
Serm. Mauriti. episc. Paris. laudato a
D. Le Beuf tom. 17. Comment. Acad.
Inscript. pag. 728: *A cest jor (de la Cir-*
concision) s'entent li maliciis crentien,
selonc le costume des paiens, faire sorce-

ries et Charvoies : y por los sorceries, y por los Charvoies suelen experimentar las aventuras que son averis. I.l. remiss. ann. 1435. et Reg. 138. ch. 89. Une femme desirant avoir l'amour et la grace de son mary... fait faire par une plusieurs poudres et Charvoies pour lui. 102: Ayant doiteit faire jurer a chascun des champions que il ne porte brief, ne Charo, ne sorcerie. Denique Charoit, in 139: Raymon mis certains sorceries, Charoit et faictures moult le suail de l'uyx de l'ostel, qui trouves y furent poudres. Pour ceulz de l'ostel furent moult malades par grant espace de temps et aucunes bestes, qui estoient de l'ostel, mortes. Charvoies, in remiss. ann. 1435. et Reg. 138. ch. 89. Une femme Bienvenue... laquelle estoit nomme ou renommee d'une sorciere ou d'une Charvoie. Une Charvoie, in remiss. ann. 1435. et Reg. 137. ch. 27: Icele femme confessa d son mary qu'elle dit Tymanotte la maintenant, et qu'elle

seu accipiendi carbones. Charta Joan. Aretet. comitis. Aquis ann. 1373. in Reg. II. Charoph. reg. ch. 348: *Donnons de nostre très-cher et très-aimé fil Philippe d'Artois, son frere maisonner de charne, en ardoir qu'on luy a lez, son Carbonegno, et ce qu'il lui en faudra.*

CARBONEUM. Carboneum conficere, in Fors. Aragon. lib. 4. fol. 80. v. Edit. 1614.

* Charta Philippi VI. ann. 1328. in Reg. 65. Charoph. reg. ch. 317: *Item quod ipsi homines et eorum signifi habent visum... Carbonem... Ego jam dudum apud Carbonarias agere te putabam, tu de pistrina vesis. Occurrit in Fieta lib. 2. cap. 41. § 43. Hinc*

CARBONARIA. Gloss. Græco-Lat. *Av-tro-vo-vo-vo. Cella Carbonaria, Ital. Carbonaria, Carbonara, Kapwzavos, Carbonarium, Auct. Gualt. 1. Ego jam dudum apud Carbonarias agere te putabam, tu de pistrina vesis. Occurrit in Fieta lib. 2. cap. 41. § 43. Hinc*

CARBONARIUS. Helladius apud Photium: *Ἀνταρὰ τῶν καρβωνίων καλοῦται; καρβωνίος.* [Vide Glossar. med. Græc. col. 361.]

CARBONARIA. Fornax in foresta ad conficiendum carboneum, in Inquisitionib. de forestariorum forestar. cap. 15. in Additum. ad Matth. Paris.

* Tertul. de Carne Chr. cap. 6: *Personarum de cultura, quod dicitur Carbonaria, Carbonarium, etiam quod galli reddimus, Passer du blanc au noir.*

CARBONARIA. Silva notissima, quæ ab ultima Hannonia extenditur Lovanium usque, ad Diestiam, fluviumque Tamisiam; quæ a Lex Salica tit. 49. Gregor. Turon. lib. 2. cap. 3. et Charta Reg. Francor. ann. 857. Ric. Monach. Fredegar. Annales Francor. Metens. [9° ann. 687. 690. 716. 717. Pertz. pag. 318. 319. 320.] Nithardus lib. 2. et 4. [9° Chron. Moissac. Pertz. vol. 1. pag. 288. lib. 42. pag. 230. lib. 21. Annal. Bertiniani. lib. 4. pag. 427. lib. 38. Regin. Chron. lib. 6. pag. 330. lib. 42. etc.] Sic autem dicta, quod in his carbonibus secul. Vide Wendelinum in Natali, Leg. Sal. cap. 10. et in Gloss. Sal.

Carbonarias, ad urbium mentia extitisse non semel produnt Scriptores. Falco Benevantis pag. 331: *Reversi sunt vique ad Carbonarias, foris civitates, ubi stagnum litem patriamque fuerat. Ducei ipsius Carbonariae condidit.* Charta Comitissæ Matildis ann. 1072. apud Franciscum Mariam in Mathilde: *Eius cum Ecclesia... ibi con- siderent, una cum omni fossa, et Carbonaria, et muris, et turris, et etc.* Chron. Casertense, in Dominico Abbate: *Consequi eorum (edicti) medietatem de Castello Vecchio... et Carbonariis, cum Ecclesiis in eadem adscriptis.* Charta ann. 1047. in Tabul. Casuar.: *Medietatem de ipso castello, Castro eorum cura muris, cum Carbonariis, et cum sacis, Gregori Monachi Chron. Farense, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 481: *Dederunt in hoc monasterio et residuerunt terram inter Sibiniam intra Podium, quod dicitur Sicilianens, ab omnibus lateribus Carbonarie ad portum faciendam pro ipso castello, cum omnibus edificiis, pro omni fossa, silva, ruina centena.* Memoriale Potestatum Regensium ad ann. 1218. de obsidione Damiatie, apud eundem Murator. tom. 2. col. 1042: *Facere murum circum ducere circum Damiatim, et flumen, et insulam in qua prius remanserant, et alias duas insulas inter Carbonarias et**

portus, ne aliqui possent intrare, nec egerit.

* Carbonarias ad urbium mentia extitisse non semel produnt Scriptores, ut observat Cangius: sed quid hæc voce intelligendum sit, non est tam fortassis definire facile est. [Vide Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 459.] Fosse tamen videntur fuisse Carbonarie sine loca profunda, fossæque insædæ ad urbium munitionem. Et quidem Academici Crusciani Carbonaria est *Fossa lungo le mura della città, o simili.* Qui notum habet male convenit quæ leviatur in Fragni. Hist. Fulgin. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 140: *Fuerunt factæ novæ Carbonarie circumstantes Anticam.* Et ad ann. 1283. ibid.: *Quant viderunt senium, in quo erat imago beati Feliciani, asportatum ibi per presbyteros, apparuit eis maxima Carbonaria inter eos et Fulginitas; et sic terga converterunt, credentes in Carbonarium prescriptore.* Annal. Ptoleim. Lucens. apud eundem Murator. tom. 11. Script. Ital. ad ann. 1184: *Eodem anno fuit consul Alcherius Paganus, qui ædificavit Carbonarias.* Factum inter Arret. et Casert. ann. 1214. apud Lam. in Dele. lib. erudit. inter not. ad Chron. Imper. Leon. Urbev. pag. 217: *Promisit... non facere muros vel Carbonarias circa casertum Castellum.*

CARBONARIUS. In Asculis, in Charta Longobardica ann. 774. tom. 8. Ital. sacre pag. 84. Pactum inter Clementem III. PP. et Sanctum Romanum ann. 1188. apud Baron.: *Omnes muros et Carbonaria civitatis... dabitur nobis ad di- versum.* (Memoriale Potestatum Regensium, ad ann. 1218. col. 101.) *Dominus Legatus facit remissionem de duobus annis omnibus volentibus portare tabulas, quæ erant circa portum ad defendenda Carbonaria. Col. 102: Christiani... ordina- verunt quatuor portus quæ erant, et disarunt totam gentem, et præceperunt bene custodire lasias et Carbonaria sta- tuentes qui prius a Carbonariis discedere suspenderunt in exilio.* In Epistola sua neutro genere dixit Codinus in Orig. Constantinop. quæ in urbe extracta aut ab Hilarione Patriolo, Leone Magnolimpante.

CARBONATOR. Qui carbonem in silva conficit, Gall. Charbonnier. Matthæus Paris ann. 1185: *Accidit ostem ut quidam Carbonarius Carbonem in Carbonaria pergeret iniquissimas libras lignorum col- legendo, etc.*

* CARBONA, est truncus in quo congregantur oblationes, melius tamen CORONA. Gemma Gemmarum. Vide Corona.

CARBONAIOLUS, qui Carbonem parat et torret in fornibus, Ital. Carbonato, Gall. Charbonnier. Ordin. super arte foss. ram. et argent. civit. Masse. sac. xiii. in Arch. stor. Ital. Apud. tom. viii. pag. 658: *Ordinamus quod si quilibet fuerit conductus ad aliquam fossam pro bolgualio vel Carbonaiolo vel picconerio, et se cesserit a dicta laboraria sine expressa licentia et parata magistris fossæ... puniatur in solidis x. denariis, etc.* [F. 1.]

* CARBONATA, vox Italica, Gall. Carbonata. Caro carbonibus assata, quæ diminut. Carbonella, Carbonade. in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 561. Lit. remiss. ann. 1330. in Reg. 80. Carbonat. pag. 529: *Asserunt quod si quilibet fuerit... puniatur in solidis x. denariis, etc.* [F. 1.]

1. CARBONEA, Species canis, apud Fridevicum II. Imperat. lib. 1. de Venat. cap. 19.

2. CARBONEA. Idem quod max Carbonella. Statuti Reform. S. Claudii ann. 1448. pag. 82: *A feste Pasche ad Ascensionem ministrare debet Pittanciaribus Carbonetas et pecias larvis ministrari solitas.* Verus Poeta MS. et Bibl. Coislin.:

*Quæ res non sui causam
Carbonis est, cuius gratia nascitur.*

Quæ res non venientia nascitur.

Intra:

*Non valen fere Carbones,
Sunt cum excolet larvæ?*

* CARBONELLUS Carboniculus, ulens pestilens, Gall. Charbon, Ital. Carbonello. Mirac. MSS. Urbani v. PP.: *Unam globulam subitis azidiam et dios Carbonellos et febrem patiens.*

CARBONELLA. Urutio, Carbonella, caro assata. Alibi: *Friza, n. Carbonella, scilicet parum carnis quæ supra carbonem cito solet decoqui.* Ital. Carbonata, carne solata de porco cum herbis, a qua nomen patella. Ita Academici Crusciani.

CARBONELLUS FABER. [9° Qui in fabricando carbone atitur.] Charta ann. 1144. apud Castellum lib. 3. cap. 17. Carbonellus Faber habet de laboratoribus suis censum, qui vulgo vocatur *Lenax*: et faciat et reparat ferreos, molendinarios, rebarios, etc. et sua sua.

* CARBONERIA, ut supra Carbonaria, Fornax ad conficiendum carboneum, Gall. Charbonnerie. Stat. Reg. lib. 3. pag. 88. v. Item quod in dicta Carboneria inferius usque ad Durian, Podum et Sicdam naves sunt Carbonaria in aliqua parte prope... et dicta area Carbonaria expertus esse possit fieri pro civitate per militaria sex.

* CARBONERIA. Locus, unde carbonem ad usum furnorum ferritorum eruntur. Charta ann. 1125. in Reg. 75. Charoph. reg. ch. 280: *Item Carboneria lapidum, quæ est in dicta foresta, cuius emolumentum ex ipsa presentibus usque appropriatum est pro redditu annuo quatuor libras Turon. Vide supra Carbones maris in Carbo 3.*

* CARBONISTA. Carbonarius, Carbonator, qui facit carbonem, Gall. Charbonnier. Laurent. Byzynius in Diario Belli Hussitici apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 163: *Resistorum ac Carbonistarum in quibusdam locis non modicum... de vicinali congregant.*

* CARBONIZARE, Carbonem conficere. Charta Occitania ann. 1311. in Reg. 84. Charoph. reg. ch. 18: *Item Ricardus Raymundus Carbonizare et carboneum facere pro duobus sociis, ad usum dictæ maricie. Alii ann. 1387. in Reg. 65. ch. 65: *Eis imponitur quod... socia pueri dimittendo, quæ Carbonizare debebant, etc.* Vide Carbonare supra in Carbo 3.*

* CARBA, pro CARBA, Gall. Falloir. Elmham. in Hist. Henr. v. Reg. Angl. cap. 19. pag. 33. edit. Hearni: *Vela ventus præter inibit, obissi facies aperit naves, fanores naves parare, et tanta Carba naves pinguetia, paradiu, etc.*

* CARBUNCULI. Limites. Vide Carbo 2. * CARBUNCULUS, Merli species, nostris Fer charad. Arab. latropon. M. lib. 8. Passion. cap. 5: *Si (indigestiones) sunt de circo distemperantia, ructus habent fumosus circa quendam vestram, quam Ruvum vocant, vocant.*

* CARCAGIUM, Vegetalis, quod ex mercibus omnibus percipitur. Charta Phil. Aug. ann. 1184. tom. 4. Orindat.

olera, pro quibuslibet deliciis isynumia conebatur. Vide Pallad. de Re rust. lib. 11, cap. 18. Octavianum Horatium lib. 2. Rec. medic. cap. 6. et lib. 4, pag. 87. Apitium lib. 2. de Re culinaria cap. 1. 2. Macrobii Saturn. cap. 36. Petrum de Crescentibus lib. 4, cap. 24. etc. Adde Leonhardum Fuchium ad locum laudatum Myrsen.

† **CAREDILUM**, *Carcedilum*, sive *aligmentum nigrum viridis calide* et acro. Gloss. MS. San-German. n. 501.

CARERATORES, *Papire*: Lanarii, *quia carcerant, id est, carcerum vel dividunt*. Carminatores, *Carducei de latine*.

† **CARERE**, Dividere, Cethegus in MS. Malnesburienasis Canobii apud Janssonium in Collectanea ad eundem Isidorum. *Carreata* terre dicitur, *quantum aratrum arare potest in seculabili tempore*, et Carreo, *cares, est dividit, dividit; et inde carere, id est, aratrum, quia carendo dividit terram*.

† **CARERE**, *Essendi, liberari*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† **CARELIA**, Vide *Careraria*, carrus, Gall. *Charette*, Chariot. Regestum Computum Dalphin. tit. Gracvoad. ann. 1399. fol. 31. Item pro *carro* carrellis quos dicit Botivardum apud Avenionem cum cordis, *fiethonibus* et Carero in quo fuerunt ligati 51. sol. 6. den.

† **CAREORIUM**, Plastrum carnis. Stat. Montian. in fine. *Carerium*, *est quilibet Carerario de aesteris octo et infra, solvere duo denarios*.

CARESCERE, *pro Carere, crescere*, in Gloss. Gr. Lat. Hispan. adnotata notione dicunt Carescere. Magister Boncompagnus de Obsidione Anconae cap. 3. *In exitu mensis Madii, quando cibaria Carescunt, id est, carit hant, Gall. detiennent chers*.

† **CARESTIA**, Caritas anonyma, Gall. *Charité*, Chronicon Wormatiense apud Ludewig. Peilz. MSS. tom. 3, pag. 125. Tempore isto tanta fuit carestas, quae nunquam cito fuit auidita. Breviarium Hist. Pisane apud Murator. tom. 6, col. 174. Anno 1182... fuit omnino civitatum maxima Carestia. Occurrit apud eundem Murator. tom. 8, col. 1143. tom. 9, col. 785. etc. Vide Caristia 2.

† **CARETA**, Carcus, plastrum, Gall. *Charette*, Mados Formul. Anglic. pag. 277: *Chuminiarii sufficiens ad Caretas sibi ipsam obviandas. Legitur iterum in Charta Henrici 2. Angli apud D. Brunel de Feodis tom. 2. ad calcem pag. IV. Vide Careta.*

† **CARETA**, Onus Carcae, quantum Carca seu plastrum vel potest, Gall. *Charette*, Privilegium Leduini Abb. S. Vedasti Atrabat. de Censu ann. 1096. et Chartulario S. Vedasti pag. 248: *Carca onerosa 2. den. et ultra pro 2. den. Carva fractus 2. den. etc. Chartular. Monasterii SS. Trinit. Cadom. fol. 36. verso: Carvus decem tres.*

† **CARETET**, *Onus salis*, Privilegium laudatum: *Omnes salis vel Carvetis, sine vehiculo super quae victualia venduntur, etc.*

† **CARETHET**, ibidem: *Carethet salis pro thelo. 2. den. et pro aetario 1. den. Carrus salis pro thelo. 4. den. et pro aetario 2. den. Fortassis hic discernimus est inter Carethet et carrum, quod hic quatuor, illud duobus rois vehetur. Idem Chartul. Vedastinum not. V. pag. 248: *Carethet de Waide 2. den. de Waranus 2. den. etc.**

† **CARETILLUS**, Vetus Inquestia de fo-

resta. Andelact in Regesto. Philippus Aug. Henricalliac fol. 136: *Et Carthet 2. garbes pro Carethillis habendis*, in Alia ibidem pag. 138: *Duos fagos ad Natale Domini, incrementum ad carucias de Perriers, 2. Charetis, etc. Occurrit rursum pag. 159.*

† Idem videtur quod supra Caratellus. Vide in hac voce et infra Caratellus. **CAREX**, *Carus*, Curru. Carum, in Consuet. Camerac. MSS.: *Li carrete de sel, une havonnie à dois cios de sel, et po li Carcton d'ore*. Carton, in Lit. ann. 1410. tom. 9. Ordonn. reg. Franc. pag. 554. et in Reg. Corb. 13. sign. Habbac ad ann. 1513. fol. 247. v: *Vin pour le Carton de l'Église de Corbie*. Stat. Cadubrii cap. 12. pag. 65. v: *Si aere dicti Carctoni, sine conductore, veliam inducere cum suis equis et carctis, etc.* Vide supra Caracrus.

† **CARETARIUS**, Auriga, duxtor carctis, Gall. *Charetier*, Angl. *Cartor*, in libro nigro Seacarii pag. 410.

† **CARETUM**, *Locus ubi crescent carctes (carctes) vel ubi reponantur*. Vide Ethimol. sup. Carce est herba acuta et durissima. Glossar. vet. ex Cod. reg. 521. Vide supra Carcetum. Alia notione, vide in Carcetum Carveta 2. [MS. Isid. 17, 9, 102.]

† **CAREUM**, Vectura cum carctibus, vel scilicet Domino debebant. Polyptich. Fiscam. anni 1235: *Paulus de Valle tenet unum vecturarium, et facit duo summaque de Antelle et Penna Antelle et Penna Carum et carctes aratri, et habet Chartular. Cameralensis Monasterii: Ad Cusclat est unum vecturarium alodi, qui redditur. Cusclat pro Cusclat pro Cusclat, etc. 1. sectarium civitate. Vide Carreda.*

† **CAREZ**, Vide supra Car.

† **CAREZARE**, CAREZARE, Carrum ducere, Carcatore, carrum ducere, Carcatore, vectura: quae voces a Carcetum, carrus, originem habent. Stat. Placent. lib. 4, fol. 41. r: *Omnes viis magnis et parvis districtis Carcatore per quos conveniunt et Carcatore, etc. Stat. Cadubrii pag. 62. r: Item quod cuilibet Carcatore lignumini vel laboratorum... qui laboraverit vel Carcatore aliove mercatori foris lignumini, si sibi de dicta Carcatore aut laborio per ipsum mercatorem non fuerit solutum et satisfactum ad terminum, etc. Et fol. v. Carcatore de Coderbia, qui aliquo mercatorum alio modo, quod per reditum receperit Carcatore et Carcatore, pro quolibet Carcto et quolibet vice cadat ad penam centum s.*

† **CAREZARE**, CAREZARE, Eadem notione. Chron. Modeot. ad ann. 1332. apud Murator. tom. 12 Script. Ital. col. 118. *Per lectum Ravennae Carcatore et statum pedibus et equis. Chron. Placent. ibid. tom. 10, col. 504: Per longum tempus non potuit Carcarere nec bestias de Carcatore per Carcatore Placentiae castri Reddidi lib. 1, pag. 21. r.*

† **CARFLANCHUS**, Falconis species. Dialog. creatur. dial. 38: *Carflanchus est avis, quae vocatur Falconis, et vocatur, etc.* [MS. An. Germ. Gelf. Gelf. Gelfus 5. ADEL.]

CARGA, [Vox Hispan.] Onus, Gall. *Charge*, Italic. Carico, et Carica, quoniam carrum. Consuetudines Ecclesiae de Regula, tom. 2. Biblioth. Labbei: *De Carga atagay, et metali, 4. denarios*.

† **Lib. Phil. Luc.** ann. 1226. in Reg. sign. Peter Cam. Comput. Paris. fol. 128. v. col. 2: *Duci Dagundini transitum sui passagium Inavicus concessimus pro se vel per alios quocunque valles Carcam non onera laus; quamlibet Carcam pon-*

derit quatuor quintalorum in transellu vel de regno nostro laus et aeternas. Occurrit praeterea pluries in Ch. ann. 1197. inter Inst. tom. 6. Gall. Christ. col. 144.

† **CARGA**, Eadem significatione. Chart. Margar. Comit. Flandriae ann. 1252. ap. Lappen. Init. Foeder. Hanseat. Docum. pag. 70: *Carica aluminis, cinis, amylodumini, piperis, et sicut 1. den., dimidia Carica 2. den., etc. Alia ann. 1362. ibid. pag. 82: De alumine, de grano, de piper, cymina, amylodumini, piperis, et sicut 1. den., Carica, qui affert, de Carica 4. den.*

† **CARGAN**, Armaturae species, quae collum tegebatur: vox ejusdem originis, cuius Carcanon in Statuta Foforj. MSS. ann. 1231: *Peditum armatum intelligimus armatum acuto et propungo, seu aspergato, et cota seu capello ferreo, et Cargan, vel sine Cargan, etc. Vide Colture 2.*

† **CARGARE**, Onerare, Gall. *Charger*, Hisp. *Cargar*, Charta anni 1177. ex Archiv. S. Victoris Massi: *Ut omnes ibi (in portu) Carvantes et decarvantes vel accarv. Occurrit in Statutis Massi. pag. 363. 364. et alibi.*

† **CARGARIA**, CARGARUM, Statuta Massi. pag. 363. *Ordinamus*, *utiam ad nullis dominus, vel rector navis, seu ductor habeat ad viandam navem ultra peregrinos, nisi gratis et pro miseria vellet eum ad portum adducere, nisi cessante, nec habeat aliquam societatem cum Carvatoriis in Carvia seu vianda peregrinorum, nec carpelo viagio domini ducant aliquam carcam, quae sit interius de eo quod superaverit de vianda, nec etiam aliquem Carvatore ad navem suam onerandum recipiant, donec carca non preteraverit*. Ibid. pag. 371: *Decernimus ut omnes Carvatores navium peregrinorum jurent ad sancta Dei Evangelia, se bonam fidem gerere peregrinatis, et congregationes, quae eis interius, bone fide attendere et complere, et victualia emere his, quos ad viandam receiverint, bona, et incorrupta, et sufficientia, et quod societatem non habeant cum dominis navium, vel portuarius, super Carvatoria vel vianda peregrinorum. Carvatores, ut satis huius, mercatores sunt qui naves cargant, vel onerant mercatoribus: Carvatores vero peregrinantes eorum transvecto, quae Carvatores spectabat, non duciores navium.*

† **CARGATIO**, Anvers. ad videtur, Eadem. Charta Apr. 1160. nonio Templaris facta anni. 1164. ex Chartulario S. Agidii Arelat. fol. 20. verso: *Donavit eidem domui domum quamdam... tali*

modo, quod domus illa, quae in domum militum haberet in perpetuum Carvatorium undique in parietibus domus militis.

† **CARGATORIUM**, Locus, ut videtur, ubi onerantur nares. Comput. ann. 1370. ex Tabul. Massi: *Posere in Carvatorio moris, etc.*

† **CARGUM**, Eadem quod Carca, Onus. Proscriptum Philippo V. Franc. Regis anni. 1330. apud D. de Lauriere tom. 1. Ordin. pag. 722: *Pro Carvatura hominis quatuor denarios, et pro Carvatura mulieris duo denarios.*

† **CARGIA**, Onus, Gall. *Charge*, Charta Petri Abb. S. Crucis de Talemundo ann. 1288. pro Aquarata: *Item navis Carviam, sive Carviam mensurum, quam nobis debet, etc.*

† **GARIA**, Panis, Papia. Vide Carvatis.

2. **GARIA**, Injuria exactio, malotolia.

† **L. CARIUM.** Vide *Carigare* post *Carigare*.

† **L. CARIUM**. Vide Carigare post Carri-

tura in Vita Caroli Comit. Flandr. Regn. lib.

* **CARMINALIA INSTRUMENTA.** Quibus aptum incantatorum in suis artibus exercebunt. Vita S. Bernardi auctore Aymo inter illas, p. 2. col. 2. col. 123. edit. 1820: *Con adhibe pueros gravi capitis dolore vexaretur, decedit in lectum. Adhibere autem ad eum est nunciatore, qui dolorem mitigaret carminibus: quia cum ille appropriantibus seculum seculum quibusdam Carminibus Instrumentis, cum indignationibus magis exultantibus, a se repulsi et obiecti.*

* **CARMINARE.** Canere carmen, convenerunt carmen, facere carmen. Gasparius Barthol. Glossar. tom. 3. pag. 260. ex Cusano. Vide **CARMEN**. **CARMEN** facere apud Sidorium [lib. 1. 9. et 10. 15.]

* **CARMEN.** Canticum musicum, rhythmicum. Rhet. ann. 1486. in Suppl. ad Miram. pag. 191. col. 3. *Item insisteret vel interesse probationibus Carminum vel metationum, sine alterius cuiusquam, diu discuntur in choro tempore divini secreti, venialia licet.*

* **CARMEN.** Plantae species. Lendum major. Carcan. MSS. *Item pro corpus de Carmino, in. 1. Toron. in. 1. versio gallica ann. 1511: D'une charge de Carde, qui semble florant, etc.*

* **CARMENTALLA.** **CARMENTA.** Canticum, apud Iunium in Supplemento Antiquarii.

* **CARMENTARUM.** Vide **CARMENTARUM**.

* **CARMERTUM.** Carmen. Virgil. Grammat. ep. 2. ap. Maug. pag. 23. *Sarban quoque pater Gaium in Rigidis regibus canebat: Ignea ab ego laudari Carmine munda. Carmine Amalthea, eundem pag. 130: Poetica mecum per versum Carmine solfat.*

* **CARMEN.** Vide supra **CARMEN**. **CARMESINUS.** Color ostrinus, purpureus, Chamaist. Arabis: *Crusciis, nostris: a Carmes, voce Arabica, quae vernicula sonat, qui gignitur in bacis coeli, ex quorum liquore panis coctum, seu purpureo colore tingi solent. Perperam Cruesimus et Carmesinus panem, panem sericum Cruesinus textum interpretatur viri docti ad 90. Martii. [Almucias foliatis ex festino Carmesino,] Concl. Hispan. tom. 4. pag. 612.]*

* **CARMET.** apud Avienum est nomen poudra, apud Plinium. Et ubi reperit quod est aureus unis et grana illi. Almedo Karinet scribitur. Glossar. medic. Simon. Jannens. ex Cod. reg. Giv.

* **CARMINATIVUM.** Dissipativum, discussivum, in Amalthea. Medicina Salern. pag. 38. edit. 1822: *Amara sunt (pro) et cum cura Carminativis vulgo dictis, hoc est, calefactis tenuissimis et flatum expellentibus comedantur, vel super his vanae res et odoratum bobatur.*

* **CARMINATOR.** [Carmine factor. (D.H.)]

* **CARMINE.** expositio. Carminator, apud Janum Laurent. in Supplemento Antiquarii.

* **CARMOSINUM.** Gallice *Crusciis*: *nam miscebat colorem de vitulo Carmosina rari.* (Inventoryum Caliti pape III, an. 1158. in archivio Romano.)

* **CARMULA.** Idem quod mos Carmulium. Vita S. Idalrici inter Acta SS. Benedict. sec. 3. pag. 2. ex *Carulide in servitium regis in regionem Narcorum sequebatur reati, Carmulique prolongata, porsiderunt reduci apte non potuit habere.* Ibidem pag. 438: *Cumque obi-*

dione finit et Carmula colligata, Imperator ad Saxones revertebatur.

* **Mendum** in hac voce et sequenti, a puncto quod superponebat omitebant scribis, ortum: legendum quippe *Carmina* in *Carminia*, Vide **CARINA** 1. **Carmula**, et **Carmula**.

* **CARMULUM.** Lex Bajuvar. tit. 2. § 3: *Seditioem excludit, quod Dolari Carmul dicitur.* Ait. **Carmul** Carmum habent. Germani *Schmer-mute*, velitationem vocant. Vide **Carmula**.

* **CARMUM.** f. pro **CARINA**, idem quod **Carredo**, Caus vectura, castellei impostum. Polytych. Piscam. ann. 1285: *Hac vectura debet per annum duo Carum de laingio. Robertus de Mora velum vecturae suae, p. 1. ex. 1. ageris terre per servitium equi et Carina. Robertus Anfrei fecit ex. acres terre et debet facere submonitiones et damnum capere, et gratiam petere, et munerem et Carum.*

* **CARMUM.** Lo marino Bianco, in Glossar. Ital. MS. Vide **CARINUM**.

* **CARMUS.** Carpinus, arbor Gall. *Charme*. Papias MS.: *Carpinus arbor quae dicitur Carmus.* Vide **Charmus**.

* **Chartal.** Norman. ex Cod. reg. 453. A. fol. 92: *Leprosi videtur habent.*

* **Carminis.** ut **Carmesinus**, Color ostrinus, purpureus, Gall. *Cruesciis*. Ordo canonizatus ex Cod. MS. Morton. archiep. Cantuar. ann. circ. 1494, apud Martini. *Fit usus baldemur... habens pendula de Carmusina.*

* **CARNACARIA.** in Charta Adonis Regis Hispanie. Locum vide in **Tanaria**.

* **CARNACERUS.** Carnifex, tortor, Gall. *Bourreau*. Hist. Dalphin. tom. 3. pag. 223. ex Computo anni 1396: *Pro expensis duorum istrorum Petri Vitalis, qui fuit per amputatus, etc. No. et VIII. den. Item, sui Carnacerio, qui traynait et suspendit Bernardum Maquayre homicidam.* Et pag. 284. ann. 1398. et 1399: *Item, deducitur pro salario Carnacerii, qui compliciti Pachodem Ribaldum delatorem de impositione veneni, etc. II. s. v. d. Pict. Carnivorum hodie Carnacarii vocantur.*

* **CARNACIOLIGU.** Species vestis. Statuta Arelat. MSS. art. 38: *Habebat sartor XII. den. pro tunica... et pro fasciis homicidii XII. den. et pro capis XII. den.*

* **CARNAGIUM.** Vide **CARNATICUM**.

* **CARNAGIUM.** Prandium ex carpinibus vel Carnes ipsae animalium. Vide **Carnaticum**. Invenit ann. 1298. ex schedis Pr. de Mauguies: *Quiescenti a fratre Artiga quod daret ex prandium seu Carnagium: qui daret quod tene non erat parat, sed dedit ex fructibus domusnae Guillelmi Alcardum, quod ipse daret eis tantum quod esset contenti, et in vigilia natiuitatis Domini missam habebat ipsorum unum quidemten castois.*

* **CARNALADO.** Vide **Carnale** 3.

* **CARNALAGIUM.** Carnes ipsae animalium. Invenit in Glossario, notatione in carne. VIII. de Podjalarenti cap. 38: *Transante quippe Rege versus Apianum cum Layato, non immemor largitatis*

Episcopi parit et sicut et Carnagii iussit encenia copiosa, priusquam intraret diocesan Tolonensem. Vetus in quaestio per Rege Majoricar. Fides portum Carmalagii, videlicet cohibet et

*agnos, et dicebat quod portabat de Castro castro de Belagio per prius suu. Charta anni 1318. in 40. Regesto Chartophylaci Regis: Salva tamen quod a dictis inactis Carmalagium et carnes solentur in poveris, sicut et in poveris Bitterense ann. 1310. cap. XIV. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 252: *Item statumino monacho omnes Rectores seu Priores cum quibusdam aliis, et cum multis veadat reditus Ecclesie sue ad pecuniam obsequi licentis speciali petita et obtenta, exceptis Carmalagii, etc.* Tabularium Conchaen. Abbat. Arv. Priet. habet *vecinas Carmalagii et primum a quolibet pagano dictorum locorum [Transaculo inter Abbatem et Monachos Cruescensium ann. 1318. cap. 1. ex. 1. 53: Possidet dictus venerabilis Conventus... medietatem Carmalagii acui et capitali villa et terminalium de Cressa. His in duobus locis inde Carmalagium idem est ac] Carnaticum: quod vide suo loco. Vide Carmalagium.**

* **CARNALE.** Gloss. Saxon. *Erfriet*: *Carnale*, f. *esse h. u. s.*, carnis domus, ubi scilicet caro distrabitur.

* **CARNALE.** Animal. Tabularium Conchaen. Abbat. Arv. Cuthenien. Ch. 73: *Et totam decimam de fino et lana, et de Carnali, etc.*

* **CARNALIS.** Servitutis species, qua pecora et animalia, si damnum facere in agro deprehendant, agri domino capere non modo licet, sed occidere, atque ad rem suam converti, si quisque molit apud aproni possit ad mensam altius pignori se capere ipsi licet. Charta Sancti Ramerici Regis Aragonum apud Martini. *Item, si comederit, si quisque molit apud aproni possit ad mensam altius pignori se capere ipsi licet. Charta Sancti Ramerici Regis Aragonum apud Martini.*

* **CARNALIS.** ut **Carnaticus**, Color ostrinus, purpureus, Gall. *Cruesciis*. Ordo canonizatus ex Cod. MS. Morton. archiep. Cantuar. ann. circ. 1494, apud Martini. *Fit usus baldemur... habens pendula de Carmusina.*

* **CARNALIS.** ut **Carnaticus**, Color ostrinus, purpureus, Gall. *Cruesciis*. Ordo canonizatus ex Cod. MS. Morton. archiep. Cantuar. ann. circ. 1494, apud Martini. *Fit usus baldemur... habens pendula de Carmusina.*

* **CARNALIS.** ut **Carnaticus**, Color ostrinus, purpureus, Gall. *Cruesciis*. Ordo canonizatus ex Cod. MS. Morton. archiep. Cantuar. ann. circ. 1494, apud Martini. *Fit usus baldemur... habens pendula de Carmusina.*

* **CARNALIS.** ut **Carnaticus**, Color ostrinus, purpureus, Gall. *Cruesciis*. Ordo canonizatus ex Cod. MS. Morton. archiep. Cantuar. ann. circ. 1494, apud Martini. *Fit usus baldemur... habens pendula de Carmusina.*

* **CARNALIS.** ut **Carnaticus**, Color ostrinus, purpureus, Gall. *Cruesciis*. Ordo canonizatus ex Cod. MS. Morton. archiep. Cantuar. ann. circ. 1494, apud Martini. *Fit usus baldemur... habens pendula de Carmusina.*

mortuorum, fraudulenter abconditis. Chronica Austriaci ann. 1317. *Carnearius* etiam *Caruaria* in S. Cruce perferre. Willem. Thora. ann. 1347: *Capella* in *Castellio* que dicitur *Charnier*, peracta est. Charta Nivernensis Episcopi, cap. 1101: *In quo (Consejorio) presdictus Marso instituit pietatis, Carnearius* est assa mortuorum repensanda de propria pecunia contrahi debet. Charta. Ann. 8. p. 230: *Celebrata est magna Missa corporum velle solenniter per Episcopum Avinionensem, et postea arca posita fuit in regia ecclesia, ubi dicitur Ecclesie.* Vide Hugonem Flaviniac. pag. 185. Le Roman de Ronoveus MS.:

En un Charnier les ont fait sepeier,
A grant dolre la les ont enoier.

Vide Chorus. Flandr. cap. 79. et Ughellum tom. 4. pag. 187.

8. CARNARIUS, ut auctor est Camillus Peregrinus in Castigat. ad Falconem Beneventanum sub ann. 1128. ubi mentio fit Carnaria S. Laurentii, in urbe Beneventana, ubi locus sub dlo, mons septus, ad quem suspensio, aliunde supplicii genere precepti, et villissima capita semitannam comportabant; Italia nunc dicitur Carnario, et Carnio.

9. CARNASSARIUS, CARNASSERTUS, Carnarius. Lit. ann. 1398. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 132: *In ingenuitate et cessione dicimus, quatuor Carnassarius pro libra Carnassaria privarent.* Alim ann. 1382. ibid. tom. 6. pag. 699: *Ut de cetero carnes venderent, infra semel in malleo dicti loci, ad pondus libra Carnassaria...* venderent. Infra semel et iterum, Carnasserie.

10. CARNASSIUS, Carnarius, Ianus, Gall. *Boucher* Comput. ann. 1368. inter probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 354. col. 2: *Item soliti, dicti mandato, Petro Carnassario, etc.* Vide Carnassarius.

11. CARNATICUM, Goldasto. Carnum exactio, ut sunt frascing, porcelli, pulii, etc. Amerbachio, ovium seu aliorum animalium decima, ut est Decima Carnum, in Speculo Saxonicæ lib. 3. art. 58. 1. 2. *(Decima Carnarum)* in Archivio II. Muris Piperacensis. [Gueraudo in Glossar. Irmonis Irmonensis ex ovibus, plerumque alternis annis, ut pecunia soluta.] Ut ut sit, constat Carnaticum tributum speciem fuisse ex animalibus: et a voce Caro, quæ etiam in posteriori animalia significat, ut infra docemus. Carnatici meminit Epistola Caroli Magni ad Pipinum apud Sigonum de Regno Italia. *Tempore quo in eorum edificia faciat operari, sed Carnaticum et vinum contra omnem iustitiam eis eis erantare non cessant.* Verum hic Carnaticum videtur utrumque pro carne, quam expebatur ad vendendum. Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n. 26: *Et delentur decem de Carnatico arctici.*

Longe vero alia notione accepta postmodum ea vox, nempe pro tributo ex animalibus, quod Goutellius ab Occidentis Caracato appellat, declinamque ovium esse ait. Libertates Regni Majoritarum editæ a Jacobo Rege Aragonum tom. 128. *Non donetur Carnaticum de vestro feodato sicut tempore presencium, hereticum, nec quarentinem.* (Codex MS. Irmonis Abb. Sangerman. fol. 73. col. 2: *Girodus colonus...* solent ad laudem de argento decem, ad alium quatuor propter Carnatico solidos 2. ad tertium annuum propter hereticum gervio 1. Et fol. 73. col. 1: *Isti duo tescant mansura ingenuum 1. soliti ad hostem*

de argento sol. 2. et ad alium annuum decem sol. 1.) [Ibid. Irmonis.] Gueraudo in Indic. general. Irmonis. Adde Gariellum in Episcop. Magian. pag. 303.

12. CARNATIUM, in Tabulario Prioratus S. Gemme diocesis Santonensis: Cuius Propositus Santonensis Seguinus Berardi Carnagium petens de porcis cruentandis, etiam Monachi S. Martini, etiam rati ad crementum, responderunt Monachi ad nunquam dedisse, etc. Velus Inquesta in Regesto Philippo Augusti Regis. Crutius Hieronymus Episcopus Panagium et Charnagium sunt Domini Regis. Velus Charta apud Besilium pag. 432: *De pasquibus porcorum propriorum et ovium omnium.* Obveniensque Joannis, et consuetudine quam vulgari sermone Charnatici vocant, etc. Liber Rubens Mensæ Archiepiscopalis Ajuensis ex Bibl. Regia: Ecclesia de Castro Vero, pro Synodo sancti Lucae, que Carnatio dicitur, 5. sol. et tertia portus negatorum. Infra: Ecclesia de Valle et de Pueris pro Carnagio S. Lucæ. Ita ibi passim. [Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 41. col. 2: Item, quod anno præterito quo fuit Castellum, inde gaudu plura animalia capi fecit ad opus et pro Carnagio Domini apud Ouyentum, videlicet vacas et mulones... de quibus animalibus retinuit solus usque ad summam centum et quatuordecim, etiam Carnagium. Ibid. tom. 2. pag. 372. col. 2: Item, contra Castellanum et alios Officiales qui de Charnagium alios levaverunt per terram nostrum temporibus censuorum non fecerunt solutiones secundum quod per eos extitit completum, etiam Charnagium fuerint soluti in majori quantitate, quam nobis est nostris predecessores assignata fuerit sine gentibus circa receptionem deputatis: etiam et super reclamationibus factis per subditos, ne per levatores levatores signarentur esse expensum animalia sua. Liqueb et Charnagium fuisse collectionem carum, quam pro exercitu Dalphin Castellum quisque in locis suis subditis facebat, cujus tandem collectionis rationem reddere tenebatur.]

13. Charta Joan. ducis Hilticæ, ann. 1192. in Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 180. v. *Donamus medietatem decimarum et juris decimæ et bladorum, rationemque sui vini, Charnagium et lana. Charnagium, quod est in pascuis reg. Sicil. cap. 28: Præcipimus ut in posterum nulli magistris forestarum, et terram habentes, preestetur Carnagii vel herbarum in terra corum, in qua animalibus pro forestas et terras ipsas, pretaxa vel animalia presumant argere vel auferre. Charnage et Charnagium eodem significat, dicitur apud reg. Charta ann. 1354. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 391: *Tant que la diu Garars rentent en cete diete ville et apud Garars, son Charnage et ouffres.* [Ibid. Reg. sign. Peter Cam. Comput. Paris. fol. 183. v. col. 1: Item sur les laies et bestes lainnés et ouffres. Charnage. Ibid. Charta ann. 1416. in Reg. feudat. Comit. Pictav. ex eadem Cam. fol. 325. v. *La diuine ou desmerides blez et Charnagies dudit lieu de Geniothe.* Et inde fortassis Charnagium, et elasmus tributum exiit, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 173: *Jehan le Gaisnier genève au Charnage de Sargy.**

14. CARNATUM, pro Carnaticum, ut videtur. Gregorius Chronicon Farfense apud Mirator. tom. 2. part. 3. col. 397: *Isti qui supra in isto colloquio scripsi*

scribi, solvere debent pensionem den. III. pulvis et cortice aurei den. I. Carnatum secundum quod habet V.

15. CARNITICA, Eadem forte notione usurpatur in veteri Charta apud Gariellum in Episcop. Magian. pag. 303. *Retinuit tamen Charnicum totum Carnitum in dominio.*

16. CARNATIO, Obsecra, et carnosior habuit. Cuius Aurelii apud 1. Tardius passim: *Est enim semper gracilior Carnatio, et magis, si lenius est imposita circulo.*

17. CARNALIS, ut Carnale 4. Tempus, quo carnes licet concedere. Comput. MSS. annuat. S. Crucis Burdigal. ante ann. 1365: *Tempore Carnali tamen quod perit locis suis, non tamen, etiam, quod dividit sex monachis, Alia notione, vide in Carnaticum.*

18. CARNAS, Solidi Beneharmenses seu Moriani, si forte appellati quod propter Carnaticum solvebatur. Vide in hac voce, Charta ann. 1328. in Reg. 63. bis Chartoph. reg. ch. 194: *Invenimus quod deus domo, nostre regis habet in dicto loco de Ynoasio ex una parte perpetui et annui redditus trecentos solidos Morianorum, qui in festo assumptionis B. Marie, et viginti solidos Morianorum vocatos Carnas, (sic) et alios viginti solidos Morianorum vocatos Carnas, qui in mense Septembris, et septingentos solidos Morianorum, qui in festo assumptionis B. Marie, et viginti solidos Morianorum vocatos Carnas, (sic) et alios viginti solidos Morianorum vocatos Carnas, qui in mense Madi domo, nostro regi per annos, omnes sui fuitati dicti loci, Vide Morianus.*

19. CARNELAGIUM. Vide Charnagium post Carnaticum.

20. CARNEVALE, Maximam dicitur Carnaticam. Quatuor festivitas, quæ quæ Dominicam. Quatuordecim, prædicti Dominica in caput Quadragesimæ appellatur. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1180. apud Murator. tom. 4. Antiqu. Ital. mod. ævi col. 570: *In Dominica in Caput Quadragesimæ, que dicitur Carnevale, etc.* Vide in Dominica col. 1030.

21. CARNEVALE, Carnevale, Carnavel. Quidam Scriptores Italia Carnevale dictum putant, quasi carne, seu caro vale: sed id etymum non probat Eusebius. Ego sane sic dicit istos, seu potius dum Martii, qui Quadragesimam antecedit, appellasse nostros existimo, Carnevale, quod est Carnis vale, seu tempus carnes comendendi. Charta ann. 1155. apud Ughellum tom. 7. pag. 181. Et in Nabisate Iovini duas spellas pariter in carne, et in carnevale, unam gallinam, et tres pizzas, etc. Occurrit semel ac iterum. Romanus Salernitanus in Chronol. MS. sub. titulo: *Conces avien. Roberius fides mandatum regium usque in Carnis leuamen Fanorum viciniorum imperatori expectavit, etc.* [Vide Memorias in Eymolog. Gall. 120 Murator. tom. 4. Antiqu. Ital. mod. ævi col. 570. mo. Carnevale, Carnen-lacare et Carapellum.]

22. CARNEVALE, Tempus quo a carnibus abstinetur. Carnaticum, Domitia de Carnevale, apud Petr. Moztum inter Ritus dandi presbyterium Papæ, etc. Roman edit. ann. 1741. Carnevale dicitur quoque Italia. Septem in Hist. Th. Becket tom. 16. Mem. iter. magno Brit. pag. 481. Quoties vero hic dies Roum peragabatur, docent nos antiquæ monum. etiam, quæ nunc tantum ad eadem Col. MS. eccl. Camerac. sec. 13. incunæ scripti, ubi hæc habetur: *De Iulo Carnevale, in Dominica claudens carnium, singulis quibus et*

pedites post prandium, bibunt inter se. Postea pedites depositi sentit enter Testacium; praeterea cum equibus vadit Lateranum. Dominus Papa descendit de palatio et equitum cum praefecto et equibus usque Testacium, et sicut ibi habuit cristas principum, sic ibi in illo die delectatio nostri corporis habuit finem. Faciunt laetum in conspectu pontificis, ut nulla ibi inter eos oratio. Occidunt virum, occidunt diabolum, occidunt templaria nostra crista; occidunt faciem, occidunt superbia nostrae delectationis; occidunt gladium, occidunt luxuriam humiliorum nostrorum, occidunt carnem et aspera vitiorum in agone animae, ut ad Pascha mereamur dignos Corpus Domini suscipere. Vide Carnevelum, et mox Carnem laetare.

CARNELLARE. Vide Carnevellus.

1. **CARNELLUS**, Species vehiculi. Miracula S. Yonis tom. 4. 88. Mail pag. 559. Et sic paralyticus opportunus fuit in uso Carnello peregrinus ad sepulchrum.

2. **CARNELLUS**, Piana muri, quae fenestrae quadratae effusum praebet, per quam milites decedunt, l. Gall. Grenes, olim Carnes. Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4658. A. fol. 60: Attorati fuerunt quatuor homines de unaquaque communia ad unum Carnellum, qui custodiendum et hauriendum. Vide Carnevellus.

3. **CARNEM-LAXARE**, Tempus, quo carnium census latet, et haec resconditis fidem imponit fideles, Carnispicium, Ital. Carnasciale, Gall. Carnaval. Charta ann. 1056 apud Murator. tom. 6. Antiqu. Ital. med. aevi scripturae. Carnem latet, fionis et obligationis facto ego Crescentinus comes Berardo abbati, et vestri monasterii praevidentibus, de voca Tribeni, quam reddere debeo in anno completo in Carnem-laxare, et oblige me per pignora, quam tu Berardus abbas tenes, si in termino completo in Carnem-laxare, vel tibi abbati vel monasterio praevidentibus pecuniam Tribeni non reddo sine fraude et malo ingenio, etc. Consule ibi Muratorium. Vide infra Laxatio 2.

CARNER. Vide Carnerius.

CARNERAGIA. Michael del Molino in Repertorio Forum Aragon. pag. 105: Genatum, quomodo transit per aliqua loca regni, an productum genatum debet solvere Carneragium, unde vide in Foro suo, titulu, Ne Carneragium, etc. Occurrit ibi pluries. Adde pag. 54. Idem quod Carnale. Vide in hac voce, et Foris Aragon. pag. 107.

1. **CARNERIA**, Bursa falconarii, in qua repositi carnes ad escam falconis. Fridericus II. Imp. lib. 2. de arte venandi cap. 47: Habere praeterquam vultum bursum ad cinquum suum, in quo reponet carnes et tiratiora, quae vultu dicitur Carneria.

2. **CARNERIA**, Gallis Charnerie, Vitruvii verticulus. Inventar. Ecclesiae Noviom. ann. 1419: Item, unus alius tasselius argenteus decoratus, in quo est Sanctus fortis, in quo deset molletas Carnerie.

3. **CARNERIA**, Hominum Guldones Vicecomitis Lemovicensis Abbatis S. Martialis ann. 1245 apud Stephanolum tom. 2. Fragu. histor. MSS.: Vixi quod apportavit Lemovicis a quibusdam depreto villam, et repositur. Interfuerunt alicuiusmodi, et venditur platani eius Carneria in vico de Cumbis, pedagium pertinet ad ipsos Abbatem et Conventum. Legendum Carneria, plateis. Vide Carnario 2.

4. **CARNERIUM**, Marsupium, cru-

mena, Gall. Charriere vel Carnassiere. Stat. Diversit. Tolos. ann. 1291, ex Cod. reg. 422. fol. 74. r.: Tendat dux magistro suo... carnem et Carnarium esse bursum de bono serico.

CARNERIUM, Ossarium, crematorium, Gall. Charriere, Hispani Carnario. Charta ann. 1410. inter Probat. tom. 8. Hist. Nem. pag. 203. col. 2: Aeta fuerunt hic Nomaus in claustris vobis carnes ante Carnarium dictis ecclesiae B. Mariae nulle. Vide Carnarium.

CARNERIUS, **CARNERIUS**, Ovis, (ha Hispano Carnero, Gall. Mouton.) J. Ares murtin, Gall. Châlier, Hispani Carnario Regis Navarrae ann. 1057. apud Yezic in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 3: Similiter nuncque vendimus vobis ipsa carnia, quae dicunt Guardia, quas debet vobis villas, et ipsa materia quod portabatur ad ipsos palatios de Navarra, vestras villas in 80, sacca, et 500. Carner, et 100. porcos, et omnia ingenua permaneat in vestra potestate, etc. Velus Instrumentum apud Marcam lib. 5. Histor. Beneharsen. cap. 20. num. 2: Concessimus propriis solentibus octo Carners, et quatuor arietes, etc. Fori Alacornens. ante 1387: Et qui ovale alioque concessit, pro uno die solum suum Carnarium. (Liber Goth. fol. 97. apud Moretum in Antiquit. Navarrae pag. 202: Quod si aliter facientes habuerint inibi habentes potestatem occidendi sacca porcos, Carneros sine ulla dubitatione, et sine ulla plecto. In Privilegio Ferdinandi Gonzales Principis Castella pro Monasterio Sancti Zenonis, tom. 2. Cod. Hispan. pag. 177. col. 1: Iste predictus cum omnibus suis villis ad suas alfores pertinentibus, Carneros, domos octo faciunt per Carnarium.)

1. **CARNESCERE**, Carnasum, corpulentum fieri, pinguescere, Desensur charnu, gras et potius. J. Laurent. Helbig. in Commentario in sacram Scripturam quem inscripsit Conventum Ientum, latens et tantum: Carnescant ab epulis, carnescent a poculis, intumescent a matris.

2. **CARNESIA**, Charta Phil. Pauc. ann. 1200. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 73. r. fol. 1: Ligna ad focum suum in coquina sua, et ad panem coquendum, et ad Carnesiam preparandam. Sed legendum existimo, Ceviasiam.

1. **CARNETUM**, Tumulus, sepulchrum. Histor. Monasterii S. Florentii Saltur. apud Glossar. tom. 1. Collect. antiquiss. col. 1117: Hildegaridis Comitissa... suum Carnetum retro B. Mariae cryptam... edificaverat. Vide Carnarium.

2. **CARNIPIUM**, Gallis, le Mardy gras, Carnasciale, Joanni Villano. Chronicon Rotomagensis editum a Labbeo tom. 1. Bibl. ann. 1249: Interfectus est Robertus nobilis Comes Arvorentinus, die Martis in Carnescipio a Saracenis Gall. Carime prenam. (Cartular. S. Vandragesis) tom. 1. pag. 29. ann. 1249: Et eidem quatuor solidos. Rursus, annis redditis reddidit, quod Willhelmus Comes de Willelmus redabat annuatim ad Carnescipium de duobus mensuris, etc.]

3. **CARNIPIUM**, Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: Carnescipium, quasi carnem capere, Carnascie.

4. **CARNICATORIA**, Charta Hincmarii Archiep. Rem. ann. 870. apud Hensem tom. 1. pag. 185. col. 1: Nulla ovis servitia, nec mancipationes, nec parafide, nec Carnicatoria ab illis viliis exigat. Mirans conflict esse pro Carnicatoria: viri forte qui Carnescipium interpretantur.

5. **CARNICERIA**, vox Hispanica, La-

neasa, locus ubi animalia macantur. Ordinat. preforat. regni Navar. ann. 1392. in Reg. signi. Auster Cam. Comput. Paris. fol. 438. v.: Item est ordinatum ne fiat Carniceria, ubi sunt stalla ad vendendum carnes et pices; et ad loco ubi videtur magis expedire. Liber chart. Navarrie ann. 1324. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 206: Habbimus in dicta civitate juderium nostrum, capellum, Carnicariam, adinas, furnos et alia Jure Navarrie. Hinc etiam Carnari, Ianus, Hispani Carnicario. Gall. Boucher, in Lit. remis. ann. 1383. ex Reg. 144. ch. 56: Comme Jehan de Navarre s'en feroit et de ses soy jousant dudit episcopo contra Jehan Michelet, en lui disant: Deffens-to, tu es heretique, et je suis Carnier. Vide Carnicarium.

CARNICERIUM, Carnificina, Gallice Boucherie. Carnicarius, carnifex, macellarius. In Curia generali Catalanae sub Petro Rege Aragon. s. c. 13. prohibetur Judaei scindere vel vendere carnes in Carnicaria, ubi Christiani scindunt et vendunt carnes.

CARNICUS, Vide Carnidus.

CARNIFEX, Ianus qui carnes vendit et facit, vulgo nostris Boucher. Ugitur: Carnifex, homicida, vel macellator, vel carnifex, dicitur, qui carnes parat ad coctum, macellum. Adalbero Laudensis, Episcopus. in Carm. ad Robertum Regem:

Non sunt Carnifices, capones, necis scabuli.

Leges Burgorum Scotie. cap. 70: De Carnificibus et carnis vendendis, etc. (Index MSS. redium Monasterii Corbeiensis.) Carnifices in parva vendunt duos sextarios vini et duo in arith. Charta Bolonius Duci Silesii pro civitate Friburg. ann. 1387. apud Ludewig. Reim. Meisner. pag. 148. p. 1: Pistor, autares, Carnifices, sorores et fabri, et praecipue in Ciria, ubi taberna ab antiquo habita quatuor macellis est exempta. Utitur etiam Menotus Serm. Quadrag. fol. 102. verso col. 1. Bullarium Fontanelli. fol. 115. recto. col. 1. [22. Decret. lib. 2. tit. 38. cap. 69.]

CARNIFEX, apud Florentium Wigorn. et Hoveden ann. 1040. recensetur inter majora officia et ministeria Regia: Rex Hibernicus Africanus Eboracensem Archiepiscopum, Godwinum Comitem, Steir Majorem domus, Edmuncum Dispensatorem, Thome suum Carnificem, et alios magnas dignitates viros Londinum Misit. Gall. Meisner. pag. 148. p. 1: Pistor, autares, Carnifices, sorores et fabri, et praecipue in Ciria, ubi taberna ab antiquo habita quatuor macellis est exempta. Utitur etiam Menotus Serm. Quadrag. fol. 102. verso col. 1. Bullarium Fontanelli. fol. 115. recto. col. 1. [22. Decret. lib. 2. tit. 38. cap. 69.]

1. **CARNIFICARE** est carnes facere, scilicet macrare. Vet. Vocabul. Juris utriusque.

2. **CARNIFICERIA**, Carnarium, Lanarium Gall. Boucherie, in Codice MSS. redium Episcopatus Autissiod. ex Chartophyl. Episcopi Joannis urbis, in libro Annulariorum Monasterii S. Germani a Pratis fol. 5. verso, et in Hist. hujus Abbatis Jacobi Bouillart Instrum. pag. LXX. col. 1.

3. **CARNIFICIUM**, Eodem notione. Littere Johannis Regis Franc. ann. 1206. tom. 8. Ordinat. pag. 76: Item, quod de carnisbus grossis, qui in macello seu Carnificio dicte ville venduntur, etc.

4. **CARNIFICIARIA**, Eodem intellectu, in mox laudato Anniv. librum fol. 11. verso et fol. 17.

5. **CARNIFICINA**, Idem. Vide Carnifex. 6. **CARNIFICINA**, **CARNIFICIUM**, Cadea, strages. Gasp. Bartholi Gloss. apud Ludewig. 6. Reim. MSS. pag. 115. ex Hist. Palmarum. de viciis et vitiis. tom. 16. pag. 216. col. 2: Et acerbissimis

hostibus... patria, libertas, religio, leges prede et miserabili Carnificinae exponeretur. Gall. eadem ratione dictum, Carnage. Bocherie, Massacre.

* **CARNIFICIA.** Summa crudelitatis, Gall. *Crainte*. Bern. *Breydelbach Hinc.* Hieronol. pag. 157. *Carnefici* dicitur. *Dei, cuius non est numerus nec mensura, tantum sustinere Carnificium tormentorum?* Vel ad quod, inquisit, tantum sustinendum. *Dauidemque vocantur Bena?* Et pag. 161: *Ut quid, inquit, sustinet divina bonitas tantum stragem hominum quae erant?* In *Adfectum cum Carnificia* invenimus B. Simonis de Taplica, tom. 4. SS. Julij pag. 630: *Item, Margareta Paulina de platea S. Nicolai Carnificia Carnificum.*

* **CARNIFICES.** Idem qui *Carnifices*. Lantius. Charta Libertatum oppidi S. Pauli in Biturige ex MS. Orlensis: *Pon, quilibet Carnificis de qualibet sacra, etc.*

* **CARNIFICES.** Carnificis uxor, vel quavis alia mulier, quae carnes vendit, Gall. *Boucherie*. Miraeus B. Simonis de Taplica, tom. 4. SS. Julij pag. 630: *Item, Margareta Paulina de platea S. Nicolai Carnificia Carnificum.*

* **CARNIFICIUM.** Macellum, in Gloss. Arabico-Lat.

* **CARNIFICIUM.** Alia notione, Tribunal e carnisbus veteris exactum apud Lombellum Hist. Britan. lib. 3. pag. 191: *Proterea etiam dedit et concessit iura dictis Monachis xxx. sol. quos annuatim percipiebant redditibus, quos episcopus Roginon, qui Carnificium vocatur.*

* **CARNILEVARIA.** Vide supra *Carnilevarium*.

* **CARNIPETA.** Qui cupit carnes edere. Leibnizius tom. 2. Scriptur. Brunsvic. pag. 308. ex Chron. Clusino Henrici Holmiae: *In Thuria Carnipetae redduntur, ubi autem carnisbus indultum fuit, in palam venit, quomodo carnisbus non suffragari velit comestibiles.*

* **CARNIPETENTIA.** Desiderium edendae carnis, ibid. pag. 361: *Sed unde et quorsum Carnipetentia obrepit et tendit?*

* **CARNIPLEVUM.** Chron. Parmense ad ann. 1167, apud Murator. tom. 9. col. 804: *Landus junxit Parmam die Martis xlv. intrante Februario, quo die erat Carniplevum. Hoc dies Martis ann. 1167, quo Pascha incidebat in 26. Martii, erat ipse haecianstorum dies ultimus. Gall. Mardi gras; Carniplevum igitur idem est quod Carnicipium, si tamen lecto sit genui.*

* **CARNIPLEVUM.** et **CARNIPLEVUM.** Tempus quo carnisbus privari, et ab his abstinere incipiunt Fideles, ante jejunia Quadragesimae. Quandoque sumitur per primis jejunii diebus. Vide Foppens ad Miraeum in Supplemento part. 2. cap. 38. pag. 196. Gervasius Tilberienensis MS. de Quatuor Temp. cap. 10. tit. 1: *Initium Quadragesimae, quod vulgo Carniplevum nominant.* His porro peculiariter appellata secunda Dominica Quadragesimae. Item, cap. 15. Obiter notandum est festum B. Lucii hic adjuvatum habere Italice *Chartar*, quia tunc vacante carnes solent depomi, quemadmodum secunda Dominica Quadragesimae dicitur vulgo *Carniplevum*. Hanc Dominicam ante carnes tollendas vocat Missa Mosarum: Granel antiquas appellat, ut et Hebdomadam quae Dominicam praecedit, quod non ultra cam vendendis carnisbus operam dedit, sed una cum ea illis edendis finem imponit, uti probat illa illius die Dominica et Hebdomad. Gravor. cap. 10. Maxime autem Clerici et Sacerdotes jejunium Quadragesimae apud nostros

auspicantur ab hac Dominica: ex quo dicitur

Carniplevum et Privaciarum Sacerdotum, scilicet Dominica quae nos est Sacerdotibus caput quadragesimae jejunii solent esse carnisbus praevenerat, ut est apud Willicium Neopitensem lib. 5. cap. 10. Necrologium S. Victoris Parisiensis: In Ecclesia B. Marie Parisiensis accipimus de praebenda nostra panem et vinum. Venerunt vero nos in diebus festis usque ad Pascham, totum scilicet panem, et vinum, et stationem. Infra: Et tunc tenebat a Sacerdotibus Chronicon Montis-Sereni ann. 1202: In Dominica vero Circumdederunt, Carniplevum habere, reliquos diebus, usque Isto mililactonia comedentes. In Statutis synodalis Nicolai Episcopi Andegavensis ann. 1234. praecipitur ut omnes Presbyteri dicescent post diem Dominicum ante Graes usque ad Pascha carnisbus non utantur. Ut porro Mosaribus Dominicam quae Quadragesimam praecedat. Ante carnes tollendas vocabatur. Ita Hispani hodie diem Martii qui eandem anteverit, Martes de carnes tollendas dicunt, qui Chronicon Petri IV. Regis Aragon. editum a Mich. Carbonello lib. 3. cap. 26. lib. 2. cap. 17. lib. 3. cap. 23. Die de carnes tollens appellat.

Quam a carnisbus abstinendum, debet habere Luna et Martis *Carniplevum* seu hebdomadis Quinquagesimae, his qui in beneficiis ecclesiasticis sui sacris carnisbus constituti erant, sui poena excommunicationis injunctam reperiunt, in Stat. synodal. eccl. Castrens. ann. 1368. cap. 27. part. 2. ex Cod. reg. 1564. A: Statutum quoque contra beneficium ecclesiasticum obtinentes, sui infra sacros ordines constituti, nostras tamen civitatis et diocesis, et in eisdem consistentes, in die Lunae et Martis *Carniplevum* in cibus quadragesimalibus abstinent, et propositum jejunandi observant; et hoc sub poena excommunicationis, et nullomine contrarius facientes banam episcopalem component.

* **CARNIPLEVUM.** In Charta Hardouini ann. 1288. cap. 23. Tabulari Genevensis: *Decem solidos ante Carniplevum.*

* **CARNIPLEVUM.** sive Dominica in Septagesima in Transactione Inter Episcopum et Monachos Carthusienses in 1351. ex lib. viridi fol. 53. Sed legendum est

* **CARNIPLEVUM.** ab ibidem habetur, necesse in Charta ann. 1195 ex Tabulario Monasterii B. Marie de Frato Rotomag. Ad *Carniplevum* unum pecuniam carnis de valore sex denariorum. * **CARNIPLEVUM.** in Charta Gerardi Abbatis S. Joannis Angeriac. ann. 1383. ex Chartulario ejus Monasterii pag. 463: *Hic die Luna post Dominicum Carniplevum Abbatie debet haberi jejunium baccon et xlv. sauerie de flor. abbat. et sex gellinas cum dimidia ad elemosynam.* Statuta S. Claudii ann. 1148. pag. 23. *Ad diebus Carnisbus et hebdomadibus soluerunt, ante Adventum Domini et ante Septagesimam, debet Pittanciarum ministrare unum pecuniam bovem, et unum porcum, cuius carnisbus abstinere debet. Item, et die Carniplevum usque ad festum Pasche tenetur idem Pittanciarum ministrare archiepiscopo Religiosis cum pitanciarum carnisbus ministrare Religiosis, quos quilibet die et quatuor vacas. Hic non observabo, cum res in propalato sit, in Statutis S. Claudii duo commemorari*

Carniplevum, unum, cuius etiam meminerunt Statuta Ecclesiae Barchinonensis ante 1410. apud Murator. tom. 9. col. 804. Anecd. col. 615. ante *Adventum*, alterum ante *Septagesimam*; et sed illud notatu dignum est, non eandem esse vocis *Carniplevum* et *Carniplevum* S. Claudii Statutis notione. Priori loco *Carniplevum* sumitur pro tempore, quo carnisbus licet vesci, ut etiam sumitur in consuetudinibus, quibus abstinere debet in posteriori vero *Carniplevum* accipitur pro tempore, quo carnisbus abstinendum est.

* **CARNIPLEVUM VETUS.** et **CARNIPLEVUM NOVUM.** frequenter occurrunt in Probationibus Historiae. Delphin. Instrumentum ann. 1301. tom. 2. pag. 42. col. 1. *Treque idem nos data usque ad Carniplevum Vetus mililactonia in suo robore duratura.* Altiud Instrum. ann. 1300. quidem tom. 2. pag. 127. col. 1: *Die Sabbati post Novum Carniplevum.* pag. 128. col. 2: *Post praedicta anno quo supra, die Martis post Vetus Carniplevum.* Tertium ann. 1388. ibid. pag. 249. col. 1. *Die Dominica ante Carniplevum Novum.* Has Epochas illustrat aliud Instrumentum ann. 1392. ibidem pag. 168. exhibitum, quod *Festum et actum dicitur anno Domini 1392. Iohab. 1. in die Dominica Carniplevum Novum decima septima de mense Februario.* Hae indicant Dominicae *Carniplevum* ante 1393. esse initium decedendi contra morem antiquum, a Kalendis Januarii. Hae igitur ante Quadragesimam Dominicae incidere debent, et hoc non minus id confirmari potest, atque Veteris *Carniplevum* dies astrui extracto Compuli Johannis Humberti Gulponi Delphino in *Chronologia* pag. 10. *Die Martis et Lancelot. Rem, die Luna inter dies Carniplevum, videlicet decima quarta die Februarii solvi.*... xviii. sol. Ita die Jovis inter dies Carniplevum, videlicet decima septima Februarii, solvi.... x. sol. x. den. Hoc anno 1388. quo Pascha incidit in tertium diem Aprilis 14. et 17. dies Februarii indicant hebdomadam Quinquagesimae, quoniam tota diebus inter dies *Carniplevum*, *Carniplevum* igitur Novum ipsa Quinquagesima Dominica, Vetus Dominica Quadragesimae incidit. Sed unde Quinquagesima Dominica Novum, Quadragesima Vetus dictam est *Carniplevum*? Inde procul dubio, quod Ecclesiae Romanae et veteris hebdomadam abstinentie dies a Dominica Quadragesimae ducent exordium: post saeculum vero novum ad compendios quadragesimae hebdomadam addidit hebdomadam Quinquagesimae, Carniplevum Novam dicta sit ipsa Quinquagesima Dominica, quod initium esset veteris illorum diebus hebdomadae abstinentie recentis instituti. Hae fere post eruditum Editorem Historiae Delphinatus.

* **CARNIPLEVUM.** pro *Carniplevum* legitur, in Anna. Tolos. D. la Faille Instrum. pag. 50.

* **CARNIPLEVIALES PERLL.** Pulli qui carnisbus ante tempore quatuordecim diebus fundi debebantur Germ. *Festnachstziner*. Charta ann. 1281. ap. Guzen. in Cod. Diplom. tom. 4. pag. 149: *Duorum anteriorum, Adventum et ante Carnipleviales redditus annuus.*... legimus capitulo ecclesiae Wolfaricensis. Alia ann. 1363. ibid. pag. 150: *Praedictis festibus illorum diebus et ante Carnipleviales 3. Pollos Carnipleviales de praefatis bonis novae novae annis singulis presentabit.* Infra: *De Pullum in Carnipleviales*

An inde clathri dicti *Carole*, quod orbem saluatorum utrumque representat.

¶ Ea voce significari videtur in omne, quod aliqd circumscindat et vallatur: hinc pro Pala, Gall. *Chaton*, et Clathrus quibus capella clauduntur, intelligenda forte est, in locis a Cangiio laudatis, et in Martyrol. S. Fidis ex Cod. reg. 5188. Anno 1381. Rediit ad nos confrastrum.

¶ *B. Maria*,... pro *fuco* *Karolin*, in monasterio sive in capella *B. Mariae*. De tortis vero paululum notione, accipit videtur pro Comitatu. in eod. Martyrol. et *giz Kai*, Februarius. *Tractatus S. Fidis in cassis*, et cum *Karola*; sed sine processione... illi. *Nova. Flor. Purificatio B. V.* in capite... et *Karola*, tam sacerdotis quam confrastrum, et cum processione... Annuntiatio Dominica in cassis, et cum *Karola*, tam sacerdotis quam *B. Mariae*, et cum processione. Unde *Carolier*, pro Munus, Gall. *Carrie*, in Lit. remiss. ann. 1477. ex Reg. 266. Chartoph. reg. ch. 429: Le supplément à la Quo-

leins pour faire voler ses soldiers. Nisi sit pro *Carrier*, Calesis solum coracium suppingere, vel clavus alioque foris munire, et in aliis Lit. ann. 1499. ex Reg. 184. ch. 18: *Tractat Morel* frappe les Étoil d'une soldiers *Carroles*, que il portoit. Vide supra *Carochum* et *Carola*.

¶ *2. CAROLA*, Chorea, saltatio, Gall. *Dance*, olim *Carola*, cum *Carole*, Ital. *Carolare*, chorea dicens. Hist. S. Mart. de Campis pag. 552: Ad ingremum sacelli Virginis matris, quod de chorea esse *Carola* dixerunt. Unde *Carole*, in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 226: Une femme qui dançoit ou *Carole*it, etc. Vide *Charolara*. *Querele*, pro *Carole*, in vet. Poem.: Les *Quereles* commencent sur un *funier*.

¶ *CAROLEI FLORENTI*, A Carolo V. imperatore causi. Acta MSS. capit. S. Petri Insul. 7. Jan. ann. 1490. *Debit* summam 40. *forensium* *Caroleorum*, sine 80. lib. Paris.

¶ *CAROLENI*, Moneta Neapolitana. Contract. matr. ann. 1398. apud Salernum: Datis nomine vinctis duo milia in *Carolenis* argenti, sexaginta pro uncia computatis ponderis generalis. Vide supra *Caventi*.

¶ *CAROLICI SOLIDI*, *CAROLENI*, *CAROLINI*, Moneta species, de quibus in voce *Moneta*.

¶ *CAROLINA* Herba. Crocydion dicta, de qua Ruellius lib. 3. cap. 9. et II. G. Gelubius lib. 3. Comment. Fil. H. PP. pag. 317. *Herba* regis, *Carolina*, *Carolin* vocant, quod Magno quandoque Carolo divinitus ostensa fuerit, adversus pestiferum hominem salutaris, etc. [¶ *Carola* aculeis, Linnæo, sive Hortul. W. Strabii ed. Hesse, pag. 68.]

¶ *CAROLUS*, Papiae, Novicia in paludibus, Addit Codex editus, (nam absunt in MSS.) *Carolus* Rex Francie fact. [¶ Sunt in Cod. reg. Papie 7304.]

¶ *CARONGE*, Concil. Rotomag. ann. 1381: Convectus et Processiones indicabantur... ad elemosinas pauperibus impendendas, quia a Greca dictione *Xapoc*, id est gratia, per voces corruptionem *Caronges* vocantur.

¶ *1. CARONIA*, Platen, vicus ubi habitant Carones seu plaustrorum fabri, Gall. *Charonn*, Necrologium S. Mellani Pontisæ: Item super domo *Hadulphi* le *Cordier* in Caronia 3. sci. Vide *Caro* 1.

¶ *2. CARONIA*, Chlaver, Ital. *Carogna*, Gall. *Charogne*, Stat. crimin. Cumanæ cap. 161. ex Cod. reg. 4622. fol. 98. p. 1.

Caducora seu Caronias, est fovea clanculum nemo audent ponere nec tenere... in aliquo loco versus civitatem Cumanam. Eodem nomine ascetici scriptores nostri *Caroniam*, desertum designant. Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1.

Se *Placitum* ne noscunt,
Nostre chaise, *caron* j'aime,
C'est nostre lase de Carogne.

Hinc *Dicharognier*, pro Carnem in frusta incondita discerpere. in Lit. remiss. ann. 1381. ex Reg. 119. Chartoph. reg. Ch. 201: *Lequel Bridoul... dist... à icellui boucher, pourquoi l'entremis-tu de tuer char, quant tu ne la sees appeler... il sembloit que chiens eussent* *Dicharognée* celle troye que tu avoies tude.

¶ *CARONNIUS*, Carorum faber, Gall. *Charonn*, Carorum in Ch. ann. 1480. ex Chartat. 23. Corb. Reg. foresta de Brotonne ex Cod. reg. 4659: *Talis est usus foresta Brotonne*, quod omnes illi, qui reddunt pro consuetudine foresta aliena, et garbar, et ova, et tortellos, et gallinas, possint et debent capere sine emenda semper consuetudinem forentarii in Brotonne videlicet *caronius*, demper novum rotam et residuum gloriei, et signifabri, et Caronnii... quando manovra predictorum operariorum erit inde remota. Vide *Caro* 1.

¶ *CAROPERA*, Opera carri, Vectura, Gall. *Charroy*, Cod. MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 36. v. col. 1: *Arat ad laticum peritico* ut *caropere* *peritico* II, *facit caplin* quantum ubi jubet, *facit Caropa*, ubi et *injungitur*, fol. 63. verso col. 1: *Faciant Caropere* propter carum Andegavi cum duobus annis, milibus de manso. Fol. 70. verso col. 2: *Mittunt duos boves ad Caropere*, fol. 94. col. 1: *Facit in vites* ar. 1... *Caropere*, quantum et *injungitur*, fol. 95. verso col. 1: *Facit Caropa*, ubi et *injungitur*. Vide *Caropera*.

¶ *CAROPETARE*, Vehere, Gall. *Charrier*, Item Cod. fol. 72. verso col. 1: *Perovant... de unoquoque carro quando Caropent n facient*, excusat sci. III. Lubens legerem, Quando *Caropem* non facient. [¶ Quando *Caropem* non facient, ap. Guerdar. pag. 149.]

¶ *CAROS*, Crupulatis redundantia, sopor profundior iusto, capitis gravitas. Sauren. in Amalthea. Vide *Medicam* Salern. pag. 130. et 131. edit. 1822. Vox Græca est: hinc

¶ *CAROTICE*, Vene que in collo sunt, quibusque per carotidem, vel aorta dormientes similia, sequestratur totius corporis immobilitas. Sussanneus in Vocabulario.

¶ *Carotides arterie*. Vide *Lexica medica*.

¶ *CAROYANA*, Vide *Caravanna*.

¶ *CAROXOLUM*, Vide *Carocolum*.

¶ *CAROXOLUM*, Item quod Carocolum, Vexillum totius exercitus precipuum, Pactum inter Crenon, et Ferrar. ann. 1298. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1537: *Son Carocolum* aut ibunt in sercio cum munis *Crenone* cum *Caroculo* et cum omnibus suis militibus et peditibus.

¶ *1. CARPA*, Cyprinus, species pisces, Gall. *Carpe*, Linnæo, lib. Senart. Inq. quilibet. Toles. pag. 29: *Et dedit dicto heretico unam Carpan*, quam tunc faceret piscetas. Statuta S. Claudii ann. 1488. pag. 17: *Teneat* *Carpan* cum pittance *Carporum* ministrari solitum, duo alea pro quolibet die et 4. nucea.

¶ *2. CARPA*, Capilla, Papiae. [et Glossar.

Sangerman. MS. num. 501.] [¶ An *carpa* 1.

¶ *CARPANA*, Cyprinus, species pisces, Gall. *Carpe*, Ital. *Piacent*, lib. 4. fol. 70. v. *Item* *Carpanes* de duobus libris et *ad inde supra*, pro quolibet libra v. den. et *vide*, *Carpiere*, Vivarium, ubi *carpa* aliive pisces nutriuntur et servantur. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 190: *Estancos* ou *Carpières* à garder et nourrir poisson. Vide *Carpo* 1.

¶ *CARPASIA*, Vox Italica. Arripere, Tract. MS. de Re milit. et nautic. bellie. cap. 109: *Navigium* ex parte anteriore *capertum* sine rampino, est valde utile ad accipiens hostium, et concidens *capertum* hostium, et potest alius levare et inferius declinare, quando via *Carpo*re alium navigium *capertum* hostium.

¶ *CARPASIA*, *Dreydenbach* Rijn. Hierosol. pag. 31: A *novitie* vero est *Carpatos insula*,... ex hac insula dicuntur et *Carpasie*, *Mayne* naves et *spatone*. [¶ *1. Carpasie* vocat lib. 14. cap. 6. sect. 34. Vide *etiam* *Gal. Antiq. Naval*. tom. 2. pag. 458. 100.]

¶ *CARPETA*, Portio cibaria Monachica, sic dicta, ut videtur a *Carpis*, nostris *Charpie*, seu linteolo minutissime carminato et namis, quod carnes minutim insitum, et concidit *Carpetum*. Mart. Nam scribit Octavius Ferrarius in Origini. Ital. *Carponare* esse pisces aceto et aliis speciebus condire. Chron. Abbas 15. Mart. 1. sect. 1. *Carpasina* vocat lib. 14. cap. 6. sect. 34. Vide *etiam* *Gal. Antiq. Naval*. tom. 2. pag. 458. 100.]

¶ *2. Carpetum*, Portio cibaria Monachica, sic dicta, ut videtur a *Carpis*, nostris *Charpie*, seu linteolo minutissime carminato et namis, quod carnes minutim insitum, et concidit *Carpetum*. Mart. Nam scribit Octavius Ferrarius in Origini. Ital. *Carponare* esse pisces aceto et aliis speciebus condire. Chron. Abbas 15. Mart. 1. sect. 1. *Carpasina* vocat lib. 14. cap. 6. sect. 34. Vide *etiam* *Gal. Antiq. Naval*. tom. 2. pag. 458. 100.]

¶ *CARPELLA*, in Gloss. Saxonicis Cottolano, sadoi-boga. [¶ Arcus ephippii anteriori adfixo.

¶ *CARPELLUS*, Cyprinus minor, Gall. *Carpeas* vel *Allen*. Charta Phil. Paic. ann. 1389. in Consuet. Genovef. MSS. *Carpellus*, Item *Carpellus*, vel *Carpellus*, nisi duo valent unum denarium. Vide supra *Carpan*.

¶ *1. CARPENTARIUM*, Vectura onus, vassal domino exsolvenda in pecuniarium summum, aliove redditus nonnumquam conversum. Redit. Meiel. in Reg. Phil. Aug. part. 2. ex Chartoph. reg. 24. bis. edit. 169. p. 1: *Carpentarium*, *vi*, modios et dividuum, modium ibernogii et medium marceschie. Vide *Carpentum* et *Carreda*.

¶ *2. CARPENTARIUM*, Opus lignarium, materialia structura. Gall. *Charpente*. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1381: *Item Jacobo du Tertre carpentarii*, quia cum suis filiis fecer. totum *Carpentarium* *navis* ecclesie.

¶ *CARPENTARIUS* [Item], Gall. *Carpentier* rouges, sic *Faces*, quibus ignis torus et subijungit, appellatur. apud Bellouanensem MS. Cap. 29. *Dirure* enim, quod facit ignis, ita et construere *Carpentarium* est: *Une fane* de *Ville* *nouve* en *Hes* si dit à un *boisier*....

ciat. Apud Francensis villam *gratus* ad *solicum Caraceras foci*, Cod. Arminius Abb. Saengerman. MS. fol. 94. col. 2: *Ubi coliti possunt de Caraceras c.* Charta Henrici Ducis. Ann. 1004. apud Martellum tom. I. Ampliss. Collect. col. 13: *Donatus ibi. . . prata ad L. Caraceras secunda*, Charta ann. 1070. apud Mireum tom. I. pag. 107. Et ubi amplius inde multi vel successores meos accipere debent, quam Caraceras vine decem et octo iudiciorum latitudo. Vide Carra. [¶ Charta ann. 790. ad Arch. Trevir. post. Gall. ann. pag. 311: *Notis pervenit 30. gollinas et 100. ea et 28. Caraceras lignorum*, Alia ann. 981. ibid. pag. 331: *Charta ann. 977. Caraceras librum*, tantus librorum numerus qui plurimum cararum opus efficiat, in Chart. Annouit. II. Archiep. Colon. ann. 1074. ap. Seibertz. Duc. Westphaliae pag. 84: *Lamentabatur etiam preter palatium, preter auream tabulam altario, preter Caraceras librorum, preter marmoreas parietes*, etc. infra: *Et de ipsa Caraceras qui hoc inferre videntur, etc.* Alia Chilperici ann. 716: *Vel reliquis redactionibus, quod a iudicibus publicis totetur de carra eorum qui hoc inferre videntur.*

* **CARRATA**, et **CARRADA**, Doli vinearii sui alterius liquoris species. Usatica MSS. Vitecomitis liquorum Rotomagi, ubi de Tebano, ubi de Longo, ubi de Rochelle 5. *sols*: *pour le tonnet qui on appelle Charette 7. sols*: *pour la pippie 2. sols*, etc. [¶ Charta Ludov. fil. ann. 840. ap. Guichen. in Hist. de France. t. 1. Caraceras 30. et frumenti malthos 300. Anonymus Hassencleranus in Episcopo Eystensibus: *Quo quidem de vino nihil habeo, nec vinum ullum vendit, radam, quam dedit mihi sicut iocus Augustensis Episcopus tantum ad sacrificium*, Udalricus lib. 3. Consuetud. Clusice. in Prefat.: *Octo vini Caraceras ad comestum Fratrui esse collectas*, Vita Godefridi Campelegensis cap. 54: *Sed et ripes Rhemi diuturni vini Caraceras ad festivo celebratum quidem Apostoli Assumptionem deputant*, [Consuetudines Ecclesie Colon. MSS. e Bibliotheca Cathedralis Altrebat: *Dabit Cellararius missae iniqui et minori ecclesie XIII. quate etni et diuitiam annuam*, ubi ubi Vicario III. annis vini. *Octo Officii, scilicet Decano majori, Subdecano, Choriposco, Scholastico, Cellarario, Cantori, Porcario, sacro majori, sacro minoris, quilibet ipsorum datur una Caracera vini*, ibidem: *Canonici majores Ecclesie habebunt mancipia 144. Caraceras vini et diuitiam Caraceras 7. denarios*, *Quod datur Caracera cervisia. . . scholaribus Canonici*, 1. Caracera quam conservaverunt dace custodibus donatorum ad facendum ipsis factos Adde Miracula S. Ursuari num. 23. Gessarium Heisterbach. lib. 10. cap. 13. Vitam Baldini Lutemburg Archiepiscopi Trevir. lib. 2. cap. 11. Monasterium Anglie totum. Cod. Diplom. Quod. lib. 2. cap. 2. Sape ibid. Collect. Guichen. et Wurdwein ubi videndi indices.

† **CARRERATA**, Eadem significatio. Charta Willielmi Abb. Cartiaci ann. 1432. apud Perardum in Burgundicis pag. 450: *Quod cum ipse acquiritur etiam sui quid*

ipse habebit in Cherreta vini, quam ubi et suis et hereditibus suis debet Prior et Prioratus de S. Marcello.

* **CARRATA**, Eadem notione, apud Morichum Sagall. in Capitulo II. lib. 1. pag. 17: *Quos Caraceras talibus casibus plenus ad Aquagranti ubi dirigere non pretermittit*, [¶ Ductus Karaceras vini in Charta ann. 1234. ad Guichen. in Cod. Diplom. tom. 4. pag. 803. etc.] [Vide Carra cini, in Carra.]

* **CARRADA**, in Charta Dagoberti Regis apud Douleto pag. 636: *Et inde imposita de unaquaque Quarada de melle persolvant paribus S. Dionysii solidos duos: et unaquaque Quarada de garancia solidos duos*, etc.

De **CARRADECI**, pro de **Carvadis**, Charta Chlodovei III. Regis apud Mabillonius: *Ubi quique tollentur, portatibus totius ubi quique redditionibus a iudicibus publicis exigebantur de Carvadec qui hoc inferre videntur, ad missa ipsius basilei nullatenus requireretur, nec exigentur de Carra*, Et de ipsa **Carvadec** qui hoc inferre videntur, etc. Alia Chilperici ann. 716: *Vel reliquis redactionibus, quod a iudicibus publicis totetur de carra eorum qui hoc inferre videntur.*

* **CARRADES**, vel **CARRADES**, Idem quod **Carada**, Onus carri. Preceptum Ludovici filii Anna. 881. apud Guichen. in Ampliss. Collect. col. 33: *De prato ubi possunt colligi feni Carades vi.*

* **CARRADIA**, Tribunal sui vestigia ex antiquo. Visi. in Charta ann. 1398. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 365: *Ad omni exactionis sui requisitione thesauri, pedagi, Carradia, vestigia, etc.* Visi.

* **CARRADIUM**, Onus carri. Descriptio censuum Monasterii S. Emmerani apud Bernardum Pet. tom. 1. Anecdote. part. 3. col. 70: *Hereditat, scilicet, indicium Carradium 1. fassum sicut et indicium*, etc.

* **CARRADUM**, Vectura onus, idem quod **Carriedum**, vel **Portorium** ex carris perceptum. Annal. Bened. tom. 2. pag. 869. ex Diplomate Caroli Regis Franc. pro Monasterio Hohenlaugum: *Et nullo telonio, nec navigatio, nec Carrado, exactione, nec relicto, . . . exerceat faciat*, etc.

* **CARRAGIA**, Pedamentum, Palus et peticia, cui vitis inantitur, Ital. Palo. Gall. Echalas. Stat. Cassi. sec. XIV. in Monumentis. Hist. pag. 149. Item statutum est quod aliquis non possit extrahere aliqua armenta sui lignaminis, nec robies et salices, Carvagias et ceteras, nec oliveta alia ligna, nisi illa ligna essent nata super solo suo de Cassali sui districtu. [Fr.]

* **CARRAGIUM**, Vectura cum carro. Carvagium. Charta Ludov. reg. ann. 858. Inter Prob. tom. 1. Hist. Lothar. col. 335: *Et nullus iudex publicus, ex quibet in iudiciaria potestate, . . . tam de Carvagium iudicis potestate inferre vendendo, etc.* Vide Carvagium et in Carvadec.

* **CARRAGO**, Vectura cargo post Carvagium. [¶ Factis Carrago maxime dicitur conjunctio quedam errorum ad munimentum, vel commentis exercitui, vel subsistenti. Fiebat autem id obiciendo interitum hosti fronses ipsius videntur, sive caravum interitum vero plaustri omnibus in orbem collatis militares exercitus praecipiendo. Hec Carol. de Agric. in lib. milit. quem consule, si placet. Vide in Carvagium.]

* **CARRAIROLA**, Gall. *Petite rue* = Inter honorem Arnaldi Ramundi Belli et

domum comunem et carrariam **Carrairolam**, (Arch. Tolos. ser. E, I. 40. an. 1213.) v.

* **CARRAIRONUM**, Vide supra Carroinum.

* **CARRALE**, Vide post Carada.

* **CARRALIS**, Vide Carnales post Caradale.

* **CARRALIS**, **EVETIO**, Vectio currum. Preceptum Pipplini Regis pro Monasterio Friburnensi, apud Marq. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 30: *Nullo telonio vel bonis coventibus, neque ex vobis realio, neque summaris, vel de Carrali Evetione solvere nec reddere debant.*

* **CARRALIS** **SOGA**, Vide in Soga.

* **CARRALIS**, **CLIVUS**, Gall. *Carra*, *Carra*, Gall. *Carraque*, Ital. Caroli VI. reg. Franc. ann. 1415. in Memor. H. Cam. Comput. Paris fol. 70. v. 3: *Concedentes etiam nobis coventibus, . . . potestatem, basium et mandatum, . . . concedendi cum dictis (Jannensibus) super habendis ab ipsis certis galeis et Carraque, sive nobis paratis et armatis. Vide supra Carra.*

* **CARRARE** in CARRO, CARRO impingere, Gall. *Charger*, Pactus Legis Salice tit. 27. §. 1. Si quis fenum in Carro Caraverit, etc.

* **CARRA** Richelidis regin. Inter Prob. tom. 1. Hist. Lothar. col. 333: *De prato ubi possunt colligi feni Carades vi*, etc. ad colligendum de vino modus c. Vide Carra.

1. **CARRARIA**, Idem quod **Carada**, vel **Carada**, JOHANNES Abbas S. Mariani in Vita B. Joannis Abbatis Goziensis n. 75: *Pro Carraria ubi, inquit, non sit altissimum vellem. Mox: Vascula hujusmodi Carraria una vixi possunt acquiri. Vide Carada.*

CARRARIA, Otto Morena in Hist. Rem. Rup. Landensium pag. 54: *Et adducunt Carraria mudas plenas lignis scia, sulphure, lardo, oleo, arumia et pice liquida madefacta, etc.* Infra: *Quare ipsas Carrarias sic undique accensas, [et maximum flammam judicantis unam] post aliam juxta gationem Imperatoris precestant. Vox, ut videtur, notiois non multum diverse a Carraria, Species doli.*

2. **CARRARIA**, Lapidicinia, nostris **Carriere**, S. Augustinus Serm. 2. de Vita et Morb. Clericor.: *Emeret de ipso pecunia accendit quendam domum in Cararia, quam ubi carra, ubi carra, lapides profuturam*, [Vide Carria 2.]

* **QUARRARIA**, et **QUADRARIA**, Eadem notione in Monastico Angl. tom. 2. pag. 8. 128.

3. **CARRARIA** **VIA**, Quia currum vel potest. Vide Via et Carveria 1.

* **Carvaria** vie, in Ch. ann. 931. apud Ugellum tom. 1. Ita. sac. edit. ann. 1717. col. 722. Charta ann. 1035. ex margo Chartul. S. Viet. Massil: *De ipso molendino, quod est in capite defensi sicut Carvaria, . . . currus, etc.* Chron. Domini, de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 625: *Non tamen recti itineris viam vestigia consequuntur; sed per Carvarium curvis, Carvaris, Viar, Gall. Rue, in lit. remiss. ann. 1280. ex Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 31. Vide supra Carvaris vie.*

* 4. **CARRARIA**, Doli vinearii sui alterius liquoris species. Item, Mensura vinarum, quo sensu intelligenda Carra vini supra eadem fortassis ubi Carra. Carra, in Agric. MSS. etc. Bricol. *Carries qui doit le thiorier de la Fieglise de S. Brice par chacun an: a la feste de Noel, etc. Carres de la fabrice par*

claren an : Le jour S. Estienne, Carro-
m. MS. ejusd. eccl. : A toutes foies
a Carrie, se dolent lire les leons au
pulpitre amont. Stat. Asta ubi de Intr.
portat. : Carrière et fine nove et veteres
poumter et Carrière et estimations
officielles. Ibid. ubi de Revis. Quod
rursus vite Carriarium debeat habere
et teneo bullatam bulla dicti emptoris. Vide
in Carrovia, in Carveria 1. et supra Car-
ratiolus.

• **CARRARIATUM**, Lapidicinia, Gall.
Carrière. Arrest. parl. par. ann. 1819.
in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 1. Item
scriptio solidos Carriarii et Carriarii
et dominationes in domibus, avariabus
et casalis... inclusit inter viam publicam ex
una parte... et quoddam Carrariatum.
Vide Carveria 2.

• **CARRASTA**, Onus carrii, quantum
carro vehi potest, Gall. Charrette, Char-
t. Metic. : Est autem donum quod dedit
et scribere iusti, fra Carrovia anni
tempore in meo loco. Vide Carrovia.

CARRATA, Vide Carrovia.

• **CARRATELLUS**, Vide supra Car-
ratiolus.

• **CARRATIERUS**, Auriga, ductor
carri, Gall. Charretier, olim Carrettos.
Lit. remiss. ann. 1875. in Reg. 107.
Chartoph. reg. ch. 872 : Jeunes auriga
Carriarii capiti... et Carriarii reditus
sis, etc. Occurrit praeterea in Comput.
ann. 1480. inter Probat. tom. 3. Hist.
Nem. pag. 645. col. 1. Chart. ann. 1893.
in Chartul. S. Vinc. Laudun. Les gens de
nosseves desussidit avoient pris une
charrette, les chevues et le Charoton. Alia
ann. 1895. ex Tabul. S. Joan. Laudun. :
Les gens desussidit avoient pris une
Charretton, qui charloient par dessus
l'assue de leur estance. Vide Carrator
et Carrettorius.

• **CARRATERIUS**, adject. Bata carra-
teria, idem quod supra Carveria 4. Lit.
ann. 1875. in Reg. 108. Chartoph. reg.
ch. 68 : Retolovunt... se intentece bona
et res mobiles que secuntur :... unam
botam Carrateriam, etc.

CARRATIGU, Vide in Carrovia.
CARRATE, Charta ann. 1287. in Me-
tropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 40.
Fratrum vero consortio altera dimidia
Carroth vini cum allecis et ovis cedet
singulis annis de suis possessionibus tem-
poris subnotato. Idem videtur quod Car-
rovia vini. Vide in hac voce.

• **CARRATIO**, CARRATIO. Codex MS. Ir-
minensis Abb. S. Gertrud. fol. 79. col.
2. Solidi... de dignitate... et de
Carroviae pedem 1. acridas 1. Ibid.
fol. 80. versu 2. col. 2. Solidi de Carro-
vione pedem 1. pullos tri. ova xv. Propter
adjuvantes vires, pedalem, et scindula
conjecto Carroviem hinc idem esse
quod Quadratiem, Gall. Eguerris-
sionem, seu quambet ligni fabricationem
domino debitam a vasillis : et scindula
est affinitas vocum Carratio et Carratio
cum Carro sive derivatis, quae
veterum onus significant. Vide Carrovia
et Carrovia, in Carrovia. [50] Guerdano Ligna
in quadrato secta.]

• Mihi Praestatio esse videtur pro
passilis : est enim

CARRATICUM, Passillus qui sustentatur
ville : nostris, Escharas, aut Escharas.
Lex Longobard. lib. 1. tit. 35. § 31.
[50] Rothar. 298.] : Si quis passum, quod
est Carraticum, de vite tulerit, etc. Vide
Eschara.

• **Carresson**, apud Lemovicenses et
alibi. Lit. remiss. ann. 1493. in Reg. 197.
Chartoph. reg. ch. 70 : Le suppliant s'es-

toit blesé la main en faisant des Char-
resson sous lez pieds et sous lez mains.

• **CARRATOR**, Ductor carri, Gall. Char-
retier, Ital. Carriatore, Chron. Parmense
ad ann. 1284 : Insultaverunt dictos Car-
ratores et absterunt xxxii. paria bovum
cum planstribus, et cum xxxvi. corbibus
salsis, qui ducebatur Parmam per predi-
cos Carratores. Ital. Carriatore vel Car-
radore, non solum qui ducit, sed cum vel
facit carros vulgo significat, Gall.
Charron.

• **CARRATUM**, Vectura onus, quod a
viciis domo ad domum praestatur, Chron.
1310. in Chartul. S. Vinc. Laudun. ch.
109 : Tandem idem comes... ad ius eccle-
siae pertinere recognovit,.... videlicet in
villis. Posteriori positione... majores garru-
linas, subnominatione in armis, Carra-
tas, procuraciones servientium, etc. Vide Car-
rovia.

• **CARRAUS**, Vide supra Carraus.

• **CARRAXATURA**, Vide Charaxatura
in Charaxore.

• **CARRAXOLUS**, Vide Carrochium.

• **CARRAXEUS**, 8. CARRAXIUS, 8.
CARRIBUS, Gall. Carriarius, seu viam
publicam cura demandata dicitur
Charta Libert. castri de Cusciano ann.
1885. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 454 :
Quod dicti consules possint eligere Car-
rariarios seu probos homines, qui possint
et valant omnia impedimenta indebite
visi seu carveris publicis... etiam
removere. Alia pro Chartul. in Lodov.
ann. 1841. tom. 8. Ordinat. reg. Franc.
pag. 378 : Consul... eligere possent et
soluere damnum singulis certis hominibus
pro cura habenda de carveris et visis, tam
in dicto castro quam ejus terminis et
territoriis... Dominus dicti loci seu ejus
episcopus (Paulus) ad notificationem pre-
dictorum Carriariorum... de viis
seu carveris predictis ordinare... verum-
tamen si circa praemissis alijs opposito
fuerit per partem aliquam, verbo vel litteris,
cognoscit et exsecutio praemissorum non ad
ipsos Carriarios, sed ad dominum dicti
loci seu ejus Curiales solum et in solidum
pertinet. Carriarios, pro Carriariis, in
Lit. ann. 1895. tom. 4. eorumd. Ordinat.
pag. 675. art. 7. Vide Carveria 1.

• **CARRAGIUM**, Curru, quibus
rebutantur impedimenta exercitus. An-
nal. Estens. ad ann. 1409. apud Murat.
tom. 18. Script. Ital. col. 1071 :
Quoddam Carrolio Valentem ad universos
hostes de Dominico non Junii totum
exercitum providentissime ordinavit, et
subsequenter neccellique, ac cum Carro-
via alijs ad rem facientibus, cum Vide
in Carriagium, Carra 1. et Carragio.

• **CARRAGIUM**, Tributum seu vec-
tural, quod ex carris exigitur. Charta
W. Mortimer milit. ann. 1295. ex Tabul.
Fossat. : Habebat de cetero liberum pas-
sagium per pontem meum de Bonolo,
salvis assensibus, qui debentur michi de
Carrovia. Carrovia in Ch. scabulis. Bus-
cens. ann. 1895. ex Reg. 97. Chartoph.
reg. ch. 154 : Les profits et emolumens...
des carroy, que on dit Carrologe. Vide
supra Carrovia.

• **CARRARE**, Vecturam seu carro-
rum servitium exigere, vel Carroviagium
seu tributum ex carris percipere. Charta
W. Mortimer milit. ann. 1295. ex Tabul.
Fossat. : Condictum etiam fuit quod si dicti
fratres in Carrovia, vel alio aliquo
modo alios gravamen facerent, capillari
recessu, obsequio alia emendatione liberi
haberentur.

• **CARRARE**, Carro vehere, cartum
ducere, Ital. Carreggiare, Gall. Charvair.

Acariar, eodem sensu, in Ch. ann. 1348.
ex Chartul. 21. Corb. fol. 101. Huic il
dedit Acariar, et dicit avoir, le jous
carrie, une garbe de past. Lit. remiss.
ann. 1408. ex Reg. 183. Chartoph. reg.
ch. 91 : Jolide. Huic estote... et dicitur
la où il fisoit Acariar ses abais à Hei-
meille où il estoit demourant. Acariar,
in alijs Lit. ejusd. ann. ex Reg. 164. ch.
308 : Jolide. Huic estote... et dicitur
chaquo pour Acariar de leurs abais.
Encariar, eodem acceptione, in Ch. ann.
1404. ex Chartul. 21. Corb. : De posit
corrie, par l'aveu. Huic estote... et dicitur
encariar, ne Encariar, ne faire encariar
ne Encariar, etc. Escharier, in Lit. ann.
1281. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag.
901. Stat. Parisiensi ann. 1294. pag. 10.
Cod. reg. 4922. A : Quatuor carverius
vel carriarius possit vel debeat Carvare
vel portare dictos Dominicos vel festivos.
Vide supra Carveria.

• **CARRARIUS**, Perceptor pro Carro-
vis, vide in hac voce. Lit. ann. 1305.
tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 228 :
Prædicti de dictis nostris gubernatoribus
Dolphinatus et judici Carroviarii dictae
villae de Romanis, etc. Vide infra Car-
rariis.

1. **CARRATEA**, CARRETEUM, Sepes,
græcè, in Gloss. Græc. Lat. forte pro
Carrovia. [50] Reinard. Vulp. lib. 3.
vers. 60 :

Festis et Julia Carroth hapes in ista,
Vopere et nolla comoda loca.

• Minus recte emendatur Carrovia.
Legendum quippe est Carretum vel Ca-
retum. Vide supra Carretum et Carretia.

• **CARRATEA**, CARRETA, Carrus duo-
bus constans rotis, Etrusca, Gall. Char-
rette, Thom. Walsinghamus in colub.
III : Nullo profecto negotio reverens est,
curvus, Carreata, et plaustra perdens
numero id. Charta Edwardi II. Regis
Angli tom. 3. Monastii pag. 108 : De libero
transitu cum plaustris, Carreth, et alijs
ultra terras ipsius. Additamentum ad Math.
Paris : Caputur Carreth Clericorum ad
transvehendum scutalla. [Occurrit apud
Th. Mador Fornul. Angl. pag. 384. et
Kennetum in Antiqui. Ambrosen.
pag. 574.]

• **CARRETEUM**, Eadem notione, apud
Thomasium Consuetud. Bituric. pag.
714. in Charta Archambaldi de Solisaco.

CARRATEA, DOMINICA, quae ad do-
minum manuum suarum colliguntur
ejus negotia pericula. Articuli obser-
vandi per provisionem Episc. Angliae :
Quod adque etiam Carreth et equitatus
dominici Praetorum, Rectorum, aut
Clericorum in itinere publico, in mercatis,
et aliquando in sanctuariis capiantur et
abducantur.

• **Carrete**, in Ch. ann. 1392. ex Chartul.
28. Corb. : Payrolz aller, passer et rapa-
ser par ledit buc à pie, à cheval, à car,
à Carrete, à des char et carques peblentien.
Carri etiam seu vehiculum genus, quo re-
torquentur, videtur esse, in Chron. Do-
min. de Gravina apud Murator. tom.
12. Script. Ital. col. 641 : Fictu ligitur
nunc, praefato huiusmodi Carreth parvi
fecerunt, et in ea forgiar ardentibus
carbomibus paraverunt, et apponentes
carroffices, ipsam judicem Martineum
misimus apponentes in Carreth, quibus
ausultant. Hursus occurrunt ibid. col. 567.

CARRATEARIUS, Auriga, Gall. Char-
retier. Thom. Walsinghamus in Edw. II. :
Et praefatus Carreth filius, sed
quidam Carrethi dicitur subintroductus
ad Reginam. Monast. Angl. tom. 1.

nate ipsos platum, quae Carreia vadit de Casimiro lauro. Carreia S. Gaudelii usque ad Perrosen. Bernardi Gaudonis Historia Fundat. Conventuum Prædict. apud Martenium tom. 6. Amplius. Collect. col. 417. In prefata Ecclesia S. Romani Tolosani manuscripti Fratres Conventualiter anais circiter 15. postmodum autem propter loci arctitudinem et vitandam quædam caputitiam, quia Carreia publicis capitulis hinc inde, transierunt se Fratres ad locum, quem nunc inhabitant. Statuta Massil. pag. 156 et 157. Carreia,.... in Carreia fruiter nuncius entores feras Massilia, quem possit aut per Carreias, seu flos in parietibus transcurram, ita quod nemo sit curia aliquam ultra, etiam ex movere. Ibidem pag. 137. In Carreia Palatii, Massil. Carreie, Gall. Rue du Palais. Carreia de ponte, Gall. Rue du Pont, quæ exstat usque hodie, Carreia Fustaria, Gall. Rue de la Menestrie, in veteri Martyrologio Ecclesie S. Salvatoris Agensini, ubi annotatur Obitus et fundationem ejusdem Ecclesie. Conventiones Ludovici Regis Siciliæ et Hierusal. cum Arelat. ann. 1865. et MS. D. Bruset. Item confirmat dicti Domini et Rex ne Consul Judæi in dicta urbe Arelatis habitarent,.... domas, Carreias in quibus habitant. Secunda Curia Generalis Barcinonensis habita ann. 1290. a Jacobo II. Rege Aragonum, per quæcunque caminos et Carreias, voluerit ire, etc. Observaciones Tolosæ part. 2. Si aliquis res mobiles in Tolosa publice, in Carreia publice, vel in dicta vel in dicto, etc. Part. 4. Rub. de Edificijs. Si quis casum laudem, ex parte Carreie solentis de novo edificare voluerit, etc. Charta Hugonis ann. 1298. apud Bivarium. Et Monasterio,.... et in termino de Toledo, cerca de los molinos de Santa Tristad,.... a un lado de la Carreia, que va por Talavera, etc. Philippus Moskov in Ludovico VIII:

Quæ Mæstr Assaut aduæ
Duxit, Regem, le vaillat ouo,
Si le frant et mât le vent,
Que mors est en la Carreie.

Le Roman d'Amale et d'Amay MS.:

Si vit venir Any par la Carreie.

Vide Chronicon Ecclesie S. Pauli Narbonensis ann. 1588. Opuscula Joannis Colubii pag. 55. 443. et in capitulis Tolosanis per 220. Gulchenonum in Probat. Historie Bressensis pag. 109. etc.

† CARRETTA, Eodem intellectu. Charta Caroli II. Regis Siciliæ et Provincie Comitatus ann. 1289. ex Schedis Præsidis de Masqueyas: Usque ad pontem, qui est in Carreia, et voluerit per dictum Carreietum, etc.

† CARREA, Eodem notione. Consuetud. Lemovic. art. 80: Item consuetudo est, quia nemo maritus et Carreia coram domibus suis debet habere angrem cum eorum. Occurrit rursus in Charta ann. 1468. ex Archivis S. Victoris Massil. Carreia, pueri et Carreia ejusdem Archiepi Carreia ann. 1216.

† CARREYBO, Idem. Pactum Inter Jacobum Aragoneum Regem Dominumque Montipensibilium et Carreiam Magelloum Episcopum ann. 1273: Et si diverterit ab ipso termino posito in dicto tractatu, et ascendendo sursum ad manum dextram per Carreiam, qui tenentur iura etiam, per quem alius discursit.

† CARREBIA, Instrumentum Ecclesie Agensinensis ann. 124. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 485: Ad construendum et fu-

ciendum bastidam, seu villam, et ad placeas Carreias dictas bastidas, seu ville, etc. Eodem Johannis Regis Franc. ann. 1356. tom. 3. Ordinat.: Quod possint et valent, edicere plures, et Carreias, et pontes, feras, vias, et quævis fœnariarum, vias et alias ordines, prout indigeant.

CHARONERIA, Eodem notione. Charta ann. 1216. in Probat. Historie Montipensibilis, pag. 119: Quod via publica de strata seu Charoneria, que ducit.... usque ad Pontem, etc.

† CARREIA mutatio dicitur, cum quis ex urbaneitate, ut alicui superiorem cond. vie partem, locum sæpius mutat. Stat. Visitar. Tolos. ann. 1421. ex Cod. reg. 422. fol. 108. v. Eodem per vias, per modis servabitur Gaticionum, qui de Carreia mutationem non curant.

† CARREIRA, Lapideina, Gall. Carreie, Limborch. lib. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 72: Item quadam die vidit Petrum Raymundi hereticum Tholosæ in Carreia de petra, Ibidem pag. 124. occurrit eodem intellectu. Vide Carreia 2.

† CARREIRIUM. Vide in Carreia 1. † CARREIOTUS, Anapitotus, via arcio. Gall. Rueda. Inventar. ann. 1498. ex Tabul. Flamar.: Item plus unam potiam vincer,.... confrontatum per caput cum dicta Carreia publica, et per unum ad Carreiam, per fœnariam, et Carreiam. Ibid.: Item plus unum aliud casale,.... confrontatum ab una parte cum Carreio publico. Vide Carreia 1. et infra Carreia.

† CARRESSERIA, Via, ut videtur, per quam curvis transire potest, idem quod Carreia 1. Charta ad mort. pro eccl. Carbolon. ann. 1408. Reg. lib. Chartoph. reg. ch. 137: Item laudem vastus Carresserie in fluvio Ateis. Id est, secundum fluvium Ateis. Vide supra Carreia.

CARRETA, Biga. Gall. Charette. Sugerius in Ludovico VI. pag. 318: Et carri et Carreia aquam et vinum fœsti et sanctis deferentes, etc. Charta ejusdem Ludovici Regis Franc. ann. 1118. apud Dubouletum: De rhexia, id est, Carreta, 2. novæ MS.

CARREDA, Eodem notione. Chronicon. Joann. de Beka: Carredas deferentes Episcopo necessaria captivaverunt. Vide Carreia 3.

CARRETTA, Parisius de Cereta in Chronico Veron. apud Muratorum tom. 8. col. 627: Et ibidem interfuerunt Brimones, etc. cum eorum carreis et Carrettis.

† CARRETTATA, Onus carrettis. Locust est in Littera post Lectoria.

† CARRETELUS. Vide supra Carretilus.

1. CARRETTUM, Prestatio Carreit, seu Carreit, nostris Carreite. Charta ann. 1248. in Probat. Historie Montipensibilis in quibus homine tenente hospitium suum quartam accens, et in crastino Nativitate Domini vinum panem panetaria et galeatæ de Puvris debent Carreit illi. Ibid. pag. 1185. pro oppido Ferrariensi, apud Morinum in Hist. Vitiariensi: Abque rogatu et missione Carreit, et Carreit, et Carreit, et Carreit, Comitatus Blesensis ann. 1147. ex Chartulario S. Germani Auliasid.: Omnes homines S. Germani, qui sunt de potestate de Puvris debent Carreit suum Carreio per tres dies bienn, et illi qui habent Carreitum, et per tres dies Carreitum. Charta Hugonis Registensis Comitatus ann. 1268. in Tabulario S. Nicasii

Remensis: Ego galeatæ in perpetuum hominibus illis vide Carreitum omnimodum. Vide Carreia.

2. CARRETTUM, Charta Mauricii Episcopi Parisiensis ann. 1104. in Tabulario S. Victoris: Robertus de Chia dedit 3. sol. super canonicas quas habebat retro domum suam, que est in Carreit. Carreitum, hoc loco, est quod Galli dicunt Carreit, locum, quibus dicitur via Antiqua Clovia, sepibus antiquis incinctus, Joventis in S. Ludovico: L'un des Admistræ de la Snelidus estoit cens fauciller et decouper les bleds d'un Carreit entre illeques pres.

† CARREY, Vicius, place, forum, vulgo Place publique. Lit. remiss. ann. 1498. in Hist. de la Ville de Paris. Les supplians s'en aient alant au Carreit et place publique de Montebourc. Carreit, in Lit. ann. 1458. ex Reg. 158. ch. 19: Item un hotel assés à Mohu au Carreit aux barbiers. Pro Via regia. Gall. le Pavé du roy, in Ch. ann. 1348. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 97: Que ausis le ne soient assés de mettre ou faire mettre fuerras, fienz,.... sur les Carreus du Roy. Vide supra Carreitum et infra Carreia.

† CARREUM. Vide Carreium in Carreia.

† CARREYRENIUS, CARREYRENIUS, Carreyrenus. Vide supra Carreyrenus.

† CARREZ, Vide supra in Carreia.

† CARREARE. Vide supra in Carreare. † CARRIA, pro quo f. legendum Canba, quod et pro Canades, Canabhis, Gall. Canabes. Charta Pipini Imperatoris, etc. t. v. ann. 1290. apud Stephanonem Antiquit. Pictav. MSS. tom. 3. pag. 707: Et in terris amicum bledorum, leguminum, bledum, Carrium, etc.

† CARRIAGIUM, Omne genus carrom, qui solent exercitum subsequi. Memoriale Potestatum Rugens ad ann. 1216. apud Murator. tom. 8. col. 198: Et vinco galeatant et Pandum, ita quod milites equitabant super glaciam dicti Pauli, et bagardabant, et cum Carriagis transibat Pandum. Vide Carriagium.

† CARRIARIA, Doli vinarii seu alterius liquoris species. Stat. Verell. lib. 7. pag. 189. v. Item quod de circulis Carriariarum, bledorum, bledum et similibus vasorum, qui decerentur ad civitatem et curiam Verellarum, non debent solvi perdogum ad introitum. Vide Carriaria.

† CARRIAZA, Carreis, quibus vehatur impedimenta exercitus. Chron. Tarvia. apud Murator. tom. 10. Script. Ital. col. 864: Nulli ad egius pessumadati, et nacti ferro transfusi iolerere ex utroque exercitu, omnibus pene Carriazis conductorem omnes spoliatis. Vide supra Carreium 1.

† CARRICA, CARICA, Navigi species, navis oneraria, Gallis Vaseaux de Charge, unde forte nomen. In Script. Ital. col. in Ricardo II. pag. 249: Circa presens adventa sunt trieres Southamptonian, quas Carica, id est vocare solent, referunt multi quibus naves de Carica dicitur dicitur. Ibidem pag. 322: Obiit quidam magnis cognominis et 6. Carricis refectis vial apoclebis, panis mureis, etc. Rursus in Henrico III. pag. 312: Obiit quidam navi classis magnarum navium, Cariorum, et galearum, que regnum Anglie militaverat. Vide Carica 2. Vide Jal. Antiq. Navalis vol. 2. pag. 132.

† CARRIA, Vetus Gloss. Lat. Gall.: Carica. Dace. Italis Carica, est onus.

1. CARRICARE, Onerare, quous carro onus imponere, nostris Charger; Italis

* **CARRUGA**. Vide *Carruca* 3.

* **CARRUGATA**. ut supra *Carrucata*. Charta ann. 1323. in Chartul. S. Vincent. Laudun. : *Potens ab eis (monachis) decimam trium Carrugatarum terre, quae dicitur se debere, si vellet, percipere pro sua parte decime, quam habebat in decemate praedictae parochiae de Baytor.*

* **CARRUGENS**. Eadem notione, qua supra *Carrucatus*. Charta ann. 1892. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1008 : *Usum in tota foresta habere consequenter..... deprecatur antea sua anima, equis, vestibus, heredes, vel alia Carrugentia vel tirancia.*

* **CARRUGIO**. Vectura cum carro, quam quis domino prestare aut pecunia redimere debet. Charta Milonis abb. S. Remig. Rem. ann. 1206. in Chartul. Campan. fol. 245. col. 1 : *Ceterum omnia Carrugia, et veteres censae, et prata, et terrae et alia domania..... nobis remanere omnino libera.* Alia Ludov. abb. S. Viti. eiusdem ann. ibid. fol. 545. col. 1 : *Retineamus etiam..... corporea, et aquaria, et tria Carrugia sine alioquin, tria Carrugia non poterimus habere, quin domini comitissa et heredes sui domini Campanie in illis habuerint medietatem.* Vide supra *Carrigius* 1.

* **CARRUGIA**. Vide *Carrucata*.

* **CARRUM**. Vide *per Carra*.

* **CARRUM** cum vento, vel contra vento, quod ubique dicitur in *Caractis*, cuius formam et usum in praefatis describit Guido de Vigevano in Opusculo MS. de Modo aquirendi et expugnandi T. S. cap. 12. ex Cod. reg. 9620. S. Vide infra *Curvus* 2.

* **CARRUONUM**, *carro*, Glossar. Lat. Gr. f. legendum *Cartholium*. In Supplemento Antiquarii : *Carruonum, carro, Gr. f. carbo.*

* Adde ex Castigat. Cangiani : Codex S. Germ. Prat. *Favilla* ex *carbonibus*. Vide Glossar. Moursii in *xapivov* et in *xapivov*.

* **CARRUOPERA**, Vectura cum carro. Vide supra *Carriopera*.

* **CARRUS** PUNARIUS. Vehiculum minus, quod funibus trahitur ab operariis. Itaque notum frequens usus est in saxis mole maioribus transvehendis inter edolicandum. Lambertus Ardensis pag. 228 : *Rectius in hunc marem deus Carris funaribus calcatis trahentes ad sternendum ad laborem molifluis et scopularis repositus ad laborem ambulant.*

* **CARRUSTA**. Charta, vel vehiculum. Lit. remis. ann. 1882. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 144 : *Equis suos et Carrustam suam pacifice ducentes.* Vide *Carruca* 1.

* **CARRUTAGIUM**, Medietas decimae frugum, quam quis percipit. Vide *Reportorium*.

* **CARSALATA**, Caro sale aspersa. Gall. *Lard, petit salé*. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 46. col. 1 : *Item plus s'overunt pro tribus libris lardi et Carsale, pro diebus piscis decupendi et perandis, etc.*

* **CARSAMATIUM**, Eunuchus, spado. Lutprandus lib. 5. cap. 3 : *Obtuli mancipia quatuor Carsamati imperatori nominati omnibus gratia. Carsamatiatum autem Graeci vocant amputatis viribus et virga Eunuchum, quos Verdenenses mercatores ab Inimicatum futurum facere solent, et in Hispania Lucero. Lipstus Cent. 3. Epist. 44. et Spelmanus a garro, seu garcio, nostris Garpon, vocem effugiam augurantur. Quod si ita est, Eunuchos vocē barbarā ut imberbes,*

cujusmodi sunt *Garciones*, appellaverunt. Graeci autem videtur originalem petenda, cum vox *Garcio* effatur per G. Vide Glossar. med. Graecit. in *Karctoculus*, col. 560. D.

* **CARTELLA**, *Masculina*. (DIERF.) 1. **CARTA**, pro *Quarta*, vulgo *Quarte*, Mensura frumentaria. Tabul. S. Fori in Arverna : *Unam Cartam siliginis et unam Cartam frumenti. Adde Cartam siliginis, etc.* [Inventur. Recognitionum de Vouta Diocesis Vivar. tom. 2. fol. 818 : *Sus censu unius Cartae et unius carteris frumenti.* Fol. 801 : *Sus censu duarum Cartarum et unius carteris frumenti.* Inventur. Piquet num. 18. cap. 41. de Voila fol. 14. in Archivio Principis de Rodano. Item, quibusdam *Cartis* *duarum denariis cum dividio frumenti.* Non semel occurrit in eodem Inventario, et in Chartis Aquitaniae, et passim in Regeſto 87. Chartoph. reg. 1. Vide infra *Quarta* 1.]

Notat Ughellus tom. 7. Italiae sacrae pag. 486. diocesis Salernitanam dividi in 18 partes quas hic Cartas vocant, seu Archipresbyteratus. [ubi] *Cartas* *Quartas*, dicit opinor, id est, regiones, nostris *Quartiers*.

* **CARTA** RASA, non ad cumulum. Vide *Cartas*.

* **CARTA SALIS**, in Codice MS. Monialium S. Thomae iuxta Montem Brisium apud Stephanotium tom. 5. Fragn. Hist. Avo 1960. Nobis Com. de Forensis : *Item, quibusdam domum Monialium, quod dicit nobis libertatem hominum et unam Cartam salis in unoquoque Sabbato in foro Monialium Brisium.*

* **CARTA**, Species praestantissimae agrariae, Madag. Formul. Anglic. pag. 314 : *Ego Ricardus de Valeum quatuor clauas..... deo et Ecclesiae S. Margaretae de Portu de Genua et Canonici eiusdem ecclesiae, redditum XX. sol. et regale veritatum, et wardas, et excoitas et Cartam, et quidquid iuris, etc.* Vide *Quarta*. 13. **CARTA**, Pars domus, Gallicae *Parlement*, Quartier. Statuta Monasterii Praxinorensis anni 1255. apud Stephanotium Prag. Hist. tom. 6 : *Dominus Abbas habet octavo praedictorum, qui secum vadat, et in Carta sua jacat et quiescat.*

* *Carrée*, pro *Parva camera*, in Lit. remis. ann. 1400. ex Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 3 : *Lesdis supplane turent l'oitil Aujart hors de ladicte chambre en la Carrée ou bouge dudit hostel.*

* **CARTA DECADA**, Anastasius Bibl. in Silvestro PP. pag. 15 : *Cartas decadas 150. aromatatum lib. 200. Nardini olib. 200. Intra : Hybromias praestans solidos 400. Cartas decadas 200. aromatata casae lib. 50. ubi quatuor Cochles MSS. habent *Chartas decadas* ; alii, *Chartas decadas* ; alii denique *Catrodrecadas*. Quae verba Salmasius ad Hist. Aug. de *Chalcidius* sepe accepit in consensu. Et autem scopus, ut habet isidorus in Gloss. certus numerus totorum *chartas* non scriptae : Ita ut singuli scapi chartarum libris quatuordecim, quibus singulae plagulae continentur, et singula chartarum decurie scapum unum efficerent. Nam res aliae multae per decurias venduntur sabant. Trebellius Pollio in Claudio : *Pellium tentorium decurias triginta.**

* **C. CARTA** DE GARBO, DE GARBECE, DE GABITRIS, a voce *carbaso* corrupta, genus vini tenuissimi : ex quo Eleutherius Claudianus B. Gel. 255. appellavit libros *eybillinos*, qui erant ex *carbaso*, Custos Romani Carbasii erit. Stat. Bonon. ann. 1230-67. tom. III. pag. 164 : *Notarii qui*

praesentis status pro illo officio habebant bonas Cartas possessionis et de Garbo ; et alibi tom. I. pag. 147 : *Et si non notarius massarius in bonis Cartis scribam, et non in Garbitis ; Stat. Bonon. ms. ann. 1280. De sacris Cartis. De sacris Cartis beate et pcedum ; de salina cartarum de bambasaria, etc.* [F.R.]

* **C. CARTA PECUDINA**, *CARTA PECUDINA*, Idem quod *Carta pecunaria*, Italica, *Carta pecora*, et *Carta pecoraria*, Gall. *Parchemin*. Ordln. super arte foss. ram. et argenti, civit. Masse, scilicet xiii. in Arch. stat. Ital. App. tom. VIII. pag. 692 : *Et quod dicti indigstri postquam partiti fuerint colfarum et venam ponant super unanquaqueque partem apodisum de Carta pecudina cum nomine illius, cuius fuerit pars.* [F.R.]

* **CARTACIO**, An mendose pro *Cardo* ? Charta ann. 1158. apud Concilium Inter Cens. eccl. Rom. : *Corporum inventis sunt ab eodem Buccalione de ipso Castro, cum omnibus pertinentiis suis, per Cartacionem portae praedicti castri.* Vide *Anacletus*.

* **CARTE**, Folia lusoria, Gall. *Cartes*, in Stat. crimin. Saonae cap. 30. pag. 61. * **Vide Ludus Carticelliarum**, [F.R.]

* **CARTAGIUM**, Mensura frumentaria, eodem quae *Carta* Arivum Veteris Villae : *Ex domo Bertrandi Nouel unum Cartagiun frumenti. Cartagiun avenae, apud Thomassierum in Biturij. pag. 78.*

* **CARTALADA**, *Carta*, vide *Carta*. * **CARTALAGIUM**, Charta ann. 1200. in Histor. S. Barbara Lugdun. pag. 180 : *Satis usque dictorum advocatorum iuris videtur, ut in Cartalagio, et Cartalagis, et aliis usibus mercati. Vide Quartagiun : [quod est Carta pars vel vindemini, vel allurum peram, quam ibi contrahuntur domus domus feudales in tenementum suorum praedii, agris, vel vineis. Hac notio non videtur convenire loco laudato, ubi de jurbus et mercato percipit potissimum agitur : quare suspelo est, Cartalagium jus fuisse percipiendi *certas* vel *cartales* et frumentarias mercibus in mercato venditis, ut Coposagium, jus percipiendi copas, ex iisdem mercibus.* Vide in *Cupa* 5.]

* Vel ob ejus in mensurando usum. Charta ann. 1218. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 277 : *Medietatem redditum Cartalagium pratorum et ortorum pro vj. lib. et a. sol. Turon. Vide infra Quartagiun.*

* **CARTALARIA**, [An idem quod *Cartalagium* ?] Tabularium Britvitanense ann. 1288. fol. 196 : *Erant enim quantio et controrocia..... super jurisdictione, iustitia et districtu Cartalarie Britvitanie, infra. Cum ab antiquo Cartalaria Britvitanie sit et teneatur in 4. locis, etc. Item in disbus mabbatis, et in diebus nundinarum [pat. teneatur Cartalaria in fore Britvitanie] et ubiqueque illi placidum communiter vendatur, iure Cartalarie fungatur, etc.* Et fol. 197 : *Cartalarii, scilicet illi, qui exercent officium Cartalarie, et illi, qui ad hoc specialiter deputati. Vide *Quarta*, *Quartagiun*.*

* **CARTALARIUM**. Vide infra *Cartularium*. * **CARTALATA**, seu *QUARTALATA*, Modus agri, quartam arpennis partem continens. *Quartale de terre*, in Consuetud. Burbonensi cap. 60. Tabularium Prioratus de Pareto fol. 19 : *Et in alio loco in ipsa villa, ubi appellant *Ad Bargin*, unum Cartalarium terre, et terminatur via publica in circuitu, etc.* Tabular. S. Dionysii de Capella diocesis Bitur. Ch.

* **CARTINUM**. Vide *Quartimum* 2. [Fr.]

1. **CARTO**, vel **QUARTO**, ut est apud Garleflum in *Excursu* circa Cartanensem pag. 148. Venerat frumentaria. Charta anni 1214, in Ch. Regesto Archivii Regii Ch. 58: *Similiter licet nobis enere vineas et alias parcelas et alias pertencas ad usum nuncie nostre vel Canonice, etc.* Ubi *Carto* videtur esse idem quod in Charta Occidentalis anni 1305, in Regesto Archiepiscopii Parisiensis anno 1299, pag. 91, ex Tabulario Begio: *Item ducentas quingentas duas et dimidiatas terras ad gratiam, seu nomem parson in dicta villa et sua pertencis alias, quas a nobis tenentur, pro quibus Cartanarium qualibet debentur duo denarii ultra agrarium, qui sunt computati ad dictam vicariam, et ad vicariam, quae fuerat estimata volere consensu estimatione 97. Cartones cum dimidia distina, duas partes frumenti, et media pars terre parvis siliginis, et alia media pars terre parvis cerealis, etc.*

2. **ILS** in locis, ut in sequentibus, sermo est, si bene coniecto, de eo jure, quod *Quartagium*, appellabant, Gall. *Quartologie*. Hic sibi arrogabant domini feudales a suis tenentibus extorquendo quartam partem fructuum et predias, agris vineisque provenientium: quod quia preter jura et equum, pro quarta parte aliam exigebant minores, aut eam commutabant in certam fixamque Cartonem frumenti aut vini quantitatem, pecuniam censualem Cartones ex variis locis hic subjectis licet colligere. Libertates anni 1209, concessa per Balduinum de Courm hominibus terre suae, Hist. Dauph. lib. 2, cap. 10.

Volo quod vineae earum, quae Cartonem dabant sercizio, quidam tantum summatim serviant. Litterae Humberti Diensis Episcopi, eod. loco, anno 1210, ubi dicitur, *Item, quod in Cartonibus vini et censibus gallinarum, quae in dicto castro percipiunt, debent predicti Stephanus et Petrus Bosgeri, et Petrus de Valle pro balia sua decimam partem accipere.* Convento inter Adalardum Abb. S. Victoris Massili, et Wilhelmum Vicecomitem de villa Cathedrae anni 950, apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 350: *Videbunt terram S. Victoris membratim carpere, et cetera a bellis particulatim distillare, ab Arripio scilicet Salenico, qui praedictorum aditus in eis Cartones Cathedrae ab antecessore meo Bernardo, necnon a Wilhelmo Vicecomite, etc.* Statuta Reel. Biter. anni 1800, apud Marten. tom. 4. ad col. 483: *Item monemus semel, accusato, tercio et peremptorie omnes et singulos qui Cartones, procuraciones, et vincolas et assignaciones nobis debent et Ecclesiae Biterrensi, quod de ipse infra XV. dies satisfaciant ad plenum, ut lenentur. Quartagium ad fixam frumenti, vel avenae, etc. quantitatem ad totum annum in censum summatim redactum fuisse probat D. de Lauriere in suo Juris Gallici Glossario ex libertatibus incolis S. Palladii a Gulione de Solisio Archiep. Biterrensi. anni 1179, concessa, et quibus haec refert: *Pro quolibet casali uno in censibus nostris, et rebus pertinentibus ad casale, quod casale cum pertinentiis tenebant homines quondam Iudicis, reddiderunt nobis viginti boceili avenae et viginti denarii Turmesens censuales, accordeabiles, vel fastidus, seu pro rata quasi tractant de casali. Item condidit Consuetudinibus oppidi de Troy in agro Biterrensi ubi habetur: Roma par ladite Coutume et ad dicti prescri de temps immemore**

rial ledit Seigneur a droit de prendre sur cheuen chezeau, dunt audit censif sie Seigneur, nuncie et trois parties de cens accordeables, paupiers, monne desmes, et pour demi chezeau trois boseaux, et un denier obole parisie, et pour un tiers de chezeau a la mesure de Paris, lequel droit s'appelle Droit de quartologie, sur lequel le Roy prend un muid marche de rente, a la charge de fournir audit Seigneur censuales un muid parisis, qui couverte les debiteurs des droits d'inday, par vertu de route du Receveur Ordinaire du douane du Roy. Vide antiq. Consuetud. Biterren. pag. 119, 328.

3. **CARTO**, vel ad ann. 1810, apud Catal. ad calcem Hist. comit. Tolos. pag. 153: *Se vendidit tredecim libris Turon. Cartones Biterren. pag. 119, 328.* In Reg. 76, Chartoph. reg. ch. 81: *Indagatum fuit Francisco Parramari... duodecim garberios bladi... sibi appropriasse furcitas, et ad inde usque ad decem Cartones bladi vel cleroi recognoscere. Quod autem supra addidit circa Cartanis exactionem, ut minus considerate dictum, emendandum a Reg. 7. Vide ibi.*

4. **CARTO**, Charta, quosdam. Gall. *Cartoua*. Acta SS. Malli tom. 4, pag. 174, de S. Jacobo Philippo: *Ex libro memoriae antiquarum... Cartonibus rubris cooperis.*

5. **CARTO**. Quarta pars doli, Gall. *Quartaut*. Charta ann. 1370: *Cartonem racemorum, et sercizium, quod est unius denarii annuatim, quem percipio in vinea Petri Bosse, et Cartonem racemorum et sercizium unius denarii, quem percipio et habeo in vinea Guillelmi Bosse et dominium dictarum vinearum, etc.* Lit. ann. 1359, tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 842: *Id est super quolibet Cartone vinearum dictae villae, quod in dicta villa et ejus pertinentiis vendetur vel expenditur, dimidium obolum Turon. Vide supra Cartelium.*

6. **CARTO**. Urbis regio. Gall. *Quartier*. Charta ann. 1198. Inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 185: *Elegantur de singulis Cartonibus, per quos civitas ordinata est, quique boni viri, etc.* Vide supra *Cartierum* 2.

7. **CARTOLA**, pro *Chartula*, in veter. Formulis Andezav. art. 32, et 40.

8. **CARTULARIUS**, pro *Chartularius*, in Praecepto Ludovici Imperatoris anni 821, apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 78.

9. **CARTOLOCLUS**, quasi *Chartologium*, id est, quicquid chartarum vel instrumentorum. Epistola Gregorii Papae IX. pro Aldrico appellatione: *Sed nec apud apostolicas est munus praesentis, ita vestris fuisse, ut auctoritate stipite est, non accedat Cartologi laqueus, aut oppressione, vel judicio humano intactus.* Posset etiam *Cartologi* nomine intelligi Aldrici adversarios, qui, ut in eadem epistola, ad defendendum chartas et instrumenta profectabant.

10. **CARTONARIUM** VINI, apud Boetium Deeds 346, Vide *Carto* 1.

11. **CARTIATA** Terra, id est terra, vel terra, aut agri proventus unius cartonis frumenti redditus. Charta anni 1300, in Regesto Philippi Pulci incip. anni 1299, num. 47: *Tres Cartonatas terre quae faciunt cartum ad cartum Priuatis antedicto, Quartanata, et Quartaarta, in Charta ann. 1301, in 9. Regesto ejusd. Philippi Pulci Ch. 1.*

12. **CARTOPHYLACIUM**, *CARTOPHYLAX*, Vide *Chartophylax*.

13. **CARTORIUM**, Archivium, Tabularium, Acta SS. Julii tom. 2, pag. 178, de

S. Elizabetha: *Si in Cartori dicti Monasterii aliqui amplius essent scripturae, * CART-SADEL, ab Angl. cart, carrus, et Sadel vel Sadel, Epithetum, seu illud stratum, quod imponitur cyano curram trahenti, et cui insidit auriga. Kennettus in Glossario ad calcem Chartae, quid Ambrosianis: Pro uno Cart-sadel, uno colero, cum uno pars tractum emptia XIV. d.*

14. **CARTULARIUM**, ut *Chartularium*, Gall. *Cartulaire*. Tabular. Minat. apud J. Moretum in Antiquit. Navarre. pag. 321: *Item est Cartularium S. Martini de Vivian, cuius Cartulae ad calcem Chartae.*

15. **CARTULA**, Vide *Chartula* in *Charta*.

16. **CARTULARE**, *CARTULARIUM*. Vide *Chartularium*, *Chartularium*.

17. **CARTULARIUM**, Bibliotheca publica. Codex reg. 1180, ad calcem Op. Rom. auctore Cencio: *Iuxta arcem Septem lucernarum templum Escolapii, idcirco dicitur Cartularium, quia fuit ibi bibliotheca publica.*

18. **CARTULARIUM**, *CARTALARIUM*, *CHARTALARIUM*, Reditus, qui ex *Cartularis* sui regestis, in quibus merces inscribuntur, percipiuntur. *Cartularius*, qui ad asseruat, exigendoque vectigal praest. Memor. H. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1423, fol. 163 v: *Dominus Johannes de Paderis, auctor Cartularii de novo ordinatus in officio contravertutur et crochet pedagi, reus et Cartularii S. Johannis de Loeue, infra fol. 160.*

19. **LA OFFICIE**, *Cartularius*, auct. *Cartularien* sur la Sone, Reg. ejusd. Cam. ex Cod. reg. 8406, fol. 180 v: *De Catalogie (1. Chartologie) pro III^m, fol. 18, ser. 18.* *De la note de la laine 1. Nb. le Chartologie III^m, Memor. D. ejusd. Cam. ad ann. 1464, fol. 71 v: *Johannes de Aursianis institutus Cartularius, auctor Cartularii S. Martini.* A. 2. ejusd. Cam. ad ann. 1321, fol. 41 r: *A mestre Jehan, dit Maubour, de Lymoges est outroyé l'office de estre Cartularie et registre des entrées et des droys de la cite d'Albiolate. Lit. remiss. ann. 1291, in Reg. 129. Chartoph. reg. ch. 49: *Jacoi ce que pour le droit de la reve nous appartenit d'aveu des docters pour l'ure Pimponne et Cartulaire.***

20. **CARTULARE**, *CARTULATUM*, *CARTULATUM*, etc. Vide *Cartularius*, etc.

21. **CARTULARE**, *CARTULATUM*, etc. Vide *Cartularius*, etc.

22. **CARTULUM**, *La cartiere, et cofino*. Glossar. Ital. Ital. Ms. Vide supra *Cartula*.

23. **CARTUM DE VINIS**, 1. *Carta* pars jugeri vineae, Gall. *Quartier de vigne*, in Donatione anni 1198, apud Baziliun tom. 2. Hist. Averna. pag. 489.

24. **CARTUM**, *Quarta pars redditus ex aliquo reu*, Charta ann. 1170, Inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 89, col. 1: *Dono et tradido... omnes partes, quas habet Cartus de Cart. molendinis superius de fonte, et quicquid ibi habeo vel haberi debeo, etc.* Occurrit rursus in Ch. ann. 1176, ibid. col. 2. Vide in *Cartierium* 1.

alter nuncupatur, etc. Vide Hultaus.
Glossar. Germ. voce Kraus. col. 1128.

2. **CASA.** Jo. de Janua: *Capiv, dicitur cas quoddam, quod vulgo dicitur Casa.* Charta Joannis Archiep. Capuani ann. 1301. in Sanctuario Capuano pag. 263. *Item corporale vestitus cum Casa ad aurum et lincinias.*

© **CASABUNDUS**, *Instabile, e frustato*, in Glossar. Lat. Ital. ms. Festo: *Casabundus, crebro cadens*. Vide infra *Casabundus*.

CASÆ, apud Gromaticos et Agrimensores dicuntur litteræ terminales, quibus li auctoritatem, hoc est, significationem dederunt secundum artificium Agrimensurae, et secundum notas Juris Agrimensorii. Exstat de his liber Innocentii editus inter Gromaticos. Hinc *Casales mensurae, casalis, casalia*, et alia ejusmodi, de quibus Rigaltius in Glossis ad Agrimensores.

↑ CASACA. Vestis vestis, Gall. Casaque, lacerna, chlamys. Litterae Patentes Caroli V. Regis Franc. ann. 1567. pro Mompeliensibus de forma vestium: *Felicitatur tamquam sardonis, vel Casacam in ipsis mantellis, vel vestibus liceat eis (mulieribus) portare.* De vocis etymo vide Menagium.

° **CASAGIUM** DOMINICATUM, Domus precipua, Charla ann. 964. apud Murator. tom. I. Antig. Ital. med.ævi col. 829: *In Castagnulo manantes octo cum dominicato, ... Casagio dominico in Flexo, terras et vineas in Flexo, cum omnibus que ad ipsum pertinent monasterium.* Vide Casa I.

© CASAL. Locus vacuus, ubi Casal medicari possunt. idem quod Casale. Charta ann. 686. 1128. Inter Probata. *Abbas noster et conventus noster in hac carta retinet abbas iurta ecclesiarum S. Sigolani unum Casal ab eo carti, nient opus est monachi vel clericis; et iurta ipsius Casal item alium Casal, ubi emanat et abbasque iurta. Similiter in ipsa villa habebat abbas alium Casal, ubi faciunt locum ad congregandum decem et faciendo centum. Lit. admodi pro conv. Viv. ch. 131: *Item decem Casal assis in la cité de Vipers. Lit. remiss. ann. 1488. In Reg. 190. ch. 144: Laquelle Katherine unt de rechie certaines parloles assis la supradite ville de Casal. Casal. Charta ann. 1267. In Reg. 190. ch. 144. *prodit Hen. d'Aren. Vie infra Cassaria.***

* **CASALAGGIUS**, Casa, tugarium. Charta ann. 1224. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 255: *Boscos, bartas, domos, Casalaggios, estagiles, vineas et prata*, etc.

† CASALAMENTUM. Vide Casamen-
tum 1.

* CASALIERA. CASALIERIA, Locus aditus domibus seu casis idoneus certis constans limitibus, modum agri. Charta ann. 1386, in Reg. 74. Chartar. reg. ch. 109. *Casaliaria*, quod situm est predicto, quod si totum territorium superius limitatum non sufficeret ad eundem tractandum, concedendum localia, *Casaliarias* acceptas omnibus suis, quod ad dictam *Casaliariam* pertinet, etiam ad ea, que sunt Consuet. nove basilide de Trya ann. 1386, in Reg. 64. ch. 54: Item quod consules et universitates dicte ville possint in *Casaliariis* et in alijs locis, ubi fuerint pascuis, quamvis continentem unam *Casaliariam* terre in quibus pauperes Christi recipientur. Parling inter reg. et Bern. de castro Bayaco ann. 1381. libid.

* CASALIUS. CASALIUM, constructio edificiorum, *Nobilitatem constructio et edificiorum*.

cardis, et per cassaloca, et arpena et Cas-
salerias ad pagellam predictam dila-
tandur. Aliud inter reg. et abbat.
Gemondi ann. 1322. in Reg. 69. ch. 53.
Dent pro quolibet locali domus seu platee;
contingente quinque blachiatas in ampli-
tudine, et quatuordecim in longitudine u.
denarios Tolosanor., et pro quolibet Cas-
saleria contingente quartam partem unius
arpenis, tres denarios Tolosanor. Vide
Casal et Cassicium.

* CAZALERIA, Eodem sensu, in Charta parv. inter reg. et monast. Grandisilvae ann. 1290. ex Reg. 152. ch. 25: Quodlibet airale seu platea pro domo construenda, habeat seu contineat quinque brachiatas in latitudine et quodecim brachiatas in longitudine, et quolibet Cazaleria contineat quartam partem unius arpentis. Vide infra Cassero.

CASALICATUM. CASALAGIUM, Casa, vel tenementum hominum de corpore, censui domus obnoxium, (et census ipsatione) Castaldi etiam dicitur. Regesto Archivii Regechi Ch. 61: Scilicet homines et feminas mihi pertinentes, et pertinere debentes, et scienter Petrum Duran, et gentem suam, et Charta Roversendis Dominus de Terminis anni 1208, In nossebanus in feudum atorgans duorum Milium denariorum, et quatuordecim solidos hominibus qui soliti erant in villa rectrice de Plairaco, acclius in tribus mensis, et in villa de Bustiano in mensis quatuor, etc. (Manumissio anni 1251: Omnes greges immobilis esse pertinentia, utbecumque sint, vel de cetero habere sine acquirere poterunt, et specialiter totum Casalaticum, quot flos dicti Grilleini, etc. Confirmatio anni 1279: Quod si quis de Casalatico de Leucata anni 1319: Cum... homines dicti castri sint et esse consueverint ab antiquo homine de mansato, sive de corpore et Casalatico tam domini Regis, quam nobilis, et aliorum, non possint haberi, et de novo. Ibidem: Absolutius predictum locum, et singulos de eodem, et universitate dicti loci, et singulos de eo, qui sunt aut et pro tempore fuerint, et futuri, et omnes homines, et mulieres, servitutes et servitia, quo a dictis hominibus levari consueverint et levari possunt ratione dicte mansate. Et infra: Ab omni mansata et omni genere servitutis mansate, et a corpore Casalatico, etc.).

CASALAGIUM, Eadem notatione. Charit.
Alphonsi Comitiss Pietati. ann. 1270.
apud Cateclium in Hiberis. Toles. pag.
Hugones. *Amon*. *Amor*. *Amor*.
corpo etiam in liberator manus
omnes, etc. bona ipsorum tam mobilis,
quam immobilis de Casalagio, seu aliunde
proveniente, etc. [Salematum Comita-
tum] *Amor*. *Amor*. *Amor*. *Amor*.
tom. II. Anal. Toles. instrum. pag. 135.
n. 18. Item quod Dominus Comes et an-
tiqua consuetudine percipiat in dicto
villa in certis Casalagii frugibus aestivaria
et autumnalia, etc. Consuetud. Tolose 4.
part. tit. de homagiis: Item de immobi-
libus, scilicet de Casalagio, non feudis
que tenentur a domino nisi... nihil potius
de Casalagio, etc. *Amor*. *Amor*. *Amor*.
nare, Passim ibi. Tit. 38. Homo ligatus
de corpore et Casalagio. Charit. ann. 1289.
in Regesto Philippo Pulcri Fr. Regis
ann. 1286. n. 18. et Tabulario Reg.
Fr. ann. 1286. n. 18. et Tabulario Reg.
Fr. ann. 1286. n. 18. et Tabulario Reg.
ratione ad occasionem spirituum, que de

corpore tantum, vel de Casalagio tantum dictum, aut citium de utraque, vel rerum Casalag. aut conjunctioni, vel sveritatis, aut ascriptitatis, seu quasi, seu sveritatis, vel cujuslibet alterius generis secretitatis, etc. Alta ibid. num. 38. et citium vendit, et forscapilis, laudimil, omnia praeis, sornia, et citium Casalagis, et secretit, seu rodditis, nobis ratione Casalagiorum, et pro ipsis Casalagis debitis, etc. Consuetudo municipalis de Valtancay in Biturigi. art. 3. Quando una persone tenent feu et Chesnelage dans les fins et limites l'ancienne diocèse. etc.

u. ducum assidue, etc.

CASLAGIUM. Charta ann. 1306. in 2. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. num. 59. ex Tabulario Regio: *Quarundam personarum... quas dictus venditor assensit esse servilis conditionis de corpore et Caslagio, et tenere in Caslagium, quatuor servitios et unam quaterlatam suam ad dictam personam etc.*

terre ad ducunt mensuram, etc.
 Vetus Consuetudines Biterrenses
 editae a Thomasso pag. 118: *Quod pro
 portione Casali sit in censibus nostris et
 rebus pertinetibus ad Casale, quod sit
 in censibus et in iurisdictionibus omnium
 quod pertinet infallibiliter, reddunt nobis
 iurati bonelli atheni et viginti denarii
 Turonenses censuales accordabiles, vel
 Casali. Quae sit Gallie reddunt in
 Consuetud. de Troy in eodem agro Bitur.
 Item per iudice Costume et doli
 praei de tempore immemorial, ledit sei
 seau etant auoit censif sei boisseau de
 marceche, et trois parais de cens accorda-
 biles, payables comme censuel, et pour dens
 un denier de cens de marceche, et
 un denier de cens prairie*

* Accipi etiam videtur pro pradio raro
 * causa scilicet cum certa agri por-
 tione, idem profunde atque Mannus. Reg.
 sign. Probus fol. 32: Bernardus Mand-
 cratus tenet de comite Canale domorum
 narium cum curtilis et debet inde j. 115
 annuatim aliquid annuatim. Reg. 115
 in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 328:
 Item pro una borda, duabus pinheriis
 Cassalis sicut ad rivetum, unum denarium
 Tolos. Cassal, eadem notione, in Ch. ann.
 1880. ex Bibl. reg: Un Cassal, qui
 fu Oudart Jouvenet, o toutes ses ap-
 parances, mesme, ses vergies, hoes, chais-
 saus, menues, aubrais, bois, bontemps,
 etc. Vide Cavata 1.

1 CASALE, Casa, tugurium. Vita S. Nicolai de Rupe tom. 3. MSS. Martii pag. 421: *Abditorem igitur secessum quæsiit in memore suo, supra montem primo a patria sua lapide distantem: illic Anania*

Casale sibi erexit.
CASALE, Cerasus Casarum numerus.
villa, suburbanorum, *apertorum*. Charta
scripta Ravennae sub Justiniano apud
nos, quae, quae in C. M. p. 102. p. 103.
Casale Petronianum terris Bononiensibus, etc.
Anastasio in Agedotto: *Multa aedificia*
novae amentum sibi, sed et Casalia con-
spicit. Will. Tyrus lib. 8, cap. 19: *in*
his, quos, quos in C. M. p. 102. p. 103.
Lib. 20. *in suburbanorum, in Casalia,*
Palaeus p. 680: Duas et villas opes
fecit, quae Sedi Casalia vocant, danti fed-
eris. Liber de destructione castri
Casale, in C. M. p. 102. p. 103. p. 103.
308: *Habet castrium Saphet sub dominio*
et districtu suo Casalia, quae in Gallico
sive dicuntur, plus quam 200. Charta
anno 1184, ex Archivo Monialium S. Mar-
gare, cuius territorii et pertinentiae.

meriti. Si autem appellari videntur qui casus rusticis hablandis aut curandis praefecti erant. Nam credita pluribus casis constabant; prout inde qui postea Casati dicti.

Stat. Mutin. rubr. 381. pag. 79. v. : *Potesse Mutinenses prout tenentur idemque securitatem accipere ad omnes et singulas personas, que tenent et tenere voluerint Casarios et bestias in domibus et possessionibus ipsorum, de satisfaciendo omnibus et singulis personis. Item de domibus datum fuerit pro bestias dictas, et nihilominus tenentur dicti Casarii pro dicto danno dati, qui damnum eis passus essent, item reddere quousque personarum, et bestias quas guardaverint, possint capi et detineri propter damnum passum.* [Charta ann. 1149 ex Nunning. Monasterium. Monasterium. Decur. I. pag. 381. ap. Kinding. Anecd. Monast. vol. I. pag. 13: *Homines eorum, quoscumque monasterio suo Casarios idemque domus episcopo et capitulo dederunt.*]

CASARINA, idem quod Case, vel Case appendix, vel idem quod Casalium. Chronicon Farsense apud Muratorium. tom. 2. part. 2. cap. 376: *Et Casaria atque Casarinæ novae in agro Casaliensi. cap. 478: Item pro solidis LX concessit casalem Paniamia et Sangrularium et Casarinæ, et super Albucanum terram cum agnomis suis et vicis. Idem. Invasio rex pro solidis L. infra ipsum castellum Casarinus dux.*

CASARIUM, idem quod Case vel Casaria. Testamentum Anglici Episcopi Albanensis ann. 1388 apud Stephonium tom. 10. Fragm. Hist. MSS. pag. 314: *Et lego pro ipsa Capellania fundenda omnes casaria, deversia, uaticia, domos Casaria, Viridaria, terras cultas et incultas.*

1. CASATA, CASATA, CASATOS, (pronuncie enim scribitur) Habitaculum cum certo terra quantitate idonea ad unam familiam alendum; servis Casatis olim attributum, atque adeo ipsa familia. Canones Synodi Aulini, cap. 3. et ex illa Capitula Caroli M. lib. 3. cap. 1. [90 et 108.] et Capitula Caroli Calvi lib. 29. cap. 7. [90 Epist. Episc. ann. 888:] *De usqueque Casata 12 denarii ad Ecclesiam reddantur.* Adde Capitulare [92 Karolomanni ann. 743. art. 2.] anni 779. cap. 1. [90 de Casatis. cap. 1.] et Adit. 4. Capitula. cap. 132. [90 de 60. casatis. sol. 5.] Decretum Gregorii noni. rorum Episcoporum eod. ann. etc. (Charta Hediñ Ducis pro S. Willibrodus Episcopo ann. 704. apud Marten. tom. I. Amplius Collect. cap. 105.) *Donatus tibi vit. Julias et VII. Casatas, et cetera. diurnales de terra. Has Casatas ibidem naves cum omni pectio vel laboris eorum, quos habent vel habere consuevit, totum tibi ad integram trade.* Et col. 16. in Charta Gregorini pro Monasterio Epiternae. ann. 708: *Quod mihi ex potestate jure legitime pertinet ad Casatas xi. casu annis et curtilis meo.* (una mancipii et omni pectio eorum.) (Iulianus Presbyter lib. 1. de Vita S. Bonifacii Monachum Angli cap. 48: *De usqueque Casata 12 denarii ad Ecclesiam vel Monasterium reddantur.* Et lib. 2. cap. 14. *De censu antiqui Ecclesiarum, ut est, additum de Casata necque, et nullius habere possessionem, et non ex potestate monasterium trahere, et opera perficere sanctuarium Ecclesiarum.* In Epist. Zacharii PP. ad eundem Bonifacium scribit, *Episcopus ad Casam accipere. Charta Ethelredi Regis*

Angl. in Addit. ad Matth. Paris: *Quasdam juris nisi portuicantiam, Casatas quibusdam senes, hinc in locis sanctis, Rogerus Hovedenus ann. 1038: Rex Anglorum Ethelred. de 310. Casatis annis iuxta, etc. Ubi Henricus Huntingdon. non casum senes, hinc in locis sanctis, hinc, habet. Est autem illa idem quod Casata Anglis. Vide in hoc verbo.*

CASATOS, idem quod Casata. Monasterium. Episcopi. tom. I. pag. 21. ff. 130. *Edredus Rex dedit in Charta in Dorbernia Monasterium Rasceles bis dictis senisque adinatum Casatis, cum omnibus pertinentiis, sive litonibus sive caspiorum, agrorum, vinearum, etc.* Edwardi Confessoris lib. pag. 30: *Casum mansos... ita quod in ipsius terra quantitate quod Episcopo aratur et quod colitur in habet, pro eis tantumque Casato reputetur, qui Ciltanorum ab hisque patrie peritis vocatur.* largior. Pag. 10: *Supradicta vero quantitas terre in Bradenfeld in Casatosis, etc.* Pag. 12: *Terra 20. Casatorum.* [Vita S. Ethelwoldi Episcopi. Winton. inter Acta SS. Benedict. sec. 5. cap. 612: *Reliquum vero profecti loci terram, qui constant Casatorum, latere hinc ipse gyrtur regali dominio subiectum fere ipse possidit.* Ibid. pag. 613: *Debit etiam Rex possessionem regalem... hoc est, centum Casatos cum edificis, etc.*] Occurrit sibi non semel in Chartis veterum Regum et Magnatum Anglie pag. 59. 51. 100. 121. 308. tom. 2. pag. 888. 813. 838. tom. 3. pag. 115. 116. 305. apud Willelm. Thorn. ann. 888. 943. Florent. Wigorn. pag. 612. etc. Ita Casato, pro familia usurpat Joannes Villanus lib. 3. cap. 2. lib. 5. cap. 38. lib. 7. cap. 48.

2. CASATA, pro Casato, Formaticum. Fromage. Bulla Honorii III. apud Margarium: *Tenentur prestare annuatim... duas panes et unum Casatum, vel loco Casati petiam unam de caso recenti, et 10. ova.*

Idem quod infra Casciata et Casata. Vide mox in prima voce.

CASATI, Joacum. Gallianus lib. 2. de Colleg. et Monaster. German. pag. 60. et ex eo Goldastus in Notis ad Dositheum lib. 3. pag. 28. putant, Casatos primum dictos libertini generis homines, qui conductum inhabitabant. Locatur et case certa redditum, aut census condicione, nec una locationis specie. Dicitur hoc est, census casatos quorum versus autem erant ad illis servis quos vulgus Alemannorum *Leibgelenk* vocat. Certe Casati non tam libertine, quam servitute homines, quos casatos, et quicquid videntur servi li qui infra casum, hoc est, in rathibus possessionibus, servierunt, ut est in Capite Caroli Magni lib. 3. cap. 1. et 80. et alia certis aliorum, servitute addit erant. Servi namque aut erant Casati, aut non Casati. Charta Divisionis Imperii Caroli M. cap. 6. tom. II. Hist. France. pag. 103: *Presepit, quod ut nullius et his tribus fratribus accipiat de regno alterius a quibet homine traditionem vel venditionem rem innotabil, hoc est, terrarum, vinearum, etc.que altiorum, servitute quod jam erant aut sunt, sive casatorum que habedatis nomine censentur. nro, argenteo, et geminis, arvis ac sedibus, necnon et mancipiis non Casatis, et his speciebus, que proprias ad negotiatores pertineant nunciantur.* Eadem habentur in Divisione Ludovici VII. cap. 7. Neque alibi in chartis in Chartis Alemanni, apud eundem dastum. Charta 39: *In villa que vocatur*

Casatopito, Casatos 2. cum omnibus adjacentiis, vel adjacentibus casibus. Ch. 80: *Novae et iocundae villae in agro Casati. Casaria vasa cum habita sua ad dictam Ecclesiam tradidit.* Ch. 87: *Et dotori eius Casarios 8. et vassallos habita 12. et vassallos deinde dedit, et dedit. Oculi. Vassallum loco citato: Et hoc est quod tradit... et Casatos tres his nominibus, etc. Casatos notorios, ducuntur ejusmodi servilis conditionis fuisse. Magister. S. Casati natus, originarii, in Fortis Benelarii. tit. I. art. 20.*

Ex potissimum nomine designatos videlicet Pussas, deputat Casanova lib. 2. de Franc. stud. cap. Oculi. cap. 11. Vide supra Casandatum I. [90 et Guerdar, in Prolegom. ad Chartas. S. Petri Cornetensis. 185.]

CASATI VILLAE, Burgenses, qui casum habent in villa, seu oppido, in Charta ann. 1206. apud Perardum in Burgund. pag. 254.

CASATOS, Domestici, vel vassallus, feudatus. [90 Statut. ant. S. Petri Corbelas. lib. 2. cap. 17: *De decimis autem quas cessi vel Casati homines nostri duci debent totis et ratio.* Xecrolog. S. Stephani Audislor. : *Frideric. Jovis Aug. Gasfridus Comes Cabilonensis, hujus Ecclesie Casatus, apud castrum suum Ecclesiam Monasterium dedit.* [118: *Ordinatio Episcopi Cenomani. pag. 118: Quasdam vassallos, Casatque, ut nominant.* [Vita S. Arnulphi Episcopi Suess. inter Acta SS. Benedict. sec. 5. cap. 2. pag. 111: *Communis consilio fratrum, etc. Ecclesie Casatorum concordante clero ac populo, elegerunt in Abbatem seruum Christi Arnulfum, cap. 2. pag. 288: *Tunc igitur consilio Consilii pure senior cleri, et Casati Ecclesie Suessoniensis elegerunt sibi in Pontificem, sancte religionis cultorem Arnulfum pro tempore abbatem.* Tabularium Dervense: *A clericis nostris et Equitibus quos Casatos vocant, etc. ubi Equites Bilem qui Milites.* [Charta ann. 1101. inter Instrumenta lomi 4. nova Gall. Christ. etc. 118: *Quidquid etiam servitii et justitie in alodio Molisimensi, in pratis scilicet et sylvis, in agris decimis et aliis Milites Casati cum servitibus suis et progenie eorum, habebant. Chartularium Monasterii Aulicentensis fol. 20: *Nicholaus de Inci sive de Chemo nobilis... dedit alium Militem unum, qui servitium dabat cum agro nostro Abbati.*] Charta Abbatie Dolensis in Biturigh: *Ego Gonausus uxoris meae Sergeus casatus, et vassallus, etc. alium aliumque vassallos Casati, sive fodiati, etc. alia Lietherii Episcopi Cameracensis.* Casatorum, sive domesticorum nostrorum. Historia Episcoporum Antiodor. cap. 58: *Propter domum et Casatorum sua vassallorum eorum potentiam.* Vide Capitula. I. ann. 814. cap. 4. Baldrichum lib. Curial. Capitulare. lib. 68. Vita Lietherii Episcopi Cameracensis. II. Chronic. Abbat. Lobienis, pag. 611. Fulbertum Carnot. Epist. 6. p. 43. et alibi, et Capitula. Ep. 18. et Capitula Antiod. cap. 2. num. 6. cap. 1. Yper: in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 465. 466. etc.**

CHASATI, in Registro. Philippus Augustus Henricum Regem. ff. 68. in Probat. Hist. Montisimont. pag. 20. Chetor, apud Poetas nostrates. Le Roman de Gaydon MS :

Et Duc et Casat, et demans, et Chazet.

Alibi :

Exerce vices de Bourgogne Chazet.

Le Roman de Florimond MS :

Solo qui estoit li amors,
Fu de l'habillies Cascar.
A Philippe Grece donna, etc.

Infra :

Et de Rubione onement
Vost d'oune je t'ent le Chasseum.

Li Lusidaires MS :

Il vint à une dité,
Manda ses ducs et ses Cades,
De pert tout le Chasseum.

Philippus Monachus in Philippo Aug. :

Et dante et d'atre autre, sedit,
Dent li bert tennas et Casco.

Alibi :

Et c'asem jour volentis m'at
De Duce, de Gentes, de Casco.

Charta Othonis Comitis Burgund. ann. 1242. apud Perardum pag. 401 : *Je li ai prie que li aide a mes Chazet lor droit a maintenir, tant cum il voudront droit faire. Chazet, in Charta Othonis Ducis Burgund. ann. 1206 : Et les Chazier, autrement dits footaux, dudit Chastillon. Homens de Casades, viros nobiles vocat Raimundus Montanerius in Reg. Aragon. cap. 227 : E lavors el aparalla ob, 300. homens de Casades que Mavia, que tots eren de les mellors Comades de Genova.*

CASATICUM, Praestatio pro Casa. Constit. Fridrici II. Imp. apud Richardum de S. Germano ann. 1262 : De jure Casatici remittit ad Curiam si per unum, ita quod mercatoribus qui erunt pro eis, providendum a custodibus fundat in lectis, hospitibus, paleis et huius.

CASATUM, Idem ut videtur, quod **CASATICUM**. Donum Ragnaudi Montis-Falconis Gallorieni Monasterio ann. 1145 inter Instrum. tom. 2. nove Gall. cap. 62. Notum fieri volo, quod omnem terram... quam sub jure meo praedicti Fratres possident, totum laudo et concedo. Simili modo quicquid in omni terra mea; id tamen ut inde Casatani non perdant praedicti fratres, quod adepti sunt.

CASATURA, Idem quod **CASATICUM**. Charta Conrad. II. Imp. pro Ecclesia Camerac. ann. 1114 apud Miraeum tom. 1. pag. 181. col. 1 : Abbatem etiam S. Gaugerii, Comitem totius terre Cameracensis, Castellani quoque, Casaturae et hominum, quod de feodo Episcopi esse constat.

11. **CASATUS**, Vides Casati.

12. **CASATUS**, Ponderis species. Vides Glossar. MS. Saxonum. Charta poudus decem dragum appenditur, qui etiam a quibusdam Casatus nominatur.

CASBOVIS, Charta Gufridi [Gillelmi] III. in nova Collect. Hist. Episcopi Aptensis ann. 1247. apud Sammarth. : Serviat annuatim in festo B. Aupisii... unum Casbovis, scilicet 4. cartaria valentia ut solides Willelmiensis. Preterea perveniunt annuam annu statutum in dicta brevibus civitatis Aptensis, et in Castro S. Martini remittunt in quartam partem unius Casbovis valentia 12. solidos Willelmiensis pro brevibus antiquitatis faciendum in festo B. Aupisii. [Hormagium Hugoni Episcopo Aptensi praestatum ann. 1240. ex Christ.] Episcopus Mazuerus : Et solvere domino Episcopo et Ecclesiae Aptensi annuatim in festo S. Aupisii medietatem unius Costi (vel Costi) bovis valentia 12. solidos Willelmiensis, ut equivalentis monetae. Et infra : Offendant dicta domini... 2s. soli-

dos coronatorum parorum pro dicta medietate dicti Costi (vel Costi) bovis; id est, Bovis crassi seu pinguis. Gall. *Bois gras*, vel forte *Carassus bovis*, sed *Casaveris bovis occisi*. Vide *Coronatorum*. Et ut est voce *Casbovis* Costi bovis, vel *Casli bovis* bovem integrum designari corat colligitur tum ex ipsa voce, haec corrupta, cum ex alia loca Charta ann. 1247. una comparatur. Bertrandus Raybaudus de Simiana, qui propter breves episcopos de Bocaria, id est de tabernaria carnaria, civitatis Aupisii debet unum Casbovis vel. Willelm. in festo B. Aupisii, debet pariter de Castro B. Martini unum multonem visum, qui valet octo vel. Willelm. annas in vigilia B. Martini, qui tamen multo rediuntur in agnum unum valentem tres vel. Willelm. quemadmodum Casbovis inter 50. solidorum rediuntur in quartam partem valentem 12. solidos, unde praedicta charta, solito fusiis, quia in exponenda Casbovis voce haesitavit viri quidam errant. Vide *Cassa* 6.

3. **CASCANIA**, Beretis in Glossar. veteri ex Cod. reg. 7613. [?] in Glossar. Cod. reg. 7614. ut ex Origine : Cascania interpretatur sberetis. In Glossar. Jacq. Cascania liberis.

CASCAVELLOS, **CASCAVELLUS**, Campanula, nota, vox Hispanica, *Cascavel*, sonitum, Nebrigitum. [Italis Groti. Sonnet. Crotalium. Probrum. Cascau, Statuta Ecclesiae Massili. ann. 1285 : Instrumenta Canonorum et aliorum Clericorum sint honestati congruentia mitti sunt sex parum cathedris et sex sellis pectoribus, vel calcariis denariis, aut casavellos; scilicet eorum collo appensis, ut olim erat in usu, adhibere videtur. In inventario vectoris et chelliaris. Inventarium ornamentorum Abbatris S. Victoris Massili. ann. 1658 : Item in extreme pendentes mitre sunt sex parum cathedris et sex longis Cascavelis argenteis denariis.] Fori Oscenses Jacobi I. Regis Aragon. ann. 1247. fol. 16 : Quicunque in Aenibus commiserit homicidium, vel fecerit damnum fortuito casu, tenetur sberetis homicidium, et emendare damnum, nisi portaverit campanetas, Cascavellos : qui autem portaverit, non tenetur dare. [?] in Glossar. Provinc. lat. ex Cod. reg. 7657 : Cascavel. Provinc. nota.

CASCIA, Arca, capsula, Gallis *Caisse*. Charta Joannis Archiepiscopi Capuani ann. 1301 : Tabernaculum de argento cum Cascia sua. Vide *Casa* 2.

1. **CASCIARE**, Venari, Gall. *Chasser*. Statuta Archiep. MS. art. 85 : Consules Arcensis, tenentur compariere cum eis in anno ad iupos Casciandos... qui habebunt animalia. Vide *Caciare*.

CASCIATA, Placitae species ex caso, ejusdem praestitio. Charta ann. 1285 apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 6. ad Hist. B. Charne pag. 213 : Et unum hominem Casciatum in festo S. Juliani. Liber cent. xlii. xlv. spec. lib. inter nos. Unusquisque amittere debet esse de decem penibus et triginta annis pro una Cascia. Acta capit. eccl. Castiel. ad ann. 1264. ibid. : In signum et recognitionem domini, unum Casciatum de quinquaginta annis et octo casibus, de valentia sex denariis uniusquoque. Vide *Cassa* 2. Cascau, et *Casula*.

CASCINA, Charta Ademari de Muroveteri ann. 1191 : Cum... ripariis, nemoribus, gerviciis, Cascinis, decetis, manas, etc. Forte cascina : nam Cascina Provincia libet edem sonat.

2. Vocem hanc non agnoscunt Provin-

ciales. Italis vero Cascina, ut docent Azzar. Cruscani, *Luogo, dove se tengono, e dove pasturano le vacche*. Hinc in Charta Bern. Atonis pro Guil. dom. Montespica. ann. 1183 : *Mito in pigione totum castrum de Lapiano... cum pasturalibus, Cascinis, decetis, gerviciis, etc.*

1. **CASCUS**, Vita S. Rigoberti Archiep. Chart. tom. 1. cap. 176. col. 2 : *Hic domus, quam praediximus parva, ex consuetudine Cascorum a plerisque Collecta, a pluribus quoque hodie Basilicis vocatur*; Anigne cum Anjio singularem clavam clavis arbis portarum quod reconditis pro tempore servat. Vita S. Gondoberti Mart. tom. 3. April. pag. 622. num. 3. h. c. : *Ad hunc locum, ubi vocatur scilicet a confederatis mercibus; hinc suspicio Consuetudinem Cascorum fortasse fuisse vestigial collectum pro mercibus in urbem invenhentis; sed unde vox Cascus?*

2. Vox veteribus Latiniis haud ignota, ut docet Cicero Tuscul. Quest. lib. 1 : *Itaque unum illud erat institutum praesidi illis, quod Cascus appellatur*. Ennius, et Glossar. Lat. Ital. MS. : *Cascus, vocis, et antiquo. Vide Casorum et Casar*.

3. **CASCH**, Chaldee, a Casch filio Nachos. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. cap. ex Isidor. lib. 9. cap. 2. spec. 48.]

CASDICIA, Vide *Casificia*.

1. **CASALA**, Vide *Casa Nasta in Capas*.

2. **CASARIUS**, Species. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Casariis, Gall. Chasier. Vide Infra Casafem*.

3. **CASATA**, Species placente ex caso. Statuta Archiep. MSS. art. 50 : *Et quod furnarii tenentur coquere pascetionem... et tunc non accipiant de focagis nec de Casatis, nisi diebus Sabbatis Quadragesime*. Vide *Casa*.

CASATRIUX, Quae in villis et praedictis rusticis esse et butyrum conficit. Ejus officium describitur in Fieta lib. 3. cap. 87.

2. **CASEICUS**, Eadem notione, in Chartul. S. Crucis Aurel. ex Mercur. Franc. tom. 1. Jun. ann. 1282. pag. 1145. Ubi cum D. Falconet leg. existimo Casoeus, ut Colonusius, fasciatus.

1. **CASELAGIUM**, Vide *Casalogium in Casalogium*.

1. **CASELLA**, Capella, Loculus, reliquiarum occurrus. Charta Apollonii Telli cap. 8. Casbia, in Hist. Apollonii Telli pag. 17. b. 18. Alias Casella dicitur grauaris apud JC. Vide *Casa*, et *Mureli* Glossarium. [?] Item charta col. 568.]

2. **CASE**, synod. scilicet. Ambien. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1242 : *Ne eos (quonstores) sanctuaris sui reliquias, crucibus, vel Casellis, sine censibus vel sinibus*.

3. **CASELLA**, Parvula casa, in Concilio Aghensensi cap. 7. Occurrit etiam in Fraceto Caroli M. ann. 774. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 38.] in veteribus Chartis ann. 784. et 840. apud Purcellum in Ambrosiana Basilic. Monumentis pag. 16. 228. praeterea apud Crescentium lib. de Agricultura. Will. Brito lib. 7. Philipp.

(ad fabricam vel castrum non Casella, Ardenne rami, et illico strante sonant.

Adde lib. 10. pag. 220. lib. 12. pag. 248.

2. **CASELLA**, vox Italica, Azeola. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 114. ex Cod. reg. 3930 : *Quoties persona... quae res dat... vinctas ad aedem Mantuae vel districtu debet habere et tenere unum circuitum cum una Casella*

151. v. : *Ordinamus domum ipsam...* et quaecunque alia loca, forasteria, domus, vinea, prata, hortus, viridaria, decus, Casus, casus, loca, etc. Nisi de quercum seminario. Gall. Pècinier, intelligis.

Vide in Lombar. **CASOLARE**, [Idlis, Cassa, vel domus semidioria. Charta ann. 1308. apud Corbèl. Inter Probat. Hist. domus de Gond. pag. 107. Ubi, in vestibus carnat. magnam cum colubari, et cella, et curia, et una domo basen, et Casolare. Vide supra *Casaleum*.]

CASONA, [Idlis, mulieria, quae mulier caput capit, a cado, id est, dicta, eo quod cadere facit immunda. Joan. de Janua, ubi perperam edit. *Casoma*. Ita enim Glossa Isid. ubi, in vestibus carnat. legendum *Casone* ex Feste, apud quem in casu quario numeri multitudinis legitur *Casomani*.]

9 Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: *Casoma*, Pignie. Vide supra *Casapona*.

9 **CASONZELLUS**, *CASONZELLUS*, Placenta species ex Cusco. Chron. Bergom. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 855: *Fecerunt fieri pro faciendo honorem cuiusque plangium cantum tortas ac taliores arboribolum sine Casonzorum. Et venerunt illi in civitatem Bergomi tres et tres, et dabant cuique voluntas comedere de dictis tortis et Casonzelli*. Ibid. ad ann. 1393. col. 981: *Quidam senex, habitator domus de Statano una cum uxore sua dederunt venenum in artibus ad Casonzelli civitatem rusticorum habitatores de Stezano, de quo idem rusticus decessit. Vide supra *Casata* et *Casiatum*.*

9 **CASORUM**, Totum, in Glossis Isid. Sed legendum cum Gebhardo et Gravio *Casorum*, casatum, id est, Papii. MS. et in Glossario M. S. Salmag. *Casum*, Antiquum, vetus, vacuum. Cnsi voce hoc sensu usi sunt Ennius et Varro. 9 Vide supra *Casus*.]

9 **CASPALEANS**, pro *Capellanus*, in Charta Ludovici Regis Aquitanorum apud Stephanothum tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 238: *Et in da nomine Regispartus noster indignus vocatus Episcopi (sic) aive Caspalanus Hildico Regis Aquitanorum. Sign. + Magnario, etc.*

9 **CASPIUM**, f. Uvarum ante vindemias collectio: vel Omphacium. Sint. Vercel. lib. 4. pag. 70. r. : *Item quod laborator terras vineas vel plantata aliquis tenentur et integre dare redditus, secundum conventionem ipsius laboratoris, facta, de ipsius terris, et plantatis, et etiam de Caspio, si fecerit Caspium de vitis.*

9 **CASQUA**, perperam pro *Tasqua*, in Charta ann. 1475. Inter Probat. tom. 3. Hist. Lothar. col. 379. Vide *Tasca*.

1. **CASSA**, [Venatio, Gall. *Casse*.] Vide *Casione*.

2. **CASSA**, Domus, aedificium, magale. Tabularium Rothom. : *Ecclesia S. Marini cum ipso alioquo, qui ad ipsam pertinet, cum Cassis et edificis, datur S. Salvator Rothom.* Vide *Casa* 1.

3. **CASSA**, Italica Arca. Capa in qua Sanctorum Reliquiae reponuntur. Gall. *Cassia*. Miracula sancti Wiframi tom. 88. Marti pag. 331: *Profectus tunc in quadam Cassa... posuerunt. Translatio S. Floriani b. m. 7. Marti pag. 373. E. : Quot ecclesiarum per turbidum superfluum confectum est hoc Cassa. 920 Chronic. Reg. Franc. ex codic.*

reg. 9534. 8. In Script. rer. Gallie. vol. 1. pag. 398. 3. *Altera Cassa aperit. Cassa in quibus reposita fuerunt corpora variorum temporis Dagoberti.* Occurrit insuper in Vita B. Diane tom. 1. Junii pag. 372. In Vita B. Helmi Bauensis pag. 374. In Vita B. Lidaui tom. 3. Julii pag. 347. in veteri Disciplina Monast. ex Nitibus Luxov. pag. 372. apud Byrmanum tom. 1. pag. 81. In Chron. tom. 4. Anecd. col. 960. in Statutis Ecclesiae Constantiensis, etc. Spicil. Fontanel. MS. pag. 387: *Cassa quae pendet super monasterio altare, in qua Corpus Domini requiescit.*

4. **CASSA**, Capa, ubi pecunia asservatur. Gall. *Caisse*. Acta SS. Mali tom. 1. pag. 173. ubi de sancto Iacobo Philipo: *Fuerunt autem ipsi ducati sumpti ex Cassa B. Jacobi Philippi: postea autem, inquis, recepti a Priore sedicos XX. similiter ex Cassa.*

5. **CASSA**, Fama, in Statutis Alexiens. tit. 25: *Statuimus ne quis scienter hospitium in domo sua furem nec latronem, nec homicinam, nec adulterum, nec hereticum, nec Waldensem, alibi: Qui videantur eas infames, vel male Casare.* 9 Hinc Ital. *Battere la Cassa addosso a uno*, et *Fama ad alium* proscindere.

6. **CASSA**, Mandatum Edwardi III. Regis Angl. ann. 1388. apud Byrmanum tom. 5. pag. 12. ubi de variis viciuallibus, et *Cassas*, 1390. *Cassas* *bonorum vel boves, 4100. Cassas multorum vel multos.* Cassa hic idem est quod *Carcasium*. Vide *Casibus*.

9 **CASSA**, Certatilis species. Gall. *Poelen*. Inventarium anni 1343. ex Archiv. S. Victoris Massil. : *Apud focarium duo incipiendo, unam sacaginem, (sarraginem) item unam cassam, unam vespem: item unam capam ferream.*

Lugdunenses Cassa vocant Saraginem, Gall. *Poole*; Andegavenses vero et Normanni excipium acipis stillantes et caribub, dum torrentur. Gall. *Lechafre*.

9 Olim Cassa, unde hodieum *Caseroles*. Inventar. MS. ann. 1379: *Item una Cassa magna cupri cum pedibus. Alibi ann. 1478. ex Tabul. Musar. : Item unam Cassam cupri cum sua cauda ferri. Olies, chaudières, Casses de cuire, etc.*

In Oh. ann. 1543. Vide *Caso* et *Casa* 3. 9 **CASSA**, Quicquid cupae seu arcae formam refert. Tract. MS. de Be mille et mach. bellic. cap. 78: *Et est necessit quod Cassa potissima dicti curvus sine capite et lapidibus grossioribus, et sine alijs et graviore levatur. Cassa, pro Casse, in Lit. ann. 1407. tom. 9. Ordinal. reg. Franc. pag. 305. art. 6.*

9 **CASSA**, Cassa, Mensura frumentaria. Charta ann. 1336. in Reg. 64. Charthrop. reg. ch. 104: *Tenentur nolere... pro uno cascio... unam certam et octo Cassas ordi... unam certam et quatuor Cassas ordi.* Infra *Cassa* rursum legitur. Vide *Cassola* 2.

9 10. **CASSA**, Alevis, ut videtur. Ital. *Cassa*, casum notione. Charta fundat. abbas Aquilar. ann. 1329. Inter Probat. tom. 1. Annal. Premonstr. col. 105: *De illa popella urque a summo cerro, et nupte in Cassa de Tedesco, et inde per Casse de Secundo de termino in termino.* Vide infra *Cassola* 8.

9 11. **CASSA**, Textoris compages lignea, Gall. *Cassia*, *maifera*. Aced. Cusculi: *Casse, dicuntur etiam quae sunt frumenta, quae stano sopae, et contengunt in loro ille potine, per cui passano le fila della tela, cioè quali si pernoce, et si serva il nastro.* SS. Vered. lib. 1. cap. 85. v. 70: *De mantilla et tollis sticcia possit ca-*

pare pro *casare* et *Casse*, *Abentibus* *latus* *casae* *compe* *per dignum* *casae*, *solidos* *duos* *et denarios* *acto* *pro parietis*.

9 12. **CASSA**, Glossar. vet. ex Cod. reg. 7046: *Cassa, sarracina.* 920 Ap. Placidum Mali tom. 1. pag. 450: *Cassa*.

9 13. **CASSA**, [Cassa: 2. pro valore 2. *Cassarum* vitri diversorum colorum... pro fenestris ecclesie S. Marci vitreanis. Edit. Publ. 1467. A. f. 7. arch. Vatic.]

9 **CASSABUNDUS**, *Instabilis, dubitans, titubans*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7033. *Mal supra Concordanis et tract Cassare*.

9 **CASSADOSA PRIMA**. Vide infra in *Prima*.

9 **CASSAGNA**, f. Telp tenuissimum species. Hispan. *Casa*, Gall. *Casse*. Inventar. MS. thes. Sedes Apost. ann. 1295: *Item unum ventilabrum de carta, cum Cassagna intra de puro.*

9 **CASSALE**, *Idlis*, tugurium, vel locus ubi casa edificari potest. Charta ann. 1318. in Reg. 59. Charthrop. reg. ch. 250: *Duo molendina sunt, seu duo molendinorum sicut Cassale, et solentur eo quo libet... decem Thronas... pro accipio sine intrata. Vide in Cassale et supra *Casare* 3.*

9 **CASSALIS**, Pectoralis. Vide infra *Cassura* 2.

9 **CASSALOCUM**, Locus vel sedes curis, ut videtur. Farig. Inter Reg. et Bern. ex Castro. Ita pag. 450: *Castro de Casale*. Charthrop. reg. ch. 732: *Habitatoribus dictis bastide per plateas pro domibus construendis et edificandis, et per Cassale et arredendo... pagellum predictum distindunt. Vide supra *Cassalaria*.*

9 **CASSAMENTUM**, ut supra *Cassamentum*. Charta Galteri episc. Aduens. ann. 1314. ex Charta. Col. 222. col. 1: *Theobaldus comes Campanie recipi fecit solum aive Cassamentum suum a nobis, scilicet antecessores ipsius comitis a predecessores nostris inobstant. Cassament*, eodem significatu, in Ch. Wilhelm. comit. de Vienna ann. 1347. Inter Probat. tom. 3. Hist. Burgund. pag. 3. col. 1. scz. *Hiras de terre qu'il tenoit de moi en fief et en Chassement dans ma terre de Bar. Vide supra *Casimentum*.*

9 1. **CASSANA**, Mensa, argentaria. Gall. *Barque, caisse*. Reg. sign. Mandat fol. 157: *Lumbardi Cassanum tenentes in Goncellina, etc.* Et fol. 206: *Lumbardi Cassanum tenentes apud Gratianopolin, etc.* Vide infra *Cassanum*.

9 2. **CASSANA**, Pars vestis superior, quae collum amittit. Lit. remis. ann. 1380. in Reg. 118. Charthrop. reg. ch. 462: *severant non amittunt. Ravennas... per Cassanum seu chassellum vestis sua arripuit atque transt. Glossar. Lat. Ital. MS. *Cassana*, lo loco del capo.*

1. **CASSARE**, Cedere, concedere. Chron. Fred. Imp. Caroli. Childebrandi scriptum cap. 45: *Quo ordine duas civitates Augustam et Siliam cum territoris ad partem Francorum (Longoroll) Cassare. non amittunt.* 17. et apud alios Scriptores. Papias: *Cassare*, *evacuare*, *privare*, *vacare*, unde *Cassare*, *abundus*, *instabilis*, *dubitans*, *titubans*. (Charta. SS. Vered. lib. 1. cap. 85. v. 70. apud Felibianum in Hist. Sancio-

[illegible]

* 8. **CASSARE**, Vastare, popolari, Gall.
Saccager, ravager. Reg. Carn. Comant.

† CASSE, *Erinnæ*. Glossar. MS. Sangerman, n. 501. [° Vide supra Cassa 12.]

sero, idem quod Cassarum. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 18. ex Cod. reg. 4621. Quicumque qui haberet in aliquo castro comitatus vel districtus Florentin aliquodocumque

functiones vestras contemptis aut negligis, ipsi committere injurias fratris vestri, et in eo vindicabit. Privi.) a Raym. de Agouto domino superiori castri de Masagris concessa Joan. de Masagris, qui minor in eodem loco prioris castri successit. Obiit ann. 1348. *Quod possit dictos homines suos inquirere, corrigere, et punire, et facere condemnari penitentialiter de adulteris solvendo, si quis sine iudicio perpetratis, tam in malem (morem) quam in feminam circumveniente, si nec non et de quibusvisque furis,.... et criminosis invidiosis, qui perversis eorum electis oblectantur, et maxime de illis de quibus alii Castellani de comitatibus Provincia, habentis nuncupatum imperium et jurisdictionem, homines suos punire et facere condemnari, de consuetudine vel de jure.* Vide in Castellum 1.

5. CASTELLANUS. Militibus praesidiaria in castro praefectus; Castellani, eadem notione, in Lit. ann. 1386. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 182. art. 16. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 634: *Reverit in castro Andree ejusdem terre cum domibus Malopris, statum Castellani Thomeonico necnon bandieris quatuor seu quinque.*

6. CASTELLANUS. Custos castri, seu domus regis. Gall. *Cancierre*, Radia official. reg. ex Reg. Cam. Comput. Par. fol. 412. r.: *Castellanus seu concierger de vills per annum exco. dies, ob. Par. per diem Castellani, Pugnotis species in Lit. emissis ann. 136. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 395: Un conseil ou Castellau, que l'en appelle au pays (Languedoc) punital.*

7. CASTELLANUS. Officiarius praeterea qui habent jus castri redditibus, atque illa intelligitur in Constitutionibus Castellani inter dominos et vasallos MSS. in Cod. Thuanio signato 93. fol. 5. c. 10.

CASTELLANUS, Uiguitio, Dominus castri, vel qui praesit castri, (Seherus Abbas de primordiis Monasterii Calmois, apud Edm. Marten. tom. 3. Anecdot. col. 1172. A.: *Eidem Vicario Ecclesiae omnimoda abstulerunt, et eundem Castellario suo, nomine Walfrido proinde tradiderunt. In veteri inscriptione apud Gruterum pag. 601. n. 7. sumitur pro eo qui praesit agnitionibus: Cleonati Casarium servo Castellario agni Cleardis.* Vide Fortinum de Aequeductibus.)

CASTLANUS. Usualis Barcinonensis MSS. cap. 20: *Castani in castriis que conveniunt per seniores suos, non debent nisi se militare alios Castellanos sine consensu senioris, et de Castanis Hispanis multis habet Andreas Boschius lib. 2. de Titulis de honor de Catalana cap. 24. § 7.*

CASLANUS. Charta anni 1157. ex Archivio Ecclesiae Massli.: *Concedo jura Caslanorum et ipsa Castania, et.*

SUBCASTLANUS, qui vice Castellani agit. Consuetudines Castellanie inter dominos et vasallos MSS. cap. 56: *Si aliqui Subcastani sint in aliquo castro, licet Castellanus fecerit homines domini majores, item potest petere domine major a Subcastanis, ut faciant sibi hominibus fidelitatem.*

CASTELLANUS. Ad castellani dignitatem pertinet. Charta Ladov. VI. reg. Franc. ann. 1212. in Append. tom. 6. Ansal. Bened. pag. 696. col. 1: *Ad honorem virum et exaltationem animae vestrae, ipsam regiam vestram nunciavit omnibus, tam aliis Castellanicis quam baronibus*

ibius insignia, iuribus et prerogativis in personam vestram et vestrae domus.

1. CASTELLANIA. Dignitas, officium, seu feudum Castellani vel Castellani districtus, et apud Radulphum de Blois.

2. CASTELLANUS. Eadem notione, in Bulla Bonifacii IX. PP. anni 1401. apud Pontanum ad calem Antiquit. Hortae pag. 459.

3. CASTELLANIA. Feudum castellani. Testam. Guil. dom. Montis-pess. ann. 1114. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 301. *Dote totum feudum Castellania et Castellania de Spolaco, et Castellum novum, et Castellania de Meloprio, etc.* Vide in Castellum 1.

4. CASTELLANUS. Obligatio, quo quis teneatur castrum reddere domino capiti, cum et liberiori. Charta ann. 1135. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 429: *Donatus tibi Bernardus de Trismale ad servum et propter Castellania, ipsam etotam et ipsum mansum, qui tibi Bernardi traditoria et fratrum ejus in Caracina, cum ipso iure, etc.*

5. CASTELLANUS. Cu-stodi custodia, idem quod Stagiun. reg. feud. Aquit. ann. 1273. sign. Jij. rub. ex Cam. Comput. Par. fol. 22. r.: *Hermandus de Pontalieu, pro quibus, pro quibus dominus regis, debet et unum mansum Castellania. Fol. 30. r.: Bertrandus Pelagus pyrcaenogit, quod tenet in feudum a domo regis Anglie duas potestates seu loca domorum, pro quibus debet unum mansum Castellania, sicut alii dicti castri.*

CASTELLANUS, Castellani dignitas, officii, quidam praefectura, vox Italica. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 175. ex Cod. reg. 4021: *Nullus de civitate, comitatu vel districtu Florentiae audeat vel praesumat ire in aliquam potestatem, capitaneiam, vicariam vel Castellania, etc.* Vide in Castellum 6.

CASTELLANARIA, Castellani districtus, in Libertatibus Bancurri, ad. Viridolum in Hostis ad lin. Paulo aliter in Libertatibus, etc.

CASTELLERIA. Eadem notione, in Libro nigro Saccardi pag. 108.

1. CASLANIA. Eodem significatu. Testamentum Ademari Scalari vicomitis militem Instrum. tom. 2. nove. Gall. Christ. col. 905: *Et quibus primum annuat est Scalas castrum meum cum omni Casania et cum universis feudibus et cum ecclesiis et cum curie mea de Canaco,.... et casum meum Melosidum cum universis ipsius Casania, etc.* Observant editores pro Casania aliam lectum fuisse Caslaniam, inalem utrobique legere Caslaniam cum Balazuo tom. 2. Hist. Arvern. pag. 42.

2. CASLANIA, Praestatio, quae a castellis incolis solvitur. Charta ann. 1146. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 514: *Caslaniam Aranerum, et feudum quod homines tenent per Caslaniam castrum Aranerum, domini Uicetio de vicomitis Caslania ann. 1167. in Reg. 4. Chartoph. reg. ch. 171: Item viginti septem gallinae cum dimidia, quos faciunt diversi homines dictae parochiae domus regis de Casania, pro decem annis octo solidis et quatuor denariis annui et perpetui redditus.... Item tria sextaria et dimidia quartarii roboris, quos faciunt diversi homines parochiae domus regis de Casania, pro quibusdam possessionibus suis. Rurem alia ann. 1281. in Reg. 61. ch. 318: *Decem et octo sextaria ordet et Casania annuatim, etc.* Alii. Genoum ann. 1345. ex Reg. 75. ch. 28. Item pulveragium et Castania, quod et quam dic-*

tus domus delpheus habet,.... pro indico et cum domo 2. Alia. Item pulveragium et Castania, quod et quos faciunt assignati dictae delpheus, et Alia perperam legitur Casania. Nique alio sensu, ubi legitur pro Casania, Vide in Castellum 1.

3. CASTALIA, ut Castellania. Testam. Roger. I. Corbi. Capess. ann. c. 1092. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 100: *Et ipso castello, quicquid dicitur Serango, cum ipsa Castalia, et cum ipsius castri, quos ad ipsum castellum pertinent, etc.* Item. Rurem non semel in Ch. ann. 1126. lib. col. 391.

4. CASARIUS. Eodem intellectu. Charta G. Abb. Anselmi. ann. 1217: *Inter conventionem cum dicto Abbate, Occit. R. de Clerico de Dausat, qui est pater alii et feudi B. Gerald. Nam dictus Comes dedit pro salute anime sue et predecessorum suorum saltem decem sexarios, et unum annuat annuat, quos habebat casuales in Castario et in apertis dicti Castarii Ecclesiae de Dousat,.... Dominus vero Comes et sui heredes habebant in feudum ab Abbate Anselmo quidam habent in predicto Castario intrinsecas notas ab ultimo reperi, etc.*

CASTELLARIA. Idem quod Castellania, Castellaria in Charta ann. 1297. in Probat. Hist. Castilian. pag. 90. et alia apud Haezium lib. 1. Hist. Castell. Insul. pag. 167. Lamberti A. Iensis pag. 258: *Henrico de Balba et de pueris burgensium sine temporis disponatur Castellaria. Charta ann. 1165. tom. 13. Spicilegi Acheriani pag. 319: In feudo suo et Castellaria, et feudi, terram castri. [Tabularium S. Florentii: Nobilis vir Hermannus de Vitricio donavit Deo et S. Florentio pedagium de robis synus Sane, quos transivit per castrum Viricum sine per Castellariam ejusdem castri.] [¶] Notitia de casa viccom. in Plectonibus circa ann. 1110. post Imolin. pag. 377.] Le Roman de Rou MSS.: *Ni a Casu se Barre, Ne Casu, ne Castellaria, Que Guillaume ne sui dones.**

CASTELLARIA, Feudum castellarii et ejusdem officii. Charta ann. 1208. in Chartul. 28. Corb.: *Jon ayendut et escagut,.... des justices,.... et toutes les services,.... qui appartiennent à la Castellarie demandat, en toutes issues et en tous poissies, qui soit et qui eschoir et venir y soient,.... et de Castellaria cap. 1: Pour ce que les constables ont presté corrompues, et moult se remersent par les Constables. Ubi legendum videtur Castellaria, Castalium, Inducium, anictus, Gall. Chicanes. Vide in Castellum 1.*

CASTELLARIA. Eadem notione, apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 128.

CASTELLATAS. Castellanie districtus. Domedot: *Comes Almarus habet in suo Castellato 30. menieria,.... prater castellariarum habet 28. Inducium anictus.*

CASTELLARIUS. Eadem notione. Charta Thomae Pertenseis ann. 1214. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 117: *Miles comes de Castellario Beluensis talliam de feodis suis et hominibus suis nobis debet tantummodo feodaliter pro his quatuor rubis, quos separavit pro prima iusticia nostra, pro iuribus captione nostra de guerra, pro militia filia nostra princepsenti viventis, et pro prima filia nostra maritanda. Preter haec alius debet a nobis feode, nec eis porro hominibus talis iussimus feodaliter extorque.*

iuribus hactenus. Illi siquidem iuribus
 hoc modo aequalibus prout sunt, quod in
 ipso quae est a Calceia Bonasi usque ad
 pentium Camerini, habemus illam me-
 ritentem quae continetur in Calceia de
 Helicino usque ad Meriacorum, habemus
 illam quae continetur in Calceia de
 Helicino usque ad pratum supradictum, et ab illo
 prato, quod nostrum est usque ad Cal-
 ceiam de Helicino... a dicta vero Calceia
 de Helicino usque ad Meriacorum, habemus
 illam quae continetur in Calceia de
 Helicino usque ad pratum supradictum.
 Ergo illa non solum
 colligo, castissimum et calceum annum
 et idem esse, verum etiam utrumque
 inter Castias seu redicia, de quibus
 nunc dicebat, fuisse memorem. Quia
 quod dicitur Calceare seu
 Casticare derivari, atque ejusdem cum
 Castia notione esse, nemo est qui, me-
 etiam tacente, non intelligat. Casti-
 ficandum infra legitur in Castione. Vide

* **CASTIGARE.** Vide infra in *Casticia*.
CASTIGELLUM, [idem quod *Casticia*.] in Testamento Hieronymi Episcopi Cenoman. sub fin.: *Omnes casellas, Casticella, vineola, campellos, etc.*

† **CASTICHARE**, Castichiare. Vide infra Castigare in Casticia.

CASTICIA. Capitula Caroli Magni lib. 8.
c. 54. par. 100. 279.). *Decernimus ut omnes
intelligent non solum claustra Monasterii*
vel Ecclesie, atque Castitatem *et castitatem*
conseruent, eorum etiam domus et villas
et septa villarum et piscatoria munifica
et quicquid fossis aut sepibus,
et aliis rebus carnis genere precipiantur.
Capitulum Caroli Magni lib. 8.
c. Epist. Episc. ann. 808.): Adificet
villas vestras moderatis Castitis, ut et
inuentas necessaria sit, et familia non
Suession. ann. 808.) Volumus etiam ut
inventigent Misi nostri, qualiter illi qui,
cauden res Ecclesiasticas, unde decimas
habent et in Castidis, et in silvis castris
beneat, etc. Diploma ejusdem Caroli Calvi-
ann. 833. apud Hemerum Donat au-
spiciuntur libellatus res suas proprietas
de videtur cum Casticie, vineis, pratibus,
etc. Cisterci Sigerardi cujusdam apud
Mallancrum lib. 6. de Mortuis cap. 29:
apros, prata, etc. (Alia apud Jacobum
Bouillart in Probat. Hist. San-German.
cap. 4. num. 3. habet in valle Vitracum
murus dominicum cum casa et aliis
Casticie, etc. (Alia apud Bouchardum
Buchonium in Hist. Guisenst.: Hoc
est manus cum casa, Casticie, edificis,
pratibus, etc. Ita passim bene formulam
Casticie, etc. Capitulum Caroli Magni
lib. 11. c. 17. 18. in Capitulo Caroli Calvi-
Compend. cap. 6. in Concilio Suession.
lib. II. can. 8. in Veterib. Chartis apud Bal-
dricum lib. 1. c. 1. Charac. cap. 33.
cap. 33. Bazelinum in Gallo-Fland. lib. 2.
cap. 33. Mabillonium tom. 2. Vitar. SS.
lib. 8. Benedicti pag. 96. in Spicilegio
Magd. generis. Poyrie Impbon.

Quid in locis citatis *Castalia* significet, quavis multi aggressi sunt vocis expositionem, pauci tamen attigerunt, inquit Spelmannus. At videtur attigisse Sirmondus, qui *Castalia*, pro ædificiis in universum accipi debere censet, vocabulū etymo licet adhuc incerto, nisi a *causa* petendum sit, quod vult Vossius.

Altaçarra in Vindic. adv. Fevret. lib. 1. cap. 14. a *Castula* virga lignea. accer-

pendum proleat: que conjectura sepe
perius proposita & Cangio censetur.
Vide Censura 1.1. ita enim Formulæ
in ista portione manet ad communem
dum, cum Castilis suprasignis, terri
apud Ambros. etc. Vetus Charita apud
Mart. tom. 1. in fine in anno 878.
Manum unum cum Castilis suprasig
nificis, ite Regensarius rendere videtur
in fine in anno 878. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliat.
col. 185. et in altera ann. 910. apud
eandem col. 598. Cum terra, mansio
mento tom. 3. nove Gal. Christ. col.
28. Cum casa et foliis Castilis, et simili
passim in Cod. MS. Equitum ex Archivio
monasterii Montis Cassini. Castilia
nacula ann. 1378. ex Chartophylaceo
Ani Ambian. : Comme tu fait desors, et
monfons de l'Ani de l'Ani de l'Ani de l'Ani
Dien et le Capitale d'Antien d'une part
et la Major et Ekevis d'autre part, de
Castiles des pons Kennes et au sud
de l'Ani de l'Ani de l'Ani de l'Ani de l'Ani
quelles Castiles. R. devali di Diens et

Capite d'ient aparteur e cux, etc.
e Comput. MS. eccl. S. Vulfr. Abbatv.
an. 1319 : Johannes li Nourreigiers iz
de l'ostel de l'abbay de l'ostel de l'abbay
Castanes fossai S. Johannis iz
Charta an. 1340. ex Chartul. 23. Corb.
Un pont de gres ou de pierre descendant
a le Castelle, par laquelle on va de Dinant
vers la ville de Namur.
Castille ledits religieux sont et seront
tenuz de monast. Chartul. sign. Eschieq.
quod. monast. ad. an. 1416. fol. 24. v.
Sera tenuz ledit fermier de retenir iuz
des bous de l'abbay de l'ostel de l'abbay
deus bonas jusques a Corbie. Cathice
e Cathices, adand significacione. Lit.
remiss. an. 1458. in Res. 1388. Chartopu-
g. cgl. 180. Castille reparetur et ten-
etur p. p. Castille castan. Chartul. et ten-
etur du pays. Aise an. 1478. ex Res.
201. ch. 194 : Ainsi que le suppliaunt al-
on chemin, surint assés pres du lieu de

Castigare. Edificare, palls lignel
construere. Charta ann. 1230. ex Chal
21. Corb. Scendum quod omne
massariu Castice ad edificatu apud Co
luncanp, mactantur de cetero et possunt
aedificia fieri in illis: sed non massari
neque nomen Castigationis (sic) ibidem non
possent ab ecclesia Corbie fieri, nisi d
consensu meo vel Haroldi mei. De quolibet
autem dimidio menciato terra Castice
(castico) apud Coluncanp, habeo zija
denarios.

[illegible]

mas de S. Valerio habebat neuoris con-
tra. Casticheum. Chron. MS. Corbiensis
fol. 77; Quenouque facit in hac villa, in
Folliculo, in prafis, praechen, Casticheum
in agro, in marisco sine licentia
Celararis, debet eadem 2. denar. Homagi-
um Episcopi Ambian. Recti factum
anno 1391: Assum. ad doit mettre ne as-
sum. soit, ne Casticheum sur rié sans
le conge doit Evosque, 120 Ch. ann.
1396. apud V. Cl. Am. Thierry in *Mou-
vements inédits de l'histoire du Tiers. Et.*
Paris, pag. 340: Li metre et capier
d'Am. et d'Am. et d'Am. et d'Am. et d'Am.
avant Casticheum de false Casticheum et
refaire le castiche de l'entree du pont de
Kau. etc.]

Casticeur, Architectus, Casticeur, in Charta ann. 1317. In Tabulario urbis Ambian. et veteribus Usatibus ejusdem urbis MSS: 84 a *débat de clôture entre aucun voisin, ou d'aucun pretege, li Maires encoiëra les Casticeurs qui sont sermentés: à le vile, et verront les lieux dont est débat.* Etiamnum Picardi aggeres fluminum, vivariorum, etc. qui palis ligneis continentur, *Castiches* vocant.

* **CASCIUS**, [Aper. (DIEF.)]
 * **CASIFIFER**, *Qui flagellum portat*. Papias M.S. Ritur. cum Isidoro et Constantiens. [⁹² Cod. reg. 7099. ut ex Prisciano.] In excerptis Pithoei legitur *Casififer*. Vulcanius suspexit legendum esse *Casififer*, *κασίφειρος*: *Qui cisellam portat*, non satis idonea ratione. Johan. de Janua: *Casififer*, *Qui flagella portat*, ut *casigat*, a *Casius* et *Fero*. [⁹² Vide Forcell., edit. German.]

CASTIFICARE. Castum facere, apud S. Fulgentium Epist. 3. ad Proham, et Maximum Taurin. Homil. in vigiliis Natalis Domini. (Castificare se, Se castum exhibere, servare, in Actis S.S. Benedict. sec. 6. part. 2. pag. 838. n. 3. Castificatus, apud S. Bernardum tom. 1. col. 1104. edit. 1690.) ¹⁰⁰ Vide Forcellin.

* **CASITAGTORIUM.** Vide *Tumprilreum*.
 * **CASITAGTUS.** Detentus: dicitur de pecoribus, qui, in pasculis alienis detinentur atque detinentur, donec dampnum resarcitur a dominiis. Vita S. Lugidii tom. 1. Aug. pag. 232. col. 3. *Quodam ergo die mater ejus Socleta cum infante Lugidio erit ad vicinam domum, ut sua pecora solteret, cum ibi more plebis erat in custodia Casitagi. Nostri Casitagi, pro Coragie, Castigare, emendare. Beilar. MS.:*

Que ja n'en serent Castijés
Dus qu'il chient is dens resart
Adonc vient li Castiers fort.

[illegible]

tabul. lib. 14. (tit. 8.) jungit Corpori et Collegio Trumano, quod Catolobensis mensura trumalis farinam quae comportaret, ut censet Cuiacius lib. 16. Obser. cap. 5.

* **CATABASTA**. Adamantus in Vita S. Columbae Abbat. tom. 2. SS. Junii pag. 283: *Beati Patroni venerabile corpus, unguis involutus undimobis, et preparatus positum in Catebasta, debite honoratur cum venerabilibus Butimundis* (quod f. legitur in MS.) pro *Sandapila* necdum alibi repertum est, inquit Bollandi Continuator: quomobrem aut? Non recte fecerit scripta per legendum *Catebasta*, sicut Italice dedit in significatione dicitur *Catebasta*; et pergam. funebre feculis multis instructum, *Catebasta*. Addeam ad confirmandam erudit. Scriptoris conjecturam fortassis scriptum fuisse *Catabasta*, pro quo *Retabaste* idem potuerit quae facillime.

* **CATACHYSE**. *Cat*, quae aqua manibus infunditur, vel quo lavantes a balnearioribus perfunduntur. Exstat haec vox in *Nat. fr.* p. 164. ubi tamen mendose legitur *catayse*.

* **CATACLISMA**. Abstr. in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Perperam pro *Catechysis*, abulso vocis, cum pro illa usurpatur.

* **CATACLISMA**. Vide *Catoclysmus*. **CATACLYTUS**, **CATACLYSTUS**, **CATACLYTUS**, **CATACLYZMATIS** ABB. Quid sit vestis de Catoclyto, apud artellianum de Pallio cap. 3. querunt viri eruditi. Quidam enim putant esse vestem catoclytorem, quibus nempe *catoclyte* steruntur, seu eliminantur lecti. Ita quippe *κατακλυσ* appellari observare est ex Basilio; ubi explicat quid sit *κατακλυσ* *κατακλυσ*, apud Isaiam cap. 3. v. 26. Verum apud artellianum Tertullianum expenditur per *catoclyte*, materiam vestis expressisse deprehendit: *Mutant et hactenus per vestem formam, quamquam et porro plume vestis, et quidem de Catoclyte, immo omni conchylio depressor, quo colla florent, et omni patagio invariatur, quo terna fulgent, etc.* [Vide Forcellin. in *Catoclyte*.]

At quae materia illa fuerit non promptum est definire. Alii de *Catoclytis* reponendum volunt, etiam constanter propter lectionem retineant Codices omnes, uti saepe Salmasius qui ab hac sententia non omnino discedit. Sed quod *Catoclytes* vestes, apud Tertullianum, esse quae in arce sunt, est, appellata volunt idem Salmasius et Cerdus vix probent: ut nec quod undique clausum essent, quod contendit Sussaneus in Collectaneis et Beroaldus ad hanc a quieti locum lib. 11. Metamorph.

Vestes nictae et Catoclytis praemittens. Malim enim his locis *Catoclytes* vestes appellari esse, quae lavati ac purgati nicti sentent, qui quomodo in opere includuntur, et *κατακλυσ*: quod faciunt Phrygiones. Unde *Catoclyte* vestes esse sentit quae opere Phrygio adornantur. Neque alla sunt *κατακλυσ*, apud Isaiam, (nam illa legi in aliquot MSS. observant viri docti) non quidem instrata interior accubitorum, sed palliata ad vestem gemine: quae nota est vocis *ἀποκλυσ*.

Jam vero quod plures Graeci ac Latini *κατακλυσ* appellarent, potiores, seu potius Latini severioris aetatis Scriptores, depravato vocabulo, *Catoclytus*, *κατακλυσ* usurpant, opusque ipsum *κατακλυσ*. Et quod nonnulli *Catoclytus*, eandem esse quae auriflorum, qui operibus suis lapillis et gemmas

inducere ac intextum, (unde *diademas* et *inducere*, et *inducturum opus*, ut suo loco monemus) perspicue declarat Arnobius Junior in Conflictu cum Serapione lib. 1: *Unum diademata vestis, sed quae per Catoclytum ad Catoclytus vestis promissa constituit*. Hinc facile est conjicere quid per *catoclyte* velit Gregor. Turon. lib. 2. de Glor. Confess. cap. 68: *Vestimentum, cuius non committitur, quae Catoclyte in ipso funduntur soliditas*. Neque enim per *Catoclyte*, *fundus vestis*, quod vult Cerdus, sed lapilli, soliditas vix inserti, opere includere, ac auriflori intelliguntur. Quod vero in solidam materiam faciebant auriflori, id fecere in vestibus Phrygiones, quibus gemmas pariter et lapillos intexere, et in illis quodammodo includere, unde *vestes de Catoclytis* appellavit Tertullianus, quod essent ex specie *Catoclysticorum* operum.

Porro *Catoclyte*, de vasis, dixit Gregorius Turonensis, de diademate Arnobius: ita Fortunatus in Vita S. Martini lib. 3. hanc vocem usurpavit in vestibus, quae versus ex Codice. Floris Lombardicis exarato, qui in Bibliotheca Monasterii S. Germani Parisiensis asservatur, quo Iuventius hoc loco describat, quod vestitum fecere vestibus literatis omnibus, propter pravam scripturam:

Vidit dactylum opus omni parte perfoli
Quod gemmas, aureo circum decurrit:
Quidam sunt lapilli radiati hactenus,
Cyclades aut quae Catoclytis effusa sunt,
Quae palli et insertis clausis Phrygiis.
Quotie moles dante color radiat in lib.

Ubi Codex Brower:

Cyclades aut quae Catoclytis effusa sunt,
Quae palli et insertis clausis Phrygiis.

De quorum versuum sensu habet facili prorsus, hic in praesens non disputo: sed in MS. Codice exaratum, representasse contentus. Observo tamen *catoclyte* raso dixisse Fortunatum, id est, pannos gemmis et unguibus exornatos. Sed et lib. 4. eodem vocabulo usus est in describendis vestibus pretiosis:

O Martine, decem, lapillum velamine compta,
Quam nonnulli lib. quos testibus curvatos,
Trenis tapetis veli radiis, et stemon lapilli.
Hi latices insigne currunt pro velare gemmas?
Quae namque radiis Catoclytis libi radiat?
Quae palli et insertis clausis Phrygiis est?
Quae totius radiis torquere ad tota test.

Ubi Brower Editio habet *Catoclytis*. Hae proinde licet prolixior describere oportet, praeterea duximus, ut *catoclyte*, quid sit *Catoclytum*, vel *Catoclytus* in vestibus, quod, nisi fallor, non aliud fuit a Phrygio opere, in quo lapilli fuerint *κατακλυσ*, conclusi: est quippe *κατακλυσ*, *Concludere*, in Gloss. Graec. Lat. Neque enim a *κατακλυσ*, quod est *alludere*, *praeferre*, *includere*. In eodem gloss. ped. debet etymon *Catoclytus*, cum abusive ex *Catoclysticum* formata sit a recentioribus, etsi vestes ejusmodi potuerint dici gemmis et lapillis fuerint *κατακλυσ*. Quodamque usurpat Codinus de Offic. Palat. cap. 3. num. 13: *Σταθμίζοντες γυναικῶν, λυβήκας 8 καὶ ἀποκλυσήσας ἑαυτῶν, ὅτις καλεῖται Κατακλυσ*. Idem Fortunatus lib. 3. de Vita S. Martini:

Totaque praemittit radiis velamina gemmis.

Conferat gemmas vestes, apud Vopiscum in Aureliano. Crussione autem *συνάμαρξις* superflua, apud Dadonem lib. 1.

* **CATACLYSMUS**, Gr. *κατακλυσμός*. Diluvium, Inundatio. Cyriacus. Epist. ad

Novat.: *Catoclysmus ille, qui sub Nos factus est, quodque praesentibus annis per totum orbem ante nosper superfluum est, ostendit*. Utitur Aemilius in libro Pontificali apud Muratorum tom. 2. pag. 38. lib. 1. et alii in eodem libro. Vide de Hae Isidori Roma plane Graeco dicitur. *Thebe ante Catoclysmum Ogygi condita dicuntur*.

* **CATACLYSMUS**. Idem. Lambertus Ardenis apud Lulevici. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 372: *Quia nesciat in tempore Pharaonis post invitos ante a Catoclysmo*. (MSS. enim *divina formosae gratia*)

* **CATACLYSMUS**, **CATACLYZA**. Vide *Catoclytus*.

* **CATACLYSMUS**. Dignitas in palatio CP. a Gr. *κατακλυσμός*, compositio. Charis Mich. Falco. Imper. ann. 1483. ex Thes. eccl. Paris. *Ille omnibus praesentibus praesentibus, praedicti Patriarchae et Catoclysmo, et pluribus aliis praesentibus, nostris ad hoc nobiscum consentientibus*.

* **CATACLYME**. Tertio ab Urbe militarium, ita dicta Caemateria publica, quarum descriptionem dedit Ouphris Panvinus lib. 1. cap. 1. ubi dicitur *Catoclyme* pag. mlii 122. S. Ambrosius, seu vetus Scriptior, in Actis S. Sebastiani num. 88: *Hoc in dum teneretur, perducas ad Catoclymum, et super illam in Colide*. et. Anastasius in S. Cornelio PP. *Corpora Apolloniani Petri et Pauli de Catoclymum levavit noctu*. In S. Damaso: *Ubi requiescit Petrus et Paulus in Catoclymum editum a Bucherio ad Canones Paschales, continens depositiones Episcoporum Romanorum: Menae Januarii 12. Kl. Petri et Pauli in Colide, et Sebastiani in Catoclymum... Menae Januarii 3. Kl. Julii. Petri in Catoclymum, et Pauli Ostense, Tuceo et Hasso Cos. Rudolphus Monachus in Vita B. Rhabani Marti num. 39: *Accepto corpore B. Quirini Maritimi Romani fugit, et sacras reliquias via Appia, forte miliaris ab Urbe, in Ecclesia beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ubi altissimum jacuerunt, sepelirentur in loco qui dicitur, Ad Catoclymum*. In Catoclymum latissime S. Urbanum PP. translatum a S. Carpile et el Exaristum PP. Vita SS. Faustini et Jovitis Mart. p. 19. Vide Adonem in Chronico ann. 364. Ordinem Vital. pag. 353. 357. et.*

* **CATACLYME**, pro quovis cimiterio. Ita videtur usurpare Joannes Diaconus in Episcopo Neapolitani, in S. Fortunato: *Collocavit in Ecclesia Stephana ad partem dextram introeuntium sursum, ubi est oratorium in episcopo Catoclymum*. Acta S. Isidori Arelensis v. 78: *Ipsius trahentes sepulchrum in statione accubantibus, etc.* (Urbanicus Lobienae apud Marten. tom. 3. Averd. col. 1427: *MOCCXXX. obiit Guillelmus Episcopus Lugdunensis, cuius et statione accubantibus, etc.*)

De vocis etymone dissident Scriptores. Anonymus in Historia translationis S. Sebastiani cap. 6. et statione accubantibus, quae *Catoclymum* appellabant Graeci et Latini recentiores, etatis, locum hunc dicitum vult: *Milivio tertio ab Urbe*, loco qui ab statione *Catoclymum* dicitur. *Ab Urbe*. Et cap. 14: *Persevit ad Catoclymum, tertio ab Urbe miliario*. Alii vocem compositam censent ex *Cata*, et *κλυσ*, id est *statione accubantibus*, seu sepulchris destinatis, seu quod in eo Martyrum et Christianorum,

qui sub Imperatorum paganorum tyrannide mortem pro fide oppellunt, tandem passim inventi fuissent. Unde locum hunc *Ad tumbas*, seu ut tunc loquebantur, *Catacombæ*, quod idem sonat, postea appellaverunt. Nam *cata*, pro ad, usurpasse Scripserunt inferioris Latinitatis supra docuimus. Hinc certe sententia videtur favere Codex Gregorii M. editus lib. 3. Epist. 56, qui *Catacombæ* habet, non *Catacumbas*, nisi mendum sit in Editionibus, quod reor: nam et aliquot Codd. MSS. et ceteri Scripserunt constanter *Catacumbas*, passim habent. Unde alia vox origo investiganda. Cum igitur ejusmodi Polyandria et Cemetery publica in cryptis et locis reconditis existerint, istius status scilicet Scythici Cambas vocabant, videtur potior ratio existimandi, sic dicta, quod ad ejusmodi cryptas, et ad ita dicam, valles, Martyrum corpora deferrentur. Christiani, cum rogarentur ubinam facerent, respondebant, *Cata combas*, seu *Ad combas*, id est, ad cryptas, vel ad valles, aliquot ab urbe milibus. Et sane Martyrum sepulchra Romæ vel haud procul ab urbe, in cryptis et locis depressioribus existisse auctor est sanctus Hieronymus in cap. 40. *De virginitate*, ubi ait: Romani a se visa describit. *Dum esum Romæ puer, et a liberatoribus stitit evadit, totalem cum ceteris ejusdem status et propositi, archidiaconum, episcopum, apostolorum et Martyrum circumire, crebroque cryptas ingredi, qui in terrarum profundis defosse, et utroque parte ingreditur. per quod iter, etiam corpora sepelitur, et ita sepultura sua omnia, ut propemodum illud propheticum complectitur, Descendant in infernum viventes. His adjunguntur sicut quædam habet Prudentius in Passione S. Hippolyti Martyris, et in Descriptione Cometerii Cyriacæ in agro Verano. Porro *Cumbas*, cryptas esse ac valles suo loco docuimus. Vide præterea Romanam Subterraneam lib. 3. cap. 12.*

CATACUMINUS, pro *Catechumenus*, Althemi de Laude virginum cap. 12: *Christo datus cum jam Catechumenus esset.*

Vide in *Catechumeni*, [§] Glossar. in Cod. reg. 7614: *Catechumenus, Instructus sine audientia.*

CATACUSIS, occurrit apud Thyronem in Notis pag. 164. [Vnus genitus est. Vide *Egitur*.]

CATADOCTA, Multorum Canonicæ, in Gloss. Isid. ubi quidam legunt, *multorum amica*. Aliæ Glossæ: *Catadocta, multorum canonicæ catadacta*. Sed videtur legendum, *Catadocta, Catadocta, multorum canonicæ*. Ex Lat. *Catæ*, [Martinius, qui Grævius subscribit, legit: *Cata dicta*, ex Varrone, qui exponit acuta dicta, quod accepti ab Ennio: Tom engh memorari simul *Cata dicta*.

Vide Varrohem lib. 6. et superius *Cata 2*. [§] *Catadocta, dicitur, prædicta, ad. Multum tom*, pag. 556. et in Cod. reg. 7614. *Cata, docta, vel multorum canonicæ vel æquidum concubitus multorum catadicta*, in vet. Glossar. in Multum tom. 7. pag. 564. et in cod. reg. 7614. *Vide Catadopuera et Catadactæ*.]

§ **CATADUPA**, Locus ubi Nilus de montibus cadens in prædicta, [§] Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide [§] Forellin. et infra *Cataduplex*.]

§ **CATADUKA**, Stal. Caduburh lib. 8. cap. 82. Si quis omnia elegenter de dictis scribit, postea canit et invenit

fuerit, cujus erat, statim dicit et restitit debet sine placito et quædam ita tamen quod illa, cujus fuerat, dat canenti de *Cadutvra* pro falcone, vel tritico a [falcone xx. sol. Pap. Ubilegendum *Captura*.]

§ **CATAPALTIUS**, Vide *Catapultis*.

§ **CATAPLUXUS**, cum pinguis, seu altitudo templat. Papias MS. Bituric. Vide *Cataplax*.

§ **CATAPLUXUS**, Lex divisiv vocibus: *Cata, plexus, etc.* Vide supra *Cata 5*.

§ **CATAGOGIUM**, Ludicrum festum ab Ephesis Paganis olim celebratum, quod occasione fuit martyrii S. Timothei primi sorordum Ephesorum Episcopi. Latina quædam MSS. habent *Citagoia*, alia *Catagies*. Multa Martyrologia habent *Dianæ* celebratum fuisse. Vide Acta SS. Januarii tom. 2. pag. 565. col. 2.

§ **CATAGORIE**, Ascriptiones, accusationes. Papias MS. a xxyxyxyxy, Accusare, deferre, exponere. [§] *Catagorix*.]

§ **CATAGRAPHA**, Transcriptor. [§] *Catagraphe*, xxyxyxyxy. [§] *Catagraphe græce, Conserio*, Papias.]

CATALAGO, id est, collectio. Ita Glossæ MSS. Canonum Concl. forte ex xxyxyxyxy. [§] *An Catalacta?*

§ **CATALÉ**, Debitæ pecunie caput. Gall. *Catalé*. Factum inde xxyxyxyxy, episc. et Theobald. archid. Paris. in Chartul. episc. Paris. ex Bibl. reg. fol. 16. v.:

habuim vera, quod Franci Catala vocant, quæ archidiaconus archidiaconi episcopo, quæ ad diem, prædicta nostri et pacis amore, totum archidiaconum dimisit episcopo. Vide Capitula 2. et in *Catalum*.

§ **CATALACTA**, Vide *Catalacta*.

§ **CATALPTICUS**, Idem qui *Epilepticus*, in Actis S. Erenwaldi Episcopi n. 23.

§ **CATALETA**, *CATALACTA*, Agnellus in Epist. ad Mart. ubi ait: *Marci. 2. cap. 136. col. 2: Jaco in Catala natus intra sentinam, iuxta sentinam.* Et pag. 198. col. 2: *Et projeciebantur sub Catalactis navi.*

§ **CATALETTUS**, Lectica, Italia. *Cataleto*. Burcardus Argent. de Alex. PP. VI. pag. 49: *Publico portabatur in Cataleto noveris.* [§] Vide Murator. Antiq. Ital. tom. 3. col. 1380.]

§ **CATALLECTUS**, [Gallice *litère*: « Possit cadaver super *Catallectum* in medio vie ante domum portari. (Diar. Boiss. vol. 4. Buasne. II. 187. an. 1404). »]

§ **CATALIUM**, Idem quod *Catalum*. Charta ann. 1068. inter Probat. Hist. Sarac. pag. 807: *Pieri sui fratris sui debent omnia Catalia de tabulis et emendas.*

CATALIUM, Idem quod *Capitale*, Bona omnia cum in pecuniis sunt. Ex *Capitale* enim formata vox *Capitale*; et ex *Capitale*, *Catalum*, ut ex *Chaptel* Gallico, *Châtel* et *Cotel*. Exinde usque invaluat, ut hæc appellatione bona omnia monasterii ejusque generis sint, intelligitur. *Cattell*, in Legibus vernaculis Willelmi North cap. 4. [§] Ita plane eodem sensu quod *Capitale* in legibus Salicis. [§] *Buttelum* *Catanz* sunt *medietas* et *inmedietas*: Si comme vreis medietas sont qui transportent se peuvent, et ensuivre le corps: inmedietas sunt choses qui se peuvent ensuivre le corps, si autre transportes, et tout ce qui n'est point en heritage. Lèges Edward Confess. cap. 35: *Iuxta facultates suas possessiones, et jura Catellorum, etc. Inguilvus*. Cum decisio omnium terrarum, ac bonorum aliorum sine *Catellum*. Idem pag. 891: *Cum suis Catellis omnibus abbas.* [§] Charta Henrici II. Reg. Angl. ann. 1178. ap. Lappenberg.

Init. Pœder. Hansent. pag. 8: *Omnia bona et Catalia in illis sunt concessa.* [§] Charta Communitatis S. Quintini ann. 1135: *Pater aut juvenis vel adolescens, sub tutela patris sui... nullum debet domino suo dare... donec decesserit.* [§] Charta habet *Catellum* de quo fuerat. Hovendenus pag. 585: *Burgenses captivitas, Catalia eorum apportavit.* [Charta Guidonis Comitis Flandrie ann. 1297. Secundo habet *Catellum* de quo fuerat. Bethuniensis: *Si vero forefacione non habuerit Catalia sufficiant ad solventum iudicium, et hæredes de forte hereditatem suam et locumem predictam, debet illa hereditas vendi pro emenda communi solvenda.* Charta Johannis Regis Angl. lib. nig. Secuscapit. pag. 878. Per chartam S. Petri nostri considerandum fuit, quod distinguere per *Catella sua Anglie*, ad debita nostra nobis solvenda: sed ipse omnia Catalia sua etiam vimmorum quod inventi non poterunt. In Stabilimentis S. Ludovici lib. 1. caput 91. *Integrum est de avoir son garsard de Chatelet envidé, id est de re subrepta.*] Occurrit passim. Vide Monast. Anglic. tom. 1. 188. 128. Roverium in Reomans pag. 361. Duchesnum ad Alanum Chartierum, Raguellum, Loiseum lib. 3. de Offic. cap. 11. [§] *Guarv* in Charta ann. 1141. et 1142.

§ **CATELLUM**, Eadem notione. Stabilimentum inter Clericos et Barones Normannos ann. 1265. in Hist. Harcuria tom. 3. p. 104. ubi ait: *Episcopus cramentum nostrum, quod in feodo terra Gornet Uieris et Costenfonte, non debet Archiepiscopo tenere velius Domino placito scilicet de feodo suo, et de feodo de Catalo mortui et de Catalo Clerici. Iterum occurrit ibidem: De Catalo Clerici, etc. Mador Formal. Anglic. pag. 377. in Charta ann. 1141. et 1142. Et si vero predictus Robertus, et aliqui suorum a predicta terra recedere voluerit, libere recedat cum omnibus Catalis suis; et si Catalia sua vendere voluerit, abique licentia et omni contradictione quicquid sibi placuerit faciat. Vide ibid. pag. 276. Init. et leges Norm. cap. 20. apud Levesque. Hist. MSS. tom. 7. pag. 192.*

§ **CATELLUM**, Constitutio Leduini Abb. S. Vedasti Atrubæ de Placito generali: *Abbas autem se Proposuit, si cat unde veli clamare, poterit omnia tempora hinc nec de placito in camera sua mandare, et de Catalo suo super eum clamare et legem facere.*

§ **CATELLUM**, pro *Catalum*. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 51: *Monachi habebunt omnia salinas et Catalia, cum cum latrone poterunt reperire.*

§ *Chater*, in Lit. pro habitat, ville de Mailly ann. 1380. ex Reg. 118. Chartop. reg. ch. 389: *Une fortresse pour eile, pour biens et Chater retenir et garder.* Hinc

CATALUM, Practicus Anglis est omne bonum mobile seu immobile, quod neque liberum est, neque in lege Salicæ. *Catalum* est aliud esse personale, quod intelligitur bona mobilia: aliud reale, quod intelligitur possessiones et tenute, quæ tenentur ad terram vel annorum, aut ad voluntatem alterius. Ita Cowellus lib. 1. Instit. lit. 10. § 18. lib. 2. tit. 2. § 20. Rastallus, et Edwardus Cokus ad Littlel. sect. 1.

§ **MELIUS CATELLUM**, quod post mortem tenentis domino præstatum: *Heriotum* Angli vocant hæc præstationem. *Broct de maffew*. *Cattel*, Constructio Harmon. cap. 88. Charta Philippus Mar-

cloniam Nannorensis ann. 1213 apud Mirum in Diploma Reig. lib. 3. cap. 67. *Sigri ut a nullo Mitte qui sit de familia vel advocacione mea melius noibile, quod quidem Melius Catholus dicitur, de canono recipitur. Et si deinde, nec id quidem habere pro illo mortuo exigatur.* [Charta Alidis Dominae Boularie ann. 1228. apud Alidum Mirum tom. 1. pag. 185. col. 1. *Conventus sancti Andree in domo de Boularie commorantes absoluti de omni exactione et talis. Hoc excepto, quod tenebatur Domus de Boularie ad Melius Catholus dicitur, nec id quidem tenebatur ad nuptias pueroiurum meorum, et si quom congligii fieri Minuto, ad hoc nobis fore juvenem.*] Adde Diploma Joannis Comitis de Neuchâtel Monasterio Marquetensi §. 13. apud Buzellum lib. 2. Flandr. cap. 80. et Aresum 39. Aug. ann. 1411. in Hist. Bethuniensi pag. 116. Bona portio debitorum nostrorum erant homines, quos Mortuus natus vocabant. Chronicon Magnum Belgicum ann. 1138: *In eo vero consistebat fur, Mortuus natus, qui ancillis, quae aliquis poterant, quibus debuit scribitur, innoteret, in signum servituti gratia Optimum Pigius, vel sociale, quod in spatio domo reperiri contigerit, a domo existeret. Qui esset ut tua defuncti decetera manus abscondita domus offerretur. Id etiam juris sibi olim vindicantur Ecclesie, ut ex Synodo Soderensi concuerit.* *Mortuus natus et Prothum, Rheanus lib. 2. rer. German. pag. 87: Erant insuper Ecclesiae servi, quos ipse Rax, aut Rax, aut Comes Mortuos domasse. Hinc videmus Abbates nostras adhuc talia mancipia possidere ex liberalitate Francorum Principum. Hinc illis pensiones originem habuit, quibus multos adhuc obnoxio, ut mortuo patrefamilias Praestantissimum Jumentum et stabulo Procurator Abbatis adhibet vel vestium pretiosissimum auferat. Vide Herodium et Kiliham in Hoofst. comit.*

¶ Charta Margr. comit. Fland. ann. 1152. in Suppl. ad Mirum pag. 320. col. 2. 99 ann. 1228. ap. Warnken. Hist. Flandr. tom. 1. Probal. num. 48: *In morte ejuslibet ipsorum, tam viri quam mulieris, Melius Catholus habere debemus mortuos. Melius Catholus appellatus in hac parte, non dominum, non amicum, sed pecus melius de dono, vel aliud ornamentum.* Vide Grimm. Antiq. juris pag. 385. supra. *Melius catholus infra Mortuorum et Relevationum.*

¶ CATALUM MAJUS, in Charta anni 1187. ex Archivio Majoris Monasterii: *Predicti Milites de Morsbach habebant unum Monachum in Abbatia de genere eorum in perpetuum, qui secum offerret Catala ma, quos habebit nisi in evis nisi in cruce, et quos recipiat, quos quingentis solidis Andegavi, pro vestitu suo monachi, nisi habuerit Majus Catala ma, hoc est, catala multa majoris pretii.*

¶ Ad CATALUM TENERE, nostris Tenere à Chate vel à Chate, Ad medietatem fructuum habere, quod maxime dicitur de animalibus, quae sicut nutrienda et custodienda traduntur, eo pacto ut, salva sorte sui capitalis, quæstus et dampnum ex sequo contrahentes partiantur. Lit. remiss. sup. 1389. in Reg. Bl. Chart. ph. reg. ch. 107: *Quidam per ille asuit nuchet Erbe... pour substatier et nourrir un petit de bestes, qu'il tenoit à Chate de plusieurs personnes.* Ann. 1355. in Reg. 148. ch. 211: *Layuel, nuchet icelus Gerert tenoit en Chate ou moison de Il-*

quelin Gafroy, bourgeois de Cray sur Saone. Alie ann. 1393. in Reg. 355. ch. 338: *Le suppliant demourant en la chastellerie de Chateauroux en Berry fait tuer un bœuf gras, qu'il tenoit à Chate de plusieurs personnes.* *Chate*, vel Nampay apud Thaumass. in Consuet. Bittur. pag. 228: *Le paccage des moines tenu à Chate. Item et pour ce que en la chastellerie de Nampay, castel, et chate, qui tiennent moultins à Chate d'autres gens estrangers, etc.* Vide Societas 1.

¶ ESSE AD IDEM CATALUM, Ejusdem dñi esse, vel esse Societatis esse, cum aliquo habere. Lit. ann. 1215. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 147: *Et illas (plateas) non poterant aliter locare nec assignare sibi aliqui, qui non sit ad idem CATALUM cum eis.*

¶ CATALUM, pro Capitale, Caput, pecunie debitis, Gall. Capital, Madas Forum Anglie. pag. 77: *Ego Ric. de Sanford fiam feci versus Benedictum Pernas de omnibus debitis, et plegiis, et quæstis, quas idem Benedictus habuit versus Hugonem Nampay et alios, quos debuit, per centum marcas argenti, pro quibus ego Ric. reddam et singulis annis decem marcas de lucro, quando tenuero prenominatez tantum marcas. Et si per per centum marcas predictas centum marcas, in quolibet solutione deciderit de lucro quantum pertinebit ad tantum solutionem Catali.*

¶ CATALUM, nostris Chate, Quæstus, lucrum. Lit. ann. 1474. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 87: *Ung ouvrier (de serrurerie) metroit bien quinze jours ou plus à faire une serrure, ou autre chef d'œuvre et d'ouvrage de menuiserie dudit mestier, dont à peine auroit-il unq escu; ainsi la main et le labour de l'ouvrier pousse et excède le Chate et profit.*

¶ CATALUM, Præstatio, quæ pro Catalis debetur. Reg. Oliv. pariam. Paris. ad ann. 1395. fol. 70: *habituus (sibi) ne ipse pro debitis, pro defectibus, pro Catalis, seu pro factis aliis recipiant seu levant emendas, nisi per castellarium consuendum notiorum.*

¶ CATALUM, Superscriptio, conscriptio. Papias MS. (99 ut ex Remigio) qui procul dubio superscriptio et conscriptio idem sunt quod alius enumeratio, ut vulgo redidit verberis.

¶ CATALAITI, Ergastulum, Gloss. Isid. in quibus etiam Catalaita, Ergastulum. Pitebas scribit: *Catalones, Ergastulum.* *Catalones*, credit, sicut etiam conscripserit Catalonem, Ergastulum. Xenovus, inquit, a xatu, quod est subterraneum quaila sunt ergastula. See Catalonem Gregario sensu nati Laberto et Clericon. ¶ Vide in Cateatium.

¶ CATALANE, Jo. de Janus: *Catalanae, f. iuxta mane, scilicet diluculo, a cata, quod est iuxta, et mane.* Ebrardus Bethuniensis in Greclismo:

Quilibet a mane fieri dicitur Catalane.

Gloss. Lat. Gall. *Catamane, Præ du Tenor* Chronicon Windesem. lib. 2. cap. 51: *Fuit hoc Catamane, pro Catamane. Utitur etiam Gariopontis lib. 3. Pæson. cap. 58. (Vulgatus Interpret. Ezech. 46. 15. Faciet sacrificium super ea Catamane, mane, holocaustum sempiternum.)* Vide Catala 1.

¶ CATALANIA, vox Græca Latine scripta medicis nostris, Menstrue nulla purgationes. Gloss. Gr. Lat. Κατακρυψ, menstrum.

¶ CATALITES, Molle, Ganimides; Catamite, molles. Glossar. vet. ex Cod.

rec. 2013. 100 Inde Catamiti, dicatur molle. Pap. in cod. Reg. 7906. Vide Forcellin.

¶ CATOMIDIUM, intra medium tempus, callis domus pen. Martii Silvaticus. Catomidius, *Je fete aucaudum, vel jous de l'au, et Græce Latine compositum.* Acta 88. Martium Theratit et socrorum. *Martius Præcos dicit: Kara molitudo ta extensio, kara, catomidi, et socrorum.* cap. 31. *Et in ista anna disparat Catomidiu, cum anierum diligit fecta, etc.* Adde cap. 49. 69. lib. 5. cap. 12. Vide Gloss.

¶ CATOMENTEM, Cœli aspectum. Ita Gloss. Isid. Constantiensis: *Catomentem, iuxta cœli conspectum.* Grævus sustinet interpretum Catomene, quod fortasse interpretum cœli, iuxta cœli conspectum, hoc est, cum luceat, ut discussis tenebris cœlum licet aspicere. ¶ Vide Catala 3.

¶ CATOMYTUS, [UT CATOMYTUS] = Sacras edes et templa lenonibus et Catomitis antea commissis. [Pic de la Mirandole, ex Buchen, II, 886.]

¶ CATANECTA, Doctæ medice. In Ugutio MS. Vide Catapera.

¶ CATANEUS, Vide Capitaneus.

¶ CATANUS, Pica. Vide Cappa.

¶ CATANUS, CAPITANUS, CAPITANUS, idem quod Capitaneus, Proconsul, Prefectus provincie vel civitatis. Ita porro appellabatur qui in Italia, in imp. Pisanis, et antedictis de regibus rebus reuert. Leo Ost. lib. 2. cap. 68: *Attus in Apuliam Capitanus, nomine Ducatus, ad Imperatorem dignatus.* Hugo Falconius pag. 671. Strategus, Capitanus, Capitanus, Guillelm. Apul. lib. 1. de Gest. Norm.

Turdili dicitur pater parenti ad natus, qui Capitanus dicitur natus, qui dicitur, qui Constantino natus, qui dicitur natus.

[Paulo post] Multa Græcorum cum gente Basilis in Jussu, in hunc saltem anu inveniunt se sequant: Qui Capitan facti cognomen erant Regibus. Quod Capitan, non juxta dicitur omnes: Quodque apud Caros vide fingitur Iussu ministris. Propter pater parenti ad natus, qui dicitur natus. Et juxta quod dicitur deo, ante manu.

¶ CATRA: Partibus Antiochi Gallorum terror habetur, Et quo Normannes Capitan dicitur fieri.

Occurrit possim apud Lupum Protophantam, Anonymum Baressem, in Chronicon, cap. 275. ubi ostendimus vocem hanc formasse Byzantinis ex xetræto, quam quibusdam Capitaneis, sua vocatur publicis ministris, annone, ponderibus, mensurisque prefectus.

De vocis origine narrantur Guillelmus Apul. lib. 1. Glaber Rodolphus lib. 3. cap. 1. et Leo Ost. lib. 2. cap. 12. quorum sententias discussimus in Notis ad Aesiodum. cap. 275. ubi ostendimus vocem hanc formasse Byzantinis ex xetræto, quam quibusdam Capitaneis, sua vocatur publicis ministris, annone, ponderibus, mensurisque prefectus.

De vocis origine narrantur Guillelmus Apul. lib. 1. Glaber Rodolphus lib. 3. cap. 1. et Leo Ost. lib. 2. cap. 12. quorum sententias discussimus in Notis ad Aesiodum. cap. 275. ubi ostendimus vocem hanc formasse Byzantinis ex xetræto, quam quibusdam Capitaneis, sua vocatur publicis ministris, annone, ponderibus, mensurisque prefectus.

CATARANNUS, Eugeippos de Locis SS. pag. 165: *Multum alominis, multoque Catarrant quod in infans dicitur et de pigris. Quid si ludum asparum, ut croma intellexerit, seu nostrum Saphra.* [100 Leg. Catarrani, Ital. Catarrane, Gall. Goudron.]

† **CATARATTUM**, Mensa Theaurauri Cataractis seu clatris conclusa, vel forte iana sua fenestra e tabulis cancellatum quodammodo. Vide Catarractes. Catarractes, p. 274: *Pro tabulis et clatris necessariis pro faciendis uno acmario pro Theauraurio, uno banco et aliis tabulis pro Catarracte.* Vide Catarrades.

CATARFEDA, Vide Catarrades. **CATARRIAE**, Pituita laborare. Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passio, cap. 9: *Pro singulis Catarractibus, quibus magis periculum incurrit, ita ut maxime Catarractes, et peripneumonitis, epileptici aut apoplectici fiant.* Vide mox

† **CATARRINUS**, a Gr. *καταρρῖνος*. Distillatio, pituita, Ital. *Cattaro*, Gall. *Catarrhe*. Chron. Froliv. ad ann. 1414, apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 888: *In principio febrem pueri Dagum pestis universa Catarractis frigoris et fustis, quod ut homines poterant respirare.* V. Catarrhes.

† **CATARRICUM**, Puto medica Hildig. Pleiaz. epist. tom. 10. Collect. Hlistor. Franc. pag. 486: *Frangere differe, quousque senies Catarricum nitidum amplius operari vellet.*

† **CATASAMITUM**, [CATAXAMITUM, exaptemum; a Alius panis grecus, recamalus de auro, de argento et serico; campus est de Catasamito pavonico. (Ily. cand. Barbo ex transcript. Münte, 1457a.)]

† **CATASCEUE**, Destructio, Vide Glossarium Sin-German. MS. n. 501. [100 Ita apud Malum tom. 1. Coa. reg. 7045, et Pagla cod. reg. 7099. f. leg. structione.] Meius Extractio; quod significat vox Græca *κατασκήυω*.

CATASCOPIUS, Chartam Edgari Regis post Episcopos et Abbates subscripsit *Adulf Hiersfordensis Ecclesie Catascopus*, quod nomen Archidiaconum designari putaverim, [a *κατασκοπός*, explorator, quod Archidiaconus sit oculus Episcopi reuerque in Diocesi gesturam explorator.]

† Pro Exploratore, seu eo, qui aliquid accitatur et alio, in V. S. Rostom. tom. 5. Aug. pag. 932. col. 1: *Itaque omni alio Catascopo desperato, virginis confessoriam auctoritate, quae valebat, induxit, ut ipse per anfractuosas quasvis obliquis, quas ambages, si quis posset, vel ab invita eliceret.*

CATASPITTULUM, Charta ann. 1197. apud Ughellum tom. 7. Ital. sacr. pag. 1275: *Causa antiqua cum friso, uno canonicum, unum manum de Cataspittulorum, unam canam de seta ruben.*

† **CATATA**, Instrumentum torquendi, cuius non una mentio in Actis Martii, diversum ab equale. Gloss. Isid.: *Catata, ecclesiae, genus penna. Catata, lectus ferreus. Iso Magister in Glossis: Catata, genus tormenti, id est, lecti ferrei; quibus impositi Martyres, ignis supponebatur.* [100 Gloss. in cod. reg. 7044: *Catata, Ecclesiam, scala ecclesie similis.* Gloss. apud Martini pag. 554. et Papas in eod. reg. 7099: *Scala, vel genus penna equale similis.* Vide Forcellinum. S. Opiarius Epist. 38: *Ad pulpitum post Catata, etc.* S. Augustinus in Psalm. 95: *Habebant gaudia in Catata, qui Christum predicant inter tormenta.* Aponis lib. 3. Comment.

in Cantica Cantic.: *Catata gippe et discerant ponnarum tormenta impis et istis synchis et delectis videbatur.* Acta SS. Perpetui et Felicitatis: *Ascendimus in Catata, et extraxi me de gradu.* Acta SS. Martii Nundinorum. 6. Hic erat Catata non hominis pulpitum, nec uno tantum accendibilis gradu, sed multis ordinata gradibus, et longe sublimis ascensus, etc. Salvianus lib. 6. Gubernat. De de Martiis, tom. 4. quod observat Baronius ad 16. Martii, et Anton. Caracciolum in Sacris Ecclesiis Neapoli. monumentis pag. 181. ut et Catobianus ad Petrius, ubi ait: *Quasi de hac voce, [neon Gallionis de Cruciatibus Martii, cap. 2.]* [et Muratorius Antiq. Ital. tom. 2. col. 1181.]

† **CATASTASTA**, Geta, cuius rane de monachis dicitur. Vocab. vet. ann. 1477. ADEL.

† **CATATA**, Vox Italica, Strues, Hic gora congeries. Tractat. MS. de Be milit. et mach. bellis cap. 6: *Facit lignaria incidere, de quibus fiant in diversis locis foci in die sua dissectionis, et accensis Catata lignorum statim discat cum suo exercitu.*

† **CATASTALITICUS**, [reprimendi aut sistendi vim habens, cohibens. Veget. 4. Vitis. 28. Hæc bene trita et cribrata secunda Catatale Catatale (id est, medicamentum) facit, quod carnen supercrepescens comendo effloret. Id. 2. ibid. 32. Catastaltico quoque medicamentum, cuius usus consumus.]

† **CATASTATO**, CATASTATUM. Voce ejusdem notitios et originis ante Catastrum, apud Hieron. de Monte Britannie. Cod. reg. 710. regund. cap. 61. pag. 181. Ital. *Catata*.

† **CATASTRO**, CATASTRUM, Codex in quo recensentur bona, possessiones, possessionum nomina, census, impositiones, etc. Ital. *Catastro*. Provincial. *Catastro*. Quod satis congruit cum iis que habet Ulpianus leg. 4. Dig. (50. 15.) de Censibus: *Forma censuati caverit, ut appri se censum reformatur: nomen fundi cuiusque, et in qua civitate, et quo pago sit, et quo duas proximas habeat, et id arum, quod in decem annos proximo satum erit, quod iugerum sit. Vnde quod riles habeat; olive quot iugerum et quot arboribus habeat; pratium, quod intra decem annos proximo satum erit, quot iugerum Catatae talibus non censat adhiberi: item, silvæ cedum. Omnia ipse, qui defert, aestimat.* Laurentius in Amalthæa et Calvinus in Lexico: *Catastrum, Liber quo tributa et censuum censuum solent, Constitutio Eusebii IV. PP. in Bullario Carmel. pag. 197: Taxam et extimam imponeret et Catato in archiepis Ecclesiæ Parisiensis collocaret.* [100 Insuper alius Catata talibus non censat adhiberi.]

† *Sic tamen ipse sororum Monasteria alias in Catatis cum Clero non conseruaret annuaria, huiusmodi taxationem et extimam nequaquam, Catatum rigore, ut dicitur, facta, a Catato et libro taxationum huiusmodi.* [100 abroti facias. Edictum Ferdinandum Sic Rege lib. 1. cap. 1. p. 621: *Licet quampiam et fere omnia bona ipsius Monasterii, inventaria et descripta fuerint in inventario seu Catato ipsius Monasterii, etc.* Diploma. S. PP. apud Illust. Fontanum ad eadem Antiquit. Hortis pag. 470. et 471: *Advena et forenses, qui in civitate et territorio*

predicatis bona stabilita quousque titulo possident, allibrot, eorumque bona huiusmodi immobilia, ac censuum antiquorum consuetudinem dicte civitatis in ipso Catato descripti et annotati, ac omnia et singula eorum ratione bonorum accensenda id ipsos quousque antiquorum censuum teneantur. Vide Copastata et Menagium in v. Cadastre: quam vocem a *Capitulum* vult esse derivatum. [100 Vide Murat. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1181.]

† **CATAT**, Gr. Lat. *Videt*, uide, Catata, ingeniosus, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7048. Vide Catata in Catata. [100 Vide Forcellin. et Diss. Grammat. Ling. Roman. tom. 1. pag. 28.]

† **CATATHENIA**, Conversatio cum excommunicatis. *Catathenia autem est conversatio cum excommunicatis, antiqua et accendibilis coniunctio.* Justin. Martyr (seu auctor Quæst. ad Orthodox. inter Opera Justinii) Quæst. 121. Et vox Isterum anathemati junctur, quasi illius aggraviandi causa: *Sic anathema et Catathema cum Patre et Filio, etc.* Collatio S. Maximi Mart. cum Theod. Episc. apud Ahan. per Sirmondum in 8. edita pag. 181. Hierocles. Macri. Vide xatopia in Glossario medicæ Græcitas.

† **CATATOR**, Liber nlg. Scaccarii pag. 457: *Catatorum uniusquisque v. d. Ubi Hearnius: Famuli qui Catia sive felibus indomitis præferunt, canesque etiam illis ducunt, quibus usi sunt Principes in iusticiis.*

† **CATATRA**, Arabicæ, Cannula, qua medicam in vesicam injiciuntur, quam vocant siringam vocant. Glossar. medic. Simon. Jacobi. Cod. reg. 870.

[100 Lat. et Gall. *Cathéter* a Gr. *καθεράω*.]

† **CATATUMBÆ**, Vide Catacumbæ.

† **CATATULUM**, Idem quod Catulium, Bonifacii, apud Hieron. de Monte Britannie. Charta ann. 1225. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. cod. 386: *Communia Silvanecensis in perpetuum habeat extra burgen clausum in domibus hospitum bellu Regioli, placita Catulii et talliani, sicut habent in omnibus iuratis de communis Silvanecensis.*

† **CATAZ**, a casu, claudus Glossar. vet. ex Cod. reg. 7048. [100 aut clauz aut clodis, ap. Malum tom. 6. pag. 514. Huc etiam facili emendatione pertinet Placid. gloss. *Catacum elodorum*, ap. Mal. tom. 6. pag. 556. et 557.]

† **CATAXIMITUM**, Panni holoserici species: *Ita Cataxo, est serici purgamentum, setis grossioris genus. Invenitur in India, et in Apost. tom. 1200. Item unum frontale.* [100 federatum de Cataximito viridi. Vide Esamatum.]

CATAXANTUS, Dignitas, ut videtur, talis insignita. Anastasius Bibl. in S. Hieronymi pag. 3: *Regis temeribus defectus Theodorus major filius Moysi (al. Magnifici) Cataxanti, etc.* Alii Codices habent *Catasauci*. Vide an sit nomen proprium v. d.

† **CATATRENSIS**, in Charta ann. 1449. ex Tabul. S. Viet. Masseli. pro Cartayrou. Vide Caratironem.

† **CATEASTUS**, Accensio, voce inusitata, etsi [κατασταύω] et κατὰ τὴν κατάστασιν, Græc. Singularis. Abbo lib. 2. de Bellis Parisiensis vers. 494:

[100 hic ipse reperit nati tropheum. Lex præteritis hic Cassata Edicta.]

[100 Hic Glossa: una, singularis.]

† **CATECHESIS**, Institutio primorum fidel Christiane rudimentorum, de quibus *καταχρησται*, Sae scripsit S. Cyrillus Hierosolymitanus. D. Hieronymus Ep.

II. can. 11. Eponeense can. 21. Arausiacan. I. can. 11. 30. etc. Vide *Catechismi*.

CATECHISMUS, pro *Catechismo*, apud Commodianum instr. 36. (in Misal. Gmelinensis. quod Robertus Fugit. Londin. donavit. c. 134.)
[¹⁰⁰ in Inscriptione ap. Maritimum Pap. Dipl. cap. 237. num. 74. not. 7.] Vide *Catechismus* ubi loco.

¹⁰¹ Glossar. Galt. Lat. ex Cod. reg. 7694: *Entredit* in die foy, *Catechismus*, qui n'est pas encore baptisé. Ubi *Entredit*, idem sonat, quod *Instructus*.

¹⁰² **CATECHIZARE**, Docere vel *catechizare*, in veteri Gloss. Sangerman. MS. a. 501. [¹⁰³ *Catechizare* in cod. reg. 7644.] Est pro *Catechizare*.

¹⁰⁴ **CATECHINUS**. Vide *Catechismus*.

¹⁰⁵ **CATEDECEADA**. Vide *Charta Decada*.

¹⁰⁶ **CATEFACTUS**, *Che uale parata*, in Glossario Lat. Ital. MS. [sic Kappelerus].

¹⁰⁷ **CATEGORARE**, *CATEGORIZARE*. Jo. de Janua: *Categorare*, *signare*, *vel predicare*, unde *Categorio*, *doctus sensu*. *Categorare*, *Prædicare*, in Gloss. MS. Regio Cod. 4701. Frigidus de Vita S. Willfridi cap. 22:

Categorare ergo dicitur populi populo, etc.

Vita S. Pauli Narbon. in *Populi Categorizantur*, etc. Dudo lib. 3. de Act. Normannor.: *Sed mirum mihi quid super hoc characteribus dicitur, quod quidam accidit Athiopique Categorizant inseparrabile esse, hic mutatione videtur*. Arnoldus Labec. lib. 1. cap. 23: *Canonizari precepit, ut ejus corpus in sepulchro inter memorias veneretur Sanctorum, ipamque sacrosancta Categorizet Ecclesia*, etc.

¹⁰⁸ **CATERONUS**, f. pro *Catechonus*, Magister, preceptor, a Græco *κατήγους*. Charta ann. 1482. ex Archivis S. Victoris Massil.: *Domnus Abbas dare tenetur bonum panem album qui dicitur panis trioblet, quorum quilibet debet esse de pondere viii. unciarum in pane cocto, de bono et optimo vino in mensura usitata Cateronorum magna mensura*. Vide *Cathoptra*.

¹⁰⁹ Perperam proprus, pro *Cateyronus* vel *Cateyronus*, ut jam monui. Vide *Cateyronum*.

¹¹⁰ **CATIA**, *CATEGIA*. *Catia*, inquit Isidorus lib. 18. cap. 7. *genus est Gallici telus esse materia quam maxime lenia, que tactu quidem non longe propter gradualitatem evolat, sed quo perfrictu perfrictu perfrigit. Quod si ab artifice mittitur, rursum redit ad eum qui misit. Papias et ex eo Jo. de Janua: *Catia lingua Persarum est scripta barbaris, et septuaginta dicitur Hercules, erat enim cum ligulis catenarum; et quando eam projicebat, iterum cum catenis retraheret*. At unde id hauserint, non videtur, cum constat Catiam propriam fuisse Theutoniam et Gallis, ex Virgilio lib. 7. vers. 741:*

Theutonico telis soliti vibrare Catias.

Ubi Servius ait, *Catiam esse telum Gallicum*. Certe ut Theutonibus Catiam tribuit Poeta, inde factum forte ut *Theutonibus* nuncupationem accepit. [¹¹¹ Pro eo quod apud Isidorum vulgo legitur *Unde et hos Hispani et Galli telones* (Areal. telonios) vocant, Cod. reg. 7644. ut ex Isidoro habet: *Unde et hos Spani et Gallica et non vocant*] Gloss. Elfrici Saxoniensis: *Categia*, id est, *telum*, *geseot*. Alibi: *Glova*, vel *Gatona*, vel *teutona*. A ues cyles v'seot, id est genus telis. Ex quibus, *Catiam*

clavis speciem fuisse præterea colligitur. Unde non desunt, qui hanc Annalibus lib. 31. ad *Cateias* referenda putant:

Barbari ingentes clavis in nostros conjiciunt ambustas, mucronibus acutus resistentem pectoribus illident, sinistrarum cornu percuipiunt. *Cateias* non semel Gallis nostris ascribit Abbo lib. 1. de Bello Paris. vers. 250:

Inde super terno lapides comperti necesse, Ac dira ut spes domus trane Cateias.

Eodem libro vers. 554:

Plas datu repique simul cateias Cateias.

Lib. 2. vers. 27:

... Olympe gesticum Cateiam.

Ubi Abbo, Glossator sui operis, *Cateiam*, dandum vertit. (Nicolaus Specialis de Rebus Siculis lib. 7. cap. 5: *Venerunt Itaque contra cum quibusdam concursu viri clypeis sua quisque gerentes missilibus; qui tunc in hostem emissus juvenes, tandem aut sunt illam concinens gladius arentare. Hic vero clavis, cuiusquam Galtii Cateiam vocant, hunc a dextris sternit, illum rejicit a sinistris*.)

¹¹² **CATELLA**. Verum dicitur lingua Persarum. Glossar. Cassia laudatum in Biblioth. D. de Montefalcone: ubi legendum est: *Cateia*, *telum*, etc. Vide in hac voce.

¹¹³ **CATELLE** sunt *Catenulae* colli iuvencum, se comprehendentes in modum catenæ, unde et appellatae. Isid. lib. 19. Orig. cap. 31. *Catella*, pro *Catenula* Latini dicunt.

¹¹⁴ **CATELLANIA**, pro *Castellania*, Gall. *Châtelanie*. Litteræ Guidonis Flandrie Comitis ann. 1248. apud Marten. tom. 1. A. 1002. col. 1093: *Recognoscimus etiam quod omnia supradicta, et feodum Anglias, atque Castellaniæ de Cameraco, et Gavalis de Cambresis, sunt de pertinenentiis Flandrie*, etc.

¹¹⁵ **CATELLANUS**. Gulbertus lib. 1. de Pigneribus Sanctorum cap. 2 § 5: *Quorum tanta nebulositate concutitur, tanta discolorum adulatio feruntur, ut iuxta præfatum Doctorem (Hieronymum) scurrae, helleones et Catellanos liguriendo emergunt, corvos ac picas importuna gravitate præcedunt*. Porro legendum *Catellanos*, id est, *gulosos*. Vide *Catillo*.

¹¹⁶ **CATELLUM**. Vide *Catallum*.
¹¹⁷ **CATELLUS**. Capitulare de Villis cap. 38: *Quod Catellus nostri iudicibus committitur ferunt, de suis iudicibus, et junioribus suis, id est, Majoribus et decanibus, vel Catellis ipsi commendare faciunt, quatenus de illorum causa eos bene iudicari faciant, et non sit illi homini cotidie necessitas ad curiam recurrere*. Vide *Canis*.

¹¹⁸ **CATELLUS**, pro *Catellus*, Communiarius, abbas, Gall. *Coastor*, videtur. Lit. ann. 1278. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. cap. 673. Tam enim antiqua et prima reparacione ipsius loci quam Catellus et libris catellorum (conforme) diligenter fecimus. Vide supra *Catellus* 1.

¹¹⁹ **CATEMANE**. Vide *Catamane*.
¹²⁰ **CATEANA**, Cognominatus apud Ammianum lib. 18. et 19. quum Paulus, quod esset in compendium negotii artifice dirus, seu in complicandis calumniarum nebulis insolubilibus.

¹²¹ **CATEANA**, Tributum, pensatio. Vide *Catallum* Guldræcum lib. 6. Hist. Bononiensis cap. 132.

CATENA SALIS. Charta Philippi Imp. ann. 1139. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 78. Et sic dicitur in Anonymo Cateis vel fodinis Salis

vel metallorum in quibuslibet fundis Ecclesiæ, etc.

¹²² **CATENA**, pro *Catena*, si non voce, saltem sensu. Vite Petri Emeritensis tom. 2. Conell. Hisp. cap. 634. col. 2: *Idemque cum vir illustri Claudio atrium introisset, prodierunt ei illi qui supra memorati sunt, cum indebus Catenis populi introierant, ac deginde salutatio ubi ex ore eorum procedit*.

¹²³ **CATENA**, *Crematoria*, catene ferreæ species ad sustinendum condempnentem in foculo lebetem, Ital. *Catena*, Gall. *Crematoire*. Stat. Taurin. ann. 1830. cap. 201. col. 1018. *Ad intelligendum extranea persona illa, que non habitat in ipsa civitate cum loco et Catena*.

¹²⁴ **CATENA**, Locus pascuarius, in quem conveniunt mercatores et debus suis et commercia acturi, quod foris locus sit clausus, ita dictus. Vide *Catena*, idem quod Gall. *Bourgeois* vocant. Charta Conrad. march. Mont. 1267. ann. 1188. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1050: *Concessimus (Pisanis) duo milia Bitanorum ad fundum et Catenam Aconis singulis annis percipiendum*. Vide *Fundus* 1. [¹²⁵ Est Catena Portus ad quem et navibus portum intrantibus census percipiebatur.]

¹²⁶ **CATENAGUM**. Vide *Catenarius*.

¹²⁷ **CATENARE**, *Claudere*. Fortunatus lib. 2. Poem. 14.

Hæc est sola Petri cuius est clava Catena.

[Vita S. Bernardi Monthensis tom. 2. SS. Junii. pag. 1080: *Magnus turbator noster qui in monte Jovino nostras Catenas*, ubi *Catenare* f. est pro *Catenis vincire*.]

¹²⁸ **CATHENARE**, *CATHENARE*. Chart. ann. 1351. ap. Gud. Cod. Dipl. tom. 3. pag. 943: *Legavit liberos... valens ut ab liberrimis nonam ponatur et Catenenur*. Infra: *Promittimus... puelle liberos... ad nostram liberrimam Cathenare*.

CATENATUM, quod *Catenarum* nomine Commentariensis datur: idem quod *Carcenarum*, *Geolaphum*, *Ceposium*. Vite Wisigot. lib. 7. tit. 4 § 4: *Judei aliquos in custodia retinuerunt, vel hi qui reos capiunt, ac custodiendos accipiunt, ab his quo in custodia miseri innoxentes, Catentatili nomine vel requirunt, nec pro absolutioe eorum aliquid beneficii consequuntur*. Porro *Catenarum*, pro *carcere* dixit Jul. Firmicus lib. 3. Mathes. cap. 1. *Quidam Catentatili nomine iudex, et quibus publicarum Catenarum cura creditur*. Conell. Toletan. XIII. can. 1: *Ad statum dignitatis priusque redeant, et mala dereliqua illis ob his Catena judicialis obstat*. [¹²⁹ Conf. Italicas. Glossar. German. voc. *Fahgeleiden*, et *Fanggeid*, col. 419. et 435.]

¹³⁰ **CATENUM**, *Pessulum*, *Arctus*, Ital. *Catenaccio*, apud Jo. Villanum lib. 8. cap. 72. Gall. *Cadenat*. Catholicorum Armenicum: *Chaden*, *catena*, *catenatus*, *chadenus*, *catenator*. Vite Ab. Surgentini cap. 6. n. 25: *Pessulum quod vulgo Catenum vocant, cum quo valde majores cassi S. Antonii claudibantur*, etc. Vite Petri Emeritensis tom. 2. Conell. Hisp. cap. 634. col. 2: *Idemque cum vir illustri Claudio atrium introisset, prodierunt ei illi qui supra memorati sunt, cum indebus Catenis populi introierant, ac deginde salutatio ubi ex ore eorum procedit*.

¹³¹ **CATENATUM**, *Arctus*, Ital. *Catenaccio*, apud Jo. Villanum lib. 8. cap. 72. Gall. *Cadenat*. Catholicorum Armenicum: *Chaden*, *catena*, *catenatus*, *chadenus*, *catenator*. Vite Ab. Surgentini cap. 6. n. 25: *Pessulum quod vulgo Catenum vocant, cum quo valde majores cassi S. Antonii claudibantur*, etc. Vite Petri Emeritensis tom. 2. Conell. Hisp. cap. 634. col. 2: *Idemque cum vir illustri Claudio atrium introisset, prodierunt ei illi qui supra memorati sunt, cum indebus Catenis populi introierant, ac deginde salutatio ubi ex ore eorum procedit*.

¹³² **CATENATUM** *Ordo*, apud Wadding-

gum ann. 1274. 15. quem consule. Vide *Crocius*.

CATERIA, *Papiae*, *Collare medievale*. [sic] *Catena* ap. Mai. tom. 7. pag. 354. et in cod. reg. 1044. Gr. *Katēria*].

† **CATERIATUM**, *quidam*, *capitula MS.* An esset pro *Catena* suspensa? [sic] *Catēmatius* in cod. reg. 7909. An *Catēmatius*?

† **CATEPANTUS**, Vide *Catepanus*.

† **CATERIUS**, *Inventarium ornament.* et *Reliq.* Ecclesie Norvici. ann. 1419: *Item vicius parvus Caterius de pergameno notatus, in quo continetur pro contendo in processionebus*. Sed legendum puto *Caterius*.

CATERIO, [Charis simul compacte, nulloque Ceteri.] Vide *Quaternarius*.

† **CATERNUM**, *CATERNIS*, Idem quod *Catēria*, Vita B. Joachimi Abbatis tom. 7. SS. Mail pag. 98: *Ab innotu sceleribus in Cateris, quos ipse dicitur et evendebat in cadulis*. Codex MS. e lib. D. de Chaliv. Senecalis. Tolosse de Testimoniis in haereticos Albigenses: Tene dicti haeretici venundem *fluminum inferum haereticorum*, et in sectam suam receperunt, antiquiore haereticorum videlicet R. Delboe tenente manus dicti inferi junctas inter manus suas, et tenebant quendam caput caput ejus dicendo verba, quae ipse non intellexit. Ibid. infra legitur: Tenebant manus inferi junctas inter manus suas, tenendo quendam librum super caput ejus.

† **CATERVA**, S. Augustinus lib. 4. de Doctrina Christ. cap. 21: *Cum apud Caesarem Mearum populo deinde Romanum pagum civitem, vel potius pluraque civitatem, quam Catervam vocabant: reges enim civis transmandunt, versus aliam propinquet et fratres, potestatem pariter de pluribus inter se in duas partes divisi per aliquot dies continuo, certo tempore anni solentem dimittant, et quiescat, ut quiescat poterit, occidat, etc.*

† **CATERVARIUS**, Qui semper in caterva est, id est, in multitudo populi. Joan. de Janua et Glossa Isid. [Noli sunt Catervarii populi apud Suetonium et alios, qui catervari pugnant non singuli cum singulis, de quibus Lipsius.]

† **CATERVATIS**, multitudo circumdantis, ap. Melium tom. 6. pag. 514. *Caterzare, aggregare, colligere, Papas*.

† **CATERVATA**, ut *Caterva*, Multitudo. Rolandus Patavinus de Factis in Narchia Tarvisina lib. 2. Non *plurimum Montepensensium actus cum antiquorum constantia et vigore discurrens, pugnavit in ultima (sic) invasionem Cateris prudenter et animose*.

† **CATERVATA**, Ingens caterva, multitudo. Acta S. Regiswindum tom. 4. SS. Julii pag. 95: *At postquam episcopus revocatus Cateris advenit, talem turbamque, per iactatam B. Regiswindi merita, stultum perensis odorem*.

† **CATERVA MONACHORUM**. Vide *Moria* in Pap. Diplom. pag. 929. num. 104. not. 1.

† **CATERVARIANUM**, Multitudinis convictio. Gall. *Enquet*, Ital. remiss. ann. 1359. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 53: *Cum Bernardus de Monasterio domo vellet in quodam Catervariano, Gallie Chaliv. etc.* in villa Lovaniensi facta, occasione cepit illam inlegram subito et caute fortuito subverti, etc.

† **CATESMITTUM**, *CATESMITTUM*. Idem quod supra *Catesmismum*, Pann. *tolosensis* apud. Reg. ch. Capelle. Paris. ann. 1335. in Reg. 1. Chartoph. reg. ch. 7: *Item una cassia, una tunica,*

et una dolmatica de Catesmittu cubeo. Aliud ann. 1340. Ibid. ch. 8: *Item cassia, dolmatica et tunica de Catesmittu cubeo*. Vide *Erasmum*.

† **CATESTELLUM**, *Portio hereditaria*, quicquid boni hereditario jure aliqui obvenit. Stabilim. Theob. comit. Campan. pro ordine successione liberorum castellanorum et baronum ann. 1224. in Chart. Campan. fol. 1. r. *Tolleret semper divideretur, videlicet quod primogenitus prius caperet ad suam voluntatem, et ita quicque eorum habebat in suo Castellulo eventum castelli*. Vide *Catestium*.

† **CATEYA**, Vide *Cateia*.

† **CATEISMUS**, *CATEISMUS*, pro *Catechismo*, scilicet synodus, etc. Carcas. ann. 1270. cap. 1. ex Cod. reg. 1833: *Si quis vero, nulla necessitate cogente, scienter baptizaverit, ut in Cateismo seu confirmatione teneatur, iniquitatem exercit suam ex alio viro, ad nos mittatur, de tanto accessu penitentiam suscipiatur... Necessitate cessante omnino laici baptizandi, clericis quoque, nisi fuerint in prebendis canonice ordinati, baptizandi et Cathedram faciendo, aquam diobis Dominici exorcizandi, ac mortuos sepeliendi interdictionis potestatem*. Vide *Catechismum*.

† **CATEIZARE**, pro *Catechizare*. Vide *Catechizari*.

† **CATHA**, *Macchina lignea*. Vide *Catopoda*. Cuiusd. Vincul.

† **CATHADUPLA**, *Concluit*, pro *quam aqua vadunt, et dicitur a Catha, quod est, fluvius*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1552. ex Cod. reg. 1784. Vide supra *Catadupa*.

† **CATHAFORA**, *Epilepsia*, ex Glossis ad Alex. Jatroscoph. MS. lib. 1. Pussion. cap. 121: *Quibuscumque autem (surditas) et epilepsia et cruditudo contingit, humores acreos et Cathaforas et cephalas disturnas, sicut et in aliis multis fit passionibus, etc.*

† **CATHALANATICUS**, *Catalanensis*, Gall. de Catalogne. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 99: *Quoniam cum defensionis evangelium gladium omnium Cathalanaticum, etc.* Vide infra in *Gladius* 4.

† **CATHALECTA**, Vide *Catalecta*.

† **CATHALECTUS** [Ital. *Catalecto*, *ceruus*]. P. Pallio ex bruchato vieto pondo supra lectum in aqua *Cathalecti*. (Diar. Burchard. ed. Thuaime. II, 37, an. 1385.)

† **CATHALETTUS**, [Ut *Catalectus* et *Paras* circum circa per chorum in artificibus et *Cathalecto*, pallio desuperposito. (Diar. Burchard. I, 469, an. 1492.)]

† **CATHAPHARS**, Vide *Cathapharsis*.

† **CATHAPHIRATUS**, Vide *Cathapharus*.

† **CATHAPIUM**, est quoddam genus tell. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7670. Vide supra *Catapium* et *Catapium*.

† **CATHAPLASKARE**, Vide *Cathaplasma*.

† **CATHARACTA**, *Canalis, alveus*, ni fallor, in Iran. in viti Iran. v. r. Angl. ej. It. Hebr. cap. 18. pag. 35: *Alveus cuius diversis laboribus assuetus, qui... Catharactas effluunt, divertant eorum flumina, et in unum tendunt (i. vadunt) muris fodiendi opera subministrant... congregate infra non semel Catharacta*.

† **CATHARELLI**, Idem qui *Cathari*, Valdensium sectae. Capri. ser. ann. 1360. ad ann. 1183: *In provincia Bituricensi sepissa villa Catharellorum interfecti sunt, qui tenebant illam predictam, regis et alius vici affligent*.

† **CATHARI**, *Haeretici Novatiiani*, qui, ut

ait Prosper Avitulanus in Chronico, et Isidorus lib. 8. Orig. cap. 2. et ex et Ebrardus lib. contra Valdenses, *propter munditiam ita se se a seculis abstinere: glaucos, oculi de suis oculis, nequeunt possidere, unde quidam, videlicet si auferet, tangam aditque duntaxat, et inordinatio alii se perducant*. Eadem habet Augustinus lib. de Haer. num. 38. *Ab his Conversatoribus Theopoli Patricii, Alexandr. cap. 8. et Consul. et Zachel lib. 2. cap. 17.*

† **CATHARI** etiam principes dicti Valdensium, quos et divisi erant in tres sectas principales, *Albigenses, Concoctiviani, et Bagaleniani*. De his multa habent Italici lib. contra albigenses, quos et Bagalenos lib. de Vita Haereticorum Intro. Eodem cum *Chazaris* fuisse contendit Graecus in Prolegomenis ad Script. contra Sectam Valdensium cap. 2. putatque *Chazaros* cum esse vocem, ex lib. quae habet *Chazarus* Schonnangensis in Sermonibus adversus Catharos. *Hoc, inquit, Germanis auctor Catharos, Flandris Pipas, Gallis Texerant, ab eis tamen appellat*. Unde elicit a voce *Kazer*, et ut alii crassius efferunt, *Kazer* dictus. T. mutato in Z. more Germanis solent: quod indeque *Chazar* in *Cathari* esse, qui *Chazar* appellati sunt.

Aliter censet vir doctissimus Godofridus Henschelius ad vitam S. Galfridi Cantuariensis archiepiscopi, quod propter nocturnas editiones, a voce Germanice *Catere*, id est, feles seu lemur, vel ex obsolete jam, ex obitudo usurpata voce, nomen et *Quatere*, quod rure, factum esse nomen, quod hodie omnibus in Belgio et Germania haeretici communiter manet, ut *Cathari* dicantur. Vetus Epitaphium

Alia mihi gradis soli regula scilicet, Cuius Lovensis fidei tororis et amica, Prædixit hunc mortuo Cathari prope honore. Qui solus stetit, Cathari et solus usque

Versus scripti a S. Thoma Aquinate de sancto Petri Martyre:

Et venti gladius occidit Catharum.

Horum meminimus præterea Concilium Lateranense an. 1178. can. 27. Godofredus Monac. S. Pantal. ann. 1168. Monachus S. Mariani Antissiodori, an. 1180. Cæsaribus lib. 5. cap. 19. Vita S. Galdini Archiepiscopi Mediolanensis. apud Montbrunium, [Ludovicus] ch. Frauc. Rex vici de Epitaphio tom. 1. Ordinat. pag. 611. n. 3, etc.

† **CATHARISTÆ**, Secta quædam Manichæorum, de qua Augustinus lib. de Hæresibus.

† **CATHARNICUM**, Vide *Catharnum*.

† **CATHARRUS**, Epiphora, distillatio. Gall. *Catere*, et pronuntiat hodie, alius *Catarrus*. Vide *Lochia*: Hæne *Catharrus*, Deffere. Cum jam esset anno nono xxi. ex Catharro mortuus est in Chronico Veron. ad ann. 1631. apud Murat. tom. 8. col. 64.

† **CATHASANTUS**, Vide *Cathasantis*.

† **CATHASARRUS**, vel *CATHASARRUS*, est lignum cum mellea plumbæ, quae maris altitudo cadunt, unde *Lochia*: Hæne *Cathasarrus* pro *catena* dænotat navem, plumbi portum, rudis lineam et notatum.

Sic et patet MS. Vide *Catopoda*.

† **CATHASTA**, Vide *Catasta*.

† **CATHECHISARE**, pro *Catechizare*, Elucere dogmata Religionis Christianæ. Consecratio Ecclesie SS. Trinitatis de Trifis ann. 1559. in Reg. 1. Mare. a. Graco Amplia Collect. ch. 142: *Postquam dictum dispensatione sunt gesta, quae pro-*

pheticis oraculis de Christi incarnatione multo ante scriptis, conspiciunt. Deperit apud Apostolos suo mundo constitit leges, quibus Catholicissimi homines, suo famulantes auctori, Christi offerentur heredes.

§ CATHESIMUS. Vide supra Catechismus.

§ CATHESIZARI. Idem quod Catechizari. Pontif. Max. non. Editio in Suburbano S. : Tunc Cathesizantur infantes baptizandi per aliquem sacerdotem. Facto cathesimo, proceditur ad benedictionem fontium.

§ CATHESUMENARI. Eadem notione. Charta ann. 1349. ex Chartul. monast. Bononiensis villae: Oblationes pro pueris Cathesumendis, etc. Vide Catechizari.

CATHEDRA. Proprie est sedes, seu sessio honestior et augustior Episcoporum in Ecclesia, ceteris aliorum Presbyterorum sedibus inferior. Ut in mentem revocarent, inquit S. Augustinus in Psalms. 129. aliorum se in loco, tanquam in specula constitutos, quo oculorum acie percipitur, atque indefessa, in fideles. Bene ipsi iacuebant, tanto citius virtute et probitate clarior, quanto magis essent sedis honore ac sublimitate conspicui. Idem Epistola 205. In futuro Christi iudicio neque abbas, quique nec Cathedralis... sedem adhibebuntur ad defensionem. Seditus sedes Episcoporum vocat Pseudoasius Ep. 2. ad Sympronium, quas Augustinus videtur Episcopos periculis, quos Episcopos quumquidam, sedes ac cathedras sic exagitat Greg. Nazianzenus Carm. II :

..... ὁμοῖον ἑσπερίων ἁγίων, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἡγεμόνων, ὁμοῖον τῶν κληρικῶν ἱερωτέρων ἡγέμων.

De his etiam agit Eusebius lib. 7. Hist. Eccles. cap. 30. Altarium Cathedralis, id est, praefectura Ecclesiasticae, Episcopatus, apud Sionidem in Concione, Eusebius in Vita S. Eutychii Patriarch. Constantinop. num. 15: Ἀρχιερεὶς ἐστὶν τῆς τῆς πρεσβυτερίας καθέδρου. Vide Savaron. ad eandem Concione Sionidi, et ad lib. 9. Epist. 16.

CATHEDRAM COLLOCARE, vetatur Episcopi in Monasteriis, vel ordinationis facere, nisi ab Abbatis fuerint requisiti, in Consilio Gregor. Mag. pro Monachis, apud Baronium, ann. num. 15. et cap. 6. 18. q. 2. a quo profertur eadem loquendi formula, quae in plerisque Summorum Pontificum, pro Censuris privilegiorum Episcoporum : ubi Glossa addit: Ut ibi exerceret iudicia, Concilium Catharinense sub Reparato ann. 535: Oportet enim in nullo Monasterio quousque Episcopum Cathedrali collocare, cui quae forte habuerint, habere: nec aliquando ordinationem quamvis levis facere, nisi Clericorum, qui solerint habere. Eadem debent observari et in Abbatis suorum. Eadem habentur in Epistola Pontii Episcopi Arelatensis tom. 6. Spicilegii Acheriniani pag. 430. Adde Baronium Paschalis II. PP. apud Hertmannum de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 8. Vide Missa pontifici, et Cardinali. Boni lib. I. Rerum Liturg. cap. 12. § 3. Item, in Opusculi Epistol. 68. ad Stephanum I. PP. in Concilio in catholica Ecclesia de Dei iudicio et cleri ac plebis suffragio ordinato, profertur altare erigere et adhibere Cathedrali. Cathedram altare propterea contrarium sacerdotum sacrificia offerre tenebantur.

§ S. Hieron. Epist. 14. ad Damasum PP.: Ego nullum primum nisi Christum

sequebam, beatitudinem tuam, id est Cathedrali Prae omniumque concilio. Alii, ad eundem: Si quis Cathedrali Petri iungitur meus est; ap. Constant. Epistol. Roman. Pontif. col. 346. B. 561. A. De Cathedrali Apostolica, quorum Tertullianus meminit editi Marca de Concord. lib. 5. cap. 20. sect. 2.

CATHEDRA, Sedes, Episcopatus, Diocesis, ita. Notitia Episcoporum Africanorum, apud Victorem Viennensem lib. de Persecut. Vandal. Edit. Chiffletianus, habent non semel haec verba: Cathedralis, quae Episcopos non habuerunt, et Constant. Martol. lib. 3. Kl. Febr.: Cathedralis S. Petri, id est, Episcopatus, Concil. Lemovicense ann. 1041. sess. 1. Hanc etiam diem primum habendam in recordatione omnium sanctorum (S. Martini) translatus est; quatenus die Cathedralis ejus, hoc est, ordinatio, non initium Episcopatus ejus est, non quod eadem die consecratus sit in Episcopum, . . . sed sicut est Cathedralis S. Petri Antiochiae, itenque Cathedralis Romae, non quod tunc consecratus sit Episcopus, qui a Domino jam olim consecratus fuerat, quatenus Pontificem sed quae tunc primum in illa die ad eandem Ecclesiam sedit, ad suscipiendum populum Dei regionis pastoralis. Concilio Alvernensi, ubi dicitur: Non placuit, ut quicunque Episcopi quousque Ecclesiam vel plebem, quas ad suam Cathedrali aestimant pertinere, etc. Can. 24. Praeterea, ubi quousque negat locum ad suam Cathedrali pertinere, etc. Cathedrali vultu, in Collat. Carthagini. I. cap. 185. 217. Vide praeterea cap. 16. 18. 19. et lib. 3. Philipp. de Turonensi Metropoli :

Que cum sit Britanniae caput et Metropolis, una his semis sub se Cathedrali latatur habere.

Adde lib. 12. pag. 292. Cathedrali matrice, in Concilio Milevitano cap. 25. et in Codice canonum Ecclesiae Afric. can. 128. Cathedrali principes, in eadem Canon. cap. 38. [Vide Glossar. med. Graecol. col. 584.]

CATHEDRA, ipsa Sedes seu Ecclesia Cathedralis. Capitulare Aquigranensis ann. 789. cap. 48. ex Concilio Africano cap. 38: Ut non liceat Episcopo principalem Cathedrali suam parochiam negligere, et aliquam Ecclesiam in sua diocesi magis frequentare. Vide mox Incathedralis.

§ Eodem nomine designatur laterum ecclesiarum parochiales praecipue in urbe episcopali, quarum parochia Cardinalis etiam nuncupantur. Polypt. Martini. ann. 1513. fol. 12. : In ecclesia (Matricem) et suburbis ejusdem sunt ecclesiae parochiales, quae Cathedrali nuncupantur, quae ad dictam praecuriam minime tenentur, nec alia jura synodalia seu cathedralia debent.

CATHEDRE DOCTORUM, apud Haymonem in Machab. cap. 38. quae Cathedrali litterarum dicuntur Sionide in Concione. Cathedrali scholares Stephano Tornac. Episc. 79. Senator in Psalms. 1. Cathedrali proprie Doctoribus datur, Ebrardus Bethun. in Graecismo :

Rex solus, doctor Cathedrali, iudexque tribunalis Possidet, ac sedem Praesul, Praetorque curalem.

CATHEDRARI PHILOPOPHI, apud Bezae lib. de Brevis vite. Cathedrali Gratias, apud Sionidem lib. I. Epist. 3. qui de cathedra philosophi cantantur, perorant. [Vide Forcellinum.]

§ CATHEDRARI SERVI, apud Sionidem lib. I. Epist. 11. Idem qui apud Martinum Cathedralis, Qui cathedras seu

sedes ferunt gestatorias, Gall. Portachiers.

CATHEDRA, pro arca videtur usurpi in Actis proconsularibus in causa Felici Episcopi, apud Baron. ann. 314. n. 35. 34. Idem, ubi dicitur: Quia in totas saluatoris, et omnia omnia conbusta sunt, secundum sacrum preceptum. Infra: Tolle classem, et quae invenitur in Cathedrali, tolles, et super lapide codices, tolle illos.

CATHEDRA AUREA, Joan. Ebrimptonus ann. 1190. pag. 1188: Rex ante Angliam exspectat a Paucore Rege Siciliae Martini S. Angeli cum tunc Constatu, et alius pertinentibus suis, ad opus Johanne sororis suae, quae Wilhelmus Rex Sicilie nepos maritus ejus in dotum, et dedit: et Cathedram auream ad opus ejusdem Johannis de consuetudine Reginarum terrae illius.

CATHEDRA, Nummus aureus Francus, in quo Rex in cathedra sedens conspiciat. Velus Regestum: Anno 1346. 14. Juli flebant Cathedrali ponderis auri 32. marcus ejusdem 50. Cathedrali. Novemb. 1346. Cathedrali ut supra, maris empla 58. Cathedrali. 7. April. 1347. post Pascha: marcha empla 50. Cathedrali. auri. Vide Monasticon.

CATHEDRARI, dicuntur Episcopi, cum ad cathedrali Episcopalem promoventur, quod cum consecrarentur, in Ecclesia cathedrali concurrebant, in eadem sedentes, et alii in illis ad praedictum: De quo maxime in Gallis moris extat locus insignis apud Stephanum Eddium in Vita S. Willfridi Episcopi Eboracensis cap. 4. : Ut et velles iudice ad Gallias regionem perveniret; ibique statim conventio magna facta est non minus quam doctores Episcoporum Cathedralium, et quosdam viros eruditissimos, quosdamque Episcopos, qui cum propter fidem suam indicantem gratanter et honorifice coram omni populo publice ordinarent, et in sella aurea sedentes more coram suorum eleventur, portantes in manibus soli Episcopi intra oratoria, nullo alio attingente, hymnosque et cantica in Choro cantantes. Joan. de Beka in Gosvino Episc. Traject. : Dominus Cardinalis. Henricus de Vienna Cathedrali iussit in Florentie Episc. : Joannes filius Adalberti Cathedrali est in Leodio post mortem Arnaldi Episcopi. Nova Gall. Chron. tom. 3. col. 885. ubi de Hugone II. Episc. Leodiensi: Francie mox genitus, Cathedrali Legat. Et col. 886: Qui suavit gratia anno militem etiam in Leodio. Et col. 887. in Charta ann. 1190. Instrum. col. 80: Stephanus Eadensis Cathedrali Pontifici, Epitaphium Andreae Episcopi Reali, anno 1292 :

Unum Reclum pater Andreae Cathedralis.

INCATHEDRARE, Idem quod Cathedrali. Graecis ἀποκλινῶν. Vide Concilium Catharinense Act. fol. pag. 288. 300. 302. etc. Edit. 1618. Incathedrali Moricensi Episcopi, apud Lambertum Ardensem pag. 141. Exstat apud Ughelum tom. 1. par. 234. Bulla Benedicti IX. PP. ann. 1088. quae Episcopi Siive Clandii privilegium confirmat intrinsecum et Incathedrali Romanorum Pontificum in Apocriticae sedis. Adde pag. 101. Epitaphium Martini Episcopi Verceilensis ann. 1248 :

Praesul Martine Verceilensis Incathedralis, Advocatorum generum singule ratas.

Utitur etiam Thomas Cantipratanus lib. I. de Apibus cap. I. n. 3. Mathaeus Westmonaster. ann. 1088: Inventa est

ipsi Barones et Domini de Francia et de aliis longinquis partibus XI. c. I. et pluribus Cavallariis Gall. dicerentur, *par companies de 40, et 50.*

† **CAVALCATUS**, CAVALERICUS, CAVALLGADA, CAVALLAGHEM. Vide in Caballus.

† **CAVALERIUS**, CAVALGA, CAVALLGADA, CAVALLATA. Vide supra in Caballus.

† **CAVALHARIUM**, CAVALLERIERIUM. Vide supra in Caballus.

† **CAVALLAGIUM**, Præstatio eis avena pro unoquoque pari hominu. Vide supra in Caballus.

† **CAVALLAIRINUS**, Prædium cavallariis seu servitio militari obnoxium. Enumeratio jurium Comitibus Biterri in civitate Albiensi ann. 1289: *Item de novo abbit dictus Sevensalis, et significant Celsitudinis vestre, quod domini Guillemus quondam Episcopus Albiensis recognovit domino Rogerio tunc Vicecomiti Biterreni se tenere ab ipso in feudum liberum omnes Cavallarios, quos tenebat in Albigeno, et quod debebat et jure facere iudici recognitionem, quam faciebant Milites, quorum fuerunt; et recognovit, etc. Vide Caballaria.*

† **CAVALLAIRIVM**. Vide supra in Caballaria I.

† **CAVALLARIA**, vel CAVALLIRINUS. Vide Caballaria.

† **CAVALLARIUS**. Vide supra in Caballus.

† **CAVALLATIVUM**, Præstatio avena pro Caballo. Vide Caballatum.

† **CAVALLATICUM**, Obligatio pergeniti in exercitum cum domino superior. Vide in Caballus.

† **CAVALLAYRIGUS**. Vide supra in Caballaria I.

† **CAVALLERIA**, vel CAVALLIRINUS. Vide Caballaria I.

† **CAVALLERINUM**. Vide supra in Caballaria I.

† **CAVALLERIUS**, Eques, Gall. Chevalier. Vide in Caballus.

† **CAVALETTUS**, Cantherius, Gall. Chevalot, Massi. Cavalet. Hoc utuntur mercatores, ut merces suas venientes exponant, ponderet vel inclinent pro valore mercimoniorum genere. Tabularium Comitatus Massi: *Quantum ad bladum barchinensem, quod ipsi teneant Cavallatum per totum diem. Vide Cavallaria.*

† *Cheval-fest*, eadem notione, in Lit. ann. 1194. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 46. c. 5: *Chascus aprentur sera leant pater pater Cheval-fest, et de Tournois.* Cujusmodi instrumentum plurimis artibus in usu est, quod quatuor veluti pedibus sustentatur, ac dictum.

† [Faceret fieri lectum in medio suite cum Cavallietis pro XII. intorlicis. (Diar. Burhard, ed. Thousne II. 37. an. 1480.)]

† **CAVALETUS**, Equuleus, seu machina lignea cabello seu equo similis, cui imponitur torpenti, Gall. Chevalot. Chron. Paris. ad ann. 1586. apud Murator. tom. 9. col. 177: *Omnes alii vero mortui ætiterant in dictis carceribus propter gravia tormenta... nam quotidie ponderetur ad Cavalletos, et ad Decivas in modum crucis pendentes.*

† *Oim Cherel-fust*. Sermo de Georgio in Cod. MS. XIV. sec. 3. Viet. Par.: *Saint Georges fu en prison, et eut un torment, qui l'en epele Cherel-fust.*

† **CAVALIARE**, Equitare, veli cavallari. Vide Cavallare in Caballus.

† **CAVALLICATURA**. Vide supra in Caballus.

† **CAVALLUS**, Equus. Informationes

civitatis Massi. de passagio transmigrandi MS. Sangerman.: *Item si collevit equos (in nav) cavallari cxxx. Carrallus. Vide Caballus.*

CAVALLINA BESTIA, in Ordinatione curie Caroli Comititis Provincia ann. 1174. et MS. D. Briet.

† **CAVALLUS**, Instrumentum, quod utebatur farinam a furfure seccantem. Stat. Bonon. ann. 1201-87. tom. II. pag. 7. et quibusdæ abriterat teneatur habere et portare edificium, quod appellatur Cavallus, et drapum pro abutandis. Fr.

† **CAVALOR**. Vide supra Caballaria I.

† **CAVAMEN**. Glossar. vel. ex Cod. reg. 7618: *Cavamina, utaria, helocavata.*

† *cello cavata*. Glossar. ap. Manum tom. 7. pag. 255 I.

† **CAVAMENTUM**, Ital. Cavamento, Fossio, Actio cavandi. Chron. Paris. ad ann. 1279: *Mediolanenses cum toto suo posse equitarentur apud flumen Adde, volentes dictum flumen trahere de lecto, ne veniret Laudum; quum Potestas cum militibus fuit laude, dicti domini Marchio cum suo exercitu Cavamento dimisso, non bono modo recessit.*

† **CAVANA**, Beda de Proposition. Arithmet.: *Et Cavana, quæ habet in longitudine pedes 100, et latitudine pedes 64, dicitur quæ velit, quod cupias capere debet, etc.*

† **CAVANARE**, f. pro *Evacuare*, Gall. Sévacouer, animi deliquit pati. Mirac. B. Antonii. Ripol. tom. 6. Aug. pag. 546. col. 1: *Propter quem dolorem, monachi aliquando Cavanabant in tantum, quod credebant mori.*

† **CAVANEUS**, Locum depressus et paludosus. Charta Hugonis ab. Corbeilensis ann. 1227. et Tabulario ejusdem Monasterii: *Habemus autem fossatum dictum inter terram et Cavanem, et est spatium quadraginta pedum inter dictum fossatum et Cavanem, sicut se comportat Cavanem, ita quod remanet ibi via competens itinerantibus... sed fecit homines de Corbeia ibi junctos et herbam solummodo colligere.*

† **CAVANA**, CAVANUS, Nocius. Gloss. Eufriat.: *Siva vel Cavanaugh, vel nocius, vel ulmus, U. le. Eucherius lib. 2. ad Solim. cap. 9: Sunt qui ulmas putent esse esse nocturnas, ab ululatu vocis quem effertur, quæ vulgo Cavanus dicunt. Ex his emendandis, videtur Adimus de Virginitate cap. 38: *Ungues rui fulcomum, accipitrum, sui certe ad instar... Cavanorum videntur.* Ubi perperam olim Gelenus, Verus in Velum Chintianis Regis, in Analectis Mabillonii tom. 1:*

† *Uetus senexia ut esse perdet Cavanus, Jactetque cum corio pellicæ columba cubet.*

Qui hunc versus editi olim a Pithæo bib. 4. Epigrammatum veterum sac nomine Eucherius, tenens male præferebat. Vocem retinet Gallo-Belge: nocturnum enim vulgo Cavanus vocat; unde postiores Chabanus effinxerunt, et Chosette, Occident. Chat. i Armoric. Chouen vel Caven. Nescio an omnibus ardent viri dicti conjectura, qui ejusmodi avis dictæ scribit, quasi Chis hanc, Itali vulgo Echerius, ut supra præferebat, Cavena, nocturnum vocat. Ut porro Latini, vel certe inferiores veli scriptores, Stripes et Striga, veneficus et incantatrix appellatur, ita etiam nostri noctuas vocant, seu vocabulo vulgari Chosettes, quod de nocte venturæ, et

maleficia sua conficiunt. Id enim sonant voces.

† **CAVETTES** et CAOETTA, in Synodico Raphaelis Archiepiscopi Nicolensius pro Græcis, edito cum Constitutionibus Nicolensibus cap. 15: *Item deatidiamm acromatistatim, et omnes sortiticos et sortarios, dicinos et incantarios, item omnes Caudos et Coados, item omnes qui pfectos in doctibus suis manducant et sustinent leduntur.* Eadem habentur infra in "constitutione recitata in Ecclesia Nicœensi ann. 1341. At Concilium Nicœense ann. 1284. can. 4. præfert, sortiticos et sortarios, sorticos et Coados, etc. quæ eadem sunt.

† **CABALLE**, pro Cavanal, apud Paplam, Editum et MS. qui illi appellatur Ares nocturnæ, etc. et vulgo Cava.

† Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7614, Chouen, bubo, osed. Itad cito an idem sonet, vel Cavanens, in Mirac. Msa. B. M. Y. lib. I.

† *Nach soll chit an l'âne d'oise, Si pour Cassene lat vendale.*

† **Piscis piscis videtur.**

† **CAVANNARIA**, Prædium rusticum. Plietum Pontii Abb. inter Fragmenta Histor. Stephani MSS. tom. 7. pag. 68. c. 18: *In latitudine pedes 64, ordi et metum uni, et in Cavanaria dimidium quartulum ordi. Vide Cabannaria.*

† *Charta ann. 1132. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 380: Exceptis certis feudis et mansis in Cavanariis, quæ ab eis tenentur.*

† **CAVARELLANUS**, CAVAREGLANUS, CAVAREGLANO, CAVAREGLANO, Ital. Cavareglano et Cagareglano. Apud Ferrarienses, aut Muratoris. Ant. Ital. tom. 1. col. 517. evant, et addit nos, in suo Cagareglano Villam, inter Marsarias: *coramque multa est mentio in statutis illius Civitatis præcipue antiquis.* Memoratur etiam in doc. LXV. ann. 1551. edito ab A. Farfazi, in App. ad Mon. Ray. del Fantuzzi, tom. 1. pag. 118. nec non in Stat. Terræ Argentina, ann. 1286. par. 111. Cf. Rerum in Diz. del ling. Ital. pag. 186. appellat Cagareglanum Masario de villa o borgo nel Ferrarese et Ravennate. Nunc addas etiam sed Holopense. Etant enim in Stat. Bonon. ann. 1209. c. 1. tom. II. pag. 424-431 sex locutionum Gualcherium instrumenta, in quibus inter alia pacta hoc occurrit: *Item nunti Cagareglanum, quod quodque illi qui nati sunt, vel pro tempore erant, teneantur sine incontinentia ad expiendum superfluum aquæ, quod veniet ad dictas guastias, quodque eis vel alio coram fuerit denunciatum a dictis caditoribus... quod si non fecerint potestas bon... teneantur accipere illi nuntio vel catargianis pro quodlibet vice qui fecerint c. sol. bon. III. 128. Ex predictis fontibus videtur hauriri posse Cagareglanum in villis comitatus idem esse ac Massariis contrarium terrarum, et Ministras contrarium civitatis Bononiæ, qui ex officio invigilabant ad bonum et securitatem contrarium, quibus prepositi erant. Pater etiam ex statuto bononiensibus Cagareglanos habuisse ministros eis obnoxios, qui nunti appellabantur. [Fr.]*

† **CAVARETUS**, Minister autem inferior Castellani. V. Cagareglano.

† **CAVARELLANUS**, Vide Murator. Ant. Ital. vol. I. col. 507. A.

† **CAVARELLUS**, in Stat. Placent.

fio urine, et discuria, id est, difficultas urinam faciendi, et emorrogia, id est, qui sanguinem per urinam faciunt. Voces Græcæ fere omnes depravatas. [c^o in cod. reg. 7644. ut ex Galen. ubi: ... apostonia tifiaris... superantantur... stranguaria i. e. constrictio... disuria. fort. leg. apostonia. *synthetia*.]

3. **C. CAUCULUS**, Famulus, Anastas. Biblioth. de exilio S. Martini Pap. et Mart. Eadem nocte... tulerunt me de Palatio, retrusis omnibus, qui mecum in Palatio erant,... et non nisi cum sex puerulis, et uno **Cauculo**, eduxerunt nos ex urbe. Vide **Caucus** I. et **Cacula**.

* 4. **CAUCULUS**, pro Calculus, Gall.
Calculi, Computatio, aestimatio. Obarta
ann. 1359. inter Probat. tom. 2. Hist.
Nem. pag. 219. col. 1: Facto *Cauculo*
de *Summa totali*, tangente *provisionem*
gentium armorum ad *denarios receptae*
gabellae *salis*, etc. Hinc

* CAUCULAKE, Computare, aestimare, in Charta ann. 1299. ibid. pag. 208. col. 1: *In fuerit in oppinione, quod duo accedant apud Montempezzulanum maiores de consilio ad videndum fieri portionem tangentem quamlibet universitatem, Caulculandum et utiliorem viam pro utilitate reipublicae dicte civitatis capiendum. Et* pag. 305. col. 2: *Cujus Caulculacionem inde super hoc factam de modo exheridendi*

1. CAUCUS, καυκος, Græcis recentioribus, amicus, vel certe famulus: unde Κανυκτα, ancilla, ut docemus in Gloss. med. Græcit.

2. **CAUCUS.** Papins : *Caucus*, vasis genus, Gloss. Græco-Lat. : Καύσα, *Patera*. [Gloss. Basilic. : Καύσας, γάστρα.] Leonclavius ad Glycam ait esse poculi genus, eoque quædam edit. effundit vino cinis.

sono, qui edit, effundente vino simul
et aere, appellatam. Alii *a Concha* vocem
effectam volunt. Trebellius Pollio in
Clandio: *Item in Caucas et scyphos ponda
undecim. Item in Caucas et scyphos et
suma pondo undecim.* Ubi quaedam Editions
perperam *Caucos* praefert. He-
deshius. *Don Gualtero Boet. ed. S. Boet.*

[illegible]

Nem plures multi capiebant pendere Caucasos,
Lamada non tribuant modesta iuvina tenelle

CACHUS, pro CAUCUS, in Hist. Translation. S. Austremouli Episcopi Arvern.: *Ubi pro reuerentia B. Martyris plurimae reliquiae insignis, scilicet Cachos crystallini, et lapides pretiosos.*

si voluerit, aquam non ab urceo uno
haustu, sed ad calicis, aut galletae, aut
Caucelli bibat mensuram [hinc emen-
danda vox *Caucillus* superior relata, pro
quo censeo legendum *Caucillus*.]

« Haud scio an non inde Caucuire, di-
ctum sit festum patroni alicuius loci,
quia poculis celebrari solet. Lit. remis-
s. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg.
ch. 72: *Commune au mois de Juin... il eust
certaine feste, nommée Caucuire, en la
paroisse de Templeux en dozemer au pais
de Tournessis, ... et euls tantant à ladite
Caucuire ou feste etc.*

CAUCI NUMMI, καυκία, a Græcis Byzantiniis appellati fi, qui paululum erant concaui, atque adeo *Cauci* formam que dammodo referebant, ejusmodi passim videre est in gazophylaciis apud eorum rerum studiosos. Horum meminit Novella Justiniani 106. cap. 2. Aberrant enim toto cœlo Haioander et Meursius, qui ita dictos putant, quod cauci seu poculi imagine signati essent. Vide *Scyphatus*.

1. CAUDA, Pinis, terminus, Gall. Bout. intercurum etiam quæ de rebus plurimis vel ab animalibus distinctis quarum extremam partem *Queue* appellamus. Charta Radulæ de Claramonte ann. 1234. in Tabul. Corbeiensis: *Fossatum quoque etiam et vinarium usque ad Caudam mareis versus Aubervisier dictus Advocatus quiete possidebit. Cauda stagni in Chartul. S. Vincentij Cenoman. fol. 23.*

† GAUDA VESTIMENTI, Fimbria seu
ima pars vestimenti, quæ ad terram
trahitur, ut habet Synodus Limensis
ann. 1582. *Caudam in vestimentis habere*
prohibentur Clerici et Religiosi, in Sta-
tutis Ecclesiæ Andegav. apud Marten-
nium tom. 4. Anecd. col. 528. Vide
Concil. Hispan. tom. 4. pag. 216. et
pag. 814.

3. CAUDA. Famulatum, obsequium
pulv. dignitas, *Una quæste de valet*
Vita Amedei Rossiglione Episc. Valentin-
i: Caudam famulorum insullem, et
omnem postpositam a se obfiscens. [Sta-
tuta Ecclesie Andegav. ann. 1425, apud
Edm. Marten. tom. 4. Anecd. col. 528.
B: Ne qui Religiosus, Presbyter, au-
dax Ecclesiasticus et secularis in Cauda
et alia domo mulierum suspicionem sui fo-
curiam tenere se habere presumat.]

CAUDÆ ANNONARUM. Vide *Terrestia*.

CADUCE CHARTARIUM, Pergamenti pars
 recta, cui bullae cereae ac sigilla apar-
 tinent. Joan. Hoesemius in Adolpho a
 Silesio *Epist. ad Albertum* 1612. *Epist.*
crine quodam liquore peruncto sigillum
infer ceream seculat, et chartam, et tunc
Caudae litterae sigilli partes applicant
ac una parte liquoris istiusmodi regunt
et sic charta adhibetur. Albertus
sigla Caudae et cere sigillatiles. Et tunc
Chartas adulterinas et ad voluntatem
suam conscriptas et Caudas appositae
cere paleacea. sub masticis sigillatiles
et sic charta adhibetur. Albertus
 306.] *¶* Charta ann. 1157. num. 297. ap.
 Scheppelin. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag.
 248: *Ne autem qui temerarius hanc car-*
tam proterea citatione praesumat nisi
adhibuit sigillum Caudae, et chartam
et quibusdam Caudatis Liberis eam ad-
ministratus committitur eorum, ut sum-
matenus sumit, obnubilat, reservat
dam utrique partibus. Eadem in alia
charta. Albertus
 psc. 248. num. 1159. ibid. num. 300.

CAUDA VINI, V38 vinarium, Queue de vin. [Charta Guill. de Melloto Domini S. Prisci prope Autissiod... Noverint uni-

res, quod christianus pater meus dedit
in perpetuum elemosinam Sacramentonia-
bus de Crisene quolibet anno vocem
dictam frumenti et vini Cindam vici-
ni. Et sic. Et sic. Et sic. Et sic. Et sic.
Richardus de Archeno Lombardus pro
li. sextarii cum dimidio de garmacha
emptis ab eo per Nicolaum de Cabour
et de garmacha et de garmacha et de
dimidia Gauda vis de garmacha, qui erat
Parisii, etc. Consecuto Claramontensi
cap. 29. Et fait trois mois de vin
de garmacha et de garmacha et de
dimidia. Demie que. Vide Burgundia
Perard p. 385. Et Anecdota Marteil
tom. 3. col. 1904. Occurrit in Spicilegio
Bibliothecae Regiae Parisiensis. Chastellari
ialis Paris. ann. 1294. et Chastellario
Parthenonis Montis Martyrum, in Tabu-
lario Calensi pag. 315. Inter Instrum.

CAUDA RETORNATIVA, SORICINA. Ita
pulsu[m] quemdam appellant Medici. Ma-
gister Egidius Corboliensis de Pulsibus:

Cauda retrahens primo mollescit in tactum,
In reliquo laequet, fit tertia motus levis,
Indicio sensus se quarta lingua manifestat, etc.

Ubi Gentilis de Fulgineo. Est igitur pulvis Cauda retractorius, quasi ad occulit, et quasi ad insensibilibus percussioibus incipiens paulatim graduatim trahente secundum ordinatum modum majorem procedit de minimis ad parvas, de parvis ad majores, quasi ad maiorem altitudinem apertis ad magis manifestas, et ita continuatim et ordinatim procedit, quousque se recipiat in fortes membris. Dicitur autem hic pulvis Cauda retractorius, quia est pulvis Cauda sortis in finali extremitate, quae ab animali corpore remotior est, incipit a nimia gracilitate, et continuatione procedit secundum proportionem et majoritatem membrorum, et ita paulatim procedit a minoribus animalis; et sic iste pulvis ratione similitudinis majorem procedit paulatim de debilibus ad minus debiles, et de minus debilibus ad altitudinem fortes,

* 3. CAUDA, Fascia à mitra pendens, vulgo Fanon, Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unam mitram,*

4. **C. CAUDA**, Capulus, Gall. *Poignée*. Charta ann. 1390. In Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 83 : *Quod idem dominus vicecomes nobilem Bernardum de Sancta Genia... cum quodam glorio atrociter vulneraverat, et cum Cauda dicti glavilires costas sui lateris frögerat.*

* 5. **CAUDA**, Cuspis. Privileg. curiæ
Rem. fol. 2. r^a : *Baculo pastorali in
manu, a parte cuspidis, sive Caudæ te-*

* 6. CAUDA, Fibula. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1402 : Datum pro plumbo ad opus de le clerevoye... liij. lib. ix. sol. vj. den. pro carbone ad illud opus tres fasciculos, xxj. sol. Item pro tribus

7. CAUDA, Tergum. Chron. Petri Azar. ad ann. 1837. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 815 : Alii pedites recentes ulterius procedebant ; et se repentes ad Caudam inimicorum coperunt eos viriliter expugnare.

8. **CAUDA**, Laqueus. filum Cbartæ
appensum. Lib. curfalium Rem. ann.
1463: Sigillo prefati SS. in Christo pa-
tris D. Eugenii plumbeo cum Cauda se-
rica rubri coloris sigillata. etc. Occurrit

* DE CAUDA PIRI PAGARE, Trita loquendi formula. Creditorem per diver-

ticulis ludificari. Privit, curam Rem. fol. 12. v. : *Thomae de Belloniano revescit quod potuit ab eisdem (auctoribus) : sed...* *can. de Cauda juri pagantur, etc.*
 90 Retinard. Vulpes lib. 2. vers. 567 :

Ut video regi non acciderit alio
 Cauda Privit saepe nudo venit.
 Perdere non gravi malicia quae vendere homine;
 Ductus invidia gratio regio porta.

91 PETR CAUDAM ASINUM TENERE, Proverbialis idem formula, quae rem suam culpae agere dicit, non contentam alteri significatur, in isdem Privit, fol. 12. v. : *Mittit manum ad aratrum, ne cadat ; mittit etiam manum ad fabricum, ut videat unde veniat ; et recolat de proverbio rustici dicente : Cujus est asinus, teneat illum per Caudam. A qui est l'âne, si le tiens par la queue, apud terrarum.*

92 A Cauda, Pars extrema cujusvis rei, originem habet vox Gallica Caudans, quae animalium partes extreme, seu etiam intestina designant, in Reg. Corb. 18. sign. *Habecae cum asis, 1511. fol. 111 : Fuit baillif et liere à Jannet Du-preux, dit Panchet, les Caudans de la boucherie de l'église... à la charge que tantum de Caudans ou heras de montons qu'il faudrait pour le chambre de monsieur, on n'en paiera que six.* *Idem.* *Intra ad an. 1418. fol. 25. v. : Les Caudans ou tripes, de l'église, in Stat. ann. 1380. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 585. art. 19 : Nuls ne nulle ne peut vendre boyaux, ne Chaudons de nulle beste sur les pieuvres aux poissonniers.* [90 Vide Calidonia.]

93 Haud scio an ab eodem fonte derivanda sit vox *Caudestrepere*, pro vulgari *Clendend*, germen, apud Guinevis, in Perger. hum. gen. MS. ubi *Pigitria* sic loquitur :

Je cu chelle, qui sans foie,
 Fais en gardas coudes venir,
 Bouches et oriles lever.
 Et Caudestrepes sans senser.

94 CAUDAMELEYA, a Gall. *Chaudemelle*, Rixa, quae improvisae factio committitur. Lit. remiss. ann. 1838. in Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 1310 : *Ubi vero a casu, quod in fure vocatur rixa, et in vulgari Gallico Caudameleya, nullus tenetur, etc.* Vide supra Calidameya.

95 CAUDARE, 1. pro Caudare, Rem aliquid suam facere, propriam dare. Vide Cauda 2. Charta ann. 1231. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 36 : *Non itaque Jacobus rex (Argonum) per nos et successores nostros recipiant hanc donationem conatus Urugeli a vobis illustri infanti, donamus, concedimus et Caudamus vobis ad habendum... totum regnum Majoricarum.* [90 Pro Cantum facere, caveri. Lusitan. *Cavidar*.]

* CAUDARIUS, Ignavus, imbellis.

(Cubus ensae ex gladio
 Instans cunctos
 Audere ut Caudarius
 Tremor apprehendit eos.)

[Gesta pontificum Cameracensium, p. 283. Texte publié par la société de l'Histoire de France.]

96 CAUDARIUM. Glossar. medic. Ms. Sim. Januensis. ex Cod. reg. 6559. Spelto, genus frumenti, quod quidam adificus dicunt, quoniam Caudarium.

* CAUDATARIUS, Genuis strymatis seu caudae vesicularis. Gall. *Porte-queue*. Translatio S. Antonini tom. 1. SS. Mail pag. 788 : *Acta fuerunt... praesentibus ibidem Rever. Domino Ludovico*

de Natis de Bibiana, Clerico Aristinum diacono, Caudatario.

97 CAUDATIO, Vestimenti tractus, cauda. Petrus Cantor in Summa MS. lib. 2. cap. 4 : *Simile dicitur de amictu... qui factus incisionem vestium ad Caudationem, quorum opera nihil provent humanae vite. Vide in Cauda 1.*

98 CAUDATRIMULA, CAUDETRIMULA, Aves species, mactalla. Gall. *Roche-queue*. Mirae S. Jacobi tom. 6. fol. pag. 61. col. 9 : *Insuper totum corpus ejus paralyti exagitantur et contremant ad similitudinem coli, quae Caudatrimula nuncupatur. Dialecto creatur, dicitur : Caudatrimula dicitur ab effectu, quia Caudatrimula in tremore semper habet.*

99 CAUDATUS, Jacobus de Vitricio Hist. Occ. cap. 7 : *Fit dissimulata copiosius nutu dissidentibus... opprobria ingruentem proferebant, Anglicus potiores et Caudatus affirmantes, etc.* Ita apud Mathaeum Paris ann. 1259. Anglos ut Caudatos non semel perstringit Robertus Comes Aretob. : *Nunc bene mudatur magnificorum exercitus Francorum a Caudatis. Et infra : O timidozium Caudatorum formidolositas, quam beatas, quam multas praesens foret exercitus, si a caudis purgaretur et Caudatis i At unde Caudati per contumeliam sagillati nostris Angli, non omnino cessant. Fuit cum existimarem ita perstrictos, quid cum existimarem ita perstrictos, quibus i pre ceteris nationibus delectabantur ; sed hanc quoque non omnino mens ardebat. Quid si ut nitidulos et compios sagillari? Certe etiamnam Cati, id est, Escod, Occitani compium appellanti, et ut audelibus ; sed audelibus videtur Caudas appellati voce tunc recepta, quia timidos et passilantes appellabant. Caudas enim, Italis *Codardi*, Hindi vulgo indignantur. Le Roman de Garin MS.*

Nam sciant Court hanc a's
 Pour son Seigneur, quant bon en l'honneur.

Le Roman d'Alexandre MS :

Li Couart d'espoient, et perçoient otal.

Quam quidem sententiam firmare videtur haec Mathaei Paris verba : *O timidozium Caudatorum formidolositas* Caudatos autem dicebant, quibus albert erat cauda. Gloss. Lat. Gall. *Caudabus*, Quos, seu de equis, seu de canibus vox hanc intelligitur. Auctores quoque : *Et laques non trucidamus, si monti curia servassem canis. Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 816 : Si isse aliquid inveniunt, in insulam opter decedendum, si vero pedites, personas male tractat.* Hispanis *Derabado*, est animal cauda privatum. Vide *Cartave*, et Octavianum *Perfurum* in *Codardo*. Sed alio videtur, ut fallor, reperiisse Joan. Molinetza Valentianensis, qui vixit anno 1477. pag. 117 :

Et Cat none venit de Galis,
 Se mare in Galien le Hues,
 Cat si fignage des Anglois,
 Car il porte tres-longue queue.

* A caudis dixerunt Caudari, pro Ignare se genere, in Hist. Joan. IV. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 323 :

Tamist et tes grez ordonnez
 Et par battue d'elie.
 Aus es dit, France Foutagez,
 Gardes que nul ne se Coarde.

Conardemum, Timide, revercunde, in Cant. 11. tom. 2. Cantien. reg. Navar. pag. 25 :

Nice je dizez ne savez mais passer,
 Ne si vous n'is, fers vous cel a de lis
 Couardemum, a paours, a desolance.

Coullier apud Cenomanensis, idem quod alii *Caudari* in Cod. Lit. remiss. ann. 1457. in Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 174 : *Allez-vous en Coulliers, qui est à dire couars, etc.* Vide infra *Ecors*.

99 Alta vero est Caudari vox significatio in Recog. fieda dom. de Veteriponte ann. 1395 : *Les hommes, que l'on appelle les Couars. Ubi designantur certi homines rursus oboli.*

CAUDAX, Stipes, asinus, plumbeus. Papias. [Terentiana sunt in Heautontimor. 5. l. 4 : *In me greditur harum rerum contentus. Quae sunt dicta in calva. Caudax, stipes, asinus, plumbeus.* Hinc patet non Caudax, sed Caudas esse legendum. Apud ipsum Papiam MS. habetur Caudax, quod ubi *Ecors*, bene conjuncto, etiam de stupido intelligitur.] [90 F. Cautax.]

100 CAUDEA. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646. Caudem, juncum, quod juncea caudae conerant, quod et scriptum et tib. [90 Placid. in cod. reg. 7644 pro tibi habet cibum, ap. Mium tom. 6. pag. 357. scriptum et cybis. Vide Festum in Caudem.]

CAUDEUM, CAUDELAIR. Charta ann. 1180. pro Iaribus Pontis Avenionensis : *De singulis probris singulis obolis, et de omnibus probris singulis obolis, et de futuris, qui in civitate Avenionensi morantur... antiquum et consuetum Caudelin sine contradictione habent. De fructibus vero, et de Caudelin, quae per pontem transiunt, similiter adestiva servatur in Caudelo consuetudo.* [Conjicit Bollandi Continuator tom. 2. SS. Aprilis pag. 385 : Caudelin sine consuetudine Caudelin sine consuetudine, quod solvendum ex quatuordecim re mobilis, animata, seu inanimata. Verisimilitudine non habet conjectura.]

101 CAUDERIA, Asinus, vas minus ex aere caldario seu fassil confectum, quod Caudrelach et Caudrelas appellatur in Charta Margar. comit. Fland. ann. 1374. ex Chartul. 1. Flind. Cam. Comput. Insul. ch. 264 : *Nova avens donnei a loat censu... no toutu de la blaverie, des dras... des Caudrelach, etc.* Et in ch. pedag. de Domp ann. 1348. ex Chart. 21. Corb. fol. 347 : *Vie Caudrelas, le poise doit iij. ob. et le nouy iij. den.* Bulla Incol. III. PP. ann. 1200. inter Probat. tom. 1. Hist. Burgund. pag. 98. col. 3 : *Ex dono W. Matieonensis comitis... accum salis singulis hebdomadis cum Caudera sua butte.* Vide in Calidaria. Hinc

CAUDERIAIR, Cauderius faber, Gall. *Cauderomier* ; Cauderier, in Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1526 : *A Nicolas Cauderier pour une cauldriere, etc.* Marchand de Cauderier, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 192 : *Mahieu Briart marchand de Cauderias, demourant à Amiens, se efforce de vendre un serans à serancier l'is, et une de poutre de Cauderiers de cuerre.* Cauderier, in allis ann. 1350. ex Reg. 98. ch. 671. Stat. Montis-reg. pag. 267 : *Statutum est quod D. alancius teneatur infra unum mensem postquam inceptum focare parare omnes Cauderarios, quod non vendant libram ferri fabricati sine laborari in vasis aereis, payrolis cauderies... ultra septem dies Astenses.* Vide supra Calidaria.

102 CAUDERIA, Cortina, Caldarium, Gall. *Cauderie*. Locus est in Assures. Vide *Caldaria*.

103 CAUDERIA, ut supra Caudera. Inquisit. ann. 1218. ex schedis Pr. de Maugues : *Requisitus quae pignora obtulerant eis, dicit quod tres copias et unum*

pliss. col. 816: *Licet Abbat et Fratres* *videm habere et Causas; et furas; et arces, et molendinos, et piscaturas et iuridicaria, et mercatum.* [§ Statut. antiq. Lubecae, ann. 1289. cap. Hach. pag. 183. art. 2: *Trides victores in anno erit conventus legitimi pacis et omnia qui possessor est proprii Causam adit, etc.* Conf. Hailstus. Gloss. Germ. col. 1567. v. *Recht*.] Vide *Causa*.

2. **CAUMA**, Ardor, aestus, calor intensior, Græcis Κόμα. Glossariorum Lat. MS. Regium Cod. 1013: *Astus, calor, Causma, proventus, Brevilis causa, in candendo, calor, astus*. Ulpianus: *Si funtus Causma perierit.* [An Dig. lib. 18. tit. 6. fr. 10. § 1 ubi hodie Chasmate legunt.] Seda Causma, apud Aeliumnam de Virgin. cap. 21. Aratus Abus. Hymnallus de Operib. sex dierum: *Sensit caro nudata rivitibus Causmata et algoris.* Vita S. Gilberti de Scapringham: *In marino editum rivitibus Causmata.* Vita S. Jacobi Episc. Tarantus. num. 10: *Dum ex nimio Causmate lassus ad quendam declinaret umbram.* Geraldus in Vita S. Stephani Fundat. col. Chasmatum. num. 15: *In hieme et astate ad repellendum frigus et Causma, æquialia semper erant et eadem indumento.* Florus Diacon. Lugdunensis:

Causmate sed nimis toto pectus herens.

Abbo lib. 1. de Bell. Paris. vers. 113:

Veneris stilla quæ est simplex ad Causmate illis.

Ubi Causma non est æxax fluctus, uti vult Specimanus, sed ardor. Ita usurpat Omericus lib. 8. et col. 18. pag. 717. 100. Hicronymus: *Videtur num. 10. etc.* [§ Job. cap. 38. v. 30. Vide Martin. in h. v.]

3. **CAUMATIA**, Ardor, Calor, in Hicronymo S. Willib. num. 17: *Magna astra Causmatia.*

* **CAUMALITER** [Causmate vel calore. Bod. Mund. Goss. f. L. p. 881: *Alli dicunt atomos humoris vaporalliter ascendere, et ignium Causmaliter descendere.*]

4. **CAUMENIA**, Humi cubatio, ყაუმენია. Vita S. Romani Mucabiti. tom. 3. SS. Mail pag. 154: *In tenero corpore senum cruce et Causmenia nitebatur adhuc incalescit experiri.* Vide *Chamænia*.

1. **CAUSA**, f. idem quod *Causma* 1. Professio Comitatus Fossensis tom. 3. Concil. Hispan. pag. 484: *Ad honorem Dei et S. Matris ecclesie agnoscitur et aditus personarum nostrarum, et universa castra nostra, et munitiones, et fortias, et Causnas, etc.*

2. **CAUSA** S. Privati tom. 4. Aug. pag. 430. col. 2: *Tunc vir sanctitate præcipuus, tam religione flagrans, quam de quiete sollicitus, Causnam sibi, ut dicit moris est, in montis supercilio, quod vixit ipsi asper, remanent, gravi studio et elegant quere perfecti.* Ubi caverna significari videtur.

3. **CAUZA**, Fovea, fossa. Acta MS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 16. r.º: *Proinde videri oportuit, quod essent per unum magnum balneum in quadam foveam sive Cauzam, ita quod postea non fuit usus.*

4. **CAUZA**, Causa, Causa, Crassum et vite vestimentum sive pallium. Latini vulgo dicunt, *Causave vel Gaumacum*, Isid. in Glossa Gaumac: *sed ut observat Terentius celsus, ut Gaumac, f. cognationem habet cum g. et ideo alii dicunt Gaumacum, alii Gaumacum alii Gaumelum.*

CAUZO, Papie, Negotiator: eadem

Causus est Causulus. [§ Leg. Campo et Causa; pro Causus in cod. reg. 7022. est Causa.]

* **CAVON**, CAVAM, Agricola infimæ conditionis, secundum S. Rosa de Viterbo Eucherio. tom. 1. pag. 372. For. Ulpian. ann. 1173: *Cavon, al. laboraverit iritum, den. 1. talatuna.*

1. **CAUPALITUS**, Scapha. Vita S. Columbe tom. 2. SS. Janu. pag. 218: *Procepit ut aliquis ex comitibus evanatis, Caupallum in altera stentem ripa ad se navigando rediret.* Vide *Caupulus*.

2. **CAUPENDERE**, Negam. fol. 18. v.º. apud Rym. tom. 13. pag. 301. col. 2: *Pro quo gratiam nostram Caupendunt, et indignationis nostre penam cupiunt evadere.* Forte scriptor. tangere voluerit verbum ex propellione cuo et peptare, unde mela pronuntiatione vel errore librarii factum est Caupendere. [§ Lege Care pendere.]

3. **CAUPOLARIUS**, CAUPOLARIUS, etc. Vide *Caupulus*.

* **CAUPO**, Prestationis species, Caponum scilicet, al. fallor. Charta ann. 1336. col. 1. Charta. scil. Janu. fol. 18. v.º. *Omnes illi qui in manibus episcopi, qui debent Caupona, manent, vel manere voluerint, debent solum in anno episcopo placum generare.* Lex. Alf. lib. 1. ann. 1321. tom. 1. Probat. Hist. general. domus reg. Portugal. pag. 51: *Rein quicquid accepit gallinam, Caponem, cabritum, etc.* Vide *Cupo* 3. et 4. [§ *Capo*, Gallus castratus.]

* **CAUPOLERIA**, Tributum, quod a *Caupulis* exigitur. Charta Bertr. Porecel. ann. 1335: *Teritum medietatem Caupolerie ad me personalem occasione dicti Bordigol, quod est in quolibet ligno timonem habente et ibi transitum faciente, dimidietatem denarium.* — pro navigio nunc timonem non habens, quatuor denarii. Vide *Caupulus*.

1. **CAUPONARIUS**, Caupto, Gall. Cabaretier, tom. 4. Concil. Hispan. pag. 8. col. 1. Gloss. Cyrrilli: *Kabaretier, Cabaretier.*

2. **CAUPONIA**, Cellarium vini, Matthæo Silvatico. *Cauponia*, Lat. Tabernarius.

3. **CAUPONIUM**, Caupona, Gall. Cabaret. Gloss. Græc. Lat. Kabaret, Cauponium. Gloss. Cyrrilli: *Kabaret, Pops, Popina, Taberna, Cauponium.* Supplem. Antiquarii: *Cauponium, καυπονιον, Diversorium, nonna.* [§ *Caup*, 1. 15. 7. de Instrum.]

4. **CAUPRITA**, Species cucullus, qui caput tegebat. Capitulum general. S. Victoris Massili. ann. 1204: *Quilibet cucullum sive capitulum, quæ quasi Capræ videntur, audeat portare.* Supra dicitur *Capræ*.

5. **CAUPULUS**, CAUPULUS, Gloss. Isid.: *Caupulus, Natis, Caupulus, Navicula brevis.* Papias: *Caupulus, lignum cavatum, quasi cymba, lembus, carabus brevis.* Idem. *Lintus, navicula parva, Caupulus.* Idem MS. habet: *Lembus, Navicula brevis quæ alias dicitur cimba et Caupulus.* Glossar. Sangerman. MS. n. 501: *Caupulus, Lignum cavatum, cymba, id est, lembus, navicula parva, Caupulus.* Hoc etiam alio vocabulo Interim vocamus, et alia appellatione lembum dicimus, quod quidam *Caupulum, cymbam, Interim, lembus* cetera videmus intelligere debemus. Glossar. Avenion.: *Caupulus, Lembus, sive Interim.* Gloss. Saxonia. Africci: *Navis, Caupulus.* [§ *Caupulus*, vel *Caupulus*.] Lex. Caupulus. [§ *Omnes ex Isidor. Origin. lib. 10. cap. 1. sect. 35. Vide etiam Gellium lib. 10. cap. 25. et Placid. ap. Malum tom. 8. pag. 557.] Lex Burc.*

6. addit. 1. tit. 7: *Quicunque navis Caupulum, Navicula presumpserit, inferat et cijus est navis, sol. 17. et multa nomine col. 4. pro caupulo vero sol. 4. et nautice nomine col. 2.* Ubi *Caupulus* pro scapha, Navis usurpatur, sic autem dictus quod caupi formam referat. [Statuta Massili. lib. 4. cap. 1: *Ordinamus observandum, quod nulla navis, vel lignum aliquod, Caupulus, vel barcla aliqua, teneantur decemque vel sustineant plena in porta.* Occurrit rursus lib. 1. cap. 51. et 67.] [§ Vide Ital. Anst. Naval. tom. 1. pag. 367. tom. 2. pag. 234.]

7. **CAUPOLOS**, pro *Caupulus*, in Isidem Statutis lib. 1. cap. 63.

* [§ Tenetur presumpserit tenere et habere navem sive navicula et *Caupus* ad deferendum omnia que sunt necessaria in insula. (Chart. Magnan. ex Rer. Soc. Sav. 1674. 410.)]

1. **CAUPOLETA**, pro *Caupulo*, quantum *Caupulo* veli potest: *Caupoleterius*, qui habet caupulum. Eadem Sotia lib. 4. cap. 5: *Statuimus, ut quilibet Caupoleterius in Massiliensi, Caupulus, vel tur ter in anno deferre, vel facere deferri, unam Caupulam cum suo Caupulo, vel cum Caupulo, de fimo extracto a Communi, ad ea caupula Navis Computata, de portu extra buccam portus, illuc scilicet ubi consistet est.* Vox *Caupoleta* semel et iterum occurrit cap. 6.

2. **CAUPUS**, pro *Caupulo*. Gloss. Africci: *Caupus, Obo, Cuppe.*

3. **CAQUA**, pro *Conqua*, ut videtur, Mensura frumentaria species. Vide Mencha 3. reg. fere de Broctum ex Cod. reg. 4833. et *Caqua* et *maise* ad *Caupum* debent reddi ad festum sancti Michaelis.

4. **CAURIO**, vis. ad. actum officium. It. *Cauro*. [§ Isid. in Glossis: *Gaurines, Festa, officium.* [§ Glossar. in cod. reg. 7044: *Gaurines, sacra officia.* An *Cauro*?

5. **CAVRIOLA**, pro *Capriola* sive *Capriolis*, Tectorum tigna superne coenitula in figuram hanc A. Vita S. Franc. tom. 3. SS. April. pag. 232: *Infirmata fuit in brachio dextero, ita quod infirmus et grossum ut una domo Cavriola patebat decoloratum, pendulum et nigrum, etc.*

6. **CAVRIOLE**, Cavriole, vulgaris *Portes*, Ornamentum architecturae ad hanc figuram accedens A. Vide *Fili*. Principia architect.

7. **CAVRSINI**, Vide *Caorini*.

1. **CAUSA**, Morbus. Ita non semel apud Marcellum Empiricum. In *Causa* esse, pro *esset* eidem cap. 7: *Locus qui in causa est, sive scilicet Garipontus lib. 5. Passion. cap. 3. Ovis Causa, venter et renem indignatione fuit, etc.* Ita lib. 4. cap. 6. 7. 17. lib. 5. cap. 1. 3. 5: *Sentia Causa, apud Festum et Abulium lib. 1. morbus venter.* Vide *Salustianum* ad *Spartianum* cap. 30. Hinc *Causarios* dictos vult ægrotos, egenos, facultatibus lapsos etc. Spartianus: *Omnes Causarios infirmosque sublevavit.* Vincianus Archet. *Progressum a balneo potui, ne quid Causationis in Corporeculo ejus mangret.*

2. **CAUSA**, Rens: unde *Gallis* Chose, Italica Cosa, Occidentis Causa. *Causam alterius tollere, Gall. Enterer la chose d'autrui*, in Lexe Longobard. lib. 3. tit. 2. § 1. [§ *Causa*, vel *Causa*.] Magali lib. 5. cap. 208. [§ 30.] Lex Longobard. lib. 2. tit. 21. § 22. [§ *Intur*. 107. (6. 54.)] *Nihilus est imperator talis Causam facere.* Capitulare de Villis cap.

Privileg. loci de Portiello anno 1405 in Reg. 1814. Chartoph. reg. ch. 589: *Dictus fidei debet..... empenare sine Causare quolibet consensu in rotundo, pro uno denario Tutorum. Adde Stat. Massil. lib. 5. cap. 52. innotuit.*

• **CAUSATERIUS.** Vide supra Causaterius.

• **CAUSSETUS.** Carcer arectior. Gall. Cachat. Charta ann. 1327. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 55: *Item dicitur notarius..... Petrus de Alayrach..... poni fecit in compedibus fere et in Caussetis, et per tres dies ibi stare fecit eum, et cum clavibus dicti Causseti esse necessest..... In prisonem vocata Causset, ubi compendit ad mortem morantur et intruduntur, etc.*

• **CAUSSIS.** Calx. Gall. Caux. Consil. ann. 1378. inter Provis. tom. 2. Hist. Nem. pag. 200. col. 2: *Cetera portalia clauduntur cum Causse, arena et lapidibus.*

• **CAUSSO.** Calcei leviores species. Gall. Chausson. Charta ann. 1402. ex Tabul. Moissiac: *Caussonarii remanebat monachis tradere et collere eisdem ipsum solutaria et Caussones ipsi debitos..... Dicitur camerarius solvat et tradat monachis dicti monasterii Ecclesie solutaria in die conat Dominici cum Caussones in facto S. Gerald in perpetuum.*

• **CAUSSUM.** Idem videtur quod Causum, quomodo etiam forte legendum est, locus defensius. innotuit Albert. S. Anton. in Ruthen. ann. 1399. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 500. art. 6: *Territorium dicti domini regis Francie, idemque lo Causse de Querci..... Dantes in super licentiam et auctoritatem consilii predicti..... dictum Caussum seu territorium expellunt, usurpant, utendi ad suam libere voluntatem et voluntatem..... Tenentarii seu feudatarii, quibus dictum territorium seu Caussum dicti consules ad censum ac in feudum in totum vel in parte tradiderunt, etc.* Vide Causum et Cautum 2.

• **CAUSTOMA.** Græca vox, Adustionis nota. Acta SS. Martii tom. 1. pag. 438. de S. Fridolaph Abbate: *Superius erat peristrona Rubuliconem elegans auro intextum, aliquot Cautomatibus adustum.*

• **CAUSUM.** Instrument. ann. 1017. ex magno Chartulario S. Victoris Massil. fol. 181: *Signamus cum fratribus suis dat Petro Abbati Massil. unum Causum vinearum cum duobus Sparanis. Puto legendum esse Causum: quod videtur.*

• **Fortis pro Causum.** Vide supra Causum.

• **1. CAUTA.** Effatio oris, Theodoro Prisciano lib. 1. cap. 17.

• **2. CAUTA MARTIA.** Gall. Côte de la mer, Ora maritima, in Litteris Senecalli Provincie ad Massilienses ann. 1357. Vide Cautum.

• **CATARE.** Vide in Cautum 2.

• **CAUTEL.** Puppis. Grotius in Notis ad Aratum: *In eadem tabulis puppis Cautel vocatur. Hoc quid sit, nescio.* Vide Cautum.

• **CAUTEIA.** Prudentia, cautio, circumspexio. Bartholi Glossar. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 2. pag. 151. ex Baldrici Hist. Palatin. *Hec omnia dicere dretore essent consideranda Cautia.* 1. 6. Dig. de Pligorat. act. 1. Prius idonea Cautia a debitoribus pro indubitata et prestanda. (13. 7.) Adle 1. 15. Dig. de Procurat. et defens. (3. 3.) et ibi Gothofred notulam. Gloss. Cautela, *πρόβλεψη*. Ordinatio Humberti II. Dalphin. ann. 1300. de variis causis notulam sue in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 308. col. 1:

Item, post adventum nostrum ad Delphinatum dominum, fuit expeditum iuridici privilegii et Cautela de archiepis nostris assensum, propter varias questiones, quod pro pluribus hominibus et limitationibus et causis aliis innumerabilibus quod privilegia et Cautela non sunt in dictis archiepis restitutum..... quare dicto Cancellario..... precipimus..... ut prociaret, quod omnia ad archiepis nostris in rebus et personis quod de ipsis privilegiis et Cautelis registrum in forma publica fieri faciat, ad hoc ut originalia semper in tuto remaneant, et registrum seu viduus possit remanere, precipiendos, product et etiam presentari. Hic privilegia et Cautela eadem notione sumuntur, siveque instrumenta et Chartas, quibus privilegia, iura, possessiones, etc. asseruntur, hinc Cautela, dicta, quod sint veluti cautio, res illas se habere. (Vide Glossaria Juris Romani et Cautio 1 et 2.)

• **CAUTELLA.** CAUTILLA, sæpius in malam partem accipitur pro Fraude, astutia, dolo, Gallis olim Cautela. Charta Petri de Turenno pro Vinea Tiverniaci ex Tabul. arch. S. Germani Paris. *Contra promissa..... per nos et alios non venimus decipere aliquo ingenio vel Cautela.* Ibidem Charta Melbani Abb. S. Dionysii. Canon. lib. 8. cap. 8: *An contra me illam tuam Cautellatorem astutem esse servandum?*

• **CAUTELLOSI.** Vagres, fraudulenter, innotuit. Gall. Cautelous. apud Rymer. tom. 2. pag. 683. col. 2: *Et tunc ipse habuit mercatores suos Cautelous.* Anti-Lanfrancus in Actis SS. Marti tom. 2. pag. 350: *Sicque Monasterio S. Augustini dignitatem et honorem Cautelous transivit* (Vide Notit. ann. 1411. ap. Gudén. Cod. Diplom. tom. 4. pag. 78: *Imperialibus constitutibus..... minime observatis, immo Cautelous alteratis.*)

• **Nostris olim Cautellusement: Cauti** quippe dicebant, pro Cautus, callidus, vulgo Fin. rus. Lat. remiss. ann. 1286. in Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 512: *Joellus Mote, qui est Cauti et subtilis, etc.* Stat. Montis-reg. pag. 73: *Et ne productiones et probationes et alia ad fraudem fraudulenter utique prope finem tale differant, etc.* Chron. Placent. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 569: *Et primo in dicto regno Sicilia et Apulie ipse paxtona Cautelous decernit sic, etc.* (Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. ch. 350: *Pro pluresse Cautellusement et per avior le sien, il comme le croit l'apport de l'Etat dit que il pro se avant perit.* Apud Froissart. vero vol. 2. cap. 38. Cauteller, est caute inquirere: *Ne sur pas d'avis que nous querions ou Cauteller, qu'il nous incidence par plusieurs autres mal de lui.* Hinc Cautement, caute, prudenter, in Lit. ann. 1399. ex Rea. Orlin parisi. Paris: *Le plus sagement et Content que vous pourrez.*

• **CAUTELLOSI.** Cautus, prudens, Gallis Cautelous est Versutus, vafer, versatile. Vita S. Simonis Episcopi tom. 2. 88. Martii pag. 301: *Molens se obediencia iudicari parum prudens, quam ex deneq. causis Cautelous et sapiens.* (Vide Vet. Glossar. Lat. Text. ap. Haultot. col. 141.) Adstris, collidit, innotuit. *Industria, dolores, Cautelous.* Vocabular.

[ur. utr.: Cautelous, providus, circumspexio, vel plexus cautellus.]

• **CAUTELLUS.** mendose pro Cautellus, Gall. Chateau. Vide in Cautellus.

• **CAUTERARIUS.** Cui adnotum est cautum, cautivatus. Mirac. S. Gerni. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 230. col. 1: *Ligavit tamen ille vulnus lineolis, ac si brachium Cauterarius haberet.*

• **CAUTERIZARE.** Cautio, Cauterio, Inuro, damno. Corporatiani dicuntur Cauterize despolios suos, id est, cauteris suis stigmatibus insignire, apud Interpretem frenel lib. 1. cap. 21. est a Graeco καυω, *cauteo*.

• **Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679: Cauterize, ardoir, ou cuire par cauture, ou condempner. Cauterium, cauture, sin for de quoy on a maladia pourris, ou signe les condempnez ou les parjures. Hinc etiam**

• **CAUTERIZATUS.** Adustus. Miracula S. Joannis Beveriac. tom. 3. SS. Martii pag. 192: *Decidit esse improbus facula quadam super pedem Comitum, quo pedis adhaerens..... cum illa reliquisset Cauterizatus, etc.* Cauterizatus apud. 1383: *Et in debita circa eos secularium cupiditas nostro Cauterizata iudicio in talibus promissis recessit. Id est, quasi Cauterio amputatur.* (Vide Reinard. Vulpes lib. 3. vers. 1660.)

[Quid minus alibi fuerit servitius in solum Tringere, mutilans Cauterizati etc.]

• **CAUTERIZATA CONSCIENTIA.** *ακατακαταστήναι την βίαν συνείδησιν*, 1. Timoth. 2. 1. 2. id est, depravata, cui quasi cauterizata nota scilicet. Accurat apud Marten. tom. 2. Collect. Ampl. col. 1199. in Epist. Fridrici II. Imp. Cruce-signatam apud Lugdunum congregatis: *Mutatio huiusmodi cauterizata apud Marten. col. 1. in Vita Roman. Pontificum, etc.*

• **CAUTERIZARE.** Adurere. B. Odoricus de Forlivo in sua peregrin.: *Quodam fervo cautere Cauterizati ac.* [Hoc verbo usus est Vegetius 3. 4.]

• **CAUTEROMA.** [Ulcus seu vulnus a peccante cautere factum. Pius. Valer. 3. 47. Quod remedium et alia huiusmodi curant, et cautoma.]

• **CAUTIA.** Vide Causa.

• **CAUTIBULA.** Occurrat apud Vincent. Belvive in Speculo histor. et usurpat pro Machina rectoris, quod ab illi dicitur a Catto, bene existimat Vitalis in voce Causa. Hæc Raulo de Aquino in Lex. milit. Vide Cautia 1.

• **CAUTICA.** Idem quod Calceæ. Via strata. Gall. Cautica. Acta SS. Benedicti. sec. 4. part. 2. pag. 507. de Joanne Abb. Athelingiensis: *Duo monasteria construxere imperavit: unum Monachorum in loco quæ dicitur Cautica, quod pariter maxima gloria paludossissimis et intrinsecus medullis et aqua undique circumcingitur: ad quod avulo modo aliquis accedere potest, nisi Cauticis, aut etiam per unum pontem.*

• **CAUTIFICARE.** Cautum reddere, admoovere. Vita S. Wilbrada Virg. et Martyr. tom. 1. 88. Martii pag. 326: *Contra quam talis impudens (vixisse elationis propter exteriorum vestis candore) etiam Pastorem Ecclesie sibi traditus ore Cautificare astutis, ubi dicit: Non in veste pretiosa, etc.* Tim. 2. 17.

• **CATILLERIA.** Prestationis genus. Procurator Petri Regis Aragon. ann. 1382. apud Rymer. tom. 2. pag. 212: *Et predicta sex loca, libera et absoluti ab omni Cautilleria et servitio.*

• **Eadem, in fallor, que supra Causpo-**

teria; quomodo etiam legendum esse opinor.

1. CAUTIO. Cirographum, quo debitor caret se pecuniam a creditore accepisse, eamque certo die soluturum sponte, et sine compellente iuramento, testatur. Vide I. cap. 23. §. 37. et 38. Hieronymum in cap. 58. Epistolae: *Cunctaque nomina*, quae vulgo appellantur *Cautiones*, tria sunt. [§. 96] Videtur J. Gregor. Trajecto lib. 7. cap. 23. §. 1. *Cautiones*, quas ex proprio tributa publica habuerunt ex Vicario, ex Comitibus vero Eundem deposuerunt, *Taxationes* advenit, etc. Anastasius in S. Julio PP. 20. Et *omnia* *Cautiones* *Notarii* confecta celebrantur, sine *Cautione*, vel instrumentis aut donacione... Clerici in Ecclesia per Scribarum *omnium sedes celebrantur*. Vide JG. et Leob. de p. lib. 2. tit. 21. §. 1. [§. 97] Interp. l. 3. [§. 98]

2. **CAUTIO.** Secrecitas data pro quavis re facienda. Ita passim J. C. Anastasius in Constantino PP. pag. 64: *Hic ordinavit Felicem Archiepiscopum Ravennatem, qui secundum priorum solitas in scrinio noluit facere Cautiones, sed per potentiam iudicium exposuit, ut voluit. Cuius Cautio a Pontifice in sacramentali confessione B. Petri Apostoli posita, post nonnullos dies tetra, et quasi igni combusta, invertebat.*

3. CAUTIO. Charta Theodemiri Regis Galliae aëre 610. apud Bivarium in Notis ad Pseudo-chriconem Maximi pag. 451: *Aslantibus Episcopis ipsius provincie universis, tam in Bracaresi Cautione, quam etiam ex Lucensis Ecclesie dominatione diffinitum atque laudatum est, etc.* 1. immunitate Vide Cautum 2.

4. CAUTIO. Tabular. S. Eparchii Inculism. fol. 45. v. : Cupiditate ductus ele-
vavit in ipsa terra Cautionem, quam
vulgo appellant tagileam, quam rursus
omnino dimitto. etc.

† CAUTIONARE. Fidejubere, prædem
seri, Gall. *Cautionner*. Charta anni 1472,
ex Archivo B. M. de Bono Nuntio Roto-
mag. : *Durandus Pellevede... fidejussit et*
Cautionavit pro domino Guillelmo Pelle-
vede Presbytero, etc.

* **CAUTIVENNUS.** Dicitur de molendino prope vennem seu septum ad intercipiendos pisces sito in Tabul. S. Viet. Massil.: *Donamus terram, quam habemus ad molendinum, quem vocant Bernardum usque ad alium molendinum*

° CAUTOLOSE. Vide supra *Cautellose*,
in *Cautela*.

† CAUTOS, Sacerdos, Isid. in Glossis, ad quas Grævius: existimo legendum Castus, Sacerdos, et respici ad Virgilii locum ex 4. Æneid.

Quique Sacerdotes Casti, dum vita manebat.

Et Ciceronis pro domo: Nisi quem forte
illius Castissimi Sacerdotis superstitionis
dedicatio deterret. [90 An Cauter, scopu-
los? ut in Glossar. cod. reg. 7044.]

1. **CAUTUM**, Idem quod *Cautio*. Gloss. Lat. Græc. : *Cautum*, *ὑποφύλαξον*. Gloss. MSS. ad Canones Concil. : *Cautum*, *scriptum*. Occurrit apud Corippum.

2. *CAUTUM*, CORTEX, ex Hispanico Coto, Locus defensius, immunitas, Salutas, Cautare, Incutere. Defendere, protegere, munire, securum facere, Cavere rei alieni, unde vox videtur deducta. Charta Sancti Regis Portugalie aere 1238 : *Provisi mei erecturum munitionis lapides, quos Cautum vocant, in circuitu loci sanctissimae Virginis.* Charta Ordionis Regis aere 950, apud Anton. de Yezet tom. 4.

[illegible][illegible]

per tom. 5. pag. 217: *Tibi Abbati domino Joanni Sammonensi ejusdem loci, atque successoribus vestris facimus scriptumum libertatis, ut amplius Sammonense Monasterium, et Ecclesia vestra, sine ulla Cautum sine aucto Cautum et Sammonense Monasterium pertinentes non inquietemus, neque ius Pontificale desuper Monasterium vestrum, aut super Ecclesia vestra, unquam requiremus. Vide eundem Yape: tom. 5. pag. 439. b. 468. b. 449. b.*

[illegible]

† CAWARSINI, *Cawarsini*, Itali mercatores ob usuram notissimi. Vide *Caor-*

1. CAVUS, Vannus, *Opes Cavæ*, apud S. Paulinum in *Poemate ad Cytherium de Filio*.

* 2. CAVUS. Inventar. ann. 1293. ex Cod. reg. 4650: *Habet commune Avinionis banconium, scilicet duos Cavos multonis in quolibet macellario faciente macellum. Ubi fortassis intestina significantur. Vide supra in Cauda 8.*

* CAUWERTINI, pro Cauercini, in Stat. synodal. eccl. Traject. ann. 1290, in Bat. lav. sac. pag. 168: *Item prohibemus ne sacerdotes et procuratores ecclesiarum canonicos et sacra vasa, libros et ornamenta apud Cauwertinos, vel alios pignori exponant. Vide supra Cauercini in Caor-*

* CAUZZEA, Idem quod Calcea, Via strata, Gall. Chaussée. Stat. Asta cap. 15. pag. 68. r.^o: Teneatur poterat seorsum facere omnes Causses sive sternitas de xx. diebus in xx. diebus, et quilibet faciat portare totam rumentam de ante domum, vel sedimen suum singulis xx. diebus. Zauzea ibid. pluries eadem notione. Vide in hac voce.

veniant seu oportuerit cum eis habent
duodecim palmos longius, et medium
palmi de amplo, et secum distans de
spatio. Occurrit rursum vox *Cayraus* in
Jussanie, ubi simul videtur per palis
seu arboribus vineis, Gall. *Echolas*.
Vide *Cayraus*.

† **CAYROE**, servilis genus, idem quod
Corvata. Charta Caroli comit. Angl. in
Reg. A. Chathrop. reg. ch. 38. C. Comen-
tatio seu contractus inter nos et
una parte; et.... abbatem et conventum
monasterii nostri Pictae. et altera....
super eo quod bona memorata pater noster
H. spoliaverit ipso (morte) mercato,
quod die Martis et biano sine Cayro,
quod die Veneris dicebant se habere in
villa superius nominata, etc. Vide supra
Bennum.

† **CAYRONUS**. Vide supra *Cayronus*.
† **CAYRONUS**, Cimentitius lapis, Pro-
vincialibus Quiron, Gall. Meillon. Sta-
tuta Arelat. MSS. art. 32. Et dicitur
quod mensurabitur, et Cayroni et togale
fiant secundum formam eorum, quam erunt
in palatio comitis.

† **CAYSSA**, Cayssa, Capsa, arca, Gall.
Casse, Laette, Cose. Obliuarius S.
Gerald. Lemovic. fol. 42: Reponitur
dicta littera in prima Casia signata x.
Jamborch. Sent. Inquisit. Tolos. pag. 350.
Post eorum... unde flectit genibus unctus
natus super quamdam Cayssiam iusta
lectura. Ibidem: Post eorum oraverunt
inclinati super quamdam Cayssiam (sens
genibus unctus) in quodam (Val-
densium.) Inventar. ann. 1241. ex Ar-
chiep. S. Victoris Massil.: Unam Cayssiam
cum magna copia instrumentorum
Prioratus S. Honorii.

† **CATTUS**, seu GAYTUS, vel GAYETUS,
Militaris officii nomen apud Saracenos,
quod occurrit apud Lupum Protospa-
tam ann. 970. Huiusmodi nomen Fal-
candum crebrius, et apud Roonch Pirum
in Archiepiscopis Montis Regal. pag.
402. In Episcopis Agrigentinis pag. 276.
In Episc. Patiens pag. 382.

† **CAYUM**, CAYUS, Vide in *Caya*.

† **1. CAZA**, Fera quam venatores per-
sequuntur. Charta anni 1227. ex p. p. p.
Chartarum S. Victoris Massil. fol. 130:
Ego non debui, aliquid habere... de qua-
terris cervorum, vel aprorum, vel aliarum
venationum.... ubiunque Caza capta
fuerit ultra terminus supradictos, casu
tus domini et Episcopi Villacrosa
pertinere. Hispanis Caza, vel Caza,
Venatio est. Vide *Caciare*.

† **2. CAZA**, Vasis genus. (V. vel potius
Cochlearia eximenda sparsis, Gall. *Ecu-
noire*. Vide *Cazia*.) Bertramus in Vita
S. Franc. Abb. tom. 3. April. pag. 384:
Casam unam et simulat obtulit oculis
factus et liberatus. Ibid. pag. 388: Potius
gall calderario Placentiae facienti Casam
unam per fundenda manibus aqua, con-
tingit ut. etc. Doctissimo Editori videtur
Caza scribi per errorem et significari
pelvim. Arbitretur significatio: et cur
Casse potius quam Caza scribendum sit
non solis videtur. Hispanis Cazo Calinus
est ex ore Cypro, quem vulgo Caserole
appellamus. Italia Caza, Rurum Ictio-
rium, Gall. *Friguet*.

† **3. CAZA**, per Caza. Doms. Stat. Ca-
cadri lib. 5. cap. 82: Si quis furatus
fuerit... census alterius ab eazelo, Caza
vel a guarda, etc. Vide *Caza* I.

† **CAZAFUSTA**, per Catapusta, Machina
bellica, seditus apice ejaculanda idem
Rolandus. lib. 8. Hist.: Nihilominus
nisi sunt defensores, inimicos
repellere, equos fugare, et furem nunc
lancas, nunc sagittis, fidas petros ro-

fantibus, et somnolentis Cazafustis. Vide
Fantibus.

† **DEPRAVATE** legi menduamque irre-
pessit, vel incuria librorum vel au-
toris ipsius insectia, per Maza vel
Mazafusta, ubi fere exploratum esse
sensit Carolus de Aquino in Glossar.
milit. ad hanc vocem: quod an ita cer-
tum videri debeat, subditio non
occurrit.

† **CAZAFUSTUM** et **CAZAFUSTUM**, pro
Fania, qua lapides iactantur, Gall.
Fronde, in Stat. Vercel. lib. 4. cap. 71.
v. Item quod nullus major decem annis
testatur per civitatem eam fronte vel
Cazafusto vel giaselotum vel pennam ar-
chatam prope civitatem vel in plara, etc.
Stat. Astens. collat. lib. 1. cap. 36. pag. 30:
Si quis etiam in civitate vel in burgis ad sturium, vel alio loco
extra sturium malo animo de arcu, vel
balista, vel cum fronda vel Cazafusto
projectis, etc. Vide *Fundibulum*.

† **CAZALERIA**. Vide supra in *Cazaleria*.
† **CAZALIA**, Altecus adoptio in fami-
liam, ab Ital. *Casala*, domus, familia,
ut videtur Stat. Vercel. lib. 3. pag. 85.
v. Imprimis statutum est, quod nulli
persona, communi et collegium vel uni-
versitas audeat vel praesumat palam vel
privatim vendere seu portare, vel parari
facere aliquod nudum, liquid vel li-
dioni ad aliquas nuptias, Cazalis vel
revertialis;... et intelligitur donum prohi-
bitum esse missum, quod nuptiarum per
se etiam ante et quidem ante nuptias
nuptias, Cazalis et revertialis; et qui-
libet possit accusare et habere medietatem
panis. Vide supra *Casalis* I.

† **CAZARA**, Mensura, araria, Gall.
Banque, Caize, Transact. Inter Arm.
VII. comit. Sabaud. et civit. Niciens.
ann. 1388. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col.
97. Item praefatus comes, imperia-
lis vicarius.... civem syndicum concessit,
quod in dicta civitate Niciæ fiat et
fieri possit et ordinari una Cazara, prout
fit et consuevit et fieri in pluribus locis
Italiae. Vide *Casara* I.

† **1. CAZARE**, De loco pellere, exigere,
Gall. Chasser, Ital. Cacciare. Memorie
Potestatum Regiens. ad ann. 1747: Et
quidam de Montis, xviii. die intrante
Februarii stando dictus Imperator in
Victoria, Parmense et omnes milites et
populares armata manu eierunt de
Montis, et per frons et per frons et per
imperatorem de Victoria, et omnes suos
milites et pedites. Chron. Parmense ad
ann. 1508: Alios fugaverunt et Cazare
de montis interfecerunt.

† **2. CAZARE**, Venari, Ital. Cacciare,
Hisp. Cazar, Gall. Chasser. Stat. Avell.
ann. 1406. cap. 119. ex Cod. reg. 4924:
Nemo personarum, animalium, et plantarum
Cazare vel venari in fine et territorio An-
tilimense. Vide *Caciare*.

† **3. CAZATA**, Piacente species cum casuo.
Transact. Abbatum Montis. in Muribus
Crusensibus ann. 1351. ex libro viridi fol.
53: Pancazeri ipsius domini Abbatis de
predicta facere, scilicet dictos flou-
zentes, arderem, sine empastatis, Casatas,
sive postillos. Vide *Casata*.

† **CAZATURA**, Prestatio pro Casa.
Charta ann. 1206. in Reg. 68. Chathrop.
reg. ch. 17: Item et duas gallinas cen-
suras domini, et denarios percipiendos in
super Cazatura dicti mansi. Vide
Casatura.

† **CAZENI**, Testamentum Ratinmire Regis
Aragon. anno 1694. in Reg. 68. Martini.
in Hist. Pignati. lib. 2. cap. 38. Et illos
cazos (id est, vasa) quos Sanctus filius
nostrus comparaverat et redemerat, paco pur-

paco, de placis aut de Cazeni, illos prendat
aut vendat, etc.

† **1. CAZELEA**, Mensura minor annonaria,
ad quam praestationes frumentariae
excebatant. Idem videtur esse quod
mox Casale. Vocem fortissim ab Hispani-
ca Cazo, Catinus, Nostris Polla, Caserole.
Hist. Dalphin. tom. 1. cap. 86. col. 1. Extinta Iurum Comit. Sabaud.
ann. 1308. Item de duobus bichis
buchi capitur una Cazeleia. Vel. Item
de singulis duobus bennis bichi venditi
ad bennem levatur una Casolea. capitur
una Cazeleia pro quolibet bennis.

† **2. CAZELEA**, Mensura videtur esse olim
dicti sunt, an a prisca Catharis detorta
voca; an uti Godefrid. Henschenius ad
Vitam S. Galdini Cardin. vult, a voce
Germanica Cazel, quod est, quod
quod sicuti fides notius sua conventicia
celebrabant; ita et illi adversarios suos
metu, nocturnoque tempore catus suos
instituire fuerit coacti. Hoffmann. in
Lexico.

† **3. CAZEZA**, Vestimenti genus, sa-
pallium. Gall. Casaque, Charta ann. 1227.
apud Murator. tom. 3. Ant. Ital. med.
sevi col. 94. Dux acrobatis et unam
Cazezam novam de Luca, etc.

† **4. CAZEZUS**, Mensura liquidorum spec-
ies. Stat. Vercel. lib. 3. pag. 78. p. 1:
Item statum est, quod nullus de
ad Cazetos et non ad pensam, et quod
Cazetus sit rotundus et de libra una
arant, et de media libra arant. Vide
Caza 2. et *Cazetum*.

† **1. CAZIA**, Idem quod Caza. 2. Species
vasis. Anastasius Bibl. in Vitis Rom.
Pontif. apud Murator. tom. 5. pag. 188:
Anastasio Anapropio, poridone, pavis
alique portione vini.... necnon Cazia
de pulmento. Murator. pro Cacia, car-
nea posuit, sed Caza rectum sensum
ostendit. Ibid. pag. 189. Cazia, secunda
rotatoria argen. de auro, et ut in MS.
Editio legit, Vasa colorata argentea
deaurata. Cazia colorata Idem est quod
italica vox Caza, Forata capiteculia,
Gall. *Friguet*, ut jam dictum est, in
Caza 2. Vide *Cazia*.

† **CAZOLA**, Vas quoddam, Matthaeo Sil-
valico sed qua Ingra, non indicat.
† Simul et Mensura annonariae spe-
cies. Charta Humberti dalf. ann. 1243:
Item quod in molendino teneatur una
Cazola ferrea, quod Catola plena octo
solidis vasis. Col. 1. Insigni. Vide supra
Casola 2. et *Casola*.

† **CAZOLIUM**, Mensura species, eadem
quod Casola. Stat. Montis-reg. pag. 274:
Et placuit Casoli, quod dicitur
unum, hominum unum, Casolum unum,
pintum unum, rasum unum, etc. Vide
supra *Casus*.

† **CAZORZELLUS**, Vide *Casozellus*.

† **CAZULA**, Quid sit docet Ordo eccl.
Ambros. Mediol. ann. circiter 1190. apud
Murator. tom. 4. Ant. Ital. med. sevi
col. 809: Interdiximus abbas Caza-
tulo, quod illi uclatur in qua Ca-
tharus seu eorum secretarios insecta-
bantur ex officio, ut notat Murator. ad
Examen testium ab ann. 1270. tom. 3.
Ant. Ital. med. sevi col. 809: In
Hicarius, qui erat officialis inquisitor
in 1270. die il. excois Novimiri furatus
dicit, etc. Et col. 127. Dominus Nico-

† **CAZAFUSTUM**, Vide supra in *Caza-
fusta*.

† **CAZZAZAGARO**, vox Ferrariensis
dialecti, qua Cazar, pro Cattaro, dice-
batur: Itali pronuntiarent Cacia Ca-
zaro, quod illi uclatur in qua Ca-
tharus seu eorum secretarios insecta-
bantur ex officio, ut notat Murator. ad
Examen testium ab ann. 1270. tom. 3.
Ant. Ital. med. sevi col. 809: In
Hicarius, qui erat officialis inquisitor
in 1270. die il. excois Novimiri furatus
dicit, etc. Et col. 127. Dominus Nico-

eis origo κύλινδρος; Cylindrus, quia præcipua vite Celendria in cylindro posita est.]

* **CELENDRIA**, Species navis. Vide *Celendrium*.

* **CELEPTRA**, *Meteora genus frugis*, in Glossar. ex cod. reg. 7618.

CELER, Veredarius, nostris Poste. Isid. 1. 10. sect. 51. Orig.: *Celer*, appellatus a celeritate, quod quævis ægidi, velocitas facit. Etichardus, Junior de Custis, S. Galli cap. 1: Qui factum panderet *Celer* præmittitur. Ibidem: Curruis illico *Celeres*, qui Berthes dicebant. Cap. 10: Utinam post illam *Celeritas* equis illis solentem mihi reducant, mittere velles. Cap. 4: Mittit Imperator *Celerem* quendam, Julianus Episcopus Tolosan. in Chron.: Dams de Av. quoniam in hoc consuetudine, nuntium *Celerem* receperat. Agiles viri, in Vita S. Amadi scripta per Baudemundum cap. 6. n. 23. Paulinus pp. 24: Ut cursum Dominicum Cardinalem signatis in lege divina antiquorum velocium laudemus exemplis.

* **CELRAGIUM**, Prestatio ex vinis seu cellis vinarum, nostris Celage. Vide *Celerum*. Charta ann. 1291. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1096: Dicit viccomes de Roban contra nobiliem virum comitem Britanniæ, quod ille comes per se vel suos fecit et facere debet et contineat et Celragia ac pignora dicti viccomitis et eius gentium pro vinis emptis ductis, et que solent dari ad eius domos pro panis et vinorum usibus. Hist. Arret. ann. 1497. 23. Apr. vol. 11. arrestor. parlam. Paris: Cum Johannes Quinemet et Johannes de Berdines, Parisius commoventes, firmam et redditus suos, appropinquasset, etc. Charta ann. 1389. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 280: Jehan de Percy bourgeois de Paris a certains quantités de rebais, et de vin, et de selles rentes du palleire (parloir) aux bourgeois de Paris, appelles les Celrages. Ordin. ann. 1450. in Reg. 170. ch. 1: Item nul ne fera tavernes ou vendra via d'aleu en la ville de Paris sans mettre cerceus, afin que ladite ville ne puisse estre fraudée de ses droits, tant de celui densadit, et de criages et Celrages, comme d'autres.

* **CELERARE**, pro Celare, nil fallor, in Conc. Bitur. celebrato ann. 1278. ex Chartul. archiep. Bitur. fol. 97. r. Quod et qui, cuiusqueque dignitatis aut conditionis existant... auferre, rumpere, cancellare aut destruere quocumque modo, vel sic oblata Celare, non compescere, etc.

* **CELERARIA**, Officium Celararii, in Litteris Galteri ann. 1318. e Tabulario Ecclesie S. Audoimari. De quingus officii... subpresbiteri... magister scolarem, pistoria, Celararia et Chocaria.

* Occurrit præterea tom. 6. Gall. Christ. inter Instr. col. 380. et 383. Vide in *Celerarius*.

* **CELRARIUM**, Idem quod *Cellarium*. Vide locum in *Tyrrus*.

* **CELRARIUS**, Idem ac *Celarius*, quod vide.

* **CELERE**, pro *Celeriter*. In Vita S. Martiani Episcopi Remensis num. 16.

* **CELRINUS**, Piscis genus, Gall. *Celer*. Tract. MS. de Piscibus cap. 15. ex Cod. reg. 1828. C.: *Celriciden*, est putat Rodolpheus, que in Althorogum lacubus frequenter capitur, et *Celerin* nuncupatur ob similitudinem marinum, quem habet camp. præterea trias... senilius, quibus abundat Oceanum mare, quos Galli *Celrinus* vocant. Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris, fol. 254. v.: Marchans et vendeurs de poissons et de

harent et mer paiseront... pour la charrette de *Celrinus* au den. Vide supra ad 1.

* **CELERIPES**, ἑλεριπες, *Celer*, apud Janum Laurent. in Supplemento Antiquar. 1.

* 1. **CELRERIUM**, *Cellarium*, cella vinaria, Gall. *Cellier*, *Chellier*, in Charta ann. 1478. ex Chartul. 28. Corb. *Masure, gardin, Chellier*, etc. Charta ann. 1218. in Chartul. S. Dion. Versae, fol. 17. r.: Concessit dicta ecclesie quandam ocellum, situm iuxta *Celrerium* S. Dionysii apud Mercurum. Cha S. Ludov. pro fundat. B. M. de l'Anno ann. 1218. ex Chartul. claud. loci ch. 1: Donavimus... monasterium, dormitorium, refectorium, *Celrerium*, et domus et singula edificia infra ambitum murorum.

* 2. **CELRERIUM**, Pretium, stipendium, pro *Salario*. Vide in hac voce num. 3. Stat. ann. 1273. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 90. col. 1: Præscriptum vero sic electorum consilium et consiliatorum electionem seu assumptionem seu tempore notarium consilium populo publicabit; quem, atque vult pro hoc *Celrerio*, etc.

* **CELRIVOLUS**, [Poet. ap. Mar. Viet. p. 372. Rapere maria *Celriverola* debet sibi caput. Anceps sensus est. An dea *Celriverola* (a v. volare), ut *Celriverola* a maria *Celriverola* (a v. volare), ut mare velivolum? (L. OUGHERAT.)]

* 1. **CELES**, *Cithar*, quæ cantitur. Vet. Gloss. Sangarum, 50. Lage, *Cithara Cithara*, a Greco ὑψος, Instrumentum musicum, Testudo.

* **CELES**, Vide *Cetes*.

* **CELES**, Arceps, Gall. Cour. Comput. ann. 1412. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 297. col. 1: Solverunt Anthoio Jordani fustero de Nemauo pro vij. jornaldibus, quibus succedit in restringendo *Celste* dicta domus. Vide *Celum*.

* **CELESTINUS**, pro *Celestinus*, Color hyacinthinus. Inventar. monast. Caslin. ann. 1497. tom. 3. Hist. claud. abbat. pag. 598. col. 1: Item planeta *Celestina* purpurata cum leonibus aureis. Infra: *Celestina*. Vide *Celestinus*.

* **CELEUMA**, pro *Celeuma*, Gr. ὑψος, Cantus nautarum quem in prosperis præsertim concinebant. Occurrit in Vita S. Genovefæ tom. 1. SS. Jan. cap. 141. et in Vita S. Wilfridi inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 68.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 521: *Celeuma*, clamor nauticus, quem efficiunt naves, ut naves proprias naves naves coll. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7032: *Celeuma*, *Cotenga*. Vide Lexic. Martin. 90 et Forcellin. voce *Celeuma*. * *Celkuro*. Versus de S. Gallo vers. 7. ap. Martin. Poet. Lat. sæc. X. pag. 31. pref.:
Tri trant mari, Colemant Christie glori.

Apud Pertz. Scriptor. tom. 2. pag. 33. est *Caxantus*.

* **CELEYR**, Ephippiorum artifex, Gall. *Sellier*. Charta Bernardi de Turre ann. 1205. apud B. Hist. Arverni. tom. 2. pag. 783: *Celeulder*, *Frangoir de Celer*, et *Carrales* tres donariorum quilibet pro annata.

* **CELEA**, Nodus aeri. Charta Alemann. num. 83. apud Goldast: Ut ad proximam curtem S. Galli unum juchum artem, et cum senis uno senenit anis singulis, et unumque *Celea*. Cf. in Germania superiore, maxime vero la Suevia, eine Zeige est tertia pars hube, seu prædii rustici. Vide Lexic. Frasilii *Voze Zelig*. ADEL.]

* 1. **CELEA**, Situle species. Comput. ann. 1332. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 254. col. 2: Pro duabus *Celeis* necessariis pro portando aquam et mortaria, pro claudendo portale Coarria, etc. Vide infra *Celia*.

* 2. **CELEA**, Lumbus, Gall. *Louge vel Sette*. Charta ann. 1316. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 219: Quarta parte usum *Celae* porci seu denarios, et duobus partibus...

* **CELIA**, *CEREA*, Follis Hispanis veteribus familiaris, ut auctor est Plinius lib. 22. cap. ult. qui *Celiam* et *Cerium*, proleque nomen inducit. Huius com. licende modum describit Paulus Orosius lib. 5. cap. 2: Postmodum diu oblatione conditi Numantini duabus de subditi portis cruci superius... potione vite, non vini, cupis farosa la locus non est, sed succo tritici per artem confecto, quem succum a calcinando *Celiam* vocant: succurrit enim et ignis viis geminis mactefactæ frugis, ac deinde accitatur, et post in farinam reducta molli succo admiscitur, quæ fermentata sapor austeritatis et per ebrietatem largitur. Ad oreo excerpta, quæ habent ad idem, viz. lib. 20. cap. 4. sect. 48. et Papias.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7032: *Celia*, cerosee de ferment. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7032: *Celia*, auge de fermento. *Setila*, dandum notione, apud Oger. Vienn. in satyra adversus eos, qui vetalis servant:]

E lissa vin, et boria de la setila.]

Ex hac descriptione liquet, non multum abstrusum fuisse *Celiam* a *cerisia*, quæ quidem etiam etiam in hoc hordeo vulgo conficitur: quin et a *Celia*, seu potius *ceria*, *cerisiam* dictam opinor, illi ad vocabulo addidit aliquot syllabas: dicitur, quod in hoc hordeo, quod in hordeo videtur constitisse, ascendunt, cum cellæ materia triticeum fuerit secundum Orosium. At Florus lib. 2. cap. 18. eundem Numantinum describens oblationem, *Celiam* ait, et frumento potione fuisse, sique ad indigentia appellari. Quia frumenti voce hordeum collatum continet, quæ *cerisia* conficitur. Tacitus de Germanis, lib. de Morib. Germanorum: *Potus, humor ex ardore aut frumento in quamdam similitudinem vini corrumpit. Vide quidam ebriantur, et per ebrietatem largitur. Ebriantur *Celiam* esse etiam Hispanorum, eandem fuisse potione quam Gallorum *cerisia*. Gloss. Anz. Saxoni. *Celric*: *Celria*, *Celria*, *Setila* a *Maria*. Silvatic: *Celria*, potio ex succo tritici *cerisiam*. Infra: *Celitia*, *cerisia*, *celia* a calcinando. Joan. Sarisburiensis Episcopus 35. Hoc vitæ (vini) paravit esse quem *Celiam* a nautarum voce vulgaris *cerisia* nuncupatur. Charta Edmundi Regis Anglie tom. 3. Monast. Angl. *Quingus Cingus*, et statim addit, et *quingus redat*. Chibiles Monachus in Vita S. Brigide cap. 1:*

Qui lictus gallis *Celia* convertit in unguis.

Ubi porperum Colganus ex MSS. *celie* edidit: Ibi enim agitur de aqua in *cerisiam* mutata, ut est apud Laurentium Dunsmonsen in Vita ejusdem Brigide n. 33. Adde Orosium in Vita eius, *cerisiam domus*; Olegava, *cerisiam gabium*, *Teleumum Monasterii* S. Bertini: *Quia tuncius sine vite cerisive, sive Ale...*, *abit* 2. den.

bua sociis, xviij. denarios. Vide supra Curcor. 2.

3. **CELLA.** Concellium Arelatense ann. 1234. cap. 16. Item *decernimus, quod Iudei masculi a 13. annis et supra, deferant extra domos in superioribus vestis, in pectore signum Cellar. latius, et in brachio vel quoque digitum, nisi sint in viagio constituti.* Vide Iudei.

4. Circuitus, qui Rota sepius vocabatur. Vide in hac voce sup. num. 8.

5. **CELLA.** Ephippium, Gall. Sella. Capitula generalia MSS. S. Victoris Massili. Idem dicitur de Cellis, bardis et frenis irregularibus. Vide supra.

6. Inveniar, ann. 11. ex Tabul. Flamin. : Et primo unum rosarium... cum sua Cella et brida. Vide infra Cella.

7. **CELLA.** Cella, f. cella, f. cella, f. cella. Gall. Celler. Celler. Transactio inter Abb. et Monach. Crassens. ann. 1831. ex lib. viridi fol. 53: Informarius... debet habere pro Monasterio infra in dicto Monasterio paragonatopis... conques, ollas, mappas, manutergia, urinals, Cellas et oleum. Vide Sella 1.

8. **CELLA.** pro Sella, scannum. Ad Cellam comedere, Pontien. in monasterio genus. Charta ann. 1217. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 251: Si autem prior vel aliquis fratrum consensu fuerit quod se denarius in pectore retineat, non in utroque predicto non poterit, per tot dies quod denarius ipse retineat ad Cellam comodat. Kursum occurrat infra. Vide Sella 5.

9. **CELLA POSTERIOR.** Memoria; Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 114:

Hoc veritas Cella posterior tenet.

Gemma Gemmarum: Cella memoria est in capite, dicit Kanner der gelehrte.

CELLANUS. Inclusus, qui in cella monachum, seu potius eremiticum vitam agebat. S. Audouin lib. 2. Vita S. Eligii cap. 58: Erat quidam Cellanus, homo dei simplex et rectus in loco quodam non longe ab urbe Garbe. (Acta SS. Mali tom. 6. pag. 51: De sancta Viridiana eremita seu Cellana in castro Florentino.)

CELLARIUS. Idem qui Cellarius, de quo mox. Capitula Caroli M. ad Monachos ann. 783. cap. 6: De Cellariis Monasterii, ut non avari, sed tales instanter, quales regula precipit. Vbi Concellium Francorum dicitur. Cellarius, vide Synodum Aquisgran. ann. 140. Chronic. Casin. lib. 3. cap. 38. (al. 40) lin. 4. cap. 55. etc. [Eckhard. IV. Causa 8. Gall. pag. 10. Perit, pag. 108. lin. 16. Vide Forcellium in hac voce, num non semel apud J.C. occurrat.]

† **CELLARE.** Caven, locare subterraneis. Acta SS. apud Ioh. 2. pag. 725. S. Werthero: De subitus locus sua horribili passionis in magno Cellari assisit.

1. **CELLARIA.** Officium Cellarii, quod aliquando dabatur in feudum cum domibus, terris et redditibus sufficientibus. Hist. Dalph. tom. 1. pag. 133. in Charta Hugonis Episc. Gratianopol.: Dardquid igitur manum unum quem mentitus fuerat se habere pro feudo Cellarie... Confessus fuit esse antiquum et verum feudum Episcopatus Cellarie, ipsum dicit eis pro feudo Cellarie. Vide Cellario post Cellarius.

2. Bulla Joan. PP. XXII. qua Philippo regni concedit annuam beneficiorum ecclesiar. ex lib. A. Ceno. (Acta SS. Paris. fol. 100. r.): Declaramus ut concessum tibi Augustino privilegium nullatenus extendatur ad... prioratus, supprioratus,

claustrales, forestarias, Cellarias, infirmarias, etc.

3. **CELLARIA.** pro Sellaria. Vicus in quo habitant sellarii seu sellarum artifices. Charta ann. 1231. in lib. albo domus publ. Abbati. fol. 76. v.: Septima pars Paris. super tribus domibus, ex chopis contiguis, sitis in Cellaria Abbatum. Vide supra Cella 3. et Sellarium 2.

4. **CELLARIENSIS.** Cellariensis species. Vide mox in Cellarium.

CELLARITA. Cellarius, qui celisse seu promptuarii curam habet. Victor Viten. lib. 3. v. Pensator. Vanden. 17. Item quendam ejusdem Cellarite Regis, nomine Dagila, qui temporibus Geisericis innotuit Jan Confessor cellerit, etc. Cellarius Regis, apud Monachum Mauthum. Chr. pag. 610. Kallertus. Dorotheo Doct. 11. in Typico Sabae et Eucologio. Adde Vitam S. Nili Junior. pag. 69. et Gaurum ad Eucologio. pag. 47.

CELLARIUM. Vinarium. Isidorus lib. 15. Orig. cap. 5: Promptuarium dictum eo quod inde necessaria victui promuntur, id est, proferuntur. Cellarium, quod in eo colligunt ministeria necessaria, vel quae necessaria victui superant. Gloss. Lat. Graec. Cellarium, et Cellarium (f. Cellarium) capto, Gloss. Theoticum lib. 1. Keller. unde communiter dicitur, in utramque Glossar. Leg. Cellarium, et cellar, onarium. Vbi Onarium, pro eo quod Asmarum ex Armaris dicitur.

Secundum Eustachium Pontienum legunt. Vide Pricum ad Apuleum. Valerius Strabo de Vita S. Galli cap. 11. De parvo Cellario passim integrum fuisse in potest. In veteri Ordo descriptione cap. 42. Campana dicitur Cellarium Romae. [Cf. Chart. Henr. VI. Imper. ann. 1186. in Alsac. Diplom. tom. 1. pag. 106. ann. 1204. communiter dicitur, quia de Cellario nostro in Alesia haecenas accipere consueverunt, etc.] [Computus ann. 1802. apud D. Brussel. cap. 6. v. 16. Vitam S. Benedicti Abb. Annian. n. 9. et Haecten. lib. 3. Disj. Mon. tract. 7. disq. 4. Vide Cellariis et Cellarius.]

Li Vicens monie en son Cegari,

Par ou velo ha que l'en tal.

† Sed lib. v. Gallia Cognovi, medius, in falor, intelligitur de consuetudo, Gall. Cellarius. 14. habere locum. **CELLARIUM.** Species ipsa quae in cellario asserviri solent. Servius ad 1. Aeneid. Penum et Cellarium distinguit, quod Cellarium sit paucorum, penum vero longi temporis. Praesentim vero ita appellabantur species quae accipiebant viri in dignitatibus constituti, cum a Principe in provincias delatari, aut in provincias ad Comitatum evocabantur: praebanturque eis ex rescripto Principis a populis. Ita id vocabuli passim usurpatur hac notione in Cod. Th. leg. 3. de Offic. Iudic. (1. 10. l. 1. 6. de Ann. et tribut. (11. 1.) leg. 32. de Eroga. milit. ann. (7. 4.) apud Aurel. Vit. in Marimiano Herculo et Sulpitio Sever. lib. 3. Hist. Sacr. in Constantio. Cellarii autem appellatione intelliguntur *παῖτα* et *βουτάρια* aut *σώματα*, ut est in Basilide: scil. vinum, oleum, caro, butulum, iardum, et sacra species, quae ex Cellario depromi solent.

CELLARIENSIS SPECIES. In d. l. 32. Cod. Th. de Eroga. milit. ann. l. 16. de Indig. debet. (11. 28.) quae Cellarii alibi dicit, ut observatum supra: *τα κελάρια* Graeci appellaverunt. Chronic. Alexandr. pag. 678: *Αποταμιεύει αὐτοὺς ἐν τοῖς κελάρια*

ταῖς τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν κελάρων ἐκδομέναις καὶ ἀπὸ τῶν βασιλέων. Ita etiam Palladius in Hist. Hist. Lausica cap. 14. Harmenopolis lib. 2. tit. 10. Glossae Lat. Gr. MSS. S. Germani Paris.: *Penus, κελάρια*, [Cf. Kellerus. Penus, in Inert. art. gramm. franc. num. 189. et Endlicher, pag. 103.] [Glossae Basil.: *Κελάρια, κελάρια*.] Atque inde promptum est, assuetum, quid sit Cellarius in Ecclesia. Vnde in Reg. cap. 38. in Synodo Parisiensis V: Et quandoquidem pactum non fuerit, unde potest decantari sagiorum, Cellariis in publico non erigantur, nisi id quod Cellarii nomine exigi solent.

CELLAHUM. Cella, cubiculum. Concellium Arelatense II. cap. 4: *Nellus Diaconus, vel Praebyter, vel Episcopus, Cellarii secretum intermedium, nullatenus, et Agathense vel 1. Ancillas vel libertas a Cellario, vel a secreto ministerio, et ab oeden mansionis, in qua Clericus manet, placuit removeri.* Ita in Conc. Arelatensi cap. 16. ubi quod Cellarius dicitur, Cella appellatur in Concilio Turonensi II. cap. 12. Cella cap. 13.

2. Cella vinarium. Dolum, vas vinarium. Inquisit. de foresta Aquilina in Reg. col. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 38. r. col. 2: *Domus Montifortis... habet in feodo unum Cellarium, seu alterum ad Cellaria sua figanda.*

CELLARIUS. Cui potus et esca cura est, qui Cella vinariorum et escariae praest, promus, Praeceptor, vel Praeceptor. Penarius. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 2062: *Ταμίας, κελάρης.* Vox latine nota: sed praesentim haec vox usurpatur pro officio Monasterii. Vnde in Reg. S. Hilarii Arelatensis: *Post breve tempus in congregationis Cellarium eligitur. Capiti igitur attente et studiosius illis velle virgiri, ut Cellarii communiter ad adveniens amore mihi praesent. Vide Capitulum de Villis cap. 38. [Cf. Pertz. Cellarius.] Capitulum Ludov. Pit. addit. l. cap. 16. Vitam S. Benedicti Abb. Annian. n. 9. et Haecten. lib. 3. Disj. Mon. tract. 7. disq. 4. Vide Cellariis et Cellarius.]*

CELLARII. Qui cellaria publica seu species cellarienses asservant, in Novella Marciani de indulg. reliqui.

CELLARIUS COQUINUS. In Monasteriis, in Charta Willielmi Ducis Aquit. ann. 1151. pro *coquinus* dicitur.

† Qui coquinae in monasteriis praest: *Cocher de la cuisine*, in Reg. 13. sign. *Habes* Corb. ad ann. 1510. fol. 21. *Cocher*, enim vel *Cocher*, nam pro *Cellerie*, in Tabul. ejusd. addit. *Cocher* des exaus appellatur in Reg. jam laudato, qui nunc vocatur *le Cellier des exaus*.

† **CELLARORUM.** Vide Cellarium.

† **CELLENARIUS.** Descriptio censuum Monasterii S. Emmeramundi, apud Bern. Vex tom. 1. cap. 1. *Decem Cellenarii: ex his quatuor dant cerevisiam situlas XXX. dant XXX. denarios, et alii duo XXX. denarios; duo sine cerevisia, Cellenarii, dant XXX. denarios.* Item in Charta Henrici Comitis, qui Gararii seu Coloni, ne fortasse sic dicti a cella, casa, tugiurum, qua notione vocabulo cellae usus est. Horatius. [Cf. Cellarius, Cellarii, Gloss. Lat. Germ. 70. Hist. Frising. tom. 2. part. 1. praef. pag. 14. Apud Graf. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 380. est *Cellenarius*. Idem sunt qui Cellarii praepositi, Rhekadum ann. 1100. cap. 1. *Cellarii*, qui in Villis cap. 10. et 38. Cellis praepositi. In Polypt. Irminon. fol. 16. sect. 102. Hildesius, Cellarii, asistit iudicem l. Ir. 3.

Sec. 228: *Adrobolus, servus et Colerarius tenet dimidiam manum arceum.* Et ibi, sec. 1. *Abbas debet recolligere et colonus tenet manum ingenuum.*]

° **CELLENSIS** CORNUETI, Monach. species. Vide infra Cornueti.

° **CELLARIUS** dicitur idem qui *Cellarius*, Odoarius Monach. in Chron. ann. 1061: *Manabatur Cellarius Regis.* (Chartular. S. Germani Paris. fol. 1.) *Redditus qui debetur Cellariis Regis qui custodit presoniam Regis apud S. Stephanum, etc.* Hugo Florentinus in Vita B. Ivoe Ricassus n. 15: *Cujus (Episcopi) et rerum dispensator, expensarius creditur erat, ... et ut vulgo dicitur, erat ejus Cellarius.* Lanfrancus in Decretis pro Ord. S. Benedicti cap. 8: *Ad Cellarii ministerium pertinet, ut quicquid ad potus et diversis ciborum generibus fratribus erant necessaria, ... procurare, omnia vasa cellarii et coquinae et scyphos, et fustes, et cetera vasa refectorii, et omnem rerum tritum necessarium expellat ministrare.* Fortunatus Pictavi. in Vita S. Paterni Episc. Abrincat. cap. 3: *Ab Abbate suo ad dispensationem Cellarii deputatus.* De Gestis, fol. 2. *Abbas regule Regula S. Benedicti cap. 81. Regula S. Isidori cap. 19. Regula Maritima cap. 16. S. Fructuosi cap. 6. Gualdris lib. 3. Cornueti lib. 8. Eberhardus Junior de Casib. S. Galli cap. 4. Montanensis Anglic. tom. 1. pag. 147. 149. 279. etc. Subiungit porro Cellarius Præpositus, Abbas, etc. V. de Schenb. Episc. Leod. cap. 85: *Cellarius annuum vinum, pulmentum assumpsit a Præposito, Prælati seniorumque dispensat inmoderate.* [72] *Cellarius Præpositus, feb. de destitutione Cellarii ann. 1183. ap. Gud. Cod. Diplomi. tom. 1. pag. 278. Vide Schenb. Hist. Wormat. tom. 1. pag. 71. etc. et alibi.* Apud Fuldenses erat *Cellaria abbas* et alia *fratrum*. Velus notitia ap. eundem Schenb. in Hist. Fuldens. tom. 1. pag. 16: *Caritas dabatur fratribus de Cellaria abbas, et stupus iussu de Cellaria fratribus.* De officio Cellario junioris et senioris apud Corbeicensis vide Statut. antiquis iussu monasterii lib. 4. cap. 6. post Irminonem pag. 318. Eorum cura in primis coquina demandata erat, cetera *Procurandorum et Portarum spectabant.**

° *Cellier*, in domo, vulgo *Buccher*, in Lit. ann. 1588. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 397. art. 78: *Le Cellier et le concierge de la court le roy, etc.*

° *Cellarius*, in domo, iussu feminarum, cuius officium describitur a Petro Abelardo cap. 137. et in Synodo Aquisgran. [20] *Cellarius* in Gemma Gemmar. [21] *Cellarius*, apud Silvestrum Giraldi lib. 1. Hinc, *cellarius* cap.

° **CELLARIUS**, officium Cellarii. Varias hujus officii, quod multiplex fuit in Delphinatu: functiones et annexas et mercedis accurate descriptas habes tom. 1. Hist. Delphin. cap. 106. Cellarius Avinion. cuius erat *Recolligere blada et ponere in granario Comitatus, celebrat ratione Cellarii, et mensuratur Comitis seu in ejus granario quatuor sextarios frumenti et quinque solidos pro una blata, et duas solidos et sex denarios pro blata secunda.* [22] *Quia tenet Cellarium* (S. Donati) debet ratione Cellarium facere vendi vinum Comitibus tempore boni, ... et debet recipere medietatem tertii decem denarii qui debetur illi pro S. Donato, et debet percipere tertiam decimam partem omnium bladorum que Dominus Comites capit apud

S. Donatum de censibus et fasciis, et debet habere liberationem cum una epyra, ... et pro hoc debet recipere tatum bladam Comitibus, et illud reddere ad mandatum missum, et debet pro Cellaria placitum ad misericordiam. Cellarius Moutis-Lupelli plenarius iussu debet potestatem quocumque redditus, capitis, emolumentis, oblationibus, et alia vira (Humberti II. Delphinus) dictis Castellania per se vel per alium idoneum subditum tatum eligendi et recipiendi, necnon pro ipsorum solutione fidei fiscalis pigram, et debitorum compellendi prius remediis oportunitate, et donec omni iura faciant, quæ ad ipsius Cellarii officium noscuntur quomodolibet pertinere, potissime venditiones laudandi et de quibuscumque rebus quibuslibet auctoribus, quæ sunt transfronter, ratificandi et vendendi captiores rerum ipsarum nomine nostro et pro nobis, ac etiam, si expedierit, ipsas res et quæcumque transfronter per ipsum in alium, iure prelatiorem ratificandi nostro nomine et pro nobis, prout per alios predecessores dicti Bertholdi Cellarios dicti loco predicta sunt et fuerint facta, etiam, si alium plures alii Delphinatus Cellarii memorantur, de quibus si plura cupis, ipsum locum adi. Vide Cellaria.

° **CELLARIUS**, Officium Cellarii Monasterii S. Claudii, ut habetur in Statutis ejusd. loci pag. 83.

° **CELLARE**, Affligere vel macerare, augebre, a cella, vel a cella, reg. 209. ° **CELLERUM**, Cella vinaria. Gall. *Cellier*, in Codice censuali Calcomontis, et in Chartulario Aptensi fol. 72. verso. [23] *Cellarius*, R. Antonius, fol. 1. Kiligi cap. 15: *Nihil Christianus aut fana, vel ad petras, vel ad fontes, vel ad arbores, aut ad Cellas, quidam Codd. habent oculum vel pedem, trivis, laquei, facies, aut vota reddere prestant.* Legend. forte *lucella*, i. lucra. Vide *Arbor*.

° **CELLIO**, Cellarius. Inscript. Grut. pag. 583. n. 10: D. M. SEGRUNDI MUNDINI PRIMITIVIO CELLIO.

° **CELLIOLA**, pro Cellula. *Celliula* Monachorum, apud Thomam. Archid. in Hist. Salonitana cap. 42.

° **CELLIOTA**, Græcia *celliotæ*, Camerarii, Cubicularii apud Imperatores Constantinopolitanos. Piranesi lib. 2. Chronic. cap. 1: *Hic quæque sua tenet, et celliotæ Imperatoris ad septuaginta ejus, usque ad prima sacra funeralia vasa iusta persequunt.*

[24] Præter hanc alia affertur iussu vocis notio in Glossario medie Græcistat. ubi *celliotæ* dicitur primum Monachi in cellulis reclusi; deinde *Anachoretæ*, qui cura sunt ad labores inestitutis et operibus Monasterii impara, quieti amari vivere exoptent, etc. *nasteria*, que maris undique circumstant, cellam colata pecunia cum Tempium, unde et campus annis, sunt, quorum fructibus vivere possunt. possunt. Iamque cum nonnullis sociis vivunt: cum dies festus agitur, ad Monasterium procedunt et officiis celebrandis assunt: quibus hinc, ad cellam regressurum, et domestica negotia obeunt, et cum liberati, precibus operam dant. Ita de Celliotis apud Græcos hodiernis *Alia* lib. 4. de Consensu nrisque Ecclesie cap. 8. num. 8.

° **CELLIS**, Felix Mon. in Vita S. Guthlaci, sec. 8. SS. Benedicti (art. 1. pag. 29. Cuius alio die *cellarius* dicitur perierat, inquit sine Cella agresti, rari pascendo, inquit in quandam spinam ad inculte telluris herbis latentem, modo-

lissimum plantæ spinis inflexis, tenuis talo rursusque talo, pedis cratem perforavit. Si non legendum Cella, Septima, Cellis videtur genus calcematis, f. idem quod Colones, Gall. *Sabots*.

° **CELLIS**, Aretian. Cella, Sella. Leada minus, Cella. MSS. Item de nautica *Cellum fustorum*, vj. den. Vide supra Cella 3.

° **CELLULA**, diminutivum a Cella, nostris *Cellula*, Cubiculum a Cella, nostris *Cellula* Turon. ann. 767. can. 15: *Nec licet Monachis Cellulas habere communes, ubi hinc maneat.* Ita in Concilio Aquisgran. 38. Aretian. 1. can. 23. de Nov. 5. Justiniani, etc. Vide Cella et Hætemum lib. 12. Disquisit. Monast. tract. 3. disq. 4. 3. etc.

° **CELLULAE**, Cellæ, Concellaneæ, contubernales, Monachus qui in eadem cella, cellula, aut Monasterio habitabat. Sidorius lib. 9. Ep. 3: *De Senatu Lirinensi Cellariorum*. Dicitur vero pro Cellulæ, ad dispendium craterum Monachorum, qui seorsim in diversis et dispersis per eremum cellulis habitabant. Cellaria apud Doctorem doct. 16.

Sic etiam appellatur contubernales Clericus, quem ad amolenda maledictionum calumnia, habere jussu sunt Episcopi, ipsique Presbyteri et Diaconi, ut est, apud Cellariorum Concilium in Capituli. Car. M. lib. 5. cap. 174. et in Synodo Ticensi ann. 800. cap. 1. in Capitulis dicta Presbyterii cap. 8. editis a Stephano. Cellariorum sub Hormada 1375. etc. apud Ennodium Opus. 7. cuius est titulus, *Preceptum quando jussu sunt omnes Episcopi Cellarios habere*. In Capitulis, Cellariorum Concilium S. dicitur. Chron. Reichersperg. ann. 272. Lactius PP. *Præceptum ut duo Presbyteri et 3 Diaconi in omni loco Episcopum non decessant, propter testimonium Ecclesiasticum.* S. Augustinus Epist. 23. de Presbytero: *Apud famulos nuntiarum, nullum secum Clericum habens, remanere et prandere et cenare ausus est.* Adde Concil. Carundane sub Hormada cap. 6. 7. Synod. Rom. II. sub Greg. I. Concil. Tolet. IV. cap. 82. 83. Lateran. 1. cap. 11. Trident. sess. 23. cap. 18. etc. Vide *Concellia*, *Synellia*, *Synellia*, *Presbyteri*.

° **CELLULARI**, Capitulari de Villis cap. 10: *De Majoribus nostris, et Forasteris, Potestatis, et aliorum, qui in villis nostris ceteri ministeriales, etc.* Ubi legendum forte *Cellarii*, qui cellariorum curam gerunt in prediis et villis dominiis. [25] Apud Pertizium Cellarior. Vide *Cellenarius*.

° **CELLUM**, mendose pro Cellum, in Testam. Matilde regin. ann. 1036. tom. 1. Probatur, quod general. domus. Portugali. naz. 33.

° **CELOSUS**. [26] Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Naz, Prov. nazis, nevica, nazica, Celo, nazica*. Throschius in Symone Bona Hungar. cap. 50: *Bulgari navigantes in Celobus suis, per ingenia asstantes ignes sulfureos in mare ducuntur.* Ubi corrector edidit *Celobus*, et non *celosus*. Presbyteri aut potuissent retinere *Celobus*; Celos enim, inquit Isid. lib. 19. Orig. cap. 1. *quæ Græci *celosus* vocant, id est, veloces heres et veloces equos, et ad ministerium classis apti.* Ennius: 1.

Cellar vnta caris pro capore Cella. Celos.

End. fere habent Gloss. Sangerm. et Rituric. MSS. [27] Apud Enanum Hier. Columba in Enanum contendit legendum esse *Celosa*.

• **CELOMITIS**, Gemma, in veteri Glossar. ex Cod. reg. 7615.

• **CELORIA**, f. Celoria, Arstam, Gall. Charis, ut videtur. Lignamen ad opus carreum et Celoria, in Stat. Verceil. lib. 3, pag. 101. v. Stat. Avelin. ann. 1491, cap. 11. ex Celoria, ut videtur, parsons, ... que habuerit, tenuerit sui faceret laborerum in Aedificia vel finibus, et quos videm hodie sui Celorum et Celorum tenuerit, quos laborandi et laborerum faciendo, ematur et debent dare et solvere singulis annis in mensibus.... camparis.... pro quolibet parti domus et pro quolibet Celoria.... usque perham completum, Et cap. 142. Si aliquis bubulo vel conductu boves cum plastro, vel laboranti terram altitudo, contingat quod reperit agale.... vel Celoria de aliquo apilio ejus plastro vel Celoria, possit.... opere.... ad dictum suum plastro et dictam suam Celorum suam apilio ejus vel eorum aptum vel aptandam, felle et sine penna. Occurrit rursus ibid. cap. 203.

• **CELSIUGUS**, [Altiugus, Pseudo-Juvastus, in Speculo, Solum, 1, p. 172. Celisugum collem, 1, p. 172.]

• **CELSITONANS**, Altitonans. De Deo dicitur in Codice Traditionum S. Emmerami apud Bernardum Per tom. 1. Anecd. part. 2, col. 113. et apud Theodolum lib. 2. Carm. v. 447.

• **CELSITUDO**, Titulus honorarius Regum, apud Nicolaum 1. PP. Epist. 36. 67. Vide Bernardum Pictav. pag. 177. [S. Bernardum in Epistola ad Ludovicum Regem Franc. inter ejus opera tom. 1. col. 354. edit. 1693.] [S. Martin. Pap. Dign. cap. 122, b. etc.]

• Hugoni Cluniacensis comitis abbati tribuitur a Simone Crispientis comite, in Charta ann. 1076. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. Hist. Cluniacensis ad vestram Celisudini, beatissime pater, etc.

• **CELSUS**, Morbi genus, f. Cancer, aut quid simile, quod partes affectas corroderet valeret, ut notant docti Editores ad Acta S. Parli. tom. 3. Aug. pag. 77. col. 1. Que (mulier) in ore simul et herba morbum patiebatur, qui vulgo Celus nuncupatur.... sententiam propter accepti, ipsum vulnus aqua fontis, de predicta ecclesia manans, abluendo.

• **CELSUS**, CRISUS, Morus, Gall. Morier, Ciel. Aurel. de Act. lib. 2. cap. 18. Agrestis Celus comas, quia rubum vocant. Cujus fructus etiam Celus dicitur, apud Simon. Januensis, in Clave sanationis.

• **CELTICUS**, Gall. Celtica, Gall. Celticus, Nobles. [Johan. de Janua. Celticus, Nobilis, et dicitur a Celus.]

• Hinc emendandum Glossar. Lat. Ital. MS. ubi Celticus, nobilis.

• **CELTICUS**, f. Celticus, Alex. Latrosophi, MS. lib. 2. Passion. cap. 127. f. Igitur hinc passio (diaboli) sine urinis effusis aut ex immolante reuon, cuncta virtute amissa et Celtica fortitudine permanente. Vide supra Celceticus.

• **CELTIS**, Celum sculptorum, aut potius latrocinio, W. Brio in Vocab. Celtis, instrumentum ferreum aptum ad scalpendum, Cisel Gallice, dicitur a celando, sed iniquum est in Biblia, unde Job. 19. ubi quidam legunt: Vel Celis scalpuntur in melle, etc. In originali ut antiqua Biblia habent, certe, et nollis sanctorum expositorem ponit Celis. Vetus Inscripção Romæ: MALLEBRO VEL CELTIS LITERARIIS CULTA.

• **CELUM**, Umbella, que in processionebus et funeribus Regum portatur, Gall. Ciel, sapius Dais, hinc vocatur Rob. Goulet in Juris. Universitatis

Paris. fol. 13. v. et Menotus in Serm. Quirad. fol. 144. v. Melius scriberetur Cielum.

• **CELURA**, f. Lecti supremum tegmen, a Latino Celum. Gall. Ciel de lit, fond de lit. Litteræ Regis Angl. ann. 1588. Utum lectum de nastro aureo.... anno cooperatorum cum Celura integra et tectorio de eadem secta, ac tribus cortinis de rebus tartariis.

• **CELYDRUS**, Vide Chelyndrus, Colubus.

• **CEMA**, CEMATA. Papias: Cemata, pecunia. Cema pondus retinet S. scripturam. Leg. forte Cernata, ex Grecis.

• **CEMALIS**, Vasis genus ad usus diversos aptum, pro Sewalis. Vide in hac voce. Lit. remiss. ann. 1697. in Reg. 53. Chartoph. reg. cl. 5. Cuius dicta novem possidet ipsum puerum in quadam Cema, cum quadam quantitate feni et palee, et dictam ignem possidet, etc.

• **CEMBELUM**, Gallice Cembel, Species torneamenti sui Instituit, ut censet Falcetus: quæ quidem vox in Poeta nostratibus et tribus occurrit [Martini, tom. 4. Anecd. col. 118. ex Concilio apud Lillebonam ann. 1080: Nulti fuisse inimicum querendo scutellum vel lorium portare, vel coram sorore, neque Cembelum editore, postquam insidias remaneret]. Li Roman de Garin:

A Maceon vindrent d'ice qui Prince vœut, Jusqu'à la vespre que li Cembel baist, Jusqu'à la ville en est levé li croz.

Alibi:

Puis s'en alèrent par la porte seign, Tres que au Cembel ne pèrissent corps fu.

Rursum:

Loz apert mèret en un beul de aspin, Au Cembel vent Gierbet li si Garin.

Le Roman des Miracles du Chevalier:

Li Chevaliers qui moult est lious, Moute polgast et moult Chevaliers, Moult joia, moult encounter, Fesist li par li contré.

Alibi:

Ne tontes ne ne Chestele.

Guillelmus de Dola:

Que n'ist au Cembel,

Tout à l'ame en li.

Qu'ne moult embel.

Li gies s'en f'ormel.

Le Roman de Rou de Vace MS.:

Nt a qui lor ost fove ne assaut se Cabet.

Guill. Guiart ann. 1214.:

Bardun qui si se desgoie,

Et yste qui en se pel d'ore,

Et Gaurin à qui l'en court seoir,

Tout compere leur Cambis d'oir.

Chr. MS. Bertrandi du Guesclin:

Se baidis a'v'e et e'lor et Cembel,

Contre le Gout le Chevalier l'uel.

(Le Roman de Portenque MS.:

Hermot est ius de cheste,

Qui fit alitum au Cembel.]

Occurrit etiam apud Reclusum in Poemate MS. Des Miracles nostre Dame.

• Hinc Enkelmber, Hastiludo decore, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 2.:

Par lo valet qui tant est chiez, Vient Poetes de ces Chevaliers La bone dame Enkelmber, Et s'elz Ceme et transier.

• **CEMELIA**, Vide Cimelia.

• **CEMENS**, An maris refluxus? Charta Joan. comit. Pontiv. ann. 1190. in Hist. Major. Abavill. pag. 79: Concessi dictæ ecclesie (S. Valerii) in perpetuum jus

reditus et donationis de piscibus maris, que ego habebam prius de quolibet maris territorij illius in mari Grande per totius anni circulum, singula diebus et martini et Censibus, cum tribus aquatilis in quolibet anno. Vide infra Moratium.

• **CEMENTARIUM**, Papias: Cementaria, Ecclesia. Legendum Cementaria, ni fallor: nam et in Ecclesiastum ambitu sunt cementaria. Verum et in MS. Ecclesie Litteris in mari Grande per totius Computo anni 1392. apud D. Brucet de Feodorum sum tom. 2. ad calcem pag. clvi. a Cementum dicitur Cementaria, Structura, Gall. Maçonnerie. f. Cementaria, habitorum Regis mororum, et de donibus Regis retengendis XXXVIII. l. et vi. a.

• **CEMENTARIUS**, Qui vicium manibus quærat. Vet. Gloss. Sangerm. MS. num. 501. Est pro Cementarius, Gall. Maçon.

• **CEMERARIE**, Papias MS. Bitur: Cemerarias, silvas abbas. Glossar. Sangerman. MS. n. 501. habet, Cemeris, silve obsecrare.

• Pro Cimmeris vel Cimmeraria, ut opinor.

• **CENERIE**, Vide Cenerarie.

• **CENINE**, Preces Communi. Papias MS. et Edit.

• **CENNA**, CENADIUM. Vide Cenna, Cennaticum.

• **CENACULATUS**, Vide Cenaculatus.

• **CENAGIUM**, Cui cura commissa est refecturum augustinus, aut excludum, apud Lubellum tom. 2. Hist. Britan. col. 266: David quicquid Lemani, qui erat Cenciarius ecclesiarius, Censis dedit domo S. Nicholai, fessum suum quod in ipsa ecclesia habebat solum et quietum. Archivum Majoris Monasterii: Normanus Cenagiarius dedit vobis parvam domum in clauis quæ est in salta bosco, et recepti pro hac a domo Burcardo... XXX. solidos. Annuit hoc David monasterii Cenagiarius.

• **CENAGIUM**, CENIS, CENARIUS, CENATICUM, etc. Vide Cenagiaria, Cennale, etc.

• **CENAGIUM**, Præstatio pro jure piscendi cum instrumento, quod quibusdam in provinciis Ceme vel Cene appellatur: nostris etiam Cenge: unde Cengiarius minus recte scribitur referunt ad vocem Cengiarius, quod de pasta sui refectione intelligitur. Vide in hac voce, Charta Sulpiii dom. Ambazonis ann. 1383. ex Chartal. Villeput: concessi vobis parvam domum in clauis quæ est in salta bosco, et recepti pro hac a domo Burcardo... XXX. solidos. Annuit hoc David monasterii Cenagiarius.

• **CENELINUS**, Martis, sobellina vel sobellus pellis. Charta Richardi comit. Pictav. ann. 1188. in Reg. 61. Chartoph. reg. cl. 310: Omnes mercatores, qui ad feriatis de Pictas... venerint, vendant... pennis leas, et verum, et grism, et Cembelin, et nannus sive in donibus suis. Vide Subetun, Sennelinum et Zebelinum.

• **CENIUM**, perperam pro Cema, in Ch. Fridr. II. Imper. apud Heinric. de Sigil. pag. 115. Vide infra in hac voce num. 1.

• **CENICHETUM**, Occidit, Cenechet. Cingulum, zona. Gall. Ceinture. Interrogat. Templar. ann. 1310. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 178. col. 1: Rem requiritis dicit, quod quidam frater copulans dicit oculis Temporalis, tunc in

sue receptione tradidit eidem fratri Petro Tholose cordulam seu cinctulum, de filo factum, cuius quoque claudens supra cavasiu suam, continque eam portaret cinctum, sed solitus in nocte quolibet sua cinctura haberet super caputem suam, censu, ut dicitur, et, domitiae carnis sua, et ut esset minor preceptorum et secretorum dicti ordinis, et quod dictam cordulam dictus frater capellanus accepit tunc de secreto suo claudens, pag. 180, col. 2: Quod dictum cordulam seu Censet, factum seu factum de filo lineae, etc. (Glossar. Provinc. Lut. ex Cod. reg. 7657: Censet. Pron. Censet. facies, facies, faciale, quia pueri involuuntur. Censet, Pron. Cingere, haltere.

* **CENCARIUS**, Grammaticus, Cencaris, Giro. Papias MS. Cencarius est pretiosus lapis, qui pluribus granis quasi mille conspersus videtur. Hinc forsitan illud Cencaris et eius significatio apud Papiam.

CENDALUM, CENDATUM, etc. Tela subserica, vel pannus sericus, Gallic et Hispanis, Cendal: quibusdam quasi Seta, interposito n, est seta, seu serico: alia ex Græco *κένδαλον*, amictus est, hinc *Ægyptiacus*: alia denique ex Arabico *Cendali*, solum delicatum, satille, vel lamina subtilior. Vide Octav. Ferrarium in Cendate. Historia Abbas Condomenensis pag. 504: *Deinde, de Cendato rubeo et viridi*. Harulfus lib. 3. Chron. Centul. cap. 3: *Matius servicus* etc. p. 101: *ex Cendato* 4. [Proceptorum Philippus Puler apud Henricum 1. in Ordinal. Cendala, telas, sericus, seu cotinum, etc. Testamentum Everardi Comitiss ann. 887, apud Maresmum tom. 1. pag. 21. col. 1: *Item, deinde, unum riatum, alterum de Cendato*. Legitur apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1306, et tom. 4. col. 900. Ix Cendato fuisse Vestitum S. Dionysii *lego Avinionem*, in hac voce testimonium fuit comprobatur. L. Roman d'Aubery MS.:

Le censeigne dicit qui fut de Cendel per.

Alibi:

Cendous et pules, et argent, et ornaier.

Philippus Moukes in Chilperico:

Si present nulli or se argent,
Mula, et palefres, et scevus,
Et vire et gris, et bons Cendous.

Henrico 1.

Si et pulefres et scevus,
Et dentis, et dras, et Cendous.

Vetus Poema de Garin le Loherans:

La valoise es toubours endosset,
Et ces esmaiges de Censet vestier.

Gull. Guizot ann. 1306:

Penceuier n'el d'Esnoier
De la Cendat d'osse au halle.

Computum Stephani de la Fontaine Argentiarii Regii ann. 1351: *Pour 2. dotas de Cendat de graine 120. sceus. Pour une tote de Cendat jeune 52. sceus.*

* **CENDALUM**, Hist. Dalph. tom. 2. pag. 334: *Donnellus quolibet anno in estate coratris simplicibus induant cum fortatura Cendalium pro Dominibus predictis.*

* **CENDALUM**, Eadem notione, Privileg. mercat. Ital. ann. 1377. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 670. art. 4: *De pocta Cendali, duo denarii sunt, pro quocumque praetera in Stat. Astensu de Intrat. portat.*

* **CENDALUS**, in Charta Mich. Paleol. imper. CP. ann. 1409. ex Thesi. edic. Paris: *Item unum denarium pro quocumque continens quendam Cendalos in quolibet ipsius cruce angulo.*

* **CENDALE**, Memoriale Potestatum

Regiens. ad ann. 1233: *In pellibus variis et Cendalibus, etc.*

* **CENDATUM**, CENDATUM, Idem: Italis Zendo, Rolandinus in Chron. lib. 4. cap. 9: *Tunc accessit unus de popularibus Padue.... ad Cendatum pendens de rubellina autem carroci, et capiens ipsius Cendatum, seu vestitum amictibus Imperatoris reverteretur dedit in manibus D. mabeat. Adde lib. 1. cap. 16. Concilium Salisburg. In pectus suffraganeus non habebat, nisi forte de nigro Cendato, vel panno. Ubi legendum Cendato. Adde Ughellum tom. 7. pag. 1276. ubi perpendit edium de reuocis, pro de Cendato. Occurrit etiam in Charta Petri Episc. Paris. ann. 1218. apud Sammarthanos, [apud Mabillonium tom. 3. Analec. in Actis Episcoporum Cendatum, in Concilio. Benedic. sac. 4. part. 1. pag. 118. ex Vita S. Angilberti Abbatis.]*

* **CEDALUM**, Computus anni 1302. apud Dom. Brossat Tract. Gall. de Feodis tom. 2. ad calcem pag. 121. col. 3: *Pro una furura de Celdal, ad robam viridem... XL. s. Ibid. pag. 121. col. 1: Pro roba de viridi forato de Celdal octo dies ante Medietatem etc.* In eod. Computo legitur his Cendalibus.

* **CENDUETUM**, in Concilio Senonensi ann. 1316. can. 2. **CENDATUM**, apud Cindarus, in Chronico Pontanell. cap. 16: *Censulas 5. Cindalos 12. coloris diversi.* Infra: *Censulas Item ex Cindato Indici* etc. Item Censulas plures ex Cindato diversas. 90. quorum colores omni videtur describere. [Chronicon Sicilie apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 49.] *Forma edilicia apparet, est una spallaria de Cindato et manto de Cindato.*

* **CINDALUM**, Testam. Garini Goujons ann. 1314: *Unum superficium furorum de Cindalo*. Inventar. Ecclesie Norwim. ann. 1419. ex Archivis ejusdem: *Item una Cappa duplicata de Cindalo rubeo. Item una camisia duplicata de Cindalo rubeo optima.*

* **SENDALUM**, in Concilio Londinensi ann. 1342. can. 2. Gaudfridus Vosiensis part. 2. cap. 20: *Corpus armatarius vero confidens, involutus linteis cindalo, deinde corio forti super pallio, quod vocatur Sendal, viridis coloris, Cennamias detulerunt.*

* **ZENDARUM**, pro Zendalum, aut Cendalum, in Concilio Badensi cap. 3. Vide in Premissiones.

* **CENDARIUM**, CENDERUM, Semita, ut Sentius (pro Zenderum) pro Zenderum. Vide in hac voce. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 318: *Et evinde sicut guta de fossa accendit ad Gensurum de Vallibus. Reg. ann. 1339. in Reg. 7. ch. 319: Dicitur terra de Bonaco se extendit et includit per hunc modum; ... et inde per quoddam Cendarium ad aduena feras.*

* **CENDIS**, Legumibus speciebus. Charta ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 280: *Redditus iud. predicti, qui consistunt in... capis, Cendibus, et aliis redditibus minutis et desertis.*

* **CENDRA**, a Gall. Cendre, Cinis, qui in forestis confici solebat. Charta Henr. I. reg. Angl. ann. 1130. inter Insir. tom. 1. Gall. Christ. col. 13. Gonsensum, in ecclesie decimam omnium Cendrarum et canonum meorum in omnibus silvis meis. Hinc

* **CENDRARIUS**, qui ex herbis desicatis in memore cineres conficit, in ead. Charta libid.: *Decimas omnium Cendrarum et canonum et pinnagiorum in*

omnibus silvis. Reg. S. Just. Cam. Comput. Paris. fol. 191. Item si sit ibi in forestis Cendrarum, traditur per annuum. Vide Cincinaris 2.

* **CENDREIA**, Cinis, Gall. Cendre. Vide supra Cendrarum. Comput. MS. Abr. S. Petri Insul. ann. 1119: *Item pro ad. belneris calcis, et tribus de Cendrea, et pro cc. belneris sabulonis, ay. lib. 3. sol. Cendres, xxx monediarum Argent. in Cendrea Cendrarum cinere purgatum, in Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 301. Cendreas, Color cineris, in Bestiario MS.:*

Il an verdul, Taire Cendreas.

Il an sante, il an sante.

* **CENDRE** vero vitem, ignavum sonat, in Cant. 54. tom. 2. Poemat. reg. Navar. pag. 130:

Et il morceus, I Cendres demorant.

* **CENDREBUS**, Vide Cincinaris. **CENEGILD**, et **CYNEGILD**, et **CYNEBOT**, voces Saxonicas, quibus intelligitur ea compositio, in qua nuleta pars, cum intertente et ejus cognatis, interfecti cognatis reddebatur ab amissum sanguinem. Quo spectat illud Taciti de Morib. Germ. *Requiesque satisfactionem universa domus, ubi de luendo homicidio agit. Saxonicus Cyn, est cognatus, gild, solutio, vel pecunia.* Occurrit vocabulum in Legibus Æthelstan cap. 7.

* **CENEUS**, Charta ann. 1105. in Append. ad Marcum Simplicem. col. 1290: *Donat et per famem predictus episcopus duas partes de ipsa decima de Salagosa et de Angostria et de Cortals, similiter et tertiam partem de ipsa decima Ceneja, etc.* Notum foret, quod

* **CENIATARIUS**, Ceneidier, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.

* **GENERATA**, ab Italico *Generata*, Lixivis cinis, Gall. Cendree. Stat. bonon. ann. 1200-07. tom. 11. pag. 197: *rec aliquis consortum immittat vel immittit faciat in dictam andream aquam balnei vel aliam aquam conduntam vel epocaturam vel ruscum vel vinatum, vel ceneratens.* (FR.)

* **CENES**, Inspecio. Papias MS. Bituric. **CENETO**, Estimio, iudico. Idem Papias MS. item 1034. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1586: *Si Senglamem apum aliquo venatu caperitis, caput illius cum pedibus nobis... portaturi estis.* Alia ann. 1182. apud Murator. tom. 1. Antin. Ital. med. aevi col. 738: *De venatione facta in nemore Glazani, dominus episcopus debet habere anteriore Cenglaris, causa honoris.* Consolat. MS. Boetii lib. 4:

Lyons, tingers, Cenglere et ours
Se den d'ours occient placeurs.

* **CENGULARIS**, CENGULARIS, pro Senglaris et Sengularis. Aper. Gall. Sanglier, olim etiam Cenglar. Charta Vitalis duci Venet. ann. 1094. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1586: *Si Senglamem apum aliquo venatu caperitis, caput illius cum pedibus nobis... portaturi estis.* Alia ann. 1182. apud Murator. tom. 1. Antin. Ital. med. aevi col. 738: *De venatione facta in nemore Glazani, dominus episcopus debet habere anteriore Cenglaris, causa honoris.* Consolat. MS. Boetii lib. 4:

Lyons, tingers, Cenglere et ours
Se den d'ours occient placeurs.

* **CENITH**, Vortex colit vulgo Zenith. Archithentris lib. 8. cap. 10:

... Bi mundi figuræ axe
Initiiva Cenix, etc.

* **CENITUS**, Lex Salica tit. 82. de Convilis: *Si quis alterum Cenitum concenaverit, 600 denarii, videtur. Ubi Glossa: concitum tunc habentem, Gall. Bornee. Verum huic interpretationi repugnant perierque. Goldastus hominem nihil hoc*

extractum : hocque sensu Cenotaphium usurpat Ulpianus, Lampridius et alii. Hinc Cenotaphium quatuor fereve vacuo, quod in exequiis et anniversariis mortuorum expositur in Ecclesiis, Concil. Hisp. tom. 4. pag. 348: *Ne sequatur ultra personam exequiis datus ille sit, Cenotaphium impositur, nisi in diebus depositionis, exequiorum et anniversarii.*

† **CENOXYETORIUM**, Gallie, Cievre, alibi *Thunder*, in veteri Gloss. Lat. Gall. in Bibl. Thugana num. 636. Ugitio: *Cenoxetorium*, et *Cenoxetorium*, instructionem, cum quo portatur *cautus* ille.

† **CENOXYETUM**, CENOXYETUM, a cenum et xeto, quia in illo velitur cenum, Cievre, Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 481: *Cenoxetum*, a *cen* et *xeto* portare in tuto, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Cenocera*.

† **CENRADA**, f. Cnis et purgamentum metisil. Hist. Statut. Massil. lib. 1. cap. 57: *Magister vero funditor argentum tenetur dictum argentum tandiu et totiens refundere in dicto cenro pro dictis suis res. dandis pro singulis marchis, donec dictum argentum eruat ad legem supra nominatam ad arbitrium trium proborum hominum predictorum, et Cenrada cum his que pertinent ad dictam Cenradam sine preiudicio ad iurisdictionem quorum fundetur argentum in dicto cenro.* Ibid. lib. 4. cap. 2: *Nulla persona auleat terram, vel scabellum, vel fenum, vel legumina, aut aliud, vel quicquid alius mobile, quod possit nocere portui, mittere vel impingere, vel proferre in aliqua parte dictarum vicinarum, postquam vero funditor argentum currere per dictas vias verius portui.*

† Eodem statu MSS. in priori loco pro *Cenrada*, semel et iterum habet *Cenrada*; minus bene, ut in quoque fortis reg. *Cenrada*. Vide supra *Cendra*.

† **CENSA**, Tributum, pensitio ex agris et prediis, etc. idem quod *Census*. Vide in hac voce.

† **CENSA**, Prædium rusticum, Gall. *Cense*. *Censa* sive *firma*, in Charta ann. 1311. ex Chartul. 21. Corb. fol. 297. Vide *Censale* in *Census*.

† **CENSA**, Prædium rusticum ab ecclesia dependens, idem quod *Proprietate* vel *Obedientia*, Charta ann. 1222. ex Chartul. sign. *Quem* et *inquit* inquit. ch. 89: *Ordinamus quod premissi decanus Censae vel obedientias, quas habet sive ad certum tempus, sive ad vitium suum, usque ad statutum terminum potest retinere.* Vide infra *Censarius* 1.

† **CENSA**, Præstatio, quomodo talis dominis sit a tenentibus sive vassallis. Libert. burgens. Nivern. ann. 1221. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 118. art. 7: *Burgenses nostri de Niverno concesserunt nobis et successoribus nostris in perpetuum Censam inferiorem annuatim, scilicet vel mandato nostro auctoritate addendam, infra lertium diem festi S. Martini hyemalis, quae talis est. Et dicti quatuor burgenses, et ipsi, quod ad hoc vocabantur, firmabant quod Censam facient bona fide, nullum in hac attendentes aditum vel augmentum.* Alie ville de Rouvray ann. 1357. tom. 1. p. 100. Ordin. pag. 341. art. 3: *Accusamus quod dicti burgenses, quae a toujours natis ille possunt eire chascuna en trois personnes de eulx, pour faire la Cense de natielles villas, qui deve nous est. et quod dicti burgenses, quelconque ille soit un feu, nous avons osté, et volons que en ladite Cense ne soit mise que une personne la plus*

*riche, laquelle payera la somme de x. sols Tour. tant seulement, laquelle Cense nous leur avons accordé et accordamus entre faicte. par lequel a leur appellet et cites a icelle Cense faire. Censarii, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1323. ex Reg. 13. Chartul. reg. ch. 725: *Facit sergenti datus qui suppliunt qu'il devoit au moins le Censage de ses vassaux du seigneur de la Rochebaron.**

† **CENSA**, idem quod *Corvata*, Servitii genus aliquando pecunia redemptionem. Charta Phil. Pulci ann. 1068. in Lit. rem. Cam. Comput. art. 449. r. col. 2: *Item Censae seu censarii equorum et hominum, quas habebamus apud Jaxxi, viginti et unum solidos annui redditus estimamus. Perpetua Censae ex eua Charta in Reg. 13. Chartul. reg. ch. 9.*

CENSA, CENSALIS, CENSAMENTUM. Vide *Census* in hac voce.

† **CENSARIA** Liber vetus MS. Ecclesie Cantuariensis a Somero laudatus: *De Censariis natiurum, quod possint esse tenarum domini, ad laborandum et operandum extra et extra portu opera redire. Locum alium ex Rogero Hovedome subdit idem Somerus fol. 494. Edit. Angl. Præterea inquisitio, quae quondam erat de prisio Censarii, cum iurisdictione Balduini Domini Regis, etc.*

† Non putem *Censarii* natiurum a *Censaria* descendere, sed potius a *Censarii*, sunt autem, et *Censarii*, *Censarii* natiurum, ideam qui natiui sui serviglebas, quibus hic facultas assensur, ad opus peragendi extra tenarum sui possessionem domini, mox ad eorum laborem revertantur. Ad *censarii* posteriori exempli quod attinet, a *censaria* quidem esse lubens facio, at non eodem videtur esse sensu. *Censarii* item esse possent quod censae sui censae, Gall. *Censive*. Hae voce utitur Johannes Rex Anglie in litteris de pace cum Baroniis anno m. c. 1215. apud Rymer, tom. 1. pag. 202: *Mandamus etiam vobis quod de finibus et Censariis vobis factis occasione illius discordie, a quid super reddendum ultra predictum diem Venetis, vichil capiat; et si quid post diem Venetis cepistis, illud statim reddatis. Et corpora prisonum et obidum captorum et detentorum occasione huius quære vel finis vel Censarium predictorum, sine dilatione deliberatis.*

† **CENSARIA**, Tenementum, quod nomine et sub præstatione census possidet. Hist. Consuet. Norwic. part. 2. c. 7. ex Cod. reg. 461: *Partibus autem dictis hereditatis, in qua nullum censum possent domini reclamare, ut vassallorum et omnes alii tenentes essent firmarii feudales, Censarii, et libera tenementa, et etiam servitia, etc. Censarii vero, per limites inter quos census per se debetur. Rector. feud. tom. 1. Veteris pontis ann. 1368: *Les dependances des adventures de Censif overous justice de Censif par tous les domaines dictus Censif.**

† **CENSARIUS**, idem qui *Corvatorum*, Proxenus, pariterque *Censarii*, Stat. Genens. lib. 6. cap. 17: *De Censarii et eorum officio.* Vide *Dictum*, Commere. v. *Censarii*.

† **CENSARIUS**, CENSATIS, Vide *Census*. * **CENSATIO**, [Estimatio. DIF.]

† **CENSARE**, Decernere, statuere, non semel in Vita Aldrici Episcopi Comnentin. ann. 1030. etc.

† **CENSARIA**, [Receptio, ut videtur, quam sequitur occupatio, in locis laudatis in] *Censario*.

† **CENSARIUS**, Qui censum seu prædium rusticum a monasterio dependens curat. *Censarius*, in Hist. 18. Corb. sign. *Habacuc* ad ann. 1510. fol. 21. Chartul. B. M. Mediani monast. fol. 223: *Frater Julianus Censarius sancti Austriani, salutem in Domino, etc.* Vide supra *Censa* 3.

† **CENSARIUS**, Qui tenementum seu prædium sub censu annuo possidet vel excolit. *Censarius*, in Hist. 18. Corb. sign. *Habacuc* ad ann. 1510. fol. 21. Chartul. B. M.: *Cuius justitia secularis religionis virorum abbatibus et consensu monasterii de Guesco capl. fecisset. Simonem Fabri Censarium domus dictorum religionis de Guesco et dictam Mariam quæ uxoris, etc.* Sent. ann. 1460. ex Lit. remiss. 4. Corb. sign. *per presentes supradictis dom. archiepiscopo et decano et capitulo et eorum Censariis et firmariis dicti granatigii, etc.* Formula concessio ad firmam inter Form. MSS. fol. 40. v. ex Bibl. reg.: *Quam pecuniam idem dom. archiepiscopus confusus est. plenarie recepit a predictis J. et G. Censariis in bona pacis sua vassallis et consensu, etc.* In Reg. 188. Chartul. reg. ch. 231: *Après avoir ouïr et bailli en la grant de Jean le Clerc Censier de Trénavilliers, etc.* Charta reg. Henr. 2. Fol. 10. Chartul. 1274. ex Chartul. 1. Fland. in Cam. Comput. Insul. ch. 268: *Nous avons donné à total censu, tous nos moulins de Valenciennes, qui sont de l'archevêque, et de l'archevêque, mais de nos atople, ainsi comme il dure, et comme il avoit Censier de Valenciennes Font tout devant nous.*

† **CENSARIUS**, idem qui legalis seu censui obnoxius, Gall. *Censier*, Charta ann. 1345. in Chartul. Buxer. part. 2. ch. 18: *Et sciendum quod dictum pratum erat de Censia et de Censia et de Censia et de Censia. Vide in *Censarii*.*

† **CENSALIS**, Papias MS. Bituric. *Cultice, Censales*. Editus habet, *Censialis*.

† **CENSICUS** a *Censu*, id est, dives. Glossar. MS. S. Andrea Avenion. sac. xiii. exaratum. Vide *Censius*.

† **CENSILIS**, CENSIO, CENSIONARIUS, CENSARE, CENSITOR, CENSITUS, CENSIVA, CENSIO. Vide in *Census*.

† **CENSILLIUM**, f. Ius census exigendi, seu redditus censualis. Charta Henr. reg. Angl. ann. 982. tom. 8. Collect. canonice S. Juliani decan. libro Censomanens annuam percipiendam de Censillio non Censomanens pro acensio feodo, quod dicitur. Buxer. episcopus Nisi ingendum putes *Censillatium* vel *Chantallatum*. Vide in hac voce.

† **CENSITA**, *Census*, Gall. *Cens*. Diplomat. Phil. reg. ann. 982. tom. 8. Collect. Hist. Franc. pag. 578: *Censita, quomodo illud datur in eadem tribus festivitatibus et infito Quodagenas.*

† **CENSITUS**, *Census*, in Dict. Alex. de Villa Dei edit. ann. 1368. iude la notion in *Census* et *Censatus*, ibidem. Vide *Censius*.

† **CENSIVA**, idem quod supra *Censia*. Lit. Phil. reg. ann. 1230. iude Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 138. col. 1: *Intellectum quod in senescallia contra plures ecclesie et ecclesiasticas personas. ann. 1230. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 421. art. 1. Lit. remiss. ann. Serva, ancilla, in Lit. remiss. ann. 1412. ex Reg. 106. Chartul. reg. ch. 418: *Comme le**

toph. reg. ch. 69: *Am diis nostris censitis, qui apud Compendium in festo R. Remigii in Capite decembris singulis annis consecueantur apud Compendium percolati: qui quidem census consecueantur vulgariter appellari Census de bursa regis.*

CENSUS CADASTRI. dictur, cum quis ab eo eximitur, in Charta ann. 897, in Hist. Verriac. pag. 21. Vide *Journaux*. Cens. Edict. Pictenis, ann. 884, cap. 30: *Significat mansuetudinem hominis, unde dicitur propter eorum impossibilitatem, qui maius deservire non possunt, etc.*

CENSUS CAPITALIS. Tabular. Mairgimacense ann. 1251, ch. 65: *Cum terra quondam fuit... ut dicitur onerata in 15. denariis Parisi, et dicitur Capitalis Census. Charta Blanchae Comitissae Trecentis ann. 1284, ex Charta Campan. Thauri: Super eo quod possessiones quas tenebant... nomine Census Capitalis tradebant ad censum adcrecentem, etc. Vide Capitale 5.*

Cens et Census fundi terre uncaputur, in Charta ann. 1275, ex Chartal. A.D. S. Germa. Prat. fol. 78. v. col. 1: *Triaginta solidi Paris. annui Census capitalis seu fundi terre Donato trium fonsolis.* [Cens Charta ann. 1189, in Alsat. Diplom. num. 267, tom. 1, pag. 220: *Inhabitantes loci illius expunguntur nationis vel conditionis, ad quod perturbatione advocato suo, si quem habeant, nihil prout Capitalem Census in eodem loco persolvant.*]

CENSUS CAPITULI. Edict. Pictenis, ann. 884, cap. 28: *Ut illi Franci qui Census de suo Capite vel de suis rebus ad partem regium debent. Ibid. cap. 34. Coelestis Census regium. Donato trium mancipiorum ann. 1173, ex Guider. 102. Dipl. tom. 1, pag. 287: *Talem sibi Census constituit ut quicumque vir fuerit inter eos singulis annis, de Capite suo 3. denarios persolvat, nullus autem semper liber sine censu maneat.**

CENSUS CARUS, *Chier vel Cher* cens, in Consuet. municipal. Aurel. art. 125. Bles, art. 114, 115, et Dunens. art. 32, qui in Glossar. Jur. Gall. definitur: *Graviter census et major ordinario, non capitalis census: utrum recte, delinquit Jurisconsulti, si quidem Lit. regie, quibus confirmatur Charta venditionis ann. 1200, ex Chartal. abbat. Regalis, loc. part. 1, ch. 97, in qua legitur: *Quarens et quatuor denarios de Chier, quoniam an eis plures terre... portant loca et ventes: habent loco Chier, cens, Capitalis census.* Charta ann. 1200, in Reg. 88. Chartuph. reg. ch. 71: *Item Reges decharte Carl census, quos ibi Guillelmus vucarius pro una pecia vine... debere dicitur... Item xliij. denarios Carl census debitos ad festum S. Remigii.* Reg. viciat. inprobat. Charta ann. 1213, ex *Cero censu in Gonesia chier xliij. sol.* Charta ann. 1214, ex Chartal. S. Maglor. Paris. ch. 15: *Pour faire sola de bons fournaux chasques, nous ibi Guillelmus comme de crois de cens. Ubique aperte distinguitur ab incremento census, atque adeo cum capitali confunditur: qui Census fortiter vocatur, quia ad fundum terre pertinet.**

CENSUS CASARUM. Charta 1261, ap. Hattaus. in Glossar. German. voce *Budencius*, col. 131: *Manerium Chier in quibus civitatibus in Grymnia singulis annis habere vundinas... Item dicitur eis libertatem de Censu Casaria in predictis vundialis ad triumvium continue se consequuntur, ita quod ipse non quidem nomine suu predictum censum eo tempore debent extorquere.*

CENSUS CASTELLI. Qui pro licentia habitandi in castello solvitur. Charta ann. 1192, ex Chartal. Vindob. ch. 138: *Censum quoque petre et censum domicalit quique castelli, exceptis equitum suorum domibus.*

CENSUS CERIE. Vide *Ceroensis*.

CENSUS CIRCULORUM. Idem quod *Circulationis*. Vide infra in hac voce.

CENSUS COMMUNE. Qui ob consuetudinem solvitur a domibus etc. Occurrit sibi debet, in Ch. commun. ville de Piecyo ann. 1208, tom. 7. Ordinat. reg. France, pag. 603, art. 12.

CENSUS COPARIS. Practicus, Cens Capituli. Tabularium Prioratus S. Nicasi de Mellerio ann. 1260, fol. 65: *Nicolaus Satorius debet annuatim de domo sua... 15. sol. de Cens copari, etc. Occurrit sibi debet, in Charta Regis Philippi Pulcri ann. 1210, in 47. Regesto Tabularii Regii num. 14.*

Qui praster rectum censum praelio imponitur. *Surensis*. Cens cotage, in Charta ann. 1282, ex Chartal. S. Mart. Pontisfor. fol. 38: *Raoul Rousselet et Agnes su fume ex non de assamentum des l'neus de Cens, etc. de rannuel et de puy de Cens cotage, etc. Vide in Gota 2. et Super-censu.*

CENSUS CONSTUMARIUM. Qui solvitur ex consuetudine, in Codic. MS. recentium Episcopatus Autissiod. anno circiter 1290, exarato. Vide *Consuetudo*, et mox *Census Usitatus*.

CENSUS CROICENSIS. Nostris Cens croicent. Charta ann. 1202, in Hist. Monno-renc. pag. 805: *Concesserat totum augmentum Census hostiarum quos ibi fuisse, quod vulgo dicitur Croicent.*

Cens hoc loco patet, quid nostris Practici olim sibi voluerint his verbis *Crois de cens*, vel ut alii melius efferant, *Crois de cens*, et quam perperam illi interpretatus sit Molinus in suo Comentario ad antiquum Consuetud. Paris. tit. de Censibus Gloss. 2. n. 14, sub finem: Si dictum sit, inquit, a *crois* sol de cens et servitio, vel a *crois* sol de cens eo rante antiquitus usitatum, non significat incrementum census, prout nonnulli argute putant, sed incuncte, quia illud verbum etiam unico denario census a veteribus frequenter addebatur: sed denotat prastationem censu in certa pecunia numerata consistere. Censum autem parte Croicent, habere opinionem ampli exi. Brodus in novam Consuetud. Paris. tit. de Censibus n. 28, pag. 539, et quidam alii Scriptores eruditi. Verum refelli potest ex uno alio loco, ubi augmentum censu dicitur Croicent: quod unum idemque est cum antiquo Crois de cens, vel potius Crois de cens. Ille igitur verbis non denotat Crois signatus, non census praeprimigenius, sed census secundarius et redditus, seu incrementum census debet intelligi, Gall. *Surensis*, *Roche*. Rem. ann. facti Philippi Regis, ex Charta Franc. Rex in Edicto anno 1286, apud de *Louviere* tom. 1. Ordinat. pag. 287, ubi sic legitur: *Cum cens nostri Parisiensis multiplicatus non, quod non est iuribus et statutis certum taxatum, infra quem illi quibus debentur incrementum censum vel redditus, possunt assere, quod de ditione et assensibus, cum censum pertinens, sita Parisius, de quibusdam civibus debentur incrementum censum et redditus de eisdem, quando domi vel possessiones huiusmodi non vacent, et hoc redactus, quod non tantum quia circa percipere census vel redditus eorum... Non ipsorum censum indennitatem...*

providere volentes... statutos, etc. Similia proreba habentur in Edicto Philippi VI. ann. 1292, cap. 10, et in *Statutis* tom. 2, pag. 156, et 197, ubi ante nos observantur incrementum census, qui in laudibus Edictis pluries redditus appellatur, non esse cum censibus primitivis confundendos, sed redditus esse primitivis superadditos, adventitiosque pensiones ab ipsis censibus distinguendos, cum censibus primitivis de *Cens* Custodis Propositus Parisiensis quos sic se habent: *A tous cens qui ces precedents Lettres verront, Hugues la Cour, Garde de la Presche de Paris, Salut. S'envoir faisons, que perdant Denis de la Celle et Mory de la Pre, Clercs Notaires jures establis de par Paris le Jay nous eussent envoies, sous ausquel quant eis choses qui sententent, faire, oyr, et a vous rapporter, nous avoies commis et commettons de tout nostre poir en ouis, ajoignant, juy plussieurs en ce cas et en greigneur, convenablement establis Jean Bourdon et Emeline sa femme, fille de feu Philippi Bonnecin bourgeois de Paris et ses heirs, soixante quatre livres neuf sols six deniers par an, de Cens de cens on rente, que ils avoient de propre heritage, de ladite Emeline chascun an, de l'iesue et sur les lieux cy-apres nommez et denotez, a eux et a leurs heirs, a savor premierement sur la maison, etc. Ilis addo quos habentur in Tabulario Calensi pag. 270: *Pro servaginia solidis Paris. annui, annis singulis, de Cens percipit redditus reddendus, etc. et alius censarius dicitur domus, ubi incrementum alium non est cum Census crescentis, ut satis patet.**

CENSUS DIVINUS. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 21: *Tali conditione ut ad obitum manum hoc totum et medietatem eis reddat, quante Census meum Diridi incipiam.*

CENSUS DOMICILII. Vide paulo ante *Census Castellii*.

CENSUS DOMINICATUS. Qui ad Dominum pertinet. Capitula Caroli Calvi tit. 42. [Cens Exact. Norman. ann. 877:] *Accepit de manso indominicato denarios 12, de manso ingenui 4. denarios de Censu Dominicato, et 4. de de facultate. Infra: 4. denarios de Censu Dominicato, et 4. de facultate manuarum.* [Cens Capit. Chiron. ann. 743, art. 2. Capit. Franc. Caroli Calvi, ann. 875, cap. 10.]

CENSUS dictus de *Doinore*, inter Reg. dit. comitat. Namur. ann. 1289, ex Reg. sign. *Le papier que assiettes Cam. Comput. Insil. fol. 4. r. c. Encre: a li cens Temple de Chier. Cam. epole de Devoire; si le paie on a Nolei, et doit chascun bonniers iij. deniers.*

CENSUS DOMINICATUS, qui pro domo solvitur. Scit. ch. 186, ap. Guider. in Cod. Dipl. tom. 3, pag. 369.

CENSUS DEPLICATUS. Qui a vassallis domino prastatur in certis occasionebus, ut in gravibus, et festis, etc. Existit Charta Alfonsi Comitis Pictensis mensis Octob. ann. 1292, de abusu qui committabatur in coactione Census duplicatus. Noverunt, si quis deinceps, ab eo subditi impostum pro expensis viae Hierosolymitane, quam susceperat: *Dicitur igitur Terre sancte alioquin non ditionem, fuisse suscepere predicta consuetudinis approbata, utique quoque longum, cuius non est illi auctoritas, mandavisse nemini Census colligi duplicatum, prius factu non nisi expresse relatione, quod secutum usum patrie terre quam Crice signati id facere poterant. Charta libertatum villis S. Germani in*

Cenauante, in Charta ann. 1180. apud Ughellum tom. 6. Ital. Sacr. pag. 871. *CEN-NTRA*, Datio centum. Gloss. vet.: *Censura, censura*; Charta Hugonis de Oyse Castellani Cameracensis in Tabul. Abbatii Montis Martini. *Comptellus* quique quatuor antequam *Censura* ista facta fuerat, emerat, quoniam vero res bene gestas plerumque nolet obliuio delere, memorant *Censuram* festiuitatis litteris inseri. Supra: *Dedit etiam Ecclesia ad Cennum decem modiorum frumenti*. Alia Humolarisensis Abbatii ann. 1150. in eod. Tabul.: *Non vero huc Censura expugnatis conditionibus* *quod neque Gerbertus neque hanc eius hunc Cennum vendere ut inuadere poterit.*

CENSURA, Censura ipse. Charta Ricardi Episcopi Eboracensis. *Etiam in Comitib. Provinc. pag. 58. Et de portis, seu de omnibus Censuris, quae ex ipso accensui vel exire debent.* Alia ann. 1068. in Probat. Hist. Sabaud. pag. 27: *Libertatem et absolutum a feodo et omni Censura predictum Monasterium esse iubemus.* [Sententia arbitraris inter Hospitalarios et Capitulum Rense ann. 1186: *Hospitalarii vero ad ipsius commissionem abrogatis legitimis antecessorum nostro rum donatione et triginta annorum in quiete possessione predictam Ecclesiam ad defendere volentes*.] *Censura* *est* *modiorum annone et dedit.* [90] Chart. ann. 1225. ap. S. Rosa de Viterbo Kludiarum tom. 1. pag. 261: *Et ipse ecclesia nostrum Cennum dedit, quod non dedit unum modium de censu, et unam censuram, et tertiam partem mortuorum.*

1. *CENNA*, Decima pars Censurae conueniens decem familiis. Charta Zelo, Decem. Bulla aerae Friderici II. Imp. ann. 1232. apud Ladewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 516: *Item unusquisque Principum liberorum et suorum in comitatibus, Censis seu liberis vel infensatis utatur quiete, secundum terre sue consuetudinem approbatam, Item Censuragraci recipiant terrae (Schiltner Censis) a Domino terre, vel ab eo, qui per Dominum terre fuit infensatus. Item locum Cense nemo instabit sine consensu Domini terre. Item qui Censis nemo synodalis vocetur.* [91] Edikt. Heinricus Rom. rex in curia Wormat. ann. 1231. cuius acta Frider. II. Imper. anno sequenti confirmari Sibbold. Perz. vol. 1. Leg. II. pag. 985 et 986. *Charta* *Hist. Jur. German.* § 308. not. b. § 308. 430. not. e.] *Non eadem est vocis Censis notio in omnibus loci citati articulis, nec eadem sit origo et substantia eiusdem familiae.* 2. pro iurisdictione in decem familias exerenda, quam a Domino terre debet accipere *Censuragraci*: is enim est *Censuragraci*, *per* *quod* designat ipsum *Censuragraci* iudicium seu tribunal, ad quod vocari non debet Synodalis, utpote qui ad iudicium ecclesiasticum, non ad seculare pertinet. Hanc fere post Schiltner in Glossario Teutonico: *quod consule.* [92] Conf. Haitaus. Glossar. Germ. col. 1240. sig. et Grimmel Antiqu. Germ. pag. 756.] Vide Decania.

3. *Charta* *Henr. VII. reg. Rom. ann. 1231. tom. 1. Hist. Trevir. Joann. Nic. ab Hohensta. pag. 708: Item censurati recipiant centas a domino terre, vel ab eo, qui per dominum terre fuerit infensatus.*

4. *CENITA*, Ital. Centa, Ambitus, circuitus. Fragma. Hist. Forojul. apud Muratori. tom. 3. col. 100. Ita. *Centi* *anni* *scilicet* *1398: Quam fuerat in Magistro Colobere sancta ecclesiae B. Mauri patroni Maniaci, etc.* Et col. 1311: *Iti nostri se re-*

ducentur in Centa nisi Johannis notarius Aylard, post dominum filiorum olim Petri Agathie. Vide Centum.

1. *CENTANA*, ut Centena, Districtus, dominium. Privilegium Leonis IX. Pape pro Canon. Eccles. Viridunensis apud Mabill. in Supplem. de Re Diplom. pag. 109: *Ad Funclerheim mans. 1. cum banno et Centena.* Et infra: *Ad Ars vero mansi. cum uno quartario, silvis, banno, Centana, silvis et molendino.*

2. *CENTANARIUM*, Pondus centum librarum, in Convent. Saone ann. 1536. item quod *Centanarium* 1. Vide in hac voce.

CENTATUM. Vide *Cendatum* in *Cendatum*.

3. *CENTAURIA*, [Est turba centum fere equos (Dietl.).]

CENTURI, idem qui Centiani, Anglie populi, apud Asserum Menevensem ann. 851. [Puto post Hadr. Valesium in Valesium legendum esse Centuri, qui idem sunt atque Centi veteribus Geographis, recentioribus vero Centuarii et Centiani.]

1. *CENTAUROS*. Vide *Centarus*. 2. *CENTAUROS*, Dignitas Centenarii, seu gradus in Schola Agentium in rebus, ad exemplum militis armata, proximus Principi agentium. Vide leg. 3. Cod. de Coheredat. § 4. et de Diplom. p. 1. eodem Cod. de Agent. in reb. § 6. 27.

2. *CENTENA*, Pars comitatus, aut regionis: nam singuli Comitatus, pagi, seu curia, et regiones dividuntur in Centenas, quibus praerant minores iudices, sub Comitibus dispositione, qui a Centen. Centenarii, appellabatur. Quod pagus Comitatus, seu Curiae Vicarias, Vicaria in Centenas, Centena in Decanias, in quibus iudices erant Vicarii, Centenarii, Decani. Decreto Capituli Recit cap. 1. Decanatus est, ut quia in vigiliis constitutas nocturnas tures non caperent, eo quod per diversas, intercedente confusio, scelera praemissae custodias custodire, Centenarii fieri: in qua Centena (si) aliquod deperit, capitale qui perdidit, recipiat, et latro insequatur. Ex quibus, Centenas a Chloto primo institutas ad latrones arcendos videtur posse colligi. Dedit Centena, a centum familiis quibus constabat. Capitula Caroli Mag. lib. 8. tit. 23. et Lex Longob. lib. 2. tit. 51. § 1. [93] *Charta* *Adolf. 3. cap. 31. Centenarius, Centio, quae inter eos orta est, si in finem diuorum Comitatus fuerit, licet eidem de vicina Centena adiacens Centenarius ad suum censum tunc habere. Capitulum de Ludovici Pii cap. 7: Et hac ratio comminetur per singulas Centenas, etc.* Adde Capitulae ann. 853. cap. 7. pag. 672. novae. *Charta* *Chron. Frib. cap. 7: Villam, atam in pago Oriensi, in Centena Noriacense. Cap. 8: De villa Dynamico, quae sita est in pago Oriensi, in Centena Noriacense. Villanarium Abbatum Bellioles in Lemoricibus: Hac omnia sunt in pago Lemovico, et Caturoico, in Centenis Verleisense et Exidense. Alibi: Godeo res proprietate nrae, quae sunt in pago Caturoico. Centena Exidense, quae vocatur Bellus Mons. Tabul. S. Stephani Lemovicenses: Dedit manum unam in pago Lemovico, in Centena Exidense. Rursum. Vide Leges Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 1. 3. 4. Decretum Childebri cap. 11. 12. Legem Alamani. tit. 85. etc. Auctor est R. Rheanus lib. 2. de Re Ger. cap. 1. pag. 105. Heidebergam adhuc apparere Centena vestigium in aliquot pagis, et manere vocabulum. [94] Centena eadem*

quae seculatim est in charta Otton. II. Imp. ann. 978. in Alsat. Dipl. tom. 1. pag. 138. ann. 1000. *Centum* *agrum* *nam ab ipso Centena et scalticia Curienae, etc.* Vide Haitaus. et Grimm. locis laudatis in Charta. *Guerrardum in Prolegom. Chartarum*. *Charta* *Henr. 4. Murat. Antiq. Ital. tom. 1. col. 530. A. 523. B. infra Centenarius et Hunsdrudici.]* Vide Centenarius.

4. *CENTALLA*, Eadem notione. Tabularium Rothomense: *David Monachus et Presbiter et socius eius Moruensis abbat. S. Salvatoris alodium suum nuncupans ad illam Hunsdrudici alium in pago Hildonico in Centalla Laciese.*

3. *CENTENA*, Districtus, iurisdiclio, dominium, Seigneuria, Diploma Hericardi Episcopi Meliensi ann. 1004. apud Meurissium: *Dedit ei ubique servitibus in perpetuum censum qui est in Chambaras, cum campo qui iuxta est, cum banno et Centena, et pratis apud Prianost, quod operatur rusticis de Nonnisey, cum banno et Centena. Dedit etiam totum bannum et Centenam quinque parochiarum in villa, quae dicitur ad Basleas, etc.* Vide eundem Meurissium pag. 403. Laurentius Lothensis in Hist. Episcopi. Viridun. pag. 360: *Ducimus De metuens, pacem cum Episcopo fecit, Centenas potestatis. Episcopus vero, quod sibi, quod reddidit, Continuator Historie Episcopi Viridunensis post Bercharium Presbyterum pag. 359: Supradictus Comes Fridricus Meliensi alodium, quod sibi, quod reddidit, Præbendam Fratrum S. Marie omnes Centenas eorum potestatum, quibus multum inquietantibus, reddidit. Infra: Centenas de alodium, quibus curia, et in iura, quae tunc temporis potestatis in hac civitate tenebat, eidem Episcopo et Ecclesie reddidit.*

4. *CENTENARIA*, Homines Centenaria. Capitulare de Villis cap. 62: *Quid de liberis hominibus et Centenis, qui partibus fisci nostri deseruiunt.*

CENTENARIA, Idem quod Centena. *Charta* *Bertrami Episcopi Viridun. apud Hugon. Abb. Flaviniac. in Chron. ann. 951: Dedimus, deciman illorum aridum, qui nostre Ecclesie persolvuntur esse Decima Centenaria.*

4. *CENTENA*, Centena cerni, zucari, piperis, cumini, etc. apud Anglos, continet 13. petros et dimidium: et quiescit in 100. libris. Centena, quod vocatur barum in centena 108. Centena canabii, telum, et bujusmodi ex 120. unis: Centena ferri, ex 100. petris, ut est in Fiela lib. 12. tit. 12. § 5.

CENTEME, Fustium vel flagellorum centum laticia. Acta S. Ceciliæ Virg. et Mart.: *Ita si invenitur fustis, sine dubio atrociter debet flagellari, et ut dici solet, Centenas exolet.*

1. *CENTENTIALIA*. Vide in Centena 2.

2. *CENTENARIUM*. Vide in Centena 3.

3. *CENTENARIUM*, et *CENTENARIUS*, Isidorus lib. 14. Orig. cap. 24: *Centenarium, numeri nomen est, eo quod centum librarum ponderis sit.* *Vetus Agrimenso-* *rum Centenaria dicitur, eo quod centum libris consistat.* Ita Centenarius est usque pat. 1. 3. Cod. Theod. de Conlat. aris. (11. 21.) Arnoldus Lubec. lib. 4. cap. 37: *Persebens ei annuatim 7 auri pondus, quem Centenarius dicitur.* *Charta* *Friderici lib. 3. de Gestis Langob. cap. 12: Quinquem ei auri Centenaria deferens.* *Untunt* *preterea Liberatus Diaconus cap. 25. Centenarius, qui auri pondus profess, cap. 53. lib. 5. Hist. cap. 20. 31. Fredegar. cap. 69. Gregor. M. lib. 2. Ind. 2. Eplst. 130. Chron. Richersp. cap. 275.*

Helmodus lib. 1. cap. 84. Tageno Patavienensis, etc. *Xpianis xeripax* habent passim Scribae Byzantini. Theophrastus pag. 109. 147. 148. 355. etc. Procop. lib. 1. de Bello Pers. et in Hist. arcaea, Nicetas in Man. lib. 2. § 7. lib. 5. § ult. Cinnamus Græc. Inscr. p. 130. 17. et alii quos passim laudant Scaliger de Re nummaria, Meursius et Fabrotus in Glossariis, et Jacob. Gotofredus ad leg. 2. C. Th. Si quis pecun. Byzant. alia quædam ad Cinnamum pag. 485. Vide Georg. Agric. lib. 4. de Ponder. Roman. pag. 36. et in verbo *Talentum*.

1. CENTENARIUS, Centes. lib. Charta ann. 1208. apud Ughellum tom. 7. pag. 374.

1. CENTENARIUS, Quod complectitur centum annas, in Statutis Massil. lib. 3. cap. 13: *De casuibus crudis non vendendis nisi per Centenarium Addictos præterea huic capitulo, ut Centenaria canabacorum alborum, nigrorum et brunorum integerrima de centum annis Centenariorum.*

2. CENTENARIUM, Canalis per quem aqua decurrit. Fistula nempe, quæm Vitruvius lib. 8. cap. 7. Centenarium vocat. quod, ut explice. M. Phaulder, laminis plectur, antequam in rotundamentum ductatur, lata sit digitos centum, ut Quinquagena, lata 50. etc. Anastasius lib. 1. in Hadrian. *Per centum, quod vocatur Sabbatina, nimis contracta existens: per quam decurrit, aqua per Centenarium in atrio Ecclesie B. Petri, etc.* Infra: *per Centenarium, quod ex eadem forma in atrio Ecclesie B. Petri decurrit, dum per nimium neglectus incuria plumbenibus iungit Centenarium, quæ ex parte altissimi tum fuisset, etc.* In Nicolao I. pag. 210: *Per quam decurrit aqua per Centenarium in urbem Romanam.*

3. CENTENARIUM, vel CENTENARIUS, Officium centum librarum. Chronicon Casuarie lib. 4. *Instituit ut pro uno quoque fratre defuncto fiat Centenarius, hoc modo, ut a die obitus uniuscuiusque Fratris iustitia de pane et vino, et ceteris cibis, eisdem in mensa Abbatibus ponatur. Vide Tricarium.*

4. CENTENARIUM, Pars regionis in Centenas divisa, vel Territorium, intra quod iurisdiclio et districtus aliquis villæ seu oppidi protenditur. Charta Henr. I. reg. Angl. ann. 1108. inter Inscr. tom. 1. Centenarius, col. 118: *Concedo... burgum et villam, que dicitur ad S. Petrum supra Divam, cum omnibus appendiciis et redditibus suis totumque Centenarium quod inter se habent, et quod dicitur infra ipsam Centenariam continetur.* Correct. stat. Cadubrii cap. 8: *Facere debent procurarii per Centenaria Cadubrii, vocari proinde, quod, etc.* Ibid. cap. 8: *Decuramus quod in territorio Cadubrii sit esse debeat unum majus et generale consilium, in quo vicarius debeant don, capellan, et dom. vicarius, et unus officius cum duobus consiliis, pro quolibet Centenario Cadubrii, salvo quod de Centenario plebis interesse debeant duo officiales, etc.* Vide Centa 2.

5. CENTENARIUS, Centenarius, Modus arvi, idem quod infra Centum 2. Charta Walteri episc. Tornac. ann. 1341. in Suppl. ad Miræum pag. 684. col. 1: *Mardus de Barchinensi, et de Barchinensi epus... recognoverunt se vendisse... ad quos Beghinorum Insulensium... tres denarios terre de duobus Centenariis, paulo plus, vel minus, etc.* Alia ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. rez. ch. 256: *De tribus denariis cum tribus Centenariis et duobus vigis cum dimidia terre*

jacentis in parrochia de Dotignayes....

Quinque Centenaria cum duodecim virgibus, in parrochia de Jodantes situata.

CENTENARIUS. Gloss. Gr. Lat.: *Extraxeræ, Centenarius, Centurio, Centenarius, teste Vegetio lib. 2. cap. 8. et 13. dicitur, milis, quos antiqui Centenarios vocabant, centum videlicet militibus præfecti.* [Vide Centena 2. et Centenarius 1.]

CENTENARIUS, DUCENARIUS, SEXAGENARIUS, Qui dicuntur in Cod. Th. pluribus disquisitioni Jacob. Gotofredus ad leg. 1. de Exactionibus.

CENTENARIUS, Qui Centenis præerant, jubentes minores qui per Centenas iudicabant, et Comitū suberant, Centgraf Germanis [Schiltner Centgraf intelligit de minor iudice, qui per Decanas tamquam per Centenas ius dicebat. Vide Centa.] Valafrid. Strabo lib. de Reb. Eccl. cap. 31: Centenarius, qui et Centenatorum, vel Vicarii qui per pagos statuti sunt, Præbiteri, Abbatibus, qui beatissimas Ecclesias tenent, et minores Præbiteri præerant, confertur quænt.

Præceptum Pippini Regis Aquitanie ex Annuario Monasterii Fontenay. Nullus Iudex publicus, nec Vicarius, aut Centenarius, etc. Privilegium Ludovici 2. cap. 2. Maceriarum Insule Barbatæ per: *Ludovicus Rex, etc.* Imp. Aug. Episcopus, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, Viceominis, Centenariis, Telonariis, etc. [Vide Iudicium Caduracense lib. 2. cap. 6. et Barbatæ lib. 3. Germani Abbatibus et Martyris num. 11.] [Centena Arhonenis presidem in chartis traditionum nunc Trivium, dicitur Centenarius, etc.] Præceptum vocari, scribit Arxius ad Vitam S. Galli ap. Pertz. Histor. tom. 2. pag. 12. not. 3. Tinguinus eundem esse, quem Centenarius, vel Centenarius, Sinus. Hist. ur. Rom. med. temp. tom. 1. § 81. sed nescio an recte, cum in cap. 48. Leg. Sal. emend. ubi Tinguinus vel Centenarius Intro ducitur, in fine sit ante Theoda vel Tunginus. Conf. Grimm. Ant. Jur. Germ. pag. 707.]

1. CENTENARIUS, in Præcepto Pippini Regis, cuius locus supra refertur in Appendix. [2. Cent. ann. 885. subter Centenarius, in Alsati. Dipl. num. 94. tom. 1. pag. 76.]

Judices autem officio functos Centenarius docet Lex Salic. tit. 6. § 1. Decretum Childric. cap. 9. Lex Aleman. tit. 36. § 3. Lex Langob. lib. 2. tit. 42 § 3. tit. 3. § 2. [2. Ludov. P. 41. Carol. M. 1. Leobard. 1. 60. et 61. Carol. M. lib. 4. cap. 62. 63. 64. Carol. M. Cabilonense II. cap. 21. etc. Hinc Centenarii Leyen scientes, in Capit. 1. Carol. M. Meg. ann. 829. cap. 16. [2. Ezechbortii Histor. Jur. German. § 164. not. B. Capit. V. Bal. ann. 819. Pertz. pag. 218. ann. 817. cap. 39. 20. 21.] Non tamen de omni rebus causis, sed de minoribus tantum iudicabant. Gloss. vetus Centenarii, de re minima scilicet, Minores judices, ministri Comitum. Capit. 3. ann. 812. cap. 4. et lib. 3. cap. 79: *Ut videretur bene in placito Centenarii, neque ad mortem, neque ad libertatem suam amittendam, aut ad res redditendas vel municipia iudicetur: sed sita in presentia Centenarii, et Minorum suorum iudicetur.* Lex Langob. lib. 2. tit. 52. § 1. [2. Carol. M. cap. 37: *Omnis controversia eorum Centenariis diffiniri potest, exceptis redditibus quibusdam, et minoribus et mancipiorum, quæ non potest diffiniri nisi coram Comitibus. Eadem habentur in Capit. Caroli M. lib. 4. cap. 28. Capit.*

tnl. 1. ann. 810. cap. 2. Appendix 2. ad lib. 4. Capit. Caroli M. cap. 28: *Uti, autem Vicecomites et Centenarii iudicant interpretate et libertate iudicium non terminant, aut acquiratur: nisi semper in presentia Minorum Imperialium, aut in presentia Comitis Capituli, ann. 810. cap. 15: De rebus et mancipiis, ut ante Vicarios et Centenarios non conquiratur.*

Centenariis præerant Centes ipsi, qui in eorum iudicio in maiorem prestant. Lex Langob. lib. 2. tit. 54. § 22. [2. Lothar. I. cap. 60: *Volumus ut Comitatus nostri licentiam habeant inquisitionem facere de Vicariis et Centenariis, qui magis per cupiditatem, quam propter iustitiam faciendam amplissime placita tenent, et inde populo nimis affligunt.*

Intantum cum his in rebus inajoris momenti adjudicant, ut est in Capit. Caroli M. lib. 2. cap. 28. [2. Capit. Missor. ann. 826. cap. 4.] Denique ipsi omnino præerant, Capitula Carolmanni tit. 2. cap. 1. ap. Venter Palat. ann. 884: *Comes præcipit suo Vicecomiti, quisque Centenarius, ac reliquis ministris reipublicæ. Si bellum incipere, Centenarii in maiorem prestant suam, seu Centens suos milites in aciem educere, ut est in Legibus Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 8. Eorum etiam præerant, et in maiorem prestant, in tironibus, aut prædatoribus purgant, ex Capitulis Caroli C. tit. II. pag. 111. 1. Edit. Conc. convent. ap. Valentianus ann. 858. Capitulum Capituli, ut in publicis actis nomen Centenarii, perinde ac Comitibus, consignatum quandoque legitur, Charta Alamannica Gotsfridi, Centenarii, etc. Capitulum, sub Babone Comitæ, et sub Humoldo Centenario, Indictione 5. Vide Concilium Arelatense ann. 813. cap. 28. et Leges Edwardi Confessoris, etc. [2. præter rehenam lib. 3. Iterum Germ. pag. 88. et Loccenium lib. 2. Antiquit. Succo Gothicæ, cap. 3. [2. De Centenariis apud Anglosaxones, quæ centum, frivolis præerant, Savinum in Histor. Jur. Rom. med. temp. § 88. not. g.]*

2. CENTENARIUS, Pondus centum librarum. Charta ann. 1109. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthelm pag. 482. co. 2: *Quicunque caprum adduxerit, de unoquoque Centenare debent dare quatuor denarios. Vide Centenaria 1.*

CENTENARIUS, Centenarius, Cent. 1. et 2. Cod. Th. Si quis pecun. conf. (9. 23.) quis fuerit, ambigunt doctores. Quidam enim eundem cum Centenario Centenarium fuisse putant, quod in Heliozabolo, ut auctor est Lampridius, quod centum aureos sive solidos conficeret, ut Casaubonus, Salmastius, et alii. Alii Jacobum deodredum Centenarium putant, quod Centenalem ita a centenario diversum, ut Centenarius major pecunia fuerit, Centenalis minor, ut loquitur Variarius in Epist. ad Aurelium, unde Centenalem dictum, ut Dioletianum, qui quovis redditu in Glossis Lat. Gr. et Græcorum: proindeque Centenalem centum terens seu stipes confectus, ut sit Major, et minor, maiores, et Centenales communes velationes ostendit lex 1. quæ est Constantii: altera que est Arcadii et Honorii. Centenalemque Centenalem dictum, ut satione publica tractari præcipit, Majoris pecunie figuratim arbitra. Ex qua ult. lege inferitur, Centenalem in eo a Maiore differre, ut sit Major, et minor, proindeque usui publico commodior: et si utramque prius vitæit per sit credere, Majorum propter nimium pos.

das. Centenionem propter nimiam sui exiguitatem.

1. **CENTENTIAS**, Centum, Gall. Centaise. S. Bernardus lib. 5. de Consideratione cap. 7: *Alioquin si diversa putamus (in Deo), non quadraverunt habemus, sed Cententias.*

CENTENNIS, Centenarius, statim centum annorum. Gildas Sapiens de Excidio Britanniae: *Nam Centennis tu ob religionis meritis et in Ratu Martialis, exceptus ab omni prole servaveris.*

1. **CENTERARIUS**, Sacerdotum, qui consuit et conficit centones, Gall. *Centurier*, apud Lobelinum, in Glossario ad calem lib. Irit. Melius legeretur *Centenarius*.

CENTERIUS, Semita, via strictior, ex Gallico *Sentier*, quasi *Semitaria*. Charta ann. 877. ex Tabul. S. Benigni apud Perardum: *De una fronte Centenaria communis perijt, de alio vero fronte strada publico poyrt, etc. Vide Semitaria.*

CENTESIMA, In Camera Comput. Paris. est *Comptus Duplicis*, seu prima Centesima, *Comptus simplicis* seu secunda Centesima levata inter annum 1280. et an. 1390. Computus *Septuagesime*, etc. Verus Chron. Franc. vernaculum MS. quod desinit in ann. 1322. sub ann. 1295: *En cest an meismes fu clevee une septuagesime de l'ancien de France, c'est a savoir la Centième et la Cinquantesime tant sur les Cleres, comme sur les Laïcs. Pour laquelle chose Boniface fit un Decret, que l'on n'aurait plus de France, ou Baron ou Prelat, nul qui fu subgés à l'Eglise de Rome, deslors en avant sur les exactions leur donneoient qu'il envoierent une septuagesime de l'ancien.*

1. Bulla Urbani PP. IV. ann. 1264. ex Bibl. reg.: *Volentes igitur eidem Terram (sanctae) providere de opportuno subsidio,..... Centesimas omnium ecclesiasticorum proventus regni Francie, ac civitatis et totius diocesis Cameracensis, usque ad quinquaginta annorum eidem terrae pro eis succedere, de fratrum nostrorum consilio ducimus concedendum.* Aliis existit eadem de re Bulla ann. 4. Clementis PP. IV. in Chartul. Campan. fol. 92. v.

1. **CENTESIMARE**, Centesimum quomque punire, tollere. Jul. Capitolini in Macrino cap. 12: *Mittis sapient decemviri, aliquando etiam Centesimari; quod verbum proprium ipsius est, quoniam se clementer dicere, quod non Centesimari, qui digni essent decimatione.*

1. **CENTUM**, Spatium centum pedum. Vide *Centadum*.

1. **CEN-GRATIVUS**. Vide *Centa* et *Centenarius*.

1. **CENTRA**, Informationes Civitatis Massili. de passagio transmarino ex MS. Sangerman. Prima *Centra quodlibet* innotuerunt XIII. quae in *centra*; item de *voila* in *roda* Lat. *gans*; item de *palmas* XIII. *palmas*; item a *Centra* VI. *palmas* et *quartum*; item de *falca* III. *palmas*. Vide *Centrum* et *Centra*.

1. **CENTIA**, Luna Glossar. MS. Sangerman. num. 501.

1. Procul dubio pro *Cynthia*, epithetum Dianae: sic Latinus vocat *Venerem* Flaccus lib. 1. v. 56. lib. 2. v. 558. (Vide Glossar. cod. reg. 7044. ut ex glossis: *Centio* vel *Cynthia*, *Luna*.)

1. **CENTILIS**, Vide *Centiles*.

1. **CENTULIA**, *Langue de Boier*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1332. ex Cod. reg. 1190.

1. **CENTIGAMUS**, Qui centum, id est, plures habet vel habuit axes, ut *Bignus* qui duns, apud Acherum tom. 2. Spicil. pag. 193: *O vero nitidum nec na-*

tus, nec vixit, nec auditus, nec dictus ex fideus fuisse Centigamus, prok judic.

1. **CENTILORIUM**, Centurionum, Titulus libri, in Bibl. Clavaria.

1. **CENTIMETRUM**, vel potius *Centimetro*, vox heta ex *Centum* et *metrum*, Gall. *Centon*, Carmina genus et alienis carminibus seu carminum parvulis compositum. Spicil. Acher. tom. 8. pag. 81. in Capituli Atrium: *Centimetrum* ex Christo Virgilianis compaginatum versibus.

CENTIMOLUS, CENTINULUS, Molendinus. Petrus Diaconus lib. 4. Chron. Cap. cap. 21. *Molendinus* 2. *sub una tegmine, Centinulum, ortus*, etc. Cap. 22: *Item omnibus, quae tunc possidebat, molendinus, Centinolo, hortis, curvis*, etc. Cap. 17. *Item Regia pro Regia pro Regia pro Regia, incolis ann. 1280. apud Raynaldum num. 45: Animalia deputata molendinis, quae Centinuli vulgariter nuncupantur.* Et infra: *Subofficium non capiat animalia deputata ad Centinulos.*

1. **CENTINA**, pro *Centena*, Pars regionis. Praeceptum Karolomanni Regis Franc. pro Monasterio Prumiensi ann. 797. *Quod antecessores nostri, in jure eorum potestate confirmassent silva aliqua in loco qui dicitur Renculfus infra Centina Heltango infra vasa Ardenae.* Vide *Centena* 3. et *Centum*.

1. **NOSTRIS CENTINE**, Naviculae species maxime super Ligerim in usu. Lit. remiss. ann. 1492. in Reg. 164. Chartarum. *Item perche de la mer de luy, en quantes engulies, qu'ilz savent dedans une Centine, qui estoit estachee audit chalen, et celle emmenesent jusques aux fauces de la porte de la foiterie dudit Blois, Vide infra *Sentina*.*

1. **CENTIX**, pro *Centria*, Vide infra in hac voce.

1. **CENTIO**, CENTRUM, CENTUSCULUS. Papias: *Cento, filivus*, Vox Latini notissima. Vide in *Gambrus*, MS. Btutic. addit ad Papiam editum: *Collectio illorum qui rilesima rectigula coligit in foras.*

1. *Centio* habet, quod ex varia annotatione percipitur a carnifice. De centonibus multa praedare disserit Iulius. Fontanus lib. 2. de Antiqu. Horae cap. 4. et 6.

CENTRIUM, Eadem notione. Gloss. Saxon. *Centrum*, vel *Filtrum*: *Felt*, ubi *Centrum*, est *Gramcum* sicuti unde *Centrum* est *Gramcum*.

1. **CENTUSCULUS**, Eodem pariter significatu. *Futiles Centusculi*, apud Apuleium lib. 1. *Kivrosque*, recentioribus *Centusculi* vel vestigia, sicuti *Centusculi* vocant. Lexicon Graec. MSS. Reg. sign. 2032: *Πένες, οί κέντρον, κέντροι καί κέντρον, οί κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*.

1. **CENTUSCULUS**, Eodem pariter significatu. *Futiles Centusculi*, apud Apuleium lib. 1. *Kivrosque*, recentioribus *Centusculi* vel vestigia, sicuti *Centusculi* vocant. Lexicon Graec. MSS. Reg. sign. 2032: *Πένες, οί κέντρον, κέντροι καί κέντρον, οί κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*.

1. **CENTUSCULUS**, Eodem pariter significatu. *Futiles Centusculi*, apud Apuleium lib. 1. *Kivrosque*, recentioribus *Centusculi* vel vestigia, sicuti *Centusculi* vocant. Lexicon Graec. MSS. Reg. sign. 2032: *Πένες, οί κέντρον, κέντροι καί κέντρον, οί κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*.

1. **CENTUSCULUS**, Eodem pariter significatu. *Futiles Centusculi*, apud Apuleium lib. 1. *Kivrosque*, recentioribus *Centusculi* vel vestigia, sicuti *Centusculi* vocant. Lexicon Graec. MSS. Reg. sign. 2032: *Πένες, οί κέντρον, κέντροι καί κέντρον, οί κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*.

1. **CENTUSCULUS**, Eodem pariter significatu. *Futiles Centusculi*, apud Apuleium lib. 1. *Kivrosque*, recentioribus *Centusculi* vel vestigia, sicuti *Centusculi* vocant. Lexicon Graec. MSS. Reg. sign. 2032: *Πένες, οί κέντρον, κέντροι καί κέντρον, οί κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*. Aliud sign. 544: *Πένες, κέντρον, κέντρον*.

varis fragmentis contextum: cuiusmodi plurima exstant notissima. Vide Fontan. et Deinde laudato, et Lexic. Martini. In hac voce.

CENTONARIUM, Artifices, quorum, ut et eorum collegi ex corporis passim mentio in veteribus Inscriptionibus apud Gruterum, ubi fere semper *Fabris*, *Dendrophoris*, et *Tignariis* adiunguntur. De his etiam est tit. Cod. Th. de *Centonariis* et *Dendrophoris*, ubi etiam *Centonarius* et *Dendrophorus*.

1. Constantinus statuit, ut in *guluscunus opidis Dendrophori fuerint*, *Centonarii* autem *Fabrurum corporibus adnecterentur*; quoniam haec corpora frequentia hominum multiplicari oportet. Ex quibus patet magnam inter se habuisse affinitatem ejusmodi artifices: quod etiam colligitur ex his, quod *Centonarius* et *Dendrophorus* in eodem officio praefectos habuerunt, ut est apud Gruter. 86. II. 45. 8. eodem Patronos 427. I. eodem Magistris Quinquaginta, 361. 4. Verum qui dicitur et *Dendrophori*, et *Centonarii*, non ipsi *Fabri*, non omnino constat. De *Fabris*, qui *Centonarii* et *Dendrophoris* iunguntur, illi ferebant illi *signari* dicuntur apud Gruter. 86. II. 45. 8. 402. 2. At si omnes sub *Fabrurum* appellatione videntur comprehendi, 43. 8. ubi mentio fit *Profecti arborum*.

1. **TIGNAR**, qui igitur hi omnes? *Dendrophoris* quidam interpretatur, qui ligna, arbores, et materias ligneas ad aedificia conficienda colligunt, sicuti et *Fabros* *tignarios*, quos vulgo *Carpentarios* appellamus: *Ferrarios*, qui in fero operantur. At in *Centonariis* haerent. An igitur *Centonarii* ferebant *Centones* et *Condicabam*. Verum quod commune habent *Centonarii* cum *Fabris* *tignariis* et *Ferrariis*, ubi et essent qui in castris arborum confectores, una cum *tignariis* et *Ferrariis* *Fabris*, quorum etiam opera in his extruendis necessaria erat. Quod vero de *Centonariis* avertit Jacob. Gotofredus, vix putem a quaquam probatum in *Centonariis* praeterea mentio est in leg. 182. Cod. Theod. de Decurion. (12. 1.) § 20 Const. 36. de pagan. (16. 10) pro *Centonariis* legentibus *Centonariis* onset (Gotofredus.)

1. **Horum** omnium opificum artificumque, qui generali *Fabrurum* nomine designantur, artes munera et officia sortis fecerunt, etiam in *Centonariis* Illustris. Fontanus lib. 2. de Antiqu. Horae cap. 5. ubi docet *Dendrophoris* curam fuisse primam *Centonarii* in silvis arborum confectores, sicuti et *Vegetis* *Concedes* appellantur: deinde nequum etiam fuisse, ut earundem arborum rudem et informem materiam veherent illi asportarent: cui sententiae suffragatur vox ipsa *κέντρον*, quae proprie significat *Arboriferum*. Hanc autem rudem et impolitam materiam ad ea, quibus opus erat, accommodabant *Tignarii*, quos vulgo dicimus *Carpentarios*. Horum officium erat, ut verbis utar *Scriptoris* Clarissimi, *tigna conficere*, hoc est, *tabulam* et *tabulam* formam in primis redigere, et contabulationes ipsas construere; nam tigni confectores, sicuti et *Fabros* *tignarios*, materiem, ex qua aedificia constant. Jam vero quare *Dendrophoris* et *Tignariis* adiunguntur, et quoniam fuerint *Centonarii* videri non potest. Vide apud Caesarem lib. 2. de Bello Gallico cap. 9. ubi loquens de expagnatione Massiliensium, scribit *Legionarios turrim ex latere sub*

2. **CENTO**, Carmen seu scriptum ex

etc. J. Aliud Regis Edwardi Confess. ibidem pag. 91: In Comitatu Grantocensibus ipso tascia, curia, decuriones et omnibus appendiciis, etc. Mox: In Comitatu Suthfolk . . . quinque et dimidium Centuriam. Ibidem pag. 130: Unum Centuriam, id est, Hundredum. Charta ejusdem Edgari pro Wigorniensis Abbat. pag. 140: Dimidium Centuriam, quod Anglice vocatur Cudburgeslaves Hundred.

Vide Centena 8.

CENTURINI, V. Christiani de claustris.

CENTURIO, Centenarius, qui Centena, iudicii loco, preest. Lex Bajuvar. tit. 2, § 5: Et centio curam habebit Comes in sua Comitatu. Ponat enim ordinationem suam super Centuriones et Decanos, ut iniquis quae procedunt quos regit, etc. Antiq. Pule. lib. 3, Tit. 45: Tunc Centurio Sigifrid, qui Advocatus noster fuit, etc. [90] Chart. ann. 1003, ap. Lecomblet, num. 130: Populus adcenturiam nullum habuit nisi Centurionem, quem ibi constituit Fuitianus abbas. Decreta Calomani Regis Hungariae lib. 1: Stiguit Comites . . . denarios, qui per universas Hungariae partes collectores, quantum regis et omninoque Centurionum fuerit collectum . . . Strigienum mittant, neque prius Regi Comites, vel Centuriones partem accipiant, etc. Vide Thurocz. in Petro Rege Hungar. cap. 1.

CENTURIO RERUM TENTENTUM, apud Ammianum l. 16, cap. 6, § 12 dicebatur, qui signorum ac statuarum et ere ac armature in Arte curia gentis, qui postea Tribunus, ac demum Comes rerum tentium appellatus est. Ita II. Vasilus.

CENTURIONES, qui certum corpus condecabant in oppidis, et quorum munus inter vilia et oneraria fuisse colligitur in leg. unic. Theod. de Centurion. (12, 15) Sed quoniam ibi, prorsus incertum.

CENTURIONES, inter Officiales iudicum recensentur in leg. 1. Cod. Theod. de Offic. Reclor. prov. (1, 7).

CENTURION, SICUT. In Pacto inito inter Imp. Henricum et Paschalem PP. apud Petrum Diacon. lib. 4 Chronici Casti. cap. 35, Paschalis pollicetur se non invasurum Regalia, id est, civitates, Ducatus, Marchias, Comitatus, Monasteria, telonaria, mercatonia, advocacia Imperii, Jura Centurionum, et Curias, que mansione Imperii erant in usum Regis. Leg. 2, pag. 67, lin. 16, et pag. 69, lin. 21. Adde Dodechium ann. 1110. Vide Centuria.

CENTURIO, Praefectus securitati in civitatibus. Chart. Spirens. ann. 1322, ap. Haultaus, voce Heimburge, Glossar. Germ. col. 830: Sub testamento schabonorum, Centurionum, qui vulgariter Heimbarger vocantur et juratorum meorum.

CENTURIO, id est Centuria 8. Stat. Vercel. lib. 2, pag. 87, v. Centurium unum, annuunt quod, quod curia una, etc. quae omnia portantur omni die.

CENTURUS, Centurio, Centaurus, eundem sunt Papae in MS. Bituricensi. Vide Centuria.

CENTUS, Sic ex lege Salica tit. 22, legit Muratorius tom. 1. Scriptor. Ital. part. 2, pag. 47, col. 2, ubi alii habent Centies. Vide Centies.

CENTUS, adject. pro Centum. Ad summam quatuor Centuriam librum, in Hist. fundationis Monasterii Caesariensis Suesion. apud Marten. tom. 6 Collect. Ampliss. col. 39.

CENTUS, Centus, in veteri Glossar. ex Cod. reg. 7613.

CENTUSIS, Centusius asses, ibidem.

CENTULENTUS, Renovatus, Glossar. MS. Sangerman. h. 501. Vide Centusius.

CENULENTUS, Cenosus, lutosus. Charta ann. 947, apud Marcan Hispan. col. 801: Cenulentusius Boninus cum Cenulentis mundum, cerneret erroribus involuta, etc. Consulati pedes, apud Tertul. de Pallio cap. 4.

CENULA, adjectiv. Papas MS. [90] Cod. reg. 7644, addit: qui antiqui cenulum dicebant. An cenulum et cenotus? Conf. Virgil. Aen. lib. 6, vers. 308, et Isidor. Orig. lib. 8, cap. 7, sect. 3.

CENUS, Bulla Engelm. III, PP. ann. 1145, inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 240: Apud Merri decimas fingurum Cenurum, quae capitur inter Tar et Foret fluvios, qui intelligit et emendat licet ex Charta ann. 1819, pro ead. ead. Constant. ibid. col. 278: Decima fingurum (i. fingurum) crassi piscis lotius ripperie maris, omnibus Canodis, usque ad flumen Thar. Vide Infra Ligna et Lingua balenae.

CEOLA, Gallis, seu Picardis, Choque, Siles. Charta Philipp. Flandrie et Viromand. Comit. ann. 1180, in Tabular. Abbat. Moitis S. Martini: In vendagio memoris Gerardus unum medietatem Ceolab, ad nos aliam, dactis ad nos, quae vulgo Cochas vocat, omnes Abbas solus habuit. Alibi Cochas scriptum est.

CEOLA, CEULA, Navis species, ex longiorum genere, Saxobus, Ceol. Leges Eborac. Regis Anglic. cap. 4, apud Brompton [90] De instit. London. cap. 2, § 1: Si advenisset una navicula 1. obol. datur, et major et habet siglas 1. den. advenisset Centum, et minor, et Jacet, 2. den. ad tholoneum datur. Ex quibus liquet, Ceolam non fuisse exiguum navem, ut vult Speilmannus. Id praeterea astruit Willelmus Malmesbur. lib. 1, de Gest. Angl. cap. 1, qui ut copis transvehendis idoneas describit: Placidio centoria favore, tribus longis navibus, quas ibi Cilas (i. Ceolas) vocant, Britanniam atabatur. Et cap. 2: In Britanniam cum 5. Ceolis copias trajeci. Ethelwerdus lib. 3, cap. 3, Septem Ceolis, etc. Vocis usus monet etiam apud Anglos in Kaleo, pro Carina. Speilmannus a Celobus dedit, quod improbe Sommerus.

CEULA, Idem quod Ceola. Gildas Sax. de Excidio Britanniae, de Saxobus: Tuna erumpens greges Catulorum de cubili Leaze Barbaria, tribus, ut lingua usque exprimitur, Cyllus, et novus, longis navibus, secunda velle, cunctas, etc. Ita etiam apud Mattheum Westmonast. haec vox scribitur ann. 877, et 897.

CEULA, Ludus species, in quo folis clava propellitur, Picardis Chole. Stat. Roger. episc. Camerac. ex Cod. reg. 8865: Tabulae etiam, et fortissimi, et Ceollas sacerdotibus et ministris aliarum, sub poma suspensionis et anathematis, interdiceretur. Vide infra Ceulla.

CEULUS, Decima habens horologium in comuni, etc. Capitula de Werregibus post Concilium Graetleum ann. 928: Ceolus, Ludus species, in quo folis clava propellitur, Picardis Chole. Stat. Roger. episc. Camerac. ex Cod. reg. 8865: Tabulae etiam, et fortissimi, et Ceollas sacerdotibus et ministris aliarum, sub poma suspensionis et anathematis, interdiceretur. Vide infra Ceulla.

CEULUS, Decima habens horologium in comuni, etc. Capitula de Werregibus post Concilium Graetleum ann. 928: Ceolus, Ludus species, in quo folis clava propellitur, Picardis Chole. Stat. Roger. episc. Camerac. ex Cod. reg. 8865: Tabulae etiam, et fortissimi, et Ceollas sacerdotibus et ministris aliarum, sub poma suspensionis et anathematis, interdiceretur. Vide infra Ceulla.

Coeres Werregildum est in Mircenorum laqua 220. fol. Eadem notione Capitul. v. Homici Ceolus, rusticus, in Legibus Heistebani, apud eundem Brompton.

CELOSUS, in Legibus Inae cap. 21, 32, 33, et Henrici. Regis Angl. cap. 82, [90] Vide Grimm. Antiq. Juris German. pag. 293.

CEPARIA, Strates, ut videtur, stipulam, et stragulam, a latere, autioribus combustibilibus, ab Italico Ceppo vel Cepa, Truncus, stipes. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1234: Venenit Mantua, et cum novis et olivodis aratam Reginorum in paladibus, et fecerunt Ceparias ad emendandum pontem et naves, quae erant in Riamfreda.

CEPARIA, Centuriaria, in Glossis Lat. Gall. ubi Centuriaria, Hectus est a Graeco κτερος, vel potius Hortulana, a Latino Cepa, ut apud Laurentium in Amalthis, Ceparias, dicitur qui curat cepas.

CEPARIUM, Junculum alio conditum. Lit. remiss. ann. 1381, in Reg. 91. Charthrop. reg. ch. 251: Concedit Ceparium seu ceparium. Antiqui. Occitan. Leg. decotus. Vide Cepulianum.

CEPARIUS, vulgoz κτερος, Gloss. Lat. Graec. Vulgaris panis. Vide Ceparia 2. [90] Conf.

CEPARIUM USATICUM. Charta ann. 1306, in X. Regesto Philipp. Pulcri Regis Franc. ex Tabul. Regis Ch. 14: Item usaticum ceparium, quod redimunt quicquid pergit Dominum, et in ortis dicit loca pro 25. sol. annui et perpetui redditus.

CEPATICUM, pro Cepaticum. Vide Cepaticulum. Charta Pipini reg. Aquit. pro monast. S. Floren. in leg. 107. Charthrop. reg. ch. 204: Nullus Cepaticum, seu repaticum, vel pulvericum, aut herboticum, nec tholoneum ab eis extorquere audent.

CEPATIUM, Vide Cepagium.

CEPATIUM, Stipites arborum succisurum. Charta Deodati Abb. S. Filiberti apud Stephonum Antiqui. Occitan. MSS. tom. 1, pag. 289: Domo . . . medietatem de Justis, quae tu Potra prescriptus et infantia tu plantaveris et plantare facis et medietatem de ravnna et Cepaticum de Justis. Vide Ceparium.

CEPEDINES, Lit. sazi in mare, ita fora, Glossar. Lat. Ital. M. 1.

CEPERIA, Idem quod Ceparia, sic dictas a Latino Cepa vel a Graeco κτερος? Charta Heike Abb. Floriac. ann. 1269: Tandem inter nos . . . pacificum extitit in hunc modum, videlicet, quod, si antiquum seu clamor habuerit, et clamor huiusmodi seu clamor in Majoria, et omne jus quod habet in Ceparia et in collatione ejusdem nobis . . . libera remaneant. Vide Ceparia 2.

CEPERS, custodia, rectius quam Hortus, hic intelligitur, si fallor. V. infra Cypus.

CEPER, pro Sepes, Infra in V. Delicia.

CEPETI, Clerici minores vel inferiores, in Statutis MSS. Ecclesiae Senonensis: Omnes Cepeti tenentur facere hebdomadam et quatuordecim dies, et discipuli, nam lectionem et secundam in Matutinis novum lectorem, et similiter in Anniversariis, et ferre scellum, crucem et tadas ad Missam. Vide infra.

CEPHAL, Caput, a Graeco κεφαλή, Aldhelm. de Virgin.

Sed contraria recte extollit viri Capal.

CEPHALOTE, ex Graec. κεφαλα, τετα, Capitationis excoctores, in leg. 6. Cod. Theod. de Patrocinis vicorum. (11, 24).

Color autem pedum respondebat colori illius lat in rostro qui dicitur Cera. Adde cap. 30.

† **Facies, vultus, Gallice Cere, Italie, Cera.**

† **CERA ANNULLI SOUTHERMAE.** Signifi effigie impressa certe instrumentum confirmare, in Charta Alcuini Abb. apud Mabillonium, in Actis SS. Bened. dict. sic. 4. part. 1. pag. 178.

† **Pena CERA.** sive **SEPTAN COMMENDAE.** in Chartulario Episcopi Aptensis fol. 119. est, et contexto, Signifi effigiem ceræ imprimitur, illamque etiam seu boni-hoc appendere, ut passim videre est in instrumentis.

† **CERA DE S. RESURRECTIONE.** Vita S. Gervasi Abb. auctoris Harlufio inter Act. SS. Bened. et spec. 6. pag. 32. cap. 321. De ligno S. Crucis, de sepulchro Domini, Cera de S. Resurrectione, de columna ubi Dominus fuit ligatus; id est, ut coniectat Mabillonius, de ceræ Paschalis seu de illa Litanie, quæ Jerusalem divinitus accendebatur singulis annis in vigilia Paschæ.

† **CERAS SUPERIORES ET SUMMAS** antiqui vocabant, priores, speculorum pagellas, secundas vero inferiores, secundas, novissimas, imas et extremas. Vide Salmasium de modo usur. pag. 460. et seqq.

† **CERA VIRGINEA.** Gall. *Cire-vierge*, Quæ igne non est preparata, qualis est, quæ ex alveis extrahitur, Charta Steph. episc. ann. 1290. ex spec. 6. pag. 100. fol. 100. r. *Duxs librar. Cera virginis nobilis et successoribus nostris solvere tenebatur in recognitione domini feudalis.*

† **CERA LITERARUM RESIGNATI** inter redia litterarum resignati concessos aliquando reperitur. Charta S. Ludov. ann. 1290. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 279. *Cum mulieres leprose de Salceya prope Parisiam, ex concessione inclitis recordationis regis Philippi aji nostri haberent, omnem Ceram, in qua litteræ ad ipsum venissent signatas, etc.*

† **CERA DE PENTECOSTE** inter obventiones a successoribus episcopis persolvendas recensetur in Charta Burch. episc. Camerac. ann. 1119. ex Tabul. S. Autberti: *Privilegiis mei successoribus confirmo, ut predicta ecclesia beati Autberti Ceram, quam offerunt sacerdotibus in diebus Pentecostes, quiete et sine contradictione teneat, sicut ei concesserunt predecessores mei.*

† **CERABULI**, pro *Serabulib*, Brucce, femoralis. Fragm. Inslit. Forojul. apud Muratori, tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1207. Sed quæ præstare ab eis non relaxaretur, totus in *Cerabulis* ex gravi dolore detentus, et ut illa loquar deterris peremeratibus, et ut se reddidit eidem. Vide *Serabulib*.

† **CERACHI**, Novum fuses. Gloss. Isid. In Excerptis, Caruch. Legendum cum Antiquis *Cerachi*. Vide Scaligerum ad I. Manili, et Græci celum et terram portantem secum *Cerachium* puerum. Quo loco Caprigravius habet pueri libellum. Colgimus scripturam quoddam instrumentum inter scriptura *Cerachium*. [Quid si signillum ceræ impressum, vel scheda, ubi ceræ signilli effigies in-

pressæ est? Le Roman de Blanchandin MS.: *Quelques fois un brief mectre,*

Puis une cil Cerachien en cre.

Infra:

Portes cest brief veïre d'ame,
Si que nul neustrois à nul ame,
Jaques tant qu'il ait la Sect.

† **Apertius** quid sit *Cerachium* docet Vita S. Moctri tom. 3. Aug. pag. 743. col. 2. *Cum in agro vite (Moteus) sederet, allato angelus Domini Cerachium, eum litterarum docuit temeraria. Ubi Tabulas ceræ, in quibus veteres solebant characteres formare, intelligit biographus, ut notant dicti Editores.*

† **CERAFUNIBULUS**, Fax, tæda ex funibus et cera confecta (Gall. *Torche*, *Gaufredus Malaterra* 3. cap. 19. *Altissima vasa vel vestis plussquam Clero sufficit, candela, Crucca, textus, et Cerafunibuli.*

† **CERAGIUM**, Quod ceræ nomine præstat Ecclesiis ad luminarium connotationem. Articuli Ecclesiæ Anglicanæ in Addit. ad Matth. Paris: *Si Ecclesia pedet Ceragium vel heretum, vel alia quæ ad Ecclesiam, vel ad unus Ecclesiærum deputata. Vetus Charta apud Spelmanum: Ceragium vulgariter Wascotts. In Synodo Scythica Aeneasius circa ann. D. 1009. Leof. Godefr. id est, luminarium censens, vel pecunia dicitur. Exstat apud Jacobum Petillum post Pontenienem, et Ceragium vel heretum, vel alia quæ ad Ecclesiam, in quo hæc habentur: *Rem juratis quæreret fideliter deavris Ceræ, et illas reddere integre terram constituta. Eundem modum pag. 686. Capit. Melitense ann. 837. et Capit. Caroli Magni lib. 5. cap. 14. Ut hi (Presbyteri) qui illis vices, vel illas Ecclesiæ tenent, illis censui vel illam Ceram, quæ longo tempore ad illud Episcopatum reddiderunt, modo sic ordinavimus ut sic faciant.**

† **CERAGIUS**, *Ceragius*, Pistor, qui ad molendo ceræ agit et levavit passum, Ugon. *Ceragius* habent Joannes de Janua et Auctor Brevisloqui, hæcque addunt: *Et dicitur a cera et ago.*

† **CERAZOLUS**, Eadem notio. In Additionibus ad Vitam S. Antonii tom. I. SS. Mal. pag. 346.

† **Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7857.** *Pestre, Prore, Ceragius, artepore, novariis, Cera vel Cerolis.*

† **CERALE**, f. præstatio in cera. Charta ann. 1277: *Quandocumque (abbas Cassa Dei) erit amicus, habebit consuetum Cerale, et quousque consuetas candles, sicut hæc tenens consuevit habere. Vide infra Ceras consilia.*

† **CERALLIA**, Instrumenta pistoria. Glossar. vet. Cod. reg. 7038. *et Cerasium* in Cod. reg. 7044. ut ex Virgilio: *Cerallique arma instrumenta pistoria.* *Æn. lib. I. vers. 181.*

† **CERALLIA**, Vex Italia, Gallia Chæmones, Pistula, calamelus. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 7. *Expedi ut in omni exercitu, et specialiter in aquali, fide, tuba, Jucos, Cerallia, et Gall. cerallia instrumenta resonantia... deferrantur.*

† **CERAPTUM**, CERAPTUM, CEROPTATA, Pavilio, Candelabrum in Remo, cerapum effectum: alio, Instrumentum quo ceræ accenditur, vel vas in quo ceræ accensus ardet, ex *xpæ*, cera et *ære*, accendo. Gloss. Gr. Lat. *xpære*, Cerapum, Anastasius Bibl. in Lex. Bibl. PP: *Fecit... pharum ex argento purissimo cum lucerna et Cerapto suo. Mox:*

Fecit pharum ex argento purissimo donatum miræ puritatis cum lucerna et Cerapto. Isid. *Cerapto*, pennis annis lib. 40. Vita S. Nicolai Episcopi: *Ferte vobiscum... et cinilla hæc, simul et ad eæ: vairo Cerapto.*

† **CEROPTATUM**, CERAPTATUM, Leo Ost. lib. 2. Chron. Casin. cap. 108: *Ceroptata crystallina duo, argentea alia duo, lib. 3. cap. 31: Ceroptata etiam amia fasilia pederat Constantinus apostoli. Jo. Jo. Diacomo in Episcopi Neapolitani: De reliquo fuit Ceroptata quinquaginta. Leo Episcopus Atheniensis de Transil. S. Marti Martur. infra: Ad eam Cerapto et Ceraptatæ, et cum omni apparatu Ecclesiastico.*

† **CERARE**, Guigo II. Prior Cartusienis in Statutis ejusdem Ordinis cap. 46. *4. qui etiam (Cocquillat) panem, vinum, statutus diebus, sal, cochlear, acutellus, lumbaria, acum, filium, ceram ad Cerarandum accipiunt.* (Cera indurata, illitere, nostris *Encirer*. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 121: *Le cellier consuetur demandu de la chandelle de cire Cerar. Encirer les cuillies des boutons d'uns robe.*

† **CERARE**, f. Pregustare. Stat. Astens: *Licet tamen caribet tabernario habere in quodlibet carrivis spinetum parvum, autem Cerarum, sicut dicitur in eo quod cadant in peram predictam.*

† **CERARE**, Constringere, arctare, Gall. *Serrer*, pro *Serare*. Vide in hac voce. Acta dissolut. matrim. Ludov. XII. ex Cod. reg. fol. 143. r. Et: *Ipsum (dom. de Vain) cum eadem casum vel pillari affigerent et Cerarunt cum cavilla ferrea.*

† **CERARITUS**, in Gloss. Græco-Lat. *xpære*, *ligato*, et Jo. de Janua: *Cerarius, qui facit vel vendit ceram, vel operatur in ea. Regula S. Isidori cap. 19: Ad custodiam sacrarii pertinet ordinatio intercarum... fullonum, Cerariorum, argre sarturum.* [Vide Martini in Pap. Dipl. pag. 851. num. 120. not. 20.]

† **Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7034:** *Clerier, clerier, qui facit, noté en œuvre de cire. Cerarius, Vide Hist. Bies. D. Pleurem part. 1. cap. 28. pag. 112.*

† **CERARI**, *Servorum species. Capitularium ann. 779. cap. 15. ex Langobard. lib. 4. tit. 2. [Vide Regip. lib. 17. et 44.] et Capit. Caroli Magni lib. 1. cap. 183. nova Edit.: De tributis Ecclesiarum. De Cerariis et tabularis, ac chartularis ita ut sicut a longo tempore decreverunt, in Hincmarus Remensis tom. I. et Regino in Inquisit. Episc. cap. 12: Investigandum de luminariis Ecclesiæ, quæ Cerariis habent ipso titulus. Tabularium S. Remigii Remensis: *Idem qui in predicta vitia in honore S. Remigii Ecclesia, habens... manus ingenuitatem I. Cerarios 10. donat uniusquisque denariis 4. et cerariis 2. et cerariis 2. habet patet ita dictos libertatis conditiones homines, qui censum capitis sui in cera, seu Cerariis in Ecclesiis præstant. Ecclesiæ in quibus Cerariis ex illis tribus obsequiis ut vel erinet titulus, qui Capitularium loco præficitur.* [Auctores qui de Cerariis vel Cerocensibus agunt, recenset Mitterleier. Princip. Jur. German. § 48. not. 24.]*

† **CERARIT** dicuntur in Charta Henrici IV. Imp. ann. 1116. apud Zyllesium:

Sine Dagaeale aut Cerearii foris ubique per villas potiti, etc.

◊ CERARIUS, Cereus, apud Regin. ex notis Baluz. ad eundem pag. 165.

◊ 2. CERARIUS, l. pro Cerevarius, carceris custos, Charta Phil. Paler. ann. 1532. inter Priv. Univ. Arel. ex Cod. reg. 4233. a. fol. 30. r. Se contra quemquam suspicio fuerit exorta probabilis, si honeste delentur, praestita idonea cautione, custodiantur Cerariorum actionibus, dimittantur. Vide supra Cerare 3.

◊ CERASARIA, Locus cerasis constat, Gall. Cerisne, Necrol. Paris. MS. ad IV. Id. Jun. Item quinquaginta, una terra quae dicitur Cerisaria, quae sita est in territorio de Cristolus... In qua patria terre est quedam Cerasaria. Vide infra Cereria et Cerasius.

◊ CERASIA, pro Cerasia, Gall. Cerise, in Libro Ordinis S. Victoris Paris. MS. cap. 25. quod integrum exhibetur in voce Sinsin.

◊ CERASO, Eadem notione, species cerasi grandioris Henchenio. Vita B. Columbe Beatin. tom. 5. SS. Mail pag. 383: In ardore dieris febri aliquando succoset frustulum aceris arcani, est aliqua grana Cerasini.

◊ CERATES, Vide Cerates.

◊ CERATE, Le tabou de cera da scrittura. Glossar. Lat. Ital. MS. Vig. Cerasus.

◊ CERATAULA, Buccinatorum cornu, a Graeco κέρας, cornu, et αὐλά, Tibia. Vide Salmasium ad Vopiscum in Carino cap. 19. ubi Cerataulae, Salpistris, id est, Tubicibus adiunguntur. Quiriam legunt Campitulae. Vide Campitulae.

◊ CERATES, Osmi pars media, sitiquam habens unum semit; hunc Latinis Semibolus vocant. Cerates autem Graeci, Latine cornu, ut supra. Cerates autem sitiqua tribus appenditur, habens Cerates duos, calces quatuor. Fiebat enim olim ex are ad instar sigillae, unde et nomen a Graeco accepti, hoc est, angustia. Isid. lib. 16. Orig. cap. 24. Glossar. Sangerman. MS. num. 501: Calces geminatos Ceratim facit. Papias MS. Bithurc. Cerates, Mensura duorum calculorum vel unius Ceratim et dimidum, et sic

scribitur. Z. quem Semibolus dicunt. Perperam Cerates pro Corates.

◊ CERATIUM, in Amalthea, Nomi genus sitiqua, pondus minimum seu obololum. Melius ex aliis, Sacerdotum. Vide Glossar. medie Graecae in Kerasio.

CERATUS, Joan. de Janua: Ceratus, et cereus differunt, quia cereum est quod totum ex cera constat; sed Ceratum, quod vel linitum, vel incrustatum est cera unde Cerate dicitur tabula in qua scribitur. Pilius l. 18. cap. 22: Faciemque inveniunt ignes sacri, ad id Cerato prius linitum. Gesta sub nomine Aeneas: Itaque dicitur aliquot Ceratum, aut pica, aut stagnatum, aut quolibet alio genere coloratum. Regula S. Oesarii ad Virgines cap. 42: Nec vela Cerata appendi, nec tabula picta affigi, nec in parietibus vel camera illa pictura fieri debet. Ceram pictoris instrumento accenset lex 17. D. de Instruct. Sed hinc nota 183. 7.

CERAUENEUS, Tabul. Monasterii S. Andreae Viennensis: Ego Anno Dei correptione factus, constitutusque in fine debito, peditus in praesentibus flagitiis, quae perpetravi, pavens nimium voragine baratri, umbrisque suis tartari metuentis calcare, motique inseri delectans liliis

interluentis (sic) sectis Ceraueis, et tunc videntibus prout per pascua Christi, hoc est factus vel amore conspicuus, etc. Forte pro Urania, celestibus, Papias: Ceraueis, est lapis flammens a calore datus: invenitur ubi fulmina cadunt. Cerariorum duo genera sunt, inquit Isid. lib. 16. Orig. cap. 13: Unum quoniam granum multum crystallini nitalem, splendet tamen corallo, et si sub dyo hoc est fuerit, fulgurare videtur. Cerariorum alterum Hispania in Lusitania littoribus gignit, cui color pyropo rubenti, et qualitas ut ignis. Haec adcerus vici fulgurum optulari fortis, et crederetur. Dicit autem Cerariorum quoniam alibi non invenitur, quam in loco fulminis ictu proximo. Graece enim fulmen κεραιός dicitur.

◊ CERAIUM, nos monet longe aliter Ceraueis recentiores de eo lapide, qui iis Cerariorum dicitur. Vide Lapid. hist. A. Weim. Boet edit. ab Adr. Tollis.

◊ CERAIUM, ponitur quibus multis vitiis improprietat, nec per singulos oblatur. κεραιός enim fulmen dicitur. Isid. lib. 1. Orig. cap. 30. Ceraium sic pingitur

◊ apud Papiam vero MS. Bithurc. sic

◊ apud alios vel X vel .

◊ CERAIUM, ponitur quibus multis vitiis improprietat, nec per singulos oblatur. κεραιός enim fulmen dicitur. Isid. lib. 1. Orig. cap. 30. Ceraium sic pingitur

◊ CERELLERIA, Piculus ferreus ad tuitionem capitis accommodatus. Italis Cerellieria Computum anni 1535. Hist. Delphin. tom. 2. pag. 273: Item pro cretibus tribus, habita una et Cerellieria una tunc. III. tares. XVIII. Vide Cerellieria.

◊ CERBOTANA, CERBOTANA, Machina iaculatorie species, Hispan. Cerbatana, Ital. Cerbotana, aut vicius nostrum Sarbatana vel Sarbatane. Tract. MS. de Re milit. et mach. bell. cap. 12. Chetates, roche sive castella acquiruntur per bombardas et Cerbotanas, per ignem et incendiaria projecta a Cerbotanis... Ita frangit bombardas et Cerbotanas, in dicitur sive aqua intus bomba, etc. Cap. 14: Cerbotana ambulatoria. Rursus cap. 46: Bombarda Cerbotana ad longe pilulas et 1000. et Rabul. Tunc sive sicut est fortis dispersa. Stroph. de Infestura MS. de Bello inter Saxones IV. PP. et Reg. Ferdin. ann. 1488: Tres bombardas grossas et infinitas Cerbotanas, et cum aliis artilis et instrumentis, de quibus erant operati innumerabiles carri.

◊ CERBUS, Species vasca. Vide Lito.

◊ CERCA, Vox Hosp. Gall. Cier, Clausum, septum, Charta ann. 1041. Marc. Hosp. col. 1688: Gaufridus Vitalis et Hosp. ejus Chazol donamus Domino Deco et S. Felici Monasterio Guisnelensi... castrum Ceret et viciniam eius.

◊ 1. CERCARE, Vallare, in modum circi circumdare, obsidione clugere, [Hisp. Cercar.] Charta Veremundi Regis aevi 1090. ex Rabul. Tunc sive sicut est apud Rivarium: Et Cerauit ipsam Penam, et presit eam per fortia, et crinavit et decolavit eam. [Charta D. Garde Rami Ricard et Archiep. Cantuariensis Leyra: Factum era 1182. in die quando habebat Rex Cereata Erya, id est. Iuxta Jos. de Moret in Antiquit. Navar. pag.

44: Et anno, que se cerco Erya, que se coyio Erya, seu Eryaria aliis Eryalada. Claronensis Permenio ad ann. 1309: Dominus Patastas sonari fecit campanellam de cavalcare, et volens ire ad dictum Monasterium S. Johannis ad Ceraundum et vindicatum amorem de predictis ecclesiasticis, concordi duo milia de populo.] Vide Circa, Cercare.

◊ 2. CERCARE, CERCARE, Querere, inquirere, vox Italica, nostris Cercare. Stat. Plant. Puer. lib. 6. fol. 74. v. Nullius impedit officia iudicis gabelle solis sue nunciorum ejus, sive in Cercando nisi prohibuit, esse quocum modo. Stat. strabus, c. 5. fol. 10. de Inst. portar. Quod omnes mercatores... portantes honestas sui metatos super ejus, vel alio modo... teneantur dictas honestas esse metatos aperire, et in suis perire Cercare, ne quid putaret in ignis ex quo debeat solus pedugium. Cherquyer, eadem notione, apud Guinevill. in Perog. hum. 601. M.

Nos ne dehis facere possit, Se non fardet ne vult augetur. Les peccurs d'ere Cherquyer. Les fairs leurs les desquelles.

Cherquyer, pro Chercher, Querere. Le Roman de Cleomades MS.:

La fin de cest livre Cercuelis, Se vous ne nous trouvez euldes les dantes qui n'ont parler.

Vide infra Evocare.

CERCELLA, Querquedula, Avis aquatica, quam Galli Cercelle vocant, Angli Ceele. Vetus Charta apud Sommerum in Tractatu de Gavellin. pag. 183: Debetur etiam nobis annuatim de Nativitate domini unum malthardum, et unum anatum, et quatuor Cercellas, et ad Pascha unum agnum de present. Radulphus de Dieto in Ricardo: Nunc nunciat apud eum tunc Cercellus propensum. Occurrit apud Bromptonem et Giraldum Cambrensem in Topogr. Hybern. dist. 3. cap. 41. qui ita ait appellari anates maiores. Hinc emendanda Glossae Arabico-Lat.: Cercia, auca, ubi leg. Cercelle.

◊ Vel Gall. Cercelle: nostris etiam Cercelle, dictum est olim insectum virgule, quibus capillo. Vide Cercelle.

CERELLUS, Circellus, parvus virgule, nostris Cercela, Anastasius in Valentinio II. PP. pag. 165: Cercelli paria 2. habet quatuor professionibus abbas numero 18. etc.

◊ CERENATUS, Cincinatus, crispus, Gall. Frisé vel Crépé, nostris olim Cercatus. Vita Ricard. et Ricard. fol. 28. ad v. Paris. fol. 100. v. col. 2 ubi de S. Marco: La forme de saint Marc fu tele, l'ose me, sorcels eoutis, binnu par tier, les chevats Cercels, longe et crete, et bryle de composition de cor, de molen saige. Vide infra Circellatus.

◊ 1. CERCHA, Inspectio, quae circumdando fit, simul et Ceneus, qui pro excubitu una custodia castri solvitur. Chartul. ecel. Carmos. ann. cire. 800: Debet enim annos isti (instructurati) quolibet nocte pect ignitum Cercham accere clare et clare et bryle de compositione cor, de molen saige. Vide infra Circellatus.

◊ 2. CERCHA, Inspectio, quae circumdando fit, simul et Ceneus, qui pro excubitu una custodia castri solvitur. Chartul. ecel. Carmos. ann. cire. 800: Debet enim annos isti (instructurati) quolibet nocte pect ignitum Cercham accere clare et clare et bryle de compositione cor, de molen saige. Vide infra Circellatus.

Annus translationis capitis eiusdem 82.

Annus etatis Caroli Regis presentis 82.

Annus regni ejusdem 6.

Episcopi Xpiscopatui Hugonis Paris.

Vide Joannem Hocemum in Gestis Pontificum Leodienium cap. 1. sub finem.

Usus cereo munimos affigendi, oblationis gratia, mentio fit Oblatas, eccl. Liturg. ex Cod. reg. 5191. fol. 163. v. In missa debet fieri oblatio duorum panum, duarum pitarum vini, et uniusque panis argenti sine macula. In uno Cereus per aliquam de Seniore institutus tunc presentem. Vide supra Candela nummata.

CEREBUS BENEDICTUS, idem qui Paschalis, ob solemnem mimum illius benedictionem sic dictus. Charta Roberti Carnot. episc. in Chartul. Guill. abbat. S. Germ. Prat. fol. 94. v. Per medium similiter benedictum partierunt (monachi et presbyter) Cereum.

CEREBI COLUMPA, Candelabrum, in quo Cereus Paschalis ponitur. Ordinar. MS. Rotomag. in die Parasceves: Ad refectorem panis et aquae pergant. Post prandium ergatur columpa Cerei.

Alter fuisse videtur minoris formae Cereus paschalis, qui in processionibus deferabatur, quo preparabatur cruce processio, quae dicta est Processio Domini in missa. Cacterum, Charta ann. 1188. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 130. col. 1: Dicitur parvus Cereus per totam hebdomadam in Vespere, et ardere portatur in processionibus, que fiunt in Vespere per totam hebdomadam Pasche et non plus, et de cereo ipsius parvi datur modicus de ecclesia medicus. Quia accendit Dominus in missa. Cacterum, Charta ann. 1188. que pont. consecraverunt in iunioribus et ostis eorum.

CEREBUS CAPSALIS, Qui ante capsum seu reliquiarum thecas solet accendi. Cereum, vet. eccl. Carnot. In Sabbato quatuor tantum Cerei capsaes accenduntur ad officium vespere ad reddendum a fontibus. Chartul. ejusd. eccl. Debet (matricularius) portare capsa ad accendere tredecim Cereus capsales et unum in pedibus argenteis.

CEREBUS COMITIS, Prestatio, que comiti dabatur in certa hora episc. Nivern. ann. 1187: Item domini episcopus debet habere tertium partem de Cereis comitis, qui dicitur ponderari sexaginta libra cere. Vide Cereus, Cereus et mox.

CEREBUS INTER CENSUS, qui quotannis episcopo Parisiensis reddit debetur, recensetur in Gu. Guill. episc. Paris. ex Reg. B. Cam. Comp. fol. 160. v. De missis nec et heredes qui tenentur facere reddi nobis episcopo et successoribus nostris in solidos annuatim pro Cereis, qui de eodem cereo debetur decem solidos pro Cereis Corbisi et Montislerici.

CEREBUS TANTIS, Qui ante tabernaculum, Tenda dictum, ubi Corpus Christi asservatur, accenditur. Charta ann. 1308. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 129. col. 1: Teneantur tenebuntur... facere ardere nocte dieque continue singulis diebus tres Cereos, tales vulgenter muncipales, non debetur ardere pendens, et suspensus ante Corpus Christi. Vide Tant et Tenda 1.

CEREBUS VIRTUTUM, Votivus, qui pro miraculo impetrando vel impetrato offertur. Charta ann. 1182. ex Bibl. S. Germ. Prat. S. Eusebii Schol. adulatoris de Cereis de virtute, ardens

continuellement au l'eglise cathedrale de saint Briens. Vide Viras 2.

CEREUS. [Mensura:] Et de civitate sessorios duos et ad kalendas iun. denarios et iun. Cereus de Canbe, et lunum hominem ad opera tota septima cum suo pane. (Cart. Gosuar. Ruthen. p. p. Desjardins, p. 183. xi. sec.)

CERGI, Inquisit. de foresta Angli. in Reg. 84. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 8. r. col. 2: Habet etiam dom. Monasterii sancti Cergi pedem et sumum servientem. Sic; et cum nonnulli episcopi extat post vocem Cergi, qui aliquid deesse significari videtur, legendum suspicari CERGIA, pro Sergia, ut videtur. Pannepieces. Vide Sargium. Costumae eccl. paroch. de Thoisaco Aduens. dioc. ann. 1383. ex Cod. reg. 5529. B. Debet (archiepiscopus) habere unum lectum, unum mundum colitro, pulvinari, cohopertorio, Cergia, auriculari, quatuor iustaminibus et capitegio.

CERGIA, Custodia: servientes statim, qui forestas insigunt ne qui damni in ea committatur. Charta Simon. comit. Montis. ann. 1302. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 524: Porrofacta que gratius meus de Yedina et Cergia mea de Yedina in memoribus S. Benedicti capient, mea erunt. Vide supra Cereus et Cergi.

CERGIA, Gall. Cereus, Cereus. Stat. MSS. colleg. Longobard. ann. 1392: Item circa Cergia de cerea deputata capelle, ad nullum alium usum committatur, nec aliquem de domo.

CERL, pro Cera si bene conjuncto, Potius genus Plinio notum. Bymer. tom. 13. pag. 374. col. 1: Simul cum omnibus allocationibus, tam le Bouge de cerlo, quare cerlo, et aliorum requisitorum. Vide Celia et Cereola.

CERIA, Capitulare Pipini Regis Italiae anno 756. cap. 32: De pravis ille hominibus qui brannicos colunt, et de hominibus suis subitis munda Cereis incidunt, et votos vocent, etc. Ubi Ceras pro Cereis ponitur. Candelas dixit Concilium Nannetense cap. 20. [Anathema: Cerie, facies sepulchralis.] Vide Votum et Cemetorium.

CERIA, Casei species, seu lac certa ratione coagulatum, Italia Eugeni PP. Urb. Instr. 1392. inter Instr. tom. 1. Christ. col. 134: Dedit... decimam domini ejusdem comitis (Ebroicensis) lanei scilicet, casorum et Cerialium, que si sunt. Nisi aut pro Soria, vasis cui clausus cepus. Vide in hac voce et infra Serra.

CERIBER, *ερεβερης*, Cerebrum, in Supplemento Antiquarii.

CERICUS, Cereus, pro Sereus, passim legitur in Chartis avi medii.

CERICUM, pro Cera, si fallor, in Lit. ann. 1177. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 670. art. 4: De quibuslibet libra Cerie, facies sepulchralis.] Vide Votum et Cemetorium.

CERICUS, Et penelo, o bandiflori della nave che mostra el vento. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide Cerci.

CERICUS, Cereus, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7092.

CERIFEX, Qui operatur in cera, in Additionibus ac Viam S. Antonini tom. 1. SS. Nisi. pag. 347. Vide Cerialis.

CERIFORUS, Vide Cerialum et Cerialis.

CERILLARUM, Gloss. Gr. Lat. & *ερεβερης*, Cerialium. Meursius interpretatur officium certum, *ερεβερης* Sed legendum potius *ερεβερης*, Cerialium. Vide Cerialis.

CERILLIGION, Idem ac Chirogyllus, quod vide.

CERILLUS, Wolfardus lib. 3. de Mirac. S. Walburgis n. 10: Cerillum, qui lingua Teutonice Riste nominatur. Germanice versio habet *Reisten flache*.

CERIS, Idem ac Cera. Inter crassiorum et subtiliorum. Riste-pan-vlachs, manipulus lini, in Kiliano. Riste, scapus, Germanice, flachs, linum, stappa. Vide Riste.

CERIMONIA. Vide supra Cereonomia.

CERINA. Vita S. Francis de Paula tom. 1. SS. Apol. pag. 183: Et sic puer spatii latus habet cepit Cerialium placum pondere decem rotularum, quom paraverunt, et sic parati sunt. Henschelium Nassau vel corbem piscatorum Interpungit.

CERINTA, Vitis herbe genus, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7013. pro Cerialia. Ital. Ceriala, Gall. Paquette.

CERIO, Mensura, genus Charturum S. Vandreghis fol. tom. 1. pag. 216: Una quartage missa valore trium denariorum minus quam Cerio de foro de Caudale.

CERIOLO, pro Cereolis, ut in hac voce dictum est.

CERIOULUS, Parvus cereus. Mabill. tom. 4. Anal. pag. 382. 387. ex Pirrini libello: Et de quatuor Cerialibus, et Cerialibus et Cerialibus... redditus. Occurrit iterum in Privilegio Ferdinandi Gonzalez pro Monasterio S. Emiliani tom. 8. Bibl. Hisp. pag. 177. col. 1. Vide Cereolis.

CERISEUS, pro Sereus, sereus. Charta inter notas Godefr. ad Carol. III. pag. 384: De quatuor Cerialibus et filis Cerialis munda. Vide Sereus.

CERISUM, pro Cerasum, Gallice Carise. Spicil. Fontanell. MS. pag. 494: In vigilia sancti Cerialis, et circa, vel secundum quod tempus requirit.

CERMEA, La aqua, in Glossar. Lat. Ital. MS.

CERMENTORIUM, *ερεμτοριον*, Gloss. Lat. Gr. editis MS. habet Termentorium, pro quo Cangius noster in hac voce censet legendum esse, Termentorium. *ερεμτοριον* id est quod ex absterione colligitur.

CERMINICUM, Vita S. Sabini tom. 2. Febr. pag. 325. col. 1: Qua causa memororum meorum tumba insignita distinguatur.

CERMINICUS, Idem ac Cerialis, qui administravit pastorem habet ecclesia inculta retinebatur. Ubi MS. Beal. pro administravit habet Cerminiculus; non male ut opinor nam Cerminiculus, seu Cerminum, instrumentum est rusticum, quo herba rescinduntur. Lit. remiss. ann. 1171. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 1173: Euse porpe longa, et agellus, qui pascit, unus unumquemque compere capines. Ibid. Germanus ter agellus. Vide infra Serra 4.

CERNARE, Propravare. Vet. Gloss. MS. Sabini.

CERNARE, pro Cerasare, precipitare. Vide Cernare.

CERNEA, Idem quod mox Cerneda. Jacobi Arrie Annal. Genens. lib. 10. ad ann. 1382: *ερεμτοριον* facta (du Cerneus de Galea cxx. que dictas fuerant per Sapientes Annonenses in civitate Juave.

Vide Muratori. Antiqu. Ital. vol. 2. col. 1182. v. Cerna.

Vel potius quod Italica Cerna, Selectio, secretio. Hinc Decerner, pro Secernere, in Lit. remiss. ann. 1829. ex Reg. 10. Chartoph. reg. ch. 307: *ερεμτοριον* et de quatuor Cerialibus et Cerialibus... ponit senestre et le nec.

Cerne vero nostris idem sonat, quod

signum lætitiæ demonstrandum. Gerardus Episcopus Cameracensis in Synodo Arelatensi ann. 1135: Hoc signum Acolythi, id est, Ceroferrarii, qui ignem verbi colentes, qui illuminant fratres ad agnoscendum, et influentemur ad diligendum Deum, predicando ministrant. Innocent. III. lib. 1. de Myster. Missæ cap. 3: Acolythi vero, qui Latine Ceroferrarii nuncupantur. Et mox: Acolythi cerosæ ferunt accensæ Evangelium, non ut tenebras æthere illuminent, sed ut proximi opera lucis ostendant. Adde Alcuinum lib. de Offic. divin. Rationum lib. 1. de Offic. cap. 9. Rupertum lib. 1. de Divin. Offic. Ivo. Carnot. Serm. 2. de Reb. Eccl. etc.

Hinc cum ordinatur Acolythus, privatum ab Episcopis, etiam ordinatione Gregorii Magni (in libro Sacramentor.) qualiter in officio suo agere debet, deinde ab Archiepiscopo accipit Ceroferrarium cum cero, ut scilicet ad accendendam Ecclesie luminaria mancipari, ita sibi dicitur: Accipite hoc gestatorium luminis, ut per illud valeatis ad adorandum tenebras effugare, et ex quibus periculis, Ceroferrarium munus etiam fuisse cereas accendere in Ecclesia, cuiusmodi etiam fuit Ceroferrum in Ecclesia Græca. Glossæ Gr. Lat. *Expendere, Ceroferrum. Sunt autem Ceroferrarii, idem qui Ceroferrarii, qui κερωφόροι et λαμπροφόροι dicuntur Græcis, Exat in Eucherio Gerosorum exiit ex xpo, pueri dicitur etiam vel κερωφόροι, etiam ordinatione λαμπροφόροι nuncupatur. Istius igitur, si non ordinis, saltem officii fuit Marchionis lib. c. ult. cuius meminit Pantaleon de Mirmis lib. 5. de Acolytho: Προκαταίει τὴν εἰς τὴν ἀντίον Μαργαρίτην, ἢ ἀντὶ τὴν ὁδὸν γλυκύνον κερωφόρον τοῦ παντοκράτορος τοῦ ἀντὶ. Pueri Ceroferrarii, apud Inculphum pag. 886. Vide Ceroferragus et Cerophania.*

CEROGERULUM. Ceroferrarium. Hugo Rotomagus Archiepiscopus, lib. 2. contra Hæreticos cap. 5. de Acolytho: Praefertur ipsi luminaria accensa Cerogeralia inposita.

CEROMACHUS. Vide Chirographum. **CEROMACHIA.** Latine Κίρμας Græcis, Tabula cerata scilicet in qua scribebant antiqui, vel Unguentum ex oleo et cera, quo in palastris utebantur athletæ, quoque etiam locus ubi ungebantur. Sed in Sexta Synodo in canone dicitur, quod ceræ ea densa imago SS. Cosmæ et Damiani, quam infra brachium substatum ferebat Constantinus Laodicensis; in Vita vero S. Wilfridi inter Acta SS. Benedicte, sæc. 4. part. 1. pag. 725. sumitur pro glutine seu visco, quo quis inuitus detinetur. Sic Frigidopex de Sancti obitu.

Idem monasterio, oratorio, operiferis
Exalt volueris, scilicet Ceromachia liber.

CEROPHANUS. ut Ceroferrarius, 3. Græcæ, cera, et pæda, candela. Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1047: *Presbyteri et diaconi et subdiaconi in vestibus Cerophani in altis ibis de præparantur.*

CEROPATUM. Vide Cerapum. **CEROSTANDA.** CEROSTANTES, Candelabra quæ per se stant, vel in quibus cereæ stant, aut manibus deferuntur, idem quod Cerostata. Vide in hac voce. Codex MS. Cassin. tom. 1. Hist. ejusdem monast. pag. 92. col. 2: *Fuit processio cum signis et flammeis, et ceris, Cerostandis, candelis, candelis, capis, etc.* Ordo eccl. Ambr. Mediol. ann. circ. 1199. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital.

med. ævi col. 868: *Et duo observatores subdiaconi foras processantes ante pontificem præsesbiteros.*

CEROSTATA. CEROSTATARIUM, CEROSTATUM. Vide Cerostata.

CEROTA. Pimplæ. Firmæ, reparata. *Quo Glossæ in cod. Reg. 7614: Cera, firma, vera, reparata, propria.* **CEROTARIUM.** Idem quod Ceratosa vel Cerota Græcis, sepe, maligna quod vulneribus superponitur ex rebus liquidis, cera unitis constans. Matth. Silvaticus: *Cerotion, dicitur a cera, quia omnia Cerotum recipit ceram, et est quoddam unguentum inter unguenta et emplastrum.* Cælius Aurelianus Sicc. lib. 1. Chron. cap. 1: *Doctissime passione, Cerotaritis atque matagraris simplicibus unguentum. Occurrit passim apud hunc Scriptorem.*

CEROTICA. CEROTICA, pro Chirotheca, in Charta Henrici V. Regis Anglie Hist. Harcur. tom. 4. pag. 146: *Faciendo et reddendo nobis usum Cerotecam de plate pro dextera manu.* Charitular. S. Martini Pontisr. *Si moris vellet unum unum per Cerotecam.*

CEROTHERA. Mendose pro Cerotæthea, in Reg. Oñis parisiæ, Paris. ad ann. 1266. fol. 111. Vide in hac voce.

CEROTUM. Græcis, Firmos, Ceratum, unguenti genus sic dictum, quod magna ex parte cera constat. Vita S. Antonii abb. Surientini sæc. 4. SS. Benedicte. part. 1. pag. 423: *Feci Cerotum are.*

CERPEIRE. Hierat. Juris Pontif. pag. 170: *Quantum crimen est cem quis percussit, vel hostititer Primaten vel Cardinalem.* Forl. tit. 4. cap. 1.

CERRAGUM. Bulla Alex. PP. III. ann. 1179. inter Probat. tom. 1. Annal. Premonstr. col. 499: *Et dono Alons et vicariis et liberis monasterii ad Cerragum ecclesiam.* Sed leg. videtur Carapum. Vide in hac voce.

CERRATANI. Constitutiones Ordinis Fratrum Predicatorum pag. 101: *Patres nostri Cerratano consortium, qui vulgo Bianti dicuntur, illorumque questionibus modum omnino evitare tenentur; omnemque Praefectorum se illorum indulgentias prædicant. Mox idem ibi dicitur Clerici officii: Nullus... præsumat de cetero quascunque indulgentias per Cerratano, seu Clericos officii, illa appellat, etc.*

Idem qui Italici *Clariadani*, nostris *Charlatani*, Circulatores, qui fabulas came ante agendo, populum ad se alliciant, et nummos ab eorum crumpeis arte blanda educant: *Cerratani* nuncupati, si fides Othello Rhodig. Leand. Alberto in Descript. Ital. alijs alijs, a Cerato Spoliatis, etiam dicitur, quod inde copia ingens ejusmodi circulatores prodiret. Consule Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 846. et seq.

CERRITUM. CERRITUM, Silva, ex faga quæ Hæstres dicitur, constans, Italia *Correto*, ex Cerro, i. e. iugis, [vel quæcus.] Vnde Charta apud Ghellin lib. 1. consularis Episcopi tom. 2. pag. 300: *Omnes terram quæ est ad unum tenentem cum Cerrito arborosa, quicunque et sine arboribus, quæ iusto terminis concluditur, etc.* Aita Grimoardi Episcopi Pisani pag. 404: *Cum prædictis petis de terris... cum excepto, et Cerrito, seu silva et monte, etc.* Gregor. Mon. in Chron. Farfensi, apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 440: *Quidam Pendo donavit in hoc Monasterio caulem Menipini... et compen Arvuliani... et Cerritum unum in Narvata,*

Corru a Quercia distincta in Chart. Longob. ann. 794. ap. Benetti pag. 370: Et super illo duo testati sunt duo quæcias et super ipas una Corru teratati et super ipas Corru code signa inter campu et silva. Vide Focellin. in Cerrus et Accium, Cruscian. in Corvato.

CERRUS. Tabularum Conensis Abbatis in Rutenis Charta 900: *Et de Grada, den. et ad Calab. L. de Cerrus, et de Cerris, id est, facculos cannabim.*

Haud scio an inde vox Gallica Cerie, qui nonnulli dissimili notione occurrunt, in Reg. Oñis parisiæ, Paris. ad. signa. Noster Cam. Comput. fol. 34. v: Item la Cerie d'archiel, y. den. le cent. Vide infra Sorsus.

CERTAMUS. Carta, accurato, animi contentio. Inscriptio Codicis Carolini, seu Epistolæ summorum Pontificum ad Pipinum et Carolum Magnum, ex Codicis MS. Casareo apud Ambelacensem lib. 2. Commentar. de Bibliotheca Casareæ cap. 5: *Ex quod nimia vetustate et per incuriam ptem ex parte divinus atque fideliter Epistolæ conspiciant, denovo memorabilibus membranis summo cum Certamine renovare ac rescribere docuit.* Capitulare 6. ann. 819. cap. 11: *Vocatus quidem est et quæ experias reliquias, ut assensum quibus græcis in Certamen habebat, etc. id est, curam.*

CERTAMINIS JUDEX ET PRÆSES dicitur Baldinus Comes, in subscriptionibus domini S. Martini, apud Miræum factæ ann. 1096. apud Miræum tom. 2. pag. 1145. Sic dictus videtur, quia Baldinus ille primus erat inter ceteros iudex, qui ad hoc operam pernerat ad eam donationem confirmandam, metaphora forte ducta ab eo qui Campionibus decertantibus præsidet.

CERTAMUS Docet, certum, seu singulare certamen, quo res obscura cognito et veritas innotesceret, ut erat hujus status opinio. Stat. Roberti reg. Sicil. MS. 3. Non amplexus in istis cognitionalia ordinare Certamina, quæ in prætorio, clericorum personis atque et negotia (sic) non possent committi censuræ officialibus exercere. Nisi Certamen capitulationis, Examen juridicum interpretari malis. Vide Cognitor.

CERTAMENS CERUMENIUM, Quod ad illud arbutum ex toto terrarum orbe recipiuntur, sic dictum. Nummus Caracallæ Heliopoli in Phœnicie cusus, apud Vaili. tom. 2. pag. 63. præfret: *CERTAMENS CARACALLÆ*. Hoc est, Cerumen sacrum, Capitulum, CERUMENIUM, Ictelastica, Heliopoliensis. Eadem legitur in Nummo Valeriani ibid. pag. 38. *CERTAMENS CARACALLÆ*, hoc est, hinc consule Tristan. Comment. tom. 3. pag. 6. et Spanheim in Epist. 2. tom. 3. 121 et seq.

CERTAMARE. Certare, contendere, altercari, pugnare, expugnare, in Gloss. Græc. Lat.

CERTARE. Certum scire, in Gloss. Arab. Græc.

CERTIFICATE. Notum vel certum facere, scripto testari, Gall. *Certifier.* Instrum. publico Galteri Notarii ann. 1290. ex Archivio B. Marie de Bono Nuntio Rotomagus: *Quoniam et Bonae prænisa in presentia mei Notarii publici inscriptis et per me sic facta fuisset. Certificate.* Sumitur etiam pro Cautionem facere, pignori debere, etc. Bonae assurance. Diploma Alberti Ducis Saxoniæ ann. 1292. apud Ladewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 428: *Nos certificate et*

CERVICATUS. *Superbus, furiosus, contumax*, Joanni de Janua. Utitur S. Augustin. in Psalm. 6.

GERULARIUM, Locus ubi venduntur, vel asservantur cerei, seu cerei. Gloss. gr. Lat.: *Kepαλαιοv, Ceriariūm*. Leo grammaticus in Leone Philosopho pag. 186. [et Symeon Logotheta in eodem Leone n. 36.] *κεφαλαίον*, dictam edicula fuisse testantur in rede Sophiana, n qua asservantur cerei majoris Ecclesiae: *ἵππον δὲ καὶ ἀγροπόρον: καὶ τὰ κεφαλαία καὶ τὰ κερύκεα ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς*

scilicet 30. dies in pane et aqua penitentes. Eadem verba perperam scripta habentur in Exemptis apud Mennium. In libro de penitentia, pag. 4. Memini preterea Exempti S. Parisius in Annos ad penitentiam. Denique S. Ambrosius in Psalm. 41: Sed juna satis in corde tractatus, sicut in principio natus. Episcopus Sermonum in Kl. Jan. Quis enim sapiens credere poterit mentis? Aliquis scire mentis, qui Cerebrum facientem, in foras se pedibus habuit commutari? Illi cœlestes oculi habent pœdum, et cœlestes pedes habent pœdum, et exultantes, si taliter se in foras species transformaverint, et homines non esse videantur. Maximus Taurinensis in Serm. in Kl. Jan. Nunquid non videtur illi fuisse natus et lassus, cuius pedes in foras se pedibus habuit commutari in foras, aut in. portante transformantur.

Tacit. Ann. lib. 1. cap. 62: *Exstruendo tumulo cessante ponere.*

1. **CESPITARE, Cadere, Cespitare, offendere.** Vetus Glossar. Sangerman. num. 561. Præsertim dictum de equo offensatore, qui cespit, pueri pimpligat, Gall. *Cheval qui bronche.* Chronicon Maillicense pag. 434. col. 1. in Senatorio Martini Abb. Scolorum: *Egredi super quædam fatis fatigatus Cespitavit in quadam ponte, et ego primo cecidi in capite equi ad pontem, postea de ponte ad aquam.* Hinc Cespitator vel Incepitator equus offensator dicitur Servio in Æneid. II. v. 671. Charta Joannis Abb. Monach. in 1267. apud Stephanonum in Antiquit. Aurelian. MSS. pag. 371: *Quod verusitas insularitatis generis humani non ignorator, provisorum, ut sic inter cespitantes loca, vras palpantes, et defectu luminis scientia in via morum lubricis Cespitantes, etc.*

2. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7682. Cespitare, *trébouler, braver, Prov. Cespitare, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7667. Cespitare, eodem sensu, usurpant itali.*

CESPITARI, Qui cespites erunt. Lambertus Ardensis: *Observans etiam et buttaria cum hœcis, et Cespitari cum cespitibus oblongis, et mantellatis, operantur.*

3. **CESPITATUM, CESPITATUM,** quibusdam est tributum pro cespitibus munienda: aliis videtur esse pro castris munienda. Nam ex cespitibus castra circumdantur, et aggeres custrones fieri, ut docet Vegetius lib. 2. quod et firmat Plinius lib. 35: *Cespitum auctore castrorum valis accommodata.* [Claudio] de Laborum tom. 1. Materiam Insule Barbare pag. 47. Tributum pro pontibus et viis stratis reparandis exactum.] Alii denique tribunt, quod ex cespitibus, seu prediis localis et conductis pensatur, et Cespitis inditum omni videtur appellari, apud Senotorem lib. 5. Epist. 14. Capitulare s. Caroli Mag. ann. 806. cap. 11: *De teloneis et Cispitatis, sicut in alia Capitulari ordinamus, teneant, id est, ut illi antiquæ consuetudo facti, exigantur, etc.* Diploma Caroli Cal. apud Sanjulianum in Hist. Tornabii: *Neque presensat de corum servis exigere, nisi de suis teneant, ut villam redditibilibus, seu exactionem, neque in mari aut Rhodano, seu Sagona, aut Dou, vel Ligeri fluminibus navigantibus, aut Hætoribus amonantibus regerere audiat, presensat neque navigantem, aut Cespitatum, aut substatum, aut pontaticum, aut in terra rotatum. In alio Diploma ejusdem Caroli apud Besilium in Epist. ad Carolum Imperatorem, aut pontaticum, aut pontaticum, aut pontaticum, aut pontaticum, etc.* [No. Ne saluatio, nec pueritudo, nec agnatio, etc.] in Chart. Caroli M. ann. 782. in Alsat. Diplom. num. 59. aut saluaticum, aut Cespitatum, aut rotatum, etc. in Chart. Ludov. 3. ann. 831. ibid. num. 92. *Neque pontaticum, nec pontaticum, aut Cespitatum, seu rotatum, etc.* in Chart. ejusdem ann. 814. in Hist. du Languec. tom. 1. probet. num. 30. Occurrit passim in veteribus Chartis apud Will. Hedam pag. 49. Almoim. lib. 5. Hist. Franc. cap. 1. Doublet. in Hist. Sandion. pag. 768. 888. etc. [ubi et pag. 636. legitur Cespitatum.]

4. **CESPATICUM, in Charta Odonis Comitibus Blesensis ann. 978. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 95: Ut nullus, exactionem presumat inferre vel capere,**

neque in vinctio, neque in Cespatico, neque in pueritudo.

5. **CESPATICUS, in Charta Dagoberti I. Regis Franc. apud Miræum tom. 1. pag. 241. col. 9: Teloneus vel nœvigium... sultatio, Rheonœvatio, Cespaticus, pueritudo, etc.**

6. **CESPATICATUM, Præceptum Pipini Regis Franc. apud Marten. tom. 1. Ampliat. Collect. col. 29: Neque pontaticum vel pueritudo seu saluatio nec et Cespaticum.**

7. **CESPATICUM, Diploma Ludovici Imper. ann. 821. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliat. col. 77: Nullus publicus iudex vel quilibet Executor... aut rotaticum, aut pueritudo, aut Cespaticum, etc. exactores presumat.**

8. **CESQUET, Joann. Vignolii Inscript. vetl. pag. 365: ARBENTIA CESQUET in PACI DEPOSITA XIII. KAL. MAR. QUORUM Collect. col. 29: Neque pontaticum, Ubi Vignolius: Cespit, pro repuscat, ut apud Gruter. pag. 560. 12. Idem, pro et dies.**

9. **CESSA, ut supra Cessia 2. Stat. civil. vasa Cumanæ cap. 30. fol. 132. v. 5: Si aliquis massarius de cetero derelinquerit aliquod massariatum... non possit nec debet exportare de ipso massario Cessia nec Cessa Cessæ. Stat. Cadubr. lib. 2. cap. 78: Debet dare Cessam illi, qui arat rogum de duobus pedibus. Vide Cessæ 1.**

10. **CESSABUNDUS, Instabilis, vacillans.**

11. **Paplas MS. Bituricensis.**

12. **Perperam pro Cassabundus. Vide supra in hac voce.**

13. **CESSAMIS MENSTRA, Radem, ni falor, qui cumulat, Gall. Gombiz; nam Recta seu adrupte oppositur, qui Rois appellamus. Terrear. castel. d'Arbaire in Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 19. r. Item Henricum cartarum frumentum cartam auctam ad mensuram Cassalem. Ibid: Item unam cartam frumenti ad mensuram rectam. Passim ibi. Terrear. villa de Bussuet ex Cod. reg. 6017. fol. 14. r. Item duas cuppas frumenti ad mensuram rectam, et duas cuppas frumenti ad mensuram Cessalem. Et fol. 31. r. Item unam annuum frumenti ad mensuram rectam, unam cartam frumenti et unam cartam palmole ad mensuram cessalem.**

14. **CESSARE, Cedere, dare. Stat. saccar. Norman. ad ann. 1207. ex Cod. reg. 4663: Si quis teneat aliquem in redditu suo pro hereditate... in solutione illius deferat, ille de quo teneatur hereditas illam censere poterit post defectum, et fructus exigere, etiam tanquam suos; de tamen quod ille qui Cessavit in feudum, infra trientium a tempore primi defectus, quicquid voluerit et patierit, hereditatem suam recipiat et habebit; prius tamen arcamis redditus solvitis et cultum sumptibus, si qui fuerint, restituitis. Vide Cassare 1. Cessionare et infra Cessus 2.**

15. **CESSARIA, CESSERIA, an Prædium rusticum, vel Viridarium, pomarium, Gall. Verger? quia Cessæ seu sepibus circumcingi solet. Parliar. inter reg. et abbat. Gemondi ann. 1222. ex Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 63: Unum argentum terra fructuum... ad faciendum illi decimum seu donos et claustrum, Cessariam, ortum, et alia sibi necessaria. Chartarum ann. 1247. in Chartul. sign. Decanis S. Petri Iudic. lib. 138. Quondam de decimis iurisdictione... infra decimatione de Landarsart prope Cessariam, quoniam Iohannes Dominus dictus Cortice a monasterio nostro tenebat in feudum, nomine eccle-**

sie suis emerint legitime. Vide infra Cessum.

16. **CESSATIO, mnde, Interdictum, censura ecclesiastica, cuius vi a divinis cessatur. Cess. Cess. et Cess. nostris. Vide Cessus 1. Stat. Palmarum Henrici imp. ad calcem stat. s. Flori MSS. fol. 70. v: Cumque indictus Cessatio pro iudicio ecclesiasticum in aliquo loco, inde quia potius excoletur, et Cessatio in hoc loco detinetur; ponitur temporalitas ecclesiastica ad unum secularem, et sic posita detinetur cum aynia vice, quousque dicta Cessatio detinetur. Chart. ann. 1361. in Reg. 01. Chartoph. reg. ch. 323: L'évesque de Noyon avoit fait Cess. en la terre du comte de Champagne. Arest. ann. 1570. in l. 12. art. 30. Item de comte de Retest fait prendre pas ses peus et officiers de sa comté les bestes au greux de la ville de Faux; et pour ce tres reveu par le Dieu, feu mess. Jehan de Craon, lors archevesq. de Roins, ses officiaux ou autres ses officiers eussent mis le Cès en ycelle ville et au aucunes autres de l'edite comté et le gouverneur et autres officiers dudit comté ou d'edite comté de Retest excoletions... Par lequel arrest fu dit que ledit archevesque osteroit ledit Cès, et absoudiroit ledit gouverneur et autres officiers d'edite comté, et remises dudit Cès. In Reg. 110. ch. 104: L'archevesque de Besancon cest fait mettre le Cès en la ville de Moyrent, d'ies l'art. abbat, qui de ce se mit a dire, appella ce Cès, et dit que ce n'est il ala, et il pourryz sadite appellation tant et si longuement, qu'il obtint sentence pour lui contre ledit archevesque. Alie ann. 1591. ex Reg. 138: L'évesque de Lengres fist mettre le Cès audit Bar, qui dura par huit jours. Hinc Cesser, a divinis cessare, in Charta Jacobi dom. S. Sauri ann. 1250. Item Cessare, et Et sorvillate de ces choses dessus nommées... ge pri et riguer los doian de Saux, qui que il soit, qui il Cessoit en la ville de Saux, jusqu'à tant que il viret eust adrocié los tort, que il fevoit à ceul de la franchise.**

17. **CESSILA, pro Cestello, ut videtur, vel Italica, Ostula, invenit S. Victor. Sotlis Apostol. ann. 1255. Item unius beate Barbare in quadam Cessela de argenteo.**

18. **CESSERIA, Vide supra Cassaria.**

19. **CESSIA, Vide supra Cessia 2.**

20. **CESSIM, Frigidum in S. Wilfrido cap. 49:**

Hinc divi petri, supra quia mans revolvit, Latas Edifici posita identiter alios, qui retuli Cessim, leviter et alio viciis.

[An breviter?] Nonquam, sed Graecum, et habet, vel. Gloss. Vide Theop. Fabri in Cedo.]

21. **CESSIVUS, Vide Cusinus.**

22. **CESSIO BONORUM, Quia ritu apud Italicis olim fieri, dicitur Statuta de comit. Venetis, per Eugen. PP. IV. confirmata ann. 1145. ex Cod. reg. 4590. A. cap. 79: Unaqueque persona Christiana vel Iudea, qui bonorum vel recte facere Cessionem, teneatur universa sua bona tradere curis per suum juramentum... et quod apud se usque ad causam et arbitrium in presentia Iudicis sedentis pro tribuendo et alium persuasum quod libuerit, et quod nec capsum in capite, nec infulum retineat... et quod in causis et serbolis eundo cum precibus tubas levatis et alio modo, quod prelati iuramento illo qui bonis causat, quod tunc bonis cessit, nominando unum proprio nomine; et eodem trompato facti, presente illo qui bonis cessit, in locis publicis... Omnia su-**

Heet una parte de jaspide et una parte de
Cristallo.

* **CHALVAGIUM**, Lignatio, Gall. *Chauxage*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 411. col. 2. in Ordinatione Humberti 11. ann. 1340: Nec ulterius patiantur, quod aliqua nemora... nostra scindantur, essententur vel charbonentur pro martinetis vel aliis grossis ferarum operibus faciendis, nisi dumtaxat pro minutis fabricis et Chalcoagis personarum, ac aliis minutis usibus oportunit. Vide *Chasagium*.

[illegible]

*Vobis confiteri volumus confessiones au-
diendi... etiam in et de casibus dicto
domino Lugdunensi reservatis, exceptis
tamen... concubinato notorio, Charva-
ria... licentiam impertimur. Nostris
olim Catevici, Chatevici et Chatevici,
eadem notione. Lit. remiss. ann. 1380.
in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 361 :
Comme n'a guerres pour occasion de la
somme de douze solz : pardonnez pour un
Chatevici en la ville de Ver. Ains ann.
1400. ex Reg. 161. ch. 51 : Eulz estans à
table fut parlé d'un Chatevici, qui se de*

lani seu Camberici. Charta ann. 1240. ex
Chartul. S. Sulpit. Butur. fol. 87. r.
*Dominus Robertus de Bancio homagium
domini domino abbati nomine Chambrer-
lanis nro. vestimentum illud, quo super
illis vestitus erat indutus, dedit Assen-
tibus istis Erardo preposito nostro, Pe-
tro gleomastario, Johanne sacrista, Gu-
afrido Chambrerlano nostro, Stephano Bui-
armergo fratre abbatis, Dionisio famulo-
eius. Vide supra Cambellanus et Cam-
bericis 2. Chambrillour, Socius, contu-
bernalis, vulgo Compagnon, qui est de la
même chambrerie. In Lit. remis. ann.*

* **CHAMPAGIUM**, Vetical agro impostum praesatio agraria Gall Cham.

part. Charta ann. 1205. In Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 264. r. col. 1: *Cum venditis, subvenditis, mutagitis, pãrditis, obicis et Champaginis, et cum omniis alijs jure vendis. Vide supra Champaria et Champagne vero Ager pascuus, in Lit. remiss. ann. 1456, ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 183: Le suppliant afferma pour sonz en certains Champes et terres de sonz poosteral, nommẽ le pastural long. Vide infra Champereus.*

¶ **CHAMPARDUM**, Eadem notione qua Champagnum, a Champia, cernuã, a inter. Phil. Pulc. reg. Franc. et Hugon. de Bovilla ann. 1808, ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 254. r. col. 3: Item venditis dicti campis et terris villorum ipsarum, que tenentur ad Champardum, quo Gallice ita legitur ibid. fol. 227. v. col. 1: Item les ventes dudit lieu et des terres de la Chapelle et de Goulinville, qui sont à Champart. Charta ann. 1210, in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 147: Item Champarda seu terragij valentia quinquaginta septem solidos et sex denarios Par. annuati et perpetui redditus assignatio dotalitij Jo. regina Franc. ann. 1319, in Reg. 60, ch. 69: Item pro Champardia de Verschole duodocim solidos. Champier, Champardum exigitur in Lit. remiss. ann. 1838, ex Reg. 145, ch. 211: Le suppliant ala devers le sergent de la justice, que a l'alcouret Yvesse Deslois, homme de Champart, qui le lui vouloit Champier une piece de terre.... laquelle estoit et est du Champart dudit couvent. Vide in Champiers.

¶ **CHAMPARIA**, fides in Champaria, dicitur. Reg. sign. Probus: Item faci domino tipo Guillelmus xero, solidos censuales pro Champaria suis ascensum. Nisi sit Jus pascendi in Champaria, pro Champaria. Vide supra Champarium, et mox Champereus.

¶ **CHAMPARS**, in Chartular. S. Martini Pontisarr. legitur pro Campareis, quod vide.

¶ **CHAMPAGIUM**, Jus pascendi pecora in agris, pratis vel silvis non suis: id etiam quod prestatum pro bulismodi pascuis Charta Calomontis in Dambis ann. 1297: Pro Champagiis et aberagis que habet in dicto statuo. Vide Champaria.

¶ **CHAMPEARE**, Pascere pecora in campis sine arvis, nostris Champier. Inquisit. Ms. ann. 1480, in Bressia et Bugeis: fit dis brotelli Champasperer et bochiavener tanquam in eorum brotellis. Arest. Senat. Chamber, ann. 1632, ead. de re: Une cusa iustus communitatis usque et pascuis pascuerandi et bochiavener in Champier. Liber. villa de Grancey ann. 1348, tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 180, art. 5: Voulons et ordonnons que nostre homme se habillant de nostre chasle, ville de Grancey et leurs heres, puissent Champier et mener a toujours mais toutes leurs bestes grosses et menues, exceptey chieures en tous nos bois et villages. Champier. Lit. remiss. ann. 1480, in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 72: Guillaume de Boueppe, boucher et garde d'une charue de certain seigneur, qui avoit fait Champier et dẽgaster en grant partie l'erbe deudites fauchees de prẽ.... par ledits bues, et que a Champier et dẽgaster ainsi ledites herbes.... et estoit constiter. Unde Champier, pro Champier, legendum in Champaris. Champier vero, pro Arcam, vulgo Champ, fons de aliqua ornare, in Comput. S. Steph. de Pontisarr. fol. ad ann. 1800: Cinq esterlins de portes blanches a

semer le Champ deudites cottes, faire les coppons des labours pour ciz grosses perles a Champier ledit Champ. Rursum aliud sonat eadem vox Champier, Pugnare scilicet, concertare, Gall. Se battre avec quelqu'un, in Lit. remiss. ann. 1407, ex Reg. 191, ch. 247: Jehannin Moncier et Jehan Talart Champiererent l'un contre l'autre.... lequel Talart avoit le desave dudit Jehannin, qui estoit en grant peril de mort. Vide Champasium.

¶ **CHAMPEIUS**, Idem qui Champaris vocatur, a Campa, a cernuã, a inter. Probus fol. 12, ann. 1292: Venerunt Inquisitores domus Dalphini, etc. Interrogati.... Quis possit Champieus, Resp. quod Champieus.

¶ **CHAMPERIA**, Officium Camperis seu Champi. Computum Grasvold. ann. 1382: Pro Champaria de Auris assignata Petro de Ville pro Domusio pasc. 2 flor. m. 7. lib. Item, pro Champaria de Alencone assignata Guillelmo Geben pro 4. flor. 100 sol.

¶ **CHAMPERIUS**, Idem qui Champieus. Inquisitio ann. 1290, in Hist. de Bith. tom. 1, pag. 123, col. 2: Item, interrogati, quis possit Champieris, respondent, quod Villici et Castellani pro dominio possunt eos. Legz Domini, nomen Dalphino, ut patet ex Regesto Probus.

¶ **Camperum**, pretorium, aliorumque agrorum castor. Libert. Brinc. ann. 1347, tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 730, art. 25: Quid eciam Champieris et banerios possint eligere et recipere, etc. Vide supra Camparis.

¶ **CHAMPERTORES**, Idem in Gambipertores.

¶ **CHAMVERUM**, Cannabum, Gall. Chanere. Archivum Majoris Monasterii: Paganus Breno, concessit partem suam de plantationis domus, solidos de agris, culis, de porcis, de lena, de lino et de Chamvero.

¶ **CHAMULCUS**, Genas carpenti humilis, ut nomen ipsum indicat. Gloss. Lat. Gr. Sclodici, γαμολος, Sclodici, γαμολος, ita, recte corrigunt viri docti. Gloss. Græc. Lat.: Χαμολός, Trahe, leg. Traha. Amblin. lib. 17. Unde Chamulcis impostus, traneque lentus per Odensum portans, etc.

¶ **CHAMUS**, Xápus, Frenum, in Biblia sacra. [¶ Cham frenum non potius, quam Mochus, Gall. in Gest. Carol. M. lib. 1, cap. 24.]

¶ **CHAN**, Vide Gaganus.

¶ **CHANABA**, Cannabas, Gall. Chanere, apud Stephanum in Antiquit. Pictav. MSS. tom. 3, pag. 822, et iterum pag. 831. Vide Canaba 2.

¶ **CHANABACIUM**, Tela cannabinna, Gall. Canecus. Chartular. Camulariensis monast. diocesis Aric. 1. Judices de Rocha domui huc loco S. Epidi unum blesium de Chanabacium. Vide Canecicum in Canaba 2.

¶ **CHABERBERUM**, Locis ubi seritur cannabim Inventarium Piquet n. 18, cap. 41, de Volta fol. 18, ex Archivis Principis de Rohan: Item quadam Chanabier actum in insula Domini: confrontat ab Orient. etc. Passim occurrat ibidem ac prescriptum fol. 385, verso. Vide Cabanaria.

¶ **CHABERARIUS**, Locus ubi crescit cannabim, Charta ann. 1532, in Reg. 3. Armor. gener. part. 3, par. de Chanegne, qui se fait en tel cas, selon la coutume du pays (Gestivio). Sed et convicium, fortasse spuriarum, sonat hae eadem vox in alibi. Inq. ann. 1482, ex Reg. 163, ch. 203: Testis Trant et qui auourant appella

dam Chanabelloum venientem de stagno, secato de gurgie. Vide Canadum.

¶ **CHANAVA**, Idem quod Canava 2. Cannabis, etc. Vide locum in Cabanaria postea.

¶ **CHANERA**, Idem, in Antiquit. Pict. MSS. Stephanoti tom. 4, pag. 331.

¶ **CHANEVAREA**, Idem quod Chanabarium, Gall. Chanere, in Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 80. Vide Chaneraria.

¶ **CHANAVUM**, Cannabis, Gall. Chanere. Ego Canabum, Chanere, meliorem decimo malis et paniti, sive legumini et Chanai guisquico, in Chartul. Gratianop. ad ann. 1108.

¶ **CHANER**, Idem, in Reg. capit. Carnot. pro Chanerelle. Vide in hac voce.

¶ **CHANDELLERUS**, Qui facit vel vendit candelas, Gall. Chandellier. Lit. ann. 1375, in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 404: Item in quadam terra petia repatate.... confrontante cum duobus vicinis muniti Petri Martini Chandellieri.

¶ **CHANCELA**, Alveus, canalus nostris Chaze et Chancel. Charta ann. 1385, iterum Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 6, col. 1: Cum cornudum stagni et moleculorum fundis, aquis, aquarum decursibus, piscibus, Chanacea cultura, pertinentiis, etc. Chron. S. Dion. lib. 8, cap. 12, tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 226: Quant il cessé a pleuvoir, et les ruis furent retrayez et secherz, les ex Chanels. Et lib. 4, cap. 6, ibid. pag. 251: Les javeus des fleuves issirent hors des Chanels. Consuel. Genevois. MSS. ann. ann. 1347, fol. 86, r.: Le bailli de Sens avoit mis hommes de par le roi pour voir mesurer le cours et le Chanel de l'Isne, et doit avoir ledit Chanel cinq toises et pied et demi de l'Isne. Charta, ex Chanels, in Latinitate, fol. 204: Esquet dours, quant la rivierte de Marne se desroye et est hors de son Chanel, etc. Occurrit praeterea apud Joinv. edit. reg. pag. 40, et in Vit. S. Ludov. ibid. pag. 361. Et et mensura nomen, in Terrear. Castell. ad Sequanum ex Cod. reg. 9818, 2. La motte de la pante, et le Chanel q'ayon l'on vend vin. Vide infra Chaealis.

¶ **CHANEVERIUM**, Ager, in quo cannabinum crescit, Gall. Chaneriere. Acta capituli secl. Laudun. ex Cam. Comput. Paris. ad ann. 1347, fol. 130, r.: Item decem solidos.... super certiti.... iuxta Chaneverium, quod quadam fuit in la Baudrerie. Vide supra Canabalis et infra Chanerium.

¶ **CHANERARE**, Permutare, a Gall. Chaner. Charta gulchard abb. ib. Chartul. Pontinib. lib. 6, ch. 37: Terra quoniam Senensis Sancto Florentino Chanerari cum Pontinacensis monachis, etc. Vide Chanopia.

¶ **CHANIA**, Permutatio, Gall. Exchange. Monast. Anglic. tom. 2, pag. 705. Denac idem Comes profuso Petro Chanigum ad utilitatem terre suae conferret.

¶ Num idem repetenda est vox Chaner, quae in Chartul. Pontinib. tom. 1, cap. 1, amicum utriusque collegii ante intas nuptias et infra dictur festum regardi, in Lit. remiss. ann. 1415, ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 303: Lequel suppliant estoit de la ville de Soups avec sa fiancée, ses mere et autres parents et amis avec les parents et amis aussi d'icellui suppliant pour assembler entre eulx pour le jour des Chanegne, qui se fait en tel cas, selon la coutume du pays (Gestivio). Sed et convicium, fortasse spuriarum, sonat hae eadem vox in alibi. Inq. ann. 1482, ex Reg. 163, ch. 203: Testis Trant et qui auourant appella

le supplient Changoz... lequel respondi
qu'il s'estoit pain Changoz. Vide supra
Castrum, 128 et Canobis, 128.

† CHANIS, CHANOGLANS. Vide Chan
post Capanus.

† CHANRIA, Concilium Palentinum ann.
1322. cap. 19. Ne ratione collectionis ha-
jesmotic beneficii, aut Chauris, suo alio
quodvis colore, aliquod piamment per se
vel per alios erigere, etc. Forte scrib.
Chauris, compositus, Echango.

† CHANSONUS, Pincerna, Gall. Chan-
son: unde ejus officium Chanosonaria
dicitur, in Testam. Joanne comiti. To-
los. ann. 1257. in Probato. tom. 3. Hist.
Galli. col. 565. Item legum. Stephano
de camera, et lib. Item Stephano de
Chanosonaria, et lib. Comput. ann. 1408.
Inter Probato. tom. 3. Hist. Nem. pag.
195. col. 1. Item redemptio, factum sunt
a Chanosno dicti regis, solvitur et, so-
lido.

† CHANTARUM, ut infra Chanterium.
Charta ann. 1370. in Reg. 100. Chartoph.
reg. ch. 869. Item super Chastaro et do-
mo, quæ fuit defuncti Johannis Champion,
etc.

† CHANTELENGUE, Charta Philippi Re-
gis Franciæ ann. 1378. pro Ecclesia S.
Medardi Parisiensis: Habebunt Canonici
in tota dicta terra... rogationem, foragium,
sive Chanteleungue, etc. Chanteleungue,
etc. Computus Ballivorum Franciæ ann.
1305: In præpositura Parisiæ... de Busto
castelleti... de Chanteleungue. Regestum
Pædagogum Parisiensis: Si ensus de
Paris actum de Paris... de dandis
ville, et si le vend de la ville, comme
que il le vende en gros ou en broche, il
doit de Chanteleungue... met un denier de Chan-
teleungue. Ibidem Chanteleungue est une cou-
tume ancienne anciennement, par laquelle il
fut établi, que le laïc ou à tous ceux qui le
Chanteleungue possèdent, il oster le chantel de
leur tonneau, et le lie wider, et pourve que
il sembloit que cil qui dedans la ville de
Paris estoient demourans, n'achetassent
pas vin, que il ne le voulessent revendre,
et quant il l'eussent vendue, oster le chan-
tel de leur tonneau, et leur ties oster, pour
ce fu mia li Chanteleungue sur les demou-
rains, et sur les Bourgois de Paris. Memi-
ni præterea Chanteleungue vetus Franciæ
Consuetudo lib. 4. cap. de Justice Fon-
ciere. [Arrestum Curie Parliamenti
Parisien. ann. 1381. pro alia Justicia, etc.
Bonavallis et S. Mauri, etc. ex Archiv.
Bonavallis.] Chanteleungue, ut supra
vino vendendo exsoluit Chanteleungue
dicitur a Canteris, Gall. Chantieris, qui
sunt oblonga cellæ vinarie signa, in
quibus per ordinem vinis collocantur:
debeatur autem sive vinum generatim
venderetur, sive singulatum in gros
ou en broche.]

† Trium species pro vino vendendo
exsoluit, aut a Cantheris, Gall. Chan-
tiers, super quos collocantur dolls, aut a
segmentis dollis angustis, vulgo Chan-
teaux, ut Reg. Creag. Paris. supra
hædum indicari videtur, sic dicti.
Charta Ivonis episc. Carnot. ann. 1114:
Concessimus... quod ipsi... (monachi Tiro-
nenses) et sui coheredes... a burgivis,
Chanteleungis (n. Canobis) talis... sui
liberi et inuener. l. it. ann. 1388. tom. 3.
Ordinat. reg. Franc. pag. 413. art. 3: Le
Chanteleung de vin, c'est auvoir de cha-
cun tonneau de vin vendus solis hostes
et en chascun d'eux, quatre deniers Pa-
risiens. Chanis. eodem significatio, in l. it.
ann. 1380. ibid. pag. 361. art. 2. Vide
Charta. ad Capitulum Chanoz. lib. 1.
cap. 8. pag. 178. et supra Castalligium.

† CHANTELLUM, Libertates villæ S. Pa-

ladi in Biturizib. ann. 1279: Quolibet
per se tenens faciat certum, et locum, vel
Chantellum in dicta villa, etc. Infra:
Dum tamen velint solvere census conuocatos,
et 12. denarios quolibet anno de præ-
dictis focis, loco, et Chantello predictis
conuocatis in domo debitis de hæredi-
tibus superscriptis, etc. in Consuetud.
Burbonensi art. 183. et 203. quatuor de-
narii, quos servi sui homines de capite
de anno census exsoluere conuenerunt,
de Chantello appellatur, quod ratione foc-
ce mansionis debeantur.

† Consule de Lauriere in Glossa. Jur.
Gall. ad Chantello.

† CHANTELLUS, Frustum panis am-
plioris, Gall. Chanteaux. Instrumentum
venditionis sergenterie domini Episcopi
Aduensis ann. 1271: Item habet et habere
debt singulis annis dom. Reulm de
quolibet pane quem falcatores conuenerunt
in præria predicta unum Chantellum
cupilibus panis. Vide Cantellus.

† L. it. remiss. ann. 1363. in Reg. 185.
Chartoph. reg. ch. 165: Le supplient
prunt un Chanteau de pain qui s'est renou-
uella. Jine Chanterilles, ni fallor, appellatur
lapidum frugumque, in aliis l. it. ann.
1310. ex Reg. 111. ch. 101: Certaine quan-
tité de Chanterilles pour mettre en euvre en
une sienne maison (fournies par) un ou-
uier de Chanterilles et Chanter. Chantello-
vero, Paris manus averse sectorior,
vulgo le Bos de la main, in aliis l. it. ann.
1401. ex Reg. 156. ch. 113: Lequel
Gualuine fieri le Chanter de des des
de sa maison l'espérance et lui bailla un arriere
main à des dous du menton.

† CHANTERUM, Arces, locus vacuus
muro cinctus, qui etiam notione Chan-
ter quorundam videtur, in Litteris, 1048.
tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 96:
Que toutes manieres de bois, grœues...
fussent ostées et mises hors des viours et
Chanteris, etc. Charta ann. 1357. in Reg.
89. Chartoph. reg. ch. 521: Item in et
super quandam domum et Chanterium,
situm Parisiis in Graueris... see libras
Paris. Ann. ann. 1392. ex Reg. 91. ch.
267: Unam plateam, vocatam Chanter,
tenentem plateas seu Chanterio Guiradi
de Gouvernais. Vide supra Chanterium.

† CHANTERUS, Gall. Chanter, Liberta-
tis Castellum in Biturizib. ann.
1265: Predicti autem homines pro præ-
dictis tenentur nobis et hæredibus nostris
dare singulis annis in perpetuum seu
Chanterio boni vini et Chantieris, etc.
ductos Biturizib. in domo nostra, etc.
[Species mensura est; quanam?]

† Doli genus stultie capicitatis,
quæ exstat Charta dom. Castri n. n. n.
ann. 1265. ex Bibl. reg.: Cum homines
franchisie Castri n. n. n. dederint et promi-
serint se reddiduros domino ropi Francie,
vel quæ mandata seu Chanteris stultie
pleno... decem et actio modis tantum
malo continentes. Vide infra Chare-
tilles.

† CHANTO, Quondam pars armaturæ.
Testamentum Odonis de Rosillone ann.
1298. apud Marten. tom. 1. Anecd. col.
1308: Do et lego unam integram ar-
maturam, mæno cussellum, Chantone,
meum magnam cultellum. [23. An-
Gantones?]

† CHANVANNARIUS MANUS. Vide in
Colobaria.

† CHANVIERIUS, Gall. Chanvier,
Cannabis preparator, Nercolog. ercol.
Paris. MS. Item domus quidam... ultra
parum pontem in rivo Sanguinari situa-
ta, cujus domus Chanvieri Musgeri
Chanvieri.

† CHAPA, Gall. Chappe, Vestis pluuialis,

quo utuntur Clerici præsertim in pro-
cessionibus, Balaz. tom. 2. Hist. Aven-
nis pag. 493. Chæ velutissima membra
Ecclesiæ Claromont: Firmaverunt ut ad
Festum B. Marie Augusti Chapam redd-
ent de duobus maris argenti. Vide
Capra.

† CHAPELETUS, Sertum precatorium,
Gall. Chapelet. Inventor. MS. bonor.
Joan. de Madalibano ann. 1450: Item
pauli unum Chapelet, quod vestimenta membra
constanti uacant perlorum parorum. Vide
Capellina 1.

† CHAPPELLA, Sacellum, Gall. Chapelle,
apud Jobinellum in Glossario ad cal-
com Hist. Britan. Vide Capella 8.

† CHAPPELLARIUS, Petasorum opifex,
ut opinor, a Gallico Chapelier. [Vide
potius Chaparum artífex. Vide Capa 1.]
Computus ann. 1302. apud B. Præsent.
Fend. usq. tom. 2. ad calcom pag. cxvii:
Expensa... Hugo Chapellarius de vi*, et
ix. diebus usque ad omnium Sanctorum
xvi. i. et xvi. c.

† CHAPERO. Ibidem pag. cc. col. 1. f.
Muri fastigium utrimque inclinatum,
quod Gallice dicitur Chaperon: Expen-
sa: Pater Hæuener per bosso fassu-
torum, xiiii. i. et pro Chaperonne de bosso
communi xl. l.

† Inquisit. de memor. Aurel. in Reg.
34. bis Chartoph. reg. ch. 1. fol. 89.
v. Homines auctores. Part. 1. Trin-
sumunt... in vivo furcam, et festam, et
signum Chaperez, et palmæ pugilare. f.
Tignum quadratum, Gall. Eguarra. Vide
infra Chaper.

† CHAPES, Moneta species. Charta
Gerald Abb. S. Johannis Angariæ. ann.
1885. ex Chartulario ejusd. monasterii
pag. 489. Rubrica auctoris. Rubrica
culitib. norari qui sunt in domo S. Lazari
x. solidos p. (sic) Chapes, quos denarios
Cambienbus debet reddere. Vide Chap-
tenensis [29. An pro Chapis?]

† CHAPARDEGIUM, Martyrol. eccl. 88.
Steph. et Sebast. Narbon. MS. Marie
Renigie et mortui sui Berengarii Usal-
gieri, qui dicitur acclens S. Stephani
ad. solidos, et fuerunt in Chapardegio de
orto S. Martini. An Census capituli? Vide
Capella 5.

† CHAPATELLUM, Receptaculum cur-
rum, aratorum et aliorum, quæ perti-
nent ad agriculturam, instrumentum.
Charta Domini de Charney ann. 1380. in
pago Lugdunensi: Jura Chapatellum
Joanne de Charney.

† Gall. Chartil. Vide infra Chappa.

† CHAPATELLUM, diminut. a Capella,
Pegma fimbrie, tomulus honorarius.
Testam. Ludov. com. Valent. ann.
1345. ex Cod. reg. 6008. fol. 76. r.: Ahi-
bemus quod aliqua capella ius Chapitel-
lum fiant nobis... in nostra jam dicta
capitula. Infra capella. Vide infra et
allo Testam. ann. 1419. Vide supra Ca-
pella 8.

† CHAPOTENSIS MONETA. Charta Con-
stantini Potentissimi Sigismondi 1267. in
Regesto Constabularii Burdigalensis fol.
309: Recepi in bona pecunia nume-
rata duo milia librarum Chapotensium. bono-
rum legalium a Magistro Willelmo de
Luda Chausario Beris Angli. Infra:
Mille libras Chapot. bonorum et legalium.
Fol. 210. b.: Quingentas libras Chapot.
bonorum et legalium. Fol. 232. Chapot
scribitur ut et f. 235. Aliud vetus Re-
gestum sub ann. 1308: In diocesi Burde-
gal. currunt Burdegales. In diocesi
Petrage. currunt Engal. et Marchenses.
Agenda consueverunt currere Chapot.
Petrage. Charta ann. 1314. in 50. Re-
gesto Tabulari Regis Charta 49: Valo-

© CHARITATIVUS, Ex charitate procedens, Gall. *Charitable*. Bulla Juhl II. PP. ann. 1365. in Contin. magn. bullar. part. 4. pag. 7. col. 2: *Cupientes tam pio et necessario, ac Charitatis operi subventionis ipsarum personarum morbo pestiferoinfecturarum salubriter provideri. Vide Caritativus.*

* **CHARITESIA**. [Solemnitas in honorem Charitum. *Interp. Iren.* 1. 24.]
 * **CHARITOSUS**. Dilectus, benevolus, amicus. Agnel. Pontif.: *Agapinus IX.* (archiep. Ravennat.) *cujus nomen Latina lingua vertitur Charitosus.* Gloss. Gr. Lat.: 'Αγαπῶν, Αμαντισσινος, carissimus, dilectus, amans. Vide *Caritosus*.

† **CHARIVARIUM**, Lusus turpis tinnibus et clamoribus variis, quibus illudunt iis, qui ad secundas convolant nuptias, Gall. *Charivari*, Concl. Turon. ann. 1445: *Insultationes, clamores, sonos et alios tumultus in secundis et tertiis quorundam nuptiis, quos Charivarium*

vulgo appellat, propter multa et gravia incommoda prohibemus sub poena excommunicationis. Vide Statuta Ecclesiae Meld. ann. 1385. inter Instrum. ejusdem Hist. tom. 2. pag. 58. supra Chalvarium. Carvarium, Brigrarius.

o CHARMÉE, *Prædationis species*,
Charme quoque appellata, in Reg. Cam.
 Comput. Paris. sign. Bel fol. 128. r. :
Item la coutume des Charmes, dont cha-
que fuyz doit par an une pou. Charta
 Simon. comit. Montisfort. ann. 1202.
 inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 324 :
De Charmea, quæ dominus Hugo de

sonno fitto tenet, modesta cedit abiectione.
CHARMEN. CHARMENUS, CAPRIUS, a. LAT.
charmen, *Charmen*, nostri vicissim a LAT.
charmen, *Charmen*, *Charmen*, *Charmen*, *Charmen*,
 anni 1381 in Reg. 207. Charthorp, *Charmen*,
 ch. 245. Les supplices sient de leur bon
 bit, *est assavoir des Charmen*, autrement
 Charment, Charment, Charment, Charment,
 Maillicaco anni 1280. tom. 5. Ordinali
 Reg. Franc. pag. 718. art. 3. Constitui-
 mus celum et concinnius, ut homines
Charmen, *Charmen*, *Charmen*, *Charmen*,
Charmen ad translationem *Charmen* et *Charmen*,
 Charta Thomas comit. Pertic. anni 1217.
 In Reg. forest. comitat. Alencon. partic.
 1. *Charmen*, *Charmen*, *Charmen*, *Charmen*,
 Confirmamus quod prior et monachi (de
 Bellismo) in praedicta foresta nostra per-
 cipiant pacifice et quiete, et omnes gentes
Charmen, *Charmen*, *Charmen*, *Charmen*,
 trembrubus et *Charmen*. Vide *Charmen*.

† **CHARMUS**, Carpinus, Gall. *Charme*. Species arboris satis nota. Occurrit in Charta Guillelmi Episc. Autissiod. ann. 1215. et in Charta Petri Comitis ejusdem urbis ann. 1218. Vide *Carpinus* et *Charmen*.

o. **CHARNAGIUM**, Carnes ipse animalium. Libert. villa de Alavardo ann. 1387: *Item statutum quod nec etiam qualescumque officiales seu servitores, vel domestici nostri Charnagium, bladum, vinum, vel alia bona dictorum franco- rum.... extrahi valeant*. Charta ann. 1313. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 229: *Quod non possint victualia quaecumque et alias denariatas, sive sint bladum, vinum, Charnagia, vel quaecumque victualia alia transferre*. Vide supra Carnagium. Extat alia notione supra in Carnaticum.

CHARNELLI. Murorum plume, Græcis, *μαρὰ καὶ πτερυγία*, Gallis *Grecaux*, vel *Carneaux*. Chronologia Augustinensis Cantuariensis: *Charta* de Charnell, faciendis super muris Ecclesie. Alibi: *Charta* de Charnellatione novæ portæ. Vido *Kennetare*.

1 CHARNENE, CHARNEVUS, Alluvius

ager, ut videtur, forte sic dictus quod
vulgo sit et terra fuvio Charente seu
adfecta. Charta anni 1233. et Chartulario
Athenacense fol. 196: Nos Humbertus
dominus Bellijoci petebamus passonaria
molendinorum in ripa Rodani, invenien-
tes trabem, brotelle, venatones, insulas
et alia in eadem ripa, quae sunt
novo infra terminos predictos. Inventar.
Recogn. n. 18. cap. 41. de Voita fol. 321.
ex Archivio Principis de Rohan: Item
super Philiberto Joanne Lonne, Poncio
Sole pro terra et Charente scitis ex
Pont periora confonit, cum terra dicta
Charente, et alia quae sunt infra
terminos de Juncaria. Et fol. 388. Pro prato et
Charente scitis a las Ramegros, etc. Item
occurrit fol. 394.

CHARNER. Vide Carnarium.
 * CHARNERAGIUM, Tributum ex animalibus, idem quod Carnaticum. Charta Ludov. comit. Bles. ann. 1197, ex Chartul. S. Aviti Aurel. : Ab hominibus ejus-

dem villar funagium et Charneragium
accipiant, quae nunquam ab eis habue-
rant. Vide supra Carnategium.

✓ **CHARNERIA**, Gall. Charniere, Verti-
cals. Comput. ann. 1245. ex Bibl. reg.:
Pro duabus Charneritis ad iustas, in qui-
bus fuerant positi xij. stelligi de auso,
etc. Vide Carneria 3.

° CHARNIERUM, Ossarium, comelietum, Gall. Charnier. Charia ann. 1327. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 583 : *Ad opus retentionis ac supportationis onerum ecclesie SS. Innocentium et Charnierii ejusdem, etc.* Vide supra Charnium 2. Hinc Charnier, Vas in quo carnes salssae reconduntur. Lit. remiss. ann. 1405. in Reg. 180. ch. 174. *Le suppliant rompiu ou leva la clameure (claveure) ou fremure de certain coffre ou Charnier, où estoient lesdiz lars.*

CHARNETGIUM. Vide *Carnaticum*.
† CHARNEVUS. Vide *Charnene*.

CHARCENA. in Legge Sal. titulus 61
est De Carocna, seu Carocna, ut qui-
dam Codi. praefert, vel ut Hierodili-
de Harocneno, Lex vero est de iis, qui
de manu alterius aliquod per vim aufer-
runt. Wendelin. Kruenen, et Kruenen-
est conquisi, Charocna, quoniam ius
Locutenis vero lib. 3. antiq. Sueco-Got-
thicar. cap. 6. Charocna, quasi *abacti*
pecoris rapinam interpretatur, ut *garihus*
Suecice, *abigens*, ex *rau*, *raptus*. [Eccar-
dus praefert Charoceno, quod Inquit
idem est ac Saxonicum *Gerosen*, vel
Siccamum *Gerausen*, et rapinam
designat.]

CHAROLARE. Saltare, nostris Carolus. Mathæus Westmonast. ann. 1305: *Cogens quamplures viros ac mulieres Anglicos, mirum Charolare nudos et palliatis ante se.* Robertus Boaroun in Histor. MS. Merlini: *Il voit issir fors bien cent Dameselles et plus, qui viennent Carolant et dancant, et chantant, etc.* Le Roman d'Abladane MS.: *Prirrent conseil ensemble qu'ils feroient crier une belle feste,... et la seroient toutes les Dames et les Damesoies de la cité et feroient moult belles Charolles, etc.*

* **CHARRA**, nostris olim Charpe, instrumentum ferreum, quo ad secundandum utebantur. Arest. ann. 1845. 6. Aug. in vol. 2. arrestor. parlam. Paris.: *Ubi cumque nos contingit comedere coronam regiam portantes; panetarius (habet) pa-*

nem coctum, gruellos, mapas, manutergia
telas albas ad reponendum panem oris
buletelos, corbeliones, Charpas, saccos, et
omnes alias res residuas pertinentes ad
servitium officii panctariz. Lit. remiss.
ann. 1467. In Reg. RUS. Chartoph. reg.

ch. 35: D'une Charpe que le suppliant tenoit, et de laquelle il desoinoit en sa vigne, coupa en ung buisson ung gros baston. Ains ann. 1476. in Reg. 301. ch. 77: Une charpe ou ferrement, dont il se efforçoit escorser ledit bois.

CHARPANTARE, Gall. Charpenter, Materialium opus facere. Charta Theob. comit. ann. 1229. ex Chartal. Campan. fol. 335. v.: *Dictus magister debet per conventionem scindere merrenum et ad jicare ad onerundem et ad Charpantandum et ad ponendum in opus. Vide in Carpentaria.*

† **CHARRAAGIUM**, Operu quas vassall
dominis prestare debent cum carris et
iumentis, Gall. Charroi vel Charrriage
Hist. MS. S. Cypriani Pictav. ex Tabu-
lario ejusdem fol. 85: Remiserunt omnes
consuetudine de alodo de Fialziaco, u-
nullam rapinam, nec calumniam, ne-
bidanum neque plaustrum, nec hominum
hoc est. charraagium, etc. Vide Carredo

[illegible]

* CHARRALIS, Via, per quam carru-
transire potest, Charta ann. 1406: *Quon-
dam Charralens per quam publice itur de
nemore nobilis viri Aymerci Borgne do-
micelli erga Tarallum ex altera, et ma-
gnum iter per quod itur, etc. Vide supra
Carealis et Carrabilis.*

* **CHARRATA**, Idem quod *Carrata*.
Quantum casro vehi potest, Gall. *Char-
refec.* Vide *Carrada*.

* CHARRE. Vide Charrus.
 † CHARREA. Onus Carri quantum

CHARRAEA, Olfus Carrt. quadrum
carro velis potest. Gall. *Charretee*. Char-
rés, in Lit. ann. 1409. tom. 8. Ordinat.
reg. Franc. pag. 379. art. 19. *Charrousse*
in Charta ann. 1384. ex Reg. 126. Char-
toph. reg. eb. 64: Item une piece de pro-
contentan cneiron xij. *Charrousses* do-
fain. Charta Odonis ducis Burg. ann.
1211. ex Chartal. Longi vadit: Tantum
prutorum acquiritur... unde singulis anni
facere possint quadraginta Charrares feni
Vide supra Carrea.

* **CHARREAGGIARE**, Vehere carro, jumento, vel navi, Gall. *Charrier*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 160. in Extracti computi anni 1331: *Libraorum pro Charreagio dicti vaxelli et ipso adducendo*.

summitatem de terra usque in rivum Mordani, etc.

1. **CHARTA, CARTA, CHARTULA**, Instrumentum, contractus, conventio, quibus prediorum ceterarumque rerum cessiones et venditiones confirmantur et ratæ habentur, aut emptores, aut qui quovis modo rem quamquam comparant, ius eam in proprietate demonstrare possunt, quod cetero chartarum dicitur in Legibus Baronum. Scilicet, *Quoniam Attachi*, cap. 9. §. 4. cap. 25. §. 2. Lex Alemann. tit. 19: *Nes Ecclesie de laica obsequia Chartas nullas premissas possidere. Et si chartam non ostenderit, quod comparasset a pastore ecclesie, possessione semper ad ecclesiam pertineat.*

2. **Epist.** firmitatis actum (ibid. tit. 20. Conf. tit. 1. §. 1. et tit. 2. §. 1. 2. Lex Longob. l. ult. cap. 116. tit. 4. *Hinc ostendit de his causis dicimus, unde Chartas commutationis aut venditionis inter se non faciunt. Nam unde Chartulas faciunt et defendunt, sic debent et acut in ipis Chartulis legatur.* Conf. Leg. Rothar. cap. 247. Rachiis cap. 4. Leg. Wisig. lib. 5. tit. 4. sect. 8. Leg. Burgund. Addit. l. tit. 12. Leg. legibus Baronum. Scilicet, *ut cap. 2. 12. 13. Leg. Ripuar. tit. 58. 59. 60. Capituli de ingenuitate Chartarum post Capit. III. ann. 838. Leg. Longob. l. oct. cap. 68. §. 1. 2. 3. 6. 6. tit. 1. 2. 3. tit. II. cap. 1. §. 1. Leg. Tarouens. lib. 4. Hist. cap. 12: *Erant enim tunc temporis Anastasius Presbyter, ingenius genere, qui per Chartas domos Christiane religionis, sicut Regibus proprietatem aliquam possidebat. Capitulare 6. Caroli Mag. ann. 803. cap. 8: *Volemus ut si ille homo servo aut ancille Chartam non prescribit faciat, et ille et illa qui Chartam ibi potatis habere debet, presentes fuerint, etc.* Ingulphus: *Normanni chirographa Chartas vocabant, Chartarum firmitatem cum ceteris impressione...* constituit. Monastic. Anglie. tom. 2. pag. 81: *Tenent etiam numerum de Pavia Helon...* de dono Allice de Rokem, et inde habuerunt Gartam. Bracton. lib. 2. cap. 10. §. 1: *Fiant aliquando donationes in scriptis, sicut in Chartis, ad perpetuum memoriam, propter breuem hominum vitam, et ut facilius probari possint donationes.* Ardo Monach. in Vita S. Benedicti Abbatis Anagni, num. 13: *Nec passus est quemquam (servum) per Chartam Monasterio tradere, sed ut forent illius servum.* Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.**

3. *Hoc instrumenta nobis Chartes, Gallico idiomate Chartes appellantur in antiquo Codice MS. abbas Commeniaci ubi de iuribus Dominorum ejusdem urbis. lib. pag. 80. Chartes de Memli, hoc est, Instrumenta que spectant locum de Memli.* Ep. pag. 12. In Instrumento ann. 1283: *Item de toutes les choses qui ne sont contenues en ceste Chartie, etc.*

4. **CHARTAM FACERE, vel CHARTULAM**, est conficere tale instrumentum, donationis seu permutations, vel oblationis. Tabularium Brivatense Ch. 375: *Et nec dandi, nec vendendi, nec commutandi, nec cuiuslibet Chartam facere in Monasterio ingrediuntur.* Chartas tunc facere compelluntur, quando etate probo fuerint, aut res parentum in potestate ha-

buerint. Adde cap. 4. et Regulam S. Cesarii ad Virgin. cap. 4. Recapitulatio ejusdem Regule cum. Regul. §. scilicet, *ad cap. 7. Diurnum Roman. cap. 6. tit. II. 12. cap. 7. tit. 21. Leon. ost. lib. 2. cap. 51. 53. etc.*

5. **CHARTULAM dare, comparare**, idem quod per Chartam. Severus Sulpitius de Vita S. Martini: *Denique apud improbum rei iudicem nocere Chartulam, ad Corvili, ubi legitur, *Chartam et obsequium ipsius per donationem Chartule confirmatum accipiat.* Charta Ludovici Pil in Chronico Farfensi: *Tunc ex donatione Regum...* quam et hereditate parentum, vel de quibusdam abstinuerunt, et videm per Cartulas delegaverunt. Tabular. Chastariense: *Tunc nos iudices vel audiores diligenter ipsam Partium ingenuitatem, et vel per Cartula, aut per hereditatem, vel per breve, aut qualescunque rationem contendere aut habere potuimus.**

6. **Torrendis plurimum maledictis** quibus Chartarum auctoritatem olim cavebatur, additis nonnumquam ceremoniis, que timorem religiosum incuterent. Ejusmodi aut, que legimus in Charta Roberti ab. Corb. ann. 1138. est magno Chartul. nig. ejusd. monast. fol. 89. v: *Ut autem hoc privilegium permanent ratum, ecclesie domus Christiane religionis, sicut Regibus proprietatem aliquam possidebat. Capitulare 6. Caroli Mag. ann. 803. cap. 8: *Volemus ut si ille homo servo aut ancille Chartam non prescribit faciat, et ille et illa qui Chartam ibi potatis habere debet, presentes fuerint, etc.* Ingulphus: *Normanni chirographa Chartas vocabant, Chartarum firmitatem cum ceteris impressione...* constituit. Monastic. Anglie. tom. 2. pag. 81: *Tenent etiam numerum de Pavia Helon...* de dono Allice de Rokem, et inde habuerunt Gartam. Bracton. lib. 2. cap. 10. §. 1: *Fiant aliquando donationes in scriptis, sicut in Chartis, ad perpetuum memoriam, propter breuem hominum vitam, et ut facilius probari possint donationes.* Ardo Monach. in Vita S. Benedicti Abbatis Anagni, num. 13: *Nec passus est quemquam (servum) per Chartam Monasterio tradere, sed ut forent illius servum.* Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.*

7. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

8. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

9. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

10. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

11. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

12. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

13. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

14. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

15. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

16. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

17. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

18. **Chartam** Monasterio tradere, sed ut forent illius servum. Guillelmus de Tyr. l. 1. c. 1. Immo. Br. 0. sect. 38: *Donatio nem quam fecit Milo... tenet nunc cum illius ego Haimericus, qui per Chartam memoratorem S. Germani habet, et tenent cum fratre ego simul cum eo, qui non sum S. Germani.* Occurrit passim.

Hist. Occit. tom. 2. col. 443. 457. 458. et 485.

CHARTA CONFORTORIA, Qua quid confortetur Ecclesie. Tabularium Brivataense. Ch. 200: Complicatit inter Comandum et aore sua *Hereditate*, ut Cartam Confortoria inter non facere debemus, etc.

CHARTA CROGATA, vel CROCCA, Eadem (que Coccinea, Anastasio in versione Concilii VI. act. 10.)

CHARTA CUSTODIANA, Ex gossipio seu cunctione, cujus potior usus in Diplomatibus describitur: Charta Custodia, quam fecerat Simon frater et mater ejus, apud Hoochum Pirum. Chart. Angl. lib. 4. pag. 92. Vide Charta Bombycinas in Bombas.

CHARTA DIVISE ET PARTITE, Vide Chronographum.

CHARTA ECCLESIASTICE, Epistole formate. Liberatus Diacon. cap. 18: *Illum est Constantinopolim, et supradicti Episcopi in custodia sua rediit. Chartis subditis, ne Catholicis, quibus scriptum fuerat, viderentur. Infra: Sed postquam Vitalis et Misenus a custodia Constantino sunt egressi; perrexit cum Charta Ecclesiastica Constantinopolim, passusque est et ipse, subditis Chartis, gravissimam custodiam. S. Hieronymus in Epistola Marcello: Petent et insperant Ecclesie, ut eas, et communicantes Ecclesie discessisse viderentur. Ubi formate et commendatitias intelliguntur. Idem Epist. II. ad Agrippinam: Cum in Chartis Episcopi per iorem Damasum, Romanis urbis Episcopum, Orientis atque Occidentis synodice consultationibus responderent, etc. Ubi Charta Ecclesiastica dicitur, quae in causis ac rebus Ecclesiasticis exarantur. Idem lib. 2. Invectiva in Rufin: Et sub nomine ejusdem amici Damasii Romanus urbis Episcopi episcopus, cui ille Ecclesiasticas epistolas dictandas tradidit.*

CHARTA FR. Bern. Ferrar. lib. de Ant. ecclesiast. existior. genere.

CHARTA, seu SCRIPTURA ECCLESIASTICE, Quas Ecclesiarum immunitates continent, in Charta Caroli Simplicis apud Catellum in Hist. Occitan. pag. 776.

CHARTA ELEMOSINARIA, Quae aliquid in elemosinam ecclesiae conceditur. Chartul. S. Suppl. lib. fol. 25. r.: Si vero ultius pervenerit, Episcopus non rezerit, qui hanc Chartam Elemosinariam contradicere aut Calumniam voluerit, etc.

CHARTA EXPENSIA, Vide in Expensis.

CHARTA DE GADEA, Testamentum. Vide Vadum.

CHARTA GLETTINO CONGLUTINATAE, Cum propter verborum copiam non sufficeret unum pergamentum; quia ratione vero tunc fraudi obviarent, docet Charta venditionis comitat. Montipens. ann. 1385. in Reg. Chart. Comput. Fay. ad ann. 1399. ad ann. 1416. fol. III. r.: Verum quia omnia supradicta capi seu comprehendere non poterant in pelle una pergamenti, propter facti substantiam verborumque superabundantiam, ut appareat potest cultibet intuenti; ideo non ea conscribi fecimus atque poni in his duabus pellibus pergamentis conjunctis, et tenaci glutino conglutinatis, et ad omnem fraudem et sinistra suspentionis stipulam tollendam contrasigillum dicti sigilli dictae curiae Rioni quod tenemus, in principio et in fine dictae conjuncture vero et hodiernis sigillis digniorum nostrorum pergamenti apponi fecimus et appendi. Testam. Joan. reginae ann. 1304.

In Reg. Sigil. Noster Cam. Comput. Petri fol. 288. v.: Nous regnerons, nostre Roi et eor regneront le Roy de France qui il toutes les choses et singulieres contenues en ces deux plaus glues ensemble veuille approuver.

CHARTA INCANTATIONIS, Qua quis castus et securus redditur. Charta Ferdinandi reg. Castellae ann. 1223. inter Probati. tom. 3. Annal. Praemont. col. 573: Fecit Chartam prole Chartae incantationis, absolutiois, confirmationis, monasterio S. Spiritus de Abula. Vide Incantura.

CHARTA INCISA, Chart. ann. 1017. sp. Murstori. Autic. tom. 1. col. 109: Cartulum, quod predictus Abbas demonstrabat, reprobus et falsidica inventa fuit, et vide infra.

CHARTA INDA, Papyracea, apud Matth. Silvaticum.

CHARTA INDENTATA, Vide Indentura.

CHARTA INGENUITATIS, Vide Ingeni.

CHARTAREM INLATIO, Vide Chartaticum.

CHARTA JACTIVA, Vide Abjective.

CHARTA cum junco in ora inasto, Ubi praedium aliquod venditur. Charta S. Joan. Angeriac. fol. 32. r.: Predicam terram S. Johanni, qui vendiderat, et tunc reliquit in manu domini Anselmi abbas, qui cum junco in ora Cartulae insuitur. Vide in Inventura.

CHARTA LEGITIMA, Ratp. Cusis S. Galli ap. Periz. Script. tom. 2. pag. 102. et 103. Et cum eadem legitimitas scriptura communiatur, praecipit, praebitis tantummodo dictatam et in aliqua scede conscriptionis praesentari.

CHARTA JURATA, quae continet juramentum, vel quae sacramentum peractum esse super ea re, de qua agitur, refert. Carta Jurada, in Foris Beneharn. lib. I. art. 23. Raimundus Montanerius in Cliron. Regum Aragon. cap. 240: Si qui daco foren libi conveniens ab Cartas juradas de excusa part, etc. Vide Sacramentum Charta in Sacramentum.

CHARTA LEGATARIA, Vide Legataria.

Magna Charta, Anglis, est Liber seu Codex Constitutionum: eam Henricus III. ad utilitatem subditorum suorum prope, et condita prout eadem in libro juris, inquit Covellus. De ejus origine, incrementis, et confirmationibus, multa commentatus est Speilmannus, quem proinde hic legere de rebus patris disserentem.

Magna Charta, Augustissimum Anglicanum libertatum diploma, et sacra antiqua condita prout eadem in libro juris, inquit Covellus, anno 9. Henrici III. et confirmata demum annis 25 et 28. Edwardi I. Inter Regni Constitutiones (quas Statuta nuncupamus) primae est, majorisque nostrorum quibus et fortasse septus comparet; auctore autem et curare plerumque aede conservata, ut Erythraeus dicitur, et ascriptum.

Magna dicitur ab amplitudine, qua tertio superat Chartam de Foresta. Sub hoc autem nomine contineri olim videtur non tantumquam utraque libertatum pagina, sed etiam quae de Foresta. Porro quod in Charta Libertatum Henrici I. in Charta inter caetera de Forestis: ut in Charta postmodum Henrici Regis, qui in Rubro libro Sancti archiepiscopi, Agilno, et aliorum et hodiernis sigillis digniorum nostrorum nominibus Magna Charta, Charta de Foresta. Vide infra in anno 1053.

Evangelium prima ejus fabrica ab Henrico I. Regum Anglorum, qui plerique ejusdem capitula et thesauri nonnulla quon gaudemus hodie) vel specialiter in distinctis articulis, vel generaliter sub confirmationibus legum Henrici Confessoris, spontanea concessit voluntate: singulique Comitibus Chartas ejusdem singulas in Corabio aliquo adherendas mandavit. Chartam ipsam apud Parisienses in ann. 1190, quibus Henricus, ann. 1191, de eadem mentionem faciens: Continental (inquit) quandoque libertates et leges Edwardi sancti, Ecclesiae Anglicanae, et pariter et magnarum civitatum concessit. Quibuslibet ad libertatem, quos idem Rex (Henricus I.) de suo officio. Hinc est quod Edwardus I. in prima Charta sacrorum Privilegiorum Henrici I. ann. 1215, §. 1. Cap. 1. ait, Magnam Chartam esse legem communem.

Sic et altius repetitum relictis, concessit ipse Guillelmus I. legem Edwardi Confessoris, cum quibusdam auctionibus in singulis observandum. Quae igitur in Charta deprehenduntur Henrici I. de suo additis, et ad leges Edwardi Confessoris utinam persequenda, orta dicitur ratione Juris feudalis, quod Anglia primus imposuit Guillelmus Conquestor, et cohibere jam in multis ad dignatus Henricus I. videtur, cum Henricus I. Henricus I. Edwardi nuncupatur: ut sic intelligas ipsum Henricum I. nihil novum in hac sua Charta constituisse.

Nova charta, quibus Parisiis ait cum de suo adjectis ad leges S. Edwardi, non siquidem non sunt appellanda libertates, sed novarum consuetudinum (quas Juris feudalis ratio committit) Henricus senior, cumulatius auxit Guillelmus junior) sui abrogationes et molimina. Hec Henrici I. bonitas et justitia, hoc Charta sanctus Henricus, quibus regibus proximi sui successores probant alacritate, et confirmant.

Stephanus Rex: Sciat (inquit) me concessisse et praestari Chartam meae confirmasse omnibus Baronibus et hominibus meis de Anglia, omnes libertates et bonas leges quas Henricus Rex Anglorum avunculus meus eis dedit et concessit: et omnes bonas leges et bonas consuetudines eis concessit, quas habuerunt tempore Regis Edwardi, cum cautione de his bene observandis.

Paro modo Henricus II. I. Sciat (ait) me concessisse et reddidisse, et praestari Charta meae confirmasse Deo et Sanctae Ecclesiae, et omnibus Comitibus, et Baronibus, et omnibus hominibus, omnes consuetudines quas Rex Henricus avunculus meus eis dedit et concessit: adjecta tunc, ut libere, quiete et plenarie tenerentur.

Ricardus I. nullam (quam reperio) confirmationis Chartam addidit, sed in coratione sua, pecunia Dei et Ecclesiae, vocat justitiam, et ad leges et consuetudinem antecessorum, bonarum libertatum, tactis sacrosanctis Evangelis, Sanctoremque reliquis ad altare juravit.

Juravit et Johannes Rex in eadem sententiam; et per sui religionis celebrant istas concessiones, confirmationes et juramenta sub hoc seculo bellis et discordiis laborantibus praesertim sub Johanne Rege, cum passim deinde non esset electa Regis, et jam detum sceleris paucis non est enarrandum. Extat Charta quondam ejusdem data anno regni tertio, quae mandat Hugoni, Nepoti Edwardi, quod si quid ex eo ovit propter Chartam aliquam qua Rex ipse elegerat, quon forens Angliae (in quibus eximia libertatum sui emi-

culi) per easdem leges custodiret, quae fuerant in Forestis tempore Henrici Regis patris sui; et utantur iura Forestae libertates vehementer non est dubium.

Oritur sub triennio postea inter Johannem Regem et Papam Innocentium gravissima dissensio, quae postea in animum hic maiorem occasionem praebuit. Acriter squident contentibus de electione Cantuariensis Archiepiscopi Ecclesiae illius Monachi inter se contendebant; et cum de neutro Elenco consentire discernerent electores, coram Papa, is e contra Cardinalium suorum iocum ingerit, Anglium utique decessum Langton nomine; sed iaculatus Rege, et contra voluntatem ejus et sui Regni. Monachi tamen imponit sine mora hunc eligere, et eundem iocum inter se dividere. Interfuit Rex Johannes, Cantuariensis Monachos in exilium mittit, eorumque terras adeoq. fisco. Insuper Cleri insubedito, et ad Papam ferit querimoniam, qui Regem admo. et mittere satagat blandiloquio, non audientem vero fulmine aterrat Pontificem. Primo Angliam totam sub interdictionem, qui pro Rege erant, nec qui duo in eadem Regem excommunicant, denique Regnum ejus Philippo Franco decernit capendum. Sed jam Johannes Rex in unguem Clerum, proindeque expulsi dispersi sunt Philippus Rex.

Dni decessum spe Angliam Regnum ingenti aggradiunt iniquitate, subditos qui terre amia per decem annos evocant. Militum detractores Culvergenti stigmatem deturpat praedicat. Haret in adverso litore inimicis hostem exasperat; et hic domi confusandus omnia et pericula suditorum.

Fractas his angustias Rex Johannes, et quinquaginta pene jam decem excommunicatione, et utantur iura Forestae libertates vehementer non est dubium. Oritur sub triennio postea inter Johannem Regem et Papam Innocentium gravissima dissensio, quae postea in animum hic maiorem occasionem praebuit. Acriter squident contentibus de electione Cantuariensis Archiepiscopi Ecclesiae illius Monachi inter se contendebant; et cum de neutro Elenco consentire discernerent electores, coram Papa, is e contra Cardinalium suorum iocum ingerit, Anglium utique decessum Langton nomine; sed iaculatus Rege, et contra voluntatem ejus et sui Regni. Monachi tamen imponit sine mora hunc eligere, et eundem iocum inter se dividere. Interfuit Rex Johannes, Cantuariensis Monachos in exilium mittit, eorumque terras adeoq. fisco. Insuper Cleri insubedito, et ad Papam ferit querimoniam, qui Regem admo. et mittere satagat blandiloquio, non audientem vero fulmine aterrat Pontificem. Primo Angliam totam sub interdictionem, qui pro Rege erant, nec qui duo in eadem Regem excommunicant, denique Regnum ejus Philippo Franco decernit capendum. Sed jam Johannes Rex in unguem Clerum, proindeque expulsi dispersi sunt Philippus Rex.

Ita tunc Rex Johannes Garviana navigaturus, et recentis nondum immemor juramenti, Concilium ad S. Albanum prid. Non. Augusti, anno Regni sui 15. adit, quo facti jurat de danis Praetorum, etc. Conventum (absente Rege) summa Anglii Justitiarum, Archiepiscopi, Cant. Episcopi, et Magnates, pacemque Regiam cunctis denunciant, inter alia ex parte Regis firmiter praecipunt, ut Leges Henrici aui sed (id est, Hen. I.) ab omnibus custodiantur, et omnes Leges inique penitus erant. Clero eque venerabatur rex in generalibus; nec constabat quatenus erant Leges illae Henrici I. obsequia scilicet et posthabita. Haec omnia etiam

nihil datum nisi verba: nihil scriptis, nihil Charta Regis et sigillo Regni confirmatum.

Reverto Regis, Synodum celebrat 8. Calend. Septemb. in Ecclesia S. Pauli Londinensi Archiepiscopus, cui inter Amatores iussit adfuerit. Proinde Regis Charta aliquantisper Ecclesiae: Archiepiscopus proceres aliquot (ut tunc fama erat) in recessum vocat. Deplorat prolixas libertates iniquas, et bonae Leges Regis Charta, Regem memorat in absolute sua Violatione, easdem juratas revocare. Hoc ut Regis facere ab omnibus observari. Haec iussit exequatur, inquit, et inquit nunc quidam Charta Henrici I. Regis Angliae, per quam, si volueritis, libertates dui amittis, poteris ad statum pristinum revocare. Chartam Regis Charta, per hanc libertatem iniquam se exstringunt Proceres, pro hanc libertatem vel ad sortem (ut res exigere) certaturus. Ferre pollicetur Archiepiscopus munitum. Coeunt sequenti anno (id est, 1214, sub 11. Calend. Novemb.) velut orationis gratia ad Monasterium S. Edmundi Iherosolym, sed de libertatibus fractant, restaurandi Conceptusque Londini prius juramentum, illic denovo super altare renovant sigillatim. Parant quae ad bellum spectant, et libertatem dividit a Rege contentendi causa orationem. Ibi contrarius Rex duas postulat, ad respondet demum, usquam se facturum.

Proceres aeternum regunt, quoniam delicta Ecclesiae solent, et Archiepiscopus adventibus excedit militatibus et rerum omnium direptionem, ni ad ipsos quos voluntates causam publicam inserunt. Rex aui ita deservit, ut in eadem clientela tale septem nuntiarentur Equites. Mitisque electi de arbitrio conveniunt, qui uterque igitur libertatem dicant Capitulum, et adducunt in praesentem S. Willelmos, quod dicitur Raningeburg in duabus Chartis (altiora continentes libertates Angliae, altiora Forestarum) sigillo Regis prae et concecit. Sic Matthaeus Paris, qui utraque Chartam sigillatim exhibet, et libertates Forestae in eadem schedula cum libertatibus Angliae contineri, pro capite suo non potuisse assenti. In Rubro tamen libro Saccoril junctim addunt, et confusa artibus, inest etiam decessum ad Forestam permissis; adeoq. etiam nonnulla Charta Henrici I. contineri (propterea Henricus gentibus. Sicut quia loco, Magnam Chartam Romanicam appellat, primariumque esse ferunt fatis nostra scriptum Codicem. Haec a totum.

Adjungitur pedi Charta Forestarum ad praedium libertatum omnium. pactum grave et in Regno inaudium: Eludendo a Baronibus S. Nonnulli, et tota Regni tuerentur castitatem, Regemque ipsum vacillantibus habere coherentem populari. Regem insuper nihil impetraturus, quo aliquod concessum fidei irritum, irritaque fore quicquam impetraverit.

Jurati promissionem observantia, cum a Rege, tunc a Baronibus; et dignetur Nonnulli, et tota Regni tuerentur castitatem, Regemque ipsum vacillantibus habere coherentem populari. Regem insuper nihil impetraturus, quo aliquod concessum fidei irritum, irritaque fore quicquam impetraverit.

Hic tamen Regem parvitas et modestas; conquisitoque puerilibus apud ipsum emulatum

Papam Innocentium III. hic acta omnia decessum irrita, Regique et Baronibus inopem sua audientia prohibuit, neque ipse jurata feneat, neque illi concessa exigant. Baronibus hoc ad Papam non spectare assenti. Papa, reuolens excommunicat, conquisitoque puerilibus apud ipsum emulatum Papam Innocentium III. hic acta omnia decessum irrita, Regique et Baronibus inopem sua audientia prohibuit, neque ipse jurata feneat, neque illi concessa exigant. Baronibus hoc ad Papam non spectare assenti. Papa, reuolens excommunicat, conquisitoque puerilibus apud ipsum emulatum

Sed obsecro anno proximo Johanne Rege, filium ejus decedentem, Henricum III. suscipiunt Regem, qui et in Coronatione sua de more jurat fide bona, multis additis. Resipiscens jam Papa Magnates suscipiunt, et Henricum III. in eadem fractus, recessum etiam jurat et ablatum omnium restitutionem. Jurat Rex vicissim petitas reddere libertates, et in amicum ejus suum Regem Legatus Payan, et Protector Regis magnus Marechallicum easdem omnia observare, omnibusque tradere observandas. Hoc idem jurant universi Proceres.

Dum vero procedit, via excedit Philippus Rex Francie, et Ludovicus solum tenet, a quo Rex Henricus Normanniae petiti redditionem, prout discendens Angliam conquisitoque puerilibus apud ipsum emulatum cum Angliis non restituisse (ut juraverat item) libertates Angliae, nec se ideo Normanniam restitutionem.

Anno 1215, Henricus Archiepiscopus et Magnates Regem obstantur, ut juratas confirmaret libertates: et respondente quodam extortas fuisse a patre suo, Henricus inquit, qui in eadem libertates, et omnes stricti sumus, ut quod juratus, observemus. Nisi in angulis Comitatus Ileris, Vicecomitis praecipit, qui per eum decessum in eadem libertatem hominum inquiri facerent, quem erant libertates Angliae tempore Henrici aui sui; sed qui respondens sit Vicecomiti, non reparet.

Decem anno a Regis, concedente Clero et populo cum Magnatibus quindocimam partem omnium rerum mobilium totius Regni Angliae, renouant Chartae libertatum, prout sub Rege Johanne prius erant conditae: ita quod Chartae utroqueque Regum in nullo immeminerit dissimiles. Verba sunt Parisi, qui non ideo contentus, et Henricus III. non reperturum Iudicium Magna Charta Henrici III. articuli aliquot a Johanne concessi. Iste et quidem primo, de personarum detractio, sed in primis ius alia. Secundo de modo impendi scutagium et auxilium Regis. Tertio de modo summonendi Commune Concilium Regni, prout postea Fulmen, et Henricus III. quarto de modo erant quo auxilium capiat subditus a vassallis suis quos tenentes appellamus. Hi, inquam in impressis Magnae Chartae exemplaribus non deprehenduntur. Fuisse tamen in primitivo ipso Henrici III. et Parisio vides, qui et fidem facit locis ejus alius, ubi dicitur, quod in Parlamento Vestimentorum, ad festum S. Edmundi anni 1222, id est, Regis 30. responsum fuit Regi a Baronibus, quod omnes tunc temporis non fuerant iuxta tenorem Magnae Chartae sua vocati, et ideo sine iura non fuerant iuxta tenorem nullum voluerunt tunc responsum dare. Me recipio.

Chartas jam de novo concessas et Sigillo Regis ad Bullam a Parisi impetrat ad concessiones suas corroborandas. In illius articuli qui Foresta aui praesentatur, Magnam Chartam solum. In

Xapovόλγ, Chartarius. Lapis Sepulchralis Romæ: *Locus Valentini Chartarii*. [Cf. Marini Pap. Diplom. in præfat. pag. 13.]

2. CHARTARIUS, interduum pro Chartulario, seu commentariensi sumitur, ut apud Ennodium Epist. 7. Epist. 1. Senatore lib. 8. Varior. Epist. 3. et Messianum Presbyt. in Vita S. Cesarii Arelat. pag. 257. [Cf. Gregorius, *vir devotus*, Chartarius, in donatione Theodori, Marini num. 83. not. 7. et 11.]

CHARTARIUS Loc. Vide Papyrus.

CHARTALARIUM. Vide super Chartularium 2.

CHARTELLARI. Vide Chartularii 2.

CHARTERIA. Regio, Gall. Quartier. Charta anni 1296 in Probat. Hist. Meld. tom. 2. pag. 187: *Item dicitur in perpetuum, quantum in nobis est, illam portionem quam habebamus in Charteria de Triu-porta, in perpetuum possidendam.*

Legendum proinde Charteria, atque eo sensu intelligendum, quo supra Charteria 1. Triu-portus enim ad tractatum fluvii positus est.

CHARTERIAS. Plastrum, vel illa pars planior, quas rotæ incumbit. Cf. Chart. Charta Petri Ratis. Mold. ann. 1223. et Tabulario ejus. Ecclesie: *Habebant homines dictarum villarum in dicto nemore... omnem arborem, præter quercum et fayum, etiam in dicta aratoria curcavere, et ad Chartieros et hercias, etc.*

CHARTIUM. Quod pro Chartis officibus præstatum, apud Ulpianum in leg. Divus. D. Bon. damn. (46. 30. 6). Ministris enim Magistratum Charta præbita fuisse ex lib. 2. Frontini de Aëductu. atque adeo ipsius judicibus ex Nov. Justiniani 8. Capitulum Chartarum lib. 11. Epist. 38. colligitur. Quæ quidem Chartarum præbitio et inlatio, Chartarum collectio eidem Senatori dicitur lib. 9. Epist. 15. Theophanes, et ex eo Anastasius Bibl. in Hist. Eccles. pag. 172. Auctor Miscellæ, Cedrenus et Zonaras scribunt Nicephorum generalem tributa ac vectigalia publica auxisse, et Chartiarum nomine exigisse in singulos duo ceratia. Siliquæ veritatem Anastasius. Vide Cujac. lib. 4. Observ. cap. 18.

CHARTICULUM. Chartæ, vel chartarum. Vide Ludas Charticulator. [Fr.]

CHARTICINUM. Chartarum fasciculus, nostre Liassæ. Cæcilius Camerarius in libro consensu Romano Ecclesie: *Sicut in totius Charticinia, et voluminibus Registorum antiquorum Pontificum Romanorum... inventi.* [Cf. Vide Chartarum tom. in Charta, delenda scilicet virgula post tomum.]

CHARTIGRAPHUS. Notarius, vel Cancellarius. Charta Roberti Regis Franc. ann. 1008. pro Monasterio Sandionisiano ita claudatur apud Mablium: *Francus Daconus ecclesie Chartigraphe relapsi et sigillavit.* [Ilic Francus apud eundem Doublertum subsequens diploma Cancellarius ex regio præcepto recognovit atque subscripsit.]

CHARTSDONATIO. unica voce, Donatio per chartas. Vetus Præmaria apud Roverium in Reomno pag. 13: *Politema quandam... Fontana nuncupantur... quam ipse cæsar in genere celebravit per Chartsdonationem.*

CHARTER. Privilegia et immunitates per chartam asserere. Charta commun. ann. 1307. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 303: *Comme Il bourgeois et habitants de nostre ville de Duaney fuissent*

sunt Chartæ et privilèges de lous temps, etc.

CHARTOLOGIUM. Chartularium, lib. 1. Chartarum, Chartularie, Charta ann. 1178. ex Schedis Peiresc.: *Hanc centum... in hoc centum Chartulario censuere.*

CHARTOPHYLAX. Archæviæ Chartarum custos; dignitas Ecclesiastica et Palatina. Posterioris meminit Paulus Diac. tom. lib. 17. Hist. Misc. pag. 358. post Theophrastum, dum quærentem Davem Chartophylacem Hormiade vocat, Palatii scilicet illa nuncupati in urbe Byzantina: *Chartophylax August. N. in veteri Instituto 587. 11.*

De Ecclesiasticis Chartophylacis dignitate sive Anastasius ad VIII. Synod. Act. 3: *Chartophylax interpretatur chartarum curam. Panguit autem officio Chartarum l'acupud Ecclesiam Constantinopolitanam, quo Bibliothecarius apud Romanos, indutus videlicet infulus Ecclesiasticorum ministrorum, et agens Ecclesiasticis prorsus obsequiis, exceptis illis solis, quod ad secularia specialiter ac proprie pertinere probatur officium. Sive illi præterea nullus Præfatus aut Clericorum a foris veniens concessum Patriarchæ admittit; nullus Episcopus Patriarchæ missa recipit, nisi forte a cæteris Patriarchis mittatur; nullus ad Præsentationem ordinis Clericorum ad præsentationem ad Propositum Monasteriorum proceditur, nisi iste hunc approbet et commendat, atque de ipso Patriarchæ suggerat, et ipse assenset. His prærogative addit Pachmerus lib. 3. cap. 31. ut sine illius nuda et assensu nuptiales Benedictiones non administrant. Præterea in Chartophylacis cura erant libri Ecclesie. His Synodus VI. Act. per 17. et Act. 18. pag. 152. Edict. 1618. ubi innotuit eos libros repositos in Xapovόλγ, vel chartariis, quod in VII. Synodo Act. 1. pag. 358. præbuitur vōi εὐαγγελιῶν dicitur. Unde pag. 487. Chartophylax videtur dici βιβλιοθήκῃ τῶν εὐαγγελιῶν. De Chartophylace multa ex prologo commentarii in Mæcurius in Glossario, Gretzerus et Gouars ad Codinum, idemque Gouars ad Rucholm. Græcorum.*

CHARTOPHYLAX, Archivum. Gregorius M. lib. 7. Ind. 3. Epist. 126: *Manda curaverat, ut piscino Imperatori scriberem, quatenus pax in Chartophylace requirere, quæ, etc.* Infra, ad Chartophylacem predicti pax memorie Justiniani Principis tempore, ita surripiente subito flamma, incensum est, ut omnino in eis temporibus pax nulla Charta remaneret.

CHARTOPOLA. [χάρτωνος], qui chartam vendit. Vet. Scholast. ad Juvenal. 4. 21. *Sed spissius Chartopola fuit. In eis in ædificabantur nomina militarium, et qui eorum essent mortui, qui circa totum imperium στρατῶν καὶ ἀνδρῶν versabantur, ut est in Tacitis Leg. 10.*

CHARTOPRATES. De Collegiis et Chartopratibus tit. 17. lib. 11. Cod.

CHARTOPRÆSIUM. [Chartarum, in quo asservantur Chartæ.] Anastasius in Hist. Eccles. pag. 136. anno Imperii Constantini 19. *Innotuit Christianos prohibentes Arabes et publicos Charchæstas ad idem tempus. Sed rusus coacti convitunt eis eadem ipso, eo quod non possint ipsi scribere calculationes. Ubi Theophrastus pag. 383: *Εἰς τὸν θησαυρὸν χάρτωνος.* [Vide Glossar. medii Græci.]*

CHARTOPRÆSIUM. [Chartarum, in quo asservantur Chartæ.] Anastasius in Hist. Eccles. pag. 136. anno Imperii Constantini 19. *Innotuit Christianos prohibentes Arabes et publicos Charchæstas ad idem tempus. Sed rusus coacti convitunt eis eadem ipso, eo quod non possint ipsi scribere calculationes. Ubi Theophrastus pag. 383: *Εἰς τὸν θησαυρὸν χάρτωνος.* [Vide Glossar. medii Græci.]*

CHARTOPRÆSIUM. [Chartarum, in quo asservantur Chartæ.] Anastasius in Hist. Eccles. pag. 136. anno Imperii Constantini 19. *Innotuit Christianos prohibentes Arabes et publicos Charchæstas ad idem tempus. Sed rusus coacti convitunt eis eadem ipso, eo quod non possint ipsi scribere calculationes. Ubi Theophrastus pag. 383: *Εἰς τὸν θησαυρὸν χάρτωνος.* [Vide Glossar. medii Græci.]*

CHARTROSSA. Ordo Chartulariorum. Galli Chartreuse dicunt Monasterium Chartulariorum. Testamentum Guillelmi Notissensium apud Acherum Specul. tom. 2. lib. 2. Tab. 1. *Quæ sunt ecclesie Chartreuse in Episcopatu Viennensi.*

CHARTULA. Vide Charta 1.

CHARTULARI. ut Chartularium, Regestum seu actorum codex. Ordinato Comitibus Provincie super officium Tabellionum ann. 1254. et MS. D. Brunet fol. 69. Item numerus. Tab. xxv. lib. 2. usque ad c. 15. pōnd. in Chartularii 1. den.

1. CHARTULARII dicuntur Qui Chartas tractant, ut Chartularii innotat in leg. 10. Cod. ubi causæ fiscal. (3. 26.). Qui publicarum Chartarum tractatibus inserviunt, in 1. Cod. de Præpos. agent. in rebus, (12. 21.). Qui Chartas agunt in Querolo, et in Tab. 1. Tab. 1. [Cf. Qui Chartas publicas administrant, in Cod. Theod. lib. 8. tit. 1. const. 61. Idem porro qui Commentarienses. Glossæ. Nam. Lat. χάρτωνος, χερτωνος. Gloss. Græc. τὰ χάρτωνος, Chartularii. Erant autem tot Chartularii, quod scrinia, ut ex Sententia lib. 11. Epist. 38. et Odeodoro de offic. erant. Vide Glossar. Gregor. M. lib. 2. Epist. 3. lib. 4. Epist. 23. et quæ adnotavimus ad Cinnamum pag. 434. Idem et Chartarii dicit, ut supra observatum. [Cf. Marini Pap. Diplom. num. 11. not. 3. num. 128. not. 8.]

CHARTULARIUS REGIONUM EGORUM, qui χάρτωνος τῶν ἐπαρχιῶν Nicetas dicitur: de qua dignitate apud Byzantinos plura etiam in hisdem Notis ad Cinnamum.

Kodem nomine appellatus Præfectus Imperatoris quidamque, apud Zonar. in vita Leon. Isauri: *Paulum imperatoris equisibon præfectum, qui lingua Romana Chartularius dicitur contra seditionem nuntius.*

CHARTULARIUS SACRORUM CIRCULORUM, in Nov. 8. cap. 8. Chartularius Sacri Cubiculi, in Nov. 35. Imperatoris Secretarius seu qui Codiellus Imperatoris asservabat.

CHARTULARII NUMERORUM MILITARUM, in Nov. 117. cap. 11. et in 1. 19. C. de Erogat. milit. ann. 112. (lib. 37.) Idem in ædificabant nomina militarium, et qui eorum essent mortui, qui circa totum imperium στρατῶν καὶ ἀνδρῶν versabantur, ut est in Tacitis Leg. 10.

CHARTULARIUS VELOCIS CURSUS, ἱεῖος, ὀδῶος, apud Constantinum de Adm. Imper. cap. 34. Vide Clavien.

CHARTULARIUS. [Chartarum, in quo asservantur Chartæ.] Anastasius in Hist. Eccles. pag. 136. anno Imperii Constantini 19. *Innotuit Christianos prohibentes Arabes et publicos Charchæstas ad idem tempus. Sed rusus coacti convitunt eis eadem ipso, eo quod non possint ipsi scribere calculationes. Ubi Theophrastus pag. 383: *Εἰς τὸν θησαυρὸν χάρτωνος.* [Vide Glossar. medii Græci.]*

SCHOLA CHARTULARIORUM, in leg. 1. Cod. de Præf. Prætor. (1. 36.). CHARTULARI. Dignitas Ecclesiastica etiam fuit, quoniam eandem cum Chartophylace fuisse opinatur viri docti. Certe in Gloss. Gr. Lat. Chartularius, idem quod Chartarius. Nec mirum cum is qui Commentariensis vice fungitur, idem et Chartophylacis munus

obeat, et Caritas suas servet. Apud Joan. Diacon. in Vita Gregorii II. lib. 2. cap. 50: *Casarius Diaconus et Chartularius Ravennae nuncupatur, qui ipsi Greg. lib. 4. Epist. 23. et al. Notarius et Diaconus dicitur. Idem Gregor. lib. 3. Epist. 75. lib. 2. Epist. 39. Illi prout Chartularium suum nominat: unde elicio eandem fuisse dignitatem Chartularii et Notarii. At in Ecclesia Constantinensi potius videtur diversum fuisse Chartularii et Charthophylaci munus, et Chartularium subditum fuisse Charthophylaci, ut docet Balsamon in Mysterio. cap. 2. de Offic. cap. 1. num. qui Chartularium inter minora Ecclesiae officia recenset, ut et Eucologium Gregoriorum pag. 524. Synaxaria et Mones. 6. Sept. Kai caryae. Ita xerxolarius Chartularius Ecclesiasticorum mentio est praeterea apud Joannem VIII. PP. Epist. 138. 380. etc.*

2. **CHARTULARII**, Servi, per *Chartularium*, seu Epistolam manuum, *Franci de Carta*, Viti Episcopo Ocenensi apud Blancan in Comment. Her. Aragon. pag. 27. Occurrunt passim in Legib. Lanfr. lib. 2. tit. 34. § 11. lib. 3. tit. 5. § 1. [Pippin. 13. Carol. M. lib. 12. add. 100.] In Capitul. Caroli M. cap. 28. [§ 219, ubi Poriz. Continuat. Capitul. ejusdem ann. 779. cap. 16. § Vide Murator. Antiquit. Ital. tom. 3. col. 328.]

CHARTULARII, in Concilio Verulanensi ann. 753. ubi Chartularius Alberti imp. ann. 838. tom. 2. Ital. sac. pag. 124. etc. Arnulphus Lexovienensis in Epist. ad Alex. PP.: *Procedit interim inter officia publicae potestatis Chartularii filius sericis adornatus et vestis*. [§ Bened. Capit. 1. 150. Addit. IV. 138.]

CHARTULARIUM, *Scribiturum, xerxolovon*, in Gloss. Gr. Lat. Ita xerxolovon usurpat Nicetas in Alexio lib. 2. n. 4. (Gesla Hodiogii Episc. Genomani apud Mabill. tom. 3. Anal. eccl. pag. 247. *Multa Cartarum instrumenta, vel precepta rogata secum inde deferens, ista ea dereliquit, et propterea in vestitio et Cartulario S. Mariae et S. Gerardi haecenus non reperitur*. Ibid. pag. 257. in Gestis Franciscis ejusdem urbis Episcopi: *Stimuliter et alia precepta de eadem re sunt multa in Cartulario, quae legi per omnia praevastata et patetere debent*.)

CHARTULARIUM, Regestum, Concilium Arelat. ann. 1207. cap. 19: *Statuimus quod omnes Sacerdotes curam animarum habentes, ipsorumque parochiarum, etiam Chartularia, in quibus quolibet anno, saltem in Quadragesima, conscribant nomina parochianorum qui ad penitentiam venerunt, et etiam Chartularia tenentis et custodiant diligenter, etc.* [Accipitur per Notarii prototypum, in Ordinatione Comitum Provinciae ann. 1254. e. MS. D. Brunet: *De istis penando in Chartulario II. den. dantur, per extrahendo ind. den. Vetus sched. cl. Presidis de Mazzeugues ann. 1380: Episc. Notarius... cui Cartularia, nomen et propositum sunt concessae ubi coniecto per Chartaria intelligendum esse eodem, in quo integra acta referantur, per Notas vero actorum commentarios, ac tandem per Protobocla actorum per se tenentis, quas vulgo Minutas appellantur.]*

1. **CHARTULARIUM**, seu **CHARTANUM**, Sepius appellat Codicem, in quem diplomata illiusmodi ad res ecclesiae referuntur, aliquando in rotulum redacta: quales sunt rotuli Ecclesiae Albiensis, teste Mabillonio de Re Diplom. lib. 1. cap. 2. num. 9. ubi notat

hujusmodi codicem, ut et *polyptichum* seu librum censualem, idem invenimus fuisse, ne ex archivis Ecclesiarum et Monasteriorum autographa saepius efferre necesse esset; hi quippe codices autographorum viceungebantur. Adhi Mabillonius, polypticha antiquiora sibi videt Chartularis, ex quibus, inquit, nullum invenit conditum ante saeculum 11.

2. **CHARTULARIUS**, Commentarius. Casarius lib. 1. Annal. Genens. ad ann. 1109: *Hoc autem, quod incredibile non videtur, optime, quia civitatis et nobis diuina quadragesima inter scripta, in digito Dei peractum est: quod per Chartularium Johannis Scribae colligitur, qui dies et horae ipsius operis... adscripti. Ut Chartularius.*

3. **CHARTULATI**, Idem qui Chartularii, Servi per Chartulam manuum: qui a Chartularum conscriptione ingenui sunt, ut in Capitul. Caroli M. ann. 802. cap. 6. Tabularium Casariense anno Lotharii imp. 34: *Traditis vobis D. Andeas, colonos, adiones, quam et omnes meos Cartulatos, et omnes pertinentes meos, Alia Charta ibid.: Cum Cartulatis, vel colonis cum colonis suis, Notitia in dictis in eodem Tabulario: Judicate nos, ius justitiam de isto... et de germanis suis, qui fuerunt Cartulati Alonis, qui olim Cartulati fidei Diploma Lotharii imp. eodem Monasterio: Concessimus etiam ut omnem compositionem de Cartulatis atque libellaris de ipso Monasterio, sibi ad nos habeant, et nullus eorum contra hoc inquirere audeat, sed in quacunque compositione ceciderit, in sua potestate hoc habeant, quae Cartulati esse videntur.* Alia Charta Caroli C. Imp. in Chro. Farfensi: *Tam ingenuis, quam servos libellarios, adiones et aldianes, seu Clericos, vel Cartulatos, aut Offensas. Occurrunt eadem verba in Charta alia ejusdem imp. ibidem. Adde tom. 1. Ugheii pag. 490. ubi perperam scriptum Cartulati, et tom. 2. pag. 142.*

4. Idem et qui per Chartulam aliquo jure emphyteutico possident, ut opinat Murator. tom. 3. Antiqu. Ital. med. evi col. 281. quod ex Chartulatione habere dicebant, ut videre est in V. Chartulatio.

CHARTULATIO, Acquisitio, vel quilibet contractus per chartalam. Notitia scripta Carolo C. imperante ann. 1. in Italia: *Quaeque jam antea per chartalam, etiam parte D. Ludovici Imp. tenuerunt, emptione, cartulatione, donatione, seu consuetudine, Charta venditionis ann. 978. in Tabulario Casariensi: Et de alio latere fine terra, qua est de ipsa Cartulatione Sindonis Presbyteri... de alio latere fine terram de ipsi nostri Cartulatis de Orvieto. Alia ann. 982. Et cum in primis mea de ipsi Cartulatis et consuetas, qui ad ipsas jam dictas res pertinentes esse videntur.*

5. **CHARTUS**, perperam per *Cattus*, Magistri sectoria, apud Vincent. Belvac. in Speculo histor. Vide *Catus* 2.

6. **CHAUAGIUM**, Terra, quae carum suum tracto colligit. Chartularium Campanum fol. 82. apud D. Brunet. Et de Focurum tom. 2. pag. 98. col. 2. *Henricus de Hane, Agius, post Comitum Barri-Ducis, et Comitum Grandis Prati, ut dicit, de his quae Comitibus Successoribus suis transiit apud Hane, scilicet de bozo, moso et Chauagio, et in hominibus sanctuaris in riparia de Colle. Vide Cartuagium 2.*

7. **CHARCUTA** TERRA, in Tabulario

Fontis-Ebraldi, Idem ac *Cartuata*: quod vide.

8. **CHAUERIA**, Baculus grossior. Lit. remiss. ann. 1653. in Reg. 83. Chartoph. reg. ch. 138: *Mathias dictus Cabre et alius quidam tenentes fil. manibus dicti Charverius sui grossos baculos testos, etc.* **CHASALAMENTUM**. Vide *Casamentum* 1.

9. **CHASAMENTUM**, CHASSAMENTUM, Cass, domus cum agri portione, Chartul. Montis-Mori: *Gaufridus de Brudaro dedit pauperibus domos Deci Monasterio, videlicet Chasamentum, quod habebat in maso de brolo Dorador, quod Chasamentum Pictavin de Dorato habebat de illo. Charta ann. 1314. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 95. *Quos claustris et domibus quibundis, in dicto maso* (sic) *tempore quosdam dependentes sui habentes Chasamentum... esse et fore debere libere et transire... a praesentibus et solutione tuncorum. Vide supra Cassa.**

CHASDIUM, Panni pretiosioris species, [Villosus sericus, Gall. *Velours* vel *Vers*.] Epistola Basilii Imp. ad Hadrianum ann. 1171. in fine octavae Synodi: *Transmissimus autem Sanctitati vestre... vestimenta disspira tra, Exophori dicitur, cancellorum unum, Chasdiu orbem unum, vestimenta vestimenta in ornatum aurum, etc. Xarvon, Achmei cap. 225. 240. et in Synodo Florentina. Vide Neumium (quod Glossarium mediae Graecae vocat).*

1. **CHASSEA**, [Veratio, Gall. *Chasse*.] Vide *Casaea*.

2. **CHASSEA**, Via per quam aguntur animalia. Vide *Casaea*.

3. **CHASSEATI**. Vide *Casati*.

4. **CHASSELLUM**, Eadem notione. Lit. Phil. V. ann. 1317. in Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 138: *Item, quod Chasellum dicitur, taxat, quod hactenus in foresta nostra Bituricensi ad bozem sicum pro Chasello suo dicta foresta et ad opus ipsius habuerunt, ab ipso Chasello in domo fratrum eorumdem... transportantur. Vergiers, hocies, Chasaus, maisons, etc. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 81. v.*

5. **CHASTALLUM**, Tabularium, species lignei propugnaculi, Gall. *Echaufour*. Compromissum ann. 1311. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 429: *Item, quod muri, Chastalla, schiffe, mure et omnia alia facta et constructa ad vestitium anno Dom. Dalphino... a tempore dissensionis noviter inter dictum Dalphinum et ipsa gentes burgenses, et populares dicte civitatis Bonae, castra edificata anno domini, et ad statum pristinum per omnia reduntur. Vide Chastalus.*

CHASILI. Vide *Assanum*.

6. **CHASALIA**, sive quod Castellaria, Gallice *Chastellenie*. Inquisitio anni 1220. pro loco Capreris, Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 123: *Dom. Guillelmus Falcaeus est homo ligus Comitis, et sicut de mandictio Chasaliensis de Chauveris... Petrus Albert est homo ligus Comitis, et tunc de totam partem Chasaliensis de Chauveris... et tunc de totam partem districtus ad Chastulum de Chauveris pertinetis.*

7. Vide supra *Casalia* in *Castellanis*.

8. **CHASMATIO**, [Closa, Paris. Occitatio, curatio, etc.] Vide *Casatio*.

9. **CHASSA**, a Gall. *Chasse*, Capes, in qua sanctorum reliquiae reponuntur. Acta capitul. eccl. Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. ann. 1247. et ann. 1311: *Requisiverunt dictum dominum custodem ut de cruce amica, quae erat super Chassam S. Stephani, faciat debitum suum. Vide Cassa 3. et Chasma.*

Sabbato habebat plenum Calanum de rursibus ipsius loci ad se catagatidum. [Hist. Monasterii S. Florentii Salmar. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1119: *Tolonium autem agum Ligeris omnium actionum in Calanum, etc.*] Philippus Mouskes in Philippo Ang. :

A test 3 nobiles volentes,
Nô et Calan, et marconies.

† CHALANUS, in Archivo Xenodochii S. Joannis Andegav. : *Constantia Comitissa Constant filia, Ducissa Brianensis, Comitissa Richemontensis, domini B. Johannis Hospitalis Andegavensis quiescit Chalannum nunc, qui necessaria sua portavit in anno, ad omni consuetudine.*

CHALANDIN, in Hist. Monast. S. Nicolai Andeg. in Charta Comitum Comitum Andeg. et in Gestis Guillelmi Majoris Episcopi Andegav. cap. 24. Ita etiam nunc hodie Chaland Andegavensis vocant. Le Roman de Guillaume ou Courten. MS. :

Et si bene est en Chalan loi.

Le Roman de Gaydon MS. :

Quant Ferras iert en mer en un Chalant.

Le Roman de la Prise de Hierusalem MS. :

Quant Barlet vint vers, en ce assés Chalan,
De nez et de galles, qui par mer son corraiz.

Le Roman de Jorjain MS. :

Puis joit les pîes, est valles du Chalant.

Alibi :

Appretent miel et herbes et Chalan.

Maistre Vaceus :

Nor et barcon et Chalan faïre.

Alibi :

Chalan et eschels quant q'il en post trover.

Regestum Ludovici Ducis Andegav. pag. 49, cap. *De Tropas de Lore : Pour Chalan portant maison 4. sol. pour centaine portant marchandise ou autres choses 2. s. pour Chalan portant le double ou plus 6. s.* Computum Joann. Chalon Thesaurarii Guarrani ann. 1578: *A Huguenin Pongy notonniar, pour avoir mené par eau en non Chalan de Nevers à Sancerre certaine finance, etc. Adde Consuetud. Balonensem tit. 4. art. 30. et Stabulimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 142. [60 Vide Jal. Antiquit. Naval. tom. 1. pag. 200.]*

† Usurpatior preterea pro nave, in qua pisces asservantur. Lit. remiss. ann. 1492. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 57: *Ita fuerunt d'acord ensemble d'aler prendre du poisson en la boudelle appelée au pais (de Blois) Chalan.*

† CHALONNIUM, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britann. pag. 593: *Deinde venit equus variegatus ad Ligeris, et ibi se possit in la boudelle appelée au pais (de Blois) Chalan.*

† Nostris etiam Chalon Lit. remiss. ann. 1805. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 78: *Comme Perrot Heur et Perrot des Noas... se firent men in un Chalon ou bateau, lequel il trouveront en la rivière de Mayne, etc. Vide infra Chole.*

† Hinc Chalannus, ni fallor, pro ejusmodi navem ducere, in Lit. remiss. ann. 1471. ex Reg. 193. Chartoph. reg. ch. 57: *Isleiti de Faudie s'en ala vers Laurey Royart, qui Chalannet et s'iront l'autre bout de la seine pour pecher.*

† Quod si naves merces adducuntur, Chaland dictus videtur, qui eadem

merces emit : unde etiam eo nomine appellatur mulierum sciator Chaleidus, in Lit. remiss. ann. 1494. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 35: *Gaulier le Camus, qui estoit accompagnés de diez autres compagnons acointés et Chaleus de laditte Tustine, ceus qui audit Jehan.*

Observandum preterea Willelmum Hedum in Hist. Episcop. Traject. accensere Zealandie ethon a Græco vocabulo Chaleidus, quod nunc significat, quasi Chaliadrum vocare (inquit) possimus.

† CHELE, Est signum celi quod dicitur libra. Gloss. MS. S. Andreae Avinion. Vide Cele.

† CHELEITUM, Gradus, scabellum, Gall. Marchepied, Comput. MS. fab. S. Petri Insul. ann. 1495: *Item Johanni Nollari pro quodam Cheleto in ecclesia facto pro desolacione reliquiarum, ut patet per eodum, et. sol.*

† CHELIDONIACUS GLADIUS, Ferrum latum, ejus duplices mucro ac bifurcus in medium caude hirundinis formatur : unde et Chelidoniacus dicitur. Isid. lib. 18. Orig. cap. 6. Male Chelidoniacus, in Gloss. San-German. MS. num. 501. sicut et apud Laurentium in Amalthia, In modum caude leonidis, pro Hirundinis : quibus enim Græce, unde Chelidoniacus, hirundinem significat, non leonem.

† CHELIDONTIS MUCRO, Eadem notione, in Agnellii libro Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 155.

† CHELINDRA, CHELINDRUS, Vide supra in Chelandum.

† CHELLA, in SEDA, Spira aene, Gall. Cheleus de seyn Tabular. S. Petri Vicensis fol. 7. v° : *Omnia homines notum sit, quoniam Alaida uxor Geraldii Rofnaci dedit Domino Dco et S. Petro Venient in mensa Rofnaci Monachi. Rofnaci uxor totum quod habebat in mano de Cien pro salute anime sue. Hoc audierunt et concesserunt filii eius Ugo et Petrus Rofnaci. Huius rei auditores Bernardus Presbyter de Sadra et Geraldus Arnaldi. Deditque et Rofnaci filius eius pro hoc unum Chellam de seda.*

CHELINDRUS, pro Chelydrus. Est autem Chelydrus, coluber, ex γήληρος, ut est in Gloss. Græc. Lit. MS. Fulbertus Carnot. Hymno de S. Pantaleone : *Mortuus resurgit infans, et Chelindrus finiditur.* Alanus in Parabol. cap. 6 :

Nunc Chelindrus morietur moribus illi.

Ne porro passim apud Scriptores Ecclesiasticos et in Vita Sanctissimi Basilii indigitar. Beda in Vita S. Adelwadi :

† Tervit cruce Chelytri
Tein, quibus victor confregit auras armis.

Idem in S. Cuthberto cap. 11 :

Ne vage pestiferi hōt viri sere Chelytri.

Jonas in Vita S. Eustasii Abb. Laxov. p. 2. *Erat autem solito in nocturnis Sanctuarum famam Chelydrus.* Petrus Neapolitanus Eccl. Hypodiconus :

Pluvis pœlla die religio fœta Chelytri.

Addit Christianum de Scala in Vita S. Ludmille pag. 44. Rabanum Pfordarum lib. 14. Poem. 18. Fridugundum in Vita S. Wilfridi sup. 18. et Fridugundum tam putant a γήλη. Testudo, propter duritiam et γήλη. Aqua, quod aequalis sit Chelydrus. Servius cum lavent Glos. Gr. Lat. primum luduete, Chelydrus : quod a γήλη, a γήλη, Terra, et γήλη, aqua, quod amphibius sit, dici credit, sed utrumque distinguit Lucas in lib. 9. 730 :

Nunc et amque colere qui Spiritus arm
Chelydrus, testuque viri fœta Chelytri.

† A Gr. γήληρος, Serpens venenosissimus genus, quem εἶπος vocat Nicander in Theriac. [60 Scribe γήληρος et εἶπος.] unde Diabolom eo nomine indignant scriptores ecclesiastici. V. S. Pauli episc. Narbou. apud Labb. tom. 1. Concil. pag. 825: *Cum ille Chelidrius autem serpentis huiusmodi generi inimicus, et* Chelidrius, Eadem notione in Carmine Elegiaco Ernoldi Nigelli pro Ludovico Imperatore apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 57. [60 lib. 4. vers. 351. Fortis. pag. 548.]

Quia per multum confusus quæ Gellidi
Christos esse monstrat quanta videtur.

† CHELIDRUS, Eadem notione. Codex S. Mart. Lemovic. 134. nunc reg. 3851. A. fol. 15: *Natum est quod primus humani generis parens de paradisi pœllis... expulsus est, eo quod non obtemperasset (obaudire) vocem Chelidri, id est, antiqui serpentis, quam preceptum summi conditoris.*

† CHEMA, Mensura nemum, duobus cochleis constantis. Vetus auctor : *Duo cochlearia Chemam faciunt.*

† CHEMAGUM, CHERMAGUM, Vide infra Chemum.

† CHEMASTRUM, Vestis humilis, in Amathis, ex Polluce apud quem χημαστρ.

† CHEMINARE, Insequi, persequi. Arest. pariam. Paris. ann. 1360. Inter Probat. Hist. Brit. tom. 1. col. 976: *Post hæc* (Olivierus de Clifton) *Chemavit ipsum comitem (Britanniam) in inimici captivitate, et prosequitur, donec comitatus sit.* (Quo sensu Chevalier legitur in Epist. ann. 1563. tom. 2. Comment. Cond. pag. 148. ult.)

† CHEMINELLUS, diminut. a Cheminus, Semita, nostris Cheminet. Charta Hugon. dom. Flache ann. 1218. ex Bibl. reg. col. 19: *Constit totam terram, que jacet a Cheminello, quo traxit a villa, quæ dicitur Goncord, ad villam, quæ nominatur Escheletrunnes, recta linea ab ipso Cheminello, etc.* Occurrit etiam in Ch. ann. 1249. ex Charta Comanen. fol. 363. v. col. 1. Tabular. Latine : *Et dicte (terre) venant suçant un petit Cheminet chemet sur le grand chemin.*

† CHEMUS, Chemurus, Vitis, iter, strata : ex Gallico, Chemin. Leges Edwardi Confess. cap. 12: *Alia, (pag. Regis) quam habent 4. Chemini Watlingstrata, sive, Habas in Serm. distictiores. In his 4. cheminis Anglie majoribus, vide preterea Leges vernaculas Willelmi Nothi cap. 30. et Henricum Huntingdonensem lib. 1. cap. 250. [60 Grimm de Literatura pag. 154. et Myns German. pag. 213.] Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 532: *Dedit nobis in escamulum Chemini, versus locum S. acrus.* Justus Abbas in Serm. distictiores. In ipsa nostra habitacula urbes amia sunt, et ut vulgo dicitur, in Chemino posita, communicantur quadrivertium potest. Charta ann. 1277. ex Tabul. Ecclesie Melidensis cap. 32: *A monte Dolio usque ad Cheminum ferratum quod vadit de Melida ad Pontmore.* [Occurrit alibi non semel.]*

† Charta ann. 1255. ex Chartul. S. Joan. Carnot. : *Buyus S. Johannis in Valles... est in censu dictorum abbatibus et conventus eius vice ejusdem burgi de Chemini, et ad locum Tolia ann. 1275. Inter Probat. tom. 3. Hist. Lothar. col. 382: *Sit Cheminus vadit de Sirocor versus Tostentivum.**

Proprie autem et peculiari significatione *Cheminium* vocari annotat Consuetudo Claromontensis art. 229, vix maiorem, quam in latitudine continet 82. pedes, profundè minorem Regia, quam continet 64. pedes: maiorem vero *Via*, quam continet 16. pedes. Ita etiam *Rastallus Anglus: Chemin est le haut voy. Vow chestem hanc passe, qui est appellatus Via Regia*. De vocis origine non constat, quam Gallicam viderem putat Bergerus lib. 3. de Visi Rom. cap. 43. §. 5. Stephanus Guichartz in Harmonia etymologica ab Hieron. *Chamae*, deducendum putat, ab Hieron. *Chambre*, deducendum, ire, et ambulare. Vide *Pia Regia, Via Regia et Chemin* 2.

* CHEMINUS LEVATUS, Agger, nostris
Levéé, Charta ann. 1254. in Chartul. eccl.
Lingon. ex Cod. reg. 5189. fol. 240, v. :
A dicto molendino usque ad magnam Che-
minum levatum tendentem apud pontem
d'Acroiche. Vide Levata 3.

* CHEMINUS PEDAGIALIS, PRINCIPALIS, Via major, in qua pedagium exigitur. Charta ann. 1281. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 279: De quodam latrone capto in uno quatuor Cheminarum pedagiolum et principatum in villa S. Marcellii et extra. Vide in Via 1.

* CHIMINUM, f. ut mox *Cheninagium*. Charta Stephani Sacri-Cesaris Domin. ann. 1178. pro Capitulo Bituricensi, apud Thomaesium in Biturig. pag. 139: *Consetudines omnes quas in parrochia Bellolici et de Centregiis accepimus, eidelicet arbanum, biazium, prapostorum, forisfactum monetæ, furtum, merum, Chininum, gladium extractum, equitatum meum, etc. . . Pro quatione autem harum consuetudinum constituimus mihi Canonici . . . in excommunicatione ceterisq[ue] libras.*

• Cognitio est vel iustitia de delictis, quæ in *Cheminis* seu viis publicis perpetrantur. Vide in Fig. 1.

CHEMINAGIUM, Telonium seu pensatium, que in forestis exigebatur a forestariis, pro plaustris, et equal colorationum qui per se forestas battiles, seu limites ostendunt: ex Gallico *Cheminage*. Charta Joannis Regis Angliæ, pro forestis, et alio iudicio, anni domini. Nobis. Forestarius de castro, reddens firmam nobis battilis sue, capiat Cheminagium: scilicet batteus pro caretis per dividuum annum 2, denarios, et pro equo qui portat munitionem, 1 rios, et pro equo qui portat munitionem, 1 rios. (Charta Henrici III. Regis Angliæ in Hist. Harcor. tom. 4. pag. 286.)

Chemine, sive Chemine, est perquisitio, et exploratio, quæ fit perquisitis, et exploratis sunt quiete de Chemingio. Amnestia in forestas nostras in Comitatu Warwic et Gloucestrie. I. Plela lib. 2. ap. 4. l. 25.

*Item inquiratur si aliquis Forestarius de
fodo, vel alii cepserint finem vel necesse-
tem adquire pro Chastinungio aliter quam
per litteras imperiales. Et si non legitur
aliquid legendum in Charta de Fores-
taudata, Chastinungio, itaque haberi in-
tento textu [?] Chastinungium ius-
sum est. Chastinungium iussum est.
Abbrev. Placit. Pasch. ann. 22. Eduard.
l. Suth. rot. 5. pag. 281. Walterius de
Everia, custos foreste [?] de Pamber
[?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?]
sande et Johanne[n] Marward de Ercode
quod exigebat de eis Chastinungium et ex-
positionem canum contra formam cartae
[?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?]
hannes et Johannes pociunt licitatione
recendi de brevi suo et habent. Tabular-
ium S. Cyppiani Pictaven[s]is: An-
[?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?]
omnes qui habet in Buzia, et Chastinu[m]*

[illegible]

* CHIMINAGIUM, apud Rymer, tom. 8, pag. 95, col. 2: *Chiminagilis, piscariis, molendinis, etc.*

2. **CHEMINUS**, Tributum, vectigal quod in Chamaenis seu viis publicis praeterantibus exigitur. Charta ann. 1293, inter Probat. Hist. Sabot. pag. 489: *Prætere dectibus eidem Jacobo (dom. Castri Gonteri) et suis heredibus in maritragium cura Halosia supradicta, omnes Cheminus totius castellanie de Melleio, cum omni jure et dominio, cum omnibus passagilis et contentis et quibuslibet eroc-*

Cheminiis evenierint, vel potuerint evenire.
Arest. parlam. Paris. ann. 1283. in Reg.
34. Chartoph. reg. fol. 38. v. ch. 46:
Gentibus domini regis... dicentibus

quod omnia egeria venientia de Flandria in Franciam, Campaniam, Burgundiam, Provinciam et ultra montes debent Chemisum apud Bapalmas. [?] Debet Pedagogium apud Bapalmas, in Chart. ejusd. augmentum Chartal. in Chart. Augmentum Chartal. in Chart. de Bapalmas. Chart. Gall. ann. 1202. utraque apud Thierry, Histor. Comm. Ambian. apud 179. et 180.] Chemis nostris, eadem notione. Pedag. Peronis ann. 1205. in Chart. Corb. fol. 36. v. : *Renautes* vultus et cruce et de Bourgoire allans. *medis* Euse. in Flandres *debet* Chemis a Peronne. Vide Chemainum in Chemis 1.

« CHEMINIER REGNUM ROGARI, DIRITUM
cum quis iure auri gaudens, a iustitia
millonibus benivolis, petit, ut secure,
et sine fraude, in possessionem suam
an. 1855. In Reg. 188. Charoph. re-
ch. 4. Pendant que le suppléant étoit en
franchise, l'en procéda contre lui par
bonseignement... Après ces choses de-
clarées, le suppléant fut déclaré en
ladite justice, ainsi qu'il est accoustumé
de faire audit lieu de Rouen; ce qui lui
fut accordé, et de fait fut mis en par-
te, et l'acte fut signé par lui, et par le
dit Rouen en tirant vers S. Maistre de
Lisle, ainsi qu'il avoit requis : Mais pour-
ce qu'il ne fut de sa courtoisie balle lettre
de franchise, et de sa courtoisie ne tenir le
chemin de la bastille, et de la rade, et
il exsequabantur, discimus ex aliis
lit. remis. an. 1113. In Reg. 167. ch.
28. Pour ce que le suppléant fu antérieur
à la franchise, et de sa courtoisie ne tenir le
franchise en l'église de la parroisse, « il

fu bien un mois ou environ. Après requist
voye de droit lui estre ouverte, selon la
coustume et usage du pays. Pourquoy il
eust esté delivré et mis hors de l'église par
quatre chevaliers par l'ordonnance de
justice et eust esté banni de nostre duché
de Normandie.

♂ Quod in *Cheminis* sex viliabilis
considerare solebant meretricis, ut obvio
quoque ad se alliceret, *Feminas* vel
Filles de *Chemin* appellabantur; quæ-
sum antiquissimum esse præbet, ex-
emplum Thamar, Genes. cap. 38, v. 14. Lit.
remis. ann. 1386. in Reg. 153. Char-
toph. reg. ch. 12. Pour cause de
Chemin, et de sa femme, et de
de dissolue vire, etc. Alie ann. 1404. in
Reg. 159. ch. 284. Une femme de *Chemin*
fist admette par le varlet du suppliant
en son hostel. Denique alie ann. 1457.
ex Reg. 157. ch. 280. Les supplics qui
aveuissent se doutoient que icelle fille
fist femme de *Chemin*, etc. *Filles*
de *Chemin* in Reg. MSS. S. Genov.
ad ann. 1587. fol. 20. r.

ad. **CANALIS**, Gall. *Chenal*, Arbous, canalis. Charta ann. 1295: *Et fuit quia de Breyda ab una parte, et hayrellum molendinaerum dicti hugonis ab alia parte, edictum hayrellum et celsosum molendinarum eorum usque ad Chenales dictorum molendinarum*. Achanas et Achanas, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1400 ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 190: *Leidit Achanas, qui est faict et tenué en point pour recevoir les eaux...*, *qui par Achanas an deçoivent par ledit Achanas, et en deçoivent par ledit Achanas*. Ibid. pluries Achanas. Hinc Chenas, pro Canals, quo saepe pluviales a tectis profundiunt. Gall. *Gouttière*. Bible Gulphi fol. 106:

Que la Chenex retient la pluie
Et l'eau gèle sans et sans,

* Escheno, eodem intellectu, in Reg. 150. ch. 382: *Icele Agnès se leva et par une fenestre monta sur un Escheno ou gouliere entre deux maisons, pour eschier qu'ils ne la trouvaissent. Vide supra Chanacia.*

* Aliud sonat *Chenail*, nempe Fenile, horreum, in allis Lit. ann. 1390. ex Reg. 188. ch. 171: *Perrinet Duval ayant charié des gerbes de blé à Colette Hus, il les entassa en un Chenail, estant en l'ostel d'icelle Colette.*

* **CHENARIA**, Jus, quod domini in vassallorum praediis habebant, ratione cuius iidem vassalli et subditi canes dominorum excipere et alere tenebantur, quod saepe redimebatur praestatione pecuniarum, idem quod *Chennaria* Claret.

Reg. 98, Chronoph., reg. ch. 430: Cum
tribus obolis pro Chenaria... Tredecim
denarios pro montone et duos solidos
seis denarios pro Chenariis... Decem de-
narios pro Chenaria, et decena denario-
rum obolo pro mutone et duos solidos
et denarium pro Chenariis, eodem
senso. Redd. comitat. amur. 1289.
1289, ex Reg. signat. Le papier ou cy-
nelles Cam. Comput. Insul. fol. 70. r.
Si a l'euens à le S Remt rente d'un pte
Chenierie, de chascun fest j. destin d'avance
et j. pottle. Chenierie, in Redd. ejusdem
comit. ann. 1285, ex alio Reg. ejusdem
comit. ann. 1286. Papey, in Hist. de
la ville vire, Canum stabulum, Gall. Cham-
nil. Le Hovon de Robert le Diable.

Dr. A. A. H. J.

Et commande d'en li voiet
A porter fuerte, estrain et paille
Dessous le voutu ou le Chienaille,
Là face li le lit au fol.

Mall. tom. 7, pag. 177. col. 1. S. *Bona aita est in civitate Pisana, parte que Chincitha dicitur, etc.* Vide infra *Alvinea*.

* **CHINEA**, vox Italica, Asturum, Galli. *Haquense* Parid. de Grassis Cereemon. capellar. Papal. SS. *Hodie* (in festo Apostolorum Petri et Pauli) finita missa, reg. Siciliæ pro censu ordinatio equum nobilium, quæ vocant *Chineam* plalerationem, offert pontifici in palatium revolvunt.

* Gem solitum frater Turci supra crucis intravit Urbem equis supra quo ex equis albis Chincam rumpit. (Diar. Barch. I. 386. an. 1489.)

* **CHINICA**, Vide supra *Chincitha*.

* **CHIO**, Chyro, Domo, si fallor, cum eadem agri portio, quod, in Manus, Reg. Forestæ de Broton. ex Cod. reg. 4053: *Feodum domini Roberti de Tyeobulva, quem habet apud Havillan, debet totum consistere forestario Brotonia, ... de singulo Chione vi. gallas, vii. ovi, ij. toriellos tantum. Isti nemini Clones de parochia Estorgueria: Thomas Baudri j. quarterium, Gilbertus de Harb j. quarterium. Hinc est consecutus Brotonia de feodo domini Thome de Bornestilla, qui mori non potest, scilicet xvj. manna avena et xvj. gallas, ... et de unoquoque Chione s. gallas totius domus publicæ parcie paret.* Nisi idem sit quod mox.

* **CHIOSTRA**, vox Italica, Septum, Locum aut ager sepibus vel muris claudens. Acta MS. reg. 1285. ex Cod. reg. 4753. fol. 36. r. *Cum una domo et cum Chiostra...* posita in pedio S. Alnati. Vide Glossaria. Haud scio unum idem esse Chiostra, Chiostra, 1291. ex lib. rub. parvo fol. domus publi. Abbavil. fol. 20. r. *Un Chirer de le vile de ej. lures et xvj. solz de chens.*

* **CHIORUM**, Ar. Arabica, a Græco *χρῶς* Statuta Masili lib. 2. cap. 39. *Sartores accipiant ... de Chio to filio cum frezio, froire, froirato cum penna, vel sendato iiii. den. et sine frezio et froire ii. den. Status Aretii. MS. art. 30: *Habebat savior pro mantello domini ix. den. et de sanartha cum Chio vel sine Chio ii. den.**

* Pars vestis esse videtur, collare, ornamentum colli, Gall. *Collet*.

* **CHIPPOUS**, pro Scyphus, vasculum potorium. Lit. remes. ann. 1433. in Reg. St. Chartoph. n. 10. *Un chippou d'argent dictos a tour de lampe ... deportat.* Vide *Cyphus*, Chippus, instrumentum piscatorium, in Stat. ann. 1336. tom. 1. Ornat. reg. Franc. pag. art. 4.

* **CHIPPA**, Placis species, f. Septin. Stat. Placent. lib. 6. fol. 79. v. *Item Chipra de duobus floribz et ab inde supra, pro qualibz libra sex den.*

* **CHIPOTENSIS**, Vide *Chapotensis*.

* **CHIUQA**, Moneta Delphinensis minutissimæ species. Pactum inter Humbert. delph. et Episc. Gratianopol. ann. 1318. in Reg. 194. Chartoph. n. 10. *Summa gallasinarum, viginti gallinge et tertie partis (i. tertie pars) dividue gallas valeat ad estimationem octo denariorum pro gallinga, et ad estimationem quatuor obolam una Chiuqa.* Summa xerij. libras, xvj. solidos, xvj. denarios, obolum, Chiuquan.

* **CHIRA**, xij. Manus. Vita S. Dugast. tom. 4. SS. Mall. pag. 228: *Spicula quod semper Chira dicitur conebat.*

* **CHIRAT**, vel **CHIRAST**, Pondus 4. granorum, Saladiu de Ponderibz 17 inde nobis Curat. Gr. sequetur. [In pago Lugdunensi et locis vicinis, *Chirast* est aeruus lapidum in agris præsertim

recens cultis collectorum. Vide *Chierast*.]

* **CHIRCEAMBER**, **CHIRCEOMER**, **CHIRCEUS**, **CHIRCEUS**, etc. Vide *Chircium*.

* **CHIRGEMUT**, Conventus Ecclesiasticus Synodus, Concilium: etiam Anglici *Chirek* vel *Church*, Ecclesia, et gemit, Conventus. Leges Henrici I. cap. 8. [§ 7. l. 2.] *Quosque Chirgemut* discorde, vel iniquitate, vel iniquitate vel sequestrat iudicio. [§ 9] Wilkins. legit *Seymesot*, Comitatus, conventus. Ita etiam (aut. Leg. Secular. lit. 17.)

* **CHIRIPILATO**, Qualiter Rodulph. in Vita S. Guillelmi Divion. cap. 14. *Que attornare pro cervicis vitorum?* *Quam turpis in barba Chiripilato macularum?* In S. Glossario.

* **CHIROCLEUS**, Quisdam liber parvus, dictus, quod classica manu possit teneri: Nam xij. manus, xijio, clauda dicitur Græce. Prudentius hunc fecit. Papas ed. MS. Bilur. habet *Crocleus*. Vide *Dicrochus*.

* **CHIROCRISTA**, Notarius, quasi *Chiro-Scriptor*, vel *Scriba*, qui scribit manus. Donato facta Ecclesia. Esquendat apud Mabill. in Supplem. de Re Diplom. pag. 10. initio: *Regatus ab eodem* (donatore) *ad signum ejus Rodolphi Chirocrista subscripti et de consensu eorum* ... sacramenta et hanc donationem ab eodem predicto Johanne præsentatus sancte Ror. Ecclesie tradidit vidi. [§ 9] Vide Glossario. Item Grexit. Me. prænomen. Qui scribere solent et pro illo, qui litteras nescit, subscribunt, nomenque ejus signis crucis apponunt. Charta Sigismondi, Martini, et Johannis, regum, signum sanctæ crucis fecit: *regatus ab eadem, ad signum ejus roborandum* per sua testis et Chirocrista subscripti. Conf. Marla. Pap. Diplom. pag. 281. b. 257. b. 298. a.

* **CHIRODATA**, Dalmatica manicata, Capitulum, ut dicitur in voce *Dalmatica*, ad lineam, Fuit etiam, etc. Laurentius in Amalthea legit *Chirodata* ex eodem Capitulum, Tunica prolixa, manicata, manicata. *Chirodata* Dalmatarum, Dalmatice manicata. [§ Leg. Chirodata.

* **CHIROGRAPHARE**, **CHIROGRAPHARIS**, etc. Vide post *Chirographum*.

* **CHIROGRAPHUM**, **CHIROGRAPHUM**, Cyrographum, Diploma, Capitulum, pactum, Regum et Principum manus ab subscriptionibus roboratum. Gloss. Græc. Lit. Proximus, *Chirographum*, aucta instrumentum. Eubardus in Grecis cap. 9.

Hinc et Cyrographis nuncialis Charta vocatur.

Manuscripta conscriptio, in Glossis Isonis Magni. Capitula Caroli C. lit. 32. cap. 8. [§ 10] Epistol. Episc. ann. 858: *Et in Chirographo apud Marsam manus propria confirmasset.* Apud Hincmarum de Divortio Lotharii. *Chirographum* Regum, non semel. *Chirographum* Regium, apud Ingulfum pag. 861. 881. *Chirographa*, nuda, Regum præcepta, apud eundem pag. 854. 857. etc. Item pag. 901. de Normannis, postquam Angliam obtinuerunt: *Chirographorum consuetudinem Anglopham*, que antea usque ad Edwardum usque fuisse videtur. *Chirographum* subscriptionibus cum craticis aereis, utilis que sacris signaculis, firma fuerunt. Normanni condemnantes, *Chirographa Chartas vocabant*, et *Chartarum Armatarum* esse eorum impressione per unumquoque speciale signum, non institutione trium, vel 4. tantum astantium conficere consue-

tuebat. Vide *Chronic*. Besuense pag. 881. [§ Et Acta SS. Bened. ann. 5. pag. 512. ubi exalibet Provenculo Eodem Regis magnæ Britannia ann. 964. quod nuda dicitur *Chirographum*. Hist. Mediani Monasterii pag. 121: *Dux sub confirmatione chirographi restituit hunc locum Ecclesiis.*

* **CHIROGRAPHUM**, Subscriptio, quod propria manu lit. Anastasius in S. Silvestro P. Factus est. Conventus etiam *Chirographum*, et congregati sunt 318. *Episcopi Catholici*, et quorum *Chirographum* *Guthrici*, alii subsecuti 28. etc. in S. Anastasio. Et hoc consuevit vidita ratione transmarinam hominem in clericatus hunc nemine suscipi, nisi 5. *Episcoporum* designaret *Chirographum*, propter Manichæos. In S. Glossario. *Chirographum*, et congregati sunt Sacerdotes et alii, quorum *Chirographum* euerunt 405. *Episcopi*. [§ 9] Bulla Nicolai I. PP. ann. 883. in Annal. Fuldenis. ap. Pertz. vol. Script. i. pag. 375: *Ita et Chirographa, quorum stipulaverant manibus, quamque volebant ut nostro roborarentur* *Chirographo*, etc.]

* *Chirographo*, eodem sensu, usurpant uosque *Chirographa*, 1292. ex Chartul. 21. Corb. fol. 74. v. *Ly abbes et ij. conventi nonnulli bullis des consensu devotiunt litteras scilicet de leura auctoritate et Chirographis* ...

* **CHIROGRAPHIA**, Tributa que per *Chirographa* exiguntur, vel *Cautiones*. Isidor. lib. ii. cap. 24. sect. 22: *Chirographum* est *Chirographum*, et *Chirographum* *chartarum*: *Græce* enim *manuscriptum* dicitur *Cautio*. [§ 9] Apud Arevali: *Chirographum*, *Cautio*, ceteris omissis, neque pluribus. *Chirographum*, Glossar. cap. reg. 754. ubi ut ex Glossis *Chirographum* *græce*, manus inscriptio, *Cyra* enim *græce* manus, *graphia* species, dicitur.] S. Eusebius in Memoriali Sanctorum lib. 8. cap. 3. S. James *Chirographia*, et non magis operarii iniquitatis appellandi sint, qui ut privilegium *Chirographa* exigendi obtineant, sortem Domini, fidei legem consentium suo iudicio vel crumæ a Rege mercantes, importabiles censu onere colia aggravant miserorum. Vide *Cautio*.

* **CHIROGRAPHI** postmodum appellatio iis chartis, tabulis, ac instrumentis speciatim indita, que in duas partes dividebantur et scebantur: quarum una ut *Chirographum* appellabatur, et scebatur, quippe contractus seu pactum bis in eodem pergamento describatur, et que parte sceari ac dividi debebat, scribebatur *Chirographum* aquilatus, tere, vel picture exarabantur, per quorum medium scebatur pergamentum: idque fiebat ad vitandam falsitatem. Quippe ut pacti seu scripti veritas responderet, ipsæ majores litteræ partes decidisse, ad invicem cohererent vel responderet, conferentur. Atque hanc *Chirographorum* formam veteribus usitatum, et consuetam fuisse ait Joann. de Janua: *Chirographus et syngraphus sæpe accipiuntur indifferenter. Differunt tamen secundum proprietates: quia Chirographus est contractus, et syngrapha et creditio sicut in ligno, vel carta scribentur, et nomen creditoris, et nomen debitoris, et testes, et summam pecunie, et in multis hoc nomen, Syngraphus, capitulum litteræ et per medium dividebatur. Postea si creditor suæ exigent quia debitor deberet, vel si*

quod solent a Girographo: Ubi Glossa: A Girographo, i. a falso scripto diaboli: Girographum enim falsum scriptum dicitur. Inepte prorsus.

[illegible]

Confusus levitate sua, promptusque salire
De ramo in ramum cingit illos dijectularo.

CYROGRILLUS, Cuniculus, Conil. Gloss. Arabico-Lat.: Cunicula, Cyrogrillus. Leg.: Cuniculus, vel Cunicula. Infra: Cuniculus, ut supra, Gyrogrillus. Will. Brito lib. 1. Philippiid.:

More Cirozilli volax in masta resit.

Vetus Inquesta apud Columbum lib. 2. de Vasionibus. Episcopus i. *Dixit... quod* monasterium... *construxit... ingenuis*... *faciebant cassare (Chasser) dictus Elysius...*... *dominus, et possiedeat ut sumum, et*... *ipse testis portavit multoties Chirogyllus*... *testis montis ad palatium D. Episcopi.* [Statuta Arelat. MSS. art. 29: Qui contra fecerit in xx. sol. puniatur pro pelle vel Chirogyllio quolibet. Ibid. art. 87: Receptacula Chirogyllorum... destruantur... Si receptacula fuerint ligens in capcione... regis... Habetur... venditur in Chirogyllorum, in Charta anni 1196, ex Archivis S. Victoris Massili.]

* Vide Gesner. Hist. animal. quadruped. de Cuniculo cap. I. ubi merito existimat, applaudente D. Falconet, χρυσοβάλλων proprie esse Erinaceum. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Citrogrillus, Hérisson*.

CYROGRILLINE PELLER, *Pelles de Cyrogrillins*, in Concilio Parisiensi ann. 1313, part. 2. can. 9. Stephanus Ulyssipponensis. de Mirac. 8. Vincentii num. 17: *Quidam pelliculas Cyrogrillinas, et ut in eis operaretur spe lucti, quicquid habebat in eis emendis expenderat. Ubi leg. Cyrogrillinas, Gallice Peaux de Conils.*

CHIROMETRICALÉ, Chirotbeka, ma-
num mensura, Χειρόμετρον : apud Wol-
phardum Presbyt. de Miraculis S. Wal-
burgis lib. 3. num. 6.

CHIROSOBOLUM. Vide *Chrysobullum*.
CHIROTNECÆ. Harum usum prisca
 ignotum docet Casaubonus in Athen. lib.
 12. cap. 3.

CHIROTHELE EPISCOPORUM, Quibus
 ii in sacris Liturgiis ac ceremoniis utun-
 tur: quarum etiam usum Abbatibus
 interdum concessere summi Pontifices.
 Leo Ost. lib. 2. Chrou. Casin. cap. 82.

*Idem sanctus Pontifex sandallorum usum
et dalmaticae ac Chirothecarum in prae-
cipuis festiuitatibus tam illi quam omnibus
in hoc Canobio regulariter promouendis
... Apostolica auctoritate concessit.
De Chirothecis Episcoporum, videndi
Honorius Augustod. lib. 1. cap. 215. et
Durandus lib. 8. Ration. cap. 12. Vide
Abbas.*

CHIROTHEQUE DE GUERRA, ferrem, nostris *Gantelets de fer*, in Statutis secundis Roberti I. Regis Scotiæ cap. 27. § 1. Chron. MS. Bertrandi Guesclini :

Et riche bacinet il fist-on apporter,
Gans à broches de fer qui sont au redouter.

Gnignevilla.

Des Gantelez aussi te di
Que boia est que soles muni,
Car se es mains blechiez estoies,
De romment mult son feroia.

Chirothecæ purpureæ margaritis et
lapillis exornatæ, Imperatoriæ dignitatis
symbola, apud Pachymerem lib. 7. Hist.
cap. 13.

[illegible]

an et corporalem vestituram facinus.

nos exinde flos expulsumus. Vita S. Hadel-
lini Confessoris num. 68. Conque
tradendo teneret. Et Infra: Locum
procedens cum Wanto, quon tenebat, bestio
confradit. Tabularium quadrans re-
cur, atque quod absterat, bulam ren-
dit. Guotulo. Tabularium N. D. San-
toni. fol. 35. Hancolum fecit Gaudifrid
reuerentem. Tabularium N. D. Sancti
theo sanctum, flexis genuis, ante eum,
in eodem sylva. Tabularium S. Amantii
Incultus: Ibi Arnaldus confessoris re-
verentem. Tabularium N. D. Sancti
Mileti de Rupefalcis. Idem Tabul.: Et
posuit in domum plenam Chirothecam de
aveniens. Regestam Parienti Paris.
N. D. Sancti Martini. Comen-
tarius de per traditione Gerolani in manu
D. Regis humiliter posui possessionem
domus villarum Flandrie, videlicet de
Brugis, de Gandavo, etc. [Arrestum
de Bruges] Tabularium N. D. Hist.
Averni. Tom. 2. pag. 404. Fidelis nam et
in illius signum manus tuas dextram,
et Ciprocham quatuor eidem de Belue
et Ciprocham de Belue.] La Voman de
Maistre Voces:

281. Monast. Anglic. tom. 1. pag. 22. Rollandinum in Summa Notariæ cap. 1. Hæmereum in Augusta Viromand. pag. 196. 263. Justellum in Probat. Hist. Arvern. pag. 143. Brodeum in Consuecud. Parisiens. tom. 1. pag. 528. Vide *Wantus*.

[illegible][illegible]

CHIROTHECAM in signum consensus dare. Speculum Saxon. lib. 2. art. 28. § 6: *Nemini licet forum erigere, vel monestum de novo instituere, sine consensu ejus loci Ordinarii, seu judicis; etiam Rex in signum sui consensus, suam ad hoc mittere debet Chirothecam.*

CHIROTHECAM PORRIGERE dicebatur
qui hanc humi proieciat, eoq[ue] facto
ad duellum quemvis provocabat, quo a

crimine quo accusabatur, sese expurgaret. Matth. Paris ann. 1260. Quod Rex Comes instanter inquireret, statim Miles superadditis more Francorum Chirothecam suam et porrectis, se offensa in pro-pulso coram Curia id corporaliter secun-dum considerationem Curie repare pro-baturum. . . . quoniam Chirothecam quasi vultu diademi ostentam Comes recipit, sponte sua de defendendo dimittitur con-cre ipsam, etc.

† **CHIROTHECUS BELLI**, Quo ad prelium provocatur. Chronic. Estense ad ann. 1344. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 43. Capitaneus dicitur exercitum destinavit domum. Francisco Chirotheco belli, quem Dom. Franciscus recipit libenter, et ordinavit quæstibet pars acies suas.

† **CHIROTHECUS**, quælibet vetantur Judicii Regi, dum pro tribunali sedent, in Speculo Saxonicæ lib. 3. art. 60.

† In eodem Speculo Saxonicæ lib. 8. art. 45. § 10. Dux tenet Chirothecam cum furcula suo viridate, quo flomus tollitur, emenda est dediturum. 1° Vide Grimm.

† **CHIROTHECUS BALENE**, inter arma recensentur, in Arist. parlant. Paris. ann. 1382. ex Reg. 2. Olim fol. 96. v. Ar-matus Chirothecæ balenæ et deferens ense-m suum, etc.

† **CHIROTHECUS DEPICTUS**, Clericis pro-hibetur, in Stat. S. Frieri MSS. fol. 2. Parva rubrica non stridit nisi virgatis, Greditis depictis, etc.

† **Chirothecæ** in salutationibus exere-re solebant. Id. remiss. ann. 1308. in Reg. 158. Chirothep. reg. ch. 137. Bernard de Recanis ecclesiarum d'averne Guil-laume de Paget, autrement dit Cuyphas, son parent bien prochein, sur le chemin public, loyeul il salva gratessement, en disant telen et semblaible, en effet: Dieu te gart, il a long-temps que nous ne parlames ensemble, et tu es en grant tort; car ce est tu de taufaille; et en disant ces paroles oste sa gant des mains, et tendi la main audit Cuyphas pour le tou-cher en signe de paix et amour, et aussi comme bons amis et parens ont accous-tumé de faire, quand ils ont desourré de eulx voir: et aussi qu'il lui tendoit la main mise hors du gant, ledit Cuyphas lui tendi aussi la sienne; mais il ne den-gua oncques outer ses gans des mains. Et lors ledit escriptain vint qu'il le fassent par dedaing et mespris, lui eust dit ces paroles ou semblaibles: So ribaut et tous-jours te dorene ta nace, par ma foy je t'en chastrai une fois, et eust levé la main comme se il voulsist feir sur la Joe ledit Cuyphas.

† **CHIROTERA**, pro Chiroten, in Comput. ann. 1400. lib. 1. Probat tom. 3. Hist. Nem. pag. 140. col. 2. Pro Chiroter pro illo, qui portavit banderum communem in dicta processione, etc.

† **CHIROTHECARUM**, Chirothecarum opti-fex, Gall. Ganzer. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1487. Ostani Baillet Chirothecario pro cooperere folio Biblie de Corio albo fidei in latere sinistro ceteri cathenati, etc. col.

† **CHIROTHECA**, Securus. Lib. de Mi-rabilib. Romæ in Hiner. Ital. Montisf. pag. 20. De omni rebus totius orbis jussit venire unam Chirothecam plenam de terra, quam ponit super templum, ut esset in memoria omnibus Romanæ venien-tibus, etc.

† **CHIRQUINARE**, Inquirere, Gall. Chacrer. Vide Chiramanaria.

† **CHIRSEED**, Vide Chiracana.

† **CHIRURGICUS**, pro Chirurgus, ut et

Chirurgica pro muliere Chirurgiam exer-cente, pluries occurrit in Eddico Philippi commento Pulcri Fr. Regis ann. 1341. etc.

† **Dividuntur** medii inter physicos et Chirurgicos, in Stat. criminal. Scione cap. 38. pag. 75. Chirurgie et Chirurgum tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 530. et alibi passim. Hinc Chirurgier, Chirurgiam exercere, curare, adhibere fomenta. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 148. Chartoph. fol. ch. 23. Depuis fu envoyez un barhier pour visiter et Chirurgier Jehan Langlois. Aliis ann. 1419. in Reg. 174. ch. 305.

† **Joel Jehan** se mist en chiere de Guillau-me le Clerc chirurgien sermenté de la ville de Monstreul, qui le Chirurgie et appa-reille certain temps. Chirurgier, in Aliis Lit. remiss. Reg. 148. ch. 6.

† **CHISNUS**, Quercus. Gall. Chêne, apud Valesium in Notitia Galliarum pag. 419. col. 3. Vide Camus.

† **CHIST**, Pondus minus libris et 1/2 1111. Saladinus de Ponderib.

† **CHITAINUS**, Vide Cham post Caga-nus.

† **CHITRANGULUM**, An mali citri ge-nus. Vita B. Gallieini Eremitæ Xidensis tom. 1. SS. April. pag. 387. Cum ipse pateretur herissem inatar Chitranguli purgationem. [? Vide Chitragulæ.]

† **CHIVACHINS**, sic enim legendum pro Chikachire, apud Nicolaum Uptonem lib. 1. de Militari officio cap. 10. ex Gal-lieo-Anclico, Chiveachure, quibus, qui portant arma dominorum aurum in humero sinistro, et non alibi, qui etiam creaturæ ex Cursoribus, (de quibus suo loco) ut per remotionem pavidis aurorum dominorum suorum cupido, et appositionem in humero sinistro cum fidelitatis juramento domino suo speciali prestando. Vide Proseutor.

† **CHIVALE**, Gall. Chevalier. Eques. Madox Formulæ Anglic. pag. 306. Sciatis presentes et futuri quod nos Thomas Mayne de Cortenale et Johanna ux-or mea . . . convenimus hac presentibus cartis nostris confirmare Thome Col-peper Chivaler, omnia illas terras et tene-men-ta, etc.

† **CHIVARINA**, [Chlamydis equestris species: « Secundus cum Chivarina more Turcarum equum barbarum equita-tes. (Burchard. Diar. II. c. de. Thuanus, P. 10. an. 1419.) »]

† **CHIVERIA**, Gall. Chiere. Chron. and-rene: Velicentum, quod vulgo dicitur Chiveria. Vide Chivieretorum.

† **CHIVIERIA**, Quædam chivaria seu re-ticuli, quod Galli Chivere vocant. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1368: Johanni de Halia pro hinc, et ux. Chivieris astre, pro quolibet vi. rot. Vide mox Chivierina.

† **CHIVESTRUM**, a vet. Gallico Chesev-re, Capistrum, vulgo Lieu. Chartul. S. Supit. Bitur. fol. 85. v. Rem de Chives-trum. Vide Chivestrum.

† **CHIVETORIUM**, idem quod supra Chivieria 2. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1367: Rem pro doctus Chiveto-rii solis, etc. solidi vi.

† **CHLENA**, Nativæ Vestimentum hy-bernium a glaciæ, Calcedone. Lunam Latini reddunt. Inde Anglico: Dum cu-cularet ecclesiarum, Chlenam feracius, e- de henece copulandum est estate, apud Turnebum lib. 27. Advers. cap. 30.

† **CHLAMADATI**, Liberatus Dignitas cap. 11. Postquam se secum accepit, Monasterio Silenstoriæ, cum Imperatoris scripto accepit et officio Executoris et Chlamydotomii, et venit ad Conventum. Le-gendum forte Candidulorum, tamen si

lectio tolerari potest. S. Hieronym. Epist. 2. Refert, facinus illud quod in Coladi militibus, cum Chlamyda et candenti-liso corpus ejus ciliis triliem sit. S. Fulgentius Homil. 60. de S. Laurentio: Ignis carceris quam præsentem officia prætoris, non Chlamydas, non scutuli et serici, sed cæci, illuminati, etc.

† **CHLAMYS**, inter principum summi Pon-tificatus insignia reponitur a Petro Dia-cono lib. 3. Chron. Cassin. cap. 68. (al. 67.) ubi de Victore II: Abinde crucem et Chlamyden, et cetera Pontificatus insi-gnia da dimisit, etc. Et cap. seq. cum Chlamydem, et cetera contra Romanam Prætoriam electionem Crucis et pur-puræ assumptione firmavit. Vide Caga-ruben.

† **CHLANIS**, pro Chlamys, Senatoris pallium. Vita S. Cesarii Quæstoris n. 12. in Actis SS. Febr. tom. 3. pag. 600. In his studiis Cassarius in Chlamyda ver-sante est.

† **CHLEUASMUS**, Quoddam ironie genus. Jul. Rufinus. De Scien. pag. 1. 52. (In Onchierali.)

† **CHLORALYTRIUM** ita dictum a colore suo viridi, claritati oculorum prospiciens. Tychon cachets des oculistes p. 61. Sabianini chloron ad claritatem. [Ergo.]

† **CHLOROSAURA**, Venenatus serpens. Vita S. Theodori Sicoctæ tom. 3. SS. April. pag. 57. G. Chlorosaura offensum, et occisum, et exsep. lib. 1. cap. 1. Perimus, Patre sancte, perimus, quidnam agimus? Chlorosaura enim est serpens venenatus. Sic dicitur a Græco χλωρός viridis, perimus, et exsep. lib. 1. cap. 1.

† **CHARNAPINA**, Chama contra Valden-ses pag. 82: Femur in habitu religiosi mendicant, alio habitu et gestu viris assumunt, scilicet Charnapine. Theologi-cus suppe, set famulus, minister, puer, adolescens.

† **CHOCA**, Stipes, Picardis Choque, Gall. Sèche. Privilegium Petri Abbat. S. Remigii Rem. ann. 1219: Scilicet tamen quod Chocas quis eradicatorum pro nor-bilibus faciendis, etc.

† **CHOCHAMUS**, Areasta Chandel. ann. 1261. in J. Reg. Parisiensis: Cum ser-vientes feudatarii peterent Chocham. . . ratione usque sui, etc. Idem quod Cappa-gium, quod vide in nam Capotes, Stipites etiamam dicitur. [Ergo.]

† **Chocapee**, in Charta ann. 1401. ex Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 341: Est iussu faire et assembler à la recette de desmaux de Chocapee, et de la recette de Poitierre. Tournais chacen an pour le Chocapee. Vide Choca.

† **CHOCHA**, Navigi species, Ital. Cucca. Chron. And. Dandul. ann. 1289. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 516: Cum Choca prægrados Javanensis piraticum accerret, Veneti tres prægrados de Choca contra seque exportant, etc.

† **Chocæ**, sunt quingenti pugnatores, sed cum Janensis Chocæ naufragium passa esset, decem prosequi fer institutum. Chron. And. Dandul. ann. 1289. tom. 13. col. 761: Galeæ sunt sortentes Favianopolis attingunt, et portum clausum invenerunt tribus erant Chocæ Janensis positis in hactenus. [Ergo.]

† **CROCHIA**, Coquina, Gall. Cuisine, Angl. Kitchen, Belg. Keukene. Littere Galteri ann. 1218. e Tabulario Ecclesie Antoniensis. Ad nos factum quod ordi-natione de quibus officiis factum, vide-het Subprepositus, Magister Schola-rum, Pistoria, Celarius et Chocia. . . .

Est autem forma ordinamentis talis, quod

Isctus Bucharies, qui dancos a iadite fectis à la runde danc, in alitis Lit. ann. 1292, et Reg. 144, ch. 14, ubi dicitur de la maia d'une file, saltando cum manu duere, in Lit. remia, ann. 1408, ex Reg. 102, ch. 281. Vide infra in Gregetis.

† **CHOREIAS.** Choreas ducere, versare saltatorium orbem. Statuta Synodali. Eocl. Nannet. ann. 1389. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 981. *Nefarius Choreas, vel ad aliam quancumque ludum ludere presumat in Ecclesiis.* Acta S. Franciscus Victor Rom. tom. 2. 88. Martij pag. 13. Et in actis Choroletan. laro est. *Choroletum correspondet. Occurrit etiam in Menoti Sermonibus Quadrag. fol. 71. col. 2.*

† **CHOREIARIUS.** Clericus seu Capellanus, qui chori debet interesse. Hist. Dalphin. tom. 2. par. 14. col. 1. in Praenuntiis spiritualibus et temporalibus Archiepiscopi Ebreduensis. *Item Ebredu. Archiep. habet omnimodam jurisdictionem, punctionem et correctionem in prepositum Capitulum et dignitates et personas in dicta Ecclesia obnantes, et aliam in Canonibus. Item in quacumque quacumque personas Ecclesie Ebreduensis. Ibidem pag. 135. In Statuto Episcopi Gratianopolit. ann. 1257. *Præterea concedendum est, ut quilibet clericus, quicquid vel plures, si augmentata facultatis ipsius donatus in posterum creaverit usque ad quatuor cum Clerico suo sint Choroarii, et liberati in auctoritate, quam in aliis tanquam Choroarii recipiant, etc.* Vide Choroarii et Corroarii.*

† **CHOREATUS.** pro Choroarius, Cantor, qui choro præstat. Statuta Synodali. ann. 1297. apud Marten. tom. 7. Ampli. Collect. col. 1434. *Item ordinavit et statuit, quod in festis novem lectionum duo Choroarii regant choros. La chanoines et vouchanoines doivent Garder la cueur, ut legitur in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 164. v. ubi de inaugurat. regis et regine.* Vide infra Cuius chori et supra Choroarii.

† **CHOREATOR.** Saltator. Menotus Serm. Quadrag. fol. 138. recto col. 1. *Quando Magister est sympanista, servi sunt Choreatores.*

† **CHOREIZARE.** Choros agere, concinere. Franciscus Pippinus in Chronico lib. 3. cap. 39. *Ita dote pallere, Choreizare ex melioribus, quibusdam, et aliorum esse consonantiam peritia, quod ex aurium pertinent volupatem, seu Choreizandi industria, pualiditate agilitate, et constanti munitate puerorum deinceps audium.*

† **CHOREMANNI.** Vide in Chora.

† **CHOREPISCOPI.** quæst. 85. *quæst. 85. de dicti. id est, quasi Episcopi.* Vide Villani Episcopi menses, p. 10. apud Caroli M. lib. 7. cap. 187. [§ 200.] Vicarij apud Hincmarum Opus. 84. cap. 10. pag. 437. perperam enim Honorius Autsted. lib. 1. cap. 182. a quo habuit Italianus dictos Chorepiscopos, quod essent de choro sacerdotum, censuit. Canones Arabici Nicene synodi: *Chorepiscopi, ut loco Episcopi præsumunt, vel in Monasteria, et Sacrorum villarum, quæ sub potestate ejus sunt.*

Primitus autem institutus ab Episcopis Chorepiscopi fore, constare est sententia, ut essent eorum Vicarii in vicis ac pagis, et Episcopalia in ipsis minoris momenti obirent. Quod potissimum

colligitur ex Concilio Niceno I. cap. 8. Regens cap. 8. 4. ex indiculo Ego Remensis Episcopi ad Ministris Ecclesie Rem. edito a Sirmondo et Marlot, etc. Vide Capitulum Carolomanni lib. 3. 7. [§ 200.] apud Vernis par. ann. 884. Hinc Vicarii Episcopi dicitur in Capitulum Episcopi dicitur in Concilio Antiocheno can. 38. Neocesar. cap. 13. Antiocheno cap. 8. a Ferrando Diacon. in Breviario, cap. 18. lib. 2. de Rebus et Capitulum Rabano lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 5. Hincmarum Opus. 35. pag. 602. in Capitulum Caroli M. lib. 7. cap. 318. [§ 200.] etc. Adversus ministerium Episcoporum, in Capitulum, ann. 888. Chronicon Ademari Cabanensis pag. 168: Eobus 20. a Beato Martiale Episcopo (Lemovicensis) fuit, et Episcopo Episcopo auctoritate Episcoporum novis se Chorepiscopum Benedictum. Canones Arabici Nicene Synodi cap. 8: *Chorepiscopi et Archidiaconi suat tanquam duo manus, et unus est quibus Episcopo vult.* Adde cap. 64. 73. Acta Episcoporum Cenomanensium pag. 139: *Tradidit eis rebus suis sedis Ecclesie S. Marie et S. Gerensis villas duas, quas et prius adhibere et Chorepiscopis a sua vice consignare ad eandem Ecclesiam præcepit.* Ibid. pag. 210: *Præfatum Episcopum Cenomanensem et auferre notuit, se Chorepiscopum (et qui eundem Episcopum seufredum ordinare præcepit, qui populum in eadem ecclesia prædicavit, et Christo lucravit.* Adde pag. 341. 342. ubi dicitur Chorepiscopus a tribus Episcopis sacrosacris dicitur, ut ministerium Episcopale facere et exercere Canonicis atque periculis posset. Unde alios fuisse Chorepiscopos ad Archidiaconum dicitur contra quam dixit Sigebertus, tametsi postmodum hæc nomenclatura donatos constet.

Præterea fuisse Chorepiscopos in Ecclesia Orientali colligitur ex subscriptionibus conciliorum Niceni, et Ephesini, quos gradu ceteris Presbyteris præstulisse docent eodem Synodus Nicena can. 8. et Chalcedonensis can. 11. et post Episcopos in Conciliis sedisse, Acta Conciliorum. Nec scio an il sint, qui cum non vacarent civitates, supplebat Episcopi prædicabant, ut est apud Palladium in Vita Chrysostomi: quem tamen morem improbatum ab Ecclesia sedit ipse insinuat Palladius. In Concilio Basiliensi I. constituit Hincmarum Laudunensem Episcopum, non modo Franco Transgrensis Episcopus interfuit, sed et Birico Transgrensis Episcopus ultimus coepit. Verum alia observatione dignum, quod cum de damnatione Hincmari ageretur, sententiam, ut Episcopi, non dixit, sed a Metropolitanis et Archiepiscopis iudicium eorumque iudicium esse prosecutum professus est.

Cum igitur essent et dicerentur Episcopi, et Clerici, et ab his solis subiecti erant, erant, ut est in Concilio Antiocheno, cap. 10. Episcopatus apicem illos non obtinuisse par est credere. Nam ex can. 3. Nicenus Synodus, Episcopi ab omnibus, vel saltem a tribus Episcopis ordinari debent: deinde ad quamdam civitatem Episcopalem sedem tutantur, ut est in Capitulum Caroli M. lib. 7. cap. 18. [§ 200.] Iud de Chorepiscopis dici non potest. Præterea Concilium Neocesariense can. 18. ait, Chorepiscopos instar 72. discipulorum institutos, ubi nomine ab Episcopis ordinantur, ut Apostolorum (augustinus, diversos esse voluerit, ut hunc canonem interpretatur Capitularia Caroli M. lib. 5. cap.

168. [§ 200.] lib. 7. cap. 310. 318. 329. [§ 200.] 402. 424. Quinquam ex eo Nicolaus PP. Episcopus 28. ad Rodolphum Bituric. Episcopus, cap. 1. videntur erant Episcoporum habuisse officia. Sed Episcoporum non fancies ordine, et eodem esse Chorepiscopos, ut est in Capitulum palam deficiunt Damascus PP. Episcopus 4. Leo I. Episcopus 92. [§ 200.] Concilium Melense ann. 888. cap. 8. etc.

Non desunt tamen etiam Chorepiscoporum ordinem Episcopalem aliquando ac primitus habuisse contentum: puta quia non omne ordinari erant, ut est in Concilio Laodiceo can. 37. seu antea Episcopi essent, et a parvula sua extores, regionis cujusdam, vel castelli administrationem sub Chorepiscopis nominis accessissent, tanquam ad Episcopos Chorepiscoporum essent ordinati. Neinde manus impositione ab episcopis ordinatos, et ut Episcopos Consecratos, tradunt Capitula Caroli Mag. lib. 5. cap. 160. [§ 200.] Certe cum conveniret Episcopi potius Presbyteros ac Diaconos ordinare, docent can. 13. Synodi Ancyran. et Idoridus lib. 2. de Eccl. offi. cap. 6. Præterea in Syn. Lausannensi cap. 106. legitur Episcopum Monachum Presbyterum ordinatum a Timotheo Episcopo, Ecclesias etiam ab his consecratis consuevit. Et in Capitulum legitur apud Rodolphum Presbyterum in Vita Italiani Mauri Archiepiscopi. Morgagni n. 10. 27. 46. Candidum in Vita Sigis. Abb. n. 10. 215. et in Capitulum in Antiquit. Fuld. lib. 2. cap. 15.

Verum eorum munus postmodum verum limitibus circumscribitur sunt, ne ad Episcopos iuris aditus haberent, et quibus subiecti erant, videntur: cum ad hæc primitus essent instituti, ut in villis ac vicis plebes in officio pietatis continerent, promissum in Capitulum examinare, Subdiaconos, Lectores, Exorcistas, et cæteros inferioris gradus Clericos auctoritate sua et Episcopis sententiam constituerent, ut est in can. 10. Synodi Antiocheni. Denique cum infra officii sui definitos limites nequaquam se continerent, Presbyterosque, Diaconos, Subdiaconos, et Ecclesias consecrarent, repressa est non semel eorum audacia et temeritas: ut Episcopi ordinationes ac consecrationes ab his factas, ut irritas reformare et canonice persequi. Vide Capitulum Caroli M. lib. 6. cap. 284. [§ 200.] lib. 7. cap. 187. 310. 318. 329. [§ 200.] 334. 402. 481.] in Concilio. Paris. ann. 828. lib. 1. cap. 27. Melius autem 815. et Capitulum tenni ann. 888. cap. 8. Vide Floardum. lib. 3. cap. 10. etc.

Tandem Chorepiscopi penitus abrogati sunt a Leo PP. in Capitulum Caroli M. lib. 6. cap. 119. [§ 200.] 141.] Balisamon ad can. 13. Ancyran. scribit etiam sua ætate apud Orientales Chorepiscoporum gratum omnino esse extinctum. Auctor est præterea Gregorius Dorotheensis 44. Hier. Pontif. Ecclesie Cantuar. habuisse huius Ecclesie Archiepiscopum Chorepiscopum quendam, qui in Ecclesia S. Martini extra muros Cantuar. moraretur, ad adventum Landfranco (Archiep. Cantuar.) deiecit est, sicut ubique terrarum factum esse ordinem, iungit idem Scriptor.

Nepes. magis etiam, quod in Capitulum, vel certe appellato, penitus abrogata, cum adhuc viget in quibusdam Ecclesiis, Guippe, ut observat Molanus lib. 2. de Canonibus, ubi dicitur, quod tractensis S. Martini Chorepiscopi nomen et titulum habet primus Subdiaconum, quem Synodus Autissiodorensis

can. 16. Archisubdiaconum vocat, penes quem incumbit officium Archiepiscoporum, seu decem, et Decem in Ecclesiis Colonie in omnibus Collegiis Ecclesiis Chorepiscopus est primus Cantorum, qui etiam in Cathedrali Ecclesia cum Cantore officium habent in solennibus, nunculo autem Episcopali. Ita quidem Malanus. Ubi forte abusive Chorepiscopus, Primus Cantorum appellatur, vix chorum regeret, quasi existeret. [Chorepiscopus] et Chorepiscopus appellatur in MS. Codice Ecclesie Atrabai, ubi de Consuetudinibus et quotidianis tribulationibus Ecclesie Colonensis, Chorepiscopus et Episcopus Colonensis meminit Concilium Colonense anni 1290. cap. 9. et 10. ubi Cantoribus junctur. At Vazao Episcopus Leodiensis in Epist. ad Joannem Praepositum, apud Anselmum in eodem Vazao cap. 86. videtur inuare id nomen incognitum in Ecclesia Colonensi: Chorepiscopus et Archidiaconus et Cantoribus remouit Ecclesia, unde et his caret usque in praesens metropolis Colonia, et tota provincia. Siquidem Chorepiscopi idem sint qui Chorepiscopi, ut Joannes Rabani Martini num. 51. qua dignitate insignitur quidam Constantius in veteri Notitia Ecclesie Viennensis tom. 13. Spiegelii Acheriani pars 1. ubi etiam post Adonem Viennensem suos pariter habuisse Chorepiscopos. At in ipsis Vazonis diplomate quod describitur a Frenco in Hist. de Vazao pag. 31. attribuit Joannes Chorepiscopus, ita ut incertum sit, an per Chorepiscopos, Chorepiscopos, intellexerit. Habuit etiam Treuirenensis Ecclesie suos Chorepiscopos, quippe Theganus, qui Ludouici Pii scripsit, Treuirenensis Chorepiscopos inscribit. Alii occurrunt apud Browerum lib. 10. et 11. lib. 11. et 12. Sed et hodie sunt in eadem Ecclesia dignitates quatuor hac nomenclatura, scilicet Chorepiscopus S. Petri, Chorepiscopus S. Lubentii in Dietrichi, Chorepiscopus S. Casterii in Cardona, et Chorepiscopus S. Agathe in Longione. Habuit etiam Lugdunensis: nam apud Adonem in Chron. ann. 816. et Hugonem Flaviniacensem ann. 788. Agobardus Ecclesie ejusdem Chorepiscopum Leltrado in Lugdunensi Archiepiscopatu successus fuisse dicitur. In veteri Charta Regis Henrici in Charta Gratianopolitana fol. 14. sub eodem Agobardo, Audimus Ecclesie Lugdunensis Chorepiscopum dicitur. In Charta anni 850. in Tabul. fol. 10. et 11. ubi mentione fit Constantii Chorepiscopi ejusdem Ecclesie. In Concilio Sessolensi ann. 853. subscribit statim post Episcopum, et ante Abbatem, Reginus Chorepiscopus sanctae Remensis Ecclesiae: at Vitasu Cameracensis Ecclesie Chorepiscopus, in Actis Concilii Tricassani ann. 867. apud Sironensis in Charta Arnolphi Ducis Bavoriorum ann. 888. mentione fit Chorepiscopi Ecclesie Frisingensis, in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 181. Chorepiscopus sine Archidiacono Ratisponensis Ecclesie, ibid. tom. 3. pag. 840. Roginboldus Chorepiscopus Mogunienus, ad quem Epistolam scripsit Rubeanus Godefridus de Melfori Chorepiscopus Colonensis, ibid. tom. 3. pag. 840. apud Maximilianum Henricum in Apol. part. 2. pag. 81. [Sextus] Chorepiscopus Cenedam, apud Mahillonum Anaclet. tom. 8. pag. 246. et 247. ubi etiam Episcopus ejusdem urbis.] Habuit denique Ecclesia S. Stephani Metensis suos Chorepiscopos. Chartam quippe Angilfranni

Episcopi Metensis subscribit cum aliis Fidelibus Chorepiscopis. Atque hi post Primitiuum et Desiderium recensentur in Charta Leonis IX. PP. apud Meursium in Episcopis Metensib. pag. 355. Volumus, ut eadem Ecclesia et ipsa auctoritate Domini Metus in honore ipsius a nobis dedicata, tale privilegium inuolubriter obtineat, ut praeter Episcopos et Abbatem, ac septem ejusdem Canonici Sacerdotes, et tres Canonici de honore sancti Stephani, Primitiuum, Desiderium, et Chorepiscoporum primam, ad ipsius principalem altare nullus unquam Missas celebrare possint. Atque hi idem quidem Chorepiscopi non aut erant ab Archidiaconis, qui vices Episcoporum agebant in ruralibus Ecclesiis, quomodo nominantur in Charta Adalberonis Episcopi apud eundem Meursium pag. 346. Nam Chorepiscopus, Archiepiscopi, et Archidiaconi, dicuntur Ministri Episcoporum, in Concilio Aquilgraniensi II. ann. 886. cap. 2. cap. 3.

¶ Hist. transl. S. Glodes. tom. 6. Jul. pag. 276. col. 1. Fides ad hoc inspicendum sacrorum ministerios, cum archidiacono, quatuor Chorepiscopis, et archidiacono, dicitur (Drogo Metensis episcopus.) Scribit denique Browerus lib. 1. Antiq. Fuld. cap. 3. et in Notis ad 12. Poema lib. 1. Mauri, statim post Episcopum Chorepiscopi munus obisse, exemplo S. Wigherti et Albulini Friestrianensis Abbatum. Quod certe firmari potest ex Testamento S. Bernardi Dringensis, quo non semel occurrit Bertilio Chorepiscopo Abbas ejusdem Monasterii sub ann. 808. apud Perardum pag. 148. 150. 151. 157. et quod per Sacrosanctum concilium ordinis hoc loco Chorepiscopus intelligi patet. non omnino assensur vix erudit.

Chorepiscopus in Ecclesiis vacantibus creatus inuit Hugo Flaviniac. ann. 775. et Bercarius in Hist. Episcoporum Viridunensium num. 13. Post hunc Episcopum idem Ecclesie per 12 annos vacasse existit: sed quidam auctores Dei Amalbertus nomine, iuxta morem illius temporis Chorepiscopus factus, ipsam regat Ecclesiam, et in quadam oratorio sub honore apostolorum quatuor solitarum vitam ducunt.

Porro de Chorepiscopis multum ex processu scripserunt, Duarenus lib. 1. de Sacris Ritus Ministris, et de Clericis lib. 1. Clericis, cap. 11. et de sacris Ordinat. part. 3. exercit. 4. Cellotius lib. 4. de Clericis, cap. 1. Mercurius lib. 4. de Concord. Sacerd. et Imp. cap. 13. Puchellus in Zofiaci Mediol. part. 3. cap. 16. etc.

¶ CHOREUTES, Xopvtes, Saltator. Fragm. Petron.: Tinctus colore noctis, manu puer loquax Egyptus Choreutes. Ita Martinus in Lexico. [¶ Vide Forcellin. voce Choreutes.]

¶ CHORIALIS, Clericus, qui debet interesse officiis divinis in Choro celebratis. Statuta Ecclesie Pictavi, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1074. Ordinationes, quas sequentes certis diebus ceremoniaribus antiquis et conuersis in praefata Ecclesia, per nos et Chorales nostras uniformiter et incoctate observamus, omnes de eadem Ecclesia et devotione floctant genus, etc. Vide Chorialis.

¶ CHORISTAE Pauci, in Balla Pauli III. Pauci de secularibus. Melchiorum Insuper Barbara ann. 1519. Vide Chorista.

¶ CHORIARE, Choros agere, saltare, in

Epistolis obscurum vocat, pag. 52. Propterea danda chorale et bene ducere. Principium et omnes chorales, postea Choriantur, et ego steti in uno conspectu quod potius videre.

¶ CHORISTARIUS, ut Chorialis. Charta anni 1161. in Austrum Hist. Melit. tom. 3. pag. 210. Excepco Curato S. Sancti, qui licet sit Canonici S. Sancti, et Choristarius Ecclesie Melensis, necnon Principum, debetibus corale, et suis contigari aliquem seu aliquos de beneficiis, Choristarius ac scriptoribus, et qui Choristari aut scribere dicitur Melensis Ecclesie, et debetibus corale, alioquin parochiale Ecclesie rectorum seu rectorum, etc.

¶ CHORICANUS, CHORICISTA, Vide Post Chorus 3. Sanguis.

¶ CHORIEPISCOPIUS, CHORIEPISCOPIUS. Vide Chorepiscopi ad lib. Nupae Isaacus, etc.

¶ CHORISTA, Idem qui Chorialis, Gall. Choriste, Hisp. Corista. Bleyriani in Institut. Theor. et Pract. lib. 2. pag. 322. Qui pro supplicis Canoniconum vel aliam parochiam, quatuor Choristas, et Acoliti dicuntur, et a choro Chorista. In Ceremoniali Rom. Cantores vocantur Chorista, quo nomine donantur etiam Praetores, et Choristae, Coristae, etc. Vide Libram nigrum Scaccarii cap. 671.

¶ CHORITAE, [Clerici per potentiam magorum intrusi. Fortassis mendum est, ut dicitur Chorus 3. Sanguis.]

¶ CHORITANUS, ut supra Coragus. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7084. Choritanus, qui chante en cuer d'ecclie. CHORUM, chororum, Corium, ecccl. Cuir. Reg. episcopat. Nivern. ann. 1387. Qui defunctus super magnam Choria de maceilo, nichil debet. Charta anni. 1258. tom. 1. Acher. Hist. Brit. col. 168. Item de omnibus hostis, qui voluit ad curiam nostram ad festa annuatim cum Choristis, dictus Oliverius potest et debet habere Choristae et cor vendere. CHORISTIA, CHORISTIA, in Germania et agro Leodiensi ann. 1374. qui a demonibus possessi choristae in plateis et in Ecclesiis vacabant. De hac Radulphus de Iuvro in Joanne de Archet Episcopo. Leod. cap. 9. et Gobelius Persona in Cosmographico etate 6. cap. 69.

¶ CHORIZARE, Choros agere, saltare, choristari infra in Choristae, in Actis SS. tom. 9. fol. 2. pag. 836. Mail tom. 3. pag. 323. et apud Menotum in Sermonibus Quadragesimal. fol. 18. verso col. 2.

¶ CHORIZARE, Per choros conchere, Gocelius Monachus in Miraculis S. Aug. Cantuar. tom. 6. Mail pag. 494. Jam Apenninus laudatorum. Demulce per sanctiorum Patrum, infanter, et ad expiende Dei familia sublimiter Chorizatur.

¶ CHOROCITHARISTRIA, (que in choro citharizat. Not. Fir. p. 174. Chorocitharistria, chorocitharistes, philocitharistria, philocitharistes. In mendose legitur chorocitharis, chorocitharistes; philocitharis, philocitharistes.)

¶ CHORODACTES, Chorododactylus, Cantor seu Triclinarius Ecclesie, qui in choro canentibus praest apud Bleyriani cap. 25.

¶ CHOROGRAPHUS, [regionalis descriptor. Vtriusq. 8. 2. Hec autem est fieri testium, quod secularibus. Melchiorum Insuper Barbara ann. 1519. Vide Chorographus.]

nem. Ita edidit *Solemniter*: alia editione habet *chorographia*.

• **CHORONA**, pro Chorona. Montis acumen. Charta ann. 1054. ex uagn. Chartul. S. Vict. Massil. : *Et insuper uaque in chorona montis et acutis est deputata ipsa terra.*

• **CHOROPALASIOS**. Vide post *Chora* sub finem.

• **CHORORARIUM**, Officium Chorarii seu Cantoris. Collectio MS. Statutorum Ecclesie Agensina: *Quando Canonici sunt in tabula pro Chororariis, responsoria vel lectionibus positi, positi ipsi committere Clerici vel Sacerdotes officium sibi commissum, ut ipsi fuerint... impedit. Pro Responsoria vel Chororariis lectiones intermissi Responsoria vel Lectiones quoniam intelli solent ab uno Chorarii designato.*

• **CHORS**, Vide *Cortis*.

• **CHORVEDA**, pro Corveda, Opera, quam a subditis domus debetur. Charta Adalber. Leod. episc. ann. 1194. ex Chartul. Cluniac. ch. 401 : *Molietatem etiam Chorvedae, quas ipsius Walteri erat, eis concessit. Vide Corveda.*

• **CHORUS**, pro Chorura. Vide *Chora*.

• **CHORUS**, Pars Ecclesie in qua Clerici consistit, ac concilii. Isidorus lib. 1. de Eccles. Offic. cap. 3 : *Chorus ab incursione dictus est choros, quia de tota ecclesia... Chorus enim proprie multitudo concanentium est, etc.* Honorius Augustod. lib. 1. cap. 10 : *Chorus dicitur concordia concanentium, sine cunctis circumstantiis. Olim namque in modis chororum circa aras cantantes stabant : sed Flaviansus et Dionorius Episcopi chororum adorationem pollicere et coram. Act. Episcoporum Cenomanensium pag. 229 : *Summus caput studio... superiores ejusdem Basilice portus diligenti sollicitudine laborare, orationem zelotus, quod chorum vocitant, adedemque Pontificem, etc.**

Certe hodieque apud Græcos ea pars adis sacre in orbem circumducitur, et subseis Cantoria ac Clericorum munitur, ut ex Ichnographis Ecclesiarum apud eosdem Græcos, quos representat Goarus ad Euclochion, percipere licet. Sed et Chorum Sophianum in ovalem formam constructum perhibet Petrus Gyllius in Descript. CP. lib. 3. cap. 3. Concilium Turonense II. cap. 4 : *Ut laici sacra altare, quod sancta mysteria celebrantur, infra Chorem vel Choron habas, quam ad Missas stare penitus non presumant : sed pars illa quæ cancellis versus altare diducitur, Chorici tantum possidentur, patet. Chorum in Concil. Toletan. IV. cap. 18 : *Sacerdos et Levita ante altare communicant, in Choro Clerici, extra Chorum populus. Vide cap. 20. Milo Monach. Elnonensis in Vita S. Amandi :**

Fervatque Chorici castis nullius.

• **CHORUS ABBATIS**, CHORUS PRIORIS, in Vita Abbatis. Alibi, cap. 90 : *Et si fuerit electus (Abbas) de parte Prioris, quam nos Chorum Priori appellamus, transiretur ad Chorum Abbatem, ubi suprenus statuerat. Dividitior nempe Monasterium in Ecclesiis in duas partes, quarum una a dextris, altera a sinistris erat, subique antiphona respondet. Quia parte Abbatis sedebat, Abbatem ; quia Prior, Priori Chorus dictus.*

• **CHORUS CONVENTORUM**, apud Casuarum lib. 1. Miræ, cap. 35. Apud Carthusiensis Iurisdictionis, Chorus Conventuum, Choro Fratrum prestruunt videtur.

• **CHORUS INVITATORII**, Pars scilicet Chori monachorum, a quibus Invitatorium incipit, in libro Usuum Ordinis Clisteriensis cap. 12. 23.

• **CHORUS SERVARE**, Illum regere. Vide supra *Chorarii* et infra *Servare*.

• **CHORUS TENSUS**, Officio ecclesiastico interesse. Vide infra in *Tenere* 10.

• **CHORUS MAJOR**, Subsellia superiora. Charta ann. 1274. tom. 1. Hist. Delph. pag. 127. col. 3 : *Quod quando iuxta consuetudinem ecclesie ordinatum fuerit, quod aliqui ponantur in majori Choro, seu supra Chorum, cum Abbas debeat eos levari, quod hoc faciat per se vel per alium sine difficultate.*

• **CHORICANUS**, et **CHORICISTA**, Qui canit in choro, vel cum choro. Joan de Janua. Reg. Chron. Instrum. nudi nudi species, Silvester Giraldus in Descript. Cambrie cap. 11 : *Tribus utuntur iacurancis, cytharis, fibia, et Choro. Ita Chorus, ibi Gr. Edit. γῶρον, non semel habetur in Vesteri editione.*

• **CHORUM**, tom. 1. Poem. reg. Navar. pag. 244 :

De vielles sei et de note,

De harpe sei, et de Chorum,

De lit de pulchier.

• **CHORUS**, Capitulum. Charta Wolfgeri Patav. episc. tit. De commun. Chori nostri consensu continuis in perpetuum omne jus parochiale, quod nobis in ecclesia in monte S. Godehardi in Kitzpach, nos possidet.

• **CHORUS**, Atrium, impluvium adificii electum, nostris *Court*. Charta ann. 1197. ex Tabul. episc. Massil. : *Hæc domus de parochia et de desanpuratione, quam fecerunt... Rainiero Massiliensi episcopo de Choris omnibus infra ambitum Massiliæ constructis. Vide Corhis 2.*

• **CHORUSCATIVUS**, CORUSCUS. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 75. pag. 212 : *Cum jam interponit et dalmianum prætensum perfectæ avicentie Choruscativum meridien hostis floris eclipsarent tenebre, etc.*

• **CHOSDRUS**, Gloss. Africæ : *Chosdrus, ad Castro, Beo moder. Somnensis in Gloss. Saxon. legit Castro, i. dux, rex apud, dux examinis, apistata.*

• **CHOSIA**, vel potius *CHESIA*, ut in autographo legitur, idem est quod Catalogus, Gallico *Chaire* vel *Chaire* episcopalis, palatium episcopale. Excerptum ex Chronico Anciensi inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. cap. 257 : *Actum in superiori palatio Chusie Anciensi anno Domini M. CC. LXXIX.* In quibusdam aliis instrumentis *Chosie* legitur pro requacumque, ut vocabulum *Chosie*, Gall. usque, Hispan. cum Italia. Cusa, quod a Latino Causa recte deducit erudit.

• *Chose* apud nostros, quomodo apud Itales *Cosa*, obscene similis pro vulva. Lit. remis. ann. 1176. in Reg. Hu. Chartoph. reg. ch. 210 : *Ledit Adin... lui dist plusieurs paroles injurieuses, entre lesquelles il lenvoya à la Chose et putain de son frere.*

• **CHOSIARIUS**, Effosor perietum, latro, apud Laurent. in Amalthæa.

• **CHOSTELLUS**, f. pro *Chosellus*. Vide infra *Tolensium*.

• **CHOTUNUS**, Cossipium, ut videtur, Ital. *Cotone*, Gall. *Cotza*. Chron. Tarvis. ad ann. 1373. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 702 : *Subinde vero gaude predictæ videlicet chotunum tractu de Soria Chotunus oneratus. Vide Catonus.*

• **CHOTUS**, ap. Hispan. nil fallor, *Coto*,

Taxatio, pretii constitutio. Charta Alphonso reg. Castell. Iur. deis SS. tom. 6. Ju. pag. 127. col. 1. unde Liturg. ap. Hispan. : *Si quis vero hanc me concessione paginam infringere, seu in aliquo diminuire presumpserit... regi parvi nullæ aures in Choto parolavit. Vide Cotos 2. [30 An Cotos 9]*

• **CHOUA**, Porticus nudinaria, idem quod *Cohua*, Gall. *Châle*, alias *Choue* ; unde *Chouagium*, vel *Choua*, Vercell. et tribulum ex Chousa penstari solitum, ut *Cohagium*. Charta ann. 1251. tom. 1. Probak. 1184. Brit. col. 948 : *De centum eis ad concordiam in bene medum, quod predictum Chouam faciamus in platea eorum ecclesia, ubi staciones erant... Et illa die nullus intrabit Chouam, quousque emendat vel vendat. Item volumus et concedimus pro nobis et nostris hereditibus, quod de blado priorem de Trinitate, de Bodiene et de S. Leovano Chouagium non soterunt... Concedimus quod a noutage et predicta priores aliquid emere infra Cohuam (sic) predictam ad usus suos proprios, quod de hujusmodi soteri non teneantur Cohagium (sic) nec cohagium. Aliis diebus. Hist. 1067 : *Et est accordé entre le duc et nous que nous avrons la noitité des Choes de Dianet. Infra semel et iterum Chose accitit Charta Jo. de Coua. de Pinon ann. 1348. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 116 : *Quittamus (quemdam redditum) quem habebamus in dicta villa de Pinon, qui dicitur Chose, emendat vel vendat. Perperam Chouage, pro Corage, in Recog. feud. ann. 1348. ut videtur infra in Coragium. Vide Choue.***

• **CHOUA**, vel *Choua*, quod varie prorsus a nostris effertur, Globus ligneus, qui clava propellitur. Lit. remis. ann. 1538. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 8 : *Causa Henrici Harspurgii Choulum et dicitur Johanneum am arcastas, etc.* Alim ann. 1527. in Reg. 80. ch. 126 : *Coume les supplians et plusieurs d'autres gens du pais furent aies obstra à un gen, appelé Chole, Alim ann. 1587. in Reg. 132. ch. 121 : *Coume ils jousient à un certain jeu, appelé Chole de la croasse ; à la boulaye dudit jeu feut employé, etc.* Alim ann. 1602. in Reg. 157. ch. 289 : *Joanes et regardans jouer à la Choule en son jardin, en icelle ville de Pucheville. Choloire, in alim ann. 1492. in Reg. 176. ch. 289 : *Estait en icelle Chole ou soule, ainsi que l'en emporroit l'estouff ou Chole, etc.* Denique alim ann. 1491. in Reg. 207. ch. 212 : *Les supplians s'aloient de leur bois à bioler, comme à faire Chauls. Unde Chouler, pro Rjsumodi ludum exercere, in Lit. remis. ann. 1584. ex Reg. 80.***

• *Choue* vel *Choua*, pro *Choue* de Jansvier... pionniers jeunes gens de la ville et paroisse de la Chelles en Beauvoisis fessent assenbles pour Chouler à la croasse les uns contre les autres, etc. Vide Chouare et infra *Crouare* et *Soula*. Adde Mercur. Franc. mens. Mart. ann. 1285. pag. 421.

• **CHERANNE**, in Lege Salica tit. 2. ex Cod. Iheronymi, ubi Glossa : *De Cherranne prima, id est, de primo patre, apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. avi col. 289. Vide Francie.*

• **CHERNEBUDA**, in Lege Salica tit. 61. quid sit, omnino non constat. In hac, qui hominem occidit, nec in sua facultate habet unde legem, seu multam exsolvat ad legem, ubi dicitur, ubi sibi esse in bonis preter ea quæ tradidit, sacramento cavet. Tum proximo-

res agnatos ad reliquum multas exsol-
vendum invitati, facit in eos bonorum
suorum omniau cessionem, hac ceremo-
nia hucque ritu. Domum suam ingredi-
tur, et collectum de quatuor illius an-
gulis pulverem pugno tenens, ad limen
revertitur, in quo ad vultum in
interiorem domum obverso, sinistra
manu pulverem in proximiorum agna-
tum trans scapulas mittit, quo facto
domo egreditur, et statim ad vultum
inductus, et palmam manu tenens supra
seipsum salit. Tum agnati, sive unus,
sive plures compositionem homicidii
tentantur exsolvere, ut versu illi pariter so-
lendo non sint, aut ex his aliquis, *item*
super illum Chreneacrua qui pauper-
em est, jactat, et ille totum legem com-
putat. Ex quibus videtur, quod pulverem ex
secutur, idem esse quod pulverem ex
quatuor domus angulis collectum pro-
ficere. Goldastus et Spelmanus *viridem*
herbam interpretantur, ex Germanico
Grien Kraut, vel ex Belgico *Groen*, vi-
ridis, et *Kreid*, herba. Id improbat
Wendelinus, atque hac voce *decolori*
purificationis adpretationem, ex *Chrein*,
purum, castum, et mundum. Et *Aceura*,
probare: ita ut hanc vocem referri debeat
ad sacramenta 12. Juratorum. [Recordus,
qui legit *Chren caude*, exclamationem
bonis cedente, est vox, quae in
Saxonia, inquit, cum quibus vestes-
timorum Francorum dialectum exacte
convenisse superius experti sumus, pro-
ferat: remaneat, ut *Chreneacrua*,
pro reo vel ref cadaver: et *cheriatio*
cheretog pro heretog supra dictum vi-
dimus, et infra *cherenoburgis* ex herbe-
rius factus ostendit, alique *Chrene*
pro Saxonicis rene, Germanico
reine positum est, quod purum signifi-
cat. *Herut* Saxon. recuum, id nihil est;
item *forus* nihil est, unde *Chrene* di-
cunt, Oim herut pronuntiandum fuisse
conclio ex *hutz* quod sensus vocula,
quo inde contracta est... Integrum
ergo *Chreneacrua*, vel *Chreneacra*
significat pure vel omnino vacuum se,
est domicilium, nihil omnino est intus].
¶ *Herba pura*, Græmimo Antio. Jur.
pag. 111. Mythol. German. pag. 381. Ut
ut sit, legitur hanc correnti Childeber-
tus Rex in Decreto cap. 15, quod et pa-
ganorum ritus saperet, et plures in bo-
norum cessione involveret: *De Chrene-*
acrua lex quæ dicitur, *Chreneacra* *ut*
observant, decipere nunquam valet,
quo per ipam ecclesia multorum potestas.
¶ *CHREOBARRIU*, Barrum, castrum
doloris, septium sepulchri, secundum
Schiltnerum. Vox obvia in Lege Salica
tit. 58. Vide *Barrum* et mox *Chreodida*.
ADEL.

¶ *CHREODIDA*, Latrocinium in silva
commisum, exusto ibidem corpore oc-
cisi, ne superat indicium facinoris.
Vox, inquit Wendelinus, confecta ex
Grey, et dicitur quædam in *Chreodida*,
mox de *Chreodida*, est tit. 74. in Lege
Salica Edict. Heroldi. ¶ *Hreo*, Cadaver,
Diba, Fur, Vide Graff. Thes. Ling.
Fran. vol. 4.

¶ *CHRISTUS*, Utilis, commodus, ex Gr.
χρηστος, Hiacimus Laudunensis: *Nec*
inde debetis accedenti, si de his loquor,
quæ scribo, quia nihil possum legere de
scripturarum veritate, saltem si sit Chris-
tion, quod nesciat.

¶ Cujus vocis primam litteram y si-
gnabant veteres in margine librorum,
cum aliquid notæ illius observan-
bant. Consue Grot. in præfat. ad Dicta
poetorum. Vide infra *Crismon*.

¶ *CHRISANE*, Pro præconem publicæ,

Gall. *Crier*. Stat. Aste collat. 15. cap. 9.
cujus titulus: *De idæis, quæ contra*
seuam dicuntur, arguenda. Et *Christi*
verit fore alta voce, ita quod audiri po-
set per celos et loca circumstantia, etc.
Vide Clavie.

¶ *CHRISTUS*, pro *Cryptus* vel *Crypti-*
cus, Subterraneus. Tabular. Carnoi.:
De præsentatione presbiterorum extra
chrisum in Chrispi altaribus deservien-
tiæ de Crupis.

¶ *CHRISIMUS*, Nomen Christi abbre-
vium in antiquis instrumentis seculi.
multo diverso casus est XPS. XI. XPVO.
XPI. CHRIS. et multis litteris et gram-
matis. Vox *Christinus* legitur in Annal. Be-
dict. tom. 3. pag. 7. Vide *Chrismon* et
Benevolat.

¶ *CHRISMA*, Oleum quod in Ecclesia
conservatur. Duplex est: aliud enim
oleo et balsamo conficitur, idque prin-
cipale appellatur in Pontificali MS. Se-
condum Ecclesiam, et eo unguuntur qui
baptizantur, in vertice, et qui confir-
mantur, in fronte, denique qui ordinan-
tur. Alterum vero est simplex oleum ab
Episcopo conservatum, quo unguntur
Catechumeni in pedore et scapulis et
in fronte, antequam abluantur. Infirmi
quoque et enervementi eodem oleo un-
guuntur. Vide Durandum lib. 6. Ration.
cap. 84. et Steph. de Sacram. lib. 1. c.
de Ritib. Eccl. cap. 20. De posteriori
oleo agit Capitula Caroli M. lib. 6.
cap. 77. lib. 1. [cap. 178.] lib. 7. cap. 3. lib. 8.
cap. 17. lib. 9. cap. 24. lib. 10. cap. 1.

¶ Observat Domin. Georg. Rüdiger.
lib. 1. de solenni celebrat. Missar. cap.
1. num. 8. morem antiquitus viguisse,
extra corpus, quibus baptizantur, et
mandamata erant, nusquam sine Chrisma
proficerentur. Conc. Araus. 1. can. 2. ann. 411: *Nulius ministrorum,*
vel medicorum, nec quilibet alius, sine
Chrismate usquam debere progredi,
quia inter nos placuit semel chrismani. Hinc
usque de quo in Ord. Rom. cap. 1. num.
2: *Unus autem ex acolythis rationarius*
procedit potestatem usque pontificis,
gestans sanctum Chrisma manie in mappa
involuta cum angustia. Et num. 3: *Ac-*
olythi autem, qui inde fuerint, observant
et portant Chrisma ante pontificem.

¶ *CHRISMA*, feminino genere, apud Mo-
nahanum Episcopum. In Epist. ad Thuri-
bium Episcop. Valentium cap. 2. [et
apud Gratianum Labalionum lib. 1. cap.
218. col. 2: *Infectio Chrisma salutaria,* etc.]

¶ *CHRISMA*, Chrismatism, confirmatio,
quod usitatus *Confirmations* appella-
tur, quoniam non manus impositione
tantum, ac signaculo crucis, sed et sa-
cræ unctione consummatur. Hinc *Chrisma*
unigi, pro *Confirmari*, passim apud
Patres, quorum locos consuecit Baro-
nius ann. 35. num. 11. lib. et seqq. et
alii qui de hoc Sacramento ex professo
scripserunt. Vide Capitula Caroli M. lib. 7.
cap. 1. [cap. 389.]

¶ *CHRISMA SANCTUM* pro subalternis
iudiciis dari, vetatur in Capitulis Ise-
ridi Turonensis Archiepiscopi cap. 22. in
Capit. Car. M. lib. 1. c. 8. et in Lege
Langob. lib. 3. tit. 27. ¶ Caroli M. 34.
ex Capital. Aquisgran. ann. 809. cap.
10. (74.): *Presbyter, qui sanctum Chrisma*
decedit in iudiciis subalternis, post
quam de gradu suo depositus fuerit, ma-
nium amittit. [Muratori tom. 1. Scrip-
tor. Ital. part. 2. pag. 100. col. 3. hinc
adoptat in hunc locum: In concilio
Turoniensi ann. 813. can. 23. produr-
invaluisse eam opinionem, ut credere-
tur, criminosis Chrismate unctos aut po-
tatos nequaquam ullo examine compro-

hendi posse: hoc est, in iudicio sive
examine aqua fervens, aut frigida,
crucis, ignis, pugne ac in multis aliis
experimentis, quæ iudicia Dei appella-
buntur olim a tentantibus Deum supersti-
tiosis publicis, nunc ab omnibus Chris-
tianis improbanda. Ruchard. Decret. lib.
19: *Bibisti Chrisma ad subvertendum*
Dei iudicium. Vide Concil. Tribu-
riense cap. 4.

¶ *CHRISMA*, SUB PRÆTEXTU medicinarum,
vel maleficis domare Presbyteri pariter
vetantur in Capit. Caroli M. lib. 3. cap.
80. [cap. 145.]

¶ *CHRISMA*, Interdum sumitur pro iurisdic-
tione Ecclesiastica, seu filius distric-
tu: quæ notione dicitur la *Crème de*
Bourgeo, in Consuetudinibus de Maistie
de Turbano. Ruchard. Decret. lib. 19.
Bituricensis, intra quem *Chrisma* paro-
chis distribuere et licet.

¶ *CHRISMA*, *CHRISMA*, Vae Eccle-
siasium, quod *Chrisma*, seu sacrum
Oleum asseratur, quod *Angustia Chris-*
matism vocatur Optato lib. 2. *Chrismale*
vescendum Ivo Episc. 8. *Vae oleum*
Chrismatism, Anastas. in S. Innocentio.
Helmoldus lib. 1. cap. 84: *Viderat nam-*
que nocturna visione Chrismate in ma-
nibus suis, de cuius operculo succorent
scutella pluvialis, quæ nocturne vae
vidam crevit in arborem. Adam Bremen-
sis cap. 161: *Unum vas Chrismale ar-*
genticum.

¶ Presertim vero sumitur pro vase in
quo Christi corpus asservatur. Liber
Sacramentorum S. Gregorii in Cod. Re-
mensi: *Præfatio Chrismala: Oleum,*
extra corpus, quod vae missas, cura
ministerium corporis filii eius Domini
nostrum Jesu Christi gerulum benedictionis,
sanctificationis tuamque, defensionis de-
notationis impure, quæ missas, sine
his. In Ordine Romano, hoc loco, iste
præfatur titulus: Præfatio vesculi, in
quo Eucharistia reconditur. Prinde de
eo vase intelligendus S. Columbanus in
Pontificali: *Quotiescunque fuerit Chrismal,*
pergens proci ad opus aliquod, quibus
anguis percutiuntibus. Alibi: *Qui*
Chrismal ceciderit, et nihil confringens,
12 percutiuntibus. Halitgarus in Pon-
tific. cap. 10: *Qui non bene custodit sa-*
crificium... qui autem perdidit autem
Chrismal aut solita sacrificium in regione
qualibet, quæ sit, etiam si sit, etiam si
Cummesum de Mensura Pontificalium
cap. 13. Vitam S. Congali Abbatis n. 22.
[et Antiquum Collectionem Canonum
Pontificalium apud Marten. tom. 1.
Anecd. col. 44. ubi de Eucharistia:
Qui autem in plebe autem Christiani per-
didit et non invenit, xl. dies pomietur,
vel xl. quadragesimæ.

¶ *Cremier* et *Cremæus*, nostris. Inven-
torum, duci Bihur. ann. 1415. fol.
30. p. ex Cam. Comput. Paris: *Item un*
cremæus apud Marten. tom. 1. p. 14.
mettre le S. Creme. Aliud ann. 1492. in
Necrol. Paris. eod. M. S. *Eng Cremæus*
à fros towards, dont le pié est en façon
de botte *pour mettre note à chascun.*

¶ *CHRISMAL*, sumitur etiam interdum pro
Corporali, seu palla corporali. Glaber lib.
3. h. Hist. cap. 1: *De Chrismale etiam,*
quod a quibusdam Corporali appellatur,
Christianis expertum est prære reueren-
tiæ, etc. Et infra: *Pannus tamen ille*
Dominiæ aura flante a confuso clapsu,
pall minus debitis militibus arripuit. In
Edictis periturum videtur. ¶ *Vide*
Bedam de Remedio peccator. cap. 18.

¶ *CHRISMAL*, præterea pro quavis palla,
quæ sacre contiguntur reliquiæ, quo-

modo usurpat S. Audeonem lib. 2. Vile
S. Eligii cap. 71: Et adiacet Basilicam,
quam in hoc loco gerenda gysu huius
sancti pignora, et veneranda reliquia cepit ex
ambibus Chumalis, mo tegebantur reli-
quie, sanctas man. perferre. Antiq.
Fuld. lib. 2. trad. 38: Trado Domino Deo
et S. Marie ad illas S. Marie reliquias,
que proprie meae sunt, que ego ipsa con-
quistui, et que in ipsa capsa mea propria
sunt, et Chrismale, ad quas ancilla Dei,
que in hoc eodem Monasterio Domino
deservit, votum primitus sanctitatis et
monasticæ conversationis... promissur.

CHISMATIALE, dictum denique est *capitulum candidum*, quae super caput baptizati ponitur, apud Baranum lib. 8. Ration. cap. 82. *Chismata* sunt, quae in Ecclesia sacramento, quum laudat Mabilionum in prefatione ad Acta SS. Benedicti, sec. 1. pag. lvi. relatis tunc in mensio- nem adducit, et sic appellat, et sic etiam subdit: *Hic mutata Chismale in capitu- bus eorum dicitur: Accipe vestem candi- dam sanctam et immaculatam. Chismale* dicitur, apud Joannem Episcop. Abris- cens. lib. 1. cap. 1. *Chismata* sunt, quae in canonicis, in Synodo Ecolensi ann. 1287. cap. 2. Olesnensi ann. 1380. cap. 10. et Helvacensi cap. 8. quod baptizati apud Baranum lib. 8. cap. 82. *Chismata* surdum refertur, si quis voluerit *Chis- mata* pannum iterum linere, et super alium baptismum mittere. Quia alius ver- bis, *Chismata* dicitur, quod *Chisma* Pannus *Chismatos* iterum super alium baptismum imponi non est absurdum. Quippe olim, ut et hodie, baptismum iterum non datur, nisi si quis, qui bap- tizatus, nec *Chisma* defuerit, capita panno candido obvolvatur, qui octavo denum die ab illis saecrebitur. *Chismata* dicitur, quod *Chisma* phyton. Hodie octavo dicitur infan- tum, revelata sunt capita eorum, quae est indicium libertatis. Dudo lib. 1. Ac- tor. notum. Rollon. recens apud Baranum lib. 8. cap. 82. *Chismata* sunt, quibus albis *Chismatis* et olei vestibus est indutus. Et mox: Octavo die baptizati, quibus olei vestibus et albis *Chismatis* dicitur Honorio Augusti- nensi lib. 3. cap. 118: In octavo die bap- tizati nudi desponunt, et ad Episcopum in- vocant, et sic *Chisma* dicitur, quod *Chis- mationem* in Concilio Rotomagensi ann. 1099. cap. 17. Ut in Albis baptismum assumendo candela et *Chismale* capiti- um imponitur, et sic *Chisma* dicitur, quod *Chisma* puerorum baptismum, et sic *Chisma* puerorum baptismum; et sic *Chisma* confirmatorum crementum, vel abscondan- tur in terra, in Ecclesia vel in atrio, et sic *Chisma* dicitur, quod *Chisma* in- loci apud Marten. tom. 4. Auctor. co- 102. *Sabanum* vocat Eucherius Gr. pag. 373. Cuiusmodi illi, qui *Chismata* dicitur, et sic *Chisma* dicitur, quod *Chisma* puerorum baptismum, et sic *Chisma* puerorum baptismum, et sic *Chisma* confirmatorum crementum, vel abscondan- tur in terra, in Ecclesia vel in atrio, et sic *Chisma* dicitur, quod *Chisma* in- loci apud Marten. tom. 4. Auctor. co- 102. *Sabanum* vocat Eucherius Gr. pag. 373. Cuiusmodi illi, qui *Chismata* dicitur, et sic *Chisma* dicitur, quod *Chisma* puerorum baptismum, et sic *Chisma* puerorum baptismum, et sic *Chisma* confirmatorum crementum, vel abscondan- tur in terra, in Ecclesia vel in atrio, et sic *Chisma* dicitur, quod *Chisma* in- loci apud Marten. tom. 4. Auctor. co- 102.

pius, ut est apud S. Anselmum lib. 4.
Epist. 61. Innocentius III. PP. apud
Gregorium de Sionita cap. 36. Persecutio
est ardentius nostram, quod cum olim
certum conseruierit accipere pecuniam
quantitatem, non metuentes pecuniam cano-
nicam, et correctionem tuam abudare cu-
rant, et non recipere, sed quod recipi-
ant, recipiunt in Quadragesima, quod
recipere conseruere post Pascha: et ut
causam recipiendi dissimulant, nonum
et nonum quod recipiunt, et nonum
Chrismale, secundo Paschale dicuntur.
Constructiudinē medie Quadragesime non
nuncupantes. Alexander III. eod. tit. cap. 18.
et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25.
ad Ecclesiam exortuq; quos nunc Cate-
cheticum, aliquando Paschalem presta-
tionem, interdum Episcopalem consue-
tud. lib. 2. cap. 3. Nec propter Synodum,
aut propter Chrisma, nec propter aliquam
Ecclesiasticam causam Episcopo dante-
bus, et nonum quod recipiunt, nec aliquam
consuetudinem debent.

CHIRIMARI. Confirmationis Sacramento impertiri. Greg. Turon. lib. 3. Hist. cap. 81: *Conversus est et alia soror eius, quæ in hæresim Ariariorum delapsa fuerat, quæ confessa æqualem Filium Patri et Spiritui sancto, Chrimate est. Ita lib. 4. cap. 27. de Brunichilde: Et quia Africanus lib. subjecta ait, conversam, etiam in hæresim Ariariorum delapsam, credidit, atque Chrimate est. Adde lib. 5. cap. 39. et lib. 1. de Mirac. cap. 6. Ex quibus locis observare est hæreticos, maxime Arianos, si ad Catholicam fidem converterentur, nec Sacramento Confirmationis acceptis, chrimate consignari solere. Vide Avitum Epist. 24. Firmilem, nostris. Le Roman de Rou.*

Encrerner, Sacro chrismate ungere, in
Vit. 88, MSS. ex Cod. 24. S. Vict. Paris.
fol. 27. v. col. 2. ubi de S. Remig.: Une
colombe vint qui apporta une ampoule en
son bec, de laquelle li archevesques *Encrerna*
le roy.

ECCLESIAM CONSECRARE ET CHRIS-
MARE, in Vita S. Popponis Abbat.
cap. II.

CHRISMARE FONTES, *Chrisma miscere sacris fontibus, ubi suscipitur baptismus. Ordinarium Ambianense ann. 1337. in Sabbato S.: Benedicuntur fontes ad Chrismatum, sicut docet Missale.*

[illegible]

marium, et od vir beatissimus sanctorum con-
servator, et reliquias habere Sanctarum a
se concitus excutens, project in terram.
Supra: Progressus exin accedit ad locum,
ubi venerabilis Martyr jam longevius tem-
poribus decolatus fuerat et cum plenis-
sima devotione de eodem loco parissimis
sacrorum, quod vulgo abulum dicitur, in
Christiarum, quod collo suo gestabat,
helo animo pro sacralis sancti Martyris
reliquiis condidit. Stephanus Eddius in
cap. 32. Wilfridi. 32. 33. 34. 35. 36.
quod olim suprafata Christiarum hominis
Dei sanctis reliquis repletum... juxta se
suspendit.

CHRISMATARIUM. Hieron. Rubens in Hist. Ravenn. auctor est, Maximianum Archiep. vascula 2. ex auro, in quibus sanctum chrisma servaretur, Ravennati Ecclesie dedisse, alterumque exstare, cui se inscripuit: *Servus Christi Maximianus, Archiepiscopus hoc Chrimatarium ad usus fidelium fieri jussit*. Occurrit etiam in Synodo Wigornensi ann. 1240, cap. 1. in Concilio Mertonensi ann. 1300. in Decreto de ornamentis Ecclesie, in Agneth Libro Pontif. etc.

CHRISMATIO, Baptismus. Charta Joannis Redonensis Episcopi ann. 1240. apud Augustinum du Pas pag. 594: Nullum ejusdem Ecclesie parochianum ad jura parochialia admittens, nisi in duobus casibus necessitatis, videlicet ad baptismum, sive Chrismationem, et confessionem.

† CHRISMATORIUM, ut *Chrismarium*. Vas in quo sacrum Chrisma reponitur. Ordinarium Canonicorum Regul. S. Laudi Rotomag. pag. 315: *Fert cereum ad consecrandos Fontes preparatum, Subdiacono quoque cum libro et Diacono cum Chrismatorio. Occurrit iterum in voce Syncretum.*

CHRISMETARE, Idem quod supra
Chrismare. Sacro chrismate confirmare.
 Diploma Caroli M. ann. 777. apud Ma-
 billon. de Re Diplom. lib. 6. Charta 52.
Invenimus, ut neque Angairamus Epis-
copus (Metensis) neque successores sui...
 in ipso canobio (Salone) pontificum ha-
 bere non debeant, nisi si Abbas T. Dionisii
 expetierit ordinationes faciendi, *Chrisme*
 tandi et tabulas benedicendi.

† 1. CHRISMON, Nomen Christi abbreviatum ad instar monogrammati, supra vidimus in voce *Chrismus*, et in *Benevole*. Mabill. lib. 6. de Re Diplom. in *Syntagmatis* dictandi, Quomodo fiunt privilegia Paparum: *Chrismon* au-

figiatur specie in hoc monogram

mate et ut Christi nomen appareat
tali mea effigiaretur sententia

specie [100] Locus corrigendus ex
Papia voce *Formata*. Vide
Reformato. Requam, etiam

*Benevole. Regum etiam
chartis interduu Chrismon
praefigebatur. Vide Heumann. de re Di
plom. inde a Carol. M. § 12. et Murator
Antiquit. Ital. tom. 3. col. 75.]*

* 2. CHRISMON, Sacrum Chrisma. Ord. eccl. Ambros. in solem. baptis. apud Muratori. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi. col. 811: *Et posthac omnes masculi et feminae intrant in ecclesiam, et audunt ubi Chrismon est... Et ecce presbyteri majore ordinis et minoris, sacerdotatibus parati veniunt ubi Chrismon est. Ordo alter*

eiusd. eccl. ann. circ. 1190. *Ibid.* cod. 912: *In salubro secundo de Quadragesima, duo minores custodire appetuntur, debent querere officium ab archiepiscopo, et debent portare in medio ecclesie, et facere Christianum super illud docere.*

† **CHRISOLINUS**. Vide *Chrysostomum*.

† **CHRISOLAVUS**. Vide *Chrysostomum*.

† **CHRISOPOLIS**, Bisanthi, Gall. *Besantion*. Vide *Mediani Monasterii cap. 247*. In Excerptis Joannis Nisibeno de scriptis huius loci: *Itaque Chrysopolis, ubi est, Bisanthius. Duo hominibusque ducit, et Scribendum fuisse. Chrysopolis, Urbis auras.*

† Vide *Quintus* in *Liquigno*, Joan. Sarisber. et Chifflet de *Vesunt*, part. 1. cap. 12.

† **CHRISTENFORUS**, qui *Christianus* eum, Laurentio in *Anathina*, i. e. Qui Christo servit lucri gratis, ut tempora sepe habent. Ignatius Mart. in epistola ad Trallianenses ex antiqua interpretatione: *Fugite istos, aut enim vni loquor, seductores, non Christiani, sed Christomorphi, Christomachones, quique ex Christi nomine sceleris facient.*

† **CHRISTIANARE**, Christianum facere. Statuta Synodali. Eccles. Biter. ann. 1398. apud Marten. tom. 4. Anecd. cod. 645: *Etsi certum sit et indubium ipsi Capelano concessum fuisse predicatum eos (infantes) fuisse baptizatos, sed etiam catechizatos, quod apud nos appellatur vulgariter Christianare, sed inuenitur in capitulis et inter alios etiam in dicto: et alia quælibet interpretari fiant et dicantur, quod talis ablutio vel immersionem in aqua cum dicta formula verborum faceret, baptizatos autem Christianare, excepto quod non interrogaretur, Abrenuntians, etc. Vide *Catechizari*. Le Roman de *Partonopex* MS. ubi de Pagani ad Christianam Religionem conversione:*

*Li Quens s'ist, m'istis l'ois penses
Qu'il fust par lui Crestienne.*

Infra:

*Et ne pergent moult es'ieuit
Quant vult cil qui se convertit,
O tel l'aveuere ne puet
Ynat qu'il ait le Crestien.*

Rurus:

*Ne vult li Crestien attendre mais
Que cil se soit Crestienne,
Si en este beuement.*

Vide *Infra* *Christianitas*, pro absoluteione, etc.

† **CHRISTIANI**, primum appellati Christi cultores, Antiochie, ut auctor est in Actis Apostol. D. Lucas. S. Augustinus lib. 1. Retract. 18: *Res ipso quæ nunc Christiana religio nuncupatur, erat et apud antiquos, nec defuit ab initio generis humani, quousque ipse Christus venisset in carne, unde vera religio quæ iam erat, cepit appellari Christianam. Cum enim ante post Resurrectionem, Ascensionemque in celum exissent Apostoli predicare primum apud Antiochiam, sicut scriptum est, appellati sunt. Disputant Christiani, Nicolaus 1. PP. in Resp. ad Consulta Bulgar. cap. 12: *Antiochena (Ecclesia) in qua Conventu magno sanctorum facto, primum fideles dicti sunt Christiani. Eadem habet isidorus lib. 1. de Eccl. offic. cap. 1. Vide Athanas. in Disputat. contra Arium, Gregorium Nyssen. de Profess. Christ. Justinum, Tertullianum in Apologet. et alios.**

† *Christiani*, in Lit. pro *Judeis* ann. 1890. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 494. art. 20. et 23.

† **CHRISTIANI** interdum, qui Clericatum, aut Ordines Ecclesiasticos susceperunt, ut dicitur in leg. 50. 125. Cod. Th. de Decurion. (24. 1.) leg. 2. de Postul. (5. 4.) leg. 11. de Pistor. (14. 8.) ubi observat Nicolaus Golefred. Ita Christianos, Monachos interdum intellexit a Patribus Græcis observatum a viro doctissimo Joan. Bapt. Coteliero tom. 1. Monument. Eccles. Græcæ pag. 704.

† **CHRISTIANI**, in Collectis ad Arrianorum discrimen vocatur, apud Gregor. Turon. lib. 3. Hist. Franc. cap. 10: *Videns autem (Amalaricus) se non posse videre ad ecclesiam Christianorum confugere coepit.*

† **CHRISTIANI DE CINCITURA**, Ita vocati olim Christiani in partibus Ægypti de quibus et auctor Isidorus lib. 2. part. 2. cap. 3. ubi ann. 1390. Appellationem rationem prodiit B. Ogoricus de Forojuli in Chron. quod a mundo condito perduxit ad initium Pontificatus Benedicti XI. 1278. tom. 139. *In ista autem Babilonia habitant multa milia Saracenum... et multitudine Christianorum, qui dicuntur Cincituri, vel de Cincura, quia singulos portant latum, et vestimentum, per quod recognoscuntur ab aliis (Jacobitis scilicet et aliis). Similia habet Beroardus lib. 4. Horum etiam meminit Bernardus de Breyder prædicator in Hierarch. Terræ Sanctæ, ubi de Japha: *Ad ostium autem splendeat prædica Christiani de Cincura, id est de Fide S. Pauli, de pace S. Hieronymi, de caritate S. Petri. Vide Belonum lib. 3. Observ. cap. 86. Academiæ Cruscanti: Centurino, i. n. eadem que cinctura, se non que solo de illi cinctura differat. Centurionem prædicari cum fibula, a punctis di ferro, o dal ali metatili.**

† **CHRISTIANI**, dicti olim *Gagoti*. Vide *Infra* *Idos*.

† **CHRISTIANISMUS**, Populus Christianus. Chron. Reicherspergense, de Saludin vicioria: *Christianismus nostrum universum desivit.* Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 122. in Laurentii Byrnyndi diario belli Hussitici: *Quo et Pragenses Regi ipsi et toti quasi Christianismo erosi, et quo promotionem Layti Dei et suam veritatem et communionem ecclesie salarent.*

† **CHRISTIANISMUS**, Idem quod *Catechismus*, Institutio fidelis Christianæ. Statuta Ecclesie Biterrensis in Hierarch. Edm. Marten. tom. 4. Anecd. cod. 645. R. *Si vero sit dubium eos secundum formam predictam fuisse baptizatos, tunc necesse Sacramentum catechismum seu Christianismum, et baptizatum esse, Ita dicendo: Si baptizatus es, non te baptizo: sed si non es baptizatus, etc. Vide *Christianæe*.*

† **CHRISTIANISMUS**, Idem quod *Christianismus*, titulus honorarius. Vide *Christiani* *Infra*.

† **CHRISTIANITAS**, Religio Christiana. Christianismus. Anales Franc. ann. 765. *Christianitatem nostram primum receperant, iterum recipiunt.* Vetus Interpres Epistolæ ad Magnesios, quæ S. Ignatio tribuitur: *Non enim Christianitas in Judæismum creditur, sed Judæismus in Christianitatem.* Anastasius in Hist. Eccles. *Si sequæ dilatata est in Perside Christianitas.* Ita in leg. 3. Cod. de Apoc. (1. 7.) leg. 112. (Theod. 1. de Decurion. (12. 1.) leg. 16. Cod. de Judeis et Cæle. (1. 8.) leg. 3. Cod. Th. de Spectat. (15. 3.) apud Will. Neugrib. lib. 4. cap. 16. et alios Scriptores passim. Crebro etiam

† **CHRISTIANITAS**, pro populo Christianis, qui ipsi Christianum profiten-

tur usurpatur a Scripturibus. Matth. Paris ann. 1343: *Gregorius autem Ludovicus et totius fere Christianitatis latine dicitur.* [Chronicon Nicolai Trivetii ad annum 1180. apud Acherium tom. 8. Spicil. cap. 280: *Rever Jerusalem, host lepra percutus, in Christianitatis latinitate transmarina munitionibus castrum fecit super fluvium Jordanem.*] Vide *Lucam Tudesensem* ante 1028. Annas. in Hist. Eccles. cap. 10. *Christianitas* in leg. 11. cap. 12. c. Jo. Villanus lib. 6. cap. 25: *Traduce santa Chiesa, e tutta Christianita.*

† **CHRISTIANITAS**, pro Clericatu, in leg. 125. Cod. Th. de Decur. (12. 1.) et leg. 11. de Pistoribus. (14. 3.)

† **CHRISTIANITAS**, Professio Christianæ Religionis, seu Christianismi. Capitula Caroli Calvi tit. 11. cap. 11. 12. cap. 1. ann. 833. Pertz. cap. 421: *Ut missi omnibus demerant in illa fidelitate, quam Deo et Regi in uniusquisque debet, et promissionem habet, et in illa Christianitatem qua pacem proximo unusquisque servare debet.* Tit. 17. cap. 5. [60. Ad Franc. et Aquit. ann. 856. Pertz. pag. 148.]

† *Mandatum voluit, ut in illa Christianitatem qua pacem proximo unusquisque servare debet.* Tit. 17. cap. 5. [60. Ad Franc. et Aquit. ann. 856. Pertz. pag. 148.]

† *Mandatum voluit, ut in illa Christianitatem qua pacem proximo unusquisque servare debet.* Tit. 17. cap. 5. [60. Ad Franc. et Aquit. ann. 856. Pertz. pag. 148.]

† *Mandatum voluit, ut in illa Christianitatem qua pacem proximo unusquisque servare debet.* Tit. 17. cap. 5. [60. Ad Franc. et Aquit. ann. 856. Pertz. pag. 148.]

† *Mandatum voluit, ut in illa Christianitatem qua pacem proximo unusquisque servare debet.* Tit. 17. cap. 5. [60. Ad Franc. et Aquit. ann. 856. Pertz. pag. 148.]

† *Mandatum voluit, ut in illa Christianitatem qua pacem proximo unusquisque servare debet.* Tit. 17. cap. 5. [60. Ad Franc. et Aquit. ann. 856. Pertz. pag. 148.]

† *Mandatum voluit, ut in illa Christianitatem qua pacem proximo unusquisque servare debet.* Tit. 17. cap. 5. [60. Ad Franc. et Aquit. ann. 856. Pertz. pag. 148.]

Mertini MS: Si fuit que leur enfants estoient né, maintenant qu'il estoient Christianisé, il les faisoient apporter au Roy, etc. Le Roman de Joridan de Blaye MS.

L'ordre tout le de baptême et lever, Et selonc et d'iceux le Christianisé.

Le Roman du Renard MS:

Breun, fait-il, per Ome,
Tu le feras Christianiser.
Si tout par baptême serons,
Jusqu'à ce que nul ne chierons.

[Vide Christianisme.]

CHRISTIANITAS, per officio Ecclesiasticum, Hugo Flavivall. pag. 200: Cum apud veteres Seculum Rex cum Regina sua per 15. fere dies renaturus fuisset clausis tunc urbe Ecclesie, nulla facta est et Christianitas, [fuisse hic locus sit explicari], Nulla facta est si Christianitas, i. e. nullus cum eo voluit in sacris communicare. Agitur de Philippo I. qui propter adulterium cum Bertrada regis fuerat excommunicatus. Vide superius lineam. A Christianitate separatus.

Charta Guill. reg. Sicil. ann. 1156. apud Cencium inter Cens. eccl. Rom.: Magnificencia nostra aut nostrorum hereditum per Christianitate facienda... rationes [personas] que debent retinenda. Alia ann. 1162. inter Probat. tom. I. Hist. Burg. pag. 44. col. 1: Quod si infra quinquedecim dies, que ablata fuerant clericali restituta non fuerint, deinceps tunc tota villa Divionensis... Christianitas interdetur.

CHRISTIANITAS. Capitulum. Collegium vel forum ecclesiasticum. 1. Phil. Aug. ann. 1180. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 782. art. 3: Concessimus sciam predictis ecclesie beati Martini, quod de cetero non habuerit privilegium terroris, nulla occasione, talium vel alium exactionem faciemus... et quod nec ad equitatem nec ad exercitum nostrum aliquis vel cognatus, nisi nomine et edicto Christianitatis.

CHRISTIANITAS. Bona quibus ad ecclesiam vel monasterium pertinentia. Charta Ludov. Germ. reg. ann. 875. tom. 8. Collect. Hist. Franc. pag. 425: Cum conductis ecclesie et appendiciis suis... tam in decimis quam in oblationibus et ceteris Christianitatis pertinentibus... in decimis Christianitatis et quam ad Christianitatem pertinent.

CHRISTIANITER. Christianorum more. Martyr. Theob. leg. ann. 381. inter Probat. tom. I. Hist. Burg. pag. 781. E: Sigebert Ervoldensis, qui Christianitatem successit, ceteros Christianians cum Felice Episcopo.

CHRISTICOLA, Christianus, Cultor Christi. Occurrit apud Prudentium et alios passim.

CHRISTICOLA. Monachus. Annales Francorum apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 919. Anno 697. Nec mora [Willelmus Comes] in dependendo commun fieri passus est, quin postea die natalis Apostolorum Petri et Pauli, ubi sanctis depositis restituit, Christianorum habuit habitum, exceptis Christicolis adiacenti numero quatuordecim, congaudentes effectur.

CHRISTIFERUS, Vexillifer, Alferes. Ita

appellatum Alferem in Charta Beremundii Regis observat Anton. de Yper, in Chronico Ord. S. Benedicti. tom. 6. pag. 17. quod in Regio vexillo Christi, vel certe signum Christi, sui crux, effigereunt.

CHRISTILUGIONES, Qui propter quantum deservit Christo. Vide locum in Christoporus.

CHRISTUS, Xpēre, Unctus. Hinc propter unctum Christi sumit et Episcopus in titulo capitis 2. Gestorum Guillemi Majoris Episcopi Andegavensis apud Acherium tom. 10. Spicileg. pag. 5. ubi sic habetur: Hic corpus Christi Andegavensis mortuum apportatum aut delatum ad Andegavensem Ecclesiam.

CHROADA, Modus agri. Charta pibon. episc. Tull. ann. 1079. ex schedis Mabill.: Cessavit... pratum ad tres curvatas feni, cum Chroada et acingis sepe quos arant ipsi homines. Vide Croada 3.

CHROCHIA, Baculus pastornalis, Gall. Croce, vel Crosse. Charfar. Prioratus S. Petri de Domina fol. 185. verso: Dominus Episcopus laudavit et confirmavit per Crochiam suam in manu Domini Hugonis Prioris. Vide Croce.

CHROMOMAGINA, Confectio expressis auribus, vel auribus chronici, sicut in Capit. MS. et Editis; [idem] tamen aspiratione L. ubique enim videtur Crocomagina. Sed legendum videtur Crocomagina.

Leg. Crocomagina: nam Magna vox Graeca, pro Unquentum.

CHROMA, Color. Acron, ad illud Horat. Epist. lib. 1. 3. Solent, ut scribit, solitum jacere ab sole et Chroma facere. Laus in Amalth.: Chroma, color, lunem aurum et musicis harmonia. Hinc CHROMATARIUM, Constatum vel quod tota die in arena ad solem stat, ibid. ex vet. interp. Perit stat. 4. v. 18.

1. CHRONICA, s. pro Chronica, orum, vel Chronicon, et in Collect. Hispan. tom. 3. pag. 85. Itaque provincia Gallieque Episcopus, secutus Chronicon Eusebii Cesarensis, etc. Occurrit rursus apud Muratorium tom. 8. col. 686. ut et voc.

CHRONICATOR, pro eo qui scribit Chronica, Chronographus.

2. CHRONICA, Catalogus, descriptio, index. Stat. Mantum lib. 2. cap. 16. ex Collect. Hist. Burg. pag. 430. Notae reg. 430. Chronica seu matricula notariorum, posuit vel volebat conficere in civitate Mantue alijque publica instrumenta.

CHRONICA INFIRMITAS, Diuturna, ypoxy, Rodericus Toletanus lib. 6. de Rebus Hisp. cap. 35: Fere per annum infirmulata Chronica tenetur. Not. scilicet libri Crell. Aurel. Socrus, pag. 370. et aliorum. [Medicina Salern. edit. 1622. pag. 357: In agnitionibus acutis tenetur utendum est dieta, quam in Chronica, id est longis, sicut quantitas. Vide Cronia.]

CHRONICANS, Chronicon seu annuarius scriptor, Ital. Cronichista. Chron. Aug. Tit. Ottheinrich pag. 1. Letat pag. 16. de ejus [Anglie] alia et sufficiencia... pauca de pluribus epitologando perscringere, que de nostra Chronicanibus... exceptis. Cronica, Chronica scribere, vel nudo per Notas apud Froissart. tom. 3. cap. 9: De ce que je vous ai ouï dire et compter... croiez que je le croivrai et croirai. Et cap. 36: Pour historier et Croisier toutes choses avenues, etc. Vide Chronolista.

CHRONICUS, Antiquus, inveteratus. Mirac. S. Ruffini tom. 6. Aug. pag. 820.

col. 2: Cum vero per multum temporis morbo illi, gravi laborasset, nec ad illo, septimo jam Chronico et iactantilli... scilicet invenisset, etc. Vide alia notione in Chronica 1.

CHRONOLISTA, pro Chronologista, Chronographus, Gall. Chronologiste, Chronologue. Metelstinus in Hist. Rerum Norberg. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 8. pag. 11: Ego qui extenuis et rictuosis... et quibusdam... propositis... velle meam opinionem posuere.

CHROTIA, Tibia, Cambris et Anglis, Croede, Instrumentum musicum, xyloph. Fortunatus lib. 7. Carm. 8: Ausus est... de... hanc herpa, Graeco Aethiops, Graeco Britanni.

Hic multo commentatur Broverus, quem non placent. [Vide Rodia.]

* CHRYSATISSUS. [De vino dicitur melitio et aurei coloris, quod Athenis conlebat. Corp. Laud. Jact. 3. 100. (J. Quicher.)]

CHRYSENDETUM, Vas aureum, in auro diligatum, ex Graec. χρυσένδετος, Africus in Gloss. sac. Chrysenede. [Zif. Chrysende] et ceteris, vel geydyl, et alijden, aureum Saxonicus sonat, geydyl, aureum, deaurum, fat, fata, vas.

CHRYSEUS, χρυσος, Aureus. Leibnitz tom. 1. scriptor. Brunsvic. pag. 15. in Introductione ex antiqua inscriptione: Abbatiss bona Mathilda, hanc Chrysea legem dedit, et ceteris hinc hymni de Epiphania apud Georg. Casanandum pag. 108. edit. Paris. ann. 1616. Chryseon bractes, que ut ibi monet Chloasius, ususque dicebantur. Murena aurea.

CHRYSIDINEUS, Auro intextus. Vita S. Dunstani tom. 4. SS. Mail. pag. 386: Chrysidineus, s. aureus, et ceteris, et ceteris electi color gemmatum dissere gestibus. Vide Chrysidendum.

CHRYSOBOLUM, CHRYSOBOLUM, CHRYSOBOLUM, Italia aurea, χρυσόβολος, Pachymeri lib. 2. cap. 3. Cantacuzeno, χρυσόβολος λόγος, Harmonopolis, et eidem Pachymeri lib. 1. cap. 10. [Χρυσόβολος, Constatutor Theopanis lib. 2. n. 30. lib. 3. n. 35. Anonymo Cretelliano in Porphyrog. n. 14. et 40. in Lacapeno num. 40. Symeon Logothete in Leone Phil. n. 38. in Porphyrog. num. 14. et ceteris.] Regis Bulgariae in Annal. Calo-Johannes Imperator Alexio patris suus, sibi Dux [Venetiarum] Legatus missi, ubique Chrysobolon a patre concessum approbavit. Edit. Ann. 1397. tandem Augustus ad cor rediens, Ducem requirit, ut sibi Legatus mittat, postquam Chrysobolon praeferat vestrum. Epistola Joannis Regis Bulgariae in gestis Innocentii III. PP. pag. 55. Subnigat autem imperium suum ad securitatem Chrysobolon suum. Ibi notandum legem Chrysobolon in Notis super Indulgentiam cap. 486. ut et infra, ubi habetur: Et ut presens Chrysobolon Imperi nostri ratum et firmum habebat, etc. Vide Bufe aurea.

CHRYSOCLAVUS, CHRYSOCLAVUS, Papias: Chrysoclavus, aurata purpura. [MS. Bituric. habet, Chrysoclavus, aurata purpura, vel purpurea, supra indumentum.] Gloss. Graeco-Lat. Xpυσoκλaβoς, Auriclavum. Aureis clavis distinctus. Anastasius in Leone III: Cortinas albas holocostas vestitis, habentes in medio crucea de Chrysoclavo. Infra pag. 123: Item veta modica de stauracina... ex quibus tria habent perichym de Chrysoclavo. Ibidem pag. 127: Fecit vestem Chrysoclavo.

ham cum praeiosis geminis ornatum. Occurrit ibi pluries. *Χρυσοεικής*, apud Codicum de Offic. *Auroclavatus*, apud Schollastern Juvenal. ad illud Sat. 6.

An istum picto vestis considerat aurum.

Auroclavatus vestis miratur. Vestes *Auroclavatas* habet Vopiscus in Tacito et in Bonono, *ῥοζοεικής χρυσοεικής*, auctor Vita S. Eusebii de Mart. cap. 8. *Χρυσοεικής* dixit Emanuel Georgialis, apud Politicis MSS. de Mortalitate Rhodi anno 1468:

Να χρυσοεικής ῥοζοεικής μ' ἄστρας καὶ χρυσοεικής.

† **CHRYSOOCOMUS**, *Χρυσόκομος*, Auricomus, capillis aureis praeditus, Epitheton Solis in Luitprandi Histor. apud Murator. tom. 2. pag. 434. cap. 2.

Nabbus omnipotens Helios qui ostendit Phœbi Lunam Chrysoocoma venerandis corpore stans.

CHRYSOGRAPHATUS, Auro sculptus et insignitus; *χρυσόγραφος*. Epistola Valeriani, apud Pollionem in Claudio: Scete *Chryso-grapha* duo. Vide *Aurigraphus*.

† **CHRYSOGRAPHIA**, Modus scribendi cum auro liquido, apud Mabil. tom. 1. Tit. Ital. pag. 189.

† **CHRYSOGRAPHUS**, Auri conficiendi ars sacra, Titulus poëmaticus, quod tribus libris compositum Leoni X. PP. inscrip. tit. Joan. Aurel. Aurelius Armin.

CHRYSOGRAPHUS, *Χρυσόγραφος*, Fortunatus lib. 8. de Vita S. Martini:

Quæ pella ex humeris nixto *Chryso-graphis*.

Uti unquam vocem ex duabus confectam, nam et *Chrysoberyllum*, et *Chryso-prasinum* dicebant: ac *Chrysoberillum* quidem, *cujus viriditas in auroreum colorem respicit*, *Chryso-prasinum* vero, ex berillorum pariter genere, colore pariter *emissum*, ut est apud Isidor. lib. 16. Orig. cap. 7. Sed, ut verum fatear, non omnino versus sensum percipio. Quid enim est hic, *nixto*? an *nixto Chryso*, seu auro, cum *proserberillis*? an vero unius vox, *nixto Chrysoberyllis*? ut MSS. Codex S. Germani Parisiensis hic præstat:

Quæ pella ex humeris nixto *Chryso-grapha* berillis.

At versus pariter obscurus. An *polla Phœria*, id est, Alexandrina auro et berillis intertexa? Certe melius divident ahi. [sic Furnal. ap. Forcellin. voce *Chryso-graphæ*, legendum contineat *Chryso-graphæ*.]

CHRYSULATUS, Auroatus. Vide *Bibebathus*.

† **CHRYSAUS**, pro *Chryseus*, Aureus. Murator. tom. 8. pag. 296. col. 1. ex Anastasio Biblioth. in Vitis Rom. Pon. tit. i. *Quibus præcedentibus ante Imperatorem in Chrysa triducto nisi omnino assurgentem salutabundi conveniant*.

CHSTRINA, Illa appellatur mensura regalis apud Bohemos. Vide Chartam Ottocarii Regis anni 1293. in Bohemia sacra pag. 64.

† **CHUCA**, *CHUCA*, Globulus ligneus vel eburneus, ludi genus, vulgo *Chuguar*. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. cap. 450: *Bernardus de Castro-novo et nonnulli alii in eisdem ludis Chucarum studentes, ad ludum huiusmodi sine Chucarum luderali pro vino et volucriis, qui ludus est quasi ludus billardi... Unus concorsator capiti mactatum et billardum cum quo ludendum et videtur ludere dedit ietum de dicto mactato bola et Chuguar, etc.* Alia ann. 1048. in Reg. 102. ch. 253: *Comite iocule jousant et un*

jou nommé au pays (Languedoc) Chuguar, etc. Vide supra *Cleidia*.

CHUCURUM, Sucrum, Gall. *Sucre*, Picard. *Chucra*, Fulcher, Carnotens. lib. 2. cap. 1: *Mel silvestre, id est, Chucurum*.

† **Pedag**, Peron, ex Chartul. 21. Corb. fol. 384. v: *Item unum homin qui porta Chucra, doli vj den.*

CHULLUS, Mensura liquorum speciei. Vide in *Gomer*.

† **CHUNCHILA**, Vide *Convulsa*.

† **CHUNDFOA**, Vexillum. Vide infra in *Umbrofo*.

CHUNNA, *CHUNNAS*. In Lege Salica Editionis Heroldi, titulus 80. ita concipitur: *Incipit Chunnas*. Deinde in paragraphis sequentibus describitur quod *Chunna* solidus efficiat, nempe in multis iudicialibus. Est autem *Chunna*, quod Latinis Centum, Flandris *Hondert*, Germanis *Hundert*. Illa *Chunna*, est numerus centarius, sive centuria denariorum, secundum quos centules, omnes legum istarum pœne pecuniarie concepte sunt, et secundum easdem denarios summa reduci semper ad numerum solidorum, 40. denariis in solidum putatis. Sic porro has *Chunnas* exequitur hic titulus, quarum enodationem breviter hic ex Wendelino proponemus.

§ 1. *Hoc est unum tho alaphi, solidis 111. culpabilis iudicatur*. Que quidem ex hoc sententia habet, quod cum 111. cum dimidio, seu quo solidi cum dimidio, qui sunt denarii Salici centum: proinde pro solidis 111. restituitur is. Id est, unus solidus, cum dimidio, qui centum denarios conficiunt. Ita Wendelinus, tho, idem erit, quod zwey, Germanis, seu duo, et *ahalepte*, idem quod *hesse*, dimidium, quare ex his emendat § 1. 21. 2. qui hæc verba concipiunt: *Hoc est unum ahalepte CXX. denar. qui faciunt solidos 111. culpabilis iudicatur*. Sicque legit: *Hoc est unum thehelephthe C. denariis, qui faciunt solidos 118. culpabilis iudicatur*. Verum cum 120. denariis, qui faciunt solidos 111. præferat etiam Editio posterior Legis Salicæ hoc tit. 2. et *thalephi*, illi 80. solidos 3. denotet, necesse est ut alia sit huius vocis notio, [nisi utrobique librarii error sit, qui numerum rotundum oct. 111. pro sol. 118. revera expresserit, ut videt Geardus, qui Wendelinum sententiam ut minus dubiam amplectitur.]

§ 2. *Sesan Chunna, solid. xv. culpabilis iudicatur*. sex *chunna* denariorum Salicorum, seu 600. denarii, sol. 15. efficiunt, divisione facta per 40.

§ 3. *Septem Chunna sol. xvii. culpabilis iudicatur*. 7. *chunna* denariorum, seu denarii 700. divisi per 40. dant solidos XVII. unde ommissa s. palmæ est.

§ 4. *Thew walt (lege walt) Chunna, solid. XXX. culp. jud. 12. chunna*, seu 1200. denarii divisi per 40. dant solidos 30.

§ 5. *Thie septem Chunna solid. xxxv. culp. judic. bis septem chunna*, seu denarii 1400. divisi per 40. dant solidos 35. Eadem multa legitur tit. 2. § 10. *Thie septem Chunna denarior. XXXCC. qui faciunt solidos XXXV. etc.*

§ 6. *Thie wener (leg. wener) Chunna solid. LXI. id est, diviso culpabilis iudicatur*. Wendelinus restituit, *Thie wasend wuf Chunna*, etc. Id est denarii bis milien et 5. *chunna*, seu denarii 2000. divisi per 40. dant solidos 62.

§ 7. *Thie conit weh Chunna solid. LXI. id est, diviso culpabilis iudicatur*. Wendelinus restituit, *Thie wasend wuf Chunna*, etc. Id est denarii bis milien et 5. *chunna*, seu denarii 2000. divisi per 40. dant solidos 62.

§ 8. *Fitterna wunde solidis C. culp. jud. Ubi leg. Fiter thunna*, id est, quatuor milia denariorum Salicorum constitutum centum solidos.

§ 9. *Actes wunde solid. c. culpabilis jud. id est, octo milia denariorum 200. solidos conficiunt*.

§ 10. *Thie wasend the thes Chunna, solid. C. culp. jud. Ubi Wendelinus sic restituit: thesien thunna fiter Chunna, etc. id est, duo milia (denariorum) et 4. *chunna*, seu 2400. denarii Salici, sunt 600. solidi.*

§ 11. *Fitterna wunde thes aptha Chunna solid. xxv. culp. jud. que Wendelinus ita legit ac dispungit: Fitternas honde twenmal, achtho Chunna, id est, quadrupla sumpta bis, sunt octo *chunna*, quos conficiunt solidi 800. Ego vero sic legimus: Fiter wasend thes, achtho Chunna, id est, quatuor milia bis conficiunt 8. centenarios. [Eccardus restituit: Fiter hunde thes achtho Chunna: que eodem redeunt.]*

Ex his locis, et aliquot aliis numerandis apud prisicos Francos rationem deprehendi, *thunna* quatuor, *gubus*, *ani*, unum sonat: *thus*, *the*, *tho*, 2. *tres*, *tri*, 3. *fiter*, 4. *unef*, 5. *seis*, *sezzan*, 6. *septem*, *septan*, 7. *actio*, *achtho*, 8. *sonna*, *son*, *son*, *son*, 10. *anlaf*, 11. *thoaf*, *thalapia*, 12. *luhot*, 30. *iritoc*, 80. *fitteruc*, 40. *wuefoc*, 50. *weotoc*, 60. *sebenic*, 70. *actotoc*, 80. *munetoc*, 90. *homi*, *Chunna*, 100. *son*, 120. *son*, 140. *son*, 160.

† **CHUROS**, f. *Aque decursus*, rivulus. Charta ann. 898. apud Melchelsec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 405: *Terram pascualem (ad ditionem) in Chuross, illa plaga quodam loci sitam, scilicet a passu et Chuross usque dum Ambara cadit in flumen, qui dicitur Lura*.

† **CHURCHSET**, *CHURCHER*. Vide *Circulatorium*.

† **CHUREMANNI**. Vide *Choremanni* in *Chora*.

† **CHUREBOLD**, *CHURE*. *Bravis*. Ekkhard, junior de Casib. 8. Gall. tom. 9. Collect. Hist. Franc. pag. 5: *Chunno quidam regis generis, Chureboldi a brentie comynominatus, etc.* Vide *Chureboldus*.

CHYER, Dominus, ex Græco *χῆρος*, seu potius *χῆρος*, aut *χῆρος*, ut recentiores Græci efferebant. Appendix Latina ad Histor. Welfardum, fol. 320. *Locarunt ipsam terram Imperatori Chyer Mient Patologo Græco, etc.* Ibid.: *Chyer Andronicus, quem Cor Andrinacho vocant Raturum (id est, Raturum) nunc pœnifico Catalano Regum Aragon. cap. 199. ubi Cor, effertur ut Chor.*

† **CHYMYNETHA**, Caminus; Gall. *Chemine*. Inventar. ann. 1476. ex tabul. Palmar. Item *Chemine* in *parapendio aze Chymynetha dno carnes ferro*.

† **CHYO**, Vide supra *Chio*.

† **CHTROGRAPHUM**. Vide *Chirographum*.

† **CHYTROPUS**, [Batillus, Pruna, Gall. *richaud*. *Vulg. Levit. 11. 35.*]

† **CIABRELLOS**, *Isidulus* n. fallor, idem quod supra *Cabrielus*. Charta ann. 1306. tom. 4. *Mod. Ital. diplom. col. 465*: *Item pro qualibet salina pulverum, agnominata ab Ciabrellorum, etc.* Vide *Ciambellotum*.

† **CIADDA**, *CIADDA*, Crustulum, Italia *Ciada*, Gallis *Oubie*. Vita B. Columbe Reatinus tom. 6. SS. Mail. pag. 349: *Discretis etiam quibusdam in quibus pœnifico vulgariter Ciaddas dicimus, quod forte quia ob hauratum cum cyntho dantur. Quidam nebulas panicos nominant. Acta S. Petri a Cruce tom. 2. Julii pag. 446:*

ingens turris trabibus tabulisque conser-
tis... constructa, quae summis aculeis
notis contra castrum fandiis trabebatur.
habens in summo emittentes longaque
trabem, quae vulgo dicit telonem, dicit
Ciconiam vocant, quae postquam lignes tur-
ris laevaret saepe notis solitioris exponere
supra castrum.] Gloss. Lat. Gall.:
Ciconia, Saignoise de puis. Gloss. Lat.
Gr.: Ciconia, εὐλαγος, πύργος, Hispani
etiamnum ciconia vocant. Vide Sebastian.
Cobarruviam in hac voce.

° Glossar. Lat. Ital. Ms.: Ciconium,
lo legno da cavare acqua, Hispani etiam-
num Ciconia vocant. Ubi etiam
etiam Telona et Telo, voces sunt cor-
ruptae ex Tollemum. Vide in hac voce.

° CIOPELUM, Adjutorio, in Glossar.
Lat. Ital. Ms.

° CICOTUS, Patere species, apud
Monach. Germanos. S. Willibrod. Consil.
Hirsug. lib. 1. cap. 15: Pro signo
patere, ex quo dicitur tres digitos parum
inflecte, et sic sursum tenere. Pro signo
Cicoth, eodem signo premisso, hoc addit,
ut digitum digitum circumscribas.

° Legenda nomen videtur Cicobus,
idem quod Cibatium. Vide ibi.

° CICULI, sunt aves ex voce propria no-
minata. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618.

° CICULUM, Erucum, Glossar. Lat. Gr.

° CICUM, Lo granado del pomo gra-
nato. Glossar. Lat. Ital. Ms.

° CICUMA, Noctua, Vide Cecua.

° CICUMIA, Paucis, Paupers, Ms. Aris
est, Gallie Paucis, poule d'ou. Forte
legendum Cicuma: saltem eadem videtur
notio.

° CICURUS, Prudentia, gratia, castus,
astutus, vefer, placidus, mansuetus,
unde Cicuriae, prudentes vel mansueti
se continere, militare, mansueti facere.
Jo. de Janya.

° CICURIS, Domesticus vis. Papin. Ugu-
tioni vero Porcus natus ob opo silvestri
et domestica porca. Vide Malatius et Cin-
curia.

° CICUTICEN, qui canit cicuta seu
calamo. Sidorius Praefat. in Panegy.
Anthem. versu 15:

Alta Cicuticeni fignent Menaia pany.

CID, Dominus, vox Arabica, quae
celeberrimum illum Hispanicum Ducem
Rodrigum Alar donarunt Saraceni, ob
proclaram virtutem bellicam animique
magnitudinem. Vetus Epitaphium apud
Brizium Martineum lib. 1. Hist. Pin-
tanensis cap. 46:

In hac tumba requiescit Denu Eslavin,
Cepes fana perhibetur Eslavin linas,
Regis Sarracini fatis, Solorumque non fuit,
Romanus cepit, quibus quae vacabant Ego,
Hic in ora collectis fuit amantibus,
Cicuriae et seipsum fuit stricta et beluata,
Martiri Sarraceni, monent cum otiosis.
Bene qui fuit multa perenni Cicuriae.

° CICALARIUS, Charta Ottonis II.
Imp. ann. 990. apud Bern. Pp. Aneod.
tom. 1. part. 3. col. 57: Mancipia ubique
seu, parachia, Cicalarias, cecigal-
las, cuncigie stensilias ad nuntem
locum Kunz fide assignatis Cicalar.
Cicalari. [°] Apianus. Germ. Zeidler. Ape.]

° CICALWEDUM, an Germ. Weide,
Pasuum, pastura? Charta Conrad.
reg. ann. 1160. apud Meibell. tom. 1.
Hist. Frising. pag. 219: Molendinis,
piscationibus, Cicalwedis, quancis et in-
quandis, onanibus legitime ad loca
eodem pertinentibus assignatis. Infra
Cicalaris. [°] A German. Zeidler,
Apis, et Weide, Pasca. ADEL.]

° CIDARA, pro CIDARIS, utitur S. Au-
gustinus Quest. 123. in Exodum.

CIDELARIJ, Charta Ottonis M. Imp.
950. pro Ecclesia Paderborn. apud Mel-
lonium: Cum... mentionem barach-
kis, aurearum, brunearum, Cidelaris,
molendinis, etc. Infra: Cidelaria, manio-
maris, barachakis, etc. Vide Metropoli-
tanicum. S. Augustinus tom. 1. pag. 427. [et su-
pra Cicalaris.]

° CIDENTADANAGIUM, Vide Cicala-
nagium.

° CIDUNA, pro TRIBUNA. Vide in hac
voce.

CIDIMA, vel CADIMA, Joanni de Gar-
landia in Synonymis Cymicis, Lithar-
gum, tur.

° Legendum Cadmia, ut et Lithar-
gum pro Litharygum. Vide supra Ca-
thina.

° CIDARIUS, ut Cidalarius, f. qui
pasca curat. Charta ann. 1248. apud
Pez. tom. 6. Aneod. part. 1. col. 11:
Quincus casatos et quatuor Cidalarios su-
per ribem Donabii, ad Suerstich. Ili-
gipaldis Cidalarius, et Adalperth faber...
et Kerhelm vitinore de Putilepach et
Ratkis Cidalarius. Vide supra Cidahei-
dus.

° CIDONES, Puerorum amatores. Glos-
Isid. Legendum esset Cydones; respici-
ent ad illud Virgili:

Dum sequor Cythum infelix aora gadis Cydos
Bardasis stratis destra, scevus antrum.
Qui juvenem libi seque erat, nuncius aereus.

Ubi Servius: De Cretenisibus accipimus,
quod in amore puerorum intemperantes
fuerunt, quod postea in Lacones et in to-
tam Graeciam translatum est, adeo ut
Cicerys, ficut in libris de Republica, pro-
prio fuisse adolecentium non haberent.
Propter quod Poeta Cicerys
nomen inducit amatores. Novicius autem
Cydonem Cretensem dicit. Vide et Donatum
lib. 1. de not. Graeculorum.

° CIENTADAGIUM, Cientagium. Vide
Cientagium.

° CIERGIA, Charta ann. 1974. in Reg.
S. Armo. gener. part. 2. pag. 3: Ynd-
dant... omnes iur... quod... ipsi habent
sua habere possunt in Ciercis terrarum,
quod ipsi venditores habent in finagio dei
Sancti. Ubi legendum existimo Tertis.
Vide Tertia 4.

° CIERGIUS, Cereus, Gall. Cierge. Tes-
tament. ann. 1517: Fuit luminare suum
fieri de set thedis seu torchis cerei, qui-
libet unus libris ponderis, et sex Ciergis
cerei.

° CIPATUM, Mensura species, ut videtur
a cypso seu cydo. Tabulum
Montis S. Michaelis: Robertus filius
Alani dedit Abbatibus sancti Michaelis
terram duorum Cipatorum molli: hoc
nomen quod debebat duo Cipata molli
per annum. Vide Cipata.

CIPETUM, Rollandinus in Summa No-
tarii cap. 5: Unum rancium ferran-
tem cum Cifeto, et cum uno freno et
sella.

° CIPFATA, Mensura genus. Madox
Formul. Anglie: Quolibet die duas
Cipfatas cervine et unam ferulorum de Cile-
moyrie et potagium quod ad Cifetum
pertinet, et dimidiam marcum per annum
et unam vestem palleicam. Eriqua est
hac mensura, siquidem uni homini
duplax quolibet die. Vide Ciferum.

CIF, Ital. Cifione, Garlo, garciuncu-
lus. Ugitio: Histrio, quasi Cifio, i. gestu-
lator, ioculator, qui discebat gestu et
histrionum actionem sui representare. Hinc
forte nostri Cifum, pro re nihili. [Vide
Cifonius.]

CIFRA, CILIERE, seu ZIFRA, Notae
numerales. Nostri Cifras, [autem Cifas]

[fres] dicuntur hae notae arithmeticae
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 0. quarum nota
1. novemalis, 0. vero circularis nota, quam
ex his solam alii vocant Ziferam, Georgi-
us Valia Ziferam, pro seculum nihil
significat, sed aliam notam addita, nume-
rum multiplicat. Cujus gentis aut ho-
minis hoc inventum sit, non littere
sint, aut nota, habet constat. Quidam
ob Hebraeos Saphar, quae sanat, exone-
rasit, originem accersunt. Valla lib. 1.
Arithmeticae cap. 1. Indis, Orientalibus
gentibus, inventum tribuit, argumento
scripturae, quod in India, ubi dicitur
sinistras eat, quod Chaldaei, Syria,
Aegyptiis, et toti denique Orienti est
commune. Alia alii commentantur, ut
Cobarruviam in Sorie Patriarchae
Reinhardtus Robigus lib. 8. Robigal.
cap. 1. Octavius Ferrarius, Athanasius
Kircherus in Arithmologia, Daniel Pa-
petus in Sorie Patriarchae Hiero-
lym. pag. 55. tom. 3. Mali, Daniel Huc-
tius in Demonstrat. Evangel. pag. 647.
etc. Revelliquos: Cifra, figura nihili.
Inter Arceas Aianae de Insulis:

Inter arcenas Cifras fuit etis figure.

Idem in Planctu naturae: Ille desperati-
to cum hinc prodiret in Cifras adhi-
bit aviculas obtinebat. Et lib. 2. Anti-
claudiani cap. 7:

Qua ratione, quibus causis, H. littera non sit,
Cum alii probant scripturam, notam et usum,
Sed Cifras quae possit solvere, solvere
Jus sibi defecisse elementa praefata umbra.

Henricus Argulionopolensis in Luceba
lib. 2. cap. 11:

Ut quae praeceptis acule esset, animas lue quondam
Sine rebus, Cifras, Cifras.

° Hinc nostri Cifras, pro Homo vel
res nihili. Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1:

Or si iust fuit per me meliore,
Quo Cifras et est argueris;
Hic non Dabit impetui.

Quot jous ne mechal l'aveuak.

Scriptus Theophrastus ann. 2. Rhinot-
meti, et 19. Copronyzi, pag. 814. et 363.
Arabes neququam numeros sua lingua
exprimere potuisse, idcirco in descri-
bendis publici arcti codicibus, Chris-
tianos adhibere solitos fuisse.

° Has anno 1575. (leg. 1355.) Petrar-
chae primum prodire in Cifras adhi-
bitae auctor est Mabillonius lib. 2.
Diplom. cap. 28. § 21. quem falli pro-
pter aggregrit Godefridus abbas
Gotwicensis. Vossius in Notis non
notat. pag. 114. ex eo maxime, quod
auctor synchronus de Gestis Balde-
wini Trevir. archiep. et Henrici fratris sui
imperatoris de Lusitania reg. lib. 1. cap.
8. circa annum 1306. memoret Balde-
winum illum in Parisiensi studio Ara-
bicis arithmetice figuris scripsisse;

imo, si credendum Censilio in Obser-
vat. mensur. mens. Jun. 1693. pag.
453. asservatur in Bibliotheca Elisabe-
thanae Vratislaviensis codex Ms. ann.
1368. in quo Calendarii figuris hujus-
modi Arabicis conscriptum reperitur;
ex quo pariter colligit, quod ante tabu-
las Alfonsinas, quae ab Albatengo de
Sampert Alphonsus, usus cifrarum jam
inductum Germaniam invaderent, cum
Kircher in Arithm. sententia sit,
Alphonsum Castellae regem primum
harum cifrarum auctorem fuisse. Sane,
addit deus, quod jam tunc tempore
bus Carolus sum in Hispania sedem
habuerit Saraceni, qui crederetur
eorum cifras centenas quatuor annis
post in Germania fuisse incognitas? prae-
sere-

sic dicto. Vide in hac voce, Charta ann. 1381, ex Reg. Reg. Chartoph. reg. ch. 1373. De quibusdam Cimabitis foreste de Gadenbaco, nec non de rupis ejusdem videntur foreste S. Romani integrum eamnam non computaverat... De Cimabito et de rupis supradictis se referat ad Cimabon Computatorem. Vide Tancmaru nennorum et infra Cimengy.

◊ **CIMARE**, Accare, Crust: Lencaria cimra, a semore il pelo et panno lano, tagliandoglielle colle forbici, Tondere. Chron. Bergom. ad ann. 1402, apud Murator. tom. 16. Script. Ital. cod. 550: qui omnes ducenti fuerunt vestiti, expensis communi, de panno bruno, non Cimato, etc. Hinc

◊ **CIMATOR**, Tonsor pannorum, in Actis SS. Junii tom. 3, pag. 393, ubi de H. Michellini, Torso, accare debent omnes mercatores, sartores, Cimatores, munerarii.

◊ **CIMATURA**, Ars tondendi pannos, Cimatores, qui eam excutunt. Sicut, Trevir. lib. 7, pag. 100, v: Statutum est quod aliqui Cimatores civitatis Verulanorum, vel qui alius operans officium Cimaturae in civitate Verulanorum, non auderent possit nec debeat capere pro Cimatura bractii panni nisi denarios duos Pap. Stat. Placent. lib. 6, fol. 82, v: Provisum est quod Cimatores panni in Civitate Verulanorum de Cimatura pannorum, scilicet de bractio panni Francieschi valoris a solidis ac. infra Cimando libi, ultra tres denarios.

◊ **CIMATURA**, Cimare, Cimari, pro Cimatore, pile greca et nonnullis foris pro non dictarum regularum, (Arch. secret. Vatic. brevis sicuti IV, 1483, f. 60) et **CIMBA**, Capsa, Rara, Reg. Transilvaniae S. Mauri Martyris ann. 1318. Nonnulla Reliquia... de quadam capsa seu Cimba antiqua (transilvania).

◊ **CIMBARUM**, Vide Cimbarum. **CIMBER**, Mercatorium, Cimbe, T. Tantum mercis quantum Cimbe vel Cimbaria vnde solet. Littere Philippus Aug. Franc. Regis ann. 1207, apud de Lauriere tom. 2, pag. 413: Quocumque naris de Imbernia venerit, ac quo caput de Guernens transierit, Rothomagus venire, unde nos de unaqueque nari habebimus unum Cimber mercatorium, vel poem libras. [60] Leg. Timber, Fasciulus 60, pelli. Vide Timbrum.

◊ **CIMBER**, a Germ. Zimser, Tigum medicis aptum. Gloss. Cessar. Heisterbach. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthem pag. 673. col. 1: Materiam enim ligna, que nos vulgariter appellamus Zimere Cimbre, per instrumenta musica reconserit tom. 1. Poem. reg. Navar. pag. 246. sed perperum pro Timbre. Vide Tymbris.

◊ **CIMBRA**, arca, vel Joanni de S. Ponsa facta ad similitudinem cimbe maris. Ex Gr. κίβητος. Africus in Gloss. cap. de Vasis. Cimbra, scilicet fact.

◊ **CIMBRICES**, admodum quique plurimas facientes, apud Salsum nomen in Vocabulario, a Graeco κίβητος, Sordidus, tenax et plus magis parvus.

◊ **CIMBULUM**, pro Cymbalum, ab Occid. Cimbul, Cimantulum, Cymbalulum. Comput. ann. 1105, inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 182. col. 2: Magister Cimbulorum et arrolatorum, qui nuper fecerunt, ad instans, cum consensu antum Nenaisi, in ecclesia Nenaisi unum simbolum arrolati, etc. Vide Cimbolum.

◊ **CIMBORIUM**. Vide Cimbarium in Cimbarum.

◊ **CIMBRI**, Lingua Gallica latrones dicuntur, inquit Festus. Glossae MSS. Regia Cod. 3092: Κίβητες, ἄρτιοι. Inde forte

aut genti nomen, aut a gente latrocitante latrocinibus ipsis.

◊ **CIMBRIONES**, in Jure Hungarico, dicuntur custodes caunum regionum.

◊ **CIMEDALIS**, ut mox Cingia, Supellex, Informalioque Civitatis Massili de passagio, transmarino in Codice MS. Sangerman: Item pisces salios, et copas, et alios, et alia victualia, oleum et rivum, et Cimedales secundum conditiones personarum.

◊ **CIMEDIA**, Gemma, quae invenitur in cerebro piscis. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7018.

◊ **CIMELIA**, CIMILIA, Thesauri, vasa, donaria Ecclesiae, ex Graeco τὰ κίμια. Supellex pretiosa, quam quisque habet. Lexicon Gr. MS. Regium: Κίμια, τὰ ἀνδρῶν κίμια. Hecychius: Κίμια, τὰ κατὰ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐκ τῶν χρυσοῦ. Homerus IIiad. c. vers. 47.

Πολλὰ δ' ἔν' ἀνδρῶν κίμια, κίμια δ' ἄνδρος, Χαλκὰ τε, χρυσὸν τε, καὶ κίμια τὰ σίμια.

Depositus pecuniae, Senatori lib. 6, for. S. Gregorius Magnus lib. 1. Epist. 10: Quae de diversis Ecclesiae Cimilia sunt collata, armentaria.

◊ **CIMILIA**, Armentaria in S. Vitaliano pp. 1: Sed et vasa sacra, vel Cimilia sanctarum Dei Ecclesiarum tollentes, scilicet domierunt. In Severino: Et Stylitae acque veteriarum Ecclesiarum seu Cimilia Episcopos, etc. Alii Cod. praefert Cimilia. Adam Bremensis cap. 15: Beati vero Romani Cimilia cum ipsentibus bonis servavit Bremen. Anapulus in Hist. Mediolan. apud Murator. tom. 4, pag. 9, col. 1: Praecipue in thesauro et Cimiliis omnibus, quibus incomparabilis affluat. Vide Paul. Warnefr. lib. 5. Hist. Langobard. cap. 11.

◊ **CIMELIARCHA**, Thesauri et Cimulorum custos. Collato que sub Justiniano facta est Constantinopoli: Vir Venerabilis Eusebius Presbyter, et Cimiliarcha sanctissimus majoris Ecclesiae. Kappaxepoc in leg. fin. C. de Bon. auctor, iudic. possit. (7, 72) et Nov. 40. Kappaxepoc in Concil. Chalced. Act. 10. Vetera Acta Eccl. Mediolanensis apud Puccinellum in Vita S. Simpliciani: Hae addit magistros cum octo pueris Ecclesiae Mediolanensis, necnon octo Lectores minores cum Scola S. Ambrosii, et cum Cimiliarcha, numero 20, inter masculos et feminas ad eam operantem in personis totius populi. Adde Ughellum tom. 4, pag. 616, 656. tom. 6, pag. 155, 156, 162, 170, 174. Sumuntur etiam feminino genere pro Thesauris in Annap. Benedict. tom. 4, pag. 2, n. 90, ubi exhibetur Apsidula ad Haseham Sanctimonium, urbis Quindine Cimiliarchae.

◊ **CIMILIANARCA**, Locus ubi reponuntur Keytina. Sacrorum vasorum armentum, Kappaxepoc, in Epist. 2. Gregorii II. PP. ad Leonem isaurum in VII. Synodo. Vide Gregorium Magnum lib. 1. Epist. 120, lib. 2. Ind. II. Epist. 49. Hinc Epist. 60. Anastas. Bibl. in Vita S. Jo. Eleemos. tom. 26, 84. 1. 30. Cod. de Agricol. (II, 46). Kappaxepoc, in Nov. 70. cap. 4. Glossae MSS. Cimilianarchum, secretarium principis.

◊ **CIMEN**, Somnus, Dormitio. G. Kappaxepoc, vide locum in Cimierium.

◊ **CIMENTUM**, Ciminto, Hispanis: Gloss. Arabico-Lat. Fundamentum. Cimenterium, quae dicitur fundamentum.

◊ **Cime**, pro Ciment, Armentum, in Charta Petri abb. S. Amadii ann. 1218. Ex Reg. 56, Chartoph. reg. ch. 607: Meubles et catels, qui servient assit Jour en

ledite maison, qui ne tenoient a elon ou a leudite a Ciment ou a rochemie, etc.

◊ **CIMENTUM**, Mendacium, cogitatum, in Glossario Sangerman. MS. n. 601. Legendum proculdubio Comentum.

◊ **CIMINIA**, Cuscuta, Imperata summa galen ligura. Galen. Cimier, Ialis Cimiero, Cimiere, apud Rymer. tom. 5, pag. 569, col. 2. In Conventibus Edwardi III. Regis, apud Cam. Januensis ann. 1347. Et in Cimonia Cimieria, in suis circuitu essent littere dicentes: Edmundus Dei gratia Rex Francie, etc. Bernardus Thesaurarius de rebus Treas. Sanctae cap. 167: Invidet enim apud magno et ipse forma procerus supra galen habens cervina coram pro Cimieria. [60] A Cimonia effectum videtur.

◊ **CIMERIUM**, Stigillum, acutum gentilitium, ejus cervicis, vulgo Cimier, pars arcti praecipua. Stat. Mantue lib. 1. pag. 192, ex Odyss. lib. 20: Statu mus et ordinamus, quod pondus ducenti et altitudo monetarium communis, quod pro communis tenentur, bullas esse debent.

◊ **CIMERIUM**, Domicilium. Annal. Mediol. ad ann. 1389, apud Murator. tom. 16. Script. Ital. cod. 512: Bocale unum demarcatum solum et rotundum cum Cimario. Et ch. 593: Bocale unum quatuor tantum factum ad nomen quadros emallito ad Cimeria et cum alia folia et operagis.

◊ Haud scio an inde vel a Cima rependit origo vulgo Garucus Cimeron, quae pars nassi scilicet signum. L. L. remiss. ann. 1281, ex Reg. 125, Chartoph. reg. ch. 156: Sachi un grand coctet et en fers l'espouart sur le sautoy, et lui coupe le Cymen de deux costz jous et le fendi jusques aus dens. Vide Cima et Cimeria.

◊ **CIMESOR**, Homo conditionis abjectae, ut in diminutis 28.

◊ **CIMETERIUM**, Vide Cimenterium.

◊ **CIMETUM**, Panni species. Historia Abbatie Condensensis cap. 593: Fecit fieri unum infolium cum fuscis et dalmatica de bisso seu Cimeto viridi, et tria vestimenta parata. Leg. forte Bruneta. [60] Vide Cimium.

◊ **CIMETUM**, Ital. Cimetto, diminut. est a Cima, Vertex, apex, an per Cimeta et Incimeta intelligenda sint loca alta et humilia, haud satis scio. Charta Frieder. I. ann. 1165 tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1057: Concedimus quoque tribus pro communis Pinnas civitatis in feudum, cum omni jure, i. psecutionibus, pignus, etiam in iudicio, thesauris, etc. Nisi forte ibi legendum sit, Cultis et incultis.

◊ **CIMEVE**, Arborum summitates excludit. Casu aliquo, quod in Glossar. vet. sic appellatur. Cymaveit in Lit. remiss. ann. 1481, ex Reg. 207, Chartoph. reg. ch. 245: Locis supliens se prendunt à copper d'incimete dudit bon. Charta ann. 1310, in Reg. 45, ch. 102: Gentis nostrae dicebant quod idem Robertus usagio, quod habebat in dicta foresta a parte de Tuncbaret, ad Cimeyus, baronias et remaneas, quae dixerunt fieri, quod et perpetuo amittere debebat usumque antedictum. Eadem rursum occurrunt in Ch. 309. Vide supra Cimalia.

◊ **CIMIA**, Cymia, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618. Cymosa, vas vinarium, vel alterius liquoris, in Lit. remiss. ann. 1374, ex Reg. 116, Chartoph. reg. ch. 1061: Cymia, quae dicitur furem, quod curit: et ut Cymosis de vino et aassi du pain, etc. Cymaise, apud Monet. in Diction. Vide Semaisia et Symaisia.

◊ **CIMICO**, Keytina. Gloss. Lat. Gr. Est

autem xpicus seu xpicopus, Blandior, blande compello.

◊ **CIMOSUS**, Pleno de cimico. Glossar. Lat. Ital. MS. A. Cimex, Gall. *Punaise*. Occurrit etiam in Cath.

◊ **CIMILLA**, CIMILIARIA. Vide *Cimella*.
◊ **CIMILINE**, Uguisunt de Joanni de Janua, dicitur *us aquaticum ad abbates datus, ut dicitur baculum*. Hac notione sumitur etiam apud Honorium II. PP. in 5. Compil. lib. 5. tit. 13. cap. 1. et cap. 24. de Verb. signif. pro eo tempore vase in quo Sacerdos sacra faciens manus abluat et quo postmodum ut solent Diaconi aut Subdiaconi, qui sacra celebrant, ad excipiendo oblationes que offeruntur inter Missae solennia, dum patena populo osculanda prebentur. Verum quia postmodum Sacerdos predicta *Capella* sive *rens oblationum nomine minime contineri* ea que ipsi *Capella* in festiuitate omnium Sanctorum ministrant, vel portantur ad titulum, *non ad domum*, *Chorale* ejusdem instituti defunctorum: necnon qui in *Cimiliis* ponuntur, quod de altari suscipit, etc. Testamentum Gualle Biecheri Card. Verceilensis ann. 1382 apud Aug. de la Chiesa in Hist. Eccl. Piedemont. cap. 38: *Item relinquo hospitali S. Andree de Verceilis omnia vasa mea argentea, videlicet Chalice, calicem et calicem, etc. Chistalle mantulas, apud Thom. Archid. in Hist. Saloni. cap. 15. Quidam a sacrosancti formatum vocabulum putant, sed ex antiquitate non potest constare. Vide in hoc verbo et *Cimale*.*

◊ **CIMINA**, Placenta species. Consuet. Perpin. MSS. cap. 38: *Item debent (forar) cingere pueri flagrantia pro quatuor denariis et uno foratelo de fluscia*, *Ciminnis*, et nihil aliud debent habere pro *Cimino*.

◊ **CIMINETA**, Caminus, Gallice *Camine*, Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274. in Computo ann. 1388. et seqq. Pro reparatura *Ciminetis* salis magnus taren. 1.

◊ **CIMINILE**, Vas, in quo sacerdos sacra faciens manus abluat. Pontif. MS. eccl. Elensis, ubi de consecratione altaris: *Item Cimile vel vas ad deponendum ibi hucus combustiones*. Vide *Cimile*.

◊ **CIMINUM**, Caminum, seu *Cymium* sativum, Gall. *Cumin*, Angl. *Cumin*, Charta Pauci inter Simonem Episc. Meld. et Fulconem Abb. S. Germani a. 1181. *Ciminum, et Mustellum*. Semel in anno debet Episcopo *Mustellus* ab Ecclesia S. Germani procurator sub hac forma, i. e. panes de pane conventus in eodem pondere et numero non cognoscere s. sel. Paris. dividit libra piperis et dimidia *Cimini*, i. e. *libre Cere* ad parum pondus, vel una ad magnum, etc. Eadem repetitur in Charta Fulconis in eodem Tabulario asservata. Charta Gisberti de Caorces ann. 1244. in Archivo Monasterii B. Maris de Bono Nuncio Rotomag. *Reddendum* i. e. annuatim *libra lardibus* *mea* *unam* *unam* *Cimini* in Pascha. *Medios* *Formal*. Anglie. pag. 381. *Et redditis* *unus* *libra* *piperis* et *unus* *libra* *Cimini*. Occurrit rursum in Precepto Philippi Pulci Franc. Regis ann. 1391.

◊ **CIMISTERIUM**, ut *Cimenterium* vel *Cimenterium*. Charta Michaelis Episc. Turreson. in Ludo Ludovici, Martini Sagienis fol. 39. *Concedo vobis... Ecclesiam cum domibus, claustris, Cimisteriis, etc.*

◊ **CIMITERIALIS** Ecclesia, in qua humantur corpora mortuorum. Stephanus Antiquit. Benedict. in Vasconia part. 1. pag. 609. ex Chartulario Gene-

rensi: *Dederunt S. Petro Ecclesiam de Sarcau que est baptizans et parochiarum... et Cimenterialis*.

◊ **CIMITERIUM**, pro *Cemeterium*, Noster etiamnum *Cimietere*. Ebrardus in Græcismo cap. 8:

Est quique dulcis cinis, inde *Cimierium*.

Infra:

Est stilo tercio, inde *Cimierium*.

Isa Magister in Glossis ad Prudentium: *Cymivorum Græce, Latine dormitorum. Hinc Cymivorum et Cymivaria dixerunt, id est, dormitoria, in quibus sancti quasi dormire videntur usque ad diem iudicii. Vide Cemeterium et Area 2.*

◊ **CIMETERIUM**, Oblationes pro humatione. Index MS. Benediciorum Ecclesie in Ducensi Constantiensis fol. 30. e Museo D. de Cangé: *Levit dicitur Rector Cimenterium cum pertinencia una cum altariis*. Vide *Cemeterium* et *Sepulchrum*.

◊ **Cimenterie**, in Charta ann. 1450. ex Chartul. 38. Corb. Vide infra *Cemeterium*.

◊ **CIMETERII** OPES, an Officium pro defunctis? Vide in *Opus* B. Charta Joan. Trevir. archiep. ann. 1302. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 476: *Sacerdos cum aliis parochianis observant, ut quos Cimierii, sicut ab antiquo conseruunt, peragere non omittant.*

◊ **CIMETERIUM**, Aylus circa Monasterium Charta Stephan. Episc. Redon. ex Archivio Majoris Monasterii: *Stephanus Dei patientia Rector. Ecclesie huius minister. Charta Capellani S. Auberti, ad refugium tantum vocem, non ad sepulchrum mortuorum, quoddam Cimenterium benedixeramus, in quorum parochia Capella sita est: itaque probemus ne sepulchra ibi obque solentate monachorum fiat.*

◊ **CIMETERIUM**, Locus quidam seu vicus forte prope Ecclesiam constitutus. Charta ann. 1310. in Tabulario Gasse Dei de Jure prepositi veteris Cimieris de Jays. *Huiusmodi Cimieris de Jays vendere etiam seu stagnum debere in dicto Cimieris.*

◊ **CIMINIFO**, *γυμνασιον κομνην*. Gloss. Lat. Gr. Qui orat murescit. Mendum est pro *Cimifo*. Vide *Cimiferus*.

◊ **CIMINUM**, Caminum, Glossar. vel. ex Cod. reg. 7613. Vide *Cimium*.

◊ **CIMONA**, Equi morbus, cum equus diu stetit infrigidatus in capite, in quo fluxus rheumatici fit per nares continue, vel aqua, etc. apud Petrum de Crescentibus lib. 9. de Ascurat. cap. 28. Ubi interpres Gallicus habet *Cimorra*, veritatem morbi. Italis *Cimorra*, est quod *Gourme* dicimus.

◊ **CIMONAGIUM**, f. Summitatem arborum absciso. Vide supra *Cimex*. Charta Wilhel. archiep. Rem. ann. 1183. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 118: *Forefactus quoque de Cimonoagio nobis per septem solidos et dimidium emendabatur. Eadem occurrit in Ch. confirmat. a Phil. Aug. ejusd. ann. ibid. ch. 112.*

◊ **CIMOSSA**, Summitas, extremitus capulis rei *Cimosa*, apud Laur. in Amal. Marg. ponsi. *Neapolis. Pica Cimossator, picaletor. Picaletor, Italis. Stat. Crimin. Ripet. cap. 214. fol. 29. r.* Quilibet persona vendens pannum laneum, debet mittere cum panis iusto bullato, posito per medium panis duplicati, distenti super tabula vel disco, et non per *Cimossam*, seu panem quilibet contra-

ciensi librum quinquæ parvorum. Vide *Cima*.

◊ **CIMOSUS**, Constitutiones Petri Episcopi Ruthensis Legati Apost. in Cypro insula ann. 1132. cap. 32: *Quod solennes sunt Ecclesie per Prelatos, ubi facta non sunt, de opere bono et solido, tamens nullatenus Cimoso, etc.*

◊ **CIMUSSA**, CIMUSSATOR. Gloss. Lat. Gr. *Cimussa*, *opus* *Legis* *senioris*, id est, *Cemussa*. Gloss. Gr. Lat. MS. *Μυρσεν*, *hæ Cerasus. Sphæris. Cimussator*. Edium habet *Cimussa*, et *Cimussator*.

◊ **CINABARIO**, Cinabario. Gall. *Cinabre*, Lat. *Cinabari*, Cinabarinio et *Cinabari*. Chron. p. 104. *Quasi d. ann. 1367: Et ob hoc facti ordinatum, quod unus alius liber de novo fieret ad exemplum illius, qui erat ad sacristiam Majoris Ecclesie, et qui deberet rubricari de *Cinabari*. Vide *Cinabari*.*

◊ **CINADA**, pro *Cinada*. Vide in hac voce.

◊ **CINEDUS**, *νεανίσκος*. Candidam habens frontem. Supplem. Ant. An. Cynadus, perditus, impudens *νεανίσκος*, dictus, qui nihil erubescat?

◊ **CINAMOMUM**, pro *Cinnamomum*. In Convent. Saona ann. 1326. nostris *Cannelle*, alias *Cynamome*. Charta ann. 1422. in Chartul. sign. Escobet Corb. fol. 180. *Siciliter tenentur pascua et leuier escier bourgeois de Gand de rendre et paier chascun an à l'église ou à son comitade la somme de six livres de gros, vint livres de Cinnamome, vint livres de gingembre de Menche et une liere de safran.*

◊ **CINARA**, Instrumentum musicum quod clauditur, nec movetur ad sonandum, apud Laur. in Amal. ex Cod. Gossar. vel. ex Cod. reg. 7613. *Cinari* ut quidam putant, acutibula, quos percussus in modulos concutitur.

◊ **CINAVERDUNA**. Vide *Cinaverduna*.

◊ **CINBOLA**, Joan. de Cardialibus serm. in Anselm. B. M. *Setis enim quod felix Cinbola appellatur multum multitud.*

◊ **CINBOLO**, Campanula, tintinnabulum, quod Monachi vocantur ad refectorem, ab Octidano Cinboul, Crotalum, Gall. *Grélot*. Vetus Ceremoniale MSS. B. M. Desurtey Tolosæ: *Finitique Vesperis... tenditur ad prandium, et in introitu pulsatur Cinbolum, deinde insignis in principio et in fine. Et paulo post... dicitur... et dicitur... condenses (condenses) mitti aliquem de conventu ad pulsandum Cinbolum pro collatione facienda, pulsatoque Cinbolo... canitur... ad refectorem.*

◊ **CINCABER**, ZIBER, CINCIPER, ZINCIBER, ZIBER, Zingiberis, Italis *Zenzero*, Gallis, *Gingembre*, Aromatis species similis sapore piperi. Vide *Zinzaber*. IP.

◊ **CINCILLUS**, pro *Synacillus*. Vide in hac voce. Liber cens. eccl. Rom.: *Quoniam statum amodo duntaxat (Quoniam) duntaxat... quodlibet habere preter supradictos metropolitano, familiares supradictos, quos Græci Cincillos vocant, etc.*

◊ **CINCENDELA**, CINCENDULA. Vide *Cincenda*.

◊ **CINCIGARE**, Pipilare. Dicitur de pipila seu guttitudine passerum. Vide in hac voce.

◊ **CINCIDELE**. Vide *Cincidela*.

◊ **CINCIDES**, Tudobus lib. 1. Hist. Hierosol. pag. 718: *At mitebantur Cincides in principum, et postea deserviebant in os suum.*

◊ **CINCINGERIUM**, Umbella, imbraculum, Gall. *Dais*, olim *Cincher*. Inventar.

tem creare. Charta Philipp! Magali Regis France, ann. 1518. pro Petro Du Chastria illius vici. *Quem hac instanti die Dominica ordinamus, disponendo Deo Fideliter Cingulo decorare.* [Epistola Frederici II. Imp. ad Regem Francie de Comit. Provincia apud Martellum tom. 2. Amplius. Collect. col. 1148: Et benigne in omnibus tanquam filium pertractatis, Cingulo decoramus. *Filiarii, de omni honore ac terra vobis succedentes laqueis per veritatem.*] Le Roman de Jordan MS. :

Se on c'est chere au non Cololet o le brant,
Et le coilez vus donnest mouteint.

L'Ordene de Chevalerie MS. :

Aprez un son estant le liéu,
Si le vus chaist d'un Chastre
Blanche et de petite falaise.
Sire, par deus Chastres,
Est embleu que vo este nete,
Vo ealeu, vo car enorment
Dotes laire lui ferement.
Ainsi con en virgule,
Vus este vire en nete.
Dames despire de blamer
Ce Chevalier, d'ist most eue
Son eue si mouteint nete
Ce flux net most li endure.
Li Roy respond : non est droiture.

¶ CINGULUM SUMERE, Militem creare. Conrad. de Fabaria de Casib. S. Galli ap. Pertz. *Inter serm. ad sacrasces, quodam nobilis... Cingulum volens sumere militare in ipsa nocte... in crastino cum vellet eungere mortem in lecto reperitur.* CINGULUM CINGERE, CINGERE, Militia degradare. Sugerius in Ludovico VI. cap. 21. de Thoma de Marla : *Cono Prædictus Episcopus... anathematice condicti generis... Cingulum militarem ei licet ablatum decipit, ad omni honore tanquam sceleratorum et infamatum, Christiani nominis inimicum, omnium iudicio depone.*

CINGULUM REXALE, Vita S. Bathildis Regina, de eadem : *Sed et ipsum regale, quo cingebatur, Cingulum a sacris fimbriis abulit, fratrisque vestis in elemosinam dedit.* Fortunatus lib. 8. Poem. 4 :

Paler tapalicia onatur Zota lapilli.

CINGULUM, infer vestis Ecclesiastica vulgo nomen. Stephanus Eduenensis Episc. lib. de Sacrament. alt. cap. 10: *Cingulum quo albe constringendo renibus computatur.* etc. Vide Memorandum ad librum Sacrament. cap. 20. pag. 261.

CINGULUM INSCRIPTIONES accipere jubenter accusatores, quo se ad penam obsequi per calumniam, non probantes quomodo exponere debent. *Idem* in Constitut. Sicil. lib. 2. tit. 14. ubi alii eadem legunt.

¶ CINGULUM ET CULTIVM MITTERE, Chart. sec. XIII. apud Lappenb. in Hist. Hanseut. Probat. pag. 191. *Item si aliquis burgensie captus fuerit nullis bonis debet redimi, sed mittitur ei Cingulus suus et cellulosus.* Similia in Statutis Temporalium. Conf. Grimminum Antiq. Juris pag. 157.

CINGULA DARE HOSTI, Obsidere, obsidione cingere. Will. Brito lib. 7. Philipp. :

Talis mandatus hosti dare cingula noli.

¶ CINGULUM LAPIDEM, Corona mari, ut conjecto, Gall. *Cordon*. Chronicon Parmense ad ann. 1391. *Elevata est turris sacris Mariæ majoris Ecclesie a Cingulis lapidum sine archetis in aureum per multa brachia : et factus est ibi quatuor elevatus, et erat ibi quinque clavi de lignamine rotati.*

2. CINGULUM, Regio suis finibus definita, vel terminus, limes. Cingulum

Florentinum, apud Frontinum de Colonia, pro agro, regione. *Vasis autem regionem non habet aquas, et centurias vel mensuras.* In Cingulo Florentino, in centuriis singulis sunt pedes 40. Notitia ann. 1389. in Tabulario S. Berni. *Extra Cingulum mere (Paludis) quod vulgo dicitur Bord. Vita S. Romani Abbat. Jurensis n. 9: Nam et propter locum ipsum in rupe valde edita, quo superius naturalis sacro, promissus est quæ Cingulo, quod cavearas spatiosissimas intus addebat de affectu parentali iudicis illius religiosus gubernatoris rebus Monachas tradunt.* Locus ipse, ut præcisè inaccessibilis desuper rupe, ac sub Cingulo prolixius naturaliter præcæcia, nullum altioris Cinguli præbat appressum, etc. Et num. 19. *Germanum quoque sumam, quam in Cingulo illo, vel Balnis, Gallico, ut reor, sermone vocatum (leg. vocato) Monasterio præfecerat puerili, etc. Vide Ignatium Casinensem cap. 12. Infra, Circulus.*

3. CINGULUM, Charta Alberti Ducis Austria pro comitibus S. Crucis ann. 1388. apud Ludewig. tom. 4. lib. 1. MSS. pag. 236: *Item si fur aut malefactor alius morti obnoxius in bona ipsorum deprehensus fuerit et detentus, per Officium publicum ad hoc deputatum, Cingulum vestis iudici competenti.* Ibidem pag. 288. in Diplomate Friderici Patris Ducis Austria, confirmantis Litteras Leopoldi fundatoris Gyrrensis in Syria ann. 1319. : *Si vero aliquis ultra vel serius Clausura de facto vel de quocunque alio malefactor fuerit accusatus, causâ coram Officiisbus Clausuri ventis, et si convictus fuerit, res eorum omnes ad Clausuram permanent; sed ipse si mortem promeruit corporalem vel membrum mutilationem, ut Cingulum comprehendit, iudicio nostro in Triv. judicatur. Obcuria mihi est in locis Cinguli notio. An posset intelligi iudicium, in quo de gravioribus delictis agitur, quibus pænâ vel mutilationis solet indigi, et in quo sententiam ferre possunt, soli Iudices a Duce instituti, exclusis his qui a Monachis pro levioribus delictis instituebantur? Si vera est divinitio, unde iudicium huiusmodi dicitur Cingulum? Forte quia illud habebat non quilibet iudex privatus, aut ecclesiasticus; sed is iudicium qui a Principe delegatus erat cinqueque donatus. Vide Cincius.*

¶ Eadem aut parum diversa notione atque Cingulum a Districtis quippe sequebat, intra quos iudex regius jurisdictionem exercere potest, significatur. Charta Ottocari reg. Bohem. ann. 1382. apud Pex. tom. 6. Anecd. pag. 108. col. 3. *Quod ad eum vocato (ecclesie) convictus fuerit, sententiam quod Cingulo prædictus fuerit, provinciali iudici assignatur.* Alla Ru. apud Pex. Rom. ann. 1377. col. 182. col. 1. *Quorum excessum rei, si forsan in bonis prædictorum eorum fuerint deprehensi, sicut eos Cingulum comprehendit, nostris iudicibus assignetur.*

CINGULUS. Glossa MSS. ad Alexandrum Iatroscop. : *Erpes, Cingulus, id est, impetigo.*

1. CINIUS, *Intermixtus, Superfluum.* Supplementum Antiquarii.

2. CINCUS, Canum custos, cui canum cura commissæ est, a Græco *Kynikos*, caninus. Acta S. Romani MSS. : *Inter agendum copula destruhit canibus, et*

a Cincius in sanctum vitrum incantatur prociatus.

CINIFERUS, CINIFOLIO. Joann. de Janua : *Cinifolius dicitur ille qui cum foliis ignis flammam excitat, vel qui calamistrum calcasit, scilicet ferrum quo capilli crepantur. Sic vulgo Cinciferus dicitur et componitur a cinis, et folio, as. Gloss. Lat. Gr. : Cinciferos, ornatrix. Sic leg. in Gloss. Græc. Lat. : *Λογισμός κινίφω, Cinifolus.* Male Edit. *Cinifolus.* Occurrit in Notis Thronis pag. 199. et apud Horatium, Joann. Sarisberien. in Pollerit. lib. 3. cap. 12. etc.*

CINIFOLIO, CINIFOLIO, Muscae minutissime sunt, sed aculeis permolestis, quibus tercia plaga superbus populus Ægyptiorum cretus est. Isid. lib. 12. cap. 8. *De hac plag. Ecod. 8. lib. 17. et 105. 31. Severus Sulpit. in Historia de Pharaone et plagis ejus habet : Donec superducit Cinifoliorum terra opulenta est, Chaldeis fatisque majestas dantes ista fieri. LXX. Interpretes appellant exetas. Vide Scintilla.*

¶ Vide Martin. Lexic. voco Cynips et Infra Cynalis.

CINIFOLIO, *Majoris hirci dicitur a fluvio Cincis in Lybia ubi grandes nascuntur.* Isid. lib. 12. Orig. cap. 1. Hinc emanandum vetus Gloss. Sangerman. ubi perperam legitur Cincifolus.

¶ CINIFOLIO, Soufflet, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7083. Vide Cinciferus et Infra Cincifolus.

¶ CINIFOLIO, Exemplar, Gall. *Modelle.* Acta Cone. Constant. tom. 4. part. 3. pag. 382. *Deinde de mandato Concilii domo, Johannes archiepiscopus Rigenus bullam per Cincifolios MSS. Lips. sive Cingulum bullæ portavit.*

¶ CINCIE, Oville, vel locus alendis ovibus. Godefrid. aut Septem ex cratibus, quo quis ovem per gressum includuntur. Lit. remiss. ann. 1588. in Reg. 81. Char. top. reg. ch. 864. *Ad Cincie de Vigne... bailliva Senonensis convenientes, duce mutones in dicto Cincio fortine de nocte eperant.* Gall. Legumalis species, in Charta ann. 1418. ex Reg. feud. comitat. Pictavi. in Cam. Comput. Paris. fol. 322. v. : *Cincis, panis, naxeaus, et autres choses deumales.*

1. CINIUS, Cincius qui in Capite jejuni fratrum, olim penitentium, hodie fideiomm omnium capibus imponitur, ex inductione fuit. *Idem* in Capite Cincius, etiam studiosi mundaunt et cribrantur, et benedicti conservantur ad Infernarium, ut morientibus fratribus cum elictis subferantur. *Idem* in Capite Cincius, in consuet. Chinac. MSS. cap. 64. Vide Caput jejuni.

¶ Quatuor anni temporibus in Monasterio S. Martini Lemovic. benedicebantur cineres atque eodem ritu quo initio Quadragesimas, imponebantur; qui mos etiamnum viget. Rumen. a Canonice S. Stephan. observatum fuisse constat ex quibusdam Ecclesiis candelibus MSS. Hæ sunt autem benedictiones Ascetis S. Martialis usitate, sicuti eas refert Stephanus nosster tom. 2. Fragni. Hist. MSS. : *Quem benedixit Deus, et clementia benedicti, et Spiritum vobis sapientie salutaris infundat. Amen. Catholice fidei documentis nutrit, et in bonis operibus eruditus. Deus vobis gressu vestro ad charitatem dirigat, cinique vobis pacis et civitatis ostendat. Amen. Benedicite vos Dominus, et custodiat vos, et conservet vos, et conservet vultu suum super vos. Et de vobis pœnem. Amen. Quod ipse prestare dignetur, qui eos de limo terre formavit, et pretioso sanguine*

redemti, cuius potestas permanet in secula seculorum. Amen. Hic fiat + Benedictio Domini omnipotentis. Patris et Filii et Spiritus S. descendat super nos et in uos semper. Amen. Sancte Marialis intercede pro nobis nunc et in hora mortis nostre. Amen.

2. **CINIS**. Juss. CINERUM. Præstatio, quæ pro facultate conficiendi cineres in nemoribus, domino exsoluitur. Charla Ludov. abb. Buellensis. ann. 1170. inter Frobat. tom. 1. pag. 282. et 283. **CINERES** totam decimam, terrarum, census prætorum, sylvarum, apes et juss. Cinerum. Vide Cinerarum 2.

1. **CINERES** viti. Cinerum. sive fœce vini sicca et combusta conficitur. Gall. *Cendres de Gravelles* : quos alii vocant *Cineres Clavellatos*. Litteræ ann. 1682. tom. 2. Orinal. Reg. Franc. pag. 90. *Inhibitur fœrari, quod... grana, gauda, gauda, garancie hacta, necnon pastellum, cardones domestici sive franchi, Clavati Cineres, sive Ryn, et cetera omnia et singula, quæ ad paraturnum, tincturam, ... pannorum, ... necessaria sunt, etc.* Gall. *Cendres gravelles*. Vide Diction. Chimicæ.

100. **CINERES** in focu dividentur, in hereditatis divisione. Chron. Mindens. apud Leibnitz. Script. tom. 2. pag. 201 : *Tunc prædictus Adolphus cum gentibus ex parte filijs suis, et descendijs suis totam domum in tantum, quod dividit Cineres secum in focu.*

1. **CINISTUS**. Glossa. Enap. Prov. quod unus spiritus bibitur. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

CINABARIS. CINABARIS. Papilis : Cinabarium, cinis coloris, autem non dicunt esse minium. Isidorus lib. 19. Orig. cap. 28 : *Nonnulli etiam gentes non solum in virtutibus, sed et in corpore aliquæ sibi præsumunt, ut gentes, quæ dicunt, ut videmus cirros Germanorum, granos et Cinabar Gothorum. Ubi Cinabar, idem videtur quod Græcis κιννάβαρ, neutro genere, ita ut id vocabuli referatur ad colorem vestium Gothicarum, quæ rubricata erant, vel quod faciem cinabari ac rubrica tingent.*

Est autem Cinabaris, succus arboris, ut disertè habet Arrianus in Periplo maris Eritræi, tametsi secus alii sentiant. [Haud ignota fuit Latinis species culvis minii sive cinis Plinius 38. 7. Cinabari vestire pingebant.] Et infra Cinabaris adulteratur sanguine caprino.] Vide Gerroem in Definit. medicæ et Leonardum Fuchsianum lib. 1. Parados. medicæ. cap. 30. ubi dicitur, quod hinc voce in loco Isidori sententiam censent erudit. Est enim voce Cinabari hic a Gothico Kinnab, Germ. Kinn, ac bar, quæ secundum Wachtlerum, Wachlerum et Spiegelium hic denotat Nudus, ita ut Cinabari sit Imberbis. At quum Gotbi ubique linguam immodeicè horripilantibus barbis desciunt, et hinc inde vocem Bar hic aquiraleve Latiorum Barbar, Germ. Bart et Cinabar esse Germanos barbarum. Vide ejusd. Glossar. Sulo-Gothicæ. vocis Gung. Arab. Ad. An kinabac ? Grane etiam designat barbarum. Vide Grimm. Grammat. Germ. tom. 3. pag. 401. et 409.]

Pro CINABARIS SUBSCRIBERE, solent Imperat. Constantinop. id est, rubris litteris. Gregorius lib. II. PP. in Epist. ad Leonem Isaurum Imper. : *Cum inferre fuit et non aliene et kind. Arab. oblique obignate essent, accurate iussu subscriptiones pro Cinabarum propria mansu fuit, ut mos est Imperatoribus subscrivere.* Exstat Epigramma Joannis Euchaista-

rum Episc. Εἰς τὴν διὰ κιννάβαρος γαργύριν τὸν σθένος :

Ἡ ἀρετὴν χεῖρ τοῦ ποδο Μουσεῖου
Ἀλφειὸν ἵνα δόξῃ ποτὶ νότον,
Ἄντ' ἀνταρξάμενος παρρησίου,
Βασιλικὴ γυναικὶς λαμπρὴ ἄλκις.

Vide Annam Comnenam pag. 80. et Notas ad eandem pag. 263. Observant præterea Camillus Peregrinus in Hist. Bevat. tom. 1. pag. 282. et Michael Monachus in Sanctuario Capuano pag. 648. Principes et Archiepiscopos Capuanos rubrica pariter sua diplomata assidue. [Vide Gloss. medii ætatis.] et Mont. Falsogr. Gr. pag. 3. 4. seq.]

1. **CINARI**, ut quidam putant, acitudo, non per se, sed mixta conficitur. Sic Gloss. MS. San-German. ann. 501.

1. **CINNES**, Cinni. Gloss. Isid. f. legendum Cines : Cinni enim sunt intorridi crines.

1. **CINNITUS**. Vide Cennitus.

1. **CINNUS**, Torti oris, in Gloss. Arabico.

2. **CINCOLOS**, Cygnus. Fridericus II. Imp. lib. 1. de Venat. cap. 2. de Pellicanis : *Hæ sunt aves magnæ ad modum Cincorum albe, longum et latum habentes, et corpora, quæ sunt pellicanum, quum aperunt et claudunt piscando ad modum sagene.* Sed quod Pellicanum Fridericus, Cincocolum vocat Bellonius. Adnot. cap. 28. etc.

CINCOCLOCUTORIUM, in Glossar. Lat. Gall. MS. ex Bibl. Thuanæ, Estloi à ré de moëlin. Vide.

1. **CINCOLOCUTOR**, Ecclotore, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7092. Aliud ex Cod. 7673 : *Cincolotore, vel ancolotore, Gallice Ecclotore vel ecclotore, hinc facile peritum quid Cincolotocutori, Vide infra Ecclotoria.*

1. **CINOVIAGIUM**, Capitis census, idem quod Cenevium. Vide in Capitale 5. Charla Mathini abb. Fusiensis. ann. 1229. *Recognovit se longo tempore injuste inquietasse ecclesiam nostram de advocacia de Laudousses et de Flehegnies, quam pater suus Ingelramus eidem ecclesie in elemosinam concesserat et Cinoviagis et passagis pro totam terram suam ab omnibus rebus propriis nostre ecclesie, quæ sunt Ingelramus, et Thomas pater suus jure perpetuo eidem ecclesie in elemosinam possidenda contulerunt. Tandem super his penitus predictas advocacia et Cinoviagia et passagia omnes quæque, in perpetuum quæreant.* Cujus charla titulus sic concipitur : *De la quantite des averies et des Chevaux de Laudousses et de Flehegnies.*

1. **CINQUANTA**, vox Italica. Quinquens, Gall. Cinquanteine, Hisp. Cincuenta, Miracula D. Simonis Eremit. August. : *Rainerus filius... de Cincupentensibus*. Mars, quæ videtur quæ numero familiarum unam quasi turpem constituit. Cincupentens militem, pro Turma 50. milium in Chronico Papiensi ad annum 1247.

1. Urbis regio in quinquaginta parvis divisa. Stat. Mutin. rubr. lib. 1. pag. 2. v. : *Saturum est quod per homines Cincupentensibus divisit portus debent stratis et porticus basimorum communia a fundamento maris, in quo erant hostia domus, pro totum portum et stratum aditus, quæque ad annum 1247.* Quælibet Cincupentia debet facere et referre suam partem palancis in sua porta et in sua Cincupentia nomine. Cincupentier, in Lili. ann. 1698. tom. 5. Orinal.

reg. Franc. pag. 686. qui Cincupentine præfatus est. Vide supra Cenevianum 4.

1. **CINGINUM**, Cingulus, Cingulus, Gall. Quist, le Cingidine. Donatus leg. Ludov. Comitibus Provincia ann. 1269. ex Schedis Præsidis de Macaguis : *Item et solatus quidam et Cingidus ræcorum, quos dicta curia percipit et percipere est consuetudo in civitate et territorio Sistarici. Donato ann. 1217. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 124. et Cingidus, quod dicitur, distributis, juribus... terragis, quantonibus, Cinguenas, seysinis, vintenis, etc. Vide Quintum.*

1. **CINGIUA**, vox Italica, Cingulo ad quinquarium partem. Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 96. ex Cod. reg. 4631 : *Non possint (magnates) esse vel intervenire in aliquo officio vel in aliquo universitate ad ponendum denarios. Cinguenas... vel simitum. Ette in Cinguenas, de quilibet re quinario numero disposita, dixerunt nostri. Lili. remiss. lib. 168. in Epist. 187. partem. etc. cap. 317 : *Une piece de terre où il avoit encloses plusieurs gerges d'avoine en Cinguenas.**

1. **CINTA**, Vox Italica et Hispanica nota, Cinctura, acia, Gall. Ceinture. Miracula S. Zite tom. 3. April. pag. 536 : *Fuit attracta de ambobus curibus et pedibus et tota persone a Cintu ; i est, ab eis, ab eis corporibus, quæ sunt pellicanum, quum aperunt et claudunt piscando, quæ etiam dicitur Gallice Cinture. Acta B. Tarasie tom. 3. Juni. pag. 477 : *Ha beat et mox Cintas, acoriatis, et penas carnis carnis, quæ sunt pellicanum, Romanæ tom. 2. Martii pag. 164 : *Habebant super eorum capita singulas Cintas igne accensas ; 1. e. circulos. Vocem Cintas etiam trobachis quampulibus, frangebant die noctuque castrum et castrum palatum quasi destruerant ec. tota. Villam etiam et Cintas castru die xv. ætate Junio construxerunt. Et lib. 12. cap. 14 : *Die xx. ætate Augusti, consenserunt et dederunt extrinsecis impugnantibus castrum munitionem extremam, quæ Corinus vulgariter dicitur, sive Cintu. Vide Cintus.****

1. **CINTADAMAGIUM**, Vide Citadnamagium.

1. **CINTENARIUS**, Vide Cenevianus.

1. **CINTORIUM**, pro Cincutorum, Cingulum. Glossar. Lat. Ital. MS. : Cincutorum, quello che se cinse.

1. **CINTRACUM**, vel INTRACUM, Publici tincturæ officii, bene coniecto, pulsus celtior, Gall. Toein, Ital. Storno, f. ab antiqua voce Sing. Signum, Campana, et ab alia etiam in nostra usurpata. See. Cruplus, sive Cruplus, sive Cruplus. Annal. Genuesibus lib. 3. ad ann. 1296 : *Domnus Drudus populum pro campanam et Cintracum convocavit ad portum, et tincturæ officium. Scriba notione ejusdem urbis ad ann. 1237 : *Preceptis quod parati essent ipsi equum cum armis ad somnum campanæ vel Cintrac, et ad quælibet alium munitionem. Pisanus ann. ad ann. 1237 : *Domnus Lazarus pro campanam et Cintracum more solito omnes fecit ad partem in Ecclesiis S. Laurentii convocare. Scriba notione mibique obscuri sumi videtur apud Ogerum Panem in suis Ann. Genuens. lib. 4. ad ann. 1217. ubi sic habetur : *In civitate tincturæ convocare. Pisanus notione viri Sorralupus et Aldebrandus Succius ad recipiendum furamentum hominum mille et Cintracum in anima populi.****

territoriis suis maneat abque aliquibus Episcopis seu Archiepiscopis, necnon et aliorum personarum inquietudine, excepto synodali, sed qui vulgo Circada vel Parada dicuntur, redditione. ¶ *Relictio Circadum et Synodum*, in Charta Landelii Episc. Parisiensis, anno Mort. S. Dionysii. Vide Hist. S. Martini de Campis pag. 390, 495, 497, 507. Tabular. Abbat. Hedere fol. 75. [Hist. Eccl. Melb. tom. 2. Instrum. pag. 22. Mort. S. Martini. Ampliss. Marten. tom. 1. col. 351.]

¶ *CIRCA*, Eadem notione. Petrus Abb. Cluniae, pro Ecclesiis Cluniacensibus Italiae apud Bolog. fol. 106. Mort. S. Dionysii. Statuimus quatuordecim nobis nec alicui nostro successorum, neque alicui nostrae Congregationis personae ab hinc usque ad duodecim annos Circas et synodales gratias in predictis Ecclesiis facere liceat præter nostram nostrorumque nuntiorum procuracionem et annualem cenam, quem nobis debet colligere Prior Pontifonsis et Prior Crenensis.

¶ *CIRCADIA*, Charta Manassis Episc. Meldensis ann. 1135. in Chartul. ejusdem Ecclesie fol. 67. *Circada* insuper Synodus et *Circadas* annuam gratiarum altorum.

¶ *CIRCATIA*, Charta Gosleni Episcopi Carot. ann. 1123. in Chartul. S. O. de Joach. *Circatium et synodalia* jur. Chart. Guidonis Episcopi Belvacensis: *Neque tamen ad Synodum vendat, annuamque cenam illius qui Circas insuperdunt, perdat.* Chart. Petri Episcopi Aut. ann. 1218. in M. Pastoral. Eccl. Paris. lib. 2. Ch. 117. *Sciendum est quod hæc decima libera est, et penitus absoluta est a Synodo et Circis*. Index Beneficiorum Ecclesie et Direcce Constantiensis. fol. 2. verso: *Item Rector solvit pro capite Domini Episcopi tres solidos, Item pro Circis tres solidos, Item pro Circis viginti denarios.* Occurrit apud Innoc. III. PP. lib. 2. Epist. pag. 415. Bestium in Episc. Melay. pag. 57. Obedium Vital. lib. 5. pag. 353. in Chron. Becensis pag. 6. [Incon. in Hist. MS. ejusdem Monasterii pag. 210. num. 71. etc.]

¶ *CIRCATURA*, apud Wilhel. Hedam in Wilhelmo Episc. Treject. pag. 324. [et in Chartulario Monasterii Aquilensis fol. 45.] *Cum reditu Episcopi, id est, Circatura.*

¶ *CIRCADIA*, NIKOVAR, Charta Paels oppidi Farsenab. 1217: *Capitago hominum nostrorum, et stallaque sutoriarum, et sylvaticum piscatorum, Circadam etiam nostrorum, et Circas, hæc omnia eis quitta clamamus, etc.* [Eadem habetur in Charta Ingelrami III. Codicilensis Toparchæ ann. 1207. apud Plescom nostrum in Hist. Codicilensis pag. 126.]

¶ *CIRCATUS*, Charta Ingelrami Episc. pro Monasterio S. Quintini de Monte in Archiep. ejusdem loci: *Synodales tamen census predicti altaris, decimas, aliaque obsonia nostra atque ministrorum nostrorum singulis annis nobis persolvenda, in manu nostra retinimus.*

¶ *CIRCATA*, pro *Circata*, ni fallor, octantia librarii legitur in Charta Rotredi Archiep. Rotomag. ann. 1170. pro Monasterio S. Stephani Cadom. ex Hist. Harcur. tom. 6. fol. 102. *Hinc ipsius sunt, qui a prafato Cenobio possedera cognoscimus, et in perpetuum possidenda libere et quide et absolute a Synodico debito et Circada, et circum consuetudinibus ad jus Episcopale pertinentibus eidem cenobio con. adimus.*

¶ *CIRCADUM*, Pol. rhychns S. Remigii Remensis: *Facit vicum dominicum ad*

tertium, domus exinde in Circadio semi-modium, facit manerium in prato in medio vel ubiqueque necessitas fuerit. Infra: *Summa de collectione vini, mod. 12. de Circadio, mod. 2. census puli 8. ou. 80.*

¶ *CIRCAMANARIA*, Limitum fluvio, qui sit coram iudice, qui agros controversos inspicit: a *Circare*, agrum deambulare, et man homo, unde *Circamarii*, qui ex obsequio limitis delictum. [Ald. et Gloss. quidem seu a Gallico *Chercher* vocem deducunt, sed non a manico, verum potius ab alia voce Gallica *Manoir*, Lat. inferiori avi manerium, quod dicitur domifium: adeo ut *Circamarii* illi sint qui visitant maneria et fundos pertinentes, atque in illis limitibus delictum. Vide et Hist. Gall. et Chartul. S. Martini. juris Gall. de Lauriere. *Circummanarii*, in Consuetud. Montensi cap. 30. et 48. et Cameracensi tit. 25. art. 28. 31. *Circummanarii* Lintus in fere. in eadem Consuetud. Montensi cap. 61. 54. Valentiniensi art. 124. et Hamoniensi cap. 108: *Circummanarii*, ipsa limitum definitio, in notat. Cameracensi tit. 1. art. 4. Insulensi art. 235. 333. Hamoniensi cap. 61. 63. Montensi cap. 30. 54. Peronensi tit. 25. art. 30. 31. 32. 33. etc. Charta Wilhelmi Anselmi, S. Androm. ann. 1245: *Cum sur nallus, si. Comes Pontis ex una parte, ego ex altera collegissemus diem de communis assensu, videlicet ad feriam 6. post Pascha, ad Circummanarium, qui dicitur de fodo Pontis, et fodo meo Bellirami, coram multis assistantibus, postea vero dictum Circummanarium fecit in hunc modum. Ego siquidem ad ripam Altæi prope molendinum de Ponche ad cedens... ego repeti quæ de fodo meo superius sunt expressa, et vide Joan. Gaili quest. 270. *Circummanem*, in Chronico bonis Suei pag. 238. *Instrumenta inter Ecclesias S. Quintini et S. Projecti ex altero Chartulario Monasterii in Chronico bonis Suei pag. 127: Les heritages d'entre les deux Eglises seront Circummanem... Et nous ont requis, qu'il nous plust estre audit Circummanement. Cerkemano, apud Engelbertum Moghe in Chronico bonis Suei pag. 238. *Instrumenta Radulphi Abb. Corbeiensis ann. 1248. pro villa dicta Aumes in pago Atrabateni: Et si est ad scire he nos accens in l'as en la ville d'Aumes (hodie Aumes prope urbem Ariam) trois talents genevois, li ou tout les Cherkemano doivent estre, et s'il n'est ni en, s'ot d'aveant dit cinquies.* Et si est, se il ne couvent estre parquis il ni a. Et infra: *Et de toutes les autres choses ki chi ne sont devies devons nous tenir et garder le lieu de Aumes faire et se couvent ardir ben et loialement les droitures de nostre Eglise, et jugier loialement de chou qui est sur sus seigne les us et coutumes de la ville d'Aumes.* Hinc et fallor, poliam est, Cherkemano non solum limites agrorum flixse, sed etiam jus dilixse in vico superiori, profonde eo in vico locum tenuisse Scabini et alios, qui illis in locis et agros inter heredes dividebant, illeque agebant terminos, et iudicia exercebant. Edmannum in agro Atrabateni *Cherkieler* et *Deckerwieler***

rustici dicunt, pro Agros dividere: quod facere solent coram Dominis locorum, vel aliis coram illis locum tenentibus. Vide *Circummanum*.

¶ Quam vocem varie efferunt nostri. Les bouvages et *Cherquemans*, in Ch. ann. 1318. ex Chartul. S. Corb. fol. 185. *Desverg, Cherquemans, et bourvage*, in Ch. ann. 1418. ex Chartul. 33. ejusd. Monasterii. *Cherquemans*, in Chartul. sign. Decanus S. Martini. fol. 10. Mort. ann. 1385. *Cherquemans*, in Pacto inter Radulph. de Prællis et commun. de 1381. ann. 1381. ex Reg. 48. Chartoph. reg. 48. ex Chartul. S. Corb. fol. 185. 1381. ex Reg. B. ejusd. Chartoph. ch. 34. 1381.

¶ *CIRCANEA*, *Avis quidam circumum faciens in volando. Uguio.*

¶ *CIRCACIA*, *CIRCATIA*, *CIRCATIO*, *CIRCATOR*, Vide *Circas*.

¶ *CIRCATURA*, *CIRCATUS*. Vide *Circada*.

¶ *CIRCACIVINUS*, Vicinus, proximus, limitum, Gall. *Circumvoisin*. Charta ann. 873. tom. 3. Collect. Histior. Franc. pag. 423: *Ubiusque ut per idemum Circacivinus, qui dicitur de fodo Pontis, et fodo meo Bellirami, homines, plenissime sub sacramento insinuat, et etc.*

¶ *CIRCATORIA*, CIRCOTIA, vel CIRCIBOTA, a Saxone *Bot*, Ecclesia, et *Bot*, vel *Bote*, Instauratio, Reparatio Ecclesie. Occurrit non semel in Antiquis Legibus Anglicis.

¶ *CIRCILLI*, Genere. Bened. abbt. Petreb. de vita Henr. II. reg. Angl. edict. Hearn. tom. 2. pag. 498. ad ann. 1191: *Infrantes paleas ipse, Ricardus Rex Anglie* [et de parte, et Ricardus de Farcham et aliam. *Circietum totam insulam Cypri, etc.*

¶ *CIRCILLA*, Anatis species, quibusdam *Roacas*, phocas, *Queryueda*, nobis *Circellion* dicitur. Leonis II. Imper. lib. 1. de Arte venandi cap. 5. *CIRCILLI*, Circuli, monilia, armille. Gloss. *Videtur, vepidus, dachidus*. Anasclaus in Leone III. *Obiit Circello peria duo gemmis ornata*. Charta Ludovici VI. F. Regis ann. 1112. apud Feli-bianum in Hist. Sathonisianis pag. 132: *Prætorum consuetudines quodam quæ iuria nostra erant... pitem videlicet... Circellos, concas et satem. Apud 2. 5. Circelli scilicet sunt Pampinia rotunda.*

¶ *Circellus*, Feder. reg. Sicil. cap. 90: *Item quod nulla domina sine mulier aut deo portare Circellos, quorum pretium, omnibus computatis, transcendat uncie quædam.*

¶ *CIRCILLO*, CIRCILLO. Isidori Glossæ: *Circellio, Monachus pro cellas angustas, Circelliones, fulsi Anachoretæ*. Gloss. MSS. *Circemelliones*, vel *Circelliones*, pro cellas angustas. Gloss. MS. Sangerman. 301: *Circelliones dicuntur qui sub habitu Monachorum usquequaque vagantur, vocantur circemelliones* [Appertus?]. S. Augustin. in Psalms 139: *Obiit inter cellas nomen Monachorum? quanto melius dicimus nos quid aliis vult nomen Circellionum? sed non, inquit, vocantur Circelliones. Porte coram se non novimus, pro cellis nomen. Dicitur sumus vixis integrum nomen ipsorum? forte Circemelliones vocantur, non Circelliones, etc.* [Vita S. Benedicti Anian. in Psalms 139: *Obiit inter cellas S. Benedicti scilicet. part. 1. par. 207: Omesque pariter... palam vixis pastorem mentes, Circelliones* [verumque expulsum] et alios, qui sunt inveniunt, nuntius adveniens iugiter orationem, publica voce clamabant. Has vocantes videtur appellare Synodes Orientalium ad Theophilum Imp. Alexand. etc. etc.]

κλαζίων φενδερνιτών, etc. Vide Circumcelliones.

CIRCULOXIS, Papiri: *Circuloxis, dicti quod agrestes sint, quos Scotopagos vocant, Bonosi heremici sequentes, qui Christum filium dei adoptivum, non proprium esse dicunt.*

1. **CIRCELLUM**, Κιρζών, Circulus, In Supplemento Antiquarii.

CIRCENSES, pro Circus, non semel usurpat Aulus Antiochenus, seu vetus auctor Descript. orbis cap. 32. de Nicomedia: *Habet autem et Circenses, struaturam valde bonam.* Adde cap. 38. 48.

2. **CIRCULUS**, Circulus, Ital. *Cercchio*, Gall. *Cercle*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 82. r.: *Item quodpiam portatores et quicunque alii stringentes vegetas magnas et parvas, non nepholas, non papillos, necque, videlicet pro ponere ter, Circulos alios viginti... ultra vnum denarium.*

3. **CIRCULLATUS**, Circinatus, circius, Audouen. lib. 1. vitæ S. Elig. cap. 12: *Hasbent cingulos circinatos Circulatum.* Vide supra *Cercenatus*.

4. **CIRCINA**, La aurea, ventosello. Glossar. Ital. Ital. Ms.

5. **CIRCINARE**, idem quod *Circitare*, Mattheus Vindoc. In Tobia:

Circiat, expressus arator, compta quirit.

Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 108. § 18. [69. 448.] et Lex Longobard. lib. 1. tit. 25. cap. 48: *Si quis caballum alienum apprehenderit, ipseque diffugaverit, aut Circinatus, sicut dicitur, et Circupubilis in octogit.* Ubi *Circinare*, idem valet quod apud nos *Détourner*, abigere, avertere. [Vocabulo *Circinatus* Muratori significari videtur lascio aliquis, aut quasi aliena impressa (circino fortasse) equo, unde is deformatus et diffiguratus evadit. Aut nihil aliud significatur quam notum (nunc Marcus appellatus) alieno equo incurrere, ut ad alterum spectare videatur.] [69. Reinard.

Vulp. lib. 1. vers. 75.]

6. **CIRCINARE** CALIGAS. Vide *Caligus circinarius*.

7. **CIRCINNATOR**. Vide *Circitor* in *Circus* 3.

8. **CIRCIO**, Pare inter *Aquilone* et Occidentem. Vide *Circus*.

CIRCISSARII AGITATORES, Circenses venatores, aurigæ, muliones, qui in amphitheatris et circis cursum ducunt. Gloss. Lat. MS. Reg. Borbon. 1038: *Circissarius* 9. *Corinathus pectibus*. *Circissarius*, Circitum. Ubi Glossæ Isidori habent: *Circitorum, circitum, Concilium Arelat.* Idem glossæ Gregor. de *Circensibus* agitantibus qui fideles sunt, pascunt esse, quandoque agitant, a communione separari. Vide *Agitatores*.

CIRCITARE. Vide *Circus* in *Circus* 3.

9. **CIRCITES**. Vide *Circus* de *metallo*, in Glossar. Ital. Ital. MS. Vide *Festum*.

CIRCITOR, CIRCUTOR, Officium militare, custos exercitus, qui circuli castra, ne quid detrimenti milites recipiant, Glosæ Basilicæ: *Κιρκιτορ, ο επι του περιουρου περιουτου, και χορηγουτου οπλα τουτου, κτλ. ο επι τουτου περιουτου.* Glosæ Græc. Lat. Hæc circitor, Glosæ Rusticæ, Hæzodia, *Circitorus, circitator*. Gloss. S. Bened. cap. de Agricultura: *Circitor, κικινετος*. Rectius alibi, *κικινετος*. Idem Glossæ: *Κικινετος, Circitor, circitator*. Glosæ Isid.: *Circitum, circitum*. Circitum militarium meminit S. Hieronymus ad Panmachium lib. Adversus errores. Isidorus quoque ad Priscianum, deinde Senator, Ducenarius, Biarchus, Circitor, Eques, deinde tiro. Erant igitur *Circitores* milites,

qui castra circabant, qui *faisoient la ronde*, et la *semaine* disoient, ut vulgo loquuntur. Il porro delibebatur ex eorum equitum ordine, qui duobus equis, vel saltem uno cum sevo merebant, quorum dignitas *Circitoria* dicitur in leg. 2. Cod. Th. de Filiis militum (7. 32.). Hos *Circitores* vocat Vegetius lib. 8. cap. 8. Vide leg. 2. Cod. de Offic. Præf. Præf. Afric. (1. 17.) et leg. 3. Cod. Th. de Filiis militum. In Reb. ad Constantium in schola Augustini in Reb. quod vero *Circitum* et *Circitum* Glossæ Græcæ Tacitæ, *κικινετος* vocant, quam vocem per *εχοντες* vertunt. Vide Glossæ Rigaltii et *Egid. Menagium* in *Ammian.* juris cap. 35. 2. Edit.

CIRCITURUM, Leo Ost. lib. 3. *Chronica*. Cas. cap. 51. *Procedit ad mare S. Benedicti*. Cap. 73: *Circitum, magnæ et optima* 11... *Circitum aureum, et adia* 4. sine auro. Petrus Diacon. lib. 4. *Circ. Cas. cap. 12*. *Dedit eis solidos 300.* *ex quibus enim Circitum optimum ad altare S. Benedicti.* Ubi *Circitum* nescio an alla sint a pannis quibus tempore Quadragesime teguntur ac velantur altaria. Idem cap. 37: *ad altare cornu, qua appenduntur in circitum chori tempore Quadragesimæ.* [Chronicon Casense apud Murator. tom. 7. cap. 155. 1. A. Item circitum, cum comparatur ad pascua, valeat cum stolis, vestem Imperatoris, cultura, Circitum 11.] Vide Velum quadragesimale. [7. et Circitum.]

10. **CIRCITURUM**, Vide *Circitum*.

11. **CIRCITURA**, CIRCITUS. Vide *Circitor*. **CIRCUS**, Gallis, dictus venter qui fiat ab Occidente et Galliam Narbonensem infestat, auctor est Phavorinus apud A. Gellium lib. 4. cap. 12. 2. *Vide Plinium lib. 1. cap. 47. et Senecam lib. 1. Quæst. natur. cap. 18.* *Circus*, Rabaisio, *Cerc*, Goudelino; *Cerc*, Arvernus. *Circus*, in veteri Charta apud Joan. Mariam de la Mare in *Histor. Ecclesiast. Lugdun.* pag. 382. Ita apud Varonem in Orig.: *Ventus Circus, cum loquere*. buccam infat. etc. [Circus, in *Marca Hisp.* col. 364.] [69. Isidor. Origin. lib. 13. cap. 11. sect. 3: *Septentrio a dextris Circus habet, a sinistris Aquilone.* Enhard. Vita Carol. M. cap. 20. *Circum, Nordwestro, Gall. Nord-nord-ouest.*]

12. Nonius Marcellus cap. 1. § 251. testis est, nobilibus Philosophis quod fuisse ventos precipuos, *Æurus, Austrum, Circum* et *Boream*, ubi illicque *Circus* esse ventum dantem ab Occasu. Venerunt enim eodem in *Circum* astrum ventorum ratio: in *is* *Circus* pro *Boreæ*, seu *Aquilone*, vento Septentrionali spississime accipiebatur: est: quod inter cetera probat Charta Wigorn. Concordant. an. 901. *Marca Hisp.* col. 387: *Et sunt affrontantes de parte Orientis in ipso torrente de Orreto... et de Meride in ipso torrente... et de Occiduo in ipso torrente... et de Circu in ipso torrente.* Alia Caroli Simplicis ann. 923. lib. col. 813: *Terminatur vero predicta possessio a parte Orientis in termino Teudalano, a Meride in Alota fons, a Occidente in termino Frugello, a parte Circi in rigo quod dicitur a Teudalano.* Alia ejusdem Regis ann. 923. lib. col. 813: *Ab Oriente est terra Alota fons, a Meride terra Gerundensis... ab Occidente terra Carpinis, a parte Circi terra ipsius Carpinis.* Venditio Ecclesie S. Leppani an. 923. lib. col. 923. lib. col. 901: *Et affrontat ista Ecclesia de parte Orientis, vel de Meride, et de Occiduo et de Circi in terra de venditor.*

Charta Conrad Regis ann. 1064. inter Instrum. Gall. Christ. tom. 1. pag. 77. col. 1. *Fundus... qui dicitur Rosendo ad partem Boret venti qui est Circus.* Instrumentum MS. venetionis facte Priorum S. Agidii Arelat. ann. 1398: *Terminatum incipit ab Occidente cum sylva de Peulmoio, ab Oriente cum sylva domini de Pocheris, a Circu cum Isola, a vento Marino (Meridionali) cum Rosendo, Fundus... Peut in monte Vendit ad partem Stephanot. tom. 7. Fragn. Hist. MSS. pag. 83: *Terminatur in finibus a mane via publica, a meride terra S. Martini, a parte de ipso Arelat. a Circu terra Cronis.* Statuta Raymundi Episc. Hilen. ann. 1389. cap. 23. inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 601: *In quibus circumfessionibus, necesse habuit, ut ipsa ponere teneantur Orientis et Occidentis, Septentrionis et Aquilonis vel Cercii, et Meridii.* Quamvis illa sint instrumenta bene multa in quibus *Circus* pro *Aquilone* confectio sumitur, existant tamen nonnulla, ubi *Circus* ab *Aquilone* distinctus pro *Euro*, qui fiat ab Oriente videtur accipi, forte quod assivus Orienti pro *Euro* et *Septentrione*. Charta Gauberti Comitis Rusconensis ann. 922. Marce Hispan. col. 892: *Et affrontat ipsa alodes de parte Cercii in termino de ipso Arelat. a parte Albani (Meridii) affrontat in termino de Ortoano... et de parte Aquilonis in termino de Montecapri. Venditio sacra Temporis an. 1321. lib. 1. cap. 1. ab Aquilone cum sylva dominiæ de Porto, a Corina (Occidente) cum sylva Capisti Magalona, a vento (meridionali) cum mari, a Circu cum stagno. Circum centum ab aquilone collis pro *Euro* et *Septentrione* docet Seneca, qui etiam templum fide Augustus, eodem teste, lib. 5. natur. qu. 17.**

13. Charta ann. 1165. inter Probat. tom. 2. Hist. Occl. col. 327: *Affrontationes habet iste predictus honor de Villalonga ab Alano in termino S. Johannis collis Sigieri, a Meride in termino S. Jacobi de Villa Valeriani, in Circu in termino S. Martini veteris, ab Aquilone in termino S. M. Varasense. Non minus aperte pro vento Septentrionali legitur, in Charta inter Probat. Lugd. pag. 5. col. 1: *A mane terra de ipsa creditate, a media die de ipsa creditate ante domum, et a parte publica de ipsa creditate.* Unde Strabon. *Melaniorum* dicitur. Mistra Provincialibus, quasi *Magistral*, a turbine et violentia sic appellatur, ut null. *Isidorus* Hist. tom. 1. pag. 101. Vide Comment. ad Hist. tom. 1. Occl. ann. 1337.*

14. **CIRCULA**, Canalis, fossa. Epist. ann. 1351. apud Murator. tom. 1. Antis. Ital. med. evi cap. 17. *Circula* et *ripa* stratarum explanant, ut aggradi et invadere possint hostes, et triumphalem de eis gloriam obtinere. Vide supra *Circus* 4.

15. **CIRCULA**, Idem quod *Circus* 4. ab Italica voce *Cercia*; Quecumque munitiones ad urbem splendunt ductæ. Stat. bonon. ann. 1504-67. tom. 1. pag. 60. Item fons, cap. 17. *Circula* et *ripa* strata civitatis, ita quod teneat eis et videre predicta cum octo sapientibus viris... et si invenerit aliquam occassum vel invenerit de circula usque ripa ad Alota fons, vel de sursum ripa ab eo tempore circa quod facta fuerit dicta *Circula*, vel de via circa dictas fossas disponantur faciant et terminantur. Alota fons a Bononia, de qua hic est sermo, re ponit hodiernis membris ejusdem, hoc tamen discrimine, quod nunc muris et foveis est

mentare... valens. Vide supra *Circumstructura*. [§ An *Circumfrangenda* ?]

† **CIREA**, *Stercus*; unde non *quis ab ore albidinis, excrevere dicimus, id est, exasperare*. Papias MS. Bitur. et Glossar. Sangerman. MS. n. 601. [§ Papias in cod. reg. 7202: *Cira*, Glossar. In cod. 7041: *Cired*, ut ex Placido, apud quem in edit. Mali Classicæ. Auctor. vol. 3. legitur *Cira*.]

† **CIRCEUM**, latetium gallinæ, sed mendose, ut dicitur in *Ziserium*.

† **CIRETICUS**, *Chirurgus*. Vita S. Bernardi Pontif. tom. 2. 88. Aprilis pag. 681. et 684. Novembris pag. 5. Audouart, non *orationis causa* neque *meritarum S. Bernardi, quia potius ut prius abscinderetur, addit. Dum igitur Ciretici non parentum et antiorum expectat, etc.*

† **CIRIALIS**, Candelabrum, cui cereus infigitur. Charta fundat. abbat. Arular. ann. 882. inter Probat. tom. 1. Annal. Prohemont. col. 164. *Trid inde unum crucem de altatore, et duos Ciriales de altatore.*

† **CIRIGSETUM**, *Cyncestr*. Glossar. Chirchesset. [§ Cirigseti Ecclesiasticum, ex Saxoni. Cyric, Ecclesiæ, Basilica, *cupressi*, et sceat, census, vegetal. Glossar. ad Leges Angliæ. Cyricseat, Ecclesiæ census, Alii *Cyricseat*, s. a. s. deducunt. Est autem sed Saxoniibus semen. Ita Cyricseat, *erit semen Ecclesiæ*, quod alii passim vertunt *Primilias seminum*. Kanutus Reg. Danorum apud Ingulfum deus, sed etiam de Directo ann. 1061. Willelmu Malmesbur. de Gest. Angl. lib. 2. cap. 11. et Florent. Nigra. pag. 631. *Et mediante Augusto (sc. sancto) Martini, et in festivitate sancti Martini primilias seminum ad Ecclesiæ, in cuius parochia quisque depigit, que Angliæ Cyricseat appellantur.* [Charta Margarete Comitissæ Warwic in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2223: *Sciatis me dedisse... Monachi præfatis totam decimam de agnis, ovis, et velloribus, et de porcellis, et de pascuagio et de vitulis, et de ruscis, et de faldrastris, et de Chiricetis.*] Cujusmodi autem esset is census, docet Flota lib. 1. cap. 47. § 27. *Chirchesset, certum mensuram biadi tritici significat, quam quilibet olim sanctæ Ecclesiæ die S. Martini, tempore tunc Britanorum, quam Anglorum contribuerunt.* Leges In Regis Westsaxon. cap. 4. *Quilibet qui dedit, sint in festo S. Martini: si quis hoc non complet, ut reus 60. solidorum, et duo decuplo reddat ipsius Chiricsetum.* Et cap. 32. *Cyricsetum, scilicet reddere totum a culmine et munitioe ubi residere erit in Natali.* Leges Henrici 1. cap. 11. *Qui Chiricsetum tenuit, soluta festum S. Martini, reddere debet Episcopo, et vinctis persolvat, et Regi 1. solid.* Perperam apud Malmesburiensem, editum *Gwreset*. Plures tamen Magnates post Romanorum adventum illam contributionem sectum veterem Legem Mores, nomine primitiarum dabant: prout in brevi Regis Kanuti ad Summam Pontificem transmissio continetur, in quo illam contributionem *Chiricset* appellabant, quasi semen Ecclesiæ. Et vetus Scheda Gallica apud Lambardum: *Chirsed, ou Chircemou, ou Chircsemou, fut un certain lieu, ou bailli, ou bailli, ou chescun homme devoit at temps des Brytons et des Engles porter à l'evêque la jor seist Martie.* Verum Spelmanus, Welocus, Sommerus, et alii, non recte, quoniam peritiora hanc damnant interpretationem, prioremque amplectuntur.

Vide Concilium Eboracense ann. 1009. can. 11. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 198. et infra, *Elemeusæ, atris*. Observat Kennettus in Glossario ad calcem Antiquitatis Ambrosianæ. voces has *Circosetum*, etc. non modo sumas fuisse, pro *Stallo*, sed etiam pro volatilibus aliisque similibus rebus Ecclesiæ solutis: sic in Inquisitione redditum Abbatis Gloucestriæ. ann. 1301. *Manservitio, redditus, et decime, et decime, VII. lib. sol. II. den.* In *Churchscot l.x. gallinas et semen frumenti ad tres acres.*

† **CIRICUS**, Cera, Gall. *Cire*. Charta Rastini Tolonensis Episcopi ann. 1305. apud Guenatum in Annalib. Masli: *Cum lampade de Cirico alio.*

† **CIRICUS**, pro *Servicus*, bombycinus, passim occurrit. Fomus de *Cirico*, in Transactione inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53. *Contributor de Cirico viridi* [statutum in Testamentis Beatrice Vicecomitissæ Narbone ann. 1367. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1505. Cum uno cordone de Cirio, in antiquo Cereomonio MS. R. M. Malmesbur. Charta *Cirico alio*, in Inventario Ecclesiæ Anic. ann. 1441: *Cum cera viridi et laqueo Cirico*, sigillate littere, apud Rymer. tom. 7. fol. 525. etc.]

† **CIRIGIO**, Ital. *Ciriglio*. Cerasus. Gall. *Cerisier*. Charta ann. 1808. inter Probat. domus de Gondi pag. 156. *Item vineæ potium terre, cum castaneis et laqueo.*

† **CIRICORILLA**, Ornamentum, corona. Papias MS.

† **CIRIOLUS**, pro *Cereus*. Charta ann. 1107. apud Petrum Marlam Campum in Histor. Eccles. Placent.: *Dare singulis annis 12 Ciriolos cerei, quique illorum quantitate unus libere cerei.*

† **CIRIARE**, Populum alioqui. Glossar. Vet. Sangerman. MS. n. 601. Papias MS. habet: *Ciriat, populum alioqui.*

† *Leg. Quiritare*. Vide Varro. de Ling. lat. lib. 5.

† **CIRIUS**, pro *Cereus*. Hist. Cortusiar. apud Murator. tom. 17. Script. Ital. col. 862. *Propter quendam et respectum boni Ludovici, in ecclesiæ S. Antonii clerici cum populo universo, cum oblationibus et Ciriis solemniter concurrebant.* Vide *Viridius*.

† **CIRIX**, Scoricum, bombyx. Testam. Guillelmi de Turric Episc. Buthe. ann. 1401. apud Baluz. tom. 2. Hist. Averna. pag. 730: *Lego Casalem meam Ciriis peritis coloris.* Vide *Circus* 2.

† **CIRIX**, Lo predicatoris, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CIRILIS**, Vide *Corylus*.

† **CIRILIVS**, Vide *Cyrtus*.

† **CIRIMANAGIUM**, et **CIRIMANAGIUM**, vulgo *Cirimenage*; Census, seu vegetalibus species in Beneharnensi Principatu. ann. 1321. P. P. tom. 3. Epist. 1320. *Molesedium etiam de Jussis et Cirimanagi, quas præfati Vicecomites (Beneharni) et ejus uxor habebant in locis de Montemarialis, etc.* Charta Gastoni Vicecom. ann. 1284. apud Marcum in Hist. Beneharn. lib. 5. cap. 38: *Censum lotius villas, quod vocatur vulgariter Cirimanage.* Vide eundem lib. 7. cap. 15. num. 4. cap. 3. § 1. *Idem censibus ille non idem est, quod Bonanagi, Gall. Bonage* ? quod jus illi competit qui metas in agris defungit, quodque *Cerquemeque* vocatur in consuetudine Peronesi. Vide *Cumanaria* 1.

† **CIRINARTIS**, Vignus, in Gruteri

Inscriptionibus pag. 845. num. 2. Est a *Cirina*, Plautus, Vas vinarium.

† **CIRIOLUS**, Vide *Cirio*.

† **CIROCOPUS**, Lo ungutoris, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CIROGIA**, pro *Chirogia*, *Corda facta cum manibus* in vet. Glossar. ex *Cod. reg. 621*. [§ *Ciroga*, Germ. ein *hentschuch* oder *gabel*. Vocab. Lat. Germ. ann. 1177. ADL.]

† **CIROGILLINUS**. Vide post *Chirogyllus*.

† **CIROGILUS**, Lo rito, e ordine. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CIROGRAFFA**, vel *CIROGRAFFERA*, pro *Chirographarius*, apud Rymer. tom. 11. pag. 618. col. 1: *Secretarius Chirographariusque ex Ambasiatoribus, etc.*

† **CIROGRAFFATA** CHARTA, *CIROGRAFFATA*, Charta, quæ semel occurrunt in Instrumentis ætatis mediæ, pro *Chirographum*, etc. Vide in hac voce.

† **CIROGRIUS**. Vide *Chirogyllus*.

† **CIROGRISUS**, pro *Cirioyillus*, infra in *Clapertus*.

† **CIROGUILUS**, pro *Chirogyllus*, Culinarius MS. 1557. fol. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 410: *Lupos, apros, cervos, capriolos, vulpes, lepores, Ciroguillos, etc.*

† **CIROGUILUS**, Idem, in Gloss. ad calcem nove Gall. Christ. tom. 2. col. 504. ad vocem *Abbutia*.

† **CIROLOGUS**, *Chirurgus*. Miracula B. Henrici Baucen. tom. 2. Junii pag. 391: *Testis Chirologus, qui dicitur, vocatur Franciscus Cirologus, qui tentavit ipsius Arthem et os.*

† **CIROGROSSUS**, pro *Chirurgus*. Statuta Arelat. MS. 1387. *Nulius medicus, veniat operari in hac villa, nisi primus fuerit per unum... Cirogrossum examinatus.*

† **CIROTECA**, pro *Chirotheca*. Legitur in voce *Lectrinum* et in antiquo Cereomoni MS. B. Deaurate: *Predicati plicatores tenebant dera ciroteca sive Gasa diversis personis predictæ Ecclesiæ, etc.* Vide *Chirotheca*.

† **CIROTERA**, *CIROTHERICARIS*. Vide supra in *Chirotheca*.

† **CIROTIUM** (¶ **CIREA** : ganglion : * *Ipsum ducent Ferrarie in capite lesum et tonsum, quoddam Cirotiuum habere valde deforme, ex quo birem deponere non posset.* [Diar. Burchardi. p. 233. ann. 1467.]

† **CIROXARE**, *Circumdare*. Papias MS. Vetus Glossar. Sangerman. MS. n. 501. habet, *Circosare, Circumdare.*

† **CIRPUS**, Cerasus Philippi de Monteforti Dom. Tyri pro Communia ville de Castoris in Occidentia ann. 1364: *Quilibet de dicta universitate volens potest in ipsa villa de castro facere sua teneri, vel exercere saltem pro volutate sua, dum modo nobis et nostris successoribus pro quolibet salino excoctores illius salini solvant pro censu annuo quilibet Ciro tartia salis, et Cui. reg. 7202. Vide *Cirrus*, et nota.*

† **CIRPUS**, pro *Scirpus*, Juncus enodis, apud Rymer. tom. 8. pag. 684. col. 1: *De quolibet biale cum Cirpis onerato censuibus unum obolum.*

† **CIRIGILINUS**. Vide *Chirogyllus*.

† **CIROSD**, Coup vel doctet, in Glossar.

† **CIRUS**, ex Cod. reg. 7202. Vide *Cirrus*, et nota. Glossar. *Qui porte doctet*. *Cirrus*, vestis militaris, meminit Capitollinus in Pertinace, quam Iulianum exponit Salustius ad hunc locum. Alii *Cirras*, interpretantur villosas et terribus Glossis, in quibus occurrunt

vestes militares bistulas et bicirres, id est, ex utraque parte habentes cirros vel villas.

CISUM, *Genus vehiculi*. Papias MS. [addit in Glossario Sangerm. MS. n. 601: *Cisum, Carpentum. Lige Carpentum*. Lathini *Cisum* vehiculum est duntaxat duntaxat totis instructum. Pro *Cisum* f. mendose scribitur *Cisum* in locis citatis].

• **CIRVILERIA**. Cassidis species, quae superiorum capitula pariter aperit. Ital. *Cervelliera*. Stat. Mutin. ann. 1288. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi. col. 457: *Quilibet miles tenentur et debent habere in qualitate cervellie et cervicis pancerium... et bona Cirvileria*. Vide supra *Cervelliera* 1.

• **CIRURGICUS**, Chirurgus. Medici et Chirurgi, in *Stat. general.* MS. S. Victoris Massi. Praeterea legitur in Litteris Philippo III. Franc. Regis ann. 1278. et in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 288.

• **CIRUS**, *Strango vel strango*. Item Arbor nucis. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7018.

• **CIS**, Taxus, Polonis. Stat. Vladisl. Jagel. ann. 1430. inter Leg. Polon. pag. 80: *Arbores magni valoris et pretii, ut est taxus, vulgariter Cis, etc.*

1. **CISA**, Charta Italica sacra. ann. 1028. scripta, apud Paricellum in Ambrosiana Basilica pag. 359: *Coharet ab ipso campo et ab ipsa capella de mane sancta Maria in ecclesia Petri de Sarnata et arca et ipsa capella cum eodem campo insimul per mensem iustum, cum Cisa alia viginti tres nominative, quoniam cum ipso alio die per chartam conditionis advenit. Ubi pro vigilia, legendum puto iugis. Vide in Jugia. De Cisa. nihil succurrit. Vide Assis. et Cisa et Cisa.*

• **Districtus**, territorium, ut videtur.

• **CISA**, pro Sist vel Assis. Impositio, praestatio tributi, quod in publicis assisibus statutum, est dicta, Sisa, Hispan. Charta Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1291: *Item quod super predicto tempore et etiam ante, scilicet incontinenti cum par firma et secura, vel treugua quinquaginta annorum vel plurium fuerit inter nos et dictos inimicos nostros, quod predicta Cisa, et ordinatio et perceptio et solutio ignis, uti causa et vasa et penitus revocantur, et cessat dicta causa ipso facto, ita quod deinceps non debetur ad dictum vel solvendum unquam Cisa superiorum ordinatum, sed sicut ipse ordinatur et distribuitur, quod Cisa manducantur aliquid super eis, de consilio qui sunt in hac curia, quod dicta Cisa daret quousque dicta manducantur esset soluta. Lit. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nep. pag. 294. col. 1. Eadem assis et universitati concessimus, ut ipsi possint et valeant... imponere et indolere in dicto loco S. Satornini Cisa, impositionem vel onerum, de quo ipse, ut cum majori et saniori parte populi dicti loci conveniunt, et vide Assis et Sisa.*

• **CISA**, aliquando pro Edera reperitur. Glossar. medic. MS. Simon Januensis. ex Cod. reg. 6304. col. 1. *Edera nigra*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

• **CISALIA**, Gall. *Cisalite*, Ramenta, Nummaria confutata praesegmen. Henric. VII. Imper. Edict. de monet. Ital. ann. 1391. ap. Periz. fol. Leg. 2. pag. 517: *Operarii debent habere, de quolibet peso 20. marcharum et octiduum 2. 10. solidos et 10. denarios... et ultra carbonem, et de dicto peso poterint facere 2.*

marcharum et dimidium Csalite, etc. Vide *Cisalite*.

CISALPINARE, Cis alpes ire. Laurenzianus in Episcopis Virtutibus: *Hic est, inquit (PP.) qui gratia maioris honorem et reverentia potiora facerem Gallicanis civibus, ex quo Cisalpinare, nobis exhibuit. Vide Transalpinare*.

1. **CISARA**, Cicera, Leguminis species: Gallis *Vesse*. Occurrit in Chronico Villae Lora.

• Vel potius *Pis chiche*. Vide supra *Cicerchia*.

2. **CISARA**, *CISERA*, pro *Sicera*. *Genus* potuum, vulgo *Cider*, apud Rymor. tom. 9. pag. 365. col. 1: *Necnon de quolibet pipa Cisar, cervisie, etc.* Chartular. Gemetic. tom. 3. pag. 17: *Occasionem rinarum, blandorum, Cisarum, cervicidarum, potuum, bibariorum seu otiarum verum.*

• **CISCI**, *ivete*, *Cis*. Supplem. Antiq.

• **CISLATO**, Vestis species ex panno pretioso. Testam. Ermeng. episc. Agath. ann. 1149. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 322: *Et duo Cislatores et unum paltium retinquo in potestatem Bertrandi sacristae ad hoc proprie, ut de duobus Cislatoribus vestes fiant ad munus solennium celebrando. Vide Cyclos.*

• **CISELLUS**, *CISELLUS*, Forceps, Gall. *Ciseleur*. *Ciseleur*, in Stat. ann. 1366. locat. Ordinal. pag. 139. col. 1.

2. **CISEL**, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 106. Chartoph. reg. 58: *Le supplient pour en fustel Jehan de Noyr escuyer demourant a Noyon un instrument, nomme Cisel. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. col. 389: Gaudfriedus Bontin pannerius de Ciselis natus, cuius pannerius ciselator, etc. Aline ann. 1362. ex Reg. 91. col. 416: *Cepit quondam magnam forcem seu Ciselum, vel celtem ferream, etc.**

• Aliud est Cissele, Nummaria scilicet confutata praesegmen, in Reg. B. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1330. fol. 6. v. v. *Que li curvier pussent faire demi marce de Cissele, etc.*

• *Cisera* vero appellatur ferrum, quod sagitta manit, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 190. col. 116: *Arbaliste bandie et ung trait densus ferre d'un fer, appelle Ciseru. Unde et sagitta ipsa Cysera dictur, in aliis Lit. ann. 1478. ex Reg. 306. ch. 102: *Le supplient print ung Cysen ou railloin, et le met sur son arbalastre.**

• **CISERGULA**, pro *Cicericia*, in Stat. Avellae ann. 1496. cap. 95. ex Cod. reg. 402.

• **CISRETARE**, Transfretare. Locus est in *Incurvare*.

• **CISA**, Vectigal, tributum. Leges Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. 133. *Concedimus ut possit aliqui tallium vel Cism vel quancunque aliam contributionem, ... ad tempus certis annis habere, imponere. Vide Cisa 2. Cisa, et Assis.*

• **CISIARIUS**, Vide *Carrucarius*.

CISIL, Testis, obsec. Vide *Giulies*.

CISIMUS, Mattheus Paris. ann. 1248: *De illis vates praetoresiam, quos rursus vulgariter appellamus, de ecclesiis praetores cum penulis, et furis de pellicibus turis Cismorum.* Bernardus Sylvester, Poeta estimus, ut ait Gerardus Thuleburgiensis, part. 3. Otior. Imper. MS. cap. 46:

Cismis strepit, et vestitur potenter Martius, et pulvis non levare Revet.

Rhenanus lib. 2. Rer. German. pag. 95. de Legibus Francorum: *Nemo pueris vendit eum, et erit qui sagittam optinam et amplius 9. solid. amplius 10. vides autem minoris: roccam Martinum aut optinam 30. solid. staminum optinam 10. solid. etc. Vide Ciscia.*

• **CISELIDUS**, Lampadis species, ut supra *Ciscidia*. Charta ann. 1119. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. aevi. col. 162: *Utrum Rymor olei pro luminaria, et panneris supra artium excoctum, quod ad usumque vel Cisionem inducit.*

• **CISISTACUM**, Vide *Caspitacum*.

• **CISMA**, pro *Sekima*, Gall. *Schlame*. Vide locum in *Phaeace*.

• **CISMARINE** PARTES. Partes cis mare, ut *Transmarinae*, trans mare, in Transactione inter Carol. I. Comitem Provincie et Fr. Bernardum de Borsacio Commendatorem Hospit. S. Iohannis Hierosol. ann. 1262. ex Schedis Praesidis de Marquibus.

• **CISOR**, *Schissor*, sarchinator, Gall. *Tailleur*. Mauritis Gaurditi in Vita S. Yonis. tom. 4. Mail pag. 569: *Com pro se quondam hunc fecisset, elique decessit Cisor, et de quocumque et quocumque bona facta sit. Alter locus exstat, in Seida. Vide Cesar.*

• Stat. MSS. Eccl. Tull. in unum collecta et res. 139. col. 1. *Quia cum iste assumetur Cisor pannerius, et quoties opus erit, tenebatur reparare ornamenta ecclesie.*

• **CISOR**, instrumentum ferreum, quod maccellari in scindendis carnibus utuntur. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 88. Chartoph. reg. ch. 4. *Dum dictus Petrus ante sopann ses statum predicti Robini carnicis transiret, ... quondam Cisor capendo, de quibus nixus fuerat eundem Petrum percussit et occidere...*

• *quod quondam Petrus de Cisoris vinu in repellendo ipsum Robinum in gutture vulneravit. Vide alia notione in Cissorum.*

• **CISPACTICUM**, **CISPATICUM**. Vide *Caspitacum*.

• **CISSA**, Impositio, exactio tributi. Charta ann. 1221. ex Tabul. Massil.: *Item proponimus Massiliensibus, quod si Massilienses compingant et capiant quondam exactionem novam, quam Cissam appellant; ... et quod Massilienses sint immunes apud Arlesianos et Favosianos a propositione nra, denarium et ab aliis exactionibus novis et Cissae praedictae. Vide supra Cisa 2.*

• **CISBER**, pro *Ciser*. Species leguminis Gall. tom. 3. ch. 102. Occurrit in Transact. Abbatis et Monachorum Crassianum ann. 1501. ex lib. viridi fol. 32.

• Estimatum ann. 1366. inter Probat. tom. 2. Hist. Nep. col. 1. *Cisera alia, sesterium, vij. grossa. Formulæ MSS. ex Cod. Reg. 7697. fol. 31. r. Inter alia tradidit tunc seriori de Massiea certum quantitatem Cissorum pretio sacro solidorum regis.*

• **CISSONIVM**, pro *Essonium*, ut videtur, Impedimentum. Pactum matrimonii inter Ghonam filiam Caroli I. Transgundie, et Blancham filiam Comitis Campanie ann. 1225. tom. 1. Anecd. col. 128. E.: *Comes Campanie tenetur morari nobiscum et gentibus nostris ad*

dirigendum castrum de Ruchecourt et castrum de France: et si Comes habere legitimum Cistercium, ipse dimittat gentes suas ad id egendum.

* **CISSOR**, Sarcinator, Gall. *Tailleur*, apud Rymet. tom. 6. pag. 138. col. 2: *Sellarii, Peletrarii, Andarii, Sutores, Cutores, Fabri, etc. Vide Cisor.*

* **CISSORIUM**, **CISSORIUM**, Orbiculus ligneus, in quo convivae sicutur dapes suis appositae. *Lexicon. Lege Palatinus Jacobi II. Regis Majoris. inter Acta SS. Junii tom. 8. pag. 17: Et quia in appositione predicta decet aliquos fuisse status conditionis plus exteri leviores, volumus quod in Cissorio nostro pro octo personis de dictis cibariis apponatur, et tantumdem in Cissorio Cardinalium. . . in Cissorio vero Episcoporum, pro sex: Abbatum vero et baronum, . . . pro quatuor jubeum apponi. Sed in Cissorio aliorum inferioris gradus, fuisse consuetudinem in nostra curia dictum observatum, etiam apponatur. Occurrit ibid. pag. XIV. Cissorium vero pag. viii. Vide Scissorium.*

* **CISSUS**, pro Scissus, et Capillus generalis. S. Victor. *ibid.* habet panem in a blando non Cissum, ad proprium Priorem debet pertinere. Occurrit rursum in Statutis MSS. Lirinenis ann. 1458.

* **I. CISTA**, Vagina. Vide locum in *Cenura*.

* **CISTA**, Arca, Libellus ann. 1456. tom. 2. *Gerro. sacr. pag. 459: Item aliqui sciti placenti currebant (hic) Cistas, ad quas etiam soli habent claves.*

* **CISTAS** BULLARE, Arcas et armaria signare, eis sigillum imprimere, Gall. *Mettre le sceau. Lit. Francor. lib. 1. c. 1. Atrebat. ann. 1230. ex Tabulario Corbelesii: Super eo quod Balduus sine Servientes nostri domum Religiosorum dicta Majoritatem apud Monachum violenter intraverunt, octium camera sua frugerunt, culcitram ejus et alia bona a dicta camera auportaverunt, et Cistas in dicta camera Bullaverunt, et fedium dictorum Religiosorum miserunt.*

* **CISTA** CARRILLORUM, ubi cerei reponuntur; apud D. Brussel de Fendornum usu tom. 2. pag. 682. et ex.

* **CISTA**, Laudes Papie apud Murator. tom. 11. col. 28: *Habent in capibus galeas ligneas, scilicet uniusquisque tactas, quas Cistas vocant.*

* **CISTA** COLUMNATARUM, quas vulgo *Buffetes* dicimus. Speculum Saxonicum lib. 1. art. 24. § 2: *Cista columnatas, id est, cum elevatis tecturis.*

* **CISTAE** PIGNORIS, Cista asservanda. Vide *Pignus*.

* **2. CISTA**, Idem quod *Plastella*, a voce Italica *Casta*, Ingenium quoddam ad aves captandas. *Crescat. de agric. lib. 1. c. 3. c. 28: Item capivimus (aves) cum Cista sine plastella, precipue tempore nivium, sic preparata, ut cubis intrantibus cadat, in qua grana congrua pro sece ponuntur.*

* **CISTARIUS**, qui Cistas conficit, in *Neologio* S. Aurelii MS.

* **CISTARCA**, **CISTARACHA**, **CISTARACHA**, Cistella, que panis cibibus defertur. Vide *Sitaracha*.

* **CISTELUM**, S. Adhelmus lib. 1. cap. 42. de Laud. Virg.: *Imperat Dux, quatenus putrefactis carceribus Cistella, et aperta clavorum obstacula urarum genuinis carperentur, et leonum rictibus roderentur. Aliis Crustatilis; sed legend. videtur Cistella: nam Ferroni et Plauto Cistella est capella, ut auctor est Fulgentius de Prisco semel. [Terent. Eunuch.*

4. 6. 15: *Cistellam, Pythias, domo offerant momentanea.]*

* **CISTELLA**, Virgultorum fasciculi, quibus terra continetur, quod instar cistarum simul implicatur, sic dicit. Charta Petri dom. Martii ann. 1224. in Charta. S. Dion. pag. 207. col. 1: *Recognovimus quod nec ego nec heredes mei debemus attorare, vel augmentare, sine de novo facere in aqua Secana iussus aliquis vel Cistella vel hominum facto, violentia vel artificio.*

* **CISTERNE**, Dicitur de loco humili et paludoso, ubi signatur aqua. Charta fons. Regalis. ann. 1302. c. 1. *Rein: tom. 10. Gall. Christ. col. 143: Item quoddam pratum altum in bertia sine in Cisterna. Pro loco profundo, apud ibid. in Inf. cant. 33.*

* **CISTEROS**, Constitutio Frederici de pace tenenda: Si vero temerarius ipse abique percussione eum invadat, quod vulgo dicitur Cisteros, calida manus, ac verberibus condempnare male fructurrit, etc. Ex Theut. Citterhand, calida manus. *[eo Ann. de Prato V. legit Exor: sed MS. habent Zitterhand h. e. tremor. hand, absque percussione.]* Vid. Observ. ad Chron. Koenigsbow. XII. pag. 600. Hec Schiltens in Gloss. ADL. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 102. § 3. *asteros hand, Yf. Gildenhart.*

* **CISTEX**, Cistex, Caput Ordinis Cisterciensis. Epistola Averli de Belesis tom. 1. Anecd. col. 601: *Notum vobis facio, quod terram ad Belesis dicti Ordinis Cister, ut ibi Monasterium construat.*

* **CISTICULA**, Cistella, diminit. a Cista. Stat. de salis fodinis ann. 1461. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 17. *Cetheastario, qui Cisticulam portat, duos grossos.*

* **CISTIS**, femina, generis, est receptaculum felle. Glossar. Lat. Gall. ann. 1552. ex God. reg. 4120.

* **CISTRA**, Cista. Bulla Gregor. IX. PP. an. circ. 1230. apud Murator. tom. 2. Chart. Ital. und. vii. col. 35: *Impercuria pro quolibet mansa debet accipere de vicinis (viciis) unam Cistram inter vias et alios fructus. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7057: Cistria, Poca. Cistra, cistella. Cistra, pro Cidre. Potus species, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 180. Chartoph. reg. ch. 136: *Unq. galea, qui non deus potit de Cistrie.**

* **CISTULA**, Situus, S. S. Transactio aliquid inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53: *Quando aliqua de Cistulis vel ferreis puiti cadit cassillet in puteum, etc.*

* **CISURGIUM**, *κισυργιον*, Ferramentum chirurgi. Petrus Damian. lib. 3. Epist. 23: *Quidam pueri ad seculum studium illud mili modo est carius, quod saluti Monachorum pastoralia oculis recter invigilat, et occulta diu vulnera in lucem producit, et discipline Cygnaris, secare non exant. Gloss. lib. 8. Epist. 30. Tantum doloris vim in genitalibus portat, ac si revera materies Claurgium partem corporis accisset.*

* **CISUS**, Aclis, Gall. *Franchet. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 58: Idem exponens intendens de plecto vii ensis percute eundem de Plecto in collo, cum Ciss dicti ensis uno cistula percussit.*

* **CITACUS**, pro *Primitia*. Visitatio Theaurarie S. Pauli Londinensis ann. 1555: *Tandem et distributione de alio dicto pro Cissu Glacie stridulis in ramuscillis, etc. Alibi: Casula de alio dispro, cum*

Citacis combinatis pro loca in ramuscillis, etc. Occurrit ibi non semel.

* **CITADANAGIUM**, *Aratist*, Jus civitatis. Statuta Arelat. MSS. art. 89: *Item statutus quod quicumque juraverit, vel iurabit (iuramentum) Citadaniagii (iuramentum) Arelat, tenetur ponere in possessionibus tertiam partem omnium bonorum suorum omnium infra menses vii, et nullus recipiat de cetero in Civitate Arelat, nisi prius se iuraverit, quod iura dicta etz menses prius tertiam partem omnium bonorum suorum mobilium in possessionibus, et quod sit mediatorius Arelat per L. i. nos, et quod nullus erodatur ex civis sui habeatur, nisi sit mansionarius, quoniam instrumentum habeat de Cidenladange, et sit instrumentum aliquod inde aliquis habentis Cidenladange, quod nullam obtineat roboris firmitatem. Compendium versio Gallica ann. 1616: De Chablanage, qui vouldra estre receu habitant de la ville d'Arles, sera tenu en ployer en fonds et possessions la tierce parte de ses biens meubles dans six mois, et y demurer et faire sejour durant cinquante jours, sans estre en mesure requis pour citoyen nonobstant son act et lettres de Citadanie.*

* **CITADANAGIUM**, pro *Citadaniagium*. (Pastor inquis) *propter quod in sua guardia habere, non tamen modo juraverit Citadaniagium, in Ordinatione Caroli Regis Sicilia ann. 1278. Rursum occurrit ibid.*

* **CITADANIA**, **CITADANIA** et **CYTADANIA**, ab Italico *Cittadinanza*, Jus civitatis, Gall. *Droit de bourgeoisie*. [Fr.] * **CITADANIUM** FACERE, Munera civis exere. Stat. bene. ann. 1204. art. III. pag. 75: *Statutum est volumus firmiter observari quod aliquis alitemgenia nisi fecerit Citadaniam (Citadaniam) et Cytadaniam quidem Codicem, continue per decennium, . . . ad aliquod officium communis non admittatur, nec possit esse de consilio generali vel special. [Fr.]*

* **CITABINAGIUM**, ut *Citadinagium*. Vide *Citadinagium*.

* **CITAINAGIUM**, Jus Civitatis. Charta ann. 1307: *Iussu D. Janotus offit se paratum jurare Citainicium, dicit civitatis Tardone, et esse verum et fidem eum dicti Communis.*

* **CITANE**, Vide *Cantones*. * **CITANICUM**, **CITANICUM**, Jus civitatis, ut *Citadinagium*, nostris *Droit de bourgeoisie*; hinc *Citien*, pro *Citoyen*, civis, in Charta ann. 1252. ex Chartal. eccl. Lingon. fol. 28. r. *Jehan d'Arleigne. Citem de . . . continue per decennium, . . . ad aliquod officium communis non admittatur, nec possit esse de consilio generali vel special. [Fr.]*

* **CITANATOS**, **CITANATOS**, Eodem intellectu. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 87: *Aliter electi non veniunt eorum habitatione illa talis, qui non venerit stare et habitare ut supra, pro clau, nec gaudent nec gaudere possit honoribus, commodis, statutis, gratiis et privilegiis Citanatus. Rursum lib. 3. pag. 184. r. *Postulatus et requisitus ut velit ipsum magistrum Philippum**

recipere ad Citatinam pro vive et tanquam civis citatini praedice. Vide supra in *Burgensis* et *Citatinensis*.

CITATIN, pro *Cito*. Utitur Aelcius Epist. 9. [Legitur et apud Hirtium de Bello Africano cap. 80: *Conspexisti campis in eum locum in Citatini contentis*].

1. **CITATIO**, in jus vocatio. Vox forensis multiplici apud Jurisconsultos significatione.

1. **CITATIO** Th. decani S. Vult. Abbat. vol. 1818. ex primo Lib. nigr. ejusd. eod. fol. 8. r.: *Patencia aliis et hereditibus suis prepositura cum dominio et libertate et fructibus gratis pro servitio, quod antea nobis reddere solebat, videlicet duellum, et Citationes, et alia servitia.*

1. **CITATIO** PERSONALIS dicitur cum quis ita citatur in iudicio ut ipse debeat pro se apud Iudices respondere, Gall. *Ajournement personnel*.

6. **CITATIO** PLEMPORIA DE AMBONE, in Chart. ann. 1269. apud Guaden. eod. Diplom. vol. 2. cap. 1265.

CITATORIUM, **CITATORIO** LITERE, Citationis LITERE, in Constitut. Siculis lib. 1. cap. 85. et lib. 2. cap. 1. quibus in iudicium citatur, vocatur *scaccaprop*, apud Theophanem et Cedrenum, Commemoratio vertit Paulus Diac. lib. 20. Hist. cap. 634. Edit. Canelli. *Citatorium* hac notione habetur in leg. 2. Codic. de Princip. Agent. in rebus. (12. 21.) [*Citatoriales littere*, apud Miraeum tom. 2. pag. 1108.]

2. **CITATIO**, Submontio militaris, ius citandi sine vocandi ad exercitum. Scacar. S. Mich. ann. 1269. ex Cod. reg. 4698. A.: *De nobilibus et aliis iudicium temporalem habentibus in Normannia potentibus et dicentibus, quod Citatio et ostensio armorum ad ipsos in terra sua spectabat... Concordantur fidei, quod dicitur Citatio et ostensio domini regis de non ad alios planities pertinere.*

1. **CITAXUS**, Similis taxi. Gloss. Isid. Ubi Gravus: *Emenda Cax taxus, Similis taxi; quod sic apud Servium legitur, unde hac excerpta est Glossa.*

1. **CITEANE**, Vide *Caustume*.

CITEASA, Fundamentum, Utrontin. **CITILLUS**, Glis veterum Romanorum, Germ. *Zieselmus, Bilschmus*, teste Frischio in Lexic. Germ. voce *Bilch*. Adel.

1. **CITENE**, Vide *Caustume*.

1. **CITHAGIA**, Vide *Catagoggia*.

1. **CITHISUS**, Plinio *Cytisus*, Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618: *Cytisus, genus arboris, fructibus*.

1. **CITISUM**, Frumentum. Papias MS. An a Greco cito, quod idem significat?

1. **CITIX**, Pirata. Gloss. Isid. Rocte Gravus: *Legis Cita: ut Arabes pro Latrone, sic Cithix pro pirata veteribus acceperit.*

1. **CITIVOLUS**, Citus, et prole. Chron. ann. 1630. inter Prout. tom. 1. Hist. Lothar. cap. 161: *Penna Citivola prope longoque manentium auras diversarum flamma, etc.*

1. **CITOCARIA**, seu *Citocia*, herba, quae cito purgat ventrem. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618.

CITOLA, Instrumenti musici species, Gualleius Gualter. ann. 1214:

Qui le Roy de France a une robe Envoyée si de parois, Qui deuant que soit le Citoles.

1. **Cytholus**, quod eo canebat, in Vitis SS. MSS. ex Cod. S. Vict. Paris. sign. 98. fol. 146. v. col. 2. ubi de S. Petro: *Nervus in chane s'entendunt, si que touz les Cytholours et les autres juyglaurs par chancier s'entendunt.*

CITONELLA, Charta ann. 1279. in Tabular. Eccles. Anisod. fol. 521: *Episcopus faciet fieri Citonellas, seu porticos introitus titule claudentes. Apud Perardum pag. 369. habetur Citonellas.*

pro Citonella. Vide supra *Clemonia*.

CITURIT, Species radicis arboreae.

Vide *Zedaira*.

1. **CITRAMONTANUS**, [Italicus, cf. cisalpina] et Rogarunt quatenus aliter dicitur vel dicitur *Citramontani*, quorumcumque oratores essent, ad si altera pontificia latera locum reciperent. [Diar. Burcardi 1. 412. an. 1480.]

1. **CITRANGULUM**, Citrum, Citrum.

1. **CITRINACIO**, Arnaldus in Rosario MS. lib. 1. cap. 9: *Citrinacio, nihil aliud est nisi coctus albedinis digestio, ac albedo est aliud quam nigredinis albedo.*

1. **CITRINELLA**, est flammula Rochoe de *Bailly*, in Dictionario Spagyrico.

1. **CITRINELUS**, Pictoria avis species, est Germ. *Citrineln, Citrinchen, Hirngriebe*, vel pectus citrini coloris. Adel.

1. **CITRINULUS**, Rochoe le *Bailly* est est *paludis cristallus*.

1. **CITRO**, Haec et alia ex Rochoe le *Bailly*, accuratius dicta videtur in Lexic. medic. Barthelemi, Lapsus in Citra.

1. **CITRO**, Malum citreum, Gall. *Citron*, Comput. ann. 1408. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 194. col. 2: *Item pro Citris passis supra amphoras, ij. denarii.*

CITRIONES, Citrea mala, Gall. *Citrons*, Matth. Silvatic.

CITROLUS, ex Italico Citrollo, nostris Citrolis, Occurrit in Charta ann. 1178. apud Ughellum tom. 7. pag. 572. [et in Miraculis B. Gerlandi tom. 3. SS. Junii pag. 965. necnon in Historia Sicilia Hugonis Palacini, apud Murator. tom. 7. cap. 267.]

CITRULUS, Eadem notione. Tiderici Langensis in Saxonia:

Sunt ibi somnili fides, nalesque, Citrilli.

1. **CITRUM**, *Indolus*, *Hesperium*, *Serapias*, in Supplemento Antiquarii.

CITRUM, Italia, Citrea, Gall. *Citron*, Citreum, in Historia Sicilia Hugonis Palacini, apud Murator. tom. 7. cap. 258.

CITRINATA, CITRIDANTIA, Jus citreum, ex Italico Citrida, Gall. *Citrida* Padue apud Murator. tom. 8. col. 381: *In anno praesenti (1278.) dominus frater Henricus Pridentinus Episcopus*

Pridentinus Episcopus [et Henricus Pridentinus Episcopus] Petrus de Vinea lib. 3. Epist. 113: *Quidam ejusdem terre tam*

nobiles quam alii qui se cives nosse appellant, sub nobilitate et Civitanitate

conferre cum eis in daciis et collectis... recusant. Occurrit etiam apud

Reinoldum in Chron. lib. 2. cap. 1. lib. 2. cap. 7. Vide etiam Georgium Plium in Hist. Bellunens. pag. 123.

V. 124. [ex Murator. Antiqu. Ital. vol. 4. col. 185. A.]

1. **CITRABELLA**, vox Italica, Civitanina, opidulum, vel arx, qua notione *Citrabellae* usurpamus. Chron. Astense apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 289: *Joannes Turcius de Castellano... cum certa comitis gentium armatorum equitum et pedum, venit de nocte apud civitatem Asti, et voluit scalare castrum praedictae Civitatis. Annal. Placent. ad ann. 1404. apud eund. tom. 21. col. 870:*

Pro majori parte saeco et praedicta illam [Placentiam] subsecutis, exceptis qui ad fortissimam Citrabellam S. Antonii et S. Antonini potuerunt evadere.

1. **CITULA**, Piscis genus. Tract. de Piscibus cap. 10. ex Cod. reg. 4698. C.: *Piscis, qui Piscis dicitur et sans dicitur. Item Citula et piscis sancti Petri cognominatur. Ferunt hunc piscem fuisse, quem jubente Christo, divus Petrus cepit, ut in iis piscibus qui cum Christo reperiret; unde digitarum impressorum vestigia in medio corporis relinquit fuerunt. Gravi nocte quatuordecim nonant, autique S. Petrus quatuordecim annos in humeris gestans mare trajecit, piscem hunc apprehendisse, et impressa digitum vestigia reliquisse. Item forte piscis, quem Gallophorum vocant, quod dicitur rum colore, nostri et Hispani, Galli Baionenses jam, id est, gallum, a dorsi pinis surcatis veluti gallorum gallinaceorum citula, Massilienses trus, qui dum capitur supra mare gravium, in Lepirino insula et Antipoli roste vocatur, id est, rosta, quia rose modo rotundus fore sit. Item, qui dicitur Citula, focius dicitur ant. Canon. Regul. metricae scripta tom. 1. miscell. Duelli pag. 90: *Presule cito. Ubi Giosse, id est, vocato.**

1. **CIVADA**, Civada, Hordeum vel avena.

1. **CIVAS**, Italia, Civitas vel avens. Ibi praesentium cum domino fides pendit: Occitatus Civado, sibiado: Hispanis Cevado, in Foris Benham. Sibada, Rubi. 1. ann. 20. Civada, sibiado: Civada, dicitur. Legume d'ogni sorte Charta ann. 1238. in Regesto Chartarum Comitatus Tolose in Camera Comput. Paris. fol. 28. v. 1. *Item, res et successores eius, singulis annis messibus quarterium unum frumenti et alteram Civada pro alberga et blada.*

Regestum Comitatus Bignorensis: Civatenia de anno 1188. Civatenia conferent, alteram in tempore militi, armerigatorem nunquam.

Charta Wilhelmi D. de Montepessulano ann. 1168: Virosque pro eo manducantibus in uso de abbas illis, et habebit Civadum equo suo.

(Male Cinadum, apud D. Brunel tom. 2. de Feudorum sup. pag. 787. Annal. Benedict. tom. 4. pag. 58. n. 4: Debet reddere... quinquaginta modios Civadae.

Tabular. Conchenae in Ruthenis cap. 97: Duo sestaria de Civada. Informatio de iuribus Civitatis Regalis in loco Austeno ann. 1354. e Camera Computorum Provincie: Item habet ibi diversa servitia biadi, videlicet annone sestaria 12. et Civata sestaria 12.

avena dicitur, non hordeum.] Historia expugnata Minorice edita a Michele Carbone: Reposare per refraxare, e

Avener Civitatis civitatis, etc. Adle Bibliotheca Sebastianiana Centur. 2. cap. 51. Gassendum in Notitia Eccl. Dinien-

sis pag. 86. Foros Higeronenses art. 14. et Columbanus in Manuscr. lib. 2. 50.

De vocis styrio, vide Conjecturas Slatyan. Corbaravine, et Oct. Ferrarii.

1. **Avenam** polissimum hac voce significat plurima probant: forte, quod Civabus sit, nomen et appellatio. Slat. Avenion. ann. 1248. cap. 150. ex Cod. reg. 4653: *Statuimus quod quicumque bestiam vel bestias conducit certa merce, et praedictam bestiam vel bestias tanto tempore tenuerit, quod sit pulsata campana, tenetor dare Civatam illius*

notie, ad viros tertium partem emere, conducta autem ad quartam.

Occurrit praeterea in Testam. Romel de Villanova ann. 1250. Vide Sivada.

CIVADAGIUM, Prestatio in avena. Charta Occitanica ann. 1312. lib. 48. Re-

gesto Philipp. Pulcri Reg. Franc. num. 23: *Item obtulerunt modestatem Civadinum, qui iudicium potest ascendere, usque ad 40. sectaria avenae ad mensuram de Lavrichio unius angulis.*

1. CIVADERIUM. Mensura frumentaria, quam Valentinienses et Viterbienses vocantur Civier. Inventar. Pignet. n. 18, cap. 41. de Voita fol. 15. in Archivio Principis de Rohan: *Item quinque cartas et duo Civaderios et tertium portionem duo vasa, etc.* Ibidem fol. 14: *Item unum cistarium et duo Civaderia cum dimidio frumenti, quos servit dicitur hodie.* Occurrit ibi pluries.

2. Et Civier, eadem que Delphinatibus Coise dicitur; sextarii pars decima sexa, interduum et octava. Charta ann. 1305. in Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 38: *Item tres Civaderios et tertium portionem Civaderi avenae censuatis; et faciunt necedum Civaderi sextarium.* Alia ann. 1490. in Tabular. S. Victi. Massil.: *Octave vice Civaderiorum dicta pro animalibus, cum feno et pala. Civader.* in Instr. ann. 1561. ex schedis Pr. de Massaves: *La charge, le cestier, la cartiere et le Civader.*

3. CIVADERIUM. Idem. Recognitiones et denominationes factae Domino de Levis de Vendator in Thesaurio Chartarum ejusdem Principis de Rohan n. 18, cap. 41. de Voita fol. 15. *Item duo Civaderios cum dimidio frumenti, etc.* Item sex Civaderios frumenti, quos servit Stephanus Ganelli.

4. CIVADERIUM. Qui cura est emende vel distribuendae equis Civade seu avenae. Leges Palatinae Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta 88. Junii tom. 8. pag. xi: *Expedi per Emendatorem Civaderiorum curas, medicos Emendatores, piscalium et Apothecarium ac Zemblerium... necnon et Civaderum et Falconarium, illorum qui emerit necessaria nobis nostris, administratione sua rationem reddi.*

5. CIVADINU. Praestatio in civado seu avena, idem quod Civadignum. Charta ann. 1314. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 34: *Item pro Civadino... de quibuslibet habitatoribus dicti loci avenae cum bobus, tres eminas avenae.* Alia ann. 1320. ex Reg. 61. ch. 246: *Item pro Civadino, quod faciunt certi homines dicte ville (de Exillio) octo Mera. Charta pro monast. B. M. de Bolbona ann. 1384. in Reg. 103. ch. 78: Sicardus de Cardubio vendidit medietatem quartae partis... Civadina, bovini, fromagii, etc.* Vide in Civado.

6. CIVADVS. f. Septum. Gall. Cois. ab Ital. *Civudere*. Sepire. Epitome Cliron. Gasienae, ad Muratorum tom. 2. pag. 368. col. 2. *Propter Sicardus Principe abbatie Patri Benedicti Civadum, qui Martonaeus vocatur cum ripis, aquis, fulariis et piscationibus et omnibus infra se positis.*

7. CIVARIUM. CIVARIUM. Idem quod Civieragium. Instrum. ann. 1391. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 54. col. 1. *Item Civieri, bladorum, leguminum et aliorum.* Ibidem pag. 56. col. 1: *Immunatibus quibus Canonici, Clerici, Nobiles, vel alii predictae civitatis vel nunc dicuntur vel in Civario non praestantur, vel etiam in ipsi quandoque recipiuntur.*

8. CIVARIUM. Ibidem pag. 139: *Perceptionem Civaria avenae, que capitur ratione Colliaris, etc.*

9. CIVARIUM. Ibidem. tom. 2. pag. 38: *Sive illa jura consistant in banis, justiciis, censibus, Civieris, seu in quolibet aliis rebus et bonis, etc.*

10. CIVARIUM. Ibidem. pag. 87: *Debet dare asino unum Civarium avenae.*

11. CIVARIUM. ut Civadignum. Charta vendit. majorie de Athels ann. 1319. in Reg. 84. bis Chartoph. reg. fol. 58. r. col. 2: *Retinuit praeterea (major) forasium et Civagium ejusdem ville. Vide mox Civieragium.*

12. CIVDA. pro Civada. Rotulus saeculi XII. de Prioratu S. Pauli de Tartas in Archiepiscopatu Monasterii Dei: *Reginardus Wilhelmus unum cartalem Podensium de Civda.*

13. CIVIERAGIUM. Idem quod Civadignum. Trium sunt praestantiones species apud Delphinatos, quae in avenae seu civade, unum nomen, exolvitur: perperam Civieragium appellatum, vel editum apud Godefridum Paps consil. 91. ut movet vir clarissimus Dussius Salvagius Boissius lib. de Usu feudor. part. 2. cap. 97. Vide eundem cap. 67. pag. 350. et supra, Avenagium.

14. CIVIERI. Idem. Delph. ann. 1143: *Francis sint, liberi et immunes ab onni touta... Civieragio, messe, etc.*

15. CIVIERAGIUM. Eadem acceptio, in Charta Jo. de Delph. ann. 1319. per Reminibus Bellivis et Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 307: *Ipsi sint immunes ab omni bus totis... feniagis, Civieragis, passis, chancelagis, etc.* Perperam emendatum editum tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 162.

16. CIVIERALIS. Historia Episcoporum Bremensium:

*Est enim nobilis sanguis regis
Et noster, sed gentile Misa Civialis.*

Vide Dissert. f. ad Joannivm pag. 194.

17. CIVIERA. Onus vehiculi, Civiera nuncupati. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul.: *Item pro una Civiera cum dimidia Civiera calais, pro faciendū cementum cibum itti solidos.*

18. CIVIERUM. Mensura frumentaria, eadem que supra Civaderia. Pactum inter Humbert. delph. et episc. Gratianop. ann. 1363. in Reg. 134. Chartoph. reg. ch. 34: *Item Gualtarius de Petra quoniam Civiera frumenti, tres oculos, dimidium pictum.* Instrum. super regim. Gam. comput. Dalph. ann. 1391. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 7. pag. 41. art. 16: *Quod dicti auditores vel clerici tenebantur scribere in principio equislibet compositi et subsequenter, propter diversitatem memoriarum locorum, quoniam quicquid faciunt sonantem... quod Civiera, quartale, etc.*

19. CIVIERIUM. [Gall. Civier, ex Cart. Tribus. MS. inv. ex. sup. 1872. n. 413.]

20. CIVETATOR. Statuta Veronesina lib. 5. cap. 108: *Nobis censator, Civetator, vel aucupator, intrare debet terras alienas, etc. qui cum vivora vungat.*

21. CIVIEVERDUNIA. Vide Civieradunum.

22. CIVIEVRAGIUM. Vide super in Civieragium.

23. CIVICA. Civem facit. Gloss. Isid. Ex Pithagoras restitutum Civicas. Sic Papias MS. *Civicare, Civem facere*, 102 Civien. Civem facit, in cod. reg. 7644.

24. CIVICARE. Idem.

25. CIVICUS. qui est intra civitatem, urbanus. Charta ann. 1266. in Suppl. ad Mirum pag. 122. col. 1: *Retinentes nobilitatem, medietatem oblationum, quae fient in eis propter... seu propter... vel ponitur in truncho infra ecclesiam Civiam, vel extra.*

26. CIVIES. Civitas. Hist. Cortusiorum de Murlo, tom. 13. Seriat. Ital. col. 381: *Devinus Gualcius de Canina recessit de Civie, et iuxta Serravalle.*

27. CIVILE. Quod ad causas ordinarias spectat, et opponitur criminali. Vide infra Civili.

28. CIVILEGIUM. Lex civitatis, seu municipale. Charta Humberti Basil. episc. ann. 1194. inter probat. tom. 1. Annal. Praemonstr. col. 221: *Voluimus utiam quod coloni predicti se nullibi debent aut teneantur per modum burgensium obligare, seu Civilegiis quocunque ubi assensum vel acceptare. Liber sal. B. ecdi. S. Thoni. Argut. fol. 55: *Judicio ecclesiastico et seculari, Civilegiis, emendatibus et statutis civitatum terre et oppidorum, etc.**

29. CIVILEGIUM. Civitas, ubi quis gaudet jure civitatis, vel tribunal ubi quis civis dicitur potest. Privilegium Bonifacii IX. PP. Indulgentiam Ordinatum apud Illustris. Fiumanum ad calcem Antiq. Hortis pag. 423: *Indulgentiam, ut in primis causa civitatis et criminibus, quantum videlicet ad seculare forum pertinet, extra loca incolatus proprii, seu domicilii, vel Civitatis nequant... ad iudicium evocari. Vide Civilegium.*

30. CIVILES PANES. Sive Ecclesiae, vel qui expensam recipiunt. Papias MS. Bituric.

31. CIVILISTE. Qui Juri civili operam dant, Jurisconsulti apud Joann. Fortescutum de Laudibus legum Anglie cap. 8. et alibi non semel.

32. CIVILIS. Prudent, consideratus, cui opponitur incivilis, imprudens, inconsideratus. Arret. Paris. ann. 1449. Memor. G. Curia. Comput. Paris fol. 14. r.: *Quae (litterae) surperpicias, aut eadem inciviles esse dicebat, quia super eo fundate erant, quod non eadem de Motu tenebat, dederamus, et illud est inadventitia ipsi de Novellita domeramus... Praefato de Morlo... dicente quod dicte litterae pro ipsa, ut praefatur, a nobis obtente nullatenus erant necesse sint surperpicias, immo Civiles et veritatem continentes. Non multum dissimil. actiones nostri Civit, pro Gallio homine dixerunt: unde Civitilis, Calliditas, vulgo libellit, adrese. Lit. remiss. ann. 1497. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 164: *Les suppliant ont adrese par plusieurs fois, à trouver la maniere de savoir où Julien Martet, qui estoit Civil et subtil homme, mettoit... ladie finance; et tant ont subtilité et subtilité, que pour la subtilité et Civitit dudit Julien Martet, etc. Civitien vero, pro Civil; Droit civien, seu civile, etc. Charta ann. 1391. ex rub. ejusd. Gam. Comput. fol. 187. v. col. 2: *Renonçons... à toutes defenses de fait et de droit en ou en Civien, qui porroient estre envenimés, Civieragis, etc.***

33. CIVITATIS. Idem. Charta ann. 1266. in Suppl. ad Mirum pag. 122. col. 1: *Retinentes nobilitatem, medietatem oblationum, quae fient in eis propter... seu propter... vel ponitur in truncho infra ecclesiam Civiam, vel extra.*

34. CIVITAS. Civitas. Hist. Cortusiorum de Murlo, tom. 13. Seriat. Ital. col. 381: *Devinus Gualcius de Canina recessit de Civie, et iuxta Serravalle.*

35. CIVITAS. Civitas. Hist. Cortusiorum de Murlo, tom. 13. Seriat. Ital. col. 381: *Devinus Gualcius de Canina recessit de Civie, et iuxta Serravalle.*

quodque sunt sub Civitate sua. Occurrit preterea in Charta Rogeri Regis Siciliæ pro Messanensibus apud Bonitum Constantium parte 1. Hist. Sicil. lib. 4. cap. 199. Vide Vitam S. Lupicini Abbat. Jurensis cap. 7.

° STAT. ant. Florent. lib. 1. cap. 3. ex Cod. reg. 4821. fol. 13. v. Et quod civitas est supra... se extendat etiam in omnibus extra civitatem, qui vigore aliquid legis, reformationis vel auctoritatis cunctis, beneficium Civitatis sui civitatis civitatis Florentie concessit fuerint. Legitur etiam in Stat. Cadubri cap. 72. et Genens. lib. 3. cap. 15. pag. 83.

CIVITATES, Civium conventus, cives ipsi. Papas: Civitas, monachorum. Senator lib. 8. Epist. 48. Et quod Nobile S. Cypriani religiosissime venerant peragendum, mercenariusque suis faciem Civitatis ornare, agens turpiter laqueos discerneret. Chronica Pisana ann. 1177. Et ad tantam pensuram Civitatem coegit, ut canes et gattos... concederent. Ita apud Marsil. Matavia. In defensore pñcia 1. part. cap. 1.

CIVITAS, totius, Apuleius de Philosophia: Civitatem quam totiusque vocat Placid.

° CIVITAS, Multa pecuniaria Civibus imposita. Offensionum condonatio rebellibus Carcassone incolis indulta a Carolo Francorum Rege ann. 1383. tom. 1. Anecd. Mar. Manuscripta. Nec alii Civitatem posse criminalitatem huiusmodi satisfacere bono modo: ad ipsius nihilominus relevantes populi, presentem nostram intendentes Civitatem Pisana, et benigni prosecutione favoris, de et pro Civitate predicta contenti sumus, quod octingentis milibus francis auri, quam summam Commendat. Civitatis et alii habitatores prefati, una cum Communitatibus, habitatoribus et incolis Senescalliarum Tholose, Bollicardi et Nemus... solvere debeantur. Vide.

° CIVITAS, Lix, causa ordinaria, que capitali opponitur. Causæ civitane, qui a'nt me de crime, in Concil. Petri de Font. cap. 35. pag. 185. art. 3. Charta Ludov. VI. reg. Franc. ann. 1139. inter Instr. tom. 3. Gall. Christ. col. 321: Causæ ipsorum monasterii Thironense ac ejus abbas, conventus et ceteri ministri et religiosi, necnon eorum familiares, subditi et homines quicunque presentes et futuri (de) quibusvis factis, rectoris, appellatione, defectu justitie, reate, peronalitate et quacunque causa, et iurisdictione temporalis et quibuscumque aliis dominis et superioribus post ipsius monasterii Thironense curiam, coram magis presidentibus nostris Parisiens vel alibi, ubi nostra precellens et suprema regalis curia residet, immo etate et solommodo habeant et teneantur respondere... In omni rebus per nos constitutos coram ipse presidentibus vel alii, si maluerint, iustitiarum regis, tunc in rebus que in personalis, et sine in charta, sine in criminali, et in dispensatione veniens, monasterium, ministri et religiosi premissis evocare et fratre possint. Neque aliter intelligenda est Charta ann. 1286. supra indicata.

CIVILITER, Pacificè, in pace. Isidorus Pacesis Episcopus in Chron. ara 690: Epistolis ex Moavia principibus suis annis 30. quorum Civitatem etiam 5. hominibus nature detentis solvi. Idem ara 718: Qui nullam unquam, ut hominibus moris est, sibi regalis fastigii causa gloriam appetit, ad committere cum omnibus Civitatis civit. 31 ara 735: Romanorum 61.

Philippicus Imperio coronator regnans Civitatem quadam cum anno, etc. Adde in ara 736. 737.

° CIVILITER PUNIRE, f. Juxta leges civiles. Interne Caroli Franc. Regis ann. 1383. ad Propos. Paris. apud de Lavriere tom. 2. Ordinatio. pag. 4. Et omnibus illis que super premissis reperitis innocentes ad sua per nos officia reverts, reparetur, etiam Civitatis puniatis, quod contra nossem poma pertaret, a similibus importatis arcereant.

° CIVILITER, Jure ordinario, non ut in causis capitalibus, Glesnean. in Lit. ann. 1558. tom. 3. Ordinatio. pag. 4. Et pag. 236. art. 9. Sentent. ann. 1582. ad calceum Necrolis. Paris. MS: Si ex his agatur contra ipsos Civitatem puniatis ad aliquam potatem pecuniariam, et Libert. Figiaci ann. 1518. tom. 7. eorum Ordinatio. pag. 600. art. 3: Quibus consilium licet compellere suos cohabitantes, Civitatem puniatis in premissis. Qua notione accipiendum Civitatem punire. Vide infra Criminalitatem.

° CIVITIS, Civis femina, Gall. Bourgeoise, apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1804: Faciant omnes tam civis quam Civis in sede civitatis Barchinone, etc.

° CIVIS, pro Civitas. Mabill. tom. 3. Anecd. cap. 198. In Testim. Berthramati Episc. Cænonas: In Civem ipsam, ubi predictus Pontifex fuit occisus, esse associatus. f. Civem pro civitate, ubi abbreviationem scripturæ.

° CIVISA, civis, Pñca. Supplem. Antiquarii.

CIVITARE, Civitatem colere, vel civem fovendo, in Gloss.

CIVITAS, Urbs Episcopalis, cum cætero Castro vel oppido dicerentur, uti attigitur in v. Caspida. Innocentius apud Petrum Masium Campus 31. Regesto part. 2. Hist. Eccles. Placentine Ch. 55: Provisio congrue tam Episcoporum, quam Clerici Civitatis, si tamen civitas illi dicenda, postquam Episcopus amiserit dignitatem, etc. [Præceptum Ludovici Pii pro Hispanis apud Baluzium in Capitalibus Regum: Civitas Constitutio in antiquaque Civitate, ubi predicti Hispani habitare noscuntur, tres descriptiones esse volumus: unam quam Episcopus ipse Civitatis habet: et alteram, quam Comes: et tertiam ipsi Hispani, qui in eodem loco convenerunt. Non tamen omnes, que in veteribus Notitiis Provincialium Gallie Civitates appellantur, esse continue sedes fuerint civitatis, et quædam Civitates, ut supra, vocem Castram. Hic solum addam ex Vallesii Notitia Galliarum pag. 446. nomine Civitatis non modo urbem caput gentis, aut unum et capitulum, sed etiam totum urbem agrum pagumque vel diocesan in veteribus Notitiis designari.]

° Vide Hist. Crit. monarch. Franc. lib. cap. 1. sec. 2. et 3.

CIVITAS PUBLICA, Quid ad fscum regium pertinet. Charta Ludovici Pii in Vita Aldrici Episc. Cenon. pag. 45: sic civitatem et Actum Publicum et publicum. Alia ibid. pag. 70: Actum regis Civitatis Actum Publicum. Alie in Actis Episcoporum ejusdem urbis pag. 156. 294: Actum Civitatis. Giesius publicum. [Exstant inter Traditiones Flesenses dum una Egzioli ad annum 797, altera Folcrai ad annum 771. utraque Vangionis (Wormatiensis) Giesius publicæ peractæ. Vide Vile publicæ, et Civitatis publicæ.]

° CIVITATELLA, Civitullum, oppidulum, ara, castellum. Acta Concil. Pisani ann. 1410. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1115: De nocte in mensis civi-

tatis fobant excubie sollicitæ. In Civitate nonnulli civis pignatim homines armorum. Vide Civitella, et mox Civitella.

CIVITATENSES, Urbium et civitatum incolæ. Glinieris. lib. 4. Hist. Hæretic. cap. 13: Et qui vult obedienda reliquit fuerant, et qui quoque cum Civitatensibus acerbis confluerant. Occurrit etiam in Castalia Barchinone ann. 1585. pag. 135. apud Throczium in Chronol. Hungar. et alios.

° CIVITELLA, Civitulla. Chron. Petri Azarii ad ann. 1557. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 107: Et forte et illius predicta non fuisset, ad quam multoties stipendiarius domini Mediolani totis viribus confuebant, finem ne omnes civis huiusmodi accessissent, unde marchionis successisset. Vide Civitella.

° CIVITUS, f. pro Civicus, Civis, incolæ. Charta ann. 872. in Append. ad Marcan Hispan. col. 810: Velimus et audiamus ipsos professione vel avocatione, quod fecerant illi Civiti de villare Occensis, etc. CIVIA, Vide Civis.

CIVIA, Vide Civis. Vide Ghorium. CIURMIA, Vix Italica et nautica, Ciurma, Gallis Ciourme, propriamente gli schiavi de galia. Lat. Romæ: largamente per ogni moltitudine di gente vide e invile. Lat. Piæbecla. Ita Cruscanti. Charta Pisana, apud Guesualdum in Annalibus Massiliensib. ann. 1313. n. 4: Et ex alio alioque accessissent, unde civitatis Massiliæ, dum de jussu vestro tota Ciurma et marinarii omnes ipsius galie ipsam galiam solam relinquereant in Civia. Vide Civis.

° CIUSURA, Vetus inscriptio olim ex museo Jac. de Dary: ZMARAGD. N. VI. ET IN CIUSURIS DIO, IN TIBIS ZMARAGD. N. VI. ET IN OMNINO Glinieris. Vide supra Civitara.

° CIZA, Tribunal, ut coniecto, se potius Odex in quo tributa in Assensibus publicis decreta recensebantur. Statuta Arelat. MSS. art. 113: Qualibet Notarius Arelatensis teneatur habere Statuta supra scripta, et Cizas, et banos infra duas menses, et facere copiam de libro Statutorum. Vide Ciza, Ciza et Assia.

° CIZELLUS, Vide supra Civis, Civis.

° CIZERIUM, Galline intestinum. Vide Zicinerium.

° CIZISMASCHEN, Pellis arietina. Chronicon Episcoporum Merseburg. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 419. de Johanne de Cizismaschen: Cizismaschen tunc emenda veste religiosior, feriv dixerit: Abit a me SS. Johannis et Laurentii bona adque perpere pro una veste dissipavim. Artes nonnulli edere vestes incedit: de quibus generis pellitus, que vulgo Cizismaschen vocantur, fac mihi subhibeo. [100 Germ. Schmachsen sunt Pelles acurru. Abder.]

° CLABARIS, Liber, annuarium, qui claustrum seu baculum prefert, Gall. Portemense. Porto-Buguetie. Vide Primisyrus.

CLABATA, Gloss. Grec. Lat.: Oxyris, ritus, caritum, Clabata, Forte Clabata. Vide Cova.

CLABULARIS Censum, Idem qui angustiarum: Angaris autem erant vehicula capatoria publica. Vide studium Valsium lib. 20. Marcellini, et Jacobum Godefridum ad leg. 24. Cod. Theod. de cursu pub. (8. 5.) [Salmasius ad Capitol. in lib. 10.]

° CLACIA, a vet. Gallico, Claque, Palmæ percussio, claque. Charta ann. 1383. in Chartal. 21. Corb.: Ledit Jacque sonti vus maris a Andrie Postel... sur pñc en temps passé sont donné une Claque a

une certaine personne à Monchy. Lit. remises. ann. 1827. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 187: *Dicitur Anselmum quendam buffum esse regiam mansuetum, qui in illis partibus (Silvanecti) dicitur Claca, dicto Clacano in capite suo vultu desit.*

❖ **CLAGARA**, Germania, videtur: Charta Phil. comm. Fland. ann. 1168. in Chartul. I. Fland. c. 285. ex Cam. Comput. Insul.: *De Clacava coriorum, vendens duo denarios, omnes duo denarios.*

❖ **CLAGARE** LANAM, Anglis *To clack wool*, ovium seu velloris notam abscondere, Gall. *Couper le carquois d'un ovis*, *debré d'une toison*: quod fit cum ovis aut velloris lana extremitates ita tenduntur, ut nihil remaneat notae, quam ovis fuerit impressa. Litterae Regis Angl. ann. 1490. apud Rymer. tom. II. pag. 187: *Licentiam datus prefato Johanni de Fole quod ipse per se, aut deputatos, factores, sive alternatos suos, suamnam duorum militum sacorum lana vendat, forasve et Clacavit, aut non vendat, forasve sive Clacavit, tam de lana sua propria, quam aliorum indigenarum sive alienigenarum quorundamque personarum portibus regni nostri Anglie, etc.* Alie Litterae ann. 1492. ejusdem tom. 3. pag. 785: *Lanas quascunque berdare, Clacare, et mundare possint, sive ovis, quos ipse sui coram aliquis quinquaginta sacos hujusmodi lanarum, berdatum, Clacatarum, et mundatarum tam de bonis suis propriis, quam alienigenarum, sive Clacaturum, etc.* Similia leguntur tom. 32. pag. 7. 9. etc. Vide *Clack*.

❖ **CLACELERIUS**, I. **CLAVICULANTIS**: « Pro qua pecunia diis decano et capitulo solvenda, ut dicitur Johanne de Logia, Robertus Panier, Petrus Clacelerius de Succiaci, se fecerunt debitorum. (Cart. N. D. Paris. II. 187. an. 1287.) »

❖ **CLACENDIX**, Vide *Clarendix*.
❖ **CLACHEDRA**, An non pro *Cathedra*? Acta consecrationis Ecclesiae Monasterii S. Benedicti de Bagis in diocesi Avenensi ann. 972. in Appendice Marce Hispan. col. 900: *Sane propter caritatis divinum officium et commendam luminaria in sede propria ad diocesan ejus pertinet Monasterium istud S. petri Asonis Vicensi Clachedra libro una appensa de cera, omniq. anno paschali illud defecit.*

❖ **CLACIUM**, Vide *Clasium*.

❖ **CLACINDEX**, Vide *Clarendix*.

❖ **CLASICUM**, Pulsatio omnium campanarum, idem quod *clausium*. Vide in hac voce. Ordine. MS. Petri Aureval.: *Immediatè post orationem matutinarum fit commemoratio solennis de predictis festivitatis, et tunc pulsantur omnia cimballa in Clacisio.*

❖ **CLACITARE**, Omnes campanas pulsare. Charta ann. 1260. ex Tabular. Gellon.: *Cum cruce argenti, cavallaria, viridula, et caprea, etc. Petri Aureval. cimballa Clacitatio ipsem abbatem honorifice recipiunt.*

❖ **CLACK** et **LOCK**, Charta ann. 4. Edw. I. apud Prymer. in Chartul. Reg. Ecclesiae Anglie. tom. 3. fol. 185: *Novit universitas vestra nos vendidisse et concessisse... 62 sacos lane de collecta Monasterii nostri, sive Clac et Lock, God et Card, nigra, grisea, vilena, tuisum, et sine pellic. (Lana sive Clack, quam lana remanet in vellere, quod ejus extremitates non fuerint deause, ut modo dictum est in Clacisio.)*

❖ **CLADES**, CLAEA, Vide *Clad*.

❖ **CLADLOD**, Lex Frison. addit. tit. 3. §

14: *Si quis alium unguibus cruciaverit, ut non sanguis, sed humor aqueus decurrat, ut modo Cladlog vocant. Vbi Lindembrogus: Kleyen, Germanis, unguibus scilicet: Dolg, pauperem, aut vulnus significat: unde in veteri Glossario Latino-Saxonico Golewenda, clac; hinc ergo vox composita, Spelmannus vero ab Anglico deducit Claw, unguis et dolg, vulnus (Schiller). in hac voce probat Spelmannus styrum, idelicet pro Kleyen, vel potius Krausen reponendum Krauten, quod Oratore sonat: Cladlog ergo est Crastato unguem. (S. Vide Glim. Antiq. Jur. Germ. cap. 29.)*

❖ **CLAEALUM**, Idem quod *Clasium*, Locis muris vel sepibus clausus. Charta ann. 1226: *Dominus May ponat Clasium, includenti in tali statum, in quo et communium fuerat. I. pro Clasium. Vide Clasura.*

❖ **CLAGA**, La brigata, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide in *Clas*.

❖ **CLAIA**, Vide *Clas*.

❖ **CLAIMUM**, Vide *Clasium*.

❖ **CLAINPLATAS**, Vide *Infra Clamplatas*.

❖ **CLAUM**, pro *Chayum*. Vide supra in *Cayo*.

❖ **CLALUS**, pro *Calive*, Ecardo Sillee, ut dicitur in voce *Hadus*.

❖ **CLALA**, Triste Comedia sine nomine Act. 6. so. 3. ex Cod. reg. 8181: *Epiphania, quid istud est quod tam Clam fecisse, lectus qui tam perennis?*

❖ **CLABA**, Tebui species, cuius mentio in Statutis Delphinatibus pag. 27. § cuius titulus, *De remissione daturum vel Clamariem*. Pro *Clamam* intelligi pecuniam Dalphinio debitam ratione *Litterarum Clame* seu *clamoris*, quas creditores a Iudicibus impetrabant, ut debitores suos possent ad solvendum eas alienum adigere. Iittere enim illae nulli erant usui, quin prius Dalphino tribuerent certa pecunie summa, quam *Clamam* appellabant. Gall. *Clais* vel *Roelais*. Hoc tribuiti quousque subditis opussum sustulit Humbert. II. Statuto ann. 1240. relato tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 598. *Clame* duplices erant generis in Dalphinia, *Mayores* scilicet et *Minus*, de quarum receptione rationem reddit Gileus Cooperius in Computo ann. 1118. pro Verheris de Romanis, Hist. Dalphin. tom. 1. cap. 143: *Item de majoribus Clamis ad partem Domini LXXI. s. Item de minoribus Clamis ad partem Domini*, etc. Quoniam dicta fuerunt majores *Clamam*, quoniam minores nullas nos docent historie Dalphinie instrumenta, sed ex Camera Computorum Parisiensis prodromalis in computo redditum Castellane Tossiacensis sumum. Dumorum Principatus ann. 1508. et 1510. discimus, minores *Clamas* a *Burgensibus*, majores a *Forensibus*, qui extra urbes habitabant, fuisse exsolutos. *Clamam* Burgensium erat, ut videtur, sol. 6. den. Viennensis, Forensium vero 4. sol. Vienn. Ex illis Castellanus Tossiacensis 6. denarios percipiebat: ex aliis autem 1. sol. 4. den. Reliquum pertinebat ad Dominum.

❖ Jam vero hujusmodi prestatio ideam *Clamam* dicta est, quod a creditoribus *Clamam* in deos denarios solvi debet. debetur. Primum enim *Clamam* dicebatur actio qua rem suam repetebat. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 29. col. 1. in Libertatibus hominum S. Georgii de Esperencia pro Comitibus Sabaudie ann. 1291: *Item de singulis clamariis, si causa, pro qua fit *Clamam*,*

major sit trium solidorum et sex denariorum: si qui in culpa fuerit, debet pro hancum tres solidos sex denarios, et si causa minor sit trium solidorum et sex denariorum, debet pro hancum duodecim denarios Viennensis. Vide Clasium.

❖ *Clas* sed et *Burgum* ipsum sum multa iudicialia ei qui in causa erat imposita, a Masserio ita qu. 6. appellatur *Clamam*. In antiqua Consuetud. Bituric. tit. 2. art. 31. 32. *Le clais* et *clais*, sive *clais*, ad quod debita, qui sua contumacia cadit iudicio ante contentione, *Avant contestation* in causa, ut v. g. cum debitor in iudicium vocatus decum agnoscat summa sine litigatione, et quod *clais* imponitur, quod prestatum tempore illud non exolvitur. Hinc multa *Clamam* dicitur atque distinguitur ab *emenda*, quae imponitur pro post contentum *clais*. *Après contestation* in causa, ut fit cum debitor debitum negans propositisque negationis sui rationibus, cogitur tandem a Iudicibus agnosco debitorum, et ad exsolvendum adigitur: quod in Consuetudine Bituric. tit. 2. art. 24. et in Magdunensi ad Eburum tit. 1. vocatur *Avant et après*.

❖ Charta ann. 1422. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 441: *Baillius pro se habent omnes parvas Clamas finclias in manibus suis; item de albis Clamas finclias et fructibus, et de aliis Clamas finclias solidis inclusive... baillius tertiam partem percipiat... Sed si in dictis Clamis, bannis et fructibus, ratione criminum, maleficionum et excessuum commiserunt et confecerunt bona immobilis, etc.*

❖ **CLAMACERIUS**, Pecunie, quae propter clamores seu actiones intentatas resolvenda erant, executor et Collector. Lit. ann. 1572. tom. 6. Clamaciarius, sed videtur pag. 562: *Cum in curiis nostris regis Tholose et in vicaria dicti loci, certi clamatores per litigantes ibidem forte conveverunt, ex quibus clamoribus et pro quolibet, quando seu quocunque factus est, ab altera partem debentur nobis quinque solidi, qui per certum Clamacerium, ibidem per nos seu auctoritate nostra institutum, levantur seu octavi equantur, etc.* Pueris ibi.

❖ **CLAMACIUM**, Actio in iure rem aliquam repetens. Charta Eduardi II. reg. Angl. inter Probata tom. 2. Annal. Premonstr. col. 719: *Item clacium, sive facti eidem abbati et conventui de toto iure et Clamacio, quod habuit, in omnibus... possessionibus terrarum. Vide Clasium.*

❖ **CLAMACERIUS**, Anastasius in Leone IV. pp. pag. 78: *Facti coronas ex argento purissimo... habentes Clamacerius argenteos subter pendentes 37. Quilium Codd. Clamacerius. Clamacerius, sed videtur legendum *Cremasterius*, ex Graeco *σπερματίζω*, id est, bullas aut alii ornatus ex ejusmodi lychinis dependentes. Ita emendanda sunt Clamacerius, sed videtur PP. anni 1088. apud Ughellum tom. 1. pag. 124: *Condola vero pendentes cum Clamaceris et cicindellis ad sufficiens...* etc. Atque Clamacerius, sed videtur Scribendum enim fuit *Cremasterius*.*

❖ **CLAMARE**, Vide in *Clasium*.

❖ **CLAMARIA**, Vocare, Ital. *Clamare*. Gloss. Lat. Græco. Lat. *clama*, vocare; Papias: *Clamare*, vocare; Isidore: *Luxuriosus* in Epigrammatibus, in lemmate unus: *De eo qui amicos ad prandium Clamavit*, ut plures epocoret cenam. Testamentum quoque Clamari, ut videtur meminit S. Hieronymus: *Clamavit ad se suas parentes, ut de cibariis suis ali-*

quid dimittetis eis. Commodianus Instr. cl. 78:

Extorquetis Clamati, qui gratia? fide, priori.

Passio SS. Perpetua et Felicitatis: Et Clamavit me, et caetera, quae multipliciter dedit mihi quasi buccellas. Lex Longobard. tit. 10, § 1. [20] Rothar. 327: Si qui canes alienos Clamaverit aut incitaverit, etc. *Clamare* vocatio in Saxonia Raimundi pag. 92, in qui clamaverat canes. Petrus Diaconus lib. 4. Chron. Casin. cap. 51: Tunc illi obsequerentur, alios Saracenos Clamare comperit discipuli. Currite citius. Vita Guidonis Abb. Pomposiani: Vocemque audire Patrem Monasterii Clamavit. Vita Godefridi Episcopi Lond. cap. 2: *Clamavit* in Saxonia. De. Et cap. 3. Vita S. Lietherii Episc. Camerac. cap. 20: *Clamavit* Clamare puero, etc. Palladius in Hist. Lausiacae cap. 42: Ἀκούων δὲ συνηθιστὸν αὐτῶν. Dominico:

Postquam Christi, quos nuncius Clamo Gaudium.

[Clamare, in Instrum. Gall. anni 1292, e Chartulario Calensi pag. 198: *Ere ueniam non desistitis Religiosis, que l'on Clamie Malrepas.*]

Clamare pro Orare ap. Ekkehardum IV. de Casib. S. Galli cap. 3. Pertz. pag. 100. lib. 21.

20. CLAMARE, Vendicare, repetere, Clamare, in Consuetudinibus municipalium passim octavo saeculo in Saxonia Galli dicunt, *Forner compilate*, ut observat Brodeus ad Consuet. Paris. tit. 4. Lex Salica, capitul. 2, cap. 1: De Justitia Ecclesiarum et vicinorum... ut in in publicis iudiciis non despiciantur Clamantes, sed diligenter audiantur. In Capitul. Caroli Mag. lib. 1. cap. 10: Ad Regalem dignitatem... [Notitia Consilii Petri, sub Isemberto I. circa ann. 1302. inter Instrum. tom. 2 Gall. Christ. col. 339: *Omnes autem clamorem quicunque hominum se Clamaverit de iure in terra S. Mazonii, Monachi rectum faciant sine ullo homine perturbatione. S'en Clamer a la justice, apud veterem Poetum MS. e Bibl. Coislin.*]

Charla commun. Peron. ann. 1307. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 150. art. 5: Si qui extraneus, que de communia non fuerit, cum hominibus de communia nesciam fecerit infra bandumque, vicini sui de communia illius iuvare debent: quod si non fecerint, maior communia super non Clamare debet dedecus illiusque communie. Consule Glossar. Jur. Gall. v. Errare.

ACCLAMARE, Simili notione. Tabularium Prioratus Neronivensis: Consuetudinem quam vocat *pratorium* in hac domo Acclamabit, scilicet bis in hebdomada comedere.

RECLAMARE, Eadem notione. Repetere, ap. Leges Salicæ tit. 39. Alcuin. Dunelmensis ann. 1115: *Spondens Regi et Archiepiscopo se, dum videret, illum (Pontificem) non Reclamatum. Reclamare*, in Consuetudinibus prioratus Calvimontensis art. 98. Meldensis art. 201. Cameracensis, tit. 21. art. 2. Insulensis art. 44. etc. Unde Reclamemus, nostris Rodonis, sedh Reclamus, ut est in Veteri Consuetudine Aluissiodorici. Reclamatio. Vita S. Ludolfi cap. 18: *Cum a Reclamationibus rerum Ecclesiasticarum, quae apud iudices secularibus deponeretur, reverteretur, etc.* Occurrit praesertim in Capitulis Caroli Mag. lib. 4. Addit. 3. cap. 1. lib. 5. cap. 134. tit. 223. [20] 213. 333. 376.] in Lex Longobard. lib. 2. § 26.

[20] Lintpr. 95. (6. 42.) In Capitul. Caroli C. tit. 3. § 1. [20] ap. Tolos. ann. 814. in Formula 120. apud Liudenebrogium, in Epistola 90. Godefridi Vindocini. lib. 2. etc. Reclamare se de aliquo, Querit de his. Capitul. Car. Mag. tit. 16. § 2. [20] ap. Caris. ann. 856: Et mandat vobis, quia si aliquis de vobis se Reclamari quod iniuste alicui de vobis fecit, etc. [20] Lintpr. 93. § 12. [20] Tunc Lintpr. 885. tit. 40. § 1. 2. 3. [20] Convent. Attinac. ann. 874. Charl. Caroli M. ann. 778. ap. Schannat. Episc. Wormat. num. 1. Notum ex hoc, quod ad tit. 16. § 2. Reclamare hoc contentionem quandam, etc. Reclamare suam violentiam ad palatium, in Lex Longob. lib. 1. tit. 18. § 2. [20] Hach. [20] Pro causis suis, vel causis reus. Reclamare, lib. 2. tit. 4. § 1. 2. 3. [20] Lintpr. 25. 26. 27. (4. 7. 8. 9.) Ad Regem Reclamare, § 4. [20] ibid. 26. (4. 10.) in Capit. Caroli Mag. lib. 4. tit. 16.

Reclamare super aliquem, in Lex Longobard. lib. 2. tit. 52. § 15. lib. 3. tit. 92. [20] Pippin. 9. 7.] [In Ex libris sui Pappis Terrarum Bressae et Dumbracensis olim erat frequentissimum, ut Domini jurisdictionem habentes stipularentur ad hominibus suis, ut nullus eorum illum Dominum majorem, minorem aut parum Reclamare ad se, etc. 13. si reclamare vellet, bonis suis emphiteuticis privaretur. Frequens est hoc Conventio in Extensis Abbacie Chassacensis, ubi aliorum locorum.]

RECLAMATOR, Idem qui Clamator, Actor, petens. Lex Longob. lib. 2. tit. 52. § 21. [20] Lintpr. 61:] De Reclamatoribus, nec iudicandis, nec in iudicio agnoscere, nec blasphemare volunt, etc.

RECLAMATORIA, Epistola, quae ad Reclamantem diriguntur, et quae sunt pro possessionibus et praediis suis vi aliqua superiore spoliatus queritur, quia illius iustitiam implorat. Eius formula habetur in libro Epistoliarum S. Bonifacii Arch. Mogunt. Episc. 107. lib. 117.

RECLAMARE, Idem quod Clamare, In vi vocare, rem sibi vendicare, in Lex Salica tit. 49. in Lex Longob. lib. 1. tit. 6. § 26. lib. 2. tit. 39. [20] Recusis. Lintpr. 95. (6. 42.) in Capitul. Caroli Magni lib. 6. cap. 290. [20] 401. in Constitut. Sicul. lib. 1. tit. 41. etc. Simeon Dunelmensis, tit. Radulfus de Dico, ann. 1070: Possessiones quamplurimas sui Episcopatus ab Adredo Archiepiscopo, sua potentia retentis, quae tunc eo defecto in Regem petebantur, ad Regem, constanter Proclamabat, expetebat, etc. Infra: Proclamatus et expetitus possessiones recipit. Idem Radulfus ann. 1072: Veniatis ad eum de Priusque quoniam Lausfrancus Berthelmus Archiepiscopus super Episcopatu Ecclesiam iure suo Ecclesiam Proclamabat. Gregorius Turonensis lib. 8. cap. 32: Quod illa despicit, et res parat corpus Proclamare, loquens etc. Adde W. Matthesur. lib. 1. de Gest. Pontif. cap. 298. et Vitam S. Willhelmi Abbat. Rochedildensis num. 21. Clamator, Idem qui Clamator, Actor, quia quile rem ablatam repetit. Petrus Diacon. lib. 4. Chron. Casin. cap. 48: Proclamationem fecit de Ecclesia S. Sophie, quae videtur a ditione huius loci subducta fuerat. Adde cap. 49. 50.

RECLAMARE, Appellare de iudicis sententia. Utitur sententiam herum Lucifer Calaritanus pag. 1. et 7. Proclamatio ad Palatium, de actoribus qui a iudicibus ordinariis audientiam Principis appellant, in Capitulari de Willis

cap. 57. Vide Guignoneo Cartusiensem de Quadripertito exercitio Cellae cap. 38. pag. 282. cap. 81. pag. 274.

PROCLAMATOR, Qui causam agit, et item intendit ad rem rependendam. Tradit S. Isidorus lib. 2. de quibus Romae cap. 11. et ex eo Rabanus lib. 1. de Institut. Cler. cap. 62. Lectoris Ecclesiasticos olim vocatos Procones et Proclamatores.

RECLAMATIO, JOHANNES VIII. Papa Episc. 100: *Itinerarius nostrum super adiens presentiam se super fratre Adalberto mississimus lib. 2. de quibus Romae proclamaverat, et libellum suam Reclamationis ostenderat.*

RECLAMATIO, in Chron. Savigniacensi ann. 1350.

DISCLAMARE, A clamazione, sui actione sua desistere. In Statutis Roberti III. Scotiae Regis cap. 18. *Disclamare*, dicunt vasallus, qui per se, vel per sufficientem actorem non habent, quod terras non tenet, nec tenere intendit de tali Domino superiori suo et cum tali servitio: et hoc subiacet, et omne quod sumus est, cursum juris communis, debitis locorum interestibus in hac parte requisitis ad hoc faciendum et respondendum. Vide Regiam Majest. lib. 2. cap. 69. et 6. 7. lib. 3. Cowell. lib. 2. c. 13. W. in Chron.: *Maricum quandam in tenura de Chislest., in plena Curia ibidem Dimisit. Disclamare*, eadem notione apud Lutetiam, ubi ad hoc adhibetur, ut ager, in Consuetudine S. Andomari art. 14. Insulensis, et Vide Rastallum verbo Disclamare.

CLAMARE SE AB ALIQUO, Patronum sibi adscribere: Gallis, se Reclamare de quolibet, Adrianus PP. in Epistola ad Carolum M.: *Præfatius Episcopus... vobis committimus, ut si quid de iure vestram certam fidem atque dilectionem, quam erga nos et vos gerit, ita comolatis, proutque totius, nosque poscentibus a vestra praevalida regni potestate meritor per et Clamare, etc.* Vbi Gratianus ad marginem repositus, f. amari. Se Clamare in Consuetudine, in Consuet. Andegav. art. 81. 406.

CLAMARE, et CLAMARI disorbantur Monachi in Capitulis, quod de delictis aliis accusant, aut ipsi accusantur: quippe apud Monachos, ut est in Carminibus de Clamatores, ubi dicitur, et Sirmundo in Notis ad Godefridum Vindocin.

Lex communis habet vias non proderet culpis: Ut nascens vitium poma seipsum recitet.

Statuta Ordinis de Sempingham: *Minuti vel minuti omnes de terra present Clamare, vel Clamari in Capitulis. Infra: Ceteri fratres petant venias Clamare, disciplinae sumant, si quae sumenda fuerint. Rursus: Districte prohibemus ne aliqua Membris in Conventu existens, ad Ceteri fratres accedat Clamare, nisi ordinate Clamaverit in hebdomada, privatum vel publicum, si delictum privatum vel manifestum viderit, unde regularis Clamatio debet accipi. Clamare, ubi veniens, vel valde veritas. Adde pag. 755. 788. Liber Ord. S. Viet. Paris. MS. cap. 6: Si quid offenderit, Clamatur in Capitulo nesciente, et si in Capitulo quod offendi, pro quo in Capitulo Clamandus esset, corripit eum Magister solus in schola... ad et si plures fuerint, instruit illos et de offensis suis invenit se Clamare, et Clamari veniens petant, ut assensum ordinem tenere et cavere negligentias, et Clamatores modeste faciant. Proclamare, eadem notione, in cap. 81.*

Rursum cap. 88: *Deus Clamatores sunt, nemo loquatur, nisi qui Clamorem facit, et Abbas, et qui Clamatur. Qui Clamorem facit, in primis sic dicit: Clamo rem fieri, ut forte illi, qui autem Clamatus fuerit, uoce ut audiret non timens, nulli proinde in sede sua respondet, sed veniens coram Abbate, prius inclinans, postea arguens se, coram ipso stat, patienter expectans hoc quod Frater suus super istum Clamorem habet. Qui autem Clamatur, non exagget Clamorem suum, nec quareat directiones verborum, sed aperte dicit, Ille fecit hoc. Audire debet, et culpabilem se cognovit, statim veniam petens, humiliter culpam suam confitetur. Si autem se culpabilem non recognoverit, dicit brevier statim, Domine non recordor me hoc fecisse aut quod Frater suus dicit. Tunc ille qui Clamabit eum, ipsum Clamationem non repetat: ipso vero prius inclinans jubente Abbate, ad sedere. Quod si aliquis dixerit, aures suas neque quod verum est, bene licet ei de eo quod vidit vel audivit, testimonium perhibere. Sciendum vero est, quod ille qui Clamorem fecit, non debet iterum super illum qui Clamavit, etc. Similia habent Charta Charitatis Ostiensis cap. 3. Usus antiqui elusd. Ordinis cap. 79. etc. Ejusdemque Capituli et Proclamacionem meminit etiam S. Anselmus lib. 3. Epist. 49. 91. et ut Concilium Biterrense ann. 1233. cap. 12. et Institutiones Capituli generis Clericorum dist. 1. lict. 5. cap. 13. distinct. 1. cap. 12. Statuta antiqua Ordinis Cartusiensis part. 1. cap. 88. § 12. part. 2. cap. 6. § 9. cap. 12. § 6. cap. 31. § 6. cap. 30. part. 3. cap. 32. § 5. Statuta antiqua Ordinis ann. 1368. part. 2. cap. 4. § 12. Statuta Ordinis premonstrat. dist. 1. cap. 5. et alibi passim. Hinc formulæ nostris frequens, *Crisi, quodam, quo increpare.* Gloss. Lat. Gr.: *Consecratur illi, et convicium facit, xxiij. Convicium, xxiij.**

8. **CLANARE.** Genere. Charta Sergii PP. ann. 910. apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 107: *Ita tamen ut quotidianis diebus Sacerdotes et Clerici ipsius Ecclesie per remedia omnes nostre Clementie in eadem Ecclesia centum Kyrie eleison, etc.*

9. **CLAMARE.** Promulgare, publicare, Charta ann. 1268. in Tabul. arch. Massil.: *Lecta per me Bonapem notarium et Clamata per dictum Joannem Sardum filii huc citatio in Viterbio. Vide Clamatio.*

10. **CLAMARE QUOTIUM.** Liberum et immunitatem declarare. Chartular. S. Vandreguili tom. 1. pag. 128 in Instrum. anni 1322: *Elego insuper predicta Clementia quoniam Clamare proximitatem Monachi mediastini unius quarterii molendini, quam clamabam in molendino de Mortini. Ibidem tom. 2. pag. 187. ex Instrum. anni 1288: *Ego Johannes de Holarrenis et omnino Quiescas Clamavit Abbatem et conventum S. Vandreg. quatuor acras terre sitas in contratu de Heulepays, quas de jure se domus Wilhelmi deuchen Altitie dicebant sibi pertinere, habendas absque reclamacione mei et heredom moruui in poram et perpetuum elegeram.* Rymer. tom. 19. pag. 41. *Ego Johannes de Holarrenis Quiescas Clamavit, et in perpetuum elegeram per presentes. Lobelinus tom. 3. Hist. Britan. pag. 222: Tandem vero predictus Henricus Clamavit, et cum domino Abbate Wilhelmo gratanter Clamavit Quiescas; id est, declaravit se desistere reclamacionem sui actionibus, quibus res in Instrumento memoratis ab Abbate re-**

petebat: *Ita se declarat qu'il se desistit du procès intenté. Passim occurrit.*

CLAMASTERIUS. Vide Clamasterius.

1. **CLAMATARIUS.** Actor, qui rem suam repetit. Supplicatio ann. 1304. Hist. Delph. tom. 3. pag. 118. col. 1: *Item quid satisfaciendo aliis creditoribus, et Clamatoriis, ac legatariis, quibus ipse D. Hugo ut heres predicti D. Roncaldi de iure tenebatur.*

1. **CLAMATERIUS.** Vide Clamaterius.

1. **CLAMATIO.** Accusatio in Monasteriis instituta, de qua satis est in Clamare. Antiquum Consuetud. Canoniorum S. Jacobi de Monte-Forti tom. 4. Anecd. Marten. col. 1218: *Deinde fiant Clamationes, ac legationes, quibus ipse D. Hugo non querat evocationes in Clamatione, sed aperte dicit: Ille hoc fecit, et qui clamatus fuerit... etc. petere veniam.*

1. **CLAMATIO.** Promulgatio. Ludew. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 202. ex Diplomat. Gasterii: *Et per mano, ad est, bis tempore graminis, semel tempore festi placitum suum debet habere, et hoc de Clamatione vel notificatione illius praeconis. Vide Clamare.*

CLAMATOR. Litigator, actor vel reus. Lex Salica capitulo 3. § 6. Capitulum. 2. ann. 805. cap. 8. et lib. 3. Capitulum. cap. 7: *De Clamatoribus vel censuris, qui nec iure scabinorum ad eorum causas causas phenare volunt, etc. Lib. 8. cap. 69: De Clamatoribus qui magna impedimentum faciunt in Palatio ad aures Dom. Imperatoris. Capitulum de Villis cap. 29: De Clamatoribus ex hominibus nostris unnequique iudex procedat, ut non sit eis accessus venire, et ad nos proclamare, etc. Capitulum. ann. 819. cap. 1. Capitulum. ann. 828. cap. 12. Hincmarus Remensis Opusce. 3: *Dichum est mihi, quoniam Clamatores qui ad Palatium veniunt, nullum consolacionem, nec eorum bonum responsum ibi accipiunt.**

CLAMATOR ANGLIE PRINCIPALIS, cum suis Subclamatoribus, in Parlamento Anglie, cujus officium Clamatoris dictum, olim solebat esse unum Ostariorum, seu Ostariorum officio, ut est in Libro de Modo tenendi Parliamentum: ubi de munere Clamatoris ita habetur: *Clamator Parliamenti statit contra ostium Parliamenti, et Ostarium denuntiabit sibi clamaciones suas. Rex solebat mittere Servitorem ad ostium ad ostendam per nos spatium extra ostium Parliamenti, ita quod nulli impressiones nec tumultus facerent circa ostium per quod Parliamentum ingrederetur, sed prius capitiolum corporum suorum: quia de jure ostium Parliamenti non debet clauderi, sed per Ostarium et Servientes Regis ad arma custodiri.*

1. **CLAMATOR.** Monachus qui alium palam accusat in Capitulo. Bern. Ordo Cluniac. part. 1. cap. 74. num. 47: *Est ostium consuetudo, quod cum unus clamator omnes qui ejusdem monasterii constituti debent se presentare, donec Clamator eligat de quo dicit, etc. Vide Clamare.*

1. **CLAMATOR VINI.** Præcon vinifaciens, Gall. *Crieur* de vin, Præconum Philipp. Franc. Regis ann. 1374. apud de Lauriere tom. 3. Ordinat. pag. 48, in Lit. ter. Johanni 1. cur. Regis Anglie: *Dei gratia Fr. B. Notum facimus... quod cum tabernarii Parisius decerent contra Præconem et Scabinos mercatorum Parisiensium, eos non habere jus compellendi*

*ipso tabernarios sobere Clamatori Vini, tabernarii ad clamandum non habenti, et clamanti invito tabernario, habente alium Clamorem in taberna sua, quatuor decarias pro dicta suo... visis et qualitate testatibus Capituli... pronunciamus... quod prius in Curia nostra, dictos Præconem et Scabinos jus habere compellendi tabernarium non habentem Clamorem in taberna sua, quatuor decarias pro dicta suo... de mani hanc debita in taberna, quatuor decarias pro sua dicta; nisi tabernarius velit jurare coram Præposito mercatorum, in vicinis de vicinis Clamatori. Proinde nos distinxit. Consuetud. Bituric. apud Thomassium pag. 239: *In falsis mensuris habet dominus 10. solidos: sed si Clamator Vini tradiderit, quatuor Clamatori daretur 10. solidos: qui tradiderit, Vide Præconem.**

1. **CLAMATORIA VINI.** Officium, ut videtur, Clamatoris Vini. Codex MSS. relictum Episcopatus Altiton. Trousses in Martia. et Clamator Vini XL. II. 40. solidi videntur ad Episcopum redire ex officio Clamatoris locato.

1. **CLAMATOR ADVENTUS.** Appositor, ostensor, Huiusmodi Charta de Clamatoribus 1365. ex Cod. reg. 5187. fol. 3. v.: *Item (Carolus de Alenconio archiep. Lugdun.) constituit Clamatorum audientiam et exceptionem in litteris de curia Lugdunensis Humbertum Bruniat.*

1. **CLAMELOTUM,** pro Clameotum, in convent. Saones ann. 1356. Vide in hac voce.

CLAMEUM. CLAMANTIA, CLAMATIO, CLAMOR, vocatio Clamantis. Proinde nos Clam, Clamantia, seu actio, quam quis intendit ad recuperandam proprietatem vel possessionem rei suam quam alius et alii detinent. In Majestatem lib. 1. cap. 9. § 1: *Utrique litigantium in curia presente et petente Clamorem suum faciente, super injusto deferimento terre, etc. Cap. 10: Petens Clamorem suum, querelam in hunc modum ostendat et faciat. Mathæus Paris ann. 1240: De Clameo suo proseguendo. Thom. Walsingham ann. 1354: Si Rex Anglie totum jus et Clameum, quique regnum Francie vendicabat, Regi Francorum remitteret. Vide Monast. Anglie. tom. 1. pag. 28. [et supra vocem Clamam, et infra Clamare.]*

1. **CLAM.** in Assis. Hieron. cap. 28: *Qui se vocat Clame, dicitur, qui non present in la court, celui qui seaut le Clam faire, etc. Si tamen bene editum est.*

1. **CLAMUM.** Eadem notione. Madoc Formid. lib. 1. cap. 179: *Ego legum de Dinar concessi et dedi tibi et hereditas tua unam virgatum terras in Othelsela, quam tenuit Baldeuinus le Groepere, pro Clamino et jure quo clamavit.*

CLAMUM CONTINUUM. Anglis, est quedam continua, id est annalis, feudi simplicis aut talitatis, de quo quis desistit, ut est in eorum possessionem recipere ob metum potentis adversarii non audent vendicationi, quasi vinolitis causis, ut sic tandem metum amodo, hincmodi dissolventur, quia postea sua auctoritate a possessione renovare, ac si reciter spoliatus fuisset. Cowell.

1. **RETROCLAMUM.** Curia Generalis Clamatorum in Vinea Burgundie. Petrus Regis Arag. ann. 1351: *Abique Retroclamo, sed requisitione.*

CLAMANTIA. Eadem notione. Charta Henrici II. cur. Regis Anglie tom. 2. *Concessione etiam remissionis, et quietam Clamantiam, quam... fecit Abbatem... de omni eo quod habuit, vel aliquo jure habere potuit in illo, etc. Oc-*

spiritu humilitatis et animo contrito ante sanctum altare tuum et sacramentum Corporis et Sanguinis tui, Domine Jesu. Redemtor mundi, accedimus, et de peccatis nostris, pro quibus juste affligimur, culpabiles contra te nos reddimus. Ad te, Domine Jesu, venimus, ad te prosternimus clamamus, quia viri iniqui et superbi, solumque viribus confisi, undique super nos insurgunt, terrae iugum et Sanguinis tui ceterumque, quae sibi subiecturum Ecclesiarum invadunt, deprædantur et vastant: pauperes tuos cultores earum in dolore et fide, sine audiente te, faciem faciunt, torquentur etiam et gloriæ occidunt, nostras etiam res, unde vivere debemus in tuo sancto servitio, et quas beatæ animæ tuæ pro salute sua restituerunt, diripiunt, nobis etiam videtur auferunt. Ecclesia tua hæc, Domine, quam precibus temporibus fundasti et sublimasti in honorem beatæ semper Virginis Mariæ sanctæ in trinitate, non est qui consoletur et liberet eam, nisi tu Deus nostrus. Exurge igitur, Domine Jesu, in adiutorium nostrum: conforta nos et auxilium nostris impugna impugnantibus nos, frange etiam superbiam illorum, qui tuum locum et nos affligunt. Tu scis, Domine, qui sunt illi et nomina illorum, corpora et nomina, corda eorum, antiquam nascentur, tibi sunt cognita. Quapropter eos, Deus, sicut scis, iustitia in virtute tua, fac eos cognoscere, sua mulctare, etiam nos in misericordiam tuam ne despicias nos, Deus, clamantes ad te in afflictione, sed propter gloriam Nominis tui et misericordiam, qua locum tuum dasti, et in honorem Genitricis tue sublimasti, visita nos in pace, et erue nos a presenti angustia. Amen. *Quæ Clamorosa facta reportantur Religio: vis loca, et dicat Sacerdos sub silentio Collectam.* Libera nos quesumus, Domine.

¶ **CLAMOR.** Districtus. *Clamor de Almacella, in Foris Aragon. lib. 1. tit. Quod Rignencia, etc.*
¶ **CLAMOR.** Multa pecuniaria, quæ propter clamorem exigitur. Lit. ann. 1870. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 945: *Quod si... ipsos concubinos, confingere possit in defectu, vel ipsos debere Clamores et gaudia... ipsi concubini... quibus et liberi perpetuo remaneant et fœderat solvendi... ipsos concubinos, confingere possit in defectu, vel ipsos debere Clamores et gaudia... ipsi concubini... quibus et liberi perpetuo remaneant et fœderat solvendi...*

¶ **CLAMOROSUS.** f. pro *Clamans*. Salazar Multisimus lib. 4. de Clericis. Singularum apud Belezium tom. 6. Miscell. pag. 209: *Secundus vero exercitus Corradini manipulus de Clamorosis in bello Theutonicis congregatis ante Clamorem videtur, Ducis Austria, ac gerundum Baronum de Alamanonia solida audacia moderatam habens.*

¶ **CLAMOROSA.** Insensitiva. Querula montis. Bulla Innocentii VI. Paps ann. 1357. in Bullario Carmelitum pag. 97: *Frequentes hucusque... Episcoporum, etc.*

querela contra dilectos filios Predicatorum et Minorum Ordinum Fratres, Sedis Apostolicæ sedis Judicio excitant, nostramque Clamorosis insinuationibus excitare et fatigare non cessant auditum.

¶ **CLAMOROSUS.** Qui clamat, vel resonat. Isidorus lib. 10. Orig.: *Clamorus, quasi adire hic qui tantum eloquens in Angustis acutissimis in argumentis, et Clamori in vocibus.* Epistola Florentinorum ad Alexandrum P. II. apud Baron. ann. 1608. num. 43: *Eligitur deusque Abbatem Clamoroso voce, apertum iugum.* Ita Sugerius in Lud. VI. pag. 289. Gesta Consuli Andegav. cap. 18. num. 6. etc.

¶ **CLAMOROSUS.** Fœderis celebris. Silvester Giraldus lib. 1. Itiner. Cambrie cap. 2: *Locus ille de Brenehoc magnus et famosus, quem et Clamorosum dicunt, patrissem replet.* Clamorosus, hac notione habetur apud Vegetium in Praefat. ad lib. 3. Artis veterin.

¶ **CLAMOROSUS.** Item qui Clameditus. Casp. Caroli G. in lib. 3. [sc. ap. Carol. sig. ann. 838]: *Si servus aliquis ius Clamorosus est, comes dominum veri comenent, ut eum in malo præsentem, et iudicatum, et iudicem compellere solent, faciat, etc.* Chari. Ermenfr. Abbat. Gorvensis ann. 394. post Irmin. pag. 351: *Si vero Clamorosa fuerit, donec ejus causa fuerit, infra potestatem trahitur et medio eorum.*

¶ **CLAMPATAS.** vel CLAMPATAS, qui CLAMPATAS. Inquisit. super destruct. basilide Saluran. ann. 1803. ex Cod. reg. 36. tit. 1. lib. 3. v. 1: *Item clumpatas, quatuor ballistas pro maiore parte de reverso. Item unum Clampatas, etc.* Instrumentum focarium videtur.

¶ **CLAMUUM.** Loricæ, ut videtur, hamis seu maculis ferreis contexta. Gualfredus Malaterra lib. 2. cap. 35: *Comes... Arcadium de Palermo... splendens Clamucio, pro quo loricæ utitur, armatum... Interfici. Et mox: Clamucium quo indutus erat, nullis armis poterat violari, nisi ab imo in superius impingendo inter duo ferros quo per iugulum catenati sunt, impetu potius quam et vitaretur.* Nescio an legendum his locis Canicium, aut Canicium, pro Clamucium, ut si quod non clausi appellationis, Clamucium, etc.

¶ **CLAMUM.** Gall. *Clain*. Actio rem sibi ablata repetentis. Notitia Concilii Pietavi. sub Issemberto Episc. inter Insuetum tom. 2. Gall. Christi. ann. 1392: *Et si foras terram S. Maccenæ Vicarii Clamum haberint, ipsi districtum accipiant.* Rimer. tom. 18. pag. 244. col. 1: *Omni modo impetitiones, et instantie clamantes, etc. Clam et non Clana sine clamnatione, etc.* Alla sunt exemplis in vocibus Elavichis et Infestare. Vide Clamum.

¶ **CLAMUS.** ut supra Clamor 4. Pactum ann. 1114. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 389: *Donamus vobis et infestibus vestris et posteritatis vestre totum Clamos et districtos de mercato totius de Biter, quod habetis in tertiam partem et nos duas.*

¶ **CLAN.** apud priscos Scotos, qui montes et silvestres duntaxat, significat tribum, seu multitudinem hominum ab uno communi parente seu stipite descendunt. Vide Skennum ad Statuta Willielmi Regis Anglorum. 28. ubi de lege, quam Scoti vocant de *Clan-Mah-dug*.

¶ **CLANCULARE.** Celare, occultare. Al-

thelmus Abbas Malmesburiensis: *Frustula talenti ferreæ subterraneis Clanculante datus est.* apud Borel.

¶ **CLANCULARI.** ex Anabaptistis illi dicuntur, qui fidei confessionem minime necessariam iudicant. Item quod in hortis conventu soliti. Bortolotti dicit. Hofman. in Lexico. Vide Florimond. Ramondum lib. 2. cap. 18. n. 3.

¶ **CLANCULARI.** Occultus. Vita S. Dunstani tom. 4. SS. Mail pag. 354: *Nonnulli eorum Clanculari persecutores illius caritatem.*

¶ **CLANDESTINARE.** Occultare. Papias MS. **CLANGA.** Campana. Reinard. Vulpes lib. 3. vers 1385: *En coustait par sa course mou Clange profetaion Tintit, q'ape n'ou, q'el t'el t'el ep?* Et tunc fere son, sed non c'el, non assentit, etc.

Vide Clangorium et Graffii Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 563.

¶ **CLANGALIS.** Sonum edens, a Clangere, Sonum edere. Epistola Joannis Froster apud Duacum. Viderisupiedum pag. 222: *Sed quæ attonitus strepor, aut quæ Clangalis, area sonora in ultima platæ æthere usque movet?*

¶ **CLANGOR.** Clangor, est clamore aquila, ut videtur potest in Baulare.

¶ **CLANGOROSUS.** Clamorosus. Vita S. Guthlaci tom. 2. April. p. 42: *Ut totam penæ a clamo fœderis, inter quod Clangorosus hostibus implerent.*

¶ **CLANGORIUM.** Campanarium, campanile, turris Ecclesiæ, ubi clangunt tubæ Ecclesiasticæ: et enim Campanus vocant Walsingham Strabo et Horatius Augustus. Regula S. Pachomi cap. 9: *Quando ad Collectam Clangor tubæ inciperet per diem, etc.* Balthazar Noviom. lib. 1. cap. 74: *Qui restituit nixus, quæ desuper fratribus Clangori artificie inveniunt, spæro latice ignem extinguat.* Inter Furiosos quidam ex Clericis in Clangoro sedens, in medio symphonie contorsetur. Chronicon Pontanienae cap. 7: *Et ecce fulmen per aera devolutum cum fragore horribili impigit Fontinellensis Ecclesiæ in Clangorium, cuius tantum crucem violenter, ac in gladio truncatum ad terram dejecit.* Clangor signorum, apud Oederum Vitalem lib. 3. pag. 684. et in Vita S. Martini. Clangor. Clangor. 38. Edit. Mabillonii. Concilium Lemoicensium ann. 1028. Sess. 2: *Cessantibus metallicis Clangoribus.* Vide Erolatum in Lexico Hippocriti. in Κλαγγή, etc. et supra Clangor.

¶ **CLANGOROSUS.** Clamorosus. De exilio urbis Aconis, apud Martea. tom. 5. Amplius. Collect. col. 778: *Infractibus gurgitibus Sarracenis cum impetu, fere optium fractus balne intra civitatem cum vocibus Clangorosis, lethali deducendo cessante, Christianos oportuit retroire.*

¶ **CLANGOR.** Clangor. Vitalis ductus Venet. ann. 1604. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1555: *Notis vero de eisdem angustis undecum angustiam daturis Clangoribus, inter quos Clangor, quæque piscinarum.* An sumptus, Gall. Entrelien?

¶ **CLANIPATAS.** ut supra Clam-Plat.

¶ **CLAPA.** Charta ann. 1258. apud Petrum Mariam Campum in Registro part. 3. Histor. Eccles. Piscent. num. 98: *Et Clapam signum incutimus cum signum Clapam signum Crucis supra et infra, locutum supra Clapam etiam edam signum crucis signatum.* Occurrit rursus in Italia. [Utror-

Clarioris et alius instrumentis nunciis personaribus. Joan. Jovivilla in S. Ludov.: Le Roy... qui ensuit à un terrible tempeste de trompette, Clarons, et cors.

° *Ejusdem originis sunt voces Clararia, Clararia, Clare, et Claria, nunc Clararia, quae Littanabulum significat, quod pecudum collo appendi solet. Chron. S. Dion. lib. 4. cap. 8. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 326. Landis B. comendat bles... au col de son cheval pendit un Clararin, autel com l'en atache au cou de ces bestes, qui vont en pastures en boscaus. Lit. remiss. ann. 1498. in Reg. 187. Chartop. reg. 13. Desoubre un des seps de la siegneul ledit Robis trouva un Clarin de vaches. Clascens, eodem significat, in Lit. remiss. ann. 1531. ex Reg. 185. ch. 221: Les vaches de la comendat bles... euz entans garniz d'un Clascens ou sonnaux... Un sonnaux propre dunt ilz sonnoient, ainsi que par nait est propice. Clarin, in aliis ann. 1394. ex Reg. 146. ch. 17.*

° **CLARATUM**, [Liber plantiarum abbatie sancti Germani Paris. B. fol. 1: Anniversarium Domini Cheloberti... Debet autem fieri ex co. conpar par die anniverarii, de piscibus scilicet optimis, quas etiam et bono Clariato. Clarium idem omnino videtur, quod infra claretum, nisi major est vinum rubellum, quod Gallice dicitur Vin claret. Appendix ad Responsoriale Romanum Thomasi ex MS. XII. saeculi pag. 441. edita Romae in quibusdam Pontificis quatuor has vigilas celebrant tres solidi Provinciales pro Claretis; faciem vero Camerario Canonicoz remanent. Mos olim fuit in quibusdam Ecclesiis, ut expletis quibusdam solemnioribus vigiliis vinum cum placentis Canonice distribueretur: quod hodie pecunia fere compensatur.] Vide *Beruratus*.

° **CLAREDO**, Gloss. Isid.: Claredines, clariudines. Papias: Claredo, est splendor; clariudo, nobilitas.

° **CLAREDO**, idem quod *Clarium*. Hist. Dalphin. com. pag. 278: *Mag. Goffredo de Uneco Sympario regio pro Claredibus receptis ad opus Domini termin. xv. pag. 275. In Clarinide et clariuario taren. in MS. V. 23. Lancetoli legitur Claredine et clariuario.*

° **CLAREFACERE**, Notitia facere. Occurrit non semel in Charis Italice apud Vigilium tom. 7. pag. 393. 506. 540. etc. tom. 8. pag. 418.

° **CLARELLA**, In vetustissimo S. S. Benedicti ad Algerim legitur. *Prosa Clarelle*: quae est *Prosa* pro Clarelle, quae auctor Prosa, an totus su nunciis impta, quae decantari debebat, divinandum. Vide *Figuralia*.

° Forte a *Clare* nunc *Claro*, quod una cum tubis decantatur.

° **CLARENI FRATRES**, ex Franciscanorum Ordine, qui alias *Frates spirituales* dicti, a Fratre Andrea de Vengulo Clarenorum institutore nuncupati, qui usque ad Pil V. tempus perseverarunt. De his agit Waddingus ann. 1317. B. 16. 28.

° **CLARENTIUS**, Heradius. Vide *Spelmanum*.

° **CLARERIA**, Fenestra, a *clare* sic dicta, quod praebeat claritatem su lu-

men. Consultat. Lemovic. art. 72: *Non tamen debet facere in dictis ardet fenestram aut Clarenian transforare, nisi hoc de consensu vicini. Ibidem: Et ipse qui fecerit fenestras seu Clarenias, debet eas claudere ad expensas suas.*

° *Esclaire*, eodem sensu, in Charta ann. 1324. ex Reg. 64. Chartop. reg. ch. 2: *Les boches ou entrées des celiers et des Eclaires d'ici, qui appartiennent aux faires et froz de ladite ville de S. Richier, etc.*

° **CLARETUM**, Anglis Claret, Hisp. Clarea. Vinum facilius dulcis vel aromaticum, quod Germanis Gallis, etc. *Hippocras*. Manotretus ad S. Reg. cap. 30: *Pignenta, i. confectioes ex vino et melle et diversis speciebus suaves et odoriferas. Hinc pignenta, vulgariter Claretum. Bartholomeus Anglicus lib. 19. de proprietatibus rerum cap. 56: Claretum ex vino et melle et speciebus aromaticis confectum: nam speciosum aromaticum in subtilissimum pulverem conteruntur, et in sacco lino vel mundo cum melle vel sucra reponuntur. Vino autem optimo speciosum perfundunt, et superfundunt, quoadmodum fit litella, et tandum renovatur perfuso, donec virtus specierum vino incorporatur, et optime clarificetur, unde clarissimum fortissimum et clarissimum, a speciebus autem retinet aromaticitatem et odorem, sed melle dulcedinem mutatur et saporem. Burchard. de Castib. S. Galli cap. 1145: *Confectio studium plenus Claret, noster ad eum pervenerunt... Cumque eifem plenum Claret in lecto collocatus bibisset, reliquum ibi usque mane servari precepit.* S. Wilhelmi Constitut. Hirsau. lib. 1. cap. 14: *Pro signo potione pignenta, quod Claretum, id est Littranch, dicitur a pluribus, concludit utramque manum.]* Chronicon Flandriae cap. 69: *Sic fuit una melle avec ses dames in son deduit, et leur priit talent de boire Claret in un pot d'argent, etc. At Francis Claret, est vinum rubellum.* Vid. *Claretum*.*

° Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7081. *Clare, mellitatum, i. nectar. Declarat. feudor. Franc. Camerac. ex Tabular. Julis, ecccl.: Et si dicit avoir (le bouillier) jalois de vin au coucher ou au jalois de Clare. Vide infra Clarya.*

° **CLARETUM**, Vinum rubellum, Gall. Claret. Reg. eccl. Andegav. ad ann. 1446. Prosentatorem, pro suo capite advenit sic pippe vini, tres albi et tres Claret, etc.

° **CLARESTRAT**, Clericus. Statuta Clementis IV. Pape pro Claret. Andelens. tom. 2. Anecd. Marten. col. 478: *Item, quod idem Prosentor aliquem Claretium non possit facere, seu Clarestratum donec Claretum annuum attigerit, nec alium aliquem Claretium faciat seu introducat de novo postquam tempus attigerit memoratum, et nisi sufficiens idoneus examinatus fuerit.* Eodem sensu.

° **CLARIA**, Vechilum genus undique quae apertum: unde nomen. Chron. Guill. Bardi ad ann. 1210. inter Prob. tom. 4. Hist. Eccl. col. 17: *Inaque Ute crinidit peracta, latum fuit arcesum die Martis de mane... quo dictus de Boissaco miles damnatus fuerat ad horrendum capitis amputationem. Sur-*

quaria impositus fuit Claria, et per magnam claretriam tractus, etc. [Vide *Claria*.]

° **CLARICARE**, Clarere, florere. Papias. [Vide *Clarygare*.]

° **CLARIFICARE**, Clarium reddere. Lactantius lib. 1. Institut. cap. 18: *Caio videtur mihi causam quiescere moriendi, non tam ut Casarena fugeret, quam ut Stocorum decretum obtemperaret, quod accedebat: nonneque nunc grandis aliquid facinare Claryficaret. Occurrit apud Seditum Carm. 6. 9. et in vulgata Interpretatione Joannis cap. 12. 13. 15. etc. [Vide *Claria*]. Criticae Graec. 6. sect. 4: Clarificat quae privatis nobilitate.*

Vide *Forcellianum*, qui in loco Plinii mox laudato, pro latine veterum editionum.] Tribuit etiam Papias 13. *Naturatum Clarificat videtur. Sed Haridius cum omnibus MSS. legit, comperat. Epistola Iovinis Episcopi. Mas. relata in Litteris Viduae Petri Novelli ann. 1564. e Tabulario Ecclesiae Masell. Ad informandum et Clarificationem animarum et bonorum veterum editionum.] Clarificationem, ut sibi jure significamus quae sequuntur. Clarificare exemplariter, Exemplis declarare, vel planum facere. Goelen. Lexic. Philos.*

° **CLARIFICATIO**, Manifestatio. Ad elucidationem etiam Claryficationis, ut sibi jure significamus, in Charta Roberti Gouit ann. 1482. ex Archivum Monasterii B. M. de Bono Nuncio Rotomagi. Legitur apud Cypricum de Episcopis Claryficationis, in Gaspinum Octoginta trium quest. 62. Joan. Skeamo de verborum significatione, Clarificatio est puritas et claritas subditis Dalphinibus concessis restituere, quod patet et per se manifestum est plene, vel quod clare et satis probatur.

° **CLARIFICATIO**, Explicatio, Interpretatio. Galliar. eadem acceptio, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 493. Chartop. ann. 1308: *Bureus qui capitulum supra descriptionem de gabella specialiter mentionem faciens, reparations et Clarificatione indigebat, etc. Instr. ann. circ. 1390. tom. 5. jam laudato pag. 81: Libertates et franchisias subditis Dalphinibus concessas restituere et observari facere dignaretur, et nonnullas Clarificationes et amplexationes concedere. Clarificatio, in Lit. ann. 1410. tom. 9. eorum. Ordinal. pag. 613. Claryffer, Explicatio. Lit. remiss. ann. 1495. ex Reg. 180. Chartop. reg. ch. 490: *Le suppliant contentent de clarifier ou justifier son excuse et discharge, etc. Esclaireur, eadem acceptio, in Lit. ann. 1556. tom. 7. eorum. Ordinal. pag. 303. art. 2.**

° **CLARIFICATIO VINUM**, idem quod *Clarestrat*. Bartholomeus Andelens. apud Ludwig. tom. 8. relig. MSS. pag. 482: *Et vino altero, et altero Ciprico et Nisco, pigmentato et Clarificato hic illic per arcum in unum.*

° **CLARIFICATORIUM**, Titulus libri, cuius modum fit in Obtinere. eccl. Linguon. ex Cod. reg. 5191. fol. 131. p. 7: *Gulielmus Symonis... magister in medicina... dedit eccliae octo libros sequentes. Clarificatorium Johannis de Tornemira.*

° **CLARIFLUVIUS**, Vita S. Isidori Episcopi Hispaniensis in Prologo: *Isidori praesentia stant et Clarifluis doctrina.*

° **CLARIVUS**, Clarere, florere. Gloss. Sangerman. MS. num. 501: *Laurentius in Amalthea: Clarivare, clarere, bellum indocere, pignurare, res clare petere. Tres postremae notiones Latine notas fuisse*

* **CLAUDECATIO**, *Vulnus*, quo quis claudus vel mutus efficitur. Charta ann. 1308, apud Ludovic. tom. 12. Reiq. MSS. pag. 297: *Excepit ducatum homicidii, raptus, incendii, furtis, Claudecatationibus et aliis quibuscunque causis majoribus in nostro territorio... commissis. Vide infra Clausura.*

* **CLAUDENA**, Idem quo *Claudura* et *Clausera*, Septem ex lignis, ramis arborum, aut spinis coniectis, quo agri aut hortus clauduntur. Stat. Comu. Novarum ann. 1477, edita ab A. Cerruti pag. 71: *Et hoc sit aliquando Claudenam non ruperit; et si ceciderit vel Claudenam ruperit saltem non sit fovea pro quolibet sine soldo decem imperpetuum. [E.]*

* **CLAUDIANTISTE**, *Secunda Donatistarum a Claudio auferunt*. Pseudonymum habuerunt in caverna sibus. Augustin. In Psalm. 36.

* **CLAUDIANICUS**, *Che spesso copena*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Claudianaria*.

* **CLAUDICARIA**, *Navis sonora*. Papias MS. Johannes de Janua: *Claudicaria, Navis oneraria vel sonora*. [99] Leg. *Caudicaria*. Vide infra *Claudicarius*.

* **CLAUDICARIUS**, *Qui cito claudunt, vel sepe*. [tutioni, et] Johanni de Janua: **CLAUDICIUM**, *Vide Clausura*.

* Charta. Gloss. Lat. Baric. ann. 1418, ex Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 22. v: *Pratum... juxta Claudicium sive le clos de Merceria ex alia parte. Vide infra Clausura*.

* **CLAUDIFICARE**, *Inflectere, curvare*. Vita B. Petri episc. Anagn. tom. 1. Aug. pag. 340, col. 1: *Quidam clericus... una non brachio claudicavit aurem inde claudicavit; et sanctus iste, et, quae de ipso dicuntur, sunt vera miracula, digitum laque manum, si valet, Claudificet*.

* **CLAUDIRE**, *Claudicare*. Infra, *Claudici, Clauditi*, in Gloss. MS. Reg. Cod. 1013. Gloss. Isid.: *Claudire, Claudicare*: pro quo veteres dicere, Claudio, Claudio, et Claudio, Caudilius apud Praetorianum. An ubi non situs, ibi consilium Claudio? Quomodo vitis: *Claudio, yalecio*.] Vide Juretum ad Symmach. lib. 1. Epist. 27. [et Scallierum ad Ausonium.]

* **CLAUDURA**, Septem, ambitus, Gall. *Enceinte*. Lit. ann. 1334, tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 401: *Cum dicta universitas teneat de feodo pari. Cuiusmodi annis dicta Claudura censet et fortitudo dicta clodi fecerunt... habitationes, etc. Vide infra Clausura*.

* **CLAUDUS**, *aut Italicus Claudus*. Claudus, Stat. Valis senensis rubr. 184, ex Cod. reg. 4819: *Nulla persona audeat vel presumat vendere... aliquod vas heris (eris) sui rami novi, et cum quo vas rami aut ligaturum seu Claudus optinuum... aliquod ferrum. Vide infra Claudus 2.*

* **CLAUVILLARE**, *Clava claudere*, Gall. *Clauser*. Libertates MS. Brivatis veteris ann. 1377. Item voluit et concessit, quod non claudantur otia, vel Clavellorum hominum dicti Castri, nisi pro homicidio vel contumacia, vel cum non possent capere vel affigere de feodo pari. [Guido de Monte Rocheri in Manipulo Curatorum: Sexta diebus in memoriam, quia illa hora Christus fuit spoliatas, illiusus et a militibus Clavellatus.]

* *Claucellus* seu clavis affigere. Guido de Vigevano de Mode acquir. et expugn. T. S. MS: *Sub illis duabus assidibus sit intus uno semine, et sit tibi firmus et intus Clavellatus quo*. [Isid. ann. 1291. In Rom. 2. Olim pariam. Paris. fol. 6. v: *Dom. senecellus transcriptum*

dicta littere regis sigillo suo pendenti sigillatione portis poni et appendi et Clavellari in porta dicti castri. Charta ann. 1380, in leg. 118. Chartoph. pag. 23. 418: *Idem scribens... unum penicillum armorum domini regis ponit et Clavellari in porta vicine dicti Stephanii consuevit et de pignore capite Adde*. Hist. Nem. tom. 8. pag. 150, col. 2: *Clauefcher*, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1: *Il le Claudicant mais et pie.*

Et lib. 2. ubi Judaeus: *.... In un croix mia*
Quo Deus Croc in Fie Maris
Quo Clavellavit in un lat
Nostre crucis, ne Iuxa ne fesset

Cloefcher, in Vita J. C. MS: *Il se fissent (clava) parmi les pie, Or est Asses bene Clavellies.*

Hinc *Clofcheure*, *Clavi foramen*, in Seru. 18, ex Cod. MS. S. Viet. Paris: *Sive, sicut Thomam querit: Se je ne voi la Cloucheure, de ses mains et de ses pie... je ne crorai ja. Vide supra Clausare 2.*

* **CLAUVILLUS**, *Clavus*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 285, col. 2. Compt. ann. 1386: *In ipso copectura sunt XXXI. claveris cum grossis Clavellis*. [Gall. *claves* clavellati. Eisdem tom. pag. 167, col. 1. In litteris ann. 1377. Item volumus quo ibi claveris et ferris pro equis suis ferrandis, etc. Marcell. Empir. cap. 33: *Clavellis agnoscere*.

* **CLAUVILLUS**, *Clavus*. Ornamentum veteris Testamenti Riculū Episcopi Helensis ann. 915: *Totius oticus ducis, una cum argento, vel Clavellis Spanicus ducis*. [Vide Clausura.]

* **CLAUVILLUS**, *Clavus*. Patasco scilicet emptus, in Comput. ann. 1400. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 150, col. 3. Vide supra Clausare 3.

* **CLAUVILLUS**, *Idem*. Gnomes, Caryophyllum, in Comput. ann. 1488. Inter Probat. tom. 4. Nemaus. Hist. pag. 45, col. 2.

* **CLAUVILLUS**, a Gall. *Clavellus*, Pusillus Infectus. Stat. monialium Nanton. MSS: *Non admittitur in monasterium nostrum idiotas, amentes, illegitimos, infames, infirmos, notabiles, mulieres, incuras Clavellas vel fatentes, Clavellere, eadem notione, in Charta redit. comitali. Hanon. ann. 1365, ex Cam. Comput. insul.*

Le bris, vultus et hinc et inde non rongeuse ne Clavellere, ne tourliche.

* **CLAUVENCHIA**, *Frustum carnis*, ut coniecto. An idem quo nostrum *Edeache*, *Vervetus femur*? P. Moneta. Minus species. Vide infra *Claucenchia*.] Testamentum ann. 1373, apud Baluz. tom. 2. Hist. Averna. pag. 6: *Quilibet Religiosus et Presbyter qui fuerint presentes in sepultura mea habebat et habebat duos Thuronenses argenti et pro qualibet oblatione fieri consuevit in talibus, quilibet dimittenda Clavenchiam. Ibidem.*

Et quilibet pueri vel senis aut elemosinam sepulturae suae mox daret dimittenda Clavenchiam et unam violam panis sufficientem, et alia necessaria, ut de talibus et fieri consuevit in talibus.

* **CLAUVENGUS**, *Armatura genus*. [a. f. quo crura teguntur, Gall. *Culsaart*.] Radulphus Cadomensis in Gestis Tancredi d. Anecd. Marten. vol. 140. Primo in congressu lancea viget, lancea perforata lancea depicta, quo mox tanto sub onere fatiscens, ut penetrare pectus, pectora, Clavengus nequit integrum. E. col. 204: *Beatus et quique infelix Archiepiscopus captus trahabatur, imposita humeris geminorum sarcina Clavengorum.*

* **CLAVERIUS**. Vide *Clavarius* 1.
* **CLAVEARE**, *Clavis affigere*. Inventar. ann. 1380, in Tabul. Flamm. Et primo unum lectum... cum suo arculo ovali et marche positum ad dictum arculo lectum Clavearum et positum. Vide supra *Clavus*.

* **CLAVIERUM**, a Gall. *Clavier*, Armilla clavicularia. Constit. Carmelit. MSS. part. 1. rub. 11: *Prophetae non aliquis frat. portet... corchus seu Clavieris de serico, etc.*

* **CLAVESIGNATI**, *Milites Romani Pontificis*, sic dicti, quod in vexillis vestibus claves Ecclesiae depictas gerunt. Odoarius. Synaxarialis ad ann. 1328, num. 13, et seqq.

* Memorantur praeterea in actis Gregorii IX. et a Richardo de S. Germano. Sic autem eorum mentio fit tempore ejusdem pontificis Gregorii, ut apparet longe antiquius fuisse institutum eorum clavium in vexillis et vestibus a Pontificis militibus, gerendum. Ita Charta de Aquino in Lex. milit. Vide in *Clavier*.

* **CLAVETALI** CENERES, *Qui ex fece vini siccata et combusta conficiuntur*. [veneris Clavetis in Lat. ann. 1400, tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 379, art. 19. Leude major. Caracassa. MSS: *Item pro quintali de cineribus Clavetatis et bestidis*.] [Vide supra *Clavetis*.] Vide supra in *Cnis* 2.

* **CLAVEUS**, *Hiernus ad instar clavi*. Vita B. Columb. Beatinus tom. 5. Mail pag. 385, col. 2. [Vide supra *Clavus*.] *Clave Dei, asera quidem propter innocentiam virginis*. [Vide supra *Clavus*.] *Clavea ob firmisati affectum*.

* **CLAVI MILITUM**, *Calcematoria Militum*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* **CLAVIA**, *Borda*, *Gloss*. Isid. Lege *Clavia*. *Borda*. Vide in hac voce.

* **CLAVIUM**, *Vide supra Clausuram*. **CLAVICA**, [a Ital. *Clavica*.] Falco Benevontanus pag. 303: *laquius vultu pro Clavicum, quo sancti Renati occiderunt, ingrediens, etc. Vide Clavacu, et Charta*.

* **CLAVICARI**, in Leg. 1. Cod. de Excusat. artif. lib. 10. tit. 64. in Basilicis, Kapzapo, *Clavum confectores, Serruriers*. Vide *Goldarii*.

* **CLAVICELLA**, *ex auro, f. diminutivum clavis*. Vide locum in *Lambitha*.

* **CLAVICELLA**, *Vide Caracha*. [E.]
* **CLAVICELLARIUS**, *Idem*. Charta portus, *bedellus*, Charta Isimbardi abbi. in Neerol. S. Mart. Lemovic. ex Cod. reg. 5263, fol. 41. v: *Clavicellares de sepulchro et de majori aliare causant, mofum, vel lareu ingreditur se super nos. Vide infra Clavistrarius*.

* **CLAVICULARIUS**, *Qui claves facit vel portat*, Joanni de Janua. Gloss. Lat. 1013. *Clavicularius, Clavifer*, ou celui qui fait les clefs. Kuzozozis. Nio. Mon. lib. 2. Epist. 477. Stephanianus Eddius in Vita S. Wilfridi cap. 39: *Geophylactum Clavicularium ad prescriptum Sermo S. Isidori de S. Petro Apostolo, apud Muratorium tom. 2. col. 166: Simen Johannis virginis generatio incompuncta est, qui eligens principis, nec immerito, ad Apostolorum Principe est, Confessor Filiu Dei, prius Discipulus, Pastor humani generis, Ecclesiae Clavicularius regis, Senator, Doctor, et quae negat, etc. Vide Clavifer*. Vetus Poeta Gallicus MS: *De tot Fove de siele*
Le sera Clavicher.

* **CLAVICULARIUS**, *Carceris custos*, cui carceris claves commissae sunt. Kuzozozis et Kuzozozis, in Synaxaridis ad

manis Klooster; in Actis Murensis Monasterii pag. 14. *Disertissime Claustrum*, quod infra, *Disertissime Monasterium*, dicitur. Pag. 17: *Discessit hinc et rediit in suum Claustrum*. Pag. 35: *Mors aliorum Monasteriorum et Claustrorum*. Pag. 37: *Claustra regularia*. Compositio inter Patriarchatum Constantinum, et Francos, in Germania, Chronicon Belcherberg, pag. 18. Henricus Aquiloniensis in Adolphice cap. 12.

Ecclesias quantas, quot, Claustrae quae dicuntur.

Occurrit praeterea in Vita B. Mariani Abb. Ratisspon. a. 17. 18. 20. 23. 26. 27. et in Charta ann. 1153. Chronicon Belcherberg, pag. 18. Henricus Aquiloniensis in Adolphice cap. 12.

Christiane Claustrum in Kylo Buxi adit Adolphus.

1. *CLAUSTRUM SACRORUM*, *Großpflanzium* clemensitarum. Prudentius de Peristeph. Hymno in honorem S. Laurentii: *Claustrum Sacrorum praecur*.
2. *CLAUSTRUM REGIUM*, pars claustrum, quae Ecclesiae adheret. Ordinar. MS. S. Petri Aurem-val. 1. In *Claustrum*, quod dicitur, vulgatur *Claustrum regulare*, quod est a parte ecclesiae, semper silentium est tenendum. *Claustrum*, pro *Cloister*, *Claustrum*, in Charta ann. 1369. ex Tabul. Carnot.

3. *CLAUSTRUM RIGURIS*, vulgo *Maizen claustrale*, apud Provinciales appellatur domus rectoris parochiae. Charta ann. 1442. ex schedis. *Dom. de Masuque* a *Acta tam in domo Claustrum*, quae in platea prope dictam domum.

4. *CLAUSTRUM*, pro *Claustralis*, in claustrum degens. Acta B. Ciceri tom. 1. Aug. pag. 951. col. 1. *Quatinus in omni triplicitate graduum salvandorum, videlicet conjugatorum, et virginum seu Claustrorum.*

5. *CLAUSTRUM*, pro *Claustrum*, et vicissim, *Locus* aut *ager* sepibus vel muris clausus. Charta ann. 1369. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 54: *Johannes episcopus Bolacensis, cancellarius auctor super fundavit Parisius in vico Claustrum Brunelli unum collegium scoliarum*. Alia ann. 1374. in Reg. 106. ch. 308: *Les eccliers de Dormans, fondez en Cloz Brunel a Paris par feu seigneur de bonne memoire monsieur le cardinal de Beauver, etc.*

6. *CLAUSTRARI*, *Monachum*, vel *Sacertionem* facere, vel in Monasterium relegere. Summula Raimundi Ordinis Praedicatorum: *Claustrare poterit, licet adulter negat*. Utitur sententia alibi.

7. *CLAUSTRUM MONTIUM*, quae recentioribus *Claustra*, *Claustra*, et *Claustrum* dicuntur. *Claustra Pyrenaeorum*, apud Orosium lib. 7. cap. 1. quae *Portus*, seu *Portus* appellant Hispani. Gunther. lib. 4. Liguini:

Difficileque vis, et trinita Claustra sequentes.

Infra:
Vestem erit in fauces, aspergat Claustra virgum,
Quae se miraris horrende inter Alpes
Algoque tectum pedibus hinc videret,
Thysaque opae complexa somno cille,
Aera laborant pastis vestigia torbo.

[92] Vide Canalis et Graffii Thes. Ling. Franc. vol. 4. col. 565.
CLAUSTRUM ITALICUM apud Warneridum lib. 5. de Gestis Longobard. cap. 2. Senator lib. 7. Epist. 4: *Rhetica namque munimenta sunt Italiae et Claustra Provinciae.*

CLAUSTRUM CARCERIS, in leg. 2. §. Cod. Th. de custod. reor. (9. 3.) *Claustra car-*

ceraria, leg. 23. cod. Cod. de Penis. (9. 40.)

CLAUSTRALIS, Monachi, qui intra Claustra Monasterii recluduntur, ac de qua, Joann. de Janua. *Claustralis, Monachus* vel *Monacha stans in claustrum*. Oedericus Vitalis in Praefat. lib. 1: *Quia Claustralis cenobita ex proprio voto cogor in solitudine ferre Moschidem Regem veniens*. Lib. 8: *Dum adhaec Claustralis esset Monachus*. Petrus Blesensis Epist. 18: *Quid est Claustratum redire ad seculum, nisi eum habitorum caeterosque infernum?* Hildebertus Cenoman. Epist. 38: *Claustrales, quibus conventicula plebis et servantes illi arcus interdicti, irae prohibetur ferre Moschidem Regem veniens*. Joann. Sarisburiensis lib. 7. Policrat. cap. 21: *Claustrales, qui plane vere religiosi sunt, cum professione nuptiarum, ob hac malicia, nuptias nunt. Nulla vita fideliter, nulla simpliciter, nulla fidelior, quam eorum qui humiliter in claustris degunt, abiectione sua gaudentes, etc.* Tiberius Langenus in Saxonia.

Regni Claustrales sanctae Christi Mariae
In Claustra, claustra remouet concubitus sacrae.

Scriptis Tribemius librum de Triplici repleto Claustralium; Thomas a Kempis alium de Disciplina Claustrali.

CLAUSTRANSES, Moniales, qui in claustrum seu Monasterium stantes sunt, vocat Andreas Monachus Fontevradensis de morte B. Roberti de Arbesbello, hisque opponit Laicos. *Quomodo poterit quiescent Claustrum Virgine exteriora nostra convenienter dispensare, qui non nolet nisi palmis cantare, etc.* Infra: *Hinc faciam est, ut Robertus noster generale praecipuum Abbatibus, quos elegerat, dedisset, et nunquam aliquis ex Claustris in Fontevradensi Monasterio Abbas fieret.*

CLAUSTRALIS ORIENTENTIS, Quorum officia intra claustrum exerceant, forensibus opposita. Stat. eccl. Traject. ann. 1088. in Batav. sac. pag. 186. edit. ann. 1714: *Item cum episcopus praeposituram Tielensem, thesaurariam, scholasticam, chori-episcopum, et quendam alia officia, praepositive nuncupata, quae claustris obedientibus appellantur, sua collatione reservaverit, nulli cano conferre, nisi canonico majoris ecclesiae, poterit aut debet.* Bulla Joann. XXII. PP. anno PH. reg. consuetudinum, lib. 1. benef. ecclesiarum, ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 100. r.: *Decretum cum concessum tibi humilissimo privilegium nullatenus extendatur, ad praerogative, suppressas, Claustrales, forestarias, ecclesiarum, et administrationes alias.*

CLAUSTRALIS MANSIO, AERA, CURIA, Aedificium in fundo Ecclesiae extractum Canonico, formae dictum quae vice habitationis in claustrum et ejus extruendi facultas datur. Charta Wostvini Praeposit. Wormat. ann. 1178. ap. Schmaus. Episcop. Wormat. praefat. pag. 128: *Invenientes aedificia Claustralium Manastiorum, neglecta deformata, eorum quod poterat ordinatio fundi, qui ad legitimam consuetudinem pertinet, alicuius fratris Praeposito pertinere videbatur, vestis testamenti super aedificia confecti praegravabat, jus praepositorum Claustralium Aeraeque, uniuscuiusque vestis resignavit.* Chart. Arnold. Archiepiscop. Magunt. ann. 1190. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 66: *Henrico, Archiepiscopo Aquisgranensi Canonico, de petitione, Praeposito, locum, Curia, et domum ecclesiam assignavit, ut ibidem*

manasio facta, divinis obsequiis iugiter valeat interesse, Nitionibus quoque annuimus, quatinus respectu laboris ac erumpunt, quo praedictus Henricus ibidem ingreditur, de illa manerio tenet, quomodo Curia Claustrali ubi factum est, testamentum conficere, videlicet ut citandis alicui memoratis ecclesiae praeferatur, vel honeste contentis Canonis, illam legat, novissae possit assignare.

CLAUSTRALIS MURUS, quo praedium claustrum vel eingitur. Mados Formulare Auctoris ingreditur, de illa manerio tenet, praedictam domum, etc. de novo constructionem et aedificationem, et muros Claustrales circa dictum manastium, in bono statu reddidit, etc.

CLAUSTRARIA PRIORIBUS, Eadem quae Claustralis, in Necrologio Parthononis S. Petri de Casis.

CLAUSTRARIA PISCARIA claustra ex lapidibus lignisve constructa. Acta S. Edmundi MSS.: *Claustrum quoddam quod ex quadris lapidibus sub civitate in mari compositum fuerat.* etc. *Claustra ipsius Claustra Claustrum illius ad Claustrum veniens ut solitum praedam caperet, nam singulis diebus piscium quoddam genus notitiae sub illis invenerit, hoc solum depositum invenit.* *Tranvius vero praefatam civitatem quae prope Claustrum sita erat, quiescent quod illo die in Claustrum foret properat.* etc. *Claustrum ipsum esset ubi contra mare ibi praepositi, qui ad Custodiam Claustrum deceptum, turbata mente ad domum ipsius properavit.* *Claustra prope Claustra.*

CLAUSTRUM CORDIALE, Cordis Inilum metaphorico sensu. Charta Edwardi III. ann. 1873. apud Rymer. tom. 7. pag. 15. col. 1: *Praemissa omnia, etc. Amortuans Claustrum vel oblati, suis benigniter et prout scribis auscultati, diligenter circumspiciat, et debite considerat.* *Claustrum cordiale, infans meditatione repleta quam generorum sui et regale, sinceris affectionibus regalibus, mero muto proprio, gratuitis dotalibus ex dignis attollendo laudum praemio, etc.* Amortuans Claustrum vel Claustrum est pignus: an huc loco conveniat penes attentum Lectorem esto iudicium.

CLAUSTRARIA, Idem quod Claustraria. Passio S. Thomae Cantuar. tom. 8. Anecd. Marten. col. 1714: *Eam simpliciter ostendit, qui nec etiam contra carnis occidit, qui nec etiam contra carnis aliquam opponit; verum claustrum Monasterium prohibet, quod Religiosi juris omnibus Catholicis patere debere sanctum iustitiam, quod claustrum.*

CLAUSTRUM, ex Gallico, Cloustrum, Septum, inclusio. Will. Thorn. in Chron. ann. 1383: *Pro fossatura et Claustrum claustrum.* *Claustrum quod in Charta Wilhelmi Abbatis de Colkum anno 1220. ex Archivo S. Michaelis in Periculo maris. Littere A. Episcopi Melanensis anno 1301. ex Tabulario Calensi pag. 81. Notarii videlicet, etc. Kalen. quod claustrum tunc ejusdem Ecclesiae Conventus quoddam herbergium, quod habere solebant, conquisitum Ecclesiae de Mintri, factum inter, et ibi possidentibus. Et merito quiddam aedificationem vel non aedificationem infra Claustrum praedicti herbergii continetur Fulconi Praeposito de Mintri, perinde quod claustrum. Et merito ejusdem tributi quod Claustrum appellant, in Computo domanii Comitatus Pontivi ann. 1510. fol. 183: *Recepte et proventus de Claustrum, quod a consuetudine de prendere claustrum an 10 Monasterii, neant, pour ce que durent**

Tamne de ce present compte a en aucuns bestes vendues audit lieu. Vide Clausura.

o Pro obligatione, qua subditi tenentur septa facere, occurrit in Chartar. Normar. ex l'od. reg. 4638. A. fol. 89: *Monsachi de Viteles septa debent habere ad costumam Clausuram segetum.* Ubi alter Codex 4651. habet *Clausuram*. Vide supra *Clausuram* et infra *Closura*.

1. **CLAUSULA**, Diomed. lib. 1. de Orat. et Victorino lib. 1. de Arte Grammat. *aut compositio verborum, plausibilis structura exitu terminata.* Gloss. lat. Gr.: *Clausula*, *Norax*, *Papilas*: *Clausula* est in oratione brevis sententia. Vide Quintilian. lib. 8. Institut. cap. 5. Gregorius Magnus lib. 1. Epist. 6: *Quod vero coeque et nominis similitudinem faciendo pro scripta vestra Clausulas declarationis nostre formata, certe. Frater carissime, similia leonem vocat.* Adde Hieron. in Job. cap. ult. et Cyprin. de Singular. Cleric.

1. **CLAUSULA** DE NISI dicitur ea, cui exceptiva habet particula Nisi adiungebatur. Vide Nisi.

CLAUSULA, Parvum Clausum, seu area septo clausa, apud Willhelm. Thorm. Accipitur etiam pro clausura, vel angusto montium aditu, in Chronico Reberchensperg. pag. 392. et apud Baldricum Noviom. lib. 1. cap. 70.

CLAUSULA, Colla in qua Inclusi, seu Eremitae, morabantur, aliis *Incluctorum*. Chronicon Mariani Scoti ex Bibl. Vaticana. ann. 1058. de S. Paterno inclusus: *Hic ambibit aduicium, pro nulla foris actus, sed in sua Clausula conuictus, pro ignem transiit in refrigerium.* Ursipator habet notione non semel apud Eckehardo de Casibus lib. 2. cap. 9. lib. 10. apud Heptadann Minore in Vita Wiboradi lib. 1. cap. 13. et 19. et in Rytymis de eadem apud Canisium tom. 5. pag. 789. et a Florentio Wigora. ann. 1558. *Selecta Capitula Canonum Hiberna.* apud Achierum tom. 9. Spicil. pag. 50. de his qui se putant esse iustos et non sunt: *Agenium charitatis, vitiis iustitiae propriam aduicentem concordie, Clausulam Ecclesiae, severitatem humilitati, postremo hominem Deo antequam.*

2. **CLAUSULA**, Condicio, exceptio, Clausula, in Chartar. Normar. *Desquels choses les loys du franc mainstenoit tousis le contraire par une Clausule generale, conteneue audit keurbruyr, laquelle estoit que de toute chose que l'usurpation n'est faicte audit keurbruyr, doit estre droite eschevancee: par laquelle Clausula, etc.* Necrolog. eccl. Paris. MS. ad 6. Cal. Jan.: *Postmodum exsecutores dicti defuncti (Johanne de Montenotano) attendentes Clausulas sui testamenti, nobis dederunt in augmentationem dicti annueriali, summam ex. scutorum.* Vide infra *Clausus*.

1. **CLAUSUM**, et **CLAUDEUS**, Gallis *Clos*, Locus aut ager sepius vel muris septus aut clausus: seu ut loquitur lex l. Cod. Theod. de Rei vindicta. *Spacium certum sepiis quibuslibet concluso.* *causum modum Arcifinales agros vocant Siculus Flaccus et Frontinus, quod videlicet a septo suo et spatio, seu finibus, Inueniunt, id est, viciuam arcent.* Testamentum Willardi Abbatis Flavinianensis: *Totius illius Clausum, quem nos iussimus plantare, etc.* Infra: *Et illius Clausum in quo Arceus, etc.* Clausura, apud Perardum in Burgandica. 5. manus eius Clauso domo. Alia apud Columbanum in Episc. Vivari. lib. 1: *Res-*

agnus collatis mansis 8. et in Hilarbaso Clauso indominato. Conventus Pisten- sis. lib. 2. cap. 2. Spicilicet Achard. *Id est, mansus in gyro Monasterii sibi, et ut vulgo loquuntur, Clausi vinearum.* Charta Thomae Comit. Maurinensis ann. 1226. *Decem soudenis vini meri de suo Claudio.* In alia Umberti II. Comit. Sabaudie: *Clausu vineis indominato.* Adde Suger. lib. de Administrat. sua cap. 29. In alia Vastinense pag. 236. etc. (Vide *Clausum*).

CLAUDICUM, Eadem notione, in Tabulario Majoris Monasterii.

2. **CLAUSUM**, pro Clausura, in Hist. Eduard. III. reg. Angl. ad ann. 1381. pag. 400. edit. Hearni: *Sed non fuit sibi permixtum ecclesiam neque Clausum intrare.*

CLAUSURE, Clausura montium, angusti aditus, aliis *Clasus*, Graecia recentioribus *κλειστρον*. Lexic. Graec. MS. Reg. Cod. 2042: *κλειστρον, κλειστρον, κλειστρον*, in Claustra. Poet. IV. Regis Arag. lib. 3. cap. 4. Senator. lib. 2. Epist. 5: *Principibus 60. militibus in Augustis Clausuris jugiter constitutis.* In alia, *procurator, deest omni, cedere de militis transactione, qui pro generali quiete finibus locis inuicem intrare, et quasi a quadam porta provincie quodam introitu, et exitu, per quodam Anonymus Barensis in Chron. ann. 1037: Et per montibus vel Clausuris Vulgaris, similiter Ugaris: multum sunt occisi et occiderunt.* Conradus Uspensius ad quendam itinera angusta, quae Lombardiae vocant *clausuras* Volteri. Tageno Patavienis: *Inde transivimus ad primam Clausuram, etc.* Passio S. Andreoli MS. Clausurae ad Clausurae pro Monasterii pervenient, etc. Ulterior passio Scriptores. Lex 2. §. 4. Cod. de Offic. Praef. Praetor. (l. 16.) lex 4. Cod. de Offic. Magistr. Offic. (l. 31.) *Episc. ex in Concilio Tolet. XVII. Willielmus Malmesb. lib. 2. de Gestis Anglie. cap. 11. Rogerius Hoveden. ann. 1091. Florent. Wigori. et Simeon Dunelm. eodem ann. Julianus Episc. in Hist. Wambae Regis non semel: Lucas Tudeusis ann. 906. etc. Vide Notas ad Alxandru pag. 80. et infra vocem Claus. Vide Clausura montium in Clausum.*

o Hinc *Cloisterieres* meretrices appellatae, quod in angustis viarum sedebant, eodem ratione quae *Feminae* et *Feminae* nuncupant observamus supra in Chemnitz 2. Stat. ann. 1385. ex Cod. reg. 8412. 3: *Item que toutes filles de vieilles femmes ou femmes communes diffames voient teoir, tiennent et facent leurs boutiques en lieux ad ce ordonnez d'anciennez en ladite ville (de Troyes).* Lit. remiss. ann. 1499. in Reg. 155. Chartar. reg. etc. 128. *Le sieur Jean estoit la maison d'une femme de vie Cloisteriere, appelée Ancelet Lestare, demourant par l'ort de Paris en la rue Jehan Genes.* Alise ann. 1408. ex Reg. 193. Art. 225: *Une filleite Cloisteriere, appelée Jehannette la Cameline, qui demeure a Laigry.*

CLAUSURA, Septum in quo animalia constituntur, vel quo vides, prata, vel arva muniuntur. Brito in Vocab.: *Septum, ambibus, Clausura, Balla, Celestina* PE. ann. 1194. pro Mons. S. Joannis Anabian. in Tabul. ejusd. Monast.: *Clausuram piscium, quae vulgo dicitur exclusa.* In Legib. Aleman. tit. 81: *Clausuram in ageribus Legens.* Vide Legens Charta 28. Legem Ripuar. lib. 82. Legem Burgund. tit. 28. §. 3. tit. 43. §. 2. Legem Baywar. tit. 13. §. 3. Legem Longobard.

lib. 1. tit. 29. §. 2. tit. 25. §. 45. lib. 2. tit. 35. §. 4. lib. 3. tit. 4. §. 1. [85. ... Rothar. 332. Luit. 116. fol. 13. ...] Charta ann. 1283. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 236: *Lacum illum, quous fundum comparavimus, et Clausuram construximus nostris laboribus.* Vide Mittern. Princip. Jur. germ. §. 150. not. 4.]

CLAUSURA, Ager clausus sepius, clausura (Chron. Farfens. apud Murator. tom. 2. part. 2. cap. 540: *Unam Clausuram excepto oliveto dominico.* Col. 551: *Pro solidis xx. concessit in Serrano Clausuram unam ad quasdam Rurum occurrit lib. 60. Index MS. Beneficiorum Ecclesiae Constantiensis fol. 28. v. r. Rector habet manerium in clemonno quod dicitur esse unum in Clausura dicti manerii.* Charta Thosias in Dumbis ann. 1462: *Ad conducendum aquas pro praturn et Clausuram dicti de Lage.* Vide Ughellum tom. 1. pag. 187.

2. **CLAUSURA**, sepiis, ambibus, Gall. *Enclosure*, *Cloyon*, in Lat. ann. 1331. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 675. art. 1: *Cens qui foris aut adorsum datus in Cloyon de clausis etc.* Jur. vengit pro clausura iter impositum, *Cloisais* appellabant. Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 193. Chartar. reg. ch. 1145: *Le supplament au cens qui vengit par l'enclosure et lever certaine comestibles ou Clauson, qui est de la baronne de Craon, et laquelle icellui Ermenier tient a ferme, etc.* Vide infra *Clois*. Jur. vengit pro vocem. Charta ann. 1355. a Chartul. S. Joan. in valle: *Ablas et conventus dicuntur se habere debere omnimodam justitiam, adiam et bassin, in burgo S. clausonis in Valle, pro quo vengit et extendit et se proporiat, et infra Clausuram adducit et in toto clauso vinearum.* Vide supra *Clausura*. Aliis notioibus extat in Clausura.

3. **CLAUSURA**, id omne quod claudit, in eadem Charta: *Similiter licet ibi eadem abbat et conventus facere Clausuram murt vel sepiis.* Vide Clausura.

1. **CLAUSURA**, Praestatio quedam, aut potius operum prebitio ad clausuras construedas vel custodiendas. Recognitiones Aluiprii in Regebro Probus fol. 67: *Hic debet esse liber et immunitis a cavalgata et a chevallagio et a pala et a Clausuris.*

CLAUSURA, apud Ughellum tom. 8. pag. 607.

1. **CLAUSUS**, Vide Clausum.

2. **CLAUSUS**, Condicio, exceptio, Charta ann. 1355. etc. *Charta de Clausad, pag. 78: Et iudicatio Clausus adhibitis conclusur, etc.* Vide supra Clausura 2.

3. **CLAUSURIUS**, Clavarium faber vel mercator, Gall. *Cloistier*, Terrar. abbat. de Jugo del ann. 1491: *Michael Marignol Clavurius et burgensis Villefrancus.* Vide infra *Clavifex*.

CLAVUS, Mons agri, apud Anglos. Charta Edwardi III. Regis Angl. in Monastico Abel. tom. 3. pag. 290: *Unam Clausum terre, cum omnibus suis pertinentiis.*

o Ager paxillis clausus, qui *Clavens* appellatur, in Charta ann. 1355. tom. 2. Hist. Leod. pag. 421: *Item que toutes paxillis qui sont de Clausus et de clavens, qu'on dist Claviers, etc.* Claver Dombensie dicitur Terram subligere, quae aeger viciis oppositus conficitur.

1. **CLAVUS**, Mons agri, apud Anglos. Charta ann. 1355. tom. 2. Hist. Leod. pag. 421: *Item que toutes paxillis qui sont de Clausus et de clavens, qu'on dist Claviers, etc.* Claver Dombensie dicitur Terram subligere, quae aeger viciis oppositus conficitur.

2. **CLAVUS**, Mons agri, apud Anglos. Charta ann. 1355. tom. 2. Hist. Leod. pag. 421: *Item que toutes paxillis qui sont de Clausus et de clavens, qu'on dist Claviers, etc.* Claver Dombensie dicitur Terram subligere, quae aeger viciis oppositus conficitur.

747. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 517: *Ideo accedentes inhibiti nostri... renovantes signa et crucem: cum Clavos ferreos adfigentes simul, etc.* Vide Arbor 1.

o 2. **CLAVUS**, Retis genus. Charta ann. 1087. apud Balaz. Hist. Tutel. col. 428. *Super hoc etiam dederunt nobis de iure unum hortum, et unam domum, et piscationem de aqua de Oissa, quibuscumque modis voluerint monachi, qui ipsam ecclesiam tenuerint, excepto quod Clavus non mittent super molendinum ad capiendum lucios. Clavel, in Charta ann. 1408. ex Reg. 307. Chartace. xca. ch. 128.*

[illegible]

* **CLAXENDIS**, *Lo ferro da cavallo*.
Glossar. Lat. Ital. MS.

CLAXENDIX, Classicum. Fridegodus
in Vita sancti Wilfridi cap. 25 :

[illegible]

* **GLAXUM.** Pulsatio campanarum pro Mortuis, Gall. Glas. Comput. ann. 1498, inter Probat. tom. 4. Hist. Nem., pag. 71. col. 1: *Item habuit scapolerius pro Glaxis viginti quinque solidos Turon. Vide Classicum.*

† **CLEANTEUS**, Vita S. Wilfridi Episc.
Eborac. Auctore Fridegodo :

Hæc eadem sacris jussurunt indere libris
More Ciceronis solitis bullata sigillis.

Hoc est, More Principum, ut existimat Mabillonius, qui *Cleanteus* a *Clere* deduci putat. Haud male, *Clere* enim *Gloriarum* est, a *Græco* *κλαιο*, *Gloria*, unde *κλειον* vel *κλειρε*, *Glorion*, *Gloria*.

† I. CLEDA, f. Creta, Gall. Craie, Hisp. Credo. Diploma Petri Regis Aragonum ann. 1312: *Concedimus et laudamus vobis, dilecto nostro Berengario venerabili*

*Episcopo Barcinonensi... decimum illius
Cledæ, quæ nunc inuenta est apud cas-
trum de Fonte rubeo et in terminali ejus-
dem, et totius etiam illius Cledæ, quam
de cetero invenire poterit in aliquo loco,
vel in aliquibus locis Ecclesiæ Barcino-
nensis. Hoc itaque decimum Cledæ vos et
Ecclesiæ vestra Barcinonæ, et omnes suc-
cessores vestri habeatis semper, etc.*

12. **CLEDA**, Crates, Gall. *Claie*, item *Claithrus*, Gall. *Grille*, *Massiliensibus*: *Clede*, Acta S. Yvoniæ MSS.: *Status* *uibi* *foris* *pararetur* *ad* *quietem* *idoneus*, *non* *in* *ipsa* *molitite*, *sed* *super* *tabulas* *aut* *in* *terra* *nuda*, *vel* *modicis* *straminis* *sub* *recombentibus*; *domi* *vero*, *super* *Clede* *de* *lignis* *de* *grossis* *baculis* *virgis* *contexta*. *Capitul.* *Gener.* S. *Victoris* *Massil.* ann. 1813: *Loco* *portarum* *Clede* *siant*. *Vide* *Clede*.

* Alias *Clède* et *Glide*. Lit. remiss ann. 1486. in Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 217 : *Le suppliant portoit une Glède ou claye qu'il avoit faicte*. Alias ann. 1470 ex Reg. 196. ch. 276 : *La Claye ou Glède du champ de Myl. Clÿe*, locus cladia sep- tus, in Lit. ann. 1464. ex Reg. 186. en 319 : *Le suppliant s'escoût audit villaige jusques au dedans d'une Clÿe près et au- rez des maisons*.

* Inventar. ann. 1318. inter Probat.
tom. 1. Hist. Nem. pag. 66. col. 2: *Item*
in armario juxta Cledam S. Petri inveni...
septem capas, etc.

CLEDARE, *Cledia claudere*. Vide post
Cledia.

† CLEDICARE, Cledis seu Olatbris clau-
dere, apud Stephanotium tom. 1. Antiq.
Benedict in Paganis MSS. pag. 128.

benedict, in Vasconia MSS. pag. 178
Abbasque Ecclesiae adiecti, eamque Gledium
cori fecit.
* CLEDATUM, CLEDATUM, Eadem no-
tione. Stat. ann. 1357. inter Probato-
rum. 2. Hist. Nem. pag. 195. col. 1: *Fiat
unum Cledatum ferrum a parte extra in
camino, qui transcutit subdictum domum.*
C. pag. 196. col. 2: *Fiat Cledatum fer-
rum fortis formae, etc.* Comput. ann. 1412.
tom. 8. pag. 203. col. 1: *Cledatum castru
fuit apertum et inferatum, et etiam di-
ctum Cledatum dicti molendini fuit etiam
apertum.* Testam. ann. 1439. *ibid.* pag.
267. col. 1: *Qui cerei debeant poni... ante
Cledatum maioris altaris.*

CLEIA, CLAIJA, CLETA, CLITELLA, CLIDA. Hæc omnia idem sonant: Crates, tabula viminibus aut virgulis contexta. Gall. *Claye*. Vetus Gloss. Lat. Gall. *Crates, Cress, ou Cloie*; a Græco Κράσι deducunt viri docti.

4 CLAIA, apud Rymer, tom. 3, pag. 337, col. 1, in Litteris Edwardi II. ann. 1307: *Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod tot et tales pontes et Claias pro instanti passaggio nostro ad partes transmarinas, etc. Similia habes apud eundem Rymer, tom. 5, pag. 814, col. 1: De Clais et pontibus, pro equipaggio eorum Principis Wallie providendis. Præcipimus tibi, etc.*

* A Cloze ejusdem notitionis nostri
Claze, Cloze vel Cloze dixerunt Manum
averman, vulgo le dos aut le revers de
la main. Lit. remiss. ann. 1881. in Reg.
119. Charloph. reg. ch. 81: *Lecop che sur
elle, tellement que il lui fist une plaie d
sanc sur la Cloze de la main.* All. ann.
1297. ex Reg. 101. ch. 382: *Le suppliant
lui donna de la Cloze de la main par le
visage.* Ledit Dauceorre naura ledit Du-
boure de sondit espie sur la Cloze de la
main, ainsi que icellui Duboure lui tenait
la main, in allis Lit. ejusd. ann. ex
Reg. 132. ch. 57.

CLELA. Sagerius in Ludov. VI. can.

18: *Cadavera tam illius quam sociorum compositis Cleia, rastro et funibus superligata per fluvium demittuntur.* Will. Thoru. cap. 27: *Dedit predicto Abbati... quingentas Cleias de virgulis... ibidem commendas.* Nicolaus Trivetius ann. 1190: *Se illuc in serica culcitra deportari fecit, sedensque super Cleia, sua, cuius peritus erat, utebatur balista, etc.* Bymer. tom. 5, pag. 6, in Litteris Edwardi Regis ann. 1338: *Tibi precipimus... quod tot pontes, Cleias, burdas, etc. in navibus poni facias.* Philippus Mouskes in Ludovico VII:

Sous quatre voûtes fist engiens,
Et de Cloies et de merriens,
A pons tournois et castiaux, etc.

† CLOEA, in Tabular. S. Quintini in Insula. Locum vide in Tesura post Teasare.

CLETA. Gloss. Africid: *Cicla, cratis*,
Hyrtl. Leges Henrici I. Regis Angl.
cap. 92: Si *murdrum* inventatur ad-
cubi... *custodiatur septem diebus super*
Cletam unam *elevatus*; scilicet homo
muricatus

CLEFELLA, dimin. a *Cleta*. Gregorius Turonensis. lib. 7. Hist. cap. 37 : *Plaustra enim cum arietibus, Cletellis, et axibus erant texta.*

CLIDA, CLIDA. Eadem notiones, in
 Lege Bajw. cap. 77: *Coram testibus in
 quadrivio in Clida esse levare debet, etc.*
In Clida mittere, in carcerem compin-

gere, vel certe intra quatuor parietes,
quod dictum, includere. Capitula ad
Legem Alamannorum. cap. 22. EdH. Steph.
Baluzii: Si quis alterius inyeniam de
crimine, seu atria aut herbaria si est et
eam priserit, et ipsam in Claida miserit,
etc... Si in Clida missa non fuerit, et
prisa et tempta a te fuerit, etc. Occurrit
ibi pluries. Annales Francor. ann. 776
Præparauerunt etiam Clidas ad debellandum
per virtutem ipsam castellum. [Mir
Ulmus in Lexico legit: Præparauerunt
Clidas ad debellandum pro virtute castro-
rum.] Clido Occitani dicunt.

† CLYDA, Idem. Chronicon S. Petri
Vivi apud Acher. tom. 2. Spiell. pag.
758: *Hostes autem insequentes Decanum,
quia per ostia non potuerunt, per parietes
et per Clydas quaedam, quæ super por-
tam Ecclesie erant, frangentes omnia in-
traverunt.*

† CLIDUS, Eadem notione. Aunales Loisselliani ad aun. 776: *Petrarias quas preparaverunt, etiam Clidos ad debellandum per virtutem ipsum Castellum*. Vide Duchesnium tom. 2, Annal. Franc. pag. 30.

CLEDARE, Cldis claudere. Charta
ann. 1281: *Quæ scilicet dum prædicta
paxeria fuerit Cledata, et postea dum
fuerit discledata, quod possunt piscare*

ubicumque voluerint. Regest. Tolosan.
ann. 1243. fol. 80: Excepto devesio de
pazeria Do. Comit. quæ pazeria est
ante Blanhacum, scilicet, dum prædicta
pazeria fuerit Cledata, et postea dum
fuerit descladata, quod debent et possunt
piscare ubicumque voluerint.

CLADES. Vetus Charta apud Sommerum in Tractatu de Gavelkind fol. 190: *Item pro 18 Cladibus faciendis ad ovile*

6. den. etc.
Glass: in Plate, Stem and Base

* **CLEIARE**, *Cleis* seu cratibus munire, claudere. Charta ann. 1426: *Pro ibidem Cleiando machicolando, si ibi non Cleiaue-*

rint et machicolaverit. Vide infra Clidare.

◊ **CLEISONUS**, Provincialibus Cleison, a Cleio, Ecclesia, Pauper symphonica, Gall. *Enfant de clocher*, in Stat. eccl. colleg. de Aliphus (d'Alup) ann. 1302. ex scholis B. Cleio Aqueus. patroni. Vide infra Cleigonus.

◊ **CLEMENTINE**, Decretales epistolae summorum Pontificum a Clem. V. collectae in unum librum, cui est Septimus Decretalium. Vide Decretis.

◊ **CLEMENTINI** CAPELLANI, a Clemente VI. PP. eorum in ecclesia Romanensi fundatores, cuiusmodi vulgo Clementis. Lit. ann. 1372. in Reg. II. Charloph. reg. ch. 336: Ut in eccl. (eccl. Rotomag.) De cultus augeret, nec non in dictis ipsius ecclesie capellanis, Clementinus nuncupatus, transfere, cedere et eis donare desiderat. Bulla Greg. XI. PP. ibid.: Accipimus quod collegium nonnullorum capellanorum per felices recordationis Clementis PP. VII. predecessorum nostrorum in ecclesia Rothomagensi fundatorum, collegium Clementinum nuncupatum, nondum est sufficienter dotatum. Testis. V. reg. Franc. ann. 1374. in Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 380. v. : Ea l'eglise de Rouen soient dits deux bases messes perpétuelles, l'une qui soit célébrée tous les jours par nous, l'autre de Saint Esprit et l'autre de la Vierge Marie tant comme nous vivrons, et après nostre décès de Requevise, et ainsi de suite, sont dits et célébrés par deux chapelains de ladite eglise, appellés les Clementins, qui ont et prennent pour les dits deux livres Psaumes par an.

◊ **CLEMA**, NODI, pro pretio intrascriptorum vasorum et Clemoniis... quae vas et Clemonia sunt ista. (Mand. Camer. apud. 1564. fol. 1. x.)

◊ **CLEMICUS**, pro Clema, qui lecto ex aggritudine detinetur. Mirac. S. Mauril. tom. 4. Sept. pag. 77. col. 1. : De subito puella quondam a parentibus defata est, quae... Clemis permanat, et diu compagne membrorum dissoluta, est. Vide Clmici.

◊ **CLENODIA**, CLENODIA, Κληνδία, Res quaevis pretiosa, Gallis. Ca. d'joy. Historia Australis ann. 1276: Eique tradidit, videlicet duas coronas aureas... et alia quampura Clenodia aurea, quae usque nunc in. In. d'joy. reseruat. etiam valet. Et ann. 1290: Excellētissimis ornatu et Clenodiis a Rege acceptentur honoris. Epitaphium Petri Episc. Montiani in Metropoli Roth. apud Serarium et Broverum lib. 17. Annal. Trevir. n. 60 :

Rothildis, deus, et Clenodis est prae
Receitit illud, res angust, erisina vitis.

Occurrit praeterea in epistola S. Ludgeri cap. 9. apud Surinm 1. Mart. [in Testam. Ottom. IV. Imper. ann. 1318. ap. Pertz. vol. II. n. 9.] in Diplom. Sigismundi Imp. ann. 1413. apud Jo. Ludum lib. 5. de Regno Dalin. cap. 5. in Annalib. Colmarens. 1. part. ann. 1277. apud Albertum Argentin. pag. 119. Albert. Stadens. ann. 1193. 1285. Gobelium Personam in Cosmodromio pag. 285. Ericum Upsalensem lib. 5. Hist. Sueciae. cap. 139. lib. 6. pag. 197. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 132. et alibi non semel. In Chronico Windesemensi lib. 1. pag. 297. lib. 2. cap. 2. 70. in Charta Godefr. IV. Imp. in Bohemia pag. 58. in Statutis Facultatis Medicinae in Academia Vienneusi, in Austria tit. 2. §. 6. etc.

De Facult. artium tit. 17. §. 6. etc. (In Actis Visitationis Aeterei in Helmunde ann. 1340. pag. 293. Visitationis in Schenau prohibetur, ne Sorores loci Clenodia faciant secularia, qui caritatem aliquam non levitatem ostendant, sed simplicita in quaerant, quae utilitas sint accipiensibus, et religionem in eis commendat.)

◊ [a Clenodia ante pectus et super brachia et capellis deferentes magne estis. Germanice. Di. Burcard. Di. II. ed. Thuanus. pag. 10. ann. 1602.] x.

◊ **CLENODIA** VINI, pro scyphis, amphoris aliisque vasculis vinariis, habetur in Chronico Episcoporum Merseburgensium apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 436.

Vox ut quidam putant, efficta ex Alamanico, aut Francico Clevates, aut Germanico Clevos, quia coque necessitate et parvi usus sunt. [in Klein. Germ. Minutus, subtilis, artificiosus, affare factus. Vide Graff. Thesaur. Ling. Fr. vol. I. col. 550. Ann. 1602. v. x.] apud Germanice scribentes non occurrit.

Vide Grimm. Grammat. Germ. vol. 2. pag. 297. neque ante scil. XIII. apud Germanice scribentes. Vitam ergo S. Suiherberti S. Ludgero perperam tribuit scribit. Sed cum Κληνδία, hac notione habebat apud Graecos Scriptores infelicitatis et peri, probabitur, quod in censendum etymon. Nam hac vox occurrit apud Nicetam de Orthod. lib. 5. cap. 27. et in aurea Bulla Alexii Comneni in 1. ad Iohannem de Grammatice male legit Dinodot. pro Clenodia. [in] Vide de hac voce qui habent Wachters, Hallaustus et Ithrius in Glossariis, Fr. vol. I. col. 550. Ann. 1602. v. x.]

◊ **Vide Martin. Schmeidel** de insignibus vulgo Clenodiis regni Hungar.

◊ **CLENODIUM**, Germ. ein taublerer.

◊ **CLEOPARE**, Contingere, Ugutio. [Vetus Glossar. San-German. MS. n. 501. habet: Clepara. Contingere.]

◊ **CLEPOTRUM**, Vide Clepo Clepotrora.

◊ **CLEPTREBIA**, Sella picalitilis, sedes episcopalis. Ordinar. S. Prothad. Vesunt. edit. ann. 1755. pag. 43: Sedet in Cleptrebia iuxta rugas altaris. Vide Cleptrebia.

◊ **CLEP ET CALLI**, Solemnia verba usitata in actionibus civilibus apud Scotos. Vide Quoniam attachiamata cap. 49. §. 3. et Valuta secunda Roberti I. Regis Scotiae cap. 21. §. 7.

◊ **CLEPARE**, Vide Clempare.

◊ **CLEPERE**, Vide infra Cleperis.

◊ **CLEPERIS**, Obscurus et dubius, a Cleperis, si bene coniecto, quod interitum est item atque Occultare, tegere. Seneca Medea v. 106: Qui capere coactum puerum Cleperis. Hist. Mariae Monach. S. Laurentii Leodiensis pag. 1038: Jans res Clepera et accepta esse non poterat.

◊ **Leg. Cleperus**, Vide in hac voce. ◊ **CLEPERIS**, Obscurus et dubius, a Cleperis, si bene coniecto, quod interitum est item atque Occultare, tegere. Seneca Medea v. 106: Qui capere coactum puerum Cleperis. Hist. Mariae Monach. S. Laurentii Leodiensis pag. 1038: Jans res Clepera et accepta esse non poterat.

◊ **CLEPO** CLEPOTRUM, ad est. falsistorum. Ita Papas Edil. et MS. Collecti Naves. Clepo Leonis. falsistorum. [Alter MS. Ecclesia Bituricensis. Clepon. Falsistorum. Vide Clepotrora.]

◊ **CLEPERIUS**, pro Cleperius. Vide infra in Mercurio.

◊ **CLEPS**, Vide Cleptes.

◊ **CLEPSEDRA**, CLEPSIDRA, CLEPSIDRA. Vide infra in Clepsidra.

◊ **CLEPSIDRA**, seu Aquaria, ut vocatur a Senatore in divinis Institut. [foras] xerodra. Cuius furor et sive, aut: quod aqua in Clepsidris sensim perliat et quasi furta subducatur. Est ergo Clepsidra Horarum ex aqua, cuius inventionem primum Nasos tribuit Censorinus. Idem Senator: Horologium aliud ubi solis mensur sine sole conosciatur, et aquae guttulis horarum spatia terminantur. Di. Burcard. Di. II. ed. Thuanus. pag. 10. ann. 1602. v. x.] mayden in Epitome Physicae cap. 81. et fabrum in Thesaur. ubi multa erudit de antiquo Clepsidrarum usu, et de forma.]

◊ **CLEPSIDRA**, CLEPSIDRA Ugutio et Joan. de Janua: Clepsidra, Ducillus (al. docillus) qui dedit forum doli, quia per illum doli furatur, liquorum, etc. Item Clepsidra dicitur quod instrumētum quod immittitur in dolium superius pro forum causa furandi vinum. Gloss. Lat. Gall.: Clepsidra, Broche de tonne. Olla.

Doli, portatilis, fundus, Clepsidra, lagena.

Hugo Parisiensis de Institut. Novitiorum. Hic profecto non solum doli, sed etiam deinde doli, qui quati caspiones ad omnes Clepsidram effundit gustus gratia potantur extendunt. Saxo Grammaticus lib. 1. cap. 1. (Grammaticus, fusa flammam humore sopit, multaque incendii peras tempestivo liquoris beneficio repressit. Continuator Florentii Benegoni ann. 1390. cap. 1. §. 1. Quod hactenus doli planam reliquerat, usque ad forum obici, qui usitato nomine Clepsidra dicitur, occurrent. Germanice deinde doli, MS. de Otis Imperialibus decisionibus. cap. 88: Sed et doli sine plena in ipso cellario nostro vidimus, nonnumquam extracta Clepsidra, vinum undam effuder. Tabularium S. Berthini. Omnes ponentes sium in doliis vel in cellariis, in Argues, sine pro vendendo in grosso, sine ad Clepsidram debent, etc. Charta Waldemari Regis Danor. ann. 1293. apud Pontanum lib. 7. Berum Danicar.: Vinum quod personaliter apportant, possunt in suis Vicon ad Clepsidram vendere et alienare. Thomas Cantilpr. lib. 2. cap. 1. §. 1: Quem ad transseumem vidit mulier qui in cellario stabat, et vinum traheret a dolo cum Clepsidra in manus obtulit, in plateau occurrit. Lib. 2. cap. 1. §. 1: Hic appellata Clepsidra, quod ex ea vinum doli, ut aqua de Clepsidra horaria, defluit.

◊ **CLEPSIDRABIA**, Ugutio: Tabernaria, Tobernio, Crustaria, ganeo: unde haec caspiona, tam pro muliere, quam taberna, qui alter dicitur Tabernaria, Casaria, Crustaria, Propria, Horaria, Ganearia, Clepsidrabia, Pandochium.

◊ Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Clepsidra, Hosi vel entomorum.

◊ **CLEPTES**, CLEPTES, CLEPTES, Kleptes, Nomen Marcellus. Cleptes est furarius, tractum a κλέω, verbo Greco, etc. Papas: Cleptes, clam rapere, furari. Cleptos, fur, Greco. Gloss. Greco. Lat.: Cleptes, fur, Baldrichus. Novum. lib. 4. cap. 4: Quin rapere, Cleperet, defraheret, etc. Petrus Damiani in Vita S. Odilonis Abbas Clunensis cap. 8: In his partibus devehentibus Greco. Lat.: legus simit. Idem. lib. 5. Epist. 11: Cleptica fraus. Hieronymus Lobienis de Vita S. Ursuarii Abbat.

Morsum Clapet conserit illi foreos.

Querimonia Berengarii Vicecomitis Narbonensis adversus Guilfredum Archie-

pisc. Narbonensem ann. 1076: Et unus
ex eis, qui erat consanguineus meus, pe-
pendit in ligno, et occisit morte crudeli
quasi Gentem.

* Leg. Alvredi paragr. 3: Si quis sacris initiatus Clepsarit, dimicarit, etc.
CLEPS. Rabanus Maurus Poem. 29. de diabolo:

El faqlm sibi seb-dilla

† CLEPTIS. Hymnus S. Winwaloei e Chartulario Monasterii Landevenec. :

Tel. 090418 0000

Tu precibus hinc,
 Nostrum regnum dila-

No nostri pectore Cleptis

Callisus sinum pectoris.

CLEPTOR, Eadem notione. Simeon Dunelm. de Gestis Angl. et ex eo Hovedenus ann. 946: *Dum suum dapiferum leonem e manibus pessimi Cleptoris, ne occideretur, vellet eripere.* Vide Florentium Wigorn. pag. 604. [et Vitam S. Dunstani tom. 4. SS. Maii pag. 338.]

CLEPTIS, Furtim. Utitur Thiofrideus Abbas Epternascensis in Floribus epitaph. Sanctor. lib. 2. cap. 2. [et Ermentarius in Translatione S. Filiberti lib. 1.

num. 72. et in Praefat. lib. 2.]

¶ **CLERE.** Papias MS.: *Cleo, es, elevi-*
ctum, Clepo. Clepere pro Purari Anti-
quos dixisse notum est. Jo. de Janua:
Cleo, a Cleos, quod est gloria, dicitur.
Cleo, cleo, elevi, ctum, id est, Glorior.
Item Cleo, cleo, id est, Abscondere, sor-
berre. Item Cleo, cleo, id est, incinare.
Hac ultima notione sumitur apud
Duellium lib. 1. Miscell. pag. 187. in
Statutis Canonice. Regul. S. Augustini:

Gloria cum cantu, see stans, sive sedendo,
Tunc humeris capiteque Glard, etc.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693:
Clere, resplendir. Clere, ouvrir, vel ferir,
vel chier, vel percer, vel servir, vel mon-
ter.

CLERGIE. Officium scribarum, ejusdem tabularium, Gall. *Clerg.*, *clerg.*, *clergis* etiam *Clergie*. Arest. ann. 1384. 4. Feb. in vol. 7. arestor. parlam. Paris : *Reformationis officii clericature vice Clergie generalis redditibus et reventuribus majoribus et minoribus personarum et vicariorum etc.* Comput. Ms. reddit. episc. Paris. ann. 1361 : *A magistro Jacobo de Tornaco pro Clergie sententiarum curie Paris.* *pro Clergie* ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 376. et 381. *Que les clerges de France soient les curiales qui donnent les offices de la title en la forme qu'ils faisoient anciennement, excepté la Clergie des eschevins.* Occurrit preteres in Slat. ann. 1577. tom. 6. capitulum pag. 383. Vide infra *Clericatus* 2.

« CLERGION, Junior clericus, vel
Puer choralis, nostris etiam alias Cler-
gion. Testam. Caroli Andegav. ult. co-
mit. Prov. ann. 1481 : Item ordinam
dum, rari testator constitui et mancipari
debeat, et deinde de iure et sine
Apydum duos vicarios, et duos Clergi-
onem, ultra numerum consuetum...
Ita quod ipsi vicarii et Clergionis sit omni
tempore bene et in Regio. Item
L. remiss. ann. 1389. in Rec. ult. char-
tr. de la Roche. Item de la Roche. Item
eius primus unum de duobus de fratre, et
eius tenuit a ses despens a l'ecole, et tant
qu'il a son potchier il l'aurait fait faire des
Clergion de Fegiesse Le Lyon, etc. Trois
autres de la Roche. Item de la Roche. Item
coupons et peses soudainement. Inter
eventa Remis ann. 1306, ex Cod. MS. S.

Vict. Paris. Vide supra *Cleisomus* e
Glericio in *Glerici*.

* 1. CLERICA, Mentalis Choro addicta

Charta Institutionis Monasterii B. Mariae de Furnis Spielg. Acher, tom. 7, pag. 372: *Plenum potestatem recipiendi Moniales tam Conuersas quam Clericas*. Marten, tom. 3. Anecd. col. 1700. de felici obitu Angelicae Sanctimonialis Fontebaldensis: VII. Idus Octobris mihi gravit a saeculo domina Angelica virgo Deo devota, Clerica nobilis, optima Canonicus, flos Ecclesie Spiritu-Ebraudi. Necrologium Prioratus de Fontanis, in instrumentum. Hist. Eccl. Meld. tom. 2, pag. 470. *Domna Emelina, sacra deo, venerabilis Clerica, et honorabilis Priorissa, etc.*

3. CLERICA, Corona Clericorum, Bretilo.

Hist. invent. S. Ricardi tom. 2 Jun
pag. 350. col. 1 *Quæ quidem reliquia
altaria consecranda custodiebantur: e
isdem Clerici hujus gloriosissimi sancti
reperit est. cum chartula apud Lon
gobardum exarata tali modo: Hec es
Clerici S. Ricardi, ubi Vita. ibid.
venerat cum corpore. Ubi Vita. ibid.
pag. 346. col. 1. Memorata habet. Ce
pit usque periculis. Glossar. Provinc.
Lat. ex Cod. reg. 7657: Clergata, Prov*

† **CLERICALIS**. Spectans Clericos. Seldon. lib. 6. Epist. 7: *Clericale tirocinium* Passim occurrit apud Scriptores Eccle-

* Arest. ann. 1355. 7. Febr. in vol. 4
arrestor. parlam. Paris.: *Vestes Clericales*
reputantur et communiter appellantur
tripes, mantelliones et amplexus

† CLERICALITER, Clericorum more
Vide Clericatus.

* *Nostris Clergument et Clergiaument*
Lit. ann. 1386, tom. 3. Ordinat. reg.
Franc. pag. 51. art. 7: *Tous clers non*
mariés, tant marchans comme vivans
Clergiaument, etc. Aline ann. 1373. *ibid*
tom. 5. pag. 598 : *Les dictes gens d'église*
vivans Clergiaument, etc. Clerge, Clericus
in Glossar. Provinc. Lat. ex. Cod. reg.
7857.

† CLERICARE, Clericum, facere. Vide post *Glerici*.

• **CLERICARE** *Se, Clericului se deve-*
re. Mirac. S. Barthol. apost. tom. 5.
Aug. pag. 62. col. 1: Alter quoque clau-
di adductus est ad corpus S. Bartholo-
mæi apostoli, qui devote se ante corpus
eius Clericavit, et statim sanus effectus
recessit... Venit etiam quidam adolescens
cum nimia febre et solutione et vomitu
jam morti proximus, et Clericavit se ibi
postulans sanitatem ab apostolo Dei, etc.
Vide alia notione in Clerici.

† 1. **CLERICATURA**, Dignitas, seu Beneficium Clerici. Charta Caroli Dalphin' Vienn. de fundatione Collegii in Ecclesia Castri de Vivario ann. 1858. in Archiv. domus Episcopalis Meldensis. *Quarum Praebendarum, dignitatis et officii, Vicariorum et Clericaturarum collationem nobis... retinuerunt. Thesaurarius... in omnes... Clericatus viuentes... iurisdictionem... valeat exercere.*

* *Clergie*, eodem significatu, in Chartar. ann. 1330, ex Chartul. 28. Corb.: *clergie ou lay, de quelconque condition qu'il soient... peuvent selon le quantité et qualité des biens ou heritages qu'il auront en ladite ville,... exceptés prestres et clergie qui se vivent de leur Clergie, sans mestiers ou marchandise.* Alia ann. 1478. *ibid.* *Alis avoient (les religieux) disposition et collation de toutes les cures et Clergats de*

toutes les églises paroissiales d'icelle (ville de Corbie). Vide infra *Clericatus* 1.

* 2. **CLERICATURA.** Tabularium forense, Gall. *Grafte*. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 29. v. : o. die Octobris 1361. *Johannes dictus Marcell*, custos Clericature prepositurae Pruvinensis... præstitit solitum in talibus juramentum. Et fol. 57. v. : *Officium Clericature prepositurae civitatis Laudunensis*. Vide su-

† 1. **CLERICATUS**, Dignitas seu munus Clerici, apud Hieronymum in Epitaphio Nepotiani seu Epist. 3. et apud Scriptores Ecclesiasticos passim.

* *Officium simplex* in S. Capella Bitur. ex Stat. ejusd. ann. 1407. in Bibl. reg.: *Capellaniae vero, vicariae et Clericali censuum officia simplicitate, et ad nutum thesaurarii fore revocabilia. Vide supra Clericatura 1.*

1. **CLERICATUS, Clericus.** Annal. Benedict. tom. 5, pag. 683. col. 2. ex Epist. Apologetica Laurentii Abb. ad Canonicos Viridunenses: *Frater L. Domino miserante Abbas... Clericatus. Viridunensis.* etc.

↑ CLERICATUS. Vita monastica, Chronicon Fontanell. apud Acherium tom. 3. Spicil. pag. 222 : *Hardoinus cellæ S. Martini Saturnini Presbyter, qui sub ejus tempore hoc in Canobio Clericatus suscepit habitum. Occurrit eadem notione apud Mabill. in Actis SS. Benedict. sec. 3. part. 2. pag. 130. et alibi. Vidæ infra*

❧ 2. **CLERICATUS** TELARUM, Officium illius, qui telas in regesta referebat tributaque ex his percipiebat. Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 97. v^o. *Aymonnet Boutiqueant ordinatus in officio Clericatus telarum portus Aquarum marturum in senescallia Bollicadri* Vide In *Clavic.*

CLERICI. inquit isidorus lib. 2. de Eccl. Ofic. cap. 1. dicitur *Omnis qui in Ecclesiasticis ministeriis gratuitus occupatus sunt.* Ita etiam Honorius Augustinus in libro de Sacramentis dicitur *generatim dicitur, qui in Ecclesia Dei deservit, duntaxat ordinem habere, etc.* Lex 2. Cod. Tit. de Episc. (16. 9.) impendunt, id est, hi qui Clerici appellantur. S. Hieronymus Epist. ad Nepotianum: *Epitru Clericus, qui Christi sacris ministerio fungitur, non sine munus summi, et non sine definitione prolata, natus esse quod dicitur.* Si enim *xp̄o* Græce, *scilicet* Latine appellatur, proprius *domini* est, et *dominus* eius. *Domini*, vel quia ipse Dominus *scilicet* id est, parv Clericorum est. Clerici Ecclesiasticus ordinis, in Capitulis, Aquisgran. cap. 1. dicitur. *Episcopus* *scilicet* autem appellatus, ait idem Isidorus, *eo quod in sortem hereditatis Domini datur, vel pro eo quod ipse Dominus scilicet* *dominus* eius. *Domini*, vel quia ipse Dominus *scilicet* *dominus* eius, quæste Domino. *Græce* hereditas eorum, quæ haust a S. Hieronymo in Epist. ad Nepotianum. Adde Rabanum lib. 1. de

Laleos olim ad Clerum invitos interdum assumptos et in Presbyteros consecratos, testatur S. Augustin. lib. 2. de Adulterio. conjugalis cap. 90. et Sermon. de Diversis 49. ut et Epiphanius Cypr. Episcopus, Epist. 60. inter Epist. S. Hieronymi cap. 1.

De Clericorum vestium colore, hæc annotat Baronius ann. 393. n. 48. Cum vestes pullas et candidas his interdicit S. Hieronymus de Vita Clericor. ac pullæ Monachis propriæ fuerint, ut constat ex

eodem Hieronymo in Eptaphio S. Marcellae, et ex Epist. 92, ostendunt clericatum vestium colorem fuisse castaneum vel violaceum, cuius usum perantiquum esse in Ecclesia palam est: irrepasae autem colorem nigrum in Clerum videri, cum et monachatus in nonnullis Ecclesiis a Clericis receptus est, et ex Monachis Episcopi creati sunt: reliquos autem Clericos aliam esse colorem, ut distinguatur ab aliis a Laicis, qui indebant atrati.

CLERICUS. Qui in gradu est, in Lege Aemian. tit. 16 in Capital. Caroli M. lib. 7. cap. 30. *clericus est, cuius superior gradus est, apud Halitgarium Cameracensem in Ponticali. cap. 2.* Anastasius in S. Hygino P.P. *hic clericus componitur de clericis et diaconis. Nam variis erant Clericorum gradus: quippe Presbyteros, Subdiaconos, Lectores, et Cantores, ὡς καὶ κληρὸς καὶ ἀκούων, inquit Justinianus in Nov. 123. c. 10. In Concilio Carthaginiensi III. cap. 31: Clericorum nomen dicitur Lectores, et Psalteristas, et Ostiarios retinent. Sed et Episcopos, Presbyteros, Diaconos, Clericos, dicitur in leg. 12. Cod. Th. de Judicis et Clericis. (16, 8.) ut ceteri, inferioris loci, in leg. 4. eodem (Cod. de Episcopis. (16, 2.) et in Capitulari Adalardi Principis Beneventani. ann. 851. cap. 6. [10] Isid. Origin. lib. 7. cap. 12. sect. 3: Generaliter autem Clerici nuncupantur omnes, qui in ecclesia Christi deserviunt, quia quod nomenque hinc nunciat: Ostiarius, palmista, lector, exorcista, osculator, subdiaconus, diaconus, presbyter, episcopus.]*

CLERICI. Canonici, quippe regulares, qui in Ecclesiis Cathedralibus sacra peragunt, apud Ledradum Archiepiscopum Lugdunum in Epistola ad Carolum II. et in Capitulari Caroli. tit. 5. §. 38. [10] In Villa Sparnacensi ann. 846. Clerici Canonici, in hidem Capitulis Caroli C. tit. 51. cap. 80. [10] Edict. Pistense ann. 884. Canonici, id est, regulares Clerici, in Excerptis Eberhti Archiepisc. Eboracensis in Prefat. Capitulari Aquilgrani. ann. 888. cap. 71: Similiter qui ad Clericum accedunt, quia non nominantur Canonici stant, volumus ut illi canonice secundum suam regulam omnimodis vivant, et Episcopos eorum regat stant, sicut Abba Monasteriorum.

Sed et Canonici Regulares Clericos non semel indigitat Stephanus Tornacensis, Epist. 96. 104. 115. 132.

CLERICI CASTRANCI, quippe Canonici, apud Joannem de Collemio in Vita S. Joann. Episc. Morin. num. 12.

CLERICI, sive CANONICI DE STALLO, DE TERRA. Sic in Statutis Ecclesie S. Martini Turon. jussu Pontifici anno 1200. per Joannem Gaudineum in unum volumen redactis, in quibus illud observare est, Regem Ecclesie S. Martini Abbatem inter alia obitu Decani vel Thesaurarii, debere nominare atque Capitulo presentare ad Decani vel Thesaurarii officium Canonum unum de stallis, non vero de subdiaconorum aliorumque minorum Ordinum, quibus locus erat in inferioribus stallis. Tertius ordo erat Canonorum puerorum sive Clericorum subdiaconorum, qui in seculis considerant puerorum choralium more, dividebanturque inter se variis stationibus et officiis. Hi nomine Clericorum sive Canoniorum de Terra

designabantur. Vide Mercurium Gallicum Januarii anni 1722. pag. 30.

CLERICI DE TERRA. In ecclesia Lugdunensi appellati videntur Clerici, qui canonicos primi ordinis ad chorum comitantur, quod in terra seu in seculis ad terram nostram conferunt, sicut dicti. Stat. MSS. eccl. Lugdun. Nullus de super chorum debet se minare in vigilia alicujus festi, nec etiam alicuius Clerici de terra, nisi necesse fuerit. Nullus Clericus de terra debet intrare chorum per se autem ad missam dominicam in festis diebus, et quia Angelicus legatus terram nostram accepit, et aquarum dominum suum, potest intrare. Rursus ibi: Clerici de terra... sive sint subdiaconi, diaconi, vel subdiaconi, vel clerici, qui videntur intrare per se autem ecclesiam coram dominis et personis, vel aliis qui de super chorum sunt, cuiusque ordinis sint. Vide Clerici de stallis.

CLERICI FORMERII, idem videntur qui de stallis secundi ordinis. Tabul. eccl. Vien. ad ann. 895. apud Charvet. Clerici de terra: Erant numerati 60. presbyterorum 100, diaconorum 20, subdiaconorum 20. Clericorum formeriorum 40. clericorum 24.

CLERICI DE SCANMELLO, Qui in scamello, seu in sedibus inferioribus in Ecclesia sedent, ut

CLERICI DE STALLONE, Qui in stallis, et

CLERICI DE CHORO, Qui in choro deserviunt, in Charta Minorensis Episcop. ann. 1270. apud Ughellum tom. 7. pag. 419.

CLERICI MATUTINALE. Charta ann. 1307. in M. Pastoralis Eccl. Parisiens. lib. 2. cap. 61: Seruigiis solidos Parisiensium ad opus distributionem inter fratres et Clericos matutinales dicte Ecclesie.

[10] Ad mort. ann. 1458. in Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 63: Les Cleres des matines de Notre Dame de Paris, etc. Qui matutinis seu officio nocturno interesse tenentur. Vide infra Matutinari.

CLERICORUM nomine intelligitur etiam interium Monach. Forte quod dum sacra officia in Ecclesia concitant, Clericorum munus implent. Socomeus lib. 8. cap. 18. ait, Rufinum Ecclesie SS. Apostoli Petri et Pauli gratiam ecclesiae, deinde addit: ἡμεῖς ἐκκλησίας κληρὸς κληρὸς, S. Germanus Parisiensis Episcopus in Charta excommunicationis Joanni S. Vincenti, quod quidam Germani donator nomenclatura, apud Brolum lib. 2. Hist. Parisiens. : Insuperque sanctissime ad nullus Metropolitanus aut aliquis suffraganeus quicquid causae aliquarum ordinationis illuc ingredi praesumat, nisi summorum ab Abbate ejusdem loci vocatus venerit ad sanctissimi mysterium celebrandum, et ad beatissimum sacrorum vel Monachorum instituendum, etc. Capitulare Pijmi Regis Italiae cap. 38: Clerici qui Monachorum nomine non placent conuocare (ita lege Monachorum) videntur, et ubi regulam S. Benedicti tenent, etc. Abba Monach. Serm. 5: Videmus Monasteria a Clericis derelicta. Gregorius Turon. lib. 2. de Glor. Mart. cap. 28. Aredii Monachum Clericum Aredii Lemovicini Abbatem vocat. Ita lib. de Glor. Confess. cap. 89. ubi de Eutychio Recluso, lib. de Vita Pat. cap. 1. et lib. 1. de Glor. Mart. cap. 76. Rudolphus in Vita S. Liohe cap. 1. Stephanus II. PP. in Diplom. pro Monast. S. Dionysii edict. a Mabillonio tom. 4. SS.

Benedict. pag. 337. Jonas in Vita S. Columbani, Aigerni in Actis S. Auberti Episc. Rotomagi. Rigili in Vita S. Sturmii cap. 16. Acta S. Marculi Abb. Nantensis Vita S. Sigolomea, Miracula S. Leudegarii cap. Chron. Bonifacii cap. 13. Hist. Transil. 388. Chrysanti et Daria cap. 37. Canones Hibern. lib. 38. cap. 10. Vita S. Medardi ex Cod. Resbac. cap. 17. Dux lib. de Actis Norman. cap. 138. Adso de Mircul. 3. Waldeberti num. 18. etc. Vide Cassianum lib. II. Collat. cap. 14. et ibi Gazaeum, et Valesium lib. 7. Rerum Francic. cap. 152. Bonifacii lib. 1. cap. 6. Quibus addo in Pontificali Ecclesie Senonensis MS. haberi Orationem ad Clericum faciendum quae solos Monachos spectat, ut ex hisce verbis pro hac familia suo illi qui ad deponendam comam capitis sui pro ejus amore festinat, ut donet ei Spiritum sanctum, qui habitum religionis in perpetuum conservet, etc. Infra: Cui in tuo sacro nomine habitum sacra religionis imposuimus. Oudericus Vitalis lib. 8. ita Monachos Marescos loquentes inquit: Nos autem et ordine et officio Clerici sumus, et Pontifici seruimus summo Pontifici, qui penetravit corda, offerimus, ut acriam subleuet, hanc caritatis ipso adiuvante obtineamus.

CLERICI APOSTOLICI. Vide infra Fratres Senatorum in Fratre.

CLERICI CURIALES, E. CURIA ROMANI Pontifici, idemque Clerici camerae Apostolicae. Ceremon. Rom. ubi de ingressu concilii fol. 3. r. v. Post cardinales sequuntur prelati et alii curiales Clerici.

CLERICUS CURSARIUS, aut boras canonicas cantare ex officio tenent. Lit. remiss. ann. 1458. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 35: Jean Courrier Cleric courrier et habitué en l'église collégiale de S. Julien de Brioude. Vide Curus 2.

CLERICI CONIUGATI. Capitula Caroli M. lib. 7. cap. 373: Custodiamus quoque inviolati corporis perpetuo conservare studeamus, (Clerici) aut certe unius matrimonii vinculo foderimus. [10] 48. adde ibid. cap. 127. Inconculso Episcopo ventatur Clerici uxores ducere, in Concilio Tolosano IV. cap. 48. Immunes erant ab omni militia non vero uxores, ut colligitur ex pacto inito inter Communiam Meldensem, et Clericos conjugatos ejusdem Communie ann. 1280. in Regem Cameracensem. sign. Caroli. Sed qui perierit Clericorum conjugatorum privilegia, pluribus docet Lindwood ad Provinciale Ecclesie Cantuar. lib. 1. tit. 12. [10] Hincmar. Annal. ad ann. 882: Abbatibus quoque S. Martini, non satis conuicti Huoberto, Clerico conjugato, donavit.]

Clerici ecclesie Compensi uxores ducunt, in Statutis Regis Ludovici VI. Charta ex Tabul. ejusd. eccl. : Clerici ejusdem ecclesie, sicut usque modo vixerunt, sine ulla persequutione deinceps permittunt. Hoc famulus presb. Martini, presbyteri, diaconi et subdiaconi deinceps uxores concubinas non habent; ceteri vero Clerici quicunque ordinis, propter fornicationem uxores non habent, ut uxores. [10] Quotior minores ordines a celibatu exempti erant usque ad sec. XI. quo tempore subdiaconum ejusdem subdiaconi, et deinde Thome de nov. Disciplina part. 1. lib. 2. cap. 63. §. 2.]

Inter Clericorum immunitates eam annumerant, ut scilicet ab injuria

rum satisfactione exempti essent, ut colligatur ex Lit. remissis. ann. 1464. in Reg. 129. Charon. n. 2. c. 48. *Après ce icellui Pierre Marchant se porta et advoqua Clerc, afin de ne faire aucunes réparations honorables au suppléant.* [Sic colligitur ut quo seculari se subtrahendo moras nectere; nam in ipso foro ecclesiastico deprecationes christianæ a clericis maleficio exiguatur.]

CLERICUS nomen, in Capitulari 1. ann. 802. cap. 22. quod de *Presbyteris* dicitur in Concil. Emeritensi cap. 18. et sæpius *Clerici Scholares*, qui in singulis Ecclesiis Caribonibus in sacris officijs deserviant, et *Presbyteri* Leg. IV. PP. de Cura Pastoral. *Omnia Presbyter habet Clericum Scholarem, qui Epistolam vel lectionem legat, et ad missam respondens, cum quo et Psalmos canat.* Ordo Romanus habet hoc loco: *Clericum aut Scholarem.* Hincmarus Remensis in Capitulis de Rebus Magistri, etc. cap. 11. *habet Clericum, qui possit tenere scholam, aut legere Epistolam, aut cœnare valeat.* Capitula Walteri Episcopi Aurel. cap. 6. *Ut unusquisque Presbyter, archidiaconus, Clericus, quum religiose educare procurat et si possibilibus tibi est, scholam in Ecclesia sua habere non negligat, etc.* Vnde Synodus Colonien. ann. 1293. cap. 1. Statuta Alex. PP. Greg. PP. trientis ann. 1327. cap. de *Aqua benedicta*, etc. *Clerici serventur*, in Capit. Aquigran. ann. 817. cap. 42. ad discernim Clericorum Monachorum, quod quibus mox supra.

Clerici bona patrimonialia possidentes apud Polonos, servitium militare prestare tenebantur, ad illa bona occupabant fratres suis laicis dimittere; aut fisco publico addicerebant. Stat. Casimiri ann. 1348. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 6. Statutus quoque idem *Clerici nostri regni, exiungantur status existant, prædicta patrimonialia bona tenentes, vel nobiscum ad quibuslibet expeditionibus transire teneantur, huius prædictorum bonorum facultates, vel eadem bona proximi suis fratribus laicis restituere et dimittere et eidem remittere.* Quod si præfati Clerici neutrum horum facere contulerint prædicta bona decemimus et præsentium auctoritate decernimus perpetuis temporibus nostro regno approprianda. Sent. episc. Cracov. ann. 1398. ibid. pag. 1. *Statutus quoque gradus, status vel conditione existant, bona patrimonialia possidentes, ad expeditionem cum domino regis transire de eidem, iuxta eque antiquummodum faciant.* Vide in Hostis 2.

Clerici iure civitatis apud Tornacum gaudere possunt, si municipalia onera cum laicis pariter assument. Lit. ann. 1270. tom. 6. Ordin. reg. Franc. ann. 1307. art. 30: *Que Clercs de bon nom et de bonne renommée, soient reçus à estre bourgeois de Touray, et à jouir de franchises de bourgeois, et estre en tous offices, comme les autres; mais qu'il aident à soutenir les charges et les fraies de la ville, si comme les autres; et en cas où il se mesfissent, dont les laiz avoient tenuz de perdre leur bourgeoisie, lesdits Clercs les perdroient aussi.*

CLERICUS PALATINUS, qui in palatio capelle regie deserviebat. Vide in Capitulum 1.

CLERICUS RECTOR, Parochus. Sent. off. Rotomag. ann. 1245: *Proponente in iure... procuratore abbatis et conventus Beilliceti Clericorum ordinis contra*

Habitu Clericum rectorem ecclesie sancte Genesioe, etc.

CLERICUS REGIS, qui ex ordine Clericorum consiliarii in parlamento sedebant. Regest. 1. Olim fol. 23. r.: *In quanta facta per Stephanum decanum S. Augustini archidiaconum et magistrum Guilhelmu de Millico, Clericos dom. regis, super eo quod monasterii, etc.*

CLERICUS dicti etiam qui literis imbuit esset. Vnde Literati ac docti, quos Clericos potissimum Literatura ac eruditio spectaret. Quippe ad Clericum non promovebantur nisi *vacantes* emeriti, ut in Nov. Justiniani lib. IV. et Nov. 123. cap. 12. *Qui enim litteras nescit, Clericus esse non potest, ad Julianum Antecessor et ut ait Speculum Saxonicum lib. 1. c. 3. 4: Impossibile est aliquem Clericum nominare, nisi sit doctus, ordinatus, et tonsuratus.* Oedericus Vitalis lib. 8: *Clericus cognominatus est, qui peritis litterarum, aliorumque artium aggrime imbutus est.* Jo. de Garlandia in *Equivoque*:

*Fat suren, virgo flores, mare nauisq. libris
Clericus æquivoque singula quæ legit.*

Chronicon Andree: *Alphræbus Rouennensis antecessoribus, Hispanum quendam Burgundum nomine, satir Clericum, et ferebatur ordinari, id est satir litterarum ac doctum. Historia Episcoporum Eystensium: Iste Joannes Episcopus... nomen in Clerico in jure Canonico fuit.* [Chronica FF. Predicatorum Mediolan. apud Muratorium tom. 3. pag. 60: *Hic fuit P. Stephanus de Viccometio in seculo honorabilis Clericus.*] Nicolaus Gemetic. lib. 7. cap. 10: *Compendio Clericus, quia copiose literatus erat.* Joan. Villanus lib. 4. cap. 8. *Gron Chetius in scriptura.* Martialis Parisiensis in *Arcetis* amorum:

*Agnosce istos Duasque,
Tantos lepides et Clericosque,
Qui spectant le decret par cœur.*

Dialog. creatur. dial. 75: *Legelbat autem singuliter Alanus apud Montemperusulanum et audierunt multos vicini quod tantum Clericus esset, et quod ad omnia interrogata responderet.* Le Roman de Cleomades MS.

Clericus naviis nuntii de Clergo, de asperatione et d'astronome.

Hinc Clergie, nostris pro ipsa scientia ac literatura. Robertus Bournon in Merlino: *Li Clerc seient pour par force de Clergie, qui autre gent ne s'entendent mie.* Vide Steph. Paschasium lib. 8. Disquisit. Franc. cap. 13. et Seldenus in Dissertat. ad Fiatum cap. 9. Hinc etiam *Clericus*, pro lingua Latine. Vnde liber MS. cultus et *le Noble: Li que pèché de pereche, non appelle en Clerkois Accede.*

CLERICUS, qui vulgo *Scholares*, apud actores de *DISCIPULIS* Scholarum, quem perperam Boetium uocant, cap. 4. quomodo olim appellati Scholastici in Academia Parisiensi, unde etiam nomen. Vide Steph. Paschasium lib. 8. Disquisit. Franc. cap. 13. et Seldenus in Dissertat. ad Fiatum cap. 9. Hinc etiam *Clericus*, pro lingua Latine. Vnde liber MS. cultus et *le Noble: Li que pèché de pereche, non appelle en Clerkois Accede.*

CLERICI præterea dicuntur, Scribæ, actuarii, et Antecessores iudicum, vel officialium Regiorum, aut qui sumptus quotidianos ad officia ac munera spectantes, in acta referunt, atque obeunt munia, qui sine quacunque doctrina præstant insequuntur. *clerici* erant, *Chartularii*, in singulis iudiciis, vel officiorum scribis: sic appellati, inquit Seldenus in Dissertat. ad Fiatum, ob doctrinam, quam *clerici*, seu *archidiaconi quædamque*, quam Clergie vocabant Galli nostras, Lambertus in Vita S. Horribili Archiepiscopi Colonien. n. 22. de quorum fide: *Ad istum, institut, de arte disquirunt, disquisitis scriptoribus se fitebatur.* Et mox: *Non, inquit, ultio sine te vivere, qui fudissimè te subegeris* lib. 1. c. 1. *clerici* dicitur ad *clerici* voluntas interiore. Acta S. Erconwaldi Episc. d. 20: *Quidam venerabilis Clerici, ejusdem magni nominis memini, etc.* Ubi nihil mutandum, quodlibet transmutat viri docti. Joann. de Condato MS.:

*A Nominis le fil Martin
Le scribe, qui bien set latin,
Il est aussi Clerc curatier,
D'escrire à fruit de ce conter,
Que il fruit possit mouler.*

CLERICI REGIS, qui et *Notarii*, et postmodum *Secretarii*, et *Chancery*, Diplomatiibus in dorso nomina sua adscribant. Matthæus Paris ann. 1260: *Clerici quosque nomine, Regis consiliarii, etc.* Episcopus Cisterciensis ad *clerici* nensis Episc. Ambian. apud Adriam. Morierum:

Clericus Angliæ fuit leges Ludovici.

Horum passim mentio occurrat, qui idem sunt, quos hodie *Clerici Notarii et Secretarii du Roy* appellamus.

CLERICUS JUDICIALIS, Secretarii, apud Fiatum lib. 1. cap. 18. § 6. 9.

CLERICI CEREMONIARUM, in Ceremoniali Rom. lib. 8. cap. 236.

CLERICI CANONICI APOSTOLICE, ibid. cap. 330.

CLERICUS COQUINE, ejus officium describitur in Fiata lib. 2. cap. 18. Huius etiam mentio fit in legibus Malcolm II. Regis Scoti cap. 6. § 8. et in Testamento Caroli Pulcri Regis Franc. ann. 1344.

CLERICUS CONON V. Officiarius Banci Regis. Vide Bancus Regis.

CLERICUS MARGARETÆ REGINÆ, in Litteris Henric VIII. Regis Angli. apud Rymer. tom. 1. pag. 135.

CLERICUS MARESCALCI EQUEORUM, ejus officium describitur in Fiata lib. 2. cap. 14. § 4. et cap. 30.

CLERICUS NUNDINARUM, in Fiata lib. 2. cap. 14.

CLERICUS PANETABLE, et BUTICABLE, ejus officium describitur in Fiata lib. 2. cap. 19.

CLERICUS PÆNE, in Ecclesia Leichenfeldensi, vocati vulgariter Clerici vicarii, id est, *Clerici vicarii*, in Statutis ejusdem Ecclesie in Monasterio Angli. tom. 3. pag. 244. Ubi dicitur, quod vulgo *Chantres*, seu Cantores dicimus.

CLERICUS PIPE, in Scaccario, seu fisco Regis, apud Anglos, qui nomen accepisse videtur a *pipe*, romulo, quoque Regi pecunias, exteræque ad coronam pertinentia vectigalia inscribit, quem Angli a *pipe* similitudine a *pipe* vocant. Ubi dicitur, quod *clerici*, olim *ingratorum* magnæ rotule. Contravolutor *pipe*, olim *duplex* ingrator; et *Cancellarius* scaccarii, est *Contravolutor* *pipe*.

Johannius Parisi venit, et de dicta Cliechis inserunt. Un baston, appellé Cliech, en Lit. remiss. ann. 1382. Reg. 135, ch. 161. Mirac. B. M. V. MSS. lib. 2 :

*Et il baston d'un Cliech
Rus à dorez des l'ors.*

• Descliquer vero dicerunt nostri, pro *Disbandare, delindere, Luxare, remittere.* Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 131, ch. 59. *L'espouson d'un morue, meisme descliquer, feri de ladite vive ledit Pierre ou oel, dont mort s'est ensuyve.*

• **CLIGIA.** Philisus, Gall. *Phine, Hispan. Tricio, Ital. Trischer.* Morbi genus, quo ulcerato pulmone corporis admodum marcescit. Vita S. Francis de Paula tom. 1. SS. April. pag. 189 : *Infantulus laboravit morbo phitisia, alias de Clieia.*

• **CLICQUARDUS.** CLINQUARDUS, Moneta comitum Flandrie et ducum Burgundie, nostris *Cliaquin, Clinquart, et Cligart.* Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1419 : *Pro osculo et oblatione in die S. Petri ad vincula, dominiis duas dedit duas Cliequardus, pro quodlibet excoli. sol. ut. lxxxi.* Ibidem : *Item die Jovis post Cineres, pro oblatione facta per dominiis ducibus, tres Cliequardos, valoris ut supra excoli. sol. Rursum. Pro panis Philippo duci, meisme dominiis cantoria in mensa facti, unum Cliequardum valentem xlii. sol. Unde varii pretii fulsere hanc monetam discimus. Lit. remiss. ann. 1374. Reg. 135, ch. 174. Ch. 61. Le supplant leur demanda combien ils lui donneroient de ladite monnoie pour un Cliequart de Flandres; lequels lui distrent qu'ils bailleroient trente sols. Fournois pour Cliequart. Alle. ann. 1419, in Reg. 176, ch. 643 : *En laquelle bourse avoit xxiij. couronnes d'or, vj. saies, vj. Cliequars Guillelmois. Denique alle. ann. 1420, in Reg. 186, ch. 91 : *Quelle femme se pria de rompre et copier aucunes pieces d'or, comme Cliequart, que on dist florins Guillelmois et autres pieces d'or, aians couronnes et pais de Bonifroy, Charles, Car. Audais, ducis Burg. ann. 1420, in Suppl. ad Mirum pag. 208. col. 1 : *Iselle vive, nommée Schelenge, fu baillie à ferme d'un des habitans dudit pays (Cliequart) pour le prix et somme de seize Cliequars par an. Vide in Leones 1.****

• **CLIDA.** Crates, Gall. *Clais.* Vide *Clais.*

• **CLIDARE.** Clathris seu *Cledi* munire. Stat. ann. 1357. Inter Probato. tom. 2. Hist. Nem. pag. 191. col. 1 : *Plat una porta condidit clathris cum adhibitis ferri. Vide supra Clada 3. Clider vero, pro Glisse, Dalab. in Lit. remiss. ann. 1496, in Reg. 301, ch. 67 : *Isellus Nathier fregit se supplant sur le bras, et en clidant foute sur ses mains Glasse, eodem significatione. Lit. remiss. ann. 1380, in Reg. 116, ch. 225 : *Isellus Themoi ferit Isellus Jehan de plat de ladite espée sur la teste, laquelle espée Glasse sur le bras ou sur le couit, etc. Glisser, eadem notione, apud Joan. de Sainet reg. 36. Glisser, Enclisser, Exclisser et Egli-***

*idem significare videntur. Lit. remiss. ann. 1380, ex Reg. 134, ch. 136 : *Jehan Langlois sache son badier et lui en donna sur la teste en Enclissant, sans froissure du test, fors seulement de la chair entamée. Alle. ann. 1408, in Reg. 162, ch. 83 : *Isellus Godart riva coté de son espée, ... mais le cop Glisse jusques au visage. Isellus Henry sache son espée et fery Isellus badard un seul cop sur la teste en Enclissant sur le couit et test. Lequel coup vist en Egilissant sur le bras, et le mania jusques à l'os, in alle. ann. 1385, ex Reg. 124, ch. 176. Sed et Exclisser vel Exclisse, notum est et dicitur. Lit. remiss. ann. 1385, ex Reg. 138, ch. 151 : *Ainsi que ledit Aubery... s'en aloit boire avec peulx, feust Exclisser asses par le nez, il est mort. Item d'icelle roicre de ce qu'il estoit ainsi Exclisse, etc. Alle. ann. 1451, in Reg. 185, ch. 271 : *Jehan Boier monta dessus ladite piece de bois, et lors il Exclissa de dessus pour ce qu'elle estoit molle.*****

• **CLIDATUM.** Vide supra *Gledatum.*

• **CLIDEN.** Urtica. Glossar. vet. ex Cod. reg. 261.

• **CLICIENCIA.** Urtica. Clencia.

• **CLICENULUS.** quasi Clentulus, diminutivum vocis *Clens.* Gall. *Client.* Qui causam suam patrono committit. Cod. Trevir. ann. 1314. *Advocat.* Marten. col. 227 : *Si vero (Advocatus) per cavillationes et malitias suas adversario Advocato justam causam abstrulit... vel falsam causam instruat, ut in causam suam ad vera neganda inducendo, vel item ex industria protrahendo et similia; tunc in solidum illi ad verum interesse reus datur. Quod si propriam causam propter vel ignorantiam Clenculus suam causam amiserit, tenetur illi non solum salarium eorum, verum etiam damnum, lris restituere.*

1. **CLIENS.** Armiger, *Esclier.* Monachus Florent. de Expugnat. Aconensis : *Sunt brigante Milites et horum Clientes.* Will. Brito lib. 6. Philipp. pag. 162 :

Tuo desecpe equites, et sequagius Clientes.

Ullur non semel. Libertates MSS. Villm. Franche concessas ab Archimundano. Rod. Borboni ann. 1317 : *Si miles vel Clens petit corpus hominis, non potest cum probare esse suum per annum servitium, etc.* [Robertus Monachus in Hist. Paris. Per aliquot dies monachum Clientes suum ad comparanda necessaria Dns Gothefridus. apud Barthium in Glossario, ubi Clientes, Ministros interpretatur. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 69. col. 2. in Visitatione castrorum ann. 1547 : *Castellanis interrogatus fuit quoniam famularum ipsius tenebat, disti quod unum Scutiferum, unum Clientem et unum Cratrem et suam Baydram. Amplorem significationem habet vox Clens, et pro milite inferiori seu homine armato sumitur in eodem Hist. tom. 2. pag. 67. col. 1. ubi Humbertus Dalphin. ann. 1380. promittit juvare Archiepiscopum et Castellanum Vienn. contra omnes homines suis propriis armatis et suis pueris, cum eorum hominibus armatis in equis, et cum trecentis ballistariis et septingentis Clientibus cum lanceis. Quia imo id pro muliere hominis puerulo sumendum videtur in Epistola Alexandri III. Pape inter Instr. tom. 1. Gall. Christ. pag. 51. col. 1 : *Nec ulla licet prater armatos milites et Clientes quatuor annis ferre, vel nulli ex eis solvendum ad Clientes viginti baculos, qui pacis, sicuti ceteri, debent securitate gaudere. Infra : Clientes vero et artifices, scilicet fabri, sartores,**

pellificarii et omnes operarii, aut sex vel octo, seu duadecim denarios, secundum suorum Capellanorum arbitrium debent.]

• **CLIENS.** ARMIGER, *Aulicus, [Apparitor, Gall. Serruier, Housier.* Clens regius. Tostian. Johannis Epist. ad velle. charta 1473. tom. 1. Anecd. Marten. col. 1842 : *Habent sibi adjudicatum pastularem in Clensium regium de Castro Karoli. Memoratur eadem notione Clens regius in appellatione Johannis de Bouquet ann. 1388. ex Archiv. B. M. de Bello Porto Rotomag. Vide Serruier armorum.*

• **CLIENS.** Vasculum, id videlicet Charta apud Besulium in Comitib. Pictav. pag. 374.

• 2. **CLIENS.** Domesticus, familiaris. Liber. com. Carthage ann. 1382. in Reg. 185. Charthorp. reg. ch. 35 : *Omnes in expeditionem ibunt, aut Clientem idoneum mittent pro se; sed si negativum tam propinquum fuerit, quod etiam ad vias et castra percipiant, omnes pariter, tam Clientes quam domini, in auxilium et tuitionem pariter properabunt. Alla vide in Clens 1. que ad hanc notione referenda facit perspicue. Vide infra Clientibus 2.*

• **CLIENS** regalis, in Necrol. S. Nic. Caroli. MSS. ad 10. Jan. : *Fabrica hujus ecclesie de Clens, ubi videlicet missas bassas de defunctis... ob remedium animarum Petri des Barres, quando regalis Clentis et Johanne Bonduceus opus suum inchoavit.* Comput. MS. fabr. S. petri Insul. ann. 1499.

• **CLIENTANARIE FORMA.** Id est, Recensio in burgensibus. Comput. MSS. id Cod. reg. 7657. fol. 4. v. pro *Cittadanarie forma.* Vide in hac voce et supra *Cittadanus.*

• **CLIENTARE** SE. Rudolphe fragm. 1. vers. 63.

Sous volobat, se cliebt lui Clieat.

1. **CLIENTELA.** Domestica familia : *Multitudo servorum, Joanni de Janua. Thomas Archid. Spal. in Hist. Saligniana cap. 34 : *Habuit autem Militem suum, et 1. Notarium, Clientelam bonam, 2. dextrarios, etc.**

2. **CLIENTELAM.** pro concubina, focaria, usurpat S. Columbanus Epist. 5 : *Post in d. concubina adulterium, ab eo non tamen d. concubina Clientis adulterium de Penitentiarum mensura cap. 30 : *Si quis autem Clericus aut Diaconus vel clericus gradua... post conversionem suam iterum suam concubina Clientem et filium iterum de ea generat, sciat se adulterium perpetrare, etc.**

• 3. **CLIENTELA.** Feudi species, idem quod *Servitutis.* Vide in Servitus Charta Guili. de Castro novo ann. 1262. in Reg. forest. comit. Alenc. ex Cam. Comput. Paris. fol. 65. v. : *Concessi... in foresta de Mesmerio Clientelam, et filium iterum de ea generat, sciat se adulterium perpetrare, etc.*

• **CLIENTIA.** Refugium, protectio. Gloss. Gr. Lat. : *Clieus, κλητύς.* Gloss. Lat. Gr. : *κλητύς, Clencia.* Vita S. Eucherii Episcopi Aurelian. n. 9 : *Rui me perterritus ne teneat cum agis, Clencia addita ad Alpium munitionem convolare, clam tutiori loco... eum tradidit custodien-*

navis cum Marulino Clivior esse tanquam *Celsior a Clivo*, qui est excelsior terra.

CLIZANA. Vide *Canisia* et *Gizum*.
CLOACA. Latrina. In Chronico Monasterii ann. 1185: *Ad duas in Cloaca, quae erat in extrema parte domus (quae dicebatur) menses sunt.* (Sepulcrum. in Vita S. Turibii pag. 38. Julii pag. 618: *Devotis precibus de morte ad vitam renovavit pulchram vitam alienam ad Cloacae gressibus propeverant.*)

CLOACARIA et immunda loca. in Vita B. Caroli Comitis Flandriae tom. 1. SS. Martii pag. 20.

CLOACARIUS. Qui latrinarum Monasterii curam habet, vel ut est in Mamotrecto ad Legendam S. Hippolyti, *Qui purgat cloacas*. Vita Adelberti Episcopi Camperbergensis cap. 37: *Sed minimam est hoc humilitatis indicium, quod aliquando etiam ad confutandam asperitiam nostram silere nos possum, ne Cloacarium domus nostrae humilitate sua extrema servitute dejectus exhibuit.* [Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7484: *Cloacarius, curatore de cloacis*. Thurot Lat. Gall. ex Cod. 7688: *Cloacarius, foveus de privie.*] Alias

CLOACARIUS. *Ampyphylax*. in Glossis MSS. Carceris custos, sed puerum carceris latius patiens, quam *Bassifox*, nostri dicunt.

CLOACARE. *Molere*. in Gloss. MSS. apud Vossium: *conculcari quippe et conspurcari dicuntur.* Thurot Lat. Gall. habundat. [Festo *Cloacare* est inquinare.]

CLOANICUM. *Meto denario.* Glossar. Lat. Ital. Ms. Pro *Cloacarium*. Vide in hac voce.

CLOARIUS. Qui cratibus claudit, vel idem qui *Cloacarius*. Comput. ann. 1620. Ms.: *Fabrica hospitii et pro vis Cloarii et vis valetis, etc.* lb. *arg. ad.*

CLOAX. *καλαμίσκος, Canaliculus.* Supplement. Antiquarii. Forte leg. *Cloaca*.

CLOBO. Anniversarii Ecclesiae Almanach. *Requiritur decimum noviescentem 7. nostra presentis et 6. Globos huius. Globos forte.* In Gloss. Græc. Lat. *αμβλος*, est caveo. *εργατος ενοχος*, quomodo *αμβλος* interpretatur Eustathius ad Dion. pag. 135. quia voce utitur etiam Laonicus lib. 2. pag. 40. edit. Genev. preter Oppiani Scholasticum laudatum a Meursio. [Germanis esse *Klob* aut. Certum pensum huius, continens 30. aut 60. manipulos, *Reiten*, dictos. *Usum pensum huius*, quod Globo dicitur. in Script. Saxon. Menckniom tom. 1. pag. 100.]

CLOBUS. a Gr. *κλῶβος*. Caven. Charta ann. 1208. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Prima divisio territorii de Mura ab Oriente de cellone qua dicitur Bojard, et vergit in Clobo S. Johannis usque verticem cotis...* et ad finem *Clobum Mantelli*. *huius Clobum Mantelli* habet aliam ann. 1602. in eod. Tabul. Vide *Globo* et *Clobum*.

CLOC CLOC. Sonus, cum edita amphora dum liquor vel aer ex ea exauritur. Chron. Tivoris vel ann. 1320. apud Murator. tom. 1. Script. Ital. col. 718: *Umanisque militum accepta una (bibula) illam ori propinquit: et duna biberet, plaudet sonum ori et gutturi affluenter facientes Cloc. Cloc. Quo sono milites applaudebant.*

1. CLOCA. pro *Cloaca*. Si bene coniecto, Fossa maior in agris, per quam eluuntur imbrues dicitur Bojard, et stationis Inter Petrum de Ferraris, etc. ann. 1504. ex Archiv. D. Marchionis de Flaminens: *Confrontatis et adiacentibus inter terram dicti Domini Petri et parte*

uno et vicina Guillelmi Sabaterii versus quondam Cloaca supra terram.

2. CLOCA. *Cloaca.* Campani: nostri *Cloche*. Papias: *Amplare*, ris, (leg. *amplare*) *Cloca*, signum, Campana. Capitulum Caroli M. ann. 780. cap. 7. *In Cloaca non baptizantur S. Bonifacius Maguntinus. Epist. 9: Et si vobis laboriosum non sit, ut Cloacam vestram transmittatis.* Ibidem Epist. 80: *Cloacum, quoniam ad manus habui, sub Pataviam mittere curavi.* Alcuinus Poem. 205:

Semper in iterum facit hoc Cloaca tantum
Carina, sed resnet solis hinc Cloaca cocorum.

Vita S. Anselmi Archiepiscopi Bremensis num. 84: *Insuper etiam, qui ut erat nefandam Paganis videbatur ut Cloca habuerit, in Ecclesia, concessit.* Vita Adrici Episc. Oenoniam pag. 120: *Plenam et legalem vestituram pro Cloacas et ostia senioris ipsius monasterii, solummodo fecerunt.* Hartulfus lib. 8. Chron. Centul. cap. 10: *Cloaccaria auro parata.* Cloaca optime 15. cum earum circulis, *skille* & Vita S. Remberti Archiepisc. decessit Epist. 6. 2. *Sigheus*. Ecclesiarum unum, quod nos Cloacum vocamus. Tabular. S. Remigii Remensis: *Cloacas 3. de metallo 1. de ferro.* Anonymus Thuanus MS.:

Die Cloacum terris, scilicet, testamento hincis.

A Saxonicis *Clugga* deducti Somnerus: alii a Germanis *Cloche*, Campana. *Jeux de Cloche*. Ibidem lib. 1. Orig. et usu vulgari. vocum pag. 66. a Græc. *κλόακα*, vocare: vel a *glochie* gularium, etc. Anglo-Britannis. *Cloce*, est Horologium, *Cloche*, Campana. noll. *Cloche*, Campanarium. Apud Somnerum in Gloss. Saxonicis, *Cloacan*, est *glochie*, *glochie*, singulare, *bombum* sive sonitum esse: sed has fortasse voces a Germanico *Clock* hauserant Anglo-Saxones, atque hi etiam a Latino, *Glochie*, vel potius ab ipso sonitu.

CLOQUEMANUS. Presbyter, qui campanarum Ecclesiae cura, easque pulsare incumbit: ita etiam nomen appellatur, in Ecclesia Antianensis. Tabularium Episcoporum Antian. ann. 1377: *Item super alia captione Thomae Cloquemandi et sex puleutorum diclarum campanarum, etc.* Ita dictus quasi homo campanarum. Id enim sonus vox mea. *hi observandum* præterea dicti præfatum ceteris pulsatoribus. [Statuta MSS. Capituli S. Audomari: *Cloquemannus* qui in Vigiliis et Convitiis ecclesiasticis tenetur continenter pulsare, habebit quatuor solidos Parisiensis. Item cum ad Præpositum pertinet ponere Custodes, scilicet Majorem et Minorem et Consueverunt Galfridus Cloquemam, custodire, vel facere custodire periculo suo focalia, Reliquias, etc.] Vide *Campana* et *Campanarius*.

CLOQUEMANUS. Pulseres quilibet campanarum. Obituarius Ecclesiae Morinensis fol. 34: *Habebunt, Cloquemanni Ecclesiae omnes ipsius accesserunt et extinguendi vox dicto Sol. 21 fol. 39. v. Cloquemannus ad constitutibundum procam campanarum, ad moris est, 12. den.* Occurrit ibid. fol. 36. et 42.

CLOCHA. Idem quod *Cloca*. Campana. Antiqu. Fuldaensis lib. Fuldaensis lib. 2. *Antianabula*, sive *Gloggo*, dicitur *acria*. Lib. 2. Tradit. 30: *Gloche 4. et una tinnabulana*, etc. Rhinabus in Epist. ad Sincera: *Missa perimus tinnabula, et nam tinnabulana*. Ita etiam Egit in Vita S. Sturmii Abbat. Fuld. cap. 21.

CLOCCA. in Vita S. Wnebaldi Abbatis

Heidenhemensis cap. 23: *Ita Glocca in Ecclesia sine manibus hominum... se commovere cepit.*

CLOCUM. in Vita S. Bonifacii Archiepiscopi. tom. 1. SS. Junii pag. 472.

1. CLOCUM. in Actis S. Gildardi MSS. et apud Lindwodem Provincialis Concilii. pag. 123. *Cloca banni*, qui pulsabat dum Principes viros nobiles ad militaria munera convocaret. Cuius D. Brusius tom. 2. de Feodorum viri pag. 721.

CLOCUM. in Vita S. Liohe Abb. cap. 6. Vide *Croca*.

CLOCARTY. *CLOCARTY.* Gall. *Clocher*. Campanarium. Glossæ MSS.: *Toral, sedes vel Cloacarium, vel longa mappæ.* Vita Adrici Episcopi Oenonensis num. 34: *In prope gestare et inter Ecclesiam Civitatis duodecim signa ex metallo optimo fundere, et firmare stetit, qui in iam dicta Ecclesia decessit in Cloacaria claustris.* Adomarus Capan. *Ibidem Cloacarium incaptum est.* Galfredus Vossiensis lib. 1. cap. 40: *Sigard Cloacari, claustris, officio...* Ipse ecclesiam sub Antiochia Ambrosii. *Ibidem* ann. 1210: *Cepit Cloacaria Dolense.* [Hartulfus in Vita S. Angilberti Abb. Inter Acta SS. Benedicti. sec. 4. part. 1. pag. 115: *Cloacaria, claustris, Dolense.* *Cloca optime quideam*, etc.] Occurrit præterea non semel apud Henricum Knyghton, in Chron. et in veteri Charta apud Parisienses. *Clouche*, *Clouche*. Ibidem pag. 688. 677. 678. [peccat edidit in Chron. MS. Ytherii Monachi S. Martialis Lemovic. ad ann. 1214. inter Greg. Hist. Stephanoli nostrum tom. 1. et in Antiquo Legesto S. Martialis Lemovic. ann. 1222.]

CLOCHEMARTY. apud Nangium in Chron. ann. 1212: [et in Charta visitationis Romanæ] *Cloche Martialis*. *Ibidem* ex Archiv. S. Victoris Massil. *Cloquerium*, apud Gariell. in Episc. Magalonensis. pag. 143. **CLOCHEMIR.** Abbas, idem qui *Cloquemannus*. in Chartis. Ecclesie Antianensis. ann. 1312. Vide *Abbas Clocharii*.

CLOCHEMIR ECCLESIE. apud Edm. Marten. tom. 1. Anecd. col. 785.

2. CLOCA. Vestis species, quae equitantum et peregrino euntium propria fuit: sic nuncupata quia forte campana aut circuli, ut apud Græcos *Cyclos*, species, et refertur quia in superiori parte strictior, in ima largior, circumum quodammodo formabat, ejuismodi Flandrensê Dombelle. videntur. Angli etiam nomen *Cloche* in Civitate Augusta Hospitalis S. Juliani. In Additamentis ad Matth. Paris pag. 161: *Ita equitantum Cloca rotunda competentis longitudo, capello nigro, frenis alacris, fimbria, et alia ornamento struitur.* Statuta Synodali Guillelmi Majoris Episcopi Andegavi. ann. 1218: *Inhibitioni (fuit) ne Abbas, Monachi, Priores, etc. Religiosi, qui secum instituta majorum capras claustra de panno nigro deferre tentarent, hancias et Clochas deferre promittant.* *Ibidem* capello nigro, frenis alacris. (Testamentum Pauli Eusebii, Massilensis. 1438. ex Archiv. ejusd. Eccl.: *Item legamus Clocham nostram, trivitem nostram restitui foderation, etc.*) Charta fundationis Hospitalis S. Joannis in civitate Coventrie in Angl. tom. 2. Monast. Angl. pag. 430: *Sorores relicto nullo utantur cura fagis et mantellis talibus, vel Clochas vestiant.* *Ibidem* in civitate Ratis, utant, ubiqueque fuerint extra domum religiose utantur. Concilium Londinense ann. 1342. can. 2. de Clericis: *Episcopis ac Clericis furantibus etc.* non vo-

rentur. Conellum Andegavense ann. 1385. can. 39. de Hicem: *Nec champagne fixas super humerum, sed clausas, laryas, loayas et honestas, nec Cloacas, sericolas sine consuetis de serico artibus coloris quia fuerit Cloca, vel mordellus seu cappe, deferamus* sup. 19. Rotundellus appellavit. ex Gallico forte *Rondoeux*. Computum Stephani de la Fontaine Argentiarii R. ann. 1351. Capite *champane* et *Fournures pour le Duc d'Orleans: Pour fourrer 2 paires de robes de la garnemens chaussons, etc. Pour les 2 surcos de chaussons robe 2, fourrures de menu vair tenant chaussons 240, vendus 200 deniers 50, chaprons 100, et la Cloche 380, infra: Pour fourrer sa robe de Noil, etc. Pour les 2 surcos 2, fourrures de menu vair, tenant chaussons 240, vendus 200 deniers 50, pour le chapron 100, et la Cloche 306. Alibi: Une livre d'or de Chippre en canit pour faire rubans eux Cloches de Nansigneurs. Ibidem: Pour 8, letiers a pourfeller les Cloches d'icelles robes. Computum incipiens 28. Aug. 1250: Pour tondre deux marbres bruns de Saint Omer, pour faire Cloches 2 chevaches audies Damoelles. Vide Rotundellum.*

Stat. capit. Bened. apud Compēd. celebrati ann. 1379. ex Bibl. S. Germ. Frat.: De Clois autem fissis ad iarus idem deservimus. Invent. Guidonis de Kaure mag. monet. ann. 1321. in Reg. A. 2. Cam. Comput. Paris. fol. 12. v: *Item une Cloche, ou fonde de cuve d'acier, pour couler de marbre camelin et pers. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbatis. fol. 55. r ad ann. 1320: avoir emble une Cloche et un moule, le tout d'acier, pour couler a un vierier. Rectius fol. 54. v. une Cloche de drap. Vide infra Cloche.*

CLOCHA. Eadem notione. Testam. Phil. Episc. aut. reg. ann. 1188. reg. 9612. A. F.: *Item avori primogenite Andronete Clocha cum de blanco Calce, cum qua maritetur, cum capisio foratris de variis*.

CLOCHIERUM. Dimidius denarius. Ugutoni.

1. CLOCHA. Campana. Vide in Cloca 2.

2. CLOCHA, CLOCHIA, Vestis genus. Vide Cloca 3.

CLOCHARIUM. Vide infra Cloquarium.

CLOCHERIUM. Vide in Cloca 3.

CLOCHERIUS. Campanarum futor. Obiit. ecd. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 143. v: *Qui Nicolaus Martin Clocherius fecit ecclesie factionem campanarum sonatorum, ipsiusque campanarum redidit factioni in mense Augusti anno 1437. Clochement vero nuncupatur ille, cui campanarum ecclesie cura, easque pulare incumbit. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 158 Chartoph. reg. ch. 25: Alard Remons Clochement de l'eglise de S. Quentin au Vermeilours ex Gerard Cassé aussi Clochement de l'eglise de l'eglise, etc. Vide Clochemarus in Cloca 2.*

CLOCHETA. diminut. a Cloca, Campana, Gall. Clochette. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 287: *Cum dicta Rotius exisset quodam campanam sine Clochetam omis vel vache prelo sex solidorum, cum campanam sine Clochetam ipse Bonitus testat in dono, etc. Obiit preterea in Bulla Innoc. VIII. PP. ann. 1484. ex Contin. magn. Bullar. Rom. pag. 287. col. 1. Clochet inter instrumenta musica recensetur a videri Poeta ex Reg. 7612. fol. 55. Vide Trinquetulum.*

CLOCHIA. Campana, nostris Cloche. Acta Miss. capit. ecd. Paris. fol. 78. ad

ann. 1309. 25. Sept.: *Hodie conuocatus est quod matutinus dicendi, medie noctis et quod pulsenter minores et mediciores Cloche. Alia notione vide in Cloca 3.*

CLOCHONTI. Pulsans, CLOCHOT, Pulsat. Vide *Purgari signa, campanas*.

CLOCIORA. Glossograph. Sic appellatur S. Clotildis Clodovei regis uxor, in Act. var. ad Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 315: *Ita ille Rex diuissimus sanctus Clodora, regis Burgundiae neptis, Clodovei regis Francorum, sed pagano, matrimonio copulatur. R. col. 216: En quibus illa SS. Clotilde regi Clodoveo sicut et coronam, ita et fidem catholicam dedit.*

CLOCIRES. Alexander Introsophista lib. 1. Passion. cap. 162. de signis Hydrophobis, ubi ait: *Clotides scilicet et replectus humoribus, quasi in utroque alioque huiusque commoto Clodoveo decurrit.* Ubi Glossæ MSS.: *Cloca, Clot, verbum facit: clodi ex noster in asocle, id est, non sicut aqua in utro.* Vet. Epigramma lib. 4. Epigram. veter.: *Perasit et fragit vas, vinum deficit, ausi Strion feli, glit glut emoritur ausi totens.*

Vide Cloca, Cloce.

CLOCTIO (eervorum instar clamare. (Gall. Bremer.) Act. Philom. 53.)

CLOCTUM. Pulsatoris campanarum. Vide in Cloca 2.

CLODE, Clam, occulte. Papias MS. CLODELLUM. in Chartis Dumbensibus. Ventum claudum. Ubi dicitur: *quilibet parvus fundus sepibus vel muris clausus. Codex censualis Calomontis: Item unum Clodellum prati situm, etc.*

CLODICUM. Idem quod Clausum, Ager sepibus vel muris clausus. Donatio ann. 1365. apud Lobinellum tom. 2. Hinc et Clodius, lib. 380. Versu eorum. Item Clodicium meum de Barbastre, et totum Clodicium meum de Hero insula, quod conat Clodicium domine Gelose, et terras que claudunt les Isles dicto Clodio proximit.

CLODIS. Vide Clotus.

CLODTI. Papias: Clodit, fabricat, excutit.

CLODUM, idem quod Clodium, Locus vel ager sepibus vel muris clausus. Charta ann. 916. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 339: *Gistulfus quique cum Clodo suo ad quatuor denarios concessit, etc.*

CLODUS. pro Claudus, in Edicto Rotharis Regis Longobardorum. lit. 121. § 19. [et 287.] ubi Lex Longobard. lib. 6. § 6. Clodius præter. [Murator. ex MS. Cathedralis Mutin. legit Clodis.] Nostri olim Clo, hac notione efferebant.

CLODUS. Clavus, Gall. Clou, vel Vasis genus, arceus. Glossar. Lat. Ital. MS.: *Clodus, lo chiodo, e coppo.* Stat. Vallis-Ser. rubr. 28. ex Cod. reg. 4419: *Item dicta Vallis tenet et debet in primo mense sui officii vel senel in anno bullare... quaslibet mensuras, stateras, bullas, penos, Clodos, staria, etc.*

CLODWITH. Charta Henrici I. Regis Angl. tom. 1. Monastici pag. 133: *Retinere etiam in dominio meo meas domos villas... et habent suam, suam, et tot et theum, et infangenebef et grithofeth et hamoene, et Clodwith, et forstall, etc.* [et leg. Blodwith. Vide Leges Henrici I. cap. 38.]

CLOEA, Crates, Gall. Cloie, alias Cloce. Vide in Cloca.

CLOEIA, Locus in fluvio Cloeis seu

gratia, nostris Clie. Assignatio totalit. Joach. regit. Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 69: *Item pro solidum molatella sita in Sequana, tres solidos... Item pro Clois S. Egidii, viginti solidos.* Charta ann. 1381. ex Chartul. Montis S. Mart. part. 7. fol. 121. r. col. 1: *Consensit he abbas et hi conventus... passunt... faire nouveaux Clievers. Ventus, Clievers et tous autres amandiers, Ch. ann. 1381. in Reg. 127. r. col. 1. Alibi: *Chartul. d'Etampes ann. 1308. in Reg. 72. ch. 800: Pourront avoir idit religieux (du mont S. Martin) desous idit molin un Clie et une keste pour rotuer un Clie, tout le poutel, hair. Chartul. sign. Etzchiel Corb. ad ann. 1415. fol. 25. v: Pour toute l'acrevine et Clie deuant idit molin, etc.* Vide infra Clie.*

CLOENIA, Crates, tabula viminibus aut virgulis contexta. Stat. Astes collat. 13. cap. 11. pag. 40. v: *Statutum est quod aliquis pater qui vult vel nolitatur ad laborandum in aliquam vineam, boschum... nos audent vel presumunt portare aliquas viles armentas, cannas, bropas, periculis veli, sardinas, seu aliquas alia ilia, etc.* Vide Clie.

CLOERIA. Libertates MSS. Villis S. Desiderii in Campania ann. 1228: *Retinuit autem nobis infra locum bananum furnos, cellas, etiam cellas, et stables, et hac banalla erunt domini, nec aliquis praterquam nos infra locum bananum furnos, molendina, Cloerias, cellas habere possit, nec acceptum, quod tempore litterarum istarum infra locum bananum confectæ erant. Ubi Cloeria videtur sumi pro Clauserie, seu Clouerie.*

Nisi ille sit quod supra Cloca 2. Vide ibi. Clouer, pro Ferner, nostris. Emendit l'œuvre de Jour Clouet, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Chartul. de reg. ch. 194. id est, Occidente die. Hinc Clouant, pro Fibula, vulgo Agraffe, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 150. ch. 296: *Un chevreux et deux petits Clons d'argent.* Alie ann. 1418. in Reg. 169. ch. 321: *Le suppliant print une heure, esquelles avoit un Clout d'argent.*

CLOERIA. f. Cloella, Gall. Chaine. Stat. Astes pag. 83. r: *Statutum est quod nulla persona faciens panos in civitate Ast, debent ipsos panos facere minus de clouetis, censurari in Cloeria sine jura. Falluntur vero Cloeria vel Clouet dicitur. Vas in quo panni poluntur, nunc vulgatus Pile. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 90: *Ita dicitur que trecentorum et gravi quantitate de draps ex Cloeres ou poilies du pontoir de l'Espau... que les foulons s'en diront ja riens. Finne mettre draps en Cloerie, in Stat. 1398. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. cap. 366. Cloeriere, in alia ann. 1408. ibid. tom. 9. pag. 172. art. 32.**

CLOES, Fluvius, vel navigium, in Gloss. Isl. Flores, id est pluvia, apud Papiam, et Ugutoniom. [Constantiensis, Clies, Folles, pluvia. Monstra harc sunt, inquit Gravus, quod non dicitur vel Clouet.] CLOEGIS STANST. Massa stanni, sic dicta, nisi fallor, quod ad Instar Cloegis vel cloce seu campanulis sit exterius eformata. Charta Henrici I. Angl. Regis pro Olivero Batmy Armilero: *Licentiam dedimus prefecto Otiero, quod... quingentes pecias sine Cliegis stannat... abque continui... ducere et carare valeat.*

CLOIA. Crates. Vide in Cloia.

CLOPERIA, pro Clapera, Hara cucularia, Gall. Clapier. Charta ann.

sur. Leg. Clusna. Scalliger ad Festum. Vide Salmas. ad Pila. pag. 377.

1. **CLUSA**, idem quod *Clusura*. Angustus montium aditus. Charta Aistuli Regis Longobard. ann. 753. apud Ughelium tom. 2. pag. 107. In quibuslibet locis et castrisbus seu Clusis regni nostri. Eginhart. ann. 817: Omnes aditus, id est, Clusas, quibus in Italiam intratur, impositis firmiter praesidiis. Luitprandus lib. 1. cap. 2. Quinque aditus, quos difficultatis mis separata (Hungaria) a nobis erat interpositio, quas Clusas nominat vulgus. Eadem habet cap. 5. ut et Adolobodus Traiectatus aditus. Osmius lib. 5. Henrici Imp. pag. 450. ¹⁰ Trans Danubium pulsi ac ingenti vallo circumclusi, apud Widukind. lib. 1. cap. 19. Lambertus Schaffhausen. ¹¹ Omnes Clusas, omnesque aditus, qui ad Italiam mittuntur, quas vulgato nomine Clusas vocant, appositis custodiis anticipasse. ¹² Luitprand. lib. 1. cap. 18. ¹³ Propter septem eunt res (Italie Hungariae) custodiis ne quoniam transire permittunt. Benedictus S. Andreæ Mon. Chron. cap. 28: Clausuras aditus Clusas, et custodierunt eis Galliarum. Chron. Hildesheimense ann. 1133: Cum ad locum quemdam pervenisset, qui propter situm angustum Clusa, quasi praecinctus vocatur: quippe in eadem castrisissimo monte adjacent, ex altera parte profundissimo flumine currente, via in medio 4. sex 5. itinerantur simul spatio patente. Dittmarus Clusa, superpositum occupabat. Superest etiam nam castrum Clusa nomine in praeputio et altis Rhodano imminuentibus saxis positum, de quo Gregorius Episcopus Autisiod. cap. 54. et Rheginanus ad Camar. lib. 1. de Bello-Gall. illud idem quod Ennodius Clusurae vocat. ¹⁴ Francorum cluse in Chronico. Salernit. cap. 4. Utuntur praeterea hac voce Nicolaus I. PP. Ep. 27. Anastasius in Stephano III. PP. pag. 84. 86. Annales Francor. ann. 753. 775. Frodoarius. Hincmar. Opusc. 9. cap. 6. Arnoldus Lubec. lib. 7. cap. 20. Edit. Lindenborch. Rolandinus in Chron. lib. 4. cap. 13. Mbo in Vita S. Amandi Episc. Traiect. num. 6. Metropoli. Salisburgensis tom. 2. pag. 208. Chron. Petri IV. Reg. Arag. lib. 3. cap. 22. etc. Vide Clusura montium et Clusurae fatis in Clusura.

2. **CLUSA** Non solum angustum montium aditus olim dictus est Clusa, sed quandoque etiam munitiones et fossae quibus castra circumstantur, aliaque loca opportuna. Id confertur ex Anastasio, sio in silis eius medi Scriptorisque, ut ille locos indicatis: Subito aperiens Clusa, eperit in illucis cum pluribus exercitiis irrui... Ipsi vero... Praeci introgressi Clusa cunctum fossatum Longobardorum... abstrulerunt. ¹⁵ Chron. Salernit. cap. 8. ¹⁶ Papius... Clusa funditus corruere cecit Langobardum. Quamvis subseribimus Pithico Subseciv. lib. 1. cap. 14. dicenti: Imperatores Romani habuerunt in illucis cum exercitiis quos ipsi clusuras appellavit. Posteriorum temporum Scriptores, ut Luitprandus, Ado, Sigebertus, ceterique fere ejus ordinis, Clusas, Clusas et Interpositiones vocant, id quidem ab illis institutum videtur, de quo Aelius Spartianus sic scribit: Per ea tempora et alius frequenter in plurima locis in quibus barbari non fuerunt, sed in quibusdam stipitibus magnis in modum muralis sepi funditus jactis atque connexis, barbari separant. Ha Clusa propugnaculis quibusdam munita fuerat, quae Castra et

Castella dicuntur, unde et Castellana milites aliqui nuncupantur. Vide Martinium in voce Clusura.

CLUSA, in Chronico Franc. edito a Lambecio lib. 2. Commentar. de Biliberto. Clusa pag. 372.

2. **CLUSA** Ager, qui concluduntur aquae. Gall. *Clusae*. Charta ann. 1171. inter Instrumenta tom. 4. Gall. Christ. col. 21. ¹⁷ Quo quaque tenore et sub ea communi concessa est praedium Cisterciensis, qui ipsa possessio, ut... neque piscationem habent aquae; sed ipsam aquam, si voluerint, per domum vel circa seam decurrant, quousque aqua tamen Clusae, vel quolibet aquae retineatur. Vide Clusura.

3. **CLUSA**, Fides, ad folia silis concessa, excipiens claudensque aquam profectum et ad molas decursus, illarumque gyrationem efficiens.

4. **CLUSA**, Eadem notione. Chron. Mutinense ad ann. 1325. apud Murator. tom. 11. col. 110: Merito pontis de Reno, ac ipsam pontem in tribus locis frangendo nec non Clusam Renti quae labitur ad eundem.

5. **CLUSA**, Piscaria, seu locus in fluvio ubi pisces concluduntur. Charta Gilberti pro Rotando Abbat. apud Stephano. lib. 2. Antiqua. Piccon. MSS. pag. 328: Et in fluvium Viennae cedimus libi unum Clusam vel piscationem cum omnibus mysteriis et per se pertinentibus.

6. **CLUSA**, Cellula in qua de canonicis nuchus inclusus. Gall. *Reclus*. Georg. Christian. tom. 1. Rerum Mogant. pag. 123. et 124. ex Chronico Mariani: In Monasterio sancti Petri et Pauli... Monachus Scotus multique alius inclusus... in sua Clusa ambens martirium, combustus est... solutus de Clusa in Fulda ad episcopatum venit. ¹⁸ Etiam in qua plures sanctimonialis inclusas debebant. Charta ann. 1344. ap. Schannat. Episc. Wormat. tom. 1. pag. 60: Dominabus conversis inclusis, habitantibus in Clusa sua juxta capellam S. Sylvestri. Vide Clusarium post Inclusi.

7. **CLUSARIUS** Angulus, apud Hygenum de Limitibus, Latera Clusaria portio quadrata Clusaris apud eundem. Et cardines omnes lapides in frontibus inscribimus: reliquos in lateribus Clusariis. Omnes enim centuriae singulae angulos habent Clusares. Id est, qui centurias claudunt.

8. **CLUSARIUS**, Exactor portorii, qui ad clusuras seu ad aditus vel adit vel occipit transiensibus accipit. Locum vide in Pontonariis post Pontaticum.

9. **CLUSULA**, Arx castellum in clusis edificatum. Statutum Raimundi Comit. Tolosani ann. 1222. contra Abbatem apud Castellum: Et omnes cabanas suspectas a comuni castrorum habitatione remote, et sepelire inforate, et Clusule in eis suspectas et diffamatas destruant, vel abstruant.

10. **CLUSIATICUM**, Tributum quod penditur a clusis transiensibus. Charta Otton. III. Imp. ann. 986. in Bibl. Sabaudiana: Ha igitur supradictas valles cum Clusatico, quod solummodo exigitur de valle Sauriana concedimus. Occurrit ibi non semel.

11. **CLUSINARIA**, Virgo Deo sacra reclusa. Gall. *Recluse*, quae sexres ab hominibus in clusa vivit. Acta SS. April. tom. 2. pag. 734. de S. Weribodo: Catharina de Ebrun Trevisanis diocesis virgo et Clusinaria in clusa B. M. Virginit.

12. **CLUSOR**, Qui gemmas auro concludit,

in Glossis Arabico Lat. Andreas Mon. lib. 2. Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 46: Aditus de quo auri quantitas et gemmas: et Clusorem conducens, inquit 800. argenti marcas valiturum, ad hominem et utilitatem Ecclesiae fabricatus est. Vide Incluser.

13. **CLUSORIA** Ares. Quas gemmas auro concludit. Tangimus in Vita Bernardi apud Mabillon. in Actis SS. Benedicti. cap. 8. part. 2. par. 35: Fabrici quoque scientia et arte Clusoria omniue structura mirifice excellit. Ibid. pag. 206: Picturam vero et fabricum aliquis Clusurarius facit, quidquid elongatus in hujusmodi arte exoritur, vel ad aliquis investigari poterat, nunquam neglectum poterat.

14. **CLUSOR**, STATARUS apud Sidorium lib. 8. Ep. 6. qui ferus cassibus includit: verbum venatorum, de quo Savaro ad eundem Sidorium.

15. **CLUSORIA**, Idem quod Clusura Theodosii de Ambita, 15: Quoniammodum se militum numerus habet, Castrorumque ac Clusurarium cura perit. MSS. habent: *Clusurium*: [quod retinendum est. Sunt autem Clusoriae naves armatae, quas in Danubio, Rheino aliisque fluminibus confiniorum ditiosis suas habebant Imperatores, ad coercendum eos, quidquid elongatus in hujusmodi arte exoritur, vel ad aliquis investigari poterat, nunquam neglectum poterat.]

16. **CLUSORIUM**, Operculum, seu quod vulgo claudat, in Vita S. Lapidini Abbatis Jurensis num. 2.

17. **CLUSORIUM**, Idem quod *Inclusorium*, seu Clusa tertia notione. Vide in voce *Inclusio*.

18. **CLUSTARE**, Claudum reddere vel Luxare. Gall. *Disloquer*. Libert. Montisoli. ann. 1813. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. ann. 1813. art. 28: Si vero membrum amiserit, vel Clustatus fuerit, vel emortuus debeat, iudicis arbitrio puniatur. Vide supra *Claustratio* et *Clupus*. Clustrey vero est Panniculis detritis vestire; unde *Clustarius*, Centones, laciniae panni detriti. Guilelmi. in Peregr. hum. gen. MS. ubi de Concupiscentia.

19. **CLUSTRA**, Idem quod *Clusura*, septum in Legge Wisigoth. lib. 8. tit. 3. § 14. Ut 4. § 29.

20. **CLUSTRA**, Est istam idem quod *Clusura*, angustus montis sepius. Vide in hoc verbo.

21. **CLUSUS**, Locus sepius vel muris clausus. Gall. *Clus*. Charta ann. 1088. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Extat unus Clusus vicum, qui situs est in territorio villae Julisioe, in conatu Vapientini*. Vide Incluser.

22. **CLUTUS**, Nobilis, incultus, praestans. Festus: *Clutus, Graeci xivros dicunt. Unde accepta praepositio fit Incutus*. Est a *Clusare*: quod vide suo loco.

GNODAX, apud Vitruvium, fibula est ferrea, velut subeudica, in capitibus axium vel scaporum adfixa et adplum-bata, per quam in armillis scapi vel axes versantur. *Κνὸδαξ* hoc sensu mentio est apud Heronem. Generaliter *κνὸδαξ* est acutum quidem e ferro, ut fibula ferrea, quae immittitur in armillam. Hec quibus *Κνὸδαξ* adfixa. *Κνὸδαξ* subeudica.

revertunt. Auctor est Chapevillius in Erardo a Mart. Epist. Lat. cap. 96. extare Leodi Hospitali, quod *Cocquinarum* vocant. Coquos porro pro furibus habitos auctor est Plautus in *Aulularia*:

... Mihi omnes angulos

Furum impluit in adha pinguente Coque.

Idem in *Pseud.*:

Furum Cocquiarum est vocat, ista vocat.

Non enim Cocquias, nec furum, sed furum.

Donatus ad Terent. Eunuch.: Manipulum *Furum*, Cocquiarumque dicit putant. Vide Casaubonum ad Athen. lib. 14. cap. 28. A. Cocquias dicta

COCULATURA, COCOSUTURA, Ipsa cocionis munditudo, scilicet. Gloss. Lat. Gr.: *Cocutria*, *μακαρίστις*, *Alibi Cocutria* legitur. Gloss. Gr. Lat.: *Μακαρίστις*, *Cocutria*. In MS. *Cocutria*, *μακαρίστις*. Alibi Gloss. pag. 318: *Cocutria*, *μακαρίστις*. Ita enim emendandum. Cap. de Verbis dubis: *Cocutria*, non *Cocutria*.

COCUTATURA. Vide infra *Cocutria*.

COCIRCA, pro Circiter, Græci. Enneiron, à peu près, passim in Inventar. Chartar. reg. ann. 1384. et 1385. et 1386.

COCISTRO, *Pinguetor cocine*. Gloss. Isid. Grævis a Cocina, culina, Cocister dictum suspicatur pro eo, qui in Regum et Principum cibis præparatur, quod si non sint veneno infecti, sed Papias et Constantiensis habent: *Cocistria*, *Tobernarius*, Græcum est. Unus Papias MS. præfert *Cocistria*, ut videtur. Cocistria vel Cocistru Conium appellant sunt artis ignarum. Vide *Cocistria*.

COCITCA, Ignota mihi vox, quam super refertur in *Genapora*.

COCKA, [Armorum Cocca, Navis cymba.] Petrus de Durburg in Chron. Prussia cap. 1: *Fundamentum Hospitalis in tenorio suo facto iuxta cuspudam maris, dicit Cocka Theutonicis, ubi dictos infirmos colligentes, etc.* Vide infra in *Cogo*.

COCKET, Vide *Coker*.

COCLAR, Vide *Coclear*.

COCLEAR, pro *Coclear*, Mensura, apud Corn. Van Gestel tom. 3. Hist. archiep. Mechlin. pag. 148: *Nonomomium Alchemistarum habet privilegium, ut solum ibidem gravium pennis possit rursu adsectum, quin adeo certam mensuram, quam Coclear vocant, acceptor.*

COCLEAR, COCLARIUM, pro *Coclear*, Archæus, Turris, quæ cuspudam pendens. Ordinatus MS. offic. vid. in eod. Lugdun.: *Panitaris debet purgare totum ecclesiam aditus chororum usque ad portas occidentales et subius Coclearium...* Rem panitaris tenetur reservare in trabibus et postibus Coclearium, et omnes alia expensas, tam in Coclear, quam in alia loca ecclesie. Vide supra *Cocliarium* et *Coclerium*. [Vide *Cocleria*.]

COCLEARIUM, pro *Coclear*, in Hist. Delphin. tom. 2. pag. 383, col. 2: *Unus duodecim salutariorum vitri pro mensur, duodecim duodecim Coclearium, etc.*

COCLEARIUS, Vide *Cocleator*.

COCLEATUS, Vide *Cocleator*.

COCLEATUS, Formam cocleæ referens. Comput. MS. ann. 1245. *De quodam cfo Cocleato...* ad opus domini comitis, 49.

COCILIARIUM, pro *Cocleare*, Charta ann. 1419. apud Rymer. tom. 3. pag. 356: *Tradimus Cocliaria alibi argenti.* Vide *Coclearium*.

COCILIERUM, Campanie, *Cocher*, Falco Beneventanus in Chr. initio: *Arma et*

belli apparatus super Campani impomerunt... Franc. Episcopus spes in *Cocler* arma imponi aspiciens. Vide *Cloac*.

COCILIA, *vegitia*, in Glossis Lat. Græc. Legendum *Cocler*.

COCILIA, ut emendat Vule.

COCO, COCOCA, Machina bellica ad formam ovi, ab Ital. *Coco*, ovum, Tract. MS. de Re milit. et mach. bellicis cap. 13: *Cococum ligni durum et ferreum debet esse...* Cococum ita canna istius nominis periculum ultra debuit. Et cap. 42: *Incedit machina istius tangens Cococum, etc.* COCODRUS, Nonius Gallicus, specus, Thomas Walsinghamus in Edwardo I. sub ann. 1300: *Prohibito est moneta alienigenarum receptoria, et illigenis, quos Cocodrus, et Cocodones atque Cocodros appellabant, qui pavatim et latenter loco eruperunt sterigiorum.* Vide *Cocodratus*.

COCODRILLUS, pro *Cocodrillus*, apud Bern. de Breydenbach, in Itiner. Hierosol. pag. 212. et apud Jacobum de Vitriaco in Hist. Orient. inter Anecd. MS. tom. 3. col. 11.

Ab Ital. *Cocodrillo*.

COCOLARIUS, Italis *Cocola*, caput, Cocozolo, vertex, apex: an inde *Aque cocolarie*, nunc ab apud de curculi? Charta ann. 1010. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 49: *Saltina unum integrum cum otis vasis atque cocolarie, quod vocatur Cocolaria, et pro omnibus aquis piscariis, sive Cocolaris, quas ad nostrum pertinent, concedo etc.*

COCOLUM, Cucuma, vas ad calefaciendum aquam, Gall. *Cocuierum*. Inventar. MS. thes. Sedis Apostol. ann. 1517. *Unum Cocolum ad aquam calefaciendum.*

COCONA, Vide supra *Coco*.

COCONAIA, Vide infra *Coconaia*.

COCONERIA, Vicus Parisiis, vulgo *Cocconeria*, Charta ann. 1245. in Chartul. S. Magi. ch. 50: *Donus Johannis Pinet, nra ante dalas Parisius in buto Cocconeria, in censibus domini regis.*

COCOSUL, Ejusdem urbis alter Consul. in Lit. ann. 1292. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 583.

COCOSUS, Epistomium, vel doli obutramentum, in censibus domini regis, 4. fol. 9. v.: *Quod qualibet persona hosteria, que invenitur habere aliquam spinam vel Cocosum non signatum bullo etc.* [Vide *Cocosa*.]

COCOSUL, Ejusdem urbis alter Consul. in Lit. ann. 1292. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 583.

COCOVAIA, Noctua, Ital. *Cococoggia*, Lib. de Mirabil. Romæ ex Cod. reg. 1188: *Per plurimas noctes viderat illum regionem ad pedes cuspudam arboris, pro necessario venire, in cuius aditu Cocovia, que in arbore sedebat, semper cantabat.* Perperam Cococum editum in Lit. Rymer. tom. 3. pag. 356.

Hinc, ut videtur, apud Parisios vicus de Cocoveria, 10 Lit. remis. ann. 1355. ex Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 51.

COCQUATOR, pro *Cocquiar*, Vide supra *Cocquiar*.

COCSSETI, Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 23. *Villani vero et Cocsseti, vel Perdix, vel qui sunt tales, et inopes personæ, non sunt inter legum iudices nemerandi.* [Vide *Cocseti*. Germ. *Kotzenen*, *Kotzenen*, *Kotzenen* sunt Chartul. Vide *Cocseti* et *Cocseti*.] [Vide *Cocseti*.]

Cota, Cota, spelunca. [Vide *Cocseti*.]

COTA, Tunica clericis propria. Vide infra *Cota*.

COTA, Ital. *Cotta*, Cotto, *Furnaria*, Gall. *Cotte*, *fournée*. Stat. Massili. lib. 1. cap. 42. art. 1: *Quod postquam universarum personarum infirmitas infirmitatibus (suarum) non recedat a Furno: sed ibi maneat...* causa custodiendi et bene cogitandi panem. Stat. Verol. lib. 1. pag. 1. r.: *Infirmitas infirmitatibus (suarum) faceret fieri quoddam anno, suscipit communis, eorum una liberaria decem cere et ipsam offerre ecclesie B. Franciscus, infirmitas infirmitatibus (suarum) in mane, et avarus unus boni et puri vini veliter et Cotto annis panis alii de frumento quartariorum etc.* Vide infra *Cotta*.

COTA, Mensura annuarie species, ut infra *Cota* 2. Chartul. S. Vedasti Atrebat. v. pag. 35: *Debenus eis singulis ebdomadis, unum denarium et sive Cota nostra, scilicet singulis hebdomadis 4. bolatellum.* Vide *Cotatum*.

COTA, Vide *Cot*.

COTAMUR, Cridoniam, Gall. *Cotigne*. Gloss. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 757: *Codon*, *Pro cotatum*, *codolum*, *Codonum*, *Pro cotatum*, *Cotatum*, *Codonum*, *Pro cotatum*, *Cotatum*, *Vide infra Cotatum*.

COTANUM, Mensura annuarie species. Oliverius Scholasticus de Captione Damiani: *Ideo enim in fine perierunt, ubi cibus dicitur degenit...* durabilis enim non est annua Egypti... et sicut audivimus, Cotanum unum xi. Biscuiti vendebatur in ea, et MS. Bulli cotanum habet, ut Vincencius de Gravac. lib. 31. cap. 87. [Necnon Bernardus Thesaurarius de Acquisitione Terræ sanctæ cap. 109. Bartius apud Ludovicum 8. lib. 1. MSS. legi *Cotatum*; Est autem, inquit genus prunorum, de quo docet primus scripsit. Non autem unum primam ficum intelligit, sed muscum aliquam aut corbum plenam, ut nunc etiam illi fructus vendi solent. Intelligi *Cydonia* mala, Gall. *Cot*, German. *Cotlen*, ut apud Bern. de Breydenbach, in Itiner. Hierosol. pag. 151: *In mari peregrinanti ad subverio et vomitus acciderit, utatur sirupo hesterni vel granatorum cum menta, vel pomorum muscorum cum lavandulis, et odore gratia poma musca Cotana, musnate cibum;* et Bertrandum Priorem Pontinnic. in Vita H. Edmundi Cantuariensis Archiepiscopi: *Quodam tempore, cum esset in Cota, cum recedente recordationis Abbas S. Jacobi de Provino ad comedendum cota parvissimæ Cotane, vir sanctus in eis tantis, ut ita: non multum tenax preterit, quod in os meum cibus mihi delectabilis non intravit.* Vide *Cotana*. [Vide Reinard. Vulp. lib. 4. vers. 80.]

Tortus hic fere retroali, sive scorum Cotana venditur more resuscit.

COTARIUS, COGTARIUS, Gloss. Gr. Lat.: *Μακαρίστις*, *Assistor*, *Cotarius*. Gloss. Græc. Lat.: *Εργαίς*, *Cotarius*. [Bulla Innocentii II. Pape ann. 1141. in Chartulario S. Vandregisii: *In Bertrillia terram*, *fundavit*, *hoc est*, *hospites et dimidum, et duo Cotarios.*]

COTTERIA, Guili. Brito in Vocab. MS.: *Stigma*, *itis*, dicitur punctum, signum, caracter, ciliaris, *Cotteria*, natio, quam fit ciliaris, *ferro*, *ita dicit*, *igitur*, *unde* *genus* *istius*.

Dico genus istius, et materiam voco tons, Significatio Cotteriam signat, sed stigma signum.

egregie depictum, superius vero tabula plumbæ ignem interius accensum reclusam. Thomas Stub. in Pontificibus Eborac. *Totiusque archiepiscopatus Presbyterii usque ad faciem, . . . superius opere pictoria, quod Colun vocant, auro multiforiter intermixto mirabili arte constructa.* [In prima ed. alterius editione ubique scriptum est *Colun*.]

¶ Gall. Vnde Cerem. vet. ecul. Carnot. in quod Pontificat. : *Interion* dum cantatur sequenti die. *Interion* dicitur duntaxat flores arborum in choros.

¶ 2. **COLOM**. Non supremum lecti tegmen, vel umbella tantum, sed supplex omnis, qui murt canarum restituitur et ornatur, qui etiam notione Gladiximus. Annal. Mediol. ad ann. 1889. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 810. Sequitur purpurea canarum. *Paranotum* sunt, videlicet *Testa*, et *Colum* drappi auri in campo viridi, laboratum ad apices et grana auri, cum cortis florentis albis et rubris. Charta ann. 1555. in Reg. 48. Chartoph. Reg. ch. 138. Un Ciel d'une chambre de serge cert, prise acris, acris.

¶ **CEMENTERIO**, pro *Cementum*, edificium quod cementis constructum. Hag. Metell. epist. 42. tom. 2. Mionum. sac. antiq. pag. 389. *Postmodum vero crescente felibus fratrum numero, ecclesiam indiguit conseruare, indiguit et plurino Cumento.*

¶ **CEMENTARIUS**. Vide *Cementarius*. **CEMENTERIO**, Locus in quo humanum fidelium corpora loca sepeliuntur in leg. 2. Cod. Theod. de Harrete. (16. 6.) [Hinc in Cemetaria conueiebant Christiani primis Ecclesie seculis, ibi mysteria sacra celebrantur, ibi de re consulti posuerunt Arnob. lib. 1. in Genes ad caleem. S. Ambrosii Epist. 30. n. 3. et 4. Constitut. Apost. lib. 5. cap. 30. Concil. Eliebert. can. 35. Placuit prohiberi, ne feniens in Cemetaria pergitur, eo quod sub obtentu rationis latebent sceleris committunt. It. can. 34. Cetero per diem placuit in Cemetario non incedere; inquietandi enim spiritus sanctorum non sunt: hoc est, fidelium, ut quidam interpretatur, qui dum in Cemetaria orationis gratia conueiebant, inquietabant fratres, qui in illis in media cereorum ardendum. Alii vero censent hoc canone damnatum fuisse quorundam superstitionem, qui stulte credebant certum diem, quo defunctorum e quiete, in qua morabantur, evocari, ac de rebus occultis et futuris consulti: qua notione sumitur vox *inquiescentia* lib. 1. Reg. can. 38. ubi Samuil ad Saul:] *Quare inquietasti me, ut mactarer?* Vide *Cemetaria* sacra Spondani, et Baron. ann. 235. num. 9, et seqq. Tantum addo, moneri Gilbertum Lupinensem Episcopum lib. de Usu Ecclesiastico, adfucasse Cemetis Sanctiorum alia loca, in quibus subversorum et occisorum fideles corpora conueiebant, quia ipsorum animæ Deo commendari non prohibetur. Nam infidelium et sceleratorum corpora loca sunt a fidelium proiecienda: quibus locis etiam non conuenticum, nec iocundum.

¶ Infra civitatum muros *Cemetaria* construere, medio etiam circiter duodecimo seculo, prohibitum fuisse, cum ecclesiasticum rem rebus decerni diceret, nisi privata res ibi ageretur. Charta Valterii episc. Cablon. ann. 1134. in Tabul. S. Petri Cablini. *Quod si quorum apud locorum sctorum plura et veneranda decreta, atque contra incivitatium principum et regum precepta,*

necnon contra synodalia venerabilium presulum, quorundam clericorum male sententiam iustitiam, falcor me peccator infra muros archiepiscopatus indideret Cemetarium conseruando et canonice sepeliendo. Sed . . . iniquitatem meam agnosco, . . . confiteor . . . ipsam conseruationem Cemetis indideret factam me exarari, et ne ibi ulterius aliquis ageretur, Dei atque omnium sanctorum et nostri auctoritate confirmare.

CEMENTERIO, Ecclesia, in qua scilicet fidelium corpora sepeliuntur. Innocentius I. PP. Epist. 1. ad Decentium cap. 5. *Non longe portanda sunt Sacramenta, nec nos per diversa Cemetaria constituti Presbyterii destinamus.* [Hic Cemetaria vocat Innocentius parochias extra Urbem sitas, ubi corpora fidelium sepulta erant, quod illa intra muros condere Romanis esset religio.] Prefatio ad Libellum Pecum Marcelini et Faustini: *Per Cemetaria Martyrum stationes sine Clericis celebrant.* S. Athanasius Apolog. 1. de fuga sua: *Tu quo 360. pidi xaria, tip zylav Havneporei et lab; vergetur; Hylis nipi to xograpovz zebaz.* In lib. 3. Sacrament. Eccles. Roman. cap. 135. ex his *Missæ Cymatibus*. Infra *Omniem fidelium*. Catholicorum orthodoxorum in hac Basilica quiescentium, etc. Vide Gregor. Turon. lib. de Greg. Confess. cap. 18. Baron. ann. 285. num. 12. Chartum Rudemsi Episcopi. Dumensis serm. 1010. apud Anton. de Yper in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 3. *Theophilus Abbas Cimetierio S. Stephani subscribit. Vide Atrium, et Confessa in Confessio, Episcopatus.*

CEMENTERIO Innocentius multis cinct. Asset Philippus Augustus ex Ant. Victor. MSS. Hoc anno 1185. rex Francorum Philippus fecit Cimetarium publicum et amplum in Campellis Parisiis, et fecit mure circumcincti lapideis, acut et modo, ad instanciam civitatis vetula, que dicebat nisi hoc in visione revelatum fuisse.

CEMETRIUM BENEDICTO. Tabul. Major. monast. : *Postulavit etiam a predicto (Malnone Redonense) pontifice, ut designaret locum ad constituendum Cimetrium circumcinctum cum baculo pastorali, necesseque arum, nec coenaculum, nec erigit. Quod et ipse gratanter audiendo fecit, paratis omnibus celebreretur, que pertinent ad benedictionem Cimetis et fundamentis inchoanda ecclesie.*

¶ **Cimetrie**. eadem acceptioe, in Chron. S. Dion. tom. 10. Colicet. Histor. pag. 113. *De col. seculi trespassat et gloriosus vis (Robert).* et *tu esagropavit* eo Cimetrie aus rois, est *Cestige* S. Denise, que ui et tant ams et honore.

¶ **CEMETRIUM**. Area ante adem sacrorum, ideam *Adem Atrium*. Chart. Henr. 1. reg. Ang. ann. 1181. Inter Inst. tom. 11. Gall. Chart. col. 130. *Conseruaverit . . . insepum monasterium cum Crocker liberum; quod etiam in hoc Cemetrio habere voluerunt ad mandatum. Chimentarie, eodem sensu, in Charta Joani. comit. Catalani. ann. 1182. in Reg. conat. Clarinm.* Adheret *it homo natus domini la Cimentiere on l'enclos de Bragni, vont en une despiachement, si conane il est acoustum.*

CEMETERIA, sine oblatione sepulturae. Lelci olim usparvere. Gulzo in Vita S. Hugonis Episcopi Gratianopolitani n. 4. *Adversus Latios qui Ecclesias,*

decimas, ac Cemetaria sacrisque detinebant. Adde n. 9. Vide *Sepultura*.

¶ **CEMETERIO**, Oblationes, que pro sepultura committuntur. Charta ann. 1032. Inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 242. *Omne Cimetarium et omnes oblationes, quas cuncti fideles pro sctorum et defunctorum remissione ipsa ecclesia conferunt.*

¶ **CEMETERIO**, pro *Cemetarium*, in Charta ann. 1128. libid. col. 447.

CENA. Auctor Græcismi:

Centum nunc, Centum vero perfo facto.

Regula Magistri cap. 28. *Eubescamus nos, qui unum spiritum habemus, fructus horum non perimus: cum autem considero antiquitus cognoscitur, prandia ignarasse, semper vesperam, hoc est, Cenam nisi refectioibus ordinem.* Charta Sugerii Abbatis sancti Dionysii. *Refectioibus quoque sctorum vesperis, quas dicunt Cenae, . . . et in eo decem solidorum refectiois sua a Monacho Cenatore recipiunt.*

CENA, pro *quibus pasta*, seu iure refectiois aut prandii vel procurationis. Hieron. Hinc in Aragon. regum Comment. *Nunc cenam committuntur, quae vocantur Cenas ipsorum Regum more perveniunt.* Charta Petri II. Regis Aragon. ann. 1283. pro Libertatibus Catalaniensium. *Cenas, albergas, et Cenas non accipiamus nec arripimus in factis Baronum, Militum, etc.* De ejusmodi Cenis Regis presertim, audiendus Michael del Alfano in Repertorio Aragon. in voce *filius*: *Regis Aragonis antequam hereditaret, non solum primogenitus, sed etiam alii filii erigunt Cenas filii totius regnum.* Et ad regem, *quis filii Regis non erigunt regnum.* Tamen ex quo filii sunt hereditarii, et habent, de quo possunt vivere, non erigunt Cenas. Vide in Observantia unius, titulo *Fori actus* Ercan. fol. 134. Et repertum in antiquis scripturis Forastorum, quod tria sunt, que in Aragonia debentur filijs legitimis D. Regis Aragonis. Primo debetur filio primogenito, eo ipso quod natus est et juratus, debetur ubi gubernatio generalis. Secundo quod alii filii D. Regis a principibus comendati sunt, debetur illis Cenas liberi per totum regnum concedendo. Et nisi populi ministrum eis necessaria, possunt per se recipere ab hominibus regni: *filii filii D. Regis*. De Cenis vero Nobilium, Militum, Civium, et Infantium. Tercio quia filius D. Regis habent demandam, cum contrahunt in matrimonium nobilem. Et *Idem*. *Idem Nobiles*: *Nobiles Aragon.* non possunt exigere Cenas aut hereditatem in locis Domini Regis. Vide in foro unum filii de Nobilib. lib. 3. pag. 159. De Cenis vero Regis, tit. de Cenis Dom. Regis lib. 4. pag. 104. Adde lib. 1. pag. 20. et Observantia Regni Aragon. pag. 27. v.

¶ **CENA**, Aragon. *Centalis*, eodem sensu, seu pro archiepiscopis, qui iure refectiois aut procurationis in terra Vassallorum, apud Stephanot. tom. 1. Ant. Bened. in Vasepina MSS. pag. 80. ex Chartul. S. Petri Generensis. *Gulielmus Bernardus de Maoris et Galanda ejus uxor faciunt in Generensi monasterio professionem, et detulerunt S. Petri monasterio Ecclesie de Maoris, unde ab archiepiscopali Cenis est penitus exempta.* [Vide Mensam.]

CENA Dicitur, Kypariz *Armen.* in priore ad Rom. 11. 20. olim pro sacramento Eucharistie vox usurpata S. Hieron. in verba Pauli, *Dominica Cenas*

† **CENOBIALITER**, More Cenobitarum: Sub *regula* S. Benedicti Cenobialiter congregati. In Privilegio anni 8. regni Theodorici, apud *Legisite* Hist. Aist. pag. 10. Instrum. col. 1.

† **CENOBIAKA**, Κηνοβίαια. Abbas, qui praest. Cenobio, apud Stephanum Antiquit. Oecetian. MISS. tom. 3. pag. 457: *Anno domini x. Kal. Februarii in domo Cenobiarum Hieron. Bist. gratia concessa potestate alioque libertatibus Princeps Carolo Magno... constituit fuerint nobiles et illustres Domini, etc.*

† **CENOBITA**, Idolorum lib. 3. de Eccles. lib. cap. 11. Privilegium anni 8. regni Theodorici est Cenobitarum, id est in commune viventium, etc. Cassianus Collat. 18. cap. 4. Cenobitas esse ait, qui in congregatione coequantur, uetus senioriorum gubernantur. [Charta ann. 1005. pro Monasterio S. Victoris Massil. Inter Schedas Prelesiancas: *Sequesterantibus experiant habitare singulis, quos Græco sermone Cenobitas, id est, in commune viventes copulant vocitare.*] Horum instituta preclare describit S. Hieronymus Epist. 22. et in Zacharias lib. 8. requiritur cenobium cap. 3. qui hunc de habet. *Hic conveniendi unus omnibus locus, sed dispar mensura, etc.* Sed hinc nota. Vide Haftenum lib. 8. Disquisit. Monast. Cenobium lib. 3. Hierarch. cap. 8. et alios passim.

† **CENOBITALIS**, Eadem notione. Charta Gagonis de Gagonis ad Archivum Monasterii Bourvelensis, in *Supplementum* Iheronimianum Dominus Dei dicitur Cenobitalibus in Bonaventuriano Monasterio... largitus sum, etc.

† **CENOBITARIUS**, Idem, in Vita S. Galli ap. Pertz Script. tom. 3. pag. 6. lin. 6.

† **CENOBITRIA**, Idem, in Ratpert Casib. S. Galli ibid. pag. 65. lin. 24.

† **CENOBITES**, Idem. Donatio ann. 1115. ap. S. Rosa de Viterbo pag. 260: *Vobis Eusebio, monacho Collegio Cenobitarum vestrorum, qui in vita sancta perseveraverat.*

† **CENOBITALIS** Religio apud Balduinum tom. 2. Miscell. pag. 317.

† **CENOBITUM**, Κηνοβίτιον. In vocis explicat Cassianus Collat. 18. cap. 18: *Licet a nominibus solent indifferenter Monasteria pro Cenobitis appellari: tamen hoc interest, quod Monasterium nomen est diversorum, nihil amplius quam locum, id est, habitaculum significans Monachorum: Cenobium vero aliam professionis ipsius regulatorem disciplinam continens, et Monasterium potest etiam unus Monachi habitaculum nominari: Cenobium autem appellari non potest, nisi nisi prioriorum collectum deinde nomen conveniat.* A. Gellius lib. 1. cap. 9. de Pythagorais: *Id quoque non prateruntem est, quod omnes illud qui a Pythagora in cohortem hanc disciplinam receperunt, eundem quique famulante pecuniaque habebat, in medium dabant, et colabant societas insuperabilis, tanquam illud fuerit antiquum conventum, quod re atque verbo appellabatur Κηνοβίτιον.*

† **CENOBITRIUM** apud Marin. Pap. Diplom. num. 75. not. 17.

† **CENOBITRIA**, Ecclesia Cathedralis. Woffenus Canonibus Hildesheimensis in Vita S. Godehardi ejusdem Ecclesie Episcopi num. 25: *Beatus vir Godefridus... in Cenobitria ecclesia... pateris rationabiliter, Deo gratias, conservat agnovit, coadiuvans illico divina veneratione laudes prolecebat, omni cunctis devotionis studio non receptis, in dilecti cultus exercitio concordare satagit. Et*

infra: Cenobium nunc pastoralis cura sapienter gubernatur, et Fratrum commoda in pietate et vestigio, ceterisque indigentis humanas necessarias, auxilium adjuvat.

† **CENOBIOLUM**, Cenobium, Conventio, in Glossis MISS. Reg. Cod. 1015. Alibi Cenobium, Cenobolium, cotum ex Græco Κηνοβίολον.

† **CENOBIOPOLUM**, pro sepulchro, vel festo cenobii, apud Bartholomæum Episcopum Isclani, apud Ughelum tom. 6. pag. 215: *In hac Cenobiope reconditis fuit Bartholomæus Lombardus... Episcopus Isclanus 1383.*

† **CENOBIORIUM**, Eadem, ut videtur, notione in Hymno MS. in S. Idevertum Episcopum Meidensem: *Suscipiat puer fuit; Proce causis mactuit, Cenobiorum Cenerio, Corpus meum Gernio, etc.*

† **CENOBIORIOLUM**, pro Cenobolium, Parvum Cenobium. Rather. Veron. Episc. lib. Apolog. Incens. Dagris Cenedolob, ad hoc miserabiliter est perventum, ut ipse qui Abbas falso vocabulo solus geratibet coaculum, etc. **CENOBIORIUM**, pro Cenobio, Cenobium, quasi Κηνοβίον, Commune receptaculum. Charta Ferdinandi Regis Hispanie ante 1093 apud Anton. de Xepet, in Chronico Ord. Praedicatorum tom. 3. pag. 51: *U... ut Cenobopolum Dei in exceptionem pauperum, etc.*

† **CENOBIOSUS**, Vana gloria cupidus, qui faciem exulta Papia MS. Legendum Cenobiosus a Græco Κηνοβίος.

† **CENOBITA**, Non musca canina, sed musca omnis mordax: non per, sed per peritiam Glosar. vel ex cod. reg. 7614. et Vita Fulg. ap. Forcellin. voce Cenomyia. Echasis vers. 331:

*Bruihi non vaqui, cynis, Cenobita multa
Me cenobitalis, etc.]*

† **CENOPIOLUM**, Locum ubi poliantur et oriantur cibis, Utopium: ex Græco Κηνοπιον, fortis perip. Venalium.

† **CENOVEIUM**, Vill. Brito in Vocab.: *Cenium, lutum Cenovechum, Cenovechiorum, instrumentum est cum quo portatur cenium, vulgo nostra Civiter, Manuarius feruleum quo cenium solitur, vel allunde egrotur ac defertur.*

† **CENOVENTA**, Eadem notione. Eadmore lib. de S. Anselmi similitud. cap. 21: *Et igitur debemus laudare, bene fide et prelacione ut in faciendo et recipiendo, sicuti visibiliter potitur Cenovecia. Quippe qui illam nobent, faciem ad locum qui tendunt, ad locum ubi cenium veniunt, dorsi vertunt. Tribus enim altis modo potest, sed non convenienter portari: videlicet ut facies sit contra faciem, vel dorsum contra dorsum, vel facies ad locum unde procedere, tertia vero quo ire debent. convertantur.*

† **CENUBIUM**, Pollutio sic dicta a voce Cenium. Gildes de Pontificatu inter Canones Hieron. tom. 4. Anecd. Marten. col. 8: *Qui volubente obsceno liquore nescitatus fuerit dormiendo, sit cervice, et vel dorsum contra dorsum, vel facies ad locum unde egredit, sit avaris virtutis est.*

† **COEPISCOPUS**, Glossar. Latino-Gal. S. Coepiscopus, Evêque Compaïn. Apud S. Augustinum Epist. 4. accipitur pro Episcopo, quem Coadjuvorem vocamus, ut apud Paulinum Epist. 45. ad Romanos.

† **COEPIORUM**, praterea videtur dicti Chorepiscopi. Vide in hac voce.

† **COEPIORUM**, Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Coepiscopus, vicarius de Pèvesque.

† **COEPIORUM**, Coepiscopus saepe alteri ejusdem dignitatis Coepiscopus compellit, sed

rarius usurpatum quod Willihaldus presbiter scripsit Moguntino et Wirzburgensi episcopis *Domini sacris et vere in Christo carissimis Lullo et Megingardo Coepiscopis*; ap. Pertz. tom. Script. 2. pag. 22.

† **CEPIUM**, pro *Sebum*, Gall. Suif, Statuta Massil. lib. 2. cap. 33. de macellaris § 6: *Addentes insuper hanc capitulo, quod Copium non fundatur a modo ne debeat fuisse intrinsecus. Impositum, sed carnes infunditur cum ore, nec intestina bestiarum aperiantur, nec latentur in portis Massil.*

† **CEPPE**, COIPEE, pro Quippe. Amalthea.

† **COEQUA**, Aviemet. Coequare, Activer, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693.

† **COEQUIABILIS**, Impositus, ut significandus. Liber Nemausi ann. 1183. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 32. col. 1: *Item quod si contempnit denarius noslor inpositi et contempnit secundum numerum pecuniarum, dicti habitantes et civis Nemausi solum et dantur sint contempnibiles et Coequabiles pro centum fœcis, cum non plene sint. Infra: Coequare Coequa.*

† **COEQUATOR**, Vide supra Coequator.

† **COERCUS**, pro Quercus. Sic dicitur in Charta Domini de Laimaco in alio ap. 1481. ubi dicitur: *Quantum in qua olim fuerat Quercus: Juxta Coercum de Loco.*

† **COESSE**, Simul esse, apud S. Bernardum Epist. 118. et Petrum Monachum. Epist. 134. et Scrm. 47. Occurrit praterea in Miracul. S. Marculi n. 16.

† **COESSE**, Hinc, ut opinor, vox Gallica, Cesne, pro Comitatus, vulgo Sotte, apud Phil. Mouskes:

*Dreit à l'estor de soi-querens,
Sic com l'estor à voir-querens,
Tant d'at d'esperance m'ait.
Boudois de Ronce, et si Cesne.*

† **COESSETES**, Sodales, Compagnois. Papias: *Coessentes* sicuti. Ordines Vitalis lib. 3. pag. 477: *Item manu quam consilio in bellico discriminis praerant inter Coessentes suos multoties probatus est. Utiliter passim, pag. 544. 552. 589. 600. 604. 688. 750. 881. etc. ut. Vita S. Ephremi apud Bolland. n. 8. Hugo Flaviniacensis in Chron. pag. 250. etc.*

† **COESSENTIA**, Passio S. Vitalis Martyris num. 3. *Grande et letitia fuisse harenam... quo beati Vitalis sepulchri miraturis Coessentia insigniri. [Occurrit praterea in Miraculis S. Marculi n. 16.]*

† **COESSE**, Zeno, in Glossar. Lat. Hist. Ms.

† **COETUS**, pro quietus, Torque, in Gloss. S. Benedicti, quomodo nos vulgo dicimus, Se tenui, etc. et alii.

† **Hinc Coemetem**, Quietem, placide, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 62: *Le suppliant se leva tout Coemetem de son lit, etc. Quotiescunt, pro Secretetum, secreto, in Vitus SS. Mss. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 18. v. col. 1: Cele feneut s'en ala Coemetemant, etc. et alii. S. Eterus, etc. A Gallico Coi, nostri dixerunt Racoier, Moderare. Christina Pissina in Poem. Le chat des deux Amans MS.:*

*Da m'indians la marmite et la soie,
Mout sage est.*

† **COEVAANGELISTA**, in Epistola Stephan. Pape VI. inter Canonici Hisp. tom. 3. pag. 162. col. 2.

† **COEEXECUTOR**, Ejusdem rei una cum alio curam v. s. testamenti. Legatum in Testamento Johannis de Neriis apud

clera modum consulum xiv. de hac re Albigensium scripsit, in Hist. Occit. tom. 3.

† **COGGA**, Navis species. Vide *Cogo*.

† **COGIATUM**, Bononia imperatoris. Glossar. vel. et. Cod. reg. 7638. Sed. leg. *Cogiatur*, ut et in alio ex Cod. 7641. pro *Cogitatur*.

† **COGGO**, Vide *Cogo*.

† **COGIA**, Coniux. Formulæ Andegav. art. 17: *Dum cognitum est quod homo, nomen illi, in venditione de integro statum suum ad hominem, nomen illi, et Cogie sua illa et in ipso venditione mercede (minime) invenisse non potuerit. Vide Cogie*.

† **COGIATUM**, Quavis prestatio coacta. Charta Caroli III. imp. 1291, apud Anton. de Ypet in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 3. pag. 389: *Nec ulla publicas functiones, aut restitutiones, vel utilitates occasione, vel Cogiaticum, seu spurious, vel operas... superimponere audeat*.

COGINA, inter vas et ministeria sacra recensetur in Charta Ferdinandus Imperatoris Hispanie imp. 1501, apud Anton. de Ypet in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 3: *Tres concos, et 2. aceres, et 2. oreollos, et 2. Cuginas, et candelaria unam, et candelaria duo, omnia hæc de Idon. Vide Cocanum*.

† **COGITAMEN**, Cogitatio apud S. Eulogium lib. 3. Memor. SS. cap. 6. et 7. [et in Appendice ad Mail de S. Humb. Hæte pag. 131.] Glossar. Græc. *Cogitamentum*, avēpēv. [Ibi occurrit in libro 4. Esdræ cap. 7. V. 57. et cap. 14. V. 14.]

† **COGITARE**, Existimare, putare. Gesta Regum Francor. cap. 35: *At illa Cogiatio, quod Landricus esset, etc. Id est, putare*.

† **COGITARIUM**, Cogitatio. Excogitation, in Lit. remis. ann. 1354. ex Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 383: *Le suppliant et feu Godaume, dit le Flamant, buvoient à un coed... sans nulle rancie ou mauvaie Excogitation. Vita S. Nivardi archiep. Rem. tom. 1. Sept. pag. 283. col. 1. In Cogitatio mentis gerebat hanc orationem theologicam, etc. Vide supra in *Cogitum*.*

† **COGITATIVUS**, Multum cogitans, Gail. Pensif, in Vita B. Giraldi de Salis, apud Marten. tom. 6. Amplius. Collet. col. 1012.

† **COGITATORIUM**, Receptaculum cogitationum. Tertul. de Recteact. cap. 15: *Animum Cogitatoriæ, et tota Cogitatoriæ Spectacul. cap. 2. et de Anima cap. 14.*

† **COGIVE**, Coniux. Formulæ Andegav. art. 35: *Incipit epistola, quomodo pater et mater facit in filio. Idem ego in dei nomen illi, et Cogie me illa dulcissima, et a nobiscum integra amore diligendo filia illi. Vide Cogia et Cogy.*

† **COGLA**, pro *Cochlea*. Vide in hac voce.

† **COGNABO**, igniarum unde ignis accenditur. Panlas.

† **COGNATIO SPIRITUALIS**. Vide *Generatio*.

† **COGNATIO**, Corpus, ordo, societas. Charta ann. 1196. in Chartul. Arremar. ch. 55: *Rayno furnarius et tota Cognationi furnariorum ipsi quædam imperpetuum abrenuntiaverunt; illa tamen quod unum solum de tota parentalia furnariorum bis in die, si voluerit, uno equo ad neminem illud introire debet*.

† **COGNATUS**, Levir. Johannes de Janua: *Et est Levir Cognatus, scilicet frater mariti vel uxoris. Augustinus Massanus de Gestis Henrici VII. Cesaris lib. 4. rubr. 1: At Regina gravissimum affectu*

*doloribus: hinc Cognati necem multorumque procerum depelabat interitus, quos tanta instans bellum, quam letalis dies pernicies morbo consumerat. Ubi Pignori, Cognati appellat. Goleumum nota Italiceque cum qui erat viri frater. Pro quibusvis consanguineis affinitive voc Cognatus accipienda videtur in Ges. de Trevicensi Archiepisc. apud Marten. tom. 4. Amplius. Collet. col. 316: *Contingit olim, cum Imperator Fredericus Mediolanum civitatem magnam obsessam ad deditionem coegisset, Cognatos et patres domini Urbani Pape inter ceteros captivos teneri, etc.**

† **Cognata**, Mariti vel uxoris soror, in Inscript. Fabret, pag. 22. Unde in quibusdani locis Cuiusque et Cuiusque appellatur, ut observat D. Montisale. tom. 9. Antiqu. exp. pag. 103.

† **COGNATI GERMANI**, Patruales, vel sobrii. Cœstin Germanus. Charta Communis Peronensis ann. 1337: *Consanguinei, qui velgo Cognati Germani appellantur. Cœstin remans de Germanis, in Charta. cap. 6. Id est, remotus gradu a germano.*

† **COGNIDIUM**, Potionis species apud Ægyptios, vel saltem Alexandrinos. Paganus, de potione, et potione, et bibendum. Gregorius Magnus lib. 4. Epist. 37. ad Eulogium Episcopum Alexandrinum: *Suscipit autem benedictionem S. Eulogii. Meret, iusta brevis, et Cœstinis. S. Eulogii inquit. Sed Cœstinis autem Cœstinum non libenter bibo, præsumens Cognidum requiro, quod in hac urbe post multa tempora, vestra innocentia tractare anno Sanctius fecit. Nam nos hic a negotiatoribus nomen Cognidum, et non substantiam comparamus.*

† **Vox corrupta**, ut videtur D. Felcnet, pro *Cocum* gaudium, quod baccatur species thymelæ, cathartico celebre apud antiquos iam ab ævo Hippocratis. Vide *volviva* in Glossar. Græc.

† **COGNITAMENTUM**, Idem quod *Adcoognitione*, Promulgatio. Capitula Caroli Calvi tit. 27. cap. 3. 106 post redit. a Confluent. ann. 800: *Sed et illa capitula... adcoignit, et Cognitamentum quod modo apud Confluentes fecimus, omnibus innotescat. Infra: Qui deinceps illa premissa, sicut in Cognitamento illorum continetur... hæc emendare cogantur. Vide *Adcoignere*.*

† **COGNITIO**, Homagium, nostris Reconnoscere. Consuetudines Catalanie lib. 1. cap. 13. par. 83: *Per deus deus, si debent facere instrumentum præstationis quod faciunt directum Domino majori, seu Cognitionem, vel homagium, vel aliquam aliam de quo tenentur...*

† **Cientia**, professio. Charta ann. 1276. ex Tabul. Auxil. archiep.: *Et quod dicta Oddo tenent nuncius vasallorum dictorum castum ab archiepiscopo... et faciat dicto domino archiepiscopo unum censum garnitum trius solidorum Morlanorum in signum Cognitionis. Charta Thil. lib. reg. Franc. ann. 1281. in Chartul. Collet. Lingre. ex Cod. reg. 5188. fol. 2. v: Notum quod eadem episcopo et ecclesie sue fiat aliquod præjudicium imperpetuum, cum homagium huiusmodi fiat et fieri debeat in loco debito seu etiam consueto; nec eadem etiam episcopo et ecclesie sue, super eo quod Cognitionem interpositi super dicto feodo in dicto patio alius volentibus, cum illis iurisdictionis exercitum non habent, fiat præjudicium quantum ad Cognitionem alii super dicto feodo fortitudo. Hinc*

† **COGNOSCAT**, Homagium prestat, clientiam prolixi. Charta ann. 1196. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 105: *Quandam contentio erat inter me et ecclesiam B. Maris sanctique Johannis de Lauduno pro domo sua de Saveris, in qua pluribus clientibus qui me non agnoscebant, Alia Simoni. dom. Castri. ann. 1208. in Chartul. Cam. Comes. Paris. fol. 400. r. col. 1. Comes (Campanie) vocatus, qui me non agnoscebat, quod de feodo domini Cameris Cognoscebat, capere de ipso ligie et tenerem.*

† **COGNITIO**, Jus de re aliqua cognoscere actus de iudiciando. In ann. 1356. tom. 4. Ordonat. reg. Franc. pag. 352: *Et coramdem prænotamentum Cognitionem scilicet et examen; ac totam Cognoscere, et cognitionem, etc. In Vie Hætaus. Glossar. German. voce *Kundschaft*, col. 1144.]*

† **COGNITIO PLACITI**, Anglis Jurisconsult. Cognoscere de iudiciando. In ann. 1356. tom. 4. Ordonat. reg. Franc. pag. 352: *Et coramdem prænotamentum Cognitionem scilicet et examen; ac totam Cognoscere, et cognitionem, etc. In Vie Hætaus. Glossar. German. voce *Kundschaft*, col. 1144.]*

† **COGNITIO ALITER**, Scilicet, re cognita. In ann. 1389. ex Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 534: *Eundem Bernardum... Cognitionem ab omnibus et omne impedimentum in occasione in bonis suis... appositionem totaliter amoveat, et Cognosciamus, eadem notione, in Lit. remis. ann. 1389. ex Reg. 138. ch. 98: *Lesquels Cognosciamus amoveant ledit fait, Cognosciamus, in Ch. ann. 1319. ex Chartul. Latinica. fol. 226. v.**

† **COGNITIONES**, Insignia, arma, seu potius sacra militaria, armis et insignibus depictis, quibus Nobles a se invicem discernuntur, et innotescunt; Anglis, Cognisance, Orificus Vitalis lib. 13. par. 83: *Per deus deus, si debent facere instrumentum præstationis quod faciunt directum Domino majori, seu Cognitionem, vel homagium, vel aliquam aliam de quo tenentur...*

† **COGNITIONES**, Insignia, arma, seu potius sacra militaria, armis et insignibus depictis, quibus Nobles a se invicem discernuntur, et innotescunt; Anglis, Cognisance, Orificus Vitalis lib. 13. par. 83: *Per deus deus, si debent facere instrumentum præstationis quod faciunt directum Domino majori, seu Cognitionem, vel homagium, vel aliquam aliam de quo tenentur...*

† **COGNITIONES**, Insignia, arma, seu potius sacra militaria, armis et insignibus depictis, quibus Nobles a se invicem discernuntur, et innotescunt; Anglis, Cognisance, Orificus Vitalis lib. 13. par. 83: *Per deus deus, si debent facere instrumentum præstationis quod faciunt directum Domino majori, seu Cognitionem, vel homagium, vel aliquam aliam de quo tenentur...*

† **COGNITIONES**, Insignia, arma, seu potius sacra militaria, armis et insignibus depictis, quibus Nobles a se invicem discernuntur, et innotescunt; Anglis, Cognisance, Orificus Vitalis lib. 13. par. 83: *Per deus deus, si debent facere instrumentum præstationis quod faciunt directum Domino majori, seu Cognitionem, vel homagium, vel aliquam aliam de quo tenentur...*

Candidum Arrianum apud Mabillon. tom. 4. Anecd. pag. 29. *ad altitudinem et apertitatem et Cognoscens* etc. Ibid. pag. 299: *Deum dicentes supra omnem existentionem, supra omnia visum, supra omnes Cognoscitorem.*

1. **COGNOSCERE.** Certe, miseri. *Stupor Cognita*, apud Lampird. in Hellogabulo. Vetus Pontificatus MS.: *Qui in Quadraginta ante Pascha Cognovit suorum suam, etc.* Ordericus Vital. lib. 10: *Postea sponam suam... Cognovit, qui sequenti anno filium et peperit.* Michael Scotus de Physiis. Cogn. *Nec de paritatu Cognoscere a vivo per 7 dies.* Occurrit passim in Sacris libris. Vide Appendix ad Concilium Lateranense III. part. 8. cap. 1.

2. **COGNOSCERE.** Fateri, agnoscere, nostris *Averre*, *reconoscere*. Ordericus Vitalis lib. II: *Et prodromum, quam fecerat, nolam Cognoscit.* Ita Cognoscit *patro*, est confitens in Legibus Idv. Confess. cap. 26: *Justitia Cognoscens latronis sua est, sed e. ius cognoscendi de latrocinio.* Bracton. lib. 2. tract. 2. cap. 38. 34. 35.

3. **COGNOSCERE.** Approbare. Atto Vercelli. de pressuris Ecl. apud Acherum Specul. tom. 8. pag. 86: *Justitiamque Sacerdotis interius videt, et prosequitur non Cognoscit, quia quos permittendo tolerat, profecto in eis iudicium probatioris ignorat.*

4. **COGNOSCERE.** Vide supra in Cognitio.

1. **COGNUS.** a Gallico *Coin*, Angulus Epistola Guillelmi Melidensis Episc. ad Clementem Papam ann. 1388. inter Insurum. Hist. eadem Eccl. tom. 3. pag. 241: *Primo ex parte anteriori Ecclesie Melidensis incipiendo a domo, que est in opposito Cogni domus nostri Episcopi...* *neut prolatumque vicus ex utroque parte usque ad Cognum Ecclesie Melidensis exclusio.*

2. Charta ann. 1210. ex Chertal. priorat. Ville petras. *Habeant potestatem ponendi et habendi omnia diei nra nassam...* in certo loco, qui incipit a *Cogno muri monachorum predictorum.*

3. **COGNUS.** Sigillum, quo iterum signantur. Charta Alpi. reg. Castel. ann. 1256. ex Tabul. Massil. *Quod quidem instrumentum bullari fecimus bulla nostra plumbea, cum bulla aurea nostra non possit bullari propter fragilitatem.* *Cogni, ex parte videlicet scripturae leonis.* *Coin*, eadem notione, in Assis. Hierosol. cap. 192: *Et le privilege qui en sera fait doit estre cogne des Coins des seignors.* Et in Pacto inter rex et archiep. capitulum que Lugd. ann. 1230. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 126. r.: *Excepit: Fecerit et les emblemes des Coins appartenant dudit évêque.* (d'Azur.)

COGO. Navigi genus, quod *Cogs*, Angli dicunt, Gallici *Cogveta*. Matth. Paris. ann. 1218: *Preparatis Cogveta. Galea et alia navesque paratis.* Thomas Walsingham. in Ricardo II. pag. 199: *Cogva minima se extendent ad 37. paleas.* 8. Cogones, et monasillas baryas. Occurrit infra non semel, apud 318. 319. 320. 322. et apud Vincentium Belvaxens. lib. 31. Speculi Histor. cap. 81. 84. Jacobum de Vitricio lib. 3. Hist. Orient. pag. 1196. in Chronico. Selectio incerti auctoris apud Erpenum Lindenbrogum ann. 1361. [apud Martenium tom. 3. Anecd. col. 286. in Epistola Jacobi Episc. Avon. ad Eugenium. Papam. cap. 230. in alia ejusdem ad eundem. Epist.] etc. [Vide Jal. Antiquit. Nar-

val. vol. 2. pag. 242. seq. et Murat. Antiquit. Ital. tom. 2. col. 324.]

COGGO. apud Godefridum Monach. in Chron. ann. 1218. Matth. Westmonast. ann. 1266. et 1265. pag. 281. 420. et in Adversariis Valsiderii Danie Regis ann. 1286. Vide *Cocchea*, *Coccha* et *Choccha* suis locis.

COGGE. in Hist. Archiepiscop. Bremensis: *Posterior magna navium, vulgariter dictam Cogge, cum armatis viris.* Vide Pontanum lib. 1. Rerum Francie. cap. 9. pag. 18.

COGGA. Hist. Hieros. 59. Naves, quas vulgo *Coggas* dicunt. Matth. Paris. ann. 1218: 600. Naves, et 24. *Cogga bene paratas.* Ita etiam Matth. Westmonast. ann. 1265. pag. 278.

COCCA. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1218: *Templarii Milites in quodam eorum Cogca intrantes, fussionem Regium volentes, etc.* *Varies occurrunt* lib. 1. semel vero in Statutis Massil. lib. 4. cap. 1.

COCCA. apud Joannem Villanum lib. 11. cap. 105. lib. 12. cap. 38.

COCKA. apud Carelinum MS. ann. 1370. Petrus De Dusborg in Chronico Prussie. cap. 1: *Cusjadam navis dicta Cocka.* Tenacit.

COCCA. apud Nangium in Philip. III. Reg. Franc. pag. 109. [et apud Rymerum tom. 8. pag. 364.]

COCCO. in Memoriali Pauli de Paulo apud Joann. Lucium in Hist. Dalmatice pag. 431. 437. [apud Rymer. tom. 4. pag. 702. col. 1. et 2. in Memoriali Potestatum Regiens. ad ann. 1218. et in Chronico Astensi ad ann. 1232.]

COCHO. apud Ricardum de sancto Germano in Chron. ann. 1217. *COCHUS.* apud Olivium Scholasticum de Expugnat. Damiat. 4: *Quatuor Coccones, super quos edificata fuerant propugnacula ad capiendam civitatem.* Et infra: *Coccones propugnaculis et ostellulis, viris etiam armatis, cum galeis et aliis navibus sequentibus...* *Immerationes eversunt.* Utitur etiam non semel Godefridus Monach. ann. 1218. et apud Matth. Westmonaster. ann. 1066.

COCHETUS. Charta Philippi Augusti ann. 1216. pro Comite Bellimontis: *Si vero condisitor in loco vel in Cocheto inveniret ad dola faciendam, etc.* *Cochet* et *Coguet*, Gallis. Will. Guizart. ann. 1304:

Ains redit velatione harder, Bred il est le Cochet, Et gran ses prodres et liers.

Infra:

Environ les nés n'a hait, Petit soit bien fermé à loques, Petite barge, ne Coguet.

Eodem anno:

Acaens d'eux hauts es ves repieint, Pour traire si pour bacier à plain, Chastel et Coguet ses ja plain, D'autres gens que de cogreons, etc.

Anglis *Cocket*, est Schedula a publicanis mercatoribus tradita, qua significatur mercatorum debitum vectigali solvitur. Vide Stephan. Stimpnerum in Etymolog. Angloit. tit. de Vocib. forensib. [et infra *Coket* 2.]

A voce *Galea Cogveta*, id est, concha, totum deducti Spelmanus, quod ejusmodi navigia conchularum formam referant. Certe ab ejusmodi navium figura, vel usu, cursus nostros publicos viminibus contextos, apparet a naves, quod probabiliter est: vel quod, non ut hodie in longum porrecti, sed rotundi

quodammodo essent: vel certe quia ut Cogones ad transvehendos liternates additi potissimum essent, ita et cursus isti publici. Alia de voce *Cogveta* origine commentatur Ludovicus de A. et in Adversariis cap. 125. n. 12. et *Ægidius Menagius* in Orig. Gal. [Vide Iulii Glossar. Sulis-Goth. vocibus *kogg* et *kogg*, tom. 1. cap. 1. et apud ADEL. 1172.]

1. **COGOCIA.** Vide *Cucucia* post vocem *Cugus*.

2. **COGOLARA.** Italica *Cogolaria*, Retis species, quod ita describitur Acad. Crusce: *Coste e grande, forte, e fitta, ed ha entravento ritondo, et largo, e a poco a poco si restringe infino alla coda, la quale e molto lunga, et ha molti ristioli.* [et De styria vide *Castro*, Antiquit. Ital. tom. 2. col. 1187.] Charta ann. 1163. apud Murator. in Antiqu. Estens. pag. 323: *Concessimus isti ecclesie plenam et liberam potestatem subditi et tenendi piscatores, et faciendi Cogolarias in fassa veteri, et flumine de Este, et in lacu Scardorece, etc.* Unde emendanda Charta ann. 1196. ibid. pag. 387: *Insuper concedimus et donamus plenam auctoritatem liberam potestatem... faciendi Cogolas graas in dictis aquis.* Vide *Gogocia*. Hinc:

1. **COGOLUM.** Incerta notione legitur in *Guadalupe*.

2. Retis etiam genus ad capiendas aves. **COGOLUS.** Aceruus, strues. Stat. Cadubrii lib. 8. cap. 72: *De comburentibus medullis, Cogolos feni vel sepiis.* Volamus quos etiam *quas medas*, vel *Cogoyos*, vel *sepias* inter scabentes *sepias*, et *tenendi dolentes conduxerit, condemnatum de decem lib. Pap. curis pro quolibet media sine Cogolo, vel ligno, et restitut damnum* etc. [et infra.]

3. **COGGERIUM.** Præstationis species. Charta ann. 1407. in Reg. feud. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 246. r.: *Item habeo (ego Johannes Babaud) Coggerium sine largier in bladis, que seminantur in terras superius contentis et declaratis, scilicet de baillogerie, etc.* Aliud est *Cogrier* in Glossar. Jur. Gall. ex Ch. ann. 1568. Agger nempe ex palis in fluvio constructus, quo pisces capi et servari possunt. Neque ad illam notione accipiendus videtur *Coguer* in Reg. 12. sign. *Habacuc* Corbe. ad ann. 1011. fol. 81: *Lecluy prendrez ne porra vendre ny estranger nuls des poissons, qui se sont prins esdits Coguer, sans payer le puer.* Et porra ledit prendrez tendre, nasse en la Courree d'icelz molins.

1. **COG-SCHULT.** Vide *Cogschult*.

2. **COGSIGARE.** pro *Cognoscere*, a Gall. *Cogisigere*. Despectus. Instur. ann. 1218. inter. Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 62. col. 1: *R. Cabanousus deponabit et Cogysigabit in ecclesia pene sacristiam predictam censeat, sua quod in quadam biera ponebat illum et clauderet eam, et cum biera Ribagator quendam carte, in qua continabatur de predicto censu quis deponeret et quis de carte.*

3. **COGUS.** Coqus, Ital. *Cucoa*. Charta ann. 1279. apud Murator. tom. 4. Antiquit. Ital. med. avi col. 91: *Hem quod ad dictos regimines ducit (potestas) dum galli cas, dios milites, ad decemquid, octo inter amuliores et Cogus.*

4. **COGUSTRONUS.** Coqus secundarius, Gall. *Aide de cuisine*. Stat. S. Viti. Massil. ann. 1338. ex Tabul. ejusd. abbat.: *In dictio monasteriofamilium non teneant superbiuam, sed necessarium tantum...* *non sacrificare (potestas) dum galli cas, Cogustron, pariter, etc.* Vide *Cogaster*.

Verrillon et aue et nim.

Que les beaux stents entourent,
Reflambant par étançons
En riches soies et en soies,
En gaisures et en dous,
Sur ceux qui sont aux chers enans.

° **COINTEINEMENT**, pour Ornementum.
Guignevill. in Peregr. hum. gen. MS. :

Au ligotier le vers cauchier,
Et sauve robe le bûcher,
Le Coinseur se jouait de l'écouleur,
De battues, de battues, etc.

Idem :

Timbres et vœux volés
Aux bœufs et à l'argent,
Et à autre Coineusement.

Ubi Cangius in Dissert. 1. ad Joinvill.
pag. 129, minus recte edidit : *Conseiment*.
Se *Conseioir* vero, pro Sibi com-
placere, applaudere. Mirac. B. M. V.
MSS. lib. 2 :

Tex Chasle bas et radement
Que Dex écoute doucement,
Plus que celui qui le Contioit,
Qui hant orgue et hant potioit.

° **Racineur** vero dicitur de liberiori
commercio mulieris cum homine, in
Lit. remiss. ann. 1408, ex Reg. 162, Char-
toph. reg. ch. 371 : *Le suppliaunt trouva
leide Jehanour, Coineur, d'acorde, la
commença à baisier, et d'acorde tolle
fille,...* et *lui dist qu'il s'en alast, ou
qu'elle feroit noise : à quoy il lui dist qu'il
sembloit païlle de l'acorde, et qu'il ne
se fut son prestre, elle ne lui deist pas
alast.*

° 1. **COINUS**, *Arboris genus*. Vetus
Glossar. Sangerman. MS. num. 501. Est
malus Cydonia, Gall. *Coignassier*, cuius
fructum *Coïn* appellamus.

° **Alia** *Coigneur*. Lit. remiss. ann.
1409, in Reg. 162, Charthoph. reg. ch. 371 :
*Le suppliaunt feroit noise Jehanour, Coineur,
d'acorde, la commença à baisier, et d'acorde
tolle fille,...*

° 2. **COINUS**, Typus, quo signatur mo-
neta, Gall. *Coïn*, Extrav. Comm. de dilatio-
nibus in Hieroloxico Macri : *Fabricarii
faciant forensis auri secundum formam
et signum et Coisum Florentin.*

° **COIPELLUS**, *COIPELLUS*, Assula,
segmen, uostris *Copel*, nunc *Copeau*.
Lit. remiss. ann. 1409, in Reg. 161, Char-
toph. reg. ch. 367 : *Dicitur Petrus habendo
pouit supre caput ille juvenis unum
modicum Coipellum nigri, ipsaque juvenis
ipsum Coipellum ad dictum Petrum pro-
jectit habendo etiam : idem Petrus de
predicto Coipellum habens retro se re-
ceit, etc.* Alia ann. 1396, in Reg. 97, ch.
161 : *Le suppliaunt prist une aiele ou
Coipol à terre devant lui et le geto vers
sa droite femme, etc.*

° **COISPELLUS**, Eadem notione, in Lit.
remiss. ann. 1409, ex Reg. 81, ch. 810 :
*Car Robertus emisit... Coispelus seu en-
tus lignorum, quo Johannes Gosselini
carpentaverat, etc.*

° **COIPRA**, *Vide Cupra*.

° **COIRAME**, *Corium*, Gall. *Cuir*, Occit.
Kot vel Quer, maxime minorum ani-
malium. Leude mlin. Carcess. MSS. :
*Item de centum petibus de Coirain do-
nourge, hij, den, vide supra Coisram et
infra Joyram.*

° **COIRATORIBUM**, Officina ubi coria
preparantur, in Charta anni 1212, ex
parvo Chartulario S. Victoris Massil.
fol. 108.

° **Coischieire**, vel *Coischieira* cui *Cois-
roischieire*, ut legendum suspicio, in Pacto
inter Rob. ducom Burg. et Joan. de
Vien. ann. 1004, inter Probato. tom. 2.
Hist. Burg. pag. 108. col. 1 : *Les boys,*

*les rentes, les taches, les rivières, les
Coischieires, les molias, etc.* Chapprie,
eadem notione, ut videtur, in Stat. ann.
1372. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag.
130. art. 18. unde *Chapier* ibid. pro
Courcoureur, qui coria preparat.

° **COIRELLA**, *Vide Coirella* et S. Rosa
de Viterbo Elucid. tom. 1. pag. 320.

° **COISELLARIUM MOLENDINUM**. *Vide
in Moledinam.*

° **COISINUS**, *COISINUS*, a Germanico
Kissen, Pulvinus, Gall. *Coussin*, Ital.
Cossino, Ling. Czuzin. [Vide Graff.
Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 567.]
Ordinat. Ecclesie Lexovicensis xiii. sae-
culi : *Paratur cathedra si Episcopus pre-
sens sit cum pallio et Coisino*. Legitur
ibidem *Coisinus*. Donato Ascellina ann.
1365, ex Chartulario S. Martini Ponti-
sar. : *Tres Coisinus plumos*. Invenitur
Ecclesie Noviom. ann. 1119 : *Coisino*
antiquo qui sostebat ponti subius thronum
ad altare. Legitur alibi non semel. *Vide
Cusinus.*

° **Alia** *Coessin* et *Coisin*. Pedag. prior.
S. Gondulfi Binar. ann. 1311 : *De la coite
Coisin*. Coisin, hij. des. Coisin, in Stat.
ann. 1341. tom. 5. Ordinat. reg. Franc.
pag. 548. art. 7.

° **Alia** *Coisino* 6. pallio. (Thesaur. eccl.
Chamont. an. 986. Mas. arch. dep. p.
41.)

° **COISONUM**, *Costus, conventus*, ut
videtur. Stat. Arlet. MSS. art. 130 :
*Coisoun teneant hostes, non obtinente
juramento, possit venire ad Coisounum
et concilium*. *Coisonner* vero Vituperare,
exprobrare sonat, apud Villehard. pa-
ragr. 353 : *Joffrois le marcechaus, qui
murt eus liex de lui (marchis Bonifaces)
li Coisouna mult durement coment, ne en
quel guise il avoit prise la terre l'empe-
reur*. *Vide supra Coisius*.
Gall. est *Coisier*, *Coisier* et *Coisier*.
Moistare scilicet, vexare, suadere. Ita
li *Coisere*. Lit. remiss. ann. 1396, in
Reg. 165, Charthoph. reg. ch. 531 : *Le
suppliaunt... en getta ad loidit baston en
froppe de cas d'adventure loidit Guillaume,
qui dist au suppliaunt, Casin, tu m'as Coisist*.
Alia ann. 1381, in Reg. 135, ch. 290 :
*Le suppliaunt ois sa main sur l'espaule de
la machine doid hostel, laquelle lui dist,
Vous me Coisistez, oisiez vostre main*.
Le Roman de Robert le Diable MS. :

Coisist, à plus ad l'agacis.

Coisist et qui le Cois.

° **Alia** *Coisier tabours*, est. Pluvis tympa-
nula, apud Guart. ad ann. 1369 :

Nonistres leus tres debrévent,

Tropes bonfement, labours Coisier.

° *Hinc* ut videtur, loquendi formula à
Cois et *esperare*, *Cois* innatate, incu-
sationibus. Le Roman de Garnier le
Loherans MS. :

Et François viennent à Cois d'esperer.

Chron. Bertr. Guesclini MS. :

Et qu'on aloit suivent à Cois d'esperer.

° *Coisus* vero a *Cupidus*, quo sensu
occurrit apud Guart. ad ann. 1230 :

La terre sainte Lais destruint,

Qui Coisus d'ice se regleier,

Et tissent l'oiseau sengier.

Idem ad ann. 1241 :

Francus cele port s'adentint

Coisus de grever lout centre,

Fus s'us un ariele un poit fies.

° **COISPELLUS**, *Vide supra Coispellus*.

° **COISSO**, *Aeria imperperis*, qua fruc-
tus utuntur, Ital. *Cocore*, et Gall. *Caire*
eodem sensu usurpant. Charta ann.

1405, ex Schedis Pr. de *Macavicus* : *Item
fuit actum quod ipsa domus teneantur,
sedeant et possideant, Coisone et tanquam,
et de omibus causis a jure concens.*

COITANUM, *Vide Coctanum*.

° **COITUM**, Libert. Monopol. ann.
1312. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag.
507. art. 61 : *Quod omnia grea orium,
Coitum, exprobra, grecuina, cujuscumque
condicionis numerus fuerit ultra dup-
decies decies excois, sine devotio son-
t, ut pro pedagio et leuda, Vocem corrup-
tam esse suspiciant ibi doctus Editor,
aristemeque significari autumat; recte
quidem, sed quod excois, ex devotio son-
t, quo animal non exsecum intelligitur,
sua notione Coitum occurrit inter Redi.
comitat. Hannon. ann. 1285, ex Cam.
Coisum. Insul. : *A Murcia sui il cuens,
de chascun hostel, oil il aroit nouwehon
de brebis, sin monon cornut u Coitit
de celle meisme nouwehon. Coitid, in Stat.
ann. 1408, tom. 7. Ordinat. reg. Franc.
pag. 623. art. 3. Coitart, eodem sensu,
in Consuet. macellar. Andegav. ann.
1390, ibid. tom. 7. pag. 238. art. 4 : *It
(les bouchiers) que, puis que le jour de la
Magdelene passera, que li z ne tieront, ne
ne feront furz nuit Coitars*. Vide infra
Excoitars.**

° **COITIERE**, Deserere, a Gall. *Coit-
ter*. Hist. Harcur. tom. 4. pag. 272. In
Charta Roberti Comitis Medient. : *Sis
Miles vel alius et quicumque aliquando
Coititerit coititer, quod, puis que le jour de
la Magdelene, si donec ille nobis teneat,
teneantur feoda, non illo volumus solvi
eis, nisi debium servitium ille fecerint,
ut homines Coititerer nullum inde habeant
impedimentum*. *Coit* et *Coit* facere
punantur in potestate Majoris et Parium,
sic ut faciant emendari.

° **COITINERIANUS**, Socius iheritis, in
Actis xxviii. Martyrum Aegypt. n. 4.
apud Bouland. 18. Jan. *Coitinerian*, in
Translatione S. Cassiani apud Illust.
Fontanum ad calcem Antiq. Horie
cap. 361.)

° **COKERMAN**, Inventio, Expositio,
Gall. *Expositio*, Vitis S. Guili. mart.
tom. 5. Mail pag. 298. col. 1 : *Ante fores
templi Domini, causa devotiois adven-
tans, infantem vagientem report. vidit
et illiusque puericidii involuntum. Erat au-
tem nomen servo Cokeranus. Devent,
quod lingua Scotensium, Inventivus David
interpretatur.*

1. **CORET**, *Coceta*, Mensura species,
apud Isid. fortis ex latine Cancha-
nam *Concha* mensura aridorum fuit, ut
in hac voce notemus. Fleta lib. 2. cap. 9.
§ 1 : *Panis de Coket de eodem blado et co-
pule, butelle, etc.* Inf. : *Panis vero in-
terdictum panis quoddam medium genus
inter purissimum, seu simillanum, et
vilissimum furfurum*, [Gall. *Pain de
moyne*] 2. *Bludum*, quod *Coket*, seu
cymba in urbem advehitur, quemadmo-
dum Parisienses *Pain chaland* vocant,
quod *Chaland* deportatur. *Vide* *Chalan-
dum*.

° *An* inde *Caguelin*, in Lit. remiss.
ann. 1408, ex Reg. 163, Charthoph. reg. ch.
208 : *La tounelet de huit las ou environ,
pain de chandelie et de deux Coisines
alst, lares ou environ, et deux Caguelins*

pro Colapso Iudaeorum datam iuxta Cynen-
tianos auferbat; (Ecclesia S. Saturnini)
obvoto reddo, dimitto Clericus S. Satur-
niini presentibus et futuris. Describibile
est quidam quidam Chrenam aliam
quidam quidam Chrenam aliam
1160, qua remitti. Iudaeis commorantibus
in civitate Biterris, ultra impetum et in-
sultum, et lepidationem bellum, quod iure
adversus Iudaeos hejus villae facere, a
prima hora die Sabbati ante Rannus pal-
marum, usque ad extremum horae se-
cundae feria post Pascha, die et nocte
perpetua, et in solido, et in solidis
gorenibus, qua a Iudaeis accipere so-
latur. Ex quibus patet Iudaeos huiusmodi
ignominiam in urbis passim affectos
etiam ad Christianos, et ad Christianos
etiam ad Christianos, subinde trahere
exposuisse. Huius autem Iudaeice colap-
sationis originem pluribus indicat
Vita S. Theodardi Archiep. Narbonen-
sis, cum eundem Cateleum pag. 50
Et. 889a.

COLAPHUS MILITARIS. Vide Alapa.
COLAPHISARI, in Gloss. Gr. Lat. *κολαφίζει*
σῶσις: ubi leg. *Colaphisari*.

1. **COLARE**, Colum, [Gall. Couloir. Apitius lib. 2. cap. 5: *Assatura in Colare elatur, et infunditur in frontali vinec*

2. COLARE, Fluere, Couler. Forti Ossen
ses ann. 1447. fol. 81: De molendino
quod Colat de nocte et de die, molendi-
narius tenetur quod amittitur emendare

53. Charthorp. reg. ch. 53: Et volens
 si il auentat que fidit fossas keist en four
 seh pour defeaute d'iane, ou se'entrest par
 Coulis ou par ranois, etc. Charla ann.
 1468. ex Chartal. 23. Corb.: Tres souven
 les Coulis pieines et enlavasses redon
 doient et chioient les fosses: dicelle villes
 Unde etiam Coulos. Meatus per quem

effluit aqua, in Lit remiss. ann. 1441. ex
Reg. 176. ch. 46: *Par le moyen d'un petit
Coulot ou conduit fait en icelle terre, etc.*

† 3. COLARE, Glutinare, Gall. Colar apud Lobinellum in Hist. Britan. tom 2. pag. 568: Fecit rapturas et dislocationes predictas bituminari seu Colari.

* 4. COLARE, Colli ornamentum, Inter vestes ecclesiasticas recensetur in Act. MSS. capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1340 fol. 64. r. col. 1: Item unum Colare. Vide Colarium et Colerium I.

5. **COLARE**, *Circulus ferreus*, quod reorum colla constringuntur, Gall. *Carcan. Collier*, in Lit. remiss. ann. 1382 ex Reg. 208. Chaptoph. reg. ch. 209. Pour occasion desquelz larrecins icellui Badars fut mis au Collier. Stat. Avenion lib. 1. rubr. 48. art. 7. pag. 187 : Et si penam pecuniariam solvere non possit, ponatur in Colari per quatuor horas. Vide *Colliatrium*.

1. **COLARESUM.** Species mensurae Charta anni 1070. ex Chartular. Magn. S. Victoris Massil. fol. 51. v^o: Pontius Gaufridi dedit Colaresum unum cum sextario leyarii de octo manualis de oleo olive... pro tenendis duobus luminariibus in altare Dei Gentricis Mariae, etc.

* Vel Colatresus. Vide infra Colatredus.
COLARIUM, [COLARIUM.] Idem quod
Collare, ornamētum Ecclesiasticū quod
Sacerdotis aut Diaconi collo aptat-
ur. Historia Episcoporum et Comitum
Engolismensium cap. 35: Tres tunicas
septem amictus argenteos, et atreos, Co-
larium unum, et stolas, & manipulos
[Gesta Guillelmi Episc. Genoman. apud
Mabil. tom. 3. Analec. pag. 390. Et ele-
gantia cinctoria tra, unum pretiosus mer-

garitis ornatum, Collarium quoque rubri coloris, auro mirabiliter intextum, quinque paria corporaliū cum reservatorio. Vide Collare et Collarectus.]

† COLARUM. Vide *Collarium* post *Collare*.

† COLATICUS, Species lapidis ejus usum declarat Isid. lib. 16 Orig. cap. 4.

usum decessat 1414. 116. 16. Orig. cap. 4.
Lapides quoque medicinalis, mortarium
et pigmentariorum usus apti.
Edestus præcipuus et inde Colaticus.
Papias MS. habet Colaticus, Glossæ
Sangerman. Colaticus. [19° sect. 36. Are-
val. e Piln. 36. 23. restituit Chalcasius.]
* COLATIONARE, Exscriptum cum ori-
ginali comparare, Gall. Collationer.
Charta ann. 1163. apud Spon. tom. 2
Hist. Genev. pag. 20: Cum dictis imper-
ialibus litteris originibus superius insertis
de verbo ad verbum auscultavi, Cota-
tionari. Vide in Collatio 2.

COLATORIUM, Gallice *Couloir*. Vide *Columa* 3.

© COLAUSTRUM, COLASTIUM, *Lo late*
 coisita Glossar Lat Ital MS

cognat. Glossar. Lit. Hist. MS.
COLAX, Acropolis, Arx, Castellum.
 Raymundus de Agiles, de Arce Antioch.
In colle autem septentrionali Castellum
quoddam est, et in medio coltis castellum
aliud, quod Græca lingua Colax vocatur.
 Aliquæ Græca lingua, non attica et anti-
 qua, sed barbara, hic intelligitur: nam
 ἀκρόπολις antiochenam vocant
 Anna Comnena lib. II. Alexiad. et Scylitzes
 in Nicephoro Phoca, ubi perperam
 ἀκρὸς pro ἀκροῖς irrepit. Neque tamen
 propria fuit arcis Antiochenæ appella-
 tio, cum cæteris arcibus quibuscvis
 eam adscribitur, uti jam monuimus in
 Notis ad Alexiadem.

Unde patet *wōla* in universum *acropoles* Graecis dictas, voce fortasse a *Latio* ducta, a colle scilicet, quia in editioribus locis extrui olim solebant *acropoles*. Ioann. de Janua: *Sunt colles graecimentionis iuga montium*, quasi *Collae*, vel ipsi *ascensus* circa *summitates montium*. Et forte referendus locus Saxoniae Grammatici lib. 10. Hist. Danicae pag. 167: *Toto in conciniliis genere laudis suavitatem conferre virtutem apud Collum rumpen editae professionis experientium praebere compellitur*. Sed et Hebraei *Cora* colles vocant, ut auctor est Isid. lib. 14. cap. 25.

Verum probabilius videtur *xoxla*, vocem esse sarcenorum: nam et etiam nunc Turci *Heptagyrgium* Constantinopolitanae, *semityrgium* vel hybridice vocant: ubi per *Gulades* suos innumantur: ex quo etiam obiter intelligi potest. Inquit Leunclavius in Pandecte Turcicae n. 139. quod Africana *Guleita* sit etymonia sive natio. Thomas Smithus in Epistola de moribus et institut. Terciarum pag. 18. Idem *Heptagyrgium* *Jedi Kola* nomen etiam appellari testatur. *Gula* igitur et *Kola* idem sunt, turrimque sonant. Vide

* **COLAZUS**, **COLLAZUS**, **Hisp. Collazo**, vox in veteri Castella et in quibusdam Andalusie partibus nota, ex Academiæ Hispan. Diction. qua significant famulam, cui ad certum tempus agros suos colendos tradunt, cum quadam eorumdem ipsius assignata portione, puta decima: idem promode atque colonus. Hinc pro modo agri qui sic colitur et aratur, interdum addibitur, ut *Cultura*. Vide ibi. Charts Alvar. Dic: ann. 1107. Inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 392: *Cum quantitas ad nos ibi perti-*

net videlicet Colatos, solares populosos, terras, vineas... Cum Colatos, solares populosos, et non populosos, terras, etc. Alii ann. 1183, *ibid.*, col. 768: *Similiter dono... unum Collatum in Vegonia, aliud Collatum in Aravia, ... aliud Collatum in Guernica: Vide supra Colatum.*

in *Colica*, *Colga*, *Colgia*, *Lecti* compages lignae, Gall. *Couche*, Invent. MS. ann. 1879: *Item una Colca munita pannis, videlicet una culcitra, uno matelasso listato etiam diversorum colorum, duobus pulvinaribus, etc. Ibidem: Item una alia parva Colga postum... Item una Colca postum... Item duae Colgiae postumae*

1. **COLCAZ**, Hispanice Granarium ruti constructum. Synodus Linnensis anni 1301. tom. 1. Concil. Hisp. pag. 657. *Colcaz*. Cum nomen innotuit, *colcaz* *de degere* in granariis tritici et satici, vulgo *Colcaz* vel *Pineas*, et aliis nominibus *Troxes* vel *Paneras*, etc. Vide *Colacium*.

2. **COLCHIA**, Hisp. *Colcha*, *Culchira*, *Stragulum* acutum pictum, Gall. *Courtepointe*, *Coussette piquée*, *de parade*. Vitis S. Tarasie tom. 3. Junii pag. 477. *Regime dedi... alculas meas, colchas et Colchias*.

° COLCIA, Locus muris vel sepibus clausus, claustra. Stat. Avelinae an. 1496. cap. 168. ex Cod. reg. #824 : Si aliqua persona ceperit alienos lapides in aliena Colcia vel claustra, etc.

† COLCOTAR, est vitriolum in rubedinem redactum. Rochus le Baillif in Dictionariolo Spagyrico.

COLDA. Testamentum Andreæ Enli-

copi Dentonensis exaratum Hugone et Lothario in Italia regnantibus, apud Ughell. in Appendice tom. 4 : Facister-
gus 2. ara unam, plagione duos, velo-
uno, calices argenteos duos cum patenis,
corona argentea cum cruce una, Coidas-
tres.

† **COLEBUS**. Vide *Colider*.
† **COLEBUS**, Idem quod *Colpus*, Ictus.
Gall. Comp. *Cobe* apud Thomasserium in
Consuetud. Bituric. pag. 102. Vide *Pro-*
culcus.

* **COLECTUM**, Loricæ, quod ex pluribus annulis simul collectis et innexis constat, sic dicta. Vita B. Cocci tom. 1. Aug. pag. 661. col. 2: *Corpus suum jejuniis multis castigabat, assidue portans pro camisia nudam panseriam vel Colectum. Vide infra, Colvini*

* COLENA, Origanum. *Isid. Or.* 19. 2.
 * COLENNUS. Vide *Cabillinus*.
 * COLENTES. Qui ab idolelatria tran-

† COLENTES, Qui ab idololatria transibant ad Judaismum. Sic explicat Beda *Colentes* ademas, de quibus Act. Apost. 13. 42.

14. 48.
L. I. COLLERA, Collare, torques, gall.
Collari et Rymor, tom. 12. pag. 640.
coll. i. in Charta Henrici VII Angl.
Regis super Jocalibus adducendis: *An-
non unum torquem sine Colaram genit-
ricem auream gentilis montibus et lep-
tidibus inseruit*. In conceptum eius
Colorem Balys, in conceptum eius
ocato a Perles adeus torqui sine Colere
appendebitis et amvera. Apud eundem
Rymor, tom. 10. pag. 658. coll. i. in
Charta Henrici VII Regis pro Mar-
tino Cantuariensi Archiepiscopo:
*Consequens nos ad effectum affectu
licentiam de nobis habere confendi libe-
ratam nostram Colere aut deuissimis
dicens subtilis et auiculis pro honore no-
stro ac specialis recordationis nostri Ca-
pituli. Et quod si illiusmodi litteras
multiformes. Nos licitur affectui suo in bu-
pate facerabiliter inclinant, remque ali-*

placidam agere volentes, concensimus et licentiam dedimus et eadem Consanguinitatem nostram conferenda libertas Colere nostram aut devotissime quinquaginta personam, dum tamen ipsi nobiles ac de prosapia valida et sanguine illustri. Nomenque non est hic agi de torquæ, quo Equites ornantur honoris ergo.

† 2. **COLERIA**, Italis, Ita. Gall. Colere. Occurrit apud Martiæ, tom. 3. col. 300.

† 3. **COLERA**, pro Coleria, Billis. Vide supra Cancherenæ et mox Coleres. Hinc Coler, Moerori se tradere. Guignevii, in Peregr. huius, gen. MS.:

Quant n'ait de lui, Coler

Couaché et en t'amus.

Tout est en Foyel ou Colait.

Et celi à li le col tocmant.

Coloter, in Mirrac. B. M. V. MSS. lib. 1:

Colote et passe à bel diti.

† **COLERATUS**, mendosse, al. failior, pro Colotatus, in Statuta Ecclesie Andeg. ann. 1433. tom. 4. Anecd. Marten. col. 528: Ne quis sine aliquis in vestimentis caudas et cornua, Coleratus reversas maneat... deferre non possit.

† Fallitur, est enim verbum substantivum Colerata, Colli ornamentum, Gall. Colerette, pro Colereta. Vide Coleretur.

COLERES, Humores. Ita Glossæ MSS. ad Alexandrum Iatroscopum, Humores bilios, forte ex Gr. *χολα*. Passionalis sub nomine Galienus, lib. 1. cap. 4. de Cataplasma: Et tunc ex stomacho fit capitis dolor, tunc mæstatio et nausea fit ex Colerum collectione in stomacho. Adde cap. 5. 7. 8. et lib. 2. cap. 16. 32. 36. 38. et lib. 3. cap. 1. Quantur non semel ejusce rei Medici hac voce, quam nuper ex MSS. Cod. restituerunt apud 8. Augustinum tom. 1. eruditus Benedictini in preclara illa sancti Doctoris operum editione, quæ sub prælo est.

† **COLERIA**, Armature species, quæ architect colum militantis tegit. Munition. castror. dom. reg. ex Reg. 64. his Chartoph. reg. part. 1. fol. 88. r.: *iiij. helms dupplicis, xviij. capelotes ferri et 1. Coleria. Colier*, eadem notione, in Ch. ann. 1337. ex Reg. sign. Crois. Cam. Comput. Paris. fol. 187. v.: *Deux cent dir hommes... bien armes de gaces, de bacines, de Coliers, d'entrainez platoyes de fer.*

† **COLERIDA**. Vide Colyrida.

† 1. **COLERUM**, COLERIUS, COLLARE, Gall. Collier, Ornamentum colli. Testamentum Michaelis de parago Autissiod. Episc. ex Regesto Capituli Autissiod. ann. 1409. S. Martii: *Item Colerium operatum de eodem panno. Inventar. Eccles. Noviom. ann. 1419: Item de Coleria vest de eodem panno serico. Occurrit iterum ibidem, ut et Colerium aliis quoties: semper pro Ornamento ecclesiastico, de quo jam in Colerius; sed pro Ornamento regio vel equestri similiter in Charta Henrici IV. Angli. Regis apud Rymer. tom. 8. pag. 569. col. 1: *Jocite, videlicet, quondam Colerium aureum, cum una aurea pendente pro Colerium predictum.* Et tom. 10. pag. 433. col. 2. in Charta Henrici VI.: *Fria Coleria aurea, quorum duo sunt annelata cum albo ad dorsum pendente. Divoine de Mantua: ac tandem pro Collieri equi vectarii in Charta Henrici V. de Bigarri capiculis tom. 9. pag. 261. col. 1: *Assignaviturque... cum Coleria, hamis, capistris. Vide Colerum.***

† 2. **COLERUM**, pro Colyrium, Græcis, *κωλυρον*, Genus medicamentum. Vita S.

Meduennæ tom. 2. SS. Julii pag. 303: *Capitulum adportum, quo videtur, pro dolore in modum Coleri tunc oculos perungit.* Apocal. 3. 18: *Colyrio insigne oculos, ut videas.*

† 3. **COLERUM**, Collyre equi, equus ipse. Reg. Forest. de Broton. ex Cod. reg. 4533: *De singulo Colerio j. quartierum, iiij. garbas, iij. a. j. gallinam, j. tortorem.*

COLERUM, Quantum colli ferri potest, Colare, in Lit. remis. ann. 1495. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 237: *Le suppliant empra une lie, une couverture, les draps de Coler, une planche, une Colaye del led. Leudes maj. Carcas. MSS.: Item pro Colerio, unum vitreum. Ubi versio Gallica ann. 1544: Item pour un collier d'homme de terre, un seret. Coutume Paris. in Reg. sign. Noster Cam. Comput. fol. 34. r.: Item le Colier de ces messmes dervres. Eiusdem originis esset Coler, Tolos.*

COLERIUS, Idem qui Coladerius, de quo voce in Coladeria, Libertas MSS. Salveterm in Ruthenis ann. 1384: *De certa de terra libera unum denarium in amplius ob illo qui vendet, et si Colerius portaret, non daret amplius quam is qui videt.*

COLERIUS, COLADERIUS, et COLARIUS, Qui merces suas ad colium portat, alio prorsus sensu a voce Colaterii, ut cuilibet attendenti manifestum fiet. Lucumini, Carcas. MSS.: Item de Colerio portante vitreum, unum seret.

† **COLERUM**, Idem quo Colerium, Colare, Charta Henrici V. Regis Angli de Julibus invadiatis apud Mynerum tom. 1. fol. 13. col. 1. Quondam autem nomen Colerum, vocatum Fusan, de operationibus conorum et bestiarii, vocatum in octopos, conatum, et de aliis innumeratis bestiis illis super terrogo viridi positus, terragio de duobus Perles et bestia, et. Et ultra coronas octo de albis bestis posita existunt Colerio predicto. Hic sermo est de Colerio regio. In alio autem loco ad vocem Basse relato Colerium sumitur pro Collieri equi curram trahentis. Ibi vide.

† **COLERA**, L. Colum. Gal. Costior, Vas ad colandas liquores. Inventarium ann. 1343. ex Archivio S. Victoris Massili. Item 12. essoria, 12. paraxodia, Item 12. sinches, duo pices, Item duo Coleras, unum mortierum et unum pestellum, etc.

COLLETUM, Anglis, ut auctor est Spelmanus, est Colletum Regio leionum constitutum, ipsaque breve eodem sigillatum.

† **COLETUM**, Coliare, amictus colli, Gall. Collet, Capitulum generale S. Victoris Massili. MS. ann. 1506: *Nullus Religiosus portet vestes vulgariter dictas descolatatas cum Coleto alto, quo cooperat omnia etia indumentis.*

† 1. **COLETS**, Colliculus, parvus colli. Ital. Colletto, Gall. Collet, in Charta anni 1278. ubi de limitibus territorii Massiliensis ex Archivio ejusd. civitatis.

† 2. **COLETS**, Scapula. Gall. Vire. Testament. Guill. de Meledun archiep. Senon. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 338: *Et in Coleto pedis dicti colles sunt omnes sursurades pices.*

† **COLGA**, COLITA. Vide supra Colica. [* Si de lectis providere noluerit, providet de paleis, ad faciendum Colgas ibi. Ch. Nagalon. Rec. Soc. Sav. 1873. p. 416.]

† **COLGARE**, Collocare. Consuet. urbis Granate in dioc. Tolos. ann. 1232: *Pro nuptiis (dantur) ie. denarii Tolosani ad*

missum pro arriis, et xij. denarii Tolos. pro comestione uxoris, et xij. spatis in dicta Colganda. Vide in Collocare.

† **COLLEI**, Charta Rainaldi archiep. Rem. ann. 1135. inter Probat. tom. 1. Annal. Prætorum, col. 45. *Illas adtem fiditatem donationis supradictæ ecclesie collatas in hoc privilegio Colgit, et signum nostri impressione, et testium subscriptione corroborat precepimus.* Ubi leg.

COLHARES DE PRATA, Colchiar æqueum, in Charta Lusitan. tom. 4. Monarchiarum Lusitan. pag. 304. Galli Collier dicunt, ut et Galli Currier dicunt, ut apud Hispanos et Lusitanos significat argentum. [Vide supra Lusitanos prata.]

† **COLIA**, Charta ann. 1187. ex Charul. Med. monast. Bithur. fol. 4. v.: *Quicumque in tota terra illa habitabat, ab omni consuetudine penitus immunes et quieti perpetuo habeantur, videlicet a Colia et tali. Sicut leg. Tolos.*

† **COLIBERTIA**, Conditio Coliberti. Charta Juelli de Meduana ex Tabul. Major. monast.: *Saturninus etiam quod si quis de terra sua unum denarium ret vel caxamentum, vel pratium, ipsas reclamatio, irritatio esset franchise, et renovatio Colibertia in omni genere Guarni Prætorum et Coliberti.*

COLIBERTUS, COLIBERTUS. Vide Colibertia.

† **COLIBILIS**, Colendas. Colibite festum, quod colli debet colibrari, in Statutis Venetion. Edit. 1613. lib. 3. rubr. 32. art. 1.

COLIGA, Vestis species. Lambertus Ardensis: *Providus eadem scura, qui audio nomine digni, adhibetur quibus scis denegat scartinas.* [Vide An colligat?]

† **COLIDIARIA**, Pannus qui vulgo dicitur Ficta colida. Ugutio. [Vide Colyrida.]

COLIDEI, COLIDEI, KLEIDEI, KLEMDI, dicti apud veteres Scotos Monachi, qui, quod sedulo predicationi vacarent, esumque frequentem in oratione, ab illis appellati sunt, quasi Cultores Dei, ut auctor est Hector Boethius lib. 6. Hist. Scotice, et ex eo Buchananus. Subdit idem Boethius: *Invocant illi nomen apud vulgus in tantum, ut Sacerdotes omnes ad sua pene tempora vulgo Colidei, i. Cultores Dei sine discrimine vocentur.*

Atque, in quibus est Thomas Dempsterus in Apparatu ad Hist. Scotiam, existimant Colides non tam fuisse Monachos, quam in Apparatu vocantur Presbyteros Monachatu pondum indutos, qui in Occidente, seculis in illis primitivis, haud ita in usum receptus erat. Interfuit in Apparatu Clerici nuncupantur in Historia Federationis Hospital. S. Leonardi infra civitatem Eboracensem tom. 2. Monastici Angli. pag. 387. 408. ubi agitur de Colideis, qui in Ecclesia Eboracensi munus sacra obstant, quam si non Ethebardi Regis temporibus, saltem postmodum a Monachis, deinde a Canonici, ut piasque alias in Apparatu vocantur.

Alunt præterea Scotici Anglii Scriptores penes eos fuisse Episcopum ex suo ipsorum Colidei eligendi, qui et ipis, in Apparatu vocantur, etiam fuit omnium ferme Collegiorum Canonicorum in Ecclesiis Cathedralibus. Nolim cetera prestare quæ addi Seldenus in Apparatu Colidei, ut officium duntaxat ubi elegisse, et ordinasse et consecrassent sine Episcopi alicujus equi singulari et necessaria: aut Colides Presbyteros fuisse, qui sine

dict. Statuta Massil. lib. 4. cap. 18. § 2: *Quodlibet natus qui onerat peregrinus in Massilia, et domini eorum iustitiam marinaris de suo loquero in hac terra antequam Collet de insula Massilae.*

° Velin dare, vox Italica. Pater. inter Salad. et Pisan. ann. 1174. apud Lam. in Delic. erudit. innot. 1. cap. 117. Sicut. Bononorum. part. 1. pag. 107: *Quando venisset in tempore Collandi, non debuit retinere nec velas, nec timones, etc. Vide supra Col. 7.*

° **COLLARE**, Collarium, Armatura species, quae scilicet collum militantis tegit. Gloss. Lat. Gr.: *Collarium, εσπεριον*. Gloss. Lat. Gr.: *εσπεριον, Μονις, hic facit, Collare, εσπεριον, εσπερ, apud Leonem in Tact. cap. 5.* 4. Gall. Collier. Willet. Brito lib. 11. Philippid.:

Qua ligae junctus est fortis torquet armenes
Per Collare imples, et per Thracia utillis.

COLLARIUM, Matth. Paris. ann. 1332: *Corpus Collarii legatum fuit in Curiam. Tho. Archid. Hist. Solonit. cap. 28: Venit ictus inter eosdem et Collarium, digressique caput eius multum a corpore.* [Rymot. tom. 10. lib. 1. cap. 457. *Colario auri datus Nicholao Menthen militi cum duce de Savoia, ex etiam pro LXX. Colaris iste decoris militatus et armiger.* Vide Colorem de euro, p. 24. etiam tom. 9. pag. 275. col. 1. ubi pato legendum esse Colarium: quae vox etiam sumitur pro colitragmine, quo utitur Clerici. Col. Dierus. ann. 1328. cap. 1. *Neque (ferat Clericus) diploides aut Collaria vel unicas de panno serico.*] Vide Canonicum, Collistrigium, [Colarium et Colarium].

° **COLLARE**, Funderie. Ital. Colare, nostris Colar. Stat. Avelae ann. 1406. cap. 106. ex Cod. reg. 4034. *Sit aliquis faler... habere in fuisse sua aliquod ferrum... ad coquendum seu mauerandum et Colandum, etc.*

° **COLLAREBUS**, COLLAREBUS, Mensura vinariae seu liquorum species. Chartul. magri. S. Viet. Massil. fol. 108. v: *Dedit et de puro vino in Berra xij. Colaredos, liti. fol. 28. P: Pontius Cartarius de Fusa vendit terram, quae tenet ad manerium S. Victoris Colarebus xij. Vide Colarebus.*

° **COLLAREBUS**, Ornamentum colli, quo Ministri auti utuntur tempore sacrificii. Statuta Ecclesiae Aquisanis ann. 1450. MS.: *Diacocon et Subdiaconus, qui Missam habent celebrare, habeant Colarebus. Vide Colarebus.*

° **COLLARIA**, Laudes Papae apud Murat. tom. 11. col. 38: *Et inter alios census, quos habet in urbe, quique de omnibus, qui condunt in plebs Atri recipi Episcopus collectam quotidianam, quae dicitur Collaria.*

° **COLLARIUM**, Ornamentum colli etiam ad usum clericorum. Stat. S. Capelle Bitur. ann. 1407. ex Bibl. reg.: *Natus predictiorum (canonicorum, etc.) promoveat alia deferre Collarium. Vide in Colare 3.*

° **COLLARIUS**, Idem qui Collatorius, infra in Collator. [° Mercator, qui merces suas ad collum portat. Vide supra Colarius. Instrum. ann. 1158. ex archivo Majoria monasterii: *Gravides de Mucke collo... omnes Colarios per eundem pontem de porta Ganapica quocumque terant praefatos, aut cum caduceo et pugio obviavit. Itaque per universos Colarios per praefatum pontem, quocumque irent,*

vel undecumque venissent praefatos, ad omni praefato obviavit.

1. **COLLATA**, Vectigal, tributum quod ab universis subditis Domino confertur. Capitulari Sicardi Principis Beneventani ann. 889. cap. 3. *etiam a Camillo Peregrino: Spopondatis nobis... per unumquemque annuum dare nobis Collata, et praeterea quoniam concessit fuisse danti. Capituli 32.45. ubi etiam: Ut coloni teritiores non dent in Collata, nec in pactua. Charta Lador. Imp. in Chr. Farisius: *Ut quidquid ex largitate Regis... vel ex Colato populi et ceterorum fidem eidem Monasterio legatiter confirmatum fuerat.* Ekehardus Junior. de Casibus 8. Galli cap. 11: *Cum praepositi quos habebat in media Collata consumpserint, subistere non poterunt.* Adde Chron. Laurisham. pag. 60.*

COLLATA, Collatio pro elemosinis. Regum. celsis. *Constantinensis.* Abbatiss S. Dionysii: *Quidquid inde datum fuit de Collata populi, et ipse populus mihi dedit. Infra: Quotumcumque et ipsae agere videretur, et Collata populi ibidem delegavit, etc.*

COLLATA, Glossa MSS. ad Canones Conciliorum: *Collaris, symbolum.*

2. **COLLATA**, Colla, res, ann. 1364. in Reg. PS. Chartoph. reg. ch. 78: *Cum venisset de Montepessulano ad locum predictum de Marcitino fuissentque in regie colla, etiam de colla de Bathausti et S. Brucium... Cum decedissent usque post eum.*

° **COLLARIATUS**, Ut Collariatus: «*Ta* carteres, Collariatus, quod est artium mechanicorum artifices. [Diar. Burchard. p. 293. an. 1487.]»

COLLATERALIS, Socius, amicus, qui aliam rem adit: *qui adit ad rem, vocem hanc usurpant Constitutiones Saxonicae lib. 2. tit. 10. Speculum Saxonicum lib. 1. art. 17. § 3. Petrus Blesensis Ep. lib. Superius in Ludovico VI. pag. 318. etc. Vide Duchesnum in Hist. Francien. pag. 316. [et suo loco Laterales.]*

COLLATERALIS, Qui ad latus est alterius. Statuta Ordinis S. Gilberti de Sempringham, pag. 70: *Quae cum sederint in claustro, in quocumque latere sederint, Collaterales sedent, non fronte opposita.* Pag. 784: *Collaterales sedent, nec fronte opposita, ad tergo versus alterius munitur. [Logotheta et Prototonarius regni Sicilia, Collateralis Constartharis, in Donatione Joanne Regine et Comit. Provinciae ann. 25. Maii ann. 12. ubi Praesidis de Mazaguis, Cancellarius et Collateralis Regis et Comit. Provinciae, in Homagio quod Honorius de Castellania praestitit Carolo de Maine ultimo Provinciae Comit. ann. 1489. ex Schedis quae Praesidis Clarissimi.] Collaterales provinciae apud Galfridum Monembliensium lib. 1. cap. 21. et notit. Adde Suenonem in Leg. Castrensis. cap. 11.*

° **COLLATERALIS**, Coniux, uxore. Acta SS. Mail tom. 1. pag. 774. in Appendixe Collectoria 3. Philippi Primi. *Illustrius Dominus, Comes de Katzenelbogen, D. Anna Comthorialis, et filius Philippus, et Collateralis Anna de Wirtemberg. . .*

COLLATERALITER, Ericus Upsaliensis lib. 1. Hist. Sueconum, de Diis Sueconum paginorum: *Thor, Odde, et Frigga Collectoria quidem sunt collecti.*

Lib. 4: *Assumens eos fecit Collateraliter sem ascendere. [Vide Lateraler.]*

COLLATERANITAS, Agnatio. Vide Lateranitas.

COLLATERARE, [Ad latus aliquis esse vel sedere.] Tabularium Vindocinense

ch. 90: *Manerium de Valle-Manfredi, quod Collaterata est rivo quiddam aqua, etc.* [Vita S. Godefrici tom. 3. SS. Mail pag. 81: *Antiquus hostis formosum mulieris decorem induit, et addidit utrumque Collateralis, et exornavit rursus in Vita S. Patricii n. 23. tom. 2. SS. Mail pag. 546. et in Vita MS. Hugonis Abb. Cluniacensis tom. 4. SS. Mail pag. 637.]*

° **COLLATERATUM**, Collateraliter. Agrorum termini, Praetextis nostris, *Bont et joute*. Nova Gall. Chor. tom. 3. col. 43. ex Praecepto Ludovici Filii ann. 1188: *Praefata terminus eidem Ecclesiae secundum dimensionem et Collateraliter suam... secundum dimensionem et Collateralitatem a Missa nostris dispositum.* Praeceptum Ludovici Filii, ann. 891. tom. 4. Amplius. Collect. col. 70. B: *Hanc vero suam secundum dimensionem et Collateralitatem superius praescriptam... delegavit, etiam ejusdem. Imo ann. 1118 apud Mireum tom. 2. Diplom. Belg. pag. 1127. col. 2. edit 1728: Et praefatos terminos secundum dimensionem et Collateralitatem suam praesentiter tradere libuit.*

COLLATERIL, Qui nostris et Anglis Catarii, Cotere, *Genes de Cote*: sic forte dicti, qui collatis, seu tributis obnoxii essent. Vitalis Episcopus Oacensis: *Fuerunt etiam quondam villani, qui Collaterili vocabantur, qui tam creduli erant, ut inquit, utrumque de filiis Domini suorum decuratur gladio dividenda. Hinc forte emendandus Martinus Dicaeus Deax, Justitia Pragae. *Collaterili*, qui ad latus sunt Privilegii Dominae Infantoniae, § 9: Villani de parada antiquis vocabantur Collateri tendelli: erant servituti subditi, ut etiam in notitia dicitur, quod decuratur gladio dividenda, etc. Ubi legendum Collaterili, vel Collaterini: nam*

COLLATERIL, Idem videntur (qui Collaterili, in Charta libertatum Villi Montisbani ann. 1144. in Regesto Comitatus Tolosae fol. 27: *Collariarius extraneus, qui abtuli ait, hic praebat domino usum meum, et Collariarius extraneus qui transeat aut praebat 1. pug. ubi Catellus in Comitibus Tolosanis pag. 333. habet Collatidarius. Vide Colarius [et Colarius].*

° **COLLATINENTIA**, [Conferentia. (DIEP.)]

1. **COLLATI**, Idem quod Collata. Editione Theoderici Regis cap. 68: *Quicunque Collati ann. 25. Maii ann. 12. ubi Praesidis de Mazaguis, Cancellarius et Collateralis Regis et Comit. Provinciae, in Homagio quod Honorius de Castellania praestitit Carolo de Maine ultimo Provinciae Comit. ann. 1489. ex Schedis quae Praesidis Clarissimi.] Collaterales provinciae apud Galfridum Monembliensium lib. 1. cap. 21. et notit. Adde Suenonem in Leg. Castrensis. cap. 11.*

° **COLLATI**, Idem quod Collata. Editione Theoderici Regis cap. 68: *Quicunque Collati ann. 25. Maii ann. 12. ubi Praesidis de Mazaguis, Cancellarius et Collateralis Regis et Comit. Provinciae, in Homagio quod Honorius de Castellania praestitit Carolo de Maine ultimo Provinciae Comit. ann. 1489. ex Schedis quae Praesidis Clarissimi.] Collaterales provinciae apud Galfridum Monembliensium lib. 1. cap. 21. et notit. Adde Suenonem in Leg. Castrensis. cap. 11.*

2. **COLLATI**, Idem quod Collata. Editione Theoderici Regis cap. 68: *Quicunque Collati ann. 25. Maii ann. 12. ubi Praesidis de Mazaguis, Cancellarius et Collateralis Regis et Comit. Provinciae, in Homagio quod Honorius de Castellania praestitit Carolo de Maine ultimo Provinciae Comit. ann. 1489. ex Schedis quae Praesidis Clarissimi.] Collaterales provinciae apud Galfridum Monembliensium lib. 1. cap. 21. et notit. Adde Suenonem in Leg. Castrensis. cap. 11.*

° **COLLATI**, Idem quod Collata. Editione Theoderici Regis cap. 68: *Quicunque Collati ann. 25. Maii ann. 12. ubi Praesidis de Mazaguis, Cancellarius et Collateralis Regis et Comit. Provinciae, in Homagio quod Honorius de Castellania praestitit Carolo de Maine ultimo Provinciae Comit. ann. 1489. ex Schedis quae Praesidis Clarissimi.] Collaterales provinciae apud Galfridum Monembliensium lib. 1. cap. 21. et notit. Adde Suenonem in Leg. Castrensis. cap. 11.*

collegio addit. Præsertim vero in veteri urbi Constantinopoli. Descriptione ita appellatur, qui e diversis corporibus artificum ordinati, incendiorum subsidus subreptim tenebantur, quos 560, fuisse tradit eadem Descriptio, vel 563, ut ipse pen. Od. Just. de Commere. et mercator. (4, 68).

COLLEGIATUS, *Carpentarius*, apud Papian.

COLLEGIATUS. Collegii alumnus, convivor, Gall. *Boursier*; *Collegat*, in Ch. ann. 1028, et Cod. reg. 429, fol. 83. r.: *Messieurs les prieurs et Collegiats du vénérable college S. Martial de Toulouse*, etc. Epist. de obitu Franc. de Lebredo comit. Pelagor. 1689, h. bib. fol. 128. r.: *Cum... egreigia domina Francisca de Lebredo sua functa... cesserit dicto collegio... sui signifi unius marche argentis levandis per diem collectionem et per Collegiandos, perpetuis temporibus in futurum solvendis... Ob quod prior et Collegiati dicti collegii membris dicti domi car beneficentia, decreverunt pro ipsa domina, fundare in dicto collegio unum annuam. Vide Collegiati.*

COLLEGIO, Collectio, collegium. Charta Henr. I. Imper. ann. 329, inter Probat. tom. 2. Antiquit. reg. 429, fol. 382: *Prædicta loca et concedenda tradidimus, ut secura potestate cum omni quiete eidem loca benevolentis temporibus suis sollicitè perficerentur, necnon etiam interuenerit familiarium Collegiorum, intrinsecus frumentarium, cum omni suppellectili... præsistentium. Vide Collegiati.*

1. COLLEGIUM. Papiæ idem est quod Societas collegiorum, seu conventus communium Collegia civitatum, in Edicto Theodorici Regis cap. 64. Vide Jurisconsulti. Proprie de Canonici dicitur. Ludovicus Plus Imp. in Epist. ad Romanum Archiepiscopum. Burdigalensis: *Sed et his qui in uno Collegio canonice degunt (Regulam statutam in Concilio Agrippensensi) tenendam observandamque...*

2. Sed et de monachis quoque, in Miracul. S. Gorgon. tom. 3. Sept. pag. 343. col. 2: *Venerit plerique fidelium cum comitantibus ad S. Mauricij (Agrippensis) Collegium. Nisi auctoris error sit, qui cum ea, quæ scribat etate, monachis canonicos substitutos videtur, hoc secus non tantum in antiquis, sed et in præteritis. Vide ibi notam doctorem Eddonium.*

COLLEGIUM, *Execratus*. Gasp. Barthii Glossar. apud Ludovic. 3. Reliquit. MSS. pag. 25. ex Antiquit. Hist. Palæstrinæ.

COLLEGIUM, Familiaris consuetudo, societas, Gall. *Compagnie*. Annal. Benedict. tom. 2. pag. 618. et Epistola Hagamonis Episcopi ad Ramperum Episcopum: *Ejus Collegio non modice detectabatur. I. legi posset Collegium pro Collegium.*

COLLEGIUM EPISCOPALE, Societas et universus ordo Episcoporum; omnes enim ex toto orbis episcopi Collegia sunt: et ita olim sese mutuo appellabant. S. Optatus lib. 1. adv. Parthen.: *Et quia Collegium Episcopale non nobiscum habere commune, non sinit Collegia se nosse, tamen fratres sunt. Sidorius Apollinaris lib. 6. Epist. 1. vœntur. Turba Collii.* [Vide Constant. in Epist. Pontif. col. 265. C.]

2. COLLEGIUM. Conventus illegitimus vel illicita societas. Charis. Hymn. dalp. ann. 1318. item 3. Ordinatus reg. Franc. pag. 38. art. 3: *Quod ipse dominus Ragumundus et sui heredes et successores de predictis possint infra districtum*

et jurisdictionem suam punire Collegia et monopola illicita. Vide Collecta 4.

3. COLLEGUS, Socius, a voce Italica, collegio, Gall. *Compagnie*. Chart. ann. 1256-67. tom. I. pag. 297: *Nisi accepti receptor vel Collegus latronum vel prodestor colligat bon.* Quidam Colleges Collegii, sili Collegis, nec non Collegio [sic].

4. COLLEARIUS, a veteri Gallia Colletier, Vestium seu gipponum sartor, interpretet Cotagravius. Libert. Montisferri. in Reg. 181 Chartop. reg. ch. 151: *Item Colletarius, forerius, cypheris, cutellarius, qui vendunt, duo denarios quolibet anno.* Et quidem inter artifices hie appellatur, non mercatorum, mercatores. Vide supra Collectarius.

COLLEMA, salsuga, glutinamentum. Martian. Capella lib. 3: *Nilotica fructus Colletum.*

COLLEMENTUM, Idem ac Collata, Tributum a subditis domino collatum. Charta Bertrandi Comitis Forecalquieri ann. 1044, ex magis Chartulario S. Victoris Massili. fol. 148. v. *Inquirentur loca vel vœdent ullo unquam tempore, aut aliquam vœm inferre moliantur... neque per arborarium, neque per Collementum.*

COLLETA, Arboris species, f. *Corylus*, Gall. *Coudrier*. Montisferri. pag. 283: *Item statutum est quod aliqua persona, quæ custodit capras, non... debeat incidere aliquod lignum viride in aliqua parte de ruvere, appo, castano, biolla, vel de Colleta, nec de ligno fagi.*

Idem statutum et ordinatum est, quod basia damonum rorum, nemorum, Colletorum, solentis, etc.

COLLERETUM, Collare, Ornamentum colli interduum vestibus assutum, Gall. *Collet*, Litteræ Caroli VI. pro Reformatione Canoniorum sanctæ Capellæ Paris: *Vestique simplices absque Colletis et superfluitate manicarum. Vide Colletum, et Collierum.*

COLLERIA, Vide Collyria.

COLLERIUM, COLLIERIS, Collare, Ornamentum colli. Gall. *Collet*, vel *Collier*. Statuta S. Capellæ Paris. pag. 10: *Canendum ne subter suppellectili induantur hospitalia propter deformitatem, quæ ibi multoties est apparsa in Colletis et aliis multis modis. Inventur. Ecclesiæ Novæ ann. 1419: Item de consuetudinibus de eod. panno serico nigro. Vide Colarium et Colletarium.*

COLLERIS, Regestum Castrii Lindi in Ceromati fol. 39: *Pedagorum peritum, quique porcus ab Collieris conductus, ab Collieris sine pretio, nihil, etc.* Ita fol. 46.

COLLESIT, Instrum. ann. 960, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 95: *Officiarius Conan Britanorum Principis pro Deo et pro vita æterna acquiescentia minoris Sederis sui et matris alme conjugi, et patris matrisque, et fratrum sororumque, et ceterorum quibus vellet Collesit, villas, tres, etc.* Laudatus Historicus Collesit pro Collietari esse positum: bene quidem si secusum spectes, at si vocem ipsam, potius pro Collietari credideris dictam esse Collesit.

COLLESTRUM, Collare, Italis Colletto, Charta Italica apud Lobinellum tom. 2. pag. 1289: *Nunc vero Collestum tollit, et ad expositos eos, quod cum aliqvis vultu accipere, nequissim.* Galli dicunt, *Levier le collet*.

COLLETANUM, f. Colum, Gall. *Contoir*, Ital. *Colatino*. Instrum. ann. 1326, ex Archivio S. Victoris Massili. in quo

varia tum vestium, tum suppellectilium genera recensentur: *Item duas vineatias... Item unum Colletarium, duas afferrarias, 3. f. 1. vœntur. Item unum Offertorio... Item unum mortorium cum suo trisano.*

Nequaquam: Idem quippe est quod Colletarium, sili liber, quod collectio continetur. Inventur. ann. 1218, inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 66. col. 1: *Item invenit in armario iuxta cotram... iuxta Colletum, Colletarium, etc.* Vide supra Collectarium.

COLLETTISARE, Vide supra Collectisare.

1. COLLETUS, Collare, Gall. *Collet*. Statuta Andegav. ann. 1459: *Præcipimus, injungimus et monemus universitatem Cleri de portando habitum honestum... non habentibus largas manicas. Colletum non depressum sine decolletum. Vide Colletium.*

2. COLLETUS, Angustus aditus montium. Gall. ann. 1028, ex tabul. S. Vict. Massili. *Venit in clauo S. Johannis usque verticem colli, et usque ad seram de Marlian, et hinc ad Colletum de la Rabbere.* Nisi idem sit quod Colletatus 2. Jugum montis. Vide supra Colletum.

COLLEUM, s. salpæ, salsuga, Glossar. Lat. Græc. Ulter latinus.

COLLIA, Fauces seu angusti aditus montium. Ital. Charta anni 1222, ex Archivio Camere Comitat. Ducis Sabaudis Camberici: *Humberto de Lusiraco accepti in feudum ad Humberto de Bologno municipi, sive ad Franciscum Colliam de Comarench in Valromesio aut Valle-Romana.*

COLLIARIUM, Gloss. Isid. *Colliarium, Pulcrum, decorum vel impiorum, quibus addunt Excerpta Pithecan, Colliarium;* sed huc vox brevior videtur pertinere ad sequentem Glossam, ubi: *Collybium, capitulum, (supra).* Reclausus in Variis pro Colliarium scriptis Thucydolum, quod colluolus sit Fomator Ciceroni, a colluolus Fomusculum.

COLLIARIUS, Vide Colliarius.

COLLIENTIA, Consensus. Vide in Conitibere.

COLLIBERTI, Collietari, dicuntur in jure Civili qui ab eodem domino seu patrono quibus servi fuerant, libertate donati sunt. Glossar. Lat. Græc.: *Conliberti, emancipati, quidamque.* Gloss. vet.: *Collietari, emancipari.* Chart. ann. 1419, L. At. Gall.: *Collietibus, Franc, ou ensemble affranchi.*

Sed Collietorum, seu Collietorum conditio ita apud nos fuit, ut annu nec inter omnino liberos, nec inter omnino servos accensebantur, sed medium quandam inter utrosque conditionem tenebant, ita ut nec liberos, nec servos numerarentur, licet ad servorum statum propius accederent, cum eorum instar essent in commercio, domos haberent, quibus etiam ad non exsolvenda, et ab his in libertatem non secus ac servi ascererent. Petrus Malacensis lib. 1. cap. 1. *In entrens inale, unde agitur, supra Sæpæ alium quidamque, quos homines, piscando, quatuor decem, novemdecim, viginti, quatuordecim, quatuordecim vocabulum contraxerant, quod cum quatuordecim quatuordecim servorum portio esset, videlicet, tamen quod in istis conditione aliqui derivatum est. Unde quoniam adeo occasio, ipsius vocabuli periculis interpretatio. Etiam Collietarii, cum in istis conditione dederent putaretur ab aliquibus. Progenies autem istorum Collietorum hinc forte istud ore vulgi multa interdum est usibus,*

ploratores inter nostros versentur impune, sic ille hanc reddidit. Es a saber que estas palabras de senales se deven mudar, que non sean toda via vanas, porque non entendian los enemigos lo señal por uno, et por que los Escuelas que andan estruolos non escapen sin pena. Inde

SCULAE, pro *Excelsae*, *Excubiae*, vocabulo truncato, ut *Cubus* pro *Excubis*, apud Gregorium pag. 25. *Si hanc hostem collectum habet...* et sic *cursum Deo sibi irato militare voluerit, vos loca ipsius... depredata sunt, ad certe Scultas quos militum respiciunt, ne dolens factum ad nos recoverat*. Ita enim prorsus reponendum pro *Scultas*, ut est etiam in lege Longobard. lib. 1. tit. 14. §. 10. *Bohar. 21.* Si quis in exercitu amictum contempnit, aut in Sculcam, Ubi Sculcam, Cavalcadem interpretatur Papias: [sic Glossar. Langob. in cod. Cavendi: *Sculca, guardia*,] nam et sic *excubae* usurpant passim Graeci Scriptores avi Interioris, Theophylactus Simocatta lib. 6. cap. 9. Chronicon Alexandrinum pag. 394. *Sculca*, *Tactic. cap. 6. §. 18. cap. 7. §. 98. 101.* et Mauricius in Strateg. laudatus a Rigaltio, qui perperam, *excuba* legit, ut originem vocis a Latine *excubae* accersat. Neque feliciter Meursius *Scultas*, quasi *Excultas* dietas putavit, quod *excultas*, Graeci rectorioribus *culcita* sit, ut et Furneus lib. 36. *Excultas*, quod *Excultas* appellatus vult, quod glandes excutarent et egerent: fatendum tamen Scultatores, habere Venerum lib. 3. cap. 15. et 17. Vide Vossium, et Ferrarium in *Scolta*.

Hispanis *Escuchar*, est Auscultare, diligenter attendere, et *Escucha*, quod vulgo *Colonia* dicitur, est *Escucha*, quod titus seu Alfonso, part. 2. tit. 30. l. 10. *Atalayas* son llamados aquellos omes, que son puestas para guardar las hostes de dia, viendo los enemigos de lejos et veniendo, de guisa que puedan aprehender a los suyos, que se guardan de manera [sic] que non reciban danno; et estos hanlo de facer puladivamente; mas otros hi ha que han de atalayar en exceso, de manera que son perzezan, e por ende son llamados Escudados, esto es manera de guerraria que tiene gran por, es por hi soben sin mostrarse quando son los enemigos que van o vienen, y en que manera *Evo misero* de las Escuelas, que son guardas para de noche, et de dia. *Excultas*.

COLLOCATIO, collatio, Gall. *Louage*, Assis. comit. Fuxi in Reg. S. Ludov. fol. 112. ex Chartoph. reg. *Item Collocationes domorum, xxviii. solidos*. Nisi sit Praestatio pro loco domus edificandae. Gall. *Emplacement*. Vide infra *Colloquium*.

COLLOCATUS dicitur ille, qui artificii magistro operam suam locat, vulgo *Allied*, compago *Collocatus*. *Car. Cass. ann. 1492. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 568. art. 28:* Et *causa* quod aliquod mancipium dicitur *artu* sabbatarie se excusare de non solvendo dictum denarium quolibet die Sabbati, dicendo quod ipse non est Collocatus, uno est addicere dictum ministerium, etc. Vide *Alcolatus* 3. et *Colloquium* 2.

1 COLLOQUIUM, Vide Colacium.

2 COLLOQUIUM, Conventus, Germ. *Sprache*, Chart. Otton. II. Imper. ann. 979. ap. Schannst. Episc. Wormat. tom. 2. pag. 25. *Quotiesque in loco nostro Francofurti veniente regis vel imperialis Colloquii aut solennium dierum*

celebratio contingat, etc. Vide *Colloquium* 1.

COLLOQUITOR, Qui colloquitur. Utatur Tertull. adv. Praxeum cap. 5. et 8. Aug. Confess. lib. 9. cap. 6.

COLLOQUIORIUM, Cella in qua virgines ibi Sacra excipiunt etiam ad colloquendum, Gall. *Parloir*, Hisp. *Locutorio*. Legitur in Concilio Limano ann. 1382. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 39. *Item Locutorio* Ordinis *idem*, puto, quod Janitoris munus in Monasteriis, quod si advenas excipiat ad colloquendum, apud Th. Madon Formulare Anglic pag. 79. *Et pro hoc locutione et traditione, dicti Abbas et Monachi dederunt et concesserunt dicto Falconi in vita sua, officium Colloquitorum cum his quod ad officium pertinent; scilicet per duas dies unum panem Monachi et duas panes Siquieri, et quolibet die duas cistatas cerevisiae, et unum feretrum de Elemosinario potulatum, quod ad officium pertinet; et dimidium marcam per annum et unam vestem pelliceam... Dicitur vero Fulco tunc sacrosanctis Evangeliiis juravit, quod fideliter et honeste serviet.*

1 COLLOQUIUM, Colloquium. Guidonis Disc. Farfensis cap. 68. *In claustris juvenes qui sine custodia sunt et nonnulli Praedicti autem Colloquium habere debent cum illo.*

2 COLLOQUIUM, Locatio, conductio. Stat. Sabal. Carcass. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 396. *Item, quod quilibet magistrorum dietis artu sabbatarie, aliquod conductum mancipium certo tempore, et dictum tale mancipium magister advenas excipiat, et ad Colloquium sui perpetratum et compleverit, dimittitur, etc. Colloqui vulgariter dictum occurrit, in Stat. barbit. Tolos. ann. 1457. ex Chartoph. reg. S. Ludov. *Item, est ordinatum quod nisi magister de la present civitate ne aie à bailier par maniere de Colloqui sui arenda, ni bailier pour gouverner à aucun valet ou maître dudit mestier son obrador.**

COLLOMELLINUS. Charta Donationis Ecclesie Cornutianae edita a Suesro: *Vale linea paragraphata, Persice clausura Collorellina prasina* 2. [Legendum Cocomellina. Vide Melinus.]

COLLOMELLUM. Vide Colonellum. [Fr.]

COLLOMUS. Vide post Colonus.

COLLOQUIA, pro Colonus, in Stat. Assis. collat. II. cap. 16. pag. 87. *Item COLLOQUIATAS*, Colloquii, ex Regum. Act. S. Frederic. apisc. Trejacen. cap. 498. col. 2. tom. 4. Jul.: *Qua de causa varia et inanis persepe inter eos erat Colloquiatas, et ut fieri solet, corruptum bonos mores Colloquia male.*

1 COLLOQUIUM, Conventus, ceterus. Rescriptum Provinciali Praemonstratensis ad Abbatem sui Ordinis apud Ludovicum. lib. MSS. tom. 3. pag. 136. *N. D. C. Praemonstratensis Ecclesiae humanis Abbas cum universali Coenobitum amicus Colloquii, D. V. Natisburgensi Praemodato etc. Hoc sententia Gallii dicitur: Le Colloque de Poissi. Haud satis bene eandem notionem in Chronico Mauriciensi apud Duchesnum Hist. Franc. tom. 4. pag. 371. *Lucas tertius dominus Papa cum suo consilio latus discerit, ac maxime gratias pro hospitalitate reddendum, ad suum Colloquium, quod apud Leodivum fuit, profectus est.* [sic] Vide Hattausium voce *Sprache*, col. 1107. Colloquium publicum apud Eikehard. IV. Pertz pag. 87. lin. 84. pag. 104. lin. 2.*

2 COLLOQUIUM GLORIAE, Elogium, ar-

bitor, Gloria bello et armis comparanda. Chronicon scilicet tom. 8. Anecd. Marten. col. 82. *Dominus Rex Fred., dericus praesentibus dictis suis filijs...* et praesentibus etiam omnibus Syndicis omnium locorum Sicilie fatis. *Glorie Colloquium in iuvare* Proponit Ecclesiae in qua propositus hoc problema: Caritas non agit perperam, nec querit que sua sunt. Et post praesentibus, dicit Colloquii *his fatis*, quod *Dominus Rex Fred., se velle in dicto anno amare tempestive extorquere galarum octoginta.*

2 COLLOQUIUM, inter praestaciones reconvocatio, apud Gualter. Fuxi ex Reg. S. Ludov. fol. 112. in Chartoph. reg.: *Colloquium domorum, xv. solidos*. Vide supra *Collocatio*.

3 COLLOBIATO, Color, dissimulatio, circuitio, *Colleur*, eodem sensu usurpamus. Stat. Cadubr. lib. 1. cap. 67: *Teneatur idem vicarius, antequam surgat ad praenunciandum, facere legi scriptae, aliquem officium sine cancellarium dictam propositionem coram ipso sine consiliorum, quo facto praedictus vicarius surgere debet, et prosequi quicquid fuerit actus, eius, et Collobiatione. Vide Color.*

4 COLLOSSUS, a Collos, Chironus, colibus frequens, Jacobus Cardinalis in Vita S. Petri. col. 1.

Item totum vocem *Collos* capite termin. Ingressionem Aquilae, cum plectro ab eis uritur.

COLLOBIENTIA, Consensus, benivolentia, a *Collubere*, *Benepiacere*. Formula manumissionis ad Clericum tom. 2. Annal. Benedict. pag. 742. col. 1. *Idcirco quo in, dei nomine* [sic] *Abbas Ecclesie gloriosissimi Christi Confessoris Aniani...* *te Clericum nomine Haginadum, ex familia ejusdem S. Aniani praenotatum* [sic] *ad nos venerat, et nos et praesentiam Fratrum S. Aniani, unum cum Collobientia eorumdem Fratrum et deprecatione Adalardi Archiepiscopi...* ab vinculo servitutis, ob amorem D. N. J. C. ad ejus militiam eligere: publice absolvo, ejusque Romanum instituto: ut abhinc, Christo favente, in tuo jure et potestate consensu, tu usque ingenuus disique Romanus, inquam et liberis ortus essem parentibus, et neque nobis, neque successores nostris quidquam noxiae debens servitutis, sed, etc. Vide *Collobientia* post *Conthibere*.

COLLOBIUM, *σπινθηρ*, Confessio, Supplement. Antiquarii.

COLLECATIONISTAE, Ariani dicti: quippe Arius S. Basilii Praesbyterum Antiochenum Martyrem heresis suae auctorem iacillitatem, ac proinde sectarios suos Collecationistas dicere consueverat. Luculentum enim dum in Sabellicum concitus nimis fertur, lineam quodammodo visus est transisse recte sententiam, materiamque Ario heresis suae praeparasse. Vide Marcellinum, lib. 1. cap. 10. nos lib. 1. Epiph. haeresi 69. et Theodor. lib. 1. cap. 6.

COLLOBIDIO, Fraudulenter, cum collusione, Epist. Nicol. PP. I. ann. 867. tom. 7. Collect. Hist. Paris. pag. 498: *Non solus praedia a genitore suo Hilario imperatore per praeposum largita esset; sed etiam proprias ejus, a parentibus suis sibi praefata Hildefridi dimissas, Collobidio surripuit. Vide Concludum.*

COLLOBIUM, Collusta. Vide *Concludum*.

COLLUPRINA, an pro *Colubrina*?

Vide in hac voce, Charta ann. 1483. Inter Insir.

Si in futurum acciderit, quod nos et nos-

daster. [Addit. ad Chron. Cassur. ann. 857. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 639: *Cum cois, terra, canibus, Colanitis, aldaricis, salectis, pratis, pascuicis.*]

† **COLONITIA CASA**. In Chronico Farfensi apud eundem Murator. col. 195.

† **COLONATIA**. Bulla Innocentii II. Papae ann. 1137. pro Priorissa et Monasterio de Pontanis ex Archivo ipsius Monasterii: *Possessionis et possessionis Pontanis cum appenditiis earum, pratis, Colonatias cum omnibus ad eas pertinentiis.*

† **COLONATUS**. Idem quod *Colonia*. Synodus Romana sub Leone IV. PP. ann. 40. apud Holstenium in Collect. Roman.: *Isti autem (Presbyteri) qui Colonatus possessionem retinent, ab illorum solus ad Episcopos addiferentem venire concilio. Nam si quasi per contumaciam se, quae in alterius potestate subtraxerint, et proprio non restituerint, Episcopos, Canonice corruptionibus subiacent.*

† **COLONETA**. Simili notione, in Charta Egidii Abbat. Flaviniac. apud Mabill. tom. 6. Vitar. cap. 8. §. 1. *Colonetia pag. 241. semel ac iterum. Sed forte legendum Coloceta.*

† **COLONITENSIS**, *Colonus*, apud Mabill. Annal. Benedict. tom. 2. pag. 759. col. 1. in Epist. D. Faravadi Duci Spoletani Domino Pontifici Johanni pro Monasterio Farfensi: *Monasterium... per aliquos donatores... restituerunt... servia et Colonatibus... restauraverunt.*

† **COLOPHIA**. Gloss. Isid.: *Pulpedinem, Colophia. Lege cultus. Pulp. et cerpit. Colophia, et vide supra Colofaria.*

† **COLOPHIZARE**, pro *Colophiare*, legitur apud Rutherfordum Veron. in Apologotom. 2. Suetonii. lib. 1. cap. 282.

† **COLOPHON**. *Colophon*. Fastigium, apex; hincque proverbium, *Colophonem rei alieni addere*, pro summam manum ei imponere: quod autem putant in Colophone Ionia urbe celeberrima: cujus Equites in praeliis adeo excellant, ut certam sibi victoriam pollicerentur, quibus Colophonius accessisset equitatus. Plinius *Colophonem* assepi, in Libro de Puritate Tabernaculi sui Religionis Christianae.

† *Vide Martin. Lexic. in hac voce.*

† **COLOPHONTIA**, Simili notione. Locum vide in *Rechia*.

† **COLOPHUS**, *κόλοφος*, *Articulus*. Supplem. Antiquarii.

† **COLOPHUS** legit Henr. Steph. unde D. Falconet pro *κόλοφος*, emendandum putat *κόλοφος*, letus condylo factus.

† **COLOQUINTIDA**, *Colocynthis*, Gall. *Coloquinthe*, It. *Colocynthis*, Lat. *ex Cod. reg. 7057: Copona, Pros. Coluquintida*. Metaphorice, pro Acerbitas animi, in Vita S. Maximil. archiep. Laureac. apud Fez. tom. 1. Script. rer. Aust. col. 27: *Coluquintida tribulationum et passionum pro Christo sustinendarum ut dulcoraret, etc.*

† **COLOR**, pro *Præstator*, [Gallis etiam, *Coloucar*], *Colore*, pro *Præstatore*, non semel in Cod. Th. et Justin.

† *Color*, apud Leguleios Anglos, est acta materia, qua reus vel tenebitur in suis exceptionibus. Vide Rastallum in Exposit. vocum Leg. Anglic.

† **COLORE OFFICI**, apud eodem: quæ verba, ut idem Rastallus, demontestantur in malam partem, demontestantur rem aliquam perperam a iudice perpetratam sub officii sui prætextu, etc.

† **COLOR GRECUS**. Vide *Lazar*.

† **COLOR INDICIS**, *Ceruleus purpureo mixtus*. Indicus dictus, quod venit ex India. Vita S. Anselmi Abb. tom. 5. 83. Julii pag. 95: *Cassius item ex cindato Indici Coloris tres, item rubet sive sanguis coloris ex cindato unum.* Vide Isid. Orig. lib. 13. cap. 17. et Diction. Universale Trevoltii editum ad vocem *Indigo*, Planta ex qua elicitur et conficitur *Color Indicus*.

† **COLOR ALBUS**, nostris *Colours*, *haute*, *Splendens*, filiens, cal. opponitur *Color basius*, subobscurus, Gall. *Fonce*. Charta ann. 1338. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 390: *per vestry dicti hospitalis (deferant) caputia cum corsetis honestis et quas sint de panno honesti et bassi Coloris: simplices tunc tunicas habent et deferant consensu coloris: sed quod nulla praevariorum sint de panno alti Coloris, ut pote Colores persici, vel celestis, viridis, rubet, croci seu citrini.*

† **COLOR ALBUS**, item, serent cavi, *Ceruleus*, in Lit. Caroli VI. ann. 1389. ex Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 91. Vide supra *Asur*.

† **COLOR MEDUS**, Fuscus, subniger, Gall. *Brun*. Mirac. S. Jacobi maior, tom. 6. Jul. pag. 55. col. 2. *Videbatur autem mihi beatus coloris juvenis, et venisset quidam, maculatus, medii Coloris, qui vulgo brunus dicitur.*

† **COLORARIUS**, *Εὐχρηστος*, in Gloss. Græc. Lat. P. Vide supra *Chromatarius*, et *Chromatarius*. Gloss. Lat. *Colorator*, *χρωματίζων*. [Id est, Pictor parietum, qui colores tectoris inducunt. Et colorator, qui colores inducunt. Indicus: hinc dicti Græci *χρωματισταί*, Latini recentioribus *Coloratores*. Vide Hofmannum in Lexico, et Salmassium in Notis ad Flav. Vopiscum in Firmo cap. 3.]

† *Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 451. ad Solin. cap. 53. et ad Plin. Dupliem præterea ejusdem vocis notionem prodiit Ant. Fr. Gori in Monum. sive Combarbar. lib. et servor. Livis pag. 128. et 129. ad hanc inscript.: ANTONIO LIVIO COLORATORE. Eo quippe nomine appellatur fucior et quoddam medicorum genus, quod scilicet in hominum et feminarum corpora colorem, vires, florem, venustatem, sanitatemque quibusdam medicamentis inducerent et servarent. Vide supra *Altipia*.*

† **COLORATUS**, *στέφανος*, in Gloss. Lat. Gr. Est etiam pudore suffusus, pudibundus, et Rabbertus de Cæsb. lib. 1. cap. 11. pag. 80: *At juvenis quæ magister Coloratus, etc. (Titulus patrimonialis successione Coloratus, in Gesie Manfredi et Conrad Regum, apud Murator. tom. 8. col. 697. Gal. Titulo Colori, Apparens nec satis constans).*

† **COLORATI SOLIDI**. Vide *Præstator*.

† **COLORATURA**, *χρωματισ*, in Gloss. Græc. Lat.

† **COLORATE**, *Servientissime*. Papias M.

† **COLORISTA**, Infector, tinctior, Gall. *Teinturier*, Germanice *Färber*, Polonice *Fabriers*. Miracula B. Stanislai Canonici Regul. tom. 1. 88. Maii pag. 787: *Deinde coloravit Nicolai Coloriste, alias Fabriers, de Cracovia, etc.*

† **COLORA**, *Macula*. Onomasticon ad calcem tom. 1. 88. Aprilis.

† **COLORES**, pro *Impatiens*. Factioibus Circensibus, quæ suis Coloribus distinguebantur, Veneta, Prasina, Russæa, et Alba, apud Senotorem, lib. 1. Epist. 29. 32. lib. 3. Epist. 51. Vide Balugernum lib. de Circo rom. cap. 48.

† **COLORES**, *Colores vestes*, Varie colore tinctæ, modo hoc, modo illo, apud Vespasianum in Aureliano cap. 48: *Idem concessit, ut blattas matrone tunicas haberent, cum autem Colores habuissent, et ut multiflori exopederentur. In quem locum Hofmannus addit: Non solum varie colore tinctæ modo hoc, modo illo, sed quoque variorum sunt colorum, et plures colores intextos habent. Nos dicimus de colore, et de Hofmanniana correctionem decremus, de plurius *colours*.*

† **COLORES**, *Coloratus*. Gerardus Abb. Sylvest. Mar. in Vitar. cap. 1. §. 1. cap. 8: *Erant tamen deoris gratia venustus, discretæ macule, satis Colores.*

† **COLOREARE**, Rem argumentis et rationibus probare et stabilire. Charta ann. 1408. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 43: *Addens insuper quia hujusmodi materia erat juridica, reverendus pater dominus abbas de Montis S. Michaelis Rotomagensis diocesis, fanatus et profundus decretorum doctor, in parte notitiam Normannie super hoc requisitus, dictam explicationem rationum et iura justificavit et Coloreavit.*

† **COLOREARE**, *Prætexere*. Vide in Charta. Nostris *Colore*, Lit. remis. ann. 1370. in Rub. cap. 1. §. 1. col. 110: *Et postea pro Coloreando factum suum et illud quod iniquissime ipse et superiores nominati in hoc fecerant, etc.*

† **COLOREUM**. Vide *Columum*.

† **COLOSUS**, *Colosus*, *Colustus*, Gall. *Colosse*. Statua vulgo ingentis magnitudinis, hæc quædam ex antiquis, etiam in memoriam defuncti, Læpcedus in Chronico Episcoporum Mindens. apud Leibnizium Scriptur. Brunsvic. tom. 2. pag. 178: *Et super hoc caputem Leonem, quem, quasi Colosum suum, cum ipse Leo vocatur, in Brunsvicæ erexit. Est autem Colosus nive Colossus aliqua res in memoriam alicujus mortui, ut funus, imagines apud Antiquos: vel dicitur statua marmorea et alta, et dicitur Colosus quasi Colens omnia. Ridiculum hoc etymon ex eo ductum videtur, quod auctor legitur, *colosse* dicti capiti *colosse* et *colosse*, quod minuat et retrahat oculos, vocem quæ *colosse*, quæ significat Oculos, pro Oculis accepisse. Ceterum Colosi dicuntur oculum suum aciem habere, quia per magnitudinem uno intuitu nequeunt comprehendere.*

† **COLOSTADUM**, *κωστος*, Gloss. Lat. Gr. *Fictio*, *Colostadum*, *Colostadum*, *Colostadum*.

† **COLOTHIS**, Hostia non consecrata. Vita S. Eutychii Patriarchæ Constantinopol. tom. 1. 88. April. pag. 561: *Eccc, ingrat, Colothis, in Hybeturæ, pueri oblatam, id est, panem nondum sanctificatum appellatam* dicepsa percipiam. (¶ An *Κωστος* vide Glossar. mod. Græc.)

† **COLTRACTATORIUM**, *Gallia Ridure*, quia trictat seu tenet filium, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1818. ex Cod. reg. 4130.

† **COLPIDIA**, *Colpidia*, in Hybeturæ, præsens Scotia ustata, nocte corrigeat Quayach, significat juvenem quæ vitula esse desit, et nondum apta tauro, in justam magnitudinem non creverit: in Legibus Malcolmii Regis Scotiae pag. 7. §. 3. cap. 8. §. 1. et 1. Vide Steph. Skinnerum in Etymol. Anglic. cap. de Vocib. forensibus.

† **COLPO**, *oxyis*, Frustum, nostris *Copos*, quasi particula abscissione avulsæ: nam nostri *Copos* et *Coper* abscidere dicunt, ex Græco *κόπτω*, unde *κόπτεω* et *κόπτεω* in Glossis, pro *frusto* rei cuiuslibet.

bet et fragmento. Proprie autem usurpatur de cereis cancellis minoribus, i. e. de cire. Robertus Hovdenus ann. 1184: *Cum adeo Rer Scottia ad Curiam Regis Anglie venerit, quatuor ipse in Curia moram fecit, habebat quatuor de libertatibus 40, col. et 12 vascellos dominicos...* et 40, groanos longos Colpones de dominica candelis Regis, et 80. Colpones de alia candelis.

9 *Unq Coppone*, apud Johann. de Saintré cap. 50. Unde Coppone, pro Aquae portione, incili, rivulo, in Gh. ann. 1337, pro habitatoribus Maeciae: *Bathons... aqua habitans d'acelle (vile) ledit Coppone ou ledite piece d'eau. Copone, eodem sensu. Recogit. feod. ann. 1392. In Inventar. Chart. castri de Jaucourt fol. 39. Item in Coppone de riuere en la riuere d'Avie, qui puet voir environ al col. des Touraies. Vide infra Coppabus.*

1 *COLPUS*, Ictus, Gallis *Cowp*, Italia *Colpo*, diminutivum ex *Colaphe*, ut recte censet Wendelinus. Occurrit passim in Leg. Salica tit. 19. § 1. 7. Aleman. tit. 30. Ripuar. tit. 19. § 1. In Formulis vel apud Hugonem Thielmanni cap. 6. apud Bromptonem, et Henrici I. Regis Anglium cap. 80. etc. Vide *Proculpus*, *Colaphe*.

2 *COLPUS*, i. e. Agger, quo aquae continentur. Charta ann. 1220, ex Cod. reg. 4650: *Facietis dispensatorium per quod iuxta aqua taliter valeat dispensari, ut semper excludatur et detineatur per Colpum, sive per spatium molen-dum. Cop. apud Insulenses, idem quod Estimatio, pretium, vulgo *Estimation*, prius: quoniam prius vulgatum *Cop* de grains de l'espierre de Lille. Nostris à Cop, Illico, continuo, lit. remiss. ann. 1474. In Reg. 185. Charlog. reg. ch. 1293: *Le suppliant eurent à Cop en la rue seculi Larchier, qui ainsi l'avait bloché.**

1 *COLTA*, Idem quod *Collecta*, Tributum, vox et notione usurpata in Tabulis Dalmaticis apud Jo. Lucium de Regno Dalmat. pag. 275. 277. [Memoriale Potestatum Regens. ad ann. 1289: *De Colta quem tuler ad poverum Cleric ciestatis Regine in subsidio dando Communi Reginsoni pro strada ingratulanda, qua iuxta Parmam. Chron. Parmense ad ann. 1240: *Impostum dedit Coltas, regis redditus Episcopi et magnas Coltas imponebat Ecclesiis. Et ad ann. 1303: Ordinata fuit, quod deinceps solerent Coltas sua et notitia per Colletas. Vox etiam nunc ab Italis usurpata. Occurrit eodem notione in Chronico Mutin. apud Murat. tom. 11. col. 115. 116. 119. et 120. alia vnde notione in Collecte.**

2 *COLTA*, vestis species, idem, ut videtur, quod *Colobium*, Charta ann. 1288, apud Ludewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 637: *Præsertim colanus, quod nullus deferat tunicis cristatus seu capucia, aut Coltas, vel yopas in foro rerum venalium venales preter in nudandis, quod interpretatur forum annuale. Ubi vopio Germanice dicitur Coltas.*

3 *COLTAX*, Claudicans à Coxa. Papias MS. Vel. Glossar. Sangerman. MS. n. 581. *Coltax*, *Clodius* à Coxa, vel claudicans.

4 *COLTELLINUS*, vox Italica, diminut. à *Collutis*. Chron. Forolip. apud Murat. tom. 19. Script. Ital. col. 598: *Videns patris esse mactaturam, cum Coltellino eodem filium suum.*

5 *COLTELLUS*, pro *Cutellus*. Vide *Costularius*.

* *COLTIS*, f. pro *Cortis*, apud Baluz. Hist. Avern. tom. 2. pag. 8, ex Chartular. Bravantes: *Ad praesens manuum unam cum curtis... vineam unam habentem fines de uno latere vinea publicum, de alio latere Coltem antiquam, et de fronte superiore terram S. Sebastiani.*

1 *COLTORIUM*, Vide post Colina.

2 *COLUBERGULUS*, *Parvus coluber*, Joan. de Bono.

3 *COLUBARIUS*, [serpentinus frequens. Merob. Paneg. p. 10.]

4 *COLUBRIMODUS*, *Colubrinus*. Corippus in Praefatione:

Ille Colubrinus, Avem pars dura capillis.

1 *COLUBRINA*, Tormentum belluorum, à colubo dictum. Hieronymus Epist. Magistri Hospitalitatis Jerosol. ad Papam de Rhodo à Turcis obsessa ann. 1480. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 285: *Colubrinis et serpentinis deturbant faingantque, Breydenbach Itiner. Jerosol. pag. 208. de ead. Omission: Colubrinis et serpentinis nostris deturbant. Leges municip. Nephin. II. lib. 1. art. 33: *Neuhen fass et Colubrin bombardas manuaris aut Colubrinis canem ferre, nisi, etc. Arist. in suo Orlando lib. 9:**

Quel serpent, à quel morsu despoil,
Qui qu'il en face, qui en son doigt,
Qui segra, qui filon, qui Colubrin
C'est nature, come si nos sur sa agresse.

* Annae Bonicent. ad ann. 1453 apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 636: *Enno instrumento, quod Colubrinum Galli vocant, itcas occidit. Colubrine in Lit. remiss. ann. 1453, et Reg. 187. Chart. post. reg. ch. 138: *Les Angles Colubrin fait grans manieres de getter canons, Colubrin et autres engins, telles suppland d'ailleurs avoir le cop desdit engins en Colubrin, etc. Vide Ribaudengivus.**

1 *COLUBRISARI*, Factioles homines in pago Leodiensi ann. 1497, et seqq. de quibus haec scribit Adrianus de Viter. Busco apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 1288: *Colubrissarii dominabantur, nec permittabantur duo boni cives loqui perier, quin vellet scire de quibus esset sermo. Et si aliquis contradiceret ipsis, de mane invenit domum combustam et horrenis incensum. Vide ibi col. 1291. et 1298.*

2 *COLUBROSUS*, Curvus, detortus ad instar colubri. Hoc sensu Tertul. adv. Valent. cap. 4. dixit, Actus *Colubrosus*. *COLUGULA*, Colugo, Colugo Quenouille. Gloss. Lat. Gr. *Colucia* pax.

1 *COLVEKERLIA*, *COLVEKERLI*, Chronicon Abbat. S. Bertini, de Rodolfo Guinarum Comite: *Quod terra sua servitudo inducit, quod Colvekerlia vocatur, per quem popularis atrahitur, ut arma nullus nisi clavus deferret, et inde Colvekerli dicti sunt, quasi rustici cum clava. Non enim vulgare, Colve claver, et Kerli rusticum sonat. [Martienus noster, qui hoc Chronicon edidit tom. 3. Anecd. col. 561. legit, Colvekerlia et Colvekerli.] Lambertus Ardenn. lib. 1. Hist. Comit. Guin.: *In diebus illis fuerunt homines quidam clavati, sive clavigeri, quos vulgo Colvekerlos nominatos audivimus in terra Colvekerli habitantes, qui clavis sive clavigeri, à clava dicebantur agnominati, etc. Eadem ferme habet quae supra Chron. S. Bertini. [Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 428. In Reg. Comit. Historia conscribitur scribit Colvekerlia, Colvekerli: quibus vocibus ignominiosum omnino, praesertim mulieribus re-**

cens nuptias servitutis genus videtur indicari. Ipsum locum, si vis, consule.] Res. Meunier ipse. Ludewig. in Index tom. 8. legendum esse Colvekerlia et Colvekerli. Vide Colua.

1 *COLUM*, *Festigium templi*, Papias: *pro templi crassitudine, in Indecum et Colum. Vide locum in Longo.*

3 *COLUM*, Glossar. vetus, cap. de Vasis argentes: *Colum, apic. Accensetur vulgo sacra militaria, quodque vasculum quoddam militibus fortissimis ab imo fando perforatum, per quod vinum ex amulis in calicem refundebatur. Vetus et. Maria Cortina. edit. a Suardo: *Hamum obtinuit, quod thymiamateriam, etc. Ordo Romanus: Archidiaconus sumit amulum Pontificis cum vino de Subdiano, et refundit super Colum in calicem. Infra: Archidiaconus... accipiens Calicem ab Acolyto Archidiacono oportet vinum per Colum, quod sinistra manus Romanus Ordo Archidiaconum sumit digitum illius, qui purgandum. Quod utique vis in id opus est aliquo metallo formatum, in medio est plurima quasi axis foramina ad excludendum vinum, quod in calice archidiaconus per totum Missae officium in sinistra tenet, illo quo praedictum digito, angulo suspensum portaturus est.**

2 *COLUM*, *Colu*, Abbat. epistolam inter ejus opuscula. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769: *Colum, Antonen-*

nover. Ch. Christianus Arch. Moguntin. in Chron. pag. 381: *Erant Colae argentae nomen, per quas vinum poterat colari, et necesse fuisse, praeferat enim quae attinebat colari nomen, et. Auctore Gerard. Chron. Laurisbam.: *Bacina, thuribaria, Cole, et ampulla pondo 8. marcarum. [S. Wilhelm Const. Hirsau. lib. 2. cap. 94: *Adhuc autem ab Arnardo Diacono aliqui illos dirigit, et accepta Cola de manu ejusdem Sacerdotis, sicut et ille de Subdiano accepit, etc.]***

4 *COLATORIUM*, Idem quod *Colum*, Papias: *Colatorium, liquidator. Idem: Colum, Colatorium: à colando mistum. Ordo Roman.: Archidiaconus sumit amulum Pontificis de Subdiano Oblatuario, et. Maria Cortina. edit. a Suardo. latrinum, Alibi: *Genuelliones argentas cum Colatorio argenteo et auro. Hist. Episcop. Antist. cap. 30: Colatorium nunc, unde à Colato, Colato, et. S. Bernardus: *Colatorium de argenteo, quod in sacro utitur officio, duraturum unum. In Benedictio III: *Paleum unum, Colatorium unum. In Leon. III: *Vide Colatorium, quod Colatorium, dicunt per Colum transmittitur. Manilius:*****

Et colare vix indolis nullus amas.

Vide Chartam Philipp. Episcopi Bellovacensis ann. 1217. in Hist. Drocenti pag. 244. et Cardinal. Roma lib. 1. Rem. Liturg. cap. 25. n. 5.

* *COLATORIA*, *Colatoria*, S. Bernardus Monachum in Ordine clun. part. 1. cap. 50: *Ab uno Sacerdote capta iudicio exhibetur aqua etiam cum argenteo Colatorio, etc.*

4 *COLUM*, Clava, ex Flandrico Colus. Chronicon Andernense ann. 1231: *Plures multitudinali utriusque sexus reliquias carumque, et. R. G. de. [Pugnetis de fureis, Colis, à baculis sive subterfuge, et. Vide Coluberlia.]*

1 *COLUMBA*, Vās in Columbe speciem

effectum, supra altare appensum, in quo pyxis ubi Dominicum corpus ad inhumandum virtutum asserat, fuit inclauditur. Testamentum Perpetui Episcopi Turon. tom. 5. Spieglietti Acheriani: *Anastasio Presbytero capellano unius communione de servitio inter Perpetuum et Columbanum argenteam ad reparandum... de, lego, Anastasio in Hilario PP. Columbanum argenteum pensantes libras duas. Breve de rebus inter Perpetuum et Tabulario S. Theodori in Velavia: Columba desuper altare aurea, ubi Dominicum reponitur corpus in infans mundo venerandum. Hermannus Monachus Consuetud. Cluniacensis MSS. cap. 37. et eo Udabrich lib. 2: *Predicatum autem perdidit... Diaconus de Columba iuvener superius super... abstrahit. Adele lib. 1. cap. 3. Amphibrosius in Vita S. Basilii Cesar. cap. 6. Lib. 1. Miraculo. S. Dionysii cap. 2. Hermannum lib. 8. de Mirac. S. Marie Laudun. cap. 28. etc. Vide Durandum de Rituibus Eccles. cap. 16. et quo hac de re adnotamus in Description. S. Sophie. num. 61. et Durandum Remensis cap. quarto titulo secundo.**

2. **COLUMBA** Alii adnotant Charta ann. 1247. in Histor. Monasterii S. Marie Suevion. *Et forent tres Clerici crucem, baculum S. Vedoci, et Columbanum, aquina benedictam, divinis et sanctis huiusmodi.*

COLUMBAS de more ante Reginas preære, apud Grifridum Monemuthensem lib. 7. cap. 4.

PER COLUMBANUM ELEGIT EPISCOPI, id est, per Spiritum sanctum, qui per columbanum adumbratur. Concil. Ravenn. ann. 1811. cap. 10: *Et quod de festo B. Apollinaris, divinis et sanctis huiusmodi Rationabilibus per Columbanum electis fiant festa per totam Ecclesiam Ravennatem suis debitis. Vide Vitam S. Eucherii Episcopi Avenionensis et sancti Hieronymi Massiliensis in Vita sancti Hilarii Arelatensis.*

COLUMBAS VENERARE Concilium Aquigranense ann. 816. cap. 38: *Columbas quippe vendere, est impositionem manus, que Spiritus sanctus accipitur, non ad vite meritum, sed ad premium dare. Leo IV. PP. in Epist. ad Episcopos Britannie: Regibus de his qui turpissimum lucro Columbas in templo Domini vendere non pertimescunt, etc. Vide Joannem VIII. PP. Epist. 91.*

3. **COLUMBA**, Ordo militaris a Johanne I. Castellæ Rege institutus ann. 1379. Segovia. Alii hanc institutionem tribuunt Henrico III. eius alio ann. 1299. Haud diu duravit, cuius insignis erat Columba. Vide Favio lib. 6. pag. 1283.

4. **COLUMBA**, vox Italica, idem quod Columbarium. Pons namque ligum super arenam extensum a porra usque ad puppim, navis nostratibus Carlingue vel Ecarlingue, Contract. navigii Reg. Franc. cum aliis regibus, et Reg. signi. *Nostræ Cam. Comput. Paris lib. 284. r. et in Cod. Reg. 8436. fol. 190. v. edit. tom. 5. Hist. Fr. Du Chesn. pag. 457: Navis, cuius vocem, ligum, cuius est longe pedibus erigi, quo longitudo est de pedibus Rex in Columba.*

Nostris Columbe, Columbe et Columbe, idem quod Folium, jacobus de porte, Postis. Lit. remis. ann. 1363. in Reg. 100. Chartoph. Reg. 381: Ledit Jehan frapa tant à ledite porte, qui le voupi le Columbe d'acier, et par force se couri. Alia ann. 1392. in Reg. 144. ch. 185: Ledit varies prirent une eschelle pour vouloir entrer dedens ledit estage, et assirent la Columbe ou le maître Aise.

Alia ann. 1408. in Reg. 102. ch. 371: *Itellin Hubert s'efforça d'entrer ouit hantier entre deux Columbes. Alia ann. 1380. in Reg. 145. ch. 38: Itellin Huguenin d'une coignée qu'il tenoit, se print à ferir à un Columbe, à quoi l'un des autres d'icelle maison se feroit, et y frapa plusieurs coups, tant oudit Columbe comme au suel de desous. Rursum alia ann. 1385. in Reg. 148. ch. 195: Ledit prirent une eschelle pour vouloir entrer dedens ledit estage, et assirent la Columbe ou le maître Aise. Hinc Bas à columbe vocantur lignum postibus confectis aptum. Lit. remis. ann. 1480. ex Reg. 207. ch. 51: *Guilleume Le Roy avoit marchandé faire de ses mestres de saigner de deux cent toises de repertaige, partie chevrons à maison et partie à Columbe.**

1. **COLUMBAR**, Genus vineali, proprie quædam vineali formæ. Jo. de Jania: *Columbar, genus vineali, a collo, quod ut aptum collo. Vita S. Genulii Episcopi. num. 11: Et dicit ceterarum columbarum dicitur lacum, quod columbaribus arceatur ad hominum moribus, etc. Radulphus Cadomensis in Gestis Tancredi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 2. Rescriptorum. Idem rescriptor unus Turcorum non sibiis aculeum quam aculeatorum princeps: in Columbari gravissimo cunctis compede, in tormento tormentis, in tormento, in presertolator eterna.* Vitruv. Plantas in Rudent.

2. **COLUMBAR**, Columbarium. Glossæ Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7367. col. 1. *Columbar, columbus, diminutivum. Prov. columbus, columbus, diminutivum. Columbari, Prov. Columbar, ubi nificat.*

3. **COLUMBARE**, per Columbarium. Gall. *Columbar*. Legitur apud Thomam Madoc in Formulæ Anglie. cap. 121.

1. **COLUMBARIUM**, Pars navis, Italica Columba, lignum supra arenam extensum a porra usque ad puppim. [Ibid. lib. 19. Orig. cap. 2: *Columbaria in summa lateribus navium loca concava, per que quicquid remis, dicta, creto, quod est simile latibus columbarum, in quibus nificat.* Papias MS. habet, per que remi immittuntur, etc.] Gauderus Grossus in Vita S. Bernardi Abb. Firon. num. 21. *Reveries autem folium juxta cudentium folioribus affecti, mortuus similes in transitu prosternunt, etramque rumpuntibus, remis ferientibus usque a Columbaris extrahunt.* Vide Columba.

2. **COLUMBARIUM**, Vas, in quo clonores mortuorum condebantur, ab ejus rei circumstantiis, in Montefale. tom. 9. Antiqu. expl. pag. 47.

3. **COLUMRATIO**, Prestatio ex columbis. Sent. episc. Cravon ann. 138. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 108. *De Columbratione. Insuper columbus quod Columbratio libere per rectores ecclesiarum a suis parochianis non exigatur de rectore; sed quod quicquid sponte petenti dare voluerit, cum postquam accubitus tolli debeat.*

4. **COLUMBERIUM**, per Columbarium. Gall. *Columber*, in Consuet. Auxil. ann. 1204. col. 54. Sicut Montier. ann. 285. et alibi non semel. Vide infra Columbanus 2.

5. **COLUMBETA**, per Columba, qui Spiritus S. designatur. Laudes Papiæ apud

Murator tom. II. col. 30: *Ibi sunt Fratres de Spiritu S. qui alibi de Columbeta vocantur, etc. quod adeo pertinet, tant Columbanum albam in veste, de regula S. Augustini. Vide Fratres de Spiritu Sancto.*

6. **COLUMBINA**, Vita S. Francisci de Paula n. 24. tom. 1. April. pag. 112. D. A sociis apud patrem accutus est, novellas feras, quas Columbinas nominant, expugnavit.

7. **COLUMBINUS**, Lapis a colore avis dictus. Papias MS. Isid. lib. 19. cap. 10. addit: *Natura cæcisus pyxos et mollitie similis.*

8. **COLUMERUS**, Charta ann. 1281. apud Ugellum tom. 7. Ital. sacr. pag. 391: *Defervit arbores cum floribus et magnis Columbris roreant. Infra: Cum arbores et Columbo roreant.*

9. **COLUMBULUS**, Vide supra Columbar 2.

1. **COLUMBANUS**, Cloaca, Eluvies, Gall. *Egout*. Annal. Benedict. tom. 9. pag. 410. ex Chartario Farfensi: *In ductio (loco) coquina, id est, domus ubi pulmentum et cibaria coquunt. In nudoque Columban, id est, ubi aquæ insilunt.* Vide Columba.

2. **COLUMBANUS**, Columbarium. Gall. *Columbar*. Charta ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. Reg. 381. *Salutem et quandam vinum, cum quadam Columbo, que quondam fuit dicti Helie. Infra: Cum columbario.*

3. **COLUMBUS**, Memorialis Potestatum Regiæ, ad ann. 1218: de Obsidione Damiatæ: *In nocte Assumptionis sanctæ Mariæ de Augusto octo Saraceni fuerunt capti, qui remissis ad archiepiscopum Soldani, deferentes ignem, Columbus et cartas, et volebant intrare civitatem.*

4. **COLUMELLA**, Pellicula in hominibus ore infundens, etiam in equis. Salust. lib. 3. cap. 290. Laurent. in Amalia. addit, oblonga; si rotunda, Una dicitur.

5. *Una (non una) dicitur. Perperam prosum, ut docet D. Falconet, Columella enim est pars corporis, caruncula, scilicet ab extremo palato in fauces dependens. Glossar. Lat. Gr.: Columella, vocis, et tri. Adomus, caput, tripodem. Vide Lexic. medicæ a Panon. Brunone.*

6. **COLUMELLI**, Uguio, ibi de dentibus: *Horum primi Præciores dicuntur, quia omnes quod quicquid ipsi prius incidunt: Cassini dicuntur, quia duo in dextra maxilla, et duo in sinistra sunt; dicuntur quoque ad similitudinem caninorum dentium existant. Alii exiguæ per longitudo et rotunditate Columelle vocant. [Vetus Glossar. Sangerman. MS. num. 501: *Columellos Dentes pro longitudine et rotunditate vulgus vocat. Idem dicitur Cassini. Vide Columellus.**

7. **COLUMGERIUS**, Charta Gerardi Comitiss Matiscen. ann. 1190. in Biblioth. Palæacensis. pag. 148: *Am memorie de Douage, id est, de ejus prius, in quibus Monachi alibi accipiunt.*

8. An Coloni habitatio, aliquid ad colonos spectans, in Modis apud recens processit, ex nomine in cultum regit, qui Colonge in Alsacia vocatur, ut nabit auctor est Vir hac in re consulendus.

9. *Vide in Colosse et mox.* **COLUMBA**, Præsum faciem, vilula, ut Colonia. Vide in Coloma, Charta ann. 1119. in Chartul. Cluniac. *Guillermus... donavit quicquid in villa de Reges in Coloma. Infra: Colomium de Drens cum appenditiis suis.*

10. **COLUMBIA**, Eodem significatu, nostris etiam Colinge. Charta ann. 1292. ex

Hujus dignitatis apud Gothos non semel mentio est apud Senarium lib. I. Epist. lib. 8. tit. 1. lib. 9. tit. 30. et lib. 8. Epist. 9. ubi formulam *Comitis Patriarcho* exhibet: in Concilio Casarag. lib. 1. areo 630. Toletano IX. lib. I. XVI. apud Eusebium lib. 4. Ep. 7. in Lege Wisigot. lib. 12. tit. 1. 2. et in Charta Cindsulmibi Regis areo 684. apud Anton. de Yeper in Chr. Ord. S. Bened. tom. 2.

COMES PER UTRAMQUE GERMANIAM, apud Ammianum lib. 27.

COMES PERPETUUS, apud Hungaros dicitur, cum dignitate natus, qui solius Regis iudicio iussu. Sacerdotum.

COMES PILOATUS, apud Alemanos, idem qui *Sikester*, de quo infra. Gloss. Orat. Lat. *azet, hirsutus, pilosus*. Willcl. Helt. lib. 1. Philipp. ubi de prelio Bovinensi, vers. 407:

Et Comitem, quem Theodoric dux Pilorum.

Chronicon Flandrie cap. 15. de eodem Comite: Et un Comite d'Almaine qui on appelloit le Comte Pels. Quo loco Sauvageus contra MSS. idem restituit ex Meiero. Le Comte de Briva, ut est cap. 21, ubi inter Electores seculares Imperatorum primus post Ecclesiasticos *le Pels du Rata* recensetur, quem Comitem Palatinum in Charta Constantiensis Gaspar Bartholus ad hunc locum Will. Brittonis: *Raugraffen, non Rauchgraffen* intelligimus, asperum regionem domination, non ipsam hirsutam, cui *pili obtusum*.

COMES PORTUS ROMÆ, Qui navibus oneratis, suo victum et annuum in Urbem ex mari per Tiberis alveum navibus prefectus erat: ne quid iis et mercatoribus detrimenti accideret. Exstat apud Senarium lib. 7. Epist. 9. formula latius dignitatis, que erat sub dispositione fructu Urbis, ut est in Notit. Imp. cap. 4. et 9. Vide eundem Senator. lib. 2. Epist. 12.

COMES PRÆSENTIS, *Comite presentis*, apud Theophrastum cap. 14. Qui militibus in *Præsenti* præerat. Vide *Præsenti*.

COMES PROVINCIÆ, Idemque Rector Provincie, qui provincie Capitula primi ordinis decoratus, præerat. Hujus dignitatis formula exstat apud Senarium lib. 7. Epist. 1. ex qua colligitur dignitatem fuisse etiam militarem: *Tua tamen dignitas et imperialis auctoritas, quo gladio bellico rebus etiam pacatis accingitur; præterea juxta habuisse vitæ et pecis, functionisque officio iudicis. Habetur titulus in Cod. Theod. et Justin. de Comitibus qui Provincias regunt. Provinciarum Comitibus, in Lege Wisigot. lib. 8. tit. 1. §. 3. Plures etiam pro imperiarum Comitibus recensentur Notitia Imperii lib. 2. cap. 3. et Comitum Africa, Tingitanæ Britannicæ, Italiæ, Argiletorumque, Hispaniarum, etc. quos *Comites rei militaris* etiam comites constat. Joannes Salsaber, Epist. 283. de Comitibus: *Et quidem qui hoc officii gerunt in Palatio juris auctoritate, Palatinus sunt; qui in provinciis, Provinciales*.*

COMES PRIVATARUM, apud Landgraffen Germanis, *Landgravius*, Juxta seu Comes territorii mediterranei, ad discrimen Marchionum. Dominus Provincialis, in Speculo Sax. lib. 1. art. 58. §. 2. Præsertim vero et per excellentiam sui nuncupatur apud Scriptores Landgravius Thuringie. Arnoulds Labbe, lib. 2. cap. 8. et 9. ubi de *Landgraviis Comitibus Provincialibus*, etc. Ita et lib. 3. cap. 9. In Privilegiis Ecclesiæ Hamburg. Diplomata Friderici Imp. sub-

scribit idem *Ludovicus Provincialis Comes*, non semel, pag. 182. 184. 185. Quin et ipso Jussu, Provincialis dicitur in Libro Miracul. S. Ludgeri Episc. Milingard. n. 3. apud Bollandum: *Provincialis, qui Hassi dicuntur*. Anonymus in Fragment. Hist. post Albertum Argentianum ann. 1288: *Henricus Comes provincialis Alsacie, etc. qui Landgravius Alsacie, Landgravius de Winzenburg, Landgravius ad Staden ann. 1132. Landgravius de Kirchberg, apud comitem Iohannem Lambertii Schaffnab. ann. 1304, etc. Ludovicus Comes provincialis de Isenac, apud Joan. Mauritium Gudenum lib. 1. Hist. Erdartus n. 13.*

Memorantur autem in Germania varii Landgravi qui Principum titulo gaudent: Alsacie, Thuringie, Hassie, Leuchtenbergie, et Franconie, illi qui non sunt Principes, sed in Comitum dignitate: sicut *Barenis, in der Baar, Brigiste, Burgundus seu Burgundus Halensis, in Burgundis, Kleingaus seu Kleingaus, Nellenburgi; Singovia; Stefrungensis; Suingovia; Suenburga, Tullingie seu Stuelingie; Turgorie; et Walgorie*. Vide electores Salsburgensium, apud comitem 583, supra *Comes patris et mox Comes regionarius*.

COMES ET RATIONALIS SACRAMENTI, etc. sub dispositione Comitum sacrarum largitionum, in Notitia Imperii lib. 1. cap. 78. Vide Summa.

COMES REGALIS, Odo Fossatensis in Vita Bonifacii Comitis Constantiensis dedit Hugo Rex sibi fidei Missi castrum Mildenun... Constatumque Parisiacæ urbis, taliterque Comes regalis officio ad id est, Comes clientium Jure Regi obnoxius.

COMES REGIONARIS, Idem qui Provincialis, Charta in Alsac. Diplom. vol. 1. pag. 321: *Annus incarnationis dominice 1185. indicit 7. Innocentius II. papa. Cuiusmodi regnante, Hugone comite de Tagenburch, Theodorico Comite Regionario.*

COMES REI CASTRENSIS, apud Ammianum cap. 30: Post dignitatem Provinciatuque Tribuni, *Comes præfuit Rei Castrensis per Africam: unde fortissimum suspitione contactus, disprectusque, multo potius part potestate Britannicum seculo exercebat.*

COMITES REI MILITARIS, Qui ad provincie defendendas milite crediti destinati erant, et est in leg. 2. Cod. de Comitibus rei milit. (6. 14.) *Comes Militaris*, in Notit. Imperii lib. 1. cap. 111. Vide Jacobum Gotfred. ad C. Th. ord. cap. 28.

COMES RERUM NITENTIUM, Magno de Notis cap. 9. C. R. N. Comes Rerum Nitentium, Vide Tribuni Rerum Nitentium. Cod. REPARAT. REI ALIENI, sub dispositione fructu arbis Romæ in Notitia Imperii lib. 2. cap. 4. cui cura incumbit aquarum et alvei Tiberis, cuius in navigationem impeditur, et primum dicitur *Curator* Apud Theophrastum Tiberis et cloacarum urbis, ut est in veteri Inscriptione: quam dignitatem Augustum advenisse auctor est Suetonius cap. 28.

COMES RERUM PRIVATARUM, Qui præerat erario, quo privatis Principis usus erat dictum, cum aliud esset erarium, quo Latronum etiam usus habebant, quod nemp publicis necessitatibus addictum erat, cui qui præerat, *Comes sacrarum largitionum* dictus erat, hujus dignitatis formulam habet Senator. lib. 6. Epist. 8. Variæ autem indigulatur, nam titulum interdam

COMES REI PRIVATE nuncupatur, ut

apud Magnomen de Notis, Ammianum lib. 23. et in leg. 27. Cod. Th. de Pettitionib. (10. 10.) Vetus Inscriptio Th.

Private Comes atque rei privata in Alsac, Sacrum meriti vultus Jussu Comis.

COMES PRIVATARUM, absolute in leg. 120. ord. Cod. de Decurion. (12. 1.) apud Senarium loco laudato, et Gregorium Magnum lib. 11. Epist. 26. ubi perperam *Comes Priusorum* editum est. *Comes Privatarum largitionum*, in leg. ult. eodem Cod. de Inceptor. (10. 9.) et in Notitia Imp. lib. 2. cap. 4. Paulinus in Eucharisti.

... Private Comitum legitimus datus sub

De hac dignitate præcipue Codex Th. Notitia Imperii et Scriptores, præter auctorios, Cujacium, Pancirolium, Jacobum Gotfredum, Henricum Valesium, etc.

COMES SACRARUM REMUNERATIONUM, in veteri Inscriptione, 480. 7. Petronius Maximus *Sacrarum Remunerationum per triennium Comes* fuisse dicitur, id est, sacrarum largitionum: Ita enim appellatur in leg. 30. Cod. Theod. de Fidei (6. 80.) et leg. 2. de Comitate, (7. 12.) Vide Senatorum lib. 5. Epist. 27. Idem nuda *Comes Sacrarum* dicitur in gestis Constantiensis Concilii, ubi commendatur videtur Ordiericus Vitalis lib. 3. pag. 437: *Publius Torquianus Sacrarum Comes multitudinis Christianorum fovit*: legendum *Comes Sacrarum largitionum*, ut ad sub Trajano id nominis steterit.

COMITES SAGITTARII ARMENI, Una e 6. Ventilationibus Palatinis, que erant sub dispositione V. I. Magistri Militum Præsentialis, in Notit. Imperii lib. 1. cap. 40. *Comitum Sagittariorum* meminit Marcellinus lib. 18.

COMITES SAGITTARII MINORES, Una e 5. Ventilationibus Palatinis, que erant sub dispositione V. I. Magistri Militum Præsentialis, in Notit. Imp. lib. 1. cap. 31.

COMES SCANDIARUM, quo titulo subscrībunt nonnulli Presbiteri in Concilio Toletano VIII. et XIII. inter viros illustres officii Palatii, et in Charta Cindsulmibi Regis apud Anton. de Yeper in Chron. Ord. S. Bened. tom. 2. Eodem esse par est credere cum illa, quos alii *Scandones* appellaverunt, nostri *Eathanos*, qui a pœcula Regum sunt in Notitia Imperii, et in lingua Ecuaciari, esse pœculum perhoris.

COMES SCHOLARUM, Qui Scholis Palatinis, puta Scholis Saccularium, Gentilium, etc. de subus Notit. Imperii præerat. De his Comitibus est titulus in Cod. Theod. (6. 13.) et Justin. (12. 11.) de Constitutis et Tribus Scholarum, ubi multa sunt more concessit Jacobus Gothofredus, Licinius Soces, apud Theophrastum Germani Episcopi tom. 1. Epist. Rom. Pont. in Hormisdæ. *Καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ Θεοφλάου παπᾶ, lib. 1.*

COMES SILENTIARII, Una e 6. Ventilationibus Palatinis sub dispositione Magistri militum in Presenti. Notitia Imp. lib. 1. cap. 40. lib. 2. cap. 27.

COMES SILENTIARII, apud Senarium lib. 2. Epist. 13. Qui ponderibus et mensuris præerat, et ne in his fraudes admitteretur, invigilabat. Vide *Silquarius*.

COMES SILVESTER, in Chronico Augustani ann. 1234. qui vulgo le *Comte Sauvage du Rhin*. Chartam Emichonis Comitis Reymundus anno 1234. ubi *Emrich Einrich Comes Silvester*, apud Freherum in Orig. Palat. part. 2. pag. 28. apud Serrarium in Rebus Moguntinis pag.

830. *Hugo Comes Silvestris et Rhemi*, ann. 1811. *Comes Silvester de Duna*, in Vita Baldvini Lutsemburg Arch. Trevir. lib. 3. cap. 8. *Comes Transilivensis*, apud Albertum Argentin. pag. 112. Vide *Comes Hirsutus*, *Comes Pilorus*.

Couus Solensis, apud Ammianum lib. 15. pag. 35. ubi vir doctus *Sommarum* restituit. *Comes SPARTARIORUM*, Dignitas Palaestina in Regno Gothicorum Hispanie, cujus mentio in subscriptionibus Concilii Toletani VIII. in Charta Clindaugitini Regis ære 681. apud Anton. de Xep. lib. 3. Bene dicti tom. 2. et apud Rodericum Toletanum lib. 3. de Reb. Hispan. cap. 19. *Comes Spartharius*, in Concilio Tolet. XIII. qui scilicet militum, Cæsaripem excaubitus præerat. Vide *Spartharius*.

COMES STABULI, CONESTABILIS, CONESTABULUS, etc. Qui Regni stabuli, et equorum principis curam gerebat; *Trubanus stabuli*, in lege un. Cod. Th. de Comitib. et Trib. (6. 13.) et apud Ammianum lib. 14. et 20. *Regeus Castellæ Stabuli* lib. 20. *Comes Stabuli*, in leg. 2. Cod. Theod. de Equor. conlat. (11. 17.) et leg. 28. de Annona et tribut. (11. 17.) Procop. lib. 1. *Gotoricus* cap. 7. *Κωνσταντίνος* lib. 4. τὸν βασιλέως ἱεροῦ τοῦ ἑξῆς, etc. *Diapros* impet. In veteri inscript. *Silicho Comes Domesticonum et Stabuli Sacri* di. Regum, VII. 3. *Licini Episc. Andegavens. n. Comitus*, n. stabuli, et omnium equorum, *serinque custodem constituit*. Almoius lib. 3. Hist. Franc. cap. 71. *Regulorum* *eposus equorum*, *Comitibus* *constabularibus* *evocat*. *Dignitatem ipsam Comitatus stabulorum appellat* Gregor. Turonens. lib. 5. Hist. cap. 48. *Regino* ann. 807. *Burchardum Comitem Saxonie*, *quædam corrupte Constabulum appellamus*. Vide eundem Gregorium Turon. lib. 5. cap. 40. lib. 8. cap. 38. lib. 10. cap. 4. *Gesta Regum Francorum* cap. 38. et *Hincmarus* de Ordine Palatii cap. 22. *Κόνσταντίνος σταδίου* apud Anonymum Comestabulum in Porphyrogenito num. 1. 16.

Habuerunt Gothorum in Hispania Reges suos *Stabuli Comites*, ut liquet ex Concilio Tolet. XIII. in quo subscribit *Guiliamannus Comes Stabuli*. *Petrus Francus* lib. 1. *Comites* apud Castellæ Reges *Comites Stabuli* dignitatem esse permissum, sine administratione tamen, ac titulo tenus. Vide *Hincmarum* in Comment. Rerum Aragon. pag. 185.

At quæ primum in Equeorum cura versabatur dignitas, militaria postmodum facta est. Ita ut *Comites stabuli* copiarum Ducem præstiti fuerint. *Marebodus* in Vita S. *Licini* Episcopi Andegavensis num. 5. *Factum est ut a Rege flagrantibus eunctis Tribus militibus præteretur, qui auri more nostro Constabuli Stabuli nuncupatur*. Bene ille, *more nostro*; nam longe secus dignitatis istius munus describitur, qui donatus S. *licium* alium, in electione *Vita* ejusdem Sancti; locum suum descripsimus. Certe Comitibus Stabuli apud nostros copiarum et exercituum ducatum commissum interfectum fuit. *Fredericus* cap. 2. *Poeta Saxonicus* ann. 782. et *Annales Francor.* ann. 807. *Leges Edwardi* Confess. suo Additamentum ad eundem cap. 15. de *restitutione Vita ejusdem*, *Latine* *per diebantur ductores exercitus*, *apud Gallos Capitulares Constabularii vel Marscalli exercitus*. *Conestabulum* *Boemundi Principis Antiocheni* copiarum

non modo ducem, sed et signiferum fact. *Petrus Tudeboldus* lib. 3. Hist. *Hierosol.* statim initio. *Monastio Anglicano* tom. 1. refertur *Monasterium Comitum Costrile*. *Nigelum* quemdam fecisse. *Marscellus* et *Constabularius* *non solum*, *ita et quondamque dictus Hugo Comes exercitum moveret versus Walliam*, *dictus Nigelus et heredes sui in eundem præcederet*, et in *redendo cum exercitu*, *ultro reserentur*. *Matthieu Monastio* *nast.* ann. 1254. *Coram Comite Herefordensi*, qui secundum antiquum *ius*, *Constabularius esse disposuit regis exercitus*. *Almoius* *Scriptoribus* *solent*, *non omnino verum*, sub Philippo Augusto demum datum Comitibus Stabuli copiarum ducatum, post extinctam *Senescalcorum* dignitatem, quod post Stephanum Paschasium vult *Duchessius* lib. 8. Hist. *Monmorencien* cap. 1. pag. 112. tametsi non diffinit *Senescallos* non modo apud Reges nostros, sed etiam apud alios, exercitus duxisse, ac vexilla prætulisse.

Jura vero, privilegia, ac prerogative istius dignitatis habent in veteri Institutio *Cameræ Computor.* Paris. quæ loco inserere haud absurdum forte fuerit, *ita* *Charta istius meminit* *Tilius*. *Le Conestable* *est celui qui doit pour le fait des Guerres*. *Premièrement*, *le Conestable est par dessus tous autres*, qui *Roy*, *il y est, assigné, et qui* *Comtes, Chevaliers, Barons, seigneurs tant de cheval, comme de pié, de quelque estat qu'ils soient et doivent obéir à luy*. *2. Item*, *les Marchesaux de l'Ost* *ont tous lez et ont tous lez l'office de recevoir les Gens d'armes, Dux, Comtes, Barons, Chevaliers, Esquiers, et leurs compagnons*, *et ne peuvent, ne ne دهند de servir en bataille, ni en campagne, sans lez par le Conestable, ne faire bans, ne proclamations en l'Ost sans l'assentement du Roy ou du Conestable*. *3. Item*, *le Conestable doit ordonner toutes les batailles, les chevauchées, et toutes les estables*. *4. Item*, *toutesfois que l'Ost se remue de place en autre, le Conestable prend et liève toutes les places de son droit au Roy, et aux autres de l'Ost, selon leur estat*. *5. Item*, *le Conestable doit aller en l'Ost devant les batailles, tantost après le Maître des Arbalétriers, et devant après les Marchesaux en sa bataille*. *6. Item*, *le Roy s'il est en l'Ost ne doit chevaucher, ni en ses batailles ne doit chevaucher sans lez*. *7. Item*, *le Conestable doit par l'ordonnance et le commandement du Conestable*. *7. Item*, *le Conestable a la cure de envoyer messages et espies pour le fait de l'Ost, par tout où il voit qu'il appartient à faire, et deschevaucher, et chevaucher, chevauchies, quant il lui vient à mentier en est*. *8. Item*, *le Conestable a de tous ceux qui sont retenus à gages le Roy une journée pour son droit, des que les uns de ces chevaliers, ou autres, se présentent premierement, puis le Conestable recevoir son droit as li li plaist*. *9. Item*, *de ceux qui ne prennent gages du Roy, mes que de ceux qui ont pris, et ont pris l'ion d'argent, ou d'autre chose, puisque l'on chevauche à Bannière despliée, le Conestable doit voir son droit pour le service de ceux d'iceux, sur ce qu'ils prennent gages, despens, salaires, ou restitution, si comme dessus est dit*. *10. Item*, *le Conestable prent devers les Trésoriers de la Cour, et se descharge d'iceux, et est tenu de compter pardevers lui*. *Ces usages une journée autant comme il couvient par jour, quelle somme que ce soit*. *11. Item*, *le Conestable prant une journée*

de soldoiers de cheval et de pié qui sont devers en retours du Mestre et de Clare des Arbalétriers, et le Mestre et le Clare des Arbalétriers en prennent un autre. *Et ainsi il est accoustumé de tousjours du temps passé*. *Item*, *le Conestable de France fleurist comme de quodam gistro antique Cameræ Computorum*. *D. Négis* *cooperato corio viridi*, in quo sunt III. XXVI. folia, *virtute Litterarum*. *Requis de quibus nunc tractatur et fuit fol. 13. 14. 15. et de præcepto Dominorum fol. XXVIII. Rom. CCC. LIII. michi facto*. *Signal. Rudolph.*

Francus *litteris* *habet addere* *ex MSS. Petrescanis descriptis*: *Philippe par la Grace de D. Roy de France, Scavoir faisons à tous présents et à venir*, *que sur ce que nous trivier evar et fect Cousin Raoul Comte de Eu, Connestable de France, disoit et maintenoi que ceux de nostre lignage, et les Princes et Prelats, et Barons de hors de nostre Royaume, et toutes manieres de gens de cheval et de pié de quelque condition qu'ils soient, qui prennent gages ou argent sur Nous, luy doivent lesdits droitz, et sommes des précédenceurs audit Office ont accoustumé à prendre sur les soldoiers qui prennent gages, ou argent sur Nous, et que de ce nul ne puisse gager sur Nous, et de ce nul ne pue, ou doit exempter, sur Nous, de nostre lignage et autres maintenant le contraire, Nous voulons sur ce savoir la vérité, nous mandons à toutes nos cour, qui nous en pevent et dolvent dire, la vérité. Et aucuns trouvent que nostredit Cousin et ses précédenceurs audit Office, doivent prendre et avoir droitz de toute souveraineté sur tous ceux qui sont en nostre Royaume, et de hors, de quelconque estat et condition qu'ils soient, qui servent es host de Nous, ou de nos gens pour Nous, excepté toutesvoies les personnes de nostre lignage, ceux de leurs hosties, lesquels il maintenant de nous et de frans, et qui ne prennent sur gages, ou sommes d'argent, comme dit est, et tous ceux qui nous servent au leur, sans prendre gage sur Nous, ou somme d'argent en la manière dessus-dite, et excepte les soldoiers de la Mer, equier nostredit Cousin, et nul droitz. Et se declorons nous par ces Presentes au profit de nostredit Cousin et de ses Successeurs, et voulons qu'il puisse d'aujourd'hui en avant, et de l'avenir d'aujourd'hui, droitz de la manière dessus dite sans nul empêchement, lequel empêchement Nous pour le temps de venir n'estons dit tout au cord, nous n'empêchons nul droit en toutes choses, que en toutes l'autrui. Et donnons en mandement par ces mesmes Lettres à tous ceux à qui il puet, et pourra appartenir, de nos droitz et de nos Lettres, et de toutes n'ont l'autrui paisiblement nostredit Cousin et ses successeurs audit Office, et les baillent et delivrent à nostredit Cousin et à ses successeurs Connestables de France sans nulle difficulté, et sans autre mandement attendre de Nous, ou de nos successeurs Roys de France. Et pour ce que les chevaliers, et autres, et toutes personnes soient à tousjours, nous evois fait mettre nostre seal à ces présentes Lettres. Donné à escole Levine, l'an de grace 1340. ou moins de l'année*.

Plura hæc videre potes apud R. Patrem Anselmum in Historia Genealogica Comitum Stabuli Francie: ex qua placet hæc extorere seriem hominum

Florentini Wigorn. ann. 1126. *Constabularius*, pro Centuria militum apud Arsyam de Gesta. *Friderici II. Imp.* pag. 797. Ille vocem *Constabularius* pro turma militum, qui praestant *Constabularius*, usurpavit le Roman de Garin MS.

Quint mille furet en la Constablie.
A ceteris armis, et doctoribus de Nais.

Willelmus Guiart seu ann. 1804 :

El trouvent les autres au vole.
Dont chaucuns Constablie
Leur vocoit au point en sie.

Infra :

Assemblée des Constablies.

Rursus :

On eut une Constablie
De seculiers de Pignard.

Adde Chron. Flandr. cap. 113. et vide Meursium et Glossar. medicæ Græciz, jin *Κονσταβλίου*.

¶ Quod *Stabilitas* seu praesidium militarium praefectus est, sic dicitur. *Vide Stabilitas* 2. lit. Caroli VI. ann. 1418. tom. 10. Ordinal. reg. Franc. pag. 493 : *Quantum brevis Ludovicus et sui praedecessores nostri reges Francie in dicta civitate (Caracasson) garnisonem ducuntur et signifi servitium suis stipendiarii et unius Constabularii seu capitanei, instituerunt. Nostris Constablie, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartrop. reg. ch. 149 : Comites regis Henrici, Pontifices, evescivi, Constablie de la ville de Louviers, feust aiez sur les murs de ladite ville pour visiter le que, pour lo seurté et garde d'icelle, etc. Alia ann. 1381. in Reg. 120. ch. 4 : *Philippon Moran, eschevier de Bretagne, Constablie du fort de Sainte Blanche au terroir de Brande, vers le port d'Orance pour le due d'André. Rursus alia ann. 1415. in Reg. 169. ch. 100 : Le suppliant qui est l'un des Constablies et gardes de la ville d'Espernay, qui peuent et doivent aier armes et accompagnes, mesement en temps de double et de guerres.**

¶ *CONSTABULARIUS* ejusdem conditionis apud Siculos Consil. Mss. Caroli reg. Sicil. Item *Constabularius Neapolis* ac Aversæ non intrinsecus est, nisi de custodia civitatis nocturna, . . . Et caveant justitiani ne extra officium constabularii committant et extra officium.

CONSTABULARII PAROECIARUM, seu villarum, *Constablies des Paroisses* apud Froissartem 2. vol. cap. 98. in subvenerunt *Constabularios* de Hunderd, sicut dicitur, Edwardi III. introducti sunt, talem in villis potestatem habentes, qualem in Hunderdis *Constabularii* Hunderdorum. Sunt vero apud Anglos duo plerumque in quovis Hunderdo *Constabularii*, totidem in quavis Villa seu Parochia : et hi quidem *Inferiores* et *Subconstabularii* appellantur. *Vide* Item *Superiores* et *Capitales*. De ejusmodi *Constabulariis* egit Thomas Smith. lib. 2. de Republ. Angl. cap. 35. [Fragm. vel. de rebus Ludovici VII. apud Dicheum tom. 1. cap. 420. *Hugo de Laca* et *Hugo de Bello campo*, qui inde *Constabularii* erant villani Vernoli similiter et constanti animo defenderunt, contra Ludovicum Regem Francorum, qui illud oppidum obsidebat tum Anglicis ditionis.]

Constabulariorum apud Italos quod fuerit munus, illi docet Marius Favinus in Defensore pacis part. 1. cap. 9 : *Unus quidem cum Monacho stabulari ad aliquod unum opus determinatum circa*

regionem Communitatis : tamen ut dicantur exercitus, sive cum generis necessitate, aut pro solius unius persone periodo, quomodo instituebatur dux exercitus Agaponeus a Grecis. Vocatur autem officium hoc in communibus modernis Capitaneus, aut Constabularius. Ille vero exercitus dux de nullo se intrinsecat judicio tempore pacis : exercitum tamen militante, dominus erat occidendi, aut ubi perueniendi transgressores Regimini Padue ad ann. 1380 : Inter quos fuit quidam probus et strenuus vir dominus Simon Philippus Potestas Castri pontis Bonnedi et etiam Constabularius Rector militum Ultramonianorum et Theotonicorum. Continuatio Chronici Andr. Danduli, apud Muratori. tom. 12. col. 448 : Interea tempore Hungari cum exercitu in Castrum Romanum insulabant, obident, pugnant, sunt in pugnis deficient. Tandem subterraneis insidiis et unius Constabularii interioris infidelitate. Castrum obtinuit salvis personis et rebus.

¶ *CONESTABILES*, Centuria militaris, ejusdemque praefectus, apud Italos. Stat. synod. Ital. cap. 14. fol. 10. v. : *De hisdem capitaneis Constabiles praedictae, nec aliter officialis, non possint vendere nec vendi facere vinum ad unum totum solum. Et cap. 19. fol. 10. v. : De hisdem capitaneis Constabiles, qui debent vendi facere vinum culibet de sui familia, exceptis Constablie et barvaris. Chron. Domini de Gravina apud Muratori. tom. 12. sermo 13. cap. 10. Congregati universis capitaneis et Constablies Theotonicis, etc.*

CONESTABILES, Eadem notione. Stat. synod. Ital. cap. 14. s. ex Cod. reg. 4120 : *Habent potestas . . . uxum Constabliem bonum et expertum, et bene armatum, et alius fulcrum more Constablium. Stat. daltar. Reg. cap. 10. fol. 10. v. : Quod aliquis castellanus, necnon Constablie alicuius fortitudo, etc.*

¶ *CONESTABULUS*, *CONESTABULARIUS*, Judex civilis et pagi circumspectus, et idem qui alibi *Bailivus* aut *Propositus*. Comput. ex Bibl. reg. qui inscribitur : *Cupimus dom. Reverendi de Medis campis militis, Constabuli Aversæ de termino Ascensionis, anno Domini 1387. Ubi de receptis ballivæ rationem exigit. Lit. Alfonsi comit. Pictav. et Tolos. ann. 1350. tom. 3. Ordinal. reg. Franc. pag. 41. Item *Constabularius* contra *Constabulo nostro Arverni*, praesenti vel qui pro tempore fuerit, sive ejus locutementie. Alia ann. 1503. ibid. pag. 421. *Senescallo et Constabulario Caracasson, et contra locutenentibus, etc. Lit. ann. 1368. in Reg. 120. Chartrop. reg. ch. 95 : Haut homme, noble et puissant monseigneur de Colsebrat, Constablie de Bonensis et terroir d'Ostrevit, etc.**

¶ *CONESTABULUS*, Eodem significato. Annal. Bonincont. ad ann. 1388. apud Major. tom. 31. Script. fol. 101. v. : *Johannes protoludex et morbo infirmus, cuius magistratus Carolus Alberici Civis comiti concessit, magnusque Constabularius postea dictus est.*

¶ *CONESTABULUS*, Vici, Gaili, *Constablie* de la rue, idem qui vulgo *Consaisaire*. Curator disciplinae civilis politicae. Lit. remiss. ann. 1364. in Reg. 56. Chartrop. reg. ch. 408 : *Ledit Letorius quendam sergentem et les uerna, ensemble le Constablie de la rue où il demouroit pour le temps, (a Tournay) en la maison de Jean de Jellans.*

CONESTABULUS, Artificii inspector et prepositus, vulgo *Garde*. Pactum inter archiep. et civis Rem. ann. 1438. in Reg.

30. Chartrop. reg. ch. 347 : *Item dicebat archidiaconus, quod cum civis Constabulos fecerant in quolibet nasterio civitatis Remensis, quod facere non poterant nec debebant.*

CONSTABULARIUS, seu *Κονσταβλίου*, Imbreus etiam Byzantini Imperatores inter officia Palatina. Hi praerant Franci ad Palatii custodiam addicti, uti exerte docet Pachymerus lib. 1. cap. 7. et novius Constantinus in *Notis* ad Willhard. n. 210. et ad Alexiad. pag. 395. Francos vero a primæva sui origine Imperatorum custodia abhincis, videntur interire. Ammianus lib. 3. *Notis* ch. 15. *adhibitis Francis quorum ea tempestate in Palatio multitudo forebat, exactum quis loquebatur. Erat autem hic Rector Gildas, cuius nomen inter antiquos in Gentilibus appellati fuerit Franci, ad Palatii custodiam adhibiti.*

CONSTABULARIUS, Officium Monasticum, de quo H. H. H. in *Notis* ad Guillelmum. Cluniacensis MSS. cap. 13 : *Eat frater cui est commissa obedientia, ut de equis curam habeat et multum, quem recipiat. Constabularius, cuiusvis regie habet agnoscent suam, qui capiti curam de equis, qui ad ejus observatiam pertinent, habet autem in custodia sua totum accensum et hordum Monasterii, velutiam. Ammianus lib. 3. *Notis* ch. 15. in custodia sua, etc. *Stabularium* vocat Uldaricus lib. 3. Consuetud. ejusd. Monast. cap. 83.*

¶ *CONESTABULI* societas vel sacri sodalitati praefectus, nostris etiam *Constablie*. Stat. synod. eccl. Burdegal. ann. 1255. ex Cod. reg. 1500 : *Prohibemus ne confratres alicuius Constabularii, sive *fratris* Comitis aliquam vel erent de cetero in aliquo confratria, obsequio proprio assaeu et voluntate sui capellani Consuet. Mss. domini 1380. in Reg. 120. ch. 220 : Le Constablie desdits confreres de l'abbaye avoit intention de faire traire par estabement a un pie de buef, qui devoit estre mis en l'herbergement de son confrere. tom. 7. Ordinal. reg. Franc. pag. 379. art. 2. et 3.*

¶ *Variæ portio Comitatus Stabuli dignitatis appellacionem officii ad Scriptores. COMES STABULARIORUM*, apud Ordricum Vital. lib. 3. pag. 601.

CONSTABULUS, habet Regino ann. 801. *Præbites de Monte ant. 1113. etc.*

¶ *CONSTABULUS*, in Chartulario Gemeticensi tom. 1. pag. 168.

CONSTABULARIUS, Uguilo : *Stabularius*, Stabuli Custos, *Constabularius*, et *Constabularius*, et denique dignitatis officii, vel officium. Matt. Westmon. pag. 504. et all.

CONSTABULUS, Tudebodus lib. 3. *Constabulius*, Fredericus cap. 119.

Falco Benevent. ann. 1113. etc.

¶ *CONESTABULARIA*, Uxor Comitatus stabuli, in Seculo Mss. *Almorum Silvaneclatium* ad annum 1548.

¶ *Notris Constabliesse*, Charta ann. 1281. ex Chartul. S. Steph. Autiss. : *Homo de terra de Jellans, Constabliesse de France, et nobis dante Isabelle de Mellet, jadis contesse de Joigny, Constabliesse de France sa femme.*

Freher, in orig. Palat. 1. part. cap. 11: Nos a Comitibus de Spanheim 630. maribus matuo accepimus, et pro hoc nos a Comitibus in Meinhardo ex illa parte Moselle super petitione anonice et denariorum et altorum questuum, eis in pignore destinamus. Et infra: Saxoniae. Item Comitii pro eadem pecunia sub eodem tenore villas quasdam Engelsstad et Heidenheim haec 2 villas cum Comitibus pro 530. maribus. Chronicon Episcoporum Niderrheni, pag. 730. et 747. Ecclesie Mundenis in ejus gratiam donat Comitibus ibidem in Steynwerd, etc. Charta Ludovici Comitis Palatii Rheni ann. 1178. apud Freherum part. 2. Orig. Palat. Godfrido Comiti Seymenis Seymenem propter suae probitatis merita et servitium. Comitibus cum omnibus suis pertinentiis constitutus itaudo feudali. Vide eundem parte 1. pag. 81. Comitibus de Monte, apud Casarium lib. 8. cap. 26. Comitibus de Rinecke lib. 9. cap. 48. Occurrit praeterea in Speculo Saxonic lib. 3. art. 58. Et in Jure feudali Saxonic cap. 36. in Chron. Adae Regiae cap. 1. §. 114. et in Hist. Archiep. Brem. ann. 1158. 1144. et 1650. apud Hermannum de Rinecke in Chron. Comitum de Schemenbury non uno loco, Henricum Aquilonipolesem in Abbatie cap. 3. et de Primordialis Lubanice Urbis in Chron. Comitis Minsens ab H. Melbomio edito non semel, (in diplomate Ottonis IV. Imp. ann. 1218. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 341. Litteris IV. Imp. ann. 1218. apud eundem. ann. 1257. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 281.) Comitibus Palatinus, dignitas Comitis Palatini, in libro de Fundatione Notae suscepti: Sigispy quoque hac tempore Comitibus indigne est, Helmoius lib. 1. cap. 50: Adolphus accepit Comitatus terre Nordalbingorum. Adde Albertum Stadensem ann. 1116. 1112. 1123. 1128. 1131. Arnoldum Lubec. lib. 5. cap. 1. lib. 4. cap. 9. 11. 22. et Metropolitani Salsburg. tom. 3. pag. 407. [Comitibus in Charta anni 1225. apud Miram tom. 1. cap. 30.]

2. **COMITIA**, r. n. pro Curia generali. Vetus Charta in Metropoli Salsburgensi tom. 2. pag. 30. *Unde prefatus Dux ha cunctis Rationibus adhibita postea ageret Comitibus, causa nostra coram principibus et optimatibus terre nostrae, ipsius Advocatis assistantibus solemniter tractata.*

3. **COMITRE**, in Glossis Isid. dicuntur tempora bonorum, quando dant honores; Item ubi infantes sunt in Pithensis vero: Comitibus dicuntur tempora bonorum, quando dant honores. Comitibus suis ultionis sunt committunt. Quid ex hac confusione possit extricari plane non video. Brevis suspensio hancque glossarum auctores fortiter scripsit. Comitibus dicuntur tempora bonorum, quando dant honores. Comitibus cuncti militares sunt; quod committuntur annona sibi, ut notum est. Melius dicitur: Comitibus.

COMITICATUS, Dignitas, cujus forma exhibet Senator lib. 6. Epist. 13. lib. 7. Ep. 31. Eademque dicitur Vicarius Principis (officiale ita dicti) in urbe Roma. Vide Senator.

4. **COMITALIS POTESTAS**, i. e. Comitibus Charta Ludov. Pii ann. 817. in Alsac.

Diplom. num. 83: In tutelam nostrae imperialis defensionis acclama omni Comitibus fidei potestate recipientibus.

5. **COMITALITER**, Jure comitatus seu domus. Charta luteri Probat. Isid. Britan. tom. 1. col. 523: Scripto retinere curatissimam, quod causas ad nos de Britannia et uxor illius Ermenegardis, videlicet comitissa, forestam de puteo Arici, necdum tenebant Comititaliter.... dedimus. Vide Comititaliter.

6. **COMITIANA**, $\kappa\omicron\mu\iota\tau\iota\alpha\nu$, in Novella 8. Justin. cap. 2. pro Comitula, vel Comitula.

7. **COMITIANI**, Officiales Comitibus Orientis. i. in 13. Cod. Th. de Cohortat. (8. 4.) Sic etiam appellantur Officiales Comitibus domorum, in Novella Justin. 30. cap. 1. et 2. comit. Calchedon. act. 10. pag. 332. *Τῆς τοῦ κομῆτος ἀρχιεπισκοπῆς...* Κομῆτῶν τὰς αἰσ. $\kappa\omicron\mu\iota\tau\iota$.

8. **COMITIARI**, Colloqui, conversari cum aliquo. Isidor. in Gloss. Comitula, loqui in conversatione, audiendo, audiendo; forte Comitulari, [ut habent excerpta Pithagora.] Ducta autem metapora ab illis qui Comitibus publicis interesse solent, Guillelmus de Belloacensis in Vita Paschali II. PP. Comitarius cum ecclesiasticis, Rex, nos non debere, nec posse, eo maxime, cum Comitibus Ludovico non fecit, quod non debuit abesse, qui omnium nostrum debuit interfuisse primus; ubi Comitium est colloquium. Vide Salmasium ad Tertullianum lib. 2. cap. 388.

9. **COMITIDA**, Joannes Dian. in Vita S. Athanasii Episc. Neap. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1046. viii: Item, pater noster, comites archiepiscopus, et quatuor libros viginti, ex quibus una nomen Sergii curatum habebat; fecit et Comitidas, quibus Cantores pro festinatis uterentur. Ex sensu comitis, quod est Comitidas fuisse quoddam vestimentum vel instrumentum genus, quo Lectores in Ecclesia utebantur. Forte posset analogum intelligi, ubi lectiones legentur, quod Comitida dictum fuerit a Comitibus seu Lectorem. Vide Comites 1.

10. **COMITISSA**, Comitiss uxor. Exstant Litterae Ave Comitissae pro Ornobio Ripulensis, quae datur dicuntur. xii. Kal. Julii ann. vii. regnante Ludovico Rege filio Caroli i. Id est, Ludovici Pii, inquit, Mabill. lib. 8. Diploma. cap. 1. p. 102. *Ad hoc ut si vera est, quod habet Litterarum ann. 787. revocanda sunt: octavo igitur saeculo usurpata vox Comitissa. Id confirmant Carmen de S. Brigitta a Clulieu seu quovis alio exaratum eodem saeculo, Inter Acta SS. Benedicti. sac. 4. part. 3. pag. 304. et Charta Stephani Comitis, quam ex Chartario Parisiensis videtur. Sed ut in notis ad Capitularia col. 1001. ubi sic habetur: Ego Stephanus Christi humiliter grata Dei Comitis, necnon et Ansaldrus Comes. Actum in vicinis, ubi in imperio domi Karoli gloriosique Augusti, xiiii. regni eius in Francia, xxxvi. in Italia, sub Indictione iii. Occurrit eadem vox in Bulla Johannis VIII. Pii pro Monasterio Anienensi et in sequentis ejus instrumentis passim, maxime ab initio saeculi x. quo Comitissae ceperunt infestari jure praesideri.*

11. **COMITISSUS**, ad Vicecomes? Mabilionis narrat lib. 49. Anual. Benedict. ad ann. 383. n. 38. Guili. Comitem Astacensis, et Ad-Garsium Comitissam multo predicti. Statuerunt Monasterio restituisse; et lib. 50. n. ad ann. 388. eundem. Guillelmum Comitem predicto Arsi-Garsium Comitissam quamdam Eccle-

siae S. Johannis Standi partem vendidisse, quam tandem amam sanctos Dei Comites Henrici Sim. sedis Comitaliter.

12. **COMITIVA**, Comitibus dignitas. Sacri Patrimonii Comitiva, in vet. Inscript. apud Sirmundum ad Sidelium; Apparitor illustris Comitis sedis Comitaliter. Chartag. 1. Fortunatus de Vita S. Medardi cap. 6: Pontificatus in Ecclesia causeris, et in praesenti Comitibus honoris essentibus. Comitibus cassata in Codice Theodos. et Justinian.

13. **COMITIVA**, Item quod Obsequium, Comitibus vite, Italia Comitiva, Compagnia proprias, quae accompaniatur per Comiter; Gallis, Suite. Brompton in Henrico II. Filio suo mandavit ut sororem suam et Comitibus ejus reverenter suscipiant. Henricus Beaufort ann. 1390: Cuius sedem Comitibus armatorum illius venientibus. Mathaeus Paris ann. 1249: Pro recuperationis et defensione jurium nostrorum iam in clamaris quam in transmarinis partibus ad quia super missum Comitibus, etc. Thwocet: Perrexit cum bona Comitissa militum. [Chron. Trevelth apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 587. Edmundus Cantuar. Archiep. in Comitissa sua fratres Predicatoris habebat continue. Occurrit in Statutis Humbert Bellipoli apud eundem Acher. tom. 3. pag. 102. Comitibus, Comitibus bare tom. 1. pag. 255. Anecd. Martea. tom. 2. col. 77. Vita B. Coletae, etc. Adde Litteras Officiales Paris. ann. 1384. et Chartularia. Comitibus, Comitibus Comitissa sumitur pro pompa funebri, Gal. Convoi: Item loquitur suam eundem vini sufficienter ad potandum illis, qui ubi obitus et die sepulture sua facient Comitibus.

14. **COMITIVIS**, etiam dicta Praedicatorum militarium Cohortes, quae vulgo Societates appellantur. Comitibus Brigide Compagnia di Gente, Italia. Bula Urban V. PP. apud Waddingum ann. 1364. num. 12: Impetias quorundam visionum credulorum, quos sub titulo Comitivarum, seu Societatum immunitas congregavit. Alia ann. 1365. n. 2: Litteras ipsas et processum, quem contra Comitibus impius facimus vobis, per hunc bolum destinamus. Bula Gregorii II. apud eundem ann. 1378. n. 8: Ne faciant Comitibus... suis colligatis et fidelibus nostris. Thomas Waddingham ann. 1381: Interpretemur Comitibus Anglie contra magnas Comitibus quae debeatantur in Francia, etc.

15. **COMITIVA**, Societas, Gal. Compagnia. Litterae n. ann. 1381. et Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 111: Ambulantes insensu et in una Comitibus per vicum sancti Martini, etc.

16. **COMITIVUS**, Placitum. Charta ann. 1123. apud Hieron. Vigerium in Stemmatibus Asatiko pag. 110: Cartam D. Leonis PP. et aut sui Gerardi facit legere comites et priores, qui in istis quatuor Advocatis in fanitum S. Crucis ostendit, nisi tria Comitibus per annum, in quibus quadripud judicio vel decreto de Seditionibus, coditionibus fuerit conditionatum, duas partes Abbatis Trilicis, tertiam partem accipiet Advocatus. Vide Advocatus, Comitula, et Comitatus 1.

17. **COMITIVUS**, pro Comitibus, ut legitur ibidem. Vicinus. Stat. ann. 1279. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 376: Cuius quidam prohi homines... habentes domos circa predictionem locum, pro se ipsos manibus et armis contra adversarios predictum locum commorantes,.... comparissent, etc.

18. **COMITIVUS**, adject. Ad comitia

apularis, Joanni de Janua. Gildas de Excidio Britan.: Sanguinarius, superbus, parvulus, Communipulares, et adolores, Dei inimici. Communipiones, et Communipelliti. Vnde Spartianum in Pescennio nigro. Gloss. Isidori. Communipularis, Consens. Collega. Papias. Communipularis, Consens. Collega. Grævus malitiae. Tacitus usui est vocem Communipularis, quia ignota est prioris Latini analogia. Hi constanter usurpant Manipulari, ut Tacitus ipse non semel. Communipulcrus.

1. **COMMANTULUS.** Vetus Inscriptio apud Gruter. 68. 10. Regressum cum Commantulis libentes solum solvunt. Et 586. 1. Titus Commantulus horæ equis, etc. Et 551. 4. contrahit Commantulus.

1. **COMMARA.** Charta Roberti Nannet. Episcopi Hist. Brit. col. 518. De obligationibus et confessionibus a Commaris post Pascha habitis Presbyter quartam partem habebit, Canonici et Monachi tres. Lobineus in Glossario Gallice reddit Commara, Commar, et Commar.

2. **COMMARIS.** Hujus obligationis a Commaris factæ rituum mentio fit inter Redii. priorat. S. Vinc. de Azeirre in dice. Pictav. Item in notis de decimis floumari.

1. **COMMARCHA, COMARCHA,** ut mox Commarchia. Preceptum concambii Luthari Regis cum Oberto ann. 961. apud Marten. tom. 1. p. 107. *Commarchia col. 177. Dedit itaque prædictus Obertus ad partem filii nostri in Comitatu Juliciensi in Commarcha Bardunach coritium cum auctoritate usum, et pascuis, et prati jugera xxxviii.* Chron. Penseuse ad ann. 1281. *Et tunc fuit ordinatum per Commam Parin, quod datum solvere tur ducibus, et pascuis de alienis pascuis, et ob hoc stantem Notarii pro Communi in Commarchis, qui faciabant publica instrumenta de dicto blado conducto de alienis episcopatus.*

COMMARCHIA, Confine, limes, Gallia. Frontiere, Comarque, in Consuet. Solensi tit. 14. art. 87. Wibertus in vita Leonis IX. PP. cap. 14. *Odorem vicinis Commarchis Francorum Comitum in fr. suum Concitavit.* [Hist. Mediani Monasterii pag. 269. in Racerpelle Joannis a Bayono de Abbatibus hujus Monasterii: Quia illud oppidum in fr. suis pascuis, ragnorum, quas Commarchias vocant, positum, argenti pondere quas Marche Francie vocatur, Francigenis adhibet.] Leges Alfonsius in Perle Art. 3. dicit. *lege II. Marquis tanto quere dicit como senior de aliqua gran tierra que esta en comarca de Reynes.* Vide Papebrochium tom. 8. Mail pag. 318.

COMMARCHIA. Quorum marche vicinas sunt. Hist. Erchemberti n. 32. *Institutus itaque Lodovicus Caesar... a Beneventanis, Capuanis, et cumque Commarchiensis est ratione perire perdidit.* Occurrit in Lege Bajav. tit. 11. §. 5. tit. 16. §. 2. tit. 21. §. 11. et in Chronico S. Vincentii de Vulturno pag. 635.

COMMARCHUS. seu Commarchus, ut habet Jo. de Janua, Princeps super Comites. Gloss. Lat. Gall. Commarchus, Princeps ou Comite.

1. **COMMARCHUS,** apud Joan. Diaconum in Actis S. Isid. Agricola n. 13. tom. 4. SS. Mail pag. 518.

COMMARCHUS. Tabular. Delapare Santonensis. *Maldensis. Hildesheimensis. Commarchi Santonensis civitatis nobilitatis Viri, fecit piscationem in flumine Caranto super montem et tenuit eam cum filio, usque quo Franco tenuit Commarchum in capitulo in possessione sua cap-*

tivum et compeditum, quem Fulco Comes veniens Santonas, secundum seniorum patrie judicium liberavit. Infra vero Commarchus in vocatur Gaufridus cognomen Martialis, etc. Viti. tom. 1. Analect. Mabillonii pag. 308.

1. **COMMASCALARE,** Firmare, roborare, mascula quadam virtute perficere. Apud Miles. 3. pag. 209. *His copiosis antibus meum Commasculat.* Macrobi. Saturn. lib. 7. cap. 11. de Servio: *Comasculat frontem, et sequestrat veracitatem in te facies robore indicat, confer nobiscum libere.*

1. **COMMASSARE,** Massare, in unam massam coagmentare, Gallice Reduire en une masse. Venerat. Becl. *Commissus Sanctus verbi glitino Commassa animando formavit, et forma distinxit.*

1. **COMMASTIGARE,** Mandere, debitis terere, Gall. Mâcher. Macer Carmine c. 58.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

1. **COMMASTIGARE.** Idem.

Cental. inter Acta SS. Benedict. smc. 4. part. 1. pag. 101: *De mercato per hebdomadam XL solidos, de Commenda per hebdomadam XX solidos.*

1. **COMMENIANS.** Limes, terminus. Charta ann. 1114. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 389. *Donamus vobis... tertiam partem de totis placitis, de Christianis falantibus et latronibus, qui fuerint capsi de S. Juliano usque ad crucem S. Afrodini, ... et infra istos Commenianos, etc.* Vide Commarchia.

2. **COMMENBATERIS.** Coniunctus ut membrum corpori. S. Paulinus Ep. 44. alias 31. n. 4. *Commembra in Domini corpore fidei compago.*

3. **COMMENBRIS.** Ruseum corporis membrum. Guibertus lib. 2. de Pignorat. S. Sanctonum cap. 3. § 1. *Si enim a quolibet digne percipitur (Christus in Eucharistia) quid aliud quam summo illi Capiti cohererent, per cui ipsius quoniam suscipit carum, illo Commembra efficitur.* In Epistola Nuncupatoria ad eodem libros idem Guibertus habet: *Christus in calce suis sibi Commembra vocat.* Vita S. Columbae. *Commembra* SS. Iulii pag. 225: *Quia Dominus Austriam nunc in Aquilonem convertit flatum, nostros de periculis Commembres retrahentem.*

4. **COMMENORARE.** pro Commemnefacere, admonere, ad memoriam revocare, crebro utitur sanctus Augustinus in de Unitate Eccles. auct. 11. lib. post Collat. cap. 30. lib. 1. Contra Crescent. cap. 38. etc.

5. **COMMENORABILE.** Memorabile. Charta Joan. ducis Alenc. ann. 1444. ex Tabul. Cartus. B. *Quidam Sancia faison que nous voulons a nostre pouvoir enuier les Commemnorables fais de nos predecesseurs.*

6. **COMMENORATIO.** Hanc vocem usurpant Latini Patres quae ex recitatione nominum eorum quos *Fideles* vocant, qui fiebat in sacris Missis liturgiis. Avitus Viennensis Epist. 4. *Quos si absque capitibus cupis, in una conjugalis copula dies suprema recipiat, nec damnationis dignas putamus, nec a sacrificio Commemnoratiois excludimus.* Adde Epistolam II. sub finem. [Graeci *προμνησκων* vocant.]

7. **COMMENORATIO.** Anniversarium, seu officium pro defuncto celebratum. Testamentum Berthramni apud Mabill. tom. 3. Analact. pag. 117: *Quidquid exinde in tributum aut in suffragium manis singulis per nos mandamus, ex hoc quodam fuerit mea Commemnoratio, aut in testamentum aut in aurum erogetur.* Testamentum Bernardi Domini de Turre apud Baluz. tom. 3. Hist. Arren. pag. 418: *Item legamus Commemnoratio, qui intererunt primae Commemnoratio, quae fiat post mortem meam pro anima mea, cuiuslibet tres solidos et unum denarium.*

8. **COMMENORATIO ANIMARUM.** Vide in voce Anima.

9. **COMMENORATIONES DEFUNCTOUM.** in Concilio Bracarensi can. 38. Vide *Hyphichon*.

10. **COMMENORATORIUM.** Optato Milertiano lib. 1. idem est quod brevis, syngrapha, libellus. Hist. sacra PP. Epist. 71. Cod. Carolini: *Obiit noster Commemoratorium, ut asserbat, vestre Excellentiae exaratum, scilicet de electione Episcoporum Iamnasii Ecclesiae (Ambrus, de Ofice. cap. 20). Si nobis vita maiorem discipline speculum, non caliditatis Commemoratorium.* hoc est, Inventarium. Vide Barth. Adv. 35. 32.]

1. **COMMENDA.** Depositum. Curia Generalis Catalanae in villa Montissoni ann. 1285. sub Alphonso Rege Arag. MS: *Statutum quod aliqui homines non possint capere vel retinere in persona pro aliquo debito, nisi esset Commenda.* Charta Jacobi Regis Aragon. ann. 1391. *Scriptura Commenda seu depositi.* [Ille Ludovici X. Franc. Registrum. 1345: *Com datum sit nobis intelligi, quod Iudaei fuerint a regno nostro exclusi, et possessione eorum ad manum nostram per gentes nostras postea, plura de bonis Iudeorum ipsorum in inventariis super hoc confectis fuerint, et ad nos pervenerint, et ad actiones (i. actiones) distorum Iudeorum recedat, etc.* Charta Ecclesiae Anglicanae ann. 1312: *Andreas Gaherti Dominus Canonicus in Aragon. ann. 1391: alius locis, se dicens esse Procuratorem Ecclesiae. Anic. nec non esset, mangometas, Commendas, legatas, helemotias facias Ecclesiae.* Vetus Poeta MS. ex Bibl. Coisliniana: *Il. nullis besano Il ballis, En son vengre s'en alla, S'illat il n'et pas, Sa Commenda demant.]*

Vide Foros Aragon. lib. 1. tit. de Immunitate Ecclesiar. gesta Innocentii III. lib. 3. pag. 105. Columnae de iur. canon. apud Marcum in Hist. Beneharn. lib. 5. cap. 1. Foros Jacae apud Blancum in Hist. Aragon. regum Aragon. pag. 568. [Van-Essen. part. 1. tit. 81. cap. Acheheri Spicil. tom. 6. pag. 34.] etc.

2. **Charta ann. 1356. ex Reg. 43.** Chartopol. reg. ch. 809. *Idem Iudaei poepto esse Commenda habere.* Sicut Verce. lib. 2. pag. 87. r. *Item statutum est, quod ille peneus quem factum fuerit aliquod depositum vel Commenda, non potest nec debet potest libellum, sic dictum depositum vel Commenda petere per depentem.* Vide supra Commenda.

3. **COMMENDA.** COMMANDA, vel COMMANDA. Societas mercatorum, qua uni sociorum tota negotiatiois cura commendatur certis conditionibus. Gall. *Société en Commende.* Statuta Massil. lib. 5. cap. 19. *De societatibus et Commendis: Constitutum, ut si quis aliquam pecuniam, aut rem aliquam in societate vel Commenda ad certum usum cum eo forendum ad aliquod locum nominationem dedit, vel concessit, etc.* Passim occurrit ibi, ut cap. 20. § 1. 22. 32. et 34. ejusd. libri, et cap. 16. lib. 3. § 11. Vide Commendator.

4. **COMMENDA.** Dare in Commendam, vel Commendare, Praedia, ac beneficia Ecclesiastica vel Monastica secularibus vel aliis laicis iure concedere. Gloss. Graec. Lat. *ἡπαρχαζω, Commendatio.* *ἡπαρχαζω, Demandō, Commendo.* *ἡπαρχαζω τοι εὐχαριστήριον, Commendo, depono.* Luthpandus lib. 4. cap. 3: *Commendat illi, seu quatuor in eam dedit Ecclesiae.* Tabularium Abbatinis Conchenensis in Ruthenis Ch. 18: *Vetamus autem, ut nullus homo aut femina ipsum iuvandum aliam Commendam nec Commendam neque nullum cultum non habeant, nisi solum Dominum, et beatissimum Virge, et Monachi Conchenensis Monasterii.* Ch. 23. *Et illud nunc alicui, qui habeo in Sentres, et tota Commenda, et bosco, et pratos, etc.* Ch. 350: *Item servam de Condelesse, quia in ipsum iuvandum aliam Commendam de Combas, militibus in Commenda Bernardo de Natiago, et filio suo Umberto, et Radulphi de Dicoet ann. 1170: Ecclesiam Conchenensem indigentia Domini*

Pape tempore longo Commendatorem obtinuit. Vita Benedicti XII. PP. *Revocavit omnes Commendas factas per nuncios suos de Ecclesiis Cathedralibus et Abbatibus, quibuscumque personae; Cardinalibus et Patriarchis dantur accepit.* Chronicon Senonesense cap. 30: *Omnes obediunt fore ita sibi restituit, ut miles Monachorum statum Monasterii... scire possit: unde in aliis locis quousque habebat Commendam.* Vita Innocentii Commenda accepit de locum tom. 13. Spicillegi Acheriani cap. 355. Vide Inguipum pag. 871.

5. **COMMENDARE MITTERE.** Eodem significatu. Chartularium Matiscensense fol. 150: *Gualthero Monetarius in Commendam misit vineam suam in Fontanillis Canonicis S. Vincentii, ut teneat ut cum eam vendere necesse habuerit, nulli licent eam vendere nisi dictis Canonicis.*

6. **HABERE PER COMMENDAM.** Ad rationem possideri. Charta ann. 1162. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 388. *Et illud (castrum) debemus habere et tenere a te et Rogerio filio tuo, et ab omni nostra potestate Commendata.* Vide infra Commendatio 1.

7. **Commendarum auctorem fuisse autem Leonem IV. PP. sed qui eum ab hoc buis eximere non potuit, esse contra excogetis propter trappolum, et in vasionem Saracenorum, et depredationem Siciliam, et maxime partis Italiae, et gratiam Episcoporum et clericorum, qui suis sedulis pluri erant. Idem, quae postea ut abusus iste longius serpsit et propagatus fuerit.**

8. **De hoc abusu commendationis stylo multa scripsit Rogeri bellii cui titulus: L'Abbe Commendataire.** Insinuat illi non potest Gregorius Magn. Sanctissimus Pontifex, qui Ecclesiae propriis Praeulibus abbasque plerumque committit. Episcopis vicinis, aut exulibus concessit administrandas, dum eis legitimum propriumque provident pastorem exstiteret propriis resident Ecclesiae. Sed longe alia fuit ratio commendationum, secunde stirpis Regibus in Francia Imperantibus. Tum non solum Episcopos plures Ecclesiae, sed laicos etiam potentiores commendabantur Monasteria a suis Commendatoriis plerumque expolienda. Cessavit ille abusus, huiusmodi tunc successerunt Commende, non ad spiritalem Ecclesiae, sed ad temporalem Commendatorem utilitatem excogetis. Juxta Leonis X. Papes curia, *Commendatarius* in Franc. designat Commendatarios, quibus Abbas vel Prioratus conferat Romanus Pontifex, hac in re per auctoritate sua Commendatarios solvit et auctoritate canonibus, qui huiusmodi commendas non potiebantur. Verum notior res est, quam ut in his exponenda diutius immoremur. Vide Commendatarius.

9. **COMMENDARE** dicebantur praedia, vel feuda, quae ad vitam et ad tempus autem alicui concedebantur. Pactus regis Sarraceni 72: *Si quis alteri vitam terram suam Commendatorem, et alius reddere, etc.* Will. Malmesbur. lib. 2. de Gest. Reg. Angl. cap. 7: *Provincia quae vocatur Comberland, Regi Saxonum sub fidelitate Commendata.* Vita est. Vide Henricum Hunaldum. lib. 9. pag. 353. Hugonem de Cleris, et Guillemum de Podio-Laurentii cap. 49: *Comes Tolosanus Comiti Salernitano Comendatorem suum Commendatorem, et alius Farenzini tenendam tradidit ex Commenda, reddendam et quandoqueque requirere sine mora, et eam in vita sua tenuit usque modo.* Adde cap. 45. Charta ann.

Vide eundem Thomassarium ibid. pag. 127. et 150.

27. Singulariter hic addit Werpionem, quem exhibet Mabillonius sec. 6. SS. Benedict. part. I. pag. 648. ubi non video quid sit Comanda nisi prelatio pro iure tutelae, quod sibi Bono arrogavit in Polioaco; sed Lector ipse iudicat: Venit Bono ad Placitum, ubi cum Gerardo Comite erant nobilissimi homines, et iuravit Bono, quod sibi Bono arcebat, id dicens manu sua propria: Ego Bono, nec meus conductus, me iubente, homo nec femina ad meam artem, nec ad meum imperium, in Polioaco nec in ejus obediencia nullam faciam de bove, vacca, etc. Et si ego vel meus conductus homo vel femina aliquam Comandam vel prelatiunculam fecerit, post quindecim dies postquam sciero, vel ad rationem meam fuero per te, Gerardo, vel per tuos misicatos, sive per Abbatem qui modo est, vel per ipsam qui in antea erit, et per Monachum qui ipsam obedientiam tenuerit, capiam emendandam, et potest ad tuam misericordiam, Gerardo, veliam, sive ad Abbatem vel Monachum, qui modo est vel in antea erit. Vide Comendatio 2.

1. Comandia, Eadem notione. Tabularium S. Petri Vostensis fol. 3: Gausbertus de Malaterra apud Deo et S. Petro Apostolo Vostensi in vita et in salute sua totam Comandiam, quam in villa que vocatur Orpof habebat. Similiter quoque Gualterus Comandiam modo eadem Comandiam B. Petro Vostensi dimisit. Deinde guidem Elias, Gausberti nepos hujus Comandiam participet per Dominum. fecit quiritacionem de ea.

1. Comandaria, Eadem significatio. Antiqui. Recognit. in Regepro Probis fol. 60. et 61. ubi Comandaria debet Comiti de Comandaria I. em. avene. Petrus Jordan debet pro eodem I. nait avene. Homines de Montiscorcor debent Comiti pro guarda 5. sextar. Vienn. avene, etc. Summe acense de guarda et Comandaria 30. sextar.

1. 5. Comenda, Beneficium equitis Templarii, Gall. Comenderie. Notitia Ecclesie Maxima apud Roccum Pirum Sicilie sacra pag. 548: Atque vero ex antiqua relatione testant hunc Equitem appellari Guerguam, qui cum aliis tribus Templariis ex anni Comendat in Suria, motu Saracenorum, signum istud B. Virginis in eam transfundunt in Italiam patriam suam curavit.

1. 6. Comenda, Certe preces pro defuncto faciendum. Necrologium Monasterii Josephensis apud Mabil. tom. 3. Analec. pag. 562: Unde ad perpetuum rem memoriam in nostro Capitulo generali statutum est, ut in hac die solemniter anniverariam cum Comendat et Missa solemniter et in fine Libera tonium eius perpetuo celebratur. Vide Comendationes.

1. 7. Comenda, vel Comanda, Comendatum, Gall. Prév. Statuta Archiep. MSS. art. 128: Item statuitur quod quodcumque esset ad arma vel cavalcata, nullus quidem civis possit dicere duo opus nisi esset qui habuit eorum causa Comande ad extraneo et non a cive. Versio Gallica, S'ils ne lui appartenent ou qu'il les ait en prest, etc.

8. Comenda, Cautio, id est iudicium. Velle Brug. lib. in Reg. 68. Chartrop. reg. ch. 380: Item si dicta burgensia iudicetur immortalia, dictus burgensia tradatur ad recedentem vel

in Comendandam. Vide infra Comendatio 3.

9. Comenda, Eleemosyna, munus sponte oblatum. Regest. capit. ecol. Carnot. ad ann. 1518: Ordinat capitulum quod, ... pro reponendo Comendas ecclesie, fiat repetitio annuatim prostructum in capitulo exhibitum.

10. Comendabiliter, Laudabiliter. Epithet. card. Guill. de Longhis ann. 1392. in Hist. sac. reg. 1. cap. 3. pag. 80: In quo (cardinalis honore) 25. annis Deo et Ecclesie Comendabiliter militavit.

11. Comendamentum, Mandatum iussu, Gall. Comandement. Tabul. S. Albani Audegar. ad Parata fuit probare, videtur multis, ipsa aut alius per suum Comendamentum iudicio legit, etc. Vide Comendatio 3.

1. 1. Comendare, Dare in commendam. Vide Comendatio 3. 2. Comendare, Rem mutuo dare, apud altum deponere. Gloss. Lat. Græc. Comendavit, exaxavit. Gregorius Turon. lib. 7. Hist. cap. 22: Quod vero Comendatum habuit, publicationem est. Capitula Caroli Calvi lib. 32. cap. 1. [29. ap. Tusculum. ann. 863.]: Si ad eam Dei aliquid Comendatum habuit, ipse Episcopus, vel rector Ecclesie, sibi Comendatam aut illis presentatam in presentia Minorum nostrorum reddant qui eas Comendaverunt, etc. [Littere Ludovici Jun. Regis Franc. ann. 1165. Comendatam patre comendatam in presentia, abrogantur: Statutum vero a patre noster est, ut quicumque ad urbem venerint et ibi stare vel res suas Comendare voluerint, ipsi cum rebus suis in eadem redendum sint securi, et si eorum Comendare vel castrum unde venerint, cum regis Majestate male fuerint, nihil eis liceat. Eadem rescripta debent in eorum Litterarum confirmatione anni. 1234.] Adde Legem Alamann. tit. 5. §. 1. Bajwar. tit. 14. cap. 4. Longobard. lib. 2. tit. 27. [29. Liutpr. lib. 6. [38.] etc.]

1. Comendare, Eadem significatione. Littere Caroli primogeniti Johannis Franc. Regis ann. 1331. apud D. Securus tom. 2. Ordinal. Reg. pag. 304. num. 6: Si qui habitantibus in dicta Villa moriatur sine testamento, nec habeat liberos, nec apparent alii heredes, qui sibi debent succedere, Batillus dicti comitis nostri et Comendatarius dictæ Ville bona defuncti, descripta tamen Comendatibus duobus probis (probi) hominibus dicte Ville ad custodiendum fideliter per annum et diem: et si infra eundem terminum apparuerit heres, qui sibi debet succedere, omnia bona debent integratim sibi reddi, aliquot bona mobilia domino tradantur et citra immobilia, etc.

2. Gall. Consigner. Charta Baldvini comit. Fland. ann. 1116. inter Libert. comit. Elm. Vadeur etiam in prequalibet fabricatura acceptis ad aliquo, non alibi quam infra curiam S. Amandi Comendabit.

3. Comendare, Mandare, prescribere: Comendatio, preceptum, mandatum, Comandement, in Capitulis Caroli C. tit. 28. tit. 39. cap. 4. tit. 31. cap. 2. 29. 21. [29. Edict. in Christian. ann. 862. Convent. ad Solbionar. ann. 882. Edict. Pist. ann. 891. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 8: Nemo ignotum vel vagantem ultra triannum obque secretis detineat, vel alterius nomine sine Comendante vel plectante. Hinc potest Seidenus cap. 48. Legum Willelmi Notiti Interpretari: Nuis ne recit hom

ultre 3. neis, si cil ne li Comand ad qui il fust arret. Id est, nisi ei preceptum ille cum quo est, vel cum quo venit, quo casu legendum fuerit neis. [50. in cod. aine a Latino auct. [Tabularium Montis S. Michaelis: Ego Angerius et Herens frater meus, cum quo venit, fessum prolatum cartam.] De hac voce vide Jac. Gouff. ad leg. ut. Cod. Theod. Quod Justin. 4. [31.]

4. Comendare, perperam pro Comendare, in Charta ann. 1153. apud Acherium tom. 11. Spici. pag. 338. et apud D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 275. et 276. Vide Comendatio 4.

5. Comendare, nuda, Pro aliquo preces fundere. Vide Comendationes. 6. Comendare, Antiphona dicta Cantor, cum prima illius verba preceit alteri, qui eam canere incipiat. Ordo Canoniorum S. Laodi romulor. xiii. sec. 1. Hanc antiphonam genuit puerper, et tres sequentes Cantores adducuntur Comendat, et omnes sine presenat insumunt. Velus Consuetudinarius Monasterii S. Marcellini Cantabrigie Cantor qui regit chorum, pag. 628. col. 1. pag. 693. col. 1. et 2.

Comendare Ecclesiam, dicuntur Patroni Laici Ecclesiarum, qui presbyteros et monachos in ecclesia collocant, Episcopi offerunt, in Concilio Salustianensi ann. 1022. can. 13. Vide Concilium Bithuricense ann. 1081. cap. 32. 1. Comendare, pro PER CHER ET SE-TAM. Vide in Ger.

6. Comendare se, Tutelam seu protectionem aliquis advocare. Vide infra Comendatus.

Comendare se ad CUREM Regis, in Legge Longobard. lib. 2. tit. 11. §. 1. et 4. [29. Rothar. 196. et 197.] dicitur quædam libere de crimine accusata, cum illius protectionem ad mandum impiorat.

1. Comendare se in VASATIUM. Vide infra Comendatus.

7. Comendare, Indicare, nuntiare. Cerem. vel ecol. Carnot. de Nuntiatione Comendatarii, et primam legi ille, cuius est septimum canonis. Chartul. com. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Comendare, Præstatio pro tutela. Libertas Gratianopoli concessa ann. 1344. Hist. Dalpain. tom. 1. pag. 23. col. 1. Item statuitur ne aliquis ex tribus nuntius Comendatarius sine garda alius de civitate donet, vel dare consensat, et si repertus fuerit, tam datus, quam accipiens erit solidus Curie datus. Perpetuum. Item de Bellacoma in Castro de Varsia inter Humbertum Dalpainum et Aymericum de Briancone, ejusd. Hist. tom. 2. pag. 50. col. 2.

Item fuit actum, quod non poterit aliquis quoque titulo acquirere infra territorium et mandamentum Castri de Varsia, guardas vel Comendarios recipere, vel recipere retinere, nec homines sibi nuntius dantes in civitatibus vel villis affranchitis, vel hominibus sui fidelitatis coram recipere, vel receptas retinere. Vide Comendatio 1.

1. Comendatio, Guardia.

Comendatio, seu in suam tutelam suscipi. Charta Aldegaris, filii Syonius Regis Otrensis, ann. 781. apud Sando-

vallum: *Et nullus ex eis tamen damus licentiam neque potestatem solum dominum accipere, nec locum in commendam, nisi alicui Deo et R. Marie matris ejus, et Abbate et Monachis in loco isto sancto de Obena Deo servientes, etc.*

1. **COMMENDATARIUS**. In Jure Canonico dicitur Oeconomus Ecclesie seu beneficii ecclesiastici vacantis, dum ipse de legitimo pastore vel possessore providatur. Ad hoc nomen vulgo commendatarius, vel commendatarius, cum Ecclesie vacans erat sedes episcopalis illius administratio et cura fere Episcopo viciniori secundum Jura antiqua commendabatur. Hic appellabatur Episcopus *Commendatarius*. Posterioribus vero sæculis regnante *Commendatarius* abusu, *Commendatarius* dictus est Episcopus, qui plures simul Ecclesias oblinebat, unam cujus erat *Titularis*, alteram aliasque *Commendatarius* administrabat, ut plurimum posset Ecclesiarum unum fructus percipere. Ne plurimum Ecclesiarum unus esset Episcopus Canones prohibebant: ne violentioribus hac sacre regule, una nomine filii, altera nomine commendatarius. Hec religio temporum, Reversales Christophori Episcopi Pataviensis pro Johanne Episcopo Vespriensis ann. 1387, apud Ludovicum, tom. 4, p. 103, et Joannis Episcopi Vespriensis Vienneensis Ecclesie perpetuus *Commendatarius*, Charta Johannis de Bavaria electi Lothariensis Episcopi, 1388, apud eundem tom. 2, pag. 103, col. 1: *Pro dominum Leodiensem Episcopum Commendatarium Cameracensem Ecclesie superadditionem*, Vide *Commenda* 8. et *Commendatarius*.

2. **COMMENDATARIUS**, in Monasterio Sandionysiano. Vide infra *Commendatarius*.

3. **COMMENDATARIUS**, Custos carceris Concilii. Salmant. ann. 1385, cap. 8: *Nonnulli Commendatarii sui Carcerarii ad istam Clericali carcerarii accipunt pecunias et alios reos*. Injuste. Vide *Commendatarius* 1.

4. **COMMENDATARIUS**, Mercator, etc. Vide *Commendatarius* 1.

COMMENDATIO. Prestatio pro tutela, in Tabulario S. Cyrici Niverni. Ch. 94. Vide *Commendatio* 2.

1. **COMMENDATIO**, Cessio beneficii seu feudi. *Commendatio*, Prestatio. Hujus formula habetur in Formulis veteribus apud Bigonnum pag. 400. 1. Edit. Domestici apud Spelmanum: *Ibi liber homo Edricus Commendatarius legem suam, ac, et 3. bardo, et dind, car. sit, ad 10. pore, et valet 5. sol. Vide Commenda* 8.

2. **COMMENDATIO**, Idem quod *Commendatio*, in Gestis sancti Andree, cap. 11, num. 8, et in Charta Joannis D. Balgentiaci ann. 1136, in probat. Hist. Blesensis cap. 16.

3. **COMMENDATIO**, Lex Longobard. lib. 2. tit. 41. § 2. *Item si quis 100; Cetero homines liberi, qui vel Commendationem, vel Beneficium Ecclesiasticum habent. Id est, qui domino alicui se commendaverint, accepto ab eo beneficio, seu prædii.*

4. Beneficium, seu prædium jure fiduciariorum concessum. Charta ann. circ. 1077, ex Tabulario sancti Iuliani. *Fuit quidam Rainardus... qui tenuit Commendationem a seniore suo Galdino, ipsius oppidi domino, etc.* Vide supra *Commenda* 3.

5. **COMMENDATIO**, Tutela, protectio. In *Commendationem* autem potentiorum, se et res suas ponebant inferiores condi-

tionis homines, ut essent qui se et sua tuerentur et protegerent contra iniurias et honorum invasiones. Hæc in tutitionis mercedem aliquem census pensionis sese adstringebant. Vetus Charta apud Duchesnum in Hist. Ducum Burgund. pag. 68: *Et siquis Abbas Ecclesie S. Benigni, villam prope Divionem, que dicitur Longus vicus... Hugoni filio Burgundis in Commendationem concessit, censum solummodo ad solvendum, etc.* Alia Theobaldi Comitis Blesensis ann. 1148, in Tabulario Vindocinensi Thuanæ fol. 93: *Robertus Abbas volens devotæ fidei et infatigabilis multæfactoris, pro Commendatione men duas villas suas quas habebat in partibus Vindocinensibus, 10. solidos Blesensis monachi mihi reddendo ad festum S. Joannis Baptiste... pactum etiam fuit, quod ego vel heredes mei Commendationem illam de manu nostra non extorcerimus, alicui cum tribuendo. Ejusmodi passivulo.*

COMMENDATIO passim dicitur. Tabular. S. Albani Andegavensis: *Viccomes de Tascro expetebat Guardam, quam Commendationem vocant, de vicis dicitur Brocicus. Quare Lotharii Monachorum Propositus de Matrino Vicomitis Hamierum adit, fœdique hæc deinde clacatum cum Brocico dabit per singulos annos ad Pascha 5. solidos de Commendatione Vicomiti: qui solidi si ipso die Pasche redditi fuerint, etiam ipsi annos sine lege. Igitur pro hac re promittit Viccomes predictus supradictam villam, et omnes homines ipsius ville se ubique servaturos, et etiam ipsos homines Brocici, qui morantur in burgo Monachorum apud Mosterlium, custodiet euntes et redeuntes, quandoque de Brocico fuerint.* Tabular. S. Cyprini Pictaviensis. *Nunc fidemur, neque alium debemus ad illi hominibus, qui habitaverint, exigant, solummodo Commendationem satum faciem, propter amorem Dei nobis retinimus, etc.* Charta ann. 1078, apud Duchesnum in Hist. Ducum Burgundie: *Salvandum hinc Commendationem hinc in Nervosis villa accipiebant. Alia Theobaldi Comitis Andegavensis in Tabulario S. Landi Andegavensis: Et de tertio vice lembo, sique navi, sunt sextarium salis, et dividenda partem Commendationis. Alia Joannis Comitis Gallia Christ. Sammartharum tom. 4, pag. 384: *Commendatio vinearum, Commendatio asinarum vinum deferentem*. Vide *Salvandum* 2.*

6. **Commendatio**, eadem acceptio, in Lit. ann. 1877, tom. 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 318: *Constitutio eorum legit conte, que cleverunt ne nult autres Brocici, cum hunc de ladicte ville, pour aucune convenance ou pour autre cause, ne pourroit revoguer de ladicte ville, qu'il n'estoit son homme de corps, ou qu'il eust en ladicte aucune ancienne Commendation, etc.*

7. **COMMENDATIONEM** REDDERE, Tutelam seu protectionem aliquem autem reddere. Charta C. III. com. Niverni ann. 1155. Inter Probat. Hist. Autic. pag. 22. col. 2: *Si homines S. Germani se commendatario Bernardo quandoque redderent, et potest commendati sui non erant. Vide mox Commendatus.*

8. **COMMENDATIO**, Mutatio, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 45. Vide *Commendare* 2.

9. **COMMENDATIO** ECCLESIE, qua Pa-

tronus Laicus Episcopo presentat Presbyterum, qui in Ecclesia, cujus Patronus est, honoris investitur. Hæc in Concil. Arelat. ann. 818, can. 5: *Ut laici a Presbyteris non audent munera exigere propter Commendationem Ecclesie.* Vide supra *Commendatio* 1.

10. **COMMENDATIO** PONTIFICALIS BACULI, Idem quod *Investitura*, qua Principes traditione baculi pastoralis, Episcopum rectorem faciunt, et investunt in possessionem Episcopatus. Vita S. Romberti Archiep. Hamburg. num. 11: *Die depositionis domini Ansgerii Rimburchum omnes convenerunt, electum. Cui concessa pacto, ad gloriosum hæc temporis Regem Hilduicum adduxerunt eum viri venerabiles, Thiadricus Mindensis Ecclesie Episcopus, et Adalarius Abbas monasterii novæ Corvæ: susceperuntque ab eo honorificè, cum pontificali baculi iuxta morem Commendationis, Episcopatus est sortitus dominum. Quam verba in gratiam imperialis investiture intrusa fuisse tempore Henrici IV. censet Henschenius, hac maxime ratione ductus, quod in primariis Ecclesiis Hamburgensibus elementum istud nullum hujus rei vestigium appareat. Et tamen Adamus, ut recta Babilonis observat, Henrici æqualis, hinc privilegia, pro investitura in primariis Ecclesiis verbis capitis 28: *Papam Henricum pontifice suscepit a Papa Nicolao, ferulam pastorem a Canone (Regis) Lutherico, ac in primariis Ecclesiis investituræ.**

11. **COMMENDATIO** VASSALLORUM, Fulbertus Carol. Epist. 6: *Hoc a vobis exigo, acriter de mea vita et memorie, de receptis beneficiis, de iuramento meum utrum et meorum fidelium, qui vobis asservaverunt illud Commendationem vestrorum Militum, qui de nostro casamento beneficiis tenent, ad iustitias vestras, etc.* Id est, ut vassallos vestros, qui mei erant sunt, mihi præstare velitis. Gall. Prester.

12. **COMMENDATIO**, ut *Commenda* 1. Depositum. Charta Henr. comit. Trecent. ann. 1179, in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris: *Que quidem quinquaginta libras jam pante sunt in Commendationem in ecclesia sancti Martini de Chagria... Ponerent pecuniam in custodia in ecclesia de Chagria. Vide supra Commenda*.

13. **COMMENDATIONES**, officium vel orationes pro defunctis. Evreux, apud Clementem lib. 8. Constitutionum Apostolicarum cap. 43. *Officium Commendationis, in quibusdam locis, semper cum salutis animæ in eo fit Commendatio animæ defuncti a Sacerdote. Ebo Remensis, de Ministris: Mortuus cum Commendationibus animæ et orationibus defuncti, quique sunt venerabiliter tradit.* Vita S. Vedasti Abbatis num. 9: *Interea jam exanimem et quasi sopore depressum cultum roseum mississimè Vedasti aspicientes, odorem sanctissimæ Trinitatis cum salutis animæ Commendationibus operantur. Concilium Milevan. II. cap. 12: *Placuit et illud, ut preces, et orationes, seu Missæ, que pro defunctis in Conciliis, et in præfationibus, seu Commendationibus, seu in missis inpositiones, ab omnibus celebrantur. Ipsiæque.* in Cod. Canonum Ecclesiarum ann. 1179, in Concilio Arelat. can. 23. Concil. Toletan. IV. cap. 13 et Tolet. XI. cap. 12. [Compositi]. ann. 1081. cap. 3. Baluz. tom. 2. Hist. Avern. pag. 1167. Commendationes, hæcque, Commendationes, est æqueque hæc æque, ut observatum a Casaubono ad Spartianum, ex eodem Spartiano et Lampridio.*

[illegible]

COMMERCIUM UTILE, Regius, pro-
ventus, Gall. Droits utiles. Tabul. S.
Albini Andegav. ann. 1088 : Quod quia
erat dos uxoris suae secundae Adeleise,
pro monasterio illo dedit ei utile Com-
mercium, ad voluntatem ejus, dimidium
ferrea, scilicet de Balneolis.

COMMUNELLI, COMMUNELIA, Heretici Valdenses sectarii, sic forte dicti quod omnia sibi invicem communia essent: nam *Communitas*, idem valet ac *Communio*. Horum mentio est in Constitu-

1. COMMISSI, qui ante et nobis Com-
mendati, de quibus supra. Charta Hen-
rici Imp. ann. 1082. apud Ughellum in
Episc. Fulginalensib. : *Largimur etiam
atque confirmamus ejusdem Ecclesie
Priori, vel ei qui successor fuerit, ut ha-*
beat potestatem suos liberos homines suos

salvo tamen quod illi de civitate Montis-regis in illis ordinamentis aliquas expensas non faciunt. Vide supra Communalia.

1. COMMUNIARIUS. Vide Communiam 8.

1. COMMUNE, Penalisitio species tam Clericis quam Laicis pro consecratione et defensione et potestate publicae, quam Trengens Del vocant. In Comitatu Ruthemensi, fieri solita: in Bulla Alexandri III. PP. ad Hugonem Ruthemensem Archiepiscopum edita a Maris, ad Can. 1. Conc. Claramontani: alio porro appellata, quod in Commune et ab omnibus ea pecunia confertur: Commune autem istud per singulas parochias debet reddi cum Scripto unius parochianorum, etc. Mo. Quingis autem res suas amittit, postquam Commune, sicut predictum est, solvitur, in compensatur restitatur. Rursum: Sed non dato Communi, si forte res suas perdidit, eis nequequam emendabuntur. [Communia pacis Senonensis in Senonia, in Conventionibus ann. 1344. Hist. Dolphin. tom. 2. pag. 496. Le Commune de la paix de la Senonucée de Rougier in Litteris Gallicis ejusdem ann. ibid. pag. 488.] Vide Compensum.

227. Observat Auctor Hist. Dalph. loco mox laudato pecuniam ex hujusmodi penalisitio collectam in Ecc. Cathedrali. servari debere, quia compensationem damorum, quae passi fuerant illi, qui cum penationem, ut iure securitatis potuerunt, exsolvent, et quomodo illam reddere possent. Compensum pacis. Penalisitio hanc pro Trenga Del primum instituta, facta est successibus annis tributum ordinarium, quod a singulis ecclesiis et plures Episcopi alique locorum Domini. Denarios sex adulti quatuordecim annorum, duodecim denarios exsoluebant conjugati. Imponatur etiam pecuniarum casuque generis: ferrate seu calcate duos solidos debebant, non ferrate duodecim denarios: bovis quoque et ovis ceterisque animalibus, sicut et molendinis, sua erat aestimata taxatio: quo aliquando Reges nostri, deinde, cessante facta, Navarra Reges perperunt in tractu Ruthemensi.

3. Tributum quodvis, quod a rege aut domino Communis exigebatur, vel in Communiam utilitatem convertebatur, sic appellatum.

4. COMMUNE PACIS, vulgo le Commune de la paix, idem potius quod Paxigium. Charta ann. 1273. ex Bibl. Reg. fol. 15. B. de Podio, dictus Jabbus de Laysnes, pro illiusdem pacis, rege Francie: levator Communis pacis suo paragi, ... in possessione pacifica sua quasi levandi Commune pacis sine pacagium. Liber. civit. de Sanguis tom. 1. 1870. tom. 5. Ordin. reg. Franc. reg. 340. art. 4: Totum graduum Commune pacis, usque ad valorem pro nunc la. H. Turon. communitat ad utilitatem regiam in dicta civitate de Sarelto levandi consuevit, ex nostra certa scientia et de speciali gratia... remissionis perpetuo. Servitutis nomine designatur, in Lit. ejusdem ann. ibid. pag. 884. art. 1. totius seu occasione denarii sui servitutis, quae dicitur Communis pacis. Lit. remiss. ann. 1445. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 33: A concessione de et de pace de Sanguis illius evocant refugium de pace le Commune de la paix a nostre cousin d'Armaignac. Vide infra Communiam 2. et Compensum.

5. COMMUNE VINI, Vectigal ex vino vendito exactum ad communiam utilita-

tem, Gall. Octroy, alias Communis. Pactum inter Joan. deiphi. et Petr. Barral. ann. 1355: Item notemus quod a predicto Jo. hominibus predictis nec debent levare vincentem, vel aliquod Commune vinorum, vel aliarum rerum. Charta ann. 1346. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 29: Supplicamus quod inter nos Commune vini possit facere, constituere et ordinare, videlicet pistorum, adeo quod de quolibet summa vini, quod ab eis levandum venderetur ad vinatum, ... exigere valeant tres piculos vini, ... et quod pro exigendo dicto Communi eligere et deputare annuam vel diutius de ipis possint. Liber. civit. 1741. quersse ann. 1374. in Reg. 138. ch. 260: Item volentes et octroions que lezdit consens et concillere, ... present, ... imposition, ... laille, quesse, gepie, Commum et imposition.

6. COMMUNE, COMMUNITA, COMMUNIO, COMMUNITAS, Incolarum urbis aut oppidi universitas, domum, vel rege concedente, sacramento invicem, certisque legibus stricta. Variis autem hanc appellationem efferant Scriptores:

COMMUNE solum appellatur apud Ciceronem in Verat. 4. Inno. III. PP. lib. 13. Ep. 93. et Rodericum Tolet. lib. 8. de Reb. Hist. cap. 3. Ita xxviii. et Commune usurpat I. 47. D. de Judicis §. 1. I. 5. D. de Leg. Jul. de Vi pub. l. 1. §. 1. I. 2. D. de Excusat. tutor. §. 1. I. 2. D. de Appellat. (49. l. 1.) 16. Cod. Th. de Legat. (12. 13.) Inscriptiones veteres, Symmachus et alii: vassorum apud Pachym. lib. 12. cap. 28.

COMMUNIA, in Gestis Ludov. VII. Fr. Reg. cap. 3. apud Matth. Paris. Vigor. Wilhelm. Briton. lib. 2. Philipp. Sugerium Epist. 83. Radulfum de Diceto, et alios passim.

COMMUNIO, apud Gilbertum lib. 3. de Vita sua cap. 7. Will. Malmesb. lib. 2. Hist. Novelle pag. 189. in Charta Baldrici Noviom. Episcop. apud Vassorium pag. 805. etc. Nicolaum de Braia in Ludovico VII. pag. 365. in Vita B. Caroli Boni tom. 1. SS. Marti pag. 191. et in Charta Baldvini Comitis Hannoniæ ann. 1169. apud Mirreum tom. 2. pag. 826.

COMMUNITAS, in Gestis Ludov. VII. cap. 1. et apud Ordricum Vitali lib. 11. [secundum in juramento Ordinum regni Dantis apud Ludewig. tom. 6. Reliq. 1388. cap. 30. et in Ordine regni Angalibus Genueusibus ad ann. 1188.]

COMMUNA, non semel apud Radulfum de Diceto, et Rogerium Hoved.

COMMUNITATUM, in Burgundionum III. apud Ughellum tom. 1. pag. 821. [et in Regiminibus Paduae apud Muratorum tom. 8. col. 385. E.]

Primum nomen commune Communiam in Francia Ludov. VII. Rex multiplicavit et auxit. Nam cum regnante Philippo parente regalis potentia vigor elanguisset, immixsitque in omnibus ferme provinciis Procerum tyrannis, qui in Regem perinde ac subditos deserviebat, Ludovicus in primis ad comprimentum ejusmodi tyrannidem predonum et seditionum, accitulum totumque populum deprecare coactus est Episcoporum. Tunc ergo Communitas in Francia popularis instituta est a Presbyteris, ut Presbyteri totiusque Regis ecclesiarum parochias, quoniam cum sanctis et parochianis omnibus. Verba sunt Ordrici Vitalis lib. 11. pag. 896.

Hinc crebro legitur in prellis adfuisse et dimicasse urbium Communias, quibus praevali erant ipsi Presbyteri seu

Curiones cum vexillis Ecclesiae, quod testatur rursus Ordricus lib. 13. pag. 855. et 856: Episcopi et Comites alique notitiam regiam ad se committunt et Presbyteri cum omnibus parochianis suis tunc quo jussu erant, etc. His adjuvantes sunt, quae habet Sugerius in Vita Ludovici VII. cap. 8: Cum Communiter patrie parochiarum adessent, cupiendum casu Presbyteri succitavit fortitudinis Roberto spirituali, qui contra opinionem Ludovici regis, et contra consilium et malo Comiti et suis contingebat impossibile, etc. Charta Communis Crespiacensis ann. 1243: Et ipsi debent exequi et exactiones, sicut aliae Communiae nostrae.

Ita quae in Oppidis Regi ipsi obnoxii duntaxat erant Communiae, postmodum, Regibus concedebant, in quibus, quae Episcoporum erant, indecta sunt. Sed ipse Ludovicus VII. novas statuit in illis, quae sui juris erant, quibus leges dixit. Nam persaepe quae sui superius communiarum instrumenta et diplomata ejus. Ludovicus sunt, firmata deinceps a Ludovico VIII. Philippo Aug. et aliis Regibus. Sed et regni vassalli in suis oppidis Communias, quae statuerant, quibus statuendis eo magis assensum praebere Reges nostri, quod in bellis opem ab eis exposcere licebat: unde Ludovicus VII. cap. 1. §. 1. Antisiod. cap. 57. reputat civitates omnes suas esse, in quibus Communiae essent: nec iniuria, cum eo ipso deinceps oportuerit, ut illas, quae in vassallorum dominio absoluti, Regi ipsi directe parent. Quod profitur auctor Hist. Ludovici VII. pag. 418. ubi tradit Vesleacensis Communiam inter et faciem Communium conjurasse, quod Ecclesiam dominio ulterius non subicerent. Eadem habet Almonius lib. 6. Hist. cap. 65. Gilbertus vero lib. 8. de Vita sua cap. 10: Inter Missas sermonem habuit de excrebabilibus Communium illis, in quibus contra jus et fas violenti servi a dominorum jure se subtrahant. Idem vero Scriptior Regia potissimum auctoritate erectas ejusmodi Communias innuit cap. 14: Post funestum exitum Ludovicus eventum, Ambian Regis diecto pecunia fecere Communiam, cui Episcopus nulla si exactus debuisset praestare favorem, praesentis causae et cum nemo videret, et infansorum etiam confinium. Unde laterius, in Charta Ludovici VII. [2. apud Mabil]. tom. 8. Analact. cap. 33. pag. 315: Facta itaque conspiratione, quam Communium vocabant, esse omnes parochias sanctae auctoritatis, et assensum vero Reges ejusmodi a vassallis Communiarum institutionibus factis praebuisse docet Charta Baldrici Episcopi Noviodunensis descripta a Scriptori pag. 804. [Non minus tamen, ut ex Chartulario Communie Meidenis ann. 1311. de Comite Campaniae probat D. Brussel tom. 1. de Cui feodorum pag. 187.] sed ut plurimum in vassallorum civitatibus et oppidis supremo jure, et inconstituti vassallis Communias Reges instituebant, auctoritatemque, si percurrant, in Charta Ludovici VII. post eum Gualdricum Episcopum, Ludovicus VI. apud Sugerium in Illius Vita pag. 306. et Gilbertum lib. 3. de Vita sua cap. 7.

Ad id deinde instituebantur Communiae, ut et dominorum suorum, et sua propria jura subditi tuerentur in Charta ann. 1391. Aligne Regina Anglie et Durisia Aquitaniae, datur concessisse Universis hominibus de Pictavia et comiti

Iberis in perpetuum Communiam iuram apud Pedernam, et tunc Italia jura, quam sua propria melius defendere possint, et magis integre custodire.

Inter Communiam vero jura praecipua recensentur: *Sebastianus, Callidion, Marjortus, Sigillum, Casopus, Berfredus, et jurisdictio*. In Aresto ann. 1822. De sigillo haec habentur in Charta S. Ludovici Regis ann. 1235. pro Episcopo Remensi: *Idcirco etiam quod (revis Remenses) non debent habere sigillum, cum non habeant Communiam.*

In Chartis Communiarum describuntur praeterea, quibus delinquentes incola subdebantur, et poenitationes, quae praestare dominis vel Regi debebant. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 7: *Communiam quod nemini ex pessimum nomen eis se habet, ut capite censi omnes solitum servitutis debent dominis semel in anno solvatis, et si quid contra delinquerit, poenitione legali emendat; eorumque censuras exactiones, quae serviti infligi solent, omninoque vocent.* Unde percipimus cur eiusmodi Communiarum institutionum in plerisque oppidis *Libertatem* nomine donetur: quia videlicet incolae ex his ab omni jura servitutis eximuntur, et sibi invicem confederati et juramento adstricti jura sua laute et sine ulla servitutis ratione dicte, et oppidorum incolae *jurati* appellati. Vide Zonaram lib. 6. Annalium n. 15.

Communiarum a Regibus nostris concessum non pauci praestant instrumenta, praesertim in Regesto Philippi Aug. Reg. Hervalliano, et in aliis veteribus Codicibus, quibusque in multis, sed multo plura a variis Principibus seu Regni Proceribus regisque vassallis, eorum subditis indulta praestant in Tabulariis ac Regestis Regii Chirographici et Monasteriorum, quae fere semper *Libertatem* titulo donantur. Horum diplomata, praesertim quae *Communiam* titulum praefertunt, insigne haud inutile fortasse fuerit aliorum qui *Libertatem* aut *Franchisiam* nomine dicte leguntur sparsim in variis hujusce Glossarii locis indicantur, tametsi in mercurium acrio acum quereere sit.

Abbas villae in Pontivo Communiam induit Wilfridus Coga. Talvacius, Comes Pontivi, deinde Joannes ex filio nepos mense Julii. Exstat in Hist. Comitum Pontivi cap. 18.

Andiano in Picardia, Philippus August. ann. 1190. et 1268. Exstat in Regesto Scabini Ambian.

Andeliaco Communiam concessit Philippus Aug. ann. 1204. Exstat Charta in Reg. 84. bis ejusd. reg. fol. 27. v. col. 2. part. 1.

Aquis mortuis in Provincia, S. Ludovic. ann. 1240. Chartam descripsit Gallandus in Tract. de Franco alodio.

Ares (vulgo *Arres*) in Comitatu Commarum, Abbas S. Bertini ann. 1231. M. Febr. Exstat Charta in Tabul. S. Bertini.

Archebium inter villas, quae jure communie gaudent, recensetur in Reg. Cam. Comput. Cod. nunc Bibl. reg. 8406.

Argilleis in Ducatu Burgundie Communiam induit Hugo Dux Burgund. ann. 1234. Chartam habet Perardus pag. 439.

Arrie in Atrabacibus, Philippus Comes Flandriae ann. 1188. Habetur in tom. 11. Spicil. Acheriani pag. 25.

Aserius ad Sequanum, in cod. reg. 8406.

Atheis in Viromandulis, Philippus August. Rex Communiam concessit ann. 1212. Exstat in Regesto Philippi Aug. Hervalliano fol. 164.

Atrebatu, Ludovicus, Philippi Augusti Regis Filius ann. 1211. Exstat tom. 11. Spicil. Acheriani pag. 322.

Aurelianensis Communie mentio est in Vita Ludovici VII. cap. 1.

Autostatus ann. 1181. apud Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 239.

Auxonne in Ducatu Burgundie, Communiam induit Stephanus Comes Burgundie et Joann. Comes Cablonensis ann. 1220. Chartam descripsit Perardus pag. 412.

Autisiodoro Communiam concessit Petrus Comes Nivern. ann. 1194. in Reg. 34. bis ejusd. reg. fol. 50. v. col. 1. et part. 2. fol. 40. v. col. 2.

Asilhanu ad Atacem fluvium prope Carcassonam Carolus V. ann. 1273. in Reg. 113. Chartam, reg. cl. 100.

Bapinacis, Philippus Aug. ann. 1196. Exstat Charta in Regesto ejusd. Regis f. 40.

Bastus super Sequanum, Theobaldus Comes Campanie ann. 1231. Chartam habet Perardus pag. 490.

Baugiaci, Guido Dom. Baugiaci, Charta habet apud Guichenonem in Hist. Com. Brese pag. 83.

Bellesguers inter villas communia donatas, recensetur in Reg. Cam. Comput. Cod. nunc Bibl. reg. 8406.

Bellesguers, de Clavibus, *Curiaci* et *Croiselle* villarum ad abbatiam de Aurignaco pertinentium Charta communie ann. 1221. in Reg. 34. bis Phil. Aug. pag. 40. v. col. 1.

Bellivacis ann. 1263. in Memor. General.

Bellavacu, Ludovicus VI. Communiam concessit confirmavit Ludovicus VII. ann. 1144. Habetur Charta apud Loiselum pag. 371. et in Reg. Philippi Aug. f. 39.

Bellavacu communia donatur itidem in Cod. reg. 8406.

Belne in Burgundie Ducatu, Communiam induit Hugo Dux Burgundie ann. 1186. Exstat Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 374. et seqq.

Biturigenibus, Ludovicus VII. ann. 1145. et Philippus Aug. ann. 1181. Habetur Charta in Regesto Phil. Aug. fol. 34. et in Cod. Regesto f. 54.

Consu, Bituric. lib. 1. cap. 44. 45.

Breio in Picardia, Philippus Aug. ann. 1210. Habetur Charta in Regesto ejusd. Reg. f. 41.

Britio in Normannia, idem Rex. Vide Reg. fol. 58.

Brurria, *Caraco*, *Nargis* et *Vallobo*, Philippus August. Rex ann. 1188. assensu Bartholomaei Episc. Laudunensis. Exstat in Regesto Ph. Aug. fol. 39.

Bry-Cassitis Communiam instituta a Philippo V. ann. 1218. ex Reg. 56. Chartoph. reg. cl. 584.

Burgio in Bressia, Communiam concessit Anedocus VI. Comes Schaidus f. 5. Jul. ann. 1277. Charta habet apud Guichenonem, in Probat. Hist. Bress. pag. 22. 23.

Buxico, in Ducatu Burgund. Beatrix Comitissa Cablonensis Chartam descripsit Perardus pag. 311.

Cadomo Communiam confirmat Philippus Aug. ann. 1204. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 96. v. col. 1.

Calu in Parisiensis pag. inter villas, quae communiam habent, recensetur in

Reg. Cam. Comput. nunc. Cod. Bibl. reg. 8406.

Caliciacu ad Isarum, vulgo *Calci*, Communia donatur ann. 1218. et memoratur in Cod. reg. 8406.

Cadomensis, Communiam concessit Philippus Aug. ann. 1182. Exstat Charta in Regesto ejusd. Reg. fol. 50.

Calconatus in agro Bassiniaco, Campanie Comes ann. 1228. uti narrat *Brutus* tom. 1. de Feudorum usu pag. 186.

Candelannu, in Cod. Reg. 8406.

Capelle d'Angillon in Biturigibus, Archidiaconi de Sordani Communiam ann. 1242. apud Thomassarium lib. 1. cap. 35.

Capiacum, in cod. reg. 8406.

Carrois seu Charrat in Bitur. Gaute-rius Dom. Carrois ann. 1191. apud Thomassarium lib. 1. cap. 53.

Castellani ad Sequanum Cod. III. Dux Burgundiae ann. 1208. qui stabilimento nullum adventum est Episcopus Lingonensis. Vide D. *Bruzel* de Feud. rom. usu tom. 1. pag. 187.

Castro-Melandi in Biturigibus, Ebo de Dole Dominus ejusdem Castri-Melandi ann. 1220.

Castroneu in Turonibus, Philippus Aug. ann. 1181. in ejusdem Reg. f. 61.

Celcis in Biturigibus, Robertus de Cortinac Dom. Celci Communiam descripsit a Thomassario lib. 1. cap. 38.

Cerniacu, ex in Laudunio Philippus Aug. ann. 1184. Habetur Charta in Reg. ejusd. Reg. fol. 34.

Chamblesium seu Camellesium in Bel-lovacno, in cod. reg. 8406.

Chamotis, *Belne*, *Chenis*, *Cortone*, *Versolio* *Gothe* *Laudunensis*, Phil. Aug. ann. 1181. in Reg. 34. bis ejusd. part. 1. fol. 12. v. col. 2. et part. 2. fol. 35. v. col. 1.

Cherbois in Ducatu Burgund. Hubertus D. de Monthelone et de Colcheo Chartam descripsit Perardus pag. 476.

Colangis in pago Autisiodorensi ann. 1265. tom. 3. Ordin. reg. Fr. pag. 663.

Compendio Ludovicus VII. [v. VI.] ac deinde Philippus Aug. ann. 1186. Habetur Charta in Regesto Phil. Aug. fol. 36. 50.

Condeli aliarumque villarum in pago Suessionensi Communiam a Ludovico VI. concessa confirmata a Phil. August. ann. 1185. ex Reg. 32. Chartoph. reg. cl. 201.

Corbeis, Communiam induit Ludovicus VII. deinde Philippus Aug. ann. 1180. in cod. Regesto f. 54.

Crandelle, *Troisaco*, *Cortetaco*, et *Malewadi*, idem Phil. ann. 1180. Vide idem Reg. f. 57.

Crotois in Bellocensis, Ludovicus Comes Blesensis et Claromont. ann. 1107. MS.

Crispice in Comitatu Vadenis, Ludovicus Rex Fr. ann. 1228. Exstat tom. 16. Spicil. pag. 632. et in Reg. Philippi Aug. f. 151. 16.

Philippus Aug. ann. 1184. in Reg. 34. bis part. 1. fol. 14. v. col. 1. et part. 2. fol. 37. v. col. 3.

Diois in Burgundie Ducatu, Hugo D. Burgundie ann. 1187. Exstat Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 374. 383. 384. 385.

Domponecardu, vulgo *Dommart* in diocesi Ambian. Communiam concessit Joannes Comes Drocorum ann. 1246. Chartoph. reg. part. 1. fol. 96. v. col. 1.

Duacensis Communiam restituta ann. 1298. tom. 5. Ordin. pag. 129.

Dullesio in Ambiani, *communi*am indultit Guido Comes Pontif. deinde *Wilhelmus* Comes, Guidonis ex filio nepos, confirmavit ann. 1106.

Ducis in Biturig. Ludovic. VII. et Philippus Aug. Vide Regestum Phil. Aug. f. 52, et *Thomassarium* lib. I. cap. 47. 48. 49.

Engolienensis Communia instituit Litteris Caroli V. ann. 1372. ibid. pag. 281.

Erimedoni Castellani in Campaniâ, *Communiam* concessit Theobaldus Trevisianus Comes Palatinus ann. 1109. MS.

Essaili villam Theobaldus Comes Campan. et Brice ann. 1229. in Chartul. Camp. fol. 354. v.

Falacie in Normanniâ. Vide *Normannica* Duchesni pag. 1060.

Farsa in Laudunensi Imperantibus de Concoaco ann. 1307. apud *Thomassarium*.

Ferraris in Normanniâ. Phil. Aug. ann. 1291. Vide ejus Regest. fol. 58.

Figacio in *radunio* Litteris Philippus V. ann. 1318. confirmavit ann. 1391. tom. 7. Ordinat. Reg. Fr. pag. 630.

Finnias in diocesi Rem. concessa Communia a Theobaldo Campen. et Brice comite ann. 1125. confirmata a Philippo V. lit. ann. 1336. in Reg. 58. Chartoph. reg. ch. 100.

Gracioso in Biturig. descripta Dom. Graciaci. Charta ann. 1145. petrita a Thomassario lib. I. cap. 61.

Hamensi urbi in Picardia, Odo Hamensis Dominus ann. 1108. Exstat in Regesto Marchionatus Incensis.

Harmoni in Bugeo, *Wilhelmus* Comes Pontif. ann. 1132. Exstat Charta in Hist. Comitum Pontif. cap. 38.

Lesodun, Ludovicus Rex ann. 1138. Exstat in Regesto Philipp. Aug. f. 49.

Leg, 1128. in Reg. Phil. Aug. part. 1. fol. 22. v. col. 1. et part. 2. fol. 41. v. col. 2.

Lerricio, Philippus Aug. ann. 1187. Habetur in Hist. Vasinensi pag. 1170. et apud Galandum lib. de Franco alodio pag. 876.

Ludovicus VII. ann. 1135. in Reg. Phil. Aug. part. 1. fol. 58. v. col. 1. et part. 2. fol. 52. v. col. 2.

Lurino, in Biturig. Horveus Dom. Visitionis. Charta ann. 1143. descripta a Thomassario lib. I. cap. 56.

Machau, villæ ita dictæ in Comitatu Registensis, Hugo Comes Regist. assensu Felicie uxoris et Huaru filii, in MS.

Maiocho in comitatu Pontif. Guillemus Comes ann. 1200. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 281.

Margueritensis in Comitatu Pontif. *Wilhelmus* Comes Pontif. mense Sept. ann. 1190. in Hist. Comitum Pontif. cap. 83.

Martelle in Lemovicensi ann. 1210. Rainaudus Vicecomes Turonens. Exstat Charta apud Justeum in Probat. Hist. Turen. pag. 40.

Melensis in Villesiano, Ludovicus VII. ann. 1150. Habetur Charta in Reg. Phil. Aug. f. 46.

Meldis in Campaniâ, Henricus Comes Campanie ann. 1173. Exstat Charta in Tabulario Campaniæ Thuanæ fol. 220. apud Fabrum Cantucrium tract. de Feudum pag. 272. [et D. Brussel tract. de Feudum usq. pag. 183.]

Melensis, Robertus Comes Melient. Habetur Charta in Regesto Phil. Aug. f. 52.

Molvenco in Delphinatâ ann. 1164.

Monasterio in Picardia, Philippus Aug. ann. 1184. in Reg. Phil. Aug. f. 37. *Monbarro* in Ducatu Burgundie, Hugo Dux ann. 1231. Exstat Charta in Burgundicis Perard pag. 418.

Montbionis in Comitatu Forensi, Guigo Comes Forensis mens. Nov. ann. 1288. MS.

Moutdesiderii in Picardia, Ludovic. VII. Chartam exhibet Regestum Phil. Aug. f. 50.

Montregali in Bressin, Humbertus Domin. de Thoire et de Villars ann. 1207. Exstat Charta in Probat. Hist. Bressensis pag. 297.

Niovo in Pictinibus, Philippus Aug. ann. 1204. Vide ejusd. Regest. f. 58.

Niveraceni urbi, Petrus Comes Niveracensi ann. 1104. Habetur Charta in eod. Regesto. f. 55.

Nonenensis in Normanniâ, Philippus Aug. ann. 1301. Vide idem Reg. f. 58.

Novadici in Bellouaro, inter villas jure communie gaudentes, recensetur in Reg. Cam. Comput. nunc Cod. Bibl. reg. 8498.

Novione, Baldericus Episcopus communiam indultit concedente Ludovico VI. Vide Vassorium in Hist. Novion. pag. 805. et Reg. Phil. Aug. f. 46.

Novitodone comitatui concessa a Carolo V. ann. 1379. in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 100.

Peronis in Picardia, Philippus Aug. ann. 1172. Habetur Charta in ejus Regesto f. 58.

Perrices villæ a Guidone dom. Clarimontis in Bassigneno ann. 1347. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 87.

Piceo, in Picardia, Philippus Galtierus Tyrrellus dominus de Piceo ann. 1308. communiam concedit quam confirmant Joannes dom. de Piceo ann. 1359. et Carolus VI. ann. 1358. tom. 7. Ordinat. reg. Fr. pag. 602.

Pictasie, Alencon Regina Angliæ, ac deinde Philippus Aug. ann. 1201. Habetur in ejus Regesto f. 53.

Pisniaco, Philippus Aug. Habetur Charta in eodem Reg. fol. 53.

Posponitum ad Matronam, inter villas communie donatas, annumeratur in Reg. Cam. Comput. nunc Cod. Bibl. reg. 8498.

Pontallero in Ducatu Burgund. Communiam concessit Guillemus de Champlita Vicecomes Divionensis ann. 1377. Chartam descriptit Perardus pag. 488.

Pont Aulonensis in Normanniâ, Philippus Aug. ann. 1294. Vide Regest. Philippi Aug. f. 58.

Pontiacus in Villesiano, Philippus August. ann. 1188. Chartam exhibet Regestum ejusdem Regis fol. 52.

Probatum in Biturig. Rainulfus Dom. Magdini ann. 1177. apud Thomassarium lib. I. cap. 59.

Rivno in Arvernis, Alphonsus Comes Pictinensis et Tolosanus ann. 1210. ann. 1270. Habetur Charta tom. II. Spicillegi Acheriani.

Roie in Picardia, Phil. Aug. Habetur Charta in Reg. Phil. Aug. f. 47.

Romoniem, in Cod. reg. 8498.

Rotomago in Normanniâ, Philippus Aug. Rex Fr. ann. 1207. Exstat in Normannicis Duchesni pag. 1062. 1075. et in Regesto Philipp. August. f. 57. 69.

Rouvoie in Burgundie Ducatu, Hugo Dux Burg. ann. 1215. Chartam descriptit Perardus pag. 310. 317.

Sabundia in Ducatu Burgund. Aimo de Sabundia D. Baugiaci ann. 1236. Chartam descriptit Perardus pag. 509.

S. Desiderii urbi in Campaniæ Comi-

tatu, Guillemus D. de Donna Petra p. 120. Mail. ann. 1288. MS.

S. Gornano de Bosco in Biturig. Ludovicus VII. etc. ann. 1302. apud Thomassarium lib. I. cap. 54.

S. Joannis Aspericensis in Pictinibus, Philippus Aug. ann. 1301. Habetur Charta in Regesto ejusdem Regis f. 52.

S. Quiliani urbi in Viromandis, Philippus Augustus ann. 1105. Charta exstat apud Hermericum in Augusta Viromand. in Regest. pag. 47. et in Regesto ejusdem Reg. f. 60.

S. Ramberti oppido in Bressia, Ludovicus Dux Babolin. 20. Jun. 1494. Chartam descriptit Guichenonius in Hist. Bress. pag. 355.

S. Raurici oppido in Comitatu Pontivensi, Ludovicus Rex Franc. ann. 1135. Descriptur in Regesto Philippi Aug. f. 133.

S. Romani de Tarno Charta communiam a Carolo V. concessa ann. 1322. exstat in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 81.

Solicois (Saur) in Ducatu Burgund. Communiam indultit Joannes B. de Saur, ann. 1216. Chartam Descriptit Perardus pag. 490.

Soliello in Bressia, Amodeus Comes Sabaudie ann. 1105. Chartam habet Guichenonius in Hist. Bress. pag. 344.

Sonnro in Burgundie Ducatu, Robertus Dux Burgund. ann. 1276. Exstat Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 325.

Senonensis urbi (Ludovicus VII. ann. 1146. ut legitur in Chronico S. Petri Vivi tom. 2. Spicillegi Acheriani pag. 704. de Augusto ann. 1188. Habetur Charta in Reg. Philippi Aug. fol. 54. Communie Senonensis meminit Vita Ludovic. VII. cap. 4.

Sentacorum in Cod. reg. jam laudato 8496.

Sitenaco, Philippus Aug. ann. 1201. Vide ejusdem Regest. f. 55.

Sion prope Duacum Communiam confirmat a Carolo V. ann. 1308. tom. 5. Ordinat. reg. Fr. pag. 148.

Solotaco in Arvernis, communiam indultit Delphinus Comes Clarimont. MS.

Stammarum Communie Charta irrita declaratur Litteris Philippi Aug. ann. 1109. in Reg. ejusd. part. 2. fol. 71. v. col. 2.

Suensis, Ludovicus VI. Communiam concessit (ante annum 1136. ut patet ex Charta ejusd. Regis, quam refert D. Brussel tom. I. de Feudum usq. pag. 170.) confirmavit Philippus Rex ann. 1181. Exstat in Regesto Philippi Aug. fol. 47. apud Perardum pag. 336. et tom. II. Spicillegi Acheriani.

Tenermunda - Robertus ejusdem urbis Dominus ann. 1213. Exstat Charta apud Landanum in Tenermunda pag. 30.

Tornaco, Philippus August. ann. 1187. Habetur Charta in Regesto Phil. August. f. 35. in 39. Regesto Chartophylaci Regi Ch. 384. et tom. II. Spicillegi Acheriani.

Vaillaco, etc. Ludovicus VI. ac postmodum Philippus Aug. ann. 1185. Habetur Charta in Regesto ejusdem Reg. f. 42. et tom. Ph. Spicillegi Acheriani pag. 323.

Vernolio, Philippus Augustus. Vide idem Regest. f. 58.

Vicois in Campaniâ, Theob. Com. ann. 1228. Exstat Charta in Tabul. Campanie Thuanæ. f. 155.

Villefrance in Burbonio, Archem-

badus D. Burbon. et Agnes uxor, mens. Dec. 1877. Mens. Jul. 1878. Villiconus, et Villavovis, Philippus Aug. ann. 1870. In festo ejusd. fol. 45. Vitrucio in Campania, Theobaldus Comes Campan. mens. April. ann. 1830. M.

Vitellacensis in Ducatu Burgundie meminit Hist. Ludovici VII. pag. 418. Wobano in Pontivo, Willelmus Comes Pontivi ann. 1187. Vide Hist. Comitum Pontivi cap. 35.

3. **COMMUNE**, Quidquid ex bonis alicuius cathedralis ecclesie canonici in commune distribuitur. Acta Nis. capitul. eccl. Lugdun. ad ann. 1837. fol. 28. r. col. 1: Item quod cum dominus decanus et capitulum tenebant dno. Guillelmo de Rossone, cum omnibus parochianis, una qualibet, in d. libro Vienneusium sibi assignatis super pago ecclesie Lugdunensis, ipsi dno. decanus et capitulum ipsius ecclesie Lugdunensis super Communie ecclesie Lugdunensis. Vide Communie 8.

4. **COMMUNE**, Vide Communitas.

5. **COMMUNE**, Civitas et maxime qui in Communia aliquod municipale officium exerceat. Arest. ann. 1264. 13. April. in vol. 5. arestor. parlam. Paris: Major, pater et Communitas ville Betracensis, etc. Le marbailleur et Communitas de la ville de Beauvais, etc. Vide supra Communie 2. et infra Communis.

6. **COMMUNIA**, Universitas urbis vel oppidi. Vide Communitas.

7. **COMMUNIA**, quæ Pesto dicitur, Compascuus, ager relictus ad pascedum communiter vicinis. Rastallus: Commun, est le droit que les seigneurs ont de faire paître à pasture, ou de user et occuper la terre qui n'est pas propre sol. Bracton. lib. 4. tract. 1. cap. 8. § 1: Est enim communio in eo quod dicitur pasture, de omni quod edi poterit, vel pasci, large autem vocabulo, est stricte: large, ut si quis habet in alieno Communiam pasture, scilicet herbagii, pascue, sive glan dis, sive nucis, et quidquid vel nomine persona continetur; item fororum et frondium: stricte, scilicet aliquod totum annus vel duo. Vide Vietum. lib. 4. cap. 12. Formulæ veteres: Cum terris, sylvis, campis, pratis, pascuis, Communis, Speculum Saxoni lib. 2. art. 47. § 4: Qui pecora sua in Communiam alterius praestitit, seu villa, pratum, etc. Communis, etc.

8. **COMMUNIA**, Eadem notione. Charta Henrici III. in Hist. Harcor. tom. 4. pag. 2207: Dedit et concessit... unum foreingum ad Roteland, cum omnibus pertinentiis eius in manerio de Tonstoke cum pasturis et omnibus aliis ad predictas terras pertinentibus; et preterea omnimodam Communiam inter nos et gentes ubique libere et quiete habendam et possidendam. Charta Willelmi Patric apud Medox Formul. Angl. pag. 188: Cuius Communia et pastura, in primo, in secundo, in ultio, in pratis, in pascuis, in aquis, in omnibus assensibus dicte ville de Mulpasas pertinentibus.

Communiarum originem observat Aggenus Tragus de Coutrovers. agros. Relicta sunt et milita loca que veteribus dula non sunt. Hæc variis appellationibus per regiones nominantur. In Etruria Communaria vocantur. Frontinus de L. militib. Agror. Est et pascuorum proprietates pertinent ad frondem, vel in commune, propter quod ad compascua milita in locis in Italia Communia appellantur. Partes autem specios Communiarum vocantur idem Romanis, quod consue in verbo Communis.

3. **COMMUNIA**, Bona que in commune possidentur a Canonici Ecclesie alicuius Cathedralis vel quidquid vel idem bona ac proveniunt in commune eadem distribuitur. Charta Paschalis II. Papa ex Tabulario Ecclesie Gratianopolitane: Ad hæc præceptum est et repedita præceptio firmanis, ne Vienneusis Episcopus ulterius in illa parte Gratianopolitane Ecclesie ad partem, vel Communiam, aliquam eligendi electionem requirat. Acta Hugonis Episcopi Gratianopolit. ann. 1103. ibid.: Cum conventio Canonorum nostrorum scilicet Gratianopolitane Ecclesie S. Joannis Vandelino Ulensis Ecclesie Præposito, et omnibus successores ejus, ut eis obedientiam professentur, et præsentem sanctum Dominum nostrum et per omnia tempora futuram professionem illis faciant, et totam Communiam ipsius Ecclesie, quam modo habuit, vel in futuro sibi acquisitoria sunt, eis perpetuo iure dono, sola obediencia et reverentia, subjectione et potestate Gratianopolitani Episcopi, etc. Statuta Ecclesie Eboracensis in Monasterio Anglie. tom. 8. pag. 185. ubi de Residenti Canonico: Facta vero predicta quotidiana distributione, quod residuum erit de Communia... inter solos Canonicos qui residentiam faciunt, distribuatur: præcipue inter solos Canonicos qui Vandelino plant. Statuta Ecclesie. Lelicheid. ibid. pag. 241: Si vicarius scriptus fuerit in tabula ad canoniam, et defuerit, duas Communitas antea, scilicet vicarius, et quam accepturus fuerit, et dicti sequens. Et si propter carentiam Commune (leg. Communie) absentaverit se per tres dies, Communitas antea, scilicet vicarius, et vicarius enique fuerit, duas uoces solemnio quiete habebit. Communiarum non antea. Commune, in talor, appellatur in Charta Alexandri Comitis Anglie. Episcopi, ibid. pag. 223. Matthæus Paris pag. 500: Congregati igitur Scholares, collectionem fecerunt, et contribuerunt, scilicet quilibet secundum posse suum: et cunctis libet Communiam hebdomadalia abbreviata est, ut inde Romana Curia per parte sufficeret. Vita Guillelmi Episc. Anc. inter Acta SS. Benedict. 2. pag. 538: Canonico eorum Congregati, ut partem sempiternæ caritative ad Deum acciperent, per ejus (Guillelmi) rogatu præstarent, se ipsam accuratam per stabilitatem ipsius prædicti Monachi pacem in partem ipsius Guillelmi Episcopi a futura Episcopis ipsius loci petere, ac pro hoc consuetudine ac lege tenenda forent, qualem pro eis parte illarum de Romanis. Littere Societatis Archiepiscopi Camerac. cum Rotomagensi inter Concilia Normannia pag. 662. nove edit.: Si predictus Ecclesiasticus datus, ut proprietas, quod ubi, labefacti, confregit, promptum sit... de stipendiis, quod nos (Cameracenses) quotidianam, Rotomagensium Ecclesiam, nos in primo, nato et solito... participio reformi, donec Deus in auram statuerit processum. Charta Johannis Episc. Dolensis ann. 1208. ex Archivio ejus. Ecclesie: Nos pro hoc avare dedimus Communiam ecclesie Beatus Ecclesiam de Episcopio in puvam et perpetuam elevarum. Occurrit in Epistola Arnulphi Lexoviensis Episc. ad Lant. Episcopum apud Paris. tom. 2. Splietigii pag. 481 in Indice MS. Benedictini Ecclesie et Dioc. Constantinens. fol. 60. verso, etc.]

4. **COMMUNIA**, Eadem notione. Hist. Becensis MS. pag. 448: Communis etiam quod sive Abbas, sive alius Monachus Becensis, vel de ordine Beci per

Velles transiit fecerit, plenarium habet Communiam tantum Canonici Vellesis.

5. **COMMUNICARIS**, vel COMMUNICATIO, Canonici seu alius, qui Communiam, vel Communiam alii Canonici distribuit. In Monacho Anglie. tom. 3. pag. 185. Et si contingat quod Communiarum, qui pro tempore fuerit, de bonis Ecclesie contrahatur, in natalibus suis non habet, unde nihil in necessitatibus nostris Canonici residentibus singulis anni audiat, ac Vicaria, singulis anni mense, quatuordecim Communis solvere solent, et hoc cum communis, etiam ejusdem, de pecunia reposita per viam præstiti, annuam in hoc parte necessarii videri videri. Pag. 340: Communiarum vel Communiarum.

6. **COMMUNIA**, Cohors, turba, exercitus. Littere Alfonsi Regis Arag. ann. 1280. apud Rymerum tom. 2. pag. 157: Propter brevitate temporis, cum nos habereamus parare cum singulis Communiam militum et pedum, pro recipiendo tanto viro non potuimus aliquantulum nos parare.

7. **COMMUNIA**, Opera Servitio domini præstita, vulgo Corée, in nova Gall. Christ. tom. 1. februar. pag. 30. col. 2: Quo facto, concessit eadem dicto Monasterio 15 s. tunc cum eorum, etiam quique Episcopos Ruthenensis vellet Communiam facere, secundum consuetudinem patrie; tunc prius congregis agricolis vel ecclesiasticis, etc. Communiam habebat ad opera sua explenda, scilicet ad constructionem Ecclesie et aliorum ejusd. loci edificiorum, ut tandem faceret et horum, etc. Communiam veritatis illi in Communia denotat. Vide Corvatis.

8. **COMMUNIALIS**, Communis, generalis. Charta Henrici Delphini. Viena. circa ann. 1236. pro fundatione Carthusie Monasterii Saletram inter Instrum. tom. 1. Gall. Christ. col. 31: Quibus dedit triginta solidos pro eo quod talis Communialis sive generalis Ulleasensis etc. Vide Communie 2.

9. **COMMUNIALIS**, Eadem notione qua communaria, in Charta ann. 1532. ex schedis P. de Mazueris.

10. **COMMUNIALITAS**, De officiis et oneribus communie dicitur in Consuet. Caracæ ex Reg. L. Christoph. reg. ch. 1. Nullus deus, qui eadem communie defendere de Communitate ville et populi Caracæ, occasione alius religionis, nisi habitum domus religionis etc.

11. **COMMUNIARIUM**, Pascuum quod ad Communiam pertinet. Arest. ann. 1372. ex Tabul. S. Jo. Lant. in: In possessione et horum, etc. communie proposita et necessitate dicte communie are pacta, asper Communiarum et hereditatis ipsius communis indicendi. Vide Communie 2.

12. **COMMUNIARIUS**, Qui ex communie est seu ex plebe. Solemnis ingressus Jo. de Dormans episc. Bellovac. ann. 1890. inter Instr. tom. 1. Gall. Christ. col. 274: In trius ordinis pacato nobis vir, dictus Broypart, major, et prudens et honesti viri pares sui scilicet, et nulli concordes, bourgeois et Communiarum dicta ville Bellovacensis in turba acione ædificandi, ibidem obvia prebuerunt eidem domino episcopo satisfactionem et reverentiam exhibentes.

13. **COMMUNICABILIS**, Communis, sociabilis, etc. Proventus visitat. medicor. ann. 1152. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 282. col. 2: Cum tamen locis,

in quo per nunc habuit dictus Amariis, sit convinis et tabernis, ad quem plures decurrunt, idcirco, ubi et tabernis, officium et locum nunc Communicacionis, quantum fuerit possibile, sequi oratur et moneatur per illos, ad quos spectat.

COMMUNICALES. Vasa argentea vel aurea, quorum inter communicandum usus fuit, qui in stationibus praeferebantur, hinc Iulianensis Anastasius in Leone III. PP. *Ecce vasa Communicales ex argento purissimo per singulas regiones, qui praecedere per stationes per manus Archiepiscorum numero 31 pens, sicut id est commensurare.*

• Tabellae sui mensulas, quae olim Eucharistiam accepturis subponebantur, quemadmodum hodie Iubineam, intelligendas suspensor, Greg. Rhod. Lib. de Liturg. Rom. Pontif. cap. 28, art. 5. Vide Baron. ad ann. 57. § 136.

• **COMMUNICANDA.** Idem quod *Communio* 5, ex vet. Missal. apud Castell. pag. 129.

• **COMMUNICANTES.** Inter Anaphasticas id dicuntur, qui more veterum Nicolaitarum omnia habent communia. Gualterius in pte. 19. *Ecce vasa Communicales alia notione sumitur post Communio 4.*

• **1. COMMUNICARE.** Vide *Communio* 4. • **2. COMMUNICARE.** De sacra Eucharistia scriptus intelligitur et est verbalis Canticus in Communio 1. Sed et de pane benedicto nonnumquam accipitur, teste D. Le Vert pag. 414. Quia ultima notione occurrit in stationibus, ubi dicitur: *Accipite sacerdotes ipsos pauperes de oblatis non consecratis.* Vide sensu post *Communio* 4. et infra in *Communio* 8.

• **COMMUNICARE.** Charta Henr. II. reg. Angl. pro Liberti Norman. ex Reg. 8. Just. Cam. Comput. Paris. fol. 36. r. col. 2. *Si quis autem de cetero terram suam ab eis dominis religionis ac debeat, et super hoc Communicare, etc.* Sed leg. omnino *Communicare, Communiquer, pro Approcher, Appropinquare, accedere, in Lit. remiss. ann. 1471. et Reg. 160. Chartop. reg. ch. 904. Girault de Monmaliu estait vante qu'il manieroit bien les suppliant et autres en despit de lui, s'ils ne se gardoient de le Communiquer.* Vide supra *Communio*.

• **COMMUNICARIUM.** Papias, Participium communicatio. In Glossis id est: *Partitium.*

• **COMMUNICARIUM.** Qui Canoniceorum Communias distribuit. *Le Brasseur* in Hist. Comitatus Ebroicensis pag. 11. Probat: *Si autem Canonici aliquos reddidit amore velaret, et non sit per sona S. Albini et alii Communicari requisit de suo potestate voluerit suavitati participabant et communicabant.* Ibidem: *Computum autem reddere Communicari autem Receperunt tenebantur in Notari Dominii, etc.*

• Charta ann. 1263. Inter instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 369: *Insuper super eo, quod dictus capitulus poterat eidem episcopo injungi, quod distributiones, quae idem episcopus in sua absentia percipit et percipere consuevit, quatuor clerici Conventus ecclesie per manum Communicari argatur, etc.* Vide infra *Distributio*.

• **COMMUNICATA.** Manus. Vide *Manus*. • **COMMUNICATA.** Summa sacrosanctae Eucharistiae. Contractus argumentum Monialium Artaceam ann. 1493. ex Schedis Praesidis de Macanque: *Debet danti... domini Sacristane unum iustit rini, domi ad Communio Communica-tio utriusque speciei, in Diario belli Hus-*

sitici, apud Ludewig. tom. 6. pag. 129. Vide *Communio* 4. § 17. Berengar. Turon. adv. Lanfranc. lib. 1. cap. 34. *Quod si me privare ecclesiam communione scripsit... secundum nullam eruditionem scriptis, quod participatio sacramentorum altera nuncupatur proprie Communio dicitur, sed Communicatio.*

• **COMMUNICATIO FRACI PANIS.** Id est, Panis benedicti. Libellus supplex Monachorum Fund. Capelo 31. portectus, inter alia S. Benedicti. sic: *Inter quos pag. 261. Quod Communicacionem Fraci Panis ante cibum quotidie sumere non respuitur, secundum exempla praecedentium.*

• **COMMUNICATIVUS.** Gall. *Communificatif.* Qui rerum suarum liberenter copiam facit. Joan. de Garinhaco serm. in Assumpt. B. M. Sime. fons Communitatis aquas divitiarum nostrarum per elemosinarum largitionem.

• **COMMUNICATIO.** LITTEB. E. Kovacek zvezozvny vspisrky, Palladio in Vita Christosmoli pag. 24. zvezozvny, in Nomocanone edito a Joanne Bapt. Epiroscop. cap. 454. dicebantur ee, quae Episcopi dabant lapsis, et ex parte penitentia in Communione recipiebant. Inter quos etiam fidelibus peregrinaturis, et in alienam diocesim profecturis, qui et contra idellibus in Communione recepti. Neque enim ad id valebat Canon alienum ab aliquo suscipi sine litteris Episcopi sui, neque apud se retinere, nec laicum usurpasse nisi de plebe alibi, ubi eorum ordinem sine consensu quae Episcopi, de cuius plebe erat. Verba sunt Concilii Carthagi. I. can. 5. Haram mentio occurrit non semel apud D. Augustinum. Capit. 1. et 2. et in Concilio Lateranensi Feliciani cap. 1. in Concilio Elbertensi cap. 25. 58. Arelat. I. can. 9. et Ageth. can. 52. Auctor est preterea S. Augustinus dicta Epist. 168. *Communicatorias easd. esse cum Formate: sed Formatarum nomen genericum esse contendi Bernardinus, atque complexi Communicatorias, Synodias, Faciles, etc.* Vide *Epistolam*.

• **COMMUNICATURA.** Synodus Heripolensis ann. 1287. cap. 10: *De habentibus duas vicarias: Presbyteris duas Communicas recipere prohibetur omnino, cum impossibile sit quod sufficienter possit Ecclesiae servire duabus. Id est, duas Ecclesias in quibus Communico, seu aliter, celebrant, et sic legendum sit Vicariaturas, pro Vicariis.*

• Idem videtur quod *Communio* 3. Rebutio nempe seu stipendium, quod et bonis ecclesiae assignatur presbytero illam deserenti.

• **COMMUNIQUEUM.** Titulus libri Joan. Walensis ordin. fratrum Minorum XII. sec. Summa collectioem seu *Communio* 3. deservit.

• **1. COMMUNIO.** Communio hominum unus urbis vel oppidi. Vide in *Communio* 3.

• **2. COMMUNIO.** Communis mensa. Edward. II. Rex Angl. Epist. ad Johann. XXII. Papam apud Rymurum tom. 3. pag. 886. col. 1: *Item dilectus nobis in Christo, Confessor, ac fideiis noster, Frater Robertus de Duffeld de Ordine Predicatorum, propter Communione quam habet cum aliis, dum nostro assistit lateri, sibi insequere iuxta dicti Ordinis regulam, nequaquam observare. Clementine vestre supplicatione, quatinus eidem indulgere dignemini, ut in mensa ipsius calcat, ac aliis suis Confatribus, quos in eadem locum habet, ut in mensa abdicque dictus Confessor noster*

praesens erit, licentiam tribuit, sui Ordinis observantia non obstante.

• **3. COMMUNIO.** nudo, Communis horum possessio. Epist. Odonis Canonici Regali. apud Achierum tom. 2. Spilich. pag. 535: *In professione igitur nostrae... tris... promissionis, exequutione Communione... ecclesiastica.* Ibid. pag. 527: *Dicamus de Communione... Quia nihil exteriori proprium se videt habere, ideo Communione se perfecte potest tenere.*

• **4. COMMUNIO.** Communio, dicitur, ut res vae vane sumuntur apud Patres et in Concillis: nam *Communicare* dicitur, qui cum aliquo communione inveniunt habent, ut Charitatis ac fidei. *Communicare* dicitur qui sacram Eucharistiam percipit. Penitentiale MS. Thuanum: *Sciendum est quod 4. modis Communio in Ecclesia. 1. Corpus Domini sumendo, vel pacem dando, vel benedictionem amendo, ut in fine Missae, vel quando dicitur: Humilitate vos ad benedictionem, quod est institutum est, ut et quis hoc modo suo Communio, Communicat illo. De priori notione, sic Papias: *Communio dicitur spiritualis evae, quia in communione ad vivificandam omnem carnem.* Idem dicitur de Joanne Damasceno. lib. 4. de Fide cap. 4. *At Communione nuncupari, quia per ipsam communicamus Christo, et quia participamus eius carnis, et divinitate, et qui communicamus et unimur ad invicem per ipsam. Concilium Turonense II. can. 4: *Ad orandum vero et Communicandum, Levitis et Sacerdotibus, ut patant Sancta Sanctorum Concilium Toletanum IV. can. 18: Nonnulli Sacerdotes post dictam orationem Dominum dicunt: Communio dicitur, et dicitur sumitur in Capitulari secundo Theodoli Episcopi Aurelian. apud Baluz. tom. 7. Missal. pag. 49: *Tunc Sacerdos dicit a (negrolo) pacem et Communicat cum dicitur: Corpus et Sanguis Domini sit tibi remissio omnium peccatorum.* Vide *Communicatio*.***

• *Communione sanctam.* In Reg. S. Bened. cap. 58. *Quod de sacra Eucharistia intelligendum esse colligitur, quia, dedicante vino, quod post communionem sumeretur, ab ea abstinerebat. Reg. Visital. Odonis Archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 125. fol. 288: *Septies in anno tenentur (moniales S. Albini) confiteri et Communicari: inconvincibilis super eas aliquoties debet se diligenter tamen et dicitur quod hoc preterea dicitur facere pro eo quod vivens post Communione non habebat.**

• *Communio* erat erga sacram Eucharistiam apud monachos S. Stephani Cadomensis: eam enim percipere non omittit, qui sanctis mysteriis nescit minister, ut discimus ex eodem Reg. fol. 3. *Quod in statu servationis abbatiss S. Stephani de Cadomo... Consecraverat quod omnes ministrantes missae nisi essent pro defunctis, Communio dicitur, et dicitur: *Communio* idem consuetudinem jam per negligentiam aliquantulum dimiserat. Injunximus abbatibus et prioribus quod hanc consuetudinem ab omnibus plenius faciant observari.*

• *Communio generatis in triduo ante Pascha.* in Consuet. MS. S. Emmeram. Ratibatis. art. 82. et seqq. ex Cod. 1074. 8. 8. Germ.

• *Communicandis infirmis calice utebantur.* Stat. Guidonis episc. Lexov. ann. 1221. ex Cod. reg. 4653: *Singulis sacerdotibus missae calicem, qui in Communione infirmis, qui deceri*

PERE dicebantur ibi, qui post peractam penitentiam ad publicas quidem adhibebantur preces, non autem ad sacra Eucharistia perceptionem: *Expositio*, cap. 4. et Niverno cap. 19. 13. Idque stat et definito tempore, quo elapso ad perfectionis gratiam, *ibi etiam* pervenirent, *percepisse*, cum oblatione, admittentur, ut loquitur idem Concilium Ancyran. cap. 5. 6. per uerba *Et postquam*, ut Niverno cap. 19. 13. et *etiam* in *Constitutione* Eucharistia communicantur, ut est in Pontificali Gregorii III. PP. cap. 19. Sine oblatione Communicare, in Pontificali Gregorii III. PP. cap. 19. *etiam* tantummodo populi in oratione sociari, in Capit. Caroli Magni lib. 5. cap. 69. 71. 134. 136. lib. 7. cap. 280. *percepisse*, ut ibi. Vide Alapsum lib. 1. Obs. 6. Cellatum lib. 6. de Hierarch. cap. 16. etc. Triplicem hanc Communionem proditi sunt, quatuordecim in Annaliis cap. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 7

nem peregrinam accipi in Concilio Regensi ann. 439. can. 3. observat Sirmundus; quippe peregrinis Episcopi et cum formati prolificiscentibus *Communione* datam fiquet ex Concil. Mileviano 11. can. 20. Afric. can. 78. Venetico cap. 5. 9. Aurelianensi 111. cap. 15. etc. Sed et Caeslensium PP. Ep. 4. scribit S. Athanasium Ario persequente fugatum, Romæ *reintegratum* et fuisse *datum*, et in hac sede quietem *Communione* invenisse, a qua semper Catholicis subvenitur.

Factum postea ut instaret peregrinae Communio[n]is proprie dicta, penalis quaedam Communio dicta sit Peregrina, et ad illam non admittantur, nisi per litteras admittere Episcopos, ad quem ordinatus est, administratio: nomen vero, et dignitas relinquatur sedet, etiam si per litteras admittantur, tamen ab officio dignitatis, atque, ut verbo dicam, communicat ut peregrinus est in Concilio Calchedonensi Act. 1. et 2. Episcopatus Ephesinus admittit Basilicenses Peregrinos, et Canones occupaverunt Ephesinam sedem, nominis tamen honor relinquatur: unde conficitur leviores fuisse Communionis conditiones, etiam si per litteras hac postrema Clerici gradu suo careant in perpetuum: priori vero, si resipiscerent, locum suum reciperent, ut est in Concilio Chalcedonensi Canon. 17. Communionis peregrina, ut pena, mentio est in Concilio Aegathensi can. 2. et 5. Elerdensi can. 16. vide Sirmondum in Hist. de Concilio Aegathensi cap. 1. et 2. Franciscum Eberhardum tit. 1. Decret. Gregorii IX. PP. de Translat. Episcop. Alpbinspazum, Cellotium lib. 6. de Hierarch. cap. 16. Alstunpazum Gregor. 1. de Sacram. c. 1. Bertram ad c. 18. Innocentii III. PP. Ep. 50. 147.

COMMONIS, Amicus: quippe, ut est in Proverbio *pietra tibi oculus vocat*. Fiodor-
dus lib. 3. Hist. Rem. cap. 23: *Pro
Evarado, quem Communem amicum vocat,
et ipsius filium, ut pro eo apud Ludovicum
Regem... intercalat, observat*. Villar-
dun. n. 100: *Ensi ferunt Communes li
Griec et li François de totes choses*.

COMMUNIS esse preterea dicitur, qui alicui assensit. Gregorius Turon. lib. 9. Hist. cap. 28: *Illo quoque recusante non se his verbis esse Communem*. Anastasius in S. Anastasio PP.: *Fortino, qui Communis erat alicuiusque ad id, qui eum sentiebat quod Accacius, hoc Communis persone*. Homines neutras partis. Chart. ann. 1334. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 393. Si vero in hac parte ecclesiam Magnanimitatem, et Colonensem ecclesiam aliquam fortassis contingeret discordiam suboriri; in illa discordia per se et suis mandatis et hominibus suos predicti fratres Coloniam Personam esse debent, et Communiter se tenere, neutram earundem ecclesiarum quomodolibet adjuvendo.

1. **COMMUNITAS**, Privilegium, immunitas. Charta ann. 814. ex Archiv. B. Marini Tolos.: *Cognoscit utilitas seu solertia omnium in defensionem nostrorum cum et presentium quam et futurorum quod vix venerabilis Samuel Tolosensis Ecclesie civitatis Episcopus.... debitis respectibus nostro Communiter Domini et genitoris nostri, videlicet Ludovici memorie reverentissimi Imper. et Regni predecessorum nostrorum, qualiter ipsam sedem cum Monasterio S. Martie, quod est infra muros civitatis, etc.*

2. **COMMUNITAS**, Universitas incolarum urbis vel oppidi. Vide Communis 2.

3. **COMMUNITAS**, idem quod supra Communis 1. Prestatio, que ab hominibus unius Communis exigitur. Pactum inter Joan. delph. et Henr. Barral. ann. 1315: *Concessimus Communitati mercatoribus nostris perpetuo valorem seu Communitatem pectorum vallis et ville de Alasardo predictarum de vinis, que venduntur ad infernam*. Vide supra Communis 2.

4. **COMMUNITUM**, Societas, contubernium. Concil. Compestell. ann. 1081. cap. 3: *Mulieris extraneus nullum Communitum neque consortium cum Episcopis.... habent*.

5. **COMMUNITUM**, Antiphona, que post Communionem canitur. Libri veteres liturg. ad usum eccl. Bitur. in Sabbato S.: *Agnus Dei non dicitur et pacis osculum datur; sequitur Communitum*. Vide Communio 5.

6. **COMMUNTIARIUS**, Vide Communis 3. **COMMUNUS**, pro Communis, consuetus. Reg. Ovis pariam. Paris. ad ann. 1277. fol. 4. *Dilecti de Ferraris miles pecti habere Communis auxilium pro Normanniam in feode de Droacort, ratione baroniae suae de Ferraris*. Vide in Auxilium. 78. Communis in edit. Beugnot. tom. 1. pag. 27. et supra in Auxilia 3. cap. 2.

7. **COMMUTATIA**, Commutatio. Gall. Echange. Charta Augusti Ducis Burgund. pro Ecclesia Lingonensi. ann. 1178. Instrum. tom. 4. novae Gall. Chr. col. 158: *Commutatum Lingonensem quem a Guidone de Saxe per Commutatum accepit, Ecclesia Lingonensis.... in decemagium dedit*.

8. **COMMUTARE**, pro Commutare, legi in Chartul. Gemeticensi ex Instrum. anno anni 1187: *Vendere vel Commutare*.

9. **COMODA**, pro Comenda, ut supra Comenda 3. Charta ann. 1134. Inter Probat. tom. 2. Hist. Eccl. col. 512: *Ilud (cistrum) debemus habere et tenere a te, Rogerio filio tuo, et omni vestra posteritate pro Comodana, salva vestra fideitate, etc.*

10. **COMODATARIUS** est ille, cui res ali-

qua datur utenda, videlicet ipsam Comodatarius. Vocantur, itaque, ut supra in quatuor editionibus, quas inspicit, **COMODATARIUS** et **Commodatarius**.

11. **COMODIOSUS**, V. supra Commodiosus. **COMODUM**, Cubiculum. Vide Commodus 2. **COMODOSUS**, Commodus, utilis. Gall. Profitable, avantageux. Charta ann. 1302. in Reg. 67. Chartoph. reg. ch. 20: *Cum tenemur ex iusto titulo et causa nobis et terra nostra profigia ac etiam Comodosa in 74. libris redditualibus.... fidem regisui ut ad vestra benevolentiam ad bonum placidum faceremus, dictos redditus assideri*. Ordin. ann. 1302. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. 11. Vienne fol. 11. v. *Quod prefatus noster dalphinus.... alias novatas in aliis locis ordinare non possit, alius videretur Comodum*. Vide supra Commodus 2.

12. **COMOLUS**, Cumulatus, Occlit. Comaul, Gall. Comble. Charta ann. 1312. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 338: *Item unum postmodum Comolus esse annualem debuit quolibet anno Letetiam. Carcasson. Miss.: Item pro sonata de nupis j. den. et duo copos Comolos; et de homine orato j. ob. et j. copum Comolus*. Vide Combal.

13. **COMOMENTUM**, Κομοτήν. Gloss. Lat. Gr. Domus Principis. Supra habetur Comomentionem, quod vide.

14. **COMONELUS**, Κομονήλιον. Lat. domus species Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 78: *Detulde vero ordinant quinque Indas; Comonelon, id est, ludus, ubi lapsus in longum proficitur; Comonelon, id est, ludus, ubi lapis vel pautis in brevis spation proficitur*.

15. **COMONIA**, Tabularium Ecclesie Uticensis. ann. 1288: *In ea habetur de Communis sine cavalcada ad defendendam nosse Ecclesie Uticensis, et pacem vel treugam, etc. pro Communis, id est piebem congregatam et armatam*.

16. **COMOPOLUS**, Lo dono. Glossar. Lat. Ital. Ms.

17. **COMORBANIA**, COMORBANUS. Vide Combar.

18. **COMORTA**, Collecta, Contributo, a voce Sax. Cymorþ, subsidium, auxilium. in Statut. ann. 4. Henric IV. cap. 27. Choralia prohibet Comortas facere.

19. **COMOTUM**, Vide Comotum.

20. **COMPACTARE**, Compingere, forinare, fabricare. S. Eulogius lib. 2. Memoriar. cap. 10: *Non filarum affectus sociati Sanctiorum est preponendus, cum et illas potest Deus in seculo entrare, qui Compactus in idem*. Idem lib. 8. cap. 10: *Non talem habet Christus sponsam, que immutari de pristina conspicietur apparetur eius prevalent*. Vide Compactio. **COMPACTIO**, Pactum, Convinctum. Gall. Convention, alia Pacta: quod nunc ad pactiorem cum demone innitit apud nos restringitur. Epist. Sixti IV. Pape ad Imperatorem tom. 2. Amplius collect. col. 134: *In casum confiantem vide quam mature a nobis processum sit, et quod Compactata nationis Germanice infringendi animo non quod subdus, Et col. 135: *Non tamen forma Compactatorum, factis quibuscumque electionibus canonicis, in unanibus nostris est, ut illis permittitur, si quoniam aliis, nonne dignum, et utilem faciamus.... illam preficere*. Compactata Bohemorum appellata sunt, ea pacta, que cum Ecclesia Romana percussere Bohemi ann. 1436. pridie Kalendas decembris, per que ad Catholicam com-*

munionem rursus admitti sunt: ea ab quinque discussant, ex quo, inenit, scilicet seculo xv. totam terram Bohemorum gentem Hussitarum heresis demercentur. Nulla autem vincendi erroris, nulla pacis, gentis illius tuitur usque ad Basileensem Concilium, ad quod vocatis Bohemi rationes concordie inuende a Patribus propositae sunt: in quibus, quod gentis illius licetum licentis communicandi sub dupli specie panis et vini. Hec autem pacta, que Compactata dicta sunt compendiosis habet Eneas sanctus in Histor. Bohemica cap. 32. interea vero Gotfriedus Leibnit in Codice Diplomatico juris gentum part. 2. pag. 138. Vide iusd. Sicut pacta, que inter Pontificem apud Muratori Anecd. tom. 3. pag. 333. ubi iterum de Compactatis Bohemorum.

21. **COMPACTIO**, Vide Compactura. *Quod ubi est pro facto*. ut in Chart. Otton. I. Imperat. ann. 951. ap. Guden. in Syllog. pag. 13: *Iubemus unam Compactionem ab utroque peractam.... perpetua mansuetudine permutare*.

22. **COMPACTUM**, Gloss. Lat. Græc. Conclusio et Compactum, συνδυασμός; Compactum facit, ενσυνδισμι. Concilium Cricianense. Paulus Debona Emerit. de Rebus gestis Episcoporum Eueritensium in S. Paulo cap. 1. apud Barlaam ad S. Maxim. pag. 518. *Aligne spem inquit, quod per matris pectum membrum Compactionem abstrahit*. Sed legendum opinor Compactionem, per pietas, seu frusta: Galli dicunt per pieces et per mortuos. Vel potius Copaditionem, per amicitia, per frusta. Vide Copadition.

23. **COMPAGANUS**, Vide Compagnus.

24. **COMPAGI**, Calcei episcopales, interprete Henricheno ad vit. S. Greg. M. tom. 9. Mart. pag. 183. col. 2: *Peruenit ad nos Compagines scilicet Catuensis, calceatos Compagis procedere prassumpsisse, Quod nulli hacenus per totam Siciliam licuisse, nisi solis tantummodo disceptationis esset*. S. Paulinus, lib. 2. cap. 1: *prodecessoribus nostris non dubitator esse concessum, bene recolitis*. Illic Paulus: *Compagis, quoniam calcemque, qui idcirco discuti*. **COMPAGIA**, Capita aut osium, dicta eo quod si compacia nervis etul glutino quodam adherent. Isid. Orig. lib. 11. cap. 1.

25. **COMPAGINA**, Vide Pagina.

26. **COMPAGINARE**, Coniungere, copulare, compingere: Item in unum volumen consergere. S. Paulinus, Epist. 63. (alias 12. cap. 2): *Hac iugiter ratione perassus, Basilicas nostras tuis, sicut et oporis tempore, et voti genere conjuncte sunt, in istam illam Compaginare curre. Concil. Tolet. XVI. *Que si de omnibus sanctarum Scripturarum codicibus materius colligere, enoris voluminis telam nostri oris rideamus Compaginare*. Interdum, dicta S. Paulinus, pag. 20. de S. Willibaldo: *Vestra memoria apta panca accipere. Compaginare edisere regne me libet*. Mabill. de Liturg. Gall. pag. 497. ex Regul. Perfort. diebus decembris, per que ad Catholicam com-*

regaliam et regis dominium pertinere noscitur. Ibidem: *Compendium seu compendium est commune nobis et dicto Episcopo, et levati non poterit nisi Episcopo nomine.* Quod vero hic *Compendium dicitur*, *Compendium* appellatur in Bulla Alexandri III. PP. Vide in hac voce §. loco ubi diximus *Commuue vel Compendium* primo solvi solum pro securitate et pace, deinceps evasisse tributum ordinariunt, quod ex parte Episcopali aliique viri potentes illud ipsum confirmant ultima laudati Parisiensi verba, quibus dicitur *Compendium seu Pacagium levati non esse nisi concessu Regis et Episcopi Minatensis nomine.*

¶ Chart. comm. Montist. ann. 1241. inter instr. tom. 4. Gall. Christ. col. 500: *Proterea in Compendio pacis domestici Usensibus habeo ego ad feudum quartam partem Compendii a te et ab ecclesia Usensi.* Transact. ann. 1261. tom. 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 102. art. 1. *Quod Compendium hominum de Montecelsis, fiat et sit una simul cum Compendio de Aligiano: et ad accideret reficere aut reparare dictum Compendium, quod reparare ad assinationem dictorum procerum de Aligiano.* Vide Hist. Dalph. tom. 2. pag. 489.

¶ 1. **COMPERA**, *voe Italica*, Acquisitio, emptio. Chart. com. 1292. tom. 3. Cod. Ital. Diplom. col. 254: *Domnus episcopus (Lunensis) debeat habere et tenere, cum suis successoribus de cetero in perpetuum, medietatem sive decem, quod ipsi marchiones fecerunt a marchionibus de Esti in curia et districtu Vezani, etc.* Vide in Comparare 2. Comparare et infra Comparari.

¶ 2. **COMPERA**, *COMPERULA*, Prestatio, quoniam pro meritis penditur. Vide supra in Comparare.

¶ 1. **COMPERARE**, pro Comparare. Emere, apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 102. col. 1. ex Caroli M. legibus §. cap. 73. in var. lect.: *Ut nemo presens alique hominem vendere aut Comparare nisi in praesentia Comitum.* Bartholom. Scriba Annal. Genev. lib. 6. ad ann. 1302: *Proelio octo militum librarum Comparavit.* Vide Comparare.

¶ 1. **COMPERDICTUS**, Perditus, amissus, pro Comperditus. Commemoratorium de quibusdam villis S. Victorii restituti cunctis annis 780. tom. 1. Collect. Anapoli. col. 41: *Arduusque et Alanensis ipsa causa Ecclesie Dei Mansuetis in temerato ordine... diservit, et ad liberum sive suo iure hoc beneficiis, et postea pro hac causa* *Comperdictus*. *De S. Maris et S. Victorii Martyria Comperdictas*, etc. Hic desunt nomina ad perfectiorem huius loci elucidationem.

¶ **COMPEROLATA**, Textus vel contextus aliquot perulorum sive margaritarum. Monasticum Anglie. tom. 2. part. 2. pag. 87: *Quiaque Comperolens integri de auro, cum cunctis auro, et saphyro in fine, et quatuor Comperolens de margaritarum.*

¶ 1. **COMPERTO**, Inventio. Processus Comperitionis et notae repositionis B. Wernheri, in Actis SS. April. tom. 2. pag. 706.

¶ 1. **COMPERTUO**, Inventio iudicialis, Gall. Enquete, que in causis civilibus fieri solet ad cognoscendam rem veritatem. Kennetius in Antiq. Ambrosen. pag. 375. et in Antiq. Brit. 148: *Et in causis periculis emptis pro Clerici domini Archiepiscopi, sedentibus super Comperitorem apud Burcestre in die Mercurii processum ad festum Comperitionis S. Pauli xxi. dera.* Post intelligit locus in quo facta est ipsa Inquisitio.

¶ 1. **COMPEs**, Septium, abitus, Gall. Enceinte. Inquisit. ann. 1302. in Reg.

Officiis pariam. Paris: *In villa de Villardis ad nodos Milla de Mortuaco vide habebat aliam et basium iudicium ratione danti sui sui territorii, excepto Compe seu domo Constantii prepositi ecclesie Remensis.* Vide infra Compendialis.

2. **COMPEs**, Subditus dominio, iustitiae et jurisdictioni. Charta Ruperti de Burne ann. 1382. ap. Hattaus. col. 1090: *Debus, tradidit in Compe, et subditum suum militum Popponem, dictum Duce, cum omnibus iuribus et dominio, quod habuimus hactenus in eodem... volentes jam dictum militem... in comitibus obdare, prout omnia Compe sine subditis tenent suo domino famulari.*

¶ **COMPEscATIO**, Gloss. Gr. Lat. 1. *Supplicatio*, *Compeatio*, *supplicatio*, *Coercitio*, *sed supplicatio*. Ita etiam Codex MS. Ibidem 1. *Supplicatio*, *Compeco*.

¶ 1. **COMPEscERE**, sensu neutrili, Abstinere. Vide S. Canuti tom. 4. Julii pag. 105: *Secundum curiam cum Compecentibus addit, et sermone placido ut ad insolentiam Compecent, instigat.* Vide Compeatio.

¶ 1. **COMPEta**, pro Compeatio. Frigidodus in Vita S. Wilfridi num. 8.

¶ Verum hic Iovis: *Exoritur trochaea, de seras nubibus ista: Principibus prae retrahit per Compea sedes.*

Ibid. num. 34:

Faciles qui curantur per Compea viles.

COMPETENTES, Baptismi Candidati, qui baptismum postulabant. Unde Genadius de Scripturis Ecclesiasticis, ait, Nicenum Romanam civitatis Episcopum *Competentes* ad baptismum adhibuit, *quibus instructionis libello*. Catechumenorum eum alii fuerunt *Audientes*, sic dicti, quod verbo Dei erudiendi hoc necesse esset, priusquam ad baptismum accederent, alii vero iam erudi et instructi qui ad baptismum et admitti postulabant, dicebantur *Competentes*, quod una et simul baptismum peterent, et expectarent id tempus quo baptismus conferri solet, Sabbatum nempe, quod Pascha aut Pentecosten praecedat. Isidorus lib. 8. cap. 4: *Competens vocatur qui post instructionem fieri compelli gratiam Christi, inde a petendo Competens vocatur.* Idem lib. 2. de Eccl. offic. cap. 31. et ex eo Papias: *Competentes sunt qui post doctrinam audierunt, post confirmationem vero ad gratiam percipiendam petendo festinant.* Ideoque appellantur *Competentes*, id est, gratiam Christi petentes: nec Caecilius (de Baptismo dicens), nuncum petunt. Leidradus Episcopus Lugdun. de Baptismo cap. 1: *Differt sane inter Catechumenes et Competentes*. Catechumeni illique sunt, qui post modum de gentilitate veniunt, et habentes voluntatem credendi in Christo audient verbum fidei, sed nondum audient Fideles. Competentes autem sunt, qui jam post doctrinam fidei, post confirmationem, gratiam Christi percipere festinant, ideoque appellantur Competentes, id est, gratiam Dei petentes. S. Augustinus lib. de Catech. cap. 1. *Competentes dicuntur, quod pro baptismo petunt.* Chrit. Dei pascha appropinquante, dedit nomen inter alios Competentes. Et Homil. 49: *Quod dico Competentes et fideles audientes*. *Competentes* pro baptismo petunt. Chrit. Dei pascha, cap. 8: *Qui cum dedisset nomen ad baptismum.* Idem lib. de Fide et operib. cap. 1: *An usque adeo dissimulamus a sensum, ut mortuorum, qui non baptizati fuerunt, deum quae fuerimus attingit ad sollicitudinem nobis praecipere a quibus catechizabamur, cum fontis illius sacramenta peterimus, atque hoc etiam Competentes*

teus vocaverunt? Idem Epist. 350: *Desiderio, et non modico, ut Competentes vel detursum esse jam jamque cognosceret.* Sern. 7. de Diversis cap. 1: *Ipsius certum novum quod Competentes*. *Competentes* ecclesiam, quod equum, etiam Competentes, quoniam simul petentes? Infra: *Competentium concubitus non aliunde quam de simul petendo, atque unum ad aliud appetendo, potius quam a se.* In Psalm. 137. *Competentes*. *Anie Pascha enim cepit petere da Ecclesia Christi medicum.* Vide eundem Homil. 49. cap. 2. de Diversis. Sern. 8. Concilium Aegidi. cap. 13: *Competentes etiam publici in Ecclesia Competentes praedicari.* Ferrandus Diaconus Carthagenensis in Epist. ad S. Fulgentium, de quodam peltro baptismo: *Praequaeque semelante Paschali, inter Competentes offertur, scribitur, eruditur.* Vide S. Hieron. Epist. 68. ad Pamachium cap. 16. S. Fulgentium Homil. 78. S. Pacinianum Barcinon. Episcopus, Sern. de Baptismo initio. Isidor. lib. 1. de Eccl. offic. cap. 27. S. Ambrosius lib. 2. Epist. 12. S. Hieron. Sern. 7. de Pasche. Rabanus lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 26. lib. 3. cap. 35. Honorius Augustod. lib. 3. cap. 33. Missal. Gall. *Competens* vetus pag. 472. Edit. Roman. etc.

¶ 1. **COMPETENTIA**, Debitum, quod alii competit, et quod ille exigere potest. Charta Rodolphi I. Imperatoris. ann. 1222. ex Chartul. S. Sepulch. c. 93: *Competens autem erit capitulum propositibus superius expressis, ut ad quod prius a domo de Johanne pro priis exigentibus pro Competentia sui beneficii poterit exigere.* Alia ann. 1284. in Suppl. ad Mirum pag. 415. col. 1: *Si minuta de decimis et oblationes et Communionem ecclesiarum suarum, quibusque possessionum novalium, qui pro tempore erant, pro rata sua tenentibus invicem Competentis supplere defectum.* Fiat ipsa Competentia pro rata possessionum decimas, in alia ann. 1365. ibid. pag. 416. col. 2.

¶ 1. **COMPETENTIA**, Veritas, Irudines, analogia. Barthol. Gloss. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 147. ex Baldrico Hist. Passet. sed et Gellio nota est vox Competentia, hac notione, ait Maimonides in cap. 1. *Pro Competentia mensura Herculanis pedis, quanta longinquitas corporis et mensura conveniret, secundum naturalem membrorum inter se Competentia, et modifiaque ratione.* Ibidem vide lib. 14. cap. 1. *Competentia*, sive quae competitur convenit sobrietati, in translatione SS. Georgii et Aurelii, inter Acta SS. Benedict. scilicet. 4. part. 2. pag. 5.

¶ 1. **COMPETERE**, Invadere, rapere, pervadere. Concilium Parisiense III. cap. 1: *Ita qui res Dei Competit, etc.* Malisconense II. cap. 21: *Res Ecclesiarum, quae meritis pervadere, Competere, vel confiscare.* Chlotarii Regis Constitutio cap. 10: *Ut oblationes defunctorum Ecclesiarum de dotalibus et aliis, quibuslibet anforantur... praecipimus.* Vide Concil. Parisiense V. cap. 9. Capitul. 1. ann. 798. cap. 18. lib. 7. Capitul. cap. 10. et ibi. cap. 21: *Res Ecclesiarum, quae videtur ab his qui Competitores dicuntur in 1. Cod. Th. de Quinquen. presc. (4. 15.) qui bona damnatorum mortuorum, vel qui praecipuum vacantia a principe vel imperatore, atque pervadentibus, vide tit. de Petitionibus.*

¶ 2. **COMPETERE**, Accusare, in jus vocare. Canonis Hibernensis apud Mar-

Plage. Polyptychum Fiscamense ann. 1285: Robertus de Gamaclia tenet vassum managium, quod continet circa denarium acre pro triginta solidis et duobus caponibus... et posuit in Comptuarius centum solidorum Turon. Chartular. S. Vanderssestii tom. 1. pag. 574. Robertus de Gamaclia tenet vassum managium, quod continet circa denarium acre pro triginta solidis et duobus caponibus... et posuit in Comptuarius centum solidorum Turon. Chartular. S. Vanderssestii tom. 1. pag. 574. Robertus de Gamaclia tenet vassum managium, quod continet circa denarium acre pro triginta solidis et duobus caponibus... et posuit in Comptuarius centum solidorum Turon. Chartular. S. Vanderssestii tom. 1. pag. 574.

COMPLIMENTUM JUSTITIE FACERE dicitur Judex aut Litigator, qui quidvis aequum est et leges posulant ad litem amandam complere ac perficere. [Quod vel absolutum vel suppletio ad Accomplissement de Justice, in Chart. ann. 1385. ex Tabul. S. Joan. Laudun.]

Vide in Festivitate.

1. COMPLENDA. Vide post Completa.

1. COMPLERE dicitur qui officium suum recte exequitur, implet. Ita Moschum Completo, dicit Sidonius lib. 4. Epist. 3. Persone Completo, Comptus lib. 7. Epist. 14. Vide Savaronem ad eundem pag. 448.

COMPLERE dicitur, qui officium quodvis Ecclesiasticum Collecta seu oratione concludit et Completo. Gregorius M. lib. 3. Dial. cap. 7: *Quicquid dei orasset, Completo orationem quinquagesimam Subdiaconum servus Dei jubet. Oratio habet 154; et 1547 hebdomada. Ordo Romanus: Surgit Pontifex ante Archidiaconum, (hinc Missa) et veniens ad altare, dat orationem ad Complendum. (Hanc orationem hodie vocamus post-communionem. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 608. ubi de Festa S. Joannis Bapt. : Tum super Oblato eadem que supra testatur. Ita. Ad Complendum post-communionem. Præsta quesumus, etc. Vide Completa post Completa.) Helgandus in Roberto Rege Franc. : Incomplebilis hanc nocte veneris dum ad Complendum et que sunt Deo reddenda cogitare, ad domum Dei de more processit, præcipientibus ante se Clericis cum coram foris non minui ponderis. Rupertus de Rhod. lib. 1. cap. 19: Collecte que dicuntur ad Complendum, orationes sedentes in celo capituli nostri J. C. signant. Regula Magistri cap. 80: *Nulli alius nisi (Superioribus) in Monasterio liceat, nisi orationes complere, Completo, et signare.* Adde S. Epiphani. Episc. Cypri Epist. ad Joan. Hierosol. inter Epistolam S. Ieron. Epist. 61. cap. 3. Dronianum Patric. in Vita S. Marini Episcopi Regiensis sub finem, Walafrius dicitur de Reb. Eccles. cap. 23. etc. Vide Collecta 8.*

1. COMPLETUM Legi satisfecisse summa de crimine vindicta. Murator. tom. 1. Script. Ital. part. 2. pag. 66. col. 2. C. in Legibus Luitprandi [924, 4, 6, 9] : Si

quislibet libera servum tulerit (et nupterit) et parentes ipsius intra anni spatium in eam eludicium dare neglexerit, sicut in anteriori Edicto continetur, tunc quandoque post ipsius anni spatium inventa fuerit, ut ancilla Palatii, et ipse servus similiter ad Palatium rediret, et filii qui ex his nati fuerint Curie regis omnino serviant. Nam si parentes ipsius mulieris vel dominus servi Complentur intra superius dicti anni spatium non fuerint, Edictum continet, eis permanent. [Complendum Compleverit quod continet antierius edictum, scilicet Rothar. cap. 28.]

2. COMPLERE, Complicare, Gall. Plier; dicitur de aulicis aliisve rebus, qui complicantur, ut servantur. Glossar. Franc. Lat. ex Gloss. reg. 9687: Complir. Pro. Complere, observare. Lit. remiss. ann. 1339. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 493: Cum Perrinus, dictus Aubrey, servitus eius castellum nostrum Paris in vigilia Epiphaniæ, de precepto Stephani de Fonte argentarii nostri, invenit apud S. Andream ad Complendum et conservandum paravitque sine facerementa ibidem pro festivitatis illi, tunc in nostra nobili domo stellis facta, ordinata. Compliri, Complere, pericere, inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 3. col. 1.

COMPLERI dicuntur instrumenta per subscriptionem Notarii, quod valgo formula Completo et absolvi debet. Vide Mart. Pap. Diplom. ad num. 26. not. 11.

1. COMPLETA, COMPLETORIUM, COMPLENDA, Officium Ecclesiasticum, quod curia diutina officia complet et claudit: unde dicitur sub noctis initium.

COMPLETORIUM Amalaris lib. 4. de Eccl. offic. cap. 8: *Completorium id dicitur, quia in completorio orationis usus cibi sine potus, qui necessario sumitur ad sustentationem corporis, seu locutionis communis. Unde et apud Monachos tenetur usus ex Regula S. Benedicti, ut ab eo officio claustra alia muniant, et ab aliena faciant ad communem colloquio usque dum iterum ad opera redeunt. Adde eundem lib. de Ordine Antiphon. cap. 7. S. Isidorus lib. Regula cap. 7: Ante coenam autem, sicut mos est, peracto Completorio, valedictis fratribus cum omni caritatis et silentio gratiascumque cum omni caritate et vigilia conatur. Regula S. Benedicti cap. 7: Completorium trium Psalmodiarum ditione terminatur. Hora Completoria, in Concilio Calionensi II. cap. 16. [S. Carulus Comptarius in Bernard. Valpe lib. 2. vers 507:]*

Carmine nunc stans ad Completorie jussu, Qui tardas domum hinc arripit sal!

COMPLETA, Vita S. Aglii Abbat. cap. 19: Consecutus talis erat, quod Janitor, ut signum putabatur ad Complendum, cap. 20: Comptus hunc pertus Abbatibus calice refert. Regula Monast. : Quidquid ab hora nostra mens macula detraheret, ante Completam complendum est. Seculoquum Comenpense. Hora que Completam completit dies ante. Ita S. Isidor lib. 1. de Off. Eccl. cap. 21. Vita S. Bercharii lib. 2. pag. 101. etc.

COMPLENDA, hinc hinc completum deducere cap. 39: Utinam collectis, quas Complendas vocamus, agimus gratias pro perceptis beneficiis. [Postcommunionem seu Completam, in Statutis SS. Ang. et Episc. Comptensibus ann. 1394.] Hanc Complendam, consummationem Missæ vocat Missale Gothicum cap. 372. Alia Sacramentaria orationem super,

vel ad populum, vel etiam Benedictionem populi, ut in voce Oratio docalibus: de qua etiam scripsit in Glossar. med. Græci. in V. 537. Vide Durandum in Ration. lib. 5. cap. 10. Durandum de Ritib. Eccl. lib. 3. cap. 11. Menardum in Concilio Agg. ad istius passum, [notandum supra Completa.]

2. COMPLETA, Restis species. Stat. ann. 1301. ex Tabul. Massali: Quod conderi debet, ut faciant Completa, neque vendant ad brassi.

COMPLETOR, Fide Jussor, qui pacta Complenda dedebat. Tabul. Fossetense. ann. 1372. Percurat et constituerunt precepta et principales debitoras et redditores ac Completiores erga dictos religiosos, etc. [Complere, Solvere, debitum reddere. Vide Glossar. in Faltre. Diplom. pag. 393. a 372. b. not. 5.]

COMPLETORIUM. Vide Completa.

COMPLEX, Charta Othonis I. Imper. ann. 949. apud Miræum tom. 1. pag. 110: In Comitatu videlicet Massæ, in villa que dicitur Massæ quondam terræ partem Complexione navium per annos solentem singulis quinquaginta solidos denarium. Vide Completo.

Occurrit præterea in epist. Joan. VIII. p. ann. 877. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 101. in Conc. Tricass. ann. 1278. lib. 3. cap. 314.

COMPLEXARE, Complecti, Corripere. Carmines de Laadibus Justin. Min. lib. 1. vers. 104:

Portum, quam gentis Complectens arripit.

Occurrit in Prefatione Juliani Pomeri in Librum Idefonsi de intermentis Virginitatis.

COMPLEXIO, Corporis constitutio, Gall. Complexion, Ital. Complesione, apud Murator. tom. 3. pag. 697. col. 2.

COMPLEXIO, hinc hinc completum deducere cap. 39: Utinam collectis, quas Complendas vocamus, agimus gratias pro perceptis beneficiis. [Postcommunionem seu Completam, in Statutis SS. Ang. et Episc. Comptensibus ann. 1394.] Hanc Complendam, consummationem Missæ vocat Missale Gothicum cap. 372. Alia Sacramentaria orationem super,

COMPLEXIONATUS, [Certa ratione constitutus, ab Italo Complexionare, Gall. Complexion, Ital. Complesione, apud Murator. tom. 3. pag. 697. col. 2.]

COMPLEXIONATUS, [Certa ratione constitutus, ab Italo Complexionare, Gall. Complexion, Ital. Complesione, apud Murator. tom. 3. pag. 697. col. 2.]

COMPLEXIONATUS, [Certa ratione constitutus, ab Italo Complexionare, Gall. Complexion, Ital. Complesione, apud Murator. tom. 3. pag. 697. col. 2.]

COMPLEXIVUS, Breviter, compendiose in Actis S. Stanislai Episcop. Cracov. tom. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

COMPLEXIVUS, Verus, sincerus: Odilo in Translat. S. Sebast. cap. 43. Complexio et omni aere remanens de natura simpliciter et puritate usque sublimem cibus regni exaltat.

COMPLENTIA, Vide supra in Complenda.

COMPLETUM, Idem at opinor, quod completum Complatanum. Hoc, frater Aquitan. sign. J. rub. ex Cam. Compt. Paris. fol. 39. r. De alienatione dicti, quod scriptores testamenti patris sui sequentibus dictis et actibus, contra ordinamentum suum, in hospitali de la Prunera, et concessit in Complendia habere, et ipsi iuxta male velle suo.

† **COMPLICAMENTUM**, Volamen. Concili. Toletan. VII. Quicquid productionibus legemurum in concione diffundere potui, totum in totum huius Complicamenti respersum calamo vestro Sanctiudini offerre dico.

† **COMPLICENTIA**, Licentia, consensus, apud Rhynerum tom. II. pag. 413. col. 2.

† **COMPLICES**, Scelerum socii, non vulgo Complices. Iulian. lib. 10. Orig. in *Complexo*, in uno peccato vel crimine aliter est applicatus ad iudicium: ad bonum vero nunquam dicitur. Ioh. de Janua: Complicetia, concorsio, vel plures dolositas, in malo consensus. Utitur Prudentius, Sulpicius, Sidorius, Senator, et alii passim. Vide Olli Borrichii Cogitationes pag. 92. et Gloss. media Grece. In *Kapitelen*.

† **COMPLICES** etiam aliquando dicti sunt qui Principis cum aliis bellantis partes tenent. Gall. Partisans, Parteurs, Chronicon Trivetii ann. 1188: Post clausum Pascha convenerunt Sylvanice in presentia Henrici Abbatensis Episcopi, Romani Papae, Regis Francie Philippus, et Anglie Henricus tunc pater quatuor filius, Philippus Comes Flandrensis et alii qui ejus fuerant Complices, etc. Charla poëte inter Idefonsum Aragon, Regem et Raymundum Comitem Tolosanum ann. 1176. ex Schedis Patresciani: Præterea jam dicti viri illiusque per se et homines complices sui fecerunt inter se bonam pacem, et firman concordiam de guerris et malefactis et adventu omnibus, quos hucusque ad invicem alii fecerant.

† **COMPLICES CIVITATES**, Confederatæ, in Annalibus Multiniensium ad annum 1804.

† **COMPLICES SANCTI**, qui ejus cultui sunt dicati. Chart. ann. 1045. ex Tabul. S. Viet. Massil.: Nos fratres, scilicet Petrus et Feraldus metuentes solacia nostra notrorumque parentum innoxiorum crimina, ex possessionibus nostra regimur SS. Christi martyri Victori ejusque Complices, etc. Nisi sit pro Socis. [90] Pro Socis in Bertold. Argentin. Episc. Chart. ann. 1291. pag. 406. Syllog. Guden.: Ministeriales etiam S. Petri, Conradus Knopf et sui Complices, cum eorum coheredibus et aliis fœdatis, similiter debentur.

† **COMPLICARE**, Papæ Multiplicare. [90] In edit. ann. 1496: Complicari, Multiplicare, et in Cod. reg. 7609: Complicare, nom.

† **COMPLUTUS**, Bagnotus de pioba, in Glossar. Ital. MS. pro *Complutus*. Vide in hac voce.

† **COMPOSITUS**, Compositus. Paschasius Radbertus in Vita S. Adalhardi num. 87: Sequitur ecloga dicarum Sanctimonialium uno favoris placuit Complosa, etc.

† **COMPUTUS**, Irrogatus, compulsiuus, Varro: Gall. Arrosé, mortifié. Amos 4. 7: Plus super unam civitatem, et super unam civitatem non plus: pars una Compulsus est, et pars altera eam non plus aruit. Privilegium Universitati Lovaniensi per ducem Brabantie concessum ann. 1426. apud Marten. tom. Anecd. col. 1709: Tuncque solvere Compulsus tractum germinant precationem. Legitur etiam apud Solinum cap. 6. de Thracia: Navis Complutis aspece ex illo casu imbre sensit.

† **COMPLUVIUM**, Pluvia densitas. Vita S. Lupicini Abbatis Jarenensis n. 11: Si Frater fortitior... usque processit in frigore, vel fortior hyemal Compulso

reddisset infusus. Alias: Compulsiuus, est locus ad pluviam notitia pluvie confectus. Johannes de Janua: [Utitur Suetonius in Augusto cap. 92: Exatant inter juncturas lapideum ante domum suam palmam, in Compulsiuus densamque temetum. Utatur et alii, et Osmella Varro, etc. quamobrem hinc amandari potuisset.]

† **COMPNA**, Locut, ut videtur, arundinibus vel alia quavis ratione circumscriptus, quo pisces capiuntur et servantur. Reg. Rudor. Argutan. sign. 1.3. rub. ex Cam. Comput. Paris. fol. 2. v: Petrus Beati de S. Eustachio tene de feudo vicomitis Franciaci... undecimam partem Compnarium existentium ibidem, et undecimam partem quatuordecim piscium, videlicet cressorum, qui captantur in mari predicto pro homines de Franciaci. Consuet. MSS. monast. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1393: Item dicti monachi seu juniores recipient in die Rantis palmarium unum colatum, quod solvunt de redditibus illis, qui tenent Compnas de Magello et de Marcaus. Vide sub Burdigala.

† **COMPONAGIUM**, pro Compangium, Cibum cum pane datus ad vescendum. Concordia inter Abbatem de Bordesleia et S. Nicolai de Berleaga apud domos, Foranularis Angl. pag. 222: Et præterea idem Abbas concessit pro se et successoribus suis, quod predictus Nicolaus habeat quatuordecim alios et fuerit Abbas de Bordesleia, duo panes, scilicet unum panem Monachi et alterum panem Militis, et certum et Compangium unius Monachi. Vide Compangium.

† **COMPONERE**, non improprie. Vide Compositare post Compositum.

† **COMPOSERE**, Delictum transactione et compositione interveniente explare, ac lueri, et cum iesso, aut ejus heredibus, de multa ac pena propter illud irroganda, pactis. [90] Vide Grimm. Antiq. Juris German. pag. 640. sqq.] Nam apud Germanos gravius delicta certa pecunia summa aestimabatur, neque homicidia ipsa morte lui lex erat, præterquam in Majestatis crimine, ut docetur ex leg. Bajuvar. cap. 1. tit. 7. § 8. cap. 2. tit. 1. § 4. quod et pridem observat Tacitus: Luitur homicidium certo armentorum ac pecorum numero, recipitur satisfactio. Universum domus, Gregorius Turon. lib. 3. Hist. cap. 31: Ad Theodorum legationem dirigunt, exprobrantes de morte ejus, atque dicentes: Si hoc quod agitis nobiscum non habueritis, regnum tuum auferemus, et simili poeni te damnavimus. Tunc ille timens quinquaginta es millia aureorum transmittit. Lib. 7. cap. 3: Composita tanta filis Saxo, leg. lib. 8. cap. 18: Tamen que contra rationem gestamus, cuncta Componere non moramur. Et cap. 19: Magnas mihi debet referre gratias, et quod laceraverat parentes, aurum argenteumque superabundant in dono sua. [Intermentum Ordinum regni Decis de Hildelst. Regi Christiano prestanda apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 329: Quod vir bellator Militem in domo communis scorti, incoacta ira, vulgare agere, cum eo se servitorem quam arripuit, aucliter Composuit et concordavit. Amicabiliter Componere, in Statutis Massil. lib. 1. cap. 6. § 3.] De se composere, in Capit. Caroli C. tit. 81. cap. 25. [90] Edit. Patisiens. ann. 984: Quod si in iudicium crimen vocetur, nec partes de compositione inter se conveniant, tunc judex reum cum accusa-

lore componere cogitabit. Idem Gregor. lib. 7. cap. 3: Composita pars vix in audientia data est: scilicet ut in die quo iudicium erat futurum, pars que contra partem injuste exarsit, iustitia mediante Composuerit.

Quandocumque reo reo multam ipsam pecuniarium denebat iudex pro delicti vel criminis modo et qualitate, nisi multa capta a lege definita esset. Tunc enim multa persolvi debet. [90] Transcripta erat reo irrogabatur. Ubi legem et banum Componere, Secundum legem Componere, dicunt Leges antiquæ et Capitularia. [90] Capitulum Caroli C. tit. 20. cap. ult. [90] Synod. Patisiens. ann. 802: cum Compositio secundum legem suam, dicitur in Cap. Caroli M. lib. 8. cap. 65. rubi.

Interdum etiam multa a lege definita, secundum criminis atrocitatem multiplicabatur. Idque Banum displicere ut tripliciter denotatur. Banum aut legem in triplicem Componere, dicunt Capitularia. Gregorius Turon. lib. 4. Hist. cap. 38: Quod plura? quatuor subit, solidorum. Compositum componemur. Quod in presentia Regis Sieberti veniens, quadrupla satisfactio, insequens Jojino. Compositum, Compositio simplex in Legib. Frisicis, que agitur duplicatur ut triplicatur. Compositio duplicatur, que ad Regem spectat ex Legge Astuphi Regis Longob. [90] cap. 8.] Apud Hieronymum postquam Compositio triplicem in Capitulis Caroli M. lib. 8. cap. 68. et alibi non semel. Quadrupla satisfactio, apud Gregor. Turon. lib. 4. Hist. cap. 38. Vide Bannum 2. Nungendum, Trinungendum.

Quod si crimen vel delictum, de quo multa pecuniarium lex statuit, publicum esset, id est, Regem vel Principem spectaret, tunc reus cum deo, vel serario Componere tenebatur, multa a lege definita, vel a iudice statuta. Sepe etiam duplicem multam in delictis privatis sibi tunc leges antiquæ, alteram actori, alteram serario et fisco, quod passim observare est.

Si denique compositionem complere non posset reus, tunc aliquem morderi tenebatur, usque duplément Compositionem adimplet, ut est in Legge Longob. lib. 1. tit. 14. § 10. [90] Caroli M. cap. 65. et in Capitulis Caroli M. lib. 8. cap. 65.

Compositio non semper læsum, vel occisi heredes, sed et ipsos agnatos et cognatos spectavit. Compositio tribuitur, ut ex Tacito docuimus Andreas Suenonius lib. 5. Leg. Scanie cap. 3: Secundum antiqua jura, si res persoluta pecunie faciende distribuit, ut marquis leges tertia partitione in tres tertias principales divisa, per vices singulas una semper partialium cadat in convandum heredis occisi, et agnatis secunda, convandis quoque tertio datur. Sic per agnatos omnes et cognatos distribuitur pecunia facienda, ut semper prior gradus duplo majorem partem quatuor posterior consequatur. [90] Leg. Longob. lib. 1. tit. 1. § 13. [90] Liutpr. lib. 2. § 2.] Compositio ad propinquiores parentes, seu agnatos vel cognatos pertinebat, siquidem filia occisi, utique legem daret. [90] Liutpr. lib. 2. § 2.]

† **COMPOSITIO**, Compositio, pro Pecuniam et irrogare, Gall. Le tazer, dixerunt. Lit. remis. ann. 1410. in Reg. 164. Charoph. reg. cit. 34: Le supplia et Jehan. [90] Item dicitur quæ daretur Compositio cellui, a. xij. soit pour le boire des compagnois a. xij. soit. Par. pour la chan-

della, que les femmes mettent ardent l'image de Notre Dame dudit lieu. Vide infra *Compositio*.

¶ *COMPOSURE* etiam haud raro cogebatur conventionem et pactorum violatores perturbatoresque, ad discimus ex variis instrumentis. Charta Pontii Comititis tom. 1. Gall. Christ. pag. 52. Instrum. col. 1. Sane et quis, ego, aut illius de herediis nostris, qui contra carta donationis tenore aut inuenerunt, aut lapidibus vel aliis rebus ad eandem vindicare quod requirit, aut Compositum tibi hae omnia super scriptis dupla maiori; et in aucta donatio ita firma et valida permanet omni tempore. Eiusdem tom. pag. 83. col. 1. In Charta Willemi Provincie Comititis: Sane si quis, nos aut heredes nostri, vel illa persona persone, qui contra provisionem ire voluerit, non valeat vindicare quod repetit; et Compositum illi, cui litem intulerit, auri optati libras 3. Interdum verbo *Compositum* additur in vinculo, quo maior, si bene coniecto, indicatur obligatio Compendii, sive Vinculum iste sui obligatio Compendii a leges sit, sive a voluntate illius, qui sua constituta cepit firma esse et stabili. Charta Gancelmi Episc. Forojuliensis ann. 1088 in nova Gall. Christ. tom. 1. pag. 83. col. 1. Sane et ego aut quisque de supra dictis hereditibus suis, consoribus nostris, qui contra huius donationis cartam aliquam fraude tentaverit, aut eam infringere... Compositum in vinculo centum libras... Compositum in vinculo Charta Pontii Ruthenensis Episc. ann. 1073. ejusdem tom. pag. 50. col. 1. Si quis autem Episcoporum, Clericorum vel secularium, hanc sanctam provisionem infringere tentaverit... a consorcio fidelium Dei alienus existat nisi resipuerit; insuper Compositum in vinculo auri pondus centum librarum. Eadem habes in Charta seq. ab eod. Pontio data ann. 1082. ex quibus concludit D. Dionysius Sammarthanus Compositum in vinculo idem esse, quod Compositum ante solutionem vinculi excommunicationis, quo irritatur quisvis laudatas chartas violare praesumeret. Sed alii sunt chartae in quibus nulla facta excommunicationis mentione, impositum illa necessitas in vinculo Compendii: quare vinculum istud non videtur esse vinculum excommunicationis, verum potius legis vel voluntatis ejus qui vult involvendum id quod constituit, ut dictum est. Charta Guarachonis pro Imberto regnante Chronado Regis Indict. 1. in Chartulario Apudensi col. 2. Sane et quis, contra hanc donationem infringere voluerit... Compositum in vinculo auri libras decem. Altera Charta ejusd. Chartular. fol. 40. Si quis autem contra hanc provisionem venditionem, non valeat, ad in Vinculo Legis Compositum hae ad duplum... Acta est hae venditio in Abbatia S. Petri tertio Kal. Januarii, ann. 1049. in nova Gall. tit. totius Regis Inventionem 1041. Roma, imperante Domino nostro Jesu Christo. Ibidem fol. 52. legitur: Conventus per leges res ipsas in duplum Compositum: quod idem est sicut in vinculo Legis. Vinculum igitur aliud ab excommunicatione significat: quod interiam confirmari potest Charta Guinamandi Archiep. Ebrodun. ann. 1049. in nova Gall. Christ. tom. 3. col. 305. ubi sic legitur est: Si quis autem hanc chartam infringere aut contrahere voluerit... Compositum in vinculo auri libras decem optati libras xv. et in super excommunicationis et ab Ecclesia Dei separatus nisi

resipuerit, etc. quibus, nisi fallor, satis patet. Vinculum esse ab excommunicatione distinguendum videtur. *COMPOSITUM TAXITUM ET ALIUD TAXITUM*. Chartularium Aptense fol. 47: Si quis volens infringere hanc donationem... Compositum taxitum et aliud taxitum et incurrit maledictiones Dei, etc.

¶ *COMPORTALITIUS*. Portata facilla, Gall. Portatif. Mirac. S. Maioli n. 21. tom. 2. 88. Mail pag. 709. Iste quoddam Comportamentalium insitui sunt facti instrumentum, in quo alterum manibus ponitur in clausula.

¶ Vel potius id quo portatus facilla sit, unde *Comporte* nostris dicitur, vas quo aqua portatur Hispan. *Comporta*, dololum. Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 88: Le suppliant print incontinent son cheval et le buefa, et mis dessus les semelles, dites *Comportes* ou portouilles, et se transporta en ladite ville.

¶ *COMPORTARE*. Ita se habere, Practicis nostris, se *Comporter*. Tabularium Calens. pag. 40. in Sententia contra Hugonem de Pompona: Item unum nana vitam prope Kaloniam... prout se comportat in longitudine et latitudine. Decretum ann. 1255. in Hist. Harar. tom. 4. pag. 1378: Unam paciam terre arabibus, sicut se comportat in longo et lato.

¶ *Comporter*, alia notione, scilicet pro Circumferre, per urbem merces deportare; unde *Comporteur*, Circumferans mercator, nunc *Comporteur*. Stat. ann. 1362. in Ordinat. reg. Franc. pag. 184. art. 3. Que nule ne pousse *Comporter* ne faire *Comporter* euvre de lormerie hors de son hostel. *Comporteurs* de ferrieure, in alio ann. 1355. ibid. tom. 4. pag. 82. *Comporteur*. C. Cam. Compul. Paris. ann. 1349. fol. 61. v. Item... petit *Comporteur* aval la ville ne seront tenus de faire payer de ladite imposition, se il ne vendent en un jour des ditz de denrées.

¶ *COMPORTATIONALES TERMINI*, apud Latium Agrimensores, quos Veterani vel Consortes poseverunt in portibus suis. ¶ *COMPORTATIONARI*, Socii, consortes Gall. Associat. Consort. Charta Philippi Episc. Pictav. ann. 1230. apud Stephanum. tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 708: Dectus Miles et *Comportationari* eui... quattuorvint dicti Abbati et Monasterio suo (Nobilis) servitium, et quidquid juris tunc habebant in tribus arbergymis. Huiusmodi quoddam ann. 1208. Novembris universi, quod ego Perrotus Vichtar vultus Dominus de Bagnaux, pro me et meis *Comportationariis* confiter, etc.

¶ *COMPORTUS*, Vectura onus, quod vassali domino prestabant, idem quod Currida. Charta Guid. viccom. de Cornbano ann. 1284. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 424: Item volumus et concedimus, quod in statuti de Traphach nobis et successoribus nostris non teneantur ad *Comportum* faciendum, nisi pro proprio viro nostro apportando. *Comport*, alio sensu, in Libert. Joinville ann. 1353. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 608. art. 24: Et metropolitani a iuste prius (les vivres) aus profit commun et selon le rapport du pais. Id est, regionis habitia ratione.

¶ *COMPOSITIONALIS*. In formula Andegav. 31. et 33: Sei et instrumenta sua quum plurimas conditionis, dotis Compositionalis, constitutionis, pactis, conventionibus, etc. Videtur, ut supra, pro *Compositionali*, ita ut dos sit, quo conventio facta est, non vero ex

lege sit: quam vulgo *donaire* conventionalem appellamus.

¶ *COMPOSITARII*. Compositionis contrahentes seu contractus. *COMPOSITARII*. Hae inter voces Latino-barbaras, quibus Glossarium augeri potest, refert Bero. Mar. de Rubels in Monum. eccl. Aquile, sed vocis notitiam, et quo explebant potest, tacet. An qui fractus saccharo compont? *Compositarii* enim eo significato occurrere in egrapho Aetorum S. Bertholdi testes sunt. Charta tom. 1. Gall. pag. 82. inter notias. Unde *Composte* Lombardae, in Lit. remiss. ann. 1430. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 282: Isten Cnclia regis aus supplemnd il vossu entre a un esbatement..., pour gaingnier un craguelin et un fonncllet plain de *Composte* Lombardae.

¶ *COMPOSITIO*, Muleta sunt imposita ad iudicium criminis damnum resarcendum. Leges Litupradii⁶² cap. 121. (6. 68.) apud Murator. tom. 1. pag. 73. col. 1. Si quis quicquam talis fecit ipse tiber homo, qui non habet unde *Compositionem* facere possit, tunc publicus debet eum dare in manus mariti, et ipse in eum facit iudicium in diebus vel venditione. Littera Johannis Franc. Regis ann. 1356: Item quod dicti Consules tertiam partem condemnationum et *Compositionum*, que fiunt in dicto loco Anniverni pro iudicio... laudum Lavangis, possint exigere et levare, quousque ex ipsis recuperari possint ad valorem sexaginta marcharum usque ad valorem sexaginta marcharum, et tunc conveniantur in reparatione Castri nostri Regii supradicti, dum tamen condemnationes seu *Compositiones* supradictae perveniant ex defectu seu accessibus datatis per Consules supradictos, et tunc tamen in dicta villa, remanente nobis toto residuo, valeat etiam duabus partibus *Compositionum* seu *Compositionum* carumdem. Vide *Composere* 3.

¶ Unde nostris *Compositionem*, ejusmodi multam decernere, aut de ea pasci. Charta senesc. Santon. ann. 1581. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 1019: Avons *Compositionem* et accordé aveques ledit Henry... a sie vins cinq livres Tournois. *Composition* vero, Tributi species, in Lit. ann. 1880. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 480. art. 16: Et que durant le temps desus ditz, si soient exampus, francs et quides de toutes *Compositiones*, subvates, fines, aides, etc. Vide supra *Composere* 3.

¶ **2. COMPOSITIO*. [Gall. *Compote*:] Presentari fecit... confectiones, martianales, Compositioes in abbatibus. (Diar. Burch. 154. ann. 1432.)

¶ *1. COMPOSITOR*, Arbitr, qui litigantibus eligitur ad lites et controversas amice componendas. Gall. Arbitr. In actum, inter Jacobum hainonem et Berengium Montisque Pessuliani Dominum et Berengium Mazonem Episcopum ann. 1278: Et in continenti dicta pronuntiatione facta, inter dictos Jacobum et Berengium eundem laudem et diffinitionem dicti D. Archiepiscopi arbitri, arbitratoris seu amicus *Compositoris*. Compromissum Werneri Comitis burgundici et huiusmodi Bohemie Regis electo in Arbitrum ann. 1238. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 606: In Principem magnificum Dominum Joannem Dominum et Polonie Regem... tunc inter arbitrum arbitratoris seu amicus *Compositorem* consentimus. Vide Bonus Dominus.

⁶² et Hallus. Glossar. German. col. 178. voce *compositum*. tunc inter arbitrum arbitratoris seu amicus *Compositorem* consentimus. Vide Bonus Dominus.

¶ *2. COMPOSITOR*, Titulus libri Arnaudi de Villanova ex Cod. reg. 7149:

Iste liber nominatur *Compositus*. alias *Rosarius*, ex quod ex libris *Philosophorum* breviter abbreviatus est.

† **COMPOSTARE**. Vide post *Compositum*.
† **COMPOSTERIALIS** MAJOR vel MINOR. Vide *Scriptura*.

† **COMPOSTILIA**. Repostitorium, Petronio, a compositis in eo linceolis obolatum. Ita nimirum fiebat, ut non singulas mensis lances apponerent, sed multas simul in uno composito, seu repostitorio congestas. Extat Epigramma Eremodi de *Compositis* habentibus septem gravatas. Vide ibi Sirmondum. Gregorius Turon. lib. 3. Hist. cap. 13. *Foram enim dicta quia etiam cetera repugnantia comparare, fercula regis componere posuimus.*

† **COMPOSTUM**. Fimus, qui impingatur terræ. Anglis *Compost*. Charta Henrici Regis Ang. apud Math. Paris. ann. 1238: *Insuper et manerium de Kingsbury cum omnibus pertinentiis suis, et cum 5. hominibus in villa de Westrike, cum Compositis Cister. A. Bani, ad predictum manerium meliorandum.* [Alim locum vide in *Benium*.] [° Vide mox *Compositus*.]

† **COMPOSTARE**. Fimo terram impinguare. Charta Thomas d. de Mowbray tom. 2. Monastici Anglie. pag. 248: *Item concessi etc. dictas terras ecclensales et Compositas, et alie, per carceres, vine per orile, et ad dictas terras seminandas, et blada sua metenda, colligenda et curanda.* [Knechtus in Glossario ad calicem Andouit. A. 1238. dicitur: *Compositum* et dicitur S. Martini bene possunt ibidem ducentes quadraginta mationes sustentari ad opus Domini ad terram suam Compositandum.] Vide ibi lib. 2. cap. 16. § 3. Idem forte sonat *Componere*, in Cepit. de Villis cap. 37: *Ut campos et culturas nostras bene Component, et prata nostra ad tempus custodiant.* Nam a *Componere* facta vox *Compositum*.

† **COMPOSTURA**. Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag. 293: *Terra antedicta non debet jacere nisi per Composituram.*

° 1. **COMPOSTUS**. Dicitur vel de minuto tritico, vel de agro proscisso, non sato, Gall. *Qui est en jachere* sive dictus, quod tunc limo, seu *Composito* impingatur. Charta ann. 1276. in Lib. nig. 2. S. Vulfrani. Abbat. fol. 70. r.: *Cum autem accens vel Compositus, qualis in dicta terra fuerit, dictus hinc tenetur nobis reddere.* Dicitur etiam Bernardus tenetur dicta viginti jornalium terra mullare, propriis cultibus et expensis, infra festum omnium Sanctorum venturum, et in *Compositis* dictorum viginti jornalium terra, quando acciderit, dictus Bernardus faciat illa travalla, qualia alibi placuerit. *Compositus* et *Compositura* nostris, Prescriptis colendi seu impinguandi agros ratio. Charta decani et capit. ejusd. eccl. ann. 1317. ibid. fol. 68. r.: *Acum habet a Ricco Hake de Fanchete il moult queux est deus jenneux de terre.* Le deunt dieu terre nées par droite Composture. Reg. Corb. 13. sign. Habuere aut ann. 1530. fol. 42. v.: *Serua ledit predeceur fesse de labourer bien et deveient toutes les terres de ledit cens par droite solis et Composture, sans les desroyer, desolier, ne decomposture.* Rursus ad ann. 1577. fol. 119. Sereu tenu ledit fermier preuvoir de entretenir les terres de ledit cens en bon labour et Composture. Quo ultimo loco Sereu, etiam intelligi potest. Vide *Compositum*.

° 2. **COMPOSTUS**, pro *Compositus*. Vide in *Compositis*.

† **COMPTIRE**, Investire, ut. *Mando vobis ut Comptatis una prebenda suam et de vicariis et Comptis.* Ita Jo. de Jan. [Plautus dixit: *Piscari nosse me uberi Comptavit*; et Apuleius *Metamorph.* lib. 11. *Quo me maxime totum Comptavit*; hoc est, me compem facere.]

† **COMPTISTA**. Vide post *Comptus*.

† **COMPUTUM**. Tractus, regio. Tabularium Rothom.: *Cusmael et frater quos fudus vendiderat, et de fratre suo Regneri non proprietas sue in Computo Iachin, in villa Trebarat.* Ibidem: *Wenglois vendidit terram sitam in pago Breuce in condita place Sico, in loco qui dicitur Comptum.* Ibidem: *Jordanori vendidit terram sitam in condita place Sico in loco qui dicitur Compt-noial.* Plaut. Cur. lib. in eodem Tabulario.

† **COMPUTUS**. Vide *Comptus*.

† **COMPTA**, Hispanis, Comparatio, acquisitio, emitto. Acta dedicationis dagram Ecclesiarum in Monast. Lavacensis, Marce Hisp. col. 1012. *Quo daco mitto mea Compta in villa Ventolosa, terras vel vineas. Sacramentum fidelitatis Raymond de S. Agido exhibuit Guifredo Archiep. Narbon. ann. 1072: Et ego Raymondus subscriptsus vobis quod jurare factum istos predictos ad predictum Guifredum, totum medietatem civitatis Narbonne, de ipsos Compras et de locis et de omnes congras, qui per vicum et per aquas accedunt. Charta ann. 1067. ex Archiv. S. Victoris Massil. Armur. Narbon. n. 8: *Omnes Compras quas fecit Bernardus Delfinus et ipsam Compras de Petro Remigio in territorio, etc.* Vide *Compera* 1.*

† **COMPTARE**, pro *Comparare*, Emere, in Reg. Aragon. pag. 146. Hispanis *Comprare*. Vide *Comptator*.

° **COMPRATOR**, Emptor, comprator, Ital. *Compratore*, Hispan. et Provincia libus *Comprador*, a *Compra*, comparatio, emptio. Vide in hac voce Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. 7637: *Comprador*, Prov. emptor, auctionator. *Comprar*, Prov. emere, vendidit. Charta ann. 1381. ex schedis Pr. a S. Vine: Et quando ipse non fuit Comprator, sicut alios Compratores ita utentes et exercentes. Stat. Valis-Ser. cap. 72. ex Cod. reg. 4219. fol. 119. r.: *Compratores qui eliguntur ad emendum vinum in tavernis, etc.* Vide *Compera* 1. et *Compra*.

° **COMPRENDENDALIS**, qui intra ambitum ejusdem loci manet: nam nostri *Compris* dixerunt, pro *Enciente*, ambitus, circuitus. Lat. *comprehensibilis*, in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 15: *Legue cheval estoit on Compris et circuite d'icelle foire, apin que celui à qui estoit le dit Cheval, le peut serment et elidement recouvrer.* Compris, eadem notione, in Ch. ann. 1470 ex Chartal. Lacinale. fol. 282. Charta decani et capit. Carnot. ex Lib. albo episcopi: *In ecclesia nostra, rationis, nique minime et parochiarum earum, nec episcopus, neque archidiaconus illam optinet potestatem, sed per Comprehendens eorundem locorum canonici, pro dispositione capituli, plenam ibidem, archidiaconi vice, franguntur, Comprehensio vero, qui rei alieni cum aliis obnoxius est, in Charta ann. 1415. Reg. 167. ch. 29: *Les heretiques seront Compréhensibles et contribuables à ladite taille absolue selon leur volenté.* A verbo *Comprehendere*, eodem sensu, in Reg. 167. fol. 10. r. Sicut et in Reg. Franc. pag. 283: *Lesdi: boi pous disoient que si fairs ledit: stato: point n'avoient esté appelle, ne consentez, et par ce ne**

les Compréhensibles point. Id est, non admittébant, nec eis obire tenebantur.

† **COMPREHENDERE**, Comprare, Comparatio, Computum, acquiritum, Charta Germanica ann. 793. apud doctissimum Henschenium ad Vitam S. Ludgeri Episcopi Mimigard. n. 22. et seqq.: *Tradidit dicitur, servatam et propriam laboria, id est, totam Compréhensionem in silva, que dicitur Heiss, in Aquilonem ripa fluvii Duræ, quæ tunc dicitur Compréhension, servatam et propriam silvium, communionemque in eadem silvan. Alia ann. 797: Cum illis Compréhensionibus in silva, que tunc sunt juxta Hildensem fluvium, servatam et propriam Abbas Lulgerius hanc traditionem, que dudum Compréhension mea esse dicebatur, simul cum illa terra, que ibidem juxta cultus esse videtur, etc.* Ibidem. 801: *Tradidit, in electionem suam Compréhensionem illam, quam ipse Heteleboldus in propria hereditate, et in communionem priorum suorum propriis laboribus et adjudicio civium suorum legibus Compréhendit, et stirpavit, id est, in loco, etc., et postea postulatit ut dimidiam ipsam Compréhensionem in beneficium acciperet, dimidiam dictis suis, etc.* [Donato Folckert ad construendum Verdunense Monasterium ann. 835. apud Marten. tom. 1. Collec. Amplis. col. 142: In Avle, etc. Compréhensionem, in pratis quam in Compréhensionibus. In pago qui dicitur Fletheth, in villa Brava mannos domosque duos, Frithricum unum, et Althardum alterum, et ipsam Compréhensionem quam possidet Frithubodo.] [° Vide *Difang*.]

† **COMPRESBYTER**, Una vel ejusdem Ecclesie Presbyter, apud S. Augustinum Epist. 28. in Testamento S. Benigni Archiep. Remensis et alibi passim.

† **COMPRESBYTERIUM**, jam olim vocabatur, inquit Hostensius ad Synodum Roman. sub Bonifacio II. P. P. Concensus Presbyterorum, qui ab Episcopo, vel summo Pontifice, pro emergente quamvis difficultate congregantur. Vide *Presbyterium*.

† **COMPRESSARE**, Comprimesse. Aimolus lib. 2. de Miracul. S. Georgii et Aurelii num. 1: *Compressantibus se hinc et inde toris*, [Terat]. advers. Gnosticos cap. 3. *Compressantibus se illos in motu, et Compressati sunt valde.*

† **COMPRESIATUS**, ut *Appretiat*, Gall. *Apprécié*, entité, Cujus pretium constitutum est: Res Comprætiæ entitatis inferioris et alii possit argueri attentionem et elongationem calcate ipsius stagni inferioris comprehendere majorem Compræciem prediorum stent pratorum, territorum, nequiti et etiam constitutum obsequia alia recompensa Dominis utilitate facienda, et proprietarius rerum et prediorum, que ultra et preter utilitatem inferioris et alii possit argueri comprehendere conservare.

† **COMPRIIMALIS**, Orig. Marensis Monasterii pag. 17: *Cum ad villam Manupia, quæ tunc erat in territorio principatus Principes, etc. Forte compræciatiles.*

† **COMPRIOTIS**, Primores. Ingulphus :

Tam Abbas, quam Monachi aut universi cum omnibus Compromissio occiduntur.

COMPROMISSUS, aut Compromissus. In Charta ann. 1185, apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 578. et Toierum in Probat. Hist. Palat. pag. 106.

COMPROMISSUS, Compromissus. Annal. Franc. L'Islel ad ann. 788. Et de his omnibus (Tassilo) Compromissus, etc.

COMPROMISSUS, Qui monasticam vitam cum aliis profitetur in uno Monasterio. Charta Aimonensis. pag. 212. tom. 2. Quidam Udatricus Eysendorffer Custos iuxta Ecclesiam et Compromissus noster. Vide Annal. Benedict. tom. 5. pag. 108.

COMPROMISSARIUS, Arbitrator aliter allatus res definiturus ex Compromisso electus. Charta Comitum Alrebat. ann. 1147. et Tabulario Aimonensis. Poterunt autem dicti Compromissarii ordinare de portis habendis in claustris Ecclesiarum predictarum. Ordinatum autem dicti Compromissarii prout eis melius videretur. Charta Edwardi Regis Angl. ann. 1360. apud Rymer. tom. 6. pag. 511. col. 1. Dicti Compromissarii pronuntiaverunt et ordinaverunt contra dictum compromissum. Dictusque Bernardus a dictis pronuntiacionibus et ordinacione, ac sasina dictorum Compromissariorum et Locumtenentium, tanquam ab iniuria et iniusticia, et a dictis et appellacione dicti Principis gentium nostrum, seu iuxta Curiam, prout in instrumentis Compromissis, etc. Vide L. 41. D. de recepti. qui arbitri. (4. 8.) L. 4. de tutor. et curat. (26. 5.) et Chronicon Parmense ad ann. 1328.

COMPROMISSARIUS etiam dicitur, qui causa electio per Compromissum facta quibus creditur, ubi legatur in Chronico Mellicensi pag. 450. col. 2. et alibi non semel.

COMPROMISSIO, Pactum, conventio, fedus initum et promissum. Promissio fidelitatis Petri de Rosemberg Camerarii Joanni Bohemici Regi ann. 1315. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 37. Tunc gratia Bononi regi noster memor, non obstante Compromissione illiusmodi inita, (cum quibusdam aliis de ferendo mutuo subsidio) et promissis, cum deinde Joannem Bononiensem meum Regem, Jussu.

COMPROMISSOR, Fidejussor, qui simul cum aliis aliquod promissum, Fedus Nastrii Regis Polonie cum Imperatore ann. 1156. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 490. Quid de pecuniis omnibus, de quibus eadem littera mentionem constituent, dictus Dominus Imperator, Bononiensis Rex, Fidejussor, et Compromissor, etc. liberi sint taliter et penitus absolvi.

COMPROMISSUM, Inter electionem in Episcopos aut Abbates formas, quarum mentio est in decretis. De re. l. 8. tit. de Electione lib. 1. una est que per Compromissum appellatur. Cum videlicet dissidentes inter se Electores, transferunt potestatem eligendi tribus vel pluribus, juramento perjurque astrictis, qui omnium voce eligant personam idoneam, et secundum formam Concilii Generalis. Huiusmodi electionem per Compromissum vocantur etiam apud Sidorium lib. 7. Epist. 9. in Gestis Innocentii III. PP. pag. 83. in Actis Joann. Majoris Episcopi. Adagay tom. 10. Scripserit Acheriani, etc. Vide Leges Affoninas, seu Partidas, part. 1. tit. 5. lege 20. et infra in voce Mediana.

COMPROMISSUM de offe in basum et de baso in aliter, etc. Sententia arbitrii ann. 1497. de his dicitur litigantibus, qui arbitrii electis supremam

omni modumque tribuunt iuris dirimenda facultatem. Vide Alte et basse.

COMPROMISSUALIS, Eiusdem provincie. Compromissuales Episcopi, tom. 1. Connell. Hist. pag. 106. Circulus Partemburg cum aliis Compromissualibus pertinentibus, in Charta Theopici Ducis Saxoniensis. ann. 1158. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 287. [60] Consortes mariti dicuntur Compromissuales in Charta Anthon Episcopi. Minda ann. 1183. apud Rymer. Hist. Munchacha. Cod. Dipl. pag. 6.

COMPS, Lignum quoddam. Pedag. castri de Lev ann. 1393. ex Cod. reg. 453. de fustis de Comps. Comps, etc.

COMPTABILIS, f. Numeratus, a Gail. Comptie, Numerus. Polyptich. Fiscann. ann. 1265. Durandus de Lamezia. rad. duo centum pispellarum et tres angulis Comptabiles.

COMPTABLE, solvendo debito idoneus, admittendus, volgo Regis. Comptable.

COMPTALE, Pascuum, pastura. Sentent. Henr. dom. de Causancis senescal. Vascon. ann. 1303. Item (conquerantur) super eo quod, Rad. Comptalis sine pudenti terre, recipiant (Girardus dom. Raviu) ab predictorum abbatum (Raviu) et militum hominibus bladum et alia. Indole et in iudicio.

COMPTALIA, f. Præstatio vel servitium Comiti debita. Transactio anni circiter 1198. ex Archivio S. Victoris Massil. Denotat, exceptis Comptalia et villa de Clonier, etc. Vide Comptale.

COMPTARE, Ornare, apud Murator tom. 3. pag. 108. col. 3. in Agnelli libro Pontif. Res, etiam, dicit, valde Comptavit, sed nova a vulgari hominibus destruitur. Vide Comptare.

COMPTATUS, Comitatus, Gall. Comté. Tabularium Rothom. Anno xxi. imperii Ludwici, tenente Richarvino Comptatu Nenneticum. [60] Vide Comitatus 3. et Comptum.

COMPTIO, Concilio, congregatio. Stat. Piacent. lib. 1. fol. 4. r. Omnes condemnationes et absolutiones criminales, que sunt per potestatem vel alias quocumque communis officiales, tenentur potestatem et ipsi officiales incontinenti, postquam fuerint latus in publica Comptio, tradere et consignare curiam communis Piacentiae. [60] Nithard. lib. 2. cap. 9. Comptione advocat, concilium inli, etc.]

COMPTITARE, Comere, ornare. Agnellus in lib. Pontificali apud Murator. tom. 3. pag. 108. col. 3. Et una autem parte, comitatus interius trinitas mundi fabricam Comptavit. Vide Comperia.

COMPTORES, COMPTORIA. Vide Comptores.

COMPTORIUM, Mensa, nostris alias Comptator. Vide infra in Computatorio. Arest. ann. 1325. 35. Jan. in Re. Olim pariam. Paris. Comptoria, nuptia, postea in Rubeis, uten. ita illis. expent et secus reportarent.

COMPTUATIO, Pugna, Gall. Combat. Sidorius in Additione ad Librum S. Hieronymi de Vita lib. 1. De computatione virtutum, ac vitiorum.

COMPLS, Paltis species. Carmen anonum apud D. Le Besif tom. 2. Dissert. pag. 423.

Nem ubi habet prius vocem non amplius usum in Triplex aut Computatio, uten. ita illis.

COMPLUSA, Coactus, via. Pax Presertialis ann. 1330. inter Seneca. l. 1. pag. 118. Liberum sibi vendere Augusti nudi res seu mercos abque impedimento

et Compulsa. Infra pag. 133. Sine impedimento et angaria.

COMPLUSARE, [Omnes singulæ campanas pulsare.] Vide Pulsare signa.

COMPLUSARE, Compellere, exhibenda in iudicio instrumenta exigere, Gall. Compulsar. Acta SS. Mail tom. 8. pag. 543. de S. Isidoro Agrigola. Cum facultate Compulsandi alias processus scripturarum authenticas eodem spectantem. Compulsari etiam, Compulsus in Supplemento Antiquari.

COMPLUSATORIE LITTERE, Gall. Compulsoribus, Quibus Tabello adigitur ad documenta litigantibus necessaria exhibenda. Lex Com. ex Cod. laudat. et ex Isidoro. Jurisconsulti frequentius dicunt, Compulsoribus, quam Compulsatorie. Vide Compulsoria Littere.

COMPLUSATORIUM, Compulsio. Fulgentius Mythol. 3. Sororum Compulsatorie percipit.

COMPLUSIO, Prædictis nostris Contrainte, Actio, que reus per sententiam iudicis aliquem compellit ad aliquid exequendum. Pactum inter vicecom. Lemovic. et homines castri Lemov. ann. 1378. tom. 1. Ordines, reg. Franc. pag. 64. art. 19. Et quascunque Compulsiones faciebant aut fecerant pro predictis, rescotent et faciant rescovari usque ad terminos omnium illius ann. 1381. ibid. tom. 2. pag. 203. Etiam Compulsationem faciet dictus capitaneus obsequio salario.

COMPLUSIO, Jus ejusmodi compulsatione iudicis auti. Parag. Inter Phil. Com. 1378. et 1379. Etiam Compulsationem faciet dictus capitaneus obsequio salario. In lib. 1316. in Reg. 56. Charloph. reg. ch. 273. Retineamus, nobis prioribus talibus, et manibus, et alias necitatis nobis et prioribus, etiam de debito, et Compulsione pro predictis.

COMPLUSORES, Fisculum onerum exactores, qui publicis functionibus obnoxios ad solutionem compellunt. Eparchi, et indolentia, in bestidus; Emixti; etiam Eparchi, apud Cedrenum in Leone Phil. Karesyrtus, Libanio Orati. contra Florent. Gloss. Lat. 3. Compulsio, comparsio, comparsio, Glossæ Gr. Lat. [Enxiz, instans, compulsio. Occurrunt ejusmodi Compulsiones passim apud Ammianum lib. 22. Senatoren lib. 5. Epist. 89. lib. 7. Epist. 45. lib. 9. Epist. 4. lib. 10. Epist. 30. lib. 12. Epist. 8. Ennodium lib. 7. Epist. 10. in 1. 7. de Exactionibus lib. 10. lib. 11. lib. 12. Cod. (60. et 61.) 1. 5. Cod. Theod. de Offic. Rector. provinc. (1. 7.) 1. 16. de Offic. fisci (10. 1.) 1. 34. de Annona, (11. 1.) et 1. 15. de Exaction. (11. 7.)

COMPTORIUM, Compulsoria, apud Gothos, qui milites in hostem exire compellebant. Lex Wisig. lib. 9. tit. 2. l. 2. Sert. Dominus, id est, Compulsoribus eorum, quod alios in hostem compellunt exire. 1. 4. Inferiores sane virores personæ, Thyaphad scilicet, omnesque exercitus Compulsoribus, etc.

COMPTORIUM, Compulsoria, Qui officii Canonici Horas indicant, Monachos ad Ecclesias cogunt; apud Cassianum lib. 3. de Cenob. instit. cap. 3. **COMPTORIUM**, Compulsoria, Qui jubent rem aliquam executioni mandati. Lit. ann. 1311. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 509. Sic quod in Compulsoria, que super eadem instrumentis continentur, etc. Vide notam docti Editoris.

COMPERE, Papia, Bene, diligenter. **COMPERGATOR**, [Testis qui una cum reo jurabat, ut absolveretur. Inquisitores inquisitum in reo solent. Computatores adhibentur, qui siem facient pro aspectus de heresi. Modus proce-

† **CONABAS**, Abbatiss Vicarius. Vita B. Notkeri Balbuli tom. 1. April. pag. 585: *Temporibus patris Grimaldi Cancelli Abbatiss et Haronis epus Conabatis. Vide Conabates.*

† **CONABILIS**, Laboriosus. Cael. Aurel. Acut. lib. 3. cap. 1: *Conabiles et laboriosi somnii.*

† **CONABISTO**, Conculdo. Papias MS. Gloss. Sangerni. MS. n. 501. habet. Conabisto, Conculdo. [99] Gloss. Lat. Gr. Conculdo, Conculdo.

* **CONABUNDUS**, [Ensis. *Red. de Ortheop.* p. 2341. ed. Putsch. (L. Quicherat).] **CONABUS**, Phalaena enosa ante pelvis, apud Sussannarium in Vocabulario. Gr. vavase, Sonitus, strepitus: ut nihil aliud phalaena aut pelvis.

† **CONALIA**, Agenda, tentanda. Formula MSS. et Col. reg. 7657. fol. 19. v: *Prudentia prospiciat futura maxime attente conspiciat omnia disponit, opportuna preparat et eventura decitat, et dum Consilia ante tempus excogitat et subdicia nactura promittit.*

† **CONANDRUM**, *La flore de Portica*, Glossar. Lat. Ital. MSS.

† **CONARDI**, Vide Abbas Conardorum.

† **CONARE**, pro Conari, in Actis SS. Mali tom. 6. pag. 97: *Quantum asserere Conavere. Pluries occurrat alibi.*

† **CONARUS**, Cuiusdam, sigillum ferreum, quo nummi caduntur, ut infra Conarus. Bened. abbat. Petroburg. de Vita Henr. II. reg. Angl. edit. Hearn. tom. 2. pag. 62. *Conarus aliquis Conet nomen domini regis, in quo moneta apparet, nisi fracta fuerit infra circulum.*

† **CONATO**, Vox medicorum, cum scilicet stricta alio nihil egeri summis viribus potest. Alex. Eriosoph. MS. lib. 3. Passio, cap. 80: *Patitur igitur Conatio cum assellandi delectatione et ventositatis.*

† **CONATRIX**, Charta Loth. reg. ann. 961. tom. 9. Collect. Hist. Franc. pag. 624: *Vnde gloriosissima mater nostra Gerberga regina, ecclesiarumque Conatrix, etc.* Cuius Libellus in Miscel. Cur. pag. 338. editit Courcier.

† **CONATUS**, Anacrus, in Onomastico ad callem Actorum SS. Benedict. sanc. 4. part. 2.

† **CONAUDITOR DALPHINALIUM**, Computorum, in Litteris ann. 1343. Hist. Dalphin. tom. 4. pag. 229. col. 1. *Quis est ex Auditoribus seu Magistris Rationalibus, de quibus supra in Computorum Camera.*

† **CONBATUS**, pro Conbucinatibus. Vide Conbucina.

† **CONBINARE**, Coniungere, innectere, copulare. Chron. Anonymi Leobensis ad ann. 1386. apud Pabium tom. 1. Script. rer. Austr. col. 915: *Quem (conitem) duo Otto sibi in familiaritatem militaris contubernii Conbucinat, etc.* Vide Conbinare.

† **CONCA**, Vide Conca.

† **CONCADA**, Modus agri, tertia circiter parte minor arpentis. Sententia arbitraria anni 1324. MS. in Archivio Monasterii Sionensis in Occidiana: *Apertura computetur de centum duobus libris cum octo aquaguis, et Concada tertia computetur de septuaginta quatuor libris cum decem aquaguis ad portum superius memoratum. Vide Concada post Conca 3.*

† **CONCANA**, Vide Concanca.

† **CONCESA**, Vide Concesa.

† **CONCATUS**, Concatatus, sordidatus: Gallie, *Foras. Breve. Lex Gallie* lat. 32: *Si quis alterum concatatus clamaverit, 120. denarii, .o.ulp. jud. Glossar.*

Lat. Gall.: *Crucientatus, Conchié de sang.* Le Roman du Renard MS.: *Renard ne pense qu'il sera.*

Et consent le Concuchier.

Philippus Mousskes in Hist. Franc. in Henrico I:

Et de ses buesses encheues
qui grandes estoient et loes,
Et del si d'ier Concuchier.
Le foila plus de sept fies.

Alibi:

Ce n'est via que vous refoutiez,
Que mors maret si Concuchis, etc.

Mox:

Qui li oientous fu especie,
Bastie, et Concuchie.

Vide supra Conatus, et Marcum lib. 1. Hist. Beneharn. cap. 16. n. 6.

† **CONCHIER**, nostris, pro Souillier, edit. Inquire, Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 192: *Il s'expandroit le sang des gens, non par la cité seulement, mais toute l'eglise du sepulchre Nostre Seigneur en Conchier. Conchierem vero Rei aliquos deterioris cum alia mixto, in Charta ann. 1320. ex Chartis S. Maglor. ch. 150: Si se avoient aucunes presumption de fraude ne Conchierem contra lesdiz muniere, que il pourvoient lestez arrester en leur terre: mais se il est ainsi que lesdiz muniere veulent baillier leur fol, que il n'y ait fraude ne Conchierem, etc. Stat. pro monges ann. 1337. tom. 1. Ordinal. reg. Franc. pag. 805. art. 19: Il doivent faire biaux deniers et nez, sans nul chargé et sans nul Conchierem, et n'y doivent mettre nulle chose, fors ce que nous leur baidera, pieur, ie mediev. Hand seio an inde vox Gallica Aconchiement, pro Impuritas, factus, in Stat. ann. 1295. ex Reg. 365. Chartoph. reg. ch. 34: *Que il ne mettent en la chandelle point d'empirement, comme Aconchiement de chandiere ou rature d'estaux de boucheries.**

† **CONCHIBITIO**, Commutatio, in Charta Henr. III. Imperat. ann. 1093. apud Leuckfeld. Antiq. Ganderheim. cap. 14. § 10. Vide in Cambiare.

† **CONCAMBIUM**, CONCAMBIARE, etc. Vide Cambiare.

† **CONCAMERA**, Idem quod Camera. Chartular. Virgizonens. fol. vi: *Habetur ibi casa indominicata, Concamera, solaria duo, cellarium, coquina, fenile, lavandaria, etc.* Cave ne legendum sit cum Camera.

† **CONCAMERATIO**, Translatio. Papias MS. Melius Gloss. MS. Sangerni. *Formis.* Vox Concameratio Vitruvii nota hac notione. [99] Vide solutio.]

† **CONCAMIARE**, CONCAMIARE, etc. Vide in Cambiare.

† **CONCAMPIUS**, Ager permutatus. Charta commut. ann. circ. 814. apud Perizon tom. 6. Anecd. part. 1. col. 47: *Si quis deinceps aliquis de ista carta mutare aut frangere testatur, dupl. citet, contra quem repetit, componere cogatur, id est, quantum ipse Concampius et tempore singulatus, accessit, etc.* Vide Cambiare.

† **CONCANONICUS**, Eiusdem ecclesie Canonicus, in Litteris Henrici Prepositi Causae deinceps aliquis de ista carta mutare ann. 1350. apud Ludewig. tom. 3. Reliqui manuscriptum pag. 79.

† Occurrit praefatus in Lit. ann. 1448. tom. 3. Ordinal. reg. Fr. pag. 380. [99] et in Chart. ann. 1294. apud Schana. in Histor. Wormat. tom. 1. pag. 151.]

† **CONCAPACIUS**, Capaciis, amplitudo campi vel agri, Gall. Etendue, ad

Espace. Anamodus lib. 1. Traditionum Sant-Emmeramensis cap. 15. apud Bern. Per tom. 1. Anecd. part. 3. col. 212: *Contra etiam tradidit in Restipon Adalpertus talem Concapacietatem et proprietatem, quam in illa Concapacitate habet, conveniente ad causas S. Emmeramensis.*

† **CONCAPERE**, Capere, recipere. Chron. Angl. 11. Ottonoborae pag. 178: *Factis viginti annis, quibus super his Locustrie multa milia librarum a rege Castellae pro tunc in aram, et obsequio pro residuo perolendo.*

† **CONCAPILLARIUS**, CONCAPILLARIUS, Cui cum sodalibus suis aut sufrag. Gall. Capitulant. Epist. Joannis Gwarick Canonici ad Dominum N. Praepositum Monasterii in Civitate Locustiae apud Raimundum Duellum lib. 2. Miscell. pag. 105: *Supplicamus vobis et vestris Concapillariis vestri Monasterii, quatenus gratias deus vobis sub oblatione religiose et perperis assidue acceptate ad tempus nostrae revocationis exhibebimus praesentium, scilicet Eberhardum nostrum Confratrem et Concapillarium nostrum Monasterii in Ludolf. Annal. Tolosani Probat. tom. 1. pag. 86. in Arresto Parliamenti Paris. ann. 1335: Capitulari in suis domo communiter congregati, archiepiscopo, episcopis, abbatibus, fratribus de sacre coram Concapillario quodam die illatorum.*

† Ad iudices Tolosanos, qui Capitulos appellant, Monasterii hoc ultimo loco. Vide in Capitulum 5.

† **CONCAPULARE**, Vide Capulare.

† **CONCAPITO**, Idem videtur quod Conprolatio, quod supra supra, Charta Aleman. Goldasti 71: *Convenit nos una cum consensu fratrum nostrorum, et Advocati Eberhardi, ut in Concapitulo, quem ultra archiepiscopus Wappon de lobas 8. dari deberemus. Vide Corpus. [99] et Bifang.]*

† **CONCAPITIVUS**, Simul captus. Vita B. Caroli Comitis Flandrie tom. 1. Martij pag. 309: *Per sex dies commorati sunt Concapituli.*

† **CONCAPULARE**, Vide Capulare.

† **CONCAPULUS**, Collisus, collisio. Dentium Concussus apud Caelium Aurelium. lib. 3. Acut. cap. 12.

† **CONCATATUS**, Sic legit Eccardus in Luge Sal. Cangius autem Concatatus: quod est.

† **CONCATHEDRARE**, Cathedra, seu honoris sui consortem et participem ferre. Pseudo-Ovidius lib. 3. de Vetula:

Te supercilium, celsosque lacus super omnia,
Et sibi Concathedrabit.

Infra:

Non spes est ut cum vult exaltare gradum,
Sed simul aemulat, simul et sibi Concathedrabit.

† **CONCATHOLICUS**, Aque rectus, aequus iustus. Vide Catholice 4. Canonis Hieronymi in Epistola ad Eusebium, cap. 18: *Sors aut inter duo dubia, aut inter duo aequalia, aut inter duo Concatholica vult delect.*

† **CONCAVARIUM**, Aquarium receptaculum, cantharus, Fuleinus de Gestis Abbatum Lobienensis cap. 20: *Refectorio, . . . in ejus introitu facti vestibulum, in quo per subterraneos meatus aqua ductus fecit, quo sacris ebulliens, unde seaturie videtur. Concavaria huic superiori receptaculo preparata, qua per 4 foramina in supposito altis aqua erubra, confluentes praeterius administrationes aqua distillat.*

† **CONCATATIO**, (Conveza. [recl]. *Interpret.* Iren. 1. 11. (L. Quicherat).]

nempe Domini in feudi, vel prelii distractione, seu prelatio quae eidem fit pro ejusmodi vicibus. Tabularium Brivatense Charta 110: *Et habet Concessionem, et ubi dicitur et nebulas, et pigmentum.* Tabularium Vindocinense Charta 343: *Habituus eius dicitur Equitum, dicitur quatuor agrigenos 25, solidis: horum de uno Canonici sancti Georgii de Concessu habuerunt 3, sol. quia de potestate eorum erat.* Ordinarium Vindocinense 497: *enumeratis alijs quod donationibus addit. Hec omnia supradicta Concessit dominus eorum, etc.* Fol. 498: *Nec omnia que Fulconis dederat Monachi, Concessit Robertus de Caldivomonte, qui Capitalis Dominus erat.* Et fol. 576: *Et pro concessione auri unctam habuit.* Adde pag. 582, etc. Concessionem facere predestinabantur inter alia, quibus ut si concessisset seu donationibus assensum præbuisse putarentur, iabatur numerus seu denarii. Tabular. Agrippense fol. 136: *Et filius Petrus, Abbas, quæ non poterat legari, nec numerus et datus est pro Concessione cum esset in Chaveia Viro, et qui numerum recepit pro Concessione, cum esset in Chaveia, quod fecerunt in villa, que vocatur Châllos.* Fol. 137: *In crastino vero apud Jalcerviam Petrus filius Joannis Martii, et Joannes ejusdem Petri frater, qui laicos, et quosdam in unis matris sue numerum pro Concessione accepit.* Et fol. 176: *Et alias, qui erat infantulus, pro cuius Concessione nutritio non numerus, sed quid fecerunt Vindocinense ann. 1180: Notandum vero et sciendum est, quod Haldeburgii minor filii Amalins sorori Rainaldi sexto loco superius nominati, et quod fecerunt, quando hac Concessio facta est. Mater vero ejus, que eam nutrita, nomine filia sua, sicut nos ait, Concessionem fecit. Idem Tabular. Agrippense, quod ipse, qui prefate non interfuerunt conventui, Burchardum scilicet et Aremburgum et Joannem, tangendo eam, firmare seu assensu fecit, datus pro hac singulis denarius. Tabular. S. Eparchii Infulensis, fol. 181: *Statuimus ut denarius peltis eorum deditur, qui de infra nominatis obedientibus in Natali Domini concussit debentur, unus e Monacho, quem Abbas et Capitulum eligunt, recipiat.* Tabular. Monasterii S. Joannis Ambiani, fol. 221: *Cum autem Beatrice filia mea non haberet ad me denarios, dedi ei denarios, qui dari solent pueris in comiti venditione secundum consuetudinem patriæ approbatam.* Act. ann. 1296, mense Maio. Idem Tabular. Agrippense: *Alii vero cum necdum haberent unctam, quod jurare possent, habuerunt denarios pro Concessione, qui solent dari pueris, secundum terræ consuetudinem approbatam.* Ann. 1225. Ita rursum fol. 490, 258.*

★ **CONCEITA.** [Parva concha, id est petiti basalis: e due Conche concavare et longe, ad furtum, uti concavum, ad lapide diversorum lapidum. (Inv. card. Barbo ex transcript. Miltz, 1437.)]

1. **CONCELYUM.** Vide **CONCELYUM.**

2. **CONCHA.** Labyrinthus, vel concavum, ac superius patulum instar conchæ. Vetus Interpres Juvenalis Sat. 3: *Pelvis, Concha, in quibus pedes lavant, ut cosa peltia, ævolvens.* Paulus lib. 3, Recrept. Securit.: *Telipicis, pelvis, Conche, aquinimata, etc.* Ennodius:

Pariter ultra vitem, quoniam spoliata Concha mœstra.

S. Hieronym. Epist. 2, de Vita Clericali: *Buccarumque succum non calice bibere, sed Concha.* [Hist. Revenens MS. pag. 340. In Archivis ejus, monasterii:

Fecit et aqueductum per quem adducit fontes pelticorum de longuino, qui per aquas, sicut dicitur dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit. Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

3. **CONQUA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

4. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

5. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

6. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

7. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

8. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

9. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

10. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

11. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

12. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

13. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

14. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

15. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

16. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

la Quoqua d'En Bernart, etc. Etiamnum nostri Ricardus Copeus, [Occitani Conques, vel Conques, cum in Antiqu. Ital. med. ævi tom. 2. col. 536. scribit. occitani Conques significationem eo loci depravate exhiberi, quasi inter minutas cymbas vel Maracas, sicut dicitur, ligatas in formam, non eam magnitudinem Cangius exprime voluit. Concha vero vel Conchas scribendum esse non ausim cum Maratius definitur, non aliam, equidem opinor esse navigii speciem: sed frequentius occurrit Concha, quam ut amanuensis occitationi tribuam. Vide supra Conchas, et Concha 2.

2. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

3. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

4. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

5. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

6. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

7. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

8. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

9. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

10. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

11. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

12. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

13. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

14. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

15. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

16. **CONCHA.** Eadem notione. Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolosa: *Et in diebus pueri, sicut dicitur, dividitur, et Concha eleganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper addidit.* Hic ad de majori labro seu palatio, Gall. Bassis, nihil necesse est monere.]

Boet. Arist. Elench. sophist. I, 14, p. 74d. (L. Quicherat.)

† **CONCLUDERE**, pro Concludi, terminari. Privilegium Ordinis II. Bævis pro monasterio S. Martini Compostellani tom. 5. Concil. Hispan. pag. 171. col. 2: Similiter domini vobis ipsam nostram coram de vobis Patrum custodiam cum suis domibus et edificiis, cum sua cortina, quomodo Concludit ipsum flumen Saris.

† **CONCLUDENTISSIMA RATIO**, Efficacissima, valentissima. Epist. dom. Berns. ann. 1460. apud Martini. tom. 7. Ampl. Collect. col. 905: Nec rationes multiplices per illos, quos praevariamur, aliam ad Concludentissimas, etc.

† **CONCLUDIUM**, Locum ubi agitur apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 35. col. 1. [?] Rothar. 594. in var. lect.: Quod concitus non sit fraudi nec ullo Concludio facies. Lege et Vide Comitum.

† **CONCLUSIO**, Clusa, Eclusa. Conclusiones aquarum, in Legibus Wisigoth. lib. 8. tit. 4. § 30. Retenus et cæsa.

† **CONCLUSITER**, Denique, tandem. Charta Guntzlini Magdeburg. archiep. ann. 1444. apud Ludewig. tom. 13. Reliq. MSS. pag. 345: Brevisiter et Concluditer, cum omnibus et singulis ad eundem contra preiudicia, Gallia dicemus, Breviter et pour Conclusion, etc.

† **CONCLUSIVE**, [Breviter. Cassiod. Inst. tit. 4. litter. ad fa. (L. Quicherat.)] † **CONCLUSUM**, Locum ubi agitur apud Classum, Cito Gallis, locus, seu ager sepulchris septus, in Legib. Wisigoth. lib. 8. tit. 3. § 6. tit. 4. § 28. lib. 10. tit. 1. § 13.

† **CONCENSA**, Gloss. Græc. Lat. MS.: Συμμερεω, Commisiva, Concensio. In Editio, Concensio. Gloss. Lat. Græc.: Concensio, σύνεσις (Synesis). Concensio, Concensio.

† **CONCFANARIUS**, mendose pro Confanariensis, Vexillifer. Vide in hac voce post Guntzino.

† **CONCOLIATUS**, Conglutinat: dicitur de Chartis glutine simul junctis, apud Doublat pag. 1141.

† **CONCOMITANTIA**, Comitatus. Gesta in captura Bernardi Super Episc. Apudmiensis circa annum 1300. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1322: Idemque Episcopus est tunc de Tholosa arripit iter suum eundi in Franciam, concomitantibus ipsum predicto Magistro Batastori ac Senescallo Tholano.... Qui in tali Concomitantia veniebat, seu ducebatur, etc. Theologia Gallice scribentibus nota est peritiam, non consensu abstinuit ratione in moralibus, ut cum disserter de virtutibus inter se connectione, de corpore et sanguine Christi sub utraque specie panis et vini positus per Concomitantiam, quod amplius nequeant separari. Bract. lib. 2. tract. 1. cap. 16. n. 8: Sunt itaque quedam consuetudines, quæ veniunt non dicuntur, nec Concomitantia vertuntur; id est cum servilis connexa, quemadmodum Philosophi Concomitantia dicunt pro Connexa.

† **CONCOMITAS**, perpetram pro Concomitas, in Lit. S. Ludov. ann. 1290. ex Cod. reg. 9612 A. B. M. ut videre est in lib. 13. editis tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 234. et infra in voce Jaderi.

† **CONCOMITO**, [Comito. Ven. Fort. 8. 7. 183. (L. Quicherat).]

† **CONCONSUUS**, Ipsamdem urbem una Consuevit. Occurrit in Testamento Tolosano inter Instrumenta probantia tom. 1. pag. 29.

† **CONCONUS**, diminut. ab Italico Cocus, Ovum: unde leg. Conconus, a forma spherica sic dictum lignum, de quo in

Chron. Tavis. apud Murator. tom. 10. Script. Ital. col. 564: Et obtus foramine illo cum Concono uno igneo intra (bombas) collocat, etc.

† **CONCORDANTIA**, apud Walsingham in Edw. I. pag. 47: Illius (Johannis de Berlingham Ordin. Prebatic.) studio et industria editæ sunt Concordantie magnæ, quæ Anglicanæ vocantur, [Memoria Potestatum Regens. ad ann. 1344: His temporibus floruit vita et studia venerandi domini Ego Cardinalis, fidei Predicatoris ordinis, qui doctor eximius doctrina sana et preclata totam Bibliam potestavit; Concordantiarum libri per omnia auctor fuit.]

† **CONCORDARE**, Statuere, definire, Gall. Arrêter, régler. Stat. ann. 1363. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 654. art. 14: Articulis igitur tractatis, dentur per omnia communitatis ad Concordandum articulos sine sumptis. Altius ann. 1370. tom. 5. eadem. Ordinat. pag. 386. art. 3: Vobis precipimus injungendo, quod in pertractando et Concordando dictas financia, evocatis vobiscum procuratorem generalem et receptorem nostrum, aut eorum legitimis substitutos assessalium, in sua financia Concordabitis; et statim financia Concordata, registris eorum penes vos.

† **2 CONCORDARE**, Conferre, comparare. Charta ann. 1182. apud Spem. tom. 2. Hist. Gouver. pag. 102: Cum de perialibus literis originalibus superius insertis de verbo ad verbum auscultatis, conditiones et Concordant. Concordar, a Lat. V. V. MSS. lib. 2:.

Le lauce à Dies mort et de corde, S'il lui li eues ce se Concorde.

† **CONCORDATUS**, Compositus, de quo conventum est, Gall. Accordé. Transactum, compositum et Concordatum, in Charta ann. 1463.

† **CONCORDENSES**, Valdensem sectarii hæretici, de quibus Constituto Fridrici Imp. de Hæreticis, et Reimerus contra Valdenses cap. 6. a Concordia Lombardie oppido dicti: idem qui interdum Concorentenses appellantur. Vide Concorentenses.

† **1 CONCORDIA**, pro Fodere vel pacto legitur apud Thomam Madox in Formulæ Anglicanæ cap. 75. Rymerum tom. 4. pag. 396. col. 1. et alibi. Hinc Concordia celata dicitur, si bene coniecto, de ea sententia seu pacto, quod non consilio judicis inest litigantes, postquam res in iudicium vocata est: quod heri vetus Consuetudines Furnenses in Charta S. Audomari his verbis: Quique plegios dederit de proseguendo clamore suo et non fuerit prosequutus, emendabit Conitri tres libras, et avocet claudens suum: qui plegios non dederit, suum facere notaverit vel perdidit, Justitiarum tamen sui suum habebit. Quicumque fecerit Concordiam celatam, id est, Italicanam, emendabit Conitri tres libras. Vide Italicanam.

† **2 CONCORDIA**, [Eupatorium, argemone. Duple.]

† **CONCORDIUS**, Concord, Ugationi. CONCORDIUM, pro Concordia. Pactum, fedus, Accord: apud Micham de Barbazanis in Hist. cap. 6. et Curtiosus lib. 8. Hist. cap. 6. et alibi.

† **CONCORDIZZES**, Valdensem sectarii hæretici, a Concorea agri Mediolanensis vico sic nuncupati. Sentent. ann. 1265. apud Murator. tom. 5. Antiqu. Ital. med. ævi. col. 91: Quod a multis retro annis fieri credens, fœdus, recep-

tator, et amicus hæreticorum sectæ de Concorea. Peregr. Priscianus MS. lib. col. 30: Non preterea et eisdem fere temporibus fœdus igitur etiam Alodensium scilicet, florum de Bagnolo, et illorum de Concoreto.... Et quamquam inter se aliquantulum discrepent, et nonnumquam contraria videntur.

† **CONCORPORALES**, Eiusdem corporis vel societatis, in Chronico Halberstadensi apud Leibnizum tom. 2. Scripior. Brunsvig. pag. 388: Civis et Alodensium et Concoretis in habitaculum Dei coedificandis. Hauss. Scripior ex Epist. ad Ephesios 3. 6. ubi dicitur, Gentis esse cœdificandæ, et Concoretorum, et cœdificandis prout dicitur Christus, etc. per Evangelium. Legitur etiam apud Ammannian lib. 28. cap. 28.

† **CONCORPORATE**, Corporaliter Christo solent ad dextram Patris versari. Concorporate, in Epistola 36. Gaufredi Canonici Reguli. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 533.

† **CONCREBARE**, Crebro dicere, præputare vel promittere: nisi magis Concrebare scriptum esse pro Concrepare active sumto, quomodo Ovidius dixit:

Rursus aquam lægit, Temoneque Concrepare aræ. Antiquum Epitaphium ex Agnelli libro Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 144. col. 2:.

Prima dies contriuge Pater promittit omni Perspicuum oculis, et Legi vix vocantur Christiani Concrebare, Christianos cœti, cœti.

† **CONCRECATIO**, pro Congregatio, in Instrumento ann. 873. tom. 1. novæ Hist. Occitan. col. 184.

† **CONCREDERE**, 384. dicitur ibi qui iudicat vel parti se tradebat, et delictum illius arbitrio, compositione expiabat. Capitula Caroli C. tit. 16. § 8. [?] de Carisac. ann. 856: Quia si se Concrediderit et humiliter, et emendare voluerit, etc. Flodoardus lib. 3. Hist. Bemens. pag. 588. edit. Colvener: Quod placuit eidem Presbytero demitteretur ad 30 dies, ut ita propitiatus esset, quo se vel Canonice purificet, vel Concredat. Delictio Concilii Duziacensis II. de Duda Monacha cap. 4: Et si ipse Presbyter se Concrediderit, facilius et erit penitentia: si autem in pertinacia sua perstiterit, etc. [Præceptum Ludovici Regis ann. 870. de rebus Herli Præmuniensis monasterio concessis apud Marten. tom. 1. Collect. Capitula. sententia peritiam, non consensu abbi usurpare potuit ad possidendum, sed Concredidit abbi illis, quod eas in iuncte voluit, et reddidit tunc eas illis Presbyteris, in presentiam monachorum.]

† **CONCREPARE**, Conterere, i. e. Conservere. Glossar. MS. Sangerman. n. 501.

† **CONCRETIVUS**, [Qui concretit. Gloss. Philoxeni. Quædã.]

† **CONCRETUS**, Constatuens. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 486. col. 2: Quadam autem die quendam et fratris, Concordum et consolatorem meum, prezente me, aculeum mortis configit obire.

† **CONCTIO**, pro Concio, Locus, ubi congregatur concilium. Chron. Piacent. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 455: Anno Christi 1179. placita concilio Piacentis fuit adimplenda, et Concio remota fuit a S. Antonio ad maiorem ecclesiam, ubi Concio.

† **CONCUBA**, Concubina. Decretum Synodi Sardicensis in Fragm. S. Hilarii pag. 30: Proba multa criminaque obicit, quod dicitur illum Concubas et habuisse et habere. Hinc Concubitus pro Concua-

Et ab illo incrementum originem habent Concurrentes. Alii potius forasurum uno addito, sic tamen quod perennarium numerum non excedat, unde scias quod prius annus cycli solaris habet unum pro Concurrente, secundus habet duos, tertius habet tres, quartus habet quatuor, quintus habet quinque, sextus habet sex, septimus habet 7, et sic procedendo usque ad 28 annos inveniunt, qui postea reuertitur ad caput, procedendo perennarium sicut prius; unde et appellatur *Circulus solaris*, unde Concurrentium. Si autem vis scire quantum sit annus Concurrentium, addis annis Domini huius, et annis totum summam subtrahes 28, quoties poteris, et quotus sit annus cycli solaris quod residuum fuerit demonstrabit, et si nihil remansit, nihil est Concurrentium. Vide eundem Scaliger, lib. 7, de Emendat. tempor. pag. 748, 755, 776. Falbertum Carnotensem in Compendio Computi, Honoratum Augustod. lib. 2, de Imagine mundi cap. 47, 88, 90. Durandum lib. 8, cap. 5, n. 6, 7, 8, et alios Computistas, [necnon supra vocem Annus cap. 292].

1. **CONCURRENTIA**. Observantia Regni Aragon. lib. 2, de Privilegiis, titulum § 1: Non enim contribuit cum pesteris in exactionibus regalibus, nisi tempore guerra, vel Concurrente ad constructionem, refectionem, vel ad alia necessaria statum, portumque villa, etc. id est, cum omnes ad ejusmodi opera publica Concurrere suo potestate teneantur.

2. **CONCURRENTIA**. Concursus, quodam ac determinata summa ultra quam non excedat supra, Gall. *Concurrence*. Epist. Petri Infantis Massiliensis ann. 1382, ex Archivis S. Victoris, ubi dicitur: Recepit in solutionem usque in Concurrentiam, etc.

3. **CONCURRENTIA**. Amalgama, competitorum certamen, Gall. *Concurrence*, aequalitas, Gall. de la Flamma apud Murator, tom. 12, Script. Ital. col. 1008: *Christi anno 1335, superdictis astantibus Concurrentibus, plures loca potentatui reservant civitatibus et de 28, Idali factus est potestas Mediolanensis usque Ravennatis de Venetis.*

CONCURRERE CUM ALIQUO, Consentire alicui, Gallis *Concurrer* avec quelqu'un. Phrasis familiaris Tertuliano lib. de Spectac. Optato lib. 4, S. Augustino lib. de Unico Bapt. cap. 11, et Epist. 164, Chrobant. etiam Godefrid. in Epist. ad Cyprianos lib. 1, Epist. 4, lib. 2, Epist. 8, Augustinus lib. 2, contra Crescon. cap. 19, lib. 7, contra Donat. cap. 15.

* **CONCURSUS**. *Concursus*, Ven. Fort. Vir. S. Hadri. 84, (L. Quicquid).

1. **CONCURSUS**. Subnotitio, vel evocatio civium ad vindicanda malefacta. Vitalis Episcopus Oecensis: Si quis (Quicquid) auctoritate facere contigerit, reprobationem Concursus, Appellatum vulgariter appellatum, etc. Infra: Sed flagitante maleficio, et Concursu subitoque concurrente, si quis innotuit fuerit manifestum, etc. Vide *Huicium*.

2. **CONCURSUS**. Convectus. Capitula Monachorum San-Galli, n. xv: *Ut Kyrie eleison, Amen, Deo gratias, et quicquid in quocunque Concursu altius et distinctius atque protractius honeste dicatur*. Ibidem, n. xxx, in non abstulim formal legatur in quocunque Concursu.

3. Mihi idem videtur atque *Cursus* 2. Vide ibi.

1. **CONCUS** inter vasa et ministeria sacra recensetur in Donatione S. Rudolphi pro Monasterio S. Victoris de Cellanova tom. 3, Comol. Hisp. pag. 181, col. 1: *Concus imagnatus viri, cas-*

ticulis II. vasa utraque, choncus acyralis II. arrodens sic acyralis IX. Aliterum locum vide in Cognis (3 Vide in Cognis 1.)

2. **CONCUS**, F. Angulus, Gall. *Coia*. Conditiones reparations Monasterii S. Andree Exaltationis ann. 874, in Append. ad Mirces Hisp. col. 885: *Terra quae infontat in torrente et vinea ad illo Conco qui infontat in vinea dominicale, et terra, etc.* Glossar. Lat. Ital. MSS.: *Conco*, una pieci, etc.

* **CONCUS**, a voce Italica *Conco*. Vide *Corium* et *Gurumen*. [Fr.]

CONCUSARE, Accusare, in Chronie. Salernit. sup. 25, et 102, Pertz, vol. Script. 3, pag. 565, et 517.

* **CONCUSURA**, Concussus, Gall. *Soucoupe* Charta Phil. Aug. pro hominibus Conventus ann. 1245, in Reg. 72, *Concusp*, reg. 82, 88: *Augustin redidit vinea Concussura recte inauratam.*

* **CONCUTERE**, F. Monetae eudere. Diarium Belii Hassidii apud Ludewig. tom. 4, Reliq. MSS. pag. 182: *Res Spismandus receptis Ecclesie Pragenses et Cenobii S. Georgii capitibus, manibus, concutuntur ceterisque de muro et argenteo claudis, Chocetarii habet et stipendia parat. Posset solum intelligi Frangere: adeo ut stipendia prebunt et claudis committunt, sed non curus.*

CONDA, (Conclama): *Conclama* fait de gentillie nostra jandicta Kiloni Conda. (Mss. Archiv. dep. p. 38, an. 1863.)

* **CONDADUM**, Hisp. *Conadado*, Comitatus, dominium. Vide locum in *Cotana* post *Caudum*. [50 Conf. S. Rosa de Viterbo in Append. Elucid. pag. 21. Vide *Conclama*.]

* **CONDAL**, Etætionis species, Tabul. S. Viet. Massil. : *Nec ipsam Condal quod iustate accipiebamus, et porcos quo tollere et servituti quæ iustate usque hodie regerebamus, etc.*

CONDAMINA, vel **CONDOMINA**. Narbonensibus Condomine, quasi. Condominium a iure unius Domini dicta. Est ut ait voluit, quasi *Campus Domini*, nam in Occitania, maxime versus Seveanas Camp, nat *Con*, *Campum* sonat: ubi nam Condomine ab omni opere agrario immunes censentur. Condomina, legitur in Glossis Isidori, et est agrorum *dyvæ*, *dyvæ* Gloss. Græco-Lat. 2, *dyvæ*, *Salve*. Placitum Altonis Arelatensis Archiepiscopi, in Charta, in Archivis Episcopis Arelat. fol. 22: *Et taceverunt aialiter Archiepiscopo Altoni affrontationem us Condomine que est iuxta domum, cum juncis, quatuor Condomina, Condomina tenet, Chronolog. Bengali. Divon. Dedit partem unius Condomine. Condomina mea dominioria, in Tabul. Bellif. n. 174. Vita, Alalia apud Bolland. tom. 4, Febr. pag. 940: *Cum mensura tempus advenisset, nautatam est S. Gallis ab actore suo...* quod condominam suam quidam presbyter usque iussu tularet. Sic enim legitur, pro Condomina, uti presertim Codex MS. [Charta ann. 924, in Archivis S. Victoris Massil. num. 13, Dige. Avenion. Condomina sua que habet pro longe deorsum de avens, latius 288, et in quocunque fronte deorsum 131. Notitia ann. 993, de conventione inter Adalardum Abb. S. Victoris Massil. et Willielmum Vicecomit. de villa Cathedra apud Marten, tom. 1, Amples. Collect. col. 349: *Abbas vero villam huius cepit terram, que est ante Ecclesiam S. Davidis ambiter ecclesie, et huc illuc Condomine terras ad faciem S. Davidis, nam. Charta Alphonzi Episc. Arvensis ex Chartul. ejusd. Ecclesie fol. 11: Est**

antem Condomina illa expens de terra arabit mediata tres. Vide Bibl. Sebastianum Cond. 2, cap. 7, Anton. Ruffum in Comith. Provincie pag. 61, tom. 6, Spicilleg. cap. 455. Perardum pag. 298. Steph. Reimuzim in Append. ad Capitul. num. 31, Murcum Hisp. col. 705, pag. 941, Marten, tom. 6, Amples. Collect. col. 488, etc.

* Non unus significatio fuit hanc vox: pro Agrio, oppido adjacentibus legitur in Charta ann. 1828, ex Reg. 63, Chartorp. reg. ch. 190: *Tota Condomina sine arto predicta et amplificatione burgi Caracensis, pro quibus arto sine portis faisset et retenta, ac pro tota ipsa Condomina vel arto, etc. Basteda* sed predicto rastico cum mansione synonyma est, in Charta ann. 1851, ex Reg. 80, 107, *Quandau Condominam sine hostidau, etc.* Idem ergo quod *Casualitum, Cavata, Massus*, et cetera id genus.

CONDOMINA, in Charta ann. 1398, apud Caletum in Capitib. Tolos. pag. 134, in Charta ann. 1082, ex Archivis S. Victoris Massil. et in Statutis Arelat. MSS. art. 184.]

CONDOMINIA, Charta ann. 997, in Tabul. Ecol. Augustod. : *Sunt ibi mansi abel noema, et solvent reditus terras, Sunt alia Condominia ad extensum med. 100. Idem: In rebus Condominam, et alia minas 3, ubi posuit seminare modios 15. Alia Caroli Regis ann. 18 Ind. 6, ex Tabulario Ecol. S. Cyrii, lib. 6, merca-
torum Concurrentem frontis iudicet Ecclesie, etc.*

1. **CONDOMINIA**. Aimoins in Translatione S. Vincentii Mart. lib. 3, num. 18: *Condominam, quæ deus in domum adierat, orantes ut ab hostium invasione equorumque depensatione stata Condomina suo proteget.*

CONDOMIA, eodem notione. Papias: *Condomia, domus cum curia et ceteris necessariis.* Glossæ MSS.: *Condomia*, vel *Cumdoma*, domus eleata Gregorius M. lib. 9, Epist. 14. *Etiam ibi de iure Ecclesie deputare Condomina, denotans.* Idem lib. 10, Epist. 12: *Percepta prius donatione legitima, id est fundus canonicus cum Condomina sua. Occurrit rursum lib. 11, Epist. 3, Charta Caroli F. Reg. Fr. ann. 18, Ind. 2, in Tabul. Berensii: In Alimica corte terras infommatas, ubi Condomina Monachorum fieri debent, etc. pro Condomina, et Condomina.*

CONDOMIA, Charta Longobardica ann. 774, apud Ughellum tom. 8, cap. 23: *Concessimus in nominato Monasterio S. Petri, et ceteris Condomina, et cetera. Infra: Ita ipso loco, et Condomina tenet.* Adde pag. 40, 570, 583, 585, 595, 618, 695, 688 quibus omnibus in locis *Condomia*, et *Condomina*, idem valet, et Condomina, et neque a *domus* vix formati, ad censet Ludovicus de la Gorda.

Alia est Muratori tom. 1, Anth. Ital. mod. xxi, cap. 70, linc. 1, ubi constat valide certe argumentis probat Vir eruditissimus: aperta pro Glossariis instituto seligimus. Et primo quidem non loca, non prelia *Casalia*, *Campituli*, sed vici et familiaris servitii conditionis, in una domo ac prælio, sibi id exprobandum traditis, habitantes et conviventes, unde vocis fortasse origo. Hic nota Linharti Brever. Angliæ ann. 717, tom. 1, part. 2, Script. Ital. col. 374: *Condomia nomine Dordone cum vore, et filia vici, vel cum integra servitii conditione, et neque a *domus* vix formati, ad censet Ludovicus de la Gorda.*

l'amende en la volonté du Seigneur, etc. Vetus Consuet. municipalis Ambianensis MS. : *S'encuere et se faire à abatre pour la forfaiture de celui qui le meisme est, la pour chusier à qui il cens sont, ne laira on à plusieurs.* Vetus Consuetudo Normannie MS. 1. part. 3. sect. cap. 6 : *Scachies que les meisons de forbananis doivent estre arres le temoignage de leur dampnement, et que la memoire de ceux qui vendront n'aura, le est lignage en leurs cuers, et que il en aient por et crante : et se les meisons des forbananis sont en tel lieu, que il ne puissent estre arres, la couventure n'aura, le est lignage, vel estre ceter et esrachies, et portez en tel lieu où il puisse estre ars, si que aucuns n'y puisse avoir dampnage.* Ubi observetur licet domus damnatorum incendio absumptis, quodammodo apud Successores obtinuisse tradit Joan. Loccenius lib. 2. Hist. Suecane pag. 65. quo loco scribit, Amundum vel Amundum Regem, Carolum dominum, quod legem tulisset de incendenda parte domus, aut totis adibus delinquentia, pro noxa dampnate dari portione : quam tamen legem abrogavit Henricus IV. Rex Anglorum. Odonis Domini Hamensis ann. 1237 : *Et si forforator captus non fuerit, Major potest bannire eundem de villa Hamensis in perpetuum.* Charta Henrici I. Regis infra 30. dies, quoscunque voluerit, postquam dies unus et nonz tunc, sicut dictum est, post factum transierit. Et si forte infra 30. dies Major foreforator domum non dirigerit domum cum Domino remanebit. Et si domus diruta fuerit, meremina et fundus domus Domino remanebit, et de alia hereditate faciat quod debuit.

Interdum quodam privilegio ad id indultum urbium incolae ab hac edulium cum demnatione exonerantur. Charta Guillelmi Archiepiscopi Remensis ann. 1183. pro Scabnagio Remensi : *Concedimus etiam quod si Burgensis in banno nostro constitutus aliquam occasione in causam nostram mitti, quodvis ordine iudicario se tractari voluerit, neque ipse, neque res ejus capiantur, nec nec domus ejus diruatur, si domus vel hereditatem Remis habuerit, sed pitem debet, quod pro exequenda justitia obides interpretet, etc.* Edictum Philippi Pulcri ann. 1393. pro Reformatione Regni : *Item volumus, quod si de Civitate Medani, pro processibus bona aliquis Privatius, seu alterius persone Ecclesiasticae, vel Clerici clericatusque viventes, cap, seu ad maxum nostram ponit, quod virum profecti mandati seu processu nostri bona eorum recte mobilia non capiantur, saliantur, aut ad maxum nostram ponantur, neque domus eorum disceptantur, seu destruantur.* Vide Excerpta Dionis ex Edit. Valesii pag. 163. et ejus notas, Concilium Nugarolense ann. 1150. can. 7. Conelli. Tolosan. ann. 1229. can. 6. Epist. Innocentii IV. PP. ad Archiepiscopum Rhegensem, etc. cap. 20. 26. Privilegia viri Ratisponensis. ann. 1230. 1380. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 238. tom. 2. pag. 393. Foros Beneficentiarum rubr. de Conventibus art. 7. Fortesquienae de Laudib. Legum Anglie cap. 26. Duchesnellus in Probat. Hist. Guineisii pag. 135. Molinsum tom. 3. pag. 2147. preterea Boncrum lib. de Crimine Jesse majestat. pag. 101. [26 Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 729. num. 2.]

[27] Abrogata lege diruendi vel comburendi domos reuere, et de crimine homicidum, fundus ipsius defuncti parentibus ad fruendum aut vendendum con-

cessus fuit, ut iudicatum est sententia ante 1445. Vi. inter. [28] CONDEMNATIO pro multa pecuniaria, apud S. Ambrosium Epist. 38. Lampridum, et in Cod. Theod. Vide Reab. Gotofred. ad leg. 13. eodem Cod. de Re militari C. 1. 1.

[1] CONDEMPNARE. Albertinus Mussatus de Gestis Ital. apud Murator. tom. 10. col. 649 : *Cum denuo rupta foret curia, Corvili acclamant. Petrus ex incuria, dago incompotitus signis pasci Horre patris expedit Condepnans, quaque valent acceleratione reintegrant. Rix pugna iniqua etc.* Malm. cum MS. Ambrosiano Condepnans, quod scriptum fuerit pro Condepnsant ; id est, Milites dissipatos congregant in unum.

[2] CONDEMPNIO, pro Condemnatione, nisi fallor. Conventum cum Gastone de Insula ratificatio Eduardi III. Angl. Regis ann. 1389. apud Rymerum tom. 5. pag. 138 : *Concedit in perpetuum forent per aliquem actionem, qui idem dominus noster Rex habere... in hereditate, locis, villis... quae quondam fuerant domini Jordan de Insula Miltis defuncti, patris quondam domini Gastonis ex incuria, Condepnitionibus, quam ex alio quouis modo.*

CONDENSA, Papias, Scripta, constipata, papias : significat secreta divinis Scripturae.

[1] CONDENTALIS, αὐτοκτονήσιμος, Gloss. Lat. Ger. Clavius compactus.

[2] CONDEPNEARE, ut infra Condirigere Gall. Liaison. Lit. ann. 1403. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 618 : *Persame nec in rebus congruit vel ordi debuit, nec in effectu ad sensu, sententia seu Condepneatione repugnantia, inperpetuas conclusiones adaptant.*

[1] CONDEPNARE. Vide Condepnare.

[2] CONDEPUTARE. [Deputare eum : Cardinales vicecanonicum et Montis Regalis Condepnari. (Burchard. Diar. II. ed. Thunae. p. II, an. 1393.)] Testamentum Guillelmi Vicecomitis Agnathensis tom. 1. Anecd. Marten. col. 181 : *Et domo ribi, Arsenidis, Ecclesie quae vocatur S. Pontii cum ipsa joso, et ipsa villa quae vocatur Malocano, cum ipsa Ecclesia, et alium alodem, quantum ibi habes, et divisit tibi, Arandis, ipsam de S. Titus, et S. Martini, et de S. Gerardum, ad beneficiandum, ad edificandum. Ch. ann. 925. ex Archivis S. Victoris Massii. num. 12. diocesis Victoris : Concessit inter Droponem gratia Dei S. Massiensis Ecclesie Episcopum et Poncionem et vrori sua Alexandria, et quantum Deus vitam concesserit, ipsam mansum cum bono studio, cum omnia sua sententia diligenter Condepnare faciat.*

[3] Occurrit pueritia in Ch. ann. 803. Inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 301. col. 2.

[4] CONDEPNARE, Eadem notione, apud Stephanonem tom. 10. Fragn. Histor. pag. 290 : *Ista terra superscripta domus filii... ad beneficium, ad panem et ad vivum, ad complandum, et ad Condepnandum, et ad vivum. Factum. Carta donationis ista sexto Calendas Aprilis remanet Lodoico Rege.*

[5] CONDEPNARIUM, Res in vicinimum data, qua quae interdum legitime utitur. Charta ann. 1173. ex Bibl. reg. cot. 17 : *Predictum pignus habens et possidens... laudum donec nos vel nostri filii predicti et suis totum predictum locum possiderint, persequantur : et Condepnario, quod tibi hodie est, aliquod ceciderit*

vel pejoraverit, refice illud. Vide in Condirigere et Honor.

[1] CONDEPNENDUS, Condecens, Capitula Generalia MSS. S. Victoris Massii : *Haebant omnia necessaria tam in rebus medicinalibus, quam in aliis Condecensibus. Ibidem : Dispenser Monasterii debet providere de duobus pulmentis et de piscibus et de salamentis et condimentis Condecensibus.*

[2] CONDEPNARE. Idem quod Condecassio prima notione. Vita B. Coletae tom. 1. Martii pag. 540 : *Cordialis humilitatis Condecensatio officialiter obicitur.*

[3] CONDEPNARE, Consentire, alliculus sententiam sequi, allicui more gerere. Gall. Condecens. [Wilhelm. Brito in Vocab. : Condecensere deservit a se condecere, vel de nigro, arripuit desistere, mitigari. Marius Mercator in Sermone Nestorii 12. § 8 : *Sciebat namque etiam Paulus talia facere, ne sciscitur forent per aliquem coloratus, cum gratiam predicabat, legique multitudine confiteretur arguebat : sed Hierosolyma censens doctus ab Apostolis Condecensere debentibus, etiam arguere, ut non fierent sciscure in Ecclesia, etc.* Auxiliu Libellus de Formoso Papa : *Denique id approbo, condecensendo tibi, quati vis auctoris, et auctoritas, et aliorum, de iustitia Principum. Prodesse ergo debet populus principalis, non nocere, nec dominando premere, et Condecensere, etiam debet, etc.* Gregorius VII. Homil. 84. in Evange. [Qui jura iustitia pueris solent, ceteros quoque despicunt, nulla infirmitatis misericordia Condecensunt. Lupus Ferrar. Epist. 119. Ut vestre auctoritatis maxime dignaretur Condecensere. Adde Ivonem Carn. Ep. 5. et 19. etc.]

[4] Nostris se Condecensere. Sublucere ap. vulgo S. Maximilian. Lit. histor. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 189 : *Jehan Malinges accusé de larcin et de femmes prises à force devant le viconte royal du Pont de l'Arche, mis dans les prisons dudit lieu, et depuis transporté dans celles de Rouen, se sentant innocent devint car, il vouloit par devant le bailli de Rouen ou son lieutenant se Condecensere et mettre à l'esquede du pays.*

[5] CONDEPNARE, Allicare. Wicbold Magdeburg. art. 20. § 1 : *Proprium si quis, etiam si non legitime, jure municipali veli, allicet qui Condecenset, seu alienare intendit, est. Et mox : Quatuor per sententiam quo pacto proprium alienare et Condecensere debeant, etc.* Charta qua Albertus de Swanevicius cedit Neblasio de Scalic villam Pertholtz ann. 1363. apud Ladewig. pag. 6. Reliq. MSS. pag. 593 : *Quod Albertus de Swanevicius concedit, nunc villam Pertholtz, hoc est nobis eum cessit sua alienatione.* [59 Gern. Auflasser.]

[6] CONDEPNARE, Descendere similiter, etc. centre allic. [7] Rodolphus Ducis Lotharingae pro Mediano Monasterio ann. 1341. in Historia ejusdem Monasterii pag. 365 : *Præfatus Joannem jussor debet et leniter, nec nos Condecensere personaliter videlicet in proximo festo Nativitatis Domini ad faciendam provocationem.*

[1] CONDEPNATIO, Indulgentia, obsequium, etc. [2] Condecensent, Nicolaus I. Papa Ep. 9. apud Labbeum tom. 8. Concil. pag. 361. B : *Sed nec in Photii Sacerdotali præstando favore nos Condecensentibus, quoslibet invidiosos. Hincmarus Rem. ad Imperatorem Papam inter Diplom. Belg. Miram tom.*

1. pag. 93. col. 2: *Confectionem in hac causa distinuendo citat, et Confectionem quasi in tempore alius deferendo dissimulat.* Consecratio apud Theologos Scholasticos frequenter accipitur pro illa divina demissione, qua Deus indultus non esse attemperat. Vide *Condescendere* 1.

2. **CONDESCENSIO**, apud Hungaros Leguleios, ut auctor est Sambucus, est cunctis iuris, et in tempore alius deferendo apud Albertum Molnarium, *deposito et collapso causae*.

3. **CONDESCENSIO**, Concessio, alienatio. Ch. Hermannus Comitis ann. 1825. apud Ludewig. tom. 6. Relig. MSS. pag. 28: *Testes vero iuxta ordinationis et predictorum feodorum Condescensionis sunt honorabiles et religiosi viri, qui cum Condescensionem placitauerunt.* Vide *Condescendere* 2.

4. **CONDESCENSIVE**, Indulgentior, Gall. Par. *condescendence*. Bulla Johannis XXII. Pape contra Hæreticos Marsiliu et Johannem, apud Rymer. tom. 4. pag. 316. col. 1. Christus solvit didragma non Condescensit et liberalitate sua pietatis, sed necessitate coactus.

5. **CONDI**, Seivus (i. Scyphus) pater. Vetus Gloss. Sangerman. MS. num. 501. Vide *Conditus*.

6. **CONDIACONUS**, S. Augustinus jam Episcopus factus Epistolam 32. novæ edit. inscribit *Sancto fratri et Condiacensi Gelasio*.

7. **CONDILIARIUM**, *Evangelium*, in Gloss. Isid. [a. condendo dicitur, quod in særo condatur pecunia publica.]

8. **CONDICARE**, pro Conducere. Acta Episcoporum Constantiensium ann. 854. Et postea ante domum Carolum Condiavit suum plactum, et convulsit jam dictum monasterium ad sui sui sedis Ecclesiam.

9. **CONDICIA**, Conditiones, Gl. MS. Sangerman.

10. **CONDICIARIUS**, Aliqua servitii sui servitutis conditione obligatus. Charta Caroli IV. ann. 1282. in Reg. 64. Charoph. reg. ch. 280: *Femina Condiaria et inanus mortuus.* Vide *Conditionales* et infra *Conditionis*.

11. **CONDICIUM**, Ordo eocl. Ambros. Mediolani. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 875: *Et præterea sciendum, quia in omni die Dominica, custodes, et ministri missæ dant novem candelas subdiano ebdomadario, si quidem illi dederit eis præmonitionem Condiicum.* Quod respiciere videntur ad ea que leguntur supra col. 861: *Ebdomadarius subdianus... dat vinum et fruges pro totius anni circulum custodibus ebdomadariis, et signa per totam hyemem ad festum pasche.* Ibid. col. 860: *Si archiepiscopus defuerit, archiepiscopus facit predictum officium.* Archiepiscopus vero facit Condiicum. Est ergo Condiicum, munus quod ex Condicto fit.

12. **CONDICATUS**, Conditus, decretus, ut Conducere, pro Conducere. Mirac. S. Bertini tom. 4. pag. 490. col. 1. *Festus: Condi.* in diebus certum equi rei qui agitur denunciatio; Gall. *Assignation, sommation, dénomination.*

13. **CONDICTIOALIS**, Servitilis obnoxius. Stat. Mantuæ lib. 2. cap. 24. et Cod. reg. 4020: *Si vero res fuerit emphyteotica, vel factuæ, vel decimata aut Condiationalis, etc.* Vide *Condictio* 1.

14. **CONDICIONALITER**, Servorum, qui Condiationaliter vocabantur, more. Placit. ann. 1105. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 775: *Quin legibus seriis amicus monasterii S. Ambrosii et curtis Lemontis, et Condiationaliter cultore de benedictio de aliquibus curtis ipsius.*

15. **CONDICTURUM**, pro Condicturum; quod vide in *Condirigere* 2.

16. **CONDICTUM**, in Concilio Clevesholensi ann. 1147. cap. 7. *Deverunt conveniatur cap. 10. 13. Mandatum, cap. 11. 18. Edictum cap. 12. etc.* [Sed in Actis fundationis Monast. Murensis idem verbum quod tribuit ubi jus dicitur. Idem videtur quod Condictio:] *[Populus autem iste vadit ad Condictum Episcopi, et quo ceteri ejus conveniendi vadunt, scilicet ad Wislech, ubi quædam Ecclesia sua audit et sustinet, sicut constitutum est omni sæcula Ecclesie.]* [100 Chart. ann. 1382. ap. Guden, in Cod. Diplom. tom. 4. pag. 93: *Advocatus habebit et tria Condicta in anno, quo dicuntur Jahrgedige. Quicumque absentaverit se ab his componet. Post ista tria Condicta homines ibant ad ista Condicta, negotii vel secum secundum iustitias iudicii dictas et approbatas.*]

17. **CONDICTUS**, Henricus Gandavo scribit Gerardum Monachum sancti Quintini in Insula, edidisse Antiphonas et Responsoria pro festo S. Elizabethæ Turingum, hisque Hymnos adscripte Petrum Canonum et Aurelii Cantuarii, et composuisse etiam cantica, que vulgo *Condictus* vocant. [10 Vide infra *Conductus* II.]

18. **CONDIGNARE**, Condirigendum putare. Ann. Francor. S. Nazarii ann. 786: *Rex nempe sciaticabatur ab eis, si verum an fatum fuisset quod, etc. Illis enim nullo modo poterat, neque Condirigaverunt hoc negare.*

19. **CONDIGNUS**, Congruus, vulgo *Proportionné*. Charta Caroli regent. ann. 1300. ex Chartal. 33. Corp. II. *Res servit præst et approprietat et offerent a faire amende Condigne.*

20. **CONDIGNUM**, Vide supra *Condelium*.

21. **CONDILONA**, (Glandula Duff.)

22. **CONDILONATICS**, La passione degli membri. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Condilis* et in *Condoloma*.

23. **CONDILLOSUS**, Condilonatus laborans, quod Miracula S. Cuneugensis cap. 80. ap. Petr. Script. tom. 2. pag. 10. *Quidam miles de castro quod Sobere dicitur... Condilosus manus sacro pulvere aspersione sanatus, etc.* Vide *Condilis*.

24. **CONDILUS**, Pappi MS. Bithure. est

25. *Nodus. Inde Condiologiatica passio, id est, nodositas manuum, et Condiolo, as. Pugnus dicitur: Condiologiatica, id est, planctus.* Hæc a Greco Κων, Digni articulus et Junctura. Vide *Condoloma*.

26. *Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Condiolus, nodus, nodulus. Nos, Petr. Script. Antiq. Ital. med. ævi col. 11: Scissura autem harum Artropos articulos jam in Condiolum solam inperiti sui sententiam expectat, ut fila contrahens faceret, unde ad illud dicitur: Jam manu curvata tenens, ut interpretatur illustrissimus Pertz. Script. tom. 8. pag. 278.*

27. **CONDIRECTA**, Condirectio, Condirectum. Vide *Condirigere*.

28. **CONDIRIGERE**, Dirigere, mittere, Capitulare de Villis cap. 8: *Affluendum possidere comparando emere faceret, unde ad illud dicitur: Jam manu curvata tenens, ut interpretatur illustrissimus Pertz. Script. tom. 8. pag. 278.*

29. *quem de Leonio Monasterio... ad predictum factum censum Condirigit.*

30. **CONDIRIGERE**, interdum est frui, ut re aliqua, eam possidere, regere, instruere, etc. Formula inerti auctoris 27. apud Higon: *Sic taliter ut tempore vite sue quousque habere et Condirigere debeam.* Alia qua protine sequitur: *Quod et ita fecimus, etc. taliter, ut tempore vite sue ipsas res bene tractare possimus habere et Condirigere, sive usque dabas. Form. 50. Et usque ad annos tantas partium tuam ibidem Deus dederit, ad partem tuam habere debeas, et ipsas res bene tractare facias.* Formulæ Philæ cap. 38: *Ab ipsa portione ad æroledum et Condirigendum, etc.* Usatili Baronenses MSS. cap. 60: *Locum, amque in hac ecclesia in subdominio, ut quicumque eas habet in suo fevo, vel in suo alodio, non Condirigit asper eas, nec iuxta eas, fortitudinem aliquam, nec castro, nec Ecclesiam, Monasterium, sine licentia et consilio Principis: quod si fecerit aliquis, qui suum honorem habet juratum Principi, perferat eum, et hoc sine aliqua intermissione, donec dimittat Condirigendum.* Querimonia Berengarii Vicecom. Narbonensis adversus Guilfredum Archiepiscopum. [100 Ann. 1050: *Condiscenti ipsius namque mediocriter Condirictionis ipsius Ecclesie, sed ille non in ejus Condirigationem, sed in destructionem misit, etc.*] Ludewig. tom. 1. Reg. Franc. ann. 1155. per Ecclesiam Narbonensem: *Et ut liceat jam dicto Pontio Archiepiscopi et successoribus suis omnia castra, quæ nunc habet, et possidet, sive aliquam partem castrorum, fortitudinem et efforare, et in alio loco de novo construere et transmutare, etc.*

31. **CONDIRECTIO**, Condirecta, et Condirectio. [100 Ann. 1050: *Condirectio Occidentalis, qui vocabulo annexitur, vel oppositur Erema: Terra erema et Condirecta. Charta Bernardi Vicecomitis Carrocensium ann. 1088: Eremum et Condirectum, senosus, usaticos, etc.* Charta Berengarii de Belpis Militis Comitatus Ceritane ann. 1288: *Molendina Condirecta et destructa.* Donatio Rogerii Comitis Fuxensis circa ann. 1075: *Ego Rogerius Comes et conjux mea Sicardis Comitissa... donamus Domino Deo... dampno Almodis... Condirectis alodem nostrum, qui mihi Rogerio advenit per alodem, sive per oppressionem, vel Condirectorem parentum nostrorum... et Ecclesiam, cuius nomina decima et premitia, et oblationibus, et cimetirie aliqne alodis suis, et Condirectis et hereditis, etc.* Littere vernaculo idiomate, hoc est occitano 1278: *Terres, domos, vineas et Condirectellas, et alibres, domesticas, etc.* Alie ann. 1216. habent *Condirectas*. Hinc emendanda Charta Trinavelli ann. 1216: *Condirectas* habent Condirectas aut destructas. Capituli 1. ann. 880. cap. 9: *De Beneficiis nostris non bene Condirectis.* Adde Capit. 2. ann. 810. cap. 9. Capit. 3. ann. 812. cap. 6. Condirectum habet Capit. 1. Caroli Magni inveniuntur anni cap. 50. Capitula Caroli M. lib. 3. cap. 81: *Quomodo eadem beneficia Condirecta sint, aut quis de beneficio suo alio-*

borans, apud Fridegodum in Vita S.
Wilfridi cap. 38.

CONDOMA, pro *Condannina*, de qua voce supra egimus. Occurrit in Testam. Berticranni Episc. Cenoman. pag. 148. Edit. Mobilien. tom. 3. Analoc.

* Locum laudatum referre non abs re fuerit, ut manifestiora rursum fiant quae post Muratorium observavimus supra ad hanc in Condamina. Vide ibi *Singuli Condomini de unaquaque villa quae nitidiores esse noscuntur, et nobis ve facilius sanctis descendunt.*

CONDOMINA, CONDOMINICATUS. Vide *Condamina*.

* **CONDOMINUS**, Eiusdem domini co-
 socius, Gall. *Coseigneur*. Lit. ann. 1807
 tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 174.
 Qui quidem considerat anastatin, in an-
 nota creatione, jurare habebat et tene-
 tur in manibus bajuli dicti castri, dicti
 domino nostro ac nobis et Condomini-
 dicti castri fore fideles, Joannes de Tur-
 racio Condominus loci S. Aedii, in Inven-
 tar. ann. 1476. ex Tabul. Flumar. Vides
 Ganerbi.

CONDUCTELA, Conductio. *Vegetigalium Conductela*, in leg. iun. Cod. Tabod. de Vegetigalib. (4. 12.) Joannes Bichlensis ann. 2. Mauricell: *Contra Longobardos, Francos per Conductum moros.*

¶ **CONDUCTERUS**, in ecclesia Elnens, inter Observ. Carol. VIII. ex Pacto ann. 1503. pag. 683. pro *Conducierius*, aut *Conductivus*, vel saltem eadem notione. Vide in his vocibus.

¶ **CONDUCTITIVUS**, conductus, mercenarius. Fort. Evora ann. 1166. ap. S. Rosa de Viterbo tom. I. pag. 301: *Qui Conducterito alieno mactaverit, suo homicidii homicidam singulare de suo ortolano, etc.* In Foro Castell. Blanc. ibid. pag. seq. *Conducterivro*.

¶ **CONDUCTILITES** LITTERAE, Eodem quoque infra Conductio, Charta ann. 1281. laudata tom. 3. Gall. Christ. col. 108.

¶ **1. CONDUCTIO**, Quod domum solvitur pro securitate rerum exportandarum. Cuffarius lib. 1. Annal. Guegens. ad ann. 1161: *Pacem itaque ad quinquages annos concessit Januensis Rex hoc modo firmavit, ut per omnes terras Moandionem et possessionem secute Januensis cum omni rebus rebus suis mari et terra debeat ire, et in aliqua terra ipsorum nisi de centum octo millia dare debeant centumque, exceptum Burea, ubi decimam debent, quia quantum ipsi decimam debet revera ad Comitem Janum. Vide Conductus 2.*

¶ **2. CONDUCTIO**, Sententia judicialis. Cagnoles Hiberna. apud Acherium tom. 9. Specul. pag. 117: *Item Conductio tentionum et ejus brevitate. Non oportet Judicem tam velocem esse in judicio, donec sciatur quod probum fiat, quia dictum est: Noli judex esse celeris a ceteris. Vix mihi quia tacui. Fortis iudicium hic dicitur Conductio, quod res illius in tuto ponat, qui causam obtinet.*

¶ **3. Vol potestatem** in tota Conductio; quomodo etiam legendum opinor.

¶ **3. CONDUCTIO**, Morbi species, quam Graeci *exempla* vocant. Vide Caelum Aurelian. lib. 3. Acut. cap. 6.

¶ **1. CONDUCTITE LITTERAE**, Quae ad fidem publicam et tutam commestum dantur. Litterae Edwardi III. Regis Angl. ann. 1367. apud Rymer. tom. 6. pag. 567. col. 2: *Exque saltem et securum conductum pro se... tam per Litteras vestras Conductitias, quam alias quibus induravit. Burea ubi decimam debent. S. Bernardus ap. Leibnit. Script. tom. I. pag. 470: Legatus romanus sedis non datur, ne sine potestate personae conductio procedat... Litterae Conductitiae a Legatore impetratae. Vide Conductus Litterae.]*

¶ **1. CONDUCTITUS**, Procurator poble vel Minister altaris, qui canonica portione minus accipiens, sed actione ambobus munus ab obsequio suo Conductori persolvit: quam speciem sinonite beatus Papa Gregorius damnat aperte, simul cum ea quae fit per munus vel obsequium per munus a lingua. Sic Gerohus Prepositus Reichesperg. in Expositione ad Eugenium III. Papam, apud Baluzium tom. 3. Miscel. pag. 10. Probatum est per Conductores eorum, in est, de praecipui Pastoris sui Parochii, qui habent hujusmodi Conductitios, quia et ipsi domum Dei domum negotiationis faciunt, duntaxat. Ipsi Conductores cum suis Conductitiosis parti velle censendi, et quasi transgressores canonum arguendi et cavendi. Veluti hic esse communis quondam Episcopi et Abbatis, qui sub nomine Pisanorum potant redditum Conductorem suorum. [2° Epistol. Sigefrid. vicar. Archiep. Mogunt. ann. 1179.

ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. I. pag. 261: Nullatenus aut baptizari aut sepulture usque ibidem celebratur, nisi forte eorum qui conversi et professi loco ipsi deservire teneantur. Neque Conductitios ipsorum si deservierit sepulture locus ibi conceditur: ubi Gaudens Conductitios interpretatur ministros altaris, sed potius crediderim homines qui operas suas in agrorum cultura mercede locaverunt. Conductitios Ecclesiae Barchinensis ann. 1288. tom. 4. Anecd. Martenii col. 608. Novarum universi, quod nos Frater B. miseratione divina Bononiensis Episcopus et Capitulum ejusd. Eccles. Barchinensis et deservierunt in eadem, in melius reformare statutus, et perpetuo ordinamus, quod omnes Clerici Beneficentiarum Ecclesiarum et alii ejusdem Clerici Conductitios in Ecclesia deservientes vice Beneficentiarum, contineant et assidue laborant omnibus horis Canonice in ipsa Ecclesia a Cantico Graduum usque ad Completorium, sicut in manu Episcopi in praesentia Capituli promissum.

¶ **1. CONDUCTOR**, Qui conductit, vector. Chronicon Parmense ad ann. 1234: *Quia Commune Parmense faceret conducti certam quantitatem salis de versus Bononiensi Portu, et Conductorem et vectorem non veniret per stratum rectum propter guerram Multinensem.* ¶ *Conducitor*, eadem notione. in Lit. ann. 1571. tom. 3. Ordinal. p. Franc. 74. col. 2: *Item Conductores, deditque et charroy, verum tenuis de famender. Conductis, ibid. pag. 405.*

¶ **2. CONDUCTOR**, CONDUCTRIX, Qui et Quae in leucocinium, Laurentius Byzantini in Diario belli Hussitici, apud Ludewig. tom. 6. pag. 183: *Item quod masculini peccatores, ostiteri et adducere, fornicationis et fornicationis Ecclesiarum et Conductrices, ruffiani et meretrices... non volebantur abique pena.*

¶ **3. CONDUCTOR**, in Formula veteri apud Murator. tom. I. pag. 3. pag. 137. de eo dicitur, si bene coniecto, qui Campionem suo pugilem conductit ad duellum, ut alias fieri consueverat: *Campionem condenti dextra manus inciditur. Ceteri vero parvis testibus manus uniuscujusque redimant. Conductor Vidorigii suum tribuit. Vide Campanus pag. 65. col. 3. [2° Non absque pignore et condicione ann. 883. ap. Acher. Spicil. tom. 13. pag. 154: Sigibertus cum aliis conductis hominibus, liberis et servis, emunitatem S. Mauri in pignus iniegit. [3° Conductor, qui certa pecunie summa redditus Ecclesiae Romanae conducebat vel emebat, ut ex his quae sequuntur faceret. Chron. Parmense apud Murator. tom. 2. pag. 104: Incipient relationes et authenticas desumptis de prejudicio, quod fecerunt nobis Actoris S. Rom. Ecclesiae... Tendo Conductor tuiti de causa Cosinaco pavora III. bona paria III. De Casale Berbesimo tuiti Anspertus Conductor tuiti et vicius Conductor in pavora VIII. et de Paterno unciarii I. qui nobis retradita fuit. Passim occurrit pag. seq.]*

¶ **CONDUCTOR**, CONDUCTORES, Qui conductum prestanti, ducis *Conductoris*, Ganterio de Bellis Antiochenis pag. 430. *Accusator et amovitor, Constantino Porphyrogenito de Administrat. Imp. cap. 1. 4. De comparando in Legatione et Archim. lib. 10. cap. 6. Gloss. i. Lat. Greco. Deductores, xλoδoγoι, ἀγρογγοι. Laurentius Leodiensis in Hist. Episcoporum*

Virdunensium: *Ab eis Conductores pro salute sui corporis eiusque sedis, sollicitantibus quos vellet Conductores denominari, etc.*

¶ **Officium militare**, *Conducitor*, in Ordinal. mil. MS. Ceteri ducis *Conducitor*, ann. 1474. *Conducitior* apud Regis institutioni et quibus veniat arrivet in leura compaignies, les departiront en leurs escadres esgales, et sur les trois d'iceux conduits d'iceux capitaines, par lesquels ils pourront estre... icellui assigner leux haliera le quatrieme.

¶ **1. CONDUCTOR**, Actor, caretur, nostris actor, Topler. in Chronicon Vore ann. 755. cap. 16. apud Baluz. tom. 1. Capituli: *Ubi clericus Conductus non sinit, hoc est, ut non habent actiones seculares, sed pro causa secularium, archiepiscopus vel vicarius. Charta Phil. Pale. ann. 1308. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 310. col. 2: Jehanne d'anne de bois Arnaud et Topler et Arnaud tuteur curatorem, meneurs et Conducitior de Philippot, Jehannot et Nicayot, freres voyageurs, furs justis et hoirs de feu Jehan le Verger le juene, jadis chancelier, ou non de tuteur, caretur, meneur et Conducitior dedit enfans. Conduit, eodem sensu, in Charta ballivi Cadom. ann. 1391. et Reg. Al. Chartois reg. 281. Lucasius adit fides de Richari, et Ricardus de Provost son fils soustave, avec son Conduit. Alla ann. 1341. in Reg. 74. ch. 224: Joiret Carboneau soustave o Conduit. Vide Conductus 4.*

¶ **2. CONDUCTOR**, Hospes, stabularius, apud Rutilium. Vide in Conductus 3.

¶ **1. CONDUCTORIA**, Districtus Conductoris, in Charta, in qua restator redditus percipiebatur. Chronicon Farsense apud Murator. tom. 2. part. 3. col. 431: *In diebus unciis IV. et ad in Conductoria Recipere... in diebus unciis III. in Conductoria Recipere... in diebus unciis IV. in Conductoria Sanonensis... in diebus unciis I. in Conductoria Lupois. Vide Conductus 4.*

¶ **CONDUCTORIE LITTERAE**, Commestus. Gall. *Sauf-conduit*. Bulla Nicolai V. PP. ann. 1454. in Bullario Carcetti. pag. 277. col. 1: *Quidem etiam nisi ex fratribus praedictis abique Superiorum suorum licentia, acquiritur nisi a secularibus etiam Nobilibus Litteras Conductorias defensivas contra persequentes ad Romanam curiam pertinentes, etc.* Vide Conductitiae Litterae.

¶ **CONDUCTORIA**, pro Conductio. Occurrit in Leg. Longobard. lib. I. tit. 91. § 4. [2° Roth. ann. 829.]

¶ **1. CONDUCTUS**, nostris *Sauvegarde*, [Defensio, tutelae, praesidium, comitatus, Gall. Escorte.] praesidium de Administ. imp. cap. 1. in Charta Ludovici Regis Francor. apud Vassorium in Annalib. Noviomens. pag. 93: *Suscipimus etiam cum in Conductu et civitatem nosse. Conducitior, in Charta Ludovici regis Mediani Monast. et Cunradum de Landesperg. in Hist. ejusdem Monast. pag. 351: Dilecti curiae... in protectione mea restio et praesidium de Administ. Epietensis Episcopus in Vita S. Willibadi cap. 16: *Ubi quicunque peregre vellet, eorum Conductum cum pace tunc ad rediret.* [Charta Philippo Regis Franc. ann. 1181. pro Archiepiscopo Rotomag. apud D. Brussel tom. I. de Usu feudorum pag. 381: *Cum autem ad curiam meam venerit, mittam et Conductum ad Calvini. Eiusdem apud Henricum Boon. Charta Johannis Regis Angliam in Libro nigro Scaccarii pag. 381: *Petit ab eis Conductum ad nos venire possit, ad querendum***

pacem nostram). Occurrit praeterea in Capitulis Caroli Calvi tit. 12. cap. 9. 99. Populo demaniaco lib. 3. miss. ann. 833. Pertz. pag. 421. tit. 31. cap. 31. 100. Edict. Pistense ann. 861. Vide in Conductus 3. apud Rothericum Veronensem in Historiis lib. 3. miss. ann. 833. Mathieu Paris pag. 445. et Philippus de Bellomano in Consuetudinibus Bellovacensibus MS. cap. 67: *Toutes les fois qu'aucune ne va venir à droit, de peul, de ses amez, le Seigneur pro vider le Conduit. Mais le Conduit et le envoi qui'il fet en auzoi cori, est aus couste de cil qui les requierent.* Le Roman de Garin MS.

Mis l'empereur d'ot pas nile en oill
Le fletme que li et cil Gars
En son Conduit li et Guillaume oit,
Grant felicie et grant poeie en fist.

Chronicon Bertrandi Guesclini MS.:

Le Heret se parit, et le chival broche,
Le Conduit de Selguz et li s'ens port.

Sasfandit dicitur in eodem Chronico:

In cote lai sile, et nanda Sufandit.

Vetera Statuta MSS. oppidi Aream, (Teren) in Provincia ann. 1287: *Reum est estatute que decessit pro pro se nement non assaece deforas, sicut que sta en Souhalat suffectuon, non que sta en de tous laours tant a la pena de 10. sols. Formulæ MSS. pro Viterbo apud Petrum de Vineis lib. 5. Epist. 51. et 125. Formulæ aliam habemus apud Hesychium Milesium lib. 1. cap. 207. et Suidam in Polono. pro Viterbo. Glossar. German. col. 436. sqq. voce Geleste, et infra Ducatus 5.*

2. CONDUCTUS, quod pro perum que exportantur securitate. Domino exsoluitur, alias *Cuiditeum*. Charta Rodulphi Viromandorum. Comit. : *Concessimus et destinamus Ecclesie B. Medardi de Capi ad iuncturaria faciendi singulis annis 10. solidos in Conductu mercatorum, quod vulgo dicitur Cuiomagus, capiendus Personæ, et in Festo S. Remigii percipiendus, etc.* Charta Adolphi Imp. ann. 1289. in Insule Rheni : *Li Comitatus atque Comitatus, qui in ipso flumine recipit telonia et Conductus, etc.* Charta Ludovici VII. Regis Franc. ann. 1153. in Tabulario Fossatensi : *Li s'ens s'ens dicitur de Senas, Ecclesia Fossatensis habebat totum fundum terras, et omnimodum iustitiam in hospitibus ibi commorantibus, et Nos in eadem s'ens semel in anno Herbergiungum, Conductum, et pedagium, etc.* (Alia Charta ejusdem Regis ann. 1171. apud Baluz. tom. 3. Hist. Arnem. pag. 68. : *Juramentum ad s'ensum in ista strata pro pedagio, neque pro Conductu sive gratiagio... a transcurantibus acceptum.*) Vetus Charta apud Augustinum Du Pos in Stemmat. Armo. part. 1. pag. 246. : *Ite dico, ut nullus mihi consueverit, id est, telonum et Conductus reddat. Ita Condit appellatur in Regesto Pegnorum Parisiensis urbis, tributum, quod excolitur pro mercibus que per artem, et ultra ejus bapientiam transvehuntur. [Plura vide in Guida.]*

3. Nostris Conduct. Charta ann. 1338. in lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 448. v. : *Le Conduit, qui est le droit de grant tonlieu. Pedag. Pern. ex Chartul. 21. Corb. : Le charrette, de Conduit v. des. Lit. ann. 1400. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 378. : *Un cote se vende parlie traicte des chausées, des**

coulines, des traicte, des Conduits, des ruzes, des halages, etc.

4. CONDUCTUS NUNDINARIUS, Qui solvit a mercatoribus ad nundinas venientibus. Regestum Campanie, apud D. Brussel tom. 1. de Usu feodorum pag. 42. : *Apud Mustorabum, in festo et Aspitibus et in Conductu nundinarius.*

5. CONDUCTUS, Nandine ipse, aut alia similis commercium, ut videtur. Capitulis B. Simonis et Iuliani tit. 4. SS. Juli. pag. 302. : *Feria quarta post Conductum Pasche. Et mox infra : Infirmis duravit a sabbato proximo post Conductum Pasche, usque ad feriam quinquagesimæ proxima. Non idem est quod post Clausum Pasche. Vide in Pascha.*

6. CONDUCTUS. Tabularium Palense in Hist. Benehar. lib. 4. cap. 11. : *Dedit et in finem et filius natus 12. Conductus, quos ipse Guillelmus Dux Aquitanie habebat in Clairay, et a Clairay usque ad Arganjon in Boary, et a Maria in Eloron, et omnia que pertinent ad ipsos Conductus de re Comitatus. Quo loco Marca Conductus appellatur alit. res vendit affectus à l'entretenement des Comtes de Gascoyne, lesquels vendent faire leurs aides et chemins dans le pays. Sed videtur potius esse id quod Alberghum vocabant, seu Mansionarium : nam et Conductus hospita appellatur Latini Scriptores etiam lib. 5. de domibus lib. 6. Nec Conductum meum, quamquam sis Dominus, intrabis. Petronius : Paulo ante in Conductu meum accurrunt. Fuitque ann. 1189. in Charta de Alencon sit toto biennio in Conductu suo, et suscepit omnes qui ingrediebantur aut Rome infra : Ipse autem Paulus usavit summe totu biennio in Conductu suo, et contra Judaeos : In ipsa autem Roma biennio in suo habitasse Conductu, etc. Concillium Bithuricense ann. 1393. can. 12. extremo. Omnes tamen tales et similes et singulas auctoritate hujus Concilii reconmunicamus in his scriptis, eorumque familiam seu Conductum Ecclesiarum supponimus interdicto. Sed et Ita Conductus acceptur in Capitulis Caroli Calvi tit. 12. cap. 9. et in Edicto Pistensi cap. 31. Hinc Conductus, pro hospite et stabulatio, apud Rutilianum. [Haud selo an eadem notione, in Levis IX. PP. Bulla pro Parthenone S. Laurentii in Hesse, apud Lud. Loguille in Probat. Hist. Alsac. pag. 25. col. 1. : *Quarta pars Ecclesie de Fessingim de Fessingim omni integritate. Ecclesia de Belyoyre totum conductu et omni integritate.* Vide Conductus 2. et Conductus. 90.]*

7. CONDUCTUS, quod dicitur, hodie Conducto, Unde quod in escam daturum pane : Testam. S. Pelagii Episc. ann. 1246. : *Totum panem de Herovitia manducet pro Conductu.* Vide S. Rosa de Viterbo tom. 1. pag. 301. et 302. Confer Campaniungum. 8. Charta ann. 1119. ex Tabul. Savign. : *Asserunt deili consueverit se habere quendam Conductum, receptum seu prandium. Asserunt se debere habere quartam partem quibuscumque Conductu, recepti seu prandii. Habet quartam partem ipsius Conductu seu prandii. Sed et pro Conductu, quod jam observaverat Cangius, occurrit in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 163. v. : *Conductus Mellens, quem tenent conductus. Et fol. 167. v. col. 1. Don. Johannes de Pons tenet de rege Conductum suum de Joico : unde est homo dignus regis, et hic Conductus valet ut liber de redditu. Charta ann. 1390. in Cod. Armo. pag. 72. : *Conductus***

chascun blad, chascun Conduct non doit

chascun an un silleur, et en fenestre ung fouleure. Alia ann. 1400. in Chartul. priorat. Belesdes Conductu chascun feniendit. Et vemi inde ad placitum et l'andevant nichi, quod antiquum sustinere guerram, non propter feudum, sed causa antequam esse adquirendum, licet in feniendit (injuste) querat, quod darent alit manducare quatuor festis : quod et feci... Item causa pacis concessi alit dure Conductum v. festis (festis) laudantibus placitatoribus nostris. Sed ipsi feniendit placitum... injuste querat pluribus festis manducare.

9. CONDUCTUS FEUDALIS, Prandium, quod ratione feodi exigitur. Charta ann. 1190. ex Chartul. Surpensi : *Horum priorat. Belesdes Conductu chascun feniendit. Et vemi inde ad placitum et l'andevant nichi, quod antiquum sustinere guerram, non propter feudum, sed causa antequam esse adquirendum, licet in feniendit (injuste) querat, quod darent alit manducare quatuor festis : quod et feci... Item causa pacis concessi alit dure Conductum v. festis (festis) laudantibus placitatoribus nostris. Sed ipsi feniendit placitum... injuste querat pluribus festis manducare.*

10. CONDUCTUS, Canalis, tubas, Gall. Conduit. Hist. Theonensis MS. pag. 498. : *Uo facilis ad Monasterium deducetur aqua, permittit idem Willielmus, ut per totam terram nam per Conductum Monachi deponerent. Item S. Franciscus Rom. tom. 3. Martii pag. 104. : *Item cum veniret per usum Conductum, omnes vinas et membra... solabatur.**

11. Alias Conduiteum. Charta ann. 1248. ex Tabul. Cam. Comput. in Valle Intellectuum quod nos claciam sine Conduiteum ad purgandas cognite vatre immunditatis fecistis in fossato. Lit. regis ann. 1189. in Charta de Alencon reg. ch. 185. : *Facili Guillelmo se prist à foir ledit pri pour y faire une raize ou beval pour conduire l'aveue au pri dudit Guillelmo.* Ita faciens laqueum razeo Conduiteum, etc. Alio significata Conduiteum, nempe ducta, directio, in aliis Lit. ann. 1575. ex Reg. 107. ch. 30. : *Arist d'auteurs que ledit Chart par le Conduiteum de sa main, fu fere desous son aile du tillen dudit Jehan.*

12. CONDUCTUS, Cibus ad communem refectorem appositos. Charta Hugonis Abbat. Insule Barbare, in Magesis ejusdem tom. 1. pag. 118. : *Qualicumque breve Fratrum Monasterii S. Petri foris muros posita ad nos venerit, pubeat signis, scilicet officia plenaria in Conventu perorantur, et per tres dies in refectorio Conducentur habeant. Privilegium Pontii Arelat. Archiep. pro nova Ecclesia de Fessingim de Fessingim datum a Mattheo tom. 4. Annal. Benedict. pag. 230. : *U pascat tres pauperes ad usum manducare de ipso Conductu, quo ipse manducaret.* S. Sulpitius Lugdun. ann. 1251. apud Achertum tom. 9. Spicil. pag. 77. : *Statutum et furorem firmamus, quod quilibet Canonici, seu deili Beneficentis, non habent pro residenti, pro liquid capite in distributione terrarum, nec cotidianas distributiones in scholis, nisi per diuturnum annum primo fecerit residentium in Ecclesia nostra : pro residenti tenent tenent, si tenent Conductum continuum et perseveraverit, Conductus hic idem est qui Convictus, communis mensa, vel saltem communis refectio.**

CONDUCTUS, [I. Ead. notione.] Tabular. Prioratus de Dominia in Delphinato fol. 12. : *Unus manducet debet porcum unum... et pro recepto, excepto et Conductu, quem dederit recipientes. Infra : Et de his omnibus bene recipere ipsam nullum, aut sum missum, qui ista Conductus.*

CONDUCTUS THEBAUL, Cui obnoxii

consensu fratrum vel sororum permanentem in Conterio Superadi, sive et ex Cister. Abbat. cum quibusdam Clericis vel Monachorum normam sacrosanctam obtinentem in ipso prefato Monasterio, etc. Ita mox suppletur. Hæc Malbionensis tom. 3. Annal. pag. 394. refert, ad ann. 782. non ad ann. 922, quod aliud Ordinali III. Diploma datum est pro restitutione ejusdem Superadi Monasterii. Abbat. cum quibusdam Clericis Confessus sui Abbatissæ, vel eorum Congregationis fratrum, vel Deo decessorum utriusque sæpe inscriptum legitur circa 1000. teste eod. Malbionensi tom. 3. Annal. pag. 393. Vetus etiam Chibitici, apud eund. de Yeper tom. 6. pag. 17. In hoc recluso lapide requiescit formula *De illa donata defuncta Confessa septimo Kalendas Septembris æra condensa prima post millesimum.* [Aliud apud Malbionem sæc. 5. Actorum SS. Bened. pag. 534. n. 7. *Degit hic humatus illudora Confessus sanctum corpus, condensa. e. Rudeindio Episcopo prole sua, tertio decimo Kalendas Januarii CMLXXX. scilicet æra,* etc. incidit in annum Christi 932.]

¶ **CONFESSOR**, apud Victorinos, Vide S. Rosa de Viterbo in Append. pag. 261.

¶ **CONFESSOR**, apud Victoreses, idem qui apud Benedictinos senior et respectus, monachus, estare, scilicet, de vita profectus indigne. Chibitici, apud episc. Paris. ann. 1381. inter instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 137. Item recipit (abbas) inter duos aliquem scortum, nisi introductum per aliquem Confessorem, et de consensu cameræ. Sed forte legendum est *Concessorem*, hoc est, eorum, qui una cum abbate in consilio sedent.

¶ **CONFESSORATUS**, Officium confessorii. Chron. abbat. Valcell. MS.: *Domnus Jacobus de Fontanis XXXVII. abbas,...* fuit pater confessor monasterii de Fimis, de quo Confessorius assumptus est in regim. prefato domus. Vita B. Columbe Reat. tom. 5. Mali pag. 372. col. 1. Ne forenses sub specie Confessoris contra nos sessionem facerent, etc.

¶ **CONFESSORIE** LITERÆ dicebantur, quas Confessores, seu qui persecutionis tempore gloriosa voce Christum confessori erant, lapsi dabant, quibus pater ab Episcopis acciperent, jusque Communionis recipere, relaxata scilicet prescripta ab illis penitentia et satisfactione. Equivocum illiusmodi litterarum lapsi darent Confessores, eorum importunitate victi, (de quo Cyprinus non semel conquestus est) statim Elberithinum Concilium can. 25. et pro Confessoris, Communicatio que ab Episcopis scribuntur, darentur: *Omnia qui adulterii litteras Confessoris (ali. Confessoris) sublati non habent, nec nomina gloriose conciliant simplices, Communicatio et danda sunt illis.* Quod in Concil. Arelat. I. can. 9. postea fuit confirmatum in Bernardinum Ferrarium et Philippum Prelatum de Ileria Canonicis.

¶ **CONFESSORIUM**. Vide Confessio 2.

¶ **CONFESSUS** mortui, qui ante mortem peccatorum absolutionem accepit simul et viaticum: non Confessus vero qui mortui neutro percepto sacramento, ut fassus exponebat in voce Intestat. [Hinc Confessus in Tabulario S. Vincentii Cenomani. ministrare est illa duo sacramenta. Ibi legitur: *Perrexit Abbas Blasius apud castrum Bellionem et ibi Intestat, et domus de Illino decedebat agnitione, et fecit cum idem Abbas Confessum. Tes-*

tes Amelina mater Hugonis et frater ejus Robertus. Alio in loco ejusd. Tabularii: *Gerardus de Monte Belonio dedit S. Vincentio quiddam habebat in Ecclesia de Monte Belonio. Hoc factum fuit apud Cernotum, ubi idem Gerardus in quadam gratia infirmitate detentus, a Christiano Monacho S. Vincentii visitatus est. Testes Judiculus Presbyter S. Martini de Valle, qui predictum Gerardum fecit Confessum.*

¶ **CONFINKA**, an Locus muris vel sepibus clausus? Charta ann. 1382. in Chartul. Cluniac. col. 394: *Costemas, nemora, Confinkas, prata, vineas, justitiam cunctandam, cum omnibus pertinentiis suis, etc.*

¶ **CONFIBULARE**, Connectere, conjungere. Novatianus de Trinit. cap. 19. In senectute concordiam Confibulare. Sella Mainpina apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 290: *Proconauli, horam pugna cum quibusdam consiliis ubi nisi antipugnas ipsius buis confibulare metis discretiis inminuitis se Confibulat impudens.*

¶ **CONFIBULATO**, Connexio, conjunctio. Novatian. cap. 19: *Mutui fœderis confibulationis societas.*

¶ **CONFICCATUS**, Confusus. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 56. de S. Secundo: *Conficcatum, quod constructum pignus fœris plando Conficcatu spernerunt aliqua rimula.*

¶ **CONFICERE**, Confire, vel consecrare Corpus Christi. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. Paris. 485. Vide infra Confingere.

¶ **CONFICISCI**, Simul proficisci. Chronicon Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 77: *Incapere, insurregere venit contrari non permitto dictum exaltationem versus Trapanum Conficisci.* [Id. Leg. Proficisci.]

¶ **CONFICTE**, [Ficte, Pæne. ap. Non. p. 592. (L. Quincert).]

¶ **CONFICTIO**, Adulteratio. Stat. ann. 1314. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 19. col. 1: *De predictis domibus res veniunt ad soli cognitionem et forefacturam, una cum forefactoris omnibus de Confictionibus monetur.*

¶ **CONFIDA**, Dubitator, in Gloss. MS. Regio 1018. et 1310. (Freyvius locum credit utrobique corruptum.)

¶ **CONFIDATUS**, Ital. Confidato, Fidus, qui fides habetur. Stat. pro castro Castil. ann. 1371. ex Cod. reg. 5576. fol. 83. v. *Postea suus proventus et totus etiam Aretinus, et non aliunde, pro Potestate dicti castri Castilia.... Confidatus et gratis dicti communi Castilia.... per legem, 35. et terminis et annorum. Vide Confidentia et Fidatus.*

¶ **CONFIDELES**, Qui fidelitatem seu hominum cum malis fidelibus presterunt, in Hist. Constant. lib. 10. cap. 3.

¶ **CONFIDENTIA**, Habere confidentiam in aliquo, Avori confiance in quelqu'un, in Hist. Constant. lib. 1. cap. 3. lib. 6. cap. 6.

¶ **CONFIDUCIARE**, Fidem alterius per suam fiduciam prestare ac veluti pignus simul obligare. Charta ann. 1228. ex Titul. S. Germ. Præf.: *Proterea consilia me plerumque, de assensu et voluntate vestris meo domine Adelæ, quoniam hac omnia voluit, laudavit et Confiduciavit. Vide Fiduciarie in Fœdera.*

¶ **CONFIRMARE**, pro Confirmare, in Lit. ann. 1333. tom. 3. Ordinat. reg. Fræge. pag. 3.

¶ **CONFIGERE**, Glossar. vet. ex Cod. reg. 4. 111 Configere, conservare, defendere. Vide supra Confingere.

¶ **CONFILIUS**, Nepos, Gall. Petit-fils.

Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 3. ex Cod. reg. 4021: *Jubeamus quod quicumque de magnatibus, aut natus quicumque vel descendens pro linea masculina, offendet... aliquem populum civitatis.... in persona vel bonis potestatem.*

¶ **CONFINKA**. Vide supra Confinkenta.

¶ **CONFINA**, CONFINKATIS. Charta Domini Auhel in Bellioens. pag. ann. 1430: *Ille possidet de Confina Ayonius Bergierius. Rationem namque quoniam quod fuit albas Confinkatus a Marguaria Claret. Hinc Confina et Confinkatus eodem redeunt, significantque novi domini possessionem, quibus Confina declarantur ab antiquis interdictis. Hinc Confina, vel Confinkata dicta est illa nova possessio.*

¶ Legendum facile crediderim *Censura*, *Censuratus*, ibi est, sub censura seu annuo censu concessus: si asserta est lectio, rectius definiretur: *Recognitio*, *Prædictis nostris dicta Fyre novum, quia possessionis aliquos limites et servitia inde debita domino fundi declarantur.*

¶ **CONFINARE**, Confines seu metas ponere. Charta ann. 1404. ex Cod. reg. lib. 10. fol. 11: *Confines interdictis vicibus dictorum locorum castrorum et villarum.... positi sunt et Confinkati, seu meta Confinkata inter dominia et maneramenta dictorum locorum. Vide infra Confinkatus.*

¶ **CONFINARE**, Conterminare, Gall. Confiner. Correct. stat. Cadubr. cap. 107: *Quatenusque aliquis condemnatus lata fuerit per eum, omnes fines suos, etiam aliquem forensen, volumus quod praeo censentur vicinioris vel Confinkatis cum territorio forensi illius, tenentur et debent exigere dictam condemnationem contra talen forensen. Confonne vel Consonne, dubia enim lectio, f. pro Conventio, pactum, in Ob. ann. 1270. ex Tabul. S. Mich. in Exmo: *Adone renunciat se se fait à plain instruit, et renuncie.... à toutes Confonnes, arines, possessions, pascipaciones, etc. Vide alia notione in Confinkatus.**

¶ **CONFINES**, Exsilium. Vide Confine in Confinkatus.

¶ **CONFINIUM**, *Scopis*, in Gloss. Græc. Lit.: *Vicinitas, locus ubi fines duarum terrarum conveniunt, apud Ioan. de Janua. Siculus Flaccus: Alii in Confinkio Domini erant. Charta ann. 1261. apud Castellum in Hist. Occident. pag. 90: *Hæc omnia sunt inter vicinias et fines Confinkio sunt 2. bacinis, etc. Occurrit ibi pluries. Quia quidem voce nostra Coia, angulus, videtur intelligi, unde et derivatur, ut etiam patet in Cod. Theod. CONFINKATI, CONFINKATIS. Eadem notione, non semel in Tabulario Brivertensi col. 172.**

¶ **CONFINKATIS**, Vita S. Gregorii præf. VII. tom. 6. SS. Mali pag. 141: *In alla nanque Confinkia, hoc est in Confinkio Noricorum et Alamanorum, etc.*

¶ **CONFINKIS**, Fines, metæ, in Gloss. Calus I. 35. tit. 4. de confink. cap. 18. 1. 3. Si quis in vendendo prædio Confinkem celaverit. Charta anni 1299 in Hist. Julpinum. tom. 2. pag. 91. col. 2: *Prædictum Antonium interdicta dicta Confinkæ predicti Monachis et Monialibus ac eorum successoribus sic damus cum assis ingressibus et egressibus, nihil in dicto loco infra de confinkis in Cod. Theod. Charta anni 1299. apud Balzium tom. 2. Hist. Arvernæ pag. 267: *Si quis intra Confinkæ predictos ultimo aliquid delictum commiserit, etiam si in eodem anno Commissarius redierit cum regia regulis ann. 1377. ex Camera Comput.**

Provincia: *Item habet in castro de Istrio sua pedagii, cujus Confines seu finitimus sunt totum territorium, quod, etc.*

CONFINE. Eadem notione. Præceptum Childeberti I. Regis Franc. ann. 528. pro S. Carlepho apud Martin. tom. I. Amplius Confine, col. 4. *Inde descendit ipse Confinitus Balthensis de Majorolevis in Arona que vocatur Petrora, et sic per Aronam et arbores vel lapides finem vadit usque ad montem Sata inde descendit*

CONFINE. Terminari. Gall. *Abouter*. Atrial. Bened. tom. 2. pag. 208. col. 1. ex Testamento Telesii Episcopi Curienis: *Agens subter Sata inde descendit, Confinitie in via, Passim legitur ibid.*

CONFINE. Confines. In Capitul. 4. Caroli M. sacri anni 800. et 801. Monachus Egolismensis. in Carlo Mag. ann. 778. et in Annalib. Tiliensis ann. 774. (Chronico Farfensi, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 440.)

CONFINE. CONFINATIO, in Historia Corsorum. Nostris Confine dicunt. [Illic] *Confine*, Relegere, amandare. Obertus Stancorus lib. 1. in Gensensium ann. 1277. *qui suspecti et tanti criminis participes credebantur, Confinit fuerunt, qui longo tempore observarentur Confines*. Tandem pro ipis soluti Confinitus, amicorum rogationibus intervenit, repatriandi licentiam impetravit. Occurrit in Charta anni 1226. apud Ravennam tom. 2. pag. 367. in Statutis S. Claudii anni 1485. pag. 62. et pluries alibi.]

CONFINEARE, apud eundem. Obertum ann. 1272.

CONFINIUM. Arx in confinis ac limitibus extracta. Capit. pacis initæ anni 1257. ad calcem Statut. MSS. Mass. fol. 108. r. *et de hinc promissum destruere fortalicium factis in confinis, et ipsa Confinitia et eorum fossata explianare, ita tamen quod ligna, et lapides, et tota materia dictorum Confinitiorum remaneant dictis Munitibus, ad subvertenda debita pro dictis Confinitis contracta.*

CONFINIUS. Urbicus. Papias. [Vide alia notitia in Confinitum.]

CONFINUS. Cophinus. Anthyus Ordo Rom. MS. *Vadit ad incensandum altare et subsequenter Confinitum, ubi est Corpus Christi positum*. Vide Corpus.

CONFIRMARE. *Pro* *Corpus sydereum in hoinie, Rochus le Bailly* in Dictionario Spagyrico.

[Vide Lexic. medic. Panor. Brunonis.]

CONFIRMARE. *Alia* dicitur Archiepiscopus, Diaconus, aut Subdiaconus, dum post consecratum a Sacerdote Eucharistiam eidem Dominicum sanguinem hauriendum prebet. Ordo Romanus: *Archiepiscopus... tradit calicem Subdiacono regionario qui tradit e ipsum populo, cum quo Confirmat populum*. Infrat. de Decretis Pontificis. *et tunc recedens ad manus qui cum dixerit, se communcet eos qui in Senatorio sunt, post quem Archiepiscopus Confirmat. Postea Episcopi communcant populum*. *Lausane Pontificis, et post eum Pontifex Confirmat. Prebiteri autem jussu Pontificis communcant populum, et ipsi eisdem Confirmant*. Occurrit ibi non semel *vos Confirmare* hinc notione. Ita in Breve Mense de Pontifice sacra faciente. *Confirmari de calice dicitur, tenente eum Archiepiscopo*. Adde Episcopus Amalari sub finem. Vide Rabanus lib. 1. de Institut. Cleric. cap. 29.

CONFIRMARE TABULAM, quia Reliquis in tituli includuntur, dicitur episcopus, quod cum christum perungat,

In Pontif. MS. Senon. ad usum ecel. Paris. fol. 83. v. *Et accipiens episcopus tabulam, Confirmat eum cum chrismate in cruce... Tunc imponit tabulam super reliquias*. Vide Confessio 2.

CONFIRMARE PLACITUM, Judicium constitutum et hactenus confirmatum. Fred. a Sante de Edestuac. cap. 3. num. 2: *Judicium legitime initatum ac confirmatum, quod nostrate lingue dicuntur ghabelei et ghobenonici*. Chart. Henrici. March. Misen. ann. 1260. ap. Bader. in Collect. Chart. tom. 1. pag. 489: *Acta sunt hinc Zoolin in provinciali placito nostro sententia alter Confirmato, etc.* Vide Holtius. Glossar. Germanice vocis *Hagen*, col. 774. et voce *Friedbann*, col. 518.

CONFIRMARIUS, qui sigilli appositione Chartam confirmat. Inst. ann. 1478. inter Probat. tom. 3. Hist. Nemo. pag. 222. col. 1: *Attester ego Simon Fandentieri, notarius regius, et curie prelati Nemaus Confirmarius, quod, etc.* Item pag. 224. col. 1: *Acta fuerunt hinc presentibus... magistris Stephano de Croso, Petro Dulceti, notariis regis, et curie domini nescitissimi Confirmaris, etc.* *Confirmare*, Confirmare et Confirmament nostris, Confirmatio. Charta anni 1283. ex Chartal. 21. Corb. fol. 96. v. *Le mien seel qui m'a été en Confirmation, et en seureté des cons, le vende desventille*. Alia anni 1286. ex Cod. Chartal. fol. 108: *Quia meche son seel a été presentes letres en Confirmatione de tunc et de desmentis*. Lili. ejusdem. ex Chartal. B. M. de Josaphat: *Evo tenonius et en Confirmatione de laquelle chose nous avons donné ces lettres*. *Confirmare* est, prelatationis, etiam, que pro confirmatione alienius privilegii solvitur. Charta Phil. Paic. anni 1298. qua Ludovico comiti. Ebroice. feoda aliquæ assignat. in lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 41. et seqq. *La provost de Meillant... la manie coutume, le Confirmet de la commune de Meillant*.

CONFIRMATIO. Sacramentum Christianorum, sic dictum, quod baptismum quodammodo confirmet se complet: unde ejus nomen; appellatur a Dionysio Aro pag. de Eccles. Hierarch. cap. 4. *Confirmatio*, a Cyrillano Epist. 73. de Mystica. a Ambrusio in Mystagigiam. cap. 6. *Confirmatio* igitur dicitur, quia hujus vi Sacramenti id in nobis confirmat Deus, quod baptismum jam operatum fuerat, nosque acriterabili commendat ratione sancto Spiritu vestit, ut loquitur Terullianus lib. de Prescript. hæretic. seu virtute eius alio induit, quod Apostoli dicere fuit, in quibus preceteris vis illa divini Spiritus, et edificationis mirabiliter eluxit. Recens autem baptizati statim confirmantur ab Episcopo, postea a presbyteris, et deinde a diaconis, ut habet Aliquis de Offic. divini de Sabiato S. Pasche pag. 250. Rabanus lib. de Institut. Cleric. cap. 29. Isidorus et alii: de quo in Ecclesia sacri solito perinde rita, acunt etiam Patres, Dionysius de Eccles. Hierarch. cap. 2. Tertullianus de Prescript. cap. 6. de Baptismo cap. 7. Cyrillanus Epist. 73. de Mystica. Calixtus 2. in Concil. Laod. can. 48. Toletanus I. can. 90. Ambrosius lib. de Institut. cap. 6. et lib. de Sacrament. cap. 1. etc. Capitani Theodorici. Arelat. cap. 1. et 4. *perfectum credentibus in baptismo sine Confirmatione Episcopi*; tamen non desperamus. Hinc Jonas Aurelianensis Episc. lib. 1. de Institut. Laicali cap.

7. reprehendit eos, qui Sacramentum istud differunt.

Quod igitur Baptismum Confirmatio statim subsequeretur, pro ipso Baptismo interitum usurpatur. Simon Danelmensis de Quæst. de Sacram. Anglor. ann. 904: *Quoniam Rex honorifice suscepit, Confirmari ab Episcopo fecit, sibi in altum adaptavit, regisque munere donavit*. Ad CONFIRMATIONEM TENERE, LAYARE, in Layco. Dand. lib. 3. H. 38. p. 85. Col. M. 184. in Contri. Mozant. cap. 20. Conelli. Liptin. apud Fulgentium Epist. 13. Burcardum lib. 19. etc. Vide Tenere, Potestatem.

CONFIRMATIO, pro Prescripto, in Charta Laudata a Joseph. Paves Dissert. eccl. pag. 251. uti mox Antiores non Preterea. tom. 4. pag. 735.

CONFIRMATORIS TESTIS, Testium, qui instrumenta subscribunt, non eadem semper ratio fuit, ad duplicem enim spectum in aliis monumentis apparebantur. Alterum siquidem pro eorum robore et firmitate, quod sit de solemnitate substantialibus contractum, ut testes, alii confirmatores intersunt: atque hos testes Visores et Auditores appellabant, et ita appellati inveniuntur; alterum vero ad temporis notationem, quod quidam confirmatores celebrabant, inducendum, quasi potentiores, qui tunc apud eos debebant, nominando. Atque inde Optimum, quos Ricco hinc inde confirmatores appellavit: interdum etiam Magistratum secularium et Ecclesiasticorum nomina instrumentis apposita leguntur: quod de saltem eo fecerunt in confirmatione, ut priores, interitus inducerent, testes Confirmatores appellare consueverunt. Hæc autem hujusmodi testium confirmationum appositio, in sociis Augustinus mox Regum aut Principum privilegiis adhiberi consuevit, unde paulatim ad privatorum negotiorum contractus debuit. Hæc Hieronymus. Blanca in Prefat. ad Commentar. Rerum Arag. Vide eundem pag. 660.

CONFISCALIS. Charta Bertrandi Comitis Tolosani anni 1100. *Quod per solum Patre suo Rainundum Cantie Confiscalibus sublatum est, reddo illi Monasterio S. Andree*. Forte legendum *Confiscationibus*, ut sensus videtur postulare.

CONFISCARE, alius Conficere. Aret. par. lram. Paris. anni 1504. in Lib. Lugdun. pag. 73. *Allegoria ipsius (domini) domus*. Confiscare, in Charta Ludovici. Chart. ann. 1350. in Chartal. apud Realis lib. part. 2. ch. 12: *Lequel maison et jardin furent Confiscés à l'usage episcopi par le forfaiture de son feideur*.

CONFISCATIO, Gall. *Confiscation*, Bonorum aliquis in lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 404. col. 2. *Asseruntur... terras predictas, pertinentias et omnia jura eorumdem ad nos jure communi sine Confiscatione pertinere*.

CONFISCARE, pro Conficere, condire. Ordinal. ann. 1263. tom. 3. Ordinal. rub. Franc. pag. 624. art. 27: *Quia plerumque prope salinas, ubi fit sal ex eorum, sunt magne piscationes, et ibidem oportet piscos esse*.

CONFISCUS, pro Conficatus, fisco additus. Charta Henr. V. reg. Angl. ex Cod. reg. 8687. 4: *Bona que fuerunt Bertrandi de Bona de Bona reversionis sine Confiscatione activerunt*.

CONFISUS, Fidis, amicus, familiaris, Gall. *Confident*, Epistola Jacoba Scoti Regis ad Carolum VII. Franc. Regem

in Hormisda: *Idem secundo misit Ennodium ipsam et Peregrinum Episcopum Merconensem, portantes epistolam Confratatoria pidi et contestationes secretas numero XIX.*

✱ **CONFORTATICE.** Auxilium præstandum. Charta 1320. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 556: *Si unus vellet inde alium vel alios efortare, adjuvare (teneantur) illum vel illos, quem vel quos alia pars vellet adjuvare, et cui vel quibus Confortatice non attendetur vel observetur, etc.*

✱ **CONFORIUM.** Forum, mundus, seu fori enucleamentum. Charta Boleslai ducis Polon. ann. 1149. Inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 601: *Conforti Confortum superdicti martiris per octo dies institutum Confortum tabernum in Polensia. Vide infra Confortum.*

✱ **CONFORZA.** Comitatus, ut videtur, Gall. *Conforzou*. Statuta Avelles ann. 1496. cap. 67. ex Cap. reg. 4824: *Nulla persona ponat vel poni faciat in plateis, vel visis seu Conforti Aviliianis aliquod finium, terram, etc.*

✱ **CONFOSCERA.** mendosa vox. Vide *Gurfor*.

✱ **CONFOSATUS.** Fossis munitus. I. Episcopus Accensis ad Honorium III. Papam apud Achertum tom. 8. Speli. pag. 374: *Nostri ipsius quædam ecclesiam et cum Saracenorum multitudine secure congressi non poterat, infra illas Confosatus nam ut civitatem evadens, commorabatur.*

✱ **CONFOSSUM.** Stagnum, fossa major ubi aquæ continentur. Leges Normæ. cap. 7. apud Luchewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 158: *quod est quod nulla pascua aliquem in stagnis vel Confossis suis detinere possent, nisi a sole occidentis usque ad orientem.*

✱ **CONFOVERE.** Provere, prolegere antea viribus: « Nos frater Guillelmus de Espinatha humilis major decanus de Peredo vicinarius.... domini Olimacensis abbat. cum Peretus dictus Perier et Bona ejus uxore habitatores Peredi dederint et donaverint se et omnia bona sua conventui dictæ domus de Peredo... propter hoc merito debent — in franchis et libertatibus tanquam exempti, sicut dicti religiosi manu teneri et Confoveri et ab omnibus inquisitionibus et injuriis defendi... sabbati post festum beati Petri... 1289. (B. N. Cod. Harund. 181.) »

✱ **CONFRA.** Joselinus Episc. Suesion. in Expositione Symboli: *Sicut ergo multi conventus Confra faciunt, id est Communis conventum.*

✱ **CONFRACTIO.** Acta SS. Joannis tom. 4. pag. 62. de Festis S. Junii Bapt.: *Confra, quædam dicitur pater noster Hostia fragitur.*

✱ **CONFRACTORIUM.** Liturg. Gallie. Mabillon pag. 8: *Post Canonem Hostie Confra et calicis, dum inter se inter se canitur Confra et Hostie Antiphona ad Confractionem. Confractionum in Missali Ambrosiano dicitur illa oratio, qua sequitur Canonem Hostie. Ita Næser in Hierolico.*

✱ **CONFRACTUS.** Constrictus, ex Gloss. ad Alex. Iatroscop. MS. lib. 1. Passio. cap. 6: *Ita autem oratio, qui constrictus habetur porce vel Confra, utilis sunt.*

✱ **CONFRA.** Vide *Confraquentum*.

✱ **CONFRAQUENS.** pro *Confraquentum*, Cæpiscopus, in Vita S. Hilarii Archiep. Narbonensis apud Castellum pag. 759.

✱ **CONFRAGES.** Vide *Confraquentum*.

✱ **CONFRAEMENTUM.** Simul rogatum, ut vocat. Gl. Isid. ad quas eruditæ Gratiani: *Quamvis sic quoque lectat in Excerptis et Constantiensis, nullus tamen dubio qui scribendum sit: Confraquentum, Simul rogatum, ut vocat. Papias: Confra, loca vel sancta unde confragant, et sacra fragant; et quæ vox legitur apud Lucanum II. 6: *Confraque densis arboribus ducit*. Talia loca dixerunt Confra, et Confraque, ut in Glossa II. 4. 8: *Confraque loca, in quæ undique venti concurrunt, ac sacra fragant, ut Nemesius ait: In montes ubi venti franguntur loca, Constantiensis. Nod. v. 1. v. 1. legit: In montibus ubi venti franguntur, et in prioribus quoque pro fœdori verbis, ac sacra fragant, apud Ilium melius (ut in nostro Sapphira. Glossario MS. n. 301) legitur, ac sacra fragant. Pro Confraque, apud Festum legis Confraque, quod idem est, Nam Hæterianus I. 1. 1. perperam est permittit. Festus Confraque loca dicitur, in quæ undique confluent venti. Veteres dixerunt Frago pro quo posterioribus euphonice cassâ interposita dixerunt Frangit, ut pro Frago, unde Tange. Tange inde apud Nævium in Constantiensis Frangebantur. Apparet id quoque ex præterito frangi, et Supino Fracium, quod est ab ob Frago.**

✱ **CONFRAQU.** (Est locus ubi multe arbores sunt confractæ; ubi flant multi venti. Vide *Confraquentum*.)

✱ **CONFRAQUAGIUM.** Quod *Confraquentis* causa solvebatur. Regest. Comput. Dalphin. tit. Grayivod. ann. 1429. 24. April. fol. 64: *Item pro Confraque sacra Constantiensis rebus. Spiritus de Mura pro predecessoris Domini in confra. silij.*

✱ **CONFRAQUIA.** Sacrum sodalium, Gall. *Confraque*, Ordinalis Bitur. de percipiendis decimis in parochia de Prallæo ann. 1394. apud Thomassium Consuetud. Bituricæ. pag. 245: *Et in omni quo die defunctus fuit proter adque Confraque, in quo quidem tumulari Confraquentum ipsi Prior et Curatus nihil percipient. Antiq. Recognit. in Registro Probus fol. XXXII. v. Bonus Confraque de Viliario pro cassi ejusdem domus et curtili debet Comiti I. em. framenti et III. den. et Confraque debet reddere Comiti testamentarium, qui debet dare de placito III. sol. Testamentum Florenti de Castellana ann. 1398. ex Schedis Præsidis de Mazaugues: *Lepavit Confraque S. Spiritus.... solidos 40 paraverunt.**

✱ **CONFRAFRATRIA.** Eodem notione. Processus SS. Viri. Eichsellen. tom. 3. Junii pag. 537: *Confrafratrasque super testibus Decano. Capituli. Generatim dicitur. ann. 1204. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1800: Insuper Confrafratras et quæstorius seu Prædictorum colitur, in civitate, in quibusdam locis, dum inter se inter se in malam partem ut infra Confraque.*

✱ *Confraque*, prius in Lit. ann. 1392. tom. II. Ordinal. reg. Franc. pag. 139. *Confraque*, in aliis ann. 1411. lib. 1. tom. II. pag. 580. Charta ann. 1175. ex Chartul. S. Aviti Aurel.: *Docendo euten Petro canonicis antedictis ad Confraque S. Aviti receperunt et de Confraque bonis seu solidi discaups redderunt in prædicto anniversario.*

✱ **CONFRAFRATRIA.** Eadem notione. Stat. crimin. Sæmæ cap. 3. pag. 50: *Et quæ interdum tempore rogationum et etiam Confrafratras, que sunt annuatim festivitatis solemnibus in civitate Sæmæ, et*

✱ **CONFRAFRATRIA.** Chart. Leonardi de Florentia FR. Predicant. Magistr. Gener. ann. 1416. in Eadem. Cod. Diplom. tom. 2. pag. 677: *De convento sacre Confrafratris in honore S. Petri Martiris, etc.*

✱ **CONFRAFRATRES DOMUS.** in Chartaria Ecclesie Aust. Cod. Diplom. tom. 2. pag. 677: *De convento sacre Confrafratris in honore S. Petri Martiris, etc.*

✱ **CONFRAFRATRES.** quatuor appellentur in ecclesia Matiscanensis, docet Poletus ejusd. eccl. MS. pædictus ann. 1418. fol. 4. v. Sunt etiam in dicta ecclesia septem, qui *Confrafratres* nuncupantur; quorum tres dicuntur majoris altaris, qui suo ordine cum dominis episcopo, decano, cantore et certis canonicis magnam missam in unguo altari celebrant, et in diebus vocis (vices) canonicorum supplent. Habitu tamen sacrocinalem non deferunt nec habitum de suis etiam de gratia specialiter fuerit indultum. Quæ etiam in capite vocem habent. Alii quatuor dicuntur minoris altaris, qui missam Primam, in dicta parvo altari solent celebrari, et hoc canonicis in dicta ecclesia dicenda incipere debent, veliant et suo ordine.

✱ **CONFRAFRATRIA.** Societas, Confrafratris, Inenarras Benensis in Capitul. ad Presbyterum et Confrafratres. *Confrafratres, lectis, quas Gelsonas, vel Confrafratres vulgo vocant, etc. Infra: Conventus autem totius Confrafratris, etc. Guillelmus Podio-Lucanus in Chron. tom. 3. Obtinuit Tolose magnam fieri Confrafratrum, Confrafratres omnes consignant Domino signo Crucis, etc. Ibidem: Confrafratres, candidi, alba nigra. Hellas de Hoffaco in Abbatib. S. Martialis Lemovicens. : *Ezacionem, quam Episc. Lemovicen. vel convecit vel nomine Confrafratrum a populo violenter expellatur.... irritam facit.* (Bern. Ytherius in Chronico apud Stephanonium tom. I. Fragu. MSS.) Confrafratres obolutorium tuum (ann. 1187.) ordo, etc.*

✱ **CONFRAFRATRIA.** Sacrum sodalium, nostris etiam *Confrafratres*. Ordinarium Ecclesie Rotomagus, ad calcem libri Johannis Abricæ. Ord. Abricæ. tom. 3. pag. 165: *Etiam debent habere (Capellani) quibus unum par chirocortum a Fratribus Confrafratrum. Vox recentioribus familiaris hab notione. Vide Confrafratres.*

✱ **CONFRAFRATRIA.** Confrafratres, in maiora partem, Concil. Arelat. ann. 1264. cap. 9: *Quia propter conjurationes et conspirationes, que Confrafratres vocantur, in civitate, in quibusdam locis, dum inter se inter se in malam partem ut infra Confraque.*

dum se omnes vocat consilium cum signis
aliquibus expositis vel characteribus in-
dicantibus, utantur, cum iuramentum, cui
iurant in omnibus obedire. Ex quibus
iustitia offenditur, mores et depra-
vaciones sequuntur, pax et securitas evanescit,
innocentes et innocenter exsanguantur, etc.
[Episcoporum Synodus MSS. Augerii
II. Episcopi] Constat: *Districte igitur*
preceptum non alicuius conspurcationis,
conjuracionis, Confarationis, seu iuramenti,
quacunque oblatione fidei facti iuramento seu
qualibet alia frivola interposita facere
presumat contra Ecclesias, vel Ecclesiasti-
cas personas, seu contra ecclesiasticam
obedientiam, si prout supra excommunicatio-
nis poenas conculcat evitare. Aequali-
pluribus de ejusmodi Confaratis Con-
cilio Monspelensi ann. 1214. cap. 45.
Colognensi ann. 1220. cap. 38. Campa-
nense ann. 1238. cap. 21. Valentini-
um ann. 1248. cap. 20. et Avenionense ann.
1281. cap. 8. [Trevisense ann. 1801. num.
et. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 28.]

1. **CONFRAFRATERNITAS.** S. Stephanus in
Regula Grandinoviensi cap. 30:
Confraternitas, quia populus Confraterni-
tates vocant, nullam potestatem apud eos
1. **CONFRAFRAT.** Eadem notione. Commen-
tatio praevia de S. Vincentio inter
Acta SS. Aprilis tom. 1. pag. 491: *Inter*
alia vero eorumdemque facta, quibus inter-
venum errorem nimis dilatatum, cele-
brando Festum solemniter in crastina
Corporis Christi, teneatur Confratres sub
nomine S. Ursae.

2. Eodem sensu legitur *Confratrie* non
semel, in Lit. ann. 1817. apud Marten.
tom. 1. Anecd. col. 351: *Sic et quis*
desideret que noster animus facit, Confratri-
es et Confratres iuratis an praeiudice d'enz
(Charles de Valois et Philippe son fils)
de leur honneur et noblesse, jurisdiction ;
et pour ce assaut mit main en nos terres.

3. **CONFRAFRATERNITAS DEL.** Pater ab
Episcopis et Occidentia Aquitanique
Proceribus inita regnante Philippo Au-
gusto, de qua dictum est in *Agnus Dei*.
4. **CONFRAFRATERNITAS.** Societas inita
inter varias ecclesias sive monasteria,
qua pro defunctis alterius exequias
sicut pro fratribus facere spondebat.
Charta ann. 1074. ap. Wadding. Sub-
dit. *Diplomat. tom. 1. cap. 1. de Festa*
Comptellana... recipit in societate et
Confraternitate sua Dom. Annonen. Episc.
Ecol. Miundensis et conventum ejus et
constituit facere pro defunctis eorum cre-
quias sicut pro fratribus suis postquam
stortura obtinui cognoverit... et secundum
eundem tenorem ecclesia Miundensis recepit
conventum nostrum in societate et
Confraternitate sua. Vide Confraternitat.
Eccles. Piden. et Aachaburg. ann.
1321. in Gud. Cod. Diplom. tom. 8.
pag. 193. De Confraternitate, qua laici
in participationem orationum monacho-
rum adhibentur, vide Fratres S. Audo.
de Waldensium Doctrina ap.
Freherum Script. rer. Bohem. pag. 220:
Confraternitates Clericorum et laicorum,
qua dicitur Zech. dissolvuntur; et hec
omnia dicunt agi propter questionem.

5. **CONFRAFRATERNITAS.** Collegium,
corpus Chart. Otton. Duc. Brunswic.
ann. 1528. ap. Ludew. Reliq. MSS. tom.
9. pag. 529. De quibus etiam primum
incidit, nisi sit in *Confraternitate* seu
gilda paucioribus, in Chart. Woblen-
mar. March. Brandenburg. ann. 1581.
Maximorum Confraternitas civitatis Prigi-
wicz, ap. Hlntans. voce Gille. col. 724.

1. **CONFRAFRATISSA.** Conxoror vel Conpro-

gatio Confaratum, vel Conxororum, Joanni
de Janua.

2. Stat. Confar. S. Adrof. ann. 1193.
in Reg. 145. Christoph. reg. ch. 313:
Item quod post mortem alicuius confaratus
vel Confaratus, etc.

3. **CONFRAFRAT.** [Cristi assimilo. DUC.]
1. **CONFRAFRAT.** Homagium ann.
1351. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS.
pag. 542: *Novi Henricus Dei gratia Dux*
Glacovic... notum factum... quod quia...
Coram Romanorum semper digne et
Bene Rea. Dominus noster generosus
noster necnon illustri Domine Anna.
Confaratus noster legitime, Auerodis et
necnon illustri Domini Glacovic...
per mortem illustris Principis D. Bo-
konis, olim Duci ibidem, socii nostri
dilecti, vacavit et ad coronam regni Bohem-
iae noster devotus. Si bene coniecto
Confaratus hic conjugem significat.
Nulla quidem vocis et significationis
necessitas, sed integra contextus series
ad hanc notionem videtur delucere.

2. **CONFRAFRAT.** ut *Confrafrat.* in Charta
ann. 1236. in Probat. Hist. Sabaudica
pag. 43.

3. **CONFRAFRATIS.** Triablis, qui in pul-
verem facile reductus, Gall. *Friable*.
Servius ad lib. 1. Georg. 5: *Est autem*
rubigo segetum putrefacta, cum apice
Confratilis et vase reductus, et culmi
percutitur, quod a rusticis, quod a rusticis

4. **CONFINGERE SOMPNUM.** Intertur-
bare. Comedia sine nomine act. 1. sc.
2. ex Cod. reg. 3103: *Savium quid agis*
regina mea? potest ut adest praeceptor
intestipes? ego vero minime. Tu in prima
alium in capite Confregisti sompnum.

5. **CONFRAFRAT.** Limites assignare.
Charta ann. 1199. Quae quibus dicitur
quantitas necesse et fructus supra Con-
fraternitas erant... Pro qua quidem assensu
dicti conventus assensores habuerunt...
sc. librum monasterii regis nunc curatum
a dicto Joanne Dubis assensorem et
integratis praesentorum assensorem et
supra Confaratum. Vide supra Con-
fraternitas 1.

6. **CONFRAFRAT.** adiacere, contiguum,
adistum esse. Hist. Dalphin. tom. 2.
pag. 119. col. 1. in Instrum. ann. 1392:
Quod castrum Confaratum cum territo-
rio Valcraiz, Ventayrol, etc. ibidem pag.
102. in Donatione anni 1317: Quod quid-
dam castrum de Medallione cum suo ter-
ritorio situm est in Diocesi Vapincensis,
et Confaratum cum una parte castrum ter-
ritorio Sedorensi, etc. Decies occurrit in
hoc Instrumento. Acta SS. Moli. tom. 1.
pag. 61. de S. Africano: Recognoscere me
habere quasdam domos a Bago S. Afri-
cano, quae Confarantur cum villa de S.
Saturini. Charta serie 141. apud Ste-
phanonum Antiquit. Occitan. MSS.
tom. 1. pag. 444: *De parte Girel in ter-*
ritorio de villa qua dicitur S. de
Medallione Confaratur usque in
Medius flumine. Legitur in Arresto Parla-
menti Tolosani ann. 1554. inter Privile-
gia Regum. Hist. 8. Joana. Jerege. pag.
315. 155. Vide Halmus. Glossar. German-
icae Antiquit. col. 43.]

7. **CONFRAFRAT.** Adiacentia, fines,
termini. Charta ann. 1087. apud Ste-
phanonum tom. 1. Antiquit. Occitan.
MSS. pag. 599: *Cum domibus curti-
bus, agris, ripariis. Confarationibus, moni-*
stibus, valibus, etc. Charta ann. 1161. apud
Lez. tom. 8. Reliq. MSS. tom. 8. Reliq. MSS.
vero illorum habet Confarationes,

8. **CONFRAFRAT.** Collatio, compari-
tio. Gall. *Confraternitas.* Act. S. Alben
nii tom. 1. pag. 393. de S. Andrea Hinc-

pellate: *Primum copiam... copiare*
forti, et facti diligenti Confaratione cum
eodem potestate convenire inveni.

9. **CONFRAFRAT.** pro Confratari. Salu-
teminum Comitatus Tolos. apud La
Paille tom. 1. Annal. Tolos. pag. 36.
Probat.: *Bayus et districtus dicti castri*
de Villamoro Confaratus et proten-
duntur versus Rubastens.

10. **CONFRAFRAT.** ibidem: *Asserunt*
quod infra castri Confaratus
et villa scriptis propriis Dom-
ino Regi.

11. **CONFUGA.** Hic est qui ad Ecclesiam
confugit. Lex 4. Cod. Th. de His qui ad
Eccles. 9. Reliq. MSS. tom. 1. Antiquit.
Confugens interioris temporis vix tenen-
ter. Vide leg. si qua per calumniam,
Cod. Just. de Episcop. et Cleric.

12. **CONFUGIUM.** Fugatio, refugio, con-
fugere, in Capitulari Pipini Regis Ital.
ann. 786. cap. 16. in Legge Longobard.
lib. 1. tit. 33. §. 74. [Papia. 40.] in
Form. 6. 10. ex antiquis, apud Gib-
bern. in Vita S. Galli. [et. cap. 1. *Con-*
jugium fuisse ad Ecclesiam, in Decre-
tione Childeberti cap. 4. in Legge Bai-
var. tit. 1. cap. 7. §. 1. in Capitulatione
de pectore Saxones cap. 2. in Capitulari
Saxonum ann. 796. col. 10. in Capitulari
2. ann. 806. cap. 8. lib. 1. Capitularium
cap. 34. lib. 1. Legis Longobard. tit. 49.
§. 5. etc. [et. cap. 1. §. 96. et 24.
Rothar. 275. 277. et 381.]

13. **CONFUGIUM.** Charta ann. 906. ex Ta-
bulario Privatis: *Dantur etiam ei de-*
clinatione de ipsa villa, et tunc ad
intergrum, et omne Confugium ejus.

14. **CONFUGIUM.** districtus, vel Prae-

latio, quae propter tutelam solvitur.

15. **CONFUGIUM.** Invenio. Vita S.
Rayner. Pisan. tom. 2. Jan. pag. 459.
col. 1. Sed, quia vult omnia Creator,
qui nondum plene noti sunt, sanctos suos
omnibus innotescere, arguunt ad
Confugium beatissimi Raynerii in suis cla-
moribus evadere.

16. **CONFUNDERE.** Pudore suffundere,
notris Confundere. S. Ambrosius lib. 1. de
Offic. episc. lib. 18. quae abscondenda accipimus,
et si casu aperiantur habet paries,
Confunduntur versandis: si studio, in-
pudentia estimatur. Vide leg. 4. Ne
Christ. nancip. 16. §. 1. de de
milit. 7. 1. de 25. de Episc. 16. 2. et
leg. 8. de Fide test. 11. 89. in Cod.
Theod.

17. **CONFUNDERE PERSONAM.** Habitu
aliquid tollere vel mutare, quo inter-
nosci posset. Charta ann. 1817. in Reg.
65. Christoph. reg. ch. 55: *Dietus nota-*
rius fecit actum Regium super ad
Confundendum personam suam in plures,
quando fecit ponti ipsum in dictis carcer-
ibus.

18. **CONFUNDERE.** confusio, Gloss. Lat.
Graec. [ut] confundere profectus. [9. *Vide*
Confusio.

19. **CONFORTIUM.** Forum, vel Comitatu-
m, ubi res vanae expouantur. Stat.
Montis-reg. pag. 290: *Item statutum est,*
quod quae res vanae et ad saluandam
breuitatem ad vendendum et infra, velut
est in placito dicti civitatis, in Confortio
Placi valis, in Confortio Bradati et in
Confortio Caracensis, et non alibi. Vide
supra.

20. **CONFUSARE.** pro Confusare, apud
Gellium lib. 20. cap. 11. [Confusare
pauca, et diversis constant. Ambrusius.]

21. **CONFUSE.** Ignominiosus. Chron. Chri-
stoph. Neuburg. ann. 1247. apud Pez.
ann. 1. Script. rer. Germ. tom. 1. Alben
equo ad eandem legitur et *Confuse* per

civitatem trachin rotatur (l. rotaviti).

Vide *Conatus*.

* **CONFUSI**, Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 1045: Quondam tempore (circa ann. 1070.) venerunt in Italiam ex Francia homines innumeri, qui dicebantur *Confusi*, qui circumquaque pergentes per Campaniam et reliquas provincias, calamitates tantum interfectibus innumeras, *Confusi*, ut irae ex ipso adveniente Sublacum, effundendo sine intermissione caput, insana facta agendo. Cuius ibi per dies aliquot morarentur, primum coram in profusa et canas, Domino iussu, in hoc loco, *Confusi*, vero reliqui duo ibidem adducti, gratia Dei sine capite essent, laudantes et benedicentes Dominum. Vide supra *Adversaria*. [S. Vite Hildensis. Glossa. German. voce *Storlar*, col. 1780.]

* **1. CONFUSIBILIS**, Ignominiosus. Vita S. Elzebr. tom. 7. Sept. pag. 388. col. 2. *Confusibilis tui morte et ad culpam Confusibilis se fore dignum*. Vide *mix Confusio*.

* **2. CONFUSIBILIS**, perperam, ut opinor, pro *Confusio*, in Actis Mis. inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 51. r: *Promissa ubi gratia de corpore, et rebus, et pecunia Confusibilis, etc.*

* **CONFUSIO**, Probris, doctores, Epist. Nicolai I. PP. ad Carolum C. ann. 898. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 415: *Quid posui fuit eis (episcopis) tantum injuriam vel Confusio, quam tibi, etc.*

* **CONFUSIVE**, Ignominiose, cum dedecore et probro. Laurent. Byzinus in Diario belii Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 174. Festinus et addece videmus se sic turpiter a rusticana gente prostratos, impuniti crimen Bohemici, qui ipsi adhaerent, dicentes se fore ad cisdem confusos, et traditos.

* **CONFUTA**, Iqui palatur vercedum. Dierp. * **CONFUTATOR** Malarum Mercurium, Inspector rerum, qui verum exponitur, cui ex officio competit vitium refutare, idem qui alibi *Regardator*. Charta ann. 1344. tom. 5. Cod. Diplomi. Polon. pag. 158. col. 1. *Malarum mercurium Confutator, vulgariter Wrokar*, et ponderator, ex alio communis officiales constituere. Vide infra in *Regardus*.

* **CONGADIARIA**, Mutui obligationis et sponsionis, seu mutui engagement. Talis est Charta Adelidis Matrone filium suum cum quatuor mansis S. Theodori Monasterio offerentis, de cuius pretium in manu ipsius et Adonis filii. tom. 8. novae Gall. Christ. col. 1237: *Facta est in Charta Congadiaria anno ab incarnatione Domini 991. Vocis etymon vide in Tadm.*

* **CONGADIUM**, Pignus a pluribus simul constitutum. Tabul. S. Ursini Bith. tit. 18: *Humbaldus istud Congadium dimisit S. Ursini pro talen conventionem, ut si quis rediret velaret, S. Ursinus habeat. Vide Vadum.*

* **CONGAMUS**, ut Concominus, Permutatio. Vide *Cambium*.

* **CONGARE**, Dimittere, licentiam abunde dare, Gallis, *Conger, Congedier*. Arresta ann. 1265. in l. Regesto Parliamenti fol. 39: *Inquesta facta...* utrum Major et Pares vellet, per Majorem, ut Congiare a civitate Balatonica homines de eam Communia... Item utrum Episcopus Balatonensis usum sui Congioli sui licentiam a civitate Balatonica, per Majorem et Pares Balatice, in nullam retinere, seu revocare, etc. ejiciantur extra villam tanquam licentiam. Compositio de hac re ipsa, ann. 1306. apud Loiselium in

Histor. Bellouac. pag. 295: *Nec ipsam poterant deducere propter hoc de suis Communia, vel Congiare de villa. Et cap. 235: Fuit Concordatum quod ex nunc in antea dicti Major et Pares in aliquo cum Congiare non poterant homines de villa Balatonica, nec pascendo ad hac vocabulo, Congiare, vel banire: sed poterant deducere de Communia sua, etc. Qui quibus Congiam, fuisse speciem bandicionis, hunc pascendo banitionem, colligimus, cum banitio per sententiam iudicis, Congiatio ex maiori Principis decreto fieret. Denique deducendo nullo etiam fuisse pascendo Assisie Hierosol. cap. 207: *Le roy Aimery Congie Messire Raul de Tabarie du Royaume de Hierusalem, etc.* Cap. 209: *Se H eurent que un Seigneur de sa volenté Congie un de ses homes de sa Seigneurie, sans ce qu'il attaint de chose de qu'il le face Congier par esgard, ou par conissance de sa nature.**

* **CONGARIUM**, Charta ann. 1346. apud Sebast. Rouillardum in Lethano: Item (Prepositus) habet ratione sui officii, jus Sursusio, apud Marten. tom. 6. Appendix Collect. col. 610: *Hujus domi jura fuisse, super usui, ut possumus per multa mandata et Congaria a dicto Domino vel suis concessa habere.*

* **CONGARE**, ex Gall. *Congé*, in Itinerario Gregorii PP. XI. apud Massonium.

* **CONGEDIUM**, in Arresto Parliamenti Paris. pro Balivo Atrabat. in altero Ar. et alijs. Cuius ann. 1425. in Secretario Corbeisani, in Processa de B. Petro Luxemburg. tom. 1. Juli pag. 508. et alibi non semel.

* **CONGEDIUM**, Concessus, licentia. Lit. ann. 1352. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 177: *Concedimus pro poveris licentiam et Congedium venandi, etc.* * **CONGEDIUM**, Jus concedendi sui ejiciendi ex urbe. Charta Henr. episc. Silvanect. ann. 1177. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 438: *Pro concessio itaque premonitione commune Silvanectensis domus in perpetuum mortuum-nam, Congedium, domum meum mihi et successoribus meis, etc.*

* **CONGEDIUM**, a Gall. *Congé*, licentia. Charta Beru. vicecom. Venardus ann. 1330. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 440: *Tenuit dictorum redditum approbati, tenet et conservet abque alia licentia, et suadendo nescit, seu Congedium. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 123. ch. 121: Circa horum temporum ab eodem domino episcopo licentiam seu Congedium recepit. Item quoque legendum apud Marten. laudatum in *Congedum* 1.*

* **CONGEDIARE**, ut *Congiare*, in Actis variis de Schismate Pontificum Avenion. apud Marten. tom. 2. Arcetod. col. 124.

* Fortasse idem est quod *Bannire*: Expellere saltem sonat, in Lit. ann. 1325. inter Probati. tom. 3. Hist. Nem. col. 23. col. 2. *Ob hoc nos Congiare, tanquam bonam fidelitatem et obedientiam suo posse domino nostro regi et nobis ubilibet observantes, ad villas et loca, quae nostra Congediati, seu dejecti de facto propterea fuerint...* penduntibusque hujusmodi Congedio ac defectione, etc.

* **CONGEDIATIS**, ut *Congedid*, Chronicon vii. assualis viri Stephanianum tom. 1. Fragment. Hist. MSS.: Anno 781. venerunt Franci ad placitum, et ibi fuit Tacito dux de Batavos, magnaque visura presen-

tant duxo Rege, et per suam Congiatum rediit ad patriam. Vide *Congiatum* in *Comitatus*.

* **CONGELLUS**, pro *Congelacione*, occurrit apud Notarium in Martyrolog. Vide *Congelacione* [et Gloss. med. aevi. Grec. ad. Evagrius].

* **CONGENTIALIS**, Affinis. Raddiebell fragm. 10. vers. 11:

Vellus, et velles, que meos Congenales
Bi solis fides non excentuans rucos, etc.

Confer *Congentile* apud Forcellinum.

* **CONGERARE**, dicuntur quidam sororum matres, et sorores, apud Harmeropopol. lib. 4. tit. 6. § 14. Gl. Gr. Lat.: *Σύγγαμμος, Congerere, Hesyclus et Lexic. Mis. Reg. Cod. 930. Αἰμα, σύγγαμμος. Hinc σύγγαμμος, affinis. Lexic. Græc. MS. Reg. Cod. 2002: Κόρυς, γαμ, καὶ ἡ σύγγαμμος. Vide Notas ad Adamum Godefridum pag. 274. [S. Symmach. Epist. 8. de Con. consensu.]*

* **1. CONGENIUM**, ut supra *Congedum*, licentia, permisso, Gall. *Congé*. Hist. funditionis. Gualterius Caesetorum Sursusio, apud Marten. tom. 6. Appendix Collect. col. 610: *Hujus domi jura fuisse, super usui, ut possumus per multa mandata et Congenia a dicto Domino vel suis concessa habere.*

* **2. CONGENIUM**, pro *Ingenium*, Ars, machinatio, fraus. Formulæ Andegav. art. 57: § 39. *quas... contra hanc epistolam custode non agere fore praesumptum, in primis delicti incurrit iudicium... et quod repetit nullo Congenio exindicare non valent, et hanc cartam omni tempore...*

* **CONGERERE**, simul gerere, administrare. Sallius Malsipina lib. 8. Iterum Siculorum num. 36. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 570: *ad hoc Res congruitus... quondam regnicolas, qui pene Manfredum officiorum administrationes et iustitiam ministerios Congeruerant in sui familiaritatem adducit et rector.*

* **CONGERIES**, Congregatio. Gloss. Lat. Gr.: *Congeris, magis dicitur 2. dicitur. Talis Congregatio: Alia locis Congeries lapidum factum. Utuntur non semel Augustini. Nescio an hoc pertinet quod habet Gregorius Turonensis. lib. 1. de Miracul. cap. 45: Et accedentes ite Aplem iuge, naque alium Congerium optata nescit pertransire, atque Averrum perlati sunt. Quae quidem manca sunt: sed leg. videtur, miralem Congeriem, etc. Vide Ramato, [et mox Congregatio].*

* **STAT.** Assis ubi de reya moleggi: *Quod aliquis non possit fieri contra Congem seu balios vel aliud sedicem in Tansoro, et Congedid, nisi Congiare, et dimittere, Gall. Congedier.* Acta varia de Schismate Pontificum Avenion. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 136: *Item, aliquem, quod dictus Angelus adorsarius suis solus super tractatum canonis Ecclesie, nesciendo dicit se procurrare saltem conductu nuntio dicti Petri, etiam Congedid, ut super eam a civitate, et interdicendo, nisi Congiare, quod dictis nuntis non loqueretur.*

* **CONGEDIUM**, Vide supra in *Congiare*.

* **CONGRIUM**, Salutatio inter discipulos, ut in libro de vita discipulorum, vel MS. B. M. Desmarthe Tolosana: *Et ibi recipitur Congrius ab omnibus. Infra: Dicit Missa, sine eleve corpore Christi, et in primis, quibus quibus, etc. Exceperit suam, recepto Congrio a Canonibus S. Stephanus.*

* **CONGRERMAN**, Sebastianus Salmanticensis in Chron.: *Post Froylanis inte-*

ritum *Convergimus ejus in primo gradu Aureliis, filius Proculat fratris Aedofani Mogri successit in episcopatu. Eadem verba habet Sulpicius Episcopus Astoriensis. Alius Scriptor ejusdem sevi: Post Froilani interitum, Conpater ejus successit in regimine. Ut patet. Eadem verba habet, sed quod Hispani dicunt primo hermano, Graec infertur status *ἐκ πρώτης*, nostri *Comum germana*. Proinde Conpater filius in *Comum* in primo gradu Comitibus Episcopatus pro fundatione Monasterii S. Marie de Alton tom. 3. Concil. Hispan. pag. 135. col. 2. Comitibus Valensio Conpater, natus in Riparia et in Pelaria. Vide Ambrosium Morealem lib. 13. cap. 21.*

CONGERO. Charta ann. 1022, apud Castellum in Comitib. Tolos. pag. 168: Nos simul in saecula remissionis peccatorum nostrorum poveris, sed etiam filios Congeris antiqui timorem et terrorem, et ut erat nos Dominus ab ejus machinationibus, et convertat cum suis astrigis in cubilibus regni celestis, et ita hie immittit diabolum, demon, forte quod peccata peccatorum congerat, ut ea divino iudicio exhibeat.

CONGERONES. Qui divitias et opes congerunt. Concil. Arel. ann. 529, Beatus dicto VII. PP. *Filiis Congerones infanti omnia congerunt.* [Fulgentius: Congerones qui aliena ad se congerunt, unde apud Romanos Germani, Brutius dicti. Plauto Congerones sunt socii itineris vel ludi et nugarum. Unde Continuatoris Bollandi tom. 2. SS. Maii pag. 250. emanatio Gregorii Turonensis loco in voce *Congriger* relato, pro *Congerionum* legunt *Congerionum*, per quos intelligunt socios itineris; sed integer locus exhibendus. Gregorius Turonensis Aliston *juva, Congerionum completa multitudine, ita pertransierunt, ut a nullo interrogarentur, quo tenderent, etc.*]

CONGESTE, pro *Confesse*, sine ordine. Capitulus in M. Martini. *Ei, quidem hac brexiter et Congeste, Congestio dixit Apuleius in Apologia.*

CONGIA inter voces Latino-barbaras, quibus Glossarii auctori posuit, recenset Bern. Mart. de Rubels in Monum. eccl. Aquilej. cap. 74. col. 747. Sed nec locum profert, nec vocem explicat.

CONGIARE, *CONGHATIS*. Vide *Congere*.

CONGILDONES, *CONGILDA*. Vide *Gildum*.

CONGIRE, [Per augmentum crescere. *Congere*, Dier.]

CONGIVE, *CONJUX*. Azor. Vett. Formula Andegav. n. 45: *Igitur ego in Dei nomen insubire viri ille, necnon et Congive mea in iustitiam meam illis, etc.*

CONGIUS, vide supra *Concius*.

CONGLACIARE, mendose, si fallor, pro *Congruare*, Simul impertiri gratiam, simul favere. Propositio Johannis Goffredi Cardinalis Albeniensis fidei Henrico Regi Castellae ann. 1489, apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 338: *Ergo ut fabulis decisissimos homines praesiderent tres esse Grahas, quae Dee et Rile Dorian dicitur esse, Paulumque Epulum, et Euproniam, quae Attrahentem, Oblectantem, Retinentem interpretant, vide ut istae Grahae fedori Francorum et Hispanorum Conglaciarentur.*

CONGLEA, pro *Cochlea*. Vet. Gloss. San-Germ. MS. n. 501: *Conce et Congleae haec ex causa vocata, quia deficiente luna caduntur, i. e. aquarum vis, et caduntur ex istisio lib. 12. Orig. cap. 6.*

CONGLESCERE, Coalescere. Candidus

Monachus in Vita Eligii Abbat. Fuldensis cap. 31. GG. vers. 22:

... Tempore hoc Conglescit alium.

CONGLOBARE, [Conglomerare.

CONGLOBORARE, Conglobare. Chron. Tavis. apud Murator. tom. 10. Script. Ital. col. 841: *Martinus tunc jubat iustas res, res velosae, sequi cumque suis arcto Congloborant, et Marosianum suas gentes cum captivis adducit. Galli dicitur, Se matre in pelatam.*

CONGLOMERATIO, Congregatio, conglomeratum. Charta ann. circ. 1069 inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 282: *Sancit hinc Conglomeratio vicariorum Dei, legatis scilicet summi pontificis Romanae, archiepiscopis videlicet et episcopis, etc.*

CONGLOMERIFICARI, Eadem gloria affici, amplificare. Ulur interpres Pauli Rom. 8. 17. Tertull. de Resurrectione carnis cap. 40. Carolus M. Epist. ad Elipandum inter Concilia Hisp. tom. 3. pag. 115. etc.

CONGLORIOR, [Glorior. *Pseudo-Cassiod. Amici, Prot. (L. Quicherat).*

CONGLUTINATURA, Conglutinatio: dicitur de ea parte, quae plures Chartas quoque aliosve modo nunguntur, cum una ad rei expositionem non sufficiat. Charta vendit. comitat. Montis-pens. ann. 1386. in Reg. Cam. Comput. Paris. ann. 1389. ad ann. 1419. col. 111. p. Et ad omnem praedictam etiam suspicionem stipulam tollendam, contraglutinatio dicti sigilli dicitur curia: Roma quoque tenemus, in principio et in fine dictae conglutinae aut Conglutinae dicitur daturum pellem parvum argenti foecius et appendi. Vide supra in *Chartis*.

CONGRANDIS, *Ejusque grandis*. Reinard. Vulg. lib. 3. vers. 1833:

Congrandis furro, testaque rotundior ovi

Le mollioribus planus in arce sedet.

CONGRAPHIARE, Conscribere. Vide *Graphia*.

CONGRATARI, Congratulari. Charta ann. 984. tom. 10. Collect. Hist. Franc. pag. 562: *Quaspropter magni atque summi dignissimi honore dicti Burgundiae Henrici nomine, sanctae Congratulationis voluntati, etc.*

CONGRATULAMEN, Congratulatio. Gonzio Pictensis Abbas in Miraculis S. Martini tom. 3. Mail pag. 493. *Mano verus uterque conagratis celerrime, statim prae oculis prole, de rei iuvic festivo Congratulamine, Florinus propter pro gratiarum reddenda actione.*

CONGREARE, Gratiam invicem habere, comprobare, nostris etiam Congratia officiali. Casareus. lib. 1116: *Laudaverunt Congreaverunt, ratificaverunt, approbaverunt et expresso concordaverunt, etc.* Lit. romles. Ann. 1425. in Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 230: *Lesquelz se Congrérent ensemble d'entre dedes de retourner au lieu de Hamel.*

CONGREGALIS, *Kjusdem gregis*. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 726. C. de S. Berthelemy: *Inter eis collegio fuisset, et poledras Congregales duos.*

CONGREGARIUS, Bened. Abbat. Protorburg. de vita et gestis Henr. II. edit. Heiar. tom. 1. pag. 159. ad ann. 1179: *Non ex Congregatis tantum quidam, sed etiam multi ex diversis et ex infimis consuetudinibus ipsius imperatoris ita perierunt. Ibi notius Hoved. pag. 556. habet *Gregarius*.*

CONGREGATIO, pro *Collecta*, seu Syn-

axi. Ferrandus Diacon. in Breviario cap. 184: *Ut nullus ad Angelos Congregationem faceret. Ubi Collectum Laudat, cap. 35: Ois est *ὑπερακούει*, xai ἀνδρῶν xai ἀγγέλων βοήθειαν, xai ἀνάγει μοι.*

CONGREGATIO, *COGULATA*, Monachorum coetus. Charta Agnetis Aquit. ducis ex Chartal. S. Nicol. Pictav. *Si qua in devotum captus fuerit, ut inde clerici canonici sine regulariter deputatis apostoli, ecclesiastici Congregat, non dico ad monachos inducere materiam, nullam licentiam habent.*

CONGREGATIO, pauperum coetum Parisiensium. Ad opes pauperum eorum dedimus et concessimus triginta libras Parisiensium annui redditus. (Medund. 1270. mus. arch. dep. P. 18. n. 1.)

CONGREGMENTUM, Accretio, Gall. Accroissement. Charta permuat. inter Robert. duem Burgund. et Amed. com. Sabaud. ann. 1280. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 72. l. 1: *Nos dictus dux et uxor nostra.... non possumus nec credere, vel concrementum seu Congrementum aliquod facere in tota terra et signoria.* [Baugnot.]

CONGRESSUS, impugnationes, lacerationes. Chron. Mallicae. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 298: *Nam a Carolo Calvo ita Congressi (Normanni) et usque ad interfectionem missos delecti sunt.*

CONGREX, *Kjusdem gregis*, tribulatio. Gloss. Gr. Lat.: *ὀνείζου, tribulatio, Congrex, gentilis. Hinc Congregare.* Vide Josephum. *Quem delecti sunt.* Auseron. Invection. cap. 17. [Vocem Congrex, vel Congregis usurpant Apuleius lib. 7. Fabul. Miles de Asino aureo: Epulini armamentis me Congregat propter egregium aliquando permittit. Tertullian. de Penit. cap. 11. Prudent. adversus Symmachum, etc.]

CONGRUA vel *CONGRUENS PORTIO*, Sufficientis pars redditus benefici vicario perpetuo assignata, nostris *Portion congrue*, in Conc. Lateran. sub Innoc. III. PP. et in alio German. ann. 1220. Vide in *Portio*.

CONGRUENTIA, Bonae cuidam Ecclesiae aut Presbyterio addicta. Praeceptum Lodovici Imper. pro Ecclesia Helensensi inter Concilia Hisp. tom. 8. pag. 142. col. 1: *Villam quae dicitur Torraente, et Alamanni villa, et pro Congruentia Ecclesiae sua territorium a Petrasita usque super via.*

CONGRUUM, Eadem notione, Cambium ann. 1585. in Additum. ad Chron. Cassur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 158: *Prima petit esse in venditio S. Silvestri, sunt modica sua, habet fines et utraque parte Congruum de predicta nostra Ecclesia.*

CONGRUUM, Congruentius. Lit. ann. 1511. tom. 2. Mail pag. 307: *Et ut a Christi fidelibus ibidem in dies affluentiis Christus deventer et veneretur, unam eum decessum capiam fieri faciant.*

CONGRUATIS, pro *Congruans*, apud Dion. Exterum.

CONGUSTUM, C. Augustus montium aditus. Gall. *Détruit*, Donato Gasine Revis Navar. pro Bartolano Abb. Oliver. aera 1188. apud Jos. Morat. Anlulib. Navar. pag. 677: *A Marchallus usque ad Podiummundo sicut ipsa via indicat, et a Podiummundo usque ad Congustum Garascit.*

CONGYRO, [Simul gyro. Vulg. *Idcirco*, lit. 16. (L. Quicherat).]

CONGUS, *CONGUS*, Gall. *Congus*. Lit. romles. ann. 1200. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 91. Bernardus Porquerii,

et Considerandi in dominion S. Bonifacii. Pro Possidere, occupare, Verbi. Beaten. Vide Grimm. Ant. Jur. pag. 187. et Hants. Gloss. col. 1360. vnde Sich Utterendens.

† **CONSELE**, Gall. Seyle, ut potius frumentum cum secali mixtum, unde addita prepositio, *Con* apud D. Brussel de Feodis tom. I. pag. 241. et Regesto Magnusm Dierum Campanie fol. 35: Lamberius dictus de Bouc Niles pueri danda Camerarius Campanie eidem Friori et fratribus in fundatione Ecclesie sue dedit et concessit singulis annis duas modios bladi, videlicet unum medium frumenti, et unum modium de Conseti in quatuor granchia sua habebat in Castollania de Barro super Albam percipiendum. Vide Magister.

† **CONSEGLIUM**, Eodem notione. Litterae Vidimus Petri Novelli Propositi Ecol. Massil. ann. 1564. et Tabulario ejusdem Ecclesie: Item pro elemosina danda quolibet die Mercurii 150. emine *Conseglis* pro anno... Summa bladi annone 140. emine, summa *Conseglis* 40. emine, summa hordei 120. emine. Vide Constalium.

† **CONSEGALE**, **CONSEGLIUM**, Occit. *Conseglis*, Frumentum cum secali mixtum. Charta ann. 1394. inter Probat. tom. 2. Hist. Hyst. Angl. col. 1. De *Conseglis* triginta quatuor cenarios. Et pag. 50. col. 1: Quingue cenarios de *Conseglis*. Alia ann. 1346. in Reg. 66. Charoph. reg. ch. 240. et in Reg. 66. *Conseglis* (sic) computata duos solidos. Testam. ann. 1323. In Lego herediis Guillermi Bertrandi decem sarmatos *Conseglis*. Vide Constalium.

† **CONSEPIETERNUS**, [Qui una semper ternus est. (Greg. Tur. Hist. Franc. I. Pro.)] (L. Quicherat.)

† **CONSEPIOR**, [Simul senior est. (Petr. I. Petr. 5. 1.)] (L. Quicherat.)

† **CONSEARE**, *Conseare*. Carol. M. Capitul. missor. Aquitan. ann. 789. art. 10: De missis nostris, quicquid apud illis senioras *conseare*.

† **CONSENSUALITAS**, [Sensualitas communis. (Bed. Mund. Constit. T. 1. p. 397.)] (L. Quicherat.)

† **CONSENSUS**, *Consensu*, concilium. Carol. II. Synod. ap. Tolos. ann. 844. cap. 2: Accipiant, si volunt, pro his omnibus 2. solidos in denariis, sicut in Hotesfano et Brachetum. Item, quod episcopus considerasse dicitur. Vide Conc. Tolet. VII. can. 4. Bracar. II. can. 2.

† **CONSENSUS** *ELLECTIONIS*, Instrumentum electionis. In Vita Arnulphi Abb. Centul. apud Mabillon. sec. 6. SS. Benedict. part. 2. pag. 321.

† **CONSENSUS** definitur in notis ad lib. 4. Hist. Franc. Greg. Turon. pag. 153. Instrumentum publicum, quo de ecclesia pastore viduata res certior dabat, ab eo postulando ut eum, qui in successore electus fuerat, consecrari permittere. Eius formula habes apud Marculf. lib. I. Formul. cap. 7. ubi inscribitur: *Concessio christum pro episcopatu*. Vide *CONSENSUS*, *Conscus*, participes. Gall. *Conscus*. Eodem. VIII. PP. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 163: *Predicatos fures cum omnibus Conscus suis...* accomunicamus. Vide mox *CONSCIENTIA*.

† **CONSCIENTIUS**, pro *Conscientiam*, *Conscientes*. Formulæ Andegav. num. 49: *Nec cum occasione, nec conscientiam, nec Conscientiam ad hoc faciendum nunquam fuisse.*

† **CONSCIENTIARIUS**. Simili notione, *Conscius*, participes criminis. Cod. Lo-

rum Norman. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 265: *Conscientiarum latrocinia, et latrocinia, et receptacula latrocinio alio modo sunt puniendi.*

† **CONSCIENTIARIUS**, Gall. *Conscius*, Leg. baset. *Les Conscientes* asse *terrons*, etc. *Conscientes* in Pro. ducal. Arund. apud Thaumass. ad calcem Assis. Hierosol. pag. 403: *Li receleur et l'aydeur et li Conscient* sunt punis communi li seigneur.

† **CONSCIENTIA**, Pactum, conventio. Præcept. Ludov. PI. ann. 880. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 413: *Quod et de his statutis atque Consentiis aliis quæ quolibet vel ignovisset, quod non optinuit, inruptum fuerit, præcipimus ut quantum civitas secundum iustitiam emendare student.*

† **CONSCIENTIA**, *Conscensus*. Charta ann. 1006. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 154: *Ego igitur in Dei nomine Audisendum...* una cum *Consentia* vel cum voluntate *Ermengaudo* archiepiscopi *conscientiam*, etc.

† **CONSCIENTIATIVUS**, *Conscensus*, *advocat*, apud veterem Interpretem *Concili*, *Consiliatipoli*, sub *Mena*, et *Concili*, *Hierosol.* ubi Petro.

† **CONSCIENTIER**, [Convenienter, Congruè. (Boet. in Arist. De Interp. ad sec. p. 437.)] (L. Quicherat.)

† **CONSCIENTIUM**, *Conscensus*, Gall. *Consentement*, *Chartularium* Eccles. Apensis fol. 80: *Nagus homo neque femina pro meum consilium, neque pro meum consilium, etiam si per meum consilium, Chartulario maiori S. Victoris Massiliensis: Pro nostro consilio nec pro nostro Consentiendo, etc. Per voluntatem et Consentiendum filium nostrum, littera Charta anni circiter 1008. ibid. fol. 91.*

† **CONSCENTIVIT**, pro *Consentiit*, in Charta Colonis se. ant. ap. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 416.

† **CONSEPELIO**, [Simili sepelio. (Aubr. In Luc. 6. 7.)] (L. Quicherat.)

† **CONSEQUENTIA**, *Conscensus*. Lamberius in Vita S. Heriberti Archiepisc. Colon. num. 8: *Fuere in idipsum tota curia una Consequentia.*

† **CONSEQUERE**, pro *Consuevi*, in Litter. Gallie. Mabillon pag. 276. col. 2: *Ut gloriam mereretur eternam Consequere.*

† **CONSEQUITIVUM**, *Consequentia*, apud Romanos *Consequens*. Epist. 15.

† **CONSERGIA**, Custos mulier, seu uxor *Consergi*. Computus anni 1302. apud D. Brussel de Usu feudorum tom. 2. ad calcem pag. CLXIV: *Consergia Montis Desiderii.*

† **CONSERGIUS**, Custos, nostris *Consciero*, quibusdam quasi *Conservus*. [Tabularium Ecclesie sancti Clodovaldi: Actus *Consensu*, *adstantibus* *Conscero*, quorum nomina substituta sunt, Roberto atque Fulchardo Propositis nostris, Huguone *Conscerio* nostro... anno ab Incar. Ioh. xxv. ab Incar. Ro. nostri XLVI.] *Conscerio* foresta, in 1. Reg. Paralim. fol. 40. De vocis etymo. vide an ardeat V. Cl. Agidii Menagii consergi. Vide *CONSERGIUS*.

† **1. CONSERVA**, Vivarium, ubi pisces conservantur, Gall. *Reservoir*, *Consuetud.* Brageriaci art. 53: *Qui pisces in Consergio mercatorum et burgensium potius furatus fuerit, etc.*

† **2. CONSERVA**, Gall. *Conserve*, *Federata* naves, que cumdem cursum tenentes sibi mutuum opem promittunt. Salis Mairgure lib. 3. *Berum* sicut tom. 2: *Seco eo propter viciniam terra personam a naufragio educens, omnibus*

vere tum naufragio facto rebus, multi de Conservis sua concessis abeibus et costis apoculis et quæsi inordinatissimum concussione perierunt. Lanfrancus Pignorus lib. 7. *Annal.* Genens. ad ann. 1298: *Invenit quendam galeam de portu Veneris, et facta Conservia et dicto Puchetto Admirato ordinato dictarum trina galearum et dictæ angustie, etc.*

† **CONSERVATUM**, Eadem notione. *Statuta Massiliensia* ubi dicitur, *quæ inter se Consergiu fecerunt, vel facient in aliquo viagium faciendum de voluntate spontanea, vel mandato Rectoris, vel Consulum Massiliensium loci, ad Consergiu dictum foret in aliquo certum viagium, et panem sibi ad biuicem promiserunt de hoc observando, statutus ut illi qui dictum Consergiu non observarent, nisi iuxta impedimento interveniente hoc facerent, promissa pena Consergiu observare volentibus solvere compellantur.* *Consergiu*, *Massilia*, al. *concomuni*, vel *aliciu* pro *communi* dicta pena promissa fuerit, quam penam si dicti fidei Consergiu ruptentes solvere nolissent, Rector *Consergis* qui pro tempore erant, eos qui ap. *se* promiserunt ad solvendum dictam penam sine mora compellant; si autem pena promissa non fuerit, etc.

† **CONSERVANTIA**, *Conservatio*, in Vita B. Coletæ. tom. 1. Martii pag. 550.

† **CONSERVATIA**, *Conservatio*. Litteræ Richardi II. Regis Angl. ann. 1394. apud Rymer. tom. 7. pag. 703. col. 2: *Consergiu dictarum treugiarum, pro parte sua deputat, et quæ una Consergiu huiusmodi in se assumeret... jurare compellat ad ejusmodi treugas debite observandum et observari faciendum.*

† *Conservatius*, Item quod *Reservatio*, in materia beneficii. Gall. *Reserve*, *Rescriptum* seu *mandatum*, quo summus Pontifex sibi reservat collationem quorundam beneficiorum. Veteribus et Gratiano ipsi ignota fuerunt huiusmodi rescripta, quorum neque hodie ullus est usus in Gallis. Litteræ Edwardi II. Regis Anglorum ann. 1384. contra Cardinalem Eliensem, apud Rymer. tom. 4. pag. 28. col. 2: *Magister Johannes de Leicester, Archidiaconus Naveniensis, prelatens se ad Consergiu in quadam Consergiu, pro bonæ memoriæ Clementem Papam Quintum... super beneficiis suis concessis, prefatos Commissarios et alios dicti Episcopi mitros, ad compositionem eorum in regnum nostrum Artois, in hospitio habitationis sue, ad locum tam remotum, contra canonicas sanctiones, citari fecit responsores de premissis iuris et iudicii ac ad idem nostrum injuriam manifestam; præsertim cum huiusmodi Consergiu que a tramite juris communis exorbitant, non consentiant. Et per hoc in verum nostro temporibus retroactis.* Vide *CONSERVATIO*.

† **CONSERVATIO**, Officium seu jurisdictionis *Conservatoris* Universitatum. *Compendium* tertius et ultimus. Universit. Paris. per Rob. Goulet fol. 12. v. 7: *Officium autem Conservatoris qui debent per ipsum Conservatorem institui et ipsi Universitati præsentari et recipi ad iurisdictionem suam, Vicecomes Conservatorum, Scriba Consergiatorum, Promotor Universitatis, duodecim Notarii Consergiatorum.* Vide *CONSERVATOR*.

† **CONSERVATIA**, *Conservatio*. (Boet. Arist. Top. I, 13, p. 694.)] (L. Quicherat.)

† **CONSERVATIVUS**. [Qui conseruat.

[Boet. Aristot. Topic. 3, p. 678.] (L. Qui cherat.)

1. **CONSERVATOR**, (In veteri) Vocabulario juris utriusque dicitur *Judex datus ad defendendum aliquos contra manifestas injurias, judiciali indagatio non interiens*. [Pec. Sax. Decret. lib. 1. tit. 14. cap. 1.] **Conservator libertatis** Anglie, apud Matthæum Paris. ann. 1214. pag. 431.

CONSERVATORIS, Qui, ut est in Concilio Heribopoliensi ann. 1387. cap. 89. *personis religiosis et Monasteriis nutriendis dant conservatorem, exemptis per summum Pontificem aut Legatos suos missos a Latere, etc.*

* **CONSERVATORIS** Romæ dicitur Magistratus seu Scabini ad exiguum duntaxat tempus instituti. Pontificatus Rom. Venetici exstitit ann. 1561: *Ante Pontificem Conservator, Capita regionum, et alii Magistratus ac nobiles Urbis pedibus prebantur.*

* **CONSERVATORIS** PRIVILEGIORUM Academicarum seu Universitatum, de quibus scribit Robertus Goulet in Compendio juris et consuetud. Universitatis Paris. fol. 10. Pro laudis autem ipsius Universitatis et suorum officiorum juribus instituti sunt duo **Conservatores**, scilicet **Conservator Apostolicus**, et **Conservator Regius**, eorum quibus ipsius Universitatis supposito, quascunque personas sibi reas et in aliquam re obligatas faciunt convenire. Vide Concil. Trid. Sess. XIV. de Refor. cap. 1561: *Ante Pontificem Caroli IV. imper. ann. 1396. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 296: Conservatores autem hujus privilegii, gratiarum, libertatis, et immunitatis facinus, constituimus, et creamus, videlicet illustrem dalmatinum Viennensem,.... et venerabilem episcopum Gratianensem.*

* **CONSERVATOR JUDICORUM** est in possessione cognoscendi de omnibus causis criminalibus Judicorum, et injuriis per eos factis et passis, active et passive; ita quod nullus Prelatus, Baro, vel alius habens Judicos in suo territorio, de premisiis quoque modo cognoscere non potest: volumus prefatum Conservatorem sua potestate monitorare, etc. Ita Ludovicus III. Provincie Comes in Diplomate anni 1241.

* 2. **CONSERVATOR**, Delegator. Vide Salamanicæ. Char. ann. 1244. in Histor. Prising. part. 2. tom. 1. pag. 23: *Idem etiam comes juramento suo publice declaravit, se nullum habere, qui vulgo Salina nuncupatur ad suum prelatum, veliam, proinde consensu et voluntate D. Episcopi D. Gebhardi de Tolle prelati fure Conservatorem et suum constituit esse salina;.... supra dictam, veliam ad usum ecclesie B. Virginis tanquam versus salina convertit simul et defendit. Pro Administratore, procuratore occurrit in Chart. Capituli. Beldens. veliam ad usum Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 82: Quam pensionem ipsorum Conservator agrorum terminis suis predictis bona fide tenebatur erogare.*

CONSERVATORIA, Rescripti Apostolice species, de qua Concilium Andegavense ann. 1365. can. 1. [Epilome Constitut. Eccl. Valentini tom. 4. Concil. Hisp. pag. 149. col. 2. *Rescriptum. Pape Jff. Conservatoria nuncupata in favorem Capituli... Ecclesie Valentini... per quam... Judicibus pro ipsius Capitulum nominanda constituitur conservator bonorum omnium.* Epistola Joannis de Monasterio ad Nicolaum Clemangis tom. 2. Ampliss. Collect. col. 124: *Protereo*

que ipse in Conservatoria seu Hortatoria pro Lupo Archidia. in recommendationem Porcarii induxit.

* **CONSERVATORIALES** LITTERE, Quibus conservatores privilegiorum concessorum instituntur. Instr. ann. 1394. apud Beumann. lib. 5. Anecd. part. 3. pag. 91. col. 1: *Perpetuis litteris Conservatoriis majori forma impetratis a sede Apostolica et obtentis, etc.* [i. pag. 92. Et quis in dicta littera Conservatoriis talis clausula: Quatenus vos vel duo, aut unus vestrum, per vos vel alium seu alios continetur, quilibet dictarum conservatorum procedat et subdelegat, habet potestatem, quousque appellatur Conservatorum ibid. col. 2: Cujus quidem commissionis seu Conservatorii originale sine autentica pars monasterii S. Emmeramul., exhibet.]

* **CONSERVATORIUM**, Vivarium, ubi pisces conservantur. Charta ann. 1574. Judic. 106. Chart. reg. ch. 383: *Cum duobus stanni seu salatoris vel Conservatoris piscium. Vide Conserva 1. et Saluatorum 1. Extat alia notione supra in Conservatoribus.*

* **CONSERVATORIUM**, in Jure Hungarico, Sacristia.

* **CONSERVATUS**, Charta Wenceslai de Zbuz pro Pele Ressek ann. 1410. apud Ludwige. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 98: *Quod ipsi prefati non poterunt vendere hominibus brigasse, seu nuda Conservatus vel regibus, sed tantummodo nobis, Communitati ville predictæ Obeco placuit.*

* Dicitur de homine probo vel malo: *unde legimus, laudat, modo laus est suspicari, ni rursum occurreret Conservatus, eodem significato, in Lit. Casimiri III. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 200: Quis quidem dignitas et officia, dum vacare conspiciunt, nulli extraneo, nisi indigne bene Conservato illis terminis... dabimus et conferemus. Vide Conservatio in Conservare.*

* **CONSERVITIUM**, Mutuum officium, obsequium. Breviarium Historie Pisane ann. 1168: *Et tunc predictos Pisanos Rex ipse allocutus est, promittens eis pro amore Pisani Communis amicitiam et Conservitium gaudent.*

* **CONSERVITUR**, pro Conservetur, in Charta anni 690. apud Feliblanum in Histor. San-Dionys. pag. 1.

* **CONSERVITUS**, pro Conservatus, ibid. XVI. in Privilegio ann. 696.

* **CONSERVIUM**, mendum, ut patet, pro Conservatio. Concilium Sodericiense quo rem judicialiam ordinat. ann. 1156. apud Ludwige. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 194: *Ei si prefati quadraginta impetrans in aliquo discordaverint... si quis... impetrans condonare attentoribus de hoc convictus fuerit per tres Judicio suos, videlicet Consortes, de Consorcio eorum ignominiose ejiciatur. [2. de Consorcio ex autor. per Schmitt. Hist. Wormal. tom. 2. pag. 77.]*

* **CONSETTUM**, Frumentum cum secali mixtum, f. pro Consuetud. Charta Alaydis ducisse Burg. ann. 1291. Inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 15. col. 2: *Sexaginta vero minas de Consetto et sex sigati de avena et dicto blado. Vide super Consegale.*

* **CONSALIU**, ut supra Consalio vel Consuetudine. Chartula S. Nicasi Remensis ann. 1250. bis habet: *Consal tertia Consalii mercalis.*

* **CONSIGLIO**, La plantation, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **CONSIDERABILIS**, Spectandus, laudabilis, tom. 4. Concil. Hisp. pag. 80.

* **CONSIDERARE**, Decernere, re expensa et considerata, prout dicitur Epistola Caroli M. de victoria Avaria: *Sic Consideraverunt Sacerdotes nostri, et nos omnes ius specificationis, etc.* Nicolaus 1. PP. in Resp. ad Consulta Bugar. pag. 88: *Pessimè, quam Antistes loci... Consideraverit, submittitur. Hincmarus Remensis. Opac. 34: Mandavit utque homines ad se considerat, prout dicitur Epistola et nobis Considerare de servitio Regis, et de illa opera ad suam Ecclesiam. Capitulare ann. 328: Item Consideravimus ut Missos nostros pro antea regnum nostrum mitteremus, etc. Capitulare Pothem Caroli Calvi [690 ann. 844] cap. 2: *Accepti 3. solidos... sicut in Tolentino ad Bracarense consensu Episcopi Bracarense dicentur. Vita Adria. Episcopi Cenoman. num. 23: Sanxit quoque adversus Aldricum Episcopum... et Consideravit, ut in ordinatio sua, etc. Infra: Et namque a prefato Sacerdotibus et Dei servis Consideratum et decretum, ut, etc. [Charta Philippi Aug. Franc. Regis ann. 1194: Quia pacem et concordiam quam Sacerdos Consideravit, refutaverit, 10. libras perdat.] Sicut Curia Consideraverit in Fletu lib. 1. cap. 43. Vide Leges antipapendi Regis Lombard. cap. 1. Capitulare Pothem Caroli M. ann. 807. cap. 3. Hinc**

* **CONSIDERATIO** CIVILIS. Decretum, iudicium Curie. Lex Longobard. lib. 1. tit. 9. [21. de leg. Longr. modo laus de Muelis pro occiso homine: *Majoris vero secundum quales personæ fuerint, ut in nostra Consideratione vel successorum nostrorum Consideratione, modo laus ipse compositio usque ad 300. sol. debeat ascendere, amplius non. Epist. 58. ex his que habentur tom. 4. Hist. Franc.: Ita quod de querelis, que inter nos sunt, mittantur in Consideratione Archiep. Remensis. Charta Communis Meldensis Henrici Comiti Trecentis ann. 1170. in Tabular. Campanis lib. 1. Chap. 4. 88: Si quis aliqui de Communia injuriam illatam ad Considerationem Scabinorum condonare voluerit, [Charta Philippi Aug. Fr. Regis. ann. 1194: Quicunque intra pacem civitate infrascriptam fecerit de repto, vel de furto, vel de plaga ad arre-nuegam, justitia nostra debet esse bene-volens, et eorum Scabini dicere, si illi debet facere, significat per Considerationem Scabinis tantum faciendi, quantum Scabini iudicaverit.] Charta anni 1240. in Tabulario Campanis lib. 1. R. 282: *Consideratione Majoris illud emendabit. Iterum: Ad Considerationem Majoris illud emendabit. Additum ad Matth. Paris pag. 97: Semper paratus est stare ad Considerationem Pacem nostram, quod nunquam de naritago se intrinset. Monastic. Angl. tom. 2. pag. 241: *Absoluti et dictam terram per Considerationem Curie nostrae. [2. de Libram nigrum Secacari pag. 384.] etc.***

* **CONSIDERANTIA**, in Donatione Domini Orbis pro Rege Sacro, apud Moretum Antiquit. Navarre pag. 387: *Post obitum... de iure de consuetudine, quidquid emendare forent, ut iudicare eligere, vestra sedat digna Considerantia.*

* **CONSIDERATIO**, Interdum Juriscons. Anglis est illud *consideratio*, quod con-

hereditariis, tum beneficiis, quæ in Magno Consilio dirimi solebant, judicarent.

III In hac superiori Curia hodie ab anno 1690. supremus Praeses unus est, inferiores octo, Consiliarii 51. alterno mensestis servientes, Advocati duo generales, Procurator unus, Scriba superior, inferiores duo. etc. Hi Judices cognoscunt de omnibus controversiis Archiepiscopatum, Episcopatum, Abbatiarum, etc. de donis novo Regi faciendis, de indultis Cardinalium et supremi Senatus Parisiensis, de contradictionibus arrestorum, statutis Judicum, etc. Tam late patet jurisdictio Majoris Consilii, quantum est regnum.

1290. Scabinos, quasi Consules, appellari putat Editor Thomasserus, et videtur pro Consulibus vix usurpata.

CONSORTALES STATI, in iure Vicentino lib. 1. quae iuxta Consensum protenduntur.

✱ **CONSORTIA**, Ager vel dominium seu praedium, quod plures sint participes. Correct. tit. Cedit. lib. cap. 32. Accuramus quod si fuerint vir et uxor consortes in uno et eodem monte, ..., utrique non habeant nec habere possint, nisi usum Consortis suum observet, et uxo consorti habeantur, at dissoluto matrimonio, filii sine filio venientes ad successionem non possint neque valere habere in dicto monte. Vide Consortium tantum pro quoque et quaque. Et quicunque suas Consortias vendere voluerit, possit cum licentia consilii eas vendere, dummodo illam prius observet (offendat) consortibus, qui et cum genere ulularum, teneant et debeat illis vendere. Vide Consortia.

✱ **CONSORTIALES COLLECTORES**, Vide Collectores.

✱ **CONSORTIALIS**, Sodalis, socius, in C. un. Extr. comm. tit. de Decim. De illis oblationibus, quae colliguntur interduum pro laicos, qui Consortiales dicuntur; interdum pro clericis, quae ad opus consortii reducuntur. Vide supra Consortialis.

✱ **CONSORTIARE**, In consortium admittere, vel simul partri. Pro Osee Jacob 1. Regis Arag. anno 1177. Si unus frater ante divisionem paternorum bonorum ex ipsi bonis aliquid adquisierit, teneat cum aliis fratribus aut sororibus Consortiari.

✱ **CONSORTIUM**, Conventus, et congregatio Presbyterorum, cum scilicet invicem de rebus Ecclesiasticis et parochiarum suarum deliberant. Concilium Naneitense cap. 15. De collectis, vel confratris, quae Consortia vocant, etc. Walterius Aurelianus Episc. in Capitali can. 17. Et quando ad Conventum, quod ipse (Presbyter) Consortia vocat, religiosi eunt, iuniores prioribus fratribus honorem impendant. Vide Gildonia.

✱ **CONVENIUM**, quoque pia societas, sodalium. Gall. Confrérie.

✱ **CONSPALATIUS**, Vide Comes Palatii.

✱ **CONSPARSUS**, Aspersio aquae benedictae, quae Aqua aspersoria dicitur Anastasio in 3. Alexand. P. 1. ubi dicitur Sacrament. Reel. Roman. cap. 75. 76. Benedictio aquae spargenda in domo. Item alibi ad Consparsum faciendum. Visio 8. Baron. num. 1. Tunc transfusus Frater, ad quotidiana arua conversus copit se signare, et cum genuis gravat rogat Consparsum in ipsum domum facere, et turba malignorum spirituum erinde fugatur. Vide Aqua benedicta, et Colajum lib. II. Observ. cap. 7.

✱ **CONSPECTARE**, Conspicere, videre. Acta SS. April. tom. 3. pag. 75. de S. Seronina: Nam ulterius nullum huius generis in termino illi Conspicatur entium.

✱ **CONSPERCTUS**, Insieme spresato. Glossar. Lat. Ital. MS.

✱ **CONSPERSIO**, Panis aqua Consparsus, Panis Eucharisticus, qui per verba sacra factus est corpus Christi. Paschasius Radbertus Abb. Corbeiensis lib. 20. de corpore et sanguine Domini cap. 20. Hinc igitur Conspersio de multis gravis facti unum corpus unum sanguinem unitatis et veritatis; at tamen unus azymus, id est, absque fermento malitiae et nequi-

tiae, ut digne panem de aqua Conspersum accipere possimus.

✱ **UT SITIS NOVA CONSPERSIO**, in Epist. 1. ad Cor. cap. 5. v. 7. Gloss. Gr. Lat.: Quia, nova, et nova, Conspersio, in Lat. Gr. Cathol.: Conspersio, farina pro aquam conglutinata, sine fermento.

✱ **CONSPICABILIS**, Qui conspicui potest, videlicet, Virgilius Tergenti lib. 2. de Trinitate pag. 280: Dum dicitur mihi, quod multifarie a Patribus in Conspicabilis materia vias fuit, ignoras in praesentibus quae Conspicibilis, Conspicibilis aevi futuri iudicii haec cuncta in eo praesentia fuisse. Occurrit praeterea apud Prudentium.

✱ **CONSPICARE**, Spicas colligere, Johanni de Jan. Ital. Sigillare.

✱ **CONSPICATOR**, Speculator, explorator, Gell. Episc. Albertinus Musatus de Gestis lib. 3. rubr. 7. Conspicatoribus trans fluvium missis qui praecedentes acies dispecerant.

✱ **CONSPICIA**, CONSPICACITAS, La solita e spessiofa, a spessa. Glossar. Lat. Ital. 3.

✱ **CONSPICIENTIA**, [Facultas conspiciendi. (Cassiod. De Anim. 2.)] (L. Quiberal).

✱ **CONSPICUOLATO**, Conspicuum, in Chronico Novakiensi, apud Murator. in tom. 2. part. 2. col. 728: Conspicuo hominum cuncta mirum non fallit.

✱ **CONSPICULUM**, Le loogo apud a l'arme guardare, in Glossar. Lat. Ital. MS.

✱ **CONSPIRAMENTUM**, Conspiratio, Chron. Joan. Berthelmus, pag. 464: Remota enim iustitia, nil aliud nisi regnum... nisi... predictio prodigiosaque Conspiratione. Vide Conspirationes.

✱ **CONSPIRARE**, Signa sentire et credere. Confessio Inel Episc. Viterbiensi tom. 2. Concil. Hisp. pag. 116: Unum igitur Filium dictum et Dominum Christum, per quem omnia facta sunt, principatiter quidem Deum Verbum intelligentes substantiatiter Filium Dei et Dominum, Conspirantes autem assumptum Nazareth, quem vocat Deus Spiritum et virtute.

✱ **CONSPIRATIO**, apud Ciceronenses, dicitur Contra ordinis disciplinam et maiorem instituta confederatio. Ita Institutiones Capituli general. ejusdem Ordinis ann. 1356. distinct. 10. cap. 7. Conspiratio Montalis, distinct. 10. cap. 8.

✱ **CONSPIRATORES**, Legulei Angli, dicitur in Stat. Angl. tom. 1. ubi dicitur invicem sibi data et armato crimine felonie vel litem iniuste alteri intentionem. Statutum Berwicense Edward III. Reg. Angl. ann. 20: Quicunque voluerit conqueri de Conspiratoribus falsarium querelam sustinentibus, et inventoriis falsarium querelam, et inde partem habentibus, et contravenientium transgredientibus etc. Statutum Edwardi I. ann. 85: Conspirators, sont ceuz queuz se entrent par serement, convenant, ou autre alliance, que chascun aide et soutiendront auters entreprises, de fausement et malicieusement enditer, ou fausement mover pices, ou maintenir, et auxi ceuz queuz sont enfantes deus age appeler les gens de felonie, par qui ils sont en prisonnes, et molit grives, ou de ceuz queuz receivent gentes de pays a lour robes, ou a lour fees, pour maintenir lour royaumes, ou autres terres, ou chateaux, etc. Vide Stanfordium lib. 2. de placitis Corone cap. 12.

✱ **CONSPOLIUM**, apud Atroniolum lib. 7. Lib. 1. de rebus.

✱ **CONSPONALIS**, Commater, Leges Presbyterorum Northumbrensis cap.

58: Ut nemo matrimonium contrahat in cognatione sua, scilicet infra gradum seu genuscuum quatuor, nec cum Conspionali suo ad quatuor fontem.

✱ **CONSPONSA**, Conxor. (Ambr. in Luc. 8. 2.) (L. Quiberal).

✱ **CONSPONSUS**, Janitor, εὐνοῦχος, in Gloss. Gr. Lat.

✱ **CONSPONTUM**, [Spontumentum, spum. (Isid. De Remor. Dom. ad fin.)] (L. Quiberal).

✱ **CONSSO**, Idem forte quod Cosoa 1. Persicorum, scilicet quibus Charta Godefridi abb. Anhan. ann. 1202 inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 132: Cedo tibi Guillelmo domo Montispessulani, totum pro indiviso, cum omni terra, vineis, radices et arboribus, stagnis, et stagis, et terris, et Cansso, etc. Vide Cansua.

✱ **CONSTA**, Inventar. Recogit. de Vouta tom. 2. fol. 228. et Archiv. in Principis de Johan: Item pro cartis mactibus, ferris, sitia in perchoria Romensis veteris contron, cum rivo sine Costa Johannis Ippania. Charta anni 1260. ex Archiv. S. Victoris Massili. Arm. Arqueus. num. 156: Donatum tuum decimum tam in pane quam in vino, quam in carne, quam in fructibus, et in totum pletionem, que est contra S. Christophori in Costa, que Costa tenet se cum prato.

✱ Pro Costa, nil fallor, Charta latus mactibus, inde Gell.

✱ **CONSTABULATOR**, ibi Charta Roberti II. Principis Capiani apud Michaelen Monachum in Sanctuario Capuano pag. 648.

✱ **CONSTABULARIUS**, CONSTABULARIA, CONSTABULARI, Vide Constabularius.

✱ **CONSTAFOLARI**, Assessores iudicii, in Amalthea. Vide Constafolari.

✱ **CONSTAMENTUM**, Constamentum. Vide Custas.

✱ **CONSTANQIO**, pro Constitutio. Ordinitio Philippi regnamento Puleri Franc. Reg. in Chartulario S. Vandregisili. tom. 2. pag. 189: Item hic inrefragabili Constancione sancimus, etc.

✱ **CONSTANCIA**, Vide post Custas.

✱ **CONSTANGIUS**, Impensis indebitis obnoxius. Artic. Petro de Cuperis proposit. num. 65: Aliqui capellani dicunt se habere privilegia Apostolica, ... et sic subditi regis dominici et Constangii existunt, nec possunt jus vel recuperationem habere de ipsis Constangii, in Lit. ann. 1340. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 184. art. 32: Plusieurs personnes ont prétendu que nous n'avons point d'autre Constangii et endommages, Constangii, in Ch. ann. 1269. ex Reg. 102. Charthorp. reg. ch. 84: Parquoy lesdites parties pourvoient estre frues et Constangie, etc. Occurrit praeterea inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 21. col. 2. Vide mot.

✱ **CONSTANTIA**, Expensis, impensis, Charta ann. 1180. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 711: Si Constantium fecerint, quicunque eorum partem mittit, Vide Custas 1.

✱ **CONSTANTINUS**, Scriptor, Moneta auren. interpres Constantinop. Charta Petri Salernitani Episcopi ann. 6. Principatus Galmarii Principis mense Martio circa ann. 877. apud Udalricum tom. 7. Ital. Hist. pag. 941: Obiitque nos et successores nostros ad componendum robus... mille aureas solidos Constantinianos. It. pag. 501: Conpositi ipsi patris, et nepotis nostris, et successores nostras. Constant. Ita pag. 500. 978. tom. 6. pag. 844. tom. 8. pag. 392. 714. 718. At tom. 7. pag. 100. Quatuor milia solidos Constantinopolitanos. Inter pres. 941: Obiitque nos et successores nostros ad componendum Constantinopolitano.

* **CONSTANTINATUS SOLIDUS**, Idena. Charta ann. 1661, apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. evi. 590 : *Gratuiti se et suos heredes componere custodiis ipsius ecclesie ducentos auri solidos Constantinatos*. Vide **Constantinus solidus**.

* **Constantinensis** vero, Constantinensis, *Habitant du Constantin*, in Lit. remis. ann. 1839, ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 1 : *Jehan de Constantin, fils de Guillaume qui'euidast d'illec et s'en alast comme marquis Constantinens qui'e estoit*.

* **CONSTELLATI FRATRES**. Vide infra in **Frater**.

* **CONSTELLAPHOLARI**, Germanis ad Rhenum die *Constolar* : Assessores iudicii, stipendio seu tribunali in quod gradibus ascendebatur, sic appellati. Ab Browerus lib. 8. Annal. Trevir. pag. 476. 1. Edit. Vide *Stapulus* [et *Lexicon Galvini de Constolaribus*].

* **CONSTARE**, pro *Stare*, *Demesure*. Lex Balwar. tit. 3. cap. 11 : *Si quis liber a facie inimicorum suorum fuerit, et alius non per eum constare fecerit, etc.*

* **CONSTELLATIO**, Germanis *Constellata*, in Glossar. Græc. Lat. Papias : *Constellationes Latini vocant superstitiones Mathematicorum, id est, notationes siderum, quomodo habentur in cælestibus. Poeta in simili secuti* MS. ex Bibl. Thuanæ :

*Constellatio, mors, parca preces decorem,
Eventus rerum, signator nomine fati.*

Spartianus in *Allo* Vero : *Quid si non recte Constellatio ejus collecta est, quem credimus esse victurum ?* Ammianus lib. 29 : *Cum obsequioque ad Constellationem Principis collegisset*. Althelmus de laude virginitalis : *Fato et genesi gubernatur futura, juxta Mathematicorum Constellationes*. *Idem* in *Primum* lib. 4. Mathes. cap. 3. Hinc dictus

* **CONSTELLATOR Mathematicus**. Vide **Constellator**.

* **CONSTERNATUS**, Prostratus. *Legenda* S. Landæ, ex Brevar. Paris. ann. 1492 : *Humilitati se agrotus in presentia ; et Conternato corpore, devotionem quam ex non poterat, nutu exhibebat*.

* **CONSTERERE**, Diruere, evertere. Chron. Patav. ad ann. 1302, apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. evi. col. 1125 : *Ceperunt castrum Carturi, et turrim Confundere*. Consterque.

* **CONSTEUM**, Impensa, sumptus, Ital. *Costo*, ut supra **Constantia**. Stat. Genevens. lib. 4. cap. 14. pag. 117 : *Si quis mandatu officii cuius parte, seu mandatu aut ordinem daret de emendis mercibus, vel aliis rebus mobilibus, et non solveret... Consteum vel pretium, etc.* Vide **Castro** 1.

* **CONSTITATIO**, Marius Mercator in *Sermon*. V. Nestorii pag. 88 : *Parco enim et mihi qui fessus sum, et vobis qui Cons stipendia laboratis*.

* **CONSTITUDIALIS**, Participatio stipendi. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 585. de B. Meinwero : *Stipendialis refectile que convenit uni fratri Constitudiali ejusdem Ecclesie daretur*.

* **CONSTIPS**, Papis, Participes.

* **CONSTITUTIO**, Idem quod *Stipulatio*, Contractus stipulando confirmatus. Charta Fuldis. apud Murator. tom. 1. Ampliss. collect. col. 361 : *Sed preces confirmatio ad instar testamenti, Constitutione* (sic) *testamentum, seu Constitutione* (stipulatio) *adinstar, omni tempore firma stabilitate capiat firmitatem*. Charta Sanegeudis pro Rorardo Abbate apud

Stephanofium Antiq. Pietav. MSS. tom. 3. pag. 880 : *Ut proressu reddito ista omni tempore in Dei nomine reddere persolvatur, Constitutione subnixa, manu propria subfirmavit*. [¶] Passim in chartis seculi. IS. et X. cum stipulatione subnixa. Vide **Stipulatio**.

* **CONSTITULATOR**, Charta Edgardi reg. Angl. laudata in voce **Characare** : *Hujus domo Constitutores fuerunt, quosque omnia etc.*

* **CONSTITUTIO**, Præstatio, que ex constituto exsolvit. Pactum inter duces Burg. et episc. Albiens. ann. 1600. Ipsi Prohib. tom. 2. Hist. Burg. pag. 262. col. 1 : *Attendentes non dicto episcopo et ejus ecclesie multipliciter obligatos et speciatim ob remissionem fructuum et rationem reddituum factam ad satisfactionem Constitutorum nostrorum, etc.* Vide **Constitutio**.

* **CONSTITUTE** [Certo. *Boet. in Arist. De Interpret. ed. pr. p. 349. (L. Quichez.)*].

* **CONSTITUTO**, Censui, consuetudo, præstatio que ex constituto exsolvit. Orig. Murensis Monasterii pag. 23 : *Iste domus Mura cum omnibus iustitiis et Constitutionibus legitimis ad se pertinentibus, etc.* Pag. 35 : *De Constitutionibus autem rusticorum, ne penitus memoria decedat, necesse est ut scribatur, etc.*

* **CONSTITUTOR** dicitur qui pro alio se solidarium promittit, vel aliqua facit, et alterius in se vocat, vel suscipit obligationem. Vet. Vocabularium utriusque ling. Lat. Græc.

* **CONSTITUTUM**, Decretum. Gloss. Lat. Græc. : *Constitutum, decretum, decretum*. Alia Glossæ : *Constitutum, opus, res, decretum*. Ciceron. *De Officiis* lib. 1. Probo : *Miraris fortassis quid ego imberbem Tribunum fecerim contra Constitutionem D. Adriani*. Vigilius PP. Epist. 15. *De præsentibus*. Principium aditæ sue que præcepti appendi, removere dignetur, et Constitutum commune expectare, id est, ut scandalizati Episcopi Latine lingue ad Synodum veniant. Vide *Codicem Justin. Anastasium in Vitis PP. passim*, Lupum Ferrar. Epist. 80. Baronium ann. 538. n. 218. ann. 601. n. 12. ann. 721. n. 1. etc.

* **CONSTITUTUM**, Dies constitutus, præstant. Lex Longobard. lib. 2. tit. 41. § 8. [¶] 40. Liutpr. 27. (4. §) : *Si talis causa fuerit quam deliberare minime possit, non præstantur dies constituti, sed aditæ illius de judicaria sua, etc.* Id. est, diem constituit, ut lib. 2. tit. 21. § 2. [¶] Roth. 240. Alias ita etiam usurpant Varro, Cicero, et alii. et Latini Scriptores.

* **CONSTONI**, Hæretici Valdensium sectarii, in *Constit. Freder. contra Hæret.* ex Cod. reg. 10197. 2. fol. 19. r.

* **CONSTORIA**, Idem quod *Conseus* vel *Constancia*. Gall. *Consensus*. Index MS. Benediciorum Eccl. Constantinensis fol. 7 : *Et tenetur facere Constoria diem Eccl. hujus factor pro dicta ecclesia*. *Idem*. Ibid. fol. 29 : *Et præcepti (Rector) sex bussellos frumenti supra terram que debet Constoria facere*.

* **CONSTRINUUS**, Fragmentum Petronii : *Destinatus ubi arctius doceret, aut Constrinuus, aut præconem, aut certe cæuicidum*. Appertinet forte, quod reum constringat.

* **CONSTRINGERE**, Cogere, Coercere, Gall. *Contraindre*. Loges Caroli M. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 110. col. 1. [¶] 191. : *Et quia nisi nonnulli, qui... non valent res, aut substantiam solvunt Constringi possunt ; ideoque circumquaque mallius ererere non cessant, etc.*

* **CONSTRINGIBILIS** Homo, qui coer-

ceri ex jure potest. Lit. Joan. ducis Bitur. ann. 1411. in *Memor. F. Cam. Comput. Paris.* fol. 123. r. *Molendini le Roy vulgariter murecupia, una cum coram salibus, aquis... aqueductis, hominibus Constringibilibus, tenentis, possessionis, etc.* [¶] 123. r. *Constringimus*. Nostris Constraignement, pro *Contrainte*, Vide, necessitas. Charta ann. 1247. ex Chartul. 31. Corb. fol. 53. v. : *Et voluit quod nos pure non constringamus*. Nostris Constraignement. Alia Th. de Consuec. ann. 1245. ex Chartul. S. Joan. Laudun. : *Je Margarie, femme qui decedast d'Arles, de la gel et de vol par son volent, sans Constraignement d'autrui, le don et les choses desur dites. Constraignement, in Ch. ann. 1806. ex Tabul. Carnot. in Chartul. S. Joan. de Lamoignon, ann. 1423. ex Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 558 : *L'apptat ou composition Contraintement avec ses icelle paroisse, etc.* Id. est, per vim, non sponte, eodem sensu, in *France*, ann. 1235. tom. 1. Ordinal. reg. Franc. pag. 629. art. 1.*

* **CONSTRUCTOR**, qui construat ad reparandis ædificiis invigilat. Stat. Miss. conc. S. Caroli. Bom. : *Non solvatur quod ille, qui pecunias levavit, de tribus in tribus mensibus aliis duobus sociis suis legale et bonum compensum de receiptis et datis reddere debet*. *Idem* in *Legibus* art. dicto depositario sine Constructo tradere teneatur.

* **CONSTUDDO** [Simul stades. *Gloss. Vat. I. V. in Gloss. Quichez.*].

* **CONSTULA**, ab Ital. *Costola*, Costa parva. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1235 : *Item unum aliam cupam cum operculo ad Constulas parvas*. Vide in *Costa* 2.

* **CONSTUMA**, Constumaciosa. Vide post **Constituto** 4.

* **CONSUETUDO**, Vide infra **Consuetudo** 2.

* **CONSUO**, f. vox scripta per abbreviationem pro *Constuma*, eadem notatione, qua *Constituto* 4. Charta ann. 1238. ex parvo Chartulario S. Victoris Massi. : *Tota Constuma remanet in dominio S. Victoris*. Altera ann. 1223. ex eod. Chartul. : *Consus, totum affare, scilicet et dominium et significationem, et jurisdictionem omninodam et jura universa pertinentia ad monasterium S. Victoris, etc.* [¶] Vide an idem sit quod supra *Consosia*.

* **CONSUENTER**, Pro *consuetudine*, nostris *consuetudine*. Chartul. ann. 1291. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 473 : *Propono quod vos in regressu nostro de consecratione vestra ad ecclesiam nostram Sidonensem, quibus omni humilitate et devotione et per modum illius, quem predecessores vestri Consuenter intrant, etc.* Reg. sign. *Pater Cam. Comput. Paris.* fol. 160. v. : *Et assavoir que esus qui par plusieurs fois et Constumentum y ont esté, perdont tous leurs nobles. Aconstument de Aconstumentem, eodem sensu. Lit. remis. ann. 1380. Chartoph. reg. ch. 165 : *L'epidemie et mortelle estoit ja commencie, dont plusieurs meurent plus que Aconstumentem*. Assis. Hæretic. cap. 22 : *Celui qui leveturment garde la parole des seignor, Constumentem, Assuetudo, vulgo Habitude, in Bestiario MS.**

*Tongues et per Constument
Et une chose solenne*

Aconstumentem, eodem sensu significat, libid.

Aut aspergit, qui a non sapit,
Sunt aspergitur vel non sapit,
Dicit vero Aconstumentem, etc.

* **CONSUETA**, Liber ritualis. Constitu-

tionem Synodal. diocesis Valentinae tom. 3. Concil. Hisp. pag. 597. col. 1: *Statutum quod Rectores Ecclesiarum parochiarum Valentinae Ecclesiae, Abscondit Consuetudines et Statuta consuetudinem Valentinae Ecclesiae, per quam instrumentum dictum officium uniformiter cum matrice sua Ecclesia celebrant.* Samuel et Iherum ibidem occurrunt, sed non in Concilio Tarracon. ann. 1591. Vide Consuetudinarius 2.

1. **CONSUETUDINALITER**. Ex more. Legitur in Vita S. Gregorii Pape tom. 3. Martii pag. 151. *Inter Chartas ann. 1019. Inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Chr. col. 141. in Conventa Episcoporum in apud Monasterium Balneisoleense tom. 3. Concil. Hirun. pag. 288. col. 2. et alibi.*

2. **CONSUETUDINARIE**. (More solito. Ordinato Philippo regi et Henrico II. cap. 1. Nisi... igitur Consuetudinariae accedunt, et ibi.

3. **CONSUETUDINARIUM**. Vide Consuetudo 4.

4. **CONSUETUDINARIUS**. *ἡθικός*, Glossar. Gr. Lat. [Comis, affabiles. Idem etiam ac consuetus. Supplement. Antiquarii: Consuetudinarius, *ῥηθικός*. Miracula S. Ludgeri t. 21. tom. 3. Martii pag. 657: *Jaume finit nostra, cum Evangelium more monachi Consuetudinario, etc.* Vita S. Leonis IX. Pape tom. 2. April. pag. 659: *Hic etiam habebat Consuetudinarios, et Consuetudinarius in Charta Caroli C. apud Doubletum Hist. Sandoyens. pag. 801. Ius Consuetudinarius, in Charta ann. 1889. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 365.]*

5. **CONSUETUDINARIUS**, Ritualis liber, in quo officiorum divinarum ritus fortissimeque descripti sunt, in quo Consuetudines Conventuales et Monasticæ exaratae sunt. Bromptonus de Osomondo Sarisburiensi Episcopo: *Hic composuit librum Ordinem Ecclesiasticum officii, quem Consuetudinarius vocant.* Vita Abbatis S. Albani: *Duos Textus auro et argento et gemis ornatos, sine Ordinalibus, Consuetudinarius, Missale, etc.* Infra: *Hic quoque consuetudines quas transmissit scriptas Lanfranci Abbati Paulo, approbavit et conservari persuasit, quas qui videre desiderat, in Consuetudinario scriptas poterit invenire.* Quibus verbis innuuntur Ordinales, Lanfranci Archiepiscopi, Cantuariensis, quas *Monachi tunc in Monasteriis, tunc etiam in Ecclesiis Cathedralibus observant.* Eiusmodi sunt *Udalrici Consuetudines Chiniacenses*, editæ ab R. P. D. Luca Acherio viro doctissimo, et *Consuetudines Floriacenses*, a Jone à Bosco.

6. **CONSUETUDINARIUS**, Consuetudinibus, seu tributis obnoxius. Vide post Consuetudo 4.

7. **CONSUETUDINARIUM**, molarum quas homines Consuetudinarii extrahunt sine pretio. Homines vero illos qui molas extrahunt debent monachi tueri et custodire. (Chart. de privilegio monachorum. Monast. Novi Pictavi. 1199.)

8. **CONSUETUDO**, Lex municipalis. Eberhardus Bethuniensis in Gradisimo cap. 12.

9. *Est in antiqua consuetudine prolela, Est Consuetudo jux scriptum more matris.*

10. Gregorius Nazianzenus Carmine de Vita sua :

Ἔστι γὰρ ἑγγόνων ἐν ἐκ νόμον ἄνευ.

11. Cassianus quæst. 47. *Ἐν τοῖς πλεὺς τοῖς γράμμα, ἐν τοῖς δὲ νόμοις.*

12. Usatici Barcinonenses MSS. editi à Raimundo Berengarii Comite Barcin. et Adelmo uxore, cap. 130: *Unaqueque gens propriam sibi, ac consuetudinem eligit et custodiat. Nos vero per chartas probabitur. Lex autem jura est species. Nos autem longa consuetudo est, de moribus tractat tantundem. Consuetudo autem est quæ quondam moribus et statum probabitur. Legem habet, quod per legem habetur; nam quod Rex Imperatori edicit, Constitutio vel Edictum vocatur. Omnia autem jura legibus et moribus continetur. Nos vero per chartas probabitur. Consuetudo. Institutio, aequalis duplex est, nunc in legibus, nunc in moribus. Privilegia autem sunt leges privilegia, quia prius leges; nam privilegium, iure dictum, quod prius constitutum fuerit. Quæ omnia fluxerunt ex Isidor. Origin. lib. 2. cap. 10. et lib. 5. cap. 8. Ila vero purgo appellamus Leges municipales civitatum, de quarum tanta diversitate ac varietate licet dicere, quod de variis gentium Legibus, quæ olim in Francia obtinebant, Agobardus adversus Legem Gundobadi cap. 11: *Atque utinam placeret omnipotenti Deo, ut sub uno piissimo Rege sua omnes regeretur lege ac ipsa ad quam et ipsi sunt, et proximi que respondet.**

13. Quævis lex, sive ex consuetudine recepta, sive etiam literis exarata. Epist. Tolosan. ad Petrum reg. Aragon. 1341. Inler Prologus ad Statuta Occit. col. 233: *D. abbas Cisterciensis nuntius suos cum litteris ad nos direxit, præcipiens ut omnes illos, quos in nuntiis continebantur, hereticorum et latronum, quod omnibus eorum rebus, baronibus exercitus tradere non differemus, ut ipsi ad cognitionem baronum, secundum iudicium et formam de Brachis de se præstarent.* Hinc Crier consuevit dicebant, cum aliquid ex lege vel jure exigebatur. Lit. remis. ann. 1412. In Reg. 1068. Chartoph. reg. ch. 230: *Ecce femme dit au suppliant qu'il alast Crier Consuevit sur Godefroy Baudemont chausseier, qui là estoit, pour un denier ou autre chose que ledit Godefroy devoit à ladite femme. A quy le suppliant obtempera... et de fait le vult exécuter pour l'amende de ladite Consuevit, qui estoit d'une pinte de vin.*

14. Quod Iidem Consuetudinarius seu legibus regeretur societas quælibet artificum, ipsa Consuevit nuncupatur. In lit. de l'Arche ann. 1348. ex Reg. 74. col. 10: *Oye la consuevit de la ville de Paris par la Consuevit des fiersseurs de la ville de Monstier-Vallier, etc.* Unde Consuevit, qui easdem Consuetudines servandas dicitur, appellatur. In Stat. pro talenclaire ann. 1300. inter Consuet. S. Genov. MSS. fol. 7. r: *Quant li nouveau talenclaire aura en tele maniere fait quatre ans acoustet, il prendra sur ceus qui pot de terre, et aura dedens le pot noit et nuiet, et venra en la maison aus mestres des talenclaires et les mestres valles, que l'en apela talenclaires; et doit cil nouveau talenclaire fuver son pot et ses nois au mestre, et dire: Mestre, j'ai fait et acoustet mes quatre années; et li mestre doit demander a Consuevit et c'est voir, et se il dit que c'est voir, li mestre doit baillier au nouveau talenclaire son pot et ses nois, et commander lui que les li gile au mur; et lors li nouveau talenclaire doit jeter son pot et ses nent et se il dit que c'est voir, li mestre doit baillier au mur de la maison le mestre au dehors; et lors doivent li mestre Consuevit, li nouveau talenclaire et tunc li mestre Consuevit et li vallet entre li mestre au maison au mestre, et le mestre leur doit*

fuver feu et vin; et chascun des talenclaires et li nouveau et li mestre vallet doivent chascun un denier au mestre des talenclaires pour le vin et pour le feu qu'il lieront. Et celui qui la Consuevit garde pour le roi.

15. *Legitur in consuetudine Condomini, ann. 1314. mus. arch. dep. p. 238: « Dixerunt ipsos dominos vel ipsos barones non teneri ad observationem ipsarum Consuetudinum per dictos consules allestatarum nisi in quantum conveniant juri scripto vel Consuetudini. Appellatur generalis. Ergo separando sunt Consuetudines generales provincie ex consuetudinibus particularibus urbis capiamus, pretereque consuetudo scripta aut non scripta opponitur juri scripto vel romano.*

16. **CONSUETUDO MARIS**, Quia scilicet res maritime regulariter ferunt, pro mercatoribus. Castet. ann. 1388. in Memor. Cam. Comput. Paris. fol. 71. r: *Dona nos poveri et auctoritate desistit desore, debet et discussione cognoscere et determinare commercium... selon la Consuevit de la mer.* Extant ejusmodi Consuetudines editæ t. 1. Probat. Hist. Brit. col. 786.

17. **CONSUETUDO USUFRUCTUARIA**, Consuevit singere et fructuaria, in Ch. ann. 1347. Vide Fructuarius et Viagerius.

18. **CONSUETUDO**, Regula monastica, seu vivendi consuevit, quæ in multis diversa. Orig. Murensis Monasterii pag. 15: *Qui cum constitutus esset, non tamen beneficium ad Abbatem, caput secundum priorem generalem dedit, sed per litteras regulariter vivere, etc.* Mos: *Contigit vero interm ut fratres de collo S. Blasii... mutarent suam priorem Consuetudinem.* Occurrit Consuevit etiam pag. 16. *Inter rogavit fratres qui sub anteriori Consuevit hic fuerant, si vellet obidere fratibus quos ipse hic adduxit.* Statuta Antiqua Ord. Cartusiensis 1. part. ii. § 15: *Secunda die et tertia leguntur fratibus Consuevitum post capitulum Monachorum.* Quibus verbis intelliguntur Statuta, duplices Consuevitines ejusdem Ordinis à Guigone II. descriptas, uti appellatur part. 2. cap. 1. § 7. cap. 3. § 2. cap. 23. § 10. quarum hic est titulus: *Incipit capitula Consuevitum Domini Guiponis Prioris Cartusie.* Ita Chiniacenses Consuevitines dicuntur ejusdem Ordinis Regulas, editæ primam a Bernardo Monacho, postea a Joanne Chiniacensi, Priori. In MSS. Codex servatur in Bibliotheca Sangermanensi, delude ab Udalrico, quod non primarie sentit regulæ, quæ forte nullæ ab institutoribus descriptæ fuerant, sed quæ suos mores, viis rationem ac institutum, aliis eorumdem Ordinum Monasteriis, a quibus rogati fuerant, scripto tradidit.

19. **CONSUETUDO**, Menstruus sanguis feminarum, qui consuevit tempore edit, nostris etiamum, *ὑμηνστα*. Vetus Interpretes Alexandri latrophiæ 3. cap. 1. Passion. *Conposuere quod non purgaretur menstrui, pro qua res magis existeret et expediret detracti sanguinem, et hoc adiuvaretur duplex et fuisse reuolunt, manifestum est: nam Consuevit quod est, menstrua, sic Glossa MSS.] regressa est, et a passione est liberata. Mulier 2. *ὑμηνστα ὑμηνστα*, in Nonomeneon, seu Patalienis in Graecia. fol. 547. 548. *ὑμηνστα* c. 419. apud eruditissimum Cotelierum tom. I. Monumentorum. Eccles. Græcor.*

20. **CONSUETUDO**, præstatio, pensatio quæ ex consuetudine præstatitur, ejus

Costuma legitur *Attraction*. Occurrit apud Martenium tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1049. In Chart. S. Vincentii Cenoman. fol. 44. et 224. in Bullar. Pontan. fol. 115. in Ch. S. Vandregesill. tom. 1. fol. 32. etc.

† *COSTUMA* AVALAGIUM. Vide supra *Avalagium*.

† *COSTUMA*. BLADI et *Fractus*. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 206. v.

† *COSTUMA* CANADES. Charta Phil. V. ann. 1218. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 310. Item *Costuma* censu, vide in licet super quemlibet focum unum manupulm, sub prelo xlvij. col. Turon.

† *COSTUMA* CORCUM. SICARDUM. Charta ann. 1190. in Chartoph. reg. ch. 219. *Hernero de Monte Martini redimus Costumum corcium et sicardum in nudatis editi.*

† *COSTUMA* DOLONIUM. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 206. v.

† *COSTUMA* FILI et *lenae*, ibidem.

† *COSTUMA* NEMORUM. Quae summa exsoluitur. Charta ann. 1302. ex Chartul. Campan. fol. 817. *Statutum est inter nos (abbat. et conv. Arremar.) et ipsam comitissam (Campanie) quod in Costumia sumorum et censu, qui in festo S. Remigii solentur annuatim ab hominibus de Paris.,... habebit ipsa medietatem, et nos alteram medietatem.*

† *COSTUMA* Quidam. Charta ann. 1302. in Chartoph. reg. ch. 219. *Quadrupedum*. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 206. v.

† *COSTUMA* SIDENTUM. *ipm. a. lib. quantum ad decem et octo, et octum de super septima quadrigarum*. v. lib. in eod. Reg.

† *COSTUMA*, ut *Costuma*, in Charta ann. 1220. in Probet. Hist. abbat. pag. 240.

† *COSTUMA*. Charta ann. 1185. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Christ. col. 169. *Insuper addo omnes ascensus in omnibus terris nostris obsequi omni redditu et Costumae, etc. Legitur alibi non semel.*

† *COSTUMATIO*, Res obnoxia Costumari. Leges Norman. apud. Lidevig. Hefm. MS. tom. 7. pag. 409. *Per sacramentum unius fit, videlicet in mercatibus et Costumationibus, de quibus Costuma requiritur a tali, qui in his utilis liberate.*

COSTUME, in Legibus Burgor. Scottorum cap. 141. 142. 143. in Ilmire Camerarii Scotti cap. 12. 13. in Statut. Davidis II. Regis. in Chartoph. reg. ch. 219. *Will. Thorn. pag. 1796. Henr. Knighton. ann. 1340. Tabular. Albertripe in Diocesi Langonesi ann. 1170. qui autem in mano domini Ruoni manserit, aliodum atque Costumam custodiabit, et ejus terrarum domini Ruoni erit. Rursum: Neque hi, qui in maris eorum manserit, Custodiabunt.* *Brunt. abbat. pag. 240.*

COSTUMIA, Mos, consuetudo, apud Baldric. lib. 3. Chronic. Camerac. cap. 40. [Alibi prestatio consueti. Convento inter Abbatem S. Truphi et Hugonem de Villers ann. 1195. ex Archivio ejusdem Monasterii:] *Habebit S. Urbanus medietatem cum hereditate et D. Hugo aliam, satis Custumie domini cujus terra fuit.*

† *COSTUMA*. Eadem notione qua Consuetudo 4. ter legitur in Ch. ann. 1216. ex Chartul. Campan. fol. 428. v. col. 1. *Costuma* et *Costum*, vide ex Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 429. *Item huius denarii pro un Costumal, que dicitur chavica de la horre Pierre Seille. Custumerie, eodem significu. Lit. remissa. ann. 1474. in Reg. 135. ch. 1145.*

Le suppliant pour aider à Jehan Ermenier à cultiver et lever certaine Costumerie, ... laquelle icellui Ermenier tient à ferme, etc.

† *COSTUMA*. Idem quod Consuetudo, Tributum Tabularium Burguliese fol. 130. *Mauricis Dominus Credonis concessit Ecclesie et Canonici omnes homines quos ille habebat in suo feodo, absolute ab omniibus Costumis. Infra: Concessit omnes Costumatus tam de advenis, quam de talitatu sua de tota terra quam acquirat, etc. Occurrit preterea in Monast. Anglic. tom. 1. pag. 362. Charta Gaufredi Archiepisc. Bardeg. in Curte vero de Faia, ... habere solabat quinquaginta solidos Costumales in anno. Ibidem: Quod in curte de Beneri habere debebat tantum suam quantum vellet: acenas quoque, gallinas et ceteros Costumales, etc.*

† *COSTUMA*, in Privilegio Templariorum Montispepinii concessa per Guillelmum Dominum Montispepinii ann. 1189.

COSUMA, in Charta Gaufredi Comitis Andegavi apud Sarranenses in Episcop. Andegav. pag. 125. *Concessi etiam ut omnia que habent, ... sine retinaculo ulius nesci Costumie quitta habent. Chodinus, lib. 3. de Sacra p. 11. et 1. 8. qui eundem Chartam describit. Costumie habet. At in alia ann. 1108. apud eodem Sammarthanos in Abbatib. S. Niv. Andegav. res. 834. et al. ann. 1108. apud Duchesium in Hist. des Chastaigners, pag. 4. *Cosuma etiam scribitur. Tabular. Dalonensis Abbat. in Charta de vicinis vicis, qui consistit in Cosuma, scilicet 4. denarii et 1. cephum sale plenum. [Rursus legitur apud Marten. tom. 3. Collect. Ampliss. col. 118.]**

† *COSUPNA*, COSUPENA. Charta Guillelmi de Cravenne ann. 1244. ex Chartulario Abbatum S. Stephani de Valibus apud Xantonos. *Notum facio, quod cum Stephanus Abbatem de Valibus impetrem super calafago foreste de Saliz de Cosupna quandam in eadem foresta, que vulgatur Batum appellatur. Aliud exemplar habet. Consupena.*

CONSUEUDINARI, Consuetudinibus seu tributis obnoxii. Villani, Cotarii a Costumari, in Consuetudinibus municipalibus passim. Charta ann. 1522. apud Beslum: *Quicumque voluerit habitare in ipso burgo, cuicumque homo sit, exceptis nostris domiciliis et Consuetudinibus hominibus, ad illi Guillelmi VIII. Ducis Aquitan. apud eundem: De cetero villam, liberam concessio eo tenore, ut desinere quilibet Consuetudinibus nunc illi recipiat. Tenantores, homines Consuetudinarii, in aliis Tabulis super eundem pag. 501. 345. 467. [et in nova Gall. Christ. tom. 4. Instrum. col. 365.] Notitia sub Gaufredo Martello Comite Andegav. ann. 1111. pro Ecclesia S. Laudi: *Volens contra constitutionem Illustrissimi Comitis habitantem in terra, que fuit Consuetudinaria sua facere. [Chart. abbat. Nobiliac. ann. 1085. et Notit. Nivel. ann. 1089. apud Guerd. in Irminon. Polypt. pag. 364. et 366.]**

† CONSUEUDINARI VASSALLOS. Consuetudinibus seu tributis obnoxii. Charta ann. 1207. in Chartul. Norman. ex Hist. reg. 1. *Damus, ... censum liberas terras in terra, que fuit Consuetudinaria, teforti, in tali videlicet assitia, ... in aurioli Consuetudinarii vassallos hominum tenentium de dominio et feudo Guechi.*

COSTUMARI, Eadem notione. Vetus

Inquisitio apud W. Dagdalum in Antiquitatis provincie pag. 605. *Et etiam omnes illi qui tenebant in bondagii tenura, solebant vocari Custumarii, inquisitio illi forestarum. Vide Charta cap. 19. in Addit. ad Math. Paris. 8. alique eorum habebat Custumarios redditus illis redditus annuos, etc. Monasticon Anglic. tom. 1. pag. 355. *Costum hominibus et servitibus tam villorum hominum, quam Custumariorum, etc. Tom. 2. pag. 218. In liberis hominibus et redditibus, in natis et Custumariis, etc. Adde pag. 308. [etiam lib. 3. cap. 15. c. 15. Stabilimenta S. Ludovici. lib. 1. Se gentis fere prent homo villam Custumarii. Passim in Legib. Francorum municipalibus, etc. Tom. 1. lib. 3. cap. 1. in quibus Nobilibus opponitur Custumarii. (Sed in Stylo Ledonensi cap. 3. art. 20. et apud Froissart lib. 1. cap. 147. et alibi Custumarii appellatur articuli Practici, quorum est testari apud iudices bas vel illas fuisse et esse patrias consuetudines, ad quos oportet lites deducere.)**

† *COSTUMARIUS*, Tributo *costumum* obnoxii. Charta Phil. Pulc. ann. 1306. in Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 31. *Que domus, contigua domui Roberti de Karentonio Custumarii nostri. Nisi sit costumae exactor. Priori notione Custumarii, quatenus nobili opponitur, in Lit. remissa. ann. 1474. in Reg. 135. 327. *Laquelle pillarte prenoient femmes par force, tant nobles que Custumieres. Adde Consuet. Andegav. art. 30. 32. 150. Cenoman. art. 14. et 15. et 158. c. 203. etc. Custumier et Costumable preterea nostris, Vir Custumarian peritus et in his versatissimus. Lit. remissa. ann. 1357. in Reg. 135. 145. *Costumarius, inquit, decessit esse seigneur proprietarie et a bon titre de certaine terre tenne in fief de feu Pierre frere Jehan, advocat en court laye et homme Costumable, ... mais sous ombre du grant port que ledit Pierre frere Jehan avoit en Justice par le moyen de sa science et de la pratique, etc. Alibi ann. 1459. in Reg. 135. c. 58. *Le suppliant aia me le titre de Brogeur, pour conseiller sa matiere avecques aucuns Custumiers et gens de conseil d'icelle ville. Adde Ordinal. reg. Franc. tom. 9. pag. 975. Vide Custumarii in Consuetudo 1.****

† *COSTUMARIUM*, Idem qui Consuetudinarii. Vide locum in Festuagium, 3.

† *COSTUMARIA*, Locum ubi *Costuma*, seu tributa exiguntur, verbi gratia in villis *Custumiere*, in Consuetud. Andegav. tom. 5. 60. *Custumerie*, in Cenoman. art. 62.

CUSTOMARE, *Custumare*, seu tributum exigere, nostris, *Lever la Custume*. Charta ann. 1270. in Regesto Constabularii Burdeg. fol. 224. *Ita tamen quod Custumare debet sine dicto Alia. Bonus Custumarius, in Titulere Camerarii Scotti cap. 18. Peccat qui Custumare, in Statut. Davidis II. Regis Scottie cap. 49. § 9. [Mercandiae Custumate, pro quibus tributum consuetudinarium exsolutum est, apud Rymerum tom. 5. pag. 100.]*

† *COSTUMARE*, *COSTUMARE*, Tributum, quod *Costumam*, vocabant, pro mercedum transvectione solvere. Charta Ludov. ann. 1207. in Chartul. Norman. Chartoph. reg. ch. 214. *Cum pluris natus mercatorum Bayonenses et ipsius apud villam nostram Rupelle una comparaverunt, ... et ibidem suis et suis consueverant et Custumaverant, nonnulli*

que mercatores alii in navibus dictorum mercatorum Bagiosentium et Japonorum vivat in quantitate non modica onerantur similiter Consummata, etc. Infra: Consummaverit et Consummata. Consummavit vero dicit videtur de eo, quod in usu publico est, in Lit. missis, ann. 1331. ex Reg. 146. ch. 185: *Leetius suppliant ne forga, ne ne flet forgyer monnoye, qui onques fuit Consummate.*

CONSUMMATOR. Consummator, Publicanus, qui tributa exigit. Iter Camerarii Scotici cap. 1: Consummatores, seu Consummator tam parces quam magne custumae. Custumariae itera etc. Cap. 13. ejus lemma de Custumariis parva custumae: *Primo capunt custumam largiori modo quam impostum est a Re, etc.*

Cap. 13. *De Custumariis* etiam dicitur: *Ubi magna Custumia dicitur, quae exigitur a subditis pro modo bonorum, in Statutis Davidis II. regis Scotiae cap. 19. §. 7: Custumarii burgorum qui de mandato Camerarii in dicta Custumia levanda intrinseant.*

† **CONSUMMATOR.** Consummatus exactor. Gall. *Consommateur*. Lit. ann. 1389. tom. 7. Ordinat. reg. nrae. 388: *Pedagogis, rebus, portuum et passagiorum custodiis, rectoris, leudaris et Consummariis, etc.* Occurrit praeterea in Lit. ann. 1393. ibid. pag. 381. et in a. 1400. ibid. 140. et Reg. Bitur. in Cam. Comput. Paris. fol. II. v. Alia ann. 1345. tom. 3. eorumd. Ordinat. cap. 318: *Nous a esté donné d'entendre que plusieurs seigneurs, barons, et autres s'esloient a aller encontre le teigneur descliffes, en enforçant lesdis religieux et leurs tenans de paier consuetues, trepas, et autres.*

CONSUETUDINARIA TERRA. Consuetudinibus seu tribalibus obnoxio. Vetus Formula: *Ita ut ab hac die obnoxio tempus et vires cum quibusdam rebus debitis, has, tenas, atque possideas, et quidquid ex eo, scit nos est aliis ingenuis super terram Consuetudinariam facienda, facere volueris, liberam in omnibus habere facultatem.*

CONSUETUDINARIA LEX. Charta Roberti Ducis Burgund. ann. 1042. ex Tabular. Sangerm. : *Inter cetera in villa quae dicitur Giliacum, plures accipi Consuetudines, sicut ab eis ducimus, lege Consuetudinaria.* Vide Probat. Hist. Burg. Duchesni cap. 7.

† **CONSUETUDINARIA.** *Consuetudinem obnoxio.* Tabularium S. Florentii: *Quoniamque de hereditariis in eodem claustris propter guerram habere necesse habuimus, non coepimus vendideri licere debuisse. Si domum fecerit ibi, recuperata pace, poterit eam inde portare. Si vero eam cuiusque vendiderit advena, fiet et hunc eodem domum Consuetoria.*

* [Legitur in Cart. N. D. Paris. II. p. 361. ann. 1380: *et Guardians de Janni aranger...* recognoscit capitulo et prebendariis ejus, apud Morlicum commonaribus, qui illam curiam in loco nemore dicto la Thiliere, ad opus solummodi domus suae Moriaci, duobus diebus in hieme et totidem in aestate, secundum consuetudinem que in loco gallice dicitur la Coustume la cage. §]

CONSUFGUARE. [meandose pro Consumscere, Suffocare.] Vide Suffragere.

† **CONSUL.** et **CONSULATUS.** quid sit in hoc Fredegarii Chronici loco, cap. 110. video inter eruditos controversi: *Ex istius tempore bis a Roma sede S. Petri Epistola, beatum Petrum apostolum claves mercedis sepulchri, cum vinculis S. Petri, et numeribus magnis et infinitis, legatione, (quod ante nullis auditis aut*

visionis his temporibus fuit) memorato Principi (Carolo Martello) destinavit, eo pacto tradidit, ut a parte Imperatoris recederet, et Romanum Consulatam praefato Principi exaceret. Variant hic Editiones quoqueque cunctae. Nicolaus Alemannus in Dissert. de Imperatoribus. Parisiens. pag. 14. *Consulatam*, Patriciam dignitatem, et civilem urbis administrationem intelligi contendit. Id negat vir doctissimus Carolus Cyprianus in Annalibus Francor. ann. 795. num. 12. Nam praeterea quod pro Consulatam apud Fredegarium, Consulatam legi debere existimus, secundum Editionem Brollaniam, quoque modo se res habet, Consulatam voce Imperatoriam dignitatem indicat inde opatur, quod in Caroli Martelli Liberis legitur: *Imperatoris mandatis apud signum lib. 4. de Regno Italiae ann. 801. quod etiam descripsit Vitus Amerbachius et Steph. Baluzeus, hac verba reperitur: Anno ab Incarnatione Domini nostri Jesu Christi 801. Indict. 9. anno regni nostri in Francia 38. in Italia 38. Consulatam autem nostri primo. Unde conficit per Consulatam, Imperium accessorio designari, cum Augusti eo anno titulum consecutus fuerit Carolus: adeo ut de Patricii titulo accipi non possit, quia longe ante obdormavit, et ante destinatus factus Imperator, ut Eginhardus, et alii scribunt. Tametsi valida videatur prima fronte viri admodum eruditi opinio, acim tamen, quod in Consulatam hocce loco Fredegarii pro Patriciatu accipi posse, qui et Martello oblati fuit, et ab eo acceptus. Nam etiam in Consulatam, acim diversis, et ex tempestate in Italia dignitates, quod ex diurno Romano cap. 1. tit. 8. etc. colligere est: ubi Consul is intelligitur, qui Romae vel curiae Romanae praesert, quemadmodum etiam in ceteris Italiae urbibus, quod exerte indicat idem Diurnus cap. 2. tit. 4. §. 6. et cap. 3. tit. 7. Extr.*

Quod vero apud Caroli Magni Diploma spectat, vox Consul, non tam revera Imperatoriam dignitatem designat, quam receptam apud sepulchre statui Gregorius Augustus formis, abrogata scilicet a Justiniano ea dignitate, quam sibi solis deinceps reservavit Imperatores, tamen Consulatus perpetui, quoniam sibi titulum arrogasse Visigothici Imperatores, et ipse Justinianus et ceteri alii in Novella 4. Tum enim ille Diplomatum annis Imperii cum annis consulatus ascribere videtur, ut fere semper idem fuerit Imperator et Consul, cum Consulatam una cum Imperio inirent. Sed longe ante Consulatus titulum ascribere Caroli Magni Vetus scriptor libere Gregorium anno 781. tom. II. Histor. Francor. pag. 187:

Tenore verborum transactioe Aliphi ipse

Erigen Rotomensis vocati quos Consul.

Quandocum tamen non Consulatus annis in iis descriptis legitur, sed alia formula, quomodo aut Justiniano obtulit, et ceteris. Post Consulatus annos, etc. quam quidem fere semper servatam constat a subsequentibus Augustis, qui ipso primo Imperii anno in Diplomatum, post Consulatus annos non aut debant, verbi gratia, in Actis liberatae a demonio virginis, apud Baron. ann. 718. n. 6. *Imperante domino nostro pio pio p. Imperante Augustus Constantino (Arturo) magno Imperatore anno primo, et post Consulatus ejusdem Serenissimi anno primo.* Ita tamen Consulatus annum

cum Imperii anno conjungebat, si sub anni initium utranque consecutus esset dignitatem, et enim secus, Consulatus annum a Kal. Januarii subsequentibus auspicabantur. Verbi gratia, Epistola Theodori PP. ad Bobolinum Bobiensem Abbatem, apud Ughellum, tom. III. num. 4. dicitur *quarto Nonas Maii, Imperi domini piissimi Augusti Constantini anno secundo, Consulatus primo, Indictione prima, anno 811. Indict. 1. tantum, qui et Heraclius dictus est, Heraclii majoris ex filio nepotem, Consulatus inisse Kal. Januarii, Indict. 15. anno Imperii 1. Indict. 1. Indict. 1. mensis Junio Indict. 1. Id pluribus disceptamus in ea Dissertatione quam de Imperatorum Constantinopolitanorum, seu Constantinensium per Imperium aut vocant, numismatibus institimus.*

Quo igitur Carolus Mag. recens Augustus dictus, eadem quam Constantinopolitani Imperatores dignitatem sese donatum ostenderet, vel in se trahantem totius Imperii auctoritatem ac dignitatem, tisdem quibus ille utilis uti voluit, adscripio reliquit. Consulatus perinde titulum quod Imperio, ille semper adjunxit. Quinimo in Diplomate a Juliano laudato, omisso forte notari vel exscriptoris vitio, Imperii annus primus Imperii, quod ille annus erat debuit, prout fieri consueverat in Byzantinorum Augustorum Tabulis, quod etiam in Caroli successorum Characteribus, quod etiam in Constantino eodem Hadriani II. PP. Epistola ad Actardum Nannetensem Episcopum, quae est undecima inter ejus. Pontificis Epistolae, quae sic incipit: *Caroli Mag. d. d. Martias...* imperante domino nostro piissimo perpetuo Augusto Ludovico magno Imperatore anno 19. et post Consulatum ejus annis 19. et post Consulatum ejus annum Imperii, anno uno Consulatus annum precedere. Quippe Ludovicus II. a patre in Italiam missus, a Leone IV. PP. in Imperatorem auspicatus fuit ann. 850. ut est in Annalibus Francor. Bertiniani. Consulatum autem init, aut sane auspiciatus est Kl. Januarii, ann. 851. quibus hac dignitas iniri solebat, uti mox docuimus. Prostat Diploma aliud Joannis VIII. PP. pro Monasterio Heraclii diocesis Pictavensis, in Spicilegio Acheriano tom. 18. pag. 554. dat. Imperatoris Constantini anno 1. Indict. 1. *Caroli a Deo coronato magno Imperatore, post Consulatum ejus anno primo.* Preterea aliud pro Monast. S. Medardi Siveconens. pag. 40. *anno 8. Indict. 1. Januarii Indict. 9. quarto Non. Januarii. Pontificatus nostri anno 4. anno 1. regnante domino piissimo Carolo Imperatore.*

Deo coronato magno Imperatore, ejus anno 1. Pro quibus quidem verbis post Consulatum, alia ejusdem Pontificis Charta pro Monasterio Trenearchensi, apud Chiffelium, ista habet, *et post Coronationem ejus, anno 8. Indict. 1. nam, si fallor, cum Imperator appellari oportet, demum, cum coronatus fuit. Porro dicitur esse Imperator Carolus Calvus de Christi natalitio anno 856. Indict. 9. Aliud Diploma Joannis PP. VIII. in Tabulario Flaviniacensi, sic clauditur: *Scriptum per manus Gregorii Notarii Sancti Monasterii Augustini anno 1. mensis Maio Indict. 10. Bene valeat, 4. Kal. Januarii, per manus Anastasii Bibliothecarii sanctae Sedis Apostolicae, imperante domino piissimo Carolo Imperatore.* Deo coronato magno Imperatore, anno 2. post Consulatum ejus anno 2. Indict. 10. Eandem denique formulam in Diplo-*

mate Formosi PP. pro Monasterio S. Theuderti diocesis perennis descriptum legitimus. *Data 7. Kal. Decemb. per manum Sergii Prinericii Defensoris manste Sedis Apostolicæ, imperante domino plesioio Wido.* *Wido a deo coronato magno Imperatore anno primo, et post Consulatum ejus anno primo.*

3. **CONSUL.** Comes, Bracton. lib. 1. de Ber. div. cap. 2. *Comes s. Consulat, aut a societate nomine suscipitur, qui etiam dici possunt Consules, a consulendo: Reges enim tales sibi associant ad consulendum et reguntur a Consulis.* Idem. Leges Edwardi Confess. cap. 2. *Quod modo vocatur Consiliarius, olim apud Britones temporibus Romanorum in regno Britannie vocabatur Consulatus; et qui modo vocatur Vicecomes, tunc temporis Vicecomes vocabantur.* Vita S. Guillelmi Ducis Tolosani scripta a comitaneo cap. 3. *Ambi quidem de seniore Francis Principibus Consules et Comeslibus, etc. cap. 4. Igniter Willaimus, nescit nomen Consulis et Consulatium, in rebus bellicis prius cohortis sortitur principatum. Et cap. 5. Adjuciat etiam condandam exercitum, ut totius Aquitanie, quoniam dignus est, investitur Ducatus, et de Consule subducitur in Ducem.* Ordericus p. 1. lib. 3. ex eadem Vita sancti Guillelmi: *Guillelmus ex patre Theodorico Consule et matre Abdani natus est, nomen Consulis et Consulatium, et de Consule sortitur cohortis sortitur principatum.* Abbo Mon. I. 1. de Bellis Paris. de Odone postmodum Rege vers. 40:

Hic Consul vocabatur, Rex atque futurus.

Et lib. 2:

Belligeri fuerant Utkonis Consule amico.

[¹⁰⁰ lib. 1. vers. 633. Adde 433.] Petrus Abbeardus pag. 143. *Vicem Imperatoris, cui per omnia obediunt, obtinet Ducemissæ; sed vero alius sibi in, quia dicitur Officialis, Ducem sive Consulum loca possident.* [Chronicon S. Petri Vini ad ann. 1108. apud Acherum speli. tom. 2. pag. 752: *Hildericus... multa passus a Proceribus Francie in eadem anno, propterque a Hildico, Rubeo cognominato, qui et fraude et dolove quidam suum datum dare volebat; quod quia dignitati regis indecens erat, et Consulibus regni displicebat, auctoritate apostolica, Chartes PP. distulit.* 753: *Scilicet et Consul Pictavorum, et Dux Burgundiorum, et multi alii Consules, qui sunt sub Rege Francorum.*] Ita usurpant passim Scriptores, Pachelius Radulphus in Epitaphio Wale Abbatis, Corbelensis lib. 2. cap. 6. Capitula de Weregildis post Concilium Gratianensem ann. 1288. Hildericus Episc. Comenensis. Epist. 18. 25. 26. et in Vita S. Hugonis Abbat. Cluniacensis. Rob. Monachus lib. 3. Hist. Hierosol. Sigebertus ann. 490. Vita S. Leonardi. cap. 5. Matthei Paris pag. 138. Gualfridus Grossus in Vita S. Bernardi Abbat. Tiron. cap. 23. [Scriptor Gestorum Comitum Andegav. qui librum suum *Gesta Consulum Andegavorum* inscripsit, Ordericus passim, etc. Vide Marcam lib. 3. Hist. Benevac. cap. 3. sum. 2. 3. [et Historiam translationis S. Audonis, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 176. ubi Rege regis Dux Normannorum, eorumdem. Consul appellatur; sed in Comes 2. observatum hunc Ducem interduam etiam Consule dictum fuisse.] [¹⁰¹ Annal. S. Columbe Senon. ap.

Pertz. Scriptor. tom. 1. pag. 106. ad ann. 1090:]

Quod Willaimus malis virtute notus, Ipse comitatus rex est de Consule factus.]

4. Pluribus licet hanc vocem Consul accepit probet Cangius; hanc tamen, quia ad historiam nostram maxime pertinet, nec cuique obvia sunt, adducimus. Charta Inghelst. Episc. Ambian. ann. 1118: *Quam (familiam) ante nostra tempora domini Castelli in iuste sibi usurpaverant, quoniam sciilicet clerici loci, frateris antiqui Consul Flandræ Eucram habuerat, recuperaverant.* Cum vero Baldinus Consul Flandræ Eucram possideret, etc. Alia ejusd. episc. ann. 1124 in Chartul. prior. Lehu. ch. 11: *Actum est hoc... Ludovicus Philippus in Gallia regnante, Karolo Ambianensi Consule feliciter.* Charta Beatr. comit. Bignor. pro monast. de Scala Dei ann. 1169. Rog. R. Chartul. reg. ch. 61: *Facta est hujusmodi donatio, ... Petro Consule Bigoriano.* Occurrit etiam in Vita Ms. S. Mart. Lemov. ubi voces Consul et Comes promiscue adhibentur. Vide infra Consulatus I.

5. Eodem titulo insigniebatur apud Neapolitanos is, cui supremum civilis regimen committebatur, quem simul et Ducem nominabant. Extat Diploma ann. 944 apud Murator. tom. 1. Script. Ital. part. 2. col. 481. datum a Joanne Consule utriusque Neapolis Charta aut. ubi apud eund. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 190: *Nos Sergius in Dei nomine emmentissimus Consul et Dux, etc.* Tislem quod appellatombus donatur. Tislem Dolensis tom. 2. Hist. novæ Brit. pag. 141:]

Splendens ad statera, armatus splendor et ipse, Genis Britannia nos confidit hoc temulo.
Hic domus, patria, salis nos matre relictis,
Dux modo, continuo de Deo sibi merces,
Neapolitanos regi, qui vixi torrens.
Id locus est nomen, procul hic oblitus;
Ut quisq. extiterit Consul, de Consule procul,
Frustul qui Consul consideret nectis.

6. **CONSUL.** CONSULES in civitatibus, qui in suis vulgo *Scabini* vocantur, quorum dignitas antiqua, Ausonius in Urbibus:

Bilige lantilliani, Reman cole, ævis in illis,
Consul in ambula, cunctis hic, illis curatis, etc.

[Recte Valestin in Valesianis pag. 180. et seq. adnotat, hanc locum a Cargio nostro non satis intellecto fuisse. Absque quippe non esse se dicit, a dignitate Consulem, quod hujus urbis Magistratus, qui Consul dictus fuerit, dignitatem obtinuerit, sed quod, qui Romæ reconvalescat Consul in omnibus totius imperii uribus Consul haberetur. Ab Ausonii temporibus ad institutionem *Scabiorum*, qui in Gallis appellati *Scabini* fuerint, Consules effugerunt anni plus septingenti.] [¹⁰² Vide Savini Hist. jur. Roman. med. temp. lib. 1. cap. 2. § 21.]

7. *Consules* Burbonice, in veteri Inscriptione apud Gruterum 429. 3. *Consules municipales*, apud eundem 90. 8. 351. 5. 481. 7. [Libertates ann. 1206. concessæ pro Rhabaldum de Gallia hominibus terre sue tom. 1. Hist. Dalph. pag. 10. col. 2: *Et volo quod hujus annis in Calina quatuor Consules eligantur ad festum omnium Sanctorum, quoniam consilio sua terra mea bene videbitur, subducere; si tamen aliquis fecerit injuriam, vel commissit unde puniri debent, consilio Consulum puniatur.* Hanc statim secio an ead. notione in Charta Philippi

Franc. Regis ann. 1219. apud Blazium tom. 7. Miscel. pag. 388: *Constitutiones ad conjurationes vel Consules non possunt facere civis Amiensis contra nos nec contra Episcopum nec Ecclesiam Amiensis vel Episcopum vel Ecclesiam Amiensis episcopus nos se habuerit vel debebit.*] Statuta MSS. Monspelienis art. 126. de forma Juramenti Consulum: *Statutum est, quod Episcopus, Prior, Montip. jam electi ad Communiatum Montepelienis jurare debeant, quod bona fide consulant in quibus Dominus locus suo statuitur in hac terra, et se requirere tenentur consilium dictorum X. et eorum stare consilio, etc.* Et art. 128: *Qualiter eligatur Capituli Curie: Similiter consulant Dominum et Bajulo Curie, et si quibus Dominus locus suo statuitur in hac terra.* [Vide Casaubonum ad Apulei Apolog. pag. 178.]

8. *Consules*, in Liberi. ville de Peyrouse ann. 1288. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 708: *Nous Jacques de Perceus et Pierre Bourgeois Consous de la ville et appartenance des Perceus, etc.*

9. **CONSUL.** Consules etiam dicuntur, qui in emporiis, seu portibus maris mercatorum jura ac merces tuerentur. Charta Jacobi Regis Aragon ann. 1298. pro Barcinonensi emporio: *Clavarios et naves integram licentiam et potestatem habere... ponere et eligere Consulem, vel Consules, quem et quos voluerit, in paribus utriusque Consilium dictorum X. et eorum stare consilio, etc.* [Extat in Statutis Massil. lib. 1. caput integrum num. 18: *De Consulis extra Massiliam constitutis...* in quibus Curia, et *Clavarios* et *Consules* vel *Bogios*, vel aliter aliis... eligendis de melioribus faciendis, et discretionem, et probitate, et honestate, ad honorem et utilitatem communitatis Massiliæ, et consuetudinis a Rectore Massiliæ, qui pro tempore fuerit, cum consilio et assensu Syndacorum, et Clavariarum communis Massiliæ, et Septimanensium capituli ministeriorum, vel majoris partis eorum, quibus dentur Consiliarii numero ibi non determinato. Delinde prius statuatur ad eos Consules spectantia, quæ longius esset hic referre.]

Habebant porro illi jurisdictionem in mercatoribus sue nationis, exceptis tamen majoribus criminibus. Charta Gulonis Regis Hierosol. ann. 1204. apud Guesniam in Annalib. Massil.: *Damus etiam vobis Curiam in Acon, et ad Vicecomites et Consules de hominibus vestris gentis habere, ut quicquid de hominibus vestris contra quemlibet de vestris querelam moverit, ante Vicecomites vestros debeat deventre, et ibidem factum recipere, excepto tamen homicidio, traditumque et falsamento monete, violentione mulierum, quod Rept vulgariter dicitur, que omnia Curia nostra reservamus.* Vicecomes autem quatuordecim annis ordine sacrorum sacramentum fidelitatis nobis faciet, et jurabit quod secundum nos servetudinem Curie vestre servare judicabit et discerneret. Tenet etiam in Statutis MSS. urbis Monspelienis Sacramentum, quod ejusmodi mercatorum Consules, cum magistratu suum ineunt, faciant iuramentum, quod si inceptum. *Item homo claret in Consul de mercatoribus natepans de Montepelien promittit se nos XII. Consules, que boni huius consilio donavit et tos et c. sacrosancti doli mercatorum deservit, et si quibusque violentione, et improprie enquirat, et dan expuravit, et de la honor del Commun de Montepelien, et de la Universal desit mercatorum farat et procuravit, et dels consules, et*

quoque sabbato simul erant, et quaque quinquena die Sabbati, stantiter omnes simul Paros, Quinquena, etiam praedictorum ad dies, ut praedictum est, sibi constitutos antequam prima cantetur, esse submonitionem cum aliis non offerri Paribus, si sit *Consummatio*, paginis quatuor solidos ad negotia Civitatis Rothomagi, vel Castellis Fales, et Consulatoribus absentes tamen, et sic de aliis Paribus duos solidos, Quinquena, circulatoribus de praecedenti Majori notam fecerit... Si quis Eschevinorum, Consulatorum seu aliorum Parium deorum sibi constitutus, postquam pro recte faciendis cum aliis ordinis sine Majoris licentia sedem suam consistendi causa reliquerit, pagabit XII denarios, octo scilicet Urbis Rothomagi, vel Castellis Fales, et quatuor Clericis et servientibus.

Idem qui alibi Adsores vel Adjutores nuncupabantur, Consultores dicti quod officiales municipales consiliis adjuvarent.

CONSULTUM, Sermo, res ipsa de qua consultitur. Est etiam Consilium per quod aliquis utatui consilietur. Evangelii lib. 3. Memorialis consilii, cap. 10: Suscipit tantissimis animis venerabilis mulier pius viri Consultum. Cap. 11: Ibi se famuli Dei aeterno foveant Consilio, roborantur industria, documentum martyrii: Nostrum Consultum... ut pii patris mentibus suis reponas. Gregorius Magnus lib. 4. Moral. cap. 36: Videns strictior Apostolus, quod Consiliarius regere, ut et praedicationis verbo non desinens Consultum praebere. Vide eundem lib. 1. Epist. 47.

CONSULTUM, Relatio ad Principem super aliquo dubio a iudice facta, in leg. 11. Cod. Theod. de Appellat. (11, 30). Consultatio, alibi non semel.

CONSULTUM, Consilium, synodale, in Glossis Regiis MSS. Cod. 1197.

CONSULTUS, Consilium. Dipl. Caroli, C. ann. 863, apud Hemer. in Aug. Viromand. cap. 38: Ita devotus et nullus in reliquo tempore abbas est qui villicus de eisdem rebus quidquam aliter usurpando vendicit, sed tantum cum Consilio eius. Charta Almar archiep. Aquens. ann. 1042. Tandem sumpto Consilio, magno quidem resultu, praedictus praesul ex clericatus cunctis dedere confidentes sibi quae confirmantes.

* (t. Noli) ut in nobis principari qui Deus clavigerum regni celestis et summum principem apostolorum unde valem delegit rectorem ecclesiarum, sed constans inopinabilem sententiam Consilium alique patricium secum pariter finitenuis commigrauit. (Diploma Lotharii, ann. 967, mss. arch. dep. p. 38.)

CONSULTUS REDIBUS, Consensus Consiliariorum regum. Charta Ludov. VI. reg. Franc. ann. 1120. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 322: Te quoque, sancte vir et venerabilis Bernardus, tuoque successor obitus Promoveat ex domo, familia et Consultu regis in perpetuum esse volumus, et eorum qui de domo, familia seu Consultu regis sunt, libertatibus, prerogativis, privilegiis et immunitatibus gaudere in perpetuum largimur. Vide Consultum 2.

CONSUMMA, Pars galaeae. Leg. galaeae Glossarij, et in leg. Gall. Benedictus infra: Consum, summa pars galaeae.

1. CONSUMMATIO, 1. Officium divinum et oratio sic dicta quod sunt opus consummationis seu perfectum. Canones Hieron. apud Mart. tom. 4. Aeneid. col. 8: Qui non occurrerit ad Consummationem cant. VIII. in ordine psalmos. Si

exultatio veniat post missam: quidquid conciderit, replicet et ordines, Fratres. Et cap. 21: Praesentia hominis libenter urinae hominis seu ejus sanguinem, VII. annos in pane et aqua et in Consummatione, hoc est, ut videtur, oratione. Vide Consummatio post Consummationem.

2. CONSUMMATIO, Opus ex diversis auctoribus collectum, in Praefat. Digest. Vide Consummationem.

CONSUMMATUM, Perfectum. Qui consummat et perdit. S. Cyrian. de Lapsis cap. 5: Dominus in verbis Doctor, Consummator in factis Theod. adv. Marc. lib. 4. cap. 32: Consummator non Testamenti. Eodem sensu Theologi nostras aiunt de Christo: L'auteur et le Consummateur de notre foi.

CONSUMMATUM, Gall. Consummatus, Succus ex decoctis carnibus expressus. Miracula B. Joannis Taussiani tom. 5. Julij pag. 82: Et ita dolore erat extenuatus et natura viribus consumpta, ut cibum nullum prater Consummatum, et illud in modica quantitate sumere valebat.

CONSUMMISSI, Simul consummi vel absumpti, qui una esse submitunt. Animo toti Consummissi, apud Achierum tom. 3. Spiell. pag. 450.

CONSUMPTUM, vel Consumptorio, in veteri consuetudine utriusque juris, est fies, idelicet quando dictio vel syllaba abraditur, et alia inscribitur.

CONSUMPATRIS, [Quae simul absumitur] (Annot. p. Ord. t. 1. p. 297.) (L. Quicherat.)

CONSTITUTI, id est, certa ratione, quae vanitatis indicium sit, consulti, auctores et nostras Carpius probat, in Statutis Benedicti Episc. Massi. ann. 1290. ex lib. viridi Episcopatus ejusdem urbis fol. 10.

CONSTITUTI, elegantes, ut discimus ex versione Gallica Statut. ecel. Turon. ann. 1390. cap. 24. in Cod. reg. 1397: Clerici... manent ex auctoribus Consuecric (sic) seu rostratis... non utantur, qui Gallice ita redduntur: Les clers ne usent pas de manches, ne s'oulers Coiffes. At vox Gallica Consut explicatur in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 267: Lequel Despinus tenant en sa main une espée toute nue, dist au suppliant ces paroles: Avez vous Bourguignon Anglois, toutes sont Consuetes; que vous ayez et vous ayez, et vous ayez comme, Tu n'en puez aler et demouras que, id est, confecta res est.

CONSTORES, Qui Consuetos conserunt. Grana Consutor in Chart. S. Petri Carthac. pag. 366. Advenio et Durando Consutibros. Ibid. pag. 509.

CONTA, Species navigii. Chronicon Andreae Dandini apud Maritor. tom. 12. col. 145: Bonum. Dicitur, quod non civitatibus et fidelibus suis desit, semper vigilans, destinatus quempuribus uiceris rei galaeae grossis. Contis alique navigia, etc. Vir dubio nullo legendum sit Concis pro Concha. Vide Concha 2.

CONTABULATUS LAPIDEUS, Chorium, Gall. Assise, lit de pierres, interprete D. Bouquet ad Hist. France, tom. 5. Corri. P. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 374: De hujus scilicet ecclesiae fabrica, mira lapideis Contabulatus construxit, multum nobis quod laqueumur aderat.

CONTAGIUM, Κοινωνία quod significat apud Graecos; Hymnum brevem sic dictum a voce κοινός, Parvus, eo quod pauci laudes aliquas Sancti vel Festi compellatur; et tenuem membranam, rotundo ligno, quasi jaculi fragmento

(κοινός) circumvolvi solitam. De hujusmodi rotulis nec habet D. Bern. de Monumentis Palaeographiae Graecae pag. 53: Est vero Contagium brevis baculus, ut plurimum palme longitudine, qui haeret obvoluta mire longitudinalis charta membrana, et utriusque extremitate inter agglutinationis confecta, ubi descripta sunt orationes et officia Sacerdotibus recitanda, cum Sacra administrant. Sunt porro Contagia in multis Graecis operibus descripta, ita ut cum ad primam paginam lectionem inean, pergantque donec ad baculum, unde ab altera pagina legere incipiunt, scilicet super Angulos, etc. Vide Contagium.

CONTACTUS, La vicinitas, in Glossar. Lat. Ital. MS.

CONTACTA, Aven. Bareleta serm. in Domin. 1. Advent. : Christus qui cepit in uxorem carnem nostram, que est filia Adae, et super omnes hanc Contadum essent, scilicet super Angelos, etc. Vide Contadum.

CONTADINUS, Accola. Tebaldis in Vita S. Ubaldi, tom. 8. Mail pag. 653: Mitius interea sunt dives legatum et Contadinus suos, cum quibus guerram habebant, et eos, ut ad tanti Patris obsequium securi veniant, vocant: remittunt sibi viciniam culpas; et praecipue nobilibus contadinis, omnes qui per guerram contraxerant, offensas ignoscunt. Italis Contadino, Rusticus, qui ruri habitat, vicinus.

CONDATOR, Vox Hispana, Calculator, Praefectus ararii. Acta SS. Mail tom. 7. pag. 376. de S. Ferdinando Reg. Castellae: Fides de Scudero de Spina, officio quod dicitur Contador, fungens dicitur quod... cum adveniens galaeae India, ipse cum aliis compluribus condescenderunt lembum Avenae, ad excipiendo praedictis Contadoribus.

CONTADOMIA, Zenarium, seu locus ubi numeratur pecunia. Acta SS. Mail tom. 3. pag. 638. de S. Isidoro Agricola: Bartholomaeus de Urbe Ostensius ejus loci quoniam a numeranda pecunia regia Contadorum majorem nominant.

CONTAGIARE, Clare, in jus vocare, idem quod Attachare. Petrus de Cagnieris Advocatus Regius: Facient Contagiari et compelli per suos Praepositos Clericorum mulieres viduas, et nuntur habere eorum cognationem.

CONTAGIUM, Contagione correptus. Acta S. Delcolis Abb. sec. 2. SS. Benedict. pag. 115. ubi de subita funestaque morte Loharil Regis: Ita cum suis omnibus subita cura Contagium atque plagus est, ut de tanta multitudinis nec tantus sit usus, qui inlaverat cibum aut pilus.

* Nostris Contagievor. Morbosus, aut morbos proclivis, vulgo Maladij. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 20: Jehanne femme Johan Ferry maladije et Contagievore de plusieurs, devotes et creus maladije, etc.

CONTAGIUM in Gloss. Gr. Lat. exponitur ἀπὸ νοσούντων ἀποτόξιν. Virgilius Ecl. 1.

Nec minus vicini proelia laedunt.

Acta S. Quirini Mart. lib. 2. n. 42: Bos infectus Contagio, non amplius pedibus utitur, sed in laqueo, et in laqueo Contagionem dicit Salustius: Post ubi Contagio, quasi pestilentia inerat, civitas inmutata. Hinc notum Contagion, pro pestilentia. Vide Gloss. Jacobi Gotfred. ad Codic. Theod.

CONTAUUM CARNIS, Turpitudine, pudendum flagitium. Statuta generalia

porre. Tertull. de Resurrectione carnis : *Contempnent festu, contemnant natu.* Vide *Yvesagora*.

1. **CONTEMPORITAS**, in Vita B. Giraldi de Sella, apud Martenium tom. 6. Ampliss. Collect. col. 369.

2. **CONTEMPA**, Contemptus, neglectus. Privilegium Ordinis II. Regis pro Monasterio S. Martini Compostellani inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 171 : *Quicumque... quod natus est concessimus inde auferre praesumpserit, ad in Contempna miseris (id est, neglectis habuerit), quique tale fuerit sit maledictus et econominatus.*

3. Idem potius quod mox

4. **CONTEMPTIO**, Contemptio, controversia, cunctis. Vide in hoc verbo Charta tom. 1187. tom. 1. Probst. Hist. Brit. col. 713. Sciendum est vero, quod alii *Contempnas* erant inter ipsam priorem H. et G. supradictam militem usque quibusdam domis, quas parentes ipsius G. domui Pontis in cunctis antequam contulerant, quas omnino dimisit. Alia ann. 1208. ibid. col. 810 : *Willelmus... movit Contempnas advenas monachos Pontisvillani etiam quibusdam domibus, quas pater ejus... fecerat. Vide infra Contempna.*

5. **CONTENDERE**, Extendere, exponere. Hincmarus Rem. Carolus ad Cardinalem Regem apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 821 : *Cur autem illi vobis scientibus scribo, quia vobis tacere non audeo, patenter Contendo.*

6. Nostris ab eodem verbo, sensu quo a Latinis usurpatur, Contendere, pro *Tacher*, *faire ses efforts*. Lit. remiss. ann. 1580. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 229 : *Jehan de Hanappes pour l'affection desordonnée qu'il avoit ou Contendoit à avoir à l'adite Marie de l'accompagner charnellement, etc.*

7. **CONTERENDUM**, Testamentum, Contendere ut irritum fiat, illud rescindere. Consuetudines quas Comes Montis-fortis stabilivit apud Pamias ann. 1212. Inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 857 : *Item, maritima mulierum reverterant ad heredes ipsorum, ut possint inde Contendere Testamentum, si voluerint.*

8. **CONTERENTUM**, Vide *Contere*. 9. **CONTERARE**, Tererem facere, macerare. Gall. *Attendre*. Jacobus Cardinal. in Vita S. Petri Caelestini tom. 3. Mail pag. 454 :

Non dicitur atque fimbriae lymphas liquissimas unguem Contereant, etc.

1. **CONTEARE**, Satisfacere, nostris, *Contester*. Synodus Soderens in Hibernia : *Si vir aut mulier obierit, et aulda bona ad Contendam Ecclesiam pro sua sepultura habuerit, etc.* (Occurrit apud Acherium Spicil. tom. 4. pag. 138. Rymertum tom. 11. pag. 467. col. 1. in Actis SS. Julii tom. 2. pag. 427. superius in voce *Anata* et alibi non semel.)

2. **CONTESTATIO**, Eadem notione. Gall. *Contestament*. Occurrit in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 151. et in Conciliabulo Berpian. ann. 1490. Concil. Hisp. tom. 8. pag. 638.

3. **CONTEARE**, Placare, satisfacere, Gall. *Contester*, appaisier. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 83. v. *De quo pro parte suo editit Contestatus. De anno 1237. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hecara. cap. 18. pag. 35. Guericorum stipendia pro futuro anni dividio paravit, vel saltem veris stipendiis Contestatis, etc.* Oliver. Mailard serm. 4. de Adv. : *Sed illi statim*

pacificantur et Contentantur pro causa parve, et non pro magna.

4. **CONTENTARE**, vox Italica, Assentiri, consentire. Charta ann. 881. apud Murator. in Antiq. Rens. pag. 212 : *Eti illi heredes et proheredes mei, qui exinde subtrahere voluerit, et in hac ordinatione minime Contentare voluerit ad ipsam abbatem ordinandum, quem ipsi vicini sacerdos et laici exegerint, etc.*

5. **CONTENTIA**, pro contentio, litis, jurgium, apud Rymertum tom. 12. pag. 50. col. 1.

6. Nostris Contens, eadem notione. Jofredus in S. Lador. edit. reg. pag. 141 : *Et tandis que la Contens en dura, l'exceque me fit econvenir.* Charta ann. 1286. ex Chartul. S. Mart. Pontisf. fol. 38. Paignon. Contens, contensio inde *fuit mea, etc.* Que se Contens movoient entre lesdits seigneurs et leais supplians, etc. in Lit. ann. 1570. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. in Lador.

7. **CONTENTIBILITER**, Contentendi seu pugnandi animo. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 116 : *Com habitatores ipsi non Contentibilibiter, sed ut possent dictorum hostium, saltem ad tempus, furoribus rabidum temperare, premissa omnia fecissent.*

8. **CONTENTIARIUS**, Qui contendit, apud Lindewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 319.

9. **CONTENTOR**. Vox notariis usitata, qua iura exsoluta esse et se contentos proferunt, *Contentor, dicitur contentor*. Confirmat. stat. ann. 1380. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 374. art. 5 : *De Curis predictis, ut in audientia expeditur, procedantur deliberant, traditur le Contentor per dictos consueviarios vel deputatos, etc.* Lit. ann. 1372. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 314 : *Dictus Guillemus promisit per suum juramentum coram I. domino, reddere le Contentor notario, si notarius minime sit contentus. Adde tom. 5. eadem. Ordinat. pag. 22. et 95.*

10. **CONTENTUS**, Nameratus. Epistola Johannis de Monasterio apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1391 : *Assemit uno in foro, unica expeditione, sola in hora pro duodecim florentis scutis aureis in Contento vendidisse, id est, numeratis pecunia, Gall. Argent. contenti. Vide Contatus.*

11. **CONTERATI**, Italici Terracani. Contranei, ex eadem contrada, de mense comitatus Anonymus Barones in Chron. ann. 1040. et 1041 : *Et ipsa Contrati interfeuerunt Chiroscadi Criti.* Porporam apud Lupum Protospatham *Contrati* scribitur anno 1040. (Vide Marston. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1190. voce *Contrada*.)

12. **CONTERANUS**, Eadem notione. Brocardus in Descript. Terrae Sanctae : *Patet sunt hodie in Terra Sancta non pauci, qui spontanei peregrinos et Conteraneos mox.*

13. **CONTERIVER**, vox Belgica. Telon. S. Bernardi MS. : *Pensa de Conteriver, etc.*

14. **CONTERIBUSTERIUS**, Homo conditionis obnoxia, qui tributa domini tenetur exolvere. Berengarius de Tarragona in Epistola ad Heliconem Reg. Aragonie Huguon. Archip. Tarracon. ann. 1171. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 383. et in Appendice Marce Hisp. col. 254 : *Boique cum Conteribusteriis nostris, qui insubediuntur, freti me fecerunt sacramenta, et eos facit jurare adferunt eum.* Vide *Tributus*.

15. **CONTERMINALIS**, *Confinalis*, in Glossar. San. German. MS. num. 503. 16. In cognitionem *Conterminata* (motionis). (L. Quicherat.)

17. **CONTERMINUS**, Confinis, Contingens. Cildas Ferraris *Contra* *Contempnere* in parvo Chronico Ferrar. apud Murator. tom. 8. col. 473. (Vide *Forcellianum*.)

18. **CONTERNARE**, CONTERNATIO, Hicnens de Limitibus agror : *Quod si illis permissum erit, ut inter convenientes Conternantur, Conternati sortiri debent, qui tres priores Contritus sortiri accipere debant. Conternationum facturum singula fratibus nomina incriminem, etc.* Sic Conternatio fuit sortis in qua in tres partes dividitur, Gloss. in Grac. : *Conquerantur, Curvati sunt cunctis.*

19. **CONTERNARE**. Vitulum Conternationem, apud Isaiam cap. 15. v. 5. Hierem. cap. 48. v. 14. *Moxo* *caricivores* vertunt *Grati* Interpret. *Conternans*, dicitur tile qui est in completionem tertii anni : unde dicitur *Conternans*, quanti annis tertium annum, quam triensit, vel triens annorum dicitur. Unde dicitur cap. 15. *Veles ejus usque ad Segor vitulum Conternantem, id est, vitulum trium annorum : vel Segor civitatem parvam dicit vitulum Conternantem, quod est vitulum, quia secundum Glossam, animalia sunt robusta tertio anno, sicut homo in trigesimo anno. Hierem. cap. 48. dicitur : A Segor usque ad Conternantem, dicitur Conternantem. Ubi quidam libri falsi habent, *vitulum Conternantem* ; et secundum Papiam, *Conternans* est vitula tertium annum agra. Joab. de Janu. v. 15. S. Hieronymus in Epistola ad S. Paulum.*

20. **CONTERREARE**, Vide *Conterati*. 21. **CONTERREARE**, Ameliorare, societatem intrare cum aliquo. Tertullian. adv. Hereticos : *Cum Africane Ecclesie Conterreavit.*

22. **CONTERERATIO** HOSPITALITATIS, apud eundem.

23. **CONTESTA**, 1. Septimatum seu palli virgini vimineis contexti vel iugati. Chron. Parmense ad ann. 1217 : *Et moledina de brachis et equis propter defectionem agrorum et omnium, facta fuerunt per civitates et palli septati et strinati per omnes vicinas et Contestas et palancatas. Corbes virgini Contestas pro contextis, in Charta ann. 1495. ex Archivo Piscatorum Massi.*

24. Ab Italico Contextus, archibus. Hinc 25. **CONTESTA**, Servitii genus, quo subditi sepeliamur domorum condere tenentur. Charta ann. 1194. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 142 : *Recoignitum est igitur et concessum, quod Diterens vicecomes in villa Bitergan in hominibus ecclesiasticis et in suis non haberet tantum, Contestam, aut albergam.*

26. **CONTESTABILITAS**, Dignitas Comitatus Sabaudi. Vide locum in Capitaneatus post Caput.

27. **CONTESTABILIS**, CONTESTABULUS. Vide *Comes Stabuli*, in *Comes* 2.

28. **CONTESTADA**. Vide *Contestatio* 3.

29. **CONTESTARI**, Deponere, veluti testamentum, in Charta Hinnimii Regis Lascitane aere 939. apud Rodericum da Cuscha in Hist. Episcop. Porticensium 1. parte cap. 1. pag. 134.

30. **CONTERARE**, Admonere, inducere, seu potius repugicare, pro *Contrare*, quoque *Conterare*, *insurgere*. Lex Bajuvar. tit. 2. cap. 5. § 6 : *Si servus hoc secutus fuerit, subducatur et vendatur : minis vero ejus omnia annua restitut, quia servus non Contestatur, ut talis*

1291. lom. 4. Ordinatio. reg. Franc. pag. 45. : Quod aliqui iudices dicitur illis extra dictam villam ad aliquod iudicium sine curiam, coram aliquo iudice, commissario iustitiarum minime citabatur, nisi pro citari mandabatur. Contractus mobiliare, qui circa res mobiles versatur, in Lit. remiss. ann. 1427. ex Reg. 176. Chartop. reg. ch. 661. : Le suppliant ou contempré de comparaitre. Contractus mobiliare qu'il avoit eu à certaine persone par marchandise pour le fournir de certaine quantité de pennes à faire culres, etc. Vide alia notitia in huiusmodi.

• **CONTRACTISTA**, Notarius, contractuum scriba. Stat. comitat. Venetis. sub Clemente VII. PP. cap. 36. ex Cod. reg. 429. A. : Scilicet ad hoc, tanquam notarii curiam cum alia Contractista, in instrumentis... verborum superfluitates cumulat et apponit pro amplificatione solaris et pecunie a paribus et aliis Contractibus extorquendis, etc.

• **CONTRACTORIA DOMUS**, Xenodochium contractorum seu membrorum caporum, in Charta ann. 1290. apud Brunnale in Descript. urbis Lugdun. pag. 60. Contract, a Contractus, vulgo Estropia, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 102. et Contract, in Charta. Hinc Contracture, pro Contractio, Contractus morbus, in Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag. 490. : Ele se senti alergie et d'efforce de cele maladie et eut li bras et de la jambe et de la cuisse, quod tantum.

CONTRACTORIUM, Musculus qui astringit rectam intestinum, ne intemperata excrementa effluant. Gloss. Lat. Græc. : Contractus.

CONTRACTUM, [Comparatum, acquisitionem] Vide **ACTUS**, **ADTRACTUS**.

• **1. CONTRACTUS**, Contractio, regio, tractus. Vide S. Vindiciani Episcopi tom. 2. Martii pag. 77. : Cum in Contractis insignis Monasterium extruxisset, Vide **Contracta**.

• **2. CONTRACTUS**, pro **Contractio**, Concilii. Tolet. VIII. tom. 2. Concilii Hispan. pag. 642. : Optamus nulla prophane solius et summe Divinitatis nomen existeret ad evocandum, nullo perjurii sacrilegio indebitè profanandum, nullo usque Contractu fallacie contempnendum.

• **3. CONTRACTUS**, Mancus, membrum captivum, **ACTUS**, **ADTRACTUS**. Ratulato Italia. Glossæ MSS. ad Canones Conciliorum. : **Contractio**, claudis. Tabularium Bellioecense in Lemovicum, num. 65. : Adolescentes etiam qui deportabatur ad Franciam, Contractus fuit in ipsius intermissione cum magna felicitate liberatus, et ad altare B. Petri currendo festinus pervenit. Vita S. Willibaldi. : Et manus que Contractus sunt solute. Occurrit passim in Vitis SS. Robertus Bourroun in Merlino MS. : **Urfus** Lemenna, si trouverent un Contract, quant il furent liés de Foer; et si Rois passa par devant lui, il le feroit erie, Rois, etc. [Le Roman de la Chapeleuse MS.].

• **Urfus** velle bogos.

• Et d'un vlain Gouail,
Quant est l'asse bellé,
Qu'est il cors est si hüll.

CONTRACTIO, Ipse contractus morbus, in Historia Tractatus de Gorgoni cap. 15. Glossæ S. Bened. cap. de Medicina. : **Contractio**, $\pi\alpha\rho\alpha\sigma\iota\varsigma$.

• **4. CONTRACTUS**, Convenerium, Glossæ. vel. ex Cod. reg. 7611.

CONTRADA, Vide **Contracta**.

• **1. CONTRADERE**, pro **Tradere**, Donare. Occurrit passim. ¹⁵⁰ Vide Martin. Pap. Diplom. pag. 297.

II

* [S. Si aliquando placeat nobis vel alii de successoribus nostris mobilia tem nostrum monasterio sancti Martini de Campis Contradere. (Cart. N. D. Parisi. l. 42. an. 1130.)]

• **CONTRADICENTIA**, Ius, questio, controversia. Sententia arbitri. ann. 1385. Inter Probat. domus de Chaban. pag. 72. : Quod dominus Hugo de Chabanois, miles et nobiles Hugo de Essel dominus de Carthio heredes Contradicentiam de quadam capella disrta, etc.

CONTRADICERE, Interdicere, vetare. Concilium Moguntinum ann. 847. cap. 20. : **CONTRADICERE** queque ut in quarta generatione nullius episcopi conjugio capulet. Synodus Veronensis ann. 755. : Ut nec Episcopus, nec Abbas, nec alius Laicus pro iustitia facere ad sportulas Contradicere accipiat : quia ubi dona intercurrent, iustitia evanescit. Capitulare l. ann. 852. cap. 31. : Ut in forester nostras foramina nostra nullo furori audiant, quod iam multis vicibus fieri Contradicimus. Concilium Wormatiense ann. 898. cap. 78. : **Contradicimus** queque ut in quarta generatione nullius episcopi conjugio capulet. (Leges Pipini Regis Italiae cap. 8. apud Murator. tom. 1. pag. 119. col. 1. : Et si forsitan Francus aut Langobardus ad habens beneficium iustitiam coere noluerit, ille iudex in cuius Ministerio fuerit, Contradict illi beneficium suum, interim dum ipse aut Mius eius iustitiam faciat.)

• **CONTRADICERE**, pro **Tradere**, Sic ut Nicolaus II. PP. promulgatis in Synodo Romana ann. 1059. : **CONTRADICERE**, Renuere, denegare, etc. Concilii Francoford. ann. 794. 84. cap. 65. : **Contradicere** est ad id loco, in aliquo negotio emptiois vel venditionis, etc. id est, accipere non vult. Res sua et Contradict, in formula 119. apud Lindenbrogium, id est, denegare reddere noluit. Eadem notione in Lege Alemannorum tit. 85. : Si Contradictum eum (servum) et reddere noluerit. Propter illam terre alicui Contradictus, tit. 84. : **Contester la propriété à quelqu'un. Servile opus ancilium Contradictor**, tit. 18. 12. impedire. [Charta ann. 1126. ex Archivio S. Victorii Massii. : Invenimus quendam Presbyterum ferentem vinum ad Monachos : tulerunt autem eum cibulum et astutus, et Contradictum vinum, id est, falsum impedierunt iustitiam.] **Contradice** iurisdictionem, in Lege Ripuar. tit. 47. § 2. Id est, domum ad querendum intrare cupientem prohibere. **Contradictio** sileus, in Capit. pro partibus Saxon. cap. 26.

• **CONTRADICERE**, idem quod **Diffidare**. Frider. I. Constiti. contra Innocentium ann. 1187. ap. Periz. vol. Leg. 2. pag. 65. : Per certum quantum sum vide fiduciet eum. Quod si leus diffidendum se fuisse negare voluerit, nuntius idem, si vius est, fuerit, quod Contradicti est super dictum. Quod si dominus sui Contradictus alicui dederit... Contradictor est ante terminum statutum nequaquam possit. Vide Halsus. Glossæ. German. voce **Widerlegen**, etc. 1010.

• **CONTRADICTARIA**, Oppositio, contradictio. Conc. Constant. tom. 1. part. 10. cap. 7. an. 1599. : Auditor Contradictarum cum sit atheni etiam etiam doctor, et assumatur de rota, rei aliunde, dummodo sit excellens in scientia juris.

• **CONTRADICTORIUM ADULTERIA**, Ubi auditis partibus contradicentibus iudicium pronuntiatur. Litteræ Johannis Ostiensis Episcopi, ad Universitatem Coloniensem ann. 1417. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1699. : **Capitula con-**

cordalia et ad utraque parte sponte suscipiunt... in Audientia Contradictarium... lecta et publicata.

• **CONTRADICTOR**, Oppugnator, qui contradicit. Charta Duclis Bohemii ann. 1018. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 37. : **Contradictores vero huius privilegii et invasores pronuntiavit Ecclesia cum Datan et Abiron... accipiant portionem.**

• [Charta ann. 869. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 618. : Ut nemo de his... audiat quicquam calumniare vel repetere ; sed sitis concessus abaque velle.]

CONTRADICTORIA, et **CONTRADICENS** PARS, Opposita, contraria, apud Alanum de Insulis de Planctu nature pag. 283. ubi Edit.

• **1. CONTRADICTUM**, Gall. **Contradicti**, Contraversia. Sine Contradictio apud Thomam Madoz Formularis Anglicani pag. 363. Vide **Contradictio**.

• **2. CONTRADICTUM**, Appellatio seu provocatio ad superiorem iudicem, qua inferioris sententia contradictricta Charta ann. 1155. tom. 1. Probat. Hist. Ital. col. 629. : **Hæc omnia predicta ego Eudo (dux Britannie)... monachis confirmavi libera et quietam cum omni iure et dominio, et contra omnes iudices et contra omnes consuetudines et servitio, et exortica, et curia, et homagio, et Contradictio, et ressorto, etc.** Vide in Contradictio l. 1.

• **1. CONTRADICTUS**, Cui contradictrictus, adversus quem lis movetur. Convento inter Andream Domipum Vitrei et Guill. de Guircha ann. 1158. apud Lohbium Hist. Ital. tom. 2. col. 5. : **Sic Curia Domi, Guircha Contradicta** Vitrei de illo feodo quem tenet de Domino Vitrei, **Contradictum** illud ibi in Curiam Domini Vitrei... Et si Curia Domini de Resteris Contradicta fuerit, **Contradictum** illud ibi in Curiam Domini Guirche, et desum in Curiam Domini Vitrei.

• **2. CONTRADICTUS**, Contradictio. Capituli Caroli C. ann. 859. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 677. art. 13. : **Novas et decimas unde statutum est abbas alijus Contradictio recipient.** Vide **Contradictum** l. 1.

• **CONTRADICTIO**, Traditio, Donatio. Occurrit in Charta Stephani VI. Papa inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 161. col. 1. et alibi non semel.

• **CONTRADICTUS**, Traditus, donatus, in Charta Stephani VI. Franc. et Lovanobani apud Doubletum Hist. Sandionys. pag. 174. et alibi.

• **CONTRADO**, [Trado. (Gass. Vir. 5. 6.)] Predicta substantia Johanni, viro Iarissimo, Contradictor, (Zb. 8. 25.) (L. Chierati.)

• **CONTRADOS**, Idem quod practicus nostris Gata de Surco, Quod conjugium est ratione dotis et quia, nomen testam. Guill. milit. de castro Barco ann. 1319. tom. 3. Col. Ital. diplom. col. 1949. : **Pro solutione mille libras** (sic) denariorum Veronensis quare (accipit) in date et pro omni lucro, seu **Contrados** sue (uxoris) meque dotis. Stat. Cadubrigi pag. 39. cap. 43. cuius titulus est : **De dotibus et ratione dotis et quia, nomen debet observari.** Et affirmatio fuit quod in Cadubrigi de dotibus et Contrados inter virum et uxorem sui eorum heredes, non obstantibus aliquibus pactis dotationis in instrumentis dotibus contentis, talis ordo, ius et convetus deinceps observetur et observari debet, videlicet si vir sine maritus, durante matrimonio, decederet

63

Convenir pardonner lui au Chastellet Richard de Vidy. Aïme ann. 1461. in Reg. 181. ch. 30: *Item lezous faitoit enconvenier et missionoit très-grandement les cités et Convensus, et quant lesdis cités... Convenent et excommuniés et plusageient, etc.* Vide *Reconvenit*.

¶ Hispan. Convento, nostris Conventum. Charta ann. 1112 inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 581: *Totum istum honorem domus sue regis Austorij ad Bernardum in feum, tali Conventio, quod Bernardus donet inde potestatem ad regem, etc.* Froissart. 1. vol. cap. 30: *Il avient Conventant de defier le roy de France et d'aller avec le roy d'Angleterre, quand il lui plairoit, et que chacun le servirait d'un certain nombre de gens d'armes.* Besharius 315:.

Chas q'il lezous pardonnerent
Leuz par tel Convent
Cui conveit d'ocir un deuz.

CONVENTUM. Convento. Charta Ildonati Regis Aragon, ante 1148: *In eodem pacto atque Conventio, Pons Aragon.* [ib. 8. de Ordine cognit. [Vetus Poeta] M. 5. e. Bihle. Colsin.].

Et il report et il li fide
Qu'il li pertes sans faille,
Pour ce qui de Convent ne faille.]

CONVENTARE. Convenire, conventum agere, apud Cesarium Eysterbach. lib. 5. cap. 29. [Et Solinum cap. 40. Tertulliano Conventus est Frequenter venire. In veteri autem Formula apud Muratori scriptor. Ital. tom. 1. part. 2. pag. 87. col. 1. A. Conventare, idem est ac Consentire, promittere, Gall. Convenir. Père, le apostolat Martinus, quod ipse vendidit tibi unum animum, et Conventasti sibi dare 100. sol. et non dedisti nisi 50.] [Vide Hach. 4.]

¶ CONVENTUS, Doctor, ab Italico Conventatore, Doctoris gradum in Academicis obtinere. Laudes Papie apud Muratori. tom. 11. col. 26: *Plures mittuntur ad scholas Bononiæ... de quo venient periti et docti in lephus, doctrinalium et medicina multi, et quidam in suis artibus Conventus.* [Vide Salvini Histor. Jur. med. temp. lib. 2. cap. 21. § 80.]

¶ CONVENTIA. Pactum, conventio. Precept. Ludov. Pil ann. 835. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 413. art. 12: *Quod si de his status atque Conventia aliquid causi fuerint, lynchantur... in irruptionem fuerit, precipiunt, et Conventualiter, vel Conventualiter, ut leg. suspiciat, eodem sensu, in Contin. Guill. Tyrri apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 724: Et de Conventuile lor rendi Biaufort et la terre de Saiete et cele de Tabarie. Vide Conventicia 1.*

¶ CONVENTIA. Consensus, iudicium. Charta C. 1. de Summar. abb. 1159. in Chartul. Montis S. Mart. fol. 116. r. col. 1: *Negue Gerbertus, neque haeres eius hunc consensu vendere... abique nostro benedictione poterit et Conventia. Vide Conventore.*

¶ CONVENTIALE SCRIPTUM. Quod pacta continet et Conventia. Fiodoard. de S. Godebodo Martyr. tom. 8. April. pag. 89: *Unde Conventionale Conventiale scriptum digestum apud nos adhuc reservatur, utriusque partis assignatione revaloratum.*

¶ CONVENTUALIS LIBELLUS. Charta conventuum. Vide infra in Libellus.

¶ CONVENTUARIA. Pactum, conventio. Charta ann. 299. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 549: *Unde Conventuaria iura in mense Aprilis, etc. Vide supra Conventia 1. et infra in Libellus.*

¶ CONVENTICULA. Congregatio. Ordinato. Tederici Abb. Campitrondi ann. 1092. in Appendic. Martini Hispan. col. 882: *Conventiculum Monachorum Christo Domino ibidem servitium aggregavit.*

¶ CONVENTICULA. Convento prava, pactum illicitum. Edictum Johannis 1. Reg. Fr. tom. 3. Ordin. pag. 63: *Colligationes cum Conventiculis factas ad infans in castro et villa predicta, et viginti annis circa, totaliter et perpetuum annullamus.* Archivum Castri Nannet. armat. K. cass. II. n. 25: *Articuli contra Episcopum Rhodanensem, vires per litteras Ducem Britannia. Novissimus inveniunt aliqui alterius generis divinationes, qui affirmantem Ducem moderatum parvam esse victuram, inducuntur in modum ad faciendum Regis et Conventiculis, ac etiam ad tractandum de capiendi et maritanda denno Ducem in euentum mortis Ducis, et habenda fortitibus Britannie ad vacans sua.*

¶ Ceremon. Rom. M. 5. fol. 4. v. ubi de Cardinal. in conclavi existentibus: *Et in primis ne Conventiculis noctu agerent.*

¶ CONVENTICULUM, de hæreticis proprie dicitur, ut in leg. 10. et 20. Cod. Theod. de Hæret. (16. § 5. in leg. 4. et 5. prima Cod. de His, qui sapor religionis (16. § 4.) Concilium Carthagenæ IV. can. 71: *Conventicula hæreticorum, non Ecclesia, sed Conventicula appellantur.* In Concilio Carthagenæ III. can. 17. Hugo Diensis Episcopus in Ep. ad Gregor. VII. PP. apud Hugonem Flaviniac. pag. 202: *Si pateretur suspicari, ubi possent, conventicula, et quasi Conventicula, sine ea veniens celebrare, etc.* Vide infra Conventus 5.

¶ CONVENTICULUM. Coetus, collegium. Privil. capit. de Roman. ann. 1318. tom. 3. Ordin. pag. Franc. pag. 287. art. 26: *Nunquam per nos vel per alium concedemus... incolis dicte ville de Romanis... quod ipse habent vel habere possint commune aliquod, nec etiam universalitatem, Conventiculum, nec syndicos, consules, procuratores vel actores per modum collegii sui universitatis, seu corporis, seu communis.*

CONVENTIO. Jus feudale Saxorum cap. 7. § 3: *Domnus potest duobus solum feudum conferre, nisi possessionem, et si prius episcopatum, quod dicitur, quod conventio, et mortuorum obsequia heredes feudali possessor. Cap. 9. § 4: Si mortuorum possessor, quia feudum Domino non vacavit, nisi per Conventio facta fuerit, etc.*

¶ CONVENTIONALES. Hæreses, Collegiatæ. Secundum Ecclesiasticam consuetudinem Conventionalium volumus ordinari, in Charta Fundationis Ecclesie. Collect. 3. M. de Mirabeau, inter Instrum. tom. 2. nove Maj. Christ.

¶ CONVENTIONALIS LIBELLUS. Charta conventionum. Vide infra in Libellus.

¶ CONVENTIO. Pacta conventuum inter iure, paciscendo convenire, promittere, pactari. Radulphus de Dicto: *Omnes homines Scotie Conventionaverunt Regi, quod si, etc.* Math. Paris: *Omnes, que Conventionem Domino Regi Brompton: Pro quibus Conventionibus Domino Regi de terris Baronum Northumbrie 300. marcas dare.* [Epistola Henrici Regis Angl. ad Ludovicum VII. Franc. Regem apud Duchesnum tom. 4. pag. 581: Ego Henricus auctoritate Regi Francorum, sicut domino vitam suam et membra sua et tenentium lancearum, quibus assensu raverit sicut homini et fidei sui vitam meam et membra mea et terras meas,

quas mihi Conventionavit, de quibus homo eras tuus.]

¶ CONVENTIONES. F. Qui simul convenientes unam et eandem component familiam. Charta ann. 1239. pro fundatione Marciali prope Avalonem inter Instrum. tom. 1. Gall. Christ. col. 190: *Buretus et Maria ejus uxor dant circiter quatuordecim solidos, et duas familias hominum, scilicet Duranum de Marciali, Robertum de Ludovico, quos omnes Conventionibus suis, suis hæreditibus, successoribus eorumdem, et in posterum procreanda.*

¶ CONVENTIONES. Brome. Jurisdicte peculiaris Nemausi, ad instar jurisdictionis nupidarum Campanie et Brive, ad mercatorem filios dirimendas, a Philippo III. Franc. Rege ann. 1272. instituta, de consule D. de Casareo tom. 2. Ordinal. pag. 231. et 232.

¶ CONVENTIUM. Merces conventa. Chart. Albert. ducis Austr. ann. 1496. ap. Hailtas. col. 134. et 135: *Merc: Volumus, quod nulla donatio, Conventum [quod vulgo Miet dicitur] steura vel excocto a quocumque advocato exigatur.*

¶ CONVENTIUM. Conventio, et Conventicula. Vita B. Columbe Reatine Mail tom. 5. pag. 279: *Quem statim tota potentia Conventicula sinistra suggestione prelois.*

¶ CONVENTORES. Partes que invicem de re quapiam conventum, paciscuntur, in Capitulis Caroli Magni lib. 5. cap. 127. [Vide Conf. Capitul. Francic. ann. 779. cap. 18.]

¶ CONVENTUALES dicuntur ex ordine S. Francis, qui annos reditus possident, ad disciplinam Observantiam, qui regulam observant, etiam observant, qui de Flamma apud Muratori. tom. 8. Script. Ital. col. 1012: *Ab Azonis vicem comitis tempore, quoque ad Ludovicum Mariam Sforziam Mediolanensem perducere in hoc comitatu fratres ordinis S. Francis, Conventuales appellati, qui divina ibidem officia et sacra ad principis cultum communi peragebant. Vide in Conventus 5.*

¶ CONVENTUALIS. CONVENTUALITAS. Vide post Conventus 5.

¶ CONVENTUS. Mallum, placitum publicum. Gloss. Lat. Ger. Conventus, Συνοδος, συνέδριον, συνέλευσις, συνέλευσις, Σύνοδος. Lex Alemanni. tit. 66: § 1: *Conventus secundum legem, quæ in Conventibus sunt in omni Centena eorum Comitatus, et suo Misso, quo Centenario. Ipsius placitum fidei sabbato in sabbatum, aut quali die Comes apud Centenario, veniunt, etc.* Vide Centena Marti. 29. Conventus pervenit in Chart. ann. 1310. ap. Hailtas. vose Goding. col. 732. Conventus publicus in Tradit. ann. 849. ap. Schannat. in 1. 1.

¶ CONVENTUS. Græcis, συνέλευσις, Ecclesia, ad quam conventum fideles. Concilium Agathense ann. 506. can. 21: *Si quis ecclesiam, quæ in Conventibus est ordinaria, conventus, oratorium in agro habere voluerit, reliquis festivitatibus, ut ibi Missæ tenant propter fatigationem, fideles, qui ad illam adfuerint, permissum, etc.* Cesarius Basilic. Seru. 12: *Quia eos ad audiendas lectiones divinas video ad Conventum Fratrum, vel ad Ecclesiam, fideliter accurrere.*

¶ CONVENTUS. Districtus, diocesis Episcoporum. Concilium Toletan. IV. can. 85: *Sicut diocesim alienam triennalis possessio tollit, ita territorii Conventum non actibus, sed iure Basilic. Seru. 12: *Quia eos ad audiendas lectiones divinas video ad Conventum Fratrum, vel ad Ecclesiam, fideliter accurrere.**

esse constitit. Vide Gratianum lib. 6. q. 2. *Posseio*, lib. 3. q. 3. *Sicut* diocesis, et *Burchardum* lib. 1. cap. 17. Ubi dicitur: *est Ecclesia parochiana: Conventus vero, diocesis, seu districtus jurisdictionis Episcopalis. Adde can. 35. [Occurrit passim in his.]*

1. **CONVENTUS**, Conventum, pactum. Codex MS. Stephani Lemovic. Inter Stephanoti Fragmenta MS. tom. 1. pag. 2. Petrus de Tereaco, in materia *Utriusque Episcopi et Canoniconum Lemovic. Præpositum Quadragesime Ecclesie propter decem solidos in venditionem concessit. Post ejus mortem, in materia *Utriusque filium supradicti Petri accipiens in uxorem, similiter et eandem Præposituram S. Stephani Canonice in venditionem concessit, et alii in materia *Utriusque sol. eo pacto ut Conventum, quem Petrus fecerat, idem ipse et uxor sua facerent.***

5. **CONVENTUS**, Collegium Monachorum. Ebrardus in Græcismo cap. 12:

Est Monasterium Conventus, non Monasterium. Vel diversarum ecclesiarum disciplinam. Sed Conventum dicitur plebe carnis.

Ordiculus Vitalis lib. 5. pag. 542: *Ut grades duorum Conventuorum permitterent augeri, Deique ad laudem sub uno Abbate, et sub una Regula assidue Conventum officii. Lib. 3. pag. 480: Dux Utriusque Conventum aucto Conventus 40. Monachorum gloriose corroboraverunt.*

CONVENTUS, LOCUS, seu Camera, ubi conventum Monachorum rebus suis iavem deliberant. Chronicon Fontanell. cap. 16: *Fuisse preterea aliam condere domum juxta abbatum Basilice S. Petri... quam Conventum, quem Græce Houtentium dicitur, nomine appellari placuit, propter quod consilium in ea de qualibet re perquisitis consensu fratris sancti Bernardi. Chronicon Lobien. cap. 685: Locum Conventus, quo videlicet ad sedendum et legendum Fratres conventum, decantant opere... adimplevit, Chronicon Tralon. lib. 6. pag. 401. 402: Per eum locum, quem tunc appellabant, et nunc habemus, Conventum.*

CONVENTUS CLAUSTRI, Latus peristylli, Gall. *Cité de Cloître*. Rituale MS. Eccles. Cathedr. S. Stephani Tolos.: *Et statim fit processio, ut sequitur, per claustum pro omnibus fidelibus deus cum Responsorio, libera de Domine, eundo ad S. Jacobum, transiendo per primum Conventum Claustrum... Postea exiit de Ecclesia S. Jacobus... et per primum Conventum Claustrum iter ad Ecclesiam magnam. Et post in primo Conventu... Cantores incipiunt... deinde reuertitur ad quartum Conventum.* Conventus Tralon dicitur, qui primus occurrit inter Monachos, absente Abbate vel Priore in Officia divinis, vel in refectorio, in libro *Oratio* S. Victoris Parisiens. cap. 1, et in libro *Usuum Ord. Cisterciensis* cap. 81.

CONVENTUALES FRATRES, Monachi, qui collegialiter in Conventibus vivunt. Matth. Paris ann. 1209: *Frater Anglie Henricus quamdam decemtem Ecclesiam et congregationem Conventuali sufficiens... fabricavit, Vide Waddingum in Annali. Minor. ann. 1232. num. 18. et ann. 1375. n. 41.*

CONVENTUALIS ECCLESIA, Priusatus Canoniconum in Regulum. Instrum. anni 1884. in For. Pontificia. *Utriusque Matris* pag. 70. *Dilecto nobis in Christo Fratri Wilhelmo Calk Canonico Regulari Priusatus sive Ecclesie Conventualis de Erbeburg, in Priorem dicti Priusatus*

sive Eccles. Conventualis, per mortem bonis membris Fratri Thome Hey ultimi Priusatus ibidem, natus, per Conventum prefatus Eccles. Conventualis, quasi per inspirationem divinam canonice electo, Saltem in Abbatem.

1. **CONVENTUALIS LOCUS**, in Statutis Ordinis Cisterciensis. MSS. Monasterium in quo sunt Monachi numero sufficientes ad omnes Ordinis regulas recte observandas. Conventus, autem, in quo præ minor Monachorum numero constitutiones omnes non possunt observari: Item, quod in omni loco Conventualis, quod in honore S. Mariæ Virginis cantetur a modo post Completorium alta voce et cum nota, Salve Regina, vel alia Antiphona de eadem. Idem si bono modo possit fieri in eodem loco non Conventualis, fiat. Paulo post: Item, quod in Abbatibus et in quinque principalibus Priusatibus, et in aliis locis Conventualibus dicti Ordinis, ubi in vigilia Pasche Cereus benedictur, et tabula Cerei scribitur anni regimini eujuslibet Abbatis, Cistercienses ponuntur de cetero et scribantur. Hæc notione statimque dicitur: *Priusatus Conventualis, Priusatus simple.*

2. **CONVENTUALITAS**, Societas religiosa, Gall. *Conventualité*. Occurrit in Bullis Pauli III. Præpositi in honorem Monasteriorum Insule Barbare et Vellezianensis: necnon in Bullario Carnel. cap. 418. col. 1. etc.

3. **CONVENTUALITAS VIVERE**, in eodem Bullario pag. 280. col. 1.

4. **CONVENTUS**, Collegium canonicorum. Magn. Pastorale Paris. fol. 298: *Episcopo et Conventui S. Marie Parentis carissimis dominis suis, pacem et concordiam, quam fecit cum Simone de Obergynio homine meo, concedo fieri, et maneat teneri.*

5. **CONVENTUS**, Prebendat, quas pro facultate conventuendi ad scholas privatas, rectori publicarum solvitur. Charta pro unione scholarum Trecent. ann. 1387. in Reg. 65. Chartoph. ch. 32. Illi qui extra scholas predictas litteras Latinas usque ad Donatum in Trecenti civitate et suburbio addebant, Conventus suos rectori dictarum scholarum S. Johannis et Remigii solabant.

6. **CONVENTUS**, Navium conventus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 764.

7. **CONVENTUS**, Armatus. in Glossar. MS. Sangerman. num. 501.

8. **CONVENTUS**, VIL. reg. Franc. ann. 1187. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 480. Ad quæ reserenda et per nova scriptura pueritia Conventuenda, etc.

9. **CONVERSA**, Commune auribus, subdolum. Glossar. Joannis Liddi ad calcem operis *Alphabeti de Clematis*.

10. **CONVERSA**, Monacha, Mortification B. M. Andegav.: *iv. Non Junii ad Domini Ermenegardi Britannæ Conversa. Nonis Febr. ob. Adversarius. Convarsor nostra... VIII. Idus Dec. ob. Lucia de Castro Bricheni Deo sacra, et Aucta de Castro Conversa et Monacha.*

11. **CONVERSA**, quæ in extremis virginitatis religionis suscepit, vel quæ monachorum obsequia erat addita. Charta Simon. de Clunivapiano ann. 1210. ex Tabul. archiepiscop. in Cap. Plesier. *Volo et concedo elemosinas, quas carissima mater mea, Conversa S. Cripiani in Caven, de renovatione animæ sue constitit concessisse supradictis. Vide Conversi in Converso.*

12. **CONVERSE**, Mulieres, quæ a prava et dissoluta vita ad meliorem transiunt, vulgo nostris, *Converses*. Honorius Au-

gustinus lib. 3. Gemme animæ cap. 342: *Converse, quæ euntes habebant formam virginitatis. In vero recitandis binæ olim existerent domus Constantinopolit. prior, a Justipiano 1. extractæ, cui Mazaræ, quævisque *de Uge*, seu *Pantanie* nomen imposuit, et auctor est Procopius lib. 1. de *Adif. Justin*, altera quam vii vias *de Mariacall* Theophares anno 1. Heracilli, nostris, *Makos de Rupentes*. De Utraque pluribus agimus in nostra Constantinopolit. Christiana.*

13. **CONVERSA UXOR**, quæ cum marito consensu Deo se dedicavit, in Concilio Arelat. II. cap. 3.

14. **CONVERSABILIS**, Mox, facilis, quomodo familiariter ut licet. Goclen. in Lexico Philo. cap. 207.

15. **CONVERSABILIS**, Emmer. tom. 6. Sept. pag. 415. col. 2: *Erant enim Conversabiles supra modum, tanta cum feminis, quam cum viris.*

16. **CONVERSARE**, Vitam religiosam seu monachicam profiteri. Charta Pipini Majoris Domus apud Doubletum lib. 8. pag. 698: *Fuit Monachi de ipso anno Conventio, in qua vita sancta sua Conversari, vel vitam degere videntur. Marculfus lib. 2. form. 48: Supplicatoria pro eo qui in Monasterio Conversare desiderat.*

17. **CONVERSARI**, Eandem notione. Lex Alem. tit. 15: *Monachus qui sub Regula in Monasterio Conversatus fuerit, S. Bernardus in Ap. de Vita et morib. Relig. cap. 8: In ipso qui juxta aliam ordinem Conversari videor, propterea huc conventus habebit. Et cap. 8: Sic Patres in Agypto Conversati sunt.*

18. **CONVERSATIO**, Monachismus, vita monachica. Rathbertus Monachus de Casibus 8. Galli cap. 5: *Cum Conversatione habitum mutant, et tunc demum monachicis indutus vestimentis excipiunt... Abbas est ordinatus. Epistola Dagoberti Regis in Vita S. Desiderii Cadacur. Episcopi cap. 7: Sub habitu seculari Christi militem agere, ac mores apostolici et sacerdotales Conversationem habere. Sanctus Conversations fundamenta jacere, apud S. Hieron. in Epist. 8. ad Letam. Sanctus Conversatus habitum trahere, apud Gregorium Magnum lib. 2. Dial. cap. 1. In sancta Conversatione permanere, apud Petrum Damian. de Vita S. Romualdi cap. 15. *Habitum sancti Conversatus, apud eundem lib. de Perfect. Monach. cap. 15. Vide Bedam in Vita S. Guthberti cap. 28. Ordinem Vitalem pag. 477. 518. S. Anselmum lib. 1. Epist. 1. etc.**

19. **CONVERSATIO**, interdum vox generica, pro quoravis vivendi ratione. Gloss. Lat. Greg. *Conversatio, conversatio, Savoyr. Bre. S. 4. Valerius in Cap. Rufinum cap. 3: Eo quod te dicent cum sodalibus tuis indigna nomine Christiano de mea Conversatione iocitare. Adde Epistolam S. Augustini ad Cæsariensis lib. de Bono disciplinæ: In hoc solum constat Conversationis nostræ ratio, ut boni sumus. Recto Episcopo Hasleburgensis in Visione Wettini Augustini num. 9: *Quantum terribile vero sententiam de Conversatione Conitum intulerit, qui enarrare sufficiat?* Vide Capitul. 2. ann. 811. col. 4. S. Caroli M. interdicti ann. cap. 1. 2. etc.*

20. **CONVERSATIO**, CONVERSATIO PUBLICA, Usus publicus, proprie de monacho, *Cours de la monnaie*, in Cod. Theod. leg. 1. de Const. aris (11, 21. leg. 2. Si quis pe-

cun. conf. (9, 23.) et leg. 3. de Suarlis.
(14, 4.)

¶ **CONVERSIM.** Perperam. praepostere. Epistola Godehardi Abbatis Tegernensis ad Theodolum Episc. apud Mabill. Analect. tom. 4. pag. 350: *Neque omnes Christiani Christiani sunt, neque omnes viri viri sunt, nec omnes Monachi Monachi sunt. Christiani tamen isti sunt et Monachi. Sed haec Conversim volumus, sed non possumus; nitimur, sed inflammur.*

CONVERSI, **CONVERSUS**, **CONVERTI**,
voces de vitæ monasticæ professione
usurpatae.

CONVERTI, dicitur qui Monachus fit. Gregorius Magn. lib. 2. Ind. 11. Epist. 8: In qua lege continetur, id nulli qui in manu signatus est, Converti liceat. Idem lib. 7. Epist. 11: Ne militiae, vel rationibus publicis obligati ad Ecclesiasticum habitum veniant, vel in Monasteriis Convertantur.

CONVERS. Monachi. Concilio Aurelianense I. can. 2: *Monachus in Monasterio Conversus*. Salvianus lib. 4. ad Ecclesiam Cathol.: *Et licet de Conversorum numero, et de illorum vita, licet religiosius, etiam studiosius similes, etiam liber de Conversis*, id est, Monachi. Conversi autem proprie dicebantur qui a seculari vita, quam aliquando professi fuerant, vitam monachicam amplectebant: differrebatque li a *Nutrius*, qui scilicet ab infantia in Monasteriis nutriti eandem vitam amplectati erant. Ita enim Conversi intelligendi apud Anselmum, *Fratres Conversos* dicimus, ut vultus. Hæc tamen, et alibi non semel, ut fassus probat Mabillonius in Prefat. in Acta SS. Benedicti, scilicet 3. part. 1. num. 21. et 2. ibidem, et 3. ibidem, et 4. ibidem. Abb. Insuper in eodem loc. pag. 565.

4. Hist. Eccl. cap. 5: *Monachi in ea permanente obedientia, quam reu tempore sue Conuersionis promissum.* Capitula Caroli Magni lib. 1. cap. 63. in Lemaire: *De Conuersione liberi hominis ad Conuersionem in p. Monachi. Monachi vitam agunt in p. Benedicti vitam agunt in p. apud Petrum Venerabilem lib. 1. de Miracul. cap. 4. in Chron. Fontanell. cap. 4. apud Ordebertum Vital. lib. 8. cap. 477. in Chronico S. Benigni cap. 403. 415. 416. 418. in Orig. Murens. Monast. cap. 40. 48. in Vita S. Hermelandi lib. 1. etc. Formula promissionis monachali. Epist. ad Romanos ad Conuersionem monachum moerum. Vide Flessicum lib. 1. Selector. nox. 151.*

* Hinc Conversionem intrare, pro Monasterium ingredi, vitæ monachicæ amplectendæ causâ, in Charta ann. 1196: ex Chartul. Theol. fol. 21. r.

CONVERSO dictatur praeterea de his qui abjurantem vitae secularis proposito facto, ad strictius vitae genus pervenire student. Ita in Concilio Arausico anno 28. Arelati. can. 43. et Epistola Gregorii IX. ad Eugenium III. cap. 28. ubi dicitur, *nisi prius Conversionis propositum profecti fuerint castitatem.* Idem de Presbyteris conjugatis statuitur in eodem Concilio Arelati. II. can. 2. de Episcopis et Presbyteris qui de laicali statu ad eas dignitates provehuntur. In Concilio Arelati. VI. can. 1. et 3. in Epistola Gregorii VII. ad Cameracensem Archiepiscopum. cap. 10. ubi dicitur, *Auscul- tate quod si quis Episcopus vel Presbyter ex p. et C. benedictionem cap. 5. inquit. requiritur annalis conversio.* De viduis vero et puellis que ad propositum ser-

vandæ in posterum castitatis aspirant,
vide Epæonense cap. 21. et Aurel. V.
cap. 19. præterea Filesacum lib. 1. Se-
lector. pag. 163.

CONVERSI, in Monasteriis dicuntur laici Monachi, laicis exercitiis et Monachorum obsequiis addicti, vulgo *Freres convers* vocantur. Quosdam etiam in quibusdam viri laici pietatis, seu etiam quorundam victus gratia Monasteriis totos se darent, offerunt, et addicerent operam suam, ut in quibusdam locis, ubi *Laici, et Oblati, et Donati*, sepe dicti leguntur, ut suis locis doceamus. Contra, qui *Monachi non sunt*, in Epistola ad Romanos cap. 10. Spiritus sanctus in vobis non habet, ubi *Acherian*, Guigo in vita S. Eusebii, Episcopi Gratianop. n. 11: *Duos Laicos, quo appellamus Conversos*. Vide eundem in Statuto Carthusiensis cap. 1. et in *Regula* cap. 2. *Ordo* par. cap. 26. §. 4. Acta S. Harmonii Monasterii Savignien. MSS.: *In prebata Savignien Abbatia non solum Monachi, sed etiam Laici, qui ad obsequium nostrum, et ad religionis Deo deserviant. His autem Monachis aliqui praeficiunt, qui sapientiae doctrina et religionis prerogativa praeglossantur*. *Laici* sunt, qui ad obsequium S. *Haec praestat, accidit plures ex istis propositum relinquunt ad eadem redire, et istam, quam tenere videbantur, vitam modo ad vitam laicam transiunt*. Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 201: *Dignum duximus ordinandum, quod deinceps in Prioratu nostro praedicto (S. Marci) non solum Monachi, sed etiam Laici, nati tamen Monasterii nostri (S. Faronis) ibidem divinis obsequiis mancipati: et cum eis suis Conversae et una Communitate, quae ad obsequium nostrum habet regulari per Priorum, et deinde habet numerum faciat, est*. In Tabulario Calensi ab initio n. pag. 92. plurimum memorantur *Laicos* Conversos, modo ut *Laici* modo ut n. pag. 93. *Laici* in Monasteriis, ac speciatim pag. 92. in litteris P. Episc. Meld. ann. 1240. pag. 114. In Sententia arbitrali Johannis Episc. Meld. ann. 1241. *Laici* et *Conversae* Charta anni 1231. Heliois. Abbatissa Paraclet. *Religionis erat de cultu terrarum et labore proprio vivere, sed quia ex parte ipsorum nonnulli essent, qui non Conversi et Conversae, ut quae per nos administrari non permittit rigor religionis, sed quos adimplendum*. Vide Conversos in Synonymo Ordinis FF. Praedicatorum in Summa.

Si fegit ex clauſtro laicus Conuerſus, et ideo
Datur ſi uxorẽ, cum erimen conſtat ab iſto,
Hinc eat, et repetat correctus apoſtata clauſtrum,
Si fuerit ſua nota profeſſio: coniugium eſt,
Si nullum fecit: tamen illis ſequa uoluntas
Separat, et caſte uiuant inſuper iſta.

[Statuta Cisterc. ann. 1375. apud Marten. tom. 4. col. 1445: *Ordinat et definit Capitulum generale, quod Conversi nostri Ordinis in Provincia et Wasconia et ultra, non Conversi, sed Fratres nominentur, eo quod nomen illud in dictis provinciis adominabile habebatur propter hæreticorum prævitiolum.*] Vide Institutiones Capit. Gener. Cistercen. distinct. 14. et Hæftenum lib. 3. Disquisit. Monastic. tract. 1. disquisit. 8. [et Schannæ Hist. Fuldens. tom. 1. pag. 18. et supra Barbatia l. l.]

* A monachis nihilominus distinguen-
 bantur *Conversi*, adeo ut decima ex
 agris, quos ipsi colebant, exigeretur,
 quam monachi *conversorum*, et con-
 ventus *conversorum* sumptibus, si con-
 ventus unde non strictiori sensu hic
 intelligendi sunt *Conversi*; sed Coloni,
 qui peculiari ratione monasterio ade-
 rent, et quibus *conversorum* nomen in
 capit. S. Steph. Treves. ann. 1348. in
 Chartul. Arremar. ch. 34: *ipsos* (mona-
 chos Arremar. ch. 34: *quodcumque ter-
 ra dicta grangia propriis sumptibus
 sustentaretur, et ipsorum conversorum
 assensu liberis esse concedendis et immu-
 nis: quodcumque autem dicta grangia
 vel terra ipsius pro parte vel pro toto
 vel pro aliquo tempore in aliam posses-
 sionem vel donum ad vitam seu alio quo
 modo ad manus *Conversorum* seu *Converso-
 rum*, vel aliarum quacumque perso-
 narum deveniret, tunc ex eis nobis*

CONVERSUS AD SUCCURRENDUM, [Qui urgente mortis periculo *Conversi* vestem induit.] Necrologium Monast. S. Petri Remensis: XII. Kl. Febr. *Margareta Chauchons Conversa ad succurrendum. Vide Monachus ad succurrendum.*

CONVERSOS preterea vulgo appellantes qui a Iudaica vel Mahumetana superstitione ad religionem Christianam abiierant, sicut Naxos, Venedici, Persis et Matthaeus Westmonasteriensis sub ann. 1283. Henricum III. Anglorum Regem extraxisse Londini domum *Conversorum*, pro eorum congregatione, quilibetque *conversus* *vulgo honesto* vivendi regulam certum habere in tota via sua domicilium, tutum refugium, et sufficientes vias sustentationum. Istius domus memoriam rursus in Paris anno 1341. pag. 496. ubi dicitur, quod iussu regis Ludovici deidis, Edwardus III. anno regni sui 51. in Serinorum custodiam commutavit, ut auctor est Speilmannus. (Historia strandensium capit. pag. 5.) *Einfürderung der Conversen* una *Conversen* qui Judei avoit este, etc.]

° *Convers nostris, eadem acceptione.*
Lit. ann. 1388. tom. 5. Ordinat. reg.
Franc. pag. 187 : *Neantmoins aucuns*
Chrestiens Convers, qui depuis ce que les-
dits Juifs commencerent à habiter en nos-
tre dit royaume, se sont convertis à la foi
Catholique et faits baptiser, etc. Vide su-
pra Bantizati.

Ejasmodi Conversi victum et vestitum primo conferabant Reges, verum cum his impensis ob ingruentia bella numerus minime possent, eorumque numerus sat magnus esset, in Abbas et Monasteria singulatim illos amandabant, a quibus victus necessaria perciperent, quod potissimum ex Guil. Pryaeo in Libertatib. Eccl. Angl. tom. 3. pag. 885. et sequentibus doceatur, ubi nomina Conversorum et uxorum interdu-m, ut et Monasteriorum quibus alendi tradebantur, recensentur.

Ejusmodi in Gallia Conversorum, qui ex partibus ultramarinis adducebantur, cum e Judeis, tum e Mahumetanis, frequens occurrit mentio in Computis Ballivorum Francie: verbi gratia in Computo ann. 1231: Pro expensis Conversorum de partibus transmarinis 108. sol. 6. den. In alio ann. 1292: Philippus Converter filius Regis pro roba pro medio 30. sol. In alio 1652: Philippus Regis filius Regis pro roba pro medio 30. sol. Isabella Convertera siola Regine Anglie 3. denar. per diem. Hugonius Converter filius Hugonis Ducis Burgundie den. per diem. In aliis Com-

neantur quinquaginta duo Copelli olei et non ultra. Inventar. ann. 1361. ex Tabul. S. Viet. Massi. s. B. *Copellum fustum*, et vide supra *Copa* 2. et infra *Copetum*.

§ 1. **COPELLUS**, *Copellus*, Assula, recalcamentum, idem et ramus arborum succisarius, nostris alias *Coppier*, nunc *Copars*. Charta Thomae comit. Pertie. ann. 1314. in Reg. forest. comitat. Alencon. etc. et *Cum fustis*. Paris. fol. 55. v. r. *De arboribus quas in usu nostro copiosius, non habent Copellus nec estimandas*. Arrest. senec. Pasche ann. 1366. in Reg. S. Just. Paris. Cam. Comput. fol. 40. r. col. 1. *De personis religiosis et nobilibus dicentibus et asserentibus se posse et debere vendere Copellus huiusmodi, quos forte ab eis audit bos. Aliud est Coppus, in Lit. ballivii castelli. Mortan. ann. 1385. in Reg. 144. Charoph. reg. ch. 306: Guillaume de Forest, dit Malprinet, gisist à avoir... en sa terre et seigneurie de Forest... Coppus ou Coppeus des roys. Ubi jus cendendi ramculos renascentes intelligi videtur. Vide supra *Copa* 2. et infra *Coperta* 3.*

§ 2. **COPERCARIUS**, *Copercarius*, Ital. *Copercario*, Acta SS. Junii tom. 1. pag. 397. de B. Andrea Hippelate: *Crucibus tribus laminarum ferri a parte superiori in Copercario d. alii bos esse venditi domino regi tanquam forefacti remanent*. Ann. 1415. fol. 2. v. r. *Et debent avare les Coppeurs des queues, qu'ils font de nostre audit bos*. Aliud est *Coppus*, in Lit. ballivii castelli. Mortan. ann. 1385. in Reg. 144. Charoph. reg. ch. 306: Guillaume de Forest, dit Malprinet, gisist à avoir... en sa terre et seigneurie de Forest... Coppus ou Coppeus des roys. Ubi jus cendendi ramculos renascentes intelligi videtur. Vide supra *Copa* 2. et infra *Coperta* 3.

§ 3. **COPERTARIA**, *Copertaria*, Ital. *Copertaria*, Acta SS. Junii tom. 1. pag. 397. de B. Andrea Hippelate: *Crucibus tribus laminarum ferri a parte superiori in Copercario d. alii bos esse venditi domino regi tanquam forefacti remanent*. Ann. 1415. fol. 2. v. r. *Et debent avare les Coppeurs des queues, qu'ils font de nostre audit bos*. Aliud est *Coppus*, in Lit. ballivii castelli. Mortan. ann. 1385. in Reg. 144. Charoph. reg. ch. 306: Guillaume de Forest, dit Malprinet, gisist à avoir... en sa terre et seigneurie de Forest... Coppus ou Coppeus des roys. Ubi jus cendendi ramculos renascentes intelligi videtur. Vide supra *Copa* 2. et infra *Coperta* 3.

§ 4. **COPERTA**, *Coperta*, Acta SS. Maii tom. 4. pag. 628. de B. Augustino Novello: *Vidi duos libros in quarto folio, alterum in charta pascuina cum Copertis lignis*.

§ 5. **COPERTA**, idem quod *Copellus* 2. Leude munit. Carcass. MSS.: *Item de sanata circulo, unum circulum, accepta Coperta*. Item de homine ornato circulis, unum circulum, excepta Coperta. Id est, excepta *Coperta*, quibus circuli cooperiti erunt. Vide *Copertus*.

§ 6. **COPERTARIA** EGORUM, quibus caput insternunt, in Hystor. Dalphin. tom. 2. pag. 380. Vide *Copertaria* eorum.

§ 7. **COPERTERIA** PRO CAPITE, quibus caput legitur, ibidem. Locum vide in *Coperta*.

§ 8. **COPERTORIA**, *Stragulum*, quod lectus insternunt, Gall. *Couverture*, alias *Couvertoris* et *Couvertoris*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Ffmar. *Et primo unum lectum incortum, et sufficentem, munitum, unum ladicu sine Copertoria lane*. Pedag. Peron. ex Charta 21. Corb. fol. 383: *Item quia Couvertoris de vobis deit ilij, deit a lib. rub. fol. parvo domus publi. Abavill. fol. 105. v. r. Le mailleur Couvertor de lyt. Couverture, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 181. Charoph. reg. ch. 181: *Deux draps de lit. Le Couvertor, etc.* Vide *Copertorium*.*

§ 9. **COPERTORIA**, Tegmen, Ital. *Coperta*, in laudato huius Inventar.: *Item plus unum stragulum missum annorum, cum sua Copertoria coheret*.

§ 10. **COPERTORIUM**, Retis genus, *Copertorio*, Academ. Cruscan. *Una rete, con*

che si copre una brigata di storne, o storni. Stat. nova crimin. Cumane cap. 142. ex Cod. reg. 462. fol. 54. *Nolius... teneat rete duorum alarum, ne que retia, que Copertoria appellatur*.

§ 11. **COPERTURA**, Tegmen, Gall. *Couverture*, alias *Couvertoris*. Deparat. Acte in senecal. Carcass. ann. 1425. In regum. *Coperturam dicti casti de fustibus, tegulis, mortorio, etc.* Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 114. r. *Item ne la Couverture de deux menes, qui furent aus Jusq. de Chanon, ex. 1. Tournois. Vide Copertura 1.*

§ 12. **COPETATA** MISAX. Vide infra in *Missa*.

§ 13. **COPETUM**, f. pro *Capetum* vel *Capetum*, de quo supra. Statuta Equitum Theuton. art. 74. apud Duellum lib. 2. Miscel. pag. 50. *Frater qui gerit vicem, Magistri potest deferre vexillum et Copetio, et magnum testitorium et alia quibus eum constat indigere*.

§ 14. **COPETUM**, mensura frumentaria. Charta Dalpi. ann. 1343: *Item tria Copeta frumenti, que sibi facit Johannes Russel pro una pecia terre. Vide supra *Copa* 2. et *Copellus* 1.*

§ 15. **COPHA**, Fictis genus. Stat. Mantue lib. 1. cap. 106. ex Cod. reg. 462. *Nec aliquis possit sturionem vel adalium, seu Copicem seu copitorem vendere alicui ex venditoribus. Qui vero sturionem vel adalium, seu Copicem seu copitorem repertus fuerit exportare... extra districtum Mantue, amittat piscem, et condemnentur in arbitrio potestatis*.

§ 16. **COPHA**, Tegmen capitis. V. *Cupha*.

§ 17. **COPHANUS**, *Cophinus* seu spota major, quod solent terra operiri ad munitionem, Gall. *Gabion*, Marchis. Genueus. apud Murator. tom. 6. col. 425. *Insuper Cophanum unum plenum lapidibus et muratum ante faciem Vitimidii pro ipso claudenda dederunt*.

§ 18. **COPHIA**, Tegmen capitis. V. *Cupha*.

§ 19. **COPHIXARE**, In *Cophino* reponere. Benzo episc. Albens. de gest. Henr. III. lib. 7. cap. 6. apud Ludovic. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 112: *Ficunt ergo Cophinemas in viridario, grossos semper habemus in nostro fccario. Vide Cophinus*.

§ 20. **COPHINELLUS**, diminut. a *Cophinus*, Arcula, Gall. *Coffret*. Testam. Petri dom. de Faluello ann. 1341. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 14. col. 3: *Concedo ecclesie B. Vincentii de Cabillon... reliquias, que inveniuntur in Cophinello meo apudale regni mei, pro quibusdam plenam faciendi. Vide supra Cophinellus et in Cophinus*.

§ 21. **COPHINUS**, Corbis qui terra portatur, apud Vegetium lib. 2. de Re milit. cap. 20. et ult. lib. 1. de Re veteri. cap. 56. lib. 2. cap. 38. et Isidor. lib. 20. cap. 9. Monachus Pegariensis pag. 11: *Wigberto consueverunt, ut propriis humeris per 12 copphinos, fuisse totidem Cophinus lapidum prius deferret, scilicet unitando factum religiosissimi Principis Constantinii, qui prius ex potissimum Ecclesiarum fundator inter Principes exstitit*.

§ 22. **COPHINUS**, in ministeriis sacris. Anastas. in Vitis PP. pag. 188: *Necnon et super columnas ipsius Corbii, propter quodam pulchritudinem et eadem Belle et iuene, fortis fecit Cophinus numero 4. pensant. lib. 42.*

§ 23. **COPHINUS**, Arca, Gall. *Coffre*, totius quod corpus vivamus, quod notum. Ita unus accipitur. Testamentum Hugonis Aycellini Cardinalis Episc. Ostiens. ann. 1237: *De Sanctis etiam et tendatis nostris*

que inveniuntur in Cophinis nostris ordinantur existerent nostris.

§ 24. **COPHINUS**, *Malvaceus*, in quo corpus B. Jacobi Philippi requiescebat, Inter Acta SS. Maii tom. 6. pag. 175.

§ 25. **COPHINUS**, *Sevium*. Psal. 90: *Manna et Cophinus servaverunt; id est, in servitute, ut interpretantur Encherius et Senator. Immetita cum Cophino, apud sidonem lib. 7. Epist. 6. Gregorius Turon. lib. 5. Hist. cap. 48: *Sed quia tippis erat in adolescentia oculis, quibus fumi acerbis non congruebat, amictus a pistillo pronoveatur ad Cophinum. Sed dum inter servitum maneat se delictari consuevit, servitium fugam iniens dereliquit*.*

§ 26. **COPHREA**, Privileg. Imper. in papae Gregorio VII. et in Cassio. Annot. vol. 5. pag. 383: *Commendatos Cophrea, et scrinia servati sunt. Vide supra *Copha**.

§ 27. **COPHRAS**, Arca, Gall. *Coffre*, alias *Coffe*, a vel. Gallico *Coffa*, Cuvus, Creux. Tabul. Nannet.: *Frangere serraturas, Cophras, et scrinia servati sunt. Vide supra *Copha**.

§ 28. **COPHTI**, a Mabaumensis confectum vocabulum, quo Christianos Aegyptios, seu Monachos, alioque religiosos vitam sectantes, quibus incens, pro contemptum appellare solent. Divertitur porro a *Coptis*, a quibus lingua Coptica, seu Aegyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kircherus in Prodrom. pag. 10. *Exadve. S. Eusebii, agit Franc. Quaresimus lib. 1. Eleucidat. Regis Sanctae cap. 49. Velus Schedu continens seriem Regum Aegypti edita a Brunsii post Henr. Severum Salmo. Secundo Aegyptiorum Regi Cabim, unde denominati sunt Cophi. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 716.*

§ 29. **COPHTI**, *Copti*, a quibus lingua Coptica, seu Aegyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kircherus in Prodrom. pag. 10. *Exadve. S. Eusebii, agit Franc. Quaresimus lib. 1. Eleucidat. Regis Sanctae cap. 49. Velus Schedu continens seriem Regum Aegypti edita a Brunsii post Henr. Severum Salmo. Secundo Aegyptiorum Regi Cabim, unde denominati sunt Cophi. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 716.*

§ 30. **COPHTI**, *Copti*, a quibus lingua Coptica, seu Aegyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kircherus in Prodrom. pag. 10. *Exadve. S. Eusebii, agit Franc. Quaresimus lib. 1. Eleucidat. Regis Sanctae cap. 49. Velus Schedu continens seriem Regum Aegypti edita a Brunsii post Henr. Severum Salmo. Secundo Aegyptiorum Regi Cabim, unde denominati sunt Cophi. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 716.*

§ 31. **COPHTI**, *Copti*, a quibus lingua Coptica, seu Aegyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kircherus in Prodrom. pag. 10. *Exadve. S. Eusebii, agit Franc. Quaresimus lib. 1. Eleucidat. Regis Sanctae cap. 49. Velus Schedu continens seriem Regum Aegypti edita a Brunsii post Henr. Severum Salmo. Secundo Aegyptiorum Regi Cabim, unde denominati sunt Cophi. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 716.*

§ 32. **COPHTI**, *Copti*, a quibus lingua Coptica, seu Aegyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kircherus in Prodrom. pag. 10. *Exadve. S. Eusebii, agit Franc. Quaresimus lib. 1. Eleucidat. Regis Sanctae cap. 49. Velus Schedu continens seriem Regum Aegypti edita a Brunsii post Henr. Severum Salmo. Secundo Aegyptiorum Regi Cabim, unde denominati sunt Cophi. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 716.*

§ 33. **COPHTI**, *Copti*, a quibus lingua Coptica, seu Aegyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kircherus in Prodrom. pag. 10. *Exadve. S. Eusebii, agit Franc. Quaresimus lib. 1. Eleucidat. Regis Sanctae cap. 49. Velus Schedu continens seriem Regum Aegypti edita a Brunsii post Henr. Severum Salmo. Secundo Aegyptiorum Regi Cabim, unde denominati sunt Cophi. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 716.*

§ 34. **COPHTI**, *Copti*, a quibus lingua Coptica, seu Aegyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kircherus in Prodrom. pag. 10. *Exadve. S. Eusebii, agit Franc. Quaresimus lib. 1. Eleucidat. Regis Sanctae cap. 49. Velus Schedu continens seriem Regum Aegypti edita a Brunsii post Henr. Severum Salmo. Secundo Aegyptiorum Regi Cabim, unde denominati sunt Cophi. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 716.*

§ 35. **COPHTI**, *Copti*, a quibus lingua Coptica, seu Aegyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kircherus in Prodrom. pag. 10. *Exadve. S. Eusebii, agit Franc. Quaresimus lib. 1. Eleucidat. Regis Sanctae cap. 49. Velus Schedu continens seriem Regum Aegypti edita a Brunsii post Henr. Severum Salmo. Secundo Aegyptiorum Regi Cabim, unde denominati sunt Cophi. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 716.*

denter constat eisdem, quod alterius par-
tes subdit: necesse et bona sint. Vide Colet.

† **COQUIBUS**. Species capiti. Statuta
ultima Capituli Senon. : Omnes Canoni-
ci non majores quam minores possint
portare capitula officiana in choro tan-
quam caparum miterum ; sed in festis
annualibus, et Precentor tenendo chorum
capitulum seu Coquibus non habuerit,
tunc Chorales non habuerit.

† Vox Gallica ejusdem notitiae atque
Coquille, Capitis scilicet legem in for-
num conche effectum ; unde nomen.
Lit. remiss. ann. 1821. ex Reg. 141.
Charthorp. reg. ch. 69. *supra* *supra* *supra*
le quevrehier et le chappell, que lors estoit
sur le chief de l'ymage Notre Dame en
laditte eglise (de Lann) avec certains Co-
quibus, qui estoit sur le chief de l'ymage
de Dieu. Et ce fait, avecques ledit que-
vrehier, chappell et Coquibus se bouda
dedans les annuaires estans dessous l'os-
tel (autel) devant ledit ymage. Aliis ann.
1421. in Reg. 171. ch. 518. Un chaperon
de brun vert et une Coquille freloquée,
etc. Quod capitis ornamentum, mulieru-
m et pueris maxime in usu fuisse ex
his colligitur et preterea monet de
Brievac pag. 31. Orig. consuet. aut. et
var. loquendi format. Acta inde fortas-
sim accedens vocum Coquard et Co-
quillard origo, quibus significatur vir,
cujus uxor morabatur, vel stultus,
fatuus, ineptus, Gall. sot ; quemadmo-
dum, at verosimile est, Gaffard, hypo-
crite, a Gaphard capite vel oculis in ma-
mento, est appellatus, ut observavimus
supra. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg.
142. ch. 39. *Isidori Bernardi dicit audit*
Duchenne : ... Vnde et de me matrem,
Coquard ; lequid Duchenne respondit audit
Bernard qu'il n'estoit point Coquard, mais
que ledit Bernard estoit bien Coquard,
Bernard et tout Coquard, et ledit mame
Coquard que sotte. Aliis ann. 1392.
in Reg. 148. ch. 215 : Le suppliant leur
dist que ils estoient bien, folz et bien
Coquers de vendroir plus illoqueux entre
la volente et defense dudit tavernier.
Rursum alius ann. 1415. in Reg. 176. ch.
54 : Le suppliant respondit à Isidori Ro-
biteille, quel Coquillard le faisoit, le
coursuouse-tu ? Coquillard, par marito
uxoris adultere, in alius Lit. ann. 1456.
ex Reg. 188. ch. 198.

† Neque alterius notitiae videntur Co-
quere et Coquebin, ad designandum
hominem stultum et fatuum, in Mirac.
Mss. B. M. V. lib. 1 :

Ben estoit Coquere, par uine,
Quant il querroist Notre Dame.

Idem lib. 2 :

Li fax vilains, li fax boiers,
Li fax bouiers, li Coquebiers.

Lit. remiss. ann. 1426. in Reg. 173. ch.
398 : *Sanguant vilains, traitres, bigame,*
Coquibins, pecciez, etc.
† Haud scio vero unde deducenda vox
Gallica *Coquillon*, qua huius manipulus
significatur, in Lit. remiss. ann. 1698. ex
Reg. 154. ch. 2 : *Un Coquillon de lin*
estr chascun fol de laditte ville de Vre-
via. Nisi sit a Conculia. Vide supra in
hac voce.

† **COQUILLIA**, **COQUILLA**, **COQUILLIA**, a
Gall. Coquille, Concha. Memor. D. Cam.
Comput. Paris. fol. 53. r. : *Ultima die*
Februarii 1382. D. Fr. de Hodenec, the-
saurarius S. Capituli de Regibus de Paris,
restituist sua voce, quod dicta capellu fu-
erat derrahautu (sic) de una Coquilla
argent, de qua fit mentio in inventario
suo. Inventar. ejusd. S. Capelle ann.

1383. ex Bibl. reg. : *Item solebat esse una*
Coquilla argentea per thure repensada,
que est perditu et subleata. Aliud ann.
1378 : Una Coquilla argentea per sale
ad aquam benedictam faciendo. Item una
Coquilla d'argent pour mettre le sel, in
inventar. Gall.

† **COQUILLA**. Eadem quae Focaria, Pres-
byteri concubina, in Vita David. Parey
apud Bayle in Diction. art. *Parey* not.
G. *Tertius igitur civitate habebatur ma-*
trimonium pastoris ecclesiae eo loco, vi-
niquam nisi sacrificiorum concubinas,
Coquillas et acortilla viderant. Vide supra
in huius.

† **COQUIMELLA**, Prunus, Gall. Prun-
ier. Isid. Orig. lib. 17. cap. 7 : *Coqui-*
mella quoniam Latini hoc colorem Prunum
vocant, alii a multitudine eorum fructus
Nixiam appellant, etc.

† Adde ex animadversionibus D. Fai-
conet : Verum nomen est *Coccyomella*,
Gr. *xxccpocmella*, prout species *Aegyptiacae*
descripta a Theophrasto lib. 4. cap. 3.
Hist. plantar. quae etiam a Philo de-
scribitur nomine *Prunus Aegyptiaca* lib. 13.
cap. 10. Nomen quoque etiam a Plinio de-
describit lib. 1. cap. 171. Aliis ex
xxccmella in Theophrasto lib. 3. cap. 16.
quae putatur eadem atque *Coccyria* Plin.
lib. 13. cap. 22. species scilicet con-
tinet.

† **COQUINA**, Cibaria concta. Acta SS.
Mali tom. 4. pag. 425. de S. Petro Co-
quino. *Facimus hac nocte ducam offi-*
cium ad honorem B. Joannis, et cras dabo
vobis Coquinam. Chronicon Mellicense
pag. 388. col. 2. in Regula reformat-
ejusdem Monasterii : Non tamen sonet,
ut prius solent a coctis, Coquinae dictae
patrae. Antiqui usque Fontanell. MSS. fol.
91 : Capient panem et cinam et Coqui-
nam. Chartul. S. Vandregisilii tom. 1.
pag. 718. in litteris anni 1382 : Qui-
quid recitantes poteram, tam in pane
quam in vino, et Coquina, etc.

† Charta Reginaldi episc. Carnot. ann.
1215. ex Chartul. ejusd. episcopi : *Servius*
ad prata duces eosdem fenatores, dis
ito de nostra curia recipit tres panes,
semicatarium vini et Coquinam, reditus
quodam pro Coquina, Coquine et Culsine,
eodem significatu. Charta anni. 1367.
ex Chartul. Campan. fol. 273. col. 2 : Et
les jors que an ne mangera char...
chascun jor jurez à Quarainte, Contes de
Avilie, et à chascun un haren. Lit. remiss.
ann. 1379. in Reg. 115. Charthorp. reg. ch.
18 : Mahiet Gineat dist : Vous deux qui
avez perdu, pechiez chascun un de
ce cervoise, et nous autres patens la Cui-
sine et le pain. Poema de la Male Dame
ex Cod. reg. 7815. fol. 174. v. col. 1 :

Li quens qui sure a sceupie
Mange a la bele muschie :

Mais par la voie la Caline.

† **COQUINARIA**, Culsinaria. Glossar.
Gall. Lit. ex Cod. reg. 7814. Vide supra
Coquina.

† **COQUINARE**, vulgo, Coquinam facere.
Regula Magistr. cap. 19 : *Post octavam*
incolumit Coquinare, ut dicta Novus
omnes excoati ad mensam. Regula Canoni-
corum Metensium Chrodegang. cap. 8 :
Lacel quicquid ad Coquinandum tantum in-
prohibetur.

† Charta ann. 1331. Item quod nulla
persona coquid seu Coquinari facere si-
ne stium, nisi ad furnum predictae do-
mestice Coquinaretis.

† **COQUINARIUS**, Praefectus coquinae.
Actum capitularem per unionem Priores
de Biscillis ann. 1229. ex Archivo B.
Marie de Charitate, subscriptum inter

alios Guillelmum Burensis, Johannes fra-
tarius, Stephanus Coquinarius, etc. Di-
ploma Admonitionis Regis Hisp. ann. 1694.
apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss.
col. 548 : *Sanctus Pincernarius Regis con-*
firmat. Datus Coquinarius bulis. Regis con-
firma. Poenaru. Sancti confirmat. Occurrit
alibi non semel. Vide Coquina.

† **COQUINATOR**, Coquus, Sanatus lib. 2.
part. 4. cap. 19 : *Quilibet gallearum habet*
unum Coquinatorem in die pro
gale gale coquinare tenetur, etc. Ulter et
cap. 20. [Guldonis Disciplina Farfensi-
is lib. 2. cap. 35 : Cum videtur Fratres
Coquinari, etiam si non sint in die pro
gale, propter adpau, dent eis Cellario de
... et faciat eis vivere, et iterum reddant
eas Coquinari.]

† **COQUINELLA**, Prunus, Pruniera,
Prove Glossar. Provinc. Lat. Cod. reg.
7657. pro *Coquineda*. Vide supra in hac
voce.

† **COQUINULA**, Parva coquina. In
quo sulario est *Coquinula cum comulari*,
apud Fontanum Histor. Avenion. pag.
178.

† **COQUINUS**, (Homo vilissimus nec nisi
infamis coquus ministeris natus, inter-
dum etiam Nequam, Improbis, at nos-
trum Gallicum Coquinus, Processus de
Vita et, Vionis. *Coquinus* *Coquinus*
Et ex hoc dictus juvenis dicebat verba op-
probiora D. Vionis, vocando ipsum Co-
quimum et Truannum. Ejus h. Vionis
Acta MSS. alius alius alius alius alius
quo spectaculum, aliquando Yconem
sancium Domini, licet generosum et in
cunctis spectaculis, subannationibus et
Meaphonem impo...
Communianis vocatum, placido et hilaro
sultu, gratis et rationalibus responsis ad-
versarios convincent.] Vide Cociones.

† Nomen alius Coquin et Coquinus
supplisse, pro *Mendiant, Mendicus*. Lit.
remiss. ann. 1875. in Reg. 107. Charthorp.
reg. ch. 132 : *Lequelque jeune homme se-*
nant de la ville de Roches en la ville de
Ruel, ou chevin trouvant un homme en
habit de Coquin, etc. Aliis ann. 1392. in
Reg. 142. ch. 297 : Un homme querant
et demandant l'aumône, qui estoit vestu
d'un manteau tout plain de pateleude,
comme un Coquin ou cainant. Aliis ann.
1409. in Reg. 164. ch. 111 : Quatre Co-
quins ont vintz ans de pover, qui que-
voient et mandonnent leur vie. Unde Co-
quiner, Mendicare, victum querere, et
Coquinare, Mendicare. Lit. remiss. ann.
1407. in Reg. 142. ch. 181 : Isidori Re-
gnaldi dist qu'il suppliant qu'on pere dist
Coquinat de la ville. Aliis ann. 1469.
in Reg. 190. ch. 90 : Pierre Perreux
homme plain d'oisiveté...
Coquinant par la ville. Occurrit pre-
terea apud Marten. tom. 1. Anecd. col.
1382. Guineville. in peregr. hum. gen.
Mss.

Oste natus chi, transiens
Est natus et Coquin,
Hospitalis per unum in die
Et qui spelle Merque-pen.

† **COQUILUS**, Coquus secundarius, Gall.
Aide de cuisine. Privi. capit. 8. Bar-
nardi de Romm. ann. 1698. tom. 3. Or-
dinat. reg. Franc. pag. 274. art. 7 : *Co-*
quin, Coquium, portierum, archibum,
camparum pulsatorem, etc.

† **COQUUS**, Magister coquus, Dignitas in
Palastr. Primum, coquus, scilicet qui
coquino et cibis praestat. *Coquorum*
Propositus, in Legibus Wisigoti. lib. 2.
tit. 4. § 4. Postquam lib. 6. Poem. 10.
de Capro Regio :

Veniens ut Melin, Ceres ille regius intus
Abenti curas abest, signa
De famula scilicet manu qui diripi cessat, etc.

Apud Herimannum de Restauratione
Monasterii S. Martini Tornacensis cap.
94. Fulcherus Episcopus Noviomensis
dictus falsus agerit, pascuosa, et
matre scilicet ignobilis natus, filiusque
Principis Corcorum Regis Francie. Ita
apud Gregorium Nyssenum lib. 1. contra
Eunomium, quidam Demosthenes
dictus falsus agerit, pascuosa, et
adicitur à Esi vno filius, et ad
yepetum agerit, et apud Theodorium lib. 4.
cap. 17. Tāv Βασιλευς παρρηγομένης
ἀγνοε, Theodulphus Episc. Aurelian. lib.
8. Carm. pag. 187.

Pumila fides veritas de sede Menalca,
Sudorem ablutens frontis de nive manas.
Quis seipso ingreditur, pascuosa nix Coeporum
Valuit cunctis, qui symoleque genti,
Præstent qui cunctis generis, epulæque, despecto
Regis honoratum dolum sine clareo.

De eodem Menalca, Alcinous Poem. 221:

Ipse Menalca Coepus signa ostendit in sola,
Ut collum habent pascuosa per brachia pulvis.

Fleta lib. 2. cap. 70. nit affectus Copus
esse de mirabilis fecerit rationem reddere
singulis diebus. Nostri eodem officia
in Palatii Grans Quæque vocant, id est, *Magnos Coepus*. [Vide *Magister
Coepus*.] [et ad Chartul. Poet. latin.
sec. X. et XI. pag. 386.] Le Roman de
Garin:

N'ot Puvier qui le deusi servir,
Que de cuisine, ne d'eschanson de rien,
Ne Chancelier, qui puet avoir conseil, etc.

Alibi:

Cœs de cuisine plus de quarante cing.

Chron. Mss. Bertrandi du Guesclin:

Dignes d'estre Quant pour les sceuppes mangier.

Joannes de Condato Mss.:

Gilbert li Cœs fut au seigneur
D'estre grant Quant en la cuisine.

Vetus Poema Mss. de Vulpe Rege coro-
nato:

Rangier, mestre Tulpa,
Furent mestre de la cuisine.

Idem Poeta du Roman de Garin, des-
cribens nuptias Pipini Regis:

Vers la cuisine fu Buns le Marciis
Qui del monier deger li Buns servir.

Id autem muneris in Regum nostro-
rum Palatii obilase legitur
ROBERTUS COEPUS, sive Henrico I.
et Philippo I. anno 1060. et 1065. in Marti-
niani pag. 6. 17.

HERICUS COEPUS, sub eodem Philippo I.
anno 1090. in Martiniani pag. 19.
HARCHERUS Regis Francie Coepus, ad
Miles insignia anno 1121. apud Ordricum
Vivalem lib. 13. pag. 878.

* BERNARDUS COEPUS, sub Philippo
Aug. anno 1203. ex Reg. 34. bis Char-
toph. reg. part. 1. fol. 67. r. col. 1.

* GIRARDUS DE BOSCO COEPUS, ann.
1212. ibid. part. 2. fol. 70. r. col. 1.

* ODO COEPUS, ann. 1215. ex Chartul.
AB. S. Germ. part. fol. 42. p. col. 1.

* ADAM COEPUS, sub S. Ludovico, ann.
1260. Veteres Tabule S. Martini de
Campis.

* ROBERTUS DE SOYSIAZ COEPUS, ann.
1283. ex Chartul. Guill. abb. S.
Germ. part. fol. 111. v. col. 2.

* RADULPHUS DE BELLOMONT, ann.
1298. et seqq. de quo vide R. Patrem An-
selmum.

* RADULPHUS DE BELLOMONT Coepus,

sub S. Ludovico et Philippo ejus filio.
ex Ch. Caroli IV. ann. 1246. in Reg. 64.
Chartoph. reg. ch. 120.

* ANSELLUS CAPRUSIO, ann. 1302. apud
eundem Patrem Anselmum.

* PETRUS DE S. GERMANO COEPUS, sub
Phil. Pulcro ann. 1306. ex Reg. 38. Char-
toph. reg. ch. 167.

* GUILLIAMS DE HARCHITA, Dom. de
Salceia, Magnus Francie Coepus sub
Philippo Pulcro ann. 1312.

* Charta ann. 1301. in Reg. 37. Char-
toph. reg. ch. 90.: *Guillaume de Bar-
court, chevalier, seigneur de la Sauvoie
et mestre Quei de France, salut. Comme
pour raison de nostre keserie de France,
etc. Item: Quous. Rursus anno 1315
ex Ordin. hospit. reg. apud Ludewig.
tom. 12. Reliq. Mss. pag. 61. col. 1. Hinc
dejudus*

* PETRUS DE MARCHENY, ann. 1311.
Vixit saltem ad ann. 1344. Vide Patrem
Anselmum. [¶ Appellatur de Mathinaco,
in Ch. ann. 1311. ex Reg. 46. Chartoph.
reg. ch. 34. de Motey, in Ch. ann. 1315
ex Reg. 34. ch. 23. de Mathinaco, in alia
ann. 1317. in Reg. 61. ch. 406. de Mathi-
niaco, in altera ann. 1323. Reg. 64. ch.
41. ibi dicitur nuper defunctus, inter
magnum Coepum minime censendus vi-
detur:] et

* STEPHANUS DE CAPELLA COEPUS, in Ch.
ann. 1323. ex Reg. 61. ch. 181. Hic *Quous
de la bouche nomenclabantur, ut cogitur
ex Lit. Phil. VI. ann. 1324. in Reg.
69. ch. 69: Notre ami Quant de la bouche
Herod de Charente, autrement dit l'Ar-
chevoque, etc. Tant que qu'il eut le
regne praeerat Joannes de Castellione.*

* GIRARDUS DE BELLOMONT, apud
Patrem Anselmum.

* STEPHANUS DE CAPELLA, ann. 1320.
apud P. Anselmum.

* ADAM DE TAVERNY, apud eundem.

* GUILLIELMUS SIGARTUS, apud eun-
dem.

* JOANNES BATAILLE, ante annum
1326. apud eundem.

* JOANNES BONNET, ante annum 1324.
apud eundem.

JOANNES DE CASTELLION, Dom. de
Gandelus M. Francie Coepus, sub Phi-
lippo VI. anno 1344. [Hæc dignitate jam
donatus erat ann. 1328. juxta P. Ansel-
mum.]

* BERNARDUS, Dominus Morliensis,
24. Septemb. ann. 1344. juxta P. Ansel-
mum.]

JOANNES DE NIGELLA, ann. 1345. et
seqq. apud P. Anselmum.

JOANNES DE DAMPETIA, Dom. S. De-
siderii et Vanzonis rivi M. Coepus, sub
Carlo VI. anno 1390. [saltem ad annum
1367.] [¶ sub Joanne reg. ann. 1368. ex
Lit. ejusd. ann. in Reg. 86. Chartoph.
reg. ch. 142. et sub Carolo V. ann.
1361.]

* GUILLIELMUS CASTELLANUS BELLO-
VACENSIS M. Coepus sub Carolo V. ann.
1380. et Carolo VI. ann. 1382. et 1385. Lit.
ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg.
ch. 227. *Notre ami et feal chevalier ad-
grant Queur de France, le Chastelain de
Beauvoir, etc. Ordinal. hospit. reg. ann.
1388. in Memor. E. Cam. Comput. Paris.
fol. 401. v. Le Chastelain de Beauvoir,
Queur de France.*

N. CASTELLANUS BELLOVACENSIS, M.
Coepus sub Carolo VI. ann. 1388. [ad
1390. quo omitt.]

* CAROLUS DE CASTELLIONE, ab ann.
1320. ad 1391. quo vita functus est.

* PHILIPPUS Dominus de Linario ab
ann. 1491. ad ann. 1412.

* JOANNES ejus filius a morte patris.

Vixit saltem ad ann. 1432.
GRIFFOARDUS DE CASTELLIONE, D. Fe-
ritatis in Pontivo. M. Francie Coepus,
sub Carolo VI. ann. 1418. Vide Duches-
nium.

* ANTONIUS DE PRIA, Dom. de Bucan-
cois, M. Fr. Coepus ann. 1431.

LUDOVICUS DE PRIA, Antoni filius. M.
Francie Coepus, ann. 1490. Vide Pro-
bat. diss. 1. cap. 1. pag. 10.
Suppressa postmodum hæc dignitas, uti
habet Tillius, qui observat præterea Co-
epos Campaniam habuisse suos *Magnos
Coepos* hereditarios.

Porro Magni Coepi suberant Officia-
les, quo Ministeriales aliquot, qui ita
recensentur in Computo Hospitali Regis
Regiarum, ann. 1383.: *Quous, Aides,
Auteurs, Paiges, Soufflers, Enfants, Sus-
siers du Commun, Sausiers devers le Roy,
Sommaiers, Postillers, Huissiers.* In alio
Computo facto Lorrain ann. 1317.: *Es-
cuiers, uns Maignen, clercs sauciers, Clerc
de Cuisine.*

¶ Hereditarium olim fuisse in
Prioratu B. M. de Argentofo Coqui offi-
cium dicimus ex Charta quædam Mo-
nasterii ann. 1200. quam hic integram
exscribere visum est, quod et singularis
sit, et omnia hujus ministerii jura fa-
sius esse præterea, quædam et inde
videmus Trinitatis, anen. *Hugo Dei gratia
B. Dionysii Abbas, et Hugo Prior de Ar-
gentofo et ejusdem Ecclesie conventus
omnibus et piteancis predictæ Ecclesie
in vero Subtatis salutem. Noverit univer-
sitas vestra quod controversia erat inter
Conventum Ecclesie de Argentofo et Ste-
phanum Coepum super caritativis et in-
tancis ejusdem Conventus, que assensu
nostro taliter sopita est. Stephanus Co-
epus et heres ejus in omnibus communi-
tatis et piteancis predictæ Ecclesie
Conventus quicunque dederit, in-
decumque venerint, ubicunque distribuit
fuissent infra omnibus ejusdem loci,
infractor portione percipiet, sicut usus de
Monachis ibidem commorantibus, simul-
que omnia jura sua integre percipiet in
hincem ebris et piteancis, ac si Prior ejusd.
Ecclesie vel quilibet pro eo emisor, vel
gratis contulisset. Si autem Conventus
piteancas de carne emerit vel alius pro
Conventu, separare non poterunt jura
ejus postquam juncta vel coherenter vide-
rent et ad piteancas et ad eam ad emen-
dam. Præterea jura suum habebit in pi-
tancia que fertur ad dicum ejusdem
Ecclesie. Si vero aliquis Monachorum se
predicti Conventus vel Ecclesie B. Do-
nysii superiorem vult emerit, quicun-
que generis sint aues, in domum
ejusdem Stephani deferantur ut ibi dili-
genter Coepus vel Ecclesia B. Donysii
medicis idem Stephanum plurimum tantum
et bottas percipiat; de ceteris autibus
nihil habebit præter piteancas. Si ares vel
quiclibet alius piteancas vel alius
comparantur ad mensam Priori, idem
Stephanus jura suum inde percipiet, ac si
Prior emisset. Idem vero Stephanus vel
quies solvitur pro eo pascit aum in
refectorio percipiet, qualem Conventus
emedit, et tale vinum quale conventus bi-
bit, ad eandem mensuram qua mensura-
tur Monachi ibidem commorantibus. Pre-
dictus Stephanus propriis aues, aut
conferendam spontaneis predicti Priori
et Conventui remittit trachias et canides
omnium piscium præterquam salmone
quos ad Carum us Castellione, aut
vis omnibus aliis conventibus sibi et
heredi ejus; et diuis col. Paris. capituli
census eis hæc perpetuum concessit habitu-*

allunde repetenda videtur origo vocis Courroucer, pro Ferire, verberare. Lit. remiss. ann. 1890, in Reg. 183: *Alies vos en, sa je volente, je vous Courroucerai; j'ent maintenant, et se vous me feriez, je vous Courroucerai.* Aliis ann. 1400, ex Reg. 108, ch. 308: *Le suppliant dist a icelle Jehanne qu'il ferait, ou elle en aurait Courroucée; et ladite Jehanne lui dist qu'elle le ferait si bien Courroucer, etc.*

✱ **3. CORAGIUM**, Prestationis species. Chartul. S. Quint. in Insula pag. 130: *Puer aut jurans sub fidele patrie sui ad aliequos hominis... nullum debet domino suo Coragium, nec alicui respondere justitie, donec proprium habeat cattulum de suo iudicatore.* Coragium, eodem sensu, in Reg. Cam. Comput. Paris, sign. Bel ann. 1310, fol. 121, v: *Item le viestrage, Corrage et rouge de Jausy.* Vide *Coragium*.

✱ **4. CORAILLATOR**, qui vendit Corallum, vel facit opuscula e Corallo. Antonius de Templo *Corailator*, in Charta Massil. ann. 1327.

✱ **5. CORALE**, Privilegium Wifridi Comitiss Barcin. pro Monasterio Ripullensi in Catalonia tom. 8. Concil. Hisp. pag. 165: *En alto eora latera desord de terra super Corale et perent per igna grida usque ad Felsit.* Agitur hic de imitibus. Coral vel Corale vocant Hispan. in America locum ubi porci nutriuntur. An hic quid simile potest intelligi?

✱ Hispani in re nautica Coral vocant Tigrum quoddam incavum: unde fortassis Corale hic dicitur Arx incurvus seu inflexus, angulus, Gall. *Corail* est conca, Corailis vel Corailis, vulgo Verrou vel Pene, in Lit. remiss. ann. 1471, ex Reg. 194. Charton. reg. ch. 345: *Icebat d'auget de toute sa force frappe audit Aug, tellement qu'il rompit le Couvreil d'iceilux et se ouvrist ledit Augs.* Couvroul, in alius ann. 1450, ex Reg. 190, ch. 10. Verrou ou Grol, in alius ann. 1416, ex Reg. 190, ch. 174. Vide infra *Vectare*.

✱ **6. CORALE**, Opus corallinum, seu ex Lithodendro. Gall. *Corail*, Epitome Chroniconum Casimienum apud Muratori tom. 2. pag. 369, col. 1: *Item torto tulit in coronia, bariis, annulis, Corallibus et coelestibus (vel coelestibus) argenti libras cccc, et aureos quatuordecim milia.*

✱ **7. CORALE**, Armorum genus, quo crura teguntur. Gall. *Cuissest*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7629: *Corale, Cuissest*.

✱ **CORALES** PENNE, [dicuntur in alius avium quorundam pennarum corpori propinquiores.] Vide *Pennis*.

✱ **CORALLA**, Lorica, thorax, Ital. *Corassa*. Stat. Mantu. lib. cap. 112, ex Cod. reg. 1608: *Arma vero ad defensionem sint et intelligantur panceria, guarancia, cossute, et velos.* Ita quoque. Vide supra *Corvelum* et infra *Coralla*.

✱ **1. CORALIS**, Gregorius Turon. lib. 5. Hist. cap. 35, de quadam lue, seu dysenterico morbo: *Ex seque et ore profluebant, colore crasso, aut certe viriditate erant; a multis autem addebatur venenum oculatum esse, Justitiores vero Corales, hoc est, Pusulas, non habebant.* Papias, Coralis, est regimarius, a *χρῶς* forte.

✱ An quod pustule in corde ortæ, vel quod spuma essent purpure coloris, coralis similes? videt D. Rostk. et Schmidt. hunc locum tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 263.

✱ **2. CORALIS**, ut *Choralis*. Vide supra in *Choralis*.

✱ **CORALLITICUS**, Isidorus lib. 18. Orig. cap. 3, sect. 3, de marmoribus, in *Alia repertus mensuram* (Gloss. MS. Sangher. *mesure*) non ultra cubitos binos, candore proximo choris ad quandam similitudinem e discis minor.

✱ **1. CORALLUM**, Interior pars. Glossa MS. ad lib. 3. Passion. Alexandri Iatrospisthe: *Corallum abietis.* Non dicimus abietis, sed *Corallum* est arbor, ex quo Corallæ corporis interiora, seu intestina appellabant nostri, quo Itali *Corata*, et *Coratella*. Le Roman de Garin MS:

L'oves li trenché et sabre li billi.
Qu'au corail de cor, qui s'esceit
Bica li scutell, li trenché parli.

Robertus Bourronus in Martino MS: *Et se fect de si tres-grand force parmi la Coraille, qu'il en fait la pointe paroir parmi le dos de l'autre part.*

✱ **2. CORALLUM**, f. *Charta*, nostris olim *Caroles*. Computus ann. 1302, apud D. Brussel tom. 2, de *Ux* feodorum ad calcem pag. clxxx: *Pro domo Merici relicta, et pro aris et pro Corallæ curia, et pro prima catena xx.* Vide *Carola*.

✱ **CORALLUS**, Quercus, Gall. *Chêne*, Corail, Ital. *Charta* ann. 1345, in Reg. 75. Charton. reg. ch. 227: *Fides dictorum hospitium erant grossæ et magnæ et de Corallo, et pro majori parte de castanaria.* Reparat. *Lucas* in senescal. Chartæ, ann. 1435: *Pro media succinctorum de polpre de Corall...* *Pro duabus quadraginta fustibus de Corall...* *Pro una pecia fustis de Corail, pro faciendo unum amovum et continuandum pondem, etc.* *Flories* ibi. Vide supra *Cor 2*.

✱ **CORAMARIUS**, Coriarius, [?] Hispan. *Corambrero*, tom. 7. Mail pag. 478, de S. Ferdinando Rege Castellæ: *Cum ego infrascriptus Notarius dederim Extramam unionem in mea parochia S. Marini cuidam viro, qui dicitur vocari Gabriel Perez Coramarius.*

✱ **CORAMEN**, Corium. Litteræ Ducis Januensis ann. 1882, ex Archivio Communis Massil.: *Franchisimus de Monfatoreo Coramienus cum certis mercibus et Coraminibus per quandam galeam de portu Massilæ potromianum extitit captus.*

✱ Ab Italico *Corana*, Stat. Vercei. lib. 3. pag. 101, v: *Item dictum sit culibet... portare... per districtum Vercellorum pannos, pennis, pelles, Coramen, telas, etc.* Occurrit præterea in Stat. Mantu. lib. 1. cap. 108, ex Cod. reg. 1600. Vide infra *Coriamen*.

✱ **CORANUS**, Lapis albus et durus. Papias MS. Glossar. Sangher. MS. p. 501: *Coranus lapis albus est duriorque Panno; ex Isidoro lib. 13, cap. 8.*

✱ **1. CORARIUS**, Puer Clericus additus Choro, Gall. *Enfant de Chœur*, Rituale MS. Rom. apud Stephanotum tom. 1. Antiq. Bened. MSS. in Vasconia pag. 480: *Si extraneæ causa vendendi in omnibus vel plurius aliquid abstraxerit, in eadem similitudine leturus perdat. Idem dicitur de Corariis, quod lemmam debent dare.*

✱ **2. CORARIUS**, Coriarius, Gall. *Corroyeur*. Leges Sæcseverensæ circa annum 1100, apud Stephanotum tom. 1. Antiq. Bened. MSS. in Vasconia pag. 480: *Si extraneæ causa vendendi in omnibus vel plurius aliquid abstraxerit, in eadem similitudine leturus perdat. Idem dicitur de Corariis, quod lemmam debent dare.*

✱ **CORASTUS**, Vide *Corastus*.

✱ **CORATA**, Extæ, Viscera, Intestina, Gall. *Corail*, Corail, Ital. *Charta*, Roman. Philipp. Pulchri ann. 1310, 1311, et 1312, num. XLVI. tit. 293: *Maccellari Matriconis daderunt et concesserunt omnes Corata animalium, scilicet bovin, vacorum, arvis, ovium, caprarum, fœtus hospitibus Matriconis, et leprosis ejusdem civitatis.* Le Roman d'Adès MS.:

Le fer qu'il en non trouchast
Lui mist pures le jeseant,
Qu'oeur lui trenché le Corail.

✱ *Esorde*, in Lit. remiss. ann. 1419, ex Reg. 171. Charton. reg. Ch. 89: *Sunt Exordes ou costes de pourceaux.* Hinc *Concrecræ* appellatur Armorum genus, quo intestina protegentur, in Aesic. Hierosol. cap. 106: *Se il est chevalier, ne veust gambion, il doit mettre devant son ventre une Concrecræ de tæle ou de coton.*

✱ **CORATERIUM**, Semita, via, Gall. *Corroir*. Guido de Vigevano MS. de Modo expugnandi T. 3. cap. 12: *Extra ipsum domum vel in medio domus fiat unum Coraterium, quod dicitur, taliter quod ab una parte et ab alia unus homo possit ipsam domum circumire.*

✱ **1. CORATERIUS**, ut infra *Coraterius*, Propeba, Gall. *Corroir*, Statuta Avinionen. *Statutum quod Coraterii non sint participes emptioem vel aliorum contractuum quorum sunt Coraterii.*

✱ **CORATA**, Coria, Ital. *Chartæ*, Ital. *Charta*, ann. 1321, ex Reg. 75. Viet. Massil.: *Coraterium quingentum et quinquæ, ac totidem gorgiamum.* Vide supra *Coralla*.

✱ **CORARIUS**, Propeba, Gall. *Corroir*. Charta Rob. reg. Sicil. ann. 1384: *Magistro Guillelmo de Butzano de Jania, dilecto et devoto nostro Corariario, vel suo pro procuratore aut nuncio, etc.* Vide *Coraterius* et infra *Curaterius 2*.

✱ **CORATIUM**, Thorax ferreus: Ital. *Corazza*, Gallis, *Corace*, *Rogata*, et *scapula*, Grecis *coratium*. Sanctus lib. 12. part. 4. cap. 8: *In mare naviis tot Coratia debent esse cum collaris et ferreis Chirothecis.* Joen. Villan. lib. 7. cap. 144: *Armati di Corace.*

✱ **CORAZARIL**, Thoracum confectores, *Curaciers*, apud eundem. Sanctus cap. 4. 21: *Corazarsis et etiam, qui sciens facere arma sapit.*

✱ **CORAZES**, Vide in *Coraz*.

✱ **CORALA**, seu *CHORALA*, *Jocularis*, in Gloss. Isidor. ex Græc. *χώρα*. Anual. Franc. Metenses ann. 867: *Cum Coralus et ephoristis. Fragmentum historiæ de Conda Trimalcionis pag. 87: Nam et comædas emerant, et malui illos Attelam facere, et Choralem nomen autem illud, quod est, prætoris, etc.* pag. 881: *Indecentes de me cantilenas factus Corala composuit, ad injuriam mei cantavit.* [Guiberti lib. 2. de Vita sua cap. 1. Non in apud, sed in eodem ordo disponitur sepulcrum, sed circulat in modum Coralæ sepulcrum unius multa ambare; id est choræ sen corana.]

✱ **CORALABE**, Gallis, *Coraciers*, condecorare, complaudere. Britton. Britannis nostris Coralis estare, quod faciunt maxime in conciliandis novis areis.

✱ **CORAUSTRUS**, Superior linea cubitibus figuræ (geometricæ.) Papias in Amalthe. in MS. Blicrensi habet *Coratus*. ✱ **1. CORAZIA**, ut supra *Corail*. Stat. Pined. lib. 1. 198, r. *Item pro una Corazina, lib. v.*

✱ **2. CORAZINA** [Gallice *cuirasse*:

« (Olivere) Cathelano magistro Corvianorum... in dedicationem certarum Corvianarum. (Venerabilis in Camer. Apost. 1493, 12. oct. f. 138.) »

1. **CORBA**, CORBANUS, apud Hibernos idem sonat, quod apud nos Phebanus, Decanus ruralis Archiepiscopi, Therescopus, unde et nomen sortitum videri quidam censent. Isidorus Moscovius de Majestate militantis Ecclesiae lib. 1. cap. 16: Corbanatus, sive phebanatus, dignitas est... in matrice Ecclesiae debet necessario esse, initiatus sacris Ordinibus, omnesque decimas pertinentes ad hanc debet habere, et beneficia adfines Antiqua, ipsius sunt, et omnesque conferentibus auctoritatem. Diction hoc nomen quia populo et plebi Ecclesiasticis matricis Ecclesiae praesunt. Certum numerum Sacerdotum quos Collegiiatum debet habere aciem. Primum stallum vacuum in Ecclesia Cathedrali, et vocem in omni Capitulo tam publico quam privato. Inscriptur Romano Registro, ideoque dignitas est.

COMORBANIA SIVE RECTORIA, in Chartis ann. 1406. et 1473. apud Spelmanum, Corbanatus, dignitas Corba. Colbanus ad 17. f. 18. et 19. Le manoir, Comorbanum successorem significare. Vide praeterea Jacob. Wareum in antiquit. Hibernic. pag. 91. 95. 139.

2. **CORBA**, CORBIA, in Gallia, Gall. Corbeille, Corbis, Italiae et Provinciae. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7637: Corba, Prov. Corbis, corbuculus Chron. Tervis. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. corbis, sive corbilia querunt, pro quibus curia, castro et suburbii exploratis, impleta est Corba, quam duos ex familia comitis numeris subalternat suis. Et et mensura genus, ut videtur est in Corbus.

3. **CORBA**, Tigillum incurvum, pars aratri, Gall. Courbe. Inventar. ann. 1393. ex Tabul. S. Viet. Massil. Item duas Corbas aratri. Hinc Corbesum, Jugum, quo boves piastris subjugantur, quia incurvum est, dicitur in Lit. remis. ann. 1491. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 27: Le suppliant d'un Corbeson de beuf... donna audit feu preste une cop par la teste. Eiusdem originis videtur vox Corbet, quo instrumentum ferreum ligno caedendo aptum significatur. Lit. remis. ann. 1397. ex Reg. 162. ch. 132: Seurrent un nomme Vit Duflos tenant en sa main un Corbet, lequel, nomme fermant ou Corbet, dont il entendoit a couper bois. Corbet, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1390. ex Reg. 160. ch. 148. Icelui Hennogin getta aprés audit terre un Corbet ou serpe, dont on coupe les bois. Une sarpe ou Courbet, in aliis ann. 1408. ex Reg. 163. ch. 169. Courbet ou serpe à tailher vignes, in aliis ann. 1420. ex Reg. 171. ch. 252. Hactenus spectare opinor Corbete, de qua in Comput. Rob. de Servis ex Reg. 5. fol. 4. r. : Une selle de guerre... la couverture de velours... Corbete. Vide supra Corale 1. et Infra Curva.

1. **CORBADA**, ut Corvata, Gall. Corvée. Cod. MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 84. col. 2: Arat ad habernatum partem IIII. ad transmitti partem I. Corbadas Capituli nostri curat. manup. ubi et iunguntur. Alium locum vide in Histiologia solvere post Hostia.

1. **CORBAN**, Paris sacralitibus Capitulis. Vide Acta SS. Junii tom. 5. pag. 73. de S. Benjamine Anapotheca. Item Hebraice generatim significat omni tempore Deo actum vel hominibus factum, ubi oblationem seu victimam. Marc. 7. 11: Vos autem dicitis: Si dixerit pater aut mater,

Corban, quod est domus, quodcumque ex me, tibi proficiat. Vide Corbana.

2. **CORBA**, Trevis in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7672. Vide Corbana.

1. **CORBANATUS**, CORBANUS. Vide Corba 1.

2. **CORBANUM**, Arca ubi pecunia asservatur. Arest. ann. 1403. 1. Jun. in vol. 8. arestor. parium. Paris.: Vas, nuncupatum Corbanum, in quo pecunia pro necessariis fidei depol. conservatur. Vide mox Corbana.

CORBEULLA, CORBEILA, Corbis, Corbeille. Ermentarius lib. 3. de Vita et Translat. S. Philiberti cap. 19. Adversus hauseri leuathus in quodam vasculo, quod Corbis dicitur, quidam femina, etc. Cap. 27: Videres... aliquos carvices, Corbeulla, sellis gestatores, atque scalis advehit.

CORBULUS, Parvus corbis, apud Joan. de Jan. Gl. Graec. Lat.: Kōvov, Corbis, hoc Corbula, quatuor. Kōvov, dicitur apud Joann. de Cannum de Bello CP. pag. 138. officium truncos vertit Allatus.

CORBILLA, Corbula, ex Gallico Corbeille. Charta Guillelmi Episcopi Carnotensis ann. 1166. in Histor. Perticens. pag. 150: Durare autem forum dicitur, quando tres Corbilla aurorum cum mercatoribus fore laudantur.

CORBILLA, in Charta pro Vicariis Bithuricensib. ex Tabulario S. Sulpicii Bithuric. : Sutores non mittent Corbilla suas in foro sine jussu Vicarii, etc.

2. **CORBILLA**, Index Reditionum Monast. Corbiensis: Bolengari debent Corbilla ad vindemianum vineam. Legitur etiam apud Thomam Madox in Formularij Arat. pag. 87.

CORBILLARIS, seu CORBILLIERES, Canonici Semipræbendati in Ecclesia Andegavensi vocari auctor est Renatus Chopius lib. 1. de Sacra politia tit. 3. num. 4. [Macer in Hierolexico melius eos appellat Corbicularis, sic dictos, inquit, a Corbula, qua apud Gallos idem est quod Rechetum Clericorum. Vide Itiner. Liturgicum editum ann. 1718. pag. 88. ubi de urbe Andegavensi.] [Reg. ejusd. eccl. ad ann. 1448. 6. Mart. ex Vita Math. Menes: pag. 90: Super castra nota inter ipsos et Corbicularis, etc.]

3. **CORBEILLO**, Corbis, canistrum, Gall. Corbeille. Arest. ann. 1345. 6. Aug. in vol. 8. arestor. parium. Paris.: Parvulus (debet habere) buletos. Corbetiones, charpes, saccos et omnes alias res reitadas pertinetur ad servitium officii parvuli. Vide supra Corba 2.

4. **CORBELLAGIUM**, Tributum quod ex mercatoribus, qui merces suas in corbellis deferunt, exigitur. Chartul. S. Sulpicii Bithur. fol. 81. r. : Item loderamus perfrinet consuetudo de cordano, de coris tannatis, et de unctis, et de Corbellagio. Vide infra Corbio.

5. **CORBELLATA**, Quantum corbella continet, nostris Corbellonace et Corbellonée. Stat. Taurini ann. 1390. cap. 46. ex Cod. reg. 4692. A: Item qui cepit... vel exportaverit in et de aliens possessionem vel auctoritas, naves carteras, pira... usque ad unam Corbellatam (solvat) solidos quinque. Occurrit rursum in Stat. Perus. pag. 54. Lit. remis. ann. 1375. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 76: Quant il avroit mis une Corbellonace de blé, qu'il tenoit entre ses mains, en la trempie audit moulin, etc. Allen ann. 1400. in Reg. 155. ch. 64. Prois Corbellonace de fieu de coulon, etc.

CORRELLI, Pollicentores, Ibitinarii,

vilgo Corbeaur, aves mali ominis. Miracula S. Wiffrani Episcopi num. 82: Quidam ex corbis homines vel charas, quos vulgus (in Oximensi pag. Normannicis) Corbetos vocat, eorum quasi suo domo, qui ad villam erat, apud Curiam ducentibus, accersit etc.

6. **CORRELLIA**, Corbis Gall. Corbeille, Charta Henr. reg. Angl. in Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 398: Queque Corbellia unum denariatum paria, etc. Vide Corbula.

7. **CORRELL-STONES**, f. Lapidis politis sic in muro dispositis, ut statum possint connotare, ab antiquo Anglico Corbel, vel Corbis. Statum locamentum. Gall. Nicie. Antiquit. Ambrosden. pag. 575: Et in solutio Johanni Cheppyn Latham apertum et facient xviii. Corbellatones ponendos in predicto muro v. sol. iv. den. etc. Vide Kennett Glossarium ad calcem Antiquit. laudatorem. [Vide infra Corbeus.]

8. **CORRELLUS**, Arboris genus, f. Sorbus, Gall. Cormier. Charta Henrici comitis. Treceus. ann. 1165. in Chartul. Campan. fol. 168. v. : Notum facio quod in vestra mea antiquo Anglico Corbeum, pomum, pirum, exulum, alium et Corberum propriis defensionis mee et proprii juris mei ita habeo, etc.

9. **CORRESTERUS**, Corbestero Calabris Pellice, nomine corbis, vestia derivato. Vita S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 187: Erant magistri Corbestarii et vendebant pellice.

10. **CORREBUS**, stultus, structoribus nostris Corbeaur. Charta ann. 1417. ex Tabul. S. Germ. Prat.: Et illud fundare a vino fundo de eadem materia et spiritibus, sicut dicti duo homines sunt, tunc erant, et ad faciendum flori catenas et Corbeas de lapidibus talliatis et sabbieris lignis subitis eorum salinis.

11. **CORCILLARIUS**, V. Corbillarius post Corbulla.

12. **CORBILLA**, CORBILLANUS. Vide post Corbulla.

13. **CORBILLUS**, Corda multiplex. Papias MS. Vide Corbius.

14. **CORBIO**, Qui vent ou fait des corbelles, Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: Corbellogerus, falsicus de corbellis, sportarius, ibid. Corbisier, eodem sensu, vel mercator, qui in corbellis merces suas deportat. Reditus comitat. Namur. ann. 1345. 1. Aug. sign. Papier velle d'un Corbiou. Namur. ann. 1345. Namur. Si a huc est l'estalage de la hale des dras, des toiles, des Corbisiers, etc. Vide Corbellogium et Corbio.

15. **CORBIS**, Menasae frumentariae species, apud Bononenses Italos. Roliandus in Summa Notariae cap. 3.

16. Alorumme granorum. Stat. Vercell. lib. 2. cap. 26. v. : Item statutum est, quod Corbis galie quolibet annu incantetur, et quod emptor det denarios duo de qualibet Corbe.

17. De Prunus Corbis vide infra Truobrellum et Hantstun Glossar. german. col. 1116. voce Korb.

CORBITA, Navis oneraria, et dicitur a

Corbita, sive de Janu. 1. **CORBITARIA**, Legio Rotharis Regis Longobardorum Edit. Heroldi titulus II. inscribitur de Tugewortha, id est, Corbitaria. Ubi agitur de illi qui vnam antequam, et de via s. antequam, quod, licet resionum vocat alter viam contradiere, quod crimen Germani Straelschenderge dicunt. Sed hic non Corbitaria sed Corbitaria, vel Corbitaria legendum censet Goldastus in Notis ad Parnenses Tyrolis Regis Scriptorum,

pag. 78, col. 1: *Item pro octo Cordis de lectis albis aut crassis, unde denarius Turon. Item pro octo Cordis de lectis de trellis, unus denarius Turon. Vide infra Cordagium 2. et Cordator.*

3. **CORDA**, Repagulum, quo locus ad singulare certamen chassus erat, quod funibus nonnunquam confederetur, sic dictum. Chart. Corisport. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 476: *Medietatem de emendatione fustis quodamque loco de ingressu fuerit infra Cordam. Cordie dicitur in Usualis Camerae. MSS. pro dolo.*

4. **CORDACISTA**, Chamae cum lo core. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Cordicista*.

5. **CORDAGIUM**, Punis, restis a Gall. *Cordage*; quod proprie significat Apparatum funium navis nomenclaturum. *De carcandis ducentis garbis sagittarum, et ducentis Cordagis pro arcibus, apud Hyernum.*

6. *Cordail*, et *Cordailles*, isdem notio-nibus. Lit. remiss. ann. 1378, in Reg. 113. Chartrop. reg. ch. 243: *Comme se fussent meses certaines paroles... pour cause de certains aplois (sic) et Cordailles de vulgare de mer; et l'andit aplois et Cordailles, etc.* Alie ann. 1482, in Reg. 206, ch. 818: *Le suppliant prie... une bonnete et de Cordail. Inter res ad molenendum pertinentes, Cordail recen-setur in Inventar. ann. 1540, ex Reg. Corb. 13, sign. Habacuc. fol. 60 v.*

7. **CORDAGIUM**, Jus quod ex rebus mensuratis aut notatis, noster *Cordage*. Reditus commat. Hannou. ann. 1265, ex Cam. Comput. Isid. 1: *Et si la quene au Cordage des Isles de Mons, de ezrie, aunes cordes, ou maille, Charta Margareta comit. Pland. ann. 1274, ex Chart. 1. Pland. ch. 264, in ead. Cam. 1. No pesage de Mons, no Cordage de Mons, etc.* Vide super.

8. **CORDANUM**, ut supra *Cordagium* 1. *Leuda* major. Carcaas. MSS.: *Item pro carpus de Cordanno, utriq. den. Versio Gallica ann. 1544: D'une charge de cor-de, etc.*

9. **CORDAPSUS**, vel ut habet Amalthea *Cordapsum*, Græcis χορδᾶς, vel χορδαίς, tumor lenis intestini, ut videtur in-testinum ad chordæ similitudinem con-volutum. In Glossario Sangerm. MS. n. 601. habetur *Cordapsus*; *Cordapsus* vero apud Papiam in MS. Bitor.

10. **CORDARE**, Ad cordam metiri. Vide *Corda* 1.

11. **CORDARTIA**, Pensatio, quo pro chorde habendis ad usum scholarium fcebat. Stat. ann. 1303, cap. 31, ex Cod. reg. 4322, fol. 33 v.: *Quod potes-tas teneatur... facere dare et solvere Cor-dartiam, quolibet anno ante festum S. Andree, scilicet Cavarum.*

12. **CORDARS**, Textor, novorum, Gall. *Cordier*. Reg. episcop. Nivern. ann. 1287: *Qualiter Cordarius in dicta vigilia debet unam tentam cordæ nec de grossi-oris, nec de minori, sed de mediocri. Vide infra Cordarius.*

13. **CORDATA**, Certum pondus, vel certa mensura, ut videtur. Cod. MS. Eccl. Andomar. apud Gervonium avarum: *Kerkæ brestiv. den. dividit Kerkæ II. d. dividit Cordata I. d. Kerkæ alius. iv. d. dividit I. dividit Cordata iv. d. Kerkæ grani iv. den. dividit II. d. dividit Cordata iv. d. Siquis et illo-rum occurrit ibid. denum constanter ad Kerkam servata ratione.*

14. **CORDATA**, Vestis ornamentum intertextum; unde notum. Consil. Folier. reg. Sicil. cap. 103: *Cordatus*

autem ipse dominus militum et socii aut milites, vel intendentes ad militum pos-sint se inducere portare pro illis. Vide *Cordatus*.

15. **CORDATE** TONICE prohibentur in Concilio Valisletano ann. 1323.

16. **CORDATOR** TITULUS. Qui ex officio tenebat corda metiri. Stat. Avinion. ann. 1243, cap. 16, ex Cod. reg. 4650: *Cordator vero telorum signatus annis metitur, et notat velent in eodem officio per triennium. Vide supra Corda 4.*

17. **CORDATUS (LECTUS)** [In *Renaut de Montauban* (Ed. Michelant. 829, 48) et in *Gaidon* (v. 5162) legitur *his cordas*; s. i. e. tenetur propterea providere in dormitorio cubileth canonico de uno lecto fusteo, vernissato et *Cordato*, et de una stueya, et de uno rol, vel equipolenti pro ipso col, vel de uno dupli-ci borreo, et de tribus nastalibus et de duobus pulvinariis cum pluma, et duabus vnois bonis et integris, et quibus lodicibus ad minus; et panni hujusmodi debent esse sufficientes et boni. (Cart. Mogalon. ex Rev. soc. sav. 1873, p. 418.)]

CORDAVIA, apud Papiam MS. *Interior cella*. Edict. *Cordavia*: sed videtur legen-dum *Cordaria*.

18. **CORDAX**, Fragn. Petronii: *Nemo, inquit, vestrum rogat Fortuniam meam, ut saliet: credite mihi, Cordacem nemo melius ducit. Kaptaxeçç, Græcorum.*

19. **CORDAX**, Alia notione, apud Joannem apostolicum Constantiam, noster *Cordax* in Vita B. Kinge Virg. tom. 5. Julii pag. 725. E: *Puerilem adhuc matrem agens Nicolaus... Cordacia, existens etiam tuæ paræ, noster, noster filius est ex-istens momento et causa, plus quæsi illi con-veniret statui, indulgebat. Recte docet. Solerius in notis: Cordacem hic vocat Cordaxem, quoniam pueri, cui ex tempore est et propensum ad tristitiam ac lacrymas ciendias.*

20. **CORDAXUM**, Cordis arsura, in Gloss. ad Alex. Iatroscop. MS. lib. 2. Passion. cap. 129: *Item aliud mirabile facies ad multa, cardanomo ex interioris semine est f. amoni botros; quod quidam Cordaxum vocant in nitiis doloribus dem datur.*

21. **CORDEBANARIUS**. Vide post *Corde-banius*.

CORDEBISUS, Pellis de Cordibus, cor-ticem capium algarum arte pre-paratum, Gallis *Cordovan*, [Jal. *Cordovano*, Gloss. Lat. Gall. MS. Thuanus in: *Alatarius, Cordomnians, Aluta, Cordovæ*.] Utriusq. Aluta, pellis parca et car-vale *Cordovæ*. Chronicon Fontanæ, iense pag. 216: *Ad pelles hircinas 40. compositas lib. 3. ad Cordovæ 40. com-parandas lib. 8. ad coria bovinæ 30 lib. 1.* Tabularium Casaurien. ann. Caroli Calvi in Italia 8: *Et canonæ robs da, Romane Abbas, vel successoribus suis red-dendum annuatim de mense Maio bonen-us annuus, inter quos et argenteum ad Cordiehi valentem usque ad no-tos quosque Francicos.*

Cordovatus, Charta Ludovici PI apud Dieboldum lib. 3. Hist. Sudovig. cap. 7. *Ad Cordovatos, et la solas corum componendas, media meli 280. Alia Caroli Calvi in Tabulario ejusdem Monasterii Ch. 81. Et pro 300. annis qui da-tur ad Cordovatos per singulos annos ad Cordovatos corum, et coria componenda, et diversis aliis fratribus necessitatibus.*

22. **CORDEBANUS**, in Charta pro Communi de Hattolom. ann. 1398, inter Stephan. D. Lancelot, et in Statutis Massili. lib. 1.

cap. 38. § 2. *Seculares de Cordoon*, in Chartul. S. Vincentii Cenom. fol. 72.

23. **CORDEBANUS**, in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 87. col. 1. *Grossa bella occulta de Corduanis. Solutores Corduanis* apud Odericum Vitium pag. 131, 132.

Cordovanus, isdem quod *Cordebanus*. Statuta Orleus de *Seinpriam* pag. 783: *Nec solutores de Cordovan aliqualis accipiant. Multiques Paris in Vitis Abbatum sancti Albani. Cordovata qua de vili corio, quod vulgariter hazan dicitur, in altisim, id est, Cordovana civitatis committunt. Rogerus Hovedenus in Ricardo I. pag. 175: *Melior noster, ut sit copia de Cordovan vernel.* [Codex MS. Ecclesie Aduensis: *De Duzina de Cordovan, vi. den.*] Tabularium Vindocinense Ch. 348: *Beata Willibrod Monachæ calceos de Cordovan. Vide Hist. Monasterii S. Nicolai Andegav. pag. 61. Willibrodus Guart ann. 1292:**

Nus et de calceos descalceos, Et de solutes et de Cordovan.

Le Roman de Jordan MS.:

Chausses de paille, solutes de Cordan.

A *Corduba* Hispanice oppido celeberrimo deducta hinc vocabula, vulgo *Cordova*, ubi preparabantur pelles, et, ut ait Eschylus, 175: *Melior noster, ut sit vend. Gloss. II: Quia ab urbe deportati ad ceteros solent pretiosi carii species. Unde subdit quasi Cordubenses dictos Cordones Cordovanos. Calcei de Cordova, apud Joannem Constantiam, noster *Cordax* in Vita B. Kinge Virg. tom. 5. Julii pag. 725. E: *Puerilem adhuc matrem agens Nicolaus... Cordacia, existens etiam tuæ paræ, noster, noster filius est ex-istens momento et causa, plus quæsi illi con-veniret statui, indulgebat. Recte docet. Solerius in notis: Cordacem hic vocat Cordaxem, quoniam pueri, cui ex tempore est et propensum ad tristitiam ac lacrymas ciendias.**

24. *Isti sunt dicti de nomine Cordua pelles, His siveas, alii prostrati moe ruites.*

Inde *Cordobanarii*, Sutores, in Diplo-mate Ludovici VII. Regis Franc. ann. 1144, apud Gallandum de Franco-alodio pag. 343. *Cordobanarios*, Monstreleto 1. vol. pag. 319, qui nostris hodie *Cordovanarii*. [60 Sutores qui Cordovenerum di-cuntur, in Chart. ann. 1247, ap. Guaden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 368. *Cordobanarios*, ap. eund. tom. 2. pag. 461. in Chart. ann. 1218.]

25. **CORDEBANUS**, in Charta Comitiss Nivern. ann. 1192, § Tabulario B. M. de Charitate. Vide *Cordæus Pellis*.

26. **CORDEBANARIUS**, in Charta Philippi Regis Fr. ann. 1238, et Chartulario N. Martini Pontificis.

27. **CORDEBANUS**, in Chartulario S. Vincentii Cenom. fol. 78.

28. **CORDEBANUS** et **CORDEBANUS**, in Charta (Mogalon. ann. 1243, in Reg. 73. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 171, 172. Vide Guierard. in Prolegom. Chartul. S. Petri Carnot. pag. 50.)

29. **CORDEBANUS**, in Litteris Ducis Jan-nensis ann. 1322, ex Archivio Communis Massili.

30. **CORDELARIA**, Gall. *Cordelière*, Sanctimonialis sub regula S. Francisci. Charta Ludov. S. ann. 1225, in Reg. 73. Chartrop. reg. ch. 45: *Justitiam, necumtum Paradis, situm Petronum inter domum episcopi Aub. et via latero, et Cordelière de Alb. etc.* Vide *Cordelière*.

31. **CORDELATI**, Vide *Cordellatus*.

32. **CORDELERIE**, Sanctimonialis Fran-ciscanae, mores vulgo, *Cordelières*. Mirrabordia Humbert. II. Delphin ex Avinionensi D. Ludovico, in diebus de XVI. Septemb. apud Mulcivernum ordinati sunt iuxta Fratres Minores Monasterii *Thomariae*. *Cordeliarius*, in Vitis *Chocet*, et *fratres carati et signati*, etc. Vide *Cordelière*.

debet pendere cum vno Cordone de circo.
Vita S. Francisci de Paula tom. 1. April.
pag. 177. *Possidem, quoniam quædam*
corum lingua Cordoneum appellant. Vide
Cordoneus.

2. **CORDO**, Sutor, idem qui *Corduanus*.
Clarta ann. circ. 1035. tom. 1. Probat.
Hist. Brit. col. 406: *De Cordianibus*
vero duodecim nummi et sublati in
Natalis Domini et in Pasche. Vide in *Cord-*
edianus.

3. **CORDOA**, CORIUM DE CORDOA, Co-
rium caprinum alutiarum artem prepa-
ratorum. Gall. *Cordouan*, Stat. sabater.
Caracas. ann. 1492. tom. 8. Ordinat. reg.
Franc. pag. 590. art. 7: *Non est assus*
ponere seu immiscere de duobus coriis,
quasi duocorum corum mutatio immiscere
coris coris vagne seu de Cordoa. Vide in
Cordedianus.

4. **CORDOAN**, CORDOANUM, CORDOANER-
IUS, Vide *Corduebus*.

5. **CORDOANARIUS**, Sutor, Gall. *Cord-*
ouanier, Ital. *Cordouanier*, Stat. Plac-
ent. lib. 6. fol. 82. v: *Item provium est,*
quod Cordouanier, vel calligarij, vel
aliqui alij facientes vel vendentes scarpas
vel calceas, ad dicta supra Cordo 2. B. J.
CORDOLENS, Cardiacus, apud veterem
Interpretem Juvenalis Sat. 6.

CORDONA, Chironæus S. Vincentii de
Vulturo pag. 385. 1260. art. 1. Prior. Sec-
tor. vol. 1. part. 2. cap. 372. col. 2. B. J.:
In Ecclesia vero S. Dei Genitricis Mariæ...
preceptum obtulit de duodecim Cordonis
sermone.

7. **CORDONARIUS**, Sutor, Gall. *Cordon-*
nier, in Enumeratione jurium Comit-
is Biter. in Civitate Albiensi ann. 1260. et
in Codice obit. S. Gerardi Lemov. ann.
1491. Vide *Cordoneus*.

8. **CORDONUS**, Vitta, Gallis et Hispanis,
Cordon. Statuta Petri Episc. Helen.
ann. 1393. Concil. Hisp. tom. 8. pag.
908. *Per litteras sigillo Prefati Domini*
Legati cere rubes in cera albo impresso,
in quodam Cordono serico viridis coloris
impendente agglutatas. Littere Cordono
serico sigillatas. in Registro S. Cameræ
Comput. Paris: *Sigillatus, ut prima*
facie apparebat, magno sigillo Dalphinati
rotundo in cera rubes pendenti in quod-
am Cordono grosso et quadrato oris
viridis, in Litteris ann. 1358. apud D.
Secousse. tom. 3. Ordinat. reg. 371.
Vide Cordo.

9. *Cordon de bois* dicitur Tigillum ex
corvæ materialis structure, in Lit.
remiss. ann. 1480. ex Reg. 208. Chartop.
reg. ch. 60: *Item his, dunt quos freli-*
os Cordon de bois, qu'il aient esté de
lattes cloison, et dont ille cloison estoit
couverte, frappa le suppliant tellement qu'il
cuida boucher de terre.

10. **CORDOANUM**, CORDOVEUS, CONDO-
WAN, CONDUWAN, Vide *Corduebus*.

11. **CORDOVANUS**, ut supra *Corduebus*.
Stat. Aust. ubi de Intrat. portat: *Cordovani*
affacti solvant pro quolibet rubo lib. xij.
sol. x. Vide in Cordo.

12. **CORDUANARIUS**, CONDUARIUS, ut
supra *Corduebanus*, in Ordinat. reg.
Franc. tom. 5. poz. 416. et 417.

13. **CORDUBANARIUS**, Eadem notione,
in Lit. Matth. comit. Bellimont. ann.
1153. ex Cam. Comput. Bles: *Mitibus*
meis astentibus et laudantibus, et de
serenitibus quoque meis, scilicet Lamberto
cubiculario, Gileberto Cordubaniro, Er-
menefruto coquo, et.

14. **CORDUBANUS**, Corium caprinum
alutiarum artem preparatum, ut supra
Cordoa, Lit. ann. 1094. Ordinat.
reg. Franc. pag. 670. art. 4: *De quolibet*
duodena Cordubani, sine rubi sei alte-

rius coloris, quatuor denarios. Vide *Cord-*
uebus.

15. **CORDBATUS**, pro *Cordulatus*, *Cord-*
ulus ornatus. Stat. colleg. S. Cathr.
Tolos. ann. 1394. ex Cod. reg. 4223. fol.
183. v: *Prohibentes ne de cetero scissas,*
apertas, vel Cordulatas publice et per
villam a parte anteriori opelandas, sive
alias vestes portare presument, quatuor
vel quinque cordulis a parte superiori
cordatis. Vide supra *Corduta 2.* et *Cord-*
ulatus.

16. **CORDECTUM**, Sericum, Vide *Matæza*.
CORDELLUM, Idem forte quod *Cord-*
uebus, de quo supra, Statuta Canonice Cas-
tri-Lidi in Andibus fol. 31. de Petal-
gis: *Quadriga ornata de Cordello,*
apertis 4. d. ad tractum quadrigæ. Occur-
rit alibi.

17. **CORDULA**, Botellus, Gall. *Sausseus*.
Vide *Matæzaca*.

18. **CORDULA**, Zona, cingulum, Gall.
Cordone, Constit. Carmelit. Miss. part.
1. rubr. II: *Prohibentes ne aliquis scator*
portet... Cordulus seu clavicula de serico.
Vide supra *Cenchetum*.

19. **CORDULA MUSICA**, Parva chorale in-
strumenti musici. Statuta Canonice Cas-
tri-S. Augustini apud Duellum Miscell.
lib. 1. pag. 86:

Non vox, sed rotula, non mazica Cordula, sed cor.
Non clamor, sed amor canit in aure Dei.

20. **CORDULARINI**, Sutores. Glossar.
Lat. Gall. ex Cod. reg. 7079: *Alutarii*
dicuntur qui operantur in aluta;
Cordularii, alio nomine, dicuntur Cordu-
larum.

21. **CORDULATIO**, Quidam sutorum modus
ad ostentationem in vestimentis. Stilum
Capitul. generalis S. Victoris Masseli.
lib. 1. sub Stephano Abbate ann. 1378:
Statuitur quod nullus vestes inhonestas,
scilicet opelandas, vel cæcadas, fronsci-
cas aut cum coloris, cum manibus largis
ultra modum vel *Cordulatione* in capiti-
nae in manibus.

22. Vestis ornamentum intertextum,
idem quod supra *Corduta 2.* Vide ibi.
Hinc.

23. **CORDULATUS**, *Cordulus ornatus.* Stat.
colleg. Picens. Tolos. ann. 1497. ex Cod.
reg. 4225. fol. 281. r: *Solutiores sicut*
Cordulatus in parte anteriori ita apertos,
quod carnam ostendat. Vide *Cord-*
ulatus et Cordubatus.

24. **CORGLUM**, Parvus cordo, in Inven-
tario Ecclesiæ Ancienæ. ann. 1444.

25. **CORDURA**, a Provinciali *Cordure*,
Gall. *Cordure*, Sutura, *Cordura* scilicet
in Statutis Arelat. MSS. n. 53. *Cordura*
est cum sermone, in Statutis Masseli.
lib. 2. cap. 43. de *Sartoriis*. Occurrit
etiam cap. 38. de *Isidem*.
Stat. ann. 1325. inter Probant. tom. 2.
Hinc Nem. pag. 65. et *Item ad*
nullus sartor vel sartressa audeat accipere
ab aliquo, pro faciendis tunicis et super-
funicibus, cum Corduris planis, ultra ij.
sol.

26. **CORDURIA**, Eadem notione, in Com-
put. ann. 1331. ibid. pag. 83. col. 1. Item
priori magistro Guirardo sartori de super-
funicibus et tunicis dictorum *indomina-*
rum. pro aut *Corduris*, et sol. Tura.
Hinc.

27. **CORDURARE**, Sutare, Gall. *Coudre*,
in Comput. n. 1332. ibid. pag. 811. col.
2: *Item pro Cordurando et pro serico ne-*
cessario ad Cordurandam arna domo-
rum consulum in dicto gidone, solvi j.
gross. et medium. Alius ann. 1380. tom.
quid. Hist. lib. 3. pag. 30. col. 1: *Item solvi*
magistro Joanni sartori, qui Cordura-
vit dictos xxtij. scudatos circumcisa-

pamum B. Marie possumus sapere tombam
pro dicto cantari, quatuor grossos.

28. **CORDUERYA**, Sarcinatrix, Gall.
Courtiere, in Charta ann. 1394. lib.
tom. 2. pag. 393. col. 2. *Corduriar*, Sar-
tori, vulgo *Parleur*, in Lit. ad mort. ann.
1413. ex Reg. 136. Chartop. reg. ch.
272: *Item Yvra Bernard Corduriar di-*
licus de S. Symonis fient, etc.

CORDUS, Cor, scilicet, dicitur a Cor: unde
et sem quæ tarde veniat ad maturita-
tem, *Corde* dicitur, secundum Lygionem
et Papium, *Cordum*, serotinum quod
tarde maturat. Joan. de Jacano.

29. **Pestus**: *Corda frumenta,* quæ sero
maturantur. Vide ibi not. Dacerii. Gloss.
Lit. Gr. d. Cordus, 564. *pestus*. Veteri Latini
non bene ignotus. Vide ibi.

30. **COREA**, Ambius, circuleus, Gall.
Contour; vel Circulus, Gall. *Carole*. El-
ham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit.
Heam. cap. 13. pag. 23: *Rege quoque in*
eodem (solito) coram cura processu, gem-
marum lasecente Corda, regium capud
circumdato, residente, etc. Corra infra
cap. 26. pag. 61. Hinc fortassis *Corer*,
quæ voce culture, Gall. *Collier*, intelli-

gendum videtur, in Charta ann. 1394. ex
Reg. feudor. comit. Pictav. fol. 100. r.
in Cam. Comput. Paris: *Joan. Palard*
alij... confessoris et aliorum, qui
à un expierier sor de demoir, à une lan-
gue de soye vermeille et à un Corer d'ar-
gent doré des pois d'un gros Tournois de
S. Loys, payer à manance de seigneur et
d'annue. Vide *Chorea*.

31. **COREARE**, Corium subigere, polire,
Gall. *Corroyer*. Stat. Aust. ubi de Intrat.
portat: *Roseum ad Cordandam coria*
conferat una quilibet. Vide ibi.

32. **COREARIUS**, Vide *Chorearius*.

33. **COREATOR**, pro *Choreator*, Choream
ductor et actor. B. de Amoribus
in Speculo sacerdot. 45. cap. 5:

Non de Institut, nec ledorem speculator,
Sive Corator, saltator, nec jeculator.

34. **CORECTUM**, Gloise, in Glossar. Lat.
Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4129.
peram pro *Caractum*. Vide supra in hac
voce.

35. **CORDEULUS**, Genus quoddam vola-
tilis, quæ *Cor edens*, apud lib. lib. 12.
cap. 7. sept. 52.

36. **COREDEDE**, Vide *Corredum*.

37. **CORDEGLARIS**, ab Italicis *Correggia*,
Corrigiarum faber, in Stat. ann. Florent.
lib. 3. cap. 19. ex Cod. reg. 4321. Vide in
fra *Corregia 2.*

38. **CORDEJA**, Vide infra *Corveya*.

39. **CORREZARE**, pro *Chorezare*, Chores
agere, in Synodo Mediolan. ann. 1287.
apud Muratori. tom. 8. col. 1056.

40. **CORRELLUS**, inter ornamenta eccle-
siasticæ vestimentis, in Littera Ecclesiæ
Diniensis pro Gasendum pag. 151: *Item*
duo patilio alba diaprepiti, duas Cordulas
de serico antiquo.

41. **Vestis**, militaris, idem quod
Coracis, tunica, thorax. Invent. ann.
1249. apud C. V. Garap. in Dissert. 7.
ad Hist. II. Chiere pag. 231: *Item tunicam*
Cordulus ad bracteas. Item tunicam *Cord-*
ulus præstitit. Test. ann. 1291. ibid. in
Ind. pag. 519. col. 2: *Unus Cordulus*
ferri, etc. Aliud ann. 119. ibi: *Placetas*
Cordulus, gangierum, barbutum, etc. Vide
Corallus.

42. **CORRIPSUS**, Eadem notione, in
Charta ann. 1230. in jam laudata Dissert.
7. pag. 231.

43. **COREMEDE**, COREMUDA, Vide *Cur-*
nacuda.

44. **COREMDARIUS**, Vide *Chorearius*.

† **CORPEH**, Calcaria vel Campestris. *Corpeh*, Lumbardia vel Tegetina. Gloss. MS. Sangerman. num. 501.

† **CORFICACUS**, idem *Corfiacus*.

† **CORIERUS**, Cursor, tabellarius, Ital. *Corriero*. Stat. Ploacent. lib. 1. pag. 44: *Officiales debent deputati faciant ipsi Corieris dari solentibus hacenus unitatis; et si ipsi Corieri ultra debitum et consuetum accipiant, eos condemnent ut supra*. *Corierus*, eodem sensu, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 2:

Qui paratur plus tel cum pagis,
Cum totis-que suis corieris.

Vide *Corrierus*.

† **CORIERUS**, pro *Chorierus*, Clericus, qui choro debet interesse. Charta ann. 1446. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Capellani et Corieri de piano S. Pauli, etc. Vide Chorierus*.

† **CORETIS**, Hist. Landavensis Ecclesiae, in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 188: *Et cum fratribus talibus... usque ad mare totius infra Tof et Etel, cum pascuis et Coretibus suis omnibus, et cum omni sua dignitate, etc.* pag. 195: *Et cum corporibus suis ad sepulcrum suum, in decano, et cum nati pascuis et Coretibus anglicanis, et cum toto territorio suo, etc.* Et pag. 211: *Et cum libera applicatione natium in ratto Taret, et cum Coretibus suis omnibus, et cum omni sua hominibus terrae, etc.* In Glossario Wallico Cambro Buxhornii Coreā, extructa ex-pontor.

† **CORETUS**, Idem quod *Corellus* supra. Vide in hac voce.

† **CORETUS**, Mensura Germanice speciei. Wiclibi Magdeburgensis act. 19: *Proventus... potestatem iudicandi habebit super injustas mensuras potabilium, et pondera et iustos Coretos, et iustibet cibi et potus mercuria.*

† Stat. Castilii III. ann. 1451. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 161: *Zupparius... pro quolibet equo debet dare unum Coretum avenae dictum.* Et pag. 167: *Unus Coretus octuaginta stadia.*

† **COREUM**, pro *Corium*. Statuta Ordinis de Sempringham pag. 730. 781: *Non fiat marnipia... nisi de Corco albo, et sine serico colorato. Alibi: Omnia Consu-entorum soldatorum, seu dierum quasi nocturni, rubei Corvi sint. Utatur etiam Casarius lib. 4. cap. 12. 13.*

† **COREUS**, Corneus. Charta ann. 1384. Inter Probat. tit. 1. de Nemo. pag. 70. col. 1: *Dictum sigillum in quadam buva Corca posuit, et ipsam buvam sigillo autentico curia ordinarie dictae ville Belliedit... sigillum ferat. Hinc fortassis Cor appellatur Alamenti vasculum, et illius apertus Corus, in Stat. ann. 1399. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 358. art. 3. Vide Coria.*

† **COREZOLA**, Vide infra *Coriola*.

† **CORFICIA**, Macellum. Papim. et Gloss. MS. Regio Cod. 1013. pro *Corficia*.

† **CORGENARIUS**, Charta Ludovici I. D. Bellioi pro Libertate. Villa Belliojensis ann. 1274: *Iudex non debet commorari in franchetia Belliojensis, nec Corginari iudare in eadem, nec Corniti debent commorari in villa Bellioj, nisi voluntate domini et burgensium dictae ville.* [Porte idem qui Germanis Rie-menstern. Prestigiorum seu agryte, lori convolutus decipiens. Anre.]

† **CORGO**, Stirps, truncus. Statuta Civitatis Avinion. Si quis vineam de clavis talaverit vel eradiderit, talari, vel eradicatori fecerit, et si singulis Corporibus talatis seu eradicatori scilicet Communi nomine pueris 3. sol.

† **NOSTRIS** Gorge, Fustis vel armorum species ad nocendum. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 393: *Un corrieri baculo appellat Gorge. Nisi sit pro Goyrie. Baculus sustinendus utrinque stylis aptus; unde Goyrie, quantum dubius stylis continetur, in Reg. 14. ann. 1382. ex Reg. 133. ch. 348: *Les supplians ainsi est consentans. A prendre et emporter de nuit de une nef estant au port des eroches (à Meaux), charge de vin, envoier une Goyrie de vin ou deux seules.**

† **CORHABITES**, Idem videtur qui supra *Corierus* 2. Stat. Leod. eod. ann. 1319. tom. 2. Monum. sacr. ann. pag. 451: *Discon veyr, subdicon et clerici usque ad ultra medium fribis sui protensas, quod Corhabites notabiliter a laqueorum suorum distinguant.*

† **CORIA**, officina, ubi coria subiguntur, Gall. *Tannerie*. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 64: *Willelmus... dictus est Bastardus, quod cum genuit patrem eius quendam, nomine Arieit, pellicari filia. Videtur enim cum pater suus in Coria cum alius mulieribus tripudians, et amore eius caput generaverit ex ea diversis coloribus tres filios, ipsi sit pro Chorea. Vide infra *Coriare*.*

† **CORIANO**, Morbus in armentis, cum corium adhucet costis. Vide Vegetium lib. 4. cap. 1. et veteri. cap. 54. et Columellam lib. 6. cap. 12.

† **CORIALINSE**, Corium. Constitutio Anglican. Abb. Inter Acta SS. Benedict. sac. 1. cap. 2. pag. 48: *Fraternum in Ecclesiam libras cc. ad opus Fraterni C. Sivo libras cc. de Corialinse calcibus xxiii. braas lxx. ad saccos autem faciendo, vel quodlibet aliud.*

† **CORIAMEN**, Corium, Ital. *Corame*. Privili. Pisan. ann. 1269. apud Lamium tom. 3. Delic. erudit. pag. 278: *Pisanus... possidet libras... eque vel acquirere totum Coriamen seu curia cuiuslibet speciei vel materiei. Vide supra *Coramen*.*

† **CORIANDUS**, Coriandrum, Ital. *Celandio* lib. 2. Moxum. Inter festo 8. Mart. Si tibi doweretur una pedes Coriandrum, et desuper essent decurati: sed in fundo esset venenum, etc.

† **CORIANE**, Idem Architectus quod *Loricar*, apud Varroem lib. 1. de Rust. cap. 67. tectorio et crusta parietem tegere. *Coria* Loricare dicit Plinius lib. 8. cap. 24. *Loricare* de saxo, apud veterem scripturam de re architectura. Statuta Urbis Charta ann. 1329. in Tabulario Ducatus Guisno fol. 45. dixit, *Gossalium Coriare de lapidibus, versio fossatum habet solum, et porta exornanda est cum pueris. Est autem nostris, brai, limus, seu terra humida. Vide Philandrum ad Vegetium lib. 7. cap. 1. et 3.*

† **CORIANE**, Consuevis in Supplemento Antiquarij. Corit, pater, Consuet.

† **CORIANUS**, Calceamentorum suor. Vita S. Emmer. tom. 6. Sep. pag. 201. col. 2: *Ob perperam manuum celeriter nisi revertendum ad lapidem coriorum. Hoc autem dicit, quia prius erat Corianus, seu calceamentorum suor solatus.*

† **CORIANUS**, Corrigiarum faber, Gall. *Corier* et *Corroier*. Huius artis statuta in Lib. rub. fol. magno domus palii. lib. 1. incipit. Incipit Statuta Corrianorum, quorum art. 1. habet: *Que nul Corriere force corioes estoiffes de plonc d'estain, nor l'avenue de la ville.* Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 486: *Conane Willesent Goteleth Corier* cum plurius corioes et

hostis de son mestier de corriere, qui por justice avoient este mises en garde à Hesdin, etc. Alia ann. 1406. in Reg. 183. ch. 129: *Jehan le Doyr souter le Corroier, etc.* Vide supra *Corregiarus*.

† **CORIATA**, Corrigia, Gall. *Corroie*. Lit. ann. 1390. in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 13. *Idem dicitur quatuor naves, duas testeras ad equos, et duas Coriatas... apportat faciatu vobiscum.*

† **CORIATIANUS**, Vide infra *Coriariatus*.

† **CORIATIO**, Vox archaica adhibita, cum tectorio et crusta parietem tectur. Sentent. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 287. col. 1: *Dictum Coriatum... ad dandum in subrogatum quinquaginta denarios conseruatis in Coriatione et repARATIONE portulicum civitatis Nemausi... condemnatus.* Vide *Coriarius* 1.

† **CORIATOR**, Coriarius, Gall. *Corroier*, *Tanneur*. Fragmentum Chartularii Sand-Hippolytensis apud Duellium Miscell. lib. 2. pag. 143: *Non Hamrains Dei gratia Propositus S. Hippolyti constitutionis Coriatorum civitatis, quas inter se de communi consensu fecerunt, pro parte nostra approbamus. Coriariates domi et legimus corie vendunt, conpender tannata, in Litteris Philippii VI. Fr. Regis ann. 1329.*

† **CORIATORIUS**, idem supra *Coriarius* 1. Charta ann. 1390. ex Bibl. reg.: *Loricar, denarii qui accipitur a Coriatoris. Infra: Coriariatus.*

† **CORIATUM**, Fl. Flagelli pars coriacea. Charta ann. 1164. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. avi. col. 92: *Item si quis incideret in silva vellet Hermine, tres solidos dabit curia, nisi pro pinguibus vel quatuor Marti, nisi pinguibus.*

† **CORIATUS**, Ligatus. Magister Joannes in Vita S. Petri Parenti tom. 3. Mail. pag. 4. D. *Idem scabellum duo ferens in manibus, repena super terram, tibias, crura et pedes Coriatus post se traheret. Loricata lignis Coriata, in Ansal. Benedict. tom. 2. pag. 638. hoc est, Corio vestita. Vide *Coriare*.*

† **CORIBANS**, De parte delli dey mati. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **CORIGA**, La rema del corcu, in eod. Glossar.

† **CORIGILLUM**, pro *Coraculum*. Fragmentum Petronii pag. 71: *Virtute mea ad hoc perveni, Corigillum est quod homines facit, cuncta quodvis omnia.*

† **CORIO**, Idem quod *Corior*. Mon. n. castor. dom. reg. *Corio* avit. Coriole xij. galeas xv. etc. Vide supra *Coria*.

† **CORIGULA**, Initia infanctum. Glossar. vel. ex Cod. reg. 703. Vide *Coriulla*.

† **CORIDALIS**, Species avis, quae dulce canens dicitur, in eodem Glossar.

† **CORIDULUS**, Genus quoddam volatilis. Ibidem. *Coridulus*, Alauda cristata, quae canit et Colerita dicitur. Vide Theodorum Fabri.

† **CORIETA**, Corrigia. Stat. synod. eod. Attrebat. snc. xv. ex Cod. reg. 1610. cap. 18: *Vener curias, arcibus, a porte anteriori balnearum, longe viciarius, et superintendens Corietas longus capicorum... prohibentes.* Sed leg. videtur *Corietas*. Vide in hac voce.

† **CORIETARIUS**, Leges Normann. apud Ludovicum VII. in Reg. 133. pag. 37: *Ad diem autem duelli assignatum debent se pugiles in curia Iudicario offerre, antequam hora meridii sit transacta; appropinquante hora, si quis corietarius, et cum acutis et baculis corietis armatus. Perperam editum Corietis legendum*

Robertus Gaguinus in Poenat. vernaculo:

Par ce moyen il est permis
Aïe gageant par les cornes
Comer, chasser, dale et coïner.

(Chartularium S. Vandregeusili tom. 2. pag. 159.) In Instrumento Gallico anni 1307: *A tous ceuz qui ces presentes lettres verront ou orront Simon dit Molet Bailly de Roost soit et bonne cause. Comme des cort fust nect entre noble homme Monseigneur de Roost d'une part, et hommes religieux et honestes l'Abbé et le Convent de S. Vandreille d'autre, sur ce que ledit Seigneur avoit fait eriger le bois deudis Religieux par le travers de Poretes qui passioient à Monte par le travers dudit Seigneur, ledits Religieux d'icelle et maintiennent, que il devoint passer quies parmi ledit travers par Corner en passant parmi ledit travers. Icez hoc privilegio manavit Normannicum proverbium: C'est-à-tu en tre quito comme le Corner de S. Vandreille en passant ? De cornibus vice buccinarum, pueri Alois Wormius lib. de Cornu aereo pag. 35. etc.*

¹ Unde Cornet, in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 27: *Pour cause du soul, Auerie et Cornerie qu'il avoit fait, etc.* Ubi de venatione sermo est.

² CORNANZ. Cornanz, infatigato rem quamquam promulgare: voce præconia nuntiare, *Publier à son de trompe.* Usitatis Barcinenses MSS. cap. 115: *Facerent Cornare, ad notitia facientes Cornanz.* etc. Curia Generalis Barcin. ann. 1391: *Et quod nos possimus ibi Cornare et eisdem Officiis.* Guilbertus lib. 1. de Vita sua cap. 11: *Sacramento vespere dicit pallio topiarum indigna, ac idonea Cornabantur, id est, disseminabantur.* Ubi frustra cornobantur restituit vir doctus. Vide Cornatum.

³ Item publicare, aliquem publice vituperare, nostris *Cornier*, quo sensu *Impunissè* etiamnum dicimus. Lit. remis. ann. 1460. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 128: *Le suppliant presentant le vin à Jehan de Montagu, Iceilui de Montagu lui dist... que il n'en prendroit point de sa main, car il le aloit Cornier, qui est à dire qu'il avoit porté hayne.*

⁴ CORNARIA. Vide Cornatum.

⁵ CORNARIUS, Κορνάριος, in Gloss. S. Benedicti cap. de Antidictis, [Politens Cornarus. Vide infra.] et in Gloss. B. Hieroniger Saccardi cap. 356: *Unvergus que dicitur Cornarius tr. d. in die.* Ubi Hieronymus: *Qui non tantum cornus infere solebat, sed et hissem cornu ita prefigerant, ut ad ipsos eorumdem pertinere custodia: nihil obstat, quo minus Cornarios lingua vernacula (Anglica) Cornata appellent.*

⁶ CORNATHUM. Vide Cornatum.

⁷ CORNATOR, Buccinator, qui cornu inflat. Comput. ann. 1393. Innot. Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 351. col. 1: *Solvi pro quidone curia operario Bartholomei Juvenis, ad opus cornuamatorum et Cornatorum pro adventu domini nostri regis... etc. grossos.* Lit. remis. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 67: *Les maistris d'alerat pour Corner et faire mestier en la chambre des compaignons de la ville de S. Gombain... L'un desquelz menestriers respondi que non feroit, jusques à l'aveu dudit Corneil le danoz qu'il faisoit.* Vide supra Cornamatorum et infra Cornetum 2.

⁸ CORNEA. Glossar. Sangerman. MS. num. 571. *Corne, Cornea, Engernia, [9] Leg. Cava cornu.]*

⁹ CORNEIROS, Angularis, in angulo positus, nostris *allics Cornier*. Lit. remis. ann. 1401. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 418: *Les pionniers ou fossours, qui omevoient les fondemens d'une des tours Cornieres, etc.* Annivers. S. Martini. Lemovic. ex Cod. reg. 347: *Ad anniversarium Helie de Magnasia debentur x. solidi in stagia Cornieira domus Johannis de Mosapret ad quadravium.* Id. anniversarium B. Marguierarum debentur xl. solidi in domo Cornieiri Ralis... quæ est Cornieira, ad caput hancorum. Vide infra Cornetum 1.

¹⁰ CORNELIANA. *Genus curie a Cornelio Cæle. Prefecto Egypti, artem confecta.* Glossar. S. G. n. 701. *Papais solum habet: Corneliana, Genus curie a Cornelio.* Alii Leges intelligunt a Cornelio latas, quas alii Cornelius appellat. Plerumque sunt hujus nominis leges a variis Cornelis datas; sed nullam novi latam a Cornelio Gallo Egypti Preposito. [9] *Ex Isidor. Origin. lib. 6. cap. 10. sect. 5.]*

¹¹ CORNELLA. Pactum inter abbat. et consules Aureliaci ann. 1350. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 216: *In qua domo Cornelius... potestatem habere nec debet a facere turrim nec Corneliam, nec cornellam, nec alia fortalicia.* Sed leg. prostrus Tornallum. Vide in hac voce.

¹² CORNEMANNUS, pro Cornemannus, de Cornetum est in voce Cornetum. Eduardus III. ann. 1378. pro Burgensibus villa Calesii apud Rymerum tom. 7. pag. 116. col. 1: *Concessionis insuper vobis quod, loco Beldis, sive Cornemanni manerium, ibidem antiquitus ordinatum, habeatis in eadem villa unum Majorem, et duodecim Altermannos.* Vide Chorre et Cora.

¹³ CORNOLUS. Fragma. Petronii: *Sed Cornolus fuit, ætatem bona ferbat, nunc tanquam cornus.*

¹⁴ CORNERIA, Angularis, Corniere, Vasconibus: nostris *Cornier*, [9] Angl. a corner.] Vetus Charta in Monasterio Anglicano tom. 2. pag. 874: *Vareus Hunburi uxor ad Cornieriam prati de Adgare. Infra: Uxor ad Cornierium hinc Walteri Karles. Alia ann. 1303. in Registro 43. Chartophylaci Regi num. 32: *Jusque à la Corniere de laditte maison, laquelle Corniere est pardevant la porte du Seigneur de ladite Ville.* Vide Leges Maris Oleroneses cap. 28.*

¹⁵ CORNERIUM, ut Corneria, Charta ann. 1423. *Debet 2. sol. de servitio super quodam Cornerio memoris sibi in memorie d'Alles. Charta Domini Bartholæi in Pumbis ann. 1497.* Cornierium vixit continens operatorem unius hominis chæz sub servitio 9. den. ex una parte et unum denarium de cremato, adeo magis infideli dicitur, qui remittit ad servitium recognoscibile.

¹⁶ Pactum inter Gulchard. dom. Bellioel et Gulchard. de Maracae ann. 1817. Chartoph. reg. ch. 451: *A parte orientis usque ad Cornierium prati vercharie capellanie predictæ Bellionius... et ab obitu Corniero prati usque tendit jusque hinc usque ad Cornierium domus dei foris dicte capellanie.* Pro quodam Corniero prati sit in Cornierin prati Melis. Lit. remis. ann. 1398. in Reg. 133. ch. 81. *Cadendo in quodam bancha nevus... et de Cornierio. Cornierio in Cornario acuto et punctuato, infitit optat exinde graviter vulgaris et certit. Quicquid, eodem sensu, in allics lib. 1. ann. 139. ex Reg. 138. ch. 31: *Idem in f. Cornierio, quod fobis et ancieis, ala prapier de l'estonne**

contre la Quierre d'une huche ou piece de bois, etc. Vide infra Cornetum 1.

¹⁷ CORNERIUM. Monasterium Anglicum. tom. 3. pag. 107. *Sciendum quod iati supranominati tenent de illo burgio ad Cornierium, de quo burgio prædicta domus Hospitalis debet servitium domini Regi per annum 12. denar... Item de Cornario quod Adam Poliparius tenet... ad Orientalem partem sancti Nicolai ultra pontem per annum 12. denar.*

¹⁸ Vide Tenere pro cornariis in Cornagium.

¹⁹ CORNESAGIUM. Charta Guillielmi Episcopi Carotenensis ann. 1190. apud Aegid. de Maribus in Hist. Episcopatus Romani. *Botarym et Cornesagium Vilecomiti* (Castriudum). Idem forte quod Cornagium. Vide in hac voce.

²⁰ CORNETA. Bureli species in cornu formam desinens, quomodo hodie Ducum Veterum, ex Gall. *Cornette*, quam vox etiamnum usurpatur pro tegumenta capitis nocturnum mulierum nostratum. Concilium Rotomagense ann. 1341. can. 32: *Item inhihet ne Clerici præstent in sacris Ordinibus constituti longas et amplas Cornetas in suis Capisculis deferant, sed breves et decentes.* [Similis habes apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 327. et 528. in Statutis Ecclesie Andegav. ann. 1422. et col. 383. in Concilio Avenionensi ann. 1368. apud Achierum tom. 5. Spicil. pag. 626. in Concilio Senonensi. Nullus Monachus nostri Monasterii præsumat portare caputem cum longiori Corneta. Ann. 1460. apud Achierum tom. 5. Spicil. pag. 626. in Concilio Senonensi. Nullus Monachus nostri Monasterii præsumat portare caputem cum longiori Corneta. Et pilius apud Achierum, præsumat in Ecclesia officando deposita, utatur a cetero caputo, vulgariter usque Domino. Le Roman de Parionques MS.:

Il n'en vaut d'ist fait à Chars,
Et est gâté les Cornetas.]

²¹ Capitit tegumentum non unius formæ, nec usus, ad se sequentes efficitur. *Corniere* in Lit. remis. ann. 1391. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 289: *Lequel Charles print et empoigna la cornette en Corniere du chapparon d'icelle Martino.* Regula frat. Fontis-Ebraudi cap. 11: *Sitis dampne induti capitulo eptacapiti, sine superfluitate Cornetæ vel anterioris plicæ. Stat. synod. eccl. Atrebrat. ann. 1455. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 289: *Quod quamplures curati ecclesiarum vicægerantes, aut clerici ipsorum ecclesiarum, dum divinum officium faciunt cantando matutinas, missas aut Liturgias alios, incedunt cum capis quorum Cornetæ circa colla seu eorum facies habent tortas, adeo quod melius videntur et apparent scutellares seu gallardi, quam presbyteri et clerici.* Nihil est. Et. Privi. 1541. ann. 1551. MS. *Domini canonici seu alii, qui sacerdotio funguntur, Cornetas omnes ad cultum deferant.* Deinde Cornetæ divinitus insignis fuit, hinc deservit et collegii regis professoribus etiamnum attributa. Le Roman du Riche homme et du Lendre MS:*

Et est les bagues Cornetas,
Et leur solers font 5 Monques.

²² CORNETARI, Cornobli, Capellani, a Cornetæ sic dicti. In Chartulario SS. Petri et Pauli ad Vincula. 12. deservit. Charta Willielmi Angl. Regis paulo prædicti mariti adjectum legitur ad maritum *Cornetarii*, scilicet e regione Cornetensis civitatis. *Quod quicquid in eadem civitate quatuor Cornetarii, qui*

bus domos deducunt ante Ecclesiam et quadrangula acries terrae. Ex quo colligitur iniquissimos Capellanos seu Canonicos aliquando vocatos fuisse *Cornetarios*.

1. **CORNETUM**, Angulus, idem quod Cornetia, Gallis, Cornet. Monastium Anglie, tom. 2, pag. 318: Item aliis locis vocatur... *juste de Cornet*. *Et de Hayde*. Alias Cornetum est locus ubi corni crescit, [Vetus Glossar., *Cornetum*, Kazvov.] [V. *Cornutum* § 1.]

2. Lib. 1. niger s. Vulfra. Abbavill. fol. 40. r.: *Johannes Barbatuf* p[er] den. de stallo p[er]fissio, *justa S. Georgium in Corneto ecclesia*. Charta ann. 1380, ex Cod. reg. 5187, fol. 81. v.: *Et cum Corneto dicti vinea, in quo est claustrum, prout protrahitur a dicta via, etc.* Codex censual. Castell. Dombens. ann. 1463: *Seruitium debitum suum quodam Corneto prati, etc.* Lib. niger S. Petri Abbavill. fol. 30. v.: *Une maison... neant au bourg d'Abbeville, et fait le Cornet de la rue de la Carterie*. Lit. remiss. ann. 1879, in Reg. 115. Chartoph. reg. 179: *L'exposant bouta icellui Regard contre le Cornet ou canton de la porte dudit fort*. Chartul. Latinic. fol. 280: *Abouissent par un Cornet avec leus armes cy-apres*. Joann. Chartier in Hist. Caroli VII. ad ann. 1461, pag. 318: *Il y avoit lors quatre seigneurs de la cour de France, qui tenoient les quarts de Cornet ou Cornet de poisle*. Pro recessu, loco addito, vulgo *Corn. Lit. remiss. ann. 1887*, in Reg. 131, ch. 105: *Justiciassent se murer et faire dresser un pilon sur le bout de son Cornet*. Capit. pars, tempus scilicet, in alia Lit. ann. 1406, ex Reg. 161, ch. 68: *Le supplient gatta audit Cleric la serpe et de bout d'heron, chassant sur le Cornet dextre de la teste dudit Cleric... Le supplient veant que ledit Cleric estoit assis sur le levra (lava), le condy et lui mist un pieu de teste dedans un freu ou plaie, qu'il avoit en la teste*. Quignou, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1880, ex Reg. 118, ch. 232: *Iceillui Thibaut ataigny ledit Chiere de ladite hache sur le Quignon de la teste envoir l'œil senestre*. Vide supra *Cornemium* 1. et infra *Cornuina*.

3. **CORNETUM**, Cornu, buccina, Gall. Cornet. Lit. remiss. ann. 1355, in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 470: *Cum Robinus pauper ystrio sine mensestris, pro luenda de suo artificio cum Corneto iussit, etc.* Alia ad Reg. 85, ch. 101: *Johannes Cornetum occupavit... post que dictus Robinus cepit dictum Cornetum, quod dictus Johannes tenebat*. Bursum alia ad Reg. 119, ch. 37: *Dictus pastor cum quodam Corneto, quod more ceterorum pastorum gerebat, incepit fortiter clangere*.

4. **CORNETIS**, *Cornetis* notione. Inventar. S. Capelle Paris, ann. 1378, ex Bibl. reg.: Item, in eodem thesauro duo Corneti eboris alii antiqui ad costas, habentes quilibet duo dentes ad dentatur. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1354: *Pro uno Corneto pro carceribus, alij sol.* Vide supra *Cornator*.

5. **CORNETUM**, idem quod *Corneta*, capit. tegmen. Gloss. Lat. Gr.: *Cornetum*, *καπετιον*. Ubi ex D. Falconet leg. xvivens.

CORN-GAVEL, Vetus Charta Cantabrigie apud Sornham in Tractatu de Gavelkind pag. 16: *Et quod 4. scillingum residuum tenebantur et tenebunt de predicti Abbate et Conventu per fidelitatem et relevium, et per redditionem et servitium vocatum Corn-Gavel, videlicet reddendo*

claudum Abbati et Conventui et successoribus suis annuatim in festo S. Michaelis Archiepiscopi de quolibet scillinga earundem 4. scillingarum redditum quatuor annis, et 5. scillingos ordet palmalis, etc. In alia Charta ibid. dicitur *Gavel-Corn*.

6. **CORNIBA**, Hirco, Molinetto pag. 198, ad Epist. 153. Steph. Tornac.: *Barbas proclama* [sic] *lancu Cornibus consiliatus*.

CORNICARE, Cornu iurare, cornare. Matth. Westmonast. ann. 870: *Recessit venator... et canes Cornicando ad se vocavit*. Will. Brito lib. 1. Philipp. pag. 90:

Ne jam venator vocas, nec Cornas posses, Latetisne sudore canes.

Silvester Giraldus lib. 1. Itinerarii Cambrie cap. 2. ubi de Cornu S. Patrici: *Cognus virtus ex fatua et inepta Bernardi Presbyteri Cornicatione, etc.*

CORNICARE, In aurem alieuius aliquid insinuarum, quod faciunt qui surdis per corniculas ad aurem appositos sua innuunt. Marius Mercator libro Subnotationum ad Pientium Presbyter: *Ne ex (questio) p[er]sona profector, sed ob ipsi, qui de Cornicatorum, velut Catholici intra Ecclesiam, interim retinetur*. S. Hieronymus Epist. 4: *Adi sublati in altum humeris, et intra se nescio quid Cornicatorum in terribilibus et insonantibus verbis frustrantur*. Joann. Monachus lib. 1. Vitae Odonis Abbatis Glanvici: *Copep[er] interea rubido latravit omnes Canonicos Cornicari coactum*. Quod autem agna, inquit, etc. Galli dicunt, *Cornar* *ex ore* de quolibet. Persio Sat. 5. *Cornicari*, est vocem cornicis imitari:

Necesse quid tecum grave Cornicis inquo.

Gozechinus Scholasticus in Epist. ad Discipulum: *Profecto non ut Cornicari, dedit et illis non repudi, non elegi notam sed honoris curam*.

CORNICULARIA, Eadem notione. Matth. Westm. ann. 940: *In silva Cornicularium strepitus resonabat venatorum*. Chassier *à cor et cry*, in Consuetudine Meldensi locali.

1. **CORNICATIO**, clamor cornicis. Vide *Cornicari*.

2. **CORNICELLUM**, diminut. a Cornu. Corniculum, Ital. Cornicello. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1285: *Item unum Cornicellum plenum balsamo*. Vide *Cornu* 5.

3. **CORNICEA**, *Cornica* nota cum cornu. Gloss. Lat. Ital. MS. vide supra *Cornu*. [99] Joann. Januensis: *Cornicea*, fem. gen. *femina* que canit cum cornu et devotiatur cornicem.]

4. **CORNICARE**, Cornu iurare, buccinare, Gall. *Cornet*. Lit. remiss. ann. 1373, in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 27: *Ad minus Cornicantes sui buccinantes accersant idem pater et Guillelmus eius filius*. Vide *Cornicare*.

1. **CORNICITARE**, ut *Cornicare*. De exordio urbis Aconis apud Marten. tom. 8. Amplius. Collect. col. 781: *Alii... post ferre insistendo cum casibus, tota die Cornicantes, etc.*

CORNIGUS, Apertura fuminis, per quam derivantur aque in agros, in Statutu Medolan. cap. 229.

1. **CORNICURIA** dicuntur cornices in Chronico Novallensi apud Murator. tom. 3. part. 3. col. 713: *Defuit autem eam vasa vasa ad altitudinem 8. pedum, et ad crucem, et ibi vasa sepeliri sub quercu quadam*. Cornices vero que ibi Cornicubantur, videntes pugnam non in agros cooperantur, sed ad agros perducunt. A Cornicatione harum excitati

genitores cognoscunt filiorum fulvae filium. Vide *Cornicare*.

CORNICULA, Cornix, Gallis *Corneille*, Ital. *Cornice*. Vetus Glossa veteres: *Cornicula*, *Корна*, Vita S. Sori Eremitae in Preteritorum n. 10: *Aliisque domesticis aves, quas vulgo Corniculus dicitur, transmittit*.

2. **CORNICULARIA**, Vide *Cornicare*.

CORNICULARIUS, Officium ac munus, cuius frequens mentio in Notitia Imperii, et apud alios Scriptores. *Cornicularius Prefectus*, Præf. et in Inscriptionibus apud Gruterum 350. 1. 475. 1. *Cornicularii Prefectures*, in leg. 8. Cod. Theod. de Divers. offic. (8, 7.) Vide Acta S. Valeriani, Thiburtii, etc. 14. *Cornicularius Secretarii Prætorianæ*, apud Senatore lib. 11. Epist. 38. *Cornicularii* *capuicunque prætorianis officii*, in leg. 88. Cod. Theod. de Eroz. milit. ann. (7, 4.) *Cornicularius Consulis*, in veteri Inscript. Vide in *Adjectores*, *Cornicularii* *legationum*, in Inscript. apud Jostredum in Nicia pag. 4. Gruter. 17. 640. 545. 5. *Cornicularius Sub-prefecti Vigiliæ*, Gruter. 523. 4.

Salmastius ad Solinum Cornicularius *græcis* *ἀγορεύων* seu aplice galie, qui *αγορεύει* Græcis nuncupatur, quod esse qui *αγορεύει*, *ἡσυχῇ* quasi vero Cornicularium munus fuerit militi. Quin potius constat, Cornicularios fuisse *ἀγορεύων* Commentariariorum, si enim assensentur a Firmico lib. 3. cap. 8: *Evant... Exceptores eorum senioriorum quæ homines agnoscunt præferuntur, aut Cornicularii, aut Commentariariorum*. Unde recte a Corniculis appellatos censent viri docti, id est, stramentarios: quam appellationem rationem habet, quia in leg. 1. Cod. ubi de Corniculario: *Præfuit enim Cornibus Secretarii Prætorianæ, unde et nomen derivatum*. Eorum autem munus fuit ad Cornu Secretarii stare, et ministrare iudicii agenti, loquenti, scribenti, rescribenti, cuiusmodi fuit *Clauicularius* apud Byzantinos. Horum munus antiquum erat, ut colligitur ex leg. 8. Cod. Theod. de Divers. offic. De eorum dignitate vide que annotant Jacobus Gotofredus ad leg. 10. Cod. Theod. de Cohortibus, (8, 4.) ex Symmacho lib. 10. Epist. 66. eodem Senatore lib. 11. Epist. 18. 19. et Jaretus ad eundem Symmachum.

CORNICULI MENSA, apud Suetonium. Pro preteritorum *Corniculus*, id est, post exactionem Cornicularii munus, in leg. 8. Cod. Theod. de Divers. offic. (8, 7.) Vide Inscript. Gruteri 481. 9. et Eckardum Junius de Cassibus S. Galli cap. 10. pag. 81.

1. **CORNICULATIN**, in notum cornu. Vita Ludov. Pil. tom. 6. Collect. Histor. Franc. cap. 124: *Ludovicus se ad edicendum præbatur, paulatim Orientem peragebat, Corniculatim illi lumen a parte Occidentali restitueret, in notum sinu, quando ad Corniculatim pervenisset*.

2. **CORNICULI**, Vide *Corniculi*.

3. **CORNIEURIA**, Vasis generis, ampulla cornuta. Jende major. Caracas. MSS.: *Item pro Cornieura, j. den. Turon. Versio Gall. ann. 1354: Four chascune Cornie, etc.*

1. **CORNIFICATUS**, Curvatus ad instar cornu. Mantuanus in Thesuro Fabri:

Sidera in oblique Cornificata sinus.

CORNIFICUM Opus, Ex cornibus confectum. Vita S. Sori Eremitæ cap. 4: *Alique in adjutorium mittit ostium et opere Cornificio optatum misit*.

Neocrolo. S. Martialis Lemovic: *Die ipso omnibus Fratibus manebantibus in claustris et supererogantibus Cornutus dabit et nihil amplius. Et alia parte accepit ab Heteronario Cornutus signatū auctoris, quae fecit de se scaturire fruuenti emptis a D. Abbate. Liber MS. Constant. S. Augustini ejusd. urbis fol. 3. Missa finita pauperes reuerentiter ad parvum claustrum et dentur eis una Cornuta et scutella plena de fabis coctis melleocrit. Occurrit etiam pluries in Consuetudin. MS. Monasterii Solemnicensis.*

Sen Crustulum triquetrum, nostris Echaude, alias Cornuadum et Cornuyus. Mil. remiss. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 10. Chart. 163. *demourant a Montpellier... de la fenestre de son hostel va appeller une fille... portant deux pains et deux eschaude: au Cornuadeux. Alias ann. 1474. in Reg. 185. ch. 160: Deux ou trois pains pains blancs ou Cornuyus. Vide infra Caneus 3.*

3. CORNUTA. Piscis maritimi generis. Tract. MS. de piscibus cap. 103. ex Cod. reg. 6808. C. Cornuta a nostris malarnat, a Liguriis malarnata pro antiphrasin vocata, a Romanis forchato et pisce forchato a duobus cornibus nomen.

CORNUTERIUS, Fabricator opacorum cornorum, Quercus in Corne. Reconsentur inter alios auctores etiam Annianus lib. 31. qui. *ex quo cornu censentur vel merent: Tribunalis aculeorum cum suis Cornuticulis, ut alibi per hanc memoriam vestigia ponentes assidue.*

CORNUTUM, Vitis generis. Occit. vulgo Cornuado, quod in vindemias utitur ad vium a cupa in dola transferendum. Charta Lendari. minut. Caraus. MSS.: Item de paribus aculeum et Cornutatum, unum obolum. Vide supra Cornu.

1. CORNUTUS, Curruca. Concil. Mexicano. ann. 1585. inter Hispanica. tom. 4. pag. 311: *Idemque servetur cum suis huc convicia et opprobria, quae majora sunt conferat, illam Solomoni, Proditorum, Hereticorum, et ex consuetudine, quod vulgo Cornutum, appellando.*

2. CORNUTUS, Episcopus a mitra, quae episcopus propria est, sic appellatus. Vide supra et Cornutus. Chron. Feud. de Blancfoerde. pag. 80:

Nostris Caruli sunt consilio quatuor. Et quia non tunc, neque uterque servitus illi. Sunt ipsi caruli, et ipsi caruli. Et ipsi caruli, et ipsi caruli.

3. CORNUTUS, Moneta Francie alliarum regionum species. Gall. Cornu, a forma cornuta sic dicta Charta ann. 1214. mense Febr. in Babui. loci reg.: *Ego Otto archidiaconus de Sancerio cornutum facio... quod Stephanus Fecurus et Alardus ejus uxor... vendiderunt in perpetuum Arsepho et filio suo, pro xxiij. libris Cellensium Cornuturum pacifice possidentem. Charta ann. 1237. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 10. art. 13: *quod nullo mite: doubles, Cornu, estorrens, ne nullo autem monnyes, faites hors de nostre royaume, s'ient nul contre, et Charta pro civit. Montlisonis ann. 1248. in Reg. 150. ch. 243: Item quod**

dicti consules, habitatores et jurati dictae villae sint perpetuo quitti et immunes a prestatione denarii, vocati le Cornu, dedit nobis in Petragricio. Vide in Monasterio.

4. CORNUTUS. In acumen desinens. Stat. eccl. Sagiens. ex Cod. reg. 1224: *Moniales... comatis crinibibus, et Cornutis, aculeatis et virgatis capiculis non utantur. Vide supra Cornu 1.*

5. CORNUTUS. Maie digestus. Gall. Cornu, malfait. Charta Caroli IV. ann. 1225. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 21: *Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.*

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

CORNUTUS, digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt. Novit illi digne noster adde la novelle et superit... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et atque intellectus conficiunt.

bobus mixis, etc. Semel et iterum ibidem occurrit.

CORNOBIA, Endem notione. Transactio anni circiter 1185. in parvo Chartul. S. Victorii Massili. f. 146: *De tantum solum Cornobiam, de bobus unam in annona, altam in ordo. Occurrit rursus in Charta ann. 1177. ex Archivo ejusd. S. Victorii.*

COROBETA, Endem significatio. Charta Anselmi prepositi S. Gauger. Camerac.: *Cornobiam, tantum quantum terra illa debet, et nobis.*

COROGINEBIS, Italis Corroggio, Fuorium vas. Guido de Vigev. de Modis expugn. T. 8. MS. cap. 6: *Et super quatuor angulis ipsorum ignorum ponantur quatuor Coroginebis, quae sunt pro brachium: et super istis Coroginebis ponantur duae sprangae de ligno ante et retro, in quibus fiant duo foramina, tam lata et parva, possint intrare.*

COROLLA, Vitis, si fallor, quae calones alligabatur. Stat. Placent. lib. 6. fol. 32. r.: *Et ut fuerint tocule magne et alte cum zipello quarto ab hominibus sine a femuribus, cum Corolla largia, non possint (zocholarii) accipere de parti, ultra xj. solidos.*

COROLLARIA, Furta, Præda. Glossar. Sangerman. MS. n. 501.

CORONA, CIRCUMFERENTIA. Tonsura Cleri coronam dicitur. Isidorus Originus instituit sancti in modum coronam, maxime Graecis recentioribus, culas auctorem S. Petrum Apostolum fuisse scripti Gregorius. Paganus in Th. 1. c. 1. cap. 28. et quam instar Coronae spines Domini nostri efficit docet Beda lib. 5. Hist. cap. 23. Vide Dominum Constant. tom. 1. Epist. Rom. Pontifici in Aniceto Papa, c. 2. Stephan. Eddius in Vita S. Wilfridi Episcopi Eborac. cap. 6: *Elevat servus Dei Wilfridi desiderio conceptus tonsuræ Petri Apostoli formam, in modum Coronae spines. Caput Christo cingentis a sancto Dalfino Archiepiscopo ibenter suscepto. Idem cap. 44: Ad verumque Pascha et ad taurum in modum coronam, quae ante posteriori capitis abram vertice, secundum Apostolicæ Sedis rationem totam Ultraurbensem gentem permittendo converterent. Ubi coronam satorum primarium inditit. Vide Jacob. Warmam in Antiq. Hibern. cap. 21.*

Ita item Clericorum erant olim coronae. Superior omnis capitis pars nudaretur, circulus in ultima capitis parte coronam formaret, et colligebat ex Gregorio Turon. in Vita Patrum cap. 17. Joanne de Sordani. in Chron. regni. PP. lib. 4. cap. 48. Corio Albeus sub Zeono Aconensis Episcopo. Legato S. A. cap. 10. Et Corone apertae appellatur in Concilio Verdensi ann. 1090. cap. 2. Paterius, quae Ulrici Abb. Rievall. apud Holden. ad Eadmer. pag. 161. in Concilio Londinensi ann. 1102. et in Vita S. Gilberti de Sempingham pag. 673. Paterius, Concilio Verdensi ann. 1159. cap. 5. Liber Originis sancti Victoris Parisiensis MS. cap. 62: *Iste est ordo tonsuræ: Corona desinit in rotundum, dicitur, et ad medium auricularum, fronte libera apparet, et collo prorsus detecto: Corona desuper lata et singulis rotunda foratur, scilicet ut etiam in medio, quod ad medium caput cingit latius nudiatur et angustior rotundus apparet. At posterioribus sensibus coronam sub fronte detulit Clericus, auctor est Richerardus lib. 4. cap. 9.*

Adventu ac populo prius sine monacho turrem,
 Quis eliam fore sine sincipite saci Corona, etc.

Guillelmus de Podio-Laurentii in Praefat. ad Chronic. : *Clerici quoque et prophanos* *prope frontem pilis occipitis occultabant.* Atque id observare est in veteribus Tabellis. Vide Concil. Toletan. IV. can. 41. Quid autem in Clericis denotet color, non est innotum. Quod si de Clerico Eccles. can. 2. Theonis Parisiensis loco laudato, Joannes Abrensis Episc. de Officio Eccles. can. pag. 2. 3. Hugo Archiep. Rotomag. lib. 3. de Haeretic. cap. 2. de Vita s. Rictradi cap. 15. Joannes de Janua in verbo *Clericus*, Durandus Rationali lib. 2. cap. 1. Francis. Turrianus lib. 2. pro Episc. Pontific. cap. 1. de Clerico 5. c. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 78

« Nostri Couronnans, eodem sensu, dixerunt. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbayi, ad ann. 1354, fol. 60. r. : *Lesdi Adams cognut qu'il n'estoit point clers, ne n'avoit oncques eu Couronne d'Evesque. Unde Lettre de Couronne, que ab episcopo alicui data in testimonium clericali-ture, in Lit. ann. 1400, ex Reg. 155. Chartrac reg. ch. 350 : *En faisant appeler au supplice de ses Lettres de Couronne, ou fassure. Allie ann. 1474, in Reg. 204, ch. 92 : Jehan de Berry dist au suppliaunt qu'il avoit emble une robe à Gyen et au lettre de Couronne de son maistre.**

* CORONA ADULTERINA, quam deferunt, qui statum clericum mentiuntur, quorum poena sic decernitur in Constit. Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1312: Sic decernimus puniendos (eos qui statum clericum mentiuntur) videlicet, ut in quantum Corona adulterina protendatur, eorum cum rasoio a capite abscindatur.

CORONAS FACERE, DARE, id est, Tonsuras, primas nempe, *Donare la Tonsura*. Liber S. Petri Carnotensis, qui *Apothecarius* inscribitur: Die LXXXI. *Episcopus in dicta Ecclesia fecit Coronas multas, et tonsuravit*. Joannes Episc. Signiensis in Vita S. Berardi Episcopi Marsorum: *Hujus viri constantium cernens, Corona, et ceteris Ecclesiasticis ordinibus, certis temporibus rite datis...* *Aculeum ordinavit*.

[illegible]

manicus, argentea, ferrea, et aurea: argentea, tanquam Germanici Rex Aquigranum Modestis ferret, ut in Longobardis legitur. ferrea, ut in Imperator Albericus in Indice, vero Corona: Imperator triplicem Coronam, auream, ferream, et argenteam, ut in Italia, ferream in Modesta Comitatus Mediolani, et auream in diversis locis. Tradit Otto Frisingensis Fridricum Imperatorem accepisse auream coronam: primum de Regno Francorum apud Aquigranum, secundam Ratisbonam, tertiam in Italia, et quampis de Regno Lombardico, quartam Romae pro Romano Imperio ab Hadriano Papa. Ita quoque Modocium pro Italia suscepisse, ita quoque Annalibus Francor. Fuldenisibus ann. 869. Carolum Calvum Regem, comperit quodam die in Italia, et in archiepiscopum Hlothari invasisse, et in urbe Metensi diadema capiti suo ab illius archiepiscopo, qui in archiepiscopatum eum et Augustum, quasi de Regno possessurum, appellari precepisse. Vide Hieronym. in Balbum lib. de coronatione

Poggli Bracciolini Hist. lib. 7. col. 380. apud Murator. tom. 20. Script. Ital.: *Carolus Magnus apud Latinos, ob eius in sacrosanctum Romanum ecclesiam et imperium eius in totius orbis imperium et in Romanis dictus aut imperator, et a Leone pontifice coronatus; atque hinc nova coronandi a pontificibus imperatoris consuetudo exorta. Quod quidem nonnulli etiam in manuarius eius fuerint incertum. Duo autem, quos ipsi coronari vidimus, Sigismundum ad Federicum, auream Coronam margaritis etiam ornata, et aliam, quae in caput in cruce reflexa, per Eugenium ad Nicolaum pontificem apud Divi Petri basilicam capiti impositam, ad Lateranensem sacrum aule euntes rediensque in sacris vestibus apparuit, sed sacri docti negare.*

CORONA ARGENTEA Illa est qua Imperatores adornantur, cum Aquasgrani inaugurantur. Regesque Alemannici repleantur. Beke de Coronatione Wilhelmii Regis. *Colonus Regis et Electoris*. *Corona argentea capiti suo superposita*. Stilla habent de Adolpho Perretus lib. 2. Hist. sui temporis, de Henrico VII. Idem Perretus et Georgius Merula lib. 7. Locum antiquum de Merula lib. 8. Martini Bucer Commentar. Italic. rerum Mantuanar. Ex quo errare auctorem Vitae Clementis XVI. PP. colligitur, qui tradit Archiepiscopum Coloniensem in oppido suo Bundenstap solum Phoenem Adolphum coronatum. Quod non congruum assignamus. Hanc. Rorarius patris secretarius.

COBONA PERREA Modocia, quæ Rav-
deno Medicum, Gualthero lib. 8.
Modionum, (nisi restitutum dicit Mo-
dicum, quod puto) Italiam dicitur
donatur Imperator, postquam argen-
teum Aquilinum excepit, tuncquam Lon-
gobardus regnabat, et in eodem loco
S. Paulo Chronico Mediolanensis
cap. 39. Anselmus (Archiepiscopus Me-
diolanensis) in Castalis habitans, inter-
it quod Clerus et populus Mediolanen-
sis nobiliter Principem Conradum cum
Ecclesiastica pompa et civit triumpho
conveniente Regi salutem suscepit. Cum
autem in eodem populo, et in eodem
loco a Leuco descendit ad Mosetiam, qui
est prius locus Cobona Regis, ibique
pernoctavit, etc. Infra: De colere ipse,

quasi consentiente communis omnium gentium voto, in Ecclesia S. Michaelis, qua est Modestia, benedicti et unxit, et Coronam electo Conrado in festo S. Petri posuit, altero Episcopo astante Regi coronando. Deinde: Eandem quoque solemnitate Coronationis in Ecclesia S. Andreæ... celebravit. Radevicus de Frederico: Princeps Romanus a Mediolano castra moerens apud Modicum sedem Regni Itali Coronatur. Guntherus:

Tunc demum victa Fridericus ab urbe recessit,
Moluntisque potens, princeps dignatus honorare
Illustrare locum, sacro diademate crines
Iniecit, et dextra gestavit sceptrum potenti.

*Annal. Victor. Mss. ad an. 1342:
Karolus (romem tunc burgum) sic electus
in imperatorem loco Ludovici
Bavariae ducis a Papa depositi archiepis
et episcopis et universis principibus
et magnis viris et hominibus
mensi supra regnum coronatus Corona
ferrea, pro eo quod locus Aquigrani et
villa de Frankfort, ubi consecratus fuit
tunc electio quam coronatio regum
et imperatorum non habet, et ad
adherendum. Qui plura hic de re voluit
in Dissert. illust. Fontaine de Corona
ferrea, Lipsia editi anni 1719 et in
Dissert. de Coronatione, ibid. 1720, pag.
387. Coronationem, pro Coronatione
magnam, sollemnem regum inaugurationem,
apud Froissart, vol. 8, cap. 38: Deveni à
la Coronation du roy de Portugal qui

interdum tamquam alio Imperatore non Modocia, sed Mediolani in Ambrosiana Basilica Corona Ferrea coronatus fuisse, ut Martinus (1. Hist. Abr. 12. Levoldum Norbortium in Chron. Marcano ann. 1310. in Historia de Rebus in Italia gestis, et Albertinus Mussatus 110. 1. Histor. Rubr. 12. Levoldum Norbortium in Chron. Marcano ann. 1310. in Historia de Rebus in Italia gestis, et Albertinus Mussatus Nangii ann. 1310. Ughellum tom. 4. pag. 1109. 1110. et Corfuz 1. Hist. Mediolan. part. 2. qui observat, quod in Italia non fuisse Modocia, sed Mediolani, quod eorum iuribus tantum creverit. Idem de Ludovico Bavaro scribit Albertus Argenpin pag. 134. et 135. et Martinus (1. Hist. Abr. 12. Levoldum Norbortium in Chron. Marcano ann. 1310. in Historia de Rebus in Italia gestis, et Albertinus Mussatus pag. 153. et Fridericus III. Romae corona ferrea donatus est a Nicolao PP. post quem Modocianus grandissimus fuisse, et de quo supra vidimus, et de E. Coronae Regni Longobardici sine Italici, quam superiores Imperatores Modociani suscipere consueverunt, cum Fridericus pectus illuc accedere non potuisset, et tunc in Ambrosiana Basilica Petri apud altare majus, quam Corona Ferrea, vestire ait, natusque fuisse. Infra de Corona ferrea 5. §. 1. quod Corona illa appellatur ferrea, quod laminam quandam habet ferream in summitate, atque aurea et rubra circumdantur, Baldinus Lutzenbach Archiepisc. Trevir. 1. Hist. E. et E. videmus D. Henricus Rex sequenti de Epistola Domini in S. Ambrosio a Mediolanensi Archiepiscopo una cum suis Rebus, et Corona ferrea, et lauro margaritis pretiosis ornata de calice aureo per ipsum Henricum Regem cunctis successoribus facta, eo quod Corona ferrea, et lauro, et margaritis ornata, et aurea a nullo Regum de tempore Friderici Imperatoris fuerat requinta, gloriosissime exstiti coronatus, etc. Hinc Lauricum 1. Hist. Abr. 12. Levoldum Norbortium appellatam coronam istam ferream auc-

for est Rollandinus in Chron. ut Al-
bertus Mussatus lib. 1. Rubr. 12. Vide
Constitut. Imper. Goldasti tom. 1. pag.
339. Zucchum in Historia ferres-
corum, Purcellum in Ambrosiana Basili-
ca, ex Galvano Flamma, et alijs, pag.
177. 178. 179. 277. 278. 280. 281. 289.
et. Sed an ea corona a temporibus
Caroli Magni obtinerit, quod tradidit
Sigonius lib. 4. de Regno Italia, plu-
ribus disquiri videtis. Sicque Carolus
de Comte, in Annalib. Ecclesiast. Franc.
ann. 774. num. 31.

In solenne Carolorum festis usus erat,
veste, et corona Laurenti Epist. 69. 67. et
ad regibus. Francorum coronam im-
pulerunt omnes.

* CORONA, nude, interdum *Festum Coronæ* appellatur Solemnè festum coronationis Papæ, quod Romæ quotannis celebratur in *Coronæ Romæ* and *Mobilis*.

celebratur, in Ceram. Rom. apud Maas.
tom. 2. Mus. Ital. num. 26. 27. et 36:
Papa debet accipere coronam in capite
vestro, et per mediam urbem cum proces-
sione redire ad palatium, perficere festum
Coronae. Coronatus redit ad palatium,
sicut in aliis Coronis. Acceptis laudibus,
et celebrata Corona, sicut mos est, omnes
predeunt ad propria.

[illegible]

Pras cette Dame, gaudis Des Seigneurs,
Ains de tes els plus bieus ne vis,
Sire seras de trestot cest pais.

La cerce d'or tenez el chief assis,

Egidius de Roya ann. 1313: *Rex Francie solennem Curiam Parisiis tenuit, in qua omnes Principes sub Corona fuerunt, tempto Roberto Comite Flandrie, unde Rex mirabatur, etc.* Vide Observata ad Joivillam.

* Charta Frider. imperat. ann. 1157.
apud Ludewig, tom. II. Reliq. Mss. pag.
173: *Wladislaw illustri et serenissimo duci*
Boemie.... Circulum videlicet gestandum
commissurus et cum omnibus successores

obsequiis, et cum uniusque successore
in perpetuum decernimus. Quae
irrevocabilis lege statutum ut liceat
transfuso duci Boemiae, duci Wladislao,
et temporibus, quibus nos coronam et
diademata gloriose portamus, in Nativitate
domini videlicet, et in Pascha et Pentecoste,
Circulus portare. Tunc temporis,
t legitur in Chron. Bohem. ibid. pag. 73.
propter excellentiam imperialis co-
ronae nos diademata, coronae regum, cir-
culus in perpetuum decernimus. Auct.
Aurale ex laudato diplomate efficit. Auct.
Chronici, cum duci, non vero regi,
circulus concedatur ab imperatore. Vide
Circulus.

CONONAM de racemis, quam annua-
m debebant Abbas et Conventus Hu-
boldriensis, remittit Ludovicus Rex
harta ann. 1223. quae habetur apud
temerum in Aug. Virom. pag. 58.
nescio an huc spectet quod habet Capi-

corollis exornari solitos. Vide Glossar. med. Græc. in *Σταγειρόν*.

CORONARIUM, *ἑνερσάριον*, in Glossis Gr. Lat. Vide *ἀνερσάριον*.

CORONARIUM Opus, apud Vitruvium lib. 7. cap. 6. et Anonymum de re architect. cap. 23. de quo Philander ad eundem Vitruvium.

CORONARIUS, *Σταγειρόνδεος*, in Gl. Gr. Lat.

CORONARIUS, idem qui *Coronator*, de quibus infra, apud Rademacher in Miraculis S. Richardi Episc. Cisterciensis, n. 11.

Coron-Asche, Germ. Cinis probatissimus, quem *Coronarium* vocant, Cithreus in Nomencl. Saxoniæ. pag. 328. Adel.

CORONATOR, Anglis, dicitur Juxda placitorum *Corone*, seu puerum cognitum ad *Coronam* spectatam perlineat, verbi gratia de homicidiis, murdris, et aliis hujusmodi criminibus *Coronam* Regis spectantibus. Spielmannus: *Coronator*, apud nos *Corone* officialis percutitque est, ad tuendam pacem et dignitatem Regiam in quibus *Comitatus* populi suffragis constitutus. Olim non minor ejus auctoritas, sed dominata potestas, quæ tuor plerumque eliguntur, qui in exquirendis homicidiis operam præstent navant. Universis præest Capituli Justitiarius *Haec Regis*, qui idem nomen Anglian *Coronator* habuit et. De ejus officio et auctoritate multa habent Leges Malcolm. II. Sæctor. Regis cap. 16. 16. Statutum I. Westmonasteriensis cap. 10. Bracton. lib. 3. tract. de *Corona* cap. 5. Fleta lib. 1. cap. 18. 20. Joannes Brito Herefordiensis cap. 1. Guillemus Statut. lib. de Placitis *Corone* cap. 51. 52. Cassallus in Expositio. locum juris Anglici, et Skenes lib. de Verbor. significat. verbo *Coroner*.

Addit idem Stanfordius lib. 2. cap. 91. Majorem Londinensem *Coronatoris* officio semper fungi, id est, illius jurisdictionem ac cognitionem eandem esse ac *Coronatorum*, ex indulto scilicet Henrici I. quod habetur in Legibus ejusdem Regis post caput secundum. Id etiam privilegium concessum Sandwich et Stonores tradit Willelmus Thorn, ann. 1357. Nec est in predictæ villa de Sandwich et Stonore aliquis Juxda *Coronam*, qui vulgo dicitur *Coroner*, nisi ipse *Major* cuius assu juratis. Kjusmodi *Coronatorum* passim mentio occurrat apud Scriptores et Historicos Anglicos. Vide *Placita Corone*.

CORONATORIA, Dignitas Coronatoris, apud Rymerum tom. 12. part. 78. cap. 2. Vide *Barlambourgh*.

CORONATORII, Coronarii, Pertinens ad *Coronam* regiam. Sallias Malaspina Rerum Italicarum lib. 4. n. 9. apud Baluz. Miscell. tom. 6. p. 49. Acti primæ præerat Jacobus de Gauscelino, secunde regis Marechalci, qui regis Caroli versuissimè simulabat personam, pro eo quod ejus receperat *Coronatoria* munimenta, et insignem, addedit semper dem phaleris major regis et cooperavit ornatum.

CORONATUS, Clericus, vel Gentilium sacerdos. Vide *Coronati* post *Corona clericatus*.

CORONATUS, Nummes aureus Ducum Burgundie et Comitum Flandrie. Vide Froissartem 4. vol. cap. 67. extremo.

Coronatus Non semel etiam memoratur *Coronatus* in Chartis Provincialibus XIII. sæculi et seqq. *Coronatus Regales*, in Statutis Massili. lib. 1. cap. 43. etc. ut

in Litteris Johanne Regine pro Massiliensibus ann. 1361. ex Schedis D. Le Fournier. Provinciales *Coronati* electi et sancti in Charta Guillelmi Estandardi Senensis Provincie ann. 1287. et MS. D. Brunet fol. 70. *Coronati parvi*, in Homagio Hugoni Episc. Atpensi præposito ann. 1310. cujus locus reuertitur in voce *Coronatus*, Vide *Moavia*.

CORONATUS. *CORONATORUM* *COROROS*, quibus Tribunus existit Valentinianus, postmodum Imperator, et scribit Theophrastus pag. 48. *Τὸ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ βασιλέων λεγόμενον κορονισμὸν*. Sed Κορονισμὸν restituit viri docti.

CORONALLUM, Ligni genus. Reparatur facie in senectute. Cassas ann. 1435. *Pro duodecim canis cum dimidia Coronallis*, et pro media sarcinata de poltre de corallis, etc.

CORONELLA, Forma panis, in Rudbeck fr. 4. vers. 8.

CORONELLUS, Hisp. *Coronel*, Gall. *Colonel*, Chiliarches, Tribunus, Gomerius lib. 6. de Gestis Francisci Ximenii cap. 2. *Est in hoc sententia ut majores tribunes, que Coronellis appellari dicimus, etc.*

CORONIX, Tabella margo quadrata, Gall. *Quadre*, ab Italo *Cornea*, Gall. *Corneille*, *borderne* de taboureaux. Joan. Anabatibus in Vita R. PII v. PP. tom. II. Mail pag. 718. *Alterius pontificis imaginem cum signis Coronice combusta*.

CORONINUS, Angulus, Gall. *Cois*, eadem alia *Corona*, *Coronæ* et *Quorone*, Charta ann. 1280. ex Chartul. S. Vincent. Laudun. *Juxta præter Roberti dicti le Chartier, et ab illa meta usque ad metam, que est juxta Coronam præfati dicti Roberti curiam..... Juxta neminem contiguum Coronæ boeci de Cornella..... usque ad illam metam, que est juxta aliam Coronam terrarum prædictarum S. Vincentii et alium Coronam dicti boeci..... Prout dictæ ecclæ ad præsens se propriant, et a dictis ecclæ usque ad metam, que est juxta Coronam præfati hospitalarii. Pactum Inter Radulph. de Bræillis et commun. de Vailid ann. 1311. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 8: *La clôture d'icelle (maison) se comporte de anclenete jusques au Quorone dau jardin de Courdenne..... et de ce Quorone tout selonc ladite voie qui joint à la vigne, qui fu Jehan Fagot, jusques au quing de ladite voie..... et du Cor de la rue devant la maison S. Vincent. Sompt. Rob. de Seris 13. fol. 3. r. v: *Aus quatre Corons de la couverture quatre heures de messes. Infra*: *Corone*. *Chorus*, in Ch. ann. 1254. ex Chartul. Videm. fol. 3. Guill. Guizart. ed. ann. 1341.**

Et Marice fait sa gent emblete, Qui tantost vint le lui alore chaire Jusques vers le chausse Corone.

Vide supra *Coronatum* 1.

CORONULA, Parva corona seu parvum coronarium in modum coronæ. Translatio S. Gorgonii Martyris inter Acta SS. Benedict. sæc. 8. part. 2. pag. 213: *Pervenit deum ad stationem Coronæ, ubi et morte dependebat Coronata argentea cum candela*. Vide *Corona*, *Candelabrum*.

COROPLASTES, Κορονιδες, Effector puparum, quibus vigiliis in prima pueritia, inus solent.

COROPLASTES, *Coroplastus*, Vide *Curpalata*.

COROVATA, pro *Corvata*, Operarum præbitor, Gall. *Corvée*. Vide locum in Cignoniis.

CORPALASIUS, *CORPALATIUS*. Vide in *Cura* 5.

CORPELUS, pro *Copelius*, Assula, recitatur in Gall. *Copelus*, Reg. 88. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 191. v: *Item habet Corpellos foreste, quam rex facit scinde. Item si rex de aliquo mercenario, habet Corpellos, quos carpentarii dimittunt*. Vide supra *Copelus* 2.

Allo vero sonat *Corpel*, capulum scilicet, Gall. *Pagnée*, in Lit. remiss. ann. 1465. ex Reg. 10. *Corpel*, reg. ch. 214: *Le suppliant avoir prié et engagé un Corpel d'une daque d'argent*.

CORPUDICINA, in Gloss. Lat. Græc. *Maxillæ*, Vide *Corpina*. [Legge et vide *Corpudina*].

CORPORALE, Palla, qua *Sacrificium* contegitur in altari. Leges Alphonsi IX. Reg. Castellæ part. 1. tit. 4. lege 67: *Corporales*, sunt dictæ apud panes *Manco*, que ponent sobe el caliz, con que lo cubren, quando faze el clérigo el sacramento del Corpus Domini, e estos non deven ser de sirpo, sin de panno fino, mas de panno de fino puro e Manco. Síndome, quam solenus *Corporale* nominare, apud Amariarum lib. 1. de Eccles. offic. cap. 19. Christiani. Item, quibusdam *Corporalis* appellatur, apud Glabrum Rodulfum lib. 5. cap. 1. *Corporalis palla*, in Ordine Romano, et in Libro Sacramentorum, rescriptis. *Corporalis*, in Francor. vet. pag. 400. in Capitul. Caroli Magni lib. 7. cap. 234. [et 451.] in Vita S. Theotoni Canonici regulari. cap. 1. n. 33. apud Martini. cap. 1. n. 1. Mystæ, cap. 16. et Durandum lib. 4. cap. 20. *Corporale pallium*, in Epist. 11. S. Bonifacii Archiepiscopi Moguntini.

Pallium domus, *Pallium* que sacra mensa, necesse reputantur. *Corporale*, in Canon. lib. 7. cap. 2. *Cooperitorium*, quo altare domibuscum cum oblationibus tegitur: quod ponitur super mensam altaris, apud eund. de Vitis Petrum cap. 8. *Καλύπτριον*, in Vita S. Lucæ Junioris cap. 6. n. 42. Bernsardus Monachus in Consuetudinibus Clinicisensis MSS. cap. 57. de *Corporali*: *Nam et altare simpliciter semper servatur in sermulo super altarium cornu altaris, sicut ego accepi, propter hoc maxime, ut ad manum possit que contra periculum ignis, contra quod, si forte contigerit, credidit a multis quod multum valet expianum*. Atqui *Corporale* Dominico corpore consecratum ad extinguendum incendium prolici velat Concl. S. Romanæ. *Corporale*, in Concilio. 6. *Corporalia* autem linea esse jubentur. Alcuinus lib. de Divin. offic. et ex eo Remigius Autisiodor. lib. de Celebrat. Missæ. *Corporale*, qui expiatur. *De minimum corpus*, non aliud quam lincum oportet esse, quoniam Joseph Antemum mundum cum, unde *Corpus* dominicum innotuit. Hicronymus de Genet. lib. 1. cap. 80: *Silvester PP. Anse Corneporali statuit*. Vide eundem cap. 46. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 20: *Corporalis actus de purissimo et nobilissimo panis preparari oportet, et in capitis mundi vel lineti aculeis diligenter complicita reponi*. [Similia leguntur in Statutis Ecclesie Biterrensis ann. 1385. et in Statutis. tom. 1. Anecd. col. 631.] Quomodo autem ea abundanter, habes in Libro Sacram. Gregorii M. pag. 235. apud Udalricum in Consuet. Chantæ. 3. cap. 14. et Lanfrancum in Breviario pro Ordine S. Benedicti. cap. 6. Vide Dittmarum pag. 108. Petrum Diacon. lib. 4. Chron. Casin. cap. 73. Rigeodum ann. 1183. Durandum lib. 4. Ration. cap. 20. num. 2. etc. [et Charta

Adelbert. Archiep. Mogunt. ann. 1132. in Guden. Cod. Diploma. tom. 1. pag. 108: *Electus autem Abbas monasterii Scholnaviensis a nobis sine a posteris nostris inventari et a proprio suo archiepiscopo consecrari, qui annuati in festo B. Martini standum Corporale super iocuna (an ipsius?) altare representabit, in memoriam et argumentum, quod ejus canonici de patrimonio si h. Martini.*

¶ Unde nosse debemus Corporalia in Corporalia thesa. Inventari ann. 1316. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 81. r: *Item un Corporaliter broadé, et. a. Aliud ann. 1388. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 217. col. 1. Item in centur. Bonodacis Bitur. ann. 1416. fol. 18. v. ex ead. Cam. Comput.: *Item un Corporaliter d'oyroie, le convertie de la passion à images d'ostie, et d'or.* Gall. S. Capelle Paris: *Item un Corporaliter d'argent emallié à tout le convertie.**

CORPORALE Chumén, Lapis carnis, lapideus corporalis et curia vel jure predicta apud Isidorum Hispanensem in Epist. ad Messenium Episcopum. Gregorius M. lib. 1. Epist. 34. *Paulus in hac die Episcopum ad aliam ecclesiam in corpore carnis lapideus Corporale presens, apud Ferrandum Diacon. in Brev. cap. 117. ex Conc. Neoces. cap. 8. et. 9.*

¶ **CORPORALES**, vel INCORPORALES. Bona quævis; in quibus quorundam sine sine redditu statuti et stabiles sunt; INCORPORATÆ vero, quorundam fortit et improvisi fructus, vulgo Canale. Charta Reyn. Bereng. comit. Prov. ann. 1284. ex Bibl. reg. col. 732: *Donauus... tibi predicto Romco quicquid Jordanus Riquerus quondam habet, vel possidet, vel quasi, in comitate Niece, in ejus territorio, sive fuit iuxta, Corporalia vel INCORPORALES, vel quasi. Charta ann. 1324. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1258: *Item habent dicti condonati in castellanis seu baronia et castris predictis pro indicio... pedagia pro terram et aquam, piscaria, venationes, laudamias et multa alia constituit, que congruare et iuxta non possunt, cum sint jura INCORPORALES. Jus ad Corporale vel INCORPORALES, in Ch. ann. 1331. ex Tabul. S. Viet. Massil.**

¶ **CORPORALIS**, Epist. Johan. de Monumento ad Nicolaum de Cus. in Commentis ad Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1211: *Quorum tamen Capitaneus, et. ut ipse vocat. Corporalis, permodum ante tempore, ad Regem spectant, cum etiam civitatibus Venetiis, fuerunt ne sciente quam multipliciter honorati.*

¶ **CORPORATION**, Gr. *συνελευσις*. Vesp. Vesp. interpret. comit. Prov. ann. 1284. 30: *Et inde si potes in singulis quibusque classibus est, qui Corporaliones et mundationes fuerint, dicere mulieres.*

¶ **CORPORALIS** EPISCOPUS, quod Corporale juramentum in Chartario S. Vincentii Cusman. fol. 11. *[Fide prestia Corporali promissionis, in Chart. ann. 1308. ap. Schmitt. in. Probat. Hist. Puid. pag. 232. Fidei iuramentum hominum Corporale, in Chart. Carol. IV. Imper. ann. 1345. ap. Hailatus. voce Huld col. 905.]*

¶ **CORPORALIS JURAMENTUM**, Quod prestatur protensa manu, tactis sive inspectis sacrosanctis Evangelis, Cruce Dominice, vel Sanctorum reliquiis adnotatis. Charta Sigismundi Imperatoris pro Ecclesia Insulari Barbarie ann. 1296. in Muerolis ejusdem Monasterii tom. 1.

pag. 140: *Quitaré, et pro me et successoribus meis promisi Corporali juramento in sanctis Similia occurrunt apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 460. et 463. et plura in voce Juramentum.*

¶ **INCORPORALIS POSSESSIO** Aliqua vel interitus, Aliquam verum vel Aliqua possessorem solenni ritu declarare, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 1. pag. 265. et tom. 3. pag. 598. *[In Incorporatione Possessionis, in Chart. ann. 1288. ap. Kopp. fol. 101. Fæder. Helvet. pag. 11.]*

¶ **CORPORALIS DOMINUS**. Vide infra in Dominus II.

¶ **CORPORALIS JUSTITIA**. Vide infra in Justitia I.

¶ **CORPORALIS RESIDENTIA**. Chart. Adolff. Comit. Nassov. ann. 1287. in Schiltner. Com. 1. Poud. Alem. pag. 140: *Ad idem Castrum locum prohem et honestum militum... inibi frequenter cum Corporali Residentia remanentur.*

¶ **CORPORALITAS** INCORPORA. Utitur Tertul. de Anima cap. 7. et. 9. Guibertus lib. 4. de Pignerioribus Sancto- rum cap. 1. § 2. et. cap. 3. § 2.

¶ **CORPOLITER**. Leg. de iure predicta possidere, in Edicto Theoderici Regis cap. 142. *[Corpoliter jurare pro Corporale juramentum prestare apud Rymen. tom. 1. pag. 553. col. 1. Affare corporale, adnotare, simile notione in Hist. Dalphin. tom. 3. pag. 190. col. 2.]* *[In possessionem... militibus finaliter. Corporaliter, et. in chartis sec. XIV. ap. Hailatus. voce Leulick. Gloss. col. 144.]*

¶ Vere, reipsa. Charta ann. 877. apud Mabill. tom. 3. Annal. Bened. pag. 693. col. 1: *Quidam reverendos concubii barones, qui dixerunt, quo dixerunt, ejusdem venerandum corpus quicquid, et. c.*

¶ **CORPOLITER**, quantum ad corpus. Fausso SS. Serap. et Sabine tom. 6. Aug. pag. 362. col. 1: *Juvenero veroneque loqui poterant; tantummodo oculi eorum erant aperti Corporaliter.*

¶ **CORPORARE**, Saulcare, ferire, in Gloss. MS. Reg. Cod. 1063. Apud Jussum de Janna et Corporum facere, vel impinguare, vel in corpus inmittere, vel ad sustentationem et augmentum corporis augere G. Isonis: *Indulget, Corporare; uti Prudentius Hyman. II. v. 51:*

*Nic Nite saluti dux,
Quo te Crucis ardore
Spiculis, et tunc indultis,
Succurrit Cursum gladiis.*

Vide INCORPORA. Gall. Lat. ex Cod. reg. 2084: *Corporare, Corporer. Corporatio. Corporatus.*

¶ **CORPORARE**, Acquirere, possessionem rei alienius adquire. Vide CORPUS. Charta ann. 1298. ex Chart. S. Everi. Aurel.: *Duo sextaria metalli reddituales super terram... quam Corporamus ego et Johannis maritus meus quondam. Sed leg. fortassis Comparamus.*

¶ **CORPORASCERE**, Corpus fieri, apud Glandium Mamertum lib. 1. cap. 14.

¶ **CORPORATI**, Urbium incolæ, qui ex certis Corporibus erant, presentem artum flem; quippe, ut est apud Lampidum, Alexander Severus Romæ Corpora constituit, pene omnino omnino artum. In provinciis etiam castris. Corporatus civitatis Alexandrinæ memorat lex unica Cod. de Alexandria. pleb. primat. (II. 21.) Id etiam patet ex Cod. Theod. non uno loco. Libellatus Dign. cap. 30: *Habens autem concessio aliquem ex Clero, et possessores civitatis, et Corpora-*

tos, et milites, et nobiles. Erant autem Corpora predicta, quædam deputata, ut est in Novella Severi, in cuius MSS. cap. 1. Papius ut. 61. Relatio Symonaci p. V. apud Baronium ann. 418. a. 73: Corporalis Officii quæque infernalis sua. Infra aut. 418. a. 32. Ego autem loco Corporatis directus, quam omni Officio, ideo itur in non potui, etc. Vide titulum Codicis Theod. de Privileg. Corporat. et hi. in Novella Severi. Savin. Tractat. Jur. Roman. cap. 2. § 88.

¶ **CORPORATIO**, Christi Incarnatio, in Missa Mozarabum: *[ubi etiam Corporatio vocatur prima novem parvum in fracte corpore, in voce Bontas dicitur. S. Ambrosius in altera Apologia David n. 35: Dicit illi: Quia ratione et additioris et homicidii commiserit. Dominici quædam Auctor dicitur a Deo I. Aliud dicit: Talis Auctor Dominici fuit corporis eligendus. Quid est enim Corporatio, nisi remissio peccatorum?] Vide Corporare, et Corporare.]*

¶ **CORPORATIO**, Vex. Leguleiorum Anglicorum, qua denotant rem permanentem, que potest habere successorem. Est vex corporalis, quævis est diversis partibus, et in unum corpus coacta, quarum alia caput sunt, alia membra, totum vero simul junctum Corporationem faciunt. Multiples autem Corporatio: alia enim sunt, in quibus constitutur personæ religiosæ et manumscriptis in Leges, ut sunt Abbas et Conventus; alia spiritualis et personarum que in Lega sunt, ut sunt Decani, et Capitula, et Magistri Collegiorum, vel Hospitalium; alia est præterea Corporatio temporalis ex Legis auctoritate, ut sunt Majores et Minores civitates; denique est Corporatio temporalis ex suo recepto et communi Leges, uti sunt Parlamentaria Conventus, ita fastidiosa.

¶ **CORPORATIO**, CORPORATUS. Vide supra Corporare I.

¶ **CORPORATURA**, *Συναγωγία*, in Gloss. Gr. Lat. Exercitatio corporis. In MS. habetur Corporatura. Occurrit vox Corporatura in Notis Tyronis.

¶ **CORPORATUS**, Incarnatus. Verbum Corporatus, in Concilio Toletano XVI.

¶ **CORPORITAS**, Statura. Vito Cornelensis in Vita B. Humiliani tom. 4. Mail pag. 391: *Occurrit ad propriam sui formam, scilicet serpentinum, quam abhorre consueverat marine indieris; et ita formam Corporalitatis suscepit subito alii apparuit.*

¶ **CORPORITAS**, Densitas, Gall. Corpor. Leonardus in Speculo lapidum lib. 1. cap. 1: *Cum duo sunt corpora, id est terra et aqua majorem Corporitatem sine densitate reliquis duobus densitas habere videtur.*

¶ **CORPUS**, *σῶμα*, nuclearius, *πυλινδρις*, in veteribus Glossis. **CORPUSCULUS**, *Corpulentus*, *σῶμα*, in Gloss. Gr. Lat.

¶ **CORPUSCULUS**, *Corporus* et *Corpor*, eodem sensu. Lat. remiss. ann. 1423. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1016: *Isclit Thierry, qui estot homine Corpu, fort, hardy, etc. Vita J. G. Ms:*

est aut et pars et omnia, et sunt Corporis et grans.

Bestiarius Ms.: *L'oliphant est moult Corpor.*

¶ **CORPORULENTIA**, Materia unde corpus compositum est. S. Vietic. Rotogradus Cod. Libellatus Dign. cap. 30. apud D. Le Beau tom. 3. Collect. var. script. pag. xxix: *Si quidem unam*

Corporalibus massam, scriptura insinuat. Colligimus, Quoties enim quis aut vultum tam huiusmodi expensu incurrendi quod, qui seget feminam ex viti laboribus sumptus percipit?

† **CORPORATUS**, Hereticus, rancosus, Gall. Heretique, Miraculo B. Simonis Eremitae tom. 2. Aprilis pag. 882: *Erat ingreditus et sanctatus ab utraque parte et Corporatus adeo.*

† **CORPULENT**, [Crausius. DIF.].

† **CORPUS**, Homo de Corpore. Vide *Homo*.

CORPUS DOMINI, Hostia sacra. Joann. Villanus lib. 8. cap. 80. *Proinde tollit per sacramento Corpus Domini, idem lib. 12. cap. 2. Guitato sopra il Corpus Domini*. Adde cap. 55.

† Pontif. M. eccl. Elensis. ubi de Dedit. eccl. Pontifici post reliquias in altari conservando includendas... *vel deficientibus reliquiis ponat Corpus Domini*. Charta Lindov. XI. ann. 1477. ex Bibl. reg. : *Pontifici post reliquias in altari conservando includendas... vel deficientibus reliquiis ponat Corpus Domini*. Charta Lindov. XI. ann. 1477. ex Bibl. reg. : *A l'élévation du Corpus Domini, etc.*

† **CORPUS CHRISTI**, Incrementum Christianorum sacrificium, in quo Corpus Christi condictum. *Estatum de Borno domo de Alinforti ann. 1300: Postea de dicto panano fiat quedam corpus sive chazilla, cum qui in dicta ecclesia S. Eligii missae dicuntur et celebratur Corpus Christi*. Lit. remiss. ann. 1304. in Rom. 115. Chartoph. reg. ch. 241: *Is expositus tunc invenit unum jeunio huiusmodi carnis sur Totul de la Maydelaine, où l'en chante et célèbre continuellement le Corps Nostre Seigneur*.

CORPUS POLITICUM, dicuntur Episcopi, Abbates, Priores, Decani, Ecclesiarum participes, et ejusmodi, qui succedunt personarum tantum. Rastallus.

CORPUS CASTRI, Castrum ipsum, absque adjacenti. Burgo. Constitutio Patri L. Reg. legum. tit. 128. M. *Item mansione aliquis non incendat, vel alius ingent subponat ad nocendum. Si vero barones nostri sint Milites guerram inter se habuerint, et ad expugnandum castrum vel fortitudinem invicem suorum venerint, et in expugnando ipso Corpore castri vel fortitudinis, et ignem superponerint, non teneantur pro pace fructu*.

† *Vindictinus* n. 38: *Estimate part le bras de S. George ne tenoient que le Corps de l'Espigat, et la tote terre se tenoit Toldev Lazeres*. Adde Stabiliment S. Ludovici lib. 1. c. 38. 39.

† **CORPUS CORPORATUM**, Collegium, sodalitatem, apud Rymerum tom. 15. pag. 108. col. 1. et alibi.

† Chron. Jean. vobis. pag. 408: *Ita venimus, quod hereditatem superius relicta, dicta vobis, sine aliqui aliter persone, vel Corpori Corporato, etc.*

† **CORPUS ECCLESIE**, pro mari Ecclesie seu pro prioribus ejus. Gall. *Nem*. accipitur in Concilio Mexicano ann. 1585.

CORPUS JURIS, Ita vulgo Codices juris civilis appellamus. Formula lib. 9. ex Baluaziano C. 1. *Item hereditatem Theodosiana Corpore arbitratu discretu*.

† **CORPUS PRÆBENDI**, Præbenda ipsa, seu Partio bonorum Ecclesie ad quam pertinetur Canonice. Charta anni 1397. apud Mirseum tom. 1. Aprilis. Item pag. 876. edit. 1793: *Item quod quilibet Canonice, qui nunc est, sit contentus de Corpore sui gravari sine prebende, quod habuit ante electionem dicta Ecclesie Collegiate*. Vide *Præbenda*.

† Charta Barthol. episc. Paris. ann. 1226. ex Chartal. Paris fol. 40: *Quod canonici nulli percipiat de Corpore prebende sue, nisi prius condictionem perfec-*

rit... Corpus autem prebende dicitur illud quod percipitur propter distributionem canonice, que illis solis dantur, qui personarum et presentiarum intersunt.

† **CORPUS SIGNATURE**, Meyniam Institut. lib. 1. pag. 89: *Ceterum quod ex subordinatione et amodo modis huiusmodi summenta supplicationi energit, Signatura... appellatur... itaque supplicatio in fine subscripta, Corpus signature... dicitur.*

† **CORPUS REGIS**, Rex ipse, vulgo *Le persone du Roy*. Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 4. r. ad ann. 1413: *Monsieur sei formalis, et sicut jocalia pro Corpore regis*.

† **CORPUS ABRAHE**, Ejusdem septim. ambibus, Gall. *Enceinte*. Charta Henr. archiep. Senon. ann. 1355. ex Chartal. Maurin. regis. : *Concedimus dictis abbas, quod ipse et successores sui... teneantur eidem conventui singula anna solvere et tradere ex granariis abbatu in Corpore abbatu... dictos octo modios bladi*. In Charta vero abbatu ann. 1354. eadem de re legitur, *in granario nostro de Maugrignac*.

† **CORPUS FLUVII**, Ubi integer fluit. Stat. Madin. rubr. 7. pag. 1. v. : *Quod aliquis non audeat extrahere aquam de Corpore Sciltienae inferioris, nisi per easdem per quas aqua extrahitur*.

† **CORPUS VILLE**, Ejus pars inter. Charta anni. 1214. in Chartal. Campan. fol. 116. r. : *Notum facio... quod domus vicina de Hericaco, que in Corpore villae Hericaco sita est, cum toto parochia suo, etc.*

† **CORPUS DOMUS**, Gall. *Corps de logis*, Edilium pars precipua. Libert. ville de Poitiers ann. 1488. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 606. art. 14: *Quicunque autem domum accesserit... si conductor sit domum aliquam, ita quod in principali Corpore ejusdem domus detur domum cum Corpore cedat*. Id est, integrum venditionis pretium.

† **CORPUS LORICA**, Gall. *Corps de cuirasse*. Inventar. bourg. Raym. de Villanova Ms. ann. 1410: *Sequitur ea, que reperita fuerint in camera alia superiori et primo, sedem Corpus pro armis. Item una massam ferri*.

† **CORPUS**, Rei aliquis summa, Gall. *Total*. Reg. Cam. Comput. in Bibl. reg. asserturatio Chart. 8496. fol. 102. v. : *Ultimus indolentur seu mortuorum dictum cum Corpore cedat*. Id est, integrum venditionis pretium.

† **CORPUS**, Cujusvis rei basis et fundamentum. Testam. Guill. de Meled archiep. Sen. ann. 1578. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 588: *Item Corpus tabulorum, super quos dicta crux infixa esset, et plures reliquias plurimorum sanctorum in eodem*.

† **CORPUS**, nude, Calaver, examine corpus. Lex Sal. l. 8. De *Corporibus*. *Corporatum*, eadem acceptatione, apud Matl. de Conuicio in Hist. Caroli VII. ubi de ejus funebri pompa pag. 78: *Usque ad curia bouilla, domus ipsa esset le Corps naturalis dicti festi, bien enoint et embusmé*. Unde Corpore vel Feste domus Corpis, Exequias et exequiarum convivium nuncupantur.

Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 350. bis. : *Et estoit venue à la table où il disoit à la feste d'un Corps*. Alie ejusd. ann. 1391. ch. 358: *Aprez ce que le pape eut et son pere ordonné, le Corps de son Chat Morelet, etc.* Stat. pro sarboribus Rotomag. ann. 1387. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 810. art. 3: *Que au d'icel maitre ne puet overer son Samedy... excepté le benigne de nos*

seigneurs et de nos dames les royaux, et robes de Corps et de napes.

† **CORPUS COMPARIS**, Pirasis Gallica, *Corps pour corps*, Vadem seu pro altero dare. Memor. O. Cam. Comput. Paris. fol. 332. v. ad ann. 1380: *Apprehensum eundem Johannem Compara pro corpore ad restituendum ipsum et facendum comparare continue coram gentibus compositum*.

† **CORPUS FACERE**, Gall. *Faire corps*. Dicitur de collegio scalinorum, qui res publicas administrant. Charta ann. 1310. ex Tabul. Corp. : *Accessimus ad quendam domum in medio mercato dicta ville Corbeie, cumque ibi quatuordecim major et jurati dicta ville, tempore quo sacerebant in dicta villa, Corpore et communione facere, videlicet banana et proclamationes publicas*.

† **CORPUS** (IRE, RESE AD), Exequias funebri presequi : *Italis Ire al corpo*, ut ait Bocaccio, Decam. G. 1. N. 1. Gall. *Aller et faire un corps*. Stat. bonon. ann. 1350-67. tom. 1. pag. 94. : *Et si ero ad Corpus non teneat venire, nisi demum corpore sepulto*. [Fr.]

† **CORPUS**, Capitulum. Lavodiv II. Imp. tit. 3. cap. 10. EDI. Baluziano : *Porcellum unum, anomum ad caballum modum sex, forum Corp. tres, mel, etc.* Vide *Corporation* alioq. periz. pag. 492. : *Facciamus Curadus traxit*.

† **CORRATA**, Charta Guidonis Fulconis apud Columbium lib. 3. de Episcopo. Vassal. : *Corratas insuper et ligas in vigilia Natale sancti Martini, et consuevit totius civitatis eidem Domino Episcopo adjudicis, exceptis Clericis et militibus. Legendum forte Corratas. Vide Corvata*.

† *Crediderim* notius esse *Corratas* gentes. Recogn. de Voata apud Viranenses tom. 2. fol. 356. v. : *See denarii Taraia pro Corratas unius Caponis cum chindis*. *Corratas* (construimus). I. Carier. cum dimidia pro una Corvata.

† **CORRATAGIUM**, CORRATAGIUM, Jus et officium corvatarum seu proxenetae, Gall. *Corvatar*, alias *Corvataris*; sed et *Corvataris*, ut in Charta schol. Duac. ann. 1330. ex Reg. 37. Chartoph. reg. ch. 154 : *Is proptis et embolussum... dou doukaine des uns, etc.* Vide mox in *Corvataris* Charta anni. 1114. ex Tabul. episc. Carnot. *Concessit... quod ipsi (monachi Trionenses) et sui comites, domini, servitores et ceteri homines sub ipso mauerio et chetamento a mortuis, Corratagis... in perpetuum liberi sint*. Alia ann. 1370. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 836. art. 6: *Corvataris unusquisque libet dicto de Puelis instituat... qui emendationem pro Corvataris vello, prout corvataris de Computo et de Agnato levabat et exigent: cui dictum Corvataris dederit, si domus non possit in ditione*.

ann. 1463. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 847 : *Potestatis dicti causales exigere... Corvatarum panoniam preparatorum et ordinarum, et etiam Corvataris dicto aditum*. Adde Hist. Neum. Inter Pabul. tom. 1. pag. 31. col. 2. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel. fol. 2. r. : *Item, Petrus de Chaudun prior caravassarii cum domibus suis, inter partes quibus peritis Corvataris Compansie*. Charta Phil. V. ann. 1319. in Reg. 78. fol. 37. v. : *Quodlibet domum sui sui denarios pro Corvataris vello, prout corvataris de Computo et de Agnato levabat et exigent: cui dictum Corvataris dederit, si domus non possit in ditione*.

ann. 1463. in Lib. rub. ejusd. Cam. Comput. fol. 167. r. col. 2: *Septem livres Tournois de rente purgendi... sus*

ten profit et en la recette de nostre vicairie de l'abbaye de Roen, en restor des dextres par le quart des Corrois des foires de Champagne. *Curatelle* tom. 6. *Cratant*. reg. franc. pag. 403. art. 10. Vide infra *Corrologium*.

† **CORRARIUS**, ut mox *Corraterius*. Pictorius inter Jacobum Arceus legem Montisquieu Pellissium Dominum et Berengarium Magalonem Episcopum. ann. 1378 : *Quia Corrariis et prozetas habebant, pariter suam solent recipere ad sacramento*, etc.

† *Couletier*, multato r. in l. pro *Corretier*, in Sent. balivi Insul. ann. 1351. ex Reg. St. Christoph. reg. ch. 384 : *Coume donné nous* : à entendre que *Loas des loas Longuecourt* fust soupconnez de y estre *Couletiers* et marchons de fausse monnoie, etc. *Corrariis* egyptum, in Lit. Phil. Pict. ann. 1357. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 40. r. col. 1. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 1657 : *Corrater*, *Pro*, magis, equorum propriis, quod equos suorum dicit. Glossar. eodem sensu, accepi videtur in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 243. r. : *Marcheans* et vendeurs de chevues, utcumq. Consue. ad alios, edicuntur pro cheuven cheuven vendi de pris de o. s. et de plus jusques à s. livres, sicut *Gauvredin*, in Ch. ann. 1514. ex Reg. Corb. 12. r. col. 1. *Corrater*, ex Reg. 12. bleds et autres grains... mesmes sur ceulx que les *Corrateriers* vont acheter lors de la ville, etc. Ubi pro mercatore fragmentario, *Corrater*, usurarius.

† **CORRATERE**, *CORRATERE*, Officium *corraterii* exercere, res quas ratione vendendis aestimare et emporibus proponere. Stat. ann. 1372. inter Probat. tom. 1. Hist. tit. 2. : *Item statutum est, quod si corraterius vel corraterii, mandato venditorum, transierint rem venalem ad inquisitionem, sit alio modo usum Corraterie, et dicti corraterii laboraverint monstrando emptoribus rem venalem, et postea venditor noluerit vendere et tradere dictam rem Corrateriam, etc.* Charta ann. 1307. in Reg. 45. Christoph. reg. ch. 213 : *Petrus Falirius et Poncius Guirardelli corraterii publici civitatis Neomagensis iurati dixerunt et retulerunt dictis venditoribus, quod suo juramento se de mandato dictorum corrateriarum Corraterias et fecisse substatuunt...* predictum hospitium. Stat. ann. 1371. inter Probat. tom. 1. ejusd. Hist. Nem. pag. 300. Quod dicti corraterii seu mediatores, et eorum quilibet tenacur bene et diligenter *Corraterie* et perquirere emptores quoscunque, quos cum diligenter reperire poterint, pro rebus eis traditis ad vendendum.

† **CORRATERARE**, Eadem notione ; nisi etiam legendum sit *Corraterare*, in Lit. ann. 1372. inter Christoph. reg. ch. 62 : *Utatis* sine tunc predictae dictorum d. sectoriarum bladi predictae canonialium sine pensionatione... tradita Johanni Poma... in iurisdictione publici... pro ipso *Corraterando* per villam Neomagensis et iniquitatem sine substatuendo publice in plateis ipsius loci... indeque legem... et substatuunt, sive *Corraterati* per tempus debent.

† 1. **CORRATERIA**, Officium *Corraterii* seu *procuratoris*. Vide infra *Corraterius*.

† *Corraterius*, in Lit. ann. 1340. tom. 5. Ordin. reg. franc. pag. 438. art. 9. Vide supra *Corrologium*.

† 2. **CORRATERIA**, Officia ubi coria subingunt. Stat. Reg. inter *Reboreas* duas personas eligant susceptione carentes,

que curam habeant *Corraterius* et biancarie, et operatores *Corraterii* aptent coria pro utriusque potuitur. Vide *Corraterius* de pellibus in *Corraterius*.

† **CORRATERIS**, Proxenetes, paritibus, Courtiers, seu *Corraterii*, nostri : *Corraterii*, in Consuetud. Burbonens. art. 133. Nivern. ch. 22. art. 24. Aurelian. art. 238. 223. et aliis, sic dictus ab *intercorrendo*, ut ait Salmasius. Verdale in Episcopis Magalonensibus sub ann. 1285 : *Item quod homines apud Episcopos recipiantur per Curiam Regis in Corrateris vel Prozetas*. [Statuta Massili. lib. 1. cap. 40. de *Corrateris* : *Item quod homines apud Corraterios remanent mobilium vel immobilium tenentur annuatim in festo S. M. Candelarie innovare, et de novo facere sacramentum curia Massiliensis in modo quod constitutum est ; et nullus nisi civis Massiliensis possit esse Corraterius, nec se audiat intrinsecere de Corrateria exercenda...* Quot in officio *Corraterie* esse debeant, sit in provincia Curie, et nullus *Corraterius*, et quod scienter non faciat vel sustinebit damnum civibus Massiliensibus in evadendo vel vendendo. Pura lib. 1. que potes consuevere. Curiam Massiliensem *Corraterii* apud Limburch. Inquisit. Tolos. pag. 162. in Catalogo MS. additum confratres B. Martini in Ecclesia ejusdem B. Martini in Tolosa. Tolos. ann. 1357. *Corraterius*] Joannes de Condato in Poemate contra Dominicanos MS. :

De multis invicem sunt *Corraterii*,
Eccore plus ils sont *Corraterii*
De mensages.

† **CORRATERII** PELLIS, seu pellium, [Quod subit et vendit pellis,] in Consuetud. Tolos. pag. 162. inter Probat. de decimis.

† **CORRATERIA** DE PELLIS, ibid. Uxor *Corraterii* pellis, que vendit pelles.

† **CORRATIS**, l. pro *Corris*, Pridium rusticum. Charta ann. 1060. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 470 : *Donamus etiam eis vineam apud elliam, vocabulo Goubarianum, et pratum quod dicitur ad Crotol, pratum nostrum indominicatum ;* sed et *Corratum* in loco, qui vocatur Blasius fontana. Ubi *Corraterius* edidit Mireus : an rectius non *Corratum*. Vide in *Corratum*.

† **CORRATORIUM**, Proleus aque cursus, l. liti. Corrente, nostri *Courant* d'au. Contrane, in Lit. remis. ann. 1357. ex Reg. 102. Christoph. reg. ch. 10 : *Leveles* fuisse accorderet quodam revident et assemblentur en une Courance d'aves. Courage d'aves, eodem intellectu, in Reg. Corb. 12. sicut. Habemus ad ann. 1315. fol. 247. Charta Massil. ann. 1268. ex schedis Fr. de Mazanyes : *Disiisse unum Corratorium aque...* et habuere de dicta aqua, que venit ad nos, etiam domini episcopi, unum *Corratorium* aque.

† **CORAZARIUS**, Thoracum confector. Vide *Corazum*.

† **CORRE**, Piscandi modus, quo a navicula rete jectur secundum aqua cursum, factoque longiori circuitu eo retrahitur, ubi jactum fuerit. Statuta Piscalium Francorum venatorum Capituli *Reverentia Domini* usque ad festum S. Johannis in locis deus virgular de Corre. Infra : *Non audere piscari ad tonas virgular de Corre sub galea*. [Statuta Francorum venatorum Capituli Virarii Massil. ann. 1179 : *Sous la peine per cascus qui correray au farsa l'art de la tonas de Corre per cascus venant de cinquante marches l'argent fu et confiscation de las barques, engiens,*

aubeque correran et faran l'art de Corre de las fontaines. Infra memoratur ars illa piscandi in laudis Statutis alimne Charta Archivi *Procuratoris* Johannis seu *Piscatorum* *quartieri S. Johannis* Massil.

† **CORREA**, Vide supra *Corcum*.

† **CORREARIUS**, Charta Guntelmi Episcopi Gratianopolit. ann. 1279 : *Correario, seu Procurator nostro*, etc. Bulla Gregorii X. P. p. ann. 1274. apud Paradinum lib. 1. l. l. Langi, cap. 1. *Primum Mariam Campum in Histor. Eccl. Placentine in Registro 2. part. num. 188 : Correo vero supradictum infrascripto modo decursum ordinandum : videlicet ut ipse Archiepiscopus rectorem et correctorem Curie, *Correarius*, eius *Procurator*, vel aliter, pro ipse voluerit, nominandum, ex iudicio, ex iudice, necnon et *episcopum* testatum [Processum inter Archiepiscopum Vienn. et Humbertum Dalphin. eodem Domino Papa ann. 1269. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 128. Ad officium *Correarii* spectat facere exequi sententias et facere executiones damnoarum per venturas ad mortem, seu alias corporales, vel ad penam assignatis, et penam dictis legibus, condempnas, penas et multas pecuniarias et reales pro dicto Archiepiscopo, Item dictus *Correarius* est in possessione inquirendi et perquirendi malefactorum, homicidarum, iniquitatis, Viemum, et iniquos malefactorum et delinquentes capere et captos ducere et duci facere ad carcerem Archiepiscopi, et ipsos captos legibus, condempnas, penas et multas de ipso facto fieri iustitia ac condemnari fuerint. Ac etiam facere excoibis die ac nocte in civitate et territorio predictis per Archiepiscopum, Augustinum, malefactorum, homicidarum, iniquitatis, civitate et territorio predictis capere, et captos ducere et duci facere ad carcerem prefati D. Archiepiscopi. Ibidem pag. 124. col. 1. in secunda Reynaudi de Baucio Principis Auricane inter Joannem Episc. Diensem ex una parte. Capitulum Diensem et Universitates Clericorum et Laicorum ex altera ann. 1282 : Dominus Episc. instituit *Correarium* summa bonaria, et legalem et sufficientem, et Officiale perisuperum bonum, et legalem et sufficientem, et legalem et sufficientem civitatis Diensis, secundum formam libertatum Civium Diensium, reddere et facere jux univeque tunc extraneis, quam private ; et qui jurent punire de iniquis in civitate predicta, et in territorio dicto et districtu, et qui jurent specialiter inquirere veritatem super dictis criminibus ex ipsius Dom. Episcopi, etc. Et col. seq. *Capitulum Ecclesie Diensis* seu *Correarii dicti Capituli* contra eos inquirant seu inquiri faciant, et si aliquos culpabiles invenerint, quod corrigant et legentur.*

† *Princeps predictus fieri per Capitulum memoratum, seu Correarium et Officialem ejusdem infra duos menses, nominandos* tempore quoque inquisitorum, etc. Episc. vel ejus Officiales facienda, alioquin potentes inquirunt, puniunt et emendant fieri faciendo *apud predictum*, post dictum terminum inquisitorum, etc. Episcopus. Ex his non solum liquet quodam fuerit *Correarii* munus, sed etiam alium fuisse Episcopum, alium Capitulum *Correarium*, alium *Correarii* juredictum ad omnes Ecclesias, illius mir ad solos Capituli Clericos et domesticos extendebatur. Hinc e gremio Capituli fuisse dicent sequentia : *Correarii* *Correarii* et *Correarii* dicti Diensis Capituli. Ille Latus fuit et

LOCUM TENENS Episcopi in temporalibus. Ejusdem toni pag. 104, legimus *Notitia et potestas eiusdem loci temporalis. Idem, Corveneris Vienne, Locum tenens Dom. Archiepiscopi in temporalibus*. Vide pag. 24, col. 1, pag. 25, col. 1, tom. 2, pag. 134, col. 1, et Petrum Columbum in Hist. Episc. Valentini, pag. 212, 228. Corveneris seu Corviers, etiamnum hodie iudices ordinarios et Matrimoniorum Conciliarios in Provincia Valentinnensi. [Vide *Chorevras* et *Corregidor*.]

† **CORNERIUS**, Idera. Protestatio Bernardi de Valle-Dona Vicarii Archiepiscopi Ebroduni, in Hist. Dalphin. tom. 2, pag. 80, col. 1 : *Tandem dictus Dom. Vicarius una cum decreto vero Dom. Petro Duranti Corvario et Iudice rectoris dicti Dom. Arcebispi, Occurrerunt iterum in Instrum.* tom. 3, novis Gall. Christ., col. 80.

† **CORNERIUS**, Eadem notione. *Corviers* aut alius Officiarius Dom. Archiepiscopi, in Hist. Dalphin. tom. 2, pag. 15, col. 2. Capitulum Generale S. Victoris Massi, ann. 1842, ex Archivis eiusdem Monasterii *Com. Communis, Notarii, Corviers, Episcopi, qui Occurrerunt ad Privatus dicti Monasterii pro tenendis obsequiis, apertis, inquisitis seu executionibus faciendis contra Clericos seculares, etc.*

† **CORNERIUS**, in Hist. Dalphin. tom. 1, pag. 105 : *Publicaverat ex parte dicti Dom. Episcopi quidamque tubicinarum quod omnes Episcopi qui Occurrerunt in eadem civitate predicti parati sint et se parent esse veritatem et cavalcatis dicti Dom. Episcopi quidamque tubicinarum ad corviam ad sonum cornu.* Ibidem pag. 128, col. 1.

† **CORRECTOR**, Comput. ann. 1326, ex Cod. reg. 4931, fol. 21, v. : *Corrector faye de Juvigny, in solida Petraportensis Leg. Corrector, leg. Franchepor, ut ibidem non semel occurrit.*

† **CORREBELLARE**, Simul rebellare. Chron. Andr. presby. lat. ann. 805, tom. 7, Collect. Hist. France, pag. 204 : *De Burgundia vero surrexit quidam dictus Hugard nomine, qui aliquanto tempore dominum imperatorem Rudovicum se fidelissimum esse dicebat, postmodum Burgundionibus adjunctus Correbellores disponebat.*

† **CORRECTORIUS**, Idem qui Corveterius, Prosema, p. 149, Gall. Courtier, Hist. ann. 1451, in Hist. Prob. lat. tom. 2, Hist. Nem. pag. 285, col. 1 : *Joannes Bonati... applicat in Nemuscu cum certis charis alacorum ; ... ita dum fuit, ad eundem venire fecit. Hinc Pelloragus Correctoriam presentie civitatis Nemusci, etiamque Pelloragus tradidit nostram dictorum alacorum, ut manifestaret quidamque de dictis attente onere sui titulus, ad unum francum pro quolibet centum ; prohibendo eidem Pelloragus ne pro minori pretio centum dictorum alacorum dimittat. Pluries ibi.*

† **CORRECTIO**, apud mochos, Castigatio, flagellatio. Stat. Fremonstr. MSS. dist. 3, cap. 2 : *Qui eundem scilicet statutum proprii in ecclesia, domitorio, refectorio aut claustris, in claustris inde fuerit, eam Correctionem accipiat... Qui autem non claustris suorum obsequiis sponte sua postulerit, Correctionem non accipiet.* Et cap. 3 : *Per Juvenem, cypis (gruvibus) et hinc similibus veniant peccatis, et non claustris, tres Correctiones in capitulo dentur. Vide Disciplina. Corrigenet vero, pro Correctione, abbasmonastii, Admonitio, in claustris, in lat. remiss. ann. 1360, ex Reg. 109, Christoph.*

reg. ch. 364 : *Jehan du Tot dist audit esquest par maniere de Corrigenet, dicitur Corrigenet, Courviger, Chart. reg. 109, Gall. Chartier, in Chart. pro resit. commun. Tornac. ann. 1310, ex Reg. 71, ch. 387 : *Se dec neffait, on il soit exceptat en la pite de telle amende, dont un homme lay seroit Corviger, etc.**

† **CORRECTIONALIS** Jurisdictionis, in Maces Lusit. Barbara, tom. 1, Correg. 274, dicitur Jus Monachos delinquentes corrigendi et statuti quidquid monasticum spectat disciplinam. Defensiones Monachorum adversus Cardem Ferrarise Archiep. Lugdun. : *Et primum de Jurisdictione, certe in ea nihil cavetur in Bulla in sui prejudicium, et non impolitum impetratum, quia habuit antea ; non de Correctionali et ea, quae conceit statuta, mores et ritus et Ecclesiae et aliarum rerum, et quae respectu semper habuerunt dictos Allos ; et alius Prior et Capitulum illam semper habere debent.*

† **CORRECTOR** LITTERARUM APOSTOLICARUM, apud Innocent. III. lib. 15, Epist. 168, Vide *Corrector*.

† **CORRECTORES** CAPELLANORUM et Clericorum litterarum Curie Ecclesiae Lugdun. sapit in Bullas.

† **CORRECTORES**, Magistratus provinciales, maxime per Italiam, titulo Clarissimorum honestati ; medium inter consules et praesides locum tenuisse solent. Ne ordine in Italia videretur observatio. Horum praeterea natio in l. de omni. ff. de offic. priv. (1, 18, fr. 1) et in l. unic. Cod. ut omnia iudices. (1, 40, ff. de Thesaur. ex l. 1, ff. de accus. et scriptis, q. 1) ad Maximianum Correctores Iusce dirigitur. Extat in Mercur. Franc. mensis April. ann. 1796, pag. 361, vetus Inscriptio in via Tiburtina reperta, quam H. memor. Pr. de Macquoy communicavit, his verbis : *BISSIMO SAECULO DOMINORUM NOSTRORUM CONSTANTII ET CONSTANTIS AUGUSTORUM SEXATIS POPULUS, ROMANUS OLIVEM TIBURTINUM IN PLACITUM REDEGIT, DURANTE L. TURGIO SECUNDO APONIANI PRÆF. TRIB. FILI ASTERIO PR. V. CORRECTOR FLAM. ET PICENI, Vide Gruter. Reynes. Gudim. Pitisc. in Lexico Antiq. Rom. v. *Correctores* et alios.*

† **CORRECTORES** INDOREUM, dicitur Praefecti suoi Iudices a Regibus Hispaniarum in Indiam missi, ut ibi praesent, lites dirimant, corrigant delinquentes, etc. Suppl. memoriarum in recentioribus Conciliis Hispaniae (1 Idem qui apud Hispanos *Corregidores* appellatur).

† **CORRECTORES** alius dicebantur Grandimontensium Superiores, et hodie Minorum Tabularum in Anecdota Crisoepe ad ann. 1338 : *Contra iurisdictionem de Chaciaco, nomine Ecclesiae suae una parte, et Correctores donus de Temporalibus Ordinis Grandimontensis nomine domus suae, contenta reverteretur, etc. Ibid. decies occurrit et in Anecdota Martini.*

† **CORRECTUM** est Actum distillatum, Rocho le Bailly in Dictionario Spagyrico.

† **CORREDA**, CORREDUM, Vide *Corredum*.

† **CORREDOR**, Vide *Curator* 4.

1. **CORREDUM**, Vide *Corredum*.

2. **CORREDUM**, Ornamentum vel signum honorarium. Stat. Pistor. ann. 1107, apud Murator. tom. 4, Antiq. Ital. med. aevi, fol. 381 : *Et statuta ad potestatem Pistori non portet Corredum de cultu vel*

de dosso de Communi, nisi corredo omnia vestimenta, vel superjacia, etc.

† **CORREGERIA**, in Chartis, ubi corria preparantur, Gall. *Corvagerie*. Charta ann. 1270, inter probat. tom. 1, Hist. Nem. pag. 94, col. 1 : *Et in alia curia de Corvagerie non possit aliquis habere tabularium.* Alia ann. 1400, ex Tabul. S. Vict. Massi. : *Item sex denarios pro quadam festiva, in via curvoria S. Jacobi de Corvorie.*

† **CORREGRATUS**, Qui corria parat, Gall. *Corvager*, in laudata jam Charta ex Hist. Nem.

† **CORREGRUM**, Servitium, quod subditi domibus suis cum equis, bobus, aliisve animalibus exhibere tenebant. Charta Decet. ann. 1311, in Reg. 47, Clapham, reg. ch. 114 : *Item Corvoria seu jorialis bono matinata valere triagi sex solidos Turon.* Vide infra *Corvoria*.

† **CORREGIA**, CORREGIA, Eodem significatu. Charta ann. 1310, in Reg. 59, Clapham, reg. ch. 115 : *Item pro Corvigia, scilicet a quolibet arante cum bobus, seu jorale.* Item pro Corvigia summeviam in Aysme pro ligis defendendi, videlicet a quolibet summeviam, nam autumat lignorum, infra, Corvoria, et in alia Charta ejusd. ann. ex Reg. 61, ch. 428 : *Item pro Corvigia (i. Corvoria), ut infra de summeviam, et de summeviam, videlicet a quolibet habente summeviam, suam jorale.* Item pro Corvigia a quolibet agricultore arante cum uno pari bono, et charibus, duo joralia. Vide supra *Corvoria*.

† **CORREGIA**, pro Corvigia, Gall. *Corvorie*, in Concilio Avenion. ann. 1368, apud Marini, tom. 1, pag. 100.

† **CORREGIDOR**, Vox Hispanica. Concil. Liman. ann. 1591 : *Praetores locales, vulgo Corregidores, et alii Municipi justitia moderant, etc.* Vide infra *Corvoria*.

† A Lat. *Corrector*, Urbis praefectus, moderator, praetor.

† **CORREGIOLA**, Vide post *Coriola*.

† **CORREGIOLIS**, Ex una regione, Joanni de Anni. Dicitur S. Augustinus Epist. 76 [et alii].

† **CORREGIUM**, Vide post *Concordium*.

† **CORREIUM**, Convivium, proconvitium, praesent. Chartul. Fiscann. fol. 54, v. : *Relatus pro me et laudatus... Do et ecclesie Fiscan. dno Corvicia, qui habebant annuatim dabo Fiscann. ratione decimarum, quas dicti abbas et conventus percipiunt.* Ibid. fol. 54, v. : *Quidam abbas, Aveperat, qui praestatio Corviciae applatitur, in Recoignil. feud. ann. 1329, ex Invent. Chart. castri de Jancourt ann. 1399, fol. 23, v. Item eundem 2.*

† *Iures vester corrector, ensuante aut res vester datus a pluribus joribus, appellat gistes et Corviorales.* Vide *Concordium*.

† **CORRELAQUIUM**, Praestatio vel species, Computas Balliviarum Franciae ann. 1216 : *Partes domoariae Castellariae de Loches. De Corregio de Loches, pro toto 29, solido [Vide *Corregium*].*

† **CORRELATIO**, Mutua relatio. Ital. *Correlazione* Gall. *Correlatione* Charta ann. 1275, in Hist. Lugdun. pag. 19, vol. 2 : *Quantum integrat filii exhibentes, et quoniam in se est, in Correlatione et satisfactione inter affectus suos ad filios quoniam inducere actionem.*

† **CORRELHARE**, Correlationem profunde maris perire. Charta ann. 1135, ex Tabul. Massi. : *Quod non sunt anni (Massilienses) non audent saltare eorum territoria ad Correlationem.* Charta, pro Corvicia, Corvillum, ut videtur, in Lal.

remiss. ann. 1389, ex Reg. 138. Chartoph. Reg. ch. 145.

✱ **CORRELAGIOSUS**, Njssidem Ordinis vel Cenobii Religiosus, Monachus in Actis S. Francisci de Paula tom. I. April. pag. 112.

✱ **CORREPTIO**, an idem quod supra *Correctio*, flagellatio, quae pro anima defuncti abbas a monachis suscipiebatur? Charta Gervasi abb. Belloiensis. Inter Probat. tom. I. Tremont. cap. 656: *Tantum pro anni abbate Belloiensis auditio obitu obitu, quantum pro fratre domini illius ageret, excepto quod pro eo ab eis Correptio non reciperetur.* [90 Papyr. Ravena. ap. Malam in Class. Auct. vol. 5. pag. 382: *Pauperes namque in Corpore suo dignum habent Correptionem.* Vide Constant. Inter. Pap. pag. 36. c. et 1313. c.]

✱ **CORREPTITIUS**, Nominis captus, biterre. Gloss. Lat. Greec.

✱ **CORREPTARIUS**, Officii officium *Correptarius*, idem qui *Correptus*. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 2. *Johannes Almandini miles fuit Correptarius (i. Correptus) et capitaneus villae Auce, tam pro nobis quam decano et capitulo ecclesie Lugdunensis...* dictum officium *Correptarii* in manibus ditionum decani et capituli remanebat. Concier. eodem sensu in alia Lit. ann. 1389, ex Reg. 137. ch. 28. et *Correptus*, in Lit. remiss. ann. 1476, ex Reg. 191. ch. 136: *Grise fuit facies ad hunc de Domine de par et dicitur facies, qui ung clauum aliam curer et nettoyer le beutoye de la riviére dudit lieu.*

✱ **CORRENIUS**, Cursor, tabellarius, Gall. *Courrier* (i. *Correptus*), apud Parmensi ad ann. 1285, apud Murator. tom. 9. col. 802. Vide alia notione in *Correarius*.

✱ **CORRENIUS**, Officium in ecclesia Maticensi, cuius munus ita describit in Poeto MS. ejusdem col. fol. 6. r: *Ipsa (prior) et conventus dicti monasterii (S. Petri) habent quatuordecim redditus, decimas et emolumenta, quae per alterum canonicum dictae ecclesiae, pro priorem et conventum eligendum et deputandum, amovibilem ad nutum, Correnium nuncupatum, gubernari, regi et canonicis dicti conventus ministrari et liberari singulis diebus conveniunt.* Vide *Correnius*.

✱ **CORRESEYRIA**, *Corrigia*, forum. Leude maiori. Caracis. MSS.: *Item pro curia de Correseria. ij. mil. Turon.* Versio Gallica ann. 1341: *D'une charge de Courrees.* et c.

✱ **CORRESPONDENTER**, Eodem tempestate. Erius Upsaliensis lib. 2. Histor. Suecor.: *Græca Aetæ Imperia Romanorum Imperium regunt, et diffusi in Rubens, Correspondenter hinc Hæcæcia.*

✱ **CORRETAGIUM**, Jus vel munus proxenetarum, Gall. *Courtage* apud Lobinellum Hist. Belg. tom. II. pag. 140: xviii. lib. XIV. cap. vi. den. in copertis equorum et *Correflagio*, Vide *Correptus*, *Correptaria*, *Correptagium* et *Correptivum*.

✱ **CORRETIARIUS**, Proveneta, Gall. *Courrier*, Archivum Ecclesie Maclovienensis: Anno 1233. 13. Sept. *pro creatis in Capitulo Johanne Fortin in 2. nunciis seu Corretarius villa civitatis Maclovienensis, per duos dictae Ecclesie Canonicos, qui juravit in dicto officio fideliter se habere, contractusque mercatorum, suorum evitare, jura domini in venditionibus et receptionibus Receptorum generali Ecclesie diligenter reportare.* Vide *Correptarius*.

✱ **CORRETERIUS**, ut *Corretarius*, in Statutis Massi. lib. 4. cap. 25.

✱ **CORRETTARIA**, idem quod *Correptagium*, Ordinatio Humberti II. Dauphini Vienn. ann. 1091. in Hist. Dauphin. pag. 365. col. 2: *Item, quod ipse Magister Sartor... a mercatoribus vendentibus pro nobis fovitatus vel vestes, nullam Corretariam in petio vel rebis presumat recipere, pultus vel oculis, sed istam nostris commodis applicare.*

✱ **CORREUM**, Vide *Corredium*.

✱ **CORREUS**, Simul reus, in Hieratio juris Pontifici pag. 107. Vide *Correus*.

✱ **CORREUS**, idem quod *Correptus*, Hispan. *Correo*, Gall. *Courrier*, Charta Petri II. reg. Aragon. pro Libert. Catalanie: *Mittitur nunciis per vicarios et alios officiales, non per citatissimos facientes, qui nominantur Correus.*

✱ **CORREZOLA**, Vide supra *Corisola*.

✱ **CORRIAGIUM**, idem quod supra *Correptum*, Reg. S. Jovis Cam. Comput. Paris. fol. 196. r: *Thomas de clauco (debet) suam foratam Corriagii. Occurrit raram infra non minus distincte scriptam, legendum tamen forte est Corriagium, vectura onas.* Vide supra *Corriagium*.

✱ **CORRICORRIUM**, Pergula, Gall. *Corridor*, Charta ann. 1349. lib. viii. virid. apud Misset: *Actum in terra *Corricorria*, in qua jacet dominus abbas. Leg. forte *Corridorium*, ab Ital. *Corridore*, eadem significatione. Vide infra in hac voce.*

✱ **CORRICULA**, Initia infantum, Papias MS. f. pro *Curricula*.

✱ **CORRIDUM**, Cibas, alimonia, *Corridum*, dicitur, non *Corridum*, et *quatuor servientes capella: unusquisque duplicem cibum, in libro nigro Sacerdoti pag. 342.* Vide *Corredium*.

✱ **CORRIDORIUM**, ut *Corridorium*, Barcard. in Alex. VI. PP.: *Sanctissimus dominus noster per domibulationem seu Corridorium de palatio suo apud S. Petrum inlt. Glossar. Province. Lat. ex Cod. reg. 765: *Corridor*, Prov. lacunar, ubi sit curvus vel gurgis. Vide *Corridorium*.*

✱ **CORRIDORIUM**, Pars navis, vulgo *Corridor*, Contractus navis Reg. Paris. ann. Venetiæ ann. 1238. in Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 284. r: *Navis, quae vocatur Sancta Maria, est longa pedibus trii, quae longitudo est de pedibus 100. et cubita 100. et in Corridoribus pedibus vi et dimidio, et Corridorius in superius pedibus iiii. et dimidio, et est alia in capibus cubitorum pedibus 100.*

✱ **CORRIDORIUM**, Via terreo agere tota. Ital. *Corridore*, Gall. *Corridor*, Clavium covert. Chron. Andreæ Danduli apud Murator. tom. 18. col. 100. quoque fortissimum erat a mari usque ad mare claudens Monasterium habensque tres fores, successive bifrons et *Corridorium*, usque ad viam quae vocat *Corridor*, et parte opposita adentat hostium galeam.

✱ **CORRIGERE**, [Corripere, arguere, increpare. Interj.]

✱ **CORRIGIA**, Modus agri. Diplom. Roberti Regis Neapol. ann. 1321. apud Waddingum: *Item alia petia de terra arboribus, que est quasi duos Corrigias de terra, una iusta aliam majorem.* [Charta ann. 1028. et Tabulario B. M. de Chartate: *Dalmatius de Suenimro donat Monachi Charlevis terram de Magocera, usque ad viam quae vocat *Corrigia*, quae a dextra parte ejusdem monastri, etc.*]

✱ quod ad instar *corrigie* in longum

productus, ita appellatur, eadem notione quae *Langue* de terra dicimus. Charta ann. 938. apud Murator. tom. 8. Antiq. Ital. med. aevi col. 144: *Ad supradictos fundos, seu casales, et domos alique Corrigias et villas, etc.* Alia ann. 1054. Inter Inst. tom. 1. Gall. Christ. col. 177: *Cum ipse villa S. Laurentii, et cum ipse tant, et cum ipse censu, et cum Corrigia, etc.* [Charta ann. 1054. Inter Inst. tom. 1. Gall. Christ. col. 177: *Cum ipse villa S. Laurentii, et cum ipse tant, et cum ipse censu, et cum Corrigia, etc.*]

✱ **CORRIGIA**, idem quod supra *Correptum*, Reg. S. Jovis Cam. Comput. Paris. fol. 196. r: *Thomas de clauco (debet) suam foratam Corriagii. Occurrit raram infra non minus distincte scriptam, legendum tamen forte est Corriagium, vectura onas.* Vide supra *Corriagium*.

✱ **CORRIGIA**, idem quod supra *Correptum*, Reg. S. Jovis Cam. Comput. Paris. fol. 196. r: *Thomas de clauco (debet) suam foratam Corriagii. Occurrit raram infra non minus distincte scriptam, legendum tamen forte est Corriagium, vectura onas.* Vide supra *Corriagium*.

✱ **CORRIGIA**, idem quod supra *Correptum*, Reg. S. Jovis Cam. Comput. Paris. fol. 196. r: *Thomas de clauco (debet) suam foratam Corriagii. Occurrit raram infra non minus distincte scriptam, legendum tamen forte est Corriagium, vectura onas.* Vide supra *Corriagium*.

✱ **CORRIGIA**, idem quod supra *Correptum*, Reg. S. Jovis Cam. Comput. Paris. fol. 196. r: *Thomas de clauco (debet) suam foratam Corriagii. Occurrit raram infra non minus distincte scriptam, legendum tamen forte est Corriagium, vectura onas.* Vide supra *Corriagium*.

✱ **CORRIGIA**, idem quod supra *Correptum*, Reg. S. Jovis Cam. Comput. Paris. fol. 196. r: *Thomas de clauco (debet) suam foratam Corriagii. Occurrit raram infra non minus distincte scriptam, legendum tamen forte est Corriagium, vectura onas.* Vide supra *Corriagium*.

✱ **CORRIGIA**, idem quod supra *Correptum*, Reg. S. Jovis Cam. Comput. Paris. fol. 196. r: *Thomas de clauco (debet) suam foratam Corriagii. Occurrit raram infra non minus distincte scriptam, legendum tamen forte est Corriagium, vectura onas.* Vide supra *Corriagium*.

✱ **CORRIGIA**, idem quod supra *Correptum*, Reg. S. Jovis Cam. Comput. Paris. fol. 196. r: *Thomas de clauco (debet) suam foratam Corriagii. Occurrit raram infra non minus distincte scriptam, legendum tamen forte est Corriagium, vectura onas.* Vide supra *Corriagium*.

✱ quod ad instar *corrigie* in longum

riam predictam, saltim quatuor eques
ad frontem equitare et discurrere. Li
Carolli V. ann. 1536. *Ibid.* pag. 256. col.
1 : *Ils* (les habitants) eient fait adorer et
dirruer touz les hostels, qui entour ladite
cité touchoient au murs d'icelle, afin que
par terre, aussi comme par la Courrière
de dessus, on puisse aler et venir deli-
vèrement à pied et à cheval à ladite de-

* **CORSETUS**, Decumanus, ut videtur. Charta ann. 1312, in Reg. 74. Char-
toph. reg. ch. 258: *Item ducentas viginti
septem anguillas Corsetas, debitas quo-
litas annis per homines de Cairac*

° **CORSULUS**, *Lo herede*, Glossar. Lat. Ital. 318.

pag. 200 : Caterum quia aliqui ex subditis nostris jam a multis annis Romae agent, et in regno nostro non pauca sacerdotia, curam etiam animarum habentia, possident ;... statuimus omnes hujusmodi Cortesanos ex urbe Romana ad regnum nos-

at Cohortes militem, a motua cohortatione. Nam *Curtis* quidem adunus vulgo, sed barbare dicit. At Scriptoribus inferiori ævi, est villa, habitatio rustici, edificii, colonis, servis, agris, personis, etc. ad rem agrorum necessariis instructa. Alii *Galenia* dicta. Lindwoodo *Curtia*, *Curtius* sive *Curtia*. *De re lib. 3. tit. 16.* *Curtis* est mansio vel materium ad inhabitandum, cum terris, possessionibus, et aliis emolumentis ad tale materium pertinentibus. Herimannus de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 71. *Abunde t. domos sine mansione, gaudere non possunt.* *Capitulum. In his itaque domibus, sine ut vultatis dicimus.* *Curtibus,* que in diversis locis

Eccelesie nostre in Curia nostra Kaylach,
qui dicitur *Fronhof* exhibere consuevit.
Chart. ann. 1576. ap. Kinding in Anecdot.
Monaster. tom. I. pag. 381: *Domini*
H. de Polingen et domini Borchardus, alios
in parochia vestra ecclesie Alen, ad offi-
cium parochi Curie vestre assignatos, et
pertinentes, nomine castrensis, dedimus
et damus. Charta Gwelfini maioris
decani in Colonia ann. 1250. libi, pag.
401: Bona nostra specialiter ad Curiam
nostram in Goir, que leyn (i. e. feudum)
vulgariter appellantur... monasterio Val-
lis Gratie propter Nustiam concessimus...
Ecce monasterium nostrum in Curia
*vestra, quod dicitur *Fronhof*, cum omni*
pertinentiis, nomine laicorum, qui
nomine ipsius monasterii et ratione dicto-
rum, huiusmodi remanet ad placita dicti

Curtis, que *10 dinge* et *10 ringe* vulgariter appellatur, qui laicus faciat omnia et singula, quae *Curtis paravola* requirit. *Magister Curtis*, in Charta ann. 1240. ibid. pag. 11. Adde aliam sec. ix. apud Bodmann. in Rhingav. pag. 97.]

¶ *Curtis* et *Curtis* nomen pro toto vico, qui villam alicui magnifice accesserit accreverat, a scriptoribus nostris acceptum fuisse, docet Valerius ex pluribus vicorum nominibus in *Court* deserventibus, quae *Curtis* sunt, prae ceteris. Bettonis *Curtis* non una, *Betancourt*, *Huallid Curtis*, *Huancourt*, *Alamancourt*, *Curtis Alamancourt*, *Harecourt*, *Curtis*, *Curtis*, et aliae quae in *Notitia Gall.* pag. 416. 418. 419. et in *Præfat.* pag. XIX. et XX.

CURS, in Diplomatico Henrici I. Imp. apud Baron. ann. 1014. num. 3. *Cors*, in Charta Henr. V. Imper. ann. 1111. in *Alsted.* Diplom. num. 202. Tu qui multa potes ad regis *Corsum*, in Brunon. Vita S. Adalberti ap. Petz. vol. Script. pag. 611. lib. ii. Vide *Curtis* 4.]

CORHUS, in *Tridit. Fuld.* pag. 350. *CURTA*, pro *Curtis*. Charta Ludovici VII. Regis Franc. in Tabul. Maurigenaensi Ch. 9. *Pudus* sunt pro *curtis*, *curtus*, que ibi erat fossi limitata, etc. Occurrit pluries; [semel vero apud Eccardum in Hist. gener. marchionum Alamanorum vol. 2. cap. 2.]

CURTUS, pro *Curtis*. Tabular. Brivatense Ch. 118: *Casam dominicam cum Curto et orto*, cum campis, etc. [Vide *Curtis* 3.] Item *curtus* commutatur ad *Curia*. Asserus de *Alfredi* reb. gest.: *Cum... ab omnibus nimium diligeretur, et in Regio semper Curto inseparabiliter nutritur, etc.* Infra: *Curia* et *Curth* semper in *Curio Regio nutriti cum magna nutritionum et nutritionum diligentia*. Rursum: *Cum igitur ad eum censum in villa Regia, cum villa vice 8. mensurum in Curto manet, Occurrit adhuc semel. Ita ubi de eodem *Alfredio*, Florentinus Wigorn. pag. 587. *Curth* habet. [Vide *Curtis* 3.] In *Curth*, in chart. ann. 716. ap. Hrev. num. 887. *Curtis cleavis*, in alia ann. 744. ap. Herigott. Geneal. Habsb. num. 1.]*

CORTUM BONAM RECIPIERE dicitur, qui cortivio lauto exsultat. Ita *laui* vocem *pro bona Corte usurpavit*. Vide Joannem Villanum lib. 7. cap. 88. *Cusarius* lib. 1. Mirac. cap. 81: *Tule dicta propouit: Si aliquis autem, inquit, vult in illa villa vice miki de annis curtis meli dicere potest, bonam Cortem a me recipiet.* Et infra: *Dominus: Curtis vestra vobis maneat, ego capitiolo vobis annis me expediat.*

CURTIS INDOMINICATA. Tabul. Bellilecene n. 176: *Traditus villam sine Curtem nostram Indominicatum Bellemontem.*

CURTIS DOMINICALIS, apud Lambertum Schafnab. ann. 1078. et Adam. Brem. c. 161.

CURTIS DOMINICA, in Paencharia nigra S. Martini Taron, apud Beslim in Comit. Piclav. pag. 303. 210. [et in Historia Novientensis Monasterii, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 119.] *Cur* Frequentur in Polypt. Irmon. Vide *Guerard* indicem.]

CURTIS REDIA, vel *Villa Regia*, quo Regis propria est. Charta Alamannice Goldasti Ch. 18. *Curia in Corte Regia Zurich.* Aliaque Francor. Fuldenenses ann. 880: *Placatione Corte Regia Francofurt* habet cum *Francis Regi* complacit. [Vide *Lex Longob.* lib. 3. tit. 17. §. 2. Lothar. 1. cap. 23: *Concedimus et Gode-*

fridis nostris, Curtes nostras providemus, etc. [V. post *Curtis* 4.]

CURTIS PUBLICA, quæ ad Regem et Rempublicam spectat. Charta Baldwinii Comitis Flandrie ann. 1038. apud Buzelinum lib. 8. Gallo-Flandr. cap. 20. sic claudit: *His placuit, fecerunt 4. Milites advocati, Gode. Vrain, Gardarius, Mambold, Actum Atrebat, Curte Publica, in Capello S. Benedicti, etc.*

CURTIS DOMINICA, quæ domini sunt, in Tabular. de Villa cap. 27.

CURTIS VILLAGALES, quæ a suis villis reguntur, in Chronico Reichenperg. pag. 133. et in Metropoli Salisburg. tom. 1. pag. 578. *Curtis villane*, tom. 3. pag. 491.

CURTIS STABULARIA. Charta anni 1180. in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 371: *Aream ubi curia quondam, modo novella vinea plantata est, cum Curte stabularia, etc.* Adde tom. 2. pag. 581. 583. 584. 586. tom. 3. pag. 388.

¶ *CURTIS* CLAUSURA. Vide in *Curtis* 2. *CURTICELLA*, minor *Curtis*. *Curticella Abbatis*, in Statutis antiquis Gorbeiensis Monasterii [Archivum Majoris Monasterii *Gorbeiensis* Hervei. *Alti. adoli S. Marci*. *Curticella* eis *Curtis*, *inter aqua*. *Curtis Lanbunum*,] *Curticellum unum in Moetercho*, in Rodmann. Rhingav. pag. 88. in chart. ann. 1241.]

¶ *CURTICELLUS*, Charta Odolphi Episcopi Belvacensis ann. 875. apud Louvetum: *In suburbio nostræ civitatis molendina 2. et campos 11. et hortos cultos 3. et Curticellum 10. præsum 1. etc.* Item videtur cum *Curtillis*, de quo infra.

¶ *CURTICELLUS*, Bulla Leonis IX. Pap. pro monast. B. M. de Brethello: *Ecclesiam S. Cyprici (concessit) cum altari et uno Curticello.*

¶ *CURTICILIS* et *CURTICILUS*. Charta Engelberti pro Monasterio Epternacensi ann. 728. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 16. E: *Canalis X. cum sala et Curticelle nea... cum mancipiis... casis, Curtilis, silvis. Similia iterum habentur col. 22. E. in Charta anni 721. Hincque corrigenda Hedoni Ducis Charta anni 701. laudans Collect. tom. 1. col. 18: *Curtum nostram in loco nuncupante Arnstest apud fluvio Huistito, cum omni integritate sua id est casis, Curtilis, campis, pratis, etc.* Legendum enim *Curticilis*.*

CURTICILLA, *Curtis* minor. *Curticilla*, seu *Curatilla* Epist. ad Bertr. Cadur. Epist. tom. 5. Antiqu. Collect. Canisi: *Simulque suggerimus, ut de ipsa Curticilla, vel hominibus inde consistentibus sua vestra defensione... dignetur habere Curticella.* Notitia ann. 1041. apud Augustinum de la Chiesa in Chron. Fedem. cap. 19: *Addit quoque profecto Monasterio Curticellum unum tunc Curticelle et Scholengium et curia ab incolis Gorreia dictur.* Infra: *Curticellum unum in territorio Suavis.* Adde Marculia S. Columbanii Abbat. cap. 20. *Curatilla*, apud Marculum cap. 2. part. 2. cap. 423. [et Chartas Longobardicas apud Guehlium passim.] *¶ Martini Papyr. Diplomati.* pag. 300.]

CURTICIA, *Curticella*. Item quod *Curtis* vel *Curtile*. Prodomum Ludovici Imperat. ann. 886. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 96. C: *Cum domibus cariorum adificis, Curticeria, vineis, cervis, silvis, curtis, pascuis, etc.* Charta Caroli Calvi ann. 888. inter Concilia Hispan. tom. 3. pag. 151. col. 1. et in Appendice Marci Hispan. col. 732: *Cum domibus, adificis, Curticeria, vitiis, hortis, vineis, etc.* Donaciones factæ Ecc-

clesiæ Salisburgensi cap. 8: *Tradit quoque ad Chuchel casam cum Curticero suo et territorio*. *¶* *Curticellum*, *Curticellum*, *colonia* et *alitis appendiciis suis.* Occurrit iterum cap. 4. et alibi. *Traditiones Fuldenenses* lib. 2. cap. 148: *Trado S. Bonifacii... casam, integram Curticellum.* Chronicon Desuense: *Manum cum suis praposis, campis, pratis, Curticeria, silvis, etc.* Alibi: *Monas, servos, ancillas, Curticera, terras, silvas, etc.* [Chronicon Novientensis Monasterii, tom. 3. part. 2. col. 747: *Cum adificis, Curticeria, arvis, ortis, vineis, campis.* Adde *Perardum* cap. 45. et *Formulas Veteres* 18. 19. 50. 58. 73. et *Notitia* Salisburgensis passim, ubi *Hondius* tom. 8. pag. 2. *Curtiam* et *Curticellum* confundit.]

¶ *CULTIFER*, in Chartulario S. Sulpi. in *Histor. fol. XI. versu.* *Domibus, adificis cum appendiciis earum, utrifris et Cultiferis, viridariis, etc.* [V. l. e. cultis.]

¶ *CURTIFICIUM*. Hist. Novientensis Monasterii, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1131: *In Salza curtis dominica cum omnibus appendiciis suis, Ecclesia videlicet matris cum decimis suis, manum censuales atque serviles, agri cum vineis ac pratis, curtes cum Curticifis, familia ministerialis, servilis et censuales.*

¶ *CORTALIS*, *CORTALES*. Eadem significatione. *Litteræ anni 1038. ex Charolophylacio Regis*. Regest. 9. Ch. 524: *Ipsæ accedens ad quamdam boviam sive Corti Petri Comitis dicti loci, ubi predicti iniqui se potestate retinebant, etc.* *¶* *Gregori Comitis Certianie* ann. 1036: *Donas... domos, cortes, Cortiales, hortos, hortales, areas et palmarios, terras cultas et incultas, vineas, molendina et molendinaria cum capstagis, etc.*

¶ *CORTARIUM*. Item quod *Cortis*, *Curtis*. Charta Hugonis de Ferlatie in Hist. Monasterii S. Augustini Rotomag. pag. 469. 492. Et in ipsa villa terram unius curcie, et unum manum, et 10. Cortaria. In alia Hugonis, prioris illi: *In eodem villa orto Cortes, etc.*

¶ *CORTARIUM*, vel *Cortaria*. Donatio anni 1054. in Appendice Marci. Hisp. col. 1100: *Cum Cortaria et matricibus et plantis et cum omnibus adiacentis earum.*

¶ Legendum fortassis *Corosorum*. Vide infra *Corosum*.

CORTARI, *Cortium* possessores, vel tenentes. Charta Adelmi lib. 1. Ludovici. apud Marten. opus. Cortia. Altitin.: *Aream et vineas in Scricieziana, cum hobariis atque Curtariis, prater eas que in servitio habuerunt, sui annua pensionis jure hereditario tradidit.* Infra: *De 12 hobariis pro servitio et redditu solvantur 8. libras de divinitis vero hobariis et molendinariis et aliis Curtariis 8. talentis et 12. solidis.*

¶ *CORTIUM*. Item quod *Cortis*. Diploma Ferrandi Castellæ Regis anni 1234. pro Milite Fratribus Silve-Majores, apud Marten. Ann. 1. Augusti. 916: *Ad faciendum insuper Corticium in Albalaya de Ferris me oblige, in quo possitis competenter habitare, et ad dandum vobis viginti parva bœna cum necessariis curiam et penam domum agriculturam usque ad annum, et vitia ad custodiendum castrum et carcas memoratas debitas prout annis, prout illi species necessarii curiam et penam domum.*

CURTILLE, *Curtillum*, *Spluendium*. Locum vel seles curtis: *Vadino, villula aliqua paucis adificiis constructa, domus rusticana proclivis conjuncta rectius, cui adiacentis est hortus, aut*

190 : *Deus equos, videlicet unum rufum griseum, habentem unam radiam nigram supra dorsum. Corvum quoque ibidem anterioribus et naribus... furtive adducit dictus Johannes Marelet. Italis Corto, brevis, curvus.*

CORVA. Corvus. Predium, vel modus agri. Charta Longobardica ann. 774 apud Ughellum in Archiepiscopatu Beneventano : *Concessimus et predicto Monasterio S. Sophie Corvum quod videtur esse in campo Senonensis, latiusque sanctus S. Sophie Monasterio concessimus possidemus... sed et Corvum ad Pontem Bajam, quatuor circumpetente a Joanne, etc.* Infra, semel ad iterum Corvus accipitur, ut et crebro in Chronico S. Sophie Benevent. pag. 585, 586, 587, 589, etc. [Vide Corvula.] (Vide infra Curva.)

† **CORVADA.** CORVATUM. V. in Corvæ.

CORVANA. Charta Lusitanica apud Brandenium in Histor. Lusitanica tom. 3. pag. 382 : *Homines de domo danti vobis quatuor partes, et nos Corvana.*

† **CORVATA.** Ager, non unius quantitas. Inquisito ann. 1290. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 125. col. 1 : *Item dominus Comes accepit ad Avalonem in domino 1. Corvatam ad Capellam Albani continentem 18. iornalia terre, in quibus misitales capunt 4. garbas et cientes et solagium Corvæ accipit, quibus capiti in dictis Corvatis, debent facere arare, seminare et hericere eas quando seminantur, et bladum rescigere et facere apparare ad Corvæ, et cetera, et alias opera circa culturam arum necessarias, etc. Vide Croada 2.*

¶ Predium vel modus agri idem quod Corva. Charta ann. 1048. inter Prebitorum. 1. Hist. Lothar. col. 418 : *Campus a Romoldo villicis datus, iuxta nostram Corvatam sita. Corvæ, eodem intellectu, in Not. de Curia, cceli de Saurer, ann. 1497. Et premier trois Courvées, dont l'une est appelée la Courvée de la bergerie, qui consistent environ cinquante jours de terre, et s'iert le bout d'icelle Courvée au haut du chemin, etc. Vide supra Cortiania.*

† **CORVEIA.** Eadem notione. Instrumentum concordie inter Capitulum Aduense et Dominum de Perrens ann. 1257 : *Preterea habent Decanus et Capitulum in finagio dictæ ville tres Corveias, quæ continent undecim iornalia terre.*

¶ **CORVIA.** Charta ann. 1184. inter Prebitorum. part. 7. ch. 8 : *Debetur monachis de Bucaria in elemosinam quandam Corviam terræ, adjacentem infer Gille et Marce. Alii ann. 1250. Ibid. ch. 4. Vinea vocat Martin. Locum nunc Chamble, et Corveia, quæ plantata est inter Marrium et Gilleum.*

† **CORVATIS.** f. eodem intellectu. Charta Godofridi magni Lotharingi Ducis pro Monachis Gorziensibus ann. 1069. apud Miræum tom. 1. pag. 835. col. 1 : *Donamus etiam eis vineam apud vicum vespule Celariensis, et predium quod dicitur ad Cantrol... sed et Corvatem in loco qui vocatur Blaticis fontana. Vide Corva. (Vide supra Corvatis.)*

CORVAYE. CORVEIE. COURVEIE. CORVATÆ. Operum, vel modus agri, quo domini suis prestare ex lege tenentur : *Corvæ, nostris, quos Cujacius ad l. u. n. O. Ne opere a colatoribus. exig. lib. 10. ut opera esse a nobis de dictis quas Corpis, scilicet opera corporalia : quomodo dicuntur corporales molæ, in leg. 136. Cod. Theod. de Decurionibus. (l. 1. 1.) Nam et Lugdunensis. Vei, operum significare videtur. Alii a curvato*

deducunt, quia prestando huiusmodi opera homines curvantur : unde *Corvæ, Curvæ, et Corvæ*, interdum appellatur. Alii quæ *Corrogatas* dictas putant. Vide in hac voce, Rigallus in Gloss. ab Angaria deducit. Sed potior videtur Cujacii sententia, non quod sint opera corporalia, sed quod prestantur ab illis quos homines de corpore oppellunt, qui ejusmodi operis soli obnoxii erant. [Vide Corvæ.]

CORVATA. Chronicon Beneense : *Tali servitio, ut omnibus annis in Corvata Monachorum, iornatum unum de tritico, et aliud de avena persolverent. Alii : In villa nostra... velut ad aliquam Corvatam consuetudinaliter facere. Tabularium Burgulense Ch. 97 : *Curia vero ipsa libera est ab omni hominum extraneorum consuetudine. Corvæ, bithunne, etc. Adde Liberatas villas Montis Regal. ann. 1287. apud Gulchenonium in Hist. Bressensi pag. 206.**

CORVATA. CHORVATA. Epistola Abbatiss S. Germani tom. 4. Hist. Franc. pag. 787 : *Corvatas suas in melioribus terris nostris poud. [Corvada legitur passim in Codice MS. Immo Abb. San-Germani. ut fol. 30. fol. 2. fol. 40. fol. 41. col. 2. fol. 59. col. 3. etc. Corvata vero fol. 38. col. 2. et fol. 79. col. 1.] Charta ann. 1104. tom. 1. Spiegel-herbarium pag. 269. Corvæ rustiarum. Droit de Courvage, in Consuet. Pertic. art. 89.*

CORVADA. Capitulare de Villis cap. 3 : *Non Corvadas, nos materiam, ceteræ, etc.* Charta ann. 1058. apud Duchesnum in Hist. Corsvillana : *Neque bauxam neque Corvadum, neque ullam id accipiet consuetudinem.* Charta ann. 1171. Irminis Abbatiss San-Germani. fol. 2. col. 1 : *Gautelmus colonus... habet de terra arva blattaria XII. facit inde pericas VI. Corvæ domus.*

† **CORVEDA.** in Chartulato Parthenonis SS. Trinit. Cadom. fol. 22. v. in Charta Hugonis de Villers ann. 1103. ex Archivio Monasterii S. Trinitati, et apud Miræum tom. 5. pag. 1152. col. 1.

† **CORVEDA.** in Litteris Geraldii Episcopi Ternac. pro Monasterio Elnonensi, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 482.

† **CURBADA.** Eodem notione. Codex MS. Irminis Abb. Sangerman. fol. 21. v. col. 1 : *Ingenius colonus S. Germani debet pouda IV. ann. XV. carop. mansop.*

CORVATIS. ubi et sajvatis. Vide supra CURBADA, CHAVATA. Idem quod Corvada. Charta ann. 860. apud Meurissium in Episcopis Metensibus : *Corvatam que vocatur Bais, cum integro banno ad illam concessimus. In comes autem, cum redditibus suis, id est, Croada et suffusa, quæ debent solvere quicunque de adjacentibus extende voluerit faciant de redditibus suis, et pita habere, et pita extra sua, stabula etiam facere. Chronicon Senoniense cap. 9 : *Adventante tempore veris, quo agricultæ ad colenda arva et hortus procedere solent, illi usorum ad adiuvandum Remaldus prohibuit, ne homines Ecclesiæ Senoniensis Croadas debitas persolverent, ac agros nec hortos, post interitum, excolerent. Cap. 10. Procepit ut homines Ecclesiæ nostre Croadas et hortos, sicut antea solebant, excolerent. Tabularium S. Vitoni Vindobensis : In Meraldi curte habebamus antiquissimam Croatam usum indominicis scilicet, quæque quoniam Propositis noster sine consensu et consilio Capituli eundem hominem ejusdem villæ Duranno nomine vendidit, etc. Ibidem : Solam unam 1. corvatem de sigis, et 40. noctis, et 13. Croadas, unam harum,**

*alteram font. idem tres carratas herbar, alteram fent. Rursum : Deos dies ad Croadum homo de potatibus 5. facit cum hostis suis, quibus et caret, cum favorio totidem dies. [90 Charta Poppo. Abbat. S. Maximiani. c. ann. 1093. in Gaben. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 1008 : *Postea revocare, Croadas facere, ad opera castelli velare.*] [Scherus de Primordis Monasterii Calmoisis. Inter Anecd. Marten. tom. 3. pag. 1197. *Corvatem facit quatuor annis debet etiam totum tempus Croatam, brüllum et furcam. Census broiti et Croate in Hist. Mediani Monasterii pag. 318. *Nece alia notione suo loco.] Hist. de Calor. *menentur in Charta Luxemburgi, edita in operibus S. Columani pag. 435 : *Similiter et decimas proprii laboris omnium dominorum quoquo modo laborantium, et Croatam, bovarium, jagerum, colatium, senoniam, etc.*****

† **CORVEA.** Chartular. S. Vandregesilli tom. 1. pag. 679. in Charta Ann. 1389 : *Pro molta et Corvea, quas dicti Religiosi petebant a me ratione fodi m. Charta ann. 1289. inter Instrum. tom. 4. nove Gall. Chart. col. 131 : *Saltis fore et folce et furva aliis consuetudinibus. Vide alia notione in Corvata.**

CORVEIA. Charta ann. 960. apud Brandenium in Augusta Viromand. *Quod eodem tempore in Charta ann. 1058. inter curvacum Corveiam facerent. Id est, agrum domini gratis ararent. Corveias submonerent. Regestum Philippii Aug. f. 125. *Stipendium quod daturus erat submonerent Corveias suas. Corveie sunt, sacci, baleii, carrugrum, in Charta ann. 1291. ex Tabular. Fossat. f. 50. Vide Corvæ et Corvati.**

CORVIA. in Consuetudinibus de Bosdene in Pictonibus ann. 1265 : *Habent Corviam in Terra, sed sciendum quale : vide et etiam de Corviam, quod dicitur ad sigis suis et in illis exigiis claudendum et... enand (f. eundem) cum tot bobus cum quibus terram suam in usupioque coluerit, vel cum corpore suo, si dominus submonere ipsam fecerit. Habent etiam Corviam ad fornam suam faciendum, habent etiam Corviam ad ligna ad portandum, etc.*

† **CORVEMENTUM.** Tabularium Compendense : *Debit homines ibant de curto ad Corvementum et equitationes Domini Johannis, sicut ire solent.*

† **CORVIA.** Charta Philippii III. Fr. Regis ann. 1270. inter Instrum. tom. 1. col. 1379 : *Eidem Petro damus... manserum nostrum et villam de Poalibus Cadoci, cum eorum pertinatibus et iuribus debitis, cum pascuis, vineis, consibus, pratis, Corvæ, carpacrum, capibus, gallinis et oris redditibus.*

† **CORVATA.** Chartular. Prioratus S. Petri de Donliva : *Debet tachim de mansu et Forat... et tachim de Manuallro cum uno socio cum duobus et Corvatum usum.*

† **CORVABILI.** Homo Corvæ obnoxius. Charta Villæ de Durbis ann. 1436 : *Joannes Baro recognoscit se esse homo taitabillis, Corvabilis, iusticiabilis, expectabilis, manus mortue et servæ conditionis etque burgensis Domini Ducis Burbonis.*

† **CORVAMUM.** Idem quod Corvata : *Jus etiam exigendum Corvatarum. Statuta Andegavor. pag. 117 : *Prohibetur districte ne aliquis vendat, quæque quoniam Dominio terra Corvatum aut aliquam lita facere præsunt, unde habet super hoc Episcopi sui constitutionem, ut ejus excoctores sint qui... facit facientibus. Charta Johannis Episcopi. Varnot. ann. 1189. apud**

habere ad minus modum Cotiam, quantomena et pogeſate, quibus teneatur menſurare ſine ſuperſo.

¶ Pro menſura oleum legitur in Conſtit. Perpinian. Miſ. cap. 32. Item et qui vendiderit oleum ſine menſura mittit Tempſi in die ſolis, debet dare pro turis unam Cotiam, quorum duodecim faciunt medium cartionem, cuius oleum menſuratur.

¶ 2. **COSSA**, pro Coxa, Coxendix, Gall. Cuissis, Haneha, Ital. Coccia, Miracula B. Henrici Hancensis, Miſ. cap. 2. Junii pag. 277. Anticoma... fracta in Coſſa dextra a qualivocidore antice circiter, et non poterit ire ſine baculo.

¶ 3. **COSSA**, Coſſia, Anteria, erisma, Gall. Jauſe de foſſe, Ital. Coſſia. Tract. Ma. de Re milit. et mach. bellicis cap. 108. Unus arcus ſat ſine columbis, Coſſis ſine viris. Tunc in fundo eſt adificiſſimus unus pons lapideus, culce, roſe confectus, et poſtea ſuper eum adificatur Columba ſive Coſſa, ſuper quam adificatur arcus cum toto ponte.

¶ **COSSAE**, Silique, Gallis Coſſet, et ſilique fabarum, etc. Hiſt. Transil. S. Guthlaci num. 17. Porcum quia binum ſpice future utilitatis introvertit, et ſilique, et Coſſis, et myſtade depaſum inſingueſcat.

¶ **COSALUM**, Ferreum feminis ſue coſen tegumentum, Gall. Coſſart. Hiſt. Dalph. tom. 3. pag. 37. Item, ſolus pro gambeteris, Coſſartus bracheris pro ante et retro, et quantis latratibus, vnc. 11. taren. XII. vide Coſſerium et Coſſa 2.

¶ **COSARE**, Cogere, legere. Higuan. Coſſaria, frugum Coſſa, eccleſia, Charta ann. 1841. In Reg. 72. Charthorp. reg. ch. 260. Cum contra ſindicos univerſitates et ſingularis caſtri et baſijſe de Anglia... deſervit... ſine gladiis... ſagias et alios quoscuque fructus ipſorum foreſtarum et arborum in eiſdem exiſtentibus Coſſando, colligendo, necandoque ad domos ſuas deportando. Alia ejusd. ann. ibid. ch. 268. Prædictis conſultibus (S. Amanci) aſſentientibus ſe eſſe in poſſeſſione... quoscuque fructus arborum necorum et foreſtarum prædictarum colligendi, Coſſandi et ſibi appropriandi et ſecum aſportandi.

¶ **COSATUM**, Penſationis ſpecies, eundem forte que Coſa 1. Vide Eſonagium [poſt Roma.]

¶ **COSATUS**, vel eſt pro Caſatus, vel pro Obnoxius præſtationi Coſatum dictæ. Diplomatum Ludovici ſic Brandenburgiſis, ſine apud Ludovig. tom. 7. Reliq. Miſſ. pag. 119. Voluimus quoque præſtationem incolas, agricultores et Coſatos, ultra penſam, et præſentitur, per ſeculo non gravari, etc. [Vide Coſer.]²⁶⁰ Germ. Koſat. Adel. Vide Grimm. Antiqu. Jur. German. pag. 818. num. 30. Miſſer. Princip. Jur. German. pag. 100. Compoſitio vox a Cot, Domanculus et Sat, a verbo Sittien. Sedere.)

¶ **COSSEALUM**, COSSGALLINUM, Miſſellum frumentum, ut ſupra Coſſagale, Charta ann. 1316. In Reg. 56. Charthorp. reg. ch. 503. Una emina bladi Coſſagallini compatiſſatis duobus alibi. Alia ann. 1391. In Reg. 146. ch. 441. Petrus Rex de Roſſia ſervit miſ. cap. Coſſagali et ij. denarii, Vide Conſel.

¶ **COSSERIA**, ut ſupra Coſſeria. Vide in hiſ. coſa.

¶ **COSERIA**, ad Coſſerium, Armatura coſe. Hiſt. Dalph. tom. 2. pag. 274. Pro gambeteris, Coſeris, quantificetis, et aliud arſenſe pro perſona Domini, vnc. 11. Et pag. 276. Pro uno parvo de plantis

cum Coſeris et gambeteris, vnc. 11. taren. XII. Vide Coſſerium.

¶ **COSSI**, Verumque in equis naſcuntur. Vegetius lib. 1. de Arte veteriana cap. 52. Ita auerſe verſus, quos Coſſos appellamus, et tincoſas purgabis. Feſtus Coſſos, verum ligno edoſus appellari auctor eſt, nos Coſſos vocamus [Lapſus in MS. Bituric. : Coſſa Verſus in lapſo qui et Torodones dicuntur. Amoricaniſſimum Coſſet, Inſectorum genus eſt, quod tritum et piſa corrodit.]

¶ **COSSA**, Coſſa, Ital. Coſſia, Gall. Cuissis. Stat. Montis Reg. pag. 170. Si quis aditorem cum equo, ſuo ſuoque percussit et sanguinem eſſe careſcit, id quidem in brachio, vel tibia, vel Coſſa, pede, etc. Chron. Eſtense ann. 1350. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 429.

¶ Quidam juvenis tibi coram ille quidam Coſſiam equi mortui, etc. Vide Coſsa 2. Aliis notioſius exiſt in Coſsa 1. et 8. Hinc

¶ **COSIALA**, Coſſe armatura, Gall. Cuissart. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 143. Poſt equis armatos toros, Coſſialis, gambeteris, et vide Coſſium.

¶ **COSIGNERIUM**, An non idem quod Coſerium? Hiſt. Dalph. tom. 2. pag. 307. col. 1. Item, apud Avinionem pro Coſſerium. Coſigneriſſi, vnc. 11. et uno parvo caligario pro Domino, III. s. IV. d. gr.

¶ **COSIM**, Vide Coſſas.

¶ **COSINUS**, Pulvinus, Gall. Coſſina. Invent. Eccleſie Noſtre, ann. 1119. Coſinus ad ponendum ſubtus librum. Occurrit etiam in Legibus Palatinis Jacobi II. Regis Majorie. Inter Acta SS. Junii, tom. 3. pag. 1. Vide Coſſianus.

¶ **COSIO**, Porcellus, ex Gallico Cochon, in Charta Archiepiſc. D. Borbonii ann. 1317. pro libertatibus Villæ franchæ. [Vide Coſſa.]

¶ **COSONARIA**, Vicus Parisiis, vulgo Coſonerie. Inventar. Chartar. reg. ann. 1432. fol. 91. v. Acquiſito terre, que dicitur Morineſis, ſitis Parisiis, que præſentitur a vico Stramiſis et S. Denyſii usque ad forenſem burgum, et comprehendit Coſonariam pluresque domos ante plateam forte publici ſeu fallarii.

¶ **COSORIUM**, Vide Cuſorium.

¶ **COSYRA**, Provincialis, Calculus, in Gloſſar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. tom. 1. infra Fala 2.

¶ **COSUS**, [Rugosus et Contractus et curvus, in Gloſſ. Sangerman. MS. n. 501. Papius in MS. Bituric. : Coſum, rugosus contractus, etc.] Fridegodus in S. Willſſo cap. 12.

¶ Proſperus Andree germana diſſile ſæpiſſe Ingeſſus dicta mirabilis i pelle Coſa Ingeſſus ſenſus latius pateſcit aperis.

Id eſt, genus flexilis. Pomp. Porcarias, apud Nonium : Sciet omnes, quantitas eſt quæ Coſus carat. [Apud ſup. lib. 8. Miles : Complicatus denique pedibus ne palmeſis inter alternas digitorum vicissitudines super genas connexis, eſt græbation Coſum inſeſſus, inſertum ſebam.]

¶ Coſi ab antiquis dicentur natura rugosi homines, a ſimilitudine vernium ligno editorum, qui Coſi ſymbolizantur. Feſtus. [Vide Feſt. Scalliger, ad Feſtum voce Coſider.] Vide in hiſ. coſa. Hiſt. Cortus. lib. 8. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 830. Relictibus eccleſiis favoreſcit Royaldus et Obſo marchiones, qui Coſſis Guſcoribus eſperunt Ferrar-

rium. Sed leg. coſſis, ut adnotatur ibi-

¶ 2. **COSSUS**, Menſure vinarie ſpecies. Charta ann. 1335. ex Charta. Lugdunens. De Coſſo et dividit vinum, dividit, et de ſex denariis, duos, in annos duos liberat et (abſoluti) concedunt. Alia ann. 1378. ibid. Pro novem tres alii moſſetti et Coſſus et ſui cum dividit per ſex. duo puerperis pro defunctiſſima traduntur. Vide ſupra Coſa 2. et Coſsa 1.

¶ 1. **COSTA**, Clivus, iſtus montis, Ital. Coſta, vnc. 11. taren. XII. In hiſ. Ital. Lotharii Regum Ital. apud Joſan. a Boſco in Vienna : Donamus alique largimur Coſtam unam juris noſtri, que Caſtanio inſerſore nuncupatur... una cum moſſetis, et terra, pæſe ad paſſum Coſtam aſſentibus [In Coſſia 2. Cangius legit Coſtam pro Coſtam,] Alia ann. 1196. in Probat. Hiſt. Sabaudice : Coſtam totam que eſt a moſſo inferiori eſſe parie Abbatis, et domum confratris retinimus nobis. [Regeſtum 37. Charthophylaci Regi : Item tenet... quedam ſignoria... eſſe Coſtam de Agricoltis, ſine montis Alodiis. Ibidem : Item unam peciam memoris... ſit in Coſtis super montem Alodiſum. Coſtigant montis Alodiis. Ibid. et Coſtigant de Agricoltis. Nella quale paſſi preſto a Salerno e una Coſta ſupra il mare riguardante, la quale gli habbiamſi chiamano la Coſta d'Amalfi. Dantes Inferno. Canto 10. Et vide Coſte et pro ſondo. ad Ottonem Morean in Hiſt. Rer. Laudens. pag. 30. 34. tom. 5. Ugelli pag. 153. etc.]

¶ **COSTENA**, Moxia, in Chrono. Dominici de Chartar. apud Murator. tom. 12. col. 611. et 617.

¶ **COSTA** MARIS apud Matth. Paris pag. 178. Gall. Coſte de la mer, Ora maritima. Ital. Coſta.

¶ 2. **COSTA**, Alta, ſed incerta mihi notione. Anaſtaſius in S. Silveſtro PP. : Facit... Angulo 4. eſt argento, qui aut in pedibus quinis, Coſtas cum crucibus annatis. Hiſt. forte

¶ **COSTULA**, Capitollus in Maximino Juniore : Relinquit de prænſis undecim, deſtrochroſum cum Coſtula de hincſibus quatuor. Vide ibi ſalmaliſum pag. 255. [An ejusdem eſſet notioſus, cujus eſt in ſequentibus exemplis, ubi]

¶ **COSTA**, Latus, Gallis Coſta. Anonymus apud Chartar. vnc. 11. Spicil. pag. 146. de Craticula S. Laurentii : Hæc vero fuerunt capta virginum, que per tranſverſum jacerent Coſta exterioribus inſide. Rymar. tom. 1. cap. 1. Ad deſteram vero Coſtum dicta alio tenebatur principalem menſam Barones quique portum, et ad alias menſas inferiores, quibus ſedebant omnes inſide. In ſine, traſte ejusdem alio, Vicecomites, etc. Vide Coſſa et Ottonem Friſingenſem Episc. lib. 1. de Geſtis Fridrici I. Imp. in Probat. Hiſt. Dalph. tom. 2. pag. 274.

¶ **Vetus Inſcriptio** in Diar. Ital. Montefale. pag. 264. In Coſta Fecit, id eſt, a latere monumenta. Alibi habent, in Coſta... eſt, et an... ſecundum Fabret. Unde Coſter, ad Chartar. ann. 1378. In Reg. 87. Charthorp. reg. ch. 216 : Une petite place, et des reliques Carnes de Rous ont, faiſant le bord de leur eglise et Coſter leur dite eglise par de la rue de grant pont. Ibid. ch. 217 : Une petite place... Coſter d'un cote ſeuſe reli-gieuse, et d'autre cote en la rue de leur eglise. Coſter vero, Conſanguineus, in Aſſis. cap. 273. Ma ſeme, laquel ne n'a hairs prochains ne Coſters, ne loſtans, a qui le ſit puiſſe ne doſe eſciver.

ann. 1221: *Quotiescumque et ubiqueque prefatos homines ad expeditiones transduxerit* (comes Vademontis) *ob egressu donauerit marinum usque ad regressum ad ipsas de propriis et casti Costengue et expensis. Costenge*, in Ch. ann. 1270. ex Tabul. 8. Mich. in eremo. Vide *Custus* 1.

1. **COSTEPASTILLIS**, *Measura annoniarum species*, Glossul. Lat. Gall. *Coste*, 1552. ex Cod. reg. 1120: *Costepastillis. Rastere. Vide Russaria.*

2. **COSTER**, *Inventar. sacre Capelle Venedonensis*, in Monast. Ang. tom. 3, parte 2, pag. 81: *Penni. In primis duo Costera parvi magni de veluto, pro principalibus festis, etc.* (Species est veli seu culici. Madon Angul. Lat. Gall. *Coste*, Item de et lege Ricardi de Nevill filio meo . . . unum lectum de arca, cum Costeris paleis de colore rubeo, qui solebant pendere in magna camera.)

3. **COSTERA**, *Cura maritima*, Gallis *Costiere*. Magna Charta libertatum Anglie: *Omnes debiti depauperant per Tainum, Molestiam, et per totam Angliam, nisi per Costera maris.* (Apud B. Brunsd. de Usu Feudorum tom. 2, de calcem pag. habetur Costeria.) Brompion: *Qui voluerit transire a capite Turkie per Costeram Romanie, transitit, etc.* Historia MS. Bellorum Hierosol. vernacula: *Alia conquirent in Bosnam hic etiam . . . per dolo Taborie in Costera de la mer.* Crescendius de Animalibus: *Costeria montis de monte. Alibi: In Costero alie sue Costiere. Vide Leges Maris Otteronensis pag. 101. et supra Costa 1.*

4. **COSTERA**, *Montis Costa 1*, Latius montis apud Thomam Madoc in Formulari Anglie, pag. 46. et 232. [Vide S. Rosa de Viterbo voce Costeria.]

5. **COSTER**, *Alia*, Lat. Gall. *Coste*, in nave, que ad costeram seu litus appellatur. Charta ann. 1407. in Chartul. Henr. V. et VI. reg. Angl. ex Cod. reg. 8287. 4. fol. 30. r: *Et nostra parva, libera atque spontanea voluntate ad hoc moti etiam et induci, omne sui iurium et possessionem, . . . cum omnibus mero et iure imperio, . . . et emolumentis, Costera maris, ac omnibus aliis iuribus, volumus tradi et realiter liberari, tanquam bene merito, nobili viro domino Johanni Tiptot supradicto et suis heredibus imperpetuum. Vide Wotton.*

6. **COSTERELLUM**, **COSTERETUM**, *Liquidorum mensure species, doliolum seu vas vinarium certe capacitatis, nostris Costere, Costani, in Charta ann. 1247. A. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 170. art. 9: Chaceum habitant de ladite ville (de Poitiers) aura et tendra a son hays caues en vassels, qui tiegnent une Costant d'ence au morat. Lit. remis. ann. 1250. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 752. Et de vino dicti Johannis, quod erat in suo celario, usque ad quantietatem unius Costreth cepit. Charta ann. 1254. ex Charta S. Evert. Aurel.: *Adam de Tristis miles pater, dum viuebat, in elemosinam dederat B. M. de Franchardio in Bierro quiddam Costerethum ob cuiuslibet singulis annis percipiendum. Alia ann. 1240. in Chartul. Birbel. pag. 118: Dictus presbiter percipiat singulis annis, nomine recognitionis, unum Costerethum, vide Alia ann. 1200. in Reg. 13. ch. 108: Concedimus quod dicta capella capellani xie. modios et tria Costere vini vel circiter annis et penitus habere. Charta. Dotatio monast. de Pateston ann. 1223. later instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 361: *Donauimus eidem Nicolao et ejus successoribus in perpetuum octo barillos tercolagii annui redditus, qui barilli***

*vulgariter appellantur Costere, tales de quibus sac. faciunt modum Carnotensem, in tribus apertis vinearum. Lit. remis. ann. 1381. in Reg. 146. ch. 387: Le suppliant dit que certain vin est en un Costeret de vin, qui valoit environ dix sols Par. Alia ann. 1380. in Reg. 154. ch. 518: Pierre Gasse, auit baillé a l'illite de l'eter audit lieu certain instrument ou registre, remette, appellee basse-Costere ou hottes a vendangier. Doliolum vero sonat in Pedag. Peron. ann. 1255. ex Chartul. 21. Gall. fol. 303. v: *Cil coupeuse mure de merlane ou poisson dait deux deniers, et s'il sont en Costeris, chaceun Costeret doit deux deniers. Ita et in Manit. castorum reg. 81. Reg. 31. fol. 101. r: *Unus Costeret ferronij equi. Vide Costare et Costere.***

7. **COSTEREZ**, *Genus mensurum vini apud Lobinensem, ut supra Costellum. Historie Britan. Vide Costare.*

8. **COSTERIA**, *Vide in Costa 1.*

9. **1. COSTERIUM**, *Pars allecujus loci. Linborch. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 107. Item pro notatione Costerium, in eodem loco in quodam Costero dicto domus. Pag. 190: Informis fuit iusticia ad quiddam Costerium domus. Et alio in loco: Nostriat et jaceo in quodam Costerio domus. Vide alia notione in Costarium. 2. Angulus, Gall. *Cos. Vide supra Costa 2. Costet. Manubrium, seu pars latius brachia crucis in quodam Costeris II. ex Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 363: Uny manche ou Costet de ciuere de bois, etc.**

3. **COSTERIUM**, *ut supra Costellum. Charta ann. 1348. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 37: Una pipa vini duodecim Costeriorum annui redditus, etc. Leg. Costeriorum. Pro notatione Costeris II. accipi videtur, in Charta ann. 1391. ex Reg. 146. ch. 235: *Quandam boarium in Luraguesco, cum biado censuali, obliis, Costeris etc.**

4. **COSTERIUM**, *Velum, autelum. Arest. ann. 1321. 9. Mali in Reg. Olim parlam. Paris: Item unum repositorium pro corporalibus, cum duobus Costeris pro altari. Vide Coster.*

5. **COSTIERYA**, *An idem quod Hispanis Costero. Trabs cotabulationis? Comput. ann. 1333 inter Probat. tom. 2. Hist. Neap. pag. 328. col. 2: *Costierya de Costierya et una post magna necessaria, pro complendo jussum nostrum factum in portali Carnetorum. f. for. Dicta dicti Costierya pro eis in quodam Costerio necessariis pro complendo jussum factum noviter in primo portali de Campo Maris. ff. ff. et dimid.**

6. **COSTIUS**, *seu, vel notius Costulatus, Costille distinctus, Gall. Costillat. Visitatione Thesaurariae S. Pauli Londinensis anno 1580. an Monastio Anglice. 8. pag. 210: Dux phalaris anglicus Costillat et deasuratus cum alternis vineis, quarum una daturata, etc. Salmassius ad Pollionis locum in Salomonic Galieno. His avratu Costellatque latitibus conuentionem perhibetur, monet in Codice Palatino legi Costillatos, ubi nescio an bene restituti possint. Hunc vide et expende.*

7. **COSTILLA**, *Lo boscage, in Glossar. Lat. Lit. MS. Vide Costrell.*

8. **COSTILLUM**, *pro Costillum, si fallor, Gall. Costul. Hortus rusticus. Vide Costa 1. Reg. 3. Just. 1. habetur Charta. Paris. fol. 136. v: *Ecce paries (domus) videlicet Costillum Laurence, Roume, continens diuindiam acram. Vide infra Costa 1.**

9. **COSTIS**, *Lix Ripuarior. tit. 32. § 4:*

Quod si ipse stridum contradiuere voluerit, et ad jussum suum cum spatula tracha accesserit, et cum in porta, sine in Costa posuerit, tunc ipse fideiarius ei erigat, etc. Id est, ad latus, Gallice, a Coste, 100 Al. in poste.]

2. **COSTIS**, *Præditi rustici species, forte pro Coste, Charta Hugonis et. Lotharii Regum Henr. 3. 945. in Tabulario Ecclesie Vianensis fol. 12: *Donauimus atque largimur Costem unam iurte nostri, que Costenlo inferiore nuncupatur, etc. Infra. Charta ann. 945. in Tabulario aldimonis et adaldui ad ipsam Costem et res aspietibus. [Vide Costa 1.]**

3. **COSTO**, *Clivus, latius montis. Charta ann. 1050. in Reg. 368. Chartoph. reg. ch. 31: Item pro modicam totam, ubi est ecclesia parochialis dicti loci, cum Costonibus et fossatis contiguis, . . . viginti solidos Titron. Vide supra Costale et infra Costa 3.*

4. **COSTORARIUS**, *Sartor, Gall. Costurier. Mirac. S. Angeli Mart. tom. 2. Malli pag. 84: *Quælibet ab octavo sui ætatis annu manerit apud quemdam Mag. Gregorium Costorarium, utvis decenda casus. [Vide Guerdar. in Prolegom. Chartul. S. Petri Carnot. pag. 68. et infra Costurarius.]**

5. **COSTUM**, *Costellum, Cortillum, Curtile, hortus rusticus. Vide in Cortis 1. et supra Costillum. Charta ann. 1237. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 38: Item quoddam Costum, cum quadam parva hereditate, etc.*

6. **COSTRELLI**, *Pecunia vinaria, Chaucero. Lexicon Cambro Britannicum: Costrell, sequens videri, apud Paris. 1530: Vana quædam que Costrelli vocatur, veneno repperunt plena. Monasticon Anglie. tom. 2. pag. 550: *Hebetis Costrelli, quosdam Costrelli, et Costrellis suos plenos curuiss. Vide Coste.**

7. **COSTRIS**, *idem quod supra Costerium 3. Charta ann. 1254. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 159: Mathus Barbois, miles, pro redemptione animæ meæ, dedi ecclesie B. Jo. de Castro-celsi tres Costres vini boni, in carteris meis de Castro-celsi annuatim reddendo. Vide infra Costros. Aliud vero est vulgo Gallice Costre, Cuneus nempe, vulgo Costa, in Lit. remis. ann. 1457. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 374: *Incontinent que le suppliant fait dedens la maison, apocuer un Costre a fendre boys leua la cleuure d'un coffre. Coir autem est Caput allidere ad aliqum, vulgo Copper, in aliis Lit. ann. 1577. ex Tabular. Lotharii. *Costre, occidant de paroles a fait, fidi l'ordit Lorrain et Coti la teste au mur. . . Lorrain dict pourquoy il l'auoir fere et Coti la teste au mur.***

8. **COSTRUS**, *Vide Chodrus.*

9. **COSTUCIA**, *Charta Philippo Augusti de Privilegiis 8. Martini Turon. ann. 1211. amplius collect. Martini. tom. 1. col. 1109: *Autum caput Ecclesie S. Martini, quoniam Comes et qui ea recipit debent esse per fidem constructi seruatiens B. Martini, et quolibet septimana andem Ecclesie debent habere conuentionem multorum et Costucie carnicum. An pro Costuma. Tributum ex consuetudine debitum?**

10. **F. T. Costum**, *quod in costis persoluebatur. Vide supra Costum.*

11. **COSTULA**, *Vide Costa 2.*

12. **COSTUM**, *Charta Adulrici Episcopi Constantiensis. Charta. Alia. f. de vino autem optio modus 4. Insuper et de Costo optio modum unum.*

13. **F. pro Costum**, *Chart. Vin. vit. Vide in Vin.*

14. **2. COSTUM**, *Radix amara. Glossar.*

bantur *coturnia*, nonnulli personas agebant illustres. Sic legitur hic Scriptor hominem divitem ex Evangelica parabola describit:

Isse Coturnatus gemitus, et felicitas erit.
Sic ita coctis multat tegmina laeta.

COTURNUS. Major calceus. Liber ordin. S. Victoris Paris. MS. cap. 18: Sub talares majores, id est Coturnos, vel etiam minores calceos, ad portus, seu ribagio, vel Cotia, vel canibus, etc. Vide Cota.

¶ **COTI.** *Lutetia*, in vel. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Vide Cota.

¶ **COTIA.** Ora maritima. Gall. *Côte*. Charta anni 1218, ex Archiv. Cliriatu Massii: In justitia *Cotia*, vel portus, seu ribagio, vel Cotia, vel canibus, etc. Vide Cota.

¶ **COTIA.** Navis Indica, in Lex. milit. Car. de Aquino ed. Maff. Hist. Ind. lib. 10: Navis incensur viginti et Cotia, quae vocant, multo meribus et cominuta cunctaque materia in edificationem onusta. Vide Cota.

¶ **COTIARIUS.** Qui acuit cote. Glossar. Sangerman. MS.: *Saniarius, Cotiarius, Acutiarius*, *Ἀστυρί*. Gloss. Gr. Lat.: *Acutyri*, *Ἀστυρί*. Vide Cota.

¶ **COTICELLA**, dimin. a Cot. Inventar. MS. thes. Sedis apostol. ann. 120: *Una cutellus parvus, cum vase Coticella*. Vide supra Cotele.

¶ **COTICUM.** Tunica monachalis. Stat. monast. Becensis. ex Bibl. S. Germ. Prat.: De Coticis quilibet confratrum nostrorum quatuor falones vel sufficientes, sicut venie de palano de blemium in biennium... habebit, et tunc Coticum tunc tenetur resignare. Vide Cota 1.

¶ **COTIDIANA.** Diurnum, distributio vel refectio quotidiana, quoniam qui curabat, Cotidianarius nuncupabatur. Stat. eccl. S. Vulfran. Abbavill. ann. 1283 in Lib. rub. ejusd. eccl. fol. 10. r.: *Frane autem, tam cotidie, quam Cotidiana, sine decano vel aliquo cellario ejus similiter, et Cotidianario unoquoque veluti, alio quoque novo canonicis, officii non traudantur.* Vide Cotidius.

¶ **Cotidianus**, eodem sensu, in Inventar. ann. 1408. Item Probat. tom. 3. Hist. Burgund. pag. 217. col. 2: Un Cotidianus de chapelle garni de charbure à un orroy de broderie à Apostres, de frontier, doustier, estole, pharane, pament d'ambre et amict, de drap d'or vermeil. Vide supra in Cotidiana.

¶ **COTIDIANARIUS.** Sacerdos debens ultimor. Gesta Hildeberti Episcopi Cenoman. apud. Mabli. Analact. tom. 3. pag. 311: *Adit ad Compensandum thuribulum Cotidianarium. Item argenti...*

¶ **COTIDIANITAS.** Usus cotidianus seu ordinarius, consuetudo, ut videtur. Chartal. S. Austreg. de Castro fol. 5. v.: *Decernimus ut priore decedente de aliquo, nisi fuerit de ecclesia beati Austregis, residens canonicus, iuxta antiquam Cotidianitatem formam, electionem faciant.*

¶ **COTIDIARE.** Assidue esse. Glossar. Sangerman. MS. n. 501.

¶ **COTIDIE.** ut Quotidie Assidue, unoquoque die. Legitur in Barthil Glossario ex Rustor. Palam. et alibi. *175 Cotidie* in chart. ann. 1207. in Gud. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 1076. *Cotidianus*, in Ruedolff. fragm. 14. vers. 89.

¶ *Nostris Cotidianum.* Charta Caroli VI. reg. Franc. ann. 1408. ex Bibl. reg.: *Emporter centing insupras d'argent, qui solent pendere et serviant Cotidianum, de la seint. Et la seint. Chappelle. Inventar. Gall. S. Capelle Paris.: Et ser (ette Croix) à porter*

Cotidianum à l'Evangile. Cotidianum, Hispanice.

¶ **COTIDIANITAS.** Assiduitas. Glossar. Sangerman. MS. n. 501.

¶ **COTIENS.** Vide Cotarius in Cota 2.

¶ **COTILE.** id est, Calcas. Glossar. Sangerman. MS. n. 501. Est pro Cotula vel Cotyla. Mensura quae medium sextarium continet. Vox Cotyle nota est Martiali.

COTIO. ad accinandum. Idem Glossar. S. 501. In Epist. MS. Blauri, habetur: *Cotis hinc, Cocio ad Cominandum.* [¶ Series in cod. reg. 7606. haec est: *Coti, hinc.* (In edit. ann. 1496. Bonard. certa fortasse ex Cota, ciatum.) *Cocio ad Cominandum.* (Id. Cota ad accinandum?) *Cotis dicit quod ferrum ad incinandum acuat.* (Ex Isidor. Origin. lib. 16. cap. 3. sect. 6.) *Cotis, dignitas corporis.* (Glossar. cod. reg. 7611. addit: *Virgilius: Nec acio quid illi amor audis in cutibus.* Conf. Eccl. 8. vers. 43.)

COTIONES. Vide Cociones.

¶ **COTIS.** *ἄλφις*, *Cot.* Item, *ἄλφις*, *ἴρα*, in Supplemento Antiquar. Posterior notio est Graeci Κότις, vel Κότις Hesycho, *ἴρα* vetus.

¶ *Cotis*, Lat. Gr.: *Cotis, ἄλφις, ἄλφις, ἄλφις.*

¶ **COTIS.** Dignitas corporis. Papias. An. Dotes 7. Vide Cota.

¶ **COTIARE.** Tributum imponere. Gall. *Cotier*. Chronicon Bonae Spei: *His temporibus Quondam seminarii Navarrensium prebendens Cotiare nostra bona hinc. Navarrensium consueverunt tunc.*

¶ **COTLANDA.** CORMANUS, etc. Vide Cota 2.

¶ **COTO.** Gossipium, Gall. *Coton*. Inventar. Ecclesiae Anticenis ann. 1414: *Item alio terebantur (servantur) tunc habens in quolibet capite duas barras de Coto albo.*

¶ **COTONUM.** Eadem notione. Proemittunt Philippus Franc. Regis ann. 1304: *Cendala, telas, vericium seu Cotonum, etc. Doria vel Cotonum, in Statutis Avenionensibus.*

¶ **COTONUM.** PONTUM, ut Cydonium, Gall. *Cong. Ital. Cotonno.* Acta S. Franciscum vel. Rom. Mart. tom. 2. pag. 92. r. F: *Et in horte speluncana nubi quando sub arbore ejusdem poma Cotonum constructi.* Amathia habet, *Cotoneum, Cydonium, Pomigenis.*

¶ **COTONARE.** Gossipio facere. Gall. *Cotonner.* Arest. ann. 1353. 18. Febr. in vol. 4. arrestor. Part. 1. *Cotonare, Coto attendi debebat, quod aliqui Cotonare volebat.*

¶ **COTONARIUS.** [ex Alexander Cotonarius, VII libris, quatuor terminalis, pro domo in qua moratur, qui fuit Cervisarie. (Cart. N. D. Paris. III, 287, XIII sec.)]

¶ **COTSELANDA, COTSELDA, COTSETUS.** Vide Cota 2.

¶ **COTTA.** Tunica. Vide Cota 1.

¶ **COTTA.** Tegumentum, COTARIUS. Vide Cota.

¶ **COTTA.** f. pro Cotta, Species navis, de qua in Cogo. Littere Senescalli Provincie ad Massilienses ann. 1396. ex Schenis D. *Le Fourrier: Se muniant de biscaio cum Cotta, quas capiteanus de Napoli venturam.*

¶ **COTTA.** vox Italica, Pars, portio. Stat. Verrelli. lib. 2. pag. 52. v.: *Item quod et alius persona jurisdictionis Vercellarem tenet vice laborat possessiones, unde de aliis medietatibus, vel tertium, vel quatuor, vel fectum, vel aliam Cottam in ecclesia vel alia re, etc.* Et lib. 3. pag. 11. r.: *Item quod quicunque habens, tenens vel recognoscens aliquam rem in*

employement, vel ad fectum, mercedem seu Cottam, vel ad Cottam fructuum, etc.

¶ **COTTA LINEA.** Vide in Cota 1.

¶ **COTTARE.** Indicare, ordine describere. Gall. *Cottar*, inter Acta varia pravia ad Conc. Pisani. apud Marini. tom. 2. Ampl. Collect. col. 481: *Cottando orationes suas in mundo, factum sine expressione peroracionum, etc. Vide Quoties in Quoto.* Hinc.

¶ **COTTATO.** Scriptoris testimonium, locutus. Gall. *Cuestion*, in Lect. Alber. de Rosne J. C. Bergam.

¶ **COTTENUS.** [Vernis qui nascitur in fabis.] Vide Cota.

¶ **COTTIS.** Vide Cota.

¶ **COTTIS.** Tunicae Species. Vide in Cota 1.

¶ **COTTONUS.** Ital. *Cottonne*, Gall. *Coton*. Gossipium, Tela filo viri texta, apud Jacobum Aurium lib. 10. Amal. Genuens. ad ann. 1282.

¶ **COTULLA.** [Mensura vini. Dier.]

¶ **COTUM.** Culicis, etc. [Gallico *Cotis*.]

[¶ Alias *Couette*. Stat. Miss. monast. Congregat. Cassini Bened. cap. 8: *La lit garay de Couette de puille, etc. Couner*, in Glossar. Provins. lex Cod. reg. 7657.] Statuta antiqua Monasterii Corbeiensis lib. 1. cap. 3: *Cappan vero de sago et pellicano. Cotum aut lacterium, etc.* sagas, etc. [¶ *Cotum*, in Statuta antiqua, Cartusiens. 2. part. cap. 16. § 1: *Accipit incolae caliam ad lectum palam, filtrum, si possit haberi, nisi autem pro eo parum, ut serventur simpliciter, non dispendium, pulvis, Cotum, vel cooperitum de grossis ovium pelibus, et panno grosso cooperitum. Udalricus lib. 3. Consecratus. Cluniac. cap. 11 Ad lectum, capitulum, cooperitum, Cotum, stragulum, tunc, brachiolium, etc. Usus antiqui Ordinis Cisterciensis cap. 72: *Nec jacent super Coto, preter minus et infimus qui extra chorum sunt.* cap. 90: *Super Coto in lecto quiescere.* [Capitulum generale ejusdem Ordinis ann. 1198. apud Marini. tom. 4. Annot. col. 1851: *De Coto et omnibus cooperitoriis Conservator ubique generaliter tenetur sicut tenetur apud Cisterciens, et in quatuor primis domibus, nisi forte in frigidissimis regionibus aliquid a Capitulo dispensetur.* Bernardus Prior Porturum in Epist. ad Inclum: *Ad lectum habeto stramen, filtrum, cooperitum de grossis ovium pelibus, et panno, Cotum, stragulum, tunc, brachiolium, et pulvis.* Petrus Damian. lib. 2. Epist. 15. de Monacho: *Qui fasus in lectum membra proficiens, jacentia Canonicos Hovis completat. Tunc, ad (Bernon) ille est, qui sub Cotto quotidie Complotorium insinuat.* ¶ Male Vossius Cotonem pro casa seu ingruolo usurari hic putavit. Vide Kottum, Narcissus MS.]*

[¶ *De quibus ubi bene ageremus.*

La Cotte est fil plus teneu.

La plume n'est pas teneu.

Amor est teneu amor.

COTTUS. COTUS. Statuta Ordinis de Sangerprunus: *Non jacent super Cotos, preter minus et infirmos.* [Bernardus Ordo Cisterci. part. 1. cap. 17: *Pro agno Coto, trake unum per brachium eodem modo quo trahitur pro cooperitiori, et hoc addit, ut cum digitis teneas manum froet, quae stramine et froccus, et Cotos ad Hovis completat.* Tunc, ad (Bernon) ille est, qui sub Cotto quotidie Complotorium insinuat. ¶ Male Vossius Cotonem pro casa seu ingruolo usurari hic putavit. Vide Kottum, Narcissus MS.]

[¶ *De quibus ubi bene ageremus.*

La Cotte est fil plus teneu.

La plume n'est pas teneu.

Amor est teneu amor.

COTTUS. COTUS. Statuta Ordinis de Sangerprunus: *Non jacent super Cotos, preter minus et infirmos.* [Bernardus Ordo Cisterci. part. 1. cap. 17: *Pro agno Coto, trake unum per brachium eodem modo quo trahitur pro cooperitiori, et hoc addit, ut cum digitis teneas manum froet, quae stramine et froccus, et Cotos ad Hovis completat.* Tunc, ad (Bernon) ille est, qui sub Cotto quotidie Complotorium insinuat. ¶ Male Vossius Cotonem pro casa seu ingruolo usurari hic putavit. Vide Kottum, Narcissus MS.]

[¶ *De quibus ubi bene ageremus.*

La Cotte est fil plus teneu.

La plume n'est pas teneu.

Amor est teneu amor.

COTTUS. COTUS. Statuta Ordinis de Sangerprunus: *Non jacent super Cotos, preter minus et infirmos.* [Bernardus Ordo Cisterci. part. 1. cap. 17: *Pro agno Coto, trake unum per brachium eodem modo quo trahitur pro cooperitiori, et hoc addit, ut cum digitis teneas manum froet, quae stramine et froccus, et Cotos ad Hovis completat.* Tunc, ad (Bernon) ille est, qui sub Cotto quotidie Complotorium insinuat. ¶ Male Vossius Cotonem pro casa seu ingruolo usurari hic putavit. Vide Kottum, Narcissus MS.]

[¶ *De quibus ubi bene ageremus.*

La Cotte est fil plus teneu.

La plume n'est pas teneu.

Amor est teneu amor.

COTTUS. COTUS. Statuta Ordinis de Sangerprunus: *Non jacent super Cotos, preter minus et infirmos.* [Bernardus Ordo Cisterci. part. 1. cap. 17: *Pro agno Coto, trake unum per brachium eodem modo quo trahitur pro cooperitiori, et hoc addit, ut cum digitis teneas manum froet, quae stramine et froccus, et Cotos ad Hovis completat.* Tunc, ad (Bernon) ille est, qui sub Cotto quotidie Complotorium insinuat. ¶ Male Vossius Cotonem pro casa seu ingruolo usurari hic putavit. Vide Kottum, Narcissus MS.]

[¶ *De quibus ubi bene ageremus.*

La Cotte est fil plus teneu.

La plume n'est pas teneu.

Amor est teneu amor.

COTTUS. COTUS. Statuta Ordinis de Sangerprunus: *Non jacent super Cotos, preter minus et infirmos.* [Bernardus Ordo Cisterci. part. 1. cap. 17: *Pro agno Coto, trake unum per brachium eodem modo quo trahitur pro cooperitiori, et hoc addit, ut cum digitis teneas manum froet, quae stramine et froccus, et Cotos ad Hovis completat.* Tunc, ad (Bernon) ille est, qui sub Cotto quotidie Complotorium insinuat. ¶ Male Vossius Cotonem pro casa seu ingruolo usurari hic putavit. Vide Kottum, Narcissus MS.]

[¶ *De quibus ubi bene ageremus.*

Vide Camusat, in Hist. crit. Diar. tom. 2. art. 4. pag. 54.

† **CRAPULARI**, Inebriari. Psalm. 77. 151. *Tantum admodum Crapulari et vino.* Hieronymus Juris Pontifici pag. 146: *Nunc aut ut plurimum contrarium non potius contrarium hospitio, non ara Sacordationis, sed ara Crapularum.* Improbatur hoc verbum Vossius de Vitiis Latinis. Crapulari est *ebrio in vino*, in Vitis Patrum Emerit. tom. 2. Concl. Hisp. pag. 641. col. 2. Crapulari *piaguedine* inapert, in Chronico Scillius apud Murten. tom. 3. Anecd. col. 65.

† Glossar. vet. ex Cod. reg. 7614: Crapularis, subito inebriatus.

† Crapulari, Crapula, apud Leibnizium tom. 1. Scriptor. Brunsvic. pag. 494.

† CRAPULENTUS, Crapula gravatus, apud Amphibolus Crapula.

† CRAPULOSUS, Gula Crapulosus libidinis voracius, apud Firmicum lib. 8. cap. 20.

† CRAPUS, Modulus, Occit. *Crabot*, Gall. *Cheraxus*, Testat. ann. 1492. Tabul. Flamm. : *Item unum suum esse trojanum cum tribus cossanibus, quos Crapos et tres oves* Vide supra Crabota.

† CRAS, Tam, apud Germanos quippe *Morgan*, *vine Morgae* et *cras* et mane significat. Walterius vers. 300:

Taller insonant conserpserit Atilla socum :
Vix innoce rapit Gex hoc patibulo vocalis
Bucet, etc.

Vide Grimmii Mythol. German. pag. 481.

† CRASIS, Gr. *crasis*, Complexio, reilicueus temperatio. Vita S. Roge tom. 5. Aug. pag. 483. col. 2: *Tam abstrusa, monstifica, ignota erat harum denotationum figura et natura, ut vide denuo, ut perti fuerit theologi peripetici et pueri, qui de illarum Crasi quidpiam certi pueruerent de flosce.*

† CRASPISCUS, qui alias *Piscis crassus* nostris et Anglis dicitur, sicut Balena, et ad Regem peculiari ac Regio iure pertinet : unde *Piscis Regius* vulgo dicitur, ut in hac voce docuimus : Spemalino *Crampus*, quasi grandis petrosi dicitur, Bractonio *Crassus piscis*, lib. 2. cap. 5. § 7. cap. 24. § 1. lib. 3. tract. 2. cap. 2. § 4. *Peterson* ad lard. in Legibus Maris S. Oleniensib. art. 47. 88. 4. Leges Ethelredi Regis cap. 23: *Qui ad pontem venisset cum balo, vix piscis inest, 1. obolus daretur in telonium, et de majori navi 1. denar. Hinc de Regibus Anglorum cum vino vel Craspice, ... monstrabat res suas et colocabant.*

† Crapio, in Lit. ann. 1815. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 693. *Crapio*, in alio ann. 1819. Ibid. tom. 2. pag. 319. art. 15. Arest. ann. 1844. 13. Febr. in vol. 7. arestor. pariam. Paris: *Quant est des sept estaux pour vendre seiches, et dexte pour vendre Crapiois, etc.* Bestiarius Ms.:

En la mer ki est grant et saize
Est l'esturgeon et la balaine,
Et la tournee et le Crapio,
Et un graso, qui n'a poeupel.

Neque tamen semper Regis erit *Crassus piscis*, sed interdum dominorum feudum, si hoc ius alius his percharum indultum esset. Charta Guillelmi Nothi Regis Anglie in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 372. et apud Prynneum in Libertatib. Angl. tom. 2. pag. 1182: *Et si piscis, qui Crassus vocatur, illic adveniat, Abbas et Monachorum sit totus.* Charta Henrici III. Reg. Angl. apud eundem Prynneum tom. 2. pag. 799: *Cum nullus in regno nostro vis ha-*

beat hujusmodi regium piscem vendicandi, ubiqueque applicuerit, nisi de iure speciali a nobis vel predecessoribus nostris et successoribus, Adde pag. 983. Monasticum Anglican. tom. 2. pag. 941: Totam terram quam Aedius Clericus ibi in Sotavilla tenuit, et duas naves ad Crassum piscem, et 2. salinas, et dexterum alas de Crasso pisci, et fructum venus de Crasso ejusdem piscis, et aliud de nuero. Charta Roberti Comitiss Augl ann. 1069. ex Tabulario S. Michaelis de Ulteriori: *Si hancuriam, quod Crasso piscem qui dicitur Sturjon, capient, totus erit S. Michaelis, Crassus piscis, si capitis fuerit, alia una et medietas caduca erit tota de Rebus, sed tunc de Rebus, et Pl. Pipi Regis Franc. ann. 1391. Radulphus de Diceto ann. 1191: Circa dies istos piscis quidam vocatus vulgo Crassus piscis, ut centurion et insularis maris appellatur et apud ... villam Canonicorum S. Pauli Londonie: cum questio moveretur utrum ad Regem, an ad Canonicos piscis pertinere deberet, sententiam est, piscem vnde ad Regem, sed tunc de Rebus, quam ad Capitulum spectare debere.* Aresta Pentec. ann. 1271. in Regest. Parliam. fol. 78: *Super eo quod D. Guillelmus Crapio velut piscis proderet, ne se in possessione et sine habendi grassum piscem quocunque nomine vocetur, qui valeat 50. libras, vel plus aut minus, quod certum idem piscis quod dicitur, et dicitur ad Ultras maris apud Popolitum, etc. Ballivo contradicente pro Rege, quod Consecutus generalis sit in Normannia, Crassus piscis inquit, quod proderet in litore maris, quod Baro, nec Miles, nec alius, qui a Rege teneat, talem piscem habet, si valeat ultra 50. libras, nisi per Regem, qui habet illud, ... Pronunciatur fides dictas Guillelmi, et in eadem nava non debet habere, nec erant super hoc audiendus.* Vide Argenturum lib. 1. Hist. Britan. cap. 9. et *Agueria*.

† CAMPASTULA CRASSI PISCIS, in Charta Richardi de Haya, apud Columbum in Biancaclauda pag. 550. Vide *Gaspacia*.

† I. CRASSA, species exactionis. Litterarum Johannis Franc. Regis ann. 1531. quibus confirmat Statuta Sartorum Monspelienisium, tom. 2. Ordin. pag. 40: *Sartores infra scripti dicerent et preteritis fuerant ibidem, quod pro infra scriptas ordinationes et conventiones, non intendunt facere Crassam, rassam, seu monopolium, nec occasione facere in prejudicium juris, nec infamando ad honorem, et ad utilitatem civitatis, officii, seu misterii auctorit. Videtur legendum Trassa. Vide in hac voce.*

† CRASSA, Adeps, Gall. *Graisce*. Canones Hibern. apud Murien. Anecd. tom. 4. col. 19: *Carnes salis et mortuorum comedent, Crasso vel pingui, et mortuorum quoque pinguedinis suas, refundent suas.*

† Hinc Crasnet, Lampas seu vas, in quo adeps infunditur et accenditur, in Lit. romiss. ann. 1475. ex Reg. 105. Charoph. reg. ch. 189: *Le baston à quoy l'on pend le chafail ou Crasnet, soit, pour alumer en la maison. Vide infra Crubulion.*

† CRASSE, Compedes, Gall. *Entraves*. Arest. ann. 1316. in Res. Osm. pariam. Paris. fol. 341. v: *Farchas diti Bernardi in terra sua et jurisdictione pientes et erectas, ac quasdam Crasas ligatas frangere fecerunt, et quatuor in locis nunci sent. Inter episc. Patragor, et procurat. reg. ann. 1385. in Reg. 63. 2. Charoph. reg. ch. 324: *Cum olim leprosi de Basilhaco essent apud Basilhacem capti et po-**

siti in quibusdam Crassis, ... venerant ibidem gentes episcopi et dictas Crasas seu compedes preparant.

† CRASSANTIA, Adripius Mussatus lib. 2. de Gestis Italico. pag. 84: *Viro sapienti, nobilitate expellere, iniquos, non ob juvenis Ubertini impetum, Crassantiaque minus accessu, statim domum periculum verbis concutere. Dittor alii, pro grassatione dictum quidem putant.*

† CRASSANTIS, Piscis species. Eucheria lib. 4. veterum Poemal. pag. 188. et tom. 1. Antiquit. Mabillon. pag. 268:

Auratus Crassatus aut Tascia Angl.,
Luscor pater eius sine Tascia piscis.

† CRASSARE, Evagrescere, Crassare, estre gran, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7634. Vide Crassari 1. et Crassatus.

† I. CRASSARI, Turgescere, tumescere, Gall. *Ezaler*, Grover, Seilschwin, Persius, in Vita B. Columbe Restitut. tom. 5. Mail pag. 335. 9: *Cum advenisset Crassatus admodum pedes et horribiles visa.* Translatio S. Albanasi Episcopi. Notandum apud 3. Crassari, col. 1014: *Adolescent quidam oppello capite morbo corolus tamen amiserat, cuius palpebre Crassantes supra genia. Apul. lib. 4. de Animo: Crassantes in adus, id est, Crassiores nigri instar sealarum.*

† 2. CRASSARI, pro Crassari, et CRASSATURA, pro Grassatura. Vocabular. utriusque in Paris. Crassari, unde quod fuit a latronibus in itinere, dum crudeliter contra transveras Crassatur. Annal. Mithnens. apud Muratori. tom. II. col. 63: *Enimvero Crassaturis, adus, constrastati sunt, pro Bruto, et de nocte die 23. Julii Bononienses Crassati sunt eos, et Bononienses conflictu fuerunt, et interit sunt multi ex utraque parte.* [99. Vita S. Galli ap. Periz. de Scriptis. 2. pag. 10: *Februm... aerodo tantum in eo Crassato est.*]

† GRASSARIUS, Adipis vel uncti mercator, Gall. *Grassier*, alias *Crassier*, Comput. Ms. febr. S. Petri Insul. ann. 1473: *Item scilicet quod Egidius Martire Grassarius possit duo scuta aurea in truceo, ... unum illorum ordinatum fuit fabricae generali. liij. sol. Lit. remiss. ann. 1498. in Reg. 199. Charoph. reg. ch. 395: *Lors Duuay Crassier, natif de la cite de Gand, ... fut en la compagnie d'autres duns le mestier de Crasserie boire en ung cabaret.**

† CRASSATUS et Incrassatus porcus, Gallis. *Porc rose* in *graisse*. Speculum Saxonicum. *Crassatus*, id est, *grasso*, autem porci non his, sed domesticis cibariis applicatur. Lib. 3. art. 51. § 3: *Porci incrustati.* Vide Crassare.

† CRASSIDO, Area gentium Picaleda de Virginita continencia: *Adipata Crassido inveni.*

† CRATERIUS, an Operarius, Gall. *Mancureur*, et *Craster*, unde *Craster* sic dictus, quasi qui diurno questu propalasset famem, nihilque servat in Crasterium, et Galli dicunt, *Qui vit au jour la journée?* Salsimontum Comitatus Tolosae n. xxix. inter Instrumenta perantia Annal. Tolos. tom. 1. pag. 16: *Item de quolibet Crasterio unum jornal ad foliendum vineas Domini, et aliud journal ad foliendum luyas, salvo usque ipsorum ad festum Natalis Domini.* Laurentius in Amalthea: *Crastrum, Ligna quatuor sunt colligata ad pabulum juvenes feroculum, et quatuor alii quatuor ad expellendum veris Crasteris non vident.*

† CRASTINA, Perie, Gall. *Vaeceus*, quod crastino die actus publici concederetur, sic appellatur, nostris etiam

Duo Burgundis. Adde aliam ann. 1243. in Probat. Hist. Ducum Burgundis pag. 138. Fuisse græ. Creanlarie, in Usaticis MSS. civitatis Ambianensis: Se hancque que non tam facile semperve autem paraverit de Justitie per date, et c. et de qui on se clameront, ne seroit mie de le quenueque, et consoult le date, il seroit faucon et 2. nola et donat, et se il convenoit faire au com Gré s'il avoit de cel, et s'il desconvenoit le date, il en denouevier quies.

MALO-GRATO, Gallicum Malgræ, Mougræ, Invilus, notus, Matth. Paris ann. 1215: *Libertatem Ecclesie, quam ipse nunquam audivit, sed magnifici antecessores ejus Malo-grato suo stabilierunt.* Idem est, Gallia Christiana, ann. 1232. *Malo-grato Idem, est, Malgræ Dieu, invito Deo. Le Roman de flos MS.*

*Cæret aut si le Cæret treuvé,
Quo puis s'il aut porre secouré,
Qui du bœr puis aut bégé,
Qui des plus riches soit bégé.*

Hemicrius, de Bellis Leodensibus cap. 28. *Car illi s'estoient les bin vaurdes, sans avoir Mal-græ de nulle des parties.*

CREANTUROS, Spontaneus, gratus. Sententia Gilonis de Versalibus et Sigberti de Lauduno Domini Regis Balthasarii ann. 1219. ex Tabulario Corbelensi: *Notum facimus, quod Radulfus Decanus de Corbelia ipsius venerabilis patri domini Abbatis Corbeie in assensu Moniti Desiderii coram nobis constitutus Crantum voluntate Crantandi, quod et ipse aliquo modo, quod abbat, et per hoc de pace facta inter Abbatem Corbeie et ipsam, si tamen monstrari poterit vel probatur, quod hoc fecerit, quod ipse erit in fide Domini Regis et in hac facienda se abundanter similia. Similia leguntur in altera ejusdem Gilonis sententia de eadem re, eodem anno.*

GRATARE, Idem quod Creantare. Charta Joan. Ducis Britan. ann. 1232. apud Argentreum lib. 5: *Insuper Gratam et concedimus, quod heredes nostri, et c. Nostris alim Græ. Hinc in Chartis Gallicis ann. 1292. 1307. Græ. Let. Approver, apud Duchesnum in Probat. Hist. Droens. pag. 288. et Aggre, ratum habere.*

CREANTES, Vide Cragentes.
CREANTIA, CREHANTIA, Juxta domini res præsertim ad victum necessarias et subtilis nutu exigendi. Idem quod Crendentia 6. Charta Henrici 1. regis. Aurel. ann. 1163. ex Chartul. Micene: *Assensu itaque (Richardus) quod in eodem burgo solum Creantem de consuetudine habere debebat. Alia ann. 1173. lib. 1. Nullam Crehantiam, autem omnino consuetudinem in burgo S. Marie habemus. Creance nostris, pro Credit, emptio sine presente pecunia. Charta ann. 1286. in Chartul. de Paris. fol. 10. Et ce que nos despendans, pran Pan à Crance.*

CREARE, Glossæ MSS. ex Cod. Regio 1016: *Gratus, natus, generatus, filius, Creatus, vel natus, vix Gallica. Paulo aliter Glossæ Isid. i. Grabat, natus, generatus, filius, Creatus, vel natus, filius, Godesca. Ubi Pithæus, i. generatus. Sed hæc aliter emendandæ censuerunt, ut natus, vel grabat, Gallicis, fuerit idem quod natus, filius, creatus, vel natus, et quæ omnia. Etiam in Voce, ut creatus usurpat Joannes Gallienus ann. 5. Simi herinde et Renilde Virg. num. 6: *Simili etiam modo in universis operibus, quod mandis feminarum diversis**

modis ac varia compositione fieri solet, innotantissime fuerant instructa, videlicet natus, ac terendo, Creando, ac auendo, etc.

CRE? Quæstione sit vocis Creare notio in hocse Gillemanni contextu, quam vocem Mallilionis generatim reddit, *Aliquid judicare oportet facere, probare non possum longius attestatissimus Glossarum Codicis Regii et Isidori emendationem. Simplicius restitui potest ex utroque loco simul collato: Gratus, natus, generatus, filius, Creatus vel natus. Synonyma sunt hæc voces. Gratus pro Natus Terentium et alios uti, notum est omnibus. Generatus, Filius, Creatus, eadem esse quæ dubiet? Neque alia est vox, quæ in antiquis, Uti Ennii, pro Patere Livius, Suetonius, Quintilianus, etc. sic Ennius passive pro Partus dixere nostri Glossatores, ut et Patres Conteritioletum XVI. ubi alunt: *Qui est ante amula ex Dei Patris substantia genitus, in fine sæculorum de virgine Maria Evangelio teste Eusebio.* Hæc refertur potest vox Creatus, quæ Moretius Almainus verit in Antiquit. Navarre pag. 272: *Facta Charta sub Era DCCCLXXVI. regnante Scemeno Garsetens, et suo Creato Domino Garseti in Penpillon. Vide Gualdum ad Glossas Isidori. in voce Grabat.**

CREARE, Generare. Charta ann. 1013. quæ Raynandus dat bona sua uxori sue, et restitit ex lib. 1. fol. 10. *Et pro infante abierit, qui de me fiant Creati et de te nati, habebant ipsi. Glossar. vel ex Cod. reg. 7041: Creatus, generatus, parvus, euseb. f. parvus, et c. et c. in Poem. inter Instr. tom. 1. Hist. Bib. col. 918:*

*Et servir Dies, augeli à son ymagi
Il lui a plus tons Creper et former.*

CREARE, Acquirere. Petri Alcanopenensis: *De omnibus, qui continentur et plantaverunt, et acquirunt et Creaverunt. [6° Crier Hispanis Nutrire, educare.]*

CREARE, Constituire, eligere, quæ acceptione Creare Itali Galli Crear usurpant. Charta ann. 1181. ex Tabul. Major. monast.: *Monachi vero Lehenenses abbatem sibi Creare volabant, etc. Vide Creatus et infra Creatus.*

CREAS, Agrestes. Petrus MS. Vide Cre. [6° Agrestes capre, in cod. Reg. 7040.]

CREATIO, Res Acquisita, in Anna-Rib. Eccl. tom. 3. pag. 276. Vide Creare 2. et Creatores.

CREATIO, Libert. Montis-olivi ann. 1312. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 108. art. 1. *Quod serventur, et c. intra castrum, pro qualibet Creatione unum recipiat denarium, et pignoris capcione, alium, et non magis. Sed legendum Clavone.*

CRETIUM, An pro cretibus, Species nummi, de qua in Glossario mediæ Græci. Chartarium Ecclesie Auxiliæ cap. 36. in Charta Bernardi Comitiss Wascorum: *Duo modis frumenti, et tres porcos, et unum Creatum, et duodecim sectorios vini.*

Vel Creatum, si tamen bene lectum esse pro Creatum ab Elzeviro, Bubenberg, episc. in epist. ad Eugen. III. PP. apud Pex. tom. 4. Anecd. part. 1. col. 268: *Reverendissimo domino patri et Creatori suo Eugenio, etc. Et quod in episcopatu*

*benedictione percipienda de plenitudine gratie vestre participare presumptivus, etc. Greeres, pro Creolier, in Annal. regni S. Ladov. edit. reg. pag. 399: *Li laus Creores di ciel et de la terre, etc. Vide Creantes.**

CREATORS, Qui ad publica munera alios nominant, in leg. ut Cod. Theod. de Beneficiis (12. 1.) et leg. 1. de Capitor. Kalend. (13. 1.) Creare magistratum, vox frequens apud Jurisconsultos, ut Creer, apud nostros in ejusmodi nominationibus, Glossæ Græcæ Lat. Creator, pater, creator, Nascitor, Creatio, procreator, creatura. Adde Glossas Lat. Græc. Vide Creator.

CREATRIX, Generatrix, mater, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7041. Aliud Lat. Ital. MS.: *Creatrix, la matre. Vide supra Creare 1.*

CREATURA, Res quævis. Vetust. Pontetiale MS.: *S. aliquid Creaturam perdidit, hoc est, hunc, thuribulum, tabulam, aut scutellum, etc.*

Reg. Phil. Aug. de feudis Norman. ex Cod. reg. 1058. A. fol. 184: *Item feudum et dominium in nemore et plano, in molendinis et in vicariis, et in omni Creatura.*

CREATURA, Homo. Epist. capit. ALEX. ad Papam, ad Greg. ad Leazarum eorum archiep.: *Ubi ferme decem milia Creaturam fame et egestate perierunt, nisi numerose bladorum sua abundantia sustentaretur.*

CREATURA, Ordinari. Capellæ reg. MS.: *Deinde fiat benedictio parinarum, et postea Creaturas, Asperges ine, etc. An Populi?*

CREATURE, BELLUARUM, Bellum, apud Marten. tom. 2. Itinerari cap. 365. ex indicio Itiner. Balthasarii Spinger: *Ambrasiarum itine præclara opera et multatibus, varia beluorum genera, et Creaturas belluarum.*

CREATUS. Vide supra Creatus et Creatum.

CREBADURA, Disruptio, fractura, fissura, rima, nostris alias Gravure. Lit. remies ann. 1078. in Reg. 101. Christoph. reg. ch. 14: *Laguelle (espece) il boula per les Gravures de l'uis de l'osle, on estoit entreez ledit Priore. Charta Alfonsi regis Aragon. ann. 1384: *Ordinavit se certa scientia, quod de cetero in tota Catholonia non audeat aliquis, cuiusvisque conditionis existat, capere vel usurpare, ad aliquid detrahendum res nomine naufragii, vel etiam Crebaduras, quæ sunt de aliquibus navibus, lignis, barechis vel aliis rebus periculis et periculis. Hinc in Glossar. Provenc. Lat. ex Cod. reg. 7057. Crebadura, Prov. herule, defuicio intestinarum. Crebri, Prov. Crepare, Crebat, Prov. herubius, qui lapidem herbet in mentula. Vide Crebadura.**

CREBATARE, Fori Alcanopenenses ann. 1307: *Et qui Crebatantur sinat cum sua uulnere, potest ad iudicium, et uulnere, qui levatur uulnere am de benedictione pectus 300. sed e polatio Episcopali: Et qui Crebatantur brachium, aut oculum aut dentem, pro utroque membro pectus 100. sol. aliisid.* [6° Percutiendo assensum duntaxat. Vide Crepare et supra Crebadura. Quobatur, crebatantur sinat uulnere esse Contringere annulum, uiderem repudiare. Vide mox Crebare.

CREBATARIUS, Episcopus. Cod. m. 111. ap. S. Rossæ de Viterb. Enclid. tom. 1. pag. 317: *Per Lac Gathorian a servitio liberatus despiciat non solum Crebatant, sed semper sit ingenuus et obsequiosus. In*

Archiep. non potest ad alia, quibus persoluit non fuerit, Creditarius, nec illi tendebatur Creditum statuto tempore ante solvendi eisdem, non potest etiam ad alia ejusdem negotiationis, seu qui vendit merces convulsas, Creditarius, id quod non habebat, neque qui tenebatur facere, donec dicto Creditori fuerit satisfactum. Ordinantur et precipiunt, quod occasione sua tunc hujus Creditarii dicto Deo, etiam per se fieri, sciendi, dicti homines, nec aliquis eorum exposita venalia, vel quae alibi essent venditori non occurrent, nec ab hoc vendere se exponere ad vendendum praesentant; et hoc volumus et precipimus, quod jurent etiam, cum neper huius fuerit requisiti a potentibus Creditariis juratis.

Quod si domini iure persequantur obstruunt, nec pretium rerum creditarium exsolverent, eo excidebat, donec satisfecisset. Tabularium Monasterii S. Sergii Andegav. fol. 118: Ita convenienter, ut Creditarium habeat in burgo, scilicet pias habuerat cum omnibus hominibus illius burgi, usquequo in futurum illis faciat: et si in futurum illi fuerit perdat Creditarius, donec reddat, et postquam reddiderit, suam habeat scilicet prius Creditarius. Pactum inter Clericos Ecclesiae cardinatus et Guisepum Comitem Forensium anno 1180, precipimus et Comes communiter habent per totam civitatem, excepto claustrum, Creditarium in elio et poci tantum, eo excepto quod ad extraneum non possint transire, tamen ut quater in anno Creditarius persolvant. Si vero persolvere noluerint, Creditarium amittant, quousque solvantur.

Charta Communis civitatis Lugdunensis in Tabulario Campanie Thuanus fol. 200: Homines nostri de pane et vino et carnibus, et aliis victualibus de quo Melius venio et de quibus facere debemus, Creditarium facient: et si infra 10 dies Creditum non reddidero, nihil amplius mihi Creditum, quousque si debita persolvatur. Charta Petri filii Regis Ludovici VI. ann. 1170, pro Montarglacio: Homines de Montarglacio domino suo de rebus suis pro victu Creditorem pro unum unumque facient. Et si Praepositi Montarglaci debitorum dominum non persolverit, dominus facta conqueione a Creditariis illud infra unumquemque annum persolvit factum.

Deique adeo invaluerat huius istud Creditatio, ut pro ordinario et ab omnibus recepto haberetur: ita ut cum domini subditis suis immunitates ab consuetis oneribus impetiverint, fere semper Creditatio immunitatem adjuverat. Charta Radulphi de Balgincala in Tabulario Vindocinensi fol. 198: Et in dicto burgo, et in tota civitate, et in totius Monasterium pertinentia ipse per vinum nihil facit, nec quancumque munera facere iubet, aut consentiat, sed a nullo intercessionem Creditarii recipiat, nec iustitiam et hospitalitatem in domibus eorum, vel suorum, vel extraneorum, Charta Libertatis Villae-france apud Galliam: Non homines villae Francie, etiam si non habebit illi Creditum, seu Creditum, aut legit Thomassier in Consuetudinibus Biturice, pag. 227. Charta Communis Medunensis in Registro terrarum Normannicarum scripta R. ex Camera Computor. Paris: Ut qui in eadem personarum Communitate, ab omni infidelitate, infamia, excommunicatione, et uniuscuiusque denegatione sint liberi et immunes, Vide Althum in Diplomate Belgic. lib. 2. cap. 44. et Thomassierum in Consuetudinibus localibus.

Bituricensis. cap. 20. (Historiam Dalphin. tom. 2. pag. 598. initio.)

Chartarum. Eadem notione, Tabularium Morigniacense: Creditarius facere non cogatur. [9] In prima Glossarii editio legitur Creditatio.

2. **CREDITATIO**, dictus in Italia publicus civium conventus de rebus publicis deliberandi causa coactus. Quippe cum in civitatibus Consules essent qui eorum libere gerere, et in Italia publicis controversiis civium dirimerent, signando res majores momenti agenda liberebant, ex singulis artium corporibus eligebantur, qui consilium istis publicis interessent, suasque in istis sententias rogati expromerent, quos inde Creditarios appellabant, quod in Secretorum Rebus, etiam publicis, adhiberentur, eorumque fidelis prudentiam publicae negotia a contribulibus crederetur. Atque inde Sigonius lib. 7. de Regno Italiae ann. 985. Creditus nomine appellatus dicti reliquis clives, qui arte officiaque tractabant. Charta Friderici I. Imp. ann. 1185, apud Peruchellum in Ambrosiana Basilica pag. 160. 162: Idem etiam sacramentum facientes prestare Regem Henricum filium nostrum in anima sua, et parabola sua faciendum, ad terminum regni Consules Mediolanenses, cum consilio Creditatis nobis dixerint. [9] Vide Peruchellum, Leg. 3. pag. 155. 156. 166. 174. Otto Morena in Hist. Peruchellum Lugdunensis pag. 9: Quo se periculo, predicti Lugdunenses Curia dicerent, augere, etiam vendentes, ac convocato Consilio consilio aliorumque Sapientium de Laude, qui Creditarium Consilium pararent, omnia quae Regem fecerint, per se ipsos patefecerunt. Infra: Omnes Consules aliosque de Laude Sapientes qui de Creditatis fuerant, ad se insinuare venire praecipimus. Eodem Hist. Lugdunensis, cum venissent Lugdunem, et totam insinuam Lugdunensem Creditarium habuissent, etc. Jacobus Atria lib. 10. Annal. Genevensis ann. 1384: Creditum fuit de novo quoddam Consilium in Janua de hominibus xv. quod Creditatio vocabatur... Ordinatio fuit etiam per Sapientes Creditarii, quod, etc. Idem ann. 1260: Ipso etiam anno et mense fuit Januae Consilium celebratum... in quo ordinata est Creditatio de novo, in qua homines xiv. tantum erant, quos circa praesentia data est in omnibus potentia plenaria, qui Creditatio statim armare fecit... unum galeatum. Sapientes a Creditatis eligebantur, in Regiminibus Paduae ad ann. 1289. Consilium Creditatis populi in Chronico Parmensi ad ann. 1292. Florentini octoginta erant Creditarii Senatores, qui duodecim viris urbem administrantibus consilium conferrebat. Vide Jacob. Wihel. Bahoff, in Genealogis viginti illustrium in Italia familiarum, et Felice Osius in Notis ad Historiam Lugdunensem libro 1. Morae.

3. **Hec**, quancumque post Sigoniam aliosque Italicos scriptores, quos appellat Muratorius tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi tom. 189. non plures, quos nec nec per viriditatem, probatque ad Consilium, quod nunc secretum appellatur, restringendam esse genuinam vocem Creditatis in locis significationem: neque enim probabile est, ut capite maxime, quosvis artifices inter eos annumerare, secretionem reipublicae negotia commissum fuisse. Vide mox Creditarius.

4. **CREDENZARI**, Itali vocant: de quibus supra Regestum Privilegiorum civitatis Verellarum ann. 1338: Convocato et congregato generali consilio Credo-

dentis communis Verellarum... ad quas Creditarius interfuerunt, etc. Creditarii et alia in dicto consilio. Alla Charta: Predicti omnes Creditarii seu Consilarii.

5. **CREDENZARI**, in Consilio Ravennensi ann. 1317: Consilii vero, Creditarii et Praesides ipsi civitati, etc.

6. **CREDENZERI**, in Charta Joannis Regis Siciliae ann. 1378, apud Ughellum tom. 9. pag. 211. 213.

7. **CREDENZERI**, in Chronico Cremenensi apud Murator. tom. 7. col. 614.

8. **CREDENZERI**, in Chronico Graecorum, praegustatum. Paridis de Grassia Ceremon. capellari. Papal. MS.: Illorum unum ex tribus simul constitutus, ut videlicet praegustaret, ac praegustandum pro Creditario... De vino et aqua offerendis facit per sacristanum, pontifice videlicet, fieri Creditarium.

9. **CREDENZARI**, Praestator, qui Principis cibos praegustat, apud Goclenium in Lexico Philosoph. Vide Creditatio 4.

10. **CREDENZIERUS**, qui est a secretis, Ital. Creditierus. Sieph. de Infestura de Bello Inter Sixtum IV. PP. et reg. Ferdin. ann. 1482. MS.: Ipse dicti fulguris apparuit praegustat locum Graecorum, dicti domini cardinalis teigit, adeo ut omnes putarent se esse mortuos; non tamen habuerunt aliquod malum, excepto Creditario, qui adeo attentus est relictus, ut videlicet, etc.

11. **CREDENZERIA**, Vegetalium seu tributorum locatio, conductio. Constant. Feder. reg. Sicil. cap. 83: Jubemus quod Creditarii, eodem locum, quod in domo et dohanarum et aliarum gabellarum Sicilie concedatur et committatur tantum Sicilie idoneis et sufficientibus. Vide supra Creditatio.

12. **CREDENZERI**. Vide supra in Creditario.

13. **CREDENZINUS**, Abacus, Ital. Creditierus. Inventar. ann. 1380. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 388: Item Creditinus unus cum corallis et lingua serpentum. Vide Creditatio 3.

14. **CREDERE**, sine praesenti pecunia vendere. Gall. Vendre a credit. Charta Willibodi Abb. de Translatione villae Longae ann. 1138. tom. 2. Ampliss. Collect. Marten col. 108: Qui eadem annuam annuam seu curiam vendit, Credit nobis XII. denarios, et venditor tunc v. sol. ultra quos nobis Credere ex iustitia non habebit. Vide Creditatio 6.

15. **Credere**, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 106. Chartop. reg. ch. 274: Pour ce que icellui Michel lui respondi que en verité il ne lui fioit de Credit, et que il n'avoit point de confiance à gens à qui il devoit ce que ledit complice et bastard avoient despendu.

16. **CREDERE**, pro Concedere. Charta Comitis Atoni ann. 1207. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 161. art. 18: Creditarius autem et voluit ut nullus ex communibus Personis, nec res eorum, pro debito aliquo creditarent, de quo non fuerit dictum per plegios.

17. **CREDERE**, vix forensis, Confitari. Lit. remiss. ann. 1343. in Reg. 74. Chartop. reg. ch. 512: Primum est articulus, quod dicitur, si Joannes Saupia et Joannes filius et eorum quilibet sunt clerici et tunc fuerint et pro talibus se gesserint et gerant, et ita habuit ante et reputati, et super hoc et publicae nec et famae Creditator, Credit filius... Non quod dicti rei et eorum quilibet in hoc homicidium perpetravit, qui tanquam homi-

bebat... in manus nostras resignavit. Vide alia notitia supra in Crepilio 8.

† **CREPITU**, [Cresum, Vri. S. Dregonis tom. 2. April. pag. 44.] *Sequitur enim Dei adeo est elevatum, quod fontium fundamina converteret, et per quasdam Crepidines inferiores squaderi naturarum caropontus lib. 2. Passionarii cap. 31. Eminentis sanguinis, et venarum, et ratione Crepidito et loco dolenti deducitur. Cum crepuit.*

† **CREPITUS**, Enterocolicus, ruptus, hernia inhorans. Ital. Crepato. Inquisit. ann. 1270. apud Murator. tom. 5. Antiqu. Ital. mod. aevi. col. 102. *Benaventus de Partu Francolini, Ferraricensis diocesis, juravit dicte veritatem super infirmitate et liberatione filii sui Benaventis... Et postea momento dicit, quod dicitur filius eius Crepitus erat, et statim datus est operis illa infirmitate, quod rite se poterat nocere, sex mensium spatia. Vide Crepatos.*

† **CREPIUS**, pro Crebrus, in testamento anni circiter 890. apud Fellibianum pag. XI. Probat. Historie San-Dionysiane.

† **CREPOLUS**, Maddusa, Papis. [Vide supra Crepidula.]

† **CREPOR**, a Crepo. Gloss. Isid. Crepori fieri, sonum canere.

† **CREPPA**, Fissura, rima. Stat. Caduch. lib. 3. *Creppa est contigitur necessitate talen percussum incidit debet ob dictam percussione, tunc perveniens in faciem rei in caput, curia in al. hbris Pnp. confutandus. Creppa vero oportet necessitate incidit de Creppa vel de assone, tunc condemnor in Lr. hbris Pnp. Vide Crepativa.*

† **CREPSEDRA**, pro Clepedra. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Crepesdra, Broche de tonel. Vide Clepydra.*

† **CREPIA**, [taverna ubi ponuntur ossa mortuorum. DIE.]

† **CREPUDIA**, La remissionis che se fa nel parto. Glossar. Lat. Ital. Mss. vide mox.

† **CREPUDIU** dicitur Comabulum, a crepando dictum, quasi Crepidum; quia puer ibi Jacens sognoendo crepat, i. sonat. Glossar. vet. ex Cod. reg. 121. Alind Lat. Gall. ex Cod. 7682. Crepidum, Bers. Vide Crepidula.

† **CREPULUM**, Imber cum sono gravi rumus. Papias MS.

† **CREPUNDIA**, Monumenta, [vincturae] in crepando. Lat. Lat. Græc. Proprie Crepundia dicuntur Delectamenta puerorum et etiam signa, quæ cum infanti bus olim exponi solebant, unde possent agnosci, ut arca. Ite. arca. etc. unde Plantus Rud. 4. 125. *Sunt Crepundia, esculenta acerbula, acervicula aurea, sicula argenteola, et divæ conæque nascuntur, et succula, et porcelli, et bella aurea. Amphylus Stigeus. Archidiaconus contra Girardum Engolism. Episc. apud Aberchum Spici. tom. 2. pag. 31. Quod tunc pater infestationem criminis delectationis contulerit, etiam incredibile ridetur, parturientis Abbatissæ genitrix, et non puerus Crepundia fides fecerunt.*

† **CREPUSCULASCERE**, Illuascere. Sicut lib. 8. Epist. 12. *Crepusculum ab exortu ad discessum Crepusculascens hora revocatur.*

† **CREPUSCULUM**, Acrementum vel acrementum in Glos. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide acrementum.

† **CREPUSUM**, [crepi. Gloss. Lat. Græc. Uta acerbis.]

† **CRESAEMENTUM**, Augmentum: Gallis, Accrementum, Fligium Childberti III. Reg. Fr. apud Mabillonium de Re diplomat. pag. 477. *Interrogatum fuit ei,*

si ipsi gentes suos Ibo quandoque ipsa portione sua in supra scripto loco ordato ipse Helmsi Alberti per me Crescentium delegavit vel firmavit. Supra: Quicquid ibidem sua fuit possessio pro suo Crescentiano delegavit vel firmavit.

† **CRESCENTIA**, Fructus in aliquo fundo crescentes, necnon etiam locus ubi crescant, et unde advehuntur: quem locum Gall. dicitur, Cris. Sigillum Ludovici VI. Regis Francie. etc.

1. Collect. Ampliss. col. 84. *Dono similiter et deciman annorum mea, et aliena, et legumini de Aquilino, et omnium Crescentiarum manuum, si qua in ea fuerint factæ. Pluries occurrit apud Rymet. ut tom. 12. pag. 7. col. 2. Mercatidians quascunque, de quascunque Crescentia tam de Lantur, etc.*

2. Pro alia novis ejusdem Crescentia et patris ejus sui veteres (lamm.) Et pag. 103. col. 1. *De triginta et tribus domibus suis annuatim de Crescentia partium Francie, Gasconie et Burdegalis in regnum Anglie adducenda.*

3. **CRESCENTIA**, Accretio, augmentum. Abbatis. reg. Lantur. etc. Cod. reg. 5191. fol. 53. r. *Procurator dictam fundationis de redditibus dictæ capelle debet Crescentiam luminis ultra ferre.*

4. **CRESCENTIA**, Locutio sine traditio peccoris sub augmenti habendi vel dividendi conditione, idem quod supra Crescentia. 3. Charta san. 1188. apud Cluniac. *Si homo nostri altius bonum munus ad Crescentiam dederit, secundum quod evenerint inde habuerit, de censu solvi non debet. Bona, et si in ea in chatel nostri dixerunt. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 132.*

5. *Unaqueque vel suppliant ante in Crois et en chatel a Gros Chartoph. Ann. ann. 1391. in Reg. 145. ch. 404.*

6. *Comme le suppliant et son frere eussent pris a Crois et en chatel deux buefs, et vide Crescentiam.*

7. **CRESCENTIA**, Silva cædua, Gall. Bois taillis, ubi arbores crescant. Charta Othonis. Abb. S. Remig. Senon. ann. 1311. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 127. *Quæ res vacet cum arborum sequentibus potest ire et depascere pro totum dictum nemus et Crescentias sui acinus dicit notari. Vide supra Creisiammentum.*

8. **CRESCERE**, Præteritum, Glos. Gallis Catalane sub Jacobo Rege Arag. ann. 1291. MS. *Quod si aliquis fuerit repletus de bandis, quod ille qui replebit, non possit credere de dictis pueris, quem scilicet voluerit dare: quod si ipsi fecerint, quod dicitur sicut sui et suorum in perpetuum, sic quod non possint renunciare ipsæ sine dominatione, vel potestate. Cuius lemmæ sic concludit. Ite. Gallis qui replet, potest Crescere parent, quem voluerit dare baptizari.*

9. **CRESCERE** BE SUPER ALIUM, apud Lobanum in Histor. Brit. tom. 3. pag. 324. *est Invadere res alienas, Gall. Empieter sur quelq'un: Alter eorum super alterum se Crescere non potest.*

10. **CRESCERE**, Crescere, fervere. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7611.

11. **CRESCERE**, Augere, Gall. Accroître. Errud. de Prema ann. 1222. in Chartul. Cassan. Col. 102. *Crepusculum fol. 322. col. 2. Hanc itaque venerationem debent dominus G. Valentianensis episcopus et dominus Lambertus de Castellione minere, et approbare, aut Crescere, ac quendam quod excedere videtur. Glosar. in Testam. Jo. II. dicit. Brit. ann. 1304. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col.*

1180: *Et vult quod nos excoctores... presentent Croicid a ceux qui n'ont servi, et si volent quod nos excoctores eadem notionem, in Poemate de Hou MS.*

12. *Si illo et Normendo, vixit tom. 8. dicitur. De Plures il vult Creiare: mes hoc il refusa, Item est, et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

13. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

14. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

15. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

16. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

17. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

18. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

19. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

20. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

21. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

22. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

23. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

24. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

25. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

26. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

27. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

28. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

29. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

30. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

31. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

32. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

33. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

34. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

35. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

36. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

37. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

38. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

39. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

40. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

41. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

42. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

43. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

44. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

45. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

46. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

47. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

48. **CRESCERE**, Cris. Hist. Chart. ann. 1288. in Venet. Hist. Hissior. tom. 1. pag. 228. *et ad hoc ille sibi dicit: et sicut. Brevis il requirit, et il refit il donat.*

* **CRIBELLATUS**, Cribratus. Gall. *Criblé*. Vide locum in *Flagella*.

* **CRIBELLUM**, Cribrum. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. mss. 7894. *Cribellum, Cribé*.

* **CRIBARE**, Cribrare. Stat. Versell. lib. 3. pag. 73. r. : *Si receperit molinarum vice conductor ad macinandum quarfarum nec ramos frumenti casuallia, et bene Cribati sine Priap.*

* **CRIBULUS**, [Cribrum. Gall. *Criblé*.] Charta Edwardi II. Regis Angli. tom. 2. Monastici Anglici, pag. 424 : *Regem soliti augustinus perplexis in molendinis, et 4. Cribulis facere avenarum de molendino badiaco, etc.*

* **CRIBARIUS**, Qui cribra conficit. Gloss. Graec. Lat. : Κριβαριος, Cribarius.

* **CRIBRIONES**, In sala excoctores, ac ministri iuridici, juxta Sambucum. Decreta Andreae Regis Hung. cap. 24 : *Comites iure Comitatus sui tantum fructuarius, cetera ad Regem pertinentia, scilicet Cribriones, tributa, boves et duas portas castrorum Rex obtinet. Idem Decretum apud Raynaldum ann. 1332. num. 18. habet *Libriones*.*

* **CRICA**, ut Greco, Parvus portus. In portibus et *Cricis*, apud Rhymerum tom. II. pag. 311. col. 1.

* **CRICELLA**, Avis species. Classé MSS. ad Alexandrum Iatroscopistam Cod. Reg. 1380. *Ataphenis, Cricelle, quondam dicitur esse cadaveris avis. Nos Cricellus appellamus hos accipitres, quos Latini *Tinnuaculos* vocant. Vide Julium Scaligerum in Arist. de Animal. pag. 350. et Salmasium ad Plin.*

* **CRICWARDIA**, Justitie ministri, vox Belgica. Charta Phil. comit. Flandr. pro libert. franc. et castell. Brug. ex Cam. Comput. Ind. 1274. *Comites nunciamus, bannarii, et homo prolocutorum accipit, et in causam trahitur vel a Cricwardia, sine alio aliquo alio. Post iudicium scabitorum, si Cricwardia falsitatem voluerit aliquem scabitorum, etc. Idem videtur atque *Cricwarder*, in Ch. ann. 1323 : *Le bailly, leur Cricwarder, ou autre official des countes de Flandre, etc.**

* **CRIDA**, Bannum, proclamatio que per preconem fit; *Grida Italica*, Gallis *Cry public*; [*Grida* quæ fiat, etc. in Conventionibus Caroli I. Andegav. Comitit. Provincia cum Regis. Ann. 1357 : *Præconationes sine Crida*, in Charta Philippi de Sangheto ann. 1317. e. MS. D. Brunet. *Vendere ad Gridam*, in Litteris ann. 1313. ad Car. Com. 13. Ordinat. pag. 253. *Injungeré Cridas*, in Processu ann. 1389. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 129. col. 2. *Grada*, in Consuetud. Mediolan. cap. 498. *Crida*, in Processu Philippi Franc. Regis ann. 1374. tom. 3. Ordinat. pag. 455.] *Grise*, in Charta 1314. apud Guichenonem in Hist. Sabaudica pag. 147. et 148. Consuetud. Solensis tit. 29. art. 13. 19. et Batoniensis tit. 15. art. 1. 6. [*Criage*, in Edicto Caroli VI. Francorum Regis ann. 1413. art. 92.] *Cridas Itali*, Nos *cries*. A *Quartiere* de ducit Scaliger ad Priap.

* **CRIDA PIGNORUM**, Tributum a Dominis locorum perceptum pro rebus hæcæ posita venditis. Vide Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 37. nota 3.

* **CRIDICUM**, Simili notione, seu tributum pro proclamatione vini venalis exsoluit. Extenta iurum que levantur a Comitibus Sabaudie apud S. Symphorianum de Auxonne ann. 1360. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 97. col. 1 : *Item habet Duplitas in villa S. Andree mensuras vini et Cridicorum pedegium, et bestiarum portanum unum venale per*

*terræ, etc. Et pag. seq. col. 1 : Item de qualibet vineyellata vini exposita venditioni in villa predicta, levatur qualiter denarii ; videbatur videri denarius pro Cridicando, et tres denarii pro mensuris, etc. Vide ejusdem tom. pag. 77. sub finem. Vis illud appellatur *Criage* in antiquo Instrumento Gallico Tabulari Calensis pag. 71. Item les mençures a bû et a vin sont de l'Eglise, et le Criage du vin, et le menage du bû et des moars, etc.*

* **CRIDARE**, Clamare, proclamare, de his dictum, qui vendunt vinum postea. Regestum Parlamenti ann. 1491. apud Baluzium Hist. Averni. tom. 2. pag. 642 : *Pro cadem bona Cridando et substatendo, de plus offensé et vilaine, et de plus tori vendendo, etc. Rursus occurrit apud Muratorum tom. 8. col. 432. et 434.*

* **CRIDARE**, Eadem notione legitur in Statutis Massili. lib. I. cap. 38.

* **CRIDA**, Proclamatio, ut *CRIDA*. Arrestum Parlamenti Tolosani pro Episcopo Albensi ann. 1408. die 2. Martii : *Officiarii prius faciant Cridas et præconationes in ipsa Civitate Alpina.*

* **CRIDA**, Conclamatio ad arma, seu clamor publicus, quo edito, cives aliqui locorum homines accedunt tenentur. Stat. versell. lib. 4. pag. 115. r. *Item quod omnes homines civitatis et districtus Vercellarum teneantur ire ad Cridas et strentias, quas audient fieri alicuius in exercitu, et Vercellarum, et districtus Vercellarum banderiarum et præconum, cum armis et sine armis, secundum quod parati essent. Lit. Gall. episc. Lingon. facti 1428. tom. exordium. reg. Fomes pag. 251 : *Et avec ce, seront tenu les habitants de la ville de S. Louis de aller au Cry de Gurg, et avec les autres de la province de ce Cry, pour aller au Cry 148 : Tous et toutes doivent aller au Cry communément, quant Cry de feu ou de meurtre aient. Vide infra *Cryum*.**

* **CRIDAFORA**, Eodem intellectu. Stat. Montis-reg. pag. 245 : *Accusationibus factis ad mun officium revertatur, nisi iustam causam habereat agnoscendis, nec citationis facie de eo coram exstia, vel propter *Cridaforum*, vel aliam evidentem causam et probabiliem. Vide Bifora et *Crisifora*.*

* **CRIDARE**, Publico banno edicere, per preconem publicare. Inquisit. ann. 1308. ex schedis P. de Macquignis : *Bajulus tunc de Moveris pro domino Barallo fecit Cridari in pona I. solidorum, quod non in adventu de Moveris, contra prius eorum idem. Chron. Estense ad ann. 1307. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 358 : Tunc dom. Marcho Cridari fecit 1428. tom. exordium. reg. Fomes preparati essent, ut viriliter contra inimicos accederent. Occurrit præterea apud eund. tom. 16. col. 874. in Hist. Lugdunensi. pag. 130. col. 2. et alibi passim. Vide supra.*

* **CRIDARE**, Clamare, vociferari, Gall. *Crier*. Hist. Cortusior. lib. 2. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 480 : *Plures et ipse universum usque ad palatium habitantibus dom. Canis Cridantes et diventes : Vixit populus Vicentie, et Canis de Scala positus moritur. Cridando alta voce : moriturus Echellius, in Chron. Piseum. ad ann. 1312. apud eund. tom. 16. col. 481.*

* **CRIDARE**, Fame, fame interire, quod non nisi clamare, quo fame explietur, Gall. *Crier* a la fame. Chron. Mediet. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1138 : *Patet ipse crudelis fuisse, quod inconvenerat pedegium, et sicire et inflicere in carceribus *créditi**

*fame perire faciant ; et gaudent et arbitrat audiendo incarcerationis fame *CRIDARE*.*

* **CRIDATIO**, Proclamatio, edictum publicum. *Cry*, pro Jure banna indicendi, in Libert. ville de Tanxay ann. 1352. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 63. art. 14. Charta pro Archiep. cl. capit. Lugdun. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 337 : *Proclamationes et Cridationes, que sunt et hactenus fieri consueverunt in dicta civitate, etc. Cridatio et Crya, et cetera, et cetera. Cives appebantur. Charta ann. 1403. in Reg. tunc. comitat. Pictavi. ex Cam. Comput. Paris. fol. 81. r. : *Jehan Girart Crye de Genay, et cetera, et cetera. Cridatio, Crye et tunc...* Item pro priore de S. Maurice de Genay huit deniers de rente, pour appeller et faire venir les gens au service de saint eglise le Jeudi, le Vendredi et le Samedi de la semaine sainte. Item sur la cure de Notre-Dame de Genay pour sensible cause, huit deniers. Vide *Cride*, pro *Cude*, legendum opinor, in Libert. ville de Poyssay ann. 1386. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 700. art. 4 : *Pourront (les consuls) crier et faire parler par les Cus (le Cude) de la dicta ville de leur propre autorité, et les choves et causes appartenantes à leur consail. Ita et *Cride* seu *Cride* pro *Cude*, Libert. Montis-olivi ann. 1312. tom. 7. exordium. et *Cride* seu *Cride* pro *Cude*, Mullus bladorum revenditor. sit ausus emere bladum, cujusvisque conditionis bladum sit, revendendis causis nec coguendi, nec *Cride* seu *Cride* pro *Cude*, nec assensum, domi frumenti ultra quidem solidos valuerit testatur. Le Roman de Robert le Diabie 315.**

Lors soit marché le Cricours,
Et le maître devoué,
Pour son don leur se vendent.

* **CRIDUM**, Inclamatio, dum crimen aliquod capitale perpetratur, nostris *Cri*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 68 : *Opportuné quod dictus Chartrop, finem hostium annu frangi, moneret Cridam contra defunctum et suos complices. Vide supra *Crida* 2.*

* **CRITIA**, Querimonia adversus aliquem clamoribus publicis significata. Inclementia Arrest. peritum. Ann. 1378. in Reg. 2. Olim fol. 40. v. : *Burgenses Cadomenses qui conspiraverant in prepositis, et qui procuraverant Critiam contra adventum regis, contra prius eorum idem in raditu suo de Casarsburgio, et demum, etc. Faire *critia*, pro Designare, Gall. *Piqueter*, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 129. Chartoph. reg. ch. 357 : *Philippus.... prist un baston à terre, qui illec esloit jadis, et qui faisoit Crida et passe de leur jent, etc. An inde *Crigitum*, et *Critum*, hactenus in aliis Lit. ann. 1478. ex Reg. 205. ch. 130 : *Le suppliant arriva en un jent où on jenoit à la bouille, près d'une atache au Criguel.***

* **CRIENTIA**, Inquisitio anni 1390. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 129. col. 1 : *Item dom. Comes habet apud Avanton in dominio I. Corvatum ad Capellam Albam continens 16 joralties terre, in quibus Mistrales capitul 4. garbas, et Crientas et solagium. Annotat eruditus Auctor *Crientas* dici pro *Carientas*; sed quid sensus *Carientas*? Estinuerit *Crientas*, quas idem pato, quod *pasas* *Creentum*.*

* Eadem notione qua mox.

* **CRIENTIA**, Idem quod supra *Cario*, ius prelie quod in quibusdam ex officio decimarum carro vehbat, frumen-

tum nempe quod de manipulis exco-
debat vel excoctetur. Crice appella-
tur in Ch. Ann. 1389, ex Charta S.
Mart. Pontif. fol. 35. v. : *Comme
Pierre Dardel et Jehannin Dardel....
disoient qu'est : et leurs predecessors
aveient ou avoient questionné et de tout
temps à prendre, à avoir et à recevoir les
trois parts de Crien, qui estoit fait du
grain venant à la grande demersee du
terroir de Montmorillon, depuis l'en-
tre acoustumée à faire Crien ; lequel
Crien les gens d'iceulx escuier eussent fait
ou fessent aucune fois outrages et ou
excoctive quantes fois questionné et de tout
de la diemne, etc.* Charta Will. Norman-
dus ann. 1042. in Reg. 133. Chathorp.
reg. ch. 542: *Adjo insuper Crisientis unam
partem in Cria. ann. 1389, duo suffraganeis
ad incedum adjo.* Alia Henr. reg. Angl.
pro monast. de Exaquo in Reg. 64. ch.
181 : *Qua donec Willielmi de Merchevo
mensuras pascuis in Crisientis Crinchen,
Arista vulgo Darbe, in Charta ann. 1388
ex Reg. 50. ch. 107. Le bled bien vané et
appareillé de paille et de Crinchen.* Vide
supra Crispianum.

† **CRICIA**, sive Crida.

† **CRIFIA**, Vide Cruphia.

CRIGNUM, Panis vel cibum qui fit ex
tribus partibus farinis, hordei grossi, et
una parte subtili, Matth. Silvatic.

† **CRILIS**, CRILUS, an Crilum, Gall.
Crilbe ? Reg. episc. Nivern. ann. 1287 :
*Item quilibet qui vendit archas suas
seculares, nullo modo, laudat
debet in festo S. Crisci vi. denarios, ex-
cepto quod venditor Cristorum non debet
nisi suam denarium.* Vide Crilus.

† **CRIMINALIS**, sive Crimen, capitale.
Vide Crifitas. Multa peculiariter.

† Lit. ann. 1388. Inter Probat. tom. 3.
Hist. Nem. pag. 57. col. 2. Criminali-
tatem hujusmodi in Crisientis scilicet
convenientes, abolendo ; tollendo prorsus
omnes criminis maculam atque notam.
*Crisiemo, pro Crime, in Annal. regni S.
Ludov. edit. reg. pag. 184. Criminali, Fu-
nestus, in Lit. remiss. ann. 1499. ex
Reg. 206. Chathorp. reg. ch. 908: Lequel
Sombret estoit fort et puissant, dangereux
et Criminel de la mort. Vulgo dicimus,
Qui a la main autheureuse.*

CRIMINARE, Crimen alicui impingere,
de crimine accusare, apud Matthaeum
Paris ann. 1291 : *Miles super hoc Crimi-
natus attachatus in Carcerem.* Ann.
ann. 1019. cap. 15 : *Et si jurare licent
ex parte Regis, Criminatus habebat licentiam
jurandi.*

† **CRIMINOSUS**, Reus. Auxilium de causa
Formosul : *Quidam itaque Presbyter, ut
puta heri baptizatus, et ipse Criminatus, et
quidam alibi non scietur.*

† **CRIMINOSUM** CRIMINUM, Gravius delictum,
in Statutis Agerii II. Ep. Cacer.
MSS. ann. 1280.

† **CRIMOR**, La longes de si capilli.
Glossar. Lat. III. 511.

CRIMALE, Crimen instat plene seu
Criminum completorium, cujus passim
usus in Cracoviensi Ecclesia in Processio-
nibus publicis. Occurrit in Vita S.
Stanislae Canonici Regularis Lateranen-
sis.

† **CRIMALE**, Discerniculum seu Accu-
satorius. Odo de varia fortuna Ernesti
Bavariae Ducis inter Anecdota Martenii
tom. 3. cap. 343.

—, *Selectioris Crinis capillus*
Crispat, et inserto necesse dicitur in auro.

Agitur de virgine. Apuleius in dial. *Crini-
tis axis* ; Ovidius vero, *Curem Crinitis*.

† **CRINALE** IOSTIS, Comae stellae sci-

liet, quam crinitam dixit Suetonius in
Caesar. cap. 88. Reinard. Vulp. lib. 2.
vers. 570.

*Crinili rinxit volu, notandis regibus index
Crinili viam occupat igne zeos.*

† **CRINARIUM**, sive Idem quod Crinitis,
Sertum. Narrat Anonymus in Libro
de Vita S. Berengii, apud Mabillonium
in Actis SS. Benedict. ssec. 4. part. 1.
cap. 204. sanctum Abbatem Pippini in-
dignationem incurrisse, eo quod, cum
quodam in Ecclesia solus Crisarii
nomen tum gestaret, nec deponere vellet
Pippinum, ipsum ad osculum admittere
noluit.

CRINES, Punice in cute et Crinibus, in
Speculo Saxoni. lib. 2. cap. 13. § 1. Crinis
et cutis tormentis subiecti, art. 28. § 3. Ad
cutem et Crines condemnari, lib. 8. art.
3. § 1. Demerari cutem et Crines, in Wi-
chtild. Margdeburgensi art. 19. § 1. art.
44. § 1. art. 96. Cutem et capillis privari, in
Chron. Laurisbach. pag. 74. 75. Cutem
et capillis amittere, in Lege Familiae
Burchardi Episc. Wormaniensis. Vide
Deavatitio, Corium et Cutis. [§§ Grimm.
Antiq. Jur. pag. 702.]

CRIPSES LAUDINOSE VIRGINI DEDRATU-
RES, in Lege Bavar. tit. 7. § 4. Quibus
ad amoris incitamentum malis sribus
soli solent.

CRINES MULIERI INGENUE CAPULARE, in
Lege Burgund. addit. 1. tit. 5. Vide
Capilli.

† **CRINE** nostris, Coma, capillus, vulgo
Chenevire, Vita J. C. MS :

Anda ostendit plus vest aut

Plus avoient blanche la Crine

Que Doers de li, se plus d'ennemi.

† **CRINUM**, sive pro Scrinium, Arca in
quibus praeservantur pretiosiora. Chroni-
con Commodillae inter Fragm. Hist.
Stephanosii MSS. tom. 2 : *Hic jacet in
typo vase corpus S. Iuliani, in quo sepe-
rit cum Rectoris Episcopus ; Hainaldus
vero Petragoric. Episcopus, qui martiri
Martyr fieri, collegit cum in Crinis li-
gneis infra vase repositis.*

CRINULE, Sertum. Albertus Argentini-
ensis in Chr. pag. 114 : *Prædentibus
autem illis cum Rege ejusque filius, Rex
cuiuslibet filiorum et Joanni Ducis unum
Crinule rostrum posuit super caput.* [Pro-
cessus de SS. Virg. Elisabeth. lib. 3.
Junii pag. 136 : *Quoddam Crinile sine
sertum, quod S. Christiana in capite suo
sancto, dum vixit, tulisse et habuisse
dicitur.*]

CRINULE nuptiarum virginum, pro quo
est reformationem dotis non habentibus
solventur maritus 30. (marito mortuo)
aut possessio, ubi 8. maritum sit pro-
ventus : nam indota mulier 30. maritus
solventur, ex Consuetud. terræ Cra-
coviensis.

† *Consuetudinis hic laudata virgo sic
legitur inter lit. Polon. tom. 1. pag. 326 :
De Crinili nuptiarum virginum. Item
dum aliquis capiti sibi matrimonialiter
virginem seu puellam, et privator vita
non reformata eadem uxor exstitit, illa
uxor accipiet pro Crinili maritus triginta,
aut possessionem, ubi trimum maritum
esset preventus, habebit tantum donec
sibi perhibetur Crinile, tenendum.*

† **CRINISUS**, Crinitus. Vita S. Co-
lumbæ Abb. tom. 2. Junii pag. 232 :
*Quendam Crinisum ignem globum et
valde luminosum de vertice S. Columbae
— accendit et vidit.*

† **CRINIRE**, spargere, in Gloss. Lat.
Gr. Status lib. 4. Thebaid. v. 217 :
Procedit Crinire coles alva.

Ubi vetus Schollastes : *Ut habeat olivæ
folia pro crinibus.*

† **CRINUS**, Flos, depravate a Gr. *aprov-*
et, ut notat D. Falconet. Utitur Aethi-
cus, ut videre est apud Reines. Var.
lection. lib. 1. cap. 18. pag. 46. quovid
obstreperet Evidius in Epimetro suo Hal-
lucinati. Rhenisi.

CRINISATUS, Ex crinibus factus vel
natus. Sidos, Carmine 22.

—, *Hic crinatus juncat Pegasus assis.*

Vide Sirmundi Notas.

† **CRINITA**, Pulchros cincinnos ha-
bens. Gloss. Lat. Gr. *Crinitis, Crinitæque.*
Vide Crinitis.

† **CRINITÆ**, Hæretici, de quibus ita
Monachus Chistery, in Chron. ab ann.
1107. ad ann. 1184. *Item in anno 560.
Anno Domini 1146. hæresis Crinitarum
intra Britanniam pulsat, cujus princeps
fuit quidam Crinus nomine, qui se
filium Dei nominabat, et quoniam esset
idiota, de divinis tantum disputabat, abo-
que sacris ordinibus missam celebrabat,
episcopos et archiepiscopos ordinabat, et
alia multa ecclesiastica perpetrabat....
Anno Domini 1147. Henricus ab Episcopo
concilium celebratur, in quo
Crinus hæreticus condemnatus est. Sed
impetrata impunitate, iterum in car-
ceres abiegit, et ibi non multo post
mortuus.*

CRINITI, CRINOSI, Eðrónaxos, in Glos-
s. Gr. Lat. apud Francos Reges dicti,
et precipui et illi Crinoti, qui soli
crines promittere licebat. Merovingi, seu
Crinitii, in Chron. Andrensi pag. 388.
Lix Salica tit. 86. § 1 : *Si quis puerum
autem Crinotum, aut Crinotum, aut
occiderit § 2. Si quis puerum Crinitum,
sine voluntate parentum totonderit,
ducentis Childibet Regis § 2 : Ut
Mulier de Crinosis et de Crinosis ab eo
conjugio. Vide Stephanum Baluam ad
hunc locum. Chronicon Moissiacense :
*Ille dedit eis consilium, ut eligerent Fara-
conduum, et levarent eum in Regem
super se ex genere Princi Crinitum, et
Viennensis in Chronico, ubi de Chlo-
done : Abine Franci in finibus Thorin-
gorum habitantes, Crinitos Reges habere
solerant. Avitus Viennensis Episc. ad
Chlodovechum Regem : Cum sub casside
Crines nutritus salutaris galeæ sacre
unctionio induerit. Gregorius Turon.
lib. 6. cap. 29. *Hic Crinitus in
Gallia, et diligenti cura nutritus, (ut
Regum istorum mos est) Crinum flagellis
per terga denudis, etc.* Vide Almonum
lib. 6. cap. 61. § 1. Crinitus lib. 8.
cap. 10. *Sed cum ignorare quam
esset, a Cesare prolixo cognovi Chlo-
doneum esse. Et mox : Una tantum pars
capillorum que Crinitis obvolvunt, nec defini-
erant, alia vero cum ipis Crinitum fla-
gellis intacta durabat. Idem de Vittis
Patr. cap. ult. : Nec ille ut quidam di-
misit capillum flagellis aut barbarum
dissectione plauderet, sed certo tempore
capillum tondelat et barbam. Gesta Da-
roberti I. cap. 14 : *Rex autem super
ripam fluminis stans, galea indute capite,
Crineque cum Crinitis obvolvunt habebat,
et hæc nudum, galea celerissime in suo
capite deposuit : cum nudatum a galea
apparuit caput Regis, agnovit enim
Bertholdus Regem.* Et cetera. Et cetera
bertas de Margor. domus : Danielum
quondam Clericum cesarie capitis cres-
cente Reges Franci constituent, quem
Chispericum nuncupant.... quid. Mer-
ovius, ut aliud, dicit antiquitus Nave-
nulo capitis crine ictis arant. Rati-
hardus in Carolo Magno : Neque Regi***

aliud relinquatur, quam ut regio tantum nomine contentus, Crine profuso, barba submissa, solio residet. Sidenius lib. 1. Epist. 2. Theodorici Gothorum Regem describens, ait, aurum lepidius (sic ut non gentis est) Crinum superciliis flagellis operiri. Carm. 5. de Francis :

.... Nulli suffus aures Corollae
Aut frontem Coma tracto pectus, nudatque Corvis
Suturam per dextra laet.

Ubi Savaro et Simondus. Scribit Scyllites pag. 362. apud Armenios praecipuum fuisse hoc *Kepivov* familiam, ut pote Regiam. Macrobius lib. 3. de laetiorum fuisse scribit.

.... Tertius in plexum ponens Crines,
Aut oculos revolvens, et rorans variis donis
Fingens, et appollis caput mactare capillis.

Ut et Martialis lib. 4. Epigram. 32.

.... Multosque flagellum
Gallo comas : tertius enim Plasco, comas.

Hinc Starchabius apud Saxones Grammaticum lib. 3. Viribus comis mactare redimiculum (sicut non oportere monuit. Idem Saxo :

Spicula necantur tertum redimicula Crisem.

Ejusmodi in Regibus prioris stirpis crinum flagella intueri licuit in Portali Ecclesiae S. Germani Praetensis Lutetiae. Vide Anulum Childeici apud Chiffelium.

Ceteri et plebe tonsi erant, ut auctor est Agathias lib. 1. Gregor. Turon. lib. 3. Hist. cap. 1. *Debet velociter adesse Partius, et habito consilio pertractari oportet, quid de his fieri debeat: utrum incius cavere, ut reliquis plebs habeatur, etc. Vide Savaronem et Simondum ad Sidenium lib. 1. Epist. 2. Crinum agnominum ad Legem Salicam tit. 26. Hotomatum et Mathaeum in Franco-Gall. cap. 7. At haec quidem obtinere sub prima Regum Francorum stirpe: nam sub altera Reges non promissis ac in flagella digestos, sed decurtatos crines, atque adeo ceteri et plebe gessere: quod postea cum colligi daretur ex Caroli Magni et Ludovici Filii sigillis, et Lotharii et Caroli Calvi imaginibus, quas delineari curavit Stephanus Baluzius in Notis ad Capitulum Caroli Magni. Memoriam cap. 1276. 1278. 1279. 1284. 1335. 1337.*

CRINON, xpiwv, Liliium. Locum vide in *Roem.*

CRIMONES, [Barba infra nares.] Vide *Gravi.*

CRINOSI, Vide *Crinoti.*

CRIOBOLUM, Κριόβολον, Sacrificium Marti Deum vulgo obtinuit, sic dictum ab arietibus canis. Teurobolium a bobus. Memorant Criobolia in Inscriptionibus Gruteri 27. 3. et 4. apud Muratorium tom. 3. pag. 74. Vide Salmasium in Notis ad Lamprid. in Hellogabalo cap. 7.

CRIODOCHE, Machinamenti genus. Vitruvius lib. 10. cap. 18: *Constituatur autem in eis (turbis) machinae vocatae china, quae Graeco Criochoche dicitur.* Philander exponit turbem arietis: Turnebus machinam ex arietis et trobe: Baldus machinam, quae arietem recipit. Haec post Carol. de Aquino in Lex. milit.

CRIOULLA, Tibertius Navarrus in Miraculis S. Francis Solani, Julii tom. 5. pag. 891. *Florens nigra Criolla ad artem debet esse parata fuit.* In tumulo Solerius: Hispani vulgo appellant Criollos, qui ex patre Hispano et matre Indu nascuntur. Hinc *Criolla* vocatur mulier, quae hoc modo nata est.

Ab Hispan. *Criolla*, Academicis nostris *Criolle*, vulgarius *Creole*.

CRIPA, pro Crypia. Vide in *Cumba 2.*

CRIPHA, Vide *Cryphia.*

CRIPHES, Frax, Papia MS.

CRIPIDO, Vide *Crispido.*

CRIPISCULA, Piceae plantae species. Glossar. Ital. Gall. ann. 1532. ex Cod. reg. 1120. *Cripiscula, Croudeille* dicitur a *Crispa*, plantula ex melle confecta et farina, in Amalthes. Vide *Crespelle.*

CRIPPA, Panni genus. P. idem quod Cripha dicitur *Cripe*, Itali *Crespo*, Bombeyicus pannus crispus tenuis. Vide P. S. Modueneus tom. 2. Julii pag. 309: *Proter vestes nostras communes nihil portantes de omni Crippe.*

CRIPTA, CRIPTELLA, Vide *Crypta.*

CRIPTURA, Raptura, fractura. Italia *Criptura*, nostris *Cresura*. S. Audenus in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 24: *Vedit ex fronte Basilicam... parietem ex parte dissipatum, Cripturamque imminentem ac ruinam minitantem instare.* Et cap. 43: *Apparuit sicut in perietibus, veluti arcus in rotando praeruptus ingens Criptra, ut liquido cunctis patesceret, sed id notu fieri quod disponeret, ac per eundem modum habere agere, quod nimirum videretur hoc opus Cripturam praere. Vide *Crepatura.**

CRIS, pro Res, in Capit. Longob. ann. 743. in Bruner. in Diplom. tom. 1. pag. 262: *Duxit prolium et Cris meliorata.*

CRISANTICUM VIXUM, t. *Aureum*, reperitur in antiquis libris. Glossar. apud Simon. Jaurens. ex Cod. reg. 6555.

CRISATUS, Aureus, pro *Chrysatus*, *χρυσος*. Glossar. Lat. Ital. MS.: *Crisatus, dorato*. Vide *Chryseus.*

CRISCELECTRUM, *Crisum similis aureum*. In vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. pro *Chrysoclectura*.

CRISUEUS, Canus, nostris *Gris*. Durandus lib. 7. Rat. cap. 23: *Capiti quoque nigri et Crisei, caro candida, etc. Chaeueus grtis. Vide Griseus.*

CRISIBIE, in Propheta, Erugo vel rugio mentium. Papia MS. Bituricensis.

CRISIS, Glossographus ad cap. Significasti. De elect. *Apocritici dixerunt Nuntii Dom. Papae, q. Secretarii, nam Crisis quondam dicitur Secretum.*

CRISMA, pro *Chisma*, in Indico MS. Benedictionum Ecclesiae et Dices. Constantinus fol. 4. *Dicitur Resores aditus, pro Crimate xx. den.* [Arth. ann. 1232. in Kremer. Histor. Ardenn. Charul. Strapp. num. 40. pag. 334. Orat. ann. 1290. ap. Suden. in Cod. Dipl. tom. 3. pag. 187.]

CRISMALE, pro *Chismale*, Pannus lineus cera imbutus, quo altare cooperitur. Pontif. MS. eccl. Elensis. ubi de consecratione altaris: *Ministri autem altare lintheaminibus et crismale benedicunt, subposito prius Crismali sine panis lineo cerato ad mensuram altaris facto.* Vide *Chisma.*

CRISMOM, Nota que in libro se voluntate insinuat, usque ad aliquod notandum ponitur. Papius in MS. Biturice. *Crismom vel Chriomom* proprie est Monogramma

Christi sic expressum

Vide Benevate et *Chriasmus*.

Quod hac nota in libris *xpiwv* notarentur, sic appellatis, nam a Christi monogrammate, licet ejusdem figuræ.

Vide Menag. in Diogen. Laert. pag. 161. Vide supra *Chrestus*.

CRISOBOLUM, Vide *Chrysobolom*.

CRISONUM, Naxartium. Vide *Cressa*.

CRISONPHALX, Nomen officii, non proprium, quod addita voce *Theaurarius* explicatur, *Chrysophylax*. Mirac. S. Maurii, tom. 4. Sept. pag. 70. fol. 2: *Adversus eum, qui potestate superbiat Crisonophalar, theaurarius, eius alii officialibus clientibus.*

CRISOPOLUM, Causopolim, perperam pro *Crisopolim*. Bulla aurea, in Instrum. Pisano. Legat. ad Alexium imper. CP. ann. 1189. tom. 3. Cod. Ital. diploma. eccl. 1192: *Item ubi dicitur in Crisopolo, non officium eum, etc. Ita plurimè semel Crisopolim. Vide Crisopolim.*

CRISPA, Plica, Gall. *Pli*. Translatio S. Antonii tom. 1. Mail. pag. 767: *Reconpositi... plicas seu Crispas vestis ipsius, iuxta Regulam et Ordinem S. Diminici, similiter lumbi depictas. Quod depictum, imaginem, vestem et Crispas, etc.* [Vide supra *Crispa*.]

CRISPA, Piceae plantae species. Neerol. eccl. Bitur. MS.: *Scendum est quod in carpistris debet colligi canonicus habens in capite solidos pro Crippe. Vide supra *Cripella*.*

CRISPATIO, in Musica forsam est Sonus inflexio crebris spiritui variatus. Gall. *Fremit*. *Crispation*, vocat. Bened. tom. 2. cap. 688. de significatione litterarum in superscriptione cantilenæ: *R rectitudinem vel rasuram non abstrahit, sed Crispationem vocat.*

CRISPUS, Vide in *Crispino*.

CRISPELLE, Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 35. et *Udairicus* lib. 2. *Consuetud. Cluniac.* cap. 1. ubi de signis *Crispellæ* signi *Crispellæ* signi, addit *Udairicus* [cum Bernardo Ord. Cluniac. part. 1. cap. 17.] vel ut alii dicunt, *frigidoletum* cum pinguis accit crines, quasi crispes eos facere crispas. [Rustici apud Normannos vocant *Crespes*, ova pauca mixta cum farina, et in sartagine fixa.] [Vide supra *Crespellæ*.]

CRISPIES, Leprosion. *Germ. Kaffs oder Heiligesgeschens*. Vocab. vet. ann. 1182. *Theca reliquiarii. ANGL.*

CRISPICAPILLUS, *Chrysip*. Glossar. Lat. Ital. MS. *Qui Crispus dicitur Capillus*.

Seu circinnatus: nam *Crespi* dicunt, pro *Frivis*, ut ex Glossar. Lat. Gall. Cod. reg. 7002. colligitur: *Celamintum, scilicet Crispum, Crispum, Celamintum, Crespiu*. Vide *Crespinio* appellatur, qui circinnatus capillos habebat, vel cui nomen erant *Crispius*. Charul. Roberti primogeniti comitis. Flan. ann. 1236. de Curiaque. *Movers* ex Cam. Comput. Insul. fol. 18. v.: *Bauduin et Robert Crespius freres, dit les Crespauls d'Arns.*

CRISPIDUS, Proprietarium, vel 4. anguli altaris. Ita Papias: sed *Crepidlo* legitur in Levit. cap. 1. 15. et apud Ezechiel. cap. 45. 15. ubi de *Crepidine* et angulo *Crepidini* dicitur. [Vide supra *Crepidini*.]

Sangerman. n. 501. habet *Cripido*.]

[Vide supra *Crepidus 2.*]

CRISPIE, de clamore gallinarum dicitur.

CRISSE, *Cesere*. *Clusium movere*. Papias MS. Codex Biturice. habet: *Cresvens, Crissans, Clusens agians*. Apud Juvenalem et Martialem, *Cesere* est cium more causam clusare. *Movers* et translati apud Persium est adulari, qui clum capes adulantur caudam et clunes movent. Remig. Autissiod. Commentar. in librum de Musica Martiani

tur Regi 40. lib. le Croy vero proxime interfecti.

3. **CRO**, Crocy Angelis, ex Crenosa et cruda terra, vel pulvis. Ingulvis pag. 838: Et quia pulvis hujus Crocyland, ut ipsum nomen indicat, nam cruda terra et crenosa significat, etc. Eadem habet Ordenica pag. 541, ex Vita S. Gilberti cap. 40.

CROTA, Eadem notione. Prima Statuta Roberti I. Scriptorum Regis cap. 13: Omnes illi qui habent Crota vel piscinam, sine staga, ad piscinam in agro ubi mare ascendit et se retrahit, et ubi salum, vel amidi, vel fric aqua cujusque generis piscium maris, vel ejus dulcis, ascendunt vel descendunt, tales Crotae et piscinae machine interpositae ant ad minus 2. pollicum in latitudine. Vide Siennum lib. de Verbor. significat.

CROCA, Vide Crocua, in Crovia.

1. **CROADA**, Operatum prohibitio. Vide Crovia.

2. **CROADA**, Ager non unius quantalidis. Privilegium Pbonis pro Abbatis S. Leonis apud P. Benoit Hist. Tallensis pag. LXXXV: Repetimus etiam super ipsum citare B. Leonis in danno et potestate nostrorum in Croada quandoque desuper ipsam illam inter vicatam et vicatam faciemus, omni decemitione et censu liberam. Litterae Innocentii II. PP. ann. 1140. in Hist. Mediani Monasterii pag. 88: Apud Manasterium de Crovia et Crovia, quod fuit de beneficio ipsius Mediani Monasterii. Excerpta Johannis a Bayono de Abbatibus ejusd. Monast. lib. 1. p. 100. ibi patet, quod circa finem vite sue contulit ex indomilitatem in alio suo duas Croadas cum parte prout in territorio Porensi pro antiquario suo. Crovia, quod est de accipienda videtur Gallica vox Crocie in Instrumento Gallico cui titulus Declaration des heritages de l'église naitre Jeanne de Sommer de l'an 1487. par Co. le la Heire Notaire, in Codice MS. Commerciano pag. 305: Item l'autre Crovie est en Jouehery vers le ban de Sautz contenant environ cinquante toises. Vide Corvata et Curvata. [Vide Chart. Ermenfr. Abbat. Gorz. ann. 961. ap. Guerd. in Polyp. Irmin. pag. 352: Quidquid creverit in oncia et Crovia totum tritum. In Croviaque creverit, debentur ex nostra parte 2. modii parati ad panem. Chart. Theodor. Archiep. Trevir. ann. 973. ap. Gunther. in Cod. Dipl. Rheuno. Antiquar. 1. pag. 79: Sunt autem hae appendicia, 14. wani 8. Croade, stagnum nui croade assidens, vinea poque, etc. Non semel occurrit in chart. ann. 1090. ibi patet, quod Ruper. monet in chart. ann. 1384. croadas Germanice dici Ant. Con. Rufus et Guden.]

3. **CROADERA**, Modus agri, idem quod Croada 2. Charta ann. 1069: Trado sub certa assuptione.... Croaderam integram, in qua fundata est ecclesia praedicta.

4. **CROATA**, Vide Croada in Crovia.

5. **CROATS**, Charta Alfonsi reg. Aragon. ann. 1144: Cum Cudito sine operatio moneta Barcinonensis argenti, vocata communiter Croats, machina et ceteris utilissima, etc.

1. **CROCA**, Sustentaculum, baculus incurvus, vulgo Croca. Miracula S. Petri Archiepiscopi Taren. c. 21: Adversus et miseriam, quae, junctura fenuis onibus dislocatis, nisi cum Crocia, et alioque sustento non valeret incedere. Vita S. Arnulphi Episcopi Niemens. c. 20. [Inter Acta SS. Bened. sect. 2. pag.

157: Per idem nomenque tempus consuevit fuisse nomine Clero negitibus pedibus contractus.... Hic cum Crocia sua, etc. Vide Crocia 1.

2. **CROCA**, Pedum, baculus episcopalis, Gall. Croce. Inventar. S. Capelle Paris. ann. 1576, ex Bibl. reg.: Item, cum Croca pro episcopo fureto et pro croco habebatur. Adde eundem ann. 1500. initio. H. Knighton: Rex Edwardus dannaui subito moneta subreptitum et illegitimum, quam Soldados, Crocias, Rosarios nominant, qui paulatim et latenter loco sterlingorum irreperant. Et primo eos valore obolum fecit, deinde eos omnino extirpavit. Thomas Walsingham in Edw. I. ann. 1303. pag. 77. 78. Coedones vocat. Vide in hac voce. Pollardus vero valuisse medietate nummorum sterlingorum observat Jac. Co. Aureus.

3. **CROCARETIUS**, BALISTA CROCARETI, Quis unco, vulgo Croc, vendebatur. Inventar. ann. 1235, ex Cod. reg. 4530: Item unco, qui vocatur Crocari, qui vocatur coram Crocari, qui fuit Catellus. Item aliam Crocariem coram habet dictam commune.... Item aliam Crocariem. L. 1. remiss. ann. 1304. Chartoph. reg. ch. 88: Une arbaliste aveueus son engin, appelle Croc, a quoy se boudoit ladite arbalistrie. Vide Crocia 1.

4. **CROCATA**, Charta. Vide in Charta. **CROCCEA**, COWELLETT. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 78: Et si plures aliqui faciant homicidium quorum Croce conel, si velint, simul component. Id est, quorum oia simul bullit: a Saxon. Crocca, oia, et faellen, bullire, Co preposito, quod ut Con, in compositis simul notat.

5. **CROCCEA**, Vide Crocius et Crucea. 1. **CROCCEUS**, Gall. Croc, Uncus. Vide Uncus in Branca. Croceus ad opus bolitarum, in Recensione munitionum castri Sommerie ann. 1360. Croc, in altera castri Carcasson. ann. 1294.

2. **CROCCEA**, Genus chalydis longe ad usum ad usum a parte usque a parte, summo ad imum rugos, in formam capium Prælatorum, si demas cuculum. Ita autem Ceremonialis Romani lib. I. sect. 1. ubi Cardinalium vestem esse legit, ut et lib. 3. sect. 3. sed nescio an non legendum Crocea: nam Croceus est Croce nostri vocabant, ut la voce Croce deus notat.

3. **CROCCEUS**, baculus pastoralis. Ordinarium Ecclesie Lexov. MS. Croceus cinerem ministrant, qui benedictur, et capus purpureus Episcopo et hebdomadario, et Croce obscurae Episcopo traditur. Vide Croce 2.

4. **CROCCEA**, Sustentaculum, baculus

incurvus. Vita S. Petri confess. tom. 6. Aug. pro 643. col. 2: Per quod diversorum servus Dei her faciens, pannum cum Crocia sedit, etc.

5. **CROCCEA**, Cima infantum, dicitur Ubiac. Glossar. Lat. ex Cod. reg. 4120.

6. **CROCCEA**, Charta. Vide in Charta.

7. **CROCCEA**, Modus piscandi asiaticus, faviatilis, quod baculo incurvo fit, unde nomen. Charta ann. 1287. in Chartul. Gall. abb. S. Germ. Prat. fol. 218. v. col. 2. Nec habere poterunt in dicta ripa nec piscari, sicut in dicta ripa nec Croce poterunt in dicta ripa ad canera. Vide supra Croce 3. et infra Crocia.

8. **CROCCEUS**, diminut. a Crocius, Uncus, Gall. Croc. Instr. ann. 1260. inter Probat. Hist. Lugdun. pag. 18. col. 2: Item in quibusdam vicis Lugdun. rocam instrumentum merca officia parietibus, sicut Crocelli et anelli, quibus firmabantur catene. Vide infra Crocia.

9. **CROCCEUS**, Vide Crocius.

10. **CROCCEUS**, Idem quod infra Crocia. Charta Edwardi II. Angl. Regis ann. 1319. pro Johanne de Bermyngham apud Eymundum tom. 3. pag. 738. col. 2: Sicut aliam et rocamatis nobis a hereditate nostris Crocie in dicto Comitatu de Loveth, sicut in alio Comitatu liberatam in terra nostra Liberte nobis rocamatis.

11. Haud scio an inde accensenda sit vox Gallie Crocia, qua Exactio, coactio, vulgo Recette, vocatur videtur, in Mercurio H. Chart. Paris. ad ann. 1438. fol. 103. v: Dominus Johannes de Puligny miles, antea et de novo ordinatus in officio contravenditorie et Crocie notarii, reus et condemnatus S. Johannis de Liane. Infra fol. 100. v: In officio recepte cartularii apud Cabillonem sur la Sone.

12. **CROCCEUS**, CROCCEUS, Fulcrum salubre in modum Crucis superne effectum, vulgo Potence. Historia Translationis S. Gorgonii num. 9: Viriute resum carum, cura super Croceus quodam vapore accessit, et recuperata virtute diuissis Croceus... rediit. [Stephanus in Miraculis S. Trodonis lib. I. num. 10: Item quidam Crocia Ave inde sustinentes buda a Donato medela sospitatis similiter expectet, continuo se sensit calidam medicina salutaria, et baculis.... super fores Monasterii suspens....] 13. **CROCCEA**, Eadem notione, combinans in Vita B. Fine Virg. num. 14: Qui sine baculorum sustentaculo, qui Crociae diuulgariter, ambulare non poterat. [Miracul. S. Petri tom. 3. Apell. pag. 315: Vidit enim bene sanum et sine Crocia ire et recte. Legitur iterum pag. 455. ubi de S. Raynerio.] Vide Croce, Crocia 1.

14. **CROCCEA**, f. Uncus, hams, Gall. Crochet. Locum vide in Saururum.

15. Non sua significatio Croce a nostri usum, ut in tom. 3. Apell. pag. 315. ubi Crocia, occurrit in L. remiss. ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 173: Le suppliant et icelui Mauciere audit dict ensemble pour cause de certaine rigne a Croche, esquelles Croche ledit Mauciere avoit gité certaines pierres. Pro mensura salis, in Chartul. Gemmet. tom. I. pag. 21: Gwy Croches de se et de la vale, et a present catene trois ans de la Croche. Ejusdem originis est Crochere, Instrumentum, quo boves ad curram aligantur. Lugdun. Hist. remiss. ann. 1414. in Chart. de S. Germain. Vng instrumentum, nomme Crochere, sans legues.

les boaf; ensins à la charrette ne pour-
roient charroier. Vide supra Crocha 3.

1 CROCOTIA. Conch. uncinatus, un-
cus, harpago, Gall. Croc, Crochet. Pro-
cessus de Vita S. Yvonis, Mail tom. 4.
pag. 377 : *Nauta civitatis Trecentaria*
Crocotium hunc uncinum perdidit in Se-
quana... invenit ad invocationem dicti
Yvonis. Littere de Viduam Ludovici
Regis Franc. ann. 1306. mense Decem-
bri e Chartario Conventus Marturum :
Dicti vero homines de Maistris in dicto
tenore nostro de Roberto habent mor-
tuorum animam ad accrobandum cum Cro-
chetis per mortuum uncinum.
2 CROCOTIUM, CROCOTIUM, Uncinatus,
ribula, Gall. Crochet, Agrafe, Concl.
Aptense ann. 1361. Inter Anecd. Marten.
tom. 4. col. 101. *Conventus Marturum :*
Conventus noster Domicelli Scutiferi per
faciat longitudinis competentis... cum
botinis vel Croquetis. Ejusd. tom. col.
385. in Concilio Avenion. A cetero
vastis a parte posteriori altioribus, quod
colla corum (Clericorum) non ita pateant,
et ita a parte anteriori cum Crochetis
clausas deferant. Ibidem col. seq. : Non
ultra credant capiti cum botinis vel
Croquetis.

3 CROCETUS. Charta ann. 1270. in
Hist. Lugdun. pag. 14. col. 1. *Item in*
pluribus locis in quibus agnoscuntur an-
catene, scilicet latius angulares habentes
Crocetos et annulos ad affligendas
catenas. Inventar. ann. 1176. ex Tabul.
Palmar. Item reliqua charta agnoscuntur
plurimum cum Crochetis. Quidquid unum
referbat, Crochet vocabatur nostri. Lit.
remiss. ann. 1414. in Reg. 108. Chartop.
reg. ch. 85 : Item charta prius et ante
archeque, appellat Crochet. Alie ann. 1378.
ex Reg. 115. ch. 87 : Le charrier prius
tantot un baston, qui pendoit à cordes
ou charrier et de charrier, qui pendoit
le croquet, dont l'en lie la charrette. Hinc
etiam Crochet appellatur ludi seu salta-
tionis genus, quo cura curibus impli-
cantur, in Lit. remiss. ann. 1361. ex Reg.
91. ch. 98 : Comme les supplians faisoient
passer par la ville de Monchamout ou il
avoit feste, et illec eissent trouvé plusieurs
personnes de ladite ville et autres, qui
danceoient à une dance, ou qui appelloit au
pays chanoier, à laquelle dance l'en joue
du Crochet des jambes, par telle maniere
que souvent l'en chiet à terre. Unde etiam
apert. Lit. remiss. ann. 1404. in Reg.
100. ch. 478 : Aucuns larrons et gens de
mauvaise vie que on appelle communément
Croceteurs, ont par nostre pays de Laine
quedoc crochéte plusieurs eglises et autres
heux. Vide infra Croqui.

1 CROCCHIA. Execubatio. Charta
Agneta Comitissa Niverna. ann. 1161.
ex Chartulario Ecclesie Antisiod. *Ab*
anni exercitii et chevachia et execu-
batione, que vulgo Crochia dicitur, quitta-
re.

2 Male lectum aut scriptum per Cro-
chia, ut ex eadem Charta legitur in
Circu 8

1 CROCCHIA. Pedum. Vide Crocia 2.
CROCCHIUM. Pons, qui arcubalistas
tenduntur. Sanctus lib. 2. part. 4. cap.
22 : *Expediit etiam dari tendentibus balis-*
tas validas Crochion honorum accitionem,
et larpoyon : per nostre pays de Laine
posteriori sint ampla Crochia pignata, et
quod predictas balistas tendentes utantur
predictis Crochis tam tendendo, quam
etiam tendendo.

2 CROCCHIUS. Vide infra Crocia 1.
1 CROCCHIA. Fulcrum subulare. In Mi-
nuculis S. Richarii lib. 2. cap. 6 : *Copit*

jani sustentaculo iter suum agere, quod
vulgaris nomine Crocia vocatur. Vide
Crocia. Croceus et Croesus est. Concl.

2 CROCIA. Pedum, baculus pastoralis,
Episcopalis. Papias : *Crocica, dicta a si-*
mitudine crocis. Vide Crocia. Harpalus
lib. 4. Chron. Cantab. cap. 38 : Virga
pastoralis quam vulgo Crocica vocat.
[Charta ann. 1086. in Tabulario S. Flo-
rentii : Quod cum ipse baculo Abatis,
quod Crocia dicitur, et Croesus est. Concl.
Lugdun. ann. 1327. Inter Anecd. Mar-
ten. tom. 4. col. 389 : Baculo pastorali
Crocica nuncupato. Occurrit rursus in
Historia Translationis S. Wandregisili,
inter Acta SS. Benedict. sæc. 5. pag. 302
Vide Cambuta, Investitura per Crociam.
CROCICHA. Charta Joannis Archiepisc.
Caputini ann. 1301. *Item Crocium unum*
cum baculo de eburne Tabularum Pri-
oratus de Domina in Delphinatu Ch. 97 :
Et Dominus Episcopus laudavit et con-
firnavit per Crocium suum in manu
Dni. Hugonis Prioris Philippus Mousien
in Hist. Franc. MS. :

Ex cel. tom. 3. si folio,
L'archevêque de Rouen Hugues,
et le Croc de Rouen,
Et il a sa Croc redouté :
Mais il fut sans long temps attendre
Deux le Croc à Anagni,
Mout de Fouca, et de Berri.

CROCICA. Charta Anglica apud Gul.
Prynemum in Libertatib. Angl. tom. 3.
pag. 234 : *Mandatum est etiam eidem*
quod Crocia habet. Repet. omnes res
dictas et res Clericorum habentibus redditus
de feudo suo. . . et res Abbatum de feudo
suo et clericorum Crocia habent de dono suo
et Priorum, seu quicunque domum reli-
giosis, si sit de dono suo, qui ipse Dominus
Regi inde respondet.

3 CROCICA. Canonorum regularium
vestis. Modus vivendi in Conc. Basil.
apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect.
col. 244. art. 18 : *Canonici regulares pro*
veste exteriori portant Crociam, manil-
lum vel rudandulum. Vide Crocia 1. ubi
nihil emendandum esse rursus confir-
mat ex Cereemon. Rom. MS. fol. 4. v.
in quo ita legitur : Est autem Crocia
genus clamidis longe ad terram usque, a
parte anteriori aperta ad summam ad omni,
et posterioris ruperis, etc.

CROCIFER. Qui pedum seu crociam
ante episcopum vel abbatem deferat,
vulgo Porte-crocia. Charta ann. 1113.
apud Menag. in Hist. Sabot. pag. 33 : *Don-*
us abbas Gofridus, Stephanus Crocif-
er, etc.

CROCIO. Bos vetulus. Statuta Gene-
rali. Ordin. Clisere. ann. 1136. vel 1138.
n. 38. Inter Anecd. Marten. tom. 4. col.
1219 : *Crociones, id est vetulos boves*
emere conceditur, non longius circa perqui-
rantur.

2 CROCIS. Palustris, comosus. Charta
Radulphi abb. S. April. ann. 1234 : *Item*
terras nostras, que appellantur Croci, et
prata nostra, que vocantur broli, etc.
Inter Anecd. Marten. tom. 4. col.

CROCITATOS. Vox corvi, in Glossar.
Gall. Lat. ex Cod. reg. 7084. Carmen de
Philomela ex Cod. reg. 6846 :

Et barus laerti, corvi Crocitant et caugi.

CROCIMUM. Diploma Henrici II. Regis
Angl. pro libertatis : *Excepitis forestallis,*
theobaldis, investitis, Crocia, ubi de Be-
nevis Crocium idem valere quod Cro 1. de
non supra, suspicatur. [Vide Croceus et
Crocica 1.]

1 CROCOCAGINA. Vide Crococomagina.
CROCOTIA, CROCOTULA. Vide Crocophantia.

2 CROCULA, diminut. a Crocia, Bacu-
lus pastoralis. Charta ann. 1079. apud
Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi
vol. 321 : *Item de quodam domini Otheri*
abbatis superscriptis monasterii, quam
suas tenebat manu domina Adalgada co-
munitus... dedit instituturam supradicto
monasterio.

1 CROCUS, Harpago, Gall. Croc. Pro-
cessus de B. Petro de Luxemburgo, tom.
1. Julii pag. 563 : *Ipsam loquentem cum*
quodam Jano de Crocico de aqua extra-
nerunt. Vide Crocia.

2 CROCUS, Cincinatus, Capillus in un-
quam, quem Croc dicitur, rectoris.
Charta Henrici III. apud Gul. Prynemum
in Libertatib. Angl. tom. 2. pag. 479 : *Sciatis quod concessimus*
et plenam potestatem vobis dedimus,
capillis Clericorum nostrorum, qui assit
de hospitio nostro, et statuti nostri. Lon-
gos crines habentium, et ad Crocos capi-
lorum istorum depouendos, etc.

3 Reg. visitat. Odon. archiep. Rotom.
ag. ex Cod. reg. 1245. fol. 17. v. :
Item tamen prioratus de villa Arcelli. ibi
sunt ædific. moniales... Omnes nutriti
comam velut ad venerationem, ponunt Crocum
in pectus.

4 CROCUS, Uneus, qui arcubalistas
tenduntur. Manut. castror. dom. reg.
Mss. : *Croc quatuor, una arca plena*
quadrata.

5 CROCUS, an ab Italico Crocio,
Sontius, crepitus, Machina que crepitum
edit, vel Baculus recurvus ? Stat.
villæ de Phil. lib. 1. cap. 1. Cod. 1424.
§ 11 : *Si aliquis caput vel cutula inveniet*
ut inventa fuerit in alius vinctis, etc.
postquam vasa eperitit vapare et mactu
*reus, ex Cod. reg. 1245. fol. 17. v. :
Item tamen prioratus de villa Arcelli. ibi
sunt ædific. moniales... Omnes nutriti
comam velut ad venerationem, ponunt Crocum
*in pectus.**

6 CROCUS, Avis genus, f. pro Erodus,
Gall. Heron. Chron. Bohem. apud Lau-
dewig. in Hist. Belgic. cap. 1. § 1.
Non opus est armis, aut arvis ad spicem
militie jam portare, sed prius falcones,
nissos et Crodos, aliique volatilibus ge-
neris, quos ad venandum et jocunditatem por-
tinent, votivum telus, quibus carnes
inimicorum nostrorum, si forte assestet,
dehinc ad edendum.

CROEROLA. Lex Alamannor. cap. 99.
§ 19 : *Carvina, col. vicia, et col. v. et Cro-*
rola, etc. Ubi Editio Heroldi, *herocrola,*
Lindenbrogii *quorola.* Forte avis nocturna,
quam nostri *Greccerle* dicunt,
prout in *Chronicon Crocrola*.

CROFFERA. Hara proferens. Vide Ske-
naum de Verbor. significat. Catholicon
Americum : *Cros an devile, Gallice Her-*
mine ou G. ou G. ou G. ou G. ou G. ou G.
champs. Lat. Cavin, ovile. Cros an gus-
fr. . . caprile. Cros an moeh. . . hara.
Cros un hoven, boslar.

Catharine ann. 1253. in Archivio S. Victoris Massil. : Episcopus non inquit Monasterium Montebatoni. Catharine nisi cum nitro et Croqua. Vide Crocia 2.

* **CROQUETS**, Ucinus, Italica, Gall. Crochet, *Apvret*. Inventur. Ecclesiæ Astensis ann. 144. Item cum parvus Croquetus cum duobus frangis rubeis designatus in duobus capitulis quasi longitudinalis minus unius digiti. Vide Crochetum.

* **CROQUIN**, a Gall. Croc. Unus. Comput. ann. 1395. inter Probat. tou. 2. Hist. Xen. pag. 201. col. 1. : Saint Francisco Deloit peyrierre, qui fust un croquin perfranmen... pro affizendo ibidem quoddam Croquin ferreum, etc. Hinc Croque et Croquet appellatur nostri quicquid uno munitum vel armatum vel recurvum erat. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 106 : Lesquelz (vendengeurs) misrent leurs hoties à terre, et de leurs Croques, dont ils appuyoient leurs hoties ou d'autres bastons... escarmouchèrent plusieurs cops l'un contre l'autre. Alie ann. 1398. ex Reg. 154. ch. 405 : Lesquelz bergier lasserent un Croquet qu'il tenoit en sa main, dont il peuchastoit ses brebis. Neque alterius originalis videtur vox Gallica Croquadois et Croquenois. Lit. remiss. ann. 1381. in Reg. 119. ch. 382 : Ceulx Guillaume fers ledit Raout d'un baston, nommé Croquebis, en la jue et lui fist une petite escorcheure. Alie ann. 1375. in Reg. 108. ch. 85 : L'enfant de l'enfant Guillaume d'un grant plauchon ou Croquequois par le cuisse. L'apportant se defendit d'un baston qu'il avoit, nommé Croquadois, in Hist. ann. 1375. in Reg. 100. ch. 218. Vide supra Crocia.

* **CROS**, I. Species antiquorum armorum, ut Croca apud Borellum in Dictionario, Epistola Gulielmi Damperetæ ad Philippum Aug. ann. 1113. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1114 : Gualtenuus de Corbelle et Robertus tradierunt dictæ de munitione de Toronelles... dans arches quarrelleroun, niam ad escrif, et alterum ad deus pedes, et ti. fors, et ti. Cros, et ti. glamos fil, et c. Ubi nota. Anglis Cross-bow est Archibalista, Gall. Arbalète.

¶ Vel Unus, qui archibalista tenditur, vox Gallica. Vide supra Crocia 3.

* **CROSA**, apud Dumbenses, Lacuna. Gall. Cruse, Bavis. Clarin. Thossiac. ann. 1403. signata Bonnet : Aucta Crocam vocatum de Jargot ex meridie. In altera Charta legitur, Aucta Croca. Vide Crocia 1. Crocia et Croca 4.

* **CROSATA**, Expeditio sacra contra Infidèles et hæreticos, aliove, Gall. Croisade, alius Croisic et Croisic. Chron. Placent. ad ann. 1380. Murator tom. 16. Script. Ital. col. 520 : Fecit promovere Crociata contra dictam regionem Johannann. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 106 : Murator tom. 16. et vi. ann. et c. encriba que nostre saint pere le Pape donna la Croisade encontre les compaignies, lors estoit en nostre royaume de France. Murator tom. 16. de Coecario in Hist. Caroll VII. pag. 714.

* **I. CROSATUS**, Ad instar crucis efformatus, Gall. Croce. Statuta Mussil. lib. 3. cap. 11. §. 2. : Item, unde cruce... nisi semper Croceam ferre, hinc consuetum est. Codex MS. præfati Croate.

* **2. CROSATUS**, Moneta species cruce insignita, unde nomen. Comput. ann. 1388. inter Probat. tou. 2. Hist. Xen. pag. 220. col. 1. : Tradidit magistro Raymundo de Renouille, in Croatis, ex florenis, j. grossulis. in Reg. 254. col. 2.

Tradidit dicto magistro Raymundo atq. florenis, 14j. Grossas. Chron. Moaguel. ex Cod. reg. 4536 : L'an 1391. auditre provision fist faicte de quatorze mil setiers de blad, ou est faicte mention de certaine monnaie, appelle Croce. Hinc fortissimè Croceus, pro certa tributa et censu solutione, vulgo Contribution. Lit. remiss. ann. 1447. in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 210 : Le suppliant et uns autres bourgeois de quere... alie paroisie du pais jura, tassant le party de nos aucuns ennemis et adversaires les Anglois, pour l'apaisé ou Croiseage, que les habitants de ledite paroisie estoient teuz paier à la garnison de sainte Suzanne. Vide Croceus 2.

* **CROSUS**, pro Croesus. Charta Capituli Fuldensis ad filios Abbat. S. Martini, tom. 1. pag. 57. Instrum. : Nec cancellatum, nec abolitum in aliqua sui parte, cum vero et integro sigillo eorum quasi Croci colore.

* **CROSERIA**, Fenestra, Gall. Croiside. Transactio ann. 1400. ex Schedis Præfati de Macquays : Licet eisdem cancellis et fenestris lapidum quadratoquinque.

* **CROSETTA**, CROSETTA, Parva crux, Ital. Crocetta. Annal. Mediol. ad ann. 1360. apud Marten. tom. 16. Script. Ital. col. 520 : Filium unum paternostrium auri, in quo sunt Crosette tres perlarum, habentes perlas quatuor pro quilibet Crucis. Crocin, pro vulgari Crois de par. De litteris et sigillis. Chron. Phil. in Vit. SS. MSS. ex Cod. S. Viet. Paris. sign. 38. fol. 814. r. col. 2. ubi de S. Chrysog. : Ma mare non fist faire Crocette, fu le estiele encours ou Crocin. Vide supra Crocia.

* **CROSIA**, Pars Ilii templi choratur et naveis ad cruce formam assumpta, Gall. Croisic, obituus in Chron. S. Bertini continuatum, apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 528 : Ite fite mo tempore, hoc parvo, in edifice suis et predecessoris incipit, scilicet novo choro, Croisic juxta claustrum atque alie diligens existit. Et col. 531 : Circa altaris ornamentum nec mediocriter honestus fuit, Crocin Ecclesie ad Johann VI. incipiam cum fenestra consummat.

* **CROSINA**, Palli sui vestis genis. Cod. Asturica. Charta ann. 1055. genis I. Ital. diplom. col. 1381. Accepti apud quæ supra Fulco exinde launcchil (ieg. launcchil) a te jam dicto Ivo Crocinum unum, hic hæc mea provincia in te, cui supra Ivo Iusque hereditas, per omnia tempora servanda forma permanet. Testam. Math. Calani ann. 1197. apud Hier. Zanettum in Dissert. de Orig. et antiquit. monetae Vener. Lego Stans ante me cunctis tram unum... et Crocinum unum meum de vulpibus, coopertum de brava. Vide Crocin et infra Crocia.

* **CROSIS**, Charta ann. 1329 : Venerunt ad quendam locum, ubi domnus Alanicus fecerat mihi mitti Crocin. Infra : Crocinum.

* **CROSOLLUS**, CROSOLUS, ab Italico Crocchio, Gall. Croiset, Catillus, in quo aurum vel argentum liquatur. Acta MSS. Caraceni ann. 1398. fol. 14. v. : Et surrigit a lecto ubi jacebat, et accendit quendam Crostillum. Stat. crimina. Saone cap. 20. pag. 101 : Eodem genere paves quicunque adificatur, in civis habitatione vel forpore ad tendendum vel Crocilli aut furniculi ad conficiendum, aut quid aliud instrumentum ad hæc aptorum inventum fuerit. Eadem legantur in Stat.

crimini. Geneus lib. 2. cap. 31. pag. 61. Vide Crocinum.

* **CROSSA**, Charta fundationis Abbat. de Miratior Ordinis Cisterciensis, tom. 13. Speculicæ Acheriani pag. 342 : Et a termino lito per jura canonicum usque ad terminum lito per jura a Crocia usque ad terminum Hildfortis et Calendianici. Forte pro Cruz vice termini.

* **POLLUS** crediderim Crocinum pro Crocia, Lacuna, postquam esse, quam pro Crocin. In Bressa, ubi altum est Monasterium de Miratorio, multa sunt hujusmodi loca lacunosa : deinde Vongelim idem puto quod Gallicum Pange, Lacuna, curiam. In lacunis lutum esse non est opus dicere.

* **2. CROSSA**, Fulcrum subaxillare, Gall. Croisille, alias Crocie. Acta SS. April. tom. 2. pag. 333. de S. Benedicto Avinion. : Probatum est Monasterium et recedebat recti. Vide Crocius.

* **3. CROSSA**, Litus pontificius. Pedum. Gallis Crocie. Consuet. MSS. S. Augustini Lemovicensis : Iudat se Dompaus Abbas cum stola et Crocia et vestimento parato. Diploma anni 1307. de Jurisdictione Canonorum Attensium inter Frangum Hist. Stephanoli MSS. tom. 2. Abbas indutus sacerdotibus et Crocia. Occurrit apud Gassendum in Notitia Ecclesiæ Diuensis ad ann. 1390. fol. 141. v. Hist. Avern. tom. 2. pag. 590. etc. Vide Crocia 2.

* **CROSSALIS** BACULUS, vis pastoralis, apud Stephanoniam Antiqu. Wascon. MSS. tom. 1. pag. 100.

* **4. CROSSA**, Libert. Brizecon. ann. 1343. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 722 : Punctiones caponum sine gallinaria, pallia, Crocia, seu coracae, etc. Sed legendum. Probatum est. Hist. Avern. unde excerpta est hæc Charta. Vide Trovia 3.

* **CROSSABAE**, a Gallico Croiser, Baculo recurvo pilam propellere : unde Croastor, qui pilam pulsant, nostri Croisier, a vulgari Crocia, baculus iste, vel ipsa pila. Lit. remiss. ann. 1301. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 120 : Cum priores habitantes villa de Chailleville... invicem ad pilam vel solum ludentes sui Croastor, supererissequit tunc messarios.... dicendo præfatis solutibus vel Crostianibus, quod non possunt esse. Sed habuit suas nequias per agriculturas.... plures ex magnis hominibus de dictis Crostianoribus accesserunt ad locum ubi transibat ad quatuordecim. Alimann. 1301. ex Reg. 120. ch. 120 : Comme le premier jour de Janvier... plusieurs jeunes gens de la ville et paroisse de la Chelles en Banavois firent asséssemblees pour chasser de la Crose les uns contre les autres, etc. Grosse, pro Crocie, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 152. ch. 233 : Ainsi que lesdits enfans Crociensent ensemble, et de croce, fol. 10. v. : Le Jehan d'une Grosse ou masselle qu'il tenoit. Croiser, pro Curvere, in alie ann. 1411. ex Reg. 156. ch. 230 : Diquel baston volent Jehan domes, appliquer plusieurs cops et colles, tant qu'il fist plier et Croiser le fer dedit baston. Vide supra Crocia.

* **CROSSEA**, Idem quod Crocia 3. Inventur. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419 : Item una parva Crociea argentea ad baculum nigra pro Episcopo Innocentium.

* **CROSSEHEIT**, apud Rynerum tom. 2. pag. 100. : Crocia, a Crocia, et filii Walenses, pariem illam pretiosissimè ligni Crocia, que a Walensibus Crossenehit vocatur reddiderunt. La

porta Durandorum. Idem videtur quod Crota 3.

8 Locas subterraneas et concameratas, idem quod Crota 3. Crota in quibusdam provinciis est arctor carcer, vulgo Cachot, Catalog. epis. Nem. inter Probat. tom. 1. Hist. civilis, civilis pag. 10. col. 1. *Johannes de Blundico, fecit fieri, in auspicio episcopali Neomansi Crotaum, cameram vicarii, quae erat carcer doli clausura*, ann. 1662 ibid. tom. 2. pag. 244. col. 1. *Item in Crotao B. Marit. ubi erat paupis carceris, pro candelis et viles, j. grossum et medietas*.

9 1. CROTTA, Eadem notione. Charta ann. 1292 ex Tabul. S. Andr. Avelion.: *Factum fuit hoc apud S. Andream in Crota, quia intra illud clausura*.

2. CROTTA, Cavum, fossa, vel supra Crota 1. Stat. Saluciar. collat. 3. cap. 18.: *Statutum est quod qui fecerit fossam vel Crotaum in via publica,..... teneatur illam esse illud replere et implere. Vide infra Crotaum*.

3. CROTONUS, Panni species. Coenent. Saccon. ann. 1561.: *Pro..... panni qui buccinque facti de serico vel de serico, cuiusque generis existantibus,..... bombazinis, Crotonis grossis vel subtilibus, etc.* Sed leg. forte Cottonis, ab Italico Croton, dicitur.

4. CROTLA, diminut. a Crota. Camera inferior et concamerata. Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 45. col. 2. *Item probat. fuit in regimie in Crovla, quae est iuxta crotaum ecclesie S. Petri, in serinio quondam duos locos*.

5. CROTHUM, Gall. Creux, Fossa, Iacina, locus curvus. Charta Thosiacae signata Bonnet ann. 1493.: *Iuxta Crothum de la Cosee est meriede*. Altera ann. 1494.: *Iuxta Crothum vel Crothum Scutellum de Fosse, etc.* Index MS. beneficiarum Eccles. et Dioc. Constantiensis. fol. 25. verso.: *Rector percipit decimum quindecim vigintiannum terras in Crothell, et novitia et minutas decimas totius parochie*. Sed in hoc posteriori loco pro legendum Crotho pro Crota, quod Diocesis Constantiensis non mutum distat ab Anglia, ubi vox Crothum frequentissima est. Vide Crothum.

6. Nostris illius Croth. eodem Fosse significat. A. L. remiss. ann. 1573. in Reg. 165. Chartarum.: *Item S. Petri suppliant et non compaign pntent en uneg Croth dedanz terre, euvron quatre seixies de seyle, ou croit ann. 1110. ex Reg. 155. ch. 197.: *Le suppliant fied ou edier de l'ostel..... un Croit ou une fosse, et y entrast et contrist sa vaisselle d'argen*. Vide supra Crota.*

7. CRODIERES, p. Crocetes. Lit. absolut. official. A. L. remiss. ann. 1810. in Reg. 77. Chartarum. reg. ch. 437.: *Domuscula Maria, quondam usor dicta d'Aloes, ad sustentationem et regimine d'Aloes, et consensu ejusdem, prout ipsa spontanea volente, ut dicitur, coram nobili viro domino Hectore de Baillou castellano de Alodio in potestate sua deputato ab eo concessa, quondam beneficium indeitum panis Crouche, consiliiis panis Jacobi d'Aloes, quondam puto tecto nudo ad sustentationem dictum Jacobum d'Aloes possit et retineat eundem B. L. remiss. Vide supra Crota.*

8. CROUTURA, Locus septus, a Gall. Clore, Septentum. Chartarum. S. Vandregesi tom. 2. pag. 380.: *Tedius Augustinus natus natus apud Fontaines intra munitam Gilleberti auctor et Crouaturam Guarnieri de Prates.*..... Actum ann. D.

M. CXXXII. Alter Amanuensis emendavit Crotaum.

9 Idem quod supra Crota: *Croce, eodem sensu, ut in Croata 2 Charta ann. 1285. inter Probat. domus de Castelleto pag. 3.: *Tout ce que je ay..... sur les Croces, fruits et robes de ble et de visiers*. Nisi tamen Croce sit pro Corvee. Vide supra Corvatum.*

1. CROKATI, idem qui Crocognati, apud Gregorium Paganum lib. 3. Annal. Genuens. ad ann. 1306.

2. 1. CROZA, Vide Croza.

3. 2. CROZA, Fulcrum subalter in modum crucis superius erecta: Gall. Croze. Mirac. B. Anton. Eploi. tom. 6. Aug. pag. 289. col. 1.: *Nec ire poterat per vias et vicos, nisi una Croza, etc.* Vide Croza.

4. CROZATUS, Vide Crozatus.

5. CROZOLA, Baculus superius rostratus vel in formam crucis effusus, Gall. Bapille. Mirac. H. Henrici Buccensis tom. 2. Junii pag. 377.: *Contractus in aschis, et non poterat ire sine Crozola aliquatit, et modo vadit sine Crozolis*. Vide Crozola et aschus.

6. CROUANTARE, Sanguinem, sanguinem reddere. Gall. Saigner. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 181. Chartarum. reg. ch. 179.: *Cederant subito in fundum dicti fons videlicet dicti S. et fons..... fons trem contra terram, et Crouantit de capite, occasione dicti casus*.

7. CROBULUM, Mensura species. Charta ann. 1555. tom. 1. Hist. B. L. col. 903.: *Item dictus Oliverius et sui post ipsum, debet capere in omnibus dominiis vicecomitatus (de Rohan) unum Crobulum arboris, quae volitante nostro et etiam dicti Oliverii*.

8. CRUCA, Crenaster, Gallis Crenalliter, ex Anglico Crooke, aduacis. Leges Malcorum in VI. Reg. S. Henrici. fol. 3.: *De homine condemnato ad mortem, coram Justitiaro, Coronator habebit..... omnia utensilia infra intereum partem domus, videlicet infra Cruciam, super hanc pendentes*.

9. CRUCEA, Furca subalaris, quae claudis sece sustentant, quod pars superior in cruce formam, seu T. elata sit. Joannes Monachus Berolinus in Vita S. Bernardi Penitentis num. 10.: *Ambo non nisi cum Crucis incedere valentes, ad Sanctum eceantur. Vide Crocus*.

10. CRUCIA, in Vita S. Bernardi. Lucensis num. 18. Vide Skianerum in Etymologio Anglico in Crucibus.

11. CRUCIOLA, pro Crucicula. Lambertus Ardensis. Feod. ubi oportuit parum Crucicula, quam in collo suo per argenteum catenulam appensa de sepulcro Domini reportaret. Vide Crocus.

12. CRUCES, Charta S. Andree III. Pape pro capitulo S. Mammetis Lingon. ann. 1170. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Christ. col. 186.: *Consuetudines sui redditus et crucis Crucis et aliorum quae pertinent Lingonensibus, acceptis illis, qui ab Episcopis Lingonensibus concessi sunt Ecclesiae aut Monasteriis ejusdem Episcopatus et scripta coram eorum archidiacono, vobis dictis mandantes. Ille Crucis intelligi Oblationes fidelium proconsuetudine ad quondam Ecclesiam continentiam, quae in voce Crux dicitur. Crux bene dicitur et Catalogo Abbatum Andanensium, eundemque nomine accipiendam puto locum Codicis MS. interduum Episcopatus Autisiod.: *Denarius III. libras; hoc est, si bene coniecto: Denarii qui offeruntur tempore Crucis seu processionum, quae sunt**

Kalendis vel circa Kalendas Maii, quales sunt Rigitionum processionem.

13. DANCUS, pro Cruces. *Kalendarium Maii ex Codice redditum episcopatus Autis. Interpretatur D. De Benef. de prestationibus, quae exiguntur a parochiis, qui ad annatas Kalendis Maii haberi solitas, merces suas venum exprobat in quodam territorio Cruces designato. Neque aliter intelligenda videtur Charta S. Andree III. Pape. Inter Probat. Hist. Autis. pag. 27. col. 2.: *Seu libras Autisiodorensis monete in Crucibus de Varicis, in crastino Pentecostes. Nomen Pentecostes. Varias dicuntur in Ch. ann. 1313. ibid. pag. 48. col. 2. Vide infra Decarada.* 100 German. medio meo Kneuppeninghe, Kreuzschuld, numerus suis monasterio debet, census emolui. Chart. Monaster. Distorp. ann. 1315. ap. Frisch. In Lexico voce Crux: *Treditor concessit monasterium una curia in Elhorst, solvens unum decem, valentem 8. solidos monasterio levis et 4. solidos Gruenpennighe. Alia charta ibidem: Soluit alia Curia 4. solidos qui dicuntur Cruceschuld.* 4000. Capens. numerus die S. Crucis solvens. Vide Halaustium voce Far-pennighe, col. 439.*

14. CRUCESIGNATI, qui sacra Crucis militum nomen dabant. Gall. Les Croises. De his infra pro Cruce. Chart. H. Croc. non assumere. Verum ut si Crucesignati apud Tolosanos; sic enim appellabantur, qui ab Inquisitoribus comprehensi et carceri aliquando mandati propter heresim, tandem exoribus abjurgati, penitentia et absolute recepti, liberi dimittebantur. Inter penitentiam impositas prima recenseatur Crux, quae simplex, et cui duplex, ante et retro, pro delictorum ratione erat deferenda. Harum crutum formam expressam habemus in libro Sententiarum Inquisitionis Tolosanae a Philippo Limborch. edito pag. 18.: *Impositum et injungimus pro penitentia duas cruces de filio croci coloris portandas, unam anteriore et aliam posteriorem in omni vestra, proutquam in canis..... quarum quantitas in longitudine sit duorum palmorum et dimidi brachium unum, et duorum palmorum brachium aliud, scilicet transverse et trisum digitum in latitudine utraque brachium..... Et quia tu Mathias, etc. amplius deliquisti..... superaddimus vobis, quod cruces, quod vobis impositum, sint duplices. Vide Crux III. Cruces binas.*

15. CRUCITATA, Vide supra Croceta.

16. CRUCIGLIA, Idem quod Cruca, Fulcrum. Charta S. Andree III. Pape tom. 1. pag. 77.: *Evant duo anni, quibus nuquaqua potuit ire sine Crucigilia*.

17. CRUGIA, Eadem notione. Magister Joannes de Vitis S. Petri S. Andree III. tom. 5. Maii pag. 28.: *Nec aliq. modo potest incedere, nisi duas Cruces ascillis habere apponatas*.

18. CRUCIARIE, PARGES, Officium de sancta Cruce. Vita S. Ludov. epis. Tolos. tom. 8. Aug. ch. 89. col. 3.: *Item tandem de S. Cruce Domini recitabit quotidie una cum socio, fratre et officio Minorum, clauso cancelli ab illis sequebatur, ubi capessit ostre pro S. Christo Iste, quando Cruciarie illi process ducantur, permanebat binatus, brachia et extendens in formam crucis*.

19. CRUCIARIUM, Commendarius Insul. 82:

Aero filii cruciarum, habent alios cruciarum, Cruciarum cruciarum ab eis alios, periti.

Crucem, vel cruciatum Christi interpre-

rat, omnes igne consumuntur, Codd. alii habent Cruciatum.

* **CRUCIOLA**, Crucicula, in Actis Monasterii Murensis pag. 93.

* **CRUCIOLATUS**, Crucibus signatus. Testamentum Eranodoti illustris Martonae apud Mab. de Liturg. Gall. pag. 498: *Nopti uice Deorumque acutis crucibus cruciatus.*

* **CRUCITA**, Expellito sacra contra Infideles et hereticos, alioquin, in Epist. Gallici III. PP. ann. 1456. ad Carolum VII. reg. Franc. ex Bibl. reg. Vide supra *Crucita*.

* **CRUCIUM**, Vitum insuave et saluissimum austerum, ad asperum, in Vocabulario Susemian.

* **CRUCIARI**, Crucem assumere, erucem accipere et per crucem illam crucem militarem. Historia Hierosolymitana in Gestis dei Reg. 1156: *Ree Fraac. Philippus et Rei Anglie Henricus apud Glycerium Cruciatum* [Radulf. Gogzeus] in Chronico Terre-Sancte apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. cod. 578: *Fere universi Processus utraque regni Cruciatum*.

* **CRUCIANS** erucis. Testament. ann. 1557. ap. Gudén. in Cod. Diplom. tom. 3. pag. 384: *Item legatus Hartmannus fignavit cum cruce in Cruciatum.*

* **CRUCULUS**, Juniperus. Glossar. Lat. Gall. ann. 1552. ex Cod. reg. 4120: *Cruculus, Genesieris.*

* **CRUDARIUM**, *Crudarium*, in Gloss. Graeco-Lat. *Itanium*, erudum, intemum nudum sole curatum, ut adnotat Martinus ex Vulcanio.

* **CRUDE** Vide supra in *Crucido*.

* **CRUDELLUS**, CRUDELLUS, Cruentulus, capillus in unguem, quem *Crucidellus*, rotatus, vel idem quod *Infra Crucella*. Harleth serm. 32. in Domin. S. Quading: *Quare facis illud, Crudele, dicitur infra: Portant (nauces) cruenta atque et Crucellus, Idem serm. in Sab. 3. Quading: Duna mulier offert in capite sermone, aut velum subtile, cum Crucella compositis, Rursum serm. in fer. 5. helidum passionis. Tertia (offendit Magdalenam) per capillos suo uane componendo, faciendo Crucellus, erucula. Vide supra *Crucis*.*

* A Lallio Crudeillas, nostri *Crudeilles* dicuntur, pro sevitia, ferocitas. Lit. remiss. ann. 1552. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 718: *Le suppliant doubtais la Crudeilles dedit Ridel, fery icellui d'un baston, qui le portoit, par la teste. Crisel vero, Micundus, terribilis, in Stabili. S. Lador. tom. 1. Ordinal. reg. Franc. pag. 108: Et n'est il plusieurs poor, ni espouventement du Crisel jugement Jesus-Christ. Cruesmentem, pro Cruciatem, Crudetier, atrociter, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 161. ch. 101: Tous les trois freres ensemble la batirent et navoient sentit Cruesmentem.*

* **CRUDES**, *Crudus*, ferre munitus. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Crudes, Batas ferre.*

* **CRUDITARE**, *Nu digere, inerte*, in Gloss. Gr. Lat. Tertul. de Jeunio cap. 13: *Populus carnis acidissimus usque ad cholericum orthogonatus Cruditando.*

* **CRUEIRA**, Cavum, locus cavus. Gall. Cruea Charta ann. 1521. in Probol. tom. 1. Hist. nem. pag. 130. col. 2: *Se tenere recognovit a dicto domo. G. archidiacono dictum ortum et quondam mansum, quod est ibidem Crueiram, cum suis pertinentiis, et dictum Crueiram, cum tenebantur feodum in dicto loco de Crueira. Vide supra *Crucis*.*

* **CRUELLUM**, *Crus*, Massa cerea.

Charta ann. circ. 1089. ex Tabul. S. Albini Aegreg: *De tabula aut Crucello cere, nunc obdita.*

* **CRUENTINUS**, Cruentis resperatus guttis. Chron. Malvaci apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 819: *Caligas depulsa lacrimis conlacarum. Vinc inde ligatus deferebat: albis etiam fasciis Cruentis utebatur.*

* **CRUETUS**, Argens, Gall. Cruet, Gall. Cruet, Cruet, unde dicitur Cruet, et uno fatisabulo argenteo, apud Rymenrum tom. 9. pag. 223. col. 2.

* **CRUGA**, Vasis genus, urceus, urna, Gall. *Cruche*, unde dicitur Crugus, urceolus, vulgo *Cruchoa*. Consuet. MSS. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1355: *Refectorarius debet habere duas magnas Crugas de terra bene assutatas. Item tunc bonor. Joan. de Madhano MS. ann. 1450: Item unam payrolam cupri parvi coloris sine paratura, continentem unam Crugam aquae. Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 519: *Deals du Vergier vult querir de l'uylle, et et sa sen retournerant un Crugon d'uylle en sa main, et se soust. Crugus, eadem notione Lit. ann. 1458. in Reg. 157. ch. 388: *Iceille leuans print sa Cruge ou bouteille, pour aller d'entre en une fontaine. Lit. Crugus de d'entre en une fontaine. 1449. ex Reg. 175. ch. 302. Hinc Crugus. Teste fragmentum. Vita 88. MSS. ex Cod. S. Viti. Paris. sign. 28. fol. 65. v. co. 2. ubi de S. Vincent: *Ecce deus est in charta bene assutata. Item Crugas fort aquae, et ses pie: Il enclout sa un just, et soit extendus sus les Crugas.****

* **CRUGA**, Crumena, dicitur in Janua. Crugus.

* **CRUMENUL**, *Crumenula*, Tunicula de Gloria Conf. cap. 98: *Scapulari in hoc vasculo vel olus, vel Crumenula, coctum cum illo unguine. Occurrit in Notis Tynon. pag. 11.*

* **CRUMENIA**, sunt proprie fragmenta aut. Glossae Ionis Magistri.

* **CRUMENIFER**, qui fert crumenam, Gall. *Bousier*, Magister Girardus in Vita S. Joannis Episc. Valentin. in Anecdotis Marten. tom. 3 col. 1606: *Cum a portonariis nardum propter multitudinem caritative exasperat, Crumenifero ut perolaret insperaret.*

* **CRUMENULA**, diminut. a Crumena. Paridis de Grassis Cerem. capellar. Parisiens. MS.: *Et vestitus rube donatur (Diapason cardinalis) Crumenula cum al. solidis.*

* **CRUMILUS**, S. Paulinus Ep. 28. n. 7: *Et totum iusta dei praeceptum, confectum enim Prophetis per se implet, confectum quoque et hordem et vicium miscuit in Crumulum. Editor in notis: Forte legendum, Crumulum. MSS. Reg. Crumulum. Edit. Rosewelli, Crumulum. Schol. in marg. Crumulum, ut et Cauchius. [Vide Crumulum].*

* **CRUMINARE**, Fortunatus lib. 2. de Vita S. Martini:

Et leois ostendens vultus inopie figure, Vultus casibus celles potes Cruminare.

Ubi Interpres: *Crumina, sicut genus autum: unde Cruminare, prae festive traxerunt ad eam corpora partem, quae operari naturae solent. Idem in illo expressit.* [Gloss. Isid. Crumina, Rursum.]

* **CRUNICULA**, quam accipit illi, qui viciis in bello succurrunt. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7811. ita et in alio ex Cod. 7013.

* **CRUGOA**, in Tradit. Faldens. passim

occurrit per Taberna, caupons, Germ. *Krey Christiga Crugoa* pag. 541. Apx.

* **CRUOR**, Charta quoniam fuscopio Carnot. ann. 1180. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 536: *Vindictam enim in illis sibi apud habendam, tallum, coragum, assassinum, et chartam fuscopio fuscopio id est sanguinis effusione et latrocinio.*

* **CRUPA**, Tergum equi. Gall. Cruppe. Processus de S. Viti. Yvonis, Mall. tom. 1. pag. 348: *Cruppe. Hinc legimus et super Crupam equi sui, et tenens se ad sellam, equus notando portavit eum tantum et inobediens de ripam maris.*

* **CRUPA**, Crucula. Glossar. Lat. Gall. ann. 1552. ex Cod. reg. 4120: *Crupa, Gal.*

* **CRUPELLARI**, Gallorum gladiatores cataphracti. Vita lib. 3. Annal.: *Ad decursum et servitium gladiatori destinati, quibus more gentio continuo ferri tegumen, Crupellarios vocant. Boxtormius ad Hebreo Gribat, amice, vocem deducit.*

* **CRUPPA**, CRUPES. Gloss. Lat. Grec.: *Cruppa, Kides, xzyc, Crupes, xycia, fursis. [Amalthei: Crupes, Funtell, Cruppes, Rudes].*

* **LEG.** ex Vale. in Castigat. xzyc xzyc, Crupes, xycia, Gloss. Gr. Lat.: *Xyciv, fursis, ratis, rudens. An inde Crupus vel Crupa. Hinc Tempus serotinum, quo lepores aliue animalia ad pastum procedunt? quia his capendis quoddam rete ejusdem nominis addunt. Charta ann. 1228. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 143: *Le seigneur de Montgubert affermeil qu'il avoit droit de chasser aux levres et du goupil et de tendre à la Crupie et à la revence.**

* **CRUPPONUS**, Uropygium, summa cunilium, vulgo *Cronpion*. Fredericus II. Imp. lib. 1. de Venat. cap. 39: *A nemore vero dicitur quod ruyne ad principium caudae super anum, dilatatur spodiella, et interceptum inter duas osas anachurum, et in quibusdam viciis dilatatur plus, in quibusdam viciis hic locus et quibusdam appellatur Crupponis, et solidiores sunt isporum juncturae, et foramina illic ampliora, etc.*

* **CRUPA**, Vide *Crupa*.

* **CRUPA**, *Crupa*, Gall. Cuise, Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 32: *Supplicans vulvarius Johanne de prato suo iure de cispiade, et de crupa, et de lauce parva in Crura sine cura sinistra.*

* **CRURALIA**, quibus crura vestiantur. Vita Ludovici Fil. ann. 788: *Habita Vasconum, indutus, anglico sedulo rotundo, munitis caudis diffinis. Cruralibus dentis, catenibus catenulis insertis, munitis munit ferens. Vide Corale.*

* **CRURARIUM**, *Crurarium*, in Gloss. Graec. Lat. Fascia cruralis, nostris, *Jarretiere*.

* **CRURATUS**, qui a gravis causer, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681.

* **CRURIFRAGIUM**, pro *Crurifragium*, Supplicium genus. Chron. Joan. Vitor. in Thesuro hist. Helvet. pag. 2: *Per*

cis præferenda; a Romanis pontificibus concessio, utitur jam inde a Christi sæculo nono, ut testis est Thomassinus lib. 2. de discipl. ecclesiast. part. 1. cap. 68.

¶ **Cru** præferendi crucem intra suam provinciam a Romano pontifice concessisse Archiepiscopus efficitur ex Bulla Clementis IV. PP. ann. 1389. in Hist. MS. monast. S. Andr. Avenion. fol. 71. r. Ad renovandum sacramentum Dominice passionis, quod fuit ante redemptio, mortis nostræ destructio et vite reparatio salutaris, Crucem quam ipse Redemptor nos redimendo subit, gloriosius figuratam induit, et in Crucem mensuram dentis mentibus exterius adornavit: illius quoque mirifice Crucis signum Romani pontifices, veluti Christi vicarii habent suis precibus prestat, ut in eis signum cum signato concordet, ac ejus, cuius vite gerunt in terris, vestigia prosequi dignoscant. Licet istud differendū Crucis dignitas ætatis diem pontificatus convenire noceat; signum tamen dicitur ut Arelatensem ecclesiam, quam propter laudabilem suorum, qui fuerunt præ tempore, merita præstatorum, gratissimum honorum, quod fuit, redemptio, hujusmodi Apostolica dignitas participem faciamus. Quare ad tui et ipsius ecclesie decore augmentum, tam tui quam tui in personam, et personarum facienda coram vobis deferri Crucem per Arelatensem provinciam, et præsentis privilegio, quo prædictam ecclesiam de speciali gratia concessimus, ut in sententiam auctoritate concedimus facultatem, ante Pontificatus nostri. [Joannis XX. de pallio Bardan. Archiep. Arelatensis, in Cod. Diplom. tom. 1. p. 19. Crucem ante nos portandam fraternitati vestre concedimus et in stationibus festis super eam equum equitandi licentiam. Radem fere in Bulla Leonis IX. ann. 1092. ibid. pag. 18.]

¶ **Mors** hujus ante Episcopos ferenda crucis antiquitas patet ex Vita S. Samonis Dolensis Episcopi, qui florebat medio sæculo sexto; sic enim ejus Vita Scriptor fere æqualis lib. 2. n. 10. Inter Acta SS. Bened. tom. 1. pag. 180: Post cuius obitus apud interitum imago Crucis, que ante eum ferri semper solebat, quando benedixerat, que denique auri et argenti (laminæ) circum fuerat solidata, a quibusdam pueris ac pessimo homine furcibus detecta ac dehonesta est.

¶ **CRUX PECTORALIS**, *Εὐχισμός*, quam Episcopi ad precibus agendam deferunt, in Ceremoniali Episcoporum lib. 1. cap. 29. lib. 2. cap. 38. Hist. Translationis S. Antonii. et *Collo supra pectus aperta Crucis aurea cum imagine Christi, que Crux Pectoralis appellatur*. Vide Encolpium.

¶ **CRUX COLLARIA**, que collo appenditur, *Εὐχισμός*, Episcoporum scilicet, apud Osbertum in Vita S. Epiphanii Archiepiscopi, Cantuariensis. n. 40. Vide Crux pectoralis.

¶ **CRUCES DE CHURCHATE** faciunt Episcopi in Ecclesiis parietibus cum illam concernat Ordo Romanus: et *faciat Crucem per parietes cum pillos suo de ipso chrismate in 12. locis*. Vide Liber Sacrament. in regni. Martini. Et in Ceremoniis Carotenens de sacramenti et Petrum Damiani Serm. 1. de Ecclesiæ dedicat. Solebant omnes Christiani signo crucis actiones omnes suis munire, juxta illud Hieronymi Epist. ad Luc. 24. Ad omnem actum, ad omnem incrementum manum

pingat Crucem. [Similia habet Tertull. de Corona militis.]

¶ **CRUX CRUCE SIGNARE**, Episcoporum tantum fuit Privilegium concessum ab Urbano II. PP. Abbati Cavensi: *Concedentes. ut, inquam, successores tui per terras tui Monasterii habitas et habendas loca omnia Ecclesiæ construas, cum Cruce signare, et aliisque Pontificalia et spiritualia exercere, etc.*

¶ **IN CRUCE VEL ANTE CRUCEM**, id aliquid vel ante aliquid oblationis facere, in Charta ann. 1139. apud Purcellum in Monumentis Basilicæ Ambrosianæ pag. 68. 69.

¶ **CRUCEM EX CRUCE** et aqua super pectus infirmi faciebant olim Sacerdos cum extreme-unctionis conferebat Sacramentum. Vide Ratoldum Abbatem de Ordine unionis infirmis apud Merardum in Liberum Sacram. Gregor. pag. 387. 389. 345.

¶ **CRUCES** ex cereo Paschali ostibus domorum appositæ, religionis causa. Charta ann. 1288. inter Probata. Hist. Autiss. pag. 130. col. 1: *Dietus parvus cereus per totam hebdomadam in Vespere, et ardens portatur in processionalibus, qui sunt in Vespere per totam hebdomadam Pasche et non plus; et de cerea ipsius parvi datur omnibus de ecclesia modicum de Accessionis Domini in missa ad Vespere*. Crucebus non solum venerunt in liminaribus et ostiis eorum.

¶ **CRUCEM BAJULARE**. OTTO MOREA in Hist. Rerum Laudunensium pag. 3: *Que præter illud Laudenses qui in processione consistunt, placuit eidem de mercato, quod Mediolanenses Laudensibus abstulerunt, ante ipsam Regem quæritumque proponere: ut statuerent, quandoque Ecclesiam introeuntes, duasque inde maximas Cruces ad humeros leantes; coram ipso Rege (Fridrico I. Imp.) ceterisque Principibus redierunt, et precibus ipsius Regis cum ipsis Crucibus prostrati sunt, maxime lugentes, etc.* Radevicius lib. 4. de Gest. Fridrici. cap. 5: *Videns autem multitudinem eorum, qui Cruces bajularent: in eorum laborum viue aut, ut habentes querelas, Crucem manibus præferant, miseris illorum, ait, etc.* Guntherus lib. 8. Lignural.

¶ *De crucis origine multis*
Utriusque ad viam suam, querelæ ferant
Immensa claustra Crux, hac ipse querelas
Utriusque voluit aperire vias.

¶ **CONRADUS** Abbas Urspergensis: *Pontificio clivis ad id devenire consiliis, ut se et sua Imperatoris traderent voluntati. Gladiis itaque denudatis super colli ponentes, Processus quoque ad ista incipiens præferant, nudis plantis ad pedes Imperatoris miserabiliter se prostraverunt*. Vide Glabrum lib. 5. Historiar. cap. 1. extremo.

¶ **BAULATIO** CATHOLICI. Chart. Edw. I. Reg. angl. a. 6. apud G. Prynnem in Librariis. Eccl. Angl. tom. 3. pag. 215: *Portionem agistamentis pasture a festo Pasce usque ad festum Pentecost. quædam oblationes et oblationes præstare, nudiis illius (Cantuar.) pro rata temporis sit, etc.*

¶ **CRUCEM LEVANDI**, *PONEDE*, *PORTARE*, ubi libet Parochia et Curia facultatem concedebat Episcopi. Charta Amati Archiepiscopi. Salernitani, apud Ughellum tom. 7. pag. 508: *Vos ad ipsos Parochos, qui in supradictis Parochiis fuerint ordinati, nullam agistamentum ad servitium paræ nostri Archiepiscopi illorum imponere queat, neque ad Cruces leuandas, vel Godes, ac Baptisimus faciendum, aut illos accommodare, etc.* Infra: *Ad potestatem habent, quando*

maruerint, ceresum benedicere, et Baptisimus facere, et aquam sanctificatam per rivos riviensium, et aquas, et Cruces ponere, et mortuos ibidem sepelire, etc. Barthelemi Archiepiscopi Salernitani. Apud eundem pag. 511: *Et extra ipsam Ecclesiam sepelire, et per domos foras qui ad ipsam Ecclesiam annualiter debent ibi officium audiendum irerit, ire, et aquam sanctificatam spargere, et Crucem in ipsis domibus ponere obsequia nos, etc.* contrarietate. Apud Crisostomum Archiepiscopi. Barthelemi. pag. 83: *Habent autem potestatem recipere mortuos, et sepelire in agistamentis suis, et portare Crucem suam ubi voluerint, ut etiam in domibus, qui debent ibi sepeliri*. Vide Monumenta Paderborn. pag. 134.

¶ **CRUX ADORATIO** in die Pasceves. S. Stephanus in Regula Grandinorum. titulus. cap. 5: *Rursum Crucem sanctam in die sancto Pasceves nullis ad Ecclesias suas eodem die recurrere valentibus, in Ecclesiis vestris adorare permittitis*. Vide Oblatio Crucis. et *Crux osculum*, in die S. Pasceves, neminem accedere debere, nisi qui a mortali peccato immunis sit, sanctis Synodus Nemausensis ann. 1348. cap. 1. Crux adorationis.

¶ **Hinc Le Vendredy de Crois aouré** nuncupatur, in Stat. pro Clamatoribus ex lib. 1. statut. super art. Paris. in Caus. Crux adorationis.

¶ **CRUX LAVATIO**, peracta illius adoratione, in ecclesia Rotomagensi, ex Ordinar. ejusd. MS. ad diem Pasceves. *Crux adoretur et claret, et populus Crucifixus in commemoratione sanguinis et aquæ fluentis de latere Redemptoris, vino et aqua lavetur, et dum lavatus fuerit, tollatur in altum cantus, et antiphona, deferat domo archiepiscopus ad sacerdos, et cum eo duo presbyteri, qui censerent, Popule meus, Crucifixum ad regentem, cantore incipiente. Sicut unus ad occisionem cum verum et regressu. Quo finito domo, archiepiscopus ad sacerdos lavat ostium suum, et humi mitti vult incipit h. Sepulto Domino.*

¶ **CRUX BELLEN**, f. Bellicensis vel Bellimensis, perjuris timenda, f. lit. remissam ann. 1386. in Reg. lib. Chartrop. Reg. ch. 1. *Lequel Jehan Lestournet lui respondi qu'il renioit Dieu et la Croix de Belen, et il mourut ja par autres mains que par ses sennies.*

¶ **CRUX S. LUPI** Nannetis asserata, ad quam celebrata sacramenta firmabantur. Inventar. Chartar. reg. ann. 1482. fol. 122 v. *Littera Francisci duci Britannie. ... per quam... promittit observare tractatus et conventiones inter deductum regem Ludovicum et dictum ducem Franciscum contentis in pluribus articulis, quos dicti rex et dux juraverant sub vera Cruce S. Lupi et alius reliquis inviolabiliter observare.*

¶ **CRUX OSANNERE**. Ordinar. MS. S. Petri Arelatensis: *De aliis certissimis hujus processiones (in Ramis palmarum) faciendis, tam eundem quam de statione faciendis ad Crucebus, quæ et de appellatur Crux Osannere. Ab antiphona Osanna, que hac die ante istam crucem cantari solebat, sic nuncupata.*

¶ **DE CRUCE CANTARE**. Capitula Adalhardi Cantuariensis Archiepiscopi. in Congregatione cap. 4. *De Cruce decantare et legere qui non potest, dimittat, et qui potest, se non subtrahat; et qui negligenter facit, corrigatur*. Hæc et de Cruce Cantuariensis capituli, ubi major Crux etiamnum statuitur, adeo ut qui

clamore sublati, *plebs omnis obstupuit miraculo*, etc. Ex his, inquam, percipitur eos, qui Crucis iudicium subibant, expansis in Crucis formam brachiis, ad Crucem reversa stitisse certo ac definito tempore, et donec recitaret, vel Evangelium, vel Oratio Dominica, etc. qui si immobiles permanserunt, innocui; si vero divino quodam iudicio caderent, aut crimina fateri, aut super Orationem relinquerent. Proinde ex referendum existimavimus quod habet Halitgarus Cameracensis in Penitentiali cap. 10: Si in diebus Sacramenti super Orationem Dominicam, quod dicitur *Periculus, una vice 60. Psalmos, secunda vice centum psalmos*, faciem ferme habet. Cuiusmodi Abbas de Meghemus in Epistola ad p. 13. [Vide Malbitionum lib. 6. de Re Diplomati. Charta 51. et notam adiunctam, ubi examini Crucis eodem modo exprimitur, quo hic et in Anglo. Hinc explicatio subscripti etiam doctissimus Muratorius Script. Ital. tom. 2. part. 2. pag. 101. col. 4. Verum Simond, in Glossario ad Supplementum Capitularium Gallie alio prorsus modo rem expedit. Examinationis Crucis, inquit, forma sic describitur ab antiquis. Duae preparabantur, esserae, quantum una pura, altera Crucis forma intincta esset, quae dum linteo obvolvitur scorsim, ne internos possint, et in Ecclesia super altare, foras super Sanctorum Reliquias ponantur, ut per singulos ad Deum preces, Presbyter aut puer innocens, altero absente, harum unam tollit, quae si ea sit, quae Crucis signatur in assemptum prout in Cruce, in vero pura, rem iudicat. Huc usque Simondus. Vellem ut vel unus ex illis antiquis conglobatis laudatis nominaretur, cum haec omnia nullo modo conveniat dictis haecenus.]

Hanc demum per Crucem examinationis et iudicii speciem abrogavit Ludovicus Pius imp. ut habetur in Capitulari Aquisgran. ann. 816. cap. 37. in Lege Longobard. lib. 2. tit. 55. § 32. 109. Lothar. 1. c. 30. et in Capitulis Caroli magni lib. 1. cap. 102. Sanctius est, ut nullus diuino quantumvis examinationem Crucis facere praesumat, ne Christi Passio quae glorificata est, cuiuslibet temeritate contempnitur habetur. Sed et, ut supra attigitur.

AD CRUCEM EXPANSIS BRACHIIS stare, vel se prosternere, penitentem species fuit, ut legere est in Canonibus Saxonicis. Eligant Reges cum in Cruce penitentia § 3: Sepe etiam se extendat super signum Crucis, nunc erectus, nunc in terram prostratus. Chirographus Metens. Episc. in Reg. Anglor. cap. 35. Si quis Clericus contumax aut inobediens... aut iudicii jejuni transgressor, aut iuxta Crucem stans et adorandi crucis... fuerit. In Reg. Anglor. lib. 1. cap. 17. ut ad Crucem stare iuxta contempnitur. Et eo etiam referenda, quae habet auctor Vita S. Austreberti num. 15. Evigilantibus Praepositi, ascitis esse Dei famulus, quidem cum increpuit, dicens: Cur ita agis, Soror? quare inquietas quiescentes? vides, inquit, ad Crucem. Illa auctori pariter, exhibuit quatuordecim, vestitus innodatis, pedes, donec hora competentis, signo dato, convergerent omnes. Ubi recte Ypoc observat fuisse in usu et statu apud Monachos etiammodi penitentiam, ut habet ex Vita S. Lamberti [apud Canisium tom. 2. Var. Lect. pag. 176.] quae quidem inde videtur fluxisse, quod qui criminis arguerentur, in purgationis iudicium ita ad

Crucem stare cogerentur. Praestatis addo quae habet Petrus Damiani lib. 1. Epist. 19: *Is itaque quondam scripturalem reperit, ubi dicebatur, quia si quis doctorem ille notatus Paulus vocat, qui erectis in iudicium manibus caveret, pro uno posset anno penitentiam regulariter compensare, etc.*

9 Pons apud monachos et moniales praestitum usurpatur, sed et expansis in crucem brachiis psalmum Miserere aliaque preces recitant, Croisade dicta in Stat. MSS. monialium Congreg. Casu. Bened. cap. 1. Et si pour cela elles ne s'amendent, on leur fera faire des Croisades au melieu dudit cheur.

AD CRUCEM CONFERRE, alia penitentium species fuit in Monasterio S. Victoris Massili. ubi patet ex Capitulo generali anni 1812. in quo pro bona pacis statutum, quod Priores claustrales abstinent se a correctione Monachorum, nec comedat ad Crucem, nec det licentias comedat. Ex quibus verisimiliter est huiusmodi penitentiam modo praestitum, ut in Monasterio ita, modo coactam fuisse.

CRUCES appellatae Litulae publicae, seu Processiones Ecclesiarum, in quibus ibidem solentur Cruces, (quae Sozomenum lib. 8. cap. 8.) Visiones Fitulidae: Cum venissent ad civitatem homines illarum villarum, inter quos etiam presbyter, deum precantes, etiam crucem, vidit B. Remigium et S. Martinum de fide eisdem Crucibus obvientes. Volfradus Presbyt. lib. 3. de Miraculis S. Burgensis num. 11. Crucem vocat, quae nostris Rogationum dicitur. Ibidem: Accidit... ut eo tempore, quo per universam mundum Cruces in Rogationibus solentur, etiam in Clero, etc. Intra: Dum paratis omnibus Cruces a fidelibus offerrentur. Vita S. Canigundis Imp. n. 12: Dum ipsa cum Conventu Crucem (nam dies Dominicus erat) sequitur, Abbatissa defuit. Nam. 22: Cum ad sua a Crucibus homines essent reversi, nam dies Rogationum inabant, etc. Vita S. Arnulphi Mendensis Episcopi cap. 10: Extra civitatem cum Crucibus aliaque promiscuo genere populi orandi gratia secundum morem processit, Supplex Libellus Monachorum Fuldensium Carolo Magno oblatum cap. 11. Crucis celebratio id singulis diebus Dominici fiat ante Missam, fratribus omnibus circa victuam quorundam loca Monasterii Crucem sequentibus, Hymnos et Antiphonas cantantibus, sicut apud majores nostros usus erat, in diebus Dominicis Passionis et Resurrectionis Domini gloriam celebrari, et quod in diebus jejuniis ab Episcopo decretis, Crucem portare, et Litulas facere liceat. Quo loco, Gloriosa Crucis, non est adoratio, ut vult Hieronymus, sed solummodo, America auctor in Concilio Parlamento fol. 22: Super iure, quem Dom. de Baillif debet ipsi Dom. de Casmont reddere in dono suo de Casmont quodam anno; super quo Dom. de Casmont fecit cum subdono quolibet anno ad primas Crucis. Id est, Processiones quae sunt in die S. Marci 23. April. nam secunde sunt, quae in Rogationibus, Processiones porro etiam in Andano et vicinis locis in Ducatu Luxemburgico Cruces appellari, auctor est Joannes Robertus ad Vitam S. Huberti cap. 4. Vita Ecclesiarum iuxta eundem Casib. S. Gulli cap. 6. et Clironon Montis-Sereni pag. 125. Praterea Nov. Justiniani 121. cap. 31. et Eclez. Leonis et Constantini Imp. lib. 5. § 17.

10 Croix, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 458: Johan Durandus... la vigile de l'Ascension Notre Seigneur portait un congaillon ou bannier de l'église de Landricourt aux processions: Croix, la compagnie du curé et des gens d'école ville, etc.

CRUCES NUNQUE, ita dicta Litania major seu Gregoriana, quod cum agebatur, ad sacra, altaria, atque alio populus ipse nigris ornamentis et vestibus inducebatur. Durandus lib. 6. Ration. cap. 1. n. 1. et 2. Et sic dicitur Gregoriana vel Romana: vocatur etiam Cruces nigrae, quoniam in signum mortis et tanta hominum strage et in nigris vestibus homines inducebantur, et Cruce et Altaria nigris velabantur, etc. quo spectant, quae ab ipso Gregorio scribuntur in Epist. ad Episcopum Ravennensem, in qua Litania ista, Tempus cinerum et cinis appellatur: et in Ordine Romano et ab auctore Micrologi cap. 57. narraturibus eam ob causam a fratribus nigris induci, ut non equitantes, non vestibus pretiosis utantur, sed in cinere et cinis pergeretur. Meminit porro Joannicus Crucem nigram, dum ait, nigris S. Indovinum in die dictae nigris induci, et sic dicitur portat-on alio Cruce in Procession in plusieurs lieux de France, et les appellent-on Cruces noires.

11 Croix N. S. S. Vict. Paris. sign. 38. fol. 118. v. col. 2: La premiere Letanie en trois manieres est apöle: ou premier Letanie Gregorien: ou second est dite Procession des croix fournes: ou tierce est dite Croix noires.

CRUCES BANNALES. Peregrinationes et Processiones, non quae imperialis bannum vel signum habent, sed quae sunt, ut censet Joannes Robertus, sed quae intra parochiarum seu Ecclesiarum bannum et districtum peragebantur, vel potius Processiones districtus quorundam parochiae, ut docuimus ad Joannicum. Catal. Abb. Andani. apud Robertum ad Vitam S. Huberti: Itaque obtinuit confirmari Monasterii oblati suae fidei, quae velut Cruces bannales dicitur de tribus Decanis. Charta Guidonis Cardinalis Prepositi ann. 1306. apud Bollandum 22. Martii pag. 801: Iste dicit fratres Eyseniacenses, quod in diebus Pentecostae, quod Sacerdotes et parochiani quorundam villarum Ecclesiam suam infra milliare circumquaque... Meris nostri conventus, quod in diebus sanctis annuallibus Crucibus sicut de jure et antiqua consuetudine ad alias Conventuales Ecclesias per Episcopatum Lotharingensem fides, etiam conventus, quoque pro salute animarum suarum peregrinationes, infra 4. dies Pentecostae praedictam Ecclesiam visitarent. etc. Alia Charta pag. 801. et 802. ubi dicitur, quod in diebus Crucibus suis eleemosynas suis Eyseniacenses Ecclesias visitarent.

12 CRUX TENSA, Erecta ad Processionem annuam. Testatur Joannicus Comitis Narbon. ann. 1307. Iter. Anecd. Narbon. tom. 1. col. 1690. E: Et ipsa Missa dicta et celebrata, volumus et testamur ordinamus, quod omnes illi dictam Missam cantantes et celebrantes, sicut et bannum Crux tensa, et aqua benedicta, ad dictos humulos, nostram et dictae Domine nostrae nostrae, ubi cum fuerint, spergent aquam benedictam super humulos, et dicant decem et dicant abolitiones et orationes pro mortuis dicti et cantari consuevit.

SCHOLA CRUCIS, seu forum, quod in processionibus Crucis praefertur. Cen-

lai Andegav. pag. 59. Inzulium pag. 856. 878. 881. Thomassierum in Consuetud. Bituric. pag. 148. etc. (79) Italia. Glossar. Germ. col. 214. Voce *Cruci*. Hispani porro *Exercitjada*, appellant vias duas, quas ad unam Crucem tendunt, vel desinunt. Vide Thomassierum in Consuetud. localib. Bituricens. lib. I. cap. 18. 57.

6 CRUCIS in FORMAM FOSSAE ad confinia agrorum ad ecclesiam pertinentium designanda. Charta Roberti de Apscheron. ann. 1132. Inter Probat. tom. 2. Annal. Preamonst. col. 423: *Ecclesie Hengualvis fratres in futurum praeceventes collatum sibi beneficium certis designantes, fuisse formam Crucis habentes in omnibus predictis terminis diligenter effodere curaverunt.*

7 CRUX, signum iurisdictionis seu proprietatis ecclesiasticae et Militum ordinis S. Joannis Hierosol. Secar. Paschas apud Rotomag. ann. 1290. in Reg. S. Justi Cam. Compul. Paris. fol. 38. v. col. 1. Procepit ut quod Crucem remaneant desper domos Pomponis episcopi, in quibus Hospitalarii pelebant jurisdictionem suam, tanquam in eleosina propria, per quodam locum, ad quem zey denarios de redditu, vel duos solidos, vel circiter. Charta ann. 1213. in Reg. 48. Chartoph. reg. cap. 205: *Major et parva Rothomagensis hospitalis, ad hospitale predictum (vici S. Audeni) erat in iustitia eorumdem, tanquam feudum laicale, quodque ad administratorem predictus sui gentes ejusdem hospitalis, in iustitia existente in hospitii predicto, indebita possuerant quandam Crucem in iuris et iustitiae eorumdem praedictum et gravamen: quare predicti monachi sibi dicitur dictam Crucem ad administrationem et contrario dicente Crucem praedictam amoveri vel dirui non debere, cum edificium, in quo erat assit, non sit viderium, sed capella. Tandem post multos et diversos tractatus concordatum extitit inter partes praedictas, quod Crux praedicta, eo modo quo nunc est, in dicta capella de cetero remaneat, et quod dictam capellam, quando dictus administrator vel successor sui expedire viderint, facient benedicti, et in ea divina potenter celebrant; Un tamen quod major et parva praedicti, quolibetque casus se obtulerit, in dicto hospitii et pertinentiis ejusdem, accepta capella praedicta, habundant iustitiam et consuetudinem suam exercere de cetero, non obstantibus Crucibus, si quae reperiantur in eisdem. Vide infra Denervada.*

Fidantiam de prima, secunda et tertia Cruce, appellantur Pro Aragonenses et Vitalis Osensis Episc. apud Hier. Biancam in Comment. Reg. Arag. cum quis Monachum fidem suam venebatur dare. Si quidem in villa ista, quod dicitur, invenire non poterat, qui in ea hereditatem, id est, praedia vel immobilia possederet, jurando quod non poterat habere, alium non esse dominum proximioribus oppidis dare. Quod si neque id, tunc se tradere debebat custodie creditoris. Et hanc veteres Fidantiam, de prima, secunda et tertia Cruce appellant, nempe a lapideis vel ligneis crucibus, quae ad locorum portas, seu ad bivia positi solent. Martinus Didacus Douer iustitia Aragonensis in Consuetud. lib. 4. tit. de Fidejussorio. § 20: *Fidantia de Cruce dicitur, qui habet bona sufficientia. Pro Osenses ann. 1247. fol. 8: Ipsi fidantia debet esse, satisfactionis, et etiam quod si haves de illo loco, secundu- quod iudicat Forus: quod si forte*

habere non poterit de illo loco, donec ann de Cruce. Si pignoratibus non poterit dare fidantiam de loco, ubi habitat pignoratorem, de quo de prima Cruce: quoniam si habere non poterit, deinde de secunda Cruce: quoniam si adhuc habere non poterit, jurando quod non poterit habere, deinde de tertia Cruce: quoniam si habere non poterit, tradere se custodiam Curiae quousque vis compuncti convergent.

GAUCES ERIGERE. Statutum 2. Westmonasteriens. cap. 37: *Quia multi tenentes erigunt Cruces in tenementis suis, aut erigi permittunt in praedictum Dominorum suorum, ut tenentes per privilegia Templariorum et Hospitaliarum tueri de possent, contra caput de possessione fororum: statutum est, quod huiusmodi tenentes capitalibus dominis aut Regi incurvantur.*

GAUCES ERIGERE, in magnatum funebribus, his locis, in quibus pauperum, qui feretrum deducebant: quod docent etiamnum stantes in eo hinc Cruce, quod a Latetia Parisiorum ad Monasterium Sandionysianum ducti, in quo Regum Franciae humo reconditur cadavera. Liber Miraculor. S. Wandregesili, de eiusdem sancti huiusmodi. Ipsi autem fluvii pontis beatissimi cum corporibus transito, in loco, ubi passaverant, Crux lignea a fidelibus populi posuitur. Thomeus Albigensis ann. 1209. Comitis Anglie Edw. I. aoris fuere: *In omni loco et villa, quibus corpus passaverat, iussit Rex Crucem miro tabulatu erigi. Regibus natiis, et a transseantibus pro eis annis deprecatur, in qua cruce fecit imaginem Regine depingi.*

8 Annal. Victor. MSS. ad ann. 1271: *Philippus rex Francorum et alii principes et barones corpus Ludovici regis avarum de Tonicum conditum aromatibus in Siciliam attulerunt, carumque et viscera ibi in abbas, qui dicitur Mons-regalis sepelivit: ossa vero secum afforavit, in ecclesia S. Dionysii sepeliverunt die Veneris ante Pentecosten cum ingenti honore, ut dicebat: in honoremque et memoriam eius inter Parisiorum urbem et villam S. Dionysii pulchram Cruces sunt postea constructae in locis, quibus corpus ejus portantes passaverant. Vide Felib. Hist. Sapdon. pag. 486.*

9 CRUX ERIGERE in Monumentum Miraculi memoratur in Vita S. Ludgeri Episcopi, Auctore anonymo, qui scribatum ab Ecclesiae successore anno 1185. Benedict. scilicet 4. part. 1. pag. 68.

10 CRUX IN NUNDIIS, Pacis publicae signum. Chart. Joh. Episc. Traject. ann. 1272. apud Matthaeum Jure. Gladii: *Omnes ad ipsas nundinas venientes, tribus diebus antea Crux ipsarum nundinarum erigatur, et tribus diebus postquam deponitur ipso Crux, in protectionem vestros et ecclesiarum recipimus. Plura vide ap. Italiaus. col. 214.*

11 CRUX nuda, vel CRUX TRANSMANENSIS, praedium sacri crucis S. Gualvani de de Flamma apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1087: *Pontifex Romanus vestros Saracenosque incursums ab obsequio, Crucesque pueris, et plena indulgentia omnium peccatorum. Charta Gladii. vicecom. de Combornio ann. 1281. in Reg. 61. Chartoph. reg. col. 124: *Religiosus in Cruce nuda, casuum, si eueniant, scilicet, pro Cruce Transmarina, ... sacrayntia libras tantum. Descripsit, pro Votiva expeditione absolut. in Contin. Guill. Tyrill apud Marten. tom. 3. Anpi. Guald. fol. 485: *Apris evia Apostole legat per totas***

les terras per Descroisier, et per feire moior eius, qui ne se Descroisierent.

CRUCIS ASSUMERE dicebantur, qui ad sacra bella profecturi Cruces symbolum pallis suis assuebant et affigebant, in signum votive illius expeditionis, cujus originem Concilio Claromontano anni Urbani II. adscribit. Scriptores omnes Regum Hierosol. et alii passim.

Accipiebantur autem Cruces ab Episcopis, Abbatibus, et maioris dignitatibus Prelatis: cujus moris exempla praestantur in Charta Henrici Comitis de Orlis. Frisingensis lib. 1. de Gestis Friulicis. cap. 37. 40. Joinvilla in Hist. S. Ludovici. Villharduini lib. 22. Mattheus Westmonasteriens. cap. 20. Deu. cap. Monach. ann. 1188. Malbrancus lib. 11. de Morin. cap. 12. et alii sine numero.

Vere parvo in his expeditionibus sacras Cruces vestimentis suis affixere peregrini. Nam in Hierosolymitanis, eas in dextris scapulis posuere. Urbanus II. PP. apud Robertum Monachum lib. 1. lib. 1. Hierosolym. cap. 1. Quod vero vestimenta ingreditur ubi, inter scapulas (Crucem) retro ponat. Tudebodus lib. 1. Franc. audientes illa eloquia, protinus se acriter ad pueri aure scapulas. Isidem consens habent ceteri Scriptores Rerum Hierosolymitanarum: praeter Lupus Protospat. ann. 1096. Gaiteus Rhenan. ann. 1100. Comitis Flandr. cap. 3. Wilhelmus Neuburg. lib. 8. cap. 28. Gesta Ludovici VII. cap. 3. Willharduini lib. 22. etc. Quibus haec addo ex vetere MS. inscripto le Roman du Renard.

Mais eurent que il ne soit autre, La Crois est en un marteau drete, L'escluse et l'horde il apostet, etc.

ERANT Cruces Illae ut plurimum sericeae, vel auro tectae, ac denique ex quolibet parvo in chlamyde, aut herili, sive tunica, sed in vestibus supereminente assatae, ut habent Guiberti lib. 2. cap. 5. Fulcherius Carnotens. lib. 1. cap. 1. et Baldricus Dolensis. Sed ut plurimum earum color erat coccineus, ut est apud Annam Comenian lib. 10. Alex. pag. 281. Postmodum in ea, quam anno 1188. Philippus Francie et Henricus II. Anglis Reges invenerunt Hierosolymitan expeditione, praedicti Reges in assumptione Crucis, ad cognoscendam gentem suam, signum evidens sibi et suis provident. Nam in Cruce, quae illis parva assueperunt Cruces rubrae, ad Rex Anglie cum gente sua suscepit Cruces albae, et Philippus Comes Flandriae suscepit Cruces virides. Ita Hovedenus, et alii a nobis laudati ad Actuum pag. 350.

In expeditione, quae contra Manfredum Siciliam, tanquam hereticum decreta est ann. 1201. Cruces detulere peregrini ecclesiarum, et detulit, cuius pars una albi, altera rubri erat coloris. Chronicon MSS. quod extat in Tabulario S. Maglori Parisiensis:

Le mal dous eus volente-quaite
Fils Charles II. Rois croissant.
En Pailie eurent Maistre.
Ains in une Croisier,
Dont l'un portoit une Croisier,
Les Crois l'autre, il eut ensemble,
De blanc et de vermeil croissant.

In illis aliquot expeditionibus sacris, ad discrimina gentium, non tantum in scapulis, sed alibi, assatae Cruces leguntur. Verbi gratia, in ea, quae contra Albigenses suscepta est, in pectore eius detulere peregrini, et in pectore Rigordus ann. 1210. Chiconius Andreas ann. 1212. et Chironicus Flandriae verba

culum cap. 12. Nicolaus de Bralia in Ludovico VIII.

Vallibus Crucis nuntiis pedes Regis.
Tota colora Processus regis se inquit odem.

Et Chron. MS. Tabularii S. Magjori Parisiensis :

Et heri fuit Tan un Croisemont,
Dont Tan peroit le Cheval deuant.

In prelio contra Mauros Hispanos anno 1212. Christiani pariter Crucem in pectore detulere, ut est in Epistola Arnoldi Archiepiscopi Narbonensis, quam descripsit Labeilus in Episcopis Salernensibus pag. 191. In ea expeditione, quam Saxones aduersus vicinas quasdam gentes idololatri cultui deitas susceperunt, Crucis ille assumptus, quo non simplici vestitus auitare erat ; sed a rota subter posita in altum profangebantur, ut ait Otto Frising. lib. 1. de Gestis Frid. cap. 40.

Ut porro Crucenignati, quod excedentes, solenni rita, cum Ecclesiastica Processione deducerentur extra Parochiam innes, vide in verbo *Perennatio*.

Quanta cum religione S. Ludovicus ad eiusmodi expeditionem profecturus ecclesiam adibat, ut Deo sanctisque se commendaret, docet Chartul. vasis. Paris. fol. 127. r. Anno Domini 1230. die Sabbati in crastino Iude Martii accepit licentiam in ultimo suo recessu in ecclesia Parisiensis, tunc ad dictam ecclesiam de domus sua Paridensis discessit et dom. Petrus filius suus similiter cum eo nudus pedes ; don. Philippus principitissus suus et don. Robertus comes Artois et quatuor alii non discessit nequam cum eo.

Crucis PARVITERGUM, seu Crucenignatorum, multiplex fuit, cuius quippe Pontifices ac Principes, quo ad expeditiones Hierosolymitanas subeundas pro Terre Sancte tuitione provocarent, eos identidem variis donis privilegiis, in quibus sequentia recensentur.

A debitis persolvendis inducie eis concedebantur, donec redissent ab expeditione, vel aliquot definitis annos, ut est in Constitutione S. Ludovici mensis Octob. anno 1240. tom. 6. Spicilegii Acheriani pag. 467. et apud Rigordum pag. 26. etc.

Ab ausuris pecuniarum sibi a creditoribus creditum exempti pariter erant, ex Conciliis Lateranensi IV. et Lugdunensi. Vide Otton. Frisingensem lib. 4. de Gest. Frideric. cap. 55. Rigordum ann. 1188. Gesta Innocentii III. pag. 77. etc.

A collectis et talibus erant immunes, nisi ille essent reales. Vide Concil. Lugdun. ann. 1245. apud Matth. Paris, et Spicileg. Acher. tom. 6. pag. 466. 467. Sed et

Crucenignati terras sive possessiones suas inconvulsis dominis, Ecclesiis vel personis Ecclesiasticis, vel illis quovis fidelibus pignori dare, ex Rescripto Eugenii PP. apud Ottonem Frising. lib. 1. de Reb. Fridric. cap. 30. et Will. Neubrig. lib. 3. cap. 33.

Eorum bona et persona post Crucem assumptam excommunicati S. Petri et summo Pontificum, atque adeo omnium Prelatorum, ut est in eodem Concilio Lugdun. et Lateranensi IV. apud Rigordum in Chronologia pag. 632. Petrum Fontanum postremum in Concilio cap. 17. §. 1. Chopia. lib. 3. de Sacra Polit. lib. 4. §. 15. etc.

Eorum lites ac cause agitantur in

foro Ecclesiastico. Vide Innocent. III. lib. 1. cap. 127. Gervasium Dorostol. pag. 132. tom. 6. Spicilegii Acheriani pag. 467. 468. veterem Consuetudinem Normannie cap. 43. Sammarthanos in Archiepisc. Rotomagens. sub ann. 1187. quos vocamus ad Stabilimentum S. Ludovici pag. 180.

Cessabant tamen eiusmodi privilegia in casibus, quibus vide ad Stabilimentum S. Ludovici lib. 1. cap. 82. Consuetud. Britan. art. 693. et Regesum I. 2. Charophylaci Regi fol. 7. et 8. Cuius igitur ejusmodi Crucenignatorum privilegia non creditoribus modo, sed ipsi etiam Crucenignatis damna essent, ut quae eis alieum propter ingruentes necessitates contrahendi facultatem illis adimerent, infusa postea in eorum favorem, et creditorum, in contractibus publicis, Renunciatio privilegio Crucis, vel Crucenignatorum, quam his verborum formula concipiamur legere est in Charta ann. 1273. in Regesum Comitum Incolismensium : *Resuscitatio per fidem in hoc facto accepta, etiam modo, actum in factum, omnino privilegio Crucenignatorum et Crucenignandorum indulto et indulgendo, etc.* Et in illa verba ann. 1272. in eodem Regesum : *Et omni remissione et privilegio de Crois prise qui est prebendo, et benefice de division, a l'aidie de fait, a l'Epistole Valerien.* In illa denique ann. 1278 : *Item, si sublevis, immensum, et privilegio Crucis sumptis et sumenda, etc.* Occurrunt ejusmodi formulae in Chartis aliis apud Regi. Menagium in Origib. Gallic. pag. 82. et Chart. Gymnasium in Chart. Angl. tom. 2. pag. 981. etc. His videtur agenda quam habet Statutum Philippi Fulcri ann. 1333. quo describitur in eadem in Regesum 36. Charophylaci Regi, Charta 133 : *Item ordinamus, quod si quis expresse et ex certa scientia renuntiaverit privilegio exercitii Crucis, non liceat, seu quinquagesimo indicium, in instrumentis debiti, vel alterius contractus expressi, non possit ex tunc se juvare dicto privilegio.*

PER CRUCEM SE DEFENDERE, Uti privilegis Crucenignatorum. Assisia ann. 1235. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 30. r. col. 1. In assisia Regis crucenignati, et sicut privilegio debet se defendere per Crucem. Judicium fuit quod... Crucem cum defenderet usque ad annum. Vide in Crucis privilegium.

4 FUGERE CRUCE ARMARI. Ermoldus Nigellus lib. 3. vers. 273. Carminis Eusebii in honorem Ludovici Imp. apud Murator. 2. part. 2. col. 58 :

Scipius tale mense mos dicitur vixisse urbanus,
Se Cruce armari nuncius quatuor vixit.

Qui in loco sic constructo, Quiriti se armarunt munere et Cruce. Charlestinus Editor videtur quodammodo elucere aliquid simile consuetudini necdum his temporibus invecta, scilicet eos Crucis signum, cui expulsi erant, hunc armarum pro Christiana religione suscepissent.

609 Petr. Script. tom. 2. pag. 436. Interpretatur : Ecclesiam S. Crucis oratorum ius.

CRUCES BINAS in vestibus deferre iudicantur haeretici sponte conversi, in detestationis veteris erroris argumentum, in Concilio Tolosano ann. 1234. tom. 10. *Adversus colorem quoniam dicit vestes binas, unam a dextris, alteram a sinistris.* Ita in Concilio Biterrensi ann. 1233. can. 4. Tarraconensi ann. 1242. Biterroni ann.

1340. in Concilio Archiepisc. Narbon. can. 30. etc. Vide Crucenignatus, seu loco.

8 Stat. Raim. com. Tolos. contra haereticos ann. 1238. in Reg. 30. Charoph. reg. ch. 234 : *Item statuimus quod bona curiarum, qui fuerunt haereticis vestiti, licet ipsae ab haereticorum reatu non observantur, nisi de reconciliationis sua litteras testimoniales ostenderint, vel alias per personam ecclesiarum, et homines illius provocaverint, confecerint, et etiam si de reconciliationis contulerint, si Crucis super hoc a suo episcopo amoniti ad parandam non assumpserint, aut assumptionis litteras non obtulerint, et homines illius cum exteriori super vestes ex utroque parte pectoris anteriores prominentes portare debant, suas celare infra vestes deferrent foras, prout statuti sunt.*

60 Annal. Lauresham. ad ann. 780 : *Signa Crucis apparuerunt in vestimentis hominum.* Eadem fore in aliis Annal. ad hunc annum. In Annal. S. Amandi et Laubac. ad ann. 787 : *Signa 7 apparuerunt super homines.* Annal. maj. S. Galli ad ann. 856 : *Crucis apparuerunt in aditu vestimentis.* Annal. Wirzb. ad ann. 990 : *Crucis in vestibus apparuerunt.* Vide Periz. in Scriptor. vol. 1. pag. 13. lib. 7. §. 41. 64. 78. 88. 92. et vol. 2. pag. 1.

CRUCES pro acie militari, quo nostris olim Scythae et Scava. Laurentius Venerensis de Bello Balearico :

Inde viri veniunt, Baleares rivas,
Pauca opuscula, sed nonnulla, parant.
Crucis in talis drumilio vestitus agnes :
Crucis Crucis aciem quoniam altior laborum
Conducere possent, et se reatque reat.
Sed illis egregie generosi discurrant.
Sed illis Crucis primis cum Galandis habebat,
Galandis probris, huius Cruce probris.
Tandem cura illi, huius Cruce probris.
Persidiam, huius Cruce probris probris.
Huius Cruce probris probris probris.
Mures alius crebro terrore perantes, etc.

FATRES CRUCIS, Levoldus a Nortoff in Chron. Markano ann. 1300 : *Eo anno Crucenignati, qui Frater Crucis vocantur, in diversis terris et nationibus se perturnas colligebant, et ad Romanam Curiam concurrerunt intendentes, ut dicerent, mare transire in insulam Terrae Sanctae. Sed cum ventrem Avenionem vel ad mare, divisit ab invicem per vias diversas redierunt. Idem qui Pastoret, vide in hoc voce, et supra Crucifratres, et in verbo *Stauria*.*

CRUX, Pars Ecclesiae, quam vulgo la Croisade [vel potius la Croisade], nostris dicitur. Vide *Indignitas*.

4 CRUX, in monete dicitur pars illa, qua Crux representatur, Pila vero pars aversa : et si forte nulla sit in altera parte crux insculpta, tum pars illa, in qua Principis effigies esset, Crux appellatur, retenta semper aversa parti Pila nomenclatura. Huius rei vestigium extat in Transactione Gaufredi et Ricardi, Aps. et Gaufredi de Acq. ann. 1233. ex Schedis Praesidis de Massanges, in qua Transactione *Humandus Bot* dicitur *signillans* cum denario Gaufredi, cuius effigies esset, *quod signum non habebat*. Vide *Pila*.

1 CRUX, fuerunt subulare in formam crucis vel T. figuratum. Miracula S. Vincentii lib. 2. cap. 13. *Adversus colorem quoniam dicit vestes binas, unam a dextris, alteram a sinistris.* Ita in Concilio Biterrensi ann. 1233. can. 4. Tarraconensi ann. 1242. Biterroni ann.

CRUCES, in Concilio Archiepisc. Narbon. can. 30. etc. Vide Crucenignatus, seu loco.

CRUCES, in Concilio Archiepisc. Narbon. can. 30. etc. Vide Crucenignatus, seu loco.

caput jectant, comam excutiant, vestimenta adspiciendo componant, et latera Cubitudo, pedesque erigant. Una ruffa et laeta natis ostentationis formam figunt, unde Accutibere in Accutibus.

¶ **Se mettre à Coutes et à gougoutz**, apud Joheiri, in S. i. facit. V. reg. pag. 47. Coute, pro. 329. Coudre vero, pro Fune ligare, in Consuet. maris tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 283. unde Gallicè, une Cuire, non erudit. Forte leg. Coute. Vide supra in Cubitale 2.

¶ **CUBISMONARIUM** ARITHM. Testamentum Adalardus ann. 978. inter Al. Marcon. tom. 1. col. 97. Coudubus duo de argento, unum cura rofiet et succinatia, unum cum auro Cubismonario, et dei pro cubitalis l.

¶ **CUBO**, Vide Zubo. [Fr.]

¶ **CUBRECELLUM**, Operculum, Gall. Couercle. Vide locum in Capia.

¶ **CURBULA**, [Linea vestis. DICEP.]

¶ **CURBULA**, ut Cubiculum. Locum vide in Ludre.

¶ **CUBUCULLUM**, Vetus Charta apud Ughellum tom. 5. pag. 1599. = Orationis S. Pauli. cunctis super puerulis, cum scolia marmorea, et duobus Cubuculis, uno terraneo, et alio solariato, subitus tunc castellum Ponte, etc. [Vide Cubiculum.]

¶ **CUBULARIUS**, pro Cubicularius. Vetis Inscriptio Romæ: IIII. I. M. LIVIVS, AVGVSTVS. L. AMARANTIVS. SVPRÆ. C. PAVLENTIVS. SVPRÆ. P. MANIVS. PVLVI. CUBVCVLARI. Sic Græci cubuculario, pro Cubiculario dixerunt, uti observatum a Meursio. Vide supra Cubicularius in Roma.

¶ **CUBUCLESIVS**, Eadem notione, in Actis SS. Mall. tom. 5. pag. 801.

¶ **CUBULUS**, Mensura vinaria apud Hungaros. Vide Iuvenc. lib. 2. p. 15. Epist. 7. Brocardus in Descript. Terræ sanctæ lib. 2. cap. 2. Edit. Venetæ ann. 1519: Christiani in lapidibus signum Crucis inscripserunt, illi autem signum Cubuli. Sed hæc vox idem sonat quod apud Hungaros, non definit.

¶ Aridorum mensura in Charta ann. circ. 1150. apud Pæzium tom. 6. Anecd. part. 1. col. 859. Strud in festo S. Martini Cubulum mellis dant, et unum onem, sex Cubulos brassi, sex annorum, sex cursus fonsi. Vide Cupa.

¶ **CUCURAM**, CUCURAM, Saccharum, Gall. Sucre. Sic. Sicut. Sicut. Sicut. ubi de Intrat. portarum: Cucuram solvat pro quolibet rubo libras viginti. Miræ. S. Rosen tom. 2. Sept. pag. 494. col. 2. Item Petrus, sapienter mensuris in gutture ita passa est, ut dicto tempore nihil præter aquam cum Cucuro et ovi vitello poterit deglutire. Vide Zucum.

¶ **CUCCHIARIUS**, Cocchieus, Ital. Cucchiato, Hispan. Cucchar, Gall. Cuillier. Inventar. ann. 1380. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 411. et tom. 8. Cod. Ital. diplom. col. 385: Cucchiarii manij argenti deaurati, cum glande in summo tale manici. Cucchiarii citij, alij facti ut supra. Vide infra Cugliarii.

¶ **CUCINUS**, [U] CUCINUS: = Sedit in falsidioris modo, Cucinus de broento tantum apposito. = (Dine. Burchard. ad Theausie, II, 221, an. 1495.)

¶ **CUCHA**, an idem quod Alitis Zucca, Cucurbitis: an idem quod supra Cucuro = Concordia inter Mattheum et Lucanens ann. 1381. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 902: Zuccorum, lapetum de petra, Cucuram saccha-

rum (sic), synopsis, zucca,.... de soma tres soliti Mutinenses asseverant.

¶ **CUCIARIUS**, Synodus Syriaca ann. 405. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 976: Scribente ad nos dominus metropolitani magnus et archiepiscopus, qui sedet super thronum Cuciarum, alacriter congregavit, et ad adorationem et honorem paternitatis ejus convenimus. Ad quem locum Syrii interpretes hæc notam ibid. col. 990: Nota denique quod metropolitani illam Cuciarum..... esse pontificem Romanum. Vide quæ ad hæc observat Doctus Editor ibid. col. 973.

¶ **CUCIO**, Meta, metula, parvus fœni culmus: ut Bressæ. Sic. Sic. Sic. Gall. Meule, Metle, Milton. Charta Domini de Verlay et S. Nicetii in Bressia ann. 1457: Cuiam præter continens plateau unus Cucionis fœni.

¶ Consuet. Dombens. MSS. ann. 1385. art. 80: Et si de forno furatur in muello vel Cucionibus, ad summam prædictam solvere tenetur. Coppon, Lull. genus, in L.L. remis. ann. 1395. ex Bez. 140. Chartoph. reg. ch. 150: Lesquels jouissent ensemble à un jeu, appelle le jeu de Cappon.

¶ **CUCIOLUDS**, Vide Cucimbaldus.

¶ **CUCINA**, Carnificina, Maycepsit, Gloss. Lat. Gr. Vide Cocina.

¶ **CUCINGA**, Pedes vellosi. S. Wilhelmus Constant. Hierusal. lib. 1. cap. 16: Pro signo pedum villorum, qui usitato more Cucinga vocantur, idem quod pro ceteris diurnis promissionem est, facit, addito pellicis signo, [sic Confer Gozo.]

¶ **CUCIONES**, Vide Cuciones.

¶ **CUCITURA**, CUCITURA, vox Italica, Sutura, Gall. Couture. Stat. Ferrar. ann. 1279. lib. 2. rubr. 345. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 424: De vestito biselli,..... et cuspibat ad panni, sine tribus Cucituris, tres solidos Ferrarienses: cum tribus Cucituris et crispis, quatuor solidos Ferrarienses.

¶ **CUCITURA**, Radioli tinellii species. Lenda maior, Carcus. Moss: Item pro carqua de Cucio, arrij, den. Versio [Gallica ann. 1544: d'Une charge de racines de teinte.]

¶ **CUCUMERES**, Chandelle, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1835. ex Cod. reg. 4120.

¶ **CUCITO**, Vide Cociones.

¶ **CUCIO**, Gossipium, Ital. Cotonia, Nobis Coton. Chronicon Riccardi de Rebo Germano apud Murator. tom. 7. col. 1091: De jure lini idem: de jure canamorum idem: de lana Syrie idem: de bannace et de arca Cucionis idem. Vide Cotonia.

¶ **CUCUBA**, Noctua, apud Papiam. Ita emendat Meursius pro Cucina: unde Cucubare in Carne de Philometo, quod Ovidio ascribitur. Hebraeus שָׂרָא, sara. Ita etiam emendat idem Meursius: hinc sarracenis, cussus, noctulus, apud Scholastium Oppiani. Noctri Cucucos Cucules vocant.

¶ **CUCUBARE**, Caput in terram deligere pedibus sarrum erectis. Hierolex. Macri edit. edit. ex Dion. Carth. in 4. Reg. cap. 2. a. 2. Vide Cucula.

¶ **CUCUBI**, pro Cucubore, Noctua clamor. Vide supra Baulare.

¶ **CUCUCIA**, Vide Cucugia post Cugus.

¶ **CUCUPA**, CUCUPARIA, CUCUPATUS. Vide supra Cucubare.

¶ **CUCULE**, Seris militum. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7611. Vide Cucula.

¶ **CUCULARE**, dicitur de clamore cucu-

rum (sic), synopsis, zucca,.... de soma tres soliti Mutinenses asseverant.

¶ **CUCIARIUS**, Synodus Syriaca ann. 405. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 976: Scribente ad nos dominus metropolitani magnus et archiepiscopus, qui sedet super thronum Cuciarum, alacriter congregavit, et ad adorationem et honorem paternitatis ejus convenimus. Ad quem locum Syrii interpretes hæc notam ibid. col. 990: Nota denique quod metropolitani illam Cuciarum..... esse pontificem Romanum. Vide quæ ad hæc observat Doctus Editor ibid. col. 973.

¶ **CUCIO**, Meta, metula, parvus fœni culmus: ut Bressæ. Sic. Sic. Sic. Gall. Meule, Metle, Milton. Charta Domini de Verlay et S. Nicetii in Bressia ann. 1457: Cuiam præter continens plateau unus Cucionis fœni.

¶ Consuet. Dombens. MSS. ann. 1385. art. 80: Et si de forno furatur in muello vel Cucionibus, ad summam prædictam solvere tenetur. Coppon, Lull. genus, in L.L. remis. ann. 1395. ex Bez. 140. Chartoph. reg. ch. 150: Lesquels jouissent ensemble à un jeu, appelle le jeu de Cappon.

¶ **CUCIOLUDS**, Vide Cucimbaldus.

¶ **CUCINA**, Carnificina, Maycepsit, Gloss. Lat. Gr. Vide Cocina.

¶ **CUCINGA**, Pedes vellosi. S. Wilhelmus Constant. Hierusal. lib. 1. cap. 16: Pro signo pedum villorum, qui usitato more Cucinga vocantur, idem quod pro ceteris diurnis promissionem est, facit, addito pellicis signo, [sic Confer Gozo.]

¶ **CUCIONES**, Vide Cuciones.

¶ **CUCITURA**, CUCITURA, vox Italica, Sutura, Gall. Couture. Stat. Ferrar. ann. 1279. lib. 2. rubr. 345. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 424: De vestito biselli,..... et cuspibat ad panni, sine tribus Cucituris, tres solidos Ferrarienses: cum tribus Cucituris et crispis, quatuor solidos Ferrarienses.

¶ **CUCITURA**, Radioli tinellii species. Lenda maior, Carcus. Moss: Item pro carqua de Cucio, arrij, den. Versio [Gallica ann. 1544: d'Une charge de racines de teinte.]

¶ **CUCUMERES**, Chandelle, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1835. ex Cod. reg. 4120.

¶ **CUCITO**, Vide Cociones.

¶ **CUCIO**, Gossipium, Ital. Cotonia, Nobis Coton. Chronicon Riccardi de Rebo Germano apud Murator. tom. 7. col. 1091: De jure lini idem: de jure canamorum idem: de lana Syrie idem: de bannace et de arca Cucionis idem. Vide Cotonia.

¶ **CUCUBA**, Noctua, apud Papiam. Ita emendat Meursius pro Cucina: unde Cucubare in Carne de Philometo, quod Ovidio ascribitur. Hebraeus שָׂרָא, sara. Ita etiam emendat idem Meursius: hinc sarracenis, cussus, noctulus, apud Scholastium Oppiani. Noctri Cucucos Cucules vocant.

¶ **CUCUBARE**, Caput in terram deligere pedibus sarrum erectis. Hierolex. Macri edit. edit. ex Dion. Carth. in 4. Reg. cap. 2. a. 2. Vide Cucula.

¶ **CUCUBI**, pro Cucubore, Noctua clamor. Vide supra Baulare.

¶ **CUCUCIA**, Vide Cucugia post Cugus.

¶ **CUCUPA**, CUCUPARIA, CUCUPATUS. Vide supra Cucubare.

¶ **CUCULE**, Seris militum. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7611. Vide Cucula.

¶ **CUCULARE**, dicitur de clamore cucu-

caput jectant, comam excutiant, vestimenta adspiciendo componant, et latera Cubitudo, pedesque erigant. Una ruffa et laeta natis ostentationis formam figunt, unde Accutibere in Accutibus.

¶ **Se mettre à Coutes et à gougoutz**, apud Joheiri, in S. i. facit. V. reg. pag. 47. Coute, pro. 329. Coudre vero, pro Fune ligare, in Consuet. maris tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 283. unde Gallicè, une Cuire, non erudit. Forte leg. Coute. Vide supra in Cubitale 2.

¶ **CUBISMONARIUM** ARITHM. Testamentum Adalardus ann. 978. inter Al. Marcon. tom. 1. col. 97. Coudubus duo de argento, unum cura rofiet et succinatia, unum cum auro Cubismonario, et dei pro cubitalis l.

lorum. Auctor Philomela vers. 85: *Et cucullus Cucullatus*.
CUCULATA, Gloss. Arabico-Lat.: *Lodis, Cuculata*.

CUCULATUS, Vide supra *Cucullatus*.
CUCULLUS, *CUCULLA*, *CUCULLIO*.
Cucullus, Vestis nota Scriptoribus Latini-
 cis, quae scilicet caput operiebat.
 [Gall. *Cucule*, alias etiam, *Coates*, *Goules*
 vel *Gules*, *Armoricane Cougoul* operi-
 entium capitis Latine et haecurum.]
 [Glossar. Lat. Gall. ex Cod. 7659:
Cucullus, Gall. *Chevelon*.] Vetus Scho-
 lasticus Juvenalis *Cucullum* esse ait *gale-
 rum, fuscum et horridum ardeantem, la-
 quas sine latrunculo*. Notatur *Cu-
 culli*, apud eundem Juvenalem Sat. 6,
 qui nocturnas Sionio lib. 7. Epist. 16.
Cucullus tamen apud Gubertum lib. 2.
 Hist. Hier. cap. 8.

CUCULLA, femina gen. dicitur prete-
 rea id genus vestis aliquot Scriptoribus,
 sed avi inferioris, S. Ambrosio sera-
 nit. S. Hieronymo S. Hieronymo Illu-
 rionis, Paulino in Epist. ad Citherium,
 Ennodio, et aliis: sed praesentim vita,
 qui monachiam vestem faciunt. Vt
 S. Bedo. Abb. latine nomen dicitur. Et
 eodem Sancto: *Suacutus Cuculla* non
Cuculo.

Cucullarum monachiarum forma va-
 ria fuit pro temporum ratione. Cassia-
 nus de Habitu Monachi lib. 1. cap. 4:
Cucullus perparvus vaque ad corcicis ha-
 miorumque densis confectis, quibus
 tantum capiti et humeris, etiam in die-
 bus utitur ut noctibus. Additio 1.
 Capit. cap. 2: *Ita mensura Cucullus duobus*
consistat cubitis. Adm. in Vita S. Be-
 nedicti. Abbat. Aniane. cap. 40: *In*
*habitu quodam densis fecerat multo-
 rum consuetudo: siquidem novissimis us-
 que ad totos Cucullus pendebat. Quo-
 brom vir Dei uniformem consuetudinem*
*Monachi instituit modum, ut non an-
 plius a duobus cubitis excederet mensura,*
vel usque ad genua perlinere possent.
 Vigonius Disciplina Farfensis cap. 4.
 de vestimentorum mensura: *Quibus*
nostro singulariter consenti Ordini,
quod vestimentum antiquius vocabatur
Colobium, id est Tunica sine manica,
*tentius debet habere latitudinem, ut ambo-
 bus convenienter aptetur cubitis; lon-
 gitudinis vero tantum antea, quod ad cul-
 tum pedis usque pertingat et sit apte*
corpori, ut sit etiam pro cubito, et in
capitis pedis praeter limbum integrum
capituli ipsius ex omni parte quadratum
*debet continere mensuram: apertura su-
 perior habuit cubitum, ad pedes usque*
summam, inferior cubitum, integram et
*trium digitorum; in ante appareat lati-
 tudo Cuculi cum capivo. Vide Menar-
 dium in caput 62. Concordia Regularum,*
in Sineracrum in Regule cap. 35.
 Apologia Henrici IV. Imp. pag. 280:
Cuculla est tunica talaris, et cucullata
atque manicata, habens speciem Crucis
per quatuor pedes extensam, et

*Cucullum, autem, et Casulam, et Ca-
 pam vocitatum apud Monachos constat.*
 Papias: *Cuculla per dimissivum dicitur*
a Casula, quia non dimittitur. Infra:
Cucullus, genus vestis monachalis, quam
Capam dicimus. Theodorus in Epist.
ad Carolum Marg. : Cucullum non esse
dicimus, quia non dimittitur, sed continet
capam. Et inde est, quod in hunc locum
Beatus Pater habendum instituit, quia scilicet
hoc genus indumentis sicut ritus indicat.
Unde eodem indumento, quod a Galli-
*cis Monachis Cuculla dicitur, non Ca-
 pam vocamus. Ut Capa caput tegebat,*

ita et Cuculla. Ugutio : Cucullus vel
Cuculla, vestis capitiata, et lata, hunc
per totum et caput tegens etiam capiti.
 Papias: *Cucullus, generis masculini,*
velamen nigrum vel cinereum capitis est.
 M. Justinus Lippianensis in Lippidario:
Vestis saepe legitur caput, caput amplex Cuculla.

Postea sen Grammaticus avi infim. MS.
 post Vocabularium W. Britonis:
 De Monach. aliam vestem form. sine Casulam.
 Vnde lat. tegens caput, antea nota Cucullum.

Gregorius Turon. lib. 7. Hist. cap. 39:
Deum oblecto capite fugere nitentur, et
*tracto quidam gladio, caput ejus cum Cu-
 cullo decidunt.* Vide Adm. 1. ad Capit.
 Caroli M. cap. 33.

Deinde, ut ait, quod *Cucullum cum Flacco*
confundunt. Gloss. Lat. Gall.: *Cuculla,*
Froc ou Coule de Moines. Ad Clemens V.
 in Concilio Viennensi discernim inter
 utrumque vestem statuit: *Cuculla no-*
minis habitum longum et ampullum, et
manicas non habentem: nomen vero
*Flocci habitum longum, qui longus et am-
 plius habet manicas, non intelligere decla-*
rantur. [Cucullum et Froccum aliter
 distinguit S. Wilhelmus Constit. Hir-
 saug. lib. 1. cap. 70: *Ergo cum ad lec-
 tum venierit, si est Frocco et Cuculla in-*
ducta, Froccum prius et Cuculla postea
si quis habet, sub capite ponit... Postea
pedibus equaliter locatis, et in lectum
collocatis, Cucullum non prius eruit,
quod corporis super cubitis trahat.
Tunc quidem cum exstat, sive sit cum
pellicio, sive non, complicat, et ad caput
ponit; vel si tale frigus habet, super se
obsternit, capite foramen ad caput verso.
 hic observare et Monachi in legi-
 jacentes cucullum exuisse; et secus in
 Monasterio Palatio, ut satis indicat
 Andreus ejus loci Abbas in Vita S.
 Walfridi num. 19: *Propter fratrum qui-
dam, qui sine negligentia usu ducubatur,
et nocturnis vel meridians temporibus
extra Cucullum illicite jacere praesentit,
etque per viam apparet (B. Walfridi)
fortiter increpavit, et ubi suam habere
Cucullum inquirebat, Et dum ipse per
sonnum ubique quasi angustians Cucul-
lans quaerit, ab eo ferule quam tenet
manibus cecidit, et sic fortiter, ac si mer-
ito ab aliquo cederetur. In Actis S. Ber-
nardi Abbatis Clarenvalensis lib. 3, cap.
8, id Eugenius PP. dicit, quod abbas
observat, quod Pontifex factus nan-
quam sine Cuculla ibat. Jam vidimus
ex Casiano Monachos Cuculle usos
longe ab his diebus. Vide Haefne-
*num cap. 474. et in voce Cuculla.**

CUCULLA MEMORIALIS, Cuculla, quam
 deferre jubebant Canonici Regulares,
 qui Ordinem regularem Canoniorum
 sine Abbatis licentia deponere
 monasticum susceperant: et enim in
 Choro ultimi sedere, in memoriam (unde
 adjectivum) et penam desertionis jube-
 bantur. Quippe id erat, contra Sen-
 tias Ecclesiasticas. Concilium Ama-
 gran. : *Ne Canonici Cucullum Monacho-*
rum induant. Rotherius Veron. in Apo-
 logia de Clericis in habitu intro-
 ductis: *Cucullum nemo illorum portet.*
 Urbanus II. PP. can. 2. 19. qu. 3: *Præ-*
cipimus, ut vestiat, et deinceps memoriam
in clerico deferat, et contra Sen-
tias. Perpetuum cultum Culicula
apud Steph. Tornac. Epist. 1. ubi hic
canon laudatur. Innocentius III. PP.
lib. 3. Epist. 12. de Canonico, qui habita
Regularium Canoniorum rejecit, sine
Abbatis sui licentia monasticum susce-
perat Ordinem: Ad Ecclesiam redire

provenire... compellat, ubi et memoriam
esse Cucullum deferre facies, et ultimam
in choro manere. Et in Cap. 6. Tunc lectum
 detatet et qualiter ordi. : *Ultimus in Choro*
manendo Cucullum ad memoriam delato-
rum. Narratio de quomodolibet Canonico,
qui cucullum induit, dicitur, et *Præ-*
Raynne, Canonico dimitti, et modo
Cucullatum video, in Appendice ad Cap-
itul. n. 88. Vetus memorialis eadem
notione usque ad 1. part. cap. 87. Ar-
chiepiscopo Narbon. apud Catellum in
Hist. Occitan. pag. 792. ubi memorialis
conditio dicitur, quia in memoriam rei
aliquam imposita dicitur.

CUCULLA ECCLESIASTICA, qua in Sa-
 cris Liturgiis utuntur Diaconi et Sacer-
 dotes Monachi, in Statutis antiq. Ord.
 Carthusiensis 1. part. cap. 87. cap.
 43. § 6. cap. 46. § 1. Stat. anno. 1893. 8.
 part. cap. 6. § 20.

CUCULLA, in Capit. Theodori Cantuar.
 Archiep. cap. 2: *Septem dies velat caput*
Cuculla sua. Vnde Jusss. Pontificalis
 cap. 3. [et superius voss Capitulo.]

CUCULLUMPEO, et **PEDUCUCULLUM**,
 in Notis Tyrone cap. 157.

CUCULLUS appellatur etiam *Monachiarum*,
 Cuculla obtegere, *καυκαλλίζων* apud
 Demetrium Zenum in Batrachom. Liber
 de Fundat. Monast. Coenensis pag.
 199: *Latine dicitur cucullum, quod*
culcare. Will. Westmonast. ann. 1254:
Loco eorum, qui recesserant, indigenas
Cucullat. Hinc

CUCULLUS appellatur S. Amilanus
 Confessor, et Petrus Abbatialis ab ali-
 quot Scriptoribus, ut observatum ad
 Alexadem pag. 343. I. Monachi. Certe
 ita usupat Petrus Cellensis lib. 7.
 Epist. 18.

CUCULLARIUS, Idem qui *Cucullatus*,
 in Vita S. Adalberti tom. 5. Junii pag.
 103. Inter Acta S. Benedicti sec. 8. part.
 1. pag. 637. et tom. 3. Anst. Bened. pag.
 638. Hujus tomi pag. 330. Notherus esse
 ipse dicit *Cucullarium* S. Galli no-
 stium.

CUCULLATA CONGREGATIO, Ordo
 Monasticus. Charta Agnetis Comitissae
 Pictav. pro Ecclesia Collegiata S. Nicolai
 anno. circiter 1090: Si quis. *Canonici*
expositi Cucullatum Congregatum, in
duco autem monachos, inducere maluerint,
perpetuo anathemati subjaceat.

CUCULLO, Gloss. Lat. Grec.: *Cucullo,*
εμπερικλυσις, id est, cucullum, et *εμπερικ-*
λυσις, id est, quod caput tegitur.

CUCULLO VIATORIBUS, Cucullus, quo
 peregrini praefectis utebantur. Capitulis
 in Heiligh. : *Quos nos jugubatur*
obsecro cucullum viatorio.

CUCULLO MULIONICIS, quo mallones
 utebantur, apud Lampridium in He-
 liograph.

CUCULLUS, Vir, cuius usum mo-
 chatur, nostris *Concuol*, *Concuol*
et Cucuallat a Lat. *Cuculus*, Gall. *Coucou*,
 qui in aliarum avium adis avia edit.
 Vide *Cuculus*. It. *Cuculo*, sive *Coucou*,
 Reg. 30. Clarthop. reg. ch. 36: *Petrus*
de Area volens ipsum matrimonium im-
*pedire, venit ad locum ubi dictus sup-
 plicans amicum suum desponsat, et pro-*
fato supplicanti dicit plura verba inju-
ria clamando: ... Ipse est et erit Cucu-
llus, sive Couc. Alii anno. 1431. in Reg.
185. ch. 1. dicitur, quod sup. sive Coucou
graeque l'œi fait, Rursus anno. anno. 1462.
in Reg. 198. ch. 529: fecit surgent
appella te supplicans equant, couc,
Coucou, autem Coucou qui n'œst pas, pas
degrès de prudence. Coucou benedictus
 anno. 1463. in Reg. 195. ch. 283:
Cardin Thotonem in appellent te supplicanti

Cucullat. et hic dicitur quod aliat garder
sa fessive. Vide infra Cuculo et Cuculari.

1. **CUCUMA**. Clara. Vide Cucurum.

2. **CUCUMA**. Noctua. Vide Cucuba.

3. **CUCUMA**. Vase mœtum, in quo aqua
calent, aut aliqua macestra, into ven-
tre instat cucurbita. Gloss. vet. Cu-
cuma, ὀψαζέσθω. Gloss. Africet. Cucu-
ma, Cyprenther, i. æreus lobes.
Uguio. Cucuma, a sono fororis, sicut
et cucabus, i. vase in quo super conper-
tur, in quo aqua vel cibis coquitur. Acta
ss. Juliani et Basilianæ cap. 5: *Di ven-
it et Cret sunt, et lat lapides: et Cret
aut, meliores sunt, et lapides aut, et de
usae hominum ex igne metello fund.* S.
Ambros. in Vita S. Agnetis cap. 2: *Di
autem illi Cret sunt, ex quibus Cucuma
mellis sunt et usae hominum coquer-
tur.* Miraculi S. Georgii in Pueri Paphla-
gone n. 37: *To tot ὀψαζέσθω ἔργων, ἐπεὶ
τοιοῦς ἑ ἑμπόρους ὀράσαςτο. Κορὸν πο-
νέον, ἐπεὶ, Vide Fortaniam in Vita S.
Germont Episc. Paris. rap. 4. Collatione
Legis Mosalicæ tit. 1. Chysobonum
ad Theophrasti Characteres pag. 219.
et Neomium in Kenosia.*

CUCUMELLUM, diminutivum a Cucuma,
inter sacra ministeria vultu reponitur.
Indiculus rerum, quos Paulus thersiens
Episcopus tradidit ecclesie Plaminæ cura-
tori, apud Basilianum. Index. num. 12.
Calices 2, auri, item calices 6, argentei,
Cucumellum argenteum, lucernæ argenteæ
7, etc. Petrus Diacon. lib. 4. Chron.
Custin. cap. 10. et in Catalogo librarum
acti, Cucumellum librarum ser.

CUCUMULA. Minor cucuma, apud Cy-
pricum lib. 1. Vide S. Cassari Africæ.
1. B. 10. tom. 3. n. 63. col. 1.
Et ingrediens Cucumula, cum ad con-
gruendum infantes nederet. Ubi baptis-
mum camertum intelligendum esse
recte monent dicitur.

CUCUMERARIUM. Gloss. Africet.
Saxon. Pomarium vel Cucumerarium:
appel-lun, i. pomorum domus. (Vet.
Interpret. Isidore 1. Cucumerarius locus
est ubi crescent Cucumeres: Et dardeningum filia Sion, ut ambraculæ
in vinea, et sicut fugivum in Cucumera-
rio. Vide Tertull. adv. Iudæos cap. 8. et
12. et ndv. Marc. 2. 38.)

1. **CUCUMULA**. Vide in Cucuma.

* **CUCUMUS**. (s. Duo bacilli, uno Cucu-
mo pro luto, altero rufamentorum.)

(Mand. camer. apud. 1484-1486. f. 83.)

CUCURMA. Isidorus lib. 10. Orig. et
ex eo Papas: Spire, fuses, quibus in tem-
poribus utantur. (S. Isidorus ex quoque
Cucurbita vocant. I. alii exemplaribus
habetur Cucurbita. Gloss. Arabico-Lat.:
Cocurba, Lorum. Ita emendant viri
docti, pro Lorum, Vide Cucurma, Cucur-
ma.)

1. **CUCURBITA**. Vantosa unde trahitur
maquis, Joan. de Janua. Vox Celso et
Medicis notissima.

2. Gloss. Africet. Lat. ex Cod. reg. 7684:

Couhoude, cougourde, Cucurbita. Pedag.

Peroune ex Chartul. 21. Corb. Item unus

homo qui porta Couhoudes, dicit j. den.

3. **CUCURBITA**. Eadem est cucurbita.

Paplas: Arga, Cucurbita. Boherius in
Longob. lib. 1. tit. 5. leg. 1: Argam, i.
Cucurbitam que est nomen verbale secundum
Glossam, scilicet a Cucurbitare 2.
quod vide.

4. Idem qui Cucus, cuius uxor mœchæ-
ta Lat. remiss. ann. 1417. in Reg. 170.
Chartoph. reg. ch. 38: Quod ipse Cucus
nens erat unus vaser Cucurbita, qui se
omnino gubernabat per ipsa uxorem. Vide
supra Cucubus 1. et mot Cucurbitatio.

1. **CUCURBITARE**. Cucurbitum, seu

ventosum adhibere, more Medicorum,
instrumentum nempe concuvum, in
cucurbita formam edictum, cum flamma
corporibus adhibetur. Cælius Aurelianus
lib. 2. de Tardis passion. : *Potest Cucurbitatio-
nem, atque dropsicis statui, etc.* Vide
Gargapentum lib. 3. cap. 24. et Gargapentum
in Definition. medic. verbo ἔσπερ. Nesio,
in ea significatione Cucurbitare,
Intelligent Glossarium, in vero sequitur.
Gloss. Lat. Græc. i. concuvum, Cucurbita.
Gloss. Græc. Lat. : ἔσπερ, Cucurbita.

2. **CUCURBITARE**. Uxorem alterius
adulterio polluisse: proprie de vassallo,
qui adulteri uxorem adulteri ad pol-
luisse ventrem instat cucurbita infat. i.
Impugnari. At Rodolphus Golenius in
Lexico Philosoph. pag. 286. vocem efficit
aut i. Gortæ. Longeque aliud voca-
bulum, quod stuprum, seu infamiam sonat.
Henrici Imp. Edictum, cui titulus:

Quo testes sunt necessarii ad proban-
dum Ingratitudinem: Si venustus inveni-
entibus facta atque indecentibus machina-
tionibus dominum offenderit, vel si cum
Cucurbitaverit, seu in campetris bello
num dominum dereliquerit, vide pri-
mæ. Liber Feodori. lib. 1. tit. 5. § 1.
lib. 2. tit. 38. § 57. lib. 3. tit. 2. § 1.

Si fidelis Cucurbitaverit dominum, id est,
qui uxorem suam concubaverit, vel si cum
fide. etc. Ubi vetus Interdictum Gallicus
MS. : *Starcent, que le vassal gise charnel-
lement avec la femme du Seigneur, dont il
est fide, il pert son fe. Si gise laidement
avec une fide, il est are. et se moquent de
cui.* Exstat apud Bon-compagnum in Arte
dictaminis MS. lib. 1. ejusmodi Epistola:

Audite nostre consilium sapientie, ut pos-
sitis studio literarum et propria rebus
curetis, quia uxor vestra est plurimum
habilis et formosa, unde sancti Spiritus
ignis utitur, unde carnalis amoris; et
unde student paribus et laboribus in-
fundum Cornelianum mercedem posside-
re, in quo vobis plantabitur Cucurbita
ortiviana. Vide Stahlm. S. Ludov. lib. 1.
cap. 36. Continuationem Congregi ann.
1314. et Consuetud. Andegav. art. 133.

3. **CUCURBITATIO**. Tori alieni violatio,
adulterium. Stat. Mantue lib. 1. cap.
78. ex Cod. reg. 4030: De verbis injuria
per qua non improprie aliter pro-
ditio, fabitas, hæresis, Cucurbitatio, vel
uxoris adulterium seu meretricium, etc.
Vide Cucurbitatio 2. Alia notitia exstat
in Cucurbitare 1.

4. **CUCURIRE**. Auctor Philomele versus
35:

Cucurire volit gallus, gallus gredilat.

5. **CUCURIRE**. Vide supra in Bauleare
et Cucillare.

CUCURMA. Joannes de Janua: Cucu-
rma dicitur quoddam et Cucurma dicitur
cucurba. In l. D. ad Leg. Aquili. Si
clava percussit aut Cucuma. Ita etiam
legitur in Collatione Legum Mosalic. tit. 1.
et 2. de Curia.

CUCURUM. Pharetra, corytus, thæca
aggluturæ, ex Germ. Koker, thæca. Ca-
pitulum de Villis cap. 64: *Et ad unum
quoque curum, curum, et curum, et curum,
et arcum habent:* κόρυς, corymbus
Græcis inferioris ævi, Constantino in
Tactis pag. 10. Cedreno pag. 411. et
alibi. Rustatio et Meursio laudatis
Scriptoribus.

6. **CUCUS**, aliter Cuculus, Cucus, un
oiseau. in Glossar. Gall. Lat. ex Cod.
reg. 7684: *Cuculus, Cuculus.*

7. **CUCUSARE**, de clamore cuculorum
dictum in voce Bauleare. Vide Cuculare.

8. Nostris Cucus, Uxorem vel amicum
alterius corrumpere, videri. Lat.

remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph.
reg. ch. 38: *Pierre le Duc dicit à ses
quatre compaignons, qu'il troy à part
ces paroles ou semblables: celui Boqu qui
s'en va, est cil qui m'a Cucusé de celle
mœchine que vous savez.* Vide supra
Cucubus 2.

9. **CUCUSSUS**, Cucupitatus. Vide Cucus.

10. **CUCUTERA**. Concil. Trevir. ann. 1310.
Inter Aned. Martini. tom. 4. col. 240: *XIV
canones. Cucutera, Cucutera, Cucutera.*
Sic est titulus articuli, in cujus corpore
pro Cucutera nallius legitur Cucufa. Vide
in Caphia.

11. **CUCULA**. Vide Cucucia in Cucus.

CUCUITUM. Trebellius Pollio in Clau-
dio: *Bardecucuitum unum, Cucuita villosa
dua, etc.* Cucuitum speciem hic augu-
ratur Cassiodorus. Vide Salsmasti Con-
jecturas pag. 341.

12. **CUCUTUS**. Vide infra Cucus.

CUDA. Charta ann. 857. apud Ughel-
lum tom. 1. Ital. Sacr. pag. 110: *Et per
jan dictum callem descendit in fossatum,
quod vulgari nomine dicitur Cuda.*
[?] Germ. infer. Kant et Povea. Adel. j.
[?] **CUDATUS**, Cucus, Gall. Monnoir. Lat.
Phil. Gualt. ann. 1328. tom. 7. Ordinal.
reg. Franc. pag. 127: *De quatuor libra
contractus emptionis, venditionis, vel
combi, auri vel argenti in massa sine non
Cuda, etc.*

1. **CUDIS** in Gloss. Lat. Gall. Coing à
faire monnaie, Instrumentum, quo mo-
netia cutitur. (Gloss. Lat. Græc. in MS.
Singerman. : Cudis, Cudis, Cudis.)
2. Formal. MS. Inst. fol. 48: *Legue ad
summan... forencorum bovi et pari auri,
justi et recti ponderis et Cudis Florentie.*
Occurrit rursum ibidem. Vide infra
Cudius.

3. **CUDIS**, Idem quod Cudo. Fossa-
tum. Charta ann. 1313. in Reg. 52.
Chartoph. reg. ch. 20: *Prædictus honor...
prodeuntur, de collo de Filgaris, sicut
apud versis, usque ad rivum, et de Cudi-
bus usque ad rivum frigidum, etc.*

4. **CUDITIO**, Fusio, signatura. Charta
Alfonsi reg. Aragon. ann. 1444: *Cum
Cudito sive operatio monetæ Barcinon-
ensis argenti, vocata communiter
Croats, maximum altissimè utilitatem,
etc.*

5. **CUDIUS**, Trapus, quo moneta cutitur
et signatur. Gall. Coing. Lat. Caroli V.
ann. 1375. pro canonicis S. Galli de Leu-
cacio diceb. S. Flori. in Reg. 108. Char-
toph. reg. ch. 41: *Constitutum pro præ-
sentibus et suis successoribus, ut in
piterum, quociens opus fuerit in Cudis
sue cugnis de ferro seu calybe sculptis,
quos per magistris aut custodes moneta-
rum nostrorum de Sancto Porvano, eis-
dem canonicis, sicut et Belgis voluimus et
jubemus merellos de cupro, vel stagno,
sive plumbo de duobus aut tribus mame-
riolis aut formis dissimulibus. Vide su-
pra Cudus.*

6. **CUDO**, Miscell. Theodisca apud Bern-
Per tom. 1. Anecd. part. 1. pag. 400:
Testudo, Somo: Manjo, Choucho; Cudo,
Cudo, Saxo, Cudo et Belgis voluimus et
Faber ferrarius. Angl. Smith. Germ.
Schneid, Cudo dicitur a Cudore. Cudo,
Cudo, in Glossis Lat. Græc. MS. Salm-
man. Inoc. Adulter in Supplemento
Antiquarii Bern. : *ἀλλοι, ἀποκαταλαί,
Γαλα πελτεια.* Silio Italico Poeta, qui
scriptis de Bello Panico Cudo vel Cudon
est species, cuiusdam Cudo, et Cudo
est bircorum pila vel duriori pelle
contexta et quasi acuea, unde sic lib.
8. v. 491: *Capiti Cudone ferino aut cau-
nem.* Vide Salsmasti ad Capitulin. in

lila, tametsi istius etymon haud planum sit. Le Songecreux fol. 51.

Placem raptum pour sa beauté,
Et par amour enjaulé,
Gardez vous ne peult faulx,
A ses uers, n'en fait Couc.

Apud Philippum non solummerum raptus propositus de eo, qui aliam interierat, quod sibi exprobrasset d'aver qu'il se fesoit, et l'avoir fait Couc. Le Roman de la Rose.

Soleigne le Cochevin
Sous Arleu le Seigneur des Cox.

Vide que de vocis etymo conjectantur viri doctissimi. Egidius Menagius, et Octav. Ferrarius in voce Becca.

CUCUBUS, CUCURBITAS, Idem quod Cucurbita. Petrus Raguensis in Constitutionibus Catalan. MSS: Statuimus, quod si quis uxorem, quam nondum 15. annorum accepit, defloravit exiens de terra nostra per 7. annos religiosus, et postea forte eum acciderit, id est, Cucurbita fecerit, non teneatur, nec poenam aliquam patiatur. Infra: Et hac ipsa ratione ipse accusatus, id est, Cucurbita fuerit.

CUCUGA, CUCUGIA, Adulterium, vel raptus virginum, aut viduarum proprie Placitum, quod in Gallia Raptus dicitur. Usualiter Barencenses MSS. cap. 90. De rebus et possessionibus Cucuciorum si maritus nolentibus erit facta Cucugia, ipsi et coram senioribus equum portionem habebant partem totam adulterium conjugum. Si vero, quod in eorum consensibus, et precipitibus assensientibus fuerit facta ipsa Cucugia, illorum tantumque et iustitiam habebant impertire illorum Seniores. Alibi: Si autem adulterium fuerit, et eam (uxorem) maritus sepe et sepius aggravaverit et molestaverit, vel nolite inducitur secum habuerit, et hanc ratione ipsa Cucugia dicitur fieri, nullo modo ipsa inciperet, aut in aliquo puniretur. Charta Raimundi Comitis Palaresensis ann. 1086. edicta a Stephan. Balduino: Valendum filium nostrum a conjugio accipio, et vobis manifeste consensio, ut eum semper cum honore teneamus, sicut homo debet tenere suam legitimum uxorem, et augere cum dignitatem, dum viro, nisi propter Cucugiam, quam ipsa mihi facit, et ipsa Cucugia mihi sit probata a me legitime, et manifeste consensio, et nullo sit facta per eum consensum, nec per meum consensum nec per meum stabilimentum. Lenocius, in Glossis antiquis MSS. dicitur esse uxoris maritico mariti consensu. Vide Licentia. de Charta Hugonis de Belpin Militis, qui Gaucando de Pinos vendit villam de Pi in Ceritania ann. 1298: Et ostem, et cavalcatis, et sequis, et Circuans, et exoribus, et mulis, et intestationes, et arinas, etc. Alia Rogerii Comitis Faxensis 13. Kl. Madli 1300: Enfranchimus omnes et singulos et contras et finias de valle de Meranges et eorum proles in perpetuum de exoribus, intesta, arina, et Cucugia, ... et de questis, iustitiis, monetariis, ecclesiis exoribus et cavalcatis, etc. Alia art. 1304: Rem promittimus, quod Vicarius Ceritanis deli tertium partem de his, qui habebant ratione iustitiarum, exoribus, Coguorum, et arinarum ab hominibus Ceritanis. Charta ann. 1138. Marce Hisp. col. 1818: Scilicet Cogocius, homicidia, adulteria, furto, etc. Alia ann. 1068. col. 1141: Cum baveus, Cucugias et arinas, et exoribus, et omnia placita que pertinent ad seniores majores. Alia ann. 1141. ibidem col. 1088: Incendia atque homicidia, raptiones

(i. raptiones) atque Cucugias et omnia placita, etc. Alia vetus Charta Hispanica MSS.: Algo Mianiti D. de Plano de Curtis accipio per te Oliba Comitem meum Seniores deli fecimus, meum alio de Placito, et ego Oliba Comis, ... et si quis postea dolo et furto et laudo, videlicet homicidia, Cucugias, firmanas et iustitias, que ibi esse possunt, etc. Facta est scriptura S. Kl. Aug. an. 328. regnante Lestario Romanorum. In Alia Charta Cucugia videtur raptus per raptum virginum et viduarum. Michael Carboneus in Chron. Hisp. fol. 37: Especialmente los enforcados, quel cosa los uso e confuso mala; so en intestes, exoribus, Cucugias, e arinas; non encara lo bovatge, rebotatge, e herbage a tota aquella, qui volguessen e comprar no possunt. Vide tom. 3. Spicillegi Acherisii pag. 288. 370.

CUCIDENS, Cuspis, Gall. Pointe. Lit. remiss. ann. 1333. in Reg. 81. Charthorp. reg. ch. 843: Eundem Johannem percussit in capite solo iactu de quadam ensis, videlicet de Cuidenti dicti ensis. Cuidius inter instrumenta piscatorum recensetur, in Stat. ann. 1846. ex Reg. B. 3. Cam. Comput. Paris fol. 32. r. Quibus ens Cuidius, les chaises seront au moule d'un paris de plat aiseinent.

CUIDERE, Servire. Leges Palatine Jacobii III. Regis Majorie. Inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xiv. Si vero aliquis eum evenerit, quod nullus de scutiferis nostris ad Cuidendum coram nobis destinatus presens esset; tunc unus iporum qui potius curam habent, qui antiquior est officio, predictorum annos officium sibi assumat faciendum. Alias Gallis Cuidere vel Quider, Cogitare, estimare.

CUIGNES, Forma, quae monetis percutitur, Gall. Coin vel Coing. Necrologio Confratrie Clericorum apud Pontisarram: Item tres florenses auri ad sectionem de Cuiigno Regis Philippi. Vide Cignus et Cenus.

Lit. Johan. reg. ann. 1361. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 504: Summa iuris militum florenorum regulum auri de Cuiigno nostro nunc conventum.

CUILERIUS, a Gallico Cuillier, Cochlear. Charta ann. 1851. in Reg. 81. Charthorp. reg. ch. 843: Petrus Fortis monasterium Vallis nigrae vestitus, pectus, uis, tasset, Cultheris argenti, degravaverit. Vide infra Cultheris.

CUILIBET, Vocabulum in Capitulo belvacensi usitatum, per Camelo mutatum obventionem et distributionem, quae fiant Cuilibet presentium per diurnis Horis, Missis extraordinariis, etc.

CULLA, Navis ad transvehendum. Lobelinus in Glossario a calceum Hist. Britan.: Petrus de Craon cum suis gentibus, in tribus Cullis mare transiit. Ad calceum navis per Synonyma a Cuirina, quam vulgo dicimus, Quille, uti Poeta Carinam pro navi dixerunt aliquando?

CULIUM, pro Quorum. Cuiorum interest, apud Rymerum tom. 3. pag. 113.

CUIRENA, CUIRENTA, Thorax e buali coram aliis manibus, unde manen. Gall. Cuire, vulgo Cultra. Comput. MS. ann. 1289: Pro tribus bacis et tribus Cuirentis ad coeden, in lib. in. col. 1b. Item: Pro herensio anno, videlicet bacis et Cuirentis et suis effectibus, in lib. r. col. Guill. Guirard ad ann. 1368.

Hyemem, habens, tunc, Cuirens
Foscent per les grans cois et froigues.

Ejusdem originis est vox Cuirer, Corio tegere, in Stat. pro sellariis Ambian. ann. 1384. tom. 1. Ordin. reg. Fr. pag. 54. art. 1: Seront (i. archons) Cuirres de nostre toile. Unde Cuirer de sellis, in lib. 1. Statut. super curat. Paris. ex Cam. Comput. fol. 10. r. Cuirres, Vestigia pro corio praestitum, in Ch. Phil. VI. reg. Franc. ann. 1343. ex Cod. reg. 8428. 3. fol. 67: Cy envenit lendies parties de la revenue de l'abbaye de Syon. Et si l'ui voloit aler querir un cheruel, pour faire la Cuiree aus loups, ausquelz loups icellui venoit ausd' attention de chacier. Esca que lupis proleat, Gall. Cuiree.

CUISINARIUS, a Gallico Cuisiner, Coquus. Charta ann. 1330. in Chartul. S. Marg. Paris. ch. 22: Tunc Cuisinarius S. Germani cum pluribus monachis et complicitis suis, cum armis irruit in et contra propositum predictum.

CUISINUS (i. Gall. Cousin, et Textum I. aureum optimum cum Cuisino, et alium textum argenteum cum Cuisino. (Thes. eccl. Charthorp. ann. 180. mus. arch. tom. p. 180.)

CUISSETUS, Ferreum femoris tegumentum, Gall. Cuissard, Testamentum Odonis de Rosillio Militis ann. 1298. apud Marten. Anecd. tom. 1. col. 1306: Item Cuissetus, cum chandonis, musum magnum cultellum et meam parvam ensen.

CUISSPRIUS, ut Cuissardus. Garnisio, musum, cum chandonis in castro Carcassensi ann. 1394: I. paria canberiarum sine Cuisseris 1. par canberiarum sine Cuisseris. An genus panni? Testamentum Gerini Cujone ann. 1314: Unum supermaticale de claido, unum pileum de Cuisetis.

CUISSSETUS, Ferreum femoris tegumentum, Gall. Cuissart, alias Cuissier et Cuissot. Charta comit. Marchie ann. 1366. in Reg. 11. Quatunus fol. 81. r. Mandamus vobis quatinus ipsi peritis tunc in penna, et in Cuissetorum, duas testeras ad equos... apportari faciatis vobiscum. Inventar. MS. ann. 1626: Item un Cuisseau gamme. Le Roman du Chevalier Delivré MS.:

Cuissot, leconneure de mille,
Avoir le cuissot, et s'y fais faillie.

Cuyot vero, per Perna, vulgo Jambe, apud Andr. de la Vigne in Viridar. honor. fol. 19:

Cuyot, poutre de haute venaison,
Poies, pigeon, chapons de S. Dengs.

Cuisseit dicitur Lana vel pellis, quae coxas vervecis tegit, in Lit. remiss. ann. 1308. ex Reg. 188. ch. 22: Quatre houpes-laines, trois fourvies, les deux d'estait deroyet et l'autre de Cuisseit d'aigneaulx. Cuisseit vero Sella inter, quibus habebant foveas equis in Stat. sellar. Ambian. ann. 1333. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 555. art. 8: Que nul ne puit garnir selles a couverture, que il n'y ait Cuisseit garni.

CUISSIA, Coxa, Gall. Cuisse. Onomasticon ad calcem tom. 2. SS. Aprilis.

CUISSINUS, Pulvinar, Gall. Cuisse.

Charta Ludovici IX. Franc. Regis ann. 1228. apud Marten. Collect. Ampliss. tom. I. col. 1221. B. Cum hospites nostri de S. Germano. Excta Petro et alio. nobis providere de Culcitra et Cuisanis, quancumque in eadem villa jacebamus. Vide Cuisanis.

¶ **CULSTA**, vel **CULSTUM**, **QUISTUM**, Collecta, tributum a subditis exactum, collectum, *questum*. Venditio Comitatus Relianis per Ludovicum II. Comitem Provinciae Excta Petro et alio. Senescajo ann. 1410. ex Schedis Præsidi de Masagius : Cum... elbergis, calvacatis, ademptis, laspis, Culstis, rinitis, etc. Inquisitio jurium Cartæ regularis in loco Ausiano ann. 1614. ex liadem Schedis : Item habet ibi in dicto facto (Paschas) per Quisto dictorum calvacatorum solidos 4. et denarios. Quod autem hic **Quistum**, Collectio dicitur in Recensione anni 1414 : Item habebat ibidem dicta Curia pro Collectione dictorum calvacatorum solidos 4. denarios 8. Vide Collecta 1. et *Questata*.

¶ **CUJUSMODI**, pro quodvisque, utitur crebro S. Augustinus. Vide lib. 2. de Ordine cap. 14.

¶ **CULTA**, ac. ann. 1306. in Rec. Olim parlant. Paris. fol. 84 : Ubi nostre et dictorum religionum monachæ currunt, etiam ab illis de communia predicta, scilicet de Charta ubi dicitur boissellum. Mensura species videtur. Vide Cocta 3.

¶ **CULA**, pro Gula. Gall. Gorge. Formulæ Mss. ex fol. 38. r. Ad Culam seu collum suum accipit, anino et intentione ipsum penitus suffocandi.

¶ **CULACRA** vel **CULACORUM**, Prestationis species. Chartul. Floriac. fol. 105. r. : Homines de Castellione sunt perpetuo quicet et liberi... de convario, de charuagio et de Culacris qui debebantur. Vide infra Collarata.

¶ **CULAGIUM**, Tributum a subditis matrimonio jungendis Domino exsolvendum, *Culage* in quodam Instrumento anni 1507. quod laudat D. de Lauriere in suo juris Gallie Glossario. Polytych. Fiscam. ann. 1235 : Cum villanus maritum filium suum, etiam villanum, debet fieri nobilis de Culagio. Vide *Nav-cheta*.

¶ Eodem nomine, varie tamen pronuntiatio, vocabant munus in cibis, vino vel pecunia exhibendum a recens nuptio sociis suis. L. de lib. et testib. in Reg. 108. Charthol. reg. ch. 173 : Comme en la ville de Jallon sur Marne et de long d'ensiron, il est accoustumé et ou paies temps que un chascun vierit, mais qui ne soit clerz ou nobles, quant il se marie, soit tenuz de paier aus autres compaignons, et variet à marier son bechevin, appellee ou dit pais Collage. Alio ann. 1285. in Reg. 127. ch. 287 : Le sin dit Collage de filis Petitis, qui fu de nouvel mariez. Alio ann. 1301. in Reg. 142. ch. 6 : Asseruelles nuntius et gratias et dicit in manu introitus qui apparrent au droit du Collage, den par leu exposé. Alio ann. 1300. in Reg. 140. ch. 25 : Lesquelz se parrentent tous ensemble du lieu de la Greve après heure de cuevre-fen, pour venir au lieu de Monstier-den en esperance de aler demander à Jehan Thibaut vigneron son Collage, pour ce que ce jour il avoit esposé une fille dudit lieu de la Greve... Lequel Jehan Thibaut ne leur vult donner aucune chose, fors... que son pain et de son vin, et des biens de son Collage. Alio ann. 1454. in Reg. 184. ch. 438 : Lesquelz : compaignons envelopent... audit hotel ou se fai-

solent les nopces, pour demander à l'exposé son Collage, ainsi qu'ilz ont accoustumé de faire audit lieu de S. Leu en Reg. 180. ch. 281 : Fut par les variet de la ville de S. Just demandé le vin ou Collage, qui est vne chose accoustumée ou pays. Sicut a viro, ita et a muliere, quod compositionis inserviret, exigebatur sub vocabulo Deschaussage et Deschausselle. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 123. ch. 220 : Denique illis qui de noce idem Deschaussage, c'est assavoir deux pintes de vin ou trois, etc. Alio ann. 1365. in Reg. 148. ch. 248 : Lesquelz compaignons viendront boire le vin des Deschausselles d'une esposée de Motly. Vide supra Cochetus 3.

¶ **CULATA**, Rei alieque pars extrema, Gall. Cosec. Codex censuili Castellari. in Anglo Bomb. ann. 1321. Præterea in quo fit una trossa feni, situm in Culata Signi de la Farry. Hinc pars extrema capiti pugilonis. Cul dicitur, in Lit. Remiss. ann. 1336. et Reg. 142. Charthol. reg. ch. 109 : Icelui Carrois donna audit Dufrane aveques le Cul de sa guage deux ou trois copz sur la teste. In processu hinc Culata ubi de eodem re. diu marce de sa dagie.

¶ **CULBARE**, Subaltare, *επαρρηγυειν*, in Gloss. Græc. Lat. lib. 1 : *επαρρηγυειν*, Culbibus subaltare.

¶ *Culbitio*, *επαρρηγυειν* Leg. ex Castigat. in utrumque Glossar. *επαρρηγυειν*. Vide Martini Lexicon v. Strangaria.

¶ **CULCARE**, **CULCARE**, **EXCULCATOR**. Vide Collocare.

¶ **CULCICIA**, Culcitra. Inventar. S. Capelle Paris. ann. 1330. ex Bibl. reg. : Item quinque Culcicie et quinque coisinet, cum quinque materaciis.

¶ **CULCIBERA**, **CULCIBERA**, Eadem notione. Stat. Vercell. lib. 2. pag. 37. v. : Culcibra una et cussium unum super quibus dormit, Hinc una duo, cooperitorium unum, etc. Culcibera, ibid. lib. 7. pag. 180. v.

¶ **CULCINUS**, pro Cusinus, Pulvinus. Locus est infra lit. Culcitrepunctum.

¶ **CULGITA**, **CULGITRA**, Culcitra vel Culcitraum aræctones, que debant a viris et testibus ad doli et fraudis exceptiones, cum peregre ibant. Que quidem Culcitraum præstationis Comitibus vel Tribunalis, aliisque Magistratibus danti vestantur in leg. 2. §. Cod. Theod. de Salgamo hospitibus non presentibus (7, 9). Charta Wilhel. Notii Regis Angli pro fundatione Abbatis S. Trinitatis. Cadomensis ann. 1082 : Sed gabium et consuetudinem Culcitraum, quod in eadem parte burgi habebat, Ecclesie S. Trinitatis ascribit. Charta promissionis Biterrensis ann. 1190 : Ab omni totis, tallis et botagis... Culcitraum aræctones, quæ et libertent. Charta Hingonis Decani Autisiodorensis anni 1298. in Tabular. Eccles. Autisiodor. fol. 215. Item consuetudinem de Culcitra tradendis, quotiescunque decemum, vel Canonicum, seu alios Canonicos ad locum illum declinare congerit, et ibidem peractum, restituta talia et botagis. Probatense : Tenentes dictas terras de qua debent Culcitra et linteamina ad opus D. Abbatis et eius familiæ, quando pervenerint ad dictam Chartam. Alio ann. 1322. pro Communia Alaisia : Item si contingat nos

Abbatem in dicta villa jaceræ, homines villæ tenentes nobis ministrare in quibusdam Castellis Culturan (i. Culcitra) et publicis in quibusdam munitis et oblatibus Scalinorum, ubi videtur bona fide, quod haberi possit, etc. Recensum Chartæ Lidi in Andibus fol. 47 : Quando Dominus Sicutus vel Dominus Sicutus, revera etc. que necessaria fuerint in hospitio Domini. Charta Alani Episcopi Autisiodor. apud Sammarbanos : Si Episcopus venerit in villam, ad hospitales et supererit, accipiet patellam, cacabum, scutellas, aphos, Culcitra, quinquas et pannos ad jacentum. Tabularium Fiscense fol. 67 : Et 2. comit ad opus feneratorum suorum, et accommodamenta Culcitraum et linteaminum neorum, et foragium vinorum neorum, etc. Charta anni 1210. in Chron. Andreus : Consuetudinalibus solentibus habere apud Hammes... dimidia freccengam, tres buetelascas, unam Culcitraum, quoties supererint hospitales. Charta Philippi VI. Regis Fr. ann. 1329 : Quod fuerint in possessione et salsina talia libertatis et immunitatis, quod dictus Archiepiscopus exstans in villa Remensi, aut gentes sue, lectos, Culcitra, et quodlibet alius aut alia lectorum atoramenta, in dubiis laborum conquestionem capere nequeant, nisi ad hoc eorumdem conventuum assensum habuerint.

¶ *Præpositura Parisiensis* pro termino Ascensionis anni 1333. per Joannem de Milione Præpositum Parisiensis : De Præpositura de Charta de Cuisanis, et de pondere et costana bestiarum, de epruno, de arriavagio, . . . de tributo, . . . de costuma Culcitraum, etc. Majus Tabular. Corbelesne, ubi de Juribus Abbatibus : Item pluisior de leditis etc. si dovant Coules à court, quant il en sont seignors. Charta ann. 1247. apud Perardum in Burgundis : Que vult ne en nostre vusue, ne sens nostre vusue, ne pnyus à Rouvre, geline, ne pucie, . . . ne Coules ne cuisins, ne charrois, etc. [Edictum Johannis Fr. Regis anni 1353. tom. 8. Ordine. pag. 28 : Notre tres chiere compaignie et noestredit filz allans par chemin par nostre royaume, nos maistre d'ostel pour nous, pouront faire bonnes villes, et bonnes maisons, et bonnes lieues, fourmes, tables, frestacions, Coustes, coisives, feurres, etc. Acta Murensis Monasterii pag. 39 : Audit etiam ante Navitatem Augusti. Decem patra licta et ter in anno Lectos ad hospitibus præstabit. Charta anni 1332. in 48. Regesto Tabulari Regli num. 179 : Tam in Corbeis, quem in capitulum de Cuisanis, et in quibuscunque, etc. Neque, opinor, aliud fuit servitium, cuius non semel mentio in Charta Grodegardæ Episcopi Metensis ann. 983 apud Mabillon. De Rebus. ubi Chartarum adominationum numero circumdare, vixit talia manere, eglyra, Lectos dare, arare, etc. Adde Chartam Libertatum ville S. Hilaire ann. 1321. in Probis. Hinc Castellionensis.

¶ **CULGITHAM** Afferre, iure Mortuus nare. Magnum Chronicon Belgic. ann. 1135. de Adalberone Episcopo Leodiensi, qui Mortuus natus vel Mortuus natus extinxit : Maxima pater Leodiensis hoc tempore fuit : unde de nocte dictum orare solent hie Episcopus pro grege sibi commisso ad doli et fraudis exceptiones, cum peregre ibant. Alio ann. 1322. pro Communia Alaisia : Item si contingat nos

etiam Iso Magister in Glossis ad Prudentium. Lex Hagiar. tit. 9. de incendio domorum, cap. 1. § 2: *De seurtia vero liberis, si conclusa parietibus, et pessulis cum dore munita fuerint, cum 12. sol. Culmen componat.* Cuius. Si quis... *liber Culmen egerit, domus domus cum 40. sol. componat.* § 2. Si enim colomann, a quo Culmen sustentatur... egerit, et Beda in Vita sancti Chelberti Episc. Lindisfar. n. 20: *Culmina vero (habitatione) de lignis informibus et fano superponit.* Charta Edgarii filii Malcolm Regis Scottor. tom. 1. Monasterii Anglie. pag. 45: *quo (Ecclesia) super per 15. annos deserta sine tecto durasset, etiam Monachi Culmine impetto reuocauerunt, et per tres annos superedificauit.*

CULMEN, Thalus honorarius summorum Magistratum, qui crebro occurrit in Constitutionibus Regum, in utroque Codice. Culmen regium in Chron. Andreæ Dandali, apud Maratior. tom. 12. col. 458, et ibid.:

CULMEN, Culmus, calamus, Gallis, Chaume, Italibus S. Egli, Pontis Aegemori: *Habet, unusq. distans ad garbas quadrangulum, unum ad poma terendum, unum ad Culmen colligendum.*

§ 2. CULMEN, Altar. Ermold. Nigell. Carm. de Luçio. Plo lib. 4. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 65:

Tramite rore hinc inde cum Culmis atque posant, Ore sossat varia, ardens cutis proce.

† CULMINARE, Culmen agere, vel accutere. Papias MS. Mart. Capella lib. 9. pag. 300: *Quem culmen agere dicitur, intendendo Culminis vertice: id est Extollitis.*

§ Glossarium Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Festigium, azallare, Culminare, Eyuassur.* Pro.

CULMITES, pro Diuites pontis. Papias, [Gloss. Sangerman. MS. n. 501: *Culmitis pro Diuites pontis pto.* In edit. Glossarii Langiani Francor. male legitur Culmices.]

§ CULMUS, Arista, stramen episcopum frumentis, panicis, glomus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7651.

1. CULMUS, Culmo subniza, conuicia, [hoc est, traditione culmi vel stipulis roborata et confirmata. Traditiones Fuldoneis lib. 1. de iudic. lib. 1. trad. lib. 21. 28. 42. 43: *Furissimam habentis potestatem Culmo subnizum.* Alibi: *Hoc sit actum Culmo testibus subterpositis Culmo subnizum.* Tunc Culmo testibus subterpositis habentis potestatem stipulatione subniza. Unde loquitur, Culmum et stipulationem idem sonare. Est autem Culmus idem quod stipula. Cuius. Gram. Culmus, scilicet, ex quo. Will. Brito in Vocab. MS.: *Stipula sunt folia seu vaginas, quibus Culmus amittit, utque fulcitur, ne pondere fruges cideat. [i. curruetur.]*

2. CULMUS, Culmen, fastigium. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Culmus, feste vel combe, Annal. Piacent. ad ann. 1447. apud Maritor. tom. 20. Script. Ital. col. 80: *Die 25. mensis Iulii hora 12. pluit fortiter... cum impetu et vento quattuordecim; et tanta fuit vis et violentia, quod... culmo sancti S. Francisci crucem ferream deiecit cum lapide marmoreo, in quo sita erat. Vide supra Comibus 2.**

3. CULMUS, Cumulus, cumulus. Stat. Vercell. lib. 1. pag. 33. v: *Res que conuenerunt vendi ad Culmum, ad rationem illorum quattuordecim, etc.* Stat. Avela. ann. 1406. cap. 98. ex Cod. reg. 4032:

Qualibet persona teneatur et debeat mensusuram castaneam... per unam emensam, per unam Culmam et unam rasam, per uno secretaria castaneorum erudum. Vide supra Comibus 1.

§ CULMA, pro Culina, latrina, seccum, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. 1. CULPA, ut Culpus, Ictus, interpretare Ecardo. Lex Salica tit. 28. art. 8: *Si vero nungula egerit, iudicet Culpa componat, quantum si eundem fervorem uideret.*

§ Couppe, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1193. ex Reg. 503. Charloph. reg. 3. 212: *Por iudice batere et Couppe doudit Jehan icelle Agnis avoit ost dedenz quinze Jours apere morte. Nisi tibi sit pro Culpa, cul. Vide infra Couppe.*

§ 2. CULPA DAMNABILIS, Pena vel supplicium multanda, Culpe damnabile, in Lit. ann. 1364. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 490. art. 15.

CULPAM FACERE, Culpam expiare, agnoscere. Hugo Flaviniac, in Chron. ann. 1067: *Pro retentione Culpam facit, et absoluitur.* Infra: *Multo tempore a nobis econuocatus, tandem culpum suum apud Conedam, et absoluit a nobis est.* [Schramb. Chronicon Mellicense pag. 334. col. 1. in Regula reform. ejus Monasterii: *Similiter seruatores ecclesie venias faciant, ahiominus de grauioribus in Capitulo fratres Culpas suis faciant.*]

§ Culpa apud monachos. *Dixit est culpe, formula etiamum usitata leuiore culpas aduersus regulam coram superiore in capitulo continendi. Ordinari. MS. S. Petri Arelatensis. Si homo seculus se deprecatur non interfuerit in matutinis, tunc debet facere Culpam coram abbate, si presens fuerit... Quando prior claustralis fuerit, non obediendum, si non sit, tunc facere Culpam, sed capellanus alia villam facit loco sui, eo videlicet quod ipse capellanus nonus habet horas inchoandi, et etiam benedictionem in prandio et cena faciendi, et comparandi in hora conuenticis; et pro defectibus suis suam facit Culpam.*

§ DICERE SVA CULPA, Eadem acceptione. Acta capit. eccl. Castel. ann. 1389. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 10. ad Hist. B. Chiere pag. 319: *Qui dominus Ransaldi ad predicta... ipse dominus promittit et capitulum respiciendo, etiam Culpa de omnibus supradictis, in quibus deliquit et omisit.*

CULPA GRAVIS, et GRAVIOR, dicitur non modo gravior Monachi delictum, quod grauior pena expiatur, sed etiam ipsa pena, qua punitur. Joannes Monachus lib. 1. Vite S. Odonis Abbatis inculat: *Ad illa non solum est deprecari, verum et contra sua grata Culpa addicere.* Bernardus Monach. in Consuetud. Culinac. MS. cap. 60: *Ne silendum est, quod omnis, qui est in gravi Culpa est iniquus, aut iniquus facit sine Absoluti fuisse, dignus est poni in eadem Culpa.* Udalricus lib. 3. Consuet. Culinac. cap. 2. de Abbate: *Sibi soli repositum est, ut quilibet fratrem mittat, ut autem, in Culpa grauiorem. Quae autem sit ista Culpa, seu potius pena grauior, pluribus docet cap. proxime sequi. Vide Statuta infra. Præmonstr. lib. 1. cap. 2. Dist. 3. cap. 1. 2. 3. 4. 5. 10. Constitut. Fratrum Caritatis B. Marie cap. 18. et sequi. Stat. Prædic. etc.*

§ Culpa GRAVIS, Culpatum ubi hauiusmodi culpatum pœnam iniegebatur, vel forte locus ubi expiabantur. Hist. Gemmetic. pag. 65: *Epitaphium Domini Engelberti sui Enfulberti quiescentis in*

claustrum coram Graui Culpa, sculptum in lapide impresso in muro prope fanestram Graui Culpa respicientia in claustrum.

§ CULPA LATA delictum in l. 225. ff. de verbor. significat. lib. 4. cuius fide est, non intelligere quod omnes intelligunt. [99. Quo dolo proxima est, in fr. 4. magistr. conv. 27. 8.] Libert. Delphin. ann. 1331. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 32. art. 3. *Quod si quis Culpa comulata Culpa eorum, uniuersit eorum, etc.*

§ CULPABILIS, Gall. Compable, Sone, nocens, in veteribus Chartis non semel, ut et apud Apuleium, Tertullianum, Arrianum, S. Iulianum, etc.

§ Compable, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 12. Charloph. reg. ch. 86: *Compable Jacque de Meriencon est sit suspensum ante Compables de la mort de feu Jehan Compel, etc.*

§ CULPABILITER, Nocenter, apud Symmachum, S. Augustinum, S. Paulinum et alios inferioris status.

1. CULPABILIS, ut Culpabilis. Chartular. Eodem Apuleio in l. 317. v. *Sane si quis... iniquitate uoluerit, non hoc ualeat vindicare quod querit, et sit Culpabilis et impietatis iuris libras duas.*

CULPARE, delinquere, Capitulare Piphi Regis Italie tit. 17. et Lex Longobard. lib. 2. tit. 66. § Pipin. 231: *Pro satisfatione hominis illius, contra quem Culpatum, secundum ipsius legem... emendet.*

§ Corper, eodem significatu, in Gestis Ludov. Fil. cap. 17. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 134: *Bernard dicit que il estoit touz peris et ses porprie et de moult tier par son cors et par ses armes, selonc la coustume de France, que il n'avoit Corpes au cas, que on lui avoit sus mis, etiam Corper, pro Culpa, culpat, ibid. pag. 150.*

§ CULPATORIUM, Emenda, multa, apud Lyranum in cap. 6. lib. 1. Regum. 1. CULPATORIUM, Culpa, delictum. Charta sancti Regis Navarrae m. 1125. apud Sandovalium in Episcopis Pamplon. pag. 76: *In diebus vero mercati, si homines sancte Marie cum aliis hominibus in illo mercato Culpatorium fecerint, habent sancta Maria medietatem de calumniis, et senior mercati alteram medietatem.*

§ 2. CULPATURA, Censio, scissio, ex Gallico Coupure. Rogerus Hoveden pag. 781: *Qui autem forisfecerit in foresta Regis de sirat, siue per Culpaturam, siue per subuersionem, reuertatur in forestam furuorum, siue per excommunicationem morte, siue per culpationem deus memorie, siue per exsarium, etc.*

§ CULPATA, ut supra Culpabilis. Charta ann. 1358. inter Iastr. tom. 12. Gall. Christ. col. 408: *Ipsum scilicet Culpaturam de crimine, inter parrochias Mustieri et Salini pœnam reuertatur in forestam.*

§ CULPEA, [Piscis, abbas. [DIEF.]

CULPONES, vel CULPONES, Papias et Ugutino. Rustica calcimania. Romualdus Sacramentum Archiepiscopatus in Chronico MS. de Episcopis Constantiensibus, id est, sanctum christum, in suis pœnis deridendo, seu Culpabonis peribebant.

§ Leg. Sculponei. Vide Martin. Lexic. v. Sculpone.

§ CULPULA, diminut. a culpa, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7697.

§ CULPULA, diminut. a culpa, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7697.

dicta villa Abbatissillae navescentes. Vide supra Colletias.

1. **CULTA**, Ager cultus. Meibellionis narrat tom. 3. Annal. Bened. pag. 229. In Caroli Crassi Diplomate pro Monasterio Brundisiani in Liguria memorat Carolum Magnum et Ledovicum Plum, necnon Lotarium et Ludovicum Imperatores, qui eidem Monasterio quandam Cultam, que vocatur decora, cum adjacentie silva, sicut post alterum suis preceptis confirmavit. Vide Cultura 1.

2. **CULTA**, Culcita, nostris etiam Culte. Deposit. Guili. Catalani ex Bibl. reg. i. Intrinsecus dicta culcitae, et cum ibi fuerint, vidit ille, qui loquitur, quandam Castellatam jacentem in quadam Colta. La Culite doit illy, den. Le culciton doit illy, den. Culcitae scilicet. Nacerie ad Mossam. Vide Cultura 1.

1. **CULTARE**, Colere, Gall. Cultiver, Chronicon Farfense apud Murator. tom. 3. part. 2. col. 387. Constitit liberis ipsis ad Cultandum et meliorandum in libellaria navescente... et ad peragendum annualiter... hordet modis x. Et col. 388: Constitit ipsis liberis ipsis res Cultant et meliorant et annualiter peremerunt hordet modis x. Vide aliam locum in Praevia in illa Praevia formula, etc.

1. **CULTELLA**, f. Scutella, species lagani, de qua Ugutio in Scutella. Jura et sedes Ecclesiae Nobiliss. apud Stephanum, tom. 3. Antiquit. lib. 1. c. 5. fol. 531. In feto quondam Sauctorum accipit a Priore Matracci quadraginta solidos et quingulenta Cudallas parvas et magnas. Similiter in Resurrectione et in festo B. Juliani.

2. **CULTELLA**, vox Italica, Machera, Gall. Couleas. Stat. Avenae ann. 1405. cap. 124. ex Cod. reg. 4024. Nulla personam... portare debeat... Culcellum seu expontum, vel aliquam culcellam, seu aliquam gladium... majorem et longiorem uno pede et dimidio. Culcella, in Stat. Commae cap. 138. ex Cod. reg. 4022. fol. 92. v.

CULTELLARE, Culcellas vestes de vestibus, quas Franci nostri subdigne in lignis incidere solent: Tailleur les habits, habits taillades. Caesarus Heisterbach. lib. 4. Mirac. cap. 15. Superbia vero sic in eis regnabit, ut cogitare non sufficiant, quae modo vestes solae suae inciderent, attingeret, atque Culcellaret. Idem lib. 5. cap. 45. Damnum in specie vbi, tunc Culcella contra ne sentis comperit. Lib. 1. cap. 11. Quod videtur vestibus periret atque Culcellaret. Et mox: Concordam tibi usum linguam patuli mei.

Ejusmodi vestes accuratas, quae frequentes fuisse apud nostros, damnavit passim Scriptores. Vita S. Geriaci Eremitae cap. 9. Milites de percussione et securae vestium, de oppressione pauperum, de mortibus, de rebus, et de rebus. Chronic. Volsense: Dehinc reperiunt sunt pretiosae ac variae vestes, designantes varias animalium vestes, quas quidem in apertis et ligatis, et in ambobus vestibus, pecti Diaboli formam assumunt. De hujusmodi vestibus statuit Jacobus I. Rex Aragon. In Constitutionibus Catalanae MSS. i. Triste accideret, quod nos, nec aliquis subditus noster non portat vestes incisas, listatas, vel tropales, nec portet aurum vel argentum, nec aurifigam, nec setosam, nec ambobus vestibus, nec erminiam, nec lutricam, nec aliam pellem fractam, nec affligam cum auro vel argento, nec erminiam, vel lutricam integram simplicem solammodo in longi-

tudine incisa cum capucium capore, et operculos manicularum, que dicuntur Brassardae, et in capillis manicularum, et in scutellis similiter et cotis, esse garnitis. Baldunus de Condato MS.:

... Et quis homo in eo,
qui vult facient vestes
de fango caverit et nocuerit.

Ejusmodi scilicet vestes Clerici postmodum interdicuntur in Concilio Meldatano can. 13. et Remensi can. 2.

CULTELLARE AGRUM, Frontino de Limilibus agror. est agrum antiquiorum ad plantandum redigere, quia cultello decidere tumores. Culcellatus ager, est liberatus, et ad plantam exequatam redactus. Vide Salsmann ad Solinum pag. 69.

1. **CULTELLARI**, Milites culcellis instructi. Vide post Culcellus.

1. **CULTELLARIUS**, Mayapreotic. Gloss. Lat. Gr. MS. Remyer, Cultorum artifex. Gall. Coulelier. [90] Reinaldus Culcellarius, in charta sec. XII. ap. Guierard. Chartul. S. Petri Carnot. pag. 404.

2. **CULTELLARIUS**, Theca culcellis, Gall. Gaine. Apud Rymerum tom. 8. pag. 428. Inter suppellectilia Episcopi recensentur duo Culcellarii, quia Culcellis.

CULTELLIOLUS, diminut. a Culcellus, in Stat. Vallis-Ser. rubr. 44. ex Cod. pag. 469. fol. 88. v.

CULTELLUM, Guter, Italia. Culcellae, in Stat. Ferrar. ann. 1308. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. evi. col. 515.

* **CULTELLERUM**, [Culcellarius, thecullelli: Etia Culcellaria, in uno vno quique glindii albi deaurati, in alia quatuor cum manicis de argento deaurato et in alia quatuor cum manicis albis deauratis. Collect. III. an. 1458. in archiv. Vaticano.]

* **CULTELLERUS**, Cultorum artifex, Gall. Coulelier, in Charta ann. 1819. ex Reg. Phil. Paier. in Bibl. reg. sign. 907. S. ch. 89.

* **CULTELESSIA**, ut supra Culcella 2. In Stat. castri Redadi lib. 2. pag. 89. v. ubi est sermo: De penis portacionis armorum, quippe quod ab eo Culcellini laminarum nomen longitudine apprehenditur, quae heic erant: Nisi ubi notariis quibus liceat portare Culturum cum puncta, quorum ferule sunt longitudinis liij¹/₂ duntaxat. [Fr.]

* **CULTELLINUS**, Parvus cutter, diminut. a Culcellus, nostris Coulelier. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 148. ex Cod. reg. 4021. Nullus, qui non sit de universitate fabrorum civitatis Florentinae, quibus liceat portare Culturum cum puncta, quorum ferule sunt longitudinis liij¹/₂ duntaxat. [Fr.]

* **CULTELLINUS**, Parvus cutter, diminut. a Culcellus, nostris Coulelier. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 148. ex Cod. reg. 4021. Nullus, qui non sit de universitate fabrorum civitatis Florentinae, quibus liceat portare Culturum cum puncta, quorum ferule sunt longitudinis liij¹/₂ duntaxat. [Fr.]

* **CULTELLINUS**, Parvus cutter, diminut. a Culcellus, nostris Coulelier. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 148. ex Cod. reg. 4021. Nullus, qui non sit de universitate fabrorum civitatis Florentinae, quibus liceat portare Culturum cum puncta, quorum ferule sunt longitudinis liij¹/₂ duntaxat. [Fr.]

* **CULTELLINUS**, Parvus cutter, diminut. a Culcellus, nostris Coulelier. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 148. ex Cod. reg. 4021. Nullus, qui non sit de universitate fabrorum civitatis Florentinae, quibus liceat portare Culturum cum puncta, quorum ferule sunt longitudinis liij¹/₂ duntaxat. [Fr.]

CULTELLUS, Dentale, dens atrati: Plinio, Culter pediculus, prociendus terram. nostris Coulelier. Lex Salica tit. 20. § 12: Si quis Culcellum atratum furaverit, etc. Vide Culcellaria.

CULTELLUS, Inter arma bellica recensetur in Mandato Imperis super juratis ad arma: Unusquisque habeat Culcellum, Rigoribus ann. 1214: Habebant Culcellus longos, graves, truncatos, quolibet aculeis indifferens vocasse, a cupido usque ad manubrium, quibus utebantur pro gladiis. Coulellus vulgo. Chronicon MS. Bertrandi Guesclini:

Et s'avoient Coulells, q' bien foront tranchés.

Infra:

Chacun lance deux ans, sans qu'il faussent faice,
Puis tracent les Coulells par vive poince.

0 Vel Coulelle. Lat. remiss. ann. 1351.

In Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 708: De quodam rugno quatuor Gall. dicitur Coulelle, predictum Galtum in tibia percussit Theobaldus. Aliss. ann. 1375. In Reg. 98. ch. 288: Garai et prenau... d'une grant Coulelle ou miserevole.

Hinc

CULTELLANI, Milites ejusmodi culcellis instructi, quemadmodum Scauri, de quibus Josephus lib. 1. c. 34. etiam Iulianum Comitis Tolosani ann. 1152. apud Castellum in Comitibus Tolosani pag. 218. 219: Si quis aliquem hominem manum, vel pedem, vel aliam partem corporis culcellis, autem non causis furandi occiderit, nullum dampnum patiar propter hoc. Occurrit passim Italia. Coulelliers appellatur a Froissart l. vol. cap. 19. Constans Coulellier. Hist. 30. Berrio in Hist. Caroli VII. pag. 144. 156. et Ravestano in Tacitico pag. 81. Vide Culcellus et Coulelier.

2. **CULTELLI**, in Hist. Caroli VI. ad ann. 1405. Coulelliers et Coulelliers, apud Joan. Chartier in Caroli VII. pag. 246. Ita quoque appellati, qui militem arma seu cultellos deferabant. Ordinal. milit. Mas. Caroli ducis Burgund. ann. 1478: Les hommes d'armes... seront montés de trois cheusses, dont l'un sera soufissat de courre et rompre lances... Les deux autres cheusses ne soient moindres du pris, l'un de xxx. escus, et l'autre de six escus pour porter leur poigne et Coulelliers. L'autre deux ou trois Coulelliers. 206. Chartoph. reg. ch. 415: Ainsi que le supplient archier de nostre ordonnance se pourmeoient sur le petit marché d'Artois... Il Carusius dux et vobis Coulelliers ou poigne, Coulellier, in aliss. Lat. ann. 1405. ex Reg. 189. ch. 63: Le supplient homme de guerre... nous l'ordonnance et compagnie du mareschal de Lohene comte Constans.

* **CULTELLUS ALLENALIS**, Pugnaculus, Gall. Strile. Vide supra Allenia.

CULTELLI BARBARICI, Statuta antiqua Ordinis Carthusiensis 3. n. cap. 49. § 31. de Mercenariis: Culcellos barbaricos non portent, etc. E barbaris, seu Africa ferre alios.

* **CULTELLI**, Inter arma bellica recensetur in Mandato Imperis super juratis ad arma: Unusquisque habeat Culcellum, Rigoribus ann. 1214: Habebant Culcellus longos, graves, truncatos, quolibet aculeis indifferens vocasse, a cupido usque ad manubrium, quibus utebantur pro gladiis. Coulellus vulgo. Chronicon MS. Bertrandi Guesclini:

est et incognita. Huiusmodi advenas pluribus in locis cum servis annuenerat fuisse testis. Inter alios Helimannus cap. 15. *Quis dicitur p. 251: Il y a de telles terres, quant on frans homes, qui n'est pas gentilsz ou de lineage, il y mancoit et il est resident un an et un jour, il devient soit homme, soit femme, Serf ou seigneur nous qui il vient estre resident.* Statuta Davidis Regis Scotie lib. 2. cap. 3. *Quia quidam tenui Domini Regis sicut domini, inventus fuerit postquam breve lectum fuerit in curia domini Regis, habebat spatium quindecim dierum perquirere ad dominum. Et si ad procuratorem eius terminum deditum sibi non invenit, iustitiam domini Regis octo vacans de eo capiat, et hominem ad opera deditum Regis tradidit, donec dominum inveniat.* His addit D. de Lauriere Consuetudines Vitriaci art. 72. et Campani art. 68. necnon inquisitiones alenconenses art. 63. ubi reitum in Glossario Juris Gallici in voce Aubaine: ex quibus liquet alienigenas servituti sepius obnoxios fuisse. Sed illud ipsum comprobant Stabilitatem S. Ludovici cap. 98. primum laudato; *Se gentilsz a bona mescon en sa terre, se il Serroit le gentilsz: ou vel il habet MS. Dd. Cancellarii, 284 est servit. pro quo Consuetudo dicit terminum deditum sibi domini Cuvert en sa terre: quibus non solum declaratur servitus alienigenarum, sed vocum Mescon et Cuvert una et eadem notio continetur. His positus, nemo est qui non videat, quam facile expliciter loci, quos in voce subequenti Cangius exhibet. Unus sit instar omnium: *Rea Francorum omnes cum equis jussit sub nomine Culvertagii convivere, id est, sub pena dejectionis in conditionem Culvertarum seu servorum extraneorum, quibus genere congruenter plectuntur qui militiam detraunt, quam amore patrie, vel bellum urget, ultra sequuntur fideles indigene; hincque magis ac magis evincitur Culvertarum extraneos fuisse infamiae conditionis et incognite. Neque fortassis aliunde accedendum vocis etymon, quam quod hujus sortis homines parum noti essent et obscuri. Ad hanc notationem proxime accedit vox nostra Cuvert. Tectus, velatus, occultus: ut quam alius Cuvert vel Cuvert efferre poterant. Huic conjecturam non parum faveat vox synonyma Mesconus, ignotus. Sunt qui deducunt a Culbertus ex aliquanta vocum affinitate, quae non minus multum movet, quod non eadem sit Culverte et Culberti notio. Vocem Cuvert usurpavit Helimannus in suo Poemate de la Mort:**

Mars fuit franc bonnie de Culvert.

Hoc est, et servo falcem liberum, ut recte interpretatur Menagius.

o Gall. Cuvert, Culvert et Cuvert, Ut et de vocis hujus etymone ejusque significatione in locis supra laudatis, convicii loco sepius adhibitum fuisse certum est, ut quis alienum, proditoris, vel perjurii crimine notatur: quod ex sequentibus patet. Vita JC. MS.

Enni le vis l'ost escayt

Le fid jura, il met Cuvert.

Bestiarius MS.:

Chz moutres est si delousin,

Et si traitre, et si fure,

Si Cuvert, et de mal part,

Si treuchonier, et si guerrier, etc.

Ididem:

Mais un moestre à u servelleux,
Trop Cuvert, et trop parleur,
Culz a non selonc Ladin.

Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Cuvert, comant avec passé,
Que fices lui crevé?

Ididem:

Cuvert, et die, s'adras,
Vil a hostes, et treise, etc.

Rursus, ubi Achilles Hectorem occidit, Culvert dicitur:

Et quant l'apereil li Culvert
Droit vers lui brece son destrier.

Le Roman d'Aleandre MS. part. 2. ubi regem alloquitur:

Puis li dis en reproche, ne s'en pot aler:
Oult Culvert villart, brece le gual malice,
Le vilain et cuivre avient à ben peier,
Ou convient ta losses un autre o lui jeir.

CULVERTAGIUM. Matth. Paris anno 1242: *Rea Francorum omnes cum equis jussit sub nomine Culvertagii convivere, ne crimine lesse majestatis damnum ex hereditatione incutere viderentur.* etc. Infra: *Rea Joannes brevi suo ad Vicecomites jussit, ut milites renascent, qui arma pueri non possit, sub nomine Culvertagii perpetuis servituti.* Ididem: *Nihil magis quam opprobrium Culvertagii valentes, etc.* Eadem habet Mathaeus Westmonasteriensis ann. 1248. Gul. Prymure in Libertat. Angl. tom. 2. pag. 289. Vix servitum quandam ingnomiosam de notans Francis perinde ac Anglis, sed incerta et ignota probris significatione utriusque gentis peritioribus. Nam vix est, ut quampiam ex prolatis a Spelmanno in Nidering, ut et a Walsio, Somero, et Twisden sententia amplecti, qui a culum vertere, seu fugam arripere, vocis etymon accersant, nullo sane fundamento. Si tamen cum aliis derivationibus liceat indulgere, Culvertagium idem valet hoc loco quod conficatio, eundem scilicet. Nam in Consuetudine Solensi tit. 10. art. 8. *Covirir le fer de son finatier, seu ignem sui vassali operire, dicitur dominus, cum ex defectu vel delicto aliquo, vassallorum feudum seu tenementa in manu sua potestas potestatem verbum autem sub nomine Culvertagii, idem sonant, quod sub pena confiscationis.* [Vide Culverti.]

CULGILL, Gallus, falcis, Papias.

o CULIS, Tergum, nates, Ital. Culo. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7084: *Culus, cul, natus.* Stat. Avelis ann. 1436. cap. 30. ex Cod. reg. 4624: *Ipsius cessante faciendo, in loco jura Auliam publice Culum nudum super lapide imponit.* Hinc

o CULIS, Pars ejusdem rei posterior. Pactum inter Gulchard. dom. Belijoci et Gulchard. de Marziaco ann. 1317. in Johanne Chartrol. reg. ch. 474: *Et ab ipso Gulchard. de Marziaco fuit ad Gulchard. Presta-negla coveniendo, et ab ipso fura usque ad petendum lapidem.*

CULISTA. Fragmentum quondam? Nam *culi, oculi non potest afferri, sicut illi feri Culista meli habuit praxin.* [Valesius in Valesianis pag. 283. hunc locum Petronio perperam attributum sic corrigi: *Sicut illi ferendus, faveat Culista praxia.* Non multo clarior evadit locus obscurus ingeniosa correctione. Hinc tamen fit, ut vocem Culista credamus ficti, vocibus annumerandam.]

o CULX, vox Occidentalis, qua Arbus-

cula quaedam tinctoribus prohibita significatur. Stat. pro arte paratoris paratorum Chartrol. reg. ch. 146. in Reg. 201. Chartrol. reg. ch. 121: *Reu quod nullus possit... tingere seu tingi facere aliquos pannos... cum racenis substanti, sepe de Culz, nec cum alio falso seu sui finctis.*

o CUM, coram, apud. Greg. Taron. lib. 7. Hist. cap. 15: *Mecarum autem, quando illi fuerunt, temporis anno 1466, in Reg. 201. Chartrol. reg. ch. 121: Reu quod nullus possit... tingere seu tingi facere aliquos pannos... cum racenis substanti, sepe de Culz, nec cum alio falso seu sui finctis.*

o CUM, pro Ab, ex, apud eundem. Greg. lib. 12. lib. 8. cap. 43: *Gives Cum contraria obstrare non possunt, ut adidem vel celebrata admodum paradi dicitur.* Mirac. S. Nicetae tom. 4. Sept. pag. 8. col. 1: *Mulier, nomine Maria, habens oculorum strumam quasi oculum de loco suo, nihil Cum in videret.*

o CUM, Accusativo alligatum pro ablativo, in Epist. Sigisbergi reg. tom. 1. Febr. pag. 382. col. 2: *Ignoramus hic quare loco sui Cuius religiosi fratres et comprovinciales vestros debatis conjugere.*

o CUM, Apud. Chronice. Moissiac. ad ann. 870: *Saxones veniunt ultra Albiam et frangerunt ibi unam civitatem Cum nostris Hincindis, qui appellatur Smelting, Connorey.* Vide Perlt. Scriptor. tom. 1. pag. 448. not. 24. et cap. 324. not. 15.

o CUMIA, Poma Silvestria. Gloss. Isid. Gravius nomen legendum ex Consuetudinibus Anglorum episcopatus. Virgil. 3. Aeneid. vers. 419:

Vitium infidibus hincas lapidesque Cora
Dant rursi.

Vide Cosm.

o CUMA, *antepagus*, in Glossis Lat. Graec. *Antepagus.*

o CUMA, Brevis dictio, in Glossar. Sam-Deimn. num. 501. Legendum Comma ut in Gloss. Isid. Vide lib. 1. Orig. cap. 9. et lib. 2. cap. 18.

o CUMA, Coma, ut infra Cumbe a. Locis dechris, propensius, in vallem designans. Acta consecrationis Ecclesiarum S. M. et SS. Petri et Pauli in valle Albanis ann. 1053. in Appendice Martii Hist. col. 973: *Hic afforiationibus includuntur, a parte orientis in Cuma crona, et pergit per ipsa Cuma, de pago retinendo.* etc. Item per ipsa Cuma, ad pergit ad mansione Radone, per ipsam rocham de Macanede, et per aliam Cumam que dicitur Gofasio. Muries occurrit ibi, atque bis CUMA.

CUMACUS. Epistola Valeriani apud Pollionem in Claudio: *Fibulam auream, Cumacum, cyprum unum.* [Fort legendum Cum, ex Cypro.]

CUMADA. Capitulare de Villis cap. 42: *Unaqueque villa... habet... catenas, cumadas, delaturas, scopres, id est, Cumadas, scabaras, etc.* Ubi legendum indubie Cuisadas ex Gallico Coigne, securis. Vide Cumada.

o CUMARIA. Charta Dagob. II. reg. Franc. ann. 628. cap. 1. Suppl. ad Mirum pag. 282. col. 1: *Molendini duo sub uno loco, Cumaria super fluvio Suppia, infra in Batario cum vineator.* Vide Cui Cumaria.

o CUMASCAL, Provincialibus, Catena ferrea suspendenda in foco libellibus, Gall. *Crematiere*. Legitur in Inventario anni 1291. de S. Severo.

o Charta Augustini de Castellana ann. 1228: *In suspendium sub Cumascadem, sed leg. Cremasculum.* Vide supra Cremasculum.

o CUMATICUS, Verficulator. Gloss. San-

CUMINATOR dictus illius exactor. Libert. Montfer. ann. 1201. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154. *quod dicti consules possint et sic licet facere Cuminiun, Cuminiun, jetaun et jetaun, tallium et talliam, quod et ubi et eorum consiliaris videbuntur, in habundantia... Quoniam galigatus de mo Cumino, jetaun seu tallia satisfecerit Cuminatoribus seu levatoribus predictorum, ipso facto sit deagligatus.*

* **CUMILATERATIONES**. Limites. Charta Alcheri Aucioli pro Abbate Richardo, apud Stephinopolim tom. 1. Antiq. Occident. MSS. pag. 938. *Cuminiun infra istas affrontationes vel Cumilaterationes includunt, sine venditionis verbis. Vide Collatorum.*

* **CUMMA**. Vide **CONDUMMA** post **CONDAMINA**.

* **CUMMA**. Prædium rusticum cum agri portione, idem quod **CONDAMINA**. Charta ann. 1110. Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 705. col. 2. *Cumina ad quinquaginta modia seminanda, et ad avenam similiter. Perperam Cumina in Ch. ann. 991. Inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. ch. 284. *Dedit et sibi que servitibus in perpetuum Cuminiun, quae est in Chamberis ultra Moellana. Leg. Cuminiun. Vide infra.**

* **CUMPADIS**. vel **CUXPADIS**. Agnellus lib. Pontif. part. 2. cap. 3. *Aliant alii quod post mortem imperatoris post plura tempora Romam reversus, quidam de causa fuisset, qui providentia Episcoporum quasi pro depositione illorum incidere summatim Cumpadis vel Cumpadi, ut in nota) pateretur. Quid hoc sit post eruditissimum Editorem Muratoriun ultro fatetur nos ignorare.*

* **CUMPLARE**. Litigare, lite contendere, placitare. Chartar. ann. 1202. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. *Si Bisanus de Agremonit fecerit dampnum vel pœnar afflicti de assalut regis Navarre, vel exultet aliter, quod Bisanus de Agremonit Cumpulat de directo in curia regis Navarre.*

* **CUMULARE**. Congregare. Gall. Assembler. Lib. 1. Rec. Ducis ad ann. 1317. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 97. *Qui ante predictis diebus zelabant, occulit exercitum Cumulabant, atque subito supervenientes regem Burgenum de terra figurant, cum amore et quibusdam libris.*

* **CUMULATUS**. Cumulus. Barthius in Glossario de Histor. Christianiss. *et de Consuetudine.*

* **CUMULATUS**. Iteratus, repetitus. Gall. Reiteré. Charta ann. 1308. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 374. v. col. 1. *Dictus miles de nostra liberalitate confidens, nobis dixit Cumulatus indolentia supplicandum, quatenus, etc.*

* **CUMULUS** Foki, Summa et ultima cause cognitio. Gall. Dernier ressort. Lit. Alfonsi com. 1202. in Reg. 111. Chartoph. reg. fol. 128. v. *Cum dictus dominus comes mandaverit senescallo predicto processum habuit in parte Uorom de Cusum contra filios de Marchia, in causa appellationis ad ipsam episcopum et dictum senescallum communitur, vel ad solum senescallum, vel ad dictum dominum comitem instrumentum interpositum, irritum nunciat, quod dominus comes super hoc providet juri suo, cum ipse Cumulus fort apud Agennum habebat, in causa appellationis contra filios de Marchia.*

* **CUMUNALIS**. Communis. Ital. Comunale. Stat. Vercel. lib. 3. cap. 73. r. *Si recipere molinarum sive conductus ad macinandum quartarum rase, frumentum Cumunalit et bene criabit, etc.*

1. **CUNA**. Vide **CURA**.

* **CUNA**. Antiqua, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 701. l. leg. Cuna.

* **CUNAGIUM**, a **CUNEA**, Gall. Coin. Typus, seu ipse typi percussus, quia signatur monetae aliaque quam plurimum et metallo confecta. Trinitum pro impressione typi exsolvendum. Charta Edwardi III. Angl. Regis ann. 1387. apud Rymerum tom. 4. pag. 736. col. 1. *Debetur enim eidem regi nostro summa nostra in Comitatu predicto, una cum Cunagio ejusdem stannariae. Et paulo post: Cum omnibus ad predicta stannaria et Cuncagium de curia quam litterarum spectantibus... una cum Cunagio ejusdem stannariae, et cum omnibus exilibus... curia predicta. Ejusdem tom. 4. pag. 718. col. 1. In Charta ejusd. Reg. pro Wilhelmo de Monteacuto super exitibus Cunagii: *Res Collectoribus sive Custodibus Cunagii stanni in Comitatu Cornubiæ salutem Conceptum... de exilibus Cunagii predicti per manus vestras, et aliorum Collectorum et Custodum ejusdem Cunagii, etc.* Ibid. pag. 648. col. 6. in alia Charta ejusd. Edw. de compositione super emolumentis Cunagii: *Nisi tantum tertias partes emolumentis dicti Cunagii, etc.* Ibid. 7. pag. 41. col. 1. In Charta ejusd. de moneta Scottiæ ad Joannem de Bolton ann. 1374. *Pro eo quod gentes Scottiæ per sublimitatem suam bonam monetaum argenti etiam in regnum nostrum importaverunt, et in Cunagium suum, ad minore valorem quam moneta Anglie editit, posuerunt, et sic currit in solutione in regno nostro, et gravat, et in causa deceptionem nostram, etc.* Denique tom. 9. pag. 471. col. 2. in Charta Henrici v. Angl. Regis ann. 1417: *Confractorum misterum moneta et Cunagii mudipliciter, et aliorum auri et argenti cum cuncto nostro Cunagium.**

* **CUNAGIUM**, i. ut **Cumularia**. Vitarum cuncularum. Tabularium Casense pag. 40: *Nota verum predictarum... sunt, hæc videlicet predicta nos... usque ad arduarium, et de ipso arduarium usque ad Cunagium S. Andree et de illo Cunagio usque ad cinem Petri, etc.*

* **CUNATUS**. Cuneo seu typi percussus. Vide **Cunagium** 1.

* **CUNATA**. Prov. Amitta, soror patris. Matertera, soror matris. Matrullus. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **CUNCIATURA**. Rei alieque appendicis annexa, et assensu. Consuetud. Charta ann. 1157. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 561. *Tradimus... sanctæ Romanæ ecclesiæ in perpetuum ad veram hereditatem, perpetuamque proprietatem, id est, totam videlicet in integrum, cum ferratura et Cunciatura sua, et aqueductu concia et omnibus pertinentiis suis, etc.*

* **CUNCIDA**, ut **Cuncida**, Septimium. Lex Salicæ tit. 10. art. 10. Edit. Epcardus: *Si quis Cuncidam alienam conciderit, etc.*

* **CUNCIBILLA**. Mors, dilaciones, et conjunctio Solitaria. Acta S. Regisvildm. Julii tom. 4. pag. 93: *Et tanta illius diebus signavit, ut videlicet illius diebus apta vestigia dicere visus Concubilia omnia faceret creditibilia.*

* **CUNCIALIS**. Generalis, Papias. [Mort. Capella lib. 1. pag. 6: *Laus omnium Cuncialis, et generalis, opposita famulari.*

* **CUNCIARI**. Initidari, negare, ali saltem dubitare, quia qui *cunciator* suas dubitant inquirendo cum actui necesse: hoc propria vis verbi *Cunciar*. Christophorus Papa in confirmat

tione Privilegiorum Corbetensium, apud Acherium tom. 6. Spilch. pag. 416. *Nihil Cunciatorum est, quod Cuncia Ecclesiæ paci, salutis et quieti prospiciere non oporteat.*

* **CUNCTIGENUS**. Omnisgenus. Mart. Capella lib. 3. pag. 806: *Plenitudo Cunctigena voluptatis.*

* **CUNCTICOLOR**. Ruedib. fr. 3. vers. 363:

..... *Lapis generalis, Cuncticolaris.*

* **CUNCTIGENA**. Omnis generis, in Decretis Synodi Achenensis ann. 1000. cap. 37. *Nequeque Cunctigena, etc.*

* **CUNCTIO**. Vide **Cociones**.

* **CUNCTIPARENS**, Parens omnium. Prudent. Pass. S. Agnetis v. 128: *Cui pœne sit Cunctiparens, Cunctiorum decus.*

* **CUNCTIPATER**, Omnia pater Deus. Theophilus 1. Carm. v. 69. de Hiskia Rege:

Cui tri Cunctipater vultis suspendere hostes.

* **CUNCTIPOTENS**, pro **Omnipotens**, Cunctipotentia, in Prologo ad Vitam S. Tugiani, Episcopi Dolensis (Prudent. in Pass. S. Quintin v. 56. *Jeux Cunctipotentis. Legitur et alibi.*)

* **CUNCTITENENS** et **Omnipotens**, in Prologo ad Regem Rebol ann. 816. apud Mahil. de Re Diplom. lib. 6. pag. 539.

* **CUNCTITANTUS DEUS**, in Actis S. Julii tom. 1. pag. 188. de S. Switluno. *1. CUNCTITANTUS*. Renouart, notum stano. Acta S. Junii tom. 3. pag. 198. de B. Michelina: *Res reliquias Ecclesiæ predictæ expendendas in Cunctio Ecclesiæ prestatæ.*

* **CUNCTUS**, *Supplex, pater.* Ita Papias MS. Edit. habet **Cunctus**. [MS. Titulus habet etiam **Cunctus**.]

* **CUNCIUM**, pro **Cunctum**, a voce Italica **Concio**, Vide **Corium** et **Curam**. [F. J.]

* **CUNDEMINA**, ut supra **CONDAMINA**. Charta ann. 850. Inter Instr. tom. 12. Gall. Chart. col. 304. *Cundemnam adherentem fronti jam dictæ ecclesiæ.*

* **CUNDEN**, Germanis idem quod apud nostros **CONDAMINA**, ut discimus ex Gloss. Casarii Heisterbac. in Reg. Frum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ad *Honthaim* pag. 692. col. 2: *Præterea etiam invenitur in libro de mannis indolentibus, qui sunt apud curie, quos vulgus appellamus seligint, etiam atten, vel Cunden. Vide supra **CUMMA** et infra **CUNA**. Cont. Croatia 2.*

* **CUNDEN**, vide **Cunius**.

* **CUNEATA**, Gall. *Coignée*, Securis. Tabularium Vindob. Ch. 54: *Fasente Hylodo fratre suo Securi, sive, ut vulgus loquitur, Cuneata cognominato. Vide Neursium in Scovovis, et supra in **CUNADA**.*

* **CUNELA**, 625px. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. *Thyboris*. Legi cum Plinio, Cuneata, Thyborifer, quam vulgo dicimus, *Sariente*.

* In Haden Gloss. Lat. Gr. *Cunila*, 625px, 625px, 625px. Ad quem locum cum Plinio, Cuneata, Thyborifer, quam vulgo dicimus, *Sariente*. Vide Salmas. ad Plin. vel potius Solin. pag. 1273. et 1280. *Cunila*, 625px. Cod. Sangerm. *Cunila*, et *Reu* *Cunila*.

* **CUNELA**. Computus ann. 1201. apud D. Brunese de Feudorum usu ad calcem tom. 2. pag. cxx. col. 1: *Pro Cunenae cunenae veteris terræ, in agris de Gensar, et capella xx. li. Suspicio legendum esse Cunenae, Gall. Cheminée, Camini spaciolum. Erit forte qui malit Cunenae, 625px. Angl. Cuno, Gall. Cuno.*

* **CUNES**, Angulus, Gall. Coia.

Et lib. 3. Trist. 0. vers. 23:

Uque crepit pueri. *inacta vestigia corve*
Lactationis *frontis Cupula* dante tenet.

Nomenclatur in Cynepetolo:

Libera ante puerum conuenient colla ligari,
Concordia et fere gradus, clausula tenet

Syncretismi vix vix, apud Xenophontem
de Venet. cap. 20. lib. 1. Sicut. lib. 8.
Epist. 6. Roger. Hovend. post. pag. 785. et
in verbo *Discipulare*. Le Roman de Ga-
rin MS.

Custitit esse Cupes pro eis claus. reterit.

[*] Porcellini. monet. Capium per synon-
porem usurpant a Licentio, qui equalis fuit
Augustino, ap. Venerando. Poeta Latin.
innot. tom. 4. pag. 583.

Arcti amor Cupulorum tenet conuictus hostia.

* 1. **CUPULA**. Vite Cupula. S. Draconius, tom. 2.
Aprilis pag. 444: *Tanta plebsitum multitu-*
do ad sepulchrum B. Draconis confusa
est, quod non poterant omnes sepulchrum
per multitudinem plebis attingere, sed
quidam Cupula oblatione sua, appone-
bant, hoc est, munera sua simul capu-
lebant sive colligebant, ut per manus
trouita facilius offerrent.

* **CUPPO**. Cupero, pro Cupio. Vide Zulu.
[Fr.]

1. **CUPPA**. Vite Cuppa.
CUPPA. MAZERA. Vide Macer.
* 2. **CUPPA**. Cupus. In modum cupus
forficatus, unde nomen. Arct. parlat.
Paris. ann. 1583. in Reg. 2. Ob. fol. 67.
Item archiepiscopus (Bilur). *Quem*
habere capum in domo sua. Exultant pro
clericis sua ponedis. Preceptum fuit
inquiri qualiter predecessores sui
erant, et fuit inuentum quod ipsi sui
erant dictis clericis ponedis sui Cupus et
in ferris impruuntis; et ad inde ducunt
ob Biluriam, quando sibi placebat. Vide
alios notitiosus in Cupo 1. 2. 3. et 4.

* **CUPARIUM**. Collis, ubi cupus seruan-
tur vel Modus agri. Vide in Cupo 3.
[Charta]. S. Joann. Angeriac fol. 160. r.
Dedit et medietatem unius Cuparij, quod
horret domus eius.

* **CUPATUS**. Vite in Cuppus.
* **CUPPEDIOSUS**. Superbus. Glossar.
vet. ex Cod. reg. 761. Vide Cuppes.

* **CUPPES**. Fastidiosus, Cupidus. Gloss.
Isid. Papas addit, *Superbus, quod idem*
est ac Fastidiosus, ut in illo Poete:

Cervi singuli dente superbo.

Plauto Cupus est Sectar Capedularum:

Blasphemus, haepo, munda, Cupes, vana.

Festas: Cupes et Capedia antiqui lau-
dore eius nuntiantibus, etc. Scalliger pro
Cupes dictum fuisse Cupedius asserit:
hunc consule ad Festum.

* **CUPINA**. Patena, crater, vasis por-
torum acutus, dicta in Cupo 2. Invenit
ann. 1351. in Reg. N. Chartop. reg.
ch. 25: *Item cuppas duas de auro ma-*
gnas, tamen patas sine pinctum unam, et
unus Cuppinus fatus, et unum Cuppi-
num de argento ejusdem factum et labo-
rerit. Vide supra Cupina.

* **CUPPLANTIA**. Vite Cupploria. [Fr.]
* **CUPPLANTIA**. Impedire, compedi-
bus iretre. Supplem. Antiquarij: *Cup-*
placito, ejusdem, Impedio, Patu legem
inducto Supplacito.

* **CUPUS**. Lat. *cupus*. Cupploria, *cupus*.
[Fr.] *cupus* Sanguinis. *Cupploria*, ex Cas-
tigat. in urumque Glossar.

1. **CUPULA**. Cupula. Tholos, trullus,
foris rotundus, in intus quadratus, et
in modum cupae efficitur: *Cupula*, Italica:

Cupula, Gallie. Occurrit apud Baron.
ann. 984. num. 41. [Translatio SS. Pros-
peri et Valentii] tom. 3. Jani pag. 70.
Retento sibi eis dictis reliquijs fructu,
ad effectum illud collocati, ut dicitur in
Epistola Constanti Ecclesiam monasterio. Mat-
theus Vilanens lib. 3. cap. 81. r. *Una*
foliore cadde in Roma, et percasit ei
cupula de santo Petro, et ablate la
Cupula. Ita apud Hesychium *cupula*, est
vasculum, et est *cupula* *trullus*, legu-
mentum curruum in cupae formam e-
meritum. Bernardinus Babius in
Viticulorum lib. 1. Tholus etiam vocari
Cupula et *Cupulam*, et hoc Arabicum esse
censet. Etenim, inquit, *Cubaba* Rotun-
davit, contraxit, et *Thachabab* Rotun-
davit, contraxit, unde *Cuba* Podium,
mutatum, tholus, fastigium, caperem,
Simphicus a Cupa derivaveris. Vide
Cuppus.]

2. **CUPPULA**. Charta Eberhardi Archie-
p. Salzburgensis ann. 1246. pag. 69.
Wigulmum Roudum tom. 2. pag. 69.
Nudi satis librum dimidiam Cuppula-
rum. In latina nostra tradidimus au-
tem *Cupula* 3. Vide Cupus.

* **CUPPUS**. Tectum in modum Cuppus.
Chronicon Parm. ad ann. 1217. apud
Murator. tom. 3. col. 772: *Asportantes*
Cuppus, lateres et alia edificia domorum,
et omnia domos de ipsis edificaverunt. Ibid.
col. 778: *Edificavit civitatem nomine*
Victoriam et construxit burgos, et domos
mutavit et Cuppulas, faciens ibi circum-
quaque fossas magnas caude et placida,
infundens et batrachos, et pontes tenen-
tes, et vide Cupula Domus.

* Est ab Italico Cuppo, Tegula, Cupus,
radem notat. Snt. Placent. lib. 6. fol.
67. v. *Habent et vendunt foras et*
tatis et episcopatus Placentie Cuppus,
quadrallus et tavellus sacundum modum
consuetum. Stat. Verol. lib. 4. pag. 63.
v. *Teneantur foras etiam habere modus*
sue mensuras Cupporum et lapidum roma-
re et legales. Stat. Astin collat. 7. cap. 6.
pag. 24. r. *Furo dare vel dari facere*
pro communis illi formantis de Asti, qui hoc
anno coquere voluerit et habere forma-
ciam, molulos communis, tam ad Cupus
quam ad molones facientes, etc. Occurrit
praeterea in Gh. ann. 1286. apud Mu-
rator. tom. 4. Antip. Ital. med. avi col.
869. Vide supra Cuppus.

Cuppus, pro Cupus, in veteri Charta
snt Justiniano scripta, apud Brissonium
de Formis lib. 3. cap. 147.

CUPRUM, Latine Cuprum, sive as
Cyprium, vel etiam quodlibet as: nos-
tris Coivre, Statianus in Caracalla: *Ex*
uro et Cupro cancelli superpositi esse
dicuntur. Chronica Abbat. Trud-
ensis lib. 1: *Item Graeculus aureus 8.*
argenteus 6. ex Cupro 2. etc. Occurrit apud
Vegetium de Re veteriana non semel,
et apud alios scriptores. Hinc Cuprum
Cuppus, apud Ebrardum Betun. in
Grecismo cap. 25. [et alios. Statuta
Arct. MSS. art. 39: *Commune habent*
mensuram Cuprum, disti. Etuel. et
barraia.] Communicatur vero proprium
cuprum Hispanicum. Gesta Francor.
usque ad Robertum Reg. MSS. ex Bibl.
Lodovici ann. 1014: *Hispanici cuprum*
paucitatem tabulis Hispanici Cupri
condidit opere fusili. Hispanicum metal-
lum paulo ante appellatur. Sed et Cy-
prus pro Cuprum, disti. Etuel. et
barraia. lib. de Abbat. Lindenf. cap. 14:

Nec minus ex Cypro accitit ad quidam
metum. Nunc vero cupus crepitat quasi pendula asitru.

Vide in Cyprium.

* Coesive, in Chartal. 21. Corb. fol. 384.

v. Vide Cupus. **CUPSONES**. Vix incerte notitiosus apud
S. Augustin. in Sermonibus.

CUPTRARE, Papire, Cuppus multum. Alia
notitiosum vocem usurpat Facetus Legis
Salicis lib. 61. 11: *De eo, qui claveret*
perazit, de quo supra: Et postea
debet in causam suam intrare, et de quo
traxit angulus terrae pulverem in pugna
colligere, et postea in derapsula sicut et
intus casum Cuptrare debet, et sic de si-
nistra manu trans sua capulus capere
asper praedictorum parentem. Lex Salica
recentior lib. 6. tit. 2. *Quod si claveret*
hoc est, in finitum, et intus Captrare,
utli Wendelingus Cuptrare idem esse
vult, quod Belgis Keppen, obviare,
occidere, ita et ille infra casum ad
altorum conspectu se submovere debet.
Nec scio, an a Captrare, qui in aliis
Editionibus occurrit, vox nostra Ca-
cher, pro Occidere, deinde deest. [Ec-
cardus aliter interpretatur Cuptrare vel
Captrare, nimirum per Respicere. Respi-
cere autem, inquit, ab Circumspice
nomen Capen vel Capfen Jan Gaffien
dicitur.]

* **CUPULA**. Vite Cuppula.

* **CUPUS**. Mensura frumentaria, ut
Cupo 3. stat. Verol. cap. 72. pag. 72.
Teneantur molinarii omne granum custo-
diere bona fide per se et ductores suos, non
et capere pro molitura cocte et menaturae
dire Cupus sine. Vide alia notitiosum supra
in Cuppus.

CUR, pro Quia, usurpat Lucifer Cala-
ritanus pag. 24.

1. **CURA**. Dignitas seu munus Curio-
nis, Curia, Concilium Rotomagensis ann.
1024. Venditor Chart. Praetorius, ca-
pit. Ecclesiae Parochialis. Stephanus Tor-
naccensis Epist. 17: *Laborat et mirum*
se apponit contra filios inobedientes, qui
extra claustrum sub obtentu parochialis
Curarum morari desiderant atque mori,
etc. Ubi plura in hanc sententiam. Brailio
Casaragustanus in Vita S. Am-
iliani cap. 5: *Quapropter in Ecclesia Ber-*
gensi Praebiteri est fundus officio. Tunc
relictis, quibus dedit esse solent istius
ordinis, nostri quidam homines temporis
sanciam impatiuntur Curam, etc. [S.
Bernardus Epist. 42. cap. 1. n. 27. ad
Henricum Senon. Archiep.: *Curritur in*
clero passim ab omni state et ordine, a
doctis pariter et indoctis ad ecclesiasticos
Curam, iniquamque Curam, quae sicut
est, cum ad Curas pervenerit. Occurrit
alibi passim.]

Cura, Domus Curialis. Otto Cluniac.
lib. 3. collat. pag. 243: *Finientes eos, in*
Curam Ecclesiae dixerunt.

2. **CURA**, in Monasterijs, qui curam
hospitum habet, seu Hospitalis. Statuta
Monastica in Vitis Abbatum S. Albani:
et statuta domus per Curam Cura Pa-
na, et gratiarum actionem, in locutorio
hospitum ducunt, sine in alio quolibet
loco sibi deputato, Cura cum ipis exis-
tentie, qui propter Ordinis disciplinam
horum illa cum eis remanent. Infra: Hora
vespertina semper remanent, Cura cum
ipis remanente, qui cum ipis manducet,
etc. Eadem statuta in Curia Cura Pa-
latii, dignitas, de qua mox. Cura Prae-
toris, genus servit apud Trebellium Pollio-
nem, Cura Episcopalis, inter officia
curialis urbis apud Frontinum, Cura
domus, in Capitul. Caroli Magni lib. 6.
cap. 132. [130] 131. Cura hara, prosbulaco,
apud Vitis in Epist. Penelop. [130] Cura
Galliarum, pro Curator Galliarum, Epi-
copo, ap. Thietmar. lib. 2. cap. 1: *Hanc*

sensu, in Charta ann. 1533, ex Reg. 84, ch. 306: *Accordans que toutlois qu'il plaiair audit Davuri, lui esan en adeg, ou a persone estable pour lui ou temps comme deus de son desalege, etc.* Vide supra *Curia* 5.

† **1. CURATERIA**, Ars coriaria. Statuta Massi. lib. 2, cap. 41: *Constituimus ut omnes illi, qui erant constituti a curia tam super ministerio Curatorie quam blancarie tenebantur speciem accipiendo, quod ipsi bona fide et sine dolo faciunt fuerunt omnes blancarii qui faciebant apertari, et operarios suos qui palleas epandias accipiebant, etc.* Vide Coriaria 5.

† **2. CURATERIA**, Curatarii seu proventus officium. Vide mox *Curatarius* 2.

† **1. CURATERIUS**, Sutor, Gall. *Cordonnier*, Charta pro Communia Balneii ann. 1300: *Ordinaverunt quod unusquisque quod sabetarius et Curaterius de Balneo possit et debeat tenere unam bancam in mercato, et si sabetarius esset Curaterius, vel Curaterius sabetarius, in hoc casu sibi liceat tenere duas bancas in mercato, unam scilicet in loco ubi et alii Curaterii suas bancas tenent, et aliam in illo loco, ubi et alii sabetarii tenent bancas suas.* Alia ann. 1344, ex Schedis D. Lanceloti: *Item statuerunt quod Curaterius suas scnellator aut sabetarius sit annus tenere Curaterius arboris, et alia banca, nisi, etc.* Concil. Biterrense ann. 1299, inter Anecd. Marten. tom. 4, col. 225: *De Clericis qui curatibus, pedipari, sutores, sartoribus, Curateriis, arboribus, sive fabricis communis publici ac manifesti existant, vel alia mechanica vitiore committer et publice exercere noscuntur, auctoritate presentis litterarum tenentur, quod in alio superiori Concilio vetitum est.*

† Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 767: *Cusatier*, Prov. Cerd. Nunc Provincialibus, teste D. Pr. de Masquezus, Coriarius sonat; quod etiam sensu supra laudata facile est intelligere.

† **2. CURATERIUS**, Idem quod supra *Coriarius*. Proxena, pararius, Gall. *Courtier*, alias *Curatier*. Lit. remiss. ann. 1355, in Reg. 81, Chartoph. reg. ch. 430, bis: *Cum Curaterii pannonum ville Radomagensis essent, ipsi Curaterii quendam extitit, ipso in dicto officio Curaterii deliquisse, recipiendo salarium pro panno in dicta villa venduto, ultra id quod pro statuto, etc. rebus debebant, per cententiam bonitati, etc.* Lit. ann. 1381, tom. 3, Ordin. reg. Franc. pag. 676, art. 8: *Establi Curatiers jures au profit des marchans de la dite province non suffisans ou abusives de leurs offices, et les peunt.* Vide *Curator* 1.

† **CURATIA**, Vide supra *Curacia*.
† **CURATIVUS**, Ad curam, curiosus. Acta SS. Julii tom. 3, pag. 150, de S. Udalrico: *Accepit promissionem, inspecto quo Curativus loco, divisus inepum servitii, et commisso Monte, cum necessarios adcurum deprehendit.*

† **CURATIVUS**, adject. Medicus, Ital. *Curativo*, passim apud Medicos barbaros.

† **1. CURATOR**, CURATORES in civitatibus dicti, qui rebus venalibus preta imponebant, Curialibus preerant, vegetalibus ac tributis personarum vigiliabant, ut et in *Curatoria civitatis* formula apud Senatorem lib. 7, Epist. 12, ex qua preterea Curatores civitatis a Principibus datos doceatur; quod firmant etiam aliosque veteres Inscriptiones apud Gruterum. Capitulum in

Antonino Philosopho: *Curatores multas civitatibus a Senatu dedit.* Reditus illius civitatis colligebant; unde et *Agraria* dicti. Gloss. S. Benedicti cap. de Magistratu: *Curator, procurator, alii loquuntur.* Glossae Nomencl. MSS.: *procurator, procurator, Julius Firmicus lib. 5, cap. 1: Faciet... Curatores vel principales civitatum publicis rationibus prepositos, Antoninus et qui facies... donec fidei semper officio exibat. Curatores pecunie publice, ararii, in aliquot Inscriptionibus: Curatores urbis, aut civitatis, nuda in aliis. Curatores civitatis, in Actis Proconularibus Martiri SS. Didymi et Theodora n. 1. Curator urbis, apud Ammian. lib. 14. Apud Augustinum lib. 3, contra Crescon. cap. 30, ex Actis Muniti Felicis: *Flamini perpetui Curatoris Coloniae Citerius; in Collat. 1. contra Donat. cap. 1, ut mentio Curatoris casus Curatoris Curatoris, Alexandrie, apud Polipolum in Emiliano: Curatoris Agrarii, apud Spartianum in Pescennio, etc.**

† **2. CURATOR**, Dignitas in Italia Byzantina. Habetur tom. 1, Hist. Francor. Epist. Childeberti Reg. inscripta *Viro glorioso Negenti Curatori*; qui, nisi fallor, cum aliis est non alius est, nisi Imperatoris domorum dicitur in Hist. Miscell. lib. 18. *Κουράτωρ, τὸν βασιλέως οἶκον.* Theophani pag. 220, tom. II, cap. 10, Novitia. Theop. Imperat. cap. 1. Agathias lib. 3, de Anatolia: *Ἄνθρωποι τὸν βασιλέα αἰὲς τεταμένους, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν πόλεων κίβητι, καὶ ἐμπλοκῇ τῶν βασιλέων οἶκον καὶ καὶ κτήσεων ἀγῶν.* Byzantinae, 2, cap. 2, *Κουράτωρ, βασιλέως.* Suidas. Tradiit Theophanes pag. 412. Nicephorus Imperatorem precipua subditorum predia et, sive fidei, sive pecunie possessionem est. Magno Curatori subiecit, qui eorum redditus disce inferret. [Anonymus Combesianus in Lacapeno num. 24, aut eundem Imperatorem capta Melitene, hanc et suscepisse relegendis, multis inde auri argentique milibus quotannis et tributis ex illata. Vide *Curatura* sub finem.] Existat apud Gregorium Magnum lib. 8, Epistol. (quo est 7.) Inscripta *Theodoro Curatori*, ex quo colligitur, Curatorem dignitate admodum illustrem, multesque illius quodammodo imperio fuisse subditos. *Summus Curator*, occurrit in veteri Inscriptione 431. 1, sed alius forte a *Magno Curatore*.⁷⁶⁵ Vide Glossar. med. Graec. et Lat.

† **CURATOR DIVINAE** et dominice domus, in leg. ult. Cod. de Quodammodo. prescript. 7, 37, et Nov. 1, Justin.

† **CURATORES** vero singulorum *Palatiorum* non semel memorant Scriptores Byzantini; Curatorem *Palatii Hormisdas*, sexta Synodus act. 1, et Chironem Alexandrinum pag. 88, 709. Curatorem *Palatii Mangonarum*, Leo Grammaticus pag. 496. Curatores *Palatii Antiochi*, Chironem Alexandr. pag. 870. Curatores *Palatii Mariani*, Chironem Alexandr. pag. 85, Justiniani. Ita porro appellati, non quod isorum Palatiorum curam haberent, sed errorarium, quae in his personis agere et assensuabant, quae ex Scripturibus Byzantinis licet colligere. Vide Henr. Valesium ad Evagrium lib. 5, cap. 18.

† **CURATORES OPERUM PUBLICORUM**, IN

† **CURATORES ENAHII**.

† **CURATORES ANXONE**.

† **CURATORES AQUARUM**.

† **CURATORES VIARUM**.

† **CURATORES CALENDAE**.

† **CURATORES** etiam, etc. habent pas-

sim veteres Inscriptiones, quae indicant Index Scaligeri, et Jacqui, in libris.

† **CURATORES DOMUS**, id est, officii, videntur esse Caroli et Monachi, in Capitulis Caroli Magni lib. 6, cap. 122, et 134.] Vide *Museum in Kosparia*.

† **CURATORES REGIONUM**, in veteri urbis Constantinop. descript. in Inscriptionibus apud Gruterum pag. 350, 351, apud Capitulum in Antonino Philosopho, etc.

† **2. CURATOR**, Prior, Superior apud Curiam, apud Theoplon Trivetii ad ann. 1200: *Henricus II. Rex Angl. ex multis precibus, ut (Hugo) in domo quadam ejusdem Ordinis (Cisterciensis) in Agria... Curatoris admittitur officium polletu necesse. Quem... vacante sede Lanconensis, suavit Canonici, ut Priorem domus suae Hugonem in Episcopum eligere et praeficere in Pastorem.*

† **3. CURATOR**, Curio, sacerdos ecclesiae, vulgo *Curé*. Quilibet prior seu Curator, etc. in Stat. MSS. eccl. S. Laur. Romae.

† **1. CURATORIA**, officium Curatoris populi. Vox forensis Vide Leg. 1. et 2 Digest. de Quasiactibus tutorum. [766]

† **CURATORICI** Regi. Lex 29. Cod. Theod. de Annona et trib. (lib. 11.): *Ut vicenis solidi, qui in praedium pro equis Curatoris tribuuntur, unde etiam detrahantur.* Memini praeter legem 2, eodem Cod. de equorum collat. (lib. 11.): *Equorum, qui Curatorico nomine flagrantur.* Ubi etiam equos duos putat Jacobus Gothofredus, quod his utatur Curatores, et Curagendarii, vel Palatini, qui ad appendas curus reipublicae in provincias destinabantur. Vide alias ejusdem auctoritatis ad duas Leges.

† **CURATORIUM**, Aedes curatoris. Lexic. Graec. MS. Reg. Cod. 2002: *Κουρατωριον, ἢ οὐ κενον.*

† **2. CURATORIUS**, Spectans Curatorem populi. Instrumentum ann. 1332, ex Archiv. S. Victoris Massi.: *Causa ventilata Ludo Petrum de Brandato de Massiis Curatoris et Curatoris nomine Bartholomaei nepis sui fecerunt.*

† **CURATURA**, vel CURATA, Telonei species ex mercibus in nudinis distracta. Charta Henrici I. Benegarii Imper. ann. 948, apud Ughellum tom. 4, pag. 734, in Episcopo Cremonensi: *Plaeta custodie, mansuetudine facere, portoria tollere ac vendere, et quicquid ad hoc erigere querebat.* Infra: *Aut Curatam aut portorium ibi tollat nemo, etc.* Ita pag. 817, At.

† **CURATA**, scribitur in Charta Henrici Imp. ibidem pag. 808. Alia Ardoini Regis Italiae ann. 1041, apud Guichenonem in Biblioth. Sabaudiana pag. 249: *Omnes districtus mercato, telonei, Curatorem, etc.* Alia Anselmi Archiepiscopi Mediolani, anno 1100, apud eundem Ughellum, et Porticellum pag. 482: *Statuimus, quatenus et communis Institutione a nobis laudatur, quatenus ibi sit mercatum annuale omnium rerum flens et ventis, ex quo nullus praesumat Curatorem quereat, et communis Institutione pro Curadua, eundem apud eundem Porticellum pag. 519: *Coloniis (1. teloneum) quod vulgo Turadua dicitur, sine Porticellum.**

† **2. Charta** Conradi Imper. 1. ann. 1001, apud Murator. tom. 1. Antiqu. Ital. med. aevi col. 417: *Cum persolvatur omnium avarum, et cum Curatore omnium negotiorum, quod Curator, etc. Ita, aut in incolis civitatis, quoniam ibi sit altitudo*

clesiasticis iudiciis, qui Ordinariarum jurisdictionem contra has adhibebant ac usurpabant, de quibus vide Chartam ann. 1304. De interfectionibus Clericorum aduersus Do. Regis Jurisdictionem, in supra Concilio Rotomagensi. Editione. Regesta Parlamento signatum Olm fol. 3. Librum Jacobi de Cugnensis Aduentu Regi sancti. cui titulus: *De causis gravibus et suspensionibus que ex parte Prælati Francie, et alia persone Ecclesiæ et Regis Francie, vel eorum officiales et iudices pro ipsius Regis et factis in preiudicium jurisdictionis temporalis D. Regis, Baronum et aliorum subditorum suorum dominiarum temporaliu; et Responsionem Cardinalis Bertrandi ad eundem librum. Vide Regiam Majestatem Angl. cap. 3. Philippum Bellomacrum cap. 61. 66. veterem Consuetud. Francie, Will. Staffordium lib. 3. de Placit. Corone cap. 41. et sequi Guillem. Prymmeum in Libertatibus Angl. passim, etc.*

Ad iurisdictiones denique istas Episcopales hinc spectant Guillemi Neuburgensis lib. 2. cap. 16; et Nemaus Episcopi *de defensionis magis Clericorum libertatibus vel dignitatibus, quomodo eorum vitæ obsequiis rancoreque incogitant, nequaquam diabolice, proinde Do et Ecclesiæ, et facinorosa Clerici, quos pro officio debito, Canonice rigore censuræ coercere vel noluit, sed negligit, contra publicam tranquillitatem.*

Curia igitur Christianitatis amplissima fuit iurisdicte, cum questionem ac causarum omnium, que non modo res Ecclesiæ, sed etiam personarum, et quicquid ex his dubietatis oriretur, spectant, cognitionem sibi arrogasset. Cognoscere enim

De causis Clericorum ac tonsurarum. Vide Appendicem Codicis Theodos. Constit. 6. 17. Capitul. 3. ann. 811. cap. 1. veterem Chartam apud Diazo de Comitib. Barch. lib. 2. cap. 81. Bractonum lib. 5. tract. 5. cap. 2. c. c. cap. 10. §. 1. etc. Petrus de Cugnensis in Gravaminibus atri, Prelatos, et iurisdictionem eam augere, et omnium penes ad ea causas trahere, *solum facere uagnum multitudinem tonsurarum pueris etate minoribus.*

In rebus criminalibus Clericorum jurisdictionem non habet executionem, sed tantum iudicii executionem, v. gr. degradationem. Vide Matth. Paris pag. 118. et Bracton. lib. 5. tract. 5. cap. 3. §. 8.

De causis spiritualibus, vel spiritualitatis annexis, etc. Vide Bracton. lib. 5. tract. 5. cap. 2. §. 13.

De decimis, et aliis Ecclesiæ prebentibus. Vide eundem Bractonem lib. 5. tract. 5. cap. 2. §. 5. cap. 10. §. 1. G. cap. 18. §. 1.

De causis, in quibus fidei aut sacramenti interpositio occurrit. Vide Matth. Paris pag. 118. Bract. lib. 4. tract. 1. cap. 15. Assisius Hierosol. cap. 30. Concilio Rotomagensi pag. 48.

De Hereticis. Vide Matth. Westmonast. pag. 398. et Gariellum in Episc. Magnificens pag. 276.

De infamatis Ecclesiæ vel atri, de læsione Clerici, de oppressione et violatione femine. Vide Consuetud. S. Adomari ann. 1127. in Probat. Hist. Guenensis pag. 134.

De advocatibus Ecclesiæ. Vide Regiam Majestatem lib. 1. cap. 2.

De privilegiis Crucigerarum. Vide eundem Bract. lib. 5. tract. 5. cap. 3. §. 1. Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap.

82. etc. nuperam Edit. Concil. Rotomag. Eccl. pag. 10. 189. etc.

De causis matrimonialibus, dotibus, et earum accessoriis. Vide Joannem Sarisber. Epist. 80. Regiam Majest. lib. 1. cap. 2. Matth. Westmonast. ann. 1247. pag. 334. Matth. Paris pag. 118. 488. Bracton. lib. 5. tract. 5. cap. 3. §. 2. cap. 10. §. 1. cap. 12. §. 3. Stabilimenta sancti Ludov. lib. 1. cap. 18. 181. Assisius Hierosol. cap. 30. Regiam Majestatem lib. 1. pag. 110. Concilia Rotomagensia pag. 186.

De adulteriis. Vide eundem Roccochum Pirum in Notit. Eccles. Sicil. tom. 1. pag. 135. veterem Chartam apud Lichelium tom. 7. pag. 490. 1327. [et Statuta MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 296.]

De bastardia, legitimatione, seu de natalium jure. Vide Regiam Majestatem lib. 2. cap. 50. §. 4. tract. 5. cap. 19. lib. 5. tract. 5. cap. 6. §. 1. cap. 19. §. 1. Matth. Paris pag. 388. veterem Consuetud. Normann. cap. 47. Guillem. Prymmeum in Libertatibus Angl. tom. 2. pag. 388. etc.

De testamentis et causis testamentariis. Vide Regiam Majestatem lib. 1. cap. 3. Matth. Paris. 118. 488. Bractonum lib. 2. cap. 29. §. 2. lib. 4. tract. 1. cap. 12. lib. 5. tract. 5. cap. 2. §. 8. cap. 10. §. 1. 2. tract. lib. 2. cap. 5. §. 1. Assisius Hierosol. cap. 30. Foros Bernarum. Rubr. de Jugamentis. art. 8. Roccochum Pirr pag. 145. Sed per Aresta Paris. 11. Novemb. 1353. 18. Novemb. et Decemb. 1354. 14. Novemb. 1376. 15. Dec. 1377. etc. dictum fuit, Regem de jure et usu habere preventionem in cognitione testamento omnium in regno suo decedentium.

De catallis, que sunt de testamento vel matrimonio. Vide Concil. Insulæ bononiæ. 1205. Bractonum lib. 5. tract. 5. cap. 2. §. 6. cap. 5. §. 11.

De usuris. Vide Matth. Paris pag. 118. Matth. Westmonast. pag. 388.

De feudis et tenementis, datis in liberam elemosinam. Vide Bracton. lib. 5. tract. 5. §. 1. cap. 10. §. 1. Inter querelas, quas Barones Francie Regi Ludovico VII. delegerunt contra usurpationes Ecclesiasticorum, illæ est: *Quod Clerici trahunt causam feudorum in Curiam Christianitatis, propter hoc quod dicunt, quod feudum vel possessionem fuerint inde, inter quos causa venerat, et propter hanc occasionem perdunt Domini iustitiam feudorum suorum. Responsio. In hoc concordant sancti Rex et Barones, quod bene voluit, quod non esset de perjurio, et transgressionem fidei; sed noluit, quod cognoscant de feodo. Et si comites fuerint de perjurio, vel transgressionem fidei, iustitiam et preventionem sed propter hoc Dominus non perdat iustitiam feodi, nec propter hoc se expiat ad feudum. Sed de hoc Ecclesiasticis originale usi considerant. Iohannes ibi de Prebentis. cap. 9. [et D. Flcury in Prefatione ad tom. XIX. Hist. Ecclesiast.]*

¶ CURIA ARCHIDIACONI, in qua Archidiaconi iurisdictionem et prebentiam suam. Pro evaniloquio sigilli Curie Archidiaconi, in Charta ann. 1340. inter Probat. Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 218. In Chartulario S. Niverni prebentibus plures habentur Curie Curie Archidiaconi, vel Archidiaconatus Remensis. Vide Archidiaconum.

¶ CURIA PALATII, Jurisdicte archiepiscopi Remensis. Chartul. Campan. in Cam. Comput. Paris. fol. 351. r. col. 1. *Ego Henricus comes Grands prout convenit ad domum regis. Navium et abate videlicet S. Dionysii Remensis et de*

prioris Grands prout, qui me fecerunt iurari in Curia palatii coram officili curie archiepiscopi Remensis.

¶ CURIA MAGNA PRESIDENTIALIS, Eadem que Regia. Diploma Ludov. VI. ann. 1142. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 686. col. 1. Caput ipsius (monasterii Thronensis) quibuscumque iustitiis uelitis, super premissis coram magna presidentia nostra regia Curia sollemniter habet et tenetur respondere, etc. Vide Consuetum 2.

¶ CURIA REGALIS, Jurisdicte regis. Libert. Pignati ann. 1809. tom. 5. Ordinat. rex Paris. cap. 1. *Caput ipsius iudice ipsius ville Figiaci, qui soli iudices notarii Curiam regalem in dicta villa habent credere et etiam gubernare, in causis criminalibus tractandi et dirimendi, etc. Nos reservamus enterment la Court et Cognoscance, in Lit. ann. 1570. ibid. pag. 588.*

¶ CURIA DOMINICALIS, Germanis *Diarghe*, que Dominis villarum vel territoriorum competent; de his Zazius part. 11. de feud. §. 4. Vide Indiculum possessionum monasterii Schwartzach. ann. 1154. ap. Guden. in Syllog. pag. 463. et Mittem. Princip. Jur. German. §. 472. Dilectantur etiam Curie Placit. Vide Huitius tom. 2. cap. 8. n. 2. et pag. 261. Eadem sunt Curia Militum in Charta ann. 1291. ap. Guden. Cod. Diplomat. tom. 3. pag. 306. et 298. Vide Curia 5. et Curia 1.

¶ JUS CURIE, quod feudali opponitur. Germ. *Hofrecht*. Vide Mittemauer. Princip. Jur. Germ. §. 5. et 81. Velus auctor de Benefic. cap. 1. *Curia, in qua assumpti per hominum, non iudicatur esse beneficium; sicut cum bona concedit dominus suis ministeriis vel pro hominibus sed solummodo pro ecclesiis. In concessio caret beneficii jure, sed est concessio officialis, etc.*

¶ CURIA INFERIOR, seu BARONIS, *Cour basse*, in Consuetud. Agensiti fol. 11. art. 1.

CURIA MAJOR, sic appellata apud Beneharnenses Curia illa, in qua resident Episcopi duo, totidem Abbates; cum provincia magnatibus, qui de majoribus et publicis negotiis, et de vasallorum libris supremo iudicio disputabant, et auctor est Marca lib. 5. Hist. Beneharn. cap. 8. n. 2. et vide supra Beneharnenses Rubr. de Cort Major, ubi de illius iurisdictione, et eundem Marcan lib. 4. Hist. Beneharn. cap. 17. n. 6.

¶ DARE JUDICES AD CURIAM, dicebatur de iudicibus quos ad dirimendas lites exortas inter se et subditos Domini constituebant, qui iudices ad adversa parte primum erant approbandi. Concessio feodi per Guillelmum Bertrandi pro Odone Alamandi coram iudicibus datis pro Curia. Hist. Daluis. pag. 80. Anno 1282. Indict. x. xiv. Kal. Julii ad registrationem nobilis viri Odonis Alamandi Domini de Campis fuit confessus et publicus testis. Et postea ad certa scientia et spontanea voluntate Domini Guillelmi Bertrandi Miller, in presentia Petri Domini de Buecraie et Falconis Domini de Goussu datus, pro Curia a predicto Domino Odone Alamandi, et per predictum Dominum Guillelmum Bertrandi approbata et recepta, se habere et tenere feudum et novum feudi ab ipso Domino Alamandi, et de feudo et domino ipsius Domini Odonis, quicquid ipse habet, tenet et possidet, etc. Vide tom. 2. pag. 218.

† POSSE JUDICES PRO CURIA SUA,

ex iure beneficii eandem Curiam tenent; sed, atq. pag. 100. [?] *Quidquid percipimus, in Curia sine gratia de Tulebach, sicut ab hominibus inhabitantibus dictam Curiam, in Kremer. Hist. Atrium. Dipl. Sarap. num. 104. pag. 97. V. vide praeterea Statuta Ordinis Praemonstratensis. dist. 4. cap. 2. 10. Diploma Joannis Comitis Holsteini ann. 1330. apud Pontanum lib. 7. Hist. Danice pag. 62. Conradus de Lencopis ann. 1260. Albertum Stadensem ann. 1105. 1112. [Historia Mediani Monasterii pag. 330. 331. et Schilleri Glossarium in Chart. 1. 29. Chart. 1. 28. 31. Per. Leg. tom. 2. pag. 95. Vide Mittelmeier. Princip. Jur. German. §. 84. supra Curia Dominicales, Jux Curia in Curia 4. et Curia 1. etc.]*

CURIA CAPITALIS. [Prædium præcipuum, domus principalis eadem quæ Caput monast. quod videt.] Charta Edw. 3. Regis Angl. tom. 2. Monast. Anglic. pag. 271. *Cum omnibus libertatibus, liberis consuetudinibus, et omnibus aliis rebus ad Capitulum suum Curiam de Worle pertinentibus.* Ibid. pag. 285. *Dedit etiam totam manerium de Thorne, cum Capitali Curia et virgatis, etc.* [Kennetius Antiquit. Ambrosen. ann. 1180. pag. 111. Epist. Ludov. 8. S. Valerico de Chart. de Do. et Ecclesie B. M. de Oesela. totum manerium meum Michæly. cum capitali Curia et cum omnibus pertinentiis etc.]

CURIA AD MANUS PERTINENTES. Chart. ann. 1140. in Guden. Cod. Dipl. tom. 1. pag. 135. *Manerium suum, quod vulgo dicitur Curia, cum pertinentiis suis pertinentibus.* Charta ann. 1225. in Wüldtweh. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 95. *Proprietatem duorum manerium, cum Curia ipsius manerium suum.* Chart. ann. 1143. ap. Guden. ibid. pag. 136. *Non ejusdem prædii, partem Curiam videlicet, recipimus.* Ann. ann. 1191. Ibid. pag. 307. *Curia, prædium et ecclesie.*

CURIA JURATA. Sic Fori dicta quod pterque essent ibi iumenta. Littere Leopoldi Ducis Austrie ann. 1302. apud Lindewig. Retir. Miss. tom. 4. pag. 182. *Confratres eiusdem Monasterii (Admontensis in Styria) Curiam Juramentalem dictam Forvic in probande subsidium dictam fratribus suis omnibus alpiis pascuibus, silvis, vitiis ad eandem Curiam pertinentibus.*

6. CURIA. Atrium, impluvium quod vulgo Fori dicitur. Ebrardus in Oracione, cap. 10.

Curia plantata in terra: Curia Regum.

Sed Curia proprie dicta Canonum.

Leges Edwardi Confess.: *Si (reus) fugiendo domum Sacerdotis vel Curiam ejus intraverit, eandem securitatem et pacem habebit, quasi et apud Ecclesiam;* domus tamen illius sacrosancta et Curia ejus in fundo Ecclesie consistat. Ita passim Scriptores. Vita Ludovici Pii ann. 811. Cesaris Heisterb. lib. 4. Milice, cap. 76. 77. 94. lib. 5. cap. 28. lib. 8. cap. 96. lib. 11. cap. 13. lib. 12. cap. 3. Speculum Saxoni. lib. 3. cap. 51. §. 1. Thwrocz. 1. part. Chron. Hung. cap. 41. etc.

CURIA. Ambitus, incinctus domus. Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1120. pro Monasterio Sandionysiano apud Bagheusium in Hist. Ducis pag. 240. *Curia altam et propriis domibus Beatorum Martyni in eadem Curia perennem indolentem libertatem, eandem omnimodam in Curia ipsa, et Curia domibus confectam.* Quod vero Curia hic dicitur,

Curia Monasterii appellatur Joanni Diacono lib. 4. Vitae S. Gregorii cap. 137. **7. CURIA.** Bona sacra, Curia in quo Beghine commorantur. Statuta Ecclesie Leodienis ann. 1287. inter Anct. Marten. tom. 4. col. 873. *Item, in quibusdam, quod omnes Beghine privilegio Beghinali gaudere volentes, intrent Curiam Beghinarum, et præcipuum commorantibus extra Curiam Beghinarum, quod distinguat habitum Beghine privilegio Beghinarum, et si aliqua Beghina extra Curiam accesserit moratura, vel ejecta fuerit propter incantationem ad præcipuum, quod omnes Beghine privilegio Beghinarum, alias autem in Curia commorantes declaramus ad præmissa non teneri.*

8. CURIA CANONICORUM. simili notione, apud Kennetium in Antiq. Ambrosen. ann. 1212. pag. 126. Charta Johannis Prioris S. Trinit. de Bosco: *Noventis quod nos dedimus, Hervico Priori de Beaucaster et ejus loci Canonici cum sessiones in Hodeham qui jacent juxta rivulum extra Curiam dictorum Canonorum habentes et tenentes dictæ Canonice perhantur.* Canonice domum interpretatur Kennetius in Glossario, sed forte melius intelligitur Prædium subsidium. Vide Curia 5. [?] Chart. Capit. 1. limes ann. 1338. ap. Würdtweh. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 50. *Non Hermannus de Mandeloh canonicus et Volkerus civis Mindensis discordiam inter super obsequendo domos in area nostra claustrati edificat soliter dazimus ordinando, post obitum vero Volkeri predicti domus ipsi Hermannus et Volkerus illi, qui tunc tempore curiam tenet. Vide Claustralis Area in Claustrum.]*

7. CURIA. Regius Comitatus, vulgo, la Cour. Monachus Sangallensis lib. 2. cap. 41. *In qua etiam curia in Palatio ministrantibus, et in Curia Regia serventibus, juxta singulorum personas, donatio largitus est.* Guntherus lib. 4. Ligitini.

Sic tamen omnes tantum plebe virum Vel Princeps vacare, vel Curia sola consistit.

Et mox:

Sic navi resant, seu qui velle resant, et quædam celebratur Curia turbe.

[?] Chart. Fridr. II. Imperat. ann. 1239. ap. Per. Leg. tom. 2. pag. 253. *Multa nobilitas coram positæ et approbante tota familia Curia nostra, per sententiam coram nobis diffinitum est, etc. Vide Curia regalis in Curia 4. Curia regalis pro Palatio in vet. schedæ ap. Guden. in Cod. Dipl. tom. 1. pag. 907. Regalis Curia Ingelshelm. a Rege Wilhelmio viris accepta est.]*

CURIA, nunc pro Papali, vulgo, la Cour de Rome. Gestæ Abbatum S. Germani Autissiodor. cap. 15: *Pro qua postulacione, minus facti ad Curiam; sed Papa postulacionem legimus non aduocatis, etc.* Rythmi antiqui de origine Monasterii Prælatensis in Flandria:

Sic perrexit ad Curiam formam regiam habere. Foram habet monastium, sicut potius probet, sed ubi potest dici, non est sed eam in Curia. Bonum facti variorum plures ejus potest.

Add Joannem Sarisb. lib. 5. Policrat. cap. 6. Michaëlem Scotum lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 80. et alios passim. Carmen de Curia Romanæ:

Verbis clare, quæ sit status Urbis vice
Dicat mater Curia nostra tua.

Intra:
Florentin inquisit. Romanæ detractor, et ipse
Curia sacellum moribus sine pietate.

Paselli in hoc poemate.

9. CURIA ann. 1118. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 282. col. 1. *Cum dia inter nos diversis temporibus in conspectu Romanæ Curie hæc causa amplius ventilata foret, etc.* Ubi hæc notat Gallia: Quæ verba in Petri diaconi textu leguntur, ex quibus constat ante sæculum Christi xii. Curia Romanæ nomenclaturam usurpavit, contra ac censuit eruditus Balduinus, qui prædicta verba, Mense primum nomina illud usurpavit ait a Gerobo præposito Reicherspergens in Exposit. ad Psal. 64. sive in Libro de Corporali Ecclesie statu, quæ inscribitur Eugenio III. Rom. Pontifici, et a Petro Vener. abb. Cluniac. lib. 2. de Mirac. cap. 38.

8. CURIA. prius prædicta dicti illi scolares Regum Convetus, quos in præcipuis anni festiuitatibus celebrant, advocatis omnibus Regni Magnatibus et Prælati: Iste Curiarum nomina inditum, quod et plurimum majores momenti negotia in ipsis disceptantur, et lites ac controversie Magnatum dirimuntur.

6. CURIA commun. Belvac. ann. 1182. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 681. art. 8: *Præterea si quicunque Belvacensis ad tres Curias extrinsecus ire voluerit, tunc aquas tantum ad unamquamque Curiam accipiet.*

CURIA SOLIENNE appellatur apud Hariulphum in Chronico Longobard. Vinea lib. 8. Epist. 1. 21. Thwroczium part. 1. cap. 15. 17. in Charta ann. 1129. apud Duchesnum in Hist. Droecensi pag. 221.

CURIA GENERALIS. apud eundem Petrum de Vineis lib. 3. Epist. 5. 77. in Chronico Longobard. pag. 8. in Hist. Corsurior. lib. 4. cap. 2. etc.

CURIA ANTIQVITAS. in Vita S. Ermenoldi Abbatis lib. 1. cap. 3. n. 3.

CURIA PUBLICA. in Diplomate Friderici II. Imp. ann. 1239. apud W. Hædum in Episcop. Traject.

CURIA PASCHALIS, quæ in festo Paschæ tenebatur, apud S. Anselmum lib. 2. Epist. 28. [Curia Pasche, in plenitudine diplomata.]

7. CURIA EPYPTANÆ similem ob rationem dicitur in Charta Philippi I. Milidunensi conobio concessa, cujus meminit Mahil. lib. 2. cap. 2. Diplom. tom. 38. ubi etiam observat fidem majorem festiuitatibus, alios etiam Principes Curiam suam habuisse et Diplomata condidisse.

6. CURIA in Charta ann. 1067. vide lib. 8. cap. 1. n. 8.

5. IMPERATORIA Curia Curia generalis, imperialis, paschales, plene, publice, regales, solemnæ, sollemniter celebratæ, inditæ, et universales, memorantur in eorum legibus ap. Per. Leg. tom. 2. ubi videtur index Curia celebris in eod. tom. 2. Leg. pag. 95. in charta ann. 1138.

CURIA istæ indicabantur, et banno seu edicto publico magnates, prelati, et urbium ac civitatum nunciis totius regni ad eas convocabantur. Hinc Curia inditæ, et Curia banno. Scriptores Itali dicuntur. Fridericus II. Imp. apud Petrum de Vineis lib. 3. Epist. 1. Apud Parum solennem Curiam ducimus indicandam, ad quædam etiam Curia omnes urbium Italiæ nuncios invitamus. Epist.

Deum toti. l. pag. 8: *Maenium... in proprium domum... sicut iudicium ecclesie (est) in villa que vocatur Lateralis... excepta ista, quam habet Wigandus comes in villa Lateralis.*

¶ **CURIA**, Arles, munitio, curia. *Curia* de troupe. Chron. Bohe. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Miss. pag. 383: *Totum in adjutorio Albiensi apud potentes, nostrorumque adfines, curiamque primitus ecclesiarum, plurimum adveniarum curia Curia, data nobis de eola fiducia, iuribus confideret.*

¶ **CURACIA**, Lorica, thorax. Gall. *Curasse*, Ital. *Corazza*, informata Civitatis Massi, pro passagio transmarino, c. MS. Sangerman. ¶ *Secundum arina necessaria pro galeis, videlicet centum viginti Curia pro galeis; item centum viginti servitibus, etc.*

¶ **CURIADA**, Prædolum. Reg. 138. Chartrop. reg. ch. 287. ad ann. 1559: *Item quoddam stridum, cum pascuis, contiguum ad Curia de Vataeta in civitate Narbonensi. Vide Curia.*

¶ **CURIALES**, idem et *Decuriones*, sicut *Idurios* lib. 1. tit. cap. 1: *Et dicti Curiales, quia civitas numerum preceperat. Senator lib. 9. Epist. 2: Curiales quibus a provida gubernatione comen est. Gloss. Graec. Lat. *Βουκράτες*, *Βουκράτες* Holm. *Βουκράτες*, in Novellis Justiniani. Salvianus lib. 3: *Quantum non solum in iuria condemnantur Deum, qui contemni si servit nisi Curiales, quibus ad aliud est Curialium, quam inquisitum?* Item lib. 5: *Quia enim sunt non modo urbes, sed etiam municipia atque vici, ut non quot Curiales, quos non parvi sint?* Vide *Curia* 4. Maxime vero*

CURIALES dicuntur, qui Curialium oneribus et prestationibus obnoxii sunt et adscripti, aut Jurisdictionis, vide *Edictum Theodorici* cap. 27. 32. 38. 113. 126. et *Legem Wisigoth.* lib. 5. tit. 4. §. 1b. *Ηπαρχοί*, in Concilio Chalcedon. Act. 13. *Επιτροπὴ δὲ τῶν κληρῶν, καὶ λαῶν τῶν Νικαίης, ἐκπαρταγόμενοι κατέβησαν ἐκτὸς.* Idem *Interpres Curialis* vocit.

CURIALES dicuntur etiam *Homines Curie*, *Homines de Cour*, in Consuetudine Belloguercensis. Charta anni 1275. in Tabulario S. Flori Arverni: *Si vero aliquis de predicta familia nostrum... tale crimen commiserit, quod contra Curiam nostram debere decipiat vel puniri, iudicatus huiusmodi pro Curiales nostros traderet Curialibus vestris ad omnia iudicia et sententias etiam in statuata Philippo Pulcri Regis Franc. ann. 1302. art. 6. pro reformatione Regni: Et volumus, quod in Parlamento et Curia per Curiales nostra tractetur. Vide *Egid. Aurea* Vallis Monachum cap. 26. (Litteræ Petri Ducis Borboni ann. 1315. confutratæ Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1316. tom. 1. Hist. Franc. lib. 10: *Item, concedimus quod Basilica seu alii Curiales dicti Castri (S. Genesii) et ejus inhabitantes, non possint nec debent succedere contra nostram Curiam, vel mandamentum ad inquestum, nisi prius facta de crimine legitima informatione. Ubi Curiales sunt Italici Consilarii seu Assessores. Embarbulo iurum Comitibus Biter. in Civitate Albiensi ann. 1323: *Cetera dictus Episcopus et cives Albienses nuper ejusdem foris ad parendum iuri in curia nostra, iudicatis Episcopi Curialis et se juramento interposito cum iudicandam civibus Albiensibus, qui detinent possessiones et bona fideiorem et de heredi condempnationem et iura dictum Regem portaverunt, et omnes insulas***

se defendere contra Curiales domini Regis, qui potestatem promissa ad ipsos. Vide *Curialis* 3.

¶ **CURIALI** JURE feudum possidere dicitur, qui illud possidet sine homagio, ut *Mistralibus*. Vide *ius feudale* *Barbaria* cap. 34. §. 1. et *ius Curia* supra in *Curia* 4.

¶ **CURIALES**, Palatini, Magnates, Regni Officiales, et ceteri, qui in Curiam Curia spectant, vulgo *curiales*. Glossar. Latina. Gall. Audaces, Curiaux, Suevo de Legib. Curialib. Daniels cap. 3: *Prætorum, autem Curialium, qui et ceteri Militari consilio nomine, hoc nigeat consuetudo, etc.* Petrus Damiani lib. 2. Epist. 3: *Sicut ita qui Ecclesiam adnotum promoti sunt, vocantur et more Pontificis, ita qui fovendo Curiales sumunt, dicuntur a Curia Curiales.* Will. Tyrus lib. 30. cap. 23: *Id vero occurrentibus et magnis sacri Palatii Principibus, cum maximo Curialium numero, lib. 22. cap. 4: Si famulorum et Curialium numerationem scripto comprehendere tentemus. Charta Simonis Comitis Leicestrie ann. 1311. qui donat Regi mundo de Caduro castro de Tornes, consilio Procuren et Curialium morum. Alla ann. 1285: *Actum est hoc sub presentia Curialis, Presul Comitis, et ceteris Curialium apud Vitiacum. Libertates, concessa Villis Montibussonis a Guigone Comite Forensi ann. 1228. MSS. de Curia Curialis, et ceteris Curialibus Comitis verberaverit aliquem de illis. Vide Joannem VIII. pp. Epist. 139. Constit. Sicul. lib. 1. tit. 9. tit. 37. tit. 38. et cetera.**

MAGNUS CURIALIS, Dignitas in civitatibus. *Grand Curial de Bayne*, d'Yenne, apud Gulchenonum in Probat. Hist. Brevisis pag. 51. 59.

¶ **RECONDENDUM** non est inter dignitates civitatum Magni Curialis officium. Curialis Baigica Magnus dictus est, quod esset Scriba Judicii Baigici, et quodque Castellorum Curialibus qui et ipsi inter Dignitates urbium in Bressia non debent annumerari. In usibus aut acta Notorietatis stagnorum Bressia, apud eundem Gulchenonum in Probat. pag. 170. et apud Revellum pag. 365. Curialum et Scribam unum eundemque fuisse aperte claret: *Tanta curiam nobis Curio Castellani Castellani Curialis et nambus nobis Curialis assignati de et super predicta consuetudine interrogati...* ann. 1592 de his Curialibus eorumque magis fuisse agunt *Revus* pag. 201. et *Colletus* pag. 174. et seqq.

¶ **CURIALIS** Bulla Benedicti VIII. pp. Ind. 1. apud Ugellum in Episc. Fortunensibus: *Concedimus autem et vestris successoribus in perpetuum de civitate Portuense duos pascitores, et duos Curiales, quales non eligere volueritis de ipsa civitate. Item lib. 1. tit. 1. in fine. Ipsi namque duo pascitores et duo Curiales ulterius nullam dationem aut servitium faciant, Charta Libertatum villæ S. Genesii in Fresen ann. 1345. Quod si aliquis de Curialibus nec de familia nostra verberaverit aliquem de villa...* nisi Curialis faceret illud causa correctionis, etc. Ubi Curiales idem videntur, quos *Hospites* et *Mansionarios* vocabant: *Curia* et *prestationibus* ac munus Curialibus obnoxii.

¶ *Apparetur* accensum, idem qui *sericus*. Gall. *Sergent*. Lit. ann. 1310. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 605: *Per arrestum ipsius curie dictum fuit, quod dicti cellarii... de pretensione curie Curialium immediate sub resorte dicti ne-*

cessarii remanerent. Inventar. Ms. ann. 1309: Item quoddam instrumentum sub certo responso per rectorem dicti comitatus de Curialibus super servitiorum curia dicti rectoris conquerentibus factum.

¶ **CURIALE** COLLOQUIUM Germ. *Hofsprache*, Conventus ad curiam sive principis ita ut sit procerum, sive domini ita ut sit nobilium. Sicut *Curia* *Reichs*, *Morgens* ann. 1300. in Guden Cod. Diplom. pag. 29: *Ut auctoriam cogatur abbas in expeditionem ire, sed curiam frequenter. Sicut et Curialem Curia est iustitia vestra. Vide Hallau. Gloss. Germ. German. col. 641.*

¶ **CURIALITAS**, Officium quod *Curia* debetur, *ius Curia* Charta ann. 1327. ap. *Curia*. tom. 4. Cod. Dipl. pag. 1041.

¶ **CURIALIS** Joann. de Janua: *Comis, juvenis, Curialis*, (Gall. *Courtis*), Henricus Huntindonsensis de Contemptum mundi. cap. 1. *Guillebertus verisus et prosa et habitu Curialis*, [?] *Curialis* *issimam servitium*, in Chart. ann. 1434. ap. *Hallau*, in *Glossas* col. 1787.

¶ *Guillebertus* Henricus de Gestis Eduardi III. reg. Angl. ad ann. 1383. pag. 311: *Mittitur ergo ad regem Francie, cui et diceret, quod Curiales et probos se non ostenderent. Sicut et Curialis part. 2. cap. 21: Tertio audet honorare Curialem ex urbanitate proximi impendere: non sicut ab omnibus honorem recipit, ita de omnibus honoris personis exigentiam statum et merita personarum, honorem Curialiter exhibere: decet enim cum esse totius Curialitatis exemplum. Modo Curialis non debet postulare, in Arest. pariam, Paris ann. 1204. ex Cod. reg. 9532. §. 8. fol. 60. v.*

¶ **CURIALITAS**, Joan. de Janua: *Comitas, Curialis*, vel *avuitas*, Alibi: *Fucietia, Curialitas*, [?] *Donat*. provincial. pag. 170: *Curialis, Cortesia*, Gallis *Courtis*, et *Philippus* de Pergamo Catone moralizato: *Curialis est quasi idem quod nobilitas morum. Mox: Sicut virtus legalis, que est iustitia, est omnis virtus ex eo, quod facit omnis virtus viri; sic Curialis, qui dicitur a Curia, est magna domus Nobilitum, quantum ad mores, etc. Deinde: Ille, qui Curialis est, liberalis est, quia prompte tribuit; et est se significat, quia magis nungit, quia in magna operibus, et est temperatus... affabilis, etc. Metellus in Quintilianibus:*

Et curiamque primo sanctum sacrum, Et Curialitate no vivere monuit adeo.

Nangius in S. Ludovico cap. 365: *Eos adhibebat ad pacem et benivolentiam Curialis Curialis, et ceteris oportuit. Rodericus Toletan. lib. 5. de Reb. Hispan. cap. 2: Quos Curialitate, affabilitate et bonis moribus esse instruit, etc. Item lib. 7. cap. 20. Hist. Franc. lib. 7. cap. 4: *Tanta Curialitatis et largitatis, ut vix ibi equum et tunicum largiret.* [?] *Beka* in *Chronico*. Hollandæ pag. 71. de *Curialibus* et ceteris oportuit: *Oportet unumquemque militare volentem esse... Magnanimum in adversitate, Invenimus in consanguinitate, largitum in honestate, in Egrestium in Curialitate et Strenuum in archi prohibente.* [?] Charta ann. 1309 ex Archivio Monasterii B. M. de Bono Nantio Rotomag.: *Monachi de Curia Curialis, et ceteris oportuit. Rodericus Toletan. lib. 5. de Reb. Hispan. cap. 2: Antip. Piclav. MSS. pag. 953: *Concessit... Helle Guido...* pro Curialitatem Curialis gratie, etc. Regest. Parliamenti anni.**

Massil. i. *Nepotes mei et sororia* (habuerunt) unum modum de frumento ad sextarium per Currusol. An qui in usu est, an nomen officii monasterii.

† **CURRIBILIS MONETA.** *Quae currit*, ut in Chartis non semel, sive quas in usu est. Gall. *qui a curru*. Capituli Generalis. MS. S. Victoris Massili. Librorum quinquenda *Tironenses argenti cura* O rofundo boni et *Curribilis*. Occurrit alibi non semel.

† **CURRICULA.** Vehiculum trussatile. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1494. *Item pro reparatione duarum Curricularum Gallice Brovettes*, etc. vol.

† **CURRICULO.** *Curra*. Papias. [Tutator Plantas et Terentius.]

† **CURRICULOSUS.** *Currens*. Vita B. Idei Comitis, tom. 2. April. pag. 145. Festivitas S. S. Victoris Curriculosus per anni tempora dum revolvens. Vide mox *Curricula*.

† **CURRICULUM.** Annus, le Cours d'un an, nostris: quoniam anni et annorum Curricula non semel in Cod. Theod. [et in Præcepto Ludovici Imp. ann. 823. in Appendice Marce Hispan. cod. 768.] Velut Diploma profertur Dignus in Comitibus Barcelona. lib. 2. cap. 34. quod sic clauditur: *Actum est hoc annorum Dominice incarnationis quater quinquagesimo et quingentesimo, quater decimo et trigesimo, mensibus, quinquæ peractis*. Ubi innuitur annus 1288. nam quater 50. confluit 200. rursum quinquies 200. confluit 1000. nostra Curricula tria curricula 3. annos. In prima Glossarii editione est 1028. Computo annum 1128. ita ut quater quinquagesima lustre confluit. In prima 1000. et quinquies annus 125.

† Pro quovis temporis spatio, in Vita S. Columbe tom. 5. Sept. pag. 424. col. 1. Maximum est tempus Curriculae subinde expendere *Curriculum*, etc.

2. **CURRICULUM.** Semita, via. Charta donationis Ecclesie Cornutianensis edita a Sansone. *In promoto velum beneum... ante secretarium* vel *Curricula*, vel a linea rosulata pensilia habentia arcus duos.

† **CURRICULUS.** Pyroforum, Gall. *Chaufrette, réchaud*, quia rotis quatuor impositum, sic appellatum. Inventar. S. Capelli Paris. ann. 1170. ex 1191. reg. *Item in capite m. Curriculae facta est una patella ad lignum prunorum defendendum*. Vide supra *Charlots* 2.

† **CURRIFER.** Carri ductor. Charta Anag. reg. Hungar. ann. 1231. apud Cencium inter C. et R. Rom. *Super domos servientium vel villas, nec nos, nec agones, nec folomarii nec camleri, nec Curriferi decendant spiss incitis*. Vide supra *Carriiger*.

† **CURRIFEX.** Carrocurum artifex, Gall. *Charrova*. Necrolog. Ms. S. Aurel. ad Cal. Jan. *Dagor Lesella banoior rediens intra Currifera Argentinenses, etc.* Charta ann. 1186. *Feria III. post festum Purificationis, dictus Espach Currifex, etc.*

† **CURRILES** asine, et *Incurrentes*, quae sunt, cursum habent, aut non habent, in Chartis Alfonsi VI. Regis Hispan. apud Antonium de Yper in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 6. pag. 489. b. 490.

† **CURRINEUM.** [Est eorumque ad currendum apparatus. DIER.]

† **CURRISARE.** Curra veli. Acta Capituli Generalis. Ordinis Praedicator. ann. 1264. inter Aged. Marten. tom. 4. col. 1768. num. 12. *Item quicumque fratres egregerint vel Currisarierint, secundum gravitatem culpe graviores puniantur.*

† **CURRITA.** Vide in *Curatura*.

1. **CURRITORES.** Idem, qui *Cursores*, infra. Fadoebus lib. 1. Hist. Hierosol. pag. 788. *Cursorum Curritores nostris castris, donec pervenerint ad Eracleam.*

2. **CURRITORES.** Provenete, nostris *Correttores*. Curia Generalis Castellane in villa Nondis alibi ann. 1383. sub Alphonso Rege Arag. MS. *Mercator vel draperius, et eorum negotiatoris seu factores... hoc idem claustrum iubeant in Curritibus et pletis, quibus vobis recipient ad vendendum, etc.* Vide *Curso*. *Correttores*.

† **CURRITORUM.** f. Operum iter ex alia parte domus in alteram, ab Italo *Corridore*, vel Hispano *Cavador*, nostris *Corridor*. Testam. Guillelmi Venciens. Episc. ann. 1267. inter Instrum. tom. 3. nov. Gall. Christ. col. 105. *Actum in dicto Monasterio (S. Victoris Massil.) in quadam turri quae est iuxta Curritorium*. Vide *Curseria*. [2. Vide supra in *Corritore* 2.]

† **CURRITURA.** Vide *Curatura*.

† **CURRO.** Sorditor, ganeo. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7632. *Curro, Leche*. Vide infra *Curro* 2.

† **CURRUCATURA.** Onus carri, in Charta officiali. Belvac. ann. 1408. ex Tabul. Briot. f. pro *Carrocuratura*. Vide supra *Carrocurus*.

† **CURROREPANUS.** vox hybrida. *Currus* falcatus; ex *Curvus*, et *Agaveus*, *Fala*. Exstant apud Anonymum de *Rebus Hebr.* subiectum *Currorepanus*. Expositiones *Currorepanti*, *Currorepanti singularis*, et *Currorepanti dylepti*, quas consuleri poterit, qui volet.

† **CURRULA.** diminutivum a *Curvus*. Andreas Floriac. Ms. lib. 3. Mirac. S. Bened. *Dum viam accelerare estimant pro libitu victores, currua Currula eo loci ita subit, ut in rigorem asperitatem durata lapidis*. Vide supra *Carriola*.

† **CURRULUS** EGROS, *apocritico* tempo, *Toluntarius*, in Supplementis Antiquarii. [2. Ita Gloss. Lat. Greg. Ubi codex Sangerni. *Curruis* ex Castigat. in utrumque Glossar.

† **CURRUPRE.** *Invadere*. Glossar. Sangerni. num. 501. f. *Curruispre*.

† 1. **CURRUS.** Servitus rustica, quae curru fieri debet. Idem quod *Carrovera*. Charta Henr. episc. Claremont. ann. 1262. tom. 8. Ordinal. reg. Franc. pag. 109. *Dicebantur dictos habitantes dictae villae habentes bonos arbores, nobis teneri et curru fieri Curruum, sic appellatum lo charres, videlicet in festivitatibus omnium Sanctorum et Nativitate Domini, portare hunc de memoris nostro Debori in curru Bell-regadi*. Vide supra *Carriugum* 2.

† 2. **CURRUS** PRESTATIONES. Charta Henrici Imperat. ann. 1269. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 105. *Abbatem et conventum sanctimonialium in Sigental... a prestatione Curruum, qui nostris antecessoribus, vel eorum advocatis ad officium habentis assignari consueverunt, de cetero liberis esse totum et exemptas, nisi curru aliqui pae nostras regales litteras ab eisdem sororibus capisse et specialiter regum Alia ejusdem Henrici Imperat. ejusd. ann. ibid. pag. 58. *Nec non Prestatione Curruum, qui tempore congregationis prebentur, per nos, nostrasque personas vel eorum advocatos requiri solent... sunt liberis, nisi per nostras requirantur litterae speciales*.*

† 3. **CURRUS.** Machine bellicae species rotis imposita, unde nomen, quae mari

aribus et castrorum tuto appropinquantur et oppugnantur. Tract. Ms. de Re milit. ex Mach. Vellie. cap. 58. *Curru cum cubili est vehiculum ad viros castelli sive civitatis castra beluand; ... et debet esse contextus dictus Curruis tegulis sine tubulis duplicata ex parte anteriori Currua, ex infer dictas porticus ponantur fuscine lignamentum, aut sacchi lanae sive arido pleni, aut feno, aut fimo, ne bombardae offendant Curruum nec homines praesentes in Curru stantes*. Vide supra *Curruum*.

† **CURS.** Cortis. Vide in hac voce. Alia notione vide in *Curia* 1.

† **CURSA.** Excursus militaris, incursio, proventus ipsi, in Capitali. Sicardus Princip. Benev. in Praefat. [Fragmentum Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 621. col. ad ap. ann. 1248. *Barbatus Viennae ecurrit vexilla exilis, in qua Cursum... omnia mala fecerunt quae patuerunt excepto incendio*.] Vide *Curus* 3.

† **CURSABILIS MONETA.** *Quae in usu est*, in Charta ann. 1262. ex Chartulario S. Vaudregesilli tom. 2. pag. 166.

† **CURSABILIS MONETA.** Eadem notione, Gall. *Monnaie*. *ex cursu*, in Charta Bartholomaei Laudun. Episc. ann. 1138. apud D. du Fleissis in Hist. Coctanciae pag. 129. Vide *Curialis*.

† **CURSUS.** *Curra*. *Curra* curras transire potest. Charta ann. 1285. in Chartul. Pontific. pag. 273. *Curvus* *onus et quadrages oves duobus et duos falcibus*. *per Agm. et Curru*. *Curra Curribilis*. Vide supra *Carrellis*.

† **CURSALICA LITTERALIS.** Vide *Scriptura*.

† **CURSALIS.** Idem qui *Curialis*. Ottoboni Annal. Geneuenses lib. 3. ad ann. 1192. *Præfatis Comites armaverunt viii. galeas pro fugandis galeis Cursum per mare. Iterum uti ad annos 1171. 1194. 1195. 1059. et 1211.*

† **CURSALIS CANIS.** Vide in *Canis*.

† **CURSALIS MENURA.** Vide *Curialis*, in Charta ann. 1233. ex Archivis Abbatum de Lanvaux.

† **CURSALIS MONETA.** ut *Curabilis*, ad Acherium tom. 13. Spicil. pag. 629. Vide *Curialis*.

† **CURSARIA.** Vide *Curioria*.

† **CURSARIA.** Excursus militaris, incursio. Gall. *Course*. Charta Beron. ad ann. 1197. apud Murstori. tom. 16. Script. Ital. col. 83. *Die Sabbati ivi. Novembris facta fuit una Cursum per certos vias Canonici equitibus circa vii. bellum in valle Spina, et veniens super victricis de Gzanica et de Fluran. Vide supra *Curveria*.*

† **CURSARE.** Vide *Cursum*.

† **CURSARE.** redones maris, nostris *Corsaires*, Piratæ. Leges Alfonsinae part. 2. tit. 12. leg. 12. *Mas por razon de furto no deve malar, ni cortar, ni oembro mingo, fuesse tal, si fuesse talvora como cido, que manifestamente tovesse emulo, e que robasse otros en la mar, con navios armados, a quien dicen Curserios, etc.* Tit. 20. leg. 31. *Curserios facer nuchas regadas grandes dananos sobre mar, matando los omes, e prendiendo los, e robando las lo que traen, etc.* Epistola Gregorii PP. ad Marth. Paris anno 1281. *Curarii et pirate nunc impediunt subsidium Turve Societate*. Utuntur idem Paris ann. 1214. Jacobus a Vitricio in Hist. Occident. cap. 2. *Secutus lib. 1. part. 5. cap. 2. etc.* Ita Gromo-Barbaria *Korsariorum*, in Gloss. Meursi. Ex quo emendare licet Glossas Barabaz, pag. 6. *Lexipor, et spoli, apertus et al. Korsariorum*.

sis lib. 3. de Gestis Angl. cap. 6: *Egnotus Curator plurimus, cum phaleris fulvum, ut Moro ait, mandantes sub dentibus auronum*. Guntherus lib. 7. Lignurini:

Non tamen ut poles manet tempora curat,
Aut Curator equi, quo praefixi temporis aequat,
Officio fungi, etc.

Constitutio Caroli Crassii pro Expeditione Romana anno 884: *Bini decantent equi, unus Curator, alter annulatus. Curator equi, apud Ingulfrum pag. 878, et apud Bernaldum Archidion. in Vita B. Geraldii Archiepiscopi. Bracarionis num. 11. [Vide Curatoris].*

CURSORE. Naves expeditores, veloces, Isidorus lib. 1. cap. 1. *Naves de Curatoribus*. Sidorius lib. 1. Epist. 3: *Ticini Curatoris (eius navigio nomen) ascendit, qui in Eridanum breviter delatus, etc.* Willelmus Irtio lib. 7. Philippid. pag. 171:

Septingenta rates, quos est Curatoris nomen.

Naves Curatorie Rigordo ann. 1218. Rogerus Hovedenus in Ricardo I: *Anno eodem applicuerunt ibi naves et basiae pluresquam 600, acceptis galeis et Curatoris, quae multae fuerunt. Bromptonus habet Curatoris. Vide Scalligerum ad Anson. lib. 2. cap. 6. Couraue videntur appellari a Curatore.*

Regina rex de port et d'astre,
De fastis et arches,
En nest et en Courant veue,
Deuina grouse pines se recepit.

Naves de curau, apud Eger. Pan. in Anna. Geneuensis. lib. 4. ad ann. 1394. apud Murator. tom. 6. Script. Ital. col. 398.

1. CURSORIE. Cursum, celeriter. Ordinarium M. Piperac Abbatis ann. 1901: *Anthipona dicitur Curserie. Matkos Fornai. Angliarum Regis. Historia ann. 1508: Et insuper quod septimanam quolibet anno, perpetuis futuris temporibus, unus Presbyter Canonicus ipius Monasterii per Albionem quiescentem. Curserie assignandus, Missam cum speciali Collecta pro animabus ipsorum... celebrabit. Hic vox Curserie ducta videtur a Cursum seu Officio Ecclesiastico, quod quodlibet certo ordine decantandum esset ac provide idem sonare quod per ordinem assignandum.*

2. CURSORIE. Demissa voce, hoc est, absque cantu. Charta ann. 1300, ex Tabul. Aurillac: *Campana pulsatur in aurore, ut conuocentur ad abbatem in dicto monasterio, qui cum cantu dicitur E. Jacobi, et post, incontinenti missa dicitur Curserie Missale M. Lemov. ann. circ. 1400: Feria vi. Parasceue dicuntur Vesper Curserie. Feria s. saccerdote cum ministris, quam ab utroque choro choro citate... Feria ii. Pasche, immediate post Matutinum dicitur missa de Resurrectione Curserie et de magis altare per canoniceum hydomadarium prestrite septimanam. Corambientem et Courambientem, Communiter, vulgo, in Assis. Hieros. cap. 528: Cur. Fest s. saccerdote cum ministris, quam ab utroque choro choro citate... Feria ii. Pasche, immediate post Matutinum dicitur missa de Resurrectione Curserie et de magis altare per canoniceum hydomadarium prestrite septimanam. Corambientem et Courambientem, Communiter, vulgo, in Assis. Hieros. cap. 528: Cur. Fest s. saccerdote cum ministris, quam ab utroque choro choro citate...*

3. CURSORIE. Arelatibus Conson vel Goussou. Sic vocantur apud Arelatenses singule pascuorum portiones, quas in familie de Curia vel tenent pascuorum pascuorum ovium causa harenis tempore. Vocis etymon a Cursum, quod intra Cursum limites pecori licet Curare et pascere. Charta ann. 1221. pro Archie-

piscopo Arelat. in Libro viridi fol. 119. verso: *Concedimus et confirmamus in perpetuum Cursum quoddam de Cravo, quod vocatur Malaret cum omni iure et pertinentiis, etc.* Charta Ludovici Regis Siciliæ et M. S. D. Brunet fol. 108: *Cursum Arelatini Comitibus aggruere appellationem, actum utique in Cravo.*

4. CURSORIUM. Eodem nomen. Charta Curie Arelat. ann. 1225. et M. S. D. Brunet fol. 84: *Hec est curia continens quantum quodque Cursum debet continere Cursum de Molatris hactenus ecclesie canonicas in longitudine et ceteris in latitudine. Non semel occurrit ibi.*

Charta Rayn. de Baucio ann. 1218: *Debetur quoddam Cursum, quod est in Cravo. Alia Gall. de Baucio ann. 1297: Et Gossor Baucens, quod est in Cravo. Insunt anni. 1308. ex schedis Fr. de Maucouris: Item dicitur quod Cursum, quod infra predictos confines, sunt data et consignata per curiam Arelatensem, et quoscunque aliqui inueniuntur amplius dicta Cursum, curia Arelatensis condemnant. Vide Bouche Chorograph. tom. 1. et infra Cursum II.*

5. CURSORIUM. Eodem significatu. Conventus inter Ludovicum Regem Siciliæ et urbem Arelatensem ann. 1385. et M. S. D. Brunet, fol. 3. v.: *Possidere bona ac acquirere de novo mobilia et immobilia, atque iura, census, redditus, patua, Cursum, salinas.*

6. CURSORIUS. Vide Cursum equus et Cursum I.

7. CURSORIUS. Scriba clauissimus, idem qui Cursum I. Vide Brodator.

8. CURSORIA NOT. DECANTE. In Capitulo generali S. Victoris Mass. ann. 1218. Cursum, celeriter non protrahendo. Vide Cursum 2.

9. CURSORIUS. Mercator, qui merces suas per diversa itinera cum hominibus Charta Rob. de Sabliaco a rege Phil. I. confirmata ann. 1007. ex Tabul. Major. monast.: *Si mercator Cursum fecerit venditionem aut emptionem in burgo monachorum cum homine illorum, habebit ego telonium de mercatore. Vide supra Cursum 7.*

10. CURSORIUS. Depopulator, qui incursionem praestit. Gall. Pulteur. Chron. abbat. Valcell. MS.: *Omnia tam ecclesias quam propheta rapiebant vas, sub nullo dote capite legem dante. Legem dante, sub comite de Lignico Cursum et depredator. Vide supra Cursum et Cursum.*

11. CURSOTENSIS. Iuxta cursum. Supplementum Vite S. Bonifacii Mart. tom. I. Junii pag. 474: *Et sic Curstensis fluminis Fuldæ nascendo errabat.*

12. CURSUALES. Eod. Vide Cursum 7.

13. CURSUALES. Monasterii id est, communis et recepta. Gall. Monastio exarante. Legitur in Charta Mathildis Comitisse Antislod. pro Monasterio S. Mariani ann. 1225. Vnde Lobelius in Glossario ad calcem Hist. Britan. et supra Cursum.

14. CURSUM. Iuxta Cursum terminus, quoque vox. Agrimenorum, apud quos dicitur iuxta terminus agrorum, quomodo se exporrigit in latitudinem, vel longitudinem. Vide Glossarium Rigoldi ad Agrimenores. [In Chart. Lomb. ann. 789. ap. Brunet pag. 589: *In pedit est Cursum et iuxta publica.*]

15. CURSUM. Officium Ecclesiasticum, seu series Oratorum, Psalmorum, Hymnorum, etc. ceterum in pascuorum, quod quodlibet in Ecclesia decantantur, quam a D. Hieronymo. Damasi PP. rogata, dispositam scribit Honorius Augustodunensis lib. 3. cap. 1. Concilium Cal-

chutense ann. 787. cap. 7: *Et omnes Ecclesie publice Canonici horti Cursum cum voce reverentia habent. Assensus de Eusebio reb. gest. Post. Accipit et prefatus Honorius Abbas in Britaniam perducendum, quantum in Monasterio suo Cursum canendi transiit... edocet. Abbo lib. 2. de Bell. Paris. vers. 109.*

Qui natus, Cursum sacrorum libellus celebrat.

Eckardus Junior de Casib. S. Gall. rap. 3: *Plurimum Cursum et Missa, agnoscitur. Cap. 4. Maninus deinde Laudes, Cursum de S. Cruce... percolantes. Passim Scriptores, Gregorius Turon. lib. 5. Hist. cap. 31. lib. 10. lib. 10. cap. 19. lib. 1. de Mirac. cap. 11. de Gloria Confess. cap. 38. Anastasius in S. Telesphoro PP. S. Bonifacii. Mogund. Epist. 17. Consarius Heimbach. lib. 1. cap. 6. Vita S. Bertini cap. 2. 6. Vita S. Alberti Gambren. num. 13. Leo IV. PP. de Cura Pastoralis. Initio. S. Augustinus lib. 3. Vita S. Eligii cap. 20. Joannes lib. 3. Vita S. Joann. Abbat. Romaensis. cap. 7. Lib. de Miracul. S. Quintini cap. 18. Willelmus. Malmesb. lib. 2. de Gest. Angl. cap. 4. Harulfus lib. 1. Vita S. Odon. Abbat. Cluniac. lib. 1. pag. 27. Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galet. n. 3. Vita S. Otonis. Episc. Bamberg. lib. 3. cap. 4. Ezechius Liber Archiepisc. in Penitent. pag. 14. Vita S. Gerardi Aurillac. lib. 2. cap. 9. Baudouini in Vita S. Radegundis cap. 16. etc. Wandelbert in Vita S. Hilari. Vita S. Hilari. Salzburg. cap. 20. Fortunat. in Vita S. Germani Episcopi Paris. cap. 63. 76. idem in Vita S. Poth. lib. 1. in Vita S. I. secundis cap. 4. 11. 18. 22. Beda lib. 1. de Wieretmachi Monast. cap. 14. Riculfus Suesoniensis in Constat. cap. 3. Vita Burchardi Wormacensis Episcopi. Vita S. Valerii cap. 23. Vita S. Gouais cap. 4. 5. Vita S. Serenici cap. 9. 15. Vita S. Fractonesi Episc. Brauar. cap. 18. Vita S. Kparchii cap. 17. Vita S. Niceti Lugd. Episc. pag. 97. Honorius Augustod. lib. 2. cap. 68. 65. Amalaris de Ordina. antiph. cap. 1. Regule SS. Patrum in Vita S. Basilii. Vita S. Basilii. Vita S. Ferreoli cap. 13. S. Columbanus de 7. 10. S. Aureliani ad Virgines cap. 38. Sic Apollus. Grecois. Vide Joan. Prochum.*

REGULA ET CURSUM SANCTI BENEDICTI, in Charta S. Drausii Episcopi Suesoniensis.

CURSUMS. CURSUMS. Liber Ecclesiasticus, continens Cursum, seu Officium Ecclesiasticum. Acta Morensis Monasterii pag. 19: *Lectioarius autem vocatur et de decanatu interesse tenetur in Lit. remiss. ann. 1428. et Liber regule, etc. Alibi: Sicut et duo Cursums, et tres Benedictionales libri.*

9. Hinc Cursum vocatur appellari videtur, qui iuxta terminum decanandi interesse tenetur in Lit. remiss. ann. 1428. et 187. Chartop. reg. ch. 321: *Jehan Gréard clerc Courrier et habitué en l'église collégiale de et Salen de Brionne.*

10. CURSUM. Cursum, praestit. qui in ipsis excursibus praestit. [Gall. Cursum]. Gregor. Magn. lib. 12. Epist. 33: *Hactenus collectionem habet... et si hinc Cursum. Dicitur ita ut Cursum, ann. 1428. et 187. quantum vos Dominus iuxta, depraedantur, etc. Ubi mittitur Cursum, nihil aliud sonat quam mittere ad praedam, seu predatores. Cursum enim, ut Tacit-*

ult. comit. Prov. ann. 1181: *Item legatit dominum nos testatur infrafracta aia valde Custodire Reuerentiam, aia Valet de Garderio, pecuniarum summas sequentes, etc.*

28 CUSTODIA SYNGARUM, idem quod *Benarius foreste vel forum*. Charta Henric. Imper. ann. 1394. in Lunig. Corpor. Jur. Feudal. tom. 1. pag. 183: *Cum Custodiam Syngarum pro Brigauano, quod vulgus dicit Waldou dicitur, obtinuit, etc.*

CUSTODIAM DARE. Species infundationis, forte ad vitam. Benedictus Abbas in Hist. Henrici II. Regis Angliæ. Tradidit autem Dom. Rez Wilhelmo filio Abbat. Dapifero suo ciuitatem Westford in Custodia, cum omnibus pertinentiis suis, et statuit ut postea in posterum pertineret ad seruitum Westford. Abbatem cum pertinentiis suis, etc. Infra: Tradidit autem ibidem Dom. Rez Roberto le Por in Custodiam ciuitatem Westfordiam cum omnibus pertinentiis suis, et statuit ut hæc subscripta in posterum pertineret ad seruitum Westfordiam, etc. Marg. in Constit. anteq. Dom. Rec. apud Oxenford in predicto modo terras filibermie, et eorum seruitia decernit, scilicet omnes, quibus Custodiam obnoxierat, lotturis suis, et ad illas filis suis deuote, iure, et ingenuis et fideliter in terras filibermie. Vide Feudum Gardie.

29 CUSTODIALIS OBEDIENTIA, Redditus sacriste suo thesaurarii, qui Custos dicitur, officio assignati Charta Roberti abb. Corb. ann. 1199. ex Chartal. 23. ejusd. monast. *Postquam autem Custos sumptus Custodialis obediens, non solum ad ejusdem ecclesie perfectionem, sed etiam sustentationem, neque decorationem, vitæ abundantiam, et credit, itaque non sine appropriatione sub ipsi obediens Custodiali augmentum rationabiliter attribere debeat... Custos tamen inde solutus tantum viginti proventus solvendo fratrum mei memoriam reuocari, in die anniversaria obitus mei. Vide supra Custodia 5.*

30 CUSTODIANATUS, Officium Custodis, seu Guardiani, Gall. *Gardiennat* apud Fratres Minores. Necrologium Ms. Fratrum Minorum Silvanet. *Fabr. obiit ann. 1608. m. CCC. LXX. p. IX. die mensis Februarii hoc uenerabilis Jof. Hale quondam Custos Paris, et de Conuentu isto natus, recepti me ad sacrum (Ordinem Franciscanum) eisdem fr. Petrum Payment pro testamento testamentum viii. die Aprilis. Vide Custodiatum et Custodia 2.*

31 CUSTODIARIUS, specialis, togatorum Custodis. Tertius, autem, Judex, et dicitur quæ sita *Sion sicut casa in vinea, et sicut Custodiarium, in cucurbitaria. Vide eundem ad Martires cap. 2. Laurentio in Amalthea Custodiarium, est locus ubi aliqui custodiunt.*

CUSTODIARIUS, Equitum et Joan. de Janua, Chart. Vetus Inscriptio: Sacristianus, Heraldus, et ceteros. corpor. Custodiar. L. Curtius, etc.

32 CUSTODIATUS, Idem quod Custodiamus. Miraculis S. Antonii de Padua, tom. 2. Junii pag. 29. *Cum vero profectus a Custodiati Lemouicensi exoneratus, de Lemouici versus Italiam tendens, etc.*

33 CUSTODI-NOS. Onomastis. Confidentiarus in Carta. 1394. tom. 13. Concil. in Stat. pro reformat. monach. Bened. art. 54. pag. 27. et alibi.

1 CUSTODIRE FESTUM, pro observare festum alicujus sancti, quodvis foreder vae Fesie, dictimus. Anonymus de

Miraculis S. Bertini cap. 14. apud Mabillonum: *Nulla istic antiquitas de prefato Christi martire Custodire excolatur sollemnitas, nisi tribus locis tribus tamenque responsionibus. Infra: Avam ipsius Martiris in eodem (Custodire) jussit consuetudinem, et tunc omni annu custodiam in alba cum omni deuotione decernimus Custodiri. Observare, cap. 39. Ista deinde usurpat Typicum S. Sabæ cap. 14. Vide Gloss. modis et ceteris.*

2 CUSTODIRE FESTUM, Custodiam nundinarum officium exercere. Vide in Custodiam 4. Lit. ann. 1832. in Reg. 82. Chartar. reg. ch. 14. *Propositio nobilis et conuentus Altioris habebat ex officio suo Custodire festum, prout est alter fieri conuenit.*

3 CUSTODIRE PLACITA, Lites et controversias iudicio dirimere. Vita S. Nivardi archiep. Rem. tom. 1. Sept. pag. 284. col. 1: *Ne placitis Custodiatur ibi iudicium, regulari, pro quibus daces vel comites, etc. Vide in Placitum.*

CUSTODIRE sese invicem dicuntur virgines Deo sacratæ, in Capitulari 1. Caroli Magni inserti ann. 80. ubi ubi quam vii testes: *Ut virgines Deo sacratæ simul habitantes invicem se Custodiant, nec passim vagando Ecclesie lesionem, et contaminationem. Vide Synodus et Conventus.*

4 CUSTODISSA, Prefecta sacrorum apud moniales, ut interpretatur docti Edito. de Vitam S. Hildegard. tom. 5. Sept. pag. 407. col. 3.

5 CUSTODITIO, Observatio. Vide Custodie 1.

6 CUSTODITOR, Sponsor, custos, Gall. Gardien, respondant. Consuetudo Norman. cap. 9. part. 2. ex Cod. reg. 451: *Si appellator bonos Custoditores dederit, qui ipsos, sicut nec mortuos, sed etiam nuntios, redire valeant, eis potest ad custodiendum committi, et hujusmodi dicuntur rive prisionia duci Normannie. Ubi Gallicum: Et se appellatur donne bonis plegis, qui le prennent en garde, et ad custodiendum committi.*

7 CUSTODIUM, Custodia. Charta Guichardi de Jovinaco ann. 1121. in Chartal. Pontific. ch. 67: *Factum de predictis duobus portibus (memoris) quicquid voluerint extrahendo, mimando, arando, metendo, forisarios suos ad Custodium suum pro voluntate ibi ponendo. Ibid. ch. 112: *Ad custodiendum nemus reuelatus.**

CUSTODIRI, Custos femina. Hypot. Florentinus in Miraculis S. Humilitalis, Mail tom. 4. pag. 408: *Petit a Domina Custodiri.*

8 CUSTOR f. pro Custor, nisi mavis Custores hic dici Procuratores a voce Custus, quod ipsi custos faciunt sui expensis. Charta anni 109. apud Galliarum Tradit. Fuld. pag. 51: *De supradicta re supradicti Abbas habendi, donandi, dominandi, possidendi, vel Custore dilatus... habent potestatem. Vide Custos 1.*

9 Eo certe intellecta, pro dignitate vellicet ecclesiastica, occurrit in Hist. Sabot. pag. 93. ubi legitur inter subscribentes Chartam fundat. monasterii de Cultura Cenoman. S. Guiteri, Custos. 93 Germ. hodie Kister, Aust. Gloss. Germ. Lat. ap. Graff in Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 584: *Custor, aditus; Kister, sacristia.*

10 CUSTORIE, f. Expense a Gallico Sabot. pag. 93. ubi legitur Index M. de sacramento Eccl. et Diocesis. Constant. fol. 99: *Rector habet manerium presbyteratus continens septem virgates terre, Rector habet manerium continens unum*

acorum vel eo circa, pro cuius parte facit Custoriam. Vide Custus.

11 Custos, Custus, Halden fol. 38. verso: *Presbyteratus continet duas partes unius virgate terre, et debet facere Custoriam.*

12 CUSTOS, Presbyter aut Clericus, cui Ecclesia seu templum custodiam assignatus, qui Custos Ecclesie dicitur in Ordine Romano. Adrevalus lib. 1. de Miraculis S. Benedicti cap. 28: *Exaculator officii sui custodiam custodiam modo modernis temporibus constit: verum pricea erat sub B. Moysa a Domino legitime tabernaculo sacro Custodiam munia subrogata, et custodiam custodiam sancto Propheta necnon Rege mirabilis David, ampliori dispositione ordinata, morena nobis nostragie religioni, ut ita dicere, suppetere. Et quoniam servata erat idem officium, pro successorem prout excipiebant: nostra vero non propaganda prolis, sed magis paritate vite, monasterio prohibita. Officium admittit, etc. Custodis munus sic describit S. Isidorus in Regula cap. 19: *Ad Custodem sacrorum pertinet cura vel custodiam templi, quoniam quodammodo custodiam velut turris officia, velia, vestesque sacre, ac vasa sacrorum, codices quoque, instrumentaque sancta, deum in usus suorum, etiam custodiam custodiam custodiam tur in Concilio Toletano lib. 2. Decret. tit. 27. cap. 2. ad apud Bernardum Frapontum Papensem lib. 1. tit. 19. cap. 1. Anselmi de Similiis lib. 1. tit. 1. cap. 11: *Presbyter guidam... dum in Ecclesia Custodiam officium gereret, nocturnam quietem prestandi benivolentiam* Isidorus in Regula cap. 8: *Custodi Ecclesiam, quando sunt omnia signa palanda pro anniversario equisue, etc.* Wilhelmo Abbat. Andrieus in Chron.: *Quidam ejusdem loci aditus, quam nostro more Custodem vocamus. Eademrus lib. 1. Vita S. Anselmi Archiep. Cantuar. cap. 30: *Aliphanus Sacristarius, id est, Custodis, officio ita ipso Custodioangebatur. Adde cap. 38. Ea notione occurrunt Custodes Basilicarum, seu Ecclesiarum, apud Iulianum Antecessor. Consuet. 61. in Lege Longobard. lib. 3. tit. 15. §. 18. lib. 3. tit. 10. §. 1. Aist. 10. et 11. 7. in Capitulis Caroli Magni lib. 5. cap. 228. fol. 382. et Julian. Nov. apud Matth. Paris ann. 1344. et lib. 5. Abbas S. Albani pag. 35. Will. Thorn. pag. 1867. Paulum Warneford lib. 6. de Gestis Longobard. cap. 40. Baron. ann. 822. n. 15. etc. Adde in Chron. Longobard. Epist. 10. [Cust. Chart. Longob. ann. 782. in Chronic. Vultur. pag. 384. unde apud Longobardos Custodi ecclesie vel ecclesie custodia concorda erat, unde describitur Statuta Epius. Pinguen. ann. 1403. apud Würdtwein. Subsid. Diplomat. tom. 2. pag. 342. ubi post præpositum, Administratorem, Sacristarium et Cantorem nominatur: Custos licet personatus officio potius, tamen prælatione et cura est exemptus. Hæc per se de computatorum suum ecclesiarum et ordinum ad divinum cultum spectantia, ac libros unales ad chorum spectantes fideliter custodi: signa horarum et missarum canonizationis, et benedictionis ad summun altare et chorum spectantia, iuxta instituta primæva procurant diligenter. Vide Chart. ann. 1346. in Guden. Cod. Diplomat. fol. 121. et 122. ubi 41 moritur in Chart. ann. 1304. ap. Schen-****

nat. Episc. Wormat. tom. 1. pag. 72. plures ejusdem ecclesiae custodes in Chron. Episc. Mindens. cap. 19. ap. Victorium pag. 58. *A Pasques met un an, le suppliant fest fait et ordonne Contour ou marregrier de l'église et paroisse de Curocy, etc.*

¶ Hinc Contour, pro Marguillier, in Lit. remis. ann. 1567. ex Reg. 153. Ch. loph. reg. ch. 58. *A Pasques met un an, le suppliant fest fait et ordonne Contour ou marregrier de l'église et paroisse de Curocy, etc.*

CUSTOS ALTARIS. Idem qui Custos Ecclesiae. Charta Isarni Tolosani Episcopi, apud Cateium lib. 5. Rerum Occitan. *Statuo et firmo cum Hunaldo Abbate Montacensium de loco S. Marci, quatenus ego laudo et committo domino Hugoni Abbati Cluniacensi et Hunaldo suprascripto... hoc videlicet pacto, quod habendum semper ratinque quartum partem omnium oblationum Ecclesie supradicti Martij, et proprium Custodem altaris, et vicum ipsius Custodis de Claustris accipiemus, Et domum ad opus Custodis prope ostium Ecclesie, etc.*

2. CUSTOS. Custodes in Collat. 1. Carthagini. cap. 133. 234. dicuntur, qui Notariis vel Excois. adhibentur, ac delectis adiunguntur, ne quid contra veram fidem in acta referant; qui Notariis et Exceptores videtur oppositi, ut est in Collat. II. *Notarii vero et Exceptores videtur oppositi, ut est in Collat. II.*

3. CUSTOS ANGLIAE, qui alias Gubernator, Rege absente, nostris Regent. Florentius Wigorn. et Simon Dunelmensis ann. 1057. Rex Henricus I. Angliam suam repetit. *fratremque suum Odonem Bajocensem Custodes relinquens, etc.* Tradit Mathieu Westmonaster. anno 1254. Henrico III. in Yasconia agente, *Rexnam et Richardum (Cornubiensem) Comitem regni Custodes fuisse; Henricus Knighton Comitem Cornubiae Gardianum terre Anglie constituit anno 1284. ad Edwardo I. in Vasconiam proficiscente; et Seldenus, Joannem Bedfordensem et Humfredum Gloucesteri Duces, quibus vicissim regnum Anglie, Henrico Rege V. in Gallias agente, permittens esse, Custodes Anglie vocatos. Sic Arthurus Princeps Wallie Custos Anglie constitutus est, Henrico Rege VII. ex Anglia profecto. Sic Petrus Gavestonus Custos Anglie erat, Edwardo II. Rege in Gallias agente. Sic alii, adde Chronicon Flandr. cap. 10. *Henricus Prorex, Custos Hibernie, et dignitates, Hibernie Custodis, stylo solenni, Joannis et Henrici III. Regum maxime rege nuncupabatur. Apud Abbatia. Rotul. Original. ann. 12. Edwardi III. pag. 138. *Endemure faile entre Sir Edward et ses fits au noble rol d'Angleterre, ducs de Cornouaille, comtes de Gloucestre et Gardeyn d'Angleterre d'une part, etc.***

CUSTODES REGNI: dicti etiam apud nostros, qui postmodum Regentes in Epist. lib. ex Sugerianis. Existit Charta Philippi III. Regis ann. 1270. data in Castris juxta Carthaginensem, descripta a Duchesno in Probat. Hist. Castillonens. pag. 69. qua, et quid sibi humanitas contingere, fratrem suum Carolum Custodem Regni constituit, donec Ludovicus Regis filius annum 14. complevisset. Vide Reges.

4. CUSTOS, Syndicus, Procurator in Monasterio S. Bertini. Chron. Joannis Iperiti Inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 797. *Primum officium Custodis, seu audientis officium procuratoris et causas Ecclesie defendendas et prosequendas, cum bonis Custodis ab antiquo deputatis.*

5. CUSTOS, idem qui Curio, parochus; eo nomine potissimum appellantur cures sanctae Crucis Lugdunensis. Locutus est, supra in Custodia. *Idem.*

6. CUSTOS, qui et Magister hospitium, in Charta fundat. hospit. S. Joan. Bapt. Brugeweter ann. 1219. ad calem Chron. Wilt. Henningford. tom. 2. pag. 168. edit. Hoarn. *Item, ut fratres dictae domus magistrum seu Custodem de suo gremio eligendi... habeant facultatem.*

CUSTOS, Aulicum vicarium, Gall. *Couraine*, videam. Invent. S. Capelle Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. *Item, dux Custodes et una thesauraria parata ad flores filii auri, cum auriis et bonis de peris figuratis. Obitus. eod. Lingoes. cap. 618. fol. 208. v. *Vires toctas altaris cum duabus Custodibus. Lib. niger. eod. S. Vulfr. Abbatii. fol. 28. v. *Item dux Custodes aureas, etc.***

8. CUSTOS, Districtus custodis, Charta Hugon. de Monteforti in Reg. 74. Charleph. reg. ch. 61. *Regni senescallo meo dicti sicut magister in foresta mea de Monteforti in Custodia sua et in Custodia aliorum forestarum meorum et alias arcibus ad Nobile Domini.*

9. CUSTOS, qui aliquod agendum vel regendum committitur. Libert. S. Marcellini ann. 1343. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. lib. 1. cap. 881. art. 1. *Successores dicti domini dalpini et dictae ville domini, quando de novo vel ad regimen dalpiniatus... prestate debent iuramentum, quod ipsi dictas franchitias, libertates, immunitates et dictae privilegia dictorum burgensium... illibata teneant et observant per se et suos Custodes.*

CUSTOS ASSARIUM, in Flea lib. 1. cap. 20. § 22.

CUSTOS CAMILLI, Apud Anglos, in Flea lib. 1. cap. 22. § 12. Liber Rubens Carti Dublinensis apud Jac. Waraam in Antiquit. Hibernicis cap. 25. *Magister Guillelmus de Wimsundham Custos Camerorum Dom. Regis in Anglia. [20] Mandatum est Johanni de Flete, Custodi Cambii regis Londoniensis, etc. in Adverb. Rotul. Edward. III. ann. 12. pag. 128.]*

CUSTODES CASTROTRUM vel Manerium Regis, in Flea lib. 1. cap. 20. § 14. qui alias Villi.

9. CUSTOS CHORI, Cantor, qui choros preest. Cernit, vetustiss. eccl. Canon. MS.: *Custos chori incipit ad vespere antiphonas et hymnum... Custodes chori de quibus dicta et grandi, etc.* Vide supra Chorothesias.

CUSTOS CIBORUM, Officium in Coquina Regia, in Ordinat. Hospit. S. Ludovici Regis ann. 1382. vulgo *Garde-manger*.

CUSTODES CIVITATIS ad recognitiones debitorum accipientes deputati, in Flea lib. 2. cap. 68. § 2. 7.

CUSTODES COMMUNE, Major et Scabini urbis, penes quos observationes Chartae Communis cura incumbat, in Charta Commune Belensis ann. 1392. apud Perardum pag. 275. et Valliciani ann. 1187. tom. 13. Spicillegii Acheiliani pag. 285. Vide Chron. Flandr. cap. 76.

CUSTOS CORPUS REGIS, qui vestium Regis curam habebat, *Vestiarum*, Helgaudus in Rotulo Rege Franc. *Evocat autem corporis Custodem, et ut aliud sibi equaret generis defuncti ornamentum, humilium verbis inperat.*

CUSTOS CRUCIS, cui sacre, ut opinor, Crucis Christi Hierosolymis in sancta

Anastasi servandae cura incumbat, ut in aliis Ecclesiis reliquiarum Martyrum custodia penes eos erat, qui Custodes Martyrum, supra in Custodia. *Idem.* Victor Tunnensis in Chron. in Anastasio, *Ecclia Episcopus Hierosolymitanus... etiam traditur, et pro eo Joannes Crucis Custos Episcopus ordinatur. Ubi Theophrastus pag. 134. *Kai Episcopos... *ἱεροσολιμῶντος ἐκείνου ἐπαρτάσθησαν. Sane Francensis nobilis Hierosolymitanum regnum obtinentibus, hocce throno, Domini scilicet crucem servabat Canonice sanctae Anastase. Vide Graetzer. de Cruce pag. 236. et 284.***

CUSTOS DOMINICORUM REGIS, apud Anglos in Monasterio Anglie. tom. 2. pag. 278. id est, Domani Regis.

CUSTOS DOMUS INFIRMORUM, Officium Monasterii, idem quod *Infirmary*, de quo Charonice S. Trudonis lib. 10. pag. 464.

CUSTOS DORMITORII, in Libro MS. Ordinis S. Victoris Parisiensis cap. 88. Cui Dormitorio Monastici cura incumbit.

CUSTOS ECCLESIE, Vide supra Custos 1.

2. CUSTODES ECCLESIAARUM et sanctorum locorum, in leg. 26. Cod. Theod. de Episcop. cap. (16. 2.) quom legem de Ecclesiis et locis SS. Palestine interpretantur viri docti. Vide Baron. ann. 381. n. 16. et Warda.

3. CUSTOS FAULTIS, Vide infra Faultis.

CUSTODES seu Magistri, et Custodes Forestarum et Aquarum, in Statuto Philippi Pulcri pro reformatione Regni ann. 1302. art. 7. nostris *Maître des Eaux et Forêts de France. Vide Forestarias.*

CUSTODES GAOLARUM, seu carcerum, quorum munus fuit quandoque in feodo, et quondam *Carcerarii* reputabantur, ut est in Flea lib. 1. cap. 26. § 5.

CUSTODES GAUGERIE, in Itinere Camerarii Scotie cap. 1. Vide *Gageria* post Vadum.

CUSTODES HOSTIORUM in itineribus, qui virgum portant coram Justitiariis de Banco, de quibus Flea lib. 2. cap. 33. et Statutum Westmon. cap. 8.

CUSTOS LABORIS, qui Monachorum labori invigilat, in Urbis antiquis Cister. cap. 75.

CUSTOS MARTYRUM. Vide *Martyrarius*.

CUSTOS MRETRICUM, Charta Roberti Ducis Normannie Richardi filii, in Regesto Normannie sign. 1. in Camera Computorum Paris. *Et predictus Baldricus et Regardator et Panagator Monachorum forestarum habens tantum in donis observantibus regis et panagatorum, quantum nunc et Magistri reguardatoribus et panagatoribus meis per totam Normanniam et... Custodum morum et iustitiam gladium pertinentem ad Curios meretricum publice venationis in lupanari de Roth. et Marescallis meis, quando moror Roth. habens unguineque die pro ordinibus meis de Roth. de liberis de 6. pones, et 6. ferdia comitum, et unum sectarium vini, etc.*

4. CUSTOS MONASTERII, idem qui Ecclesie Monasterii gladium pertinentem ad Curios Burgidoleusium vitam Havel continens, litroque ab eo conscriptos, apud Achier. Speli. tom. 2. pag. 516. *Librum ecclesie Sancti Martini gentitricis, quae eadem involata Virgo temporibus eius gessit in Dolensi Templo, quae ipse innox postquam gesta erant, scilicet mellebat ab*

Charta Philippi Regis Franc. ann. 1240. c. Chartulario Montis Martynum: *In his autem omnibus locis in sedibus, quam in predicta domo possent asseperet caritative omnino Constantina. Charta Officialis Curie Paris. ann. 1301. c. 1. Eodem Guillemo predictis annis loquere tenetur, et omnia que ad eas pertinent de omnibus Constantine facere suis propriis sumptibus et expensis. Item in Sala sedes et apothecae mercatorum in iudiciis, et suo loco decitur.*

Est potius suppellex quævis rei alii cui necessaria; quo sensu Constantem occurrit in Charta ann. 1333. ex Lib. m. episcopi. Carnot: *Si prout que le ledit malin de tout Constanten: ferat aperillier.*

CONSTANTEM, ut Constantinam, Expense, sumtus. Gestis A. Anselmi, tom. 2. April. pag. 907: *Quod enim alicuius periculis magnoque labore atque Constantine obtinere non possent.*

CONSTANTEM. Idem. Littere Officialis Paris. ann. 1311. c. Tabulario Parisiensi Regi: *In his reddere tenetur Monasterio pro dote octo libras. Por. sabbis omnibus legitimis Constantensis. Chartularium S. Martini Pontisarr. Exceptis videlicet aliis quinque Constantensibus in civitate. Item in Monacharum, ponemus. Legitur iterum in Charta Monasterii S. Germani Autis. ann. 1336.*

CONSTANTEM. Eodem significatu. Littere venditionis castri de Glance ann. 1291. ex Chartulario Aduensis: *Damno deperdit, missiones, Constantem, que dictus Episcopus in eadem incurritur ad defectum parochiarum, tenetur dictus Johannes eidem Episcopo restaurare. Charta Simonis domini Rupisfordis ann. 1296. ex Archivio Monasterii Bouvillensis. Volo idem et concedo quod dictus Abbas et Monachi aspirant, si poterint, et pacifice possident, sine Constantensibus erga nos vel heredes nostros factis, decemum Roberti de Escuretis, quousque ipse Robertus habet in parochia de Danicaque. Quos tere totidem verbis repetuntur in Charta Galtieri Archiepiscopi. Senon. eodem ann. et ex eod. Archivio. Occurrit apud Rym. tom. 2. pag. 263. Marten. tom. 1. Anecd. col. 887. et D. Brussel de Usu feudorum pag. CLXXXIX. ad calcem tom. 2.*

Constantem, ut Constantem, intellectus, apud Rymer. tom. 3. pag. 16. col. 2.

Constantem, in Lit. Phil. Pule. ann. 298. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 344. v. col. 1. *Quousque in loco lesedi: religionis avoient en ladite ville, rabatus les moudres fraas et Constantem, ou pris de dieu. Kove.*

Constantem, apud eund. Rymer. tom. x. pag. 241. col. 2.

CONSTARE, Constare, Gall. Coëter. Tabularium S. Bartholomæi Bethun. ad annum 1286. fol. 32. verso. *Prout quod dñm quod habemus situat in parochia de Gorga iuxta buscam Herminas. ita quod sit. aliquid Custaret, dicta R. et heres auri tenentur custodire reditus. Quantum poterit Custare reparatio sui refectio dicti pontis, in Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1356. tom. 3. Ordinatus. pag. 82.*

CUSTUS, apud Rymerum tom. 10. pag. 208. col. 1: *In via et extra viam, redigendo, deferentes, sive non deferentes gladios, faginas et periculis. Et col. 9. In via et extra viam, redigendo, gladios, dugaria, Bouges. Hinc vox Bouges idem significare videtur, quod Custus: sunt autem Bouges, si bene conjuncto, Bulgæ seu Saccelli ad sellam equi vel*

ad brachium pendentes, nostris Bougetes, Anglis Bouget et Budget. Erit forte, qui Custus pro Cultros positum conjiciat.

CUSUERE, Vide Cusire.

CUTIA, et specus illi, que dicitur Mogre. Matth. Silvatic.

CUSUS, Edou exalt. Glossa. Lat. Grec. Sangerm. Est pro Cossus, Vernis in Sangerm.

CUT, Tributi species apud Scotos. Leges Burgorum Scoticorum cap. 50. Et sciendum est, quod stallangium non potest habere tot, Cut, vel avel, ullo tempore de aliquo mercenario. Et penses, nisi infra nundinas. [Vide Cutum.]

CUTA, Mora, bestinea. Proe. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. ante vero nostris, Lalehra, locus abditus, vulgo Cacke, unde Cate, Abdere, occultare, Cacke, ab Armor. Gae, eadem notione. Lit. romans. ann. 1454. in Reg. 162. Chartier. reg. 11. 78: *Le supplant, et autres ses complices avoient esté parmis, en une Cote, laquelle estoit en la ville de Candee, et icelle Cote avoient rompuë et emporcé, jusques à l'entree de l'année trouvé. Stat. Joan. III. duels Brit. tom. I. Probat. Hist. Brit. col. 1165: Ordrenones que nate regretatres, achattent de l'année, jusques à l'entree de l'année, ne en privé hors du marché, n'ait résuë bot ou en Cate. Hist. Joan. IV. ibid. tom. 2. col. 316.*

Yacer, Cate se potera mie, Gar nos souvenir et sa bulleis.

CUTARIA, Charta ann. 1179. exarata Papia: *... et omnia loca honoraria, contumeliosis, districtis, albergaris, folis, bannis, collectis, Cutaris, et aliis rebus, etc. in alia ann. 1208: Fodris, bannis, teloneis, Gualdis, et aliis rebus, etc. idem valet ac Conradum. Vide in hac voce.*

CUTELLA argenti, in qua Dominici ducis sal ponditur. Sic Inventarium S. Marthini Lemovic. ubi etiam: *Item maior Cutella et minor argentea Utroque videtur esse pro Scutella.*

CUTELLARIUS, Cultorum faber, Gall. Coëtelier. Neolog. eccl. Paris. MS. xiv. kl. Jul. Super domum Johannis de Nemore Cutellarii, etc.

CUTELLARIA, Cutorum theca. Inventar. ann. 1289. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 393: *Cutellaria una cum cutella i. ad manibus de cristalio. Cutellaria una cum cutella i.*

CUTELLUM. (Cutellum: e dictus Guallardus percussit cum Cutello suo dictum Galdonem, patrem meum, a casa sua per casus de manebat, ita ut pater meus mortuus esset. [Bibl. Sch. Chart. 1874. p. 378. Santonia. ann. 1350].)

CUTELLUS, pro Cutellus, c. [Vide supra in hac voce.] c. Cutellus. Godefr. Will. Brito lib. 3. Philipp.: *.... Et radia agitur res dura Cutellus.*

Lib. 8.

Hæsit nil agitur, gladius vulgare Cutellus. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 35: *Pro signo Cutelli, c. [Capit. General. S. Victoris Massil. MSS. statuunt, ut nullus Clericus vel Laycus residents et moram in Monasterio faciens, presertim priusquam vel manifeste Cutellus vel alia arma quæcumque deportare. Hic Cutellus videtur esse Acanthes, Gall. Coëtelier.]*

CUTELLUS, Latus, Gall. Coté; vel Pars abscissa, ab Angl. Cut, Secare,

Gall. Couper. Charta Henr. reg. Angl. ann. 1206. in Reg. 11. Chartier. reg. cl. 130: *Concedo Ononias Montisburi dectros Cutellos cauda omnium crassorum plicum, qui capiti fuerint vel applicaverint infra Annes quatuor Constantien.*

CUTICA, Cutis, cutis. Lex Longobard. lib. 1. tit. 7. § 2: *Si quis alii plagam fecerit in capite, ut Cutica tamen rumpatur, quod capiti, etc. Occurrit rursum tit. 8. § 1. et 36 Roth. 91. 103.] Dantes in Inferno cant. 32.*

Aliter loquitur in Cuticula.

Id est, per capillos. [Occipitum Crustianis.]

CUTIO, pro Cutio, in Stat. criminali. Saenon cap. 13. pag. 13: *Ad Augustum tamen Cutionem prastandum non sit obligatus, qui ad injuncta officio tenetur deferre.*

CUTIONES, vel CUCIONES, inquit Marcellus Empir. cap. 9. et 15. *bestiæ sunt multipedes, cutis dura et solida, que tunc complicantur se in orbem vel rotundissimas; Polyepodes Græci appellant. Nostris Clausporites vocant: sed male, alii Salmasius ad Solinum pro Clausporis. Certe Polyepodites dicitur Celio Aureliano lib. 1. de Tardis Passion. cap. 4. Porcellites Campanis nostris, atque inde vocem Cucke, pro porca, et Cuckon, pro porcello deducunt. Id docet Lausius in Amalthæa Cusiones Idem sunt qui supra Gociones.]*

CUTIS OLEARIA, perperam, nil fallor, scribitur pro buis olearia, in Charta plenaria securitatis apud Brissonum lib. 4. Formul. pag. 647. [30 tab. 2. lin. 28.]

CUTIS, [Cute prius, Fastibus vel virgine cutis. Constantio Henr. lib. II. Hist. per. de contentiōibus inter Fuldensem et Hiersfeldensem Ecclesias apud Eboracum in Addit. ad Legem Salic. pag. 231: *Illi qui hujus facti dæ et principes fuerit, tollatur corum et capiti, et insuper utraq; maxilla ferro compedit comburatur; reliqui ejus sequaces Cute et capilla prius.] Vide Crines.*

CUTIS, Ulex pestilent, in videtur doctis Editoribus ad Mirac. B. Rolandi tom. 5. Sept. pag. 121. col. 1: *Bartholomæus de Regibus de Crenona habuit in visione B. Rolandi et per perperam cutis a Cute et a carbunculo. Pluries libi.*

CUTULE, Polonica vox. Tract. pacis ann. 1626. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 293: *Statum, quod super omnibus pincutiaria, Cute vulgare appellatur, ... anis singulis in magna feria quibus debet fieri arendatio et littere super omnibus Cutis in Cote.*

CUTOGNUM POMUM, Malum cotoneum, cydonium, Ital. Cotogno. Chron. Tavis. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 128. *Addit. super omnibus pincutiaria, et ponit Cutognum, multas manu unica experientia fecit in erigendo lanceas et piceas atque cotoneas projiciendo. Vide in Cote.*

CUTELLUS, ut Cutellus, Charta Bernardi Domini de Turre ann. 1208. apud Baluz. Hist. Avern. tom. 2. pag. 782: *Id est et percussit Cutello, debet se libras Domino.*

CUTULLUS, αὐτὸν. Cutibus. Supplem. Antiq. [Glossæ Lat. Gr.: Cutulus, αὐτὸν.]

CUTUM, f. Idem quod supra Cut. Edward. II. Rex Angl. pro Universitate ville Florentie ann. 1817. apud Rymer. tom. 2. pag. 208. *Addit. super omnibus pincutiaria, et ponit Cutognum, multas manu unica experientia fecit in erigendo lanceas et piceas atque cotoneas projiciendo. Vide in Cote.*

truchonis villæ predictæ... Culo et gar-
diagio illi sunt hactenus et gasei.

* **CUTURGA**, [Domas pauperum.
Dix.]

† **CUTURNUS**, *Superficium, fastus*.
Glossar. Sangerman. n. 601. Est pro
Coturnus, Calcei Tragorum aliores, et
metaphorice Superbia.

† **CUTUSA**, *perperam pro Cuscia, Ca-
pitis tegmen*, in Stat. provin. con. Tre-
vir. ann. 1810. cap. 10. tom. 2. Hist.
Trevir. Joan. Nic. ab Henrichen pag. 43.
col. 1. *Presbyteri, consilii et clerici ru-
gati et evocati vestes gestantes, nec non
mitras, ut vulgarij dicuntur, seu Cutu-
sas, etc.* Vide in Cephia.

† **CUYA**, *Cuscia*, *perperam pro Cune*. Domes-
dei tit. Cestria: *Quando Rex ibi veniebat,
reddebat ei unaquaque curruata 200.
hestas et unam Cuyam plenam cervisie.*
Ubi Spielmann perperam Cuyas legit.
Vitis Abbatum S. Albani: *Unam majorem
Cuyam de draculo, Albii: Cuya plena
aque, Rurum: Quicquid in corpore
reperitur est, seu quidam Cuya reperitur
est.* Bernardus Ouldo in Hist. funda-
tionum Conventum Predicat. apud
Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col.
501. *Excepit torcular et Cuyas, et delicta
et alia ligna, que in dictis domibus non
sunt infusa.* Pro minori capsâ sumitur
in Actis SS. Junii tom. 2. pag. 64. ubi
de S. Syria Trecentum Cuyas, et delicta
capiam quandam Cuyam seu capiam
porcum.] Vide Cuya.

† **CUYA**, f. *Locus clausus ita dictus,
quod extractus de Cuya, sive Cuya
vel legendum Cusa pro Cueva, Locus
subterraneus seu Saccellum inferius et
subterraneum, cujusmodi plerique ven-
duntur in quibusdam locis, et delicta
Guillelmi Majoris Episc. Andeg. cap.
22. Spicil. Acher. tom. 10. pag. 288:
Iachota fuit Missa... Dum autem ad
Oblatorem ventum fuit, intravit unum
Cuyam, ne pressura hominum in obla-
tione curreretur gravaremur.*

† **CUYA**, *Mensura frumentaria, ut
Cuya 8 unde Cuyam officium vel cus-
todiam interpretor Jus exigendi ejus-
modi cupas seu cuvas ex frumentariis
mercibus, que in mercatis veniunt,
quod Coponidij vocabantur.* Charta ann.
1318. in Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 16.
r.: *Placet domini regi quod Petrus Gar-
rie de Sarneygny officium Cuyarum de
Cartar... accepit... Cuyas Curiam de
Cartar... tenet et exerceat.*

† **CUVELLA**, *Cupa minor, nostris alias
Cuvellæ, Comput. MS. S. Petri Insul.
ann. 1418: Dufon Jacobi Sauvage, pro
reparando Cuvellæ cupæ benedicti
fol. sol. Icellæ appuante prius huius Cuvellæ
d'argent, in Lit. remis. ann. 1408.
in Reg. 153. Chartoph. reg. fol. 283.
Cuvæ vno, Locum ubi cupæ sentantur
ex Chartul. Latinæ. fol. 106. v.: *Ma-
nor. edifices, court, chappelle, pressouer,
Cuvage et jardins de l'ent seigneurial
au si Vannes.* Vide infra Cuvella.*

† **CUVELLUS**, *Eadem notione.* Gall.
Cueves. Charta official. Autis. ann.
1588. in Reg. 72. Chartoph. reg. fol. 40:
*Secus dicitur seu dicit fecit tres cupas,
nec non duos Cuvellos et duas citulas.*

† **CUVERIUS**, *Eodem intellectu.* Dofia
cuvas, Cuverios, thias, etc. in Arest. ann.
1345. 5. Aug. ex vol. 2. arrestor. parim.
Paris.

† **CUVERTUS**, *ut supra Cuvella.* Vide
infra in hac voce. Judicium ann. 1249. in Reg.
Olim parisi. Paris. Chartoph. reg. fol. 10.
Potier dixit: *Non interficiemus Cuvertos
nostros... Ubi sunt Cuverti?*

† **CUVETA**, *ut supra Cuvella, a Oail.*

Cuvette. Lit. official. Noviom. ann.
1600. in Reg. 155. Chartoph. reg. fol. 88:
*Johannes dictus de Nele importavit
unam Cuvetam argenteam, et duo cocleas
argenteas.*

† **CUULLIA**, *si tamen assera est lectio,
Linteum quo altare tegitur.* Acta
capit. eccl. Lugdun. ex Cam. Comput.
Paris. ad ann. 1510. fol. 64. r. col. 1:
*Item quandam Cuulliam seu pallium,
cum corporatibus et repositorio.* Vide in
Pala.

† **CUYNEIA**, *Securis.* Gall. *Coyne*.
Charta Joan. abb. Pontinac. ann. 1214.
in Chartul. ejusd. monast. pag. 41:
*Provisionibus quod nec nos nec successores
nostri aliquas vassalorum faciamus,
predictam vestiam, in predicto nemore ad
secessionem, sive ad Cuyneiam, sive ad
foeam.* Vide supra Cuyneia. [99 Ita
etiam interpresum esse Cuto in
Polypt. Irinia. monuit nos Guérardus
vir illustrissimus.]

† **CULINUS**, *Vide Cusinus.*

† **CUZUPITE**, *Montones, Rupitani*
Rome olim, qui alias Donatiste appeli-
ati sunt. Hofmanni Lexicon.

† **CYANEA**, *Scythia genua caruleo co-
rporis colore, purpureo interdum et
punctatis intertracibus auratis pilis-
culis varians.* Isidoro lib. 16. Origin.
cap. 4. Perperam in Glossario. Sanger-
man. MS. Cyanæa, a cyaneus, vel
cyaneus, vel cyaneus, corneus, pro quo
Pilius dixit *Cyanea*.

† **CYBIARIUS**, *qui vendit Cybia, pisces
Plan. Varenæ et Pedit. Cybia, sive
Cybia velis sic dictos, quod forma esse
sunt cubici seu quadrati.* Salmasius in
Solin. pag. 171. novæ edit. Cybium non
piscium, sed cibum, sive cibum, sive cibum
salisatum. Arnob. lib. 2: *Quid
Cybiarios, Salinatos, Bolanos, Unguent-
arios, Aurifices, Ausupes, etc.*

† **CYBIURUM**, *Cybiarum.* Vide *Cybiurum*.

† **CYCARDIA**, *pro Civecchia, Censu
Episcopo vel Archiepiscopo pro visita-
tione solutus ab Ecclesia.* Charta ann.
1280. Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 171:
*Perpetuo sine aliquo onere liberam
præterquam de Cycardia et synodo liberati-
ter concedimus et donamus.* Vide *Civada*.

† **CYCEON**, *Quercus, Miscellanea poto.*
Arnob. lib. 5: *Edibi Cyceonem.* Lauren-
tius in Amalthæa, *Cyceon, Cygnus, Mis-
cellanea poto liquidum ex vino cum
casso, vel casio, vel cum melle, vel
sedandam sitim.* [9 Vide Martin. Lex v.
Coetum.]

† **CYCLACHA**, *Coni, altissime rei co-
muni respectu, nunc Ecclesiæ, sunt
sunt quem cadendo edict, sic dicta, vel a
Cyclis, conum.* Vide in hac voce. Lit.
remis. ann. 1383. in Reg. 68. Chartoph.
reg. fol. 58: *Cum Johannes Ratus, et
socius Lagut, duceret per carveriam pu-
blicam... unam salamatam fuit cum
quadam destia, et ipse Johannes Raynaldi
esset ante domum suam, et diceret
Cyclache fuit robam suam, quia erat in-
dutus, polverunt.*

† **CYCLAS**, *Vestis unde clausa perexten-
sionem ambitum, sinuosa, et dum le-
vam verrunt, circumum quamquam effi-
ciens, unde nomen a Græco cyclo, in-
ditum videtur.* Papias: *Cyclas, genus
vestis, a rotunditate dicta, versus stricta,
decorum ample.* Gloss. Sexon. *Stricli
Cyclas, est oraria, Otrias.* Saxolibus
Ori est limbus. Gloss. Græc. Lat.:
Kovdas, ἡ περι τῆς ὀρείας περιβλήτης ὀρέας,
Rundus ibid.: *Uic, v. Uic, v. Uic, v. Uic,*
dorus lib. 19. Orig. cap. 21: *Circumfer-
tum est, quod Græce κυκλῆς; dicitur de
quo Virgilius:*

Et circumstant rose velamen acantho.

*Circumstantem autem dictam, quia est ro-
tundum pallium.* In vocis origine aber-
rat Guillelmus Britto lib. 2. Philippid.
qui a *Cyclophorum insularum incolis primo
adinventum, et cum modo vestis putavit.*

Sancta Phœnix, scire, Cyclophorum libere.

*Cyclas autem ut proprie fœminarum viri.
Britannicus ad Sat. 6. Joven: Cyclas
vestis est mulieribus tenuissima et rotunda.
Hanc propter tribuit Sidorius lib. 1.
Epist. 3. Iam, Cyclas, proculat. Regino
ann. 753: Sed et Bertrando conjugum
ipsius Regis inditum Cyciadibus regis,
et Monachus Pegavienis ann. 1163:
Juditha, quædam regis, et regis, et regis,
mici Regis, coronata, et auro textis indu-
it regalis adornata, processit, et cor-
nam auro geminisque insignitam, et Cy-
cladum vero textum, inquit Delmaticis,
et preciosisque operis, quam sub mu-
stelo ferebat, altam auro textu induta.
Cosmas Pragensis ann. 1086: Et impos-
uit diadema super caput ipsius, et dicit
conjugis Zualæque Cycloade regis amicis.
S. Altheimus de laude virgin:*

Et populo thianis nonum Cyclobus ornati.

Et alibi de S. Anastasia:

Ut nullas membris posset adferre Cyclades.

Vide Lampridius in Alexandro, Vopiscum
in Saturnino, Chulienum in Vita S.
Brigide virg. cap. 1. n. n. Chronic.
Reicherspergense ad ann. 753. etc.

CYCLAS virorum etiam fuit. Anonymus
in Revelatione corporis S. Austre-
modi: *Federa quoque et Cyclades, quare
enclauduntur, nuntio quibus
rabant candorem.* Matth. Paris ann.
1236. de civibus Londoniensibus: *Serice
vestimenta orant, Cyclobibus vero
textis, et infusa, et infusa, et infusa,
Majoris Monasterii lib. 1. Histor. Gau-
fredi Ducis Normani. describens cerimonias
in Militia ejusdem Ducis observa-
tas, tradit post coronam albulum,
Gaufredum virum retorta ad carnem in-
ditum, et Cyclade auro textis supervesti-
tum.* Joan. Sarisb. lib. 6. Polierat cap.
12: *Altor totus laevis brunea horrens ex-
cidit, et dum omnis gale enastriata ri-
gent, tenui sulcat in Cyclade.* Anonymus
vernaculus in Hiltibus creatiois Mil-
itum de Balas, *Quelcda parlier novit
tyrones vestri solius referi, ap. Edwardum
Byssum: Il sera amandé, c'est
assavoir avec son conversion d'or appelle
Syleton, et infusa, et infusa, et infusa,
vestem militarem farit Chronicon
Bertrandi Guesclini MS.*

*Vult non fratre, vult, qui Buzay et à non,
Quovis et battile vestit non in Gencon,
Ceston Buzay, covent, et in Gencon,
Ceston Buzay, covent, et in Gencon.*

Istiusmodi vestimenti non semel etiam
meminit le Roman de Garin MS.:

Si a vestis a bernin pillon.

Si per ducem in vestem Syleton,

Mentel a rible, qui vest mit trop loe.

Allo loco:

*Vest et engage les alus et les fis,
Engrent pillon, et Gileton pille,
Or et Cergol, la vest, la ducet.*

Le Roman de Roncevaux MS.:

Hancos covent d'un vestel Syleton.

Fatendum tamen his locis pro pretioso
panni genere, et quoque cantantur,
cyclades, interitum usurpari: unde
Ebrardus Bethuniensis in Graecismo
Cyclades, pannum esse dixit:

Est Cyclas pannus, dicens cyclas pannus.

Joan. Brompston. *Portabans autem diversis gentibus magis Portabans, autem et arguunt, pallio oboscunt, purpura, Sicelides, astrum, et multiflorum centium ornamento.* Et Knightonius ann. 1399.

Vestibus cultibus, aureis et argenteis, *refectis, syndactilis Sicelidibus, attingit profectis, etc.* Ubi forte legendum *syndactilis*. Necrologium Ecclesie sancte Filib. Ann. 1661. *Defuit noster Cyclicus, noster prole filii Christiani Adelpionis Imp. Hispanie anno 1191, apud Antonium de Taper: in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 7. In oratione Ecclesie *traces, varicatus, tres foveles, duos de Cielaton, infantes tres, uxorem de Cielaton, aliam de palio, duna dalmaticas palles, uxorem capiti de Cielaton, duo cunctuata linea cum stolis et auriculis, etc.* Monasticum Augie. tom. 3. pagina 316: *Capo Joannis Manasseli, de panno aureo, qui vocatur Cielaton* Adde pag. 314. etc. Computus Stephani de la Fontaine Argentarii Regii ann. 1352: *Pour une piece de Chigaton de Luques archidie, etc.**

† **CYCLATUM**. [Cycas.] S. Dedit nobis *Cyclatum*, precio duodecim librarum. [Cart. N. D. Parisi IV, 178, an. 1270.]

† **CYCLATUS**, Panni pretiosi genus. Vide in Cyclo.

† **CYCLICUS**, Pirata. Vita S. Gudwalfi lib. 1. Junii pag. 743: *Gens totius Britannie a Cyclicis, qui et Piratis, undique infestata. A Cyclo sic videtur dicti.*

† **CYCLUS**, *Græci, cyclos, gyros, arbis peragere*. Sic et *gyros*, dicitur, apud Veterinarian Atrum de Principio diel, pag. 190.

CYCLU CURARE, Certo modo ac methodo curare, cum imperato dierum aliquot abstinentia, aut prescripto corporis exercitio, non primo saltu aut impetu proceditur, sed ordine servato per augendi ac minuendi causas. Occurrit apud Vegetium lib. 2. de Re Veterinaria cap. 5. 6. Cælius Aurelianus lib. 1. Tardarum Passion. cap. 1. Octavi. Forastianum lib. 3. Iter. medic. cap. 15. etc. Hoc genus curationis, Græci *επεχειν* vocant. *Επεχειν, Cyclo curare*, apud Pelagium cap. 187. et 383. Interdum quolibet modo ac methodo curare, apud Emellum cap. 635. 633. 654.

CYCLUS METASYNCRETICUS, et **CYCLUS RESUMPTIVUS**, versus Medicorum, de quibus idem Cælius Aurelianus libro 1. Chron. cap. 1.

CYCLES PASCHALIS, ad Lunæ ætatem investigandam et diem Paschalis inveniendam. Vide Isidorum lib. 1. cap. 17. Durandum lib. 8. Ration. cap. 13. Scaligerum lib. 2. de Eminent. temporum, Bacherum ad Canonas Paschales in Prefat. Guesdendi in Calendario Rom. cap. 4. [Mabillonius tom. 8. Analect. cap. 514. et seqq. Diplom. pag. 176. 194. 361. supra vocem *Anna*.] etc.

CYCLOS ACTUS, est quædam compotitæ pasta, et sequentes Versus in MS. Thuanus, quos hic apponam, ne pereant:

*Primo dies Jani, qui jama dicitur auti,
Tuncus locat, ne potestis ore vellet.
Major nemere debet tuncus, quædam
Stipem minor sequitur, majori conditorum
Pur chadent loci, non est hic regis vera.
Unde Fideri nuntius, equum sequentem.
Sunt equos sex menses, Julis price, alio septem.
Hic, quævis crescit, sunt equos septemque.
Octavo minor nemere, sunt equos conditorum.
Quarto neceretur conjugit, a in æ.
Quinto quintus prope, sunt equos conditorum.
Nonam quædam dædum denique metat.
Turdum minor nemere conjugit equos secundum.
Læta sola tamen regis, sunt equos conditorum.
Tali quippe modo compositur Annus ordo.*

CYCLOM, seu *Kylos*, Græci vocant Infectionem: *Κυκλωσις*, vero *κύβητος*, id est, partitionem circuitu, annum Indictionis. Vide Henricum Valesium ad Evagrium lib. 3. cap. 33.

† **CYCVS**, Ordo Militum Cliviacorum ann. Christi 711. post obitum Theodorici Clivii Ducis institutus. Hujus enim sine mascula prole decedentis filius, videlicet, Theodorici, natus in regno heres, a vicinis expugnatus, nobili viro Elia, a quo fortiter fuerat defensus, nupti: qui cum in elypeo Cyvni gestaret imaginem, hinc ditioni occassu. Ita Romanus Lexicon, ex *Ψαυγί* Theodorici Honor. et En. tom. 2. lib. 7. pag. 1378.

† **CYCONIA**, Glossæ Cæsar. Heisterbach. in Reg. Frum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Sic. ab *Hombach* pag. 678. col. 1. De *Cyconia* vel *stadium dominico*, id est, locus ubi stat, quando haurit aquam: qui itas procuraverit, tot solidos quinque per annum, equos debet [preponere]. Ubi legendum forte, *Cyconia*, a Gr. *Κύβητος*, dominus. Vide *Cyria*. [? Machin. tractoria.]

† **CYFRA**. Vide *Cyfra*.

CYFUS, aut **CYFUTS**, Sentula, vel *Seyphus*, Burchardus de Casib. sancti Galli cap. 7. *Proter 11. Cyfra lampadum*. Occurrit Museum. [Cyphi] *lyget* et *scydellus* in Consuetudinibus MSS. Ecclesie S. Audomari, ubi de oneribus navium.] Vide *Cydr*.

† **CYVNI**, Homines vagi, erroneos, apud Polonos. Vide infra *Philistini*.

† **CYVNI** NUMMI, Sic diti a Cygneæ urbe Missia, nunc *Zwiekau*, cuius insignis sunt tres cygni. Vide *Dies* Christ. Schlegelii Francof. edit. ann. 1717. cap. 2. pag. 139. et Georg. Agricola lib. 11. de Pond. et temperat. monet. ann. 1508 habet, ius habundantibus erat. Tabularium sancti Bertini Ch. 83: *Super jura habendi Cygnos in miera, et super jura tendendi relicta ad capiendos aves in miera eadem, etc.* [? Cygni regis in manerio et foras de *Claryngden*, in Abbrev. Rotul. Edward. 3. cap. 176. Ibidem pag. 201: *Rex assignavit Thomam de Russiam ad supercandendum et cotendendum omnes Cygnos regis, tam in aqua Thamiæ, quam alibi infra regnum regis, quævis regi placerit, ita quod de Cygnis illis ac de proventus et proventus de eisdem emendandis regi respondent, etc.*]

† **CYLLACISIS**, Solutio assidue votis. [Cyllacis, num. 361. Et in Græco *κύβητος*, Yenter: unde *κύβητος* dicitur qui hujusmodi morbo laborat.]

† **CYLLUS**, *βύβλος*, Conum. Gloss. Lat. Græc. Sangerman.

† **CYMBALA**, pro *Cymbatula*. Sentent. ann. 1208. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 92: *Ibidem campanas et Cymbatulas supradictas, quas et Cymbatulas et singulas horum dicit pulsare, continentem matrem ecclesiam, præsumpserunt.*

† **CYMBALLA** COMARE ALPUBERIA, Metaphorice locutio pro Navigare. Vide locum in Comare.

CYMBALUM, Campana, quia Monachi cantant ad refectionem, quare nuper additur in claustru, ut observat Durandus lib. 1. Ration. cap. 4. n. 11. et Chronicon Abbatiss S. Trudonis lib. 9. pag. 49. *Cymbalum refectionis*, lib. 4. Hist. Verulensis pag. 683. Lanfrancus in Decretis pro Ord. S. Benedicti cap. 1: *Centata Nona exarant, Prior ad percussione Cymbalorum, Hebdomadarius ad percussione ceteri, qui servent sunt ad injuncta sibi officia.* Alibi: *Qua (Nona)*

cantata, pulsato Cymbalo a Priore, peragunt omnes in refectionem. Constitutio Ordinis Præd. dist. 1. cap. 5: *Postmodum pulsatur Cymbalum, et cibus sit paratus.* Vita S. Wilhelmi Abbat. Roscheld. 30: *Ad refectionem accedunt ad Cymbalum, et percussu Cymbalo convocat Conventum.* Liber Ordinis sancti Victoris Parisiensis MS. cap. 11: *Perfinit ad Cellerarium, et peragat ad percussione, qui pœndat ad Cymbalum.* Acta Episcoporum Cenoman. pag. 308:

Hoc statum pœnti vult conciliare veritas, Quod dicit Scietur: Quod Cymbala maxime vocant.

Et pag. 308:

Detuli piano duo protina Cymbala, etc.

Cymbalum porro ita expressit Ethelwulfus de Abbat. Lindisfar. cap. 10:

Conitus lazarum percussit duo metalli, Malles et vocas volantes cum verbis aureis, Jam cuncta fratrum pulvis callos ore erat.

Occurrit crebrius in Ordine Romano, in ordine conversationalis monasticæ cap. 11. et in Vita Abbat. S. Albani.

CYMBALUM etiam pulsatum ad mortuos indicat Gregorius Magnus lib. 1. Dialogorum cap. 3. Vita et obitus S. Leonis III. PP. apud Ethelium tom. 8: *In cujus obsequio B. Petri Cymbalum a semetipso, nullo cogente, sonare cepit.* Ad Ecclesiam perinde acitios, *cymbalo* Monachorum collectis, apud Vita Teulæ Episcopi Landavens. cap. 2. apud Capgræv. et Bolland. 9. Febr. Cymbalum delectus in Choro etiam statuit Dequinus de Divin. Officiis. cap. 38. et ex Eod. Durandus loco citato.

CYMBILIA, pro *Cimetia*, apud Anastasium Bibl. in Severino PP. pag. 47: *In cimetibus, ante vestibulum Ecclesie, sunt Cymbilia Episcopi.*

† **CYMBRUS**, Fornix, concameratio, quod *Cymbæ* formam quodammodo referat forte sic dicta. Acta apocryphi S. Torpetis, Mali tom. 4. pag. 87: *Tunc edificavit Ecclesiam miræ magnitudinis fundatam cancellis et Cymbio auro fulgentem.* Corippus lib. 8. vers. 168. in eodem Justin. Junioria apud Vossium de vitulis sermonis:

Quis super æq. liquidis præfulgens Cymbus auro, In mollium sinu, convecti cunctis mendi, Innotat cap. tollente sedulis obamdi.

CYMBOLA, Vita S. Helldardi Abbatiss Novalensis, Freugensis, *Frugensis itaque populi, custodibus pro Ecclesie deputatis, unus de ipsis Monasterii clientibus ad B. Helldardi Oratorium accessit, Cymbolum a custodia petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.* Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

Ubi vir doctissimus Henricus Henricus *Cymbolum* legendum censet, esseque intelligi rei aliquis esculentes oblationem, qui super altare fieri solita esset a tenoribus fontane Fidelibus petiti, sed non imperavit. Instincta igitur diaboli, custodia mensient, Cymbolum de altari fortiva temeritate capere præsumpti.

integrum tradimus atque transvindicamus perpetualliter ad possidendum, puta omni contradictione. Lubena legemur *Cymellis*. Vide *Cinella*, *Simpliciter* Ecclesiastica.

◊ **CYMENTERIUM**, Gall. *Cimetiere*, Locum in quo humantur fideles corpora. Pactum inter dom. et habitat. de Montecarlo ann. 1382: *Paratum se obtulit pro ejus porcio non obere quos alibi in cacumine fortissimi diei loci super Cymenterium turrim manu magistrat. etc.* Vide *Cimetium*.

◊ **CYMERIA**, Virg. *Cumera*.

◊ **CYMETERIUM**. Vide *Cimetium*.
◊ **CYMEUS**. Obiit. MS. S. Nicol. Corbol. ad 37. April.: *Obitus Thomae de Bonout, qui decessit fabrie papis ecclesie viri solidos par. redditus, capiendos super Cymeos apud pagum Castravise. Idem f. quod supra Cimeye.* Vide in hac voce.

◊ **CYMINA**. Vide *Cinella*.

◊ **CYMINALE**, Globus vel fluxus sanguinis ab Italico *Caino*, Sanguis in jectis formatus. *Acta S. Junii tom. 3. pag. 485. de S. Raynero: Erat in Sicilia cum sociis suis, fluxu sanguinis interceptus est novem diebus per se superius et longius inferius. Tria vel quatuor Cyminalia erant in die.*

◊ **CYMITERIUM**. Vide *Cimetium*.
* [In *Cymiterium*, in circulo memorat. monasterii p. 10. curia p. 11. annorum adeo jam tumulationibus decedendum referunt erat ut vix quispam sine effusione in Christo quiescentium initia sepeliret. *Aurelinis, Jan. 854. mss. arch. dep. p. 18.*]

◊ **CYNEIUS**, Piscis genus. Tract. de Piscibus cap. 73. ex Cod. reg. 6638. C.: *Cynoidus, quidam piscis inferius, piscium nomine vocatur vocant, piscitiores piscatores vocant. Mastellensis canedo corrupto vocabulo, Cynoidum volentes dicere.*

◊ **CYNDAIUM**, Tela subserica, vel panis sericus. Vide *Cendaium*. Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 106: *Guarnimenta ipsa possint esse infirmitas Acta de auro, et mantellum infoderentur Cynidato, cum capillis de auro, vel seta ad libitum.*

◊ **CYNDOUWE**. Vita S. Lidwine, tom. 2. April. pag. 218: *Et haec igitur aqua cum aqua Cynidowe permixta, cum aliqua fecisset emplastrum, et predictio foramen pro aliquantulum annis superponisset, foramen illud curavit. *Acta de loco Henschenius: Ita MS. Veror ut satis sincera lectio sit. Videtur autem nomen esse delictum a Centauria, quam Donaldi postori corrupte *Sentorie, Centorie et Centorie* appellant, estque tantae efficacia herba ad leniendum membro-rum internum externumque dolores, sananda vulnera, etc. ut sint qui putent ipsam esse formosam hanc. Postquam Panacen, et a Germanis appellatur *Tausend-Gulden kraut*, herba mille florenorum, quasi nullo satis pretio aestimanda.**

◊ **CYNEBOT**, vox Anglo-Saxonica, idem quod *Cynigild* et *Ceneigild*, Compensationis pars, quae populo debetur ab Regis eadem. Saxoniis Cyn, est gens, bot, et gild Compositio, Vide *Botha*, et *Gildus*. Leges Athelstani, et Concilium Gratianum ann. 828. can. 2. de Regis eode: *Item, nate ejus partem cognationi, et Cynobot ipsius terra nati.*

◊ **CYNEDOMAS**. Leges Athelstani Regis apud Brompton pag. 845. et Concilium Gratianum ann. 828. can. 13: *Reijs werigildum est cum Anglis in jure*

publico triginta millia thrimas, id est, frum, quindactum millia thrimas sunt de vera et quindactum millia Cynedomas, id est, regis cenatum, ipsam nate ejus gratiam partem cognationi, et Cynobot ipsius terra nati. Est autem Anglo-Saxonibus Cynedomas, imperium, regnum, Cynedomas, fasses, dignitas, magistratus.

◊ **CYNIPES**, Musce minutissimae, de quibus in *Cinifae*. *Cyniphe* dixit Augustinus de Trinitat. 8. 7.

◊ **CYNITUS**. Vide *Cenitus*.

◊ **CYNOCAUMA**, Aetius Canicula, ex Graec. *κυνόκαυμα*. Ruricius Episcopus Lemovicensis lib. 1. Epist. 17: *Et sic laudando voris aspectu, ut contracti frigore, vel coacti apiculatione ignis plurimi debus Cynocauumati quimus.*

◊ **CYNUS**, sicut ait *Hugutio*, arbor est, dicitur quidem *Lenicentiarum*. *Aubespina Gallice*. Glossar. vetus ex Cod. reg. 321.

◊ **CYOLA**. Vide *Coila*.

◊ **CYPHRI**, Littere furtivae, characteres sicut N. S. Elbert. *Acta de* cardinali Alani epist. MS. ann. 1505: *Primo regi adit secreto, ostendit quid ait, quid posuit, acceptatis ab illis furtis literis, quos vulgus culae vocat Cyprios, etc.* Vide *Cypra*.

◊ **CYPHUS**, pro Scyphus. Charta Phil. Aug. ann. 1180. in Chartul. Cluniae: *Assensum adit a princeps. Item debet ad Cypum cornum, cum duobus cochlearis cornis.* Vide *Cyphus*.

◊ **CYPIACUS**. Vide *Cypius*.

◊ **CYPRID**. Vide *Menestarium*.

◊ **CYPPUS**, pro Cippus, de quo supra, carcer. *Enitibus et redditibus, et banno et Cypio*, in Charta Lotharii Imp. apud *Leopoldi in Prebia Hist. Alsac. pag. 4.* et *Recardum de Origin. familiis Habsburg-Austracae* cap. 108. *Cypus marculus*, rursus occurrit apud eundem *Leopoldi pag. 5.*

◊ **CYPRÆA**. Vide *Cumacus*, et *Cypri-nus*.

◊ **CYPRESE** Opus. Liber anniversario Basilienae Valseanae apud Joan. Ruben in Vita Bonifacii VIII. pap. pag. 845: *Quinque aurifrigia, quorum tria sunt opere Cyprensi nobilissima, et union est de opere Anglicano, etc.* Item 4. *canonice de curia, cum pectoralibus et gramicis de opere Cyprensi.*

1. **CYPRIANA**. Ita annuum festum S. Cypriani vocantur Carthaginenses, quod illi ejus memorem suorum, arte unde aditus maris sitam, solemni cultu celebrant, quo etiam nomine donatur a nautis insignis quaedam ac periculosa tempestas, quae in mari circa festum fere saepe oriebatur. Vide *Procopium lib. 1. Vandal. cap. 20. et 21.* et *Gregor. Nazianzen. Orat. 18.*

2. **CYPRIANA**, Vestis genus. Vide supra *Cypria*.

◊ **CYPRINUM METALLUM**. Cuprum, est Cyprium in Cyprio enim prima græcis Inventio fuit, ait Plinius, lib. 34. cap. 2. unde *aranea* et *malaxæ* appellatur *Verum*, ut auctor est Festus. *Cyprii* clavi, Palladio. *Actum Cypriacum*, clavi areæ, apud Innocent. Agrimen-sensem. *Acta Cypres*, in Epistola Valeriani apud Polidionem. *Cypria tradit*, pro area, apud Horatium. *Anastasis in Leone III. Pap. pag. 130.* *Alia fenestras ex metallo Cyprio reparavit.* Idem pag. 138. *Neque et fenestras ipsius Ecclesie ex metallo Cyprio decoravit.* Sed jam legendum Cypriacum semel Salmasius, est enim Gypsum speculatis lapidis, quo

erant decoratae fenestras, *Donatus: xai θαλασσι.* Vide *Cyprium*.

◊ **CYPSINUM**. Vide *Cyprianum*.

◊ **CYRA**, pro Chira, Manus, Gr. *γυρ*, et *Cyrgus*, pro Chirgus, apud Salinas. in *Ilust. Aug. pag. 115.*

◊ **CYRIBOTA**. Vide *Circobota*.

◊ **CYRATH**, vox Anglo-Saxonica, iusturandum electum, illi scilicet quod quia cum aliis contentoribus, et majori numero selectis prestat, qui opponitur *Rineuol*, quod vide. Leges Athelstani cap. 15: *Et jurent, quod illud pecus N. interitibus in pectore suo natum sit Rineuol, et stet tunc Cyrath, id est, iusturandum electum, super 30. den.* Vide Grimm. *Antiquit. Jur. German. pag. 308.*

◊ **CYREGRAPHARIUS**. Vide in *Chiro-graphum*.

◊ **CYRIBOTA**. Vide *Circobota*.

◊ **CYRISAT**. Vide *Cyrisacum*.

◊ **CYRICUS**, pro Sericus, apud Balu-zium tom. 2. Hist. Avern. pag. 727. et alibi.

◊ **CYRUS**, Domulus, ex Graeco *Κύρος*. Aldhelmus Abbas Malmesburien-sis: *Id decem onomatias Cypri: quos dicit dicitur dicitur.*

◊ **CYLICALIS**, Uxor hominis prime clas-sis, apud Saxones. Vide *Hindeni*.

◊ **CYRISTUS**. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 75: *Eodem modo pro omnia de Cypriis. Item, Cyprius, Cyprianus. Saxoniis Cyrlice, est Ecclesiasticus. Forte igitur hæc vox designat colonium vel serum Ecclesiasticum.* *Acta Wilhelmi, Cyprii, quod idem est ac Ceortice, Villani.*

◊ **CYROGRAPHUM**. [CYROGRAPHARE, etc.] Vide *Chirographum*.

◊ **CYROGRILLUS**. Vide *Chirogrillus*.

◊ **CYRIGIUS**. Medicus Cyriacus, Chirur-gus, in Statut. Mediolanens. 2. part. cap. 334. qui opponitur *Medicus Physicus*. Vide *Physicus*.

◊ **CYROLOGUS**, Chirurgus. Alziraca B. Henrici Baucensis. Junii tom. 2. pag. 287: *Magister Guido Cyrologus, qui ann tentavit et asservit uchi liberatum.* ◊ Stat. Verceil. lib. 3. cap. 168. r: *Accedens magister Philippus de Pergano Cyrologus, etc.* Vide *Cyriologus*.

◊ **CYRONLERIA**, I. Cypriolitorum seu cuculorum bara. Gall. *Garenne*. Vide *Chirographus*. Ch. 1. art. 1. in Reg. feudor. comitat. Pictav. ex Cam. Com-put. Paris. fol. 65. v. v: *Item vincas pulchri canis, innotent cum Cyronleria; quæ premium possunt uchi valere pro libet anno quinque solidos redditus et duodecim denarios cenas.*

◊ **CYROSIRATA**. Vide *Cerostata*.

◊ **CYROTRECA**. Vide *Chirotheca*.

◊ **CYRUPUS**, pro Syngus, vox Medicis nota, Gall. *Syng*. Occurrit rursus in Statutis Massil. 1. 2. cap. 25. de Medicis, et in Statutis Arelat. MSS. art. 137.

◊ **CYS**, vox vulgaris, ni fallor, qua sebum vel unctum intelligit. Consuet. MSS. S. Crispis. *Crucis et pueri ann. 1335: Item habet (sacrista) tenera cum panas monasterii bene garantias et minutas de Cys, et de cuculis alii necessarios, ut bene possint alii per clericos nos. Vide supra *Cesum*.*

◊ **CYSA**, Tributi species. Idem quod supra Cise 2. Charta ann. 1310 tom. 2. Hist. Trovir. Jo. nic. ab *Hensthele* pag. 182. col. 1. *Redditus sacriste et pueri de Iezey, libris Holsteniensis de Cygello, sive Cyra, vulgariter dicti ungli, dicti nostri oppidi nobis emittunt procelen-*

tribus. Vide *Engeld.* ⁹⁰⁹ et *Haltaus. Glossar. German.* col. 1814 in hac voce.]

* **CYSURGUM.** Vide *Cisurgium.*

* **CYVARIUM.** Vide *Civarium.*

CYULA. Vide *Coala.*

* **CZESNE.** Polonica vox. Vide infra *Panictae.*

* **CZUCHIA,** an *Truncus, caudex* ? Charta ann. 1229. ex Cod. reg. 5187. fol. 81. v. *Et a nemore Marieta... usque ad quendam Czuchiam quercus octidatam in pede... et protendendo recta linea ab ipsa Czuchia quercus per transversum, etc.*

* **CZUFOWE.** Tributum apud Polonos, quod ex vendenda cerevisia percipitur. Stat. Sigismundi I. ann. 1511. inter Leg. Polon. tom. I. pag. 376 : *Statuimus, ut quicunque in civitatibus et oppidis, ad usum suum pretium domesticum, cerevisiam brassaverint,.... ad solvendam con-*

tributionem, dictam Czopowe, minima teneantur. Cuius statuti titulus apud Prilegium sic habet pag. 190 : *Nobiles si in civitatibus cervisiam ad suos unus coquant, duellia non solvant.* Vide infra *Ducidus.*

* **CZOTATA VESTIS.** An eadem quae *Crusta*, de qua superius ? Laurent. Byzynius in Diario Heilt Hussitici apud Ladewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 158 : *Vestes superbas non portant nec portare permittant contra Dominum Deum pretiosas nimis, sicut purpuratas, praefectas, pictas, deargentatas, Czotatas, socias.*

* **CZUDA.** Districtus *Czudaris* seu castellani. Charta *Judoci march. Moraviae* ann. 1380. tom. 6. Anecd. Perli part. 2. pag. 68. col. 1 : *Committentes camerario supremo Czudario, notario et aliis vice-*

dominiconibus Czude Olomucensis praesentibus priore, quatenus praefatas villas supradictis priori et consentit intabulari disponant. Quae totidem fere verbis rursus occurrunt in alia ejusd. *Judoci Charta* ann. 1386. Ibid. pag. 115. col. 2. Vide *Czudarus.*

* **CZUDARUS,** Castellanus, ut puto, a *Zuda*, Castellum. Privilegium Nobilium *Hamburg* datum a *Venceslao* ann. 1288. apud *Ladewig.* tom. 6. pag. 65 : *Mandantes Camerario nostro supremo, necnon omnibus Beneficiariis, Czudaris, justiciariis sive Trzeditikonibus, qui sunt vel tempore fuerint, quatenus in casu quocumque eundem *Willelm.* ultra modum praesentis gratie nostrae citare vel iudicio convenire prelaenderi, eandem vel eisdem citationes non advertant.*